I 24872

ANUL XLVI, Nr. 1-2 IANUARIE-FEBRUARIE, 1934

SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Anul forestier 1933 . . . . . { D. A. Sburlan și Gh. Ionescu

Studii—Material documentar:

Problema regenerării pădurilor în România . . *P. A. Grunau*
Pinus Banksiana. Altă încercare de cultură în Bucovina . . . . . *Ilie Dan*

Referate — Comentarii:

Metodă de scoaterea lemnului din pădure, în Bucovina . . . . . *St. T. Teodorescu*
Incotro mergem? . . . . . *Horia Manole*
Măsurătoarea pădurilor Statului în cadrul „Legii cadastrului funciar și a cărților funduare" . . *D. Buruiană*

Cronica:

„Viața Forestieră"; Spicuiri din Darea de seamă asupra activității A. G. I. R. pe 1933; Conferințe.

Recenzii—Revista revistelor—Necrolog: M. Anania.—*Informațiuni.*—Soc. „*Progresul Silvic*".—Cercul de studii forestiere—„C. E. A. C. S".
Publicațiuni: Deciziuni ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVI-e Année. No. 1—2, Janvier-Février 1934 | XLVI. Jahrgang. Nr. 1—2 Januar-Februar 1934

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

L'année forestière 1933 . . { D. A. Sburlan et Gh. Ionesco

Etudes-Documentations :

Le problème de la régénération des forêts en Roumanie . . . . . P. A. Grunau
Un autre essais avec le Pinus Banksiana . . . Ilie Dan

Rapports-Commentaires :

La vidange des parquets en Bucovina . . . . . St. T. Teodoresco
Où va-t-on ? . . . . . Horia Manole
Le mesurage des forêts domaniales dans le cadre de la „Lois du cadastre foncier" . . . . . D. Buruiană

Chronique. — Récensions. — Revue des revues. — Nécrologes — Informations. — Soc. «Progresul Silvic». — „C. E. A. C. S."

Publications : décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Das Forstjahr 1933 . . . { D. A. Sburlan u. Gh. Ionescu

Abhandlungen :

Das Problem der Verjüngung der Forsten in Rumänien . . . . . P. A. Grunau
Ein anderer Kulturversuch mit Pinus Banksiana in Bukowina . . . . . Ilie Dan

Mitteilungen:

Das Rückverfahren in der Bukowina . . . . . St. T. Teodorescu
Wohin treiben wir ? . . . Horia Manole
Die Vermessung der Staatswälder im Rahmen des Gesetzes betreffend den Grundkataster und die Grundbücher . . . . . D. Buruiană

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften. Nekrolog — Nachrichten. — Soc. „Progresul Silvic". — „C. E. A. C. S."

Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

-i 24872

Clișeu A. Haralamb

Juniperus nana degradează păşunile.
Iuniperus nana dégrade les pâturages.
Juniperus nana entwertet die Weide.

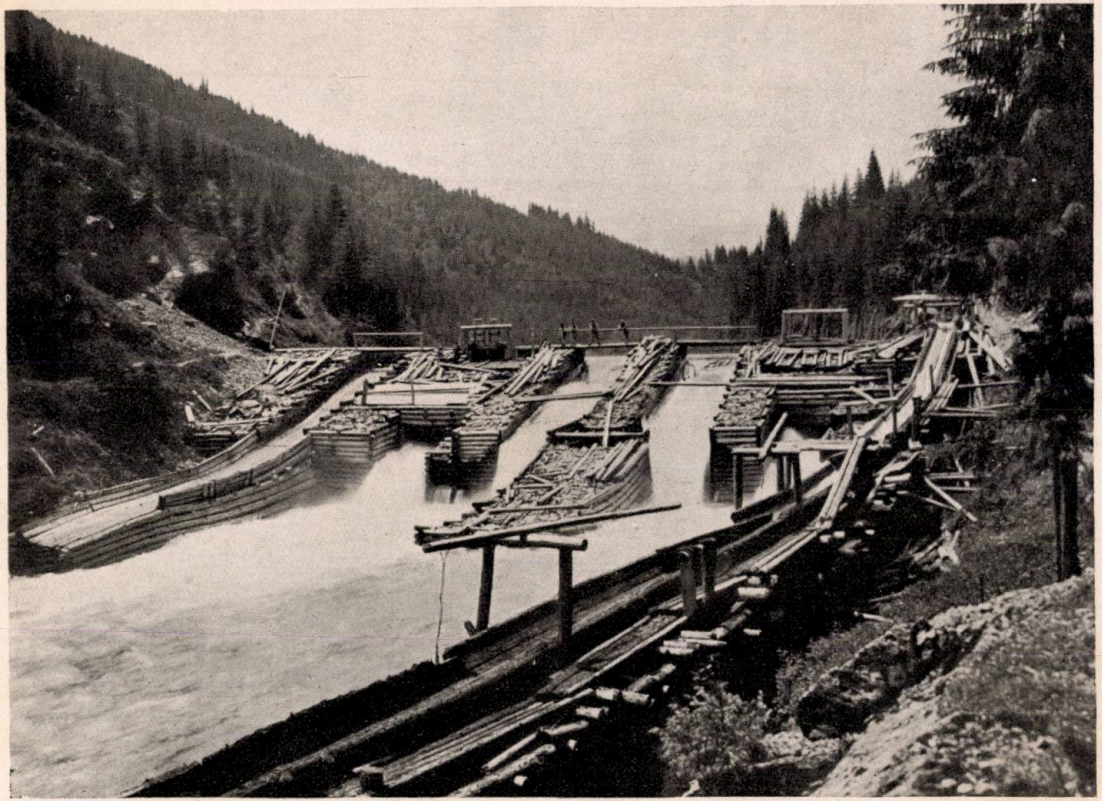

Clișeu A. Haralamb

Opustul dela Vidra, pe Lotru.
Un barrage à Vidra sur la vallée de Lotru.
Vidra — Holzklause im Lotrutal.

- IUI 2005
2014
97

ANUL FORESTIER 1933

de D. A. SBURLAN şi
GH. IONESCU

Silvicultorul, care în activitatea sa profesională este obicinuit a lucra cu perioade de timp aşa de îndelungate, n'a simţit poate, în anul ce şi-a depănat zilele, îngrijorarea tot mai accentuată, ce a învăluit viaţa economică a ţării. Este desigur un semn al vitalităţii organizaţiei noastre de corp, o dovadă a trăiniciei asociaţiei noastre profesionale, că am putut trece, fără prea mare sbucium, printre vicisitudini de tot felul, urmându-ne drumul de progres, trasat cu fermitate de atâta vreme.

Cercetând mişcarea desfăşurată în cursul anului 1933 în jurul ideii forestiere, ne vom opri mai întâi asupra activităţii bogate, desvoltate de Societatea «Progresul Silvic», căreia îi revine grija promovării silviculturii noastre naţionale. Din acest punct de vedere trebue să constatăm că în anul expirat asociaţia noastră şi-a făcut, ca în totdeauna, la timp şi pe deplin datoria, conducătorii ei nelipsind dela nici una din obligaţiile ce şi-au luat faţă de membrii societăţii şi faţă de trecutul ei plin de realizări.

Dacă anul 1932 trecuse fără ca pe terenul legislaţiei silvice să se semnaleze vreo schimbare a stării de lucruri stabilite în 1930, în cursul anului 1933 am avut de înregistrat o lege, care a turburat adânc pe toţi cei ce, într'un fel sau altul, sunt preocupaţi de binele pădurii.

Incă dela începutul anului expirat, trecuta guvernare anunţase aducerea unei legi zisă: «pentru complectarea măsurilor necesare în vederea unei mai bune folosiri a păşunilor comunale constituite din păduri». Societatea noastră a căutat să se documenteze din timp asupra intenţiei legiuitorilor, luptând pe cât i-a stat în putinţă, să atenueze efectele prea păgubitoare pentru mult încercata noastră economie forestieră. Amplele discuţii dela şedinţele Considiului de Adminis-

39746

tracție, memoriile și audiențele conducătorilor societății și mai apoi moțiunile Adunării generale, nu au putut totuși conjura răul, decât în parte. Legea a fost votată către sfârșitul sesiunii de primăvară, iar repercursiunile ei asupra gospodăriei silvice, s'au putut vedea chiar din primele zile dela intrarea în vigoare. Legea a răscolit iar satele, a pus în mișcare societăți exploatatoare, doritoare de a-și apropia iarăși, ieftin, păduri de tăiat, a pus pe drumuri delegații de săteni și a făcut să reînflorească sistemul atât de dăunător al intervențiunilor.

A fost nevoe ca administrația centrală să limiteze energic, prin ordine de serviciu restrictive, avalanșa de cereri și pofte stârnite de această lege, pe care, în afară de considerentele de oportunitate politică, nu o îndreptăția nici o rațiune puternică de ordin social sau economic.

In adevăr, anul 1933 a înregistrat o sçădere catastrofală a exportului nostru de produse animale. In acest an — din cauza restricțiunilor vamale puse de țările consumatoare — s'a putut vinde peste hotare abia a opta parte din ceeace s'a exportat în 1931. In acelaşi timp, pe piața internă, consumul de carne a scăzut într'o măsură apreciabilă, din cauza diminuării puterii de achiziție a marilor masse de consumatori.

Societatea «Progresul silvic» nădăjduește că noul guvern al țării se va îndrepta către alte soluții, spre a potoli pofta aceasta fără margini, a populației noastre rurale, pentru păşune, împiedicând lichidarea unui avut atât de important și de necesar țării, cum sunt pădurile Statului.

Măsurile deja luate, cu privire la extinderea culturii trifoiului și a altor plante furajere la câmpie și deal, ne măresc speranța că de acum înainte, pădurile vor cunoaște însfârșit o epocă de pace.

Adunarea generală a societății a fost și în acest an, un prilej de afirmare a preocupărilor ei superioare pentru binele general. Lucru care a făcut pe un distins gazetar să remarce că în aceste vremuri de strâmtoare și de nevoi pentru toți salariații statului, inginerii silvici mai găsesc timp să discute în adunările lor și alte probleme decât cele privitoare la asigurarea unui trai mai îmbelşugat.

Adunarea ce a avut loc în zilele de 25, 26 și 27 Mai, a fost onorată cu prezența D-lor Miniștri Voicu Nițescu și M. Ghelmegeanu. S'au desbătut probleme de imediat interes și actualitate, pre-

cum: chestiunea regenerării pădurilor, a administrării vânatului din pădurile Statului şi politica naţională a lemnului. Documentele, referatele ce s'au prezintat şi discuţiunile însufleţite ce au urmat, au arătat interesul mereu viu al participanţilor pentru soluţionarea problemelor forestiere, la ordinea zilei.

După congres a urmat, ca de obiceiu, o excursiune de studii, care a durat 3 zile. De data aceasta s'au vizitat frumoasele lucrări de împădurire din sudul Olteniei, în întregime realizări ale tinerei noastre silviculturi naţionale, admirate acum câţiva ani de oaspeţii veniţi la congresul internaţional din Bucureşti din toate părţile lumii. Ele constitue pe drept cuvânt mândria noastră şi nu pot decât să contribue la ridicarea moralului, chiar şi a celor mai sceptici dintre noi.

In cadrul de preocupări de ordin cultural, Societatea a organizat în primăvara anului 1933 două conferinţe, tratând probleme de actualitate din silvicultura noastră. Am avut astfel plăcuta ocaziune de a asculta conferinţa D-lui Prof. S. Mehedinţi şi a D-lui Inspector General D. Drâmbă.

Preocupările culturale ale societăţii «Progresul silvic» se mai învederează în grija ce şi-a dat şi în acest an ca publicaţia sa «Revista pădurilor» să apară în condiţiuni din ce în ce mai bune şi în sârguinţa cu care a urmărit complectarea bibliotecii sale.

O activitate foarte susţinută în cadrul Societăţii, a desfăşurat şi Cercul de studii forestiere al Inginerilor silvici. S'au ţinut în Bucureşti un număr de nouă conferinţe tratând variate subiecte din domeniul atât de vast şi încă incomplect cunoscut, al economiei noastre forestiere. Sârguinţa conferenţiarilor a fost încurajată de viul interes şi numeroasa participare a inginerilor silvici din serviciile centrale.

In această ordine de manifestări a membrilor Societăţii noastre sunt vrednice de amintit şi conferinţele D-lor M. P. Florescu şi Cezar Cristea, ţinute la Societatea Politechnică, şi ale D-lor Aureliu Eliescu şi M. P. Florescu ţinute la Ateneu. La Societatea de Radiodifuziune au conferenţiat D-nii Stinghe, Drăcea şi Ştefanopol.

Dar şi în afară de aceasta, activitatea culturală a inginerilor silvici a fost bogată în anul expirat. Astfel, ne-a fost dat ca tocmai în anul 1933, de mare criză şi de strâmtorare pentru toţi, să vedem înflorind pe câmpul activităţii noastre profesionale o întreagă serie de publicaţiuni. O parte din ele reprezintă munca desfăşurată de

inginerii silvici, cari au făcut studii de specializare în străinătate, motiv pentru care lucrările respective sunt publicate în limba germană. (Tr. Ionescu-Heroiu, I. C. Demetrescu, D. Sburlan, V. Dinu). Aportul inginerilor silvici este însă tot aşa de remarcabil şi în câmpul publicaţiilor în limba română (lucrările D-lor Precup, Chiriţă, Guran, Demetrescu, Cristea, Popescu-Zeletin, Nicolau, Răuţă), ceeace arată odată mai mult că nevoia scrierilor de specialitate este adânc simţită la noi. Acest fapt ne face să tragem concluziunea că e timpul să începem crearea unei enciclopedii silvice româneşti, a cărei lipsă nu mai poate fi acoperită numai prin literatura străină şi avem speranţa că iniţiativa va fi luată tot de Societatea noastră.

In cursul anului 1933 Academia Română a distins cu premiul său, creat de D-na Caliope St. Demetrescu-Vergu, două lucrări silvice, una datorită D-lor Sburlan şi Ionescu, cealaltă D-lui G. P. Antonescu, stimulând astfel energiile celor ce se ostenesc în munca de creaţie ştiinţifică silvică.

In ultima lună a anului 1933 un grup de tineri ingineri silvici a întemeiat un nou organ lunar, «Viaţa Forestieră», care îşi propune să lupte alături de vechea sa înaintaşă «Revista Pădurilor». în câmpul revendicărilor profesionale şi în tradiţia dragostei de carieră şi de pădure. Primul număr al nouei reviste, apărut în Noembrie, ne îndreptăţeşte speranţa unei conlucrări armonioase, în sprijinul aceleiaşi idei şi pentru învingerea aceloraşi greutăţi.

Foarte active au fost deasemenea legăturile Societăţii «Progresul silvic» şi ale membrilor săi cu diversele asociaţii profesionale şi intelectuale. La congresul din luna Septembrie al Societăţii A. G. I. R., ţinut la Braşov, inginerii silvici au luat parte activă la desbateri şi redactarea moţiunilor, iar la adunările Consiliului superior silvic au prezentat referate, cari au constituit însăşi baza discuţiunilor. Deasemenea la desbaterile Asociaţiei de profesionişti intelectuali şi la diverse adunări, delegaţii Societăţii au luat parte activă, aducând aport însemnat în rezolvarea diverselor chestiuni desbătute.

Dar bucuria cu care Societatea «Progresul silvic» îşi anunţă progresele realizate în 1933 este întunecată de amintirea dispariţiei câtorva din valoroşii săi membri şi colaboratori. Au trecut hotarul acestei vieţi, în cursul anului expirat, colegii: Gh. Guţu, C. Pop-Bancheriu, Gh. Condrea, A. Csutack, N. Macovei şi A. Berian.

Dintre ei, inspectorul general Condrea, director regional la Piteşti, a căzut la datorie, în timpul şedinţei Consiliului superior

silvic, în care tocmai îşi expusese părerile sale documentate şi înţelepte.

Dacă Societatea «Progresul silvic» are datoria de a câştiga interesul general pentru ideea forestieră, marile realizări aparţin oficialii, instituţiilor ce conduc gospodăria noastră silvică. Cea mai de seamă activitate a acesteia, în cursul anului 1933, a fost desigur crearea «Institutului de cercetări şi experimentaţie forestieră». Năzuinţa de totdeauna a Corpului silvic, exprimată în atâtea congrese, în memorii, studii, conferinţe, capătă acum pentru prima oară un început de realizare.

Trecând peste timidele încercări, făcute în 1932, de a se crea o staţiune de experimentaţie forestieră în cadrul fostei Case a pădurilor, ideea de a se dota economia noastră forestieră cu un for de investigaţie proprie, nu a putut găsi o realizare, nici chiar atunci când întreaga gospodărie silvică a ţării a fost fundamental schimbată şi pusă pe alte baze.

Institutul de cercetări forestiere a fost înfiinţat în luna August, printr'un jurnal al Consiliului de Miniştri, în aşteptarea unei legi, care să desăvârşească această creaţie aşa de utilă. Înfiinţarea acestui institut era necesitată nu numai de nevoile adânci ale silviculturii noastre naţionale, dar şi de prestigiul nostru peste hotare. Dintre toate ţările Europei, bogate sau sărace în păduri, doar România nu îşi avea un institut, care să cerceteze condiţiile speciale ale producţiei sale forestiere.

O ţară căreia îi place aşa de mult să se mândrească cu frumuseţea şi întinderea pădurilor sale, trebuie să consimtă a face şi oarecari sacrificii pentru promovarea ei. Când pentru alte ramuri ale culturii pământului, pentru agricultură şi zootechnie, Ministerul Agriculturii şi Domeniilor a înţeles să fa facă — şi a procedat înţelept făcând aşa — institute cu imobile măreţe, cu numeros personal de specialitate, cu laboratorii moderne, cu ferme şi instalaţiuni vaste, credem că nici ramurei silvice ale aceluiaşi sol naţional, nu i se mai poate refuza institutul de cercetări, pe care cu legitimă îndreptăţire îl cere.

Criza economică a accentuat, în cursul anului 1933, tot mai mult rolul intervenţionist, ce revine Statului, în mecanismul producţiunii agricole şi industriale. Iniţiativa privată, lipsită de credit şi legături internaţionale, nu mai poate ţine piept tuturor greutăţilor.

Pentru salvarea intereselor generale, pentru susţinerea expor-

tului, pentru ajutorarea muncitorimii. Statul a fost nevoit adesea să părăsească rolul său cunoscut, de păzitor al ordinei şi al legilor şi să activeze energic în însuşi procesul producţiunii. Ideea că «Statul este prost gospodar» începe azi să se bucure de mai puţin credit, mai ales decând s'a constatat că nici antrepriza particulară nu poate ajunge totdeauna la rezultate fericite.

Statul trebuie astăzi să ajute multe întreprinderi în suferinţă, să le salveze dela pieire. Cu slabele sale puteri financiare, C. A. P. S. a fost nevoită, în 1933, să preia asupra sa administrarea pădurilor grănitărești dela Năsăud, după ce timp de 6 ani se încercase prin societatea «Regna» valorificarea lor după cele mai pure norme comerciale. Ferindu-ne de a face laci aprecieri asupra metodelor folosite anterior, menţionăm totuşi faptul şi ne bucurăm că prestigiul Ad-ţiei forestiere de stat a cunoscut prin aceasta o nouă întărire şi justă apreciere.

Realizările Ad-ţiei pădurilor Statului (C. A. P. S.) în cursul anului expirat au fost influenţate în mare măsură de criză .

Graţie însă unor aranjamente favorabile şi perfect îndreptăţite, ce această Ad-ţie a făcut cu Ministerul de finanţe, pentru aprovizionarea cu lemne de foc a instituţiilor publice şi mai ales graţie unei activităţi extraordinare, desfăşurate de întreg personalul acestei Ad-ţii, s'a reuşit nu numai a se face faţă nevoilor celor mai imediate (salarii, exploatare, întreţinere), dar chiar să se realizeze şi un excedent însemnat.

Mai mult încă, în plină criză, C. A. P. S. a reuşit să găsească şi fonduri disponibile pentru mari investiţiuni şi achiziţii de o productivitate mai târzie, cum sunt căile ferate dela Vişeu, Stâlpeni, fabricile de cherestea dela Curtea de Argeş, Rosnov, Piatra Neamţ, etc.

La exploatările sale C. A. P. S. a putut da de lucru şi celor peste 100 ingineri silvici proaspăt ieşiţi din Şcoala politechnică, înlăturând astfel, — deşi nu în măsura cea mai potrivită — perspectiva dureroasă a somajului intelectual în domeniul acivităţii forestiere.

Dar dacă Ad-ţia pădurilor Statului, care graţie autonmiei sale, a putut dispune cu mai multă largheţă de fondurile necesare şi a putut desvolta o activitate mai bogată în rezultate, cealaltă organizare ad-tivă forestieră, Direcţia regimului silvic, s'a resimţit în oarecare măsură, de slăbiciunea posibilităţilor financiare ale Statului. Activitatea sa a trebuit forţamente să se rezume mai mult la con-

trol şi îndrumare, urmând ca lucrările de corecţiuni de torenţi şi ameliorarea terenurilor degradate, pentru cari s'au întocmit documentate studii şi planuri, să fie executate mai târziu, când Statul va putea aloca suficiente fonduri în acest scop.

Consiliul technic al pădurilor şi-a confirmat şi în 1933 rolul său de sfătuitor al organelor de execuţie, spunându-şi cuvântul în toate problemele forestiere importante şi dând soluţiile cele mai indicate în multiplele chestiuni ce i-au fost supuse. Alături de Societatea «Progresul silvic», consiliul technic a luptat pentru ameliorarea dispoziţiilor legii pentru completarea islazurilor constituite din păduri şi în bună parte graţie atitudinei sale dârze nu ne găsim astăzi într'o nouă epocă de distrugere a pădurilor.

O altă problemă, care a preocupat în oarecare măsură cercurile conducătoare ale administraţiei noastre silvice, a fost slaba participare a concurenţilor la examenul de subinspector silvic.

Această desinteresare aparentă a celor îndreptăţiţi la avansare arată în prima linie o defectuozitate a legii, care nu obligă pe candidaţi să se prezinte la examen, înăuntrul unui anumit termen, aşa cum se face la alte corpuri organizate : magistraţi şi ofiţeri. Ea mai poate fi însă atribuită şi faptului că de ani de zile, cei deja avansaţi nu şi-au putut dobândi şi sporul de salariu corespunzător.

In fine, greutatea deplasării la Bucureşti şi cheltuelile necesitate, fac pe mulţi din cei ce au dreptul să aspire la un grad mai înalt în cariera lor, să amâne an de an data trecerii acestui examen.

Invăţământul silvic a cunoscut, în cursul anului 1933, zile de sărbătoare. Implinirea a 10 ani dela trecerea învăţământului superior silvic la şcoala politechnică, a dat ocazie secţiunii silvice să arate progresele realizate de ea sub noua oblăduire şi să ne întărească credinţa în viitorul ei strălucit.

Vizitarea laboratoarelor, muzeelor, expoziţiei de lucrări şi a sălilor de curs ale Secţiei forestiere a dat satisfacţie nu numai silvicultorilor, dar şi persoanelor distinse, ce s'au perindat prin ele.

Urmând buna tradiţie din trecut, elevii absolvenţi ai şcoalei politechnice, secţia silvică, au încheiat studiile lor teoretice, cu o interesantă excursie de studii, în Dobrogea, pe valea Buzăului, pe la Covasna, Breţcu-Oituz, Tuşnad-Ciuc, Dărmăneşti, Valea Trotuşului. Vizitarea unor regiuni forestiere aşa de diferite din punct

de vedere cultural şi staţional, va contribui, fără îndoială, la îmbogăţirea cunoştinţelor celor ce mâine vor fi chemaţi a conduce gospodăria noastră silvică.

Invăţământul silvic superior a mai înregistrat către sfârşitul anului 1933 încă un fapt de seamă : Doui din cei mai bătârni profesori ai noştri, ai tuturor generaţiilor de ingineri silvici de astăzi în serviciu, d-nii Prof. Petre Antonescu şi Paul Grunau au trecut la pensie, încheind astfel cu un meritat repaus, lunga şi rodnica lor activitate didactică.

Pentru industria şi comerţul lemnului, anul 1933 a însemnat o perioadă de activă organizare.

Comprimarea producţiei forestiere în ţările exportatoare, a avut ca efect realizarea, în mod natural, a soluţiei preconizată în 1932, de diversele reuniuni de experţi întrunite la Geneva şi Viena : adaptarea ofertei la cerere. Imensele stocuri de material acumulate în anii de prosperitate economică, odată lichidate, s'a putut urmări mai cu uşurinţă obiectivele unei alte aşezări a comerţului internaţional de lemn, organizare isvorîtă din nouile raporturi economice dintre State.

Conferinţa economică-mondială, întrunită în luna Iulie la Londra, s'a ocupat, într'unul din subcomitete, de problema lemnului. Soluţiunea cea mai de seamă la care s'a ajuns a fost : o înţelegere internaţională între statele producătoare de lemn pentru auto-limitarea exportului forestier.

Deşi conferinţa mondială a eşuat, totuşi ideea a rămas şi a continuat să fie urmărită cu perseverenţă de «Comitetul permanent internaţional al lemnului» (C. I. B.) înfiinţat la Viena de Austria, Cehoslovacia, Jugoslavia, Polonia şi România.

In cadrul acestei idei de asanare a comerţului forestier european, C. I. B. a reuşit să determine un curent de organizare naţională a economiei lemnului într'o parte din ţările membre şi să convingă cercurile interesate şi din celelalte state, de importanţa acestei organizări.

In această ordine de idei remarcăm astfel, că în 1933 a luat fiinţă «Consiliul Economic al lemnului în Austria» şi «Consiliul Superior al lemnului» în Polonia. Lucrările pentru crearea unui organ simţitor sunt pe punctul de a fi definitivate şi în Cehoslovacia.

Făcând un pas mai departe, conducerea C. I. B. a trecut la ameliorarea pieţelor pe cari produsele forestiere ale ţărilor ce îl compun vin în concurenţă. In acest scop s'a încheiat la Budapesta, în luna Decembrie 1933, un acord cuprinzând :

uniformizarea sortării cherestelei de răşinoase adresată Ungariei ;

preţuri minimale ;

condiţiuni de vânzare comună.

Acordul va intra în vigoare la 15 Februarie 1934.

O altă piaţă de desfacere, Italia, care prezintă o importanţă capitală pentru Austria, Jugoslavia şi în măsură mai redusă şi pentru România, a făcut deasemenea obiectul preocupărilor C. I. B. După ce s'a luat contact cu importatorii de lemnărie din această ţară, delegaţii autorizaţi ai exportatorilor din cele trei ţări mai sus amintite, au hotărît încetarea concurenţei pe piaţa italiană a lemnului şi încheerea unui acord pe următoarele baze :

Autolimitarea exportului în Italia, după media unei perioade ce se va alege.

Preţuri minimale şi parcelarea debuşeului italian, în raport cu legăturile comerciale existente.

Urmărirea realizării practice a acestui acord continuă cu energie. Pentru finele lunei Ianuarie 1934 a fost convocată o conferinţă a exportatorilor austriaci, jugoslavi şi români la Triest.

Plecând dela constatarea că o însănătoşire a economiei lemnului european nu se poate produce decât printr'o înţelegere unanimă a ţărilor exportatoare, biroul C. I. B. a reuşit să întrunească la Berlin, în zilele de 11 şi 12 Decembrie 1933, pe reprezentanţii autorizaţi ai producătorilor şi exportatorilor de lemn din Finlanda, Suedia, Rusia Sovietică, Polonia, Austria, Cehoslovacia, Jugoslavia şi România. Cu acest prilej s'a constatat că volumul comerţului european de cherestea pe 1933, — circa 3.960.000 standardzi, faţă de 3.396.000 stds. în 1932 — reprezintă un maximum al capacităţii de consum al Europei.

Cu toate că această reuniune n'a putut duce la o înţelegere de limitare a exportului, totuşi trebue apreciată ca un nou efort în direcţia reglementării comerţului european de lemn.

Tot ca un semn al tendinţelor de conlucrare ce animă cercurile internaţionale forestiere, trebue privită şi recenta convenţie încheiată

între Polonia şi Rusia Sovietică, prin care organizaţiunile respective se obligă de a nu se concura pe pieţele comune de desfacere.

Paralel cu tentativele ţărilor producătoare de a intensifica şi mai ales de a valorifica rentabil exportul lor forestier, statele importatoare au continuat să înăspreasca măsurile de apărare a producţiei indigene şi de comprimare a importului.

Astfel în Ungaria s'a constituit un Consiliu al lemnului (Orszagos Fagasdasagi Tanacsot, O. F. T.) cu scopul de a asigura intensificarea şi plasarea producţiei indigene, de a reduce importul, etc. In Franţa, a luat fiinţă un comitet interparlamentar pentru «apărarea intereselor producţiei naţionale». Eficacitatea acţiunei acestui comitet se poate înţelege din faptul, că convenţia comercială prin care guvernul francez acorda înlesniri vamale importului de lemn austriac, a fost respins de parlament. Sub presiunea aceluiaş comitet, guvernul francez a hotărît reducerea importului de lemn străin şi instituirea de noui taxe pe lemnul străin.

Alte state importatoare au recurs la măsuri similare, pentru aceleaşi raţiuni. Printre acestea citãm: Germania cu majorarea tarifelor de import (250%), Belgia cu contingentarea importului lemnului de mină, Elveţia cu noua reducere a contingentelor atribuite ţărilor furnizoare, etc.

Cu toate obstacolele cari au stat în calea circulaţiei internaţionale a lemnului — bariere vamale, restricţiuni valutare, etc., — comerţul european forestier arată în 1933, comparativ cu 1932, semne de vădită ameliorare. In primul rând, volumul exportului a crescut cu cel puţin 10%, iar preţurile au prezentat o uşoară tendinţă de urcare. Este apoi interesant de notat că începe să fie pretutindeni readoptată sortarea cherestelei anterioară crizei din 1929, iar condiţiunile de plată şi credit se apropie de cele uzuale în vremuri normale. Toate aceste fenomene au determinat pe unii specialişti să afirme că pentru industria şi comrţul forestier, punctul culminant al crizei a fost depăşit. Ezităm deocamdată să ne alăturăm acestei păreri, nesiguranţa vremurilor ce parcurgem putând să desmintă toate pronosticurile.

Am voi însă, să subliniem un lucru. Dacă recenta criză a însemnat pentru industrie şi comerţ pierderi mari, originea trebue căutată nu numai în depresiunea economică generală, ci şi în artificiala

desvoltare a industriei lemnului. Sub uluitoarele beneficii oferite de conjunctura de după război, multe întreprinderi au luat naştere fără a fi făcut în prealabil serioase cercetări asupra posibilităţilor de producţie ale regiunilor unde îşi instalaseră fabricile. In consecinţă, asistăm astăzi la fenomenul că multe fabrici, după ce au prelucrat în câţiva ani întreaga rezervă lemnoasă a unui bazin sau complex de păduri, au închis porţile nu atât din cauza lipsei de debuşeuri, cât din lipsă de material.

In ce priveşte România, anul 1933 prezintă interesante aspecte din punct de vedere al industriei şi comerţului de lemne. După sumare anchete întreprinse de organele conducătoare, s'a ajuns la concluzia — enunţată de unii specialişti, cu ani înainte — că scăderea exportului forestier românesc este, în primul rând, o consecinţă fatală a reducerii suprafeţei masivelor exploatabile de răşinoase şi stejar.

Plecându-se dela această constatare, s'a căutat în 1933 — în cadrul politicii economice a guvernului de atunci — să se imprime politicii lemnului un pronunţat caracter etatist. S'a preconizat astfel extinderea până la extrem a regiei, în valorificarea domeniului forestier al Statului, urmărindu-se simultan, ca şi exploatarea altor păduri domeniale să se facă în asociaţie cu Statul.

O primă realizare a politicei enunţate mai sus a constituit-o trecerea sub administraţia C. A. P. S. a întreprinderilor fostei Sosietăţi «Regna». despre care am amintit şi mai înainte.

Schimbarea politicei generale a Statului — ca urmare a concepţiilor economice a noului guvern — se pare că va da în curând, o altă orientare gospodăriei domeniului forestier al Statului.

In altă ordine de idei, este cazul să consemnăm aci şi politica de degrevare a impozitelor cari apăsau producţia şi industria lemnului. Deasemeni, notăm că prin noul tarif — pus în aplicare la 1 Mai 1933 — transportul lemnăriei pe C. F. R. a fost simţitor redus (în mediu cu 15—20%).

Din cauza greutăţilor de plasare întâmpinate pe unele din principalele pieţe de desfacere, — Ungaria, Grecia, Germania, — exportul lemnului românesc suferă şi în 1933 mari pierderi. Pe piaţa internă, plasarea materialelor lemnoase s'a făcut deasemenea în cantităţi reduse şi numai cu mari greutăţi.

L'année forestière 1933.

Bref exposé de l'activité forestière en Roumanie pendant l'année 1933.

Il résume d'abord les manifestations de la Société des forestiers, — dont la «Revista Pădurilor» est l'organe de publicité, — pour passer ensuite en revue les principales réalisations des divers organes administratifs officiels.

On relève surtout les difficultés avec lesquelles on a du lutter pour réaliser les programes des travaux et les efforts faits par les sylviculteurs pour combattre les consequences de la crise économique interne et externe.

Das Forstjahr 1933.

Ein kurzer Überblick der wichtigsten Ereignisse während des verflossenen Jahres, auf allen Gebieten des forstlichen Lebens Rumäniens. Es wird zuerst die Tätigkeit des Verbandes der höheren Forstbeamten, — dem die Fachzeitschrift «Revista Pădurilor» gehört, — gepreist. Dann werden es die wichtigsten Verwirklichungen der verschiedenen Behörden der Staatsforst- und Forstschutzverwaltung gewürdigt.

Die furchtbare Wirtschaftskrise der Zeit hat, besonders für die rumänische stark auf Holzausfuhr angewiesene Forstwirtschaft, auch dies Jahr fast unüberwindliche Schwierigkeiten hervorgerufen. Alle Forstleute und Waldbesitzer des Landes mussten schwerkämpfen um gewissermassen zufriedenstellende Ergebnisse buchen zu können.

STUDII-MATERIAL DOCUMENTAR

PROBLEMA REGENERĂRII PĂDURILOR IN ROMÂNIA

de P. A. GRUNAU

Un postulat al silviculturei naţionale trebue să fie perpetuarea stării împădurite. Avem obligaţiunea morală de a lăsa generaţiunilor cari vor veni patrimoniul forestier nemicşorat, dacă nu cantitativ, ca suprafaţă, dar în orice caz, calitativ, ca vitalitate, ca energie de creştere, ca compoziţie. Am fost martori cum consideraţiuni economice şi sociale — nu totdeauna bine şi obiectiv cumpănite — treptat au redus la noi — ca şi aiurea — suprafaţa păduroasă a ţării. Acest fapt trebue să fie un îndemn pentru noi, a veghea ca pădurile ce ne-au rămas, să fie supuse unor tratamente judicioase, pentru a le trece urmaşilor, cel puţin în aceiaşi stare, în care le-am primit noi dela înaintaşi. Din acest punct de vedere, în rândul întâi se pune chestiunea regenerării perfecte a acelor arborete pe cari ni le-am însuşit ca fruct al capitalului lemnos întruchipat în păduri.

Chestiunea a fost relativ simplă, când primii silvicultori, formaţi în streinătate, au luat conducerea domeniului forestier naţional.

Deoarece exploatările se limitau la şes şi la coline, unde pădurile erau constituite din specii cu o mare putere de lăstărire, procedeele strămoşeşti au fost pur şi simplu continuate, aplicându-se tăeri în crâng simplu. Ameliorarea situaţiunei, faţă de trecut, consista în felul mai îngrijit al tăerilor şi în aşezarea lor după planuri prealabil întocmite. Mai târziu, văzând golurile cari, din cauza deperisării unora din buturugi, se iviau în arboretele exploatate, observând şi schimbări în compoziţia arboretelor, produse din cauza luptei pentru existenţă, între speciile preţioase dotate cu o putere de lăstărire relativ mică, faţă de cele — mai puţin preţioase — înzestrate de natură mai bine în această privinţă, silvicultorii de pe vre-

muri au propovăduit adoptarea, ca sistem de exploatare, a crângului compus care, după teorie, trebuie să înlăture cele două inconveniente semnalate. Este ştiut că speranţele legate de această schimbare de front n'au dat roadele aşteptate. Pădurile noastre de câmp, în bună parte, sunt degradate, ba chiar ruinate. Crângul compus nu a fost niciodată realizat, iar rezervele oprite cu ocazia trecerii cu tăeri prin arborete, din cauza lipsei de îngrijiri, n'au putut să-şi îndeplinească rolul. Măcar că aşa zisul crâng compus, în fond, nu era mai mult decât un crâng simplu cu rezerve, totuşi tratamentul nu era potrivit cu situaţiunea silviculturei româneşti de pe vremuri şi chiar de azi, fiind un tratament destul de subtil. In adevăr, obiectul principal al tratamentului îl formează rezervele, cari trebuesc alese cu multă atenţiune şi apoi continuu observate şi îngrijite, iar în rândul al doilea semiţişul plăpând, diseminat între lăstari cu vitalitate exuberantă, şi continuu ameninţat cu înnăbuşirea. Cine putea, cine poate şi în ziua de azi să facă asemenea lucrări, cu toată migala necesară ? ! Şi aşa am ajuns, în regiunea şesului şi a dealurilor României, la situaţiunea de astăzi, care, desigur, nu realizează postulatul de mai sus, adică a lăsa nemicşorat, urmaşilor noştri, patrimoniul forestier primit dela înaintaşi. Cauza nu este alta decât aplicarea nestudiată, greşită a unei teorii care, în fond, este absolut justă.

Şi răul a mers agravându-se, când regimul nefast al aşa zisului crâng compus a fost întins dincolo de zona unde ar fi fost poate la locul lui, dacă toate condiţiunile determinante erau îndeplinite, când şi pădurile din regiunile mai înalte ale ţării, până aproape în munţi, au fost supuse aceluiaşi migălos tratament. Mi-aduc aminte că am fost obligat a face astfel de lucrări de exploatare, acum 40 de ani şi mai bine, în pădurile judeţului Suceava — Borocia, Râşca Drăgăneşti — măcar că îmi exprimasem părerea că rezultatul nu va putea fi satisfăcător. Părerea aceasta care, pe acea vreme nu a fost împărtăşită, cel puţin de sferele conducătoare, încetul cu încetul şi-a făcut drum, iar aplicarea regimului codru a fost cerută tot mereu mai stăruitor, mai întâi în regiunea colinelor înalte şi a munţilor, apoi şi în acea a dealurilor şi a şesului. Şi de oarece postulatul de care a fost vorba la început trăeşte în mintea oricărui silvicultor, acum, când lăstărirea buturugilor era mai de grabă supărătoare decât folositoare pentru închegarea viitorului arboret, chestiunea regenerării potrivite a pădurilor tratate în codru s'a impus în toată gravitatea ei.

Regenerarea naturală a fost lozinca unora, regenerarea arti-

ficială idealul altora. Şi deoarece mulţi din silvicultorii români, sau îşi făcuse educaţia silvică în Franţa, unde regenerarea naturală a codrilor este considerată aproape ca o dogmă — credinţă justificată prin condiţiunile speciale ale Franţei — sau se inspirase din teoriile franceze răspândite în ţară de foştii elevi ai Şcoalei dela Nancy, se înţelege că curentul pentru regenerarea naturală era preponderant. In anul 1889 chestiunea modalităţilor exploatărilor la munte a fost discutată de membrii «Progresului silvic» şi dacă unii — cei mai mulţi — au fost de părere a se aplica grădinăritul, iar alţii — mai puţini la număr — preconizau aşa numitele tăeri în bande alterne, apoi unii şi alţii aşteptau ca regenerarea să se producă în mod natural şi nimeni nu se gândia măcar la repopulări artificiale. De fapt, sub presiunea condiţiunilor speciale, majoritatea arboretelor, exploatate în această regiune au fost tăiate ras şi aceasta fără a se limita tăerile la bande alterne. Incercări de tăeri grădinărite, pe cât ştiu, au fost făcute pe una din văile laterale ale Tarcăului — desigur şi aiurea— şi ar fi interesant şi instructiv a se constata cum se prezintă acele arborete astăzi, 40 de ani şi mai bine după exploatare, comparativ cu cele provenite din împăduriri artificiale, efectuate tot pe acea vreme sau mai târziu, în urma tăerilor rase. Ar fi interesant a se şti care metodă a dat rezultate mai bune şi a realizat mai bine principiul enunţat, ca fiecare generaţiune să lase celor viitoare pădurea cel puţin în acea stare, în care a fost primită dela strămoşi. Aceasta ar fi singura procedare temeinică şi convingătoare în controversa asupra metodei de regenerare pe care trebue să o adoptăm.

A se fixa din capul locului în mod exclusiv asupra uneia din aceste metode, este o greşeală care la noi îşi are explicaţiunea prin caracterul pur teoretic care a fost dat discuţiunei asupra problemei. Cei cari o discutau, îşi împrumutau argumentele, fără a ţine seama de totalitatea condiţiunilor speciale ale ţării, din literatura străină, căci nu puteau să-şi sprijine — mai ales cei «naturalişti» — afirmaţiunile pe fapte observate şi constatate, pe fapte controlabile şi concludente. Şi în felul în care a fost angajată discuţiunea atunci când a fost pusă chestiunea pentru prima dată, acum 40 de ani şi mai bine, pentru pădurile de munte şi de coline înalte, tot aşa s'a continuat şi în urmă, când a fost vorba de a se extinde regimul codrului în regiunea dealurilor şi a şesului. Şi cu această ocaziune partizanii regenerării naturale au înşirat toate avantajele metoadei — cum sunt cu prisosinţă cunoscute din literatură — dar nu şi-au

putut susţine afirmaţiunile prin rezultate obţinute pe teren. Din contra, aceste rezultate, acolo unde poate fi vorba de ele, sunt mai de grabă descurajante.

Această afirmare, pe care o făceam — meditând asupra chestiunei — cu oarecare sfială, deoarece şi ea rezulta mai mult din deducţiuni teoretice şi prea puţin din fapte pozitive, observate şi studiate pe teren, a găsit acum în urmă o strălucită confirmare, printr'o lucrare bine documentată, datorită D-lor C. D. Chiriţă şi Mircea St. Popescu şi care are drept obiect cazul special de regenerare naturală a gorunului. Voi reveni asupra acestei lucrări. Deocamdată reţin numai constatarea autorilor, cum că în cazurile analizate, metoda pe care o au în vedere toţi cei cari la noi vorbesc de regenerare naturală, metoda vestită de tăeri succesive practicate la epoci dinainte stabilite şi cantitativ dinainte fixate, a dat greş absolutamente. Şi nu putea fi altfel. Această metodă, pe nedrept botezată naturală, este tot ce poate fi mai antifiresc. Este de regretat că a fost concepută de silvicultorii români. Aiurea nu există ; tot aşa de puţin ca un alt tratament naţional, acel al grădinăritului concentrat, care şi el nu este cunoscut nicăeri şi care a dat — lucrul era uşor de prevăzut — rezultate lamentabile.

Dacă idei preconcepute la indivizi în parte sunt oarecum comprehensibile şi scuzabile, dacă anumite predilecţiuni pentru anumite tratamente în cultura pădurilor pot fi explicate prin generalizarea pripită şi nejustificată a unor experienţe locale, apoi reglementarea din oficiu a regenerării pădurilor într'un anumit fel, în acelaş fel pretutindeni — în mod natural — este desigur o greşeală. Această greşeală a fost consumată la noi prin dispoziţiunea nechibzuită ca «amenajamentele să stabilească tratamentele şi modalităţile de tăere, astfel ca regenerarea pădurii pe cale naturală să fie asigurată în mod indubitabil». Tratamente şi modalităţi de tăere de acest fel nu au fost încă descoperite, iar silvicultorul care garantează în mod indubitabil regenerarea pe cale naturală, dă poate dovadă de îndrăzneală, dar de chibzuială nu. E adevărat că regulamentul vizat prevede şi excepţiuni : anume, arboretele pure de molift şi arboretele prea bătrâne de fag pe care proprietarul vrea să le transforme în arborete de răşinoase. Insă atâta tot. A fost prea parcimonios autorul acestui regulament în stabilirea excepţiunilor. Există fără îndoială multe, foarte multe cazuri în care, în condiţiunile actuale, regenerarea pe cale naturală este din capul lo-

cului condamnată, în care, prin aplicarea principiului enunţat, nu vom da fiinţă unor arborete cari să egaleze pe acelea moştenite dela predecesorii noştri.

Cât de simplă pare teoria regenerării naturale a pădurilor: rărirea treptată a arboretului bătrân, pentru a face loc generaţiunei noui care se instalează spontaneu, atât de complicată, atât de dubioasă poate fi aplicarea ei în anumite, în multe cazuri. Chiar dacă toate condiţiunile de ordin tehnic ar fi îndeplinite — ceeace adeseaori nu va fi cazul— sunt condiţiuni de altă natură, de ordin economic, administrativ, chiar educativ cari exclud în mod peremptoriu procedeul impus în mod invariabil prin regulamentul menţionat. Pentru a putea aprecia aceste condiţiuni la justa lor valoare, cuminte ar fi ca, înainte de a ne angaja pe o anumită cale, să cercetăm în mod comparativ rezultatele pe cari le-au dat diferitele tratamente, aplicate până acum în pădurile ţării. Cărui tratament îi datorăm noi arboretele tinere de viitor, azi existente, tăerilor unice urmate de regenerări artificiale sau tăerilor succesive?! Numai o cercetare minuţioasă şi judicios condusă ne-ar îndreptăţi să ne rostim cu oarecare siguranţă asupra chestiunei în discuţiune. Se înţelege că argumentul, cum că experienţa asupra oportunităţii tăerilor succesive a fost făcută de mult în străinătate şi a determinat acum în urmă pe unii silvicultori de acolo a le da preferinţă, ar fi cu totul eronat. Mai întâi, acolo nu li se dă preferinţă şi mai ales nu preferinţă necondiţionată, regenerărilor naturale, ci li se atribue o mai mare atenţiune decât până acum. In orice caz, nu se comandă acolo a priori regenerarea naturală şi încă regenerarea naturală ca rezultantă a unor tăeri succesive sui generis, cum sunt practicate la noi. Ori cum ar fi, ce a dat roade bune în occidentul sau în centrul Europei, sau aiurea, poate, dacă se imitează fără discernământ, să fie absolut nepotrivit la noi. Mai mult, şi într'un caz mai restrâns, procedeele culturale din Bucovina, de exemplu, cu un trecut cultural forestier de dată mai veche şi cu condiţiuni climaterice şi economice altele decât de ex. cele din Oltenia sau Muntenia, pot da rezultate cu totul nemulţumitoare în aceste din urmă regiuni ale ţării.

Bine zice profesorul Fr. Heske, editorul revistei economice forestiere universale, de curând anunţată, că metodele formulate în Germania sunt aplicabile ori unde cutura pădurilor este ordonată şi dacă se va

şti a se separa miezul principial al lor, de modalitate locală specifică de aplicare.

Aşa dar, să nu imităm anumite curente în orice direcţie s'ar manifesta şi ori de unde ar veni, ci să vedem mai întâi, dacă şi întru cât se potrivesc cu condiţiunile noastre. Să judecăm după experienţele făcute până acum în ţară, să ne întrebăm care tratament a realizat mai bine acel postulat pomenit la începutul acestui articol, care ne cere să lăsăm urmaşilor noştri pădurile cel puţin în acea stare în care le-a primit generaţiunea noastră de la înaintaşi. Răspunsul nu va fi totdeauna uşor, căci, măcar că n'au trecut 40 sau 50 de ani de când a început exploatarea în stil mare a codrilor pe cari i-am moştenit, totuşi în multe cazuri va fi greu — dacă nu imposibil — a restabili o comparaţiune justă între ceeace a fost — ca sol şi arboret — şi între ceeace este astăzi. Felul puţin sistematic de a consemna datele în dosare cari după câtva timp dispar sau se distrug, adesea ori va face imposibilă comparaţiunea între trecut şi prezent. Pentru acest cuvânt ar fi recomandabil a se nota — cel puţin de acum înainte — într'o cronică a ocolului, toate datele ce interesează viaţa diverselor arborete, fie că e vorba de date climaterice, economice sau financiare, de accidente, etc.

Dar, cu sau fără cronică, pentru a angaja silvicultura naţională într'o anumită direcţiune, nu trebue să ne mulţumim cu consideraţiuni teoretice, de multe ori falacioase, ci trebue să bazăm dispoziţiunile noastre pe fapte reale, controlabile. Procedând altfel, ne înşelăm pe noi înşine, ocolim răspunderea pe care o avem ca depozitari ai încrederii pe care naţiunea ne-a acordat-o nouă, specialiştilor în materie. Ce lesne este a se desculpa cu vitregia condiţiunilor naturale! Prea mare răspundere îşi asumă aceia cari fără cercetări aprofundate împing silvicultura românească pe căi necunoscute. Aşa dar, pentru a crea o bază temeinică pentru viitoarele îndrumări în materie de regenerări, trebuesc făcute cercetări asupra rezultatelor până acum obţinute. Cercetările, pentru ca să fie făcute şi conduse cu toate garanţiile de pătrundere a problemei de rezolvat, trebuesc încredinţate acelora cari au pregătirea necesară şi dispun de timpul necesar, pentru a le duce la bun sfârşit: membrilor institutului de cercetări forestiere de curând înjghebat. Nu trebue să ne mulţumim cu afirmarea prea des repetată că „regenerarea este asigurată", afirmarea unui agent al serviciului ordinar, grăbit a se înapoia la reşedinţa lui, poate depărtată la zeci de kilometri, sau grăbit a rezolva

alte afaceri ; ci trebue să pretindem observarea pacientă şi studiul amănunţit al tuturor elementelor ce constituesc reuşita definitivă a unei operaţiuni de regenerare.

Acest deziderat al meu, între timp, a fost realizat în parte, prin lucrarea menţionată mai sus. Autorii confirmă aprehensiunile mele exprimate mai de multe ori, că aşa numita regenerare prin tăeri succesive, dictate de amenajist ani înaintea efectuării operaţiunei, a dat pretutindeni, unde au fost făcute observaţiuni, un fiasco lamentabil. Sunt sigur că cercetările ce se vor face în alte regiuni ale ţării şi în alte arborete compuse din alte specii, cercetări conduse cu aceiaşi sârguinţă şi pricepere ca cele datorite D-lor Chiriţă şi Popescu, nu vor schimba întru nimic aprecierile asupra acestui tratament, care este un procedeu ilogic şi nu poate decât excepţional, printr'un concurs de împrejurări favorabile să dea rezultate mulţumitoare. Pe calea aceasta nu vom ajunge nici o dată a ne achita de obligaţiunea noastră către generaţiunile care ne urmează.

Autorii lucrării menţionate propun un alt tratament pentru gorun şi cred într'un succes desăvârşit prin aplicarea lui. In fond şi ei urmăresc regenerarea naturală, deşi nu exclud deloc necesitatea — în anumite cazuri — a intervenţiunei artificiale, care pentru inspiratorii regulamentului de care s'a vorbit, pare a fi neexistentă. Nu pretind ei a obţine regenerarea în mod indutabil pe cale naturală ? ! Nu pot împărtăşi optimismul propovăduitorilor acelui tratament pe care francezii l-au numit régénération par trouées. In fond este un tratament poate mai migălos decât acel numit clasic. In ce priveşte aplicabilitatea lui la noi, în România, cazul pe care-l voi relata, va fi edificator pentru mulţi. In amenajamentul pădurii Pusnicul, afectată vechei şcoli de Silvicultură de la Brăneşti ca obiect de demonstraţie, se prevăzuse acest tratament pentru regenerarea a 3 parcele (26, 29 şi 31). Se şi practicase în primul an al aplicării amenajamentului tăerile preconizate, iar apoi nu s'a mai făcut nimic. Ochiurile deschise prin arboret au fost invadate de burueni şi de lăstari puţin valoroşi. Dacă asemenea lucru a fost posibil în pădurea Şcoalei, unde, pe lângă altele, obligativitatea amenajamentului şi importanţa continuităţii în acţiunea forestieră se propovăduesţe, la ce să ne aşteptăm în serviciul ordinar, unde continuitatea şi respectul dispoziţiunilor luate pentru un timp îndelungat, sau nu există, sau se neglijează din cauza multor îndatoriri, cărora se dă o aenţie deosebită, în dauna celei mai principale care

este cultura pădurilor. Pentru ca regenerarea naturală a pădurilor noastre — cel puţin în codru — să fie posibilă, trebue o altă mentalitate, o mentalitate care asigură continuitatea acţiunei după un plan stabilit de mai înainte şi aprobat de cei în drept şi trebue mai ales o mentalitate care în obligativitatea de a lucra pe teren — în pădure — nu vede o formulă banală, ci o îndatorire sfântă şi, în acelaşi timp, o satisfacţie supremă. S'a vorbit în timpul din urmă mult de crearea unei conştiinţe forestiere în marele public. Ar fi bine să revizuim conştiinţa noastră, a silvicultorilor, în rândul întâi.

Totuşi cred că există apostoli şi în ramura silvică, apostoli cari simt chemarea ce au a sluji în templul lor, în pădure, dar cari se văd în imposibilitate de a-şi îndeplini datoria. Organizarea actuală a serviciului, împărţirea administrativă, sunt de aşa natură încât un şef de ocol nu poate să ducă la bun sfârşit lucrările subtile reclamate de regenerarea naturală a pădurilor. Şi atunci, pentru a face faţă obligaţiunilor reglementare, formele se îndeplinesc, iar fondul se neglijează ; regenerarea pădurii se compromite. Ar trebui ca întinderea ocoalelor şi ajutoarele ce are şeful de ocol pentru executarea lucrărilor de cancelarie şi în general a celor de mică importanţă, să îi permită a se consacra mai ales terenului, lucrărilor de tehnică silvică, în loc de a le lăsa pe mâna subalternilor cari n'au pregătirea necesară. Astăzi lucrurile sunt inversate. Nu pot îndestul repeta că regenerarea naturală este o operaţiune subtilă pe care nu ori cine o poate executa cu folos. Este semnificativă pentru felul cum se apreciază importanţa acestor lucrări, inocenţa cu care se declară că s'au marcat într'o zi câteva mii de arbori. Atunci să nu ne mirăm de rezultatele obţinute şi mai ales să nu ne disculpăm prin vitregia naturei. Propunerea mea făcută de mult, de a organiza ocoale model, unde să se dea atenţia cuvenită şi laturei technice şi celei administrative şi celei educative, cred că, de ar fi fost acceptată şi realizată, ar fi contribuit mult la rezolvarea în mod convenabil a chestiunei regenerării pădurilor. Am fi avut modele de imitat şi am fi crescut şi personalul capabil a intensifica acţiunea culturală în pădurile noastre. A porunci pur şi simplu alegerea unor tratamente care să asigure în mod indubitabil regenerarea naturală a pădurilor, nu poate da rezultate satisfăcătoare. Căci regenerarea naturală este în funcţie nu numai de priceperea tehnică — dacă există — ci şi de mentalitatea profesională şi de un şir de condiţiuni — aş zice — extra silvice. Se înţelege că aci nu este

locul a enumera toate condiţiunile ce trebuesc să fie îndeplinite, pentru ca operaţiunile tehnice să ne dea rezultatele aşteptate. Menţionez numai unele. De pildă, modalitatea de desfacere a materialului. Cea actuală este cu totul nepotrivită pentru garantarea condiţiunilor de linişte absolut necesară ca seminţişul — dacă există — să se desvolte prielnic. Intr'un articol recent am arătat, cum astăzi, când vânzarea se face pe măsură ce amatorii se prezintă, se poate întâmpla ca ani de zile după efectuarea unei tăeri să se mai găsească arbori întregi sau scurtături sau material stivuit, neridicate, în parcela care e în rând de regenerare. Mai e nevoe a insista asupra pagubelor imense pe care le fac cumpărătorii întârziaţi seminţişului când îşi duc carele din tulpină în tulpină, din butuc în butuc, din stivă în stivă, pentru a fi mai înlesniţi la încărcat. Această observaţiune pune în lumină o altă latură a chestiunei oportunităţii regenerărilor naturale la noi, aceea a scoaterei şi a transportului materialului din locul de tăere. Unde ridicarea şi transportul materialului nu sunt organizate în aşa fel ca seminţişul să fie la adăpost de deteriorări mari sau mici, succesul regenerării este mai mult decât problematic. Deci drumuri şi iar drumuri! Le avem? Nu! Atunci cum se poate să se reglementeze tăerea pădurilor astfel ca regenerarea naturală să fie declarată ca o condiţie sine qua non ? ! Dar negreşit, nu putem croi drumuri la ori ce arbore. Atunci, pentru a nu primejdui seminţişul, trebue să putem compta pe buna înţelegere şi bunăvoinţa cărăuşilor şi a acelora cari sunt chemaţi a dirija şi a supraveghea întreaga mişcare în parchet. Din nenorocire, mentalitatea curentă şi a unora şi a altora nu garantează vidarea în condiţiuni prielnice a parchetelor. Importanţa acestei laturi a chestiunei este pusă în relief prin hotărîrea ce au luat-o unele administraţiuni forestiere din străinătate de a-şi organiza în regie proprie servicii speciale pentru ridicarea şi scoaterea materialului din locurile de tăere. In Franţa, unde regenerarea naturală ţine un loc important — dar nu exclusiv — în gospodăria silvică, am putut constata cu ce precauţiuni minuţioase procedează antreprenorii — şi ei de multe ori specialişti în materie silvică — la scoatarea materialului din tăerile de regenerare. La noi nimic din toate acestea: doborîrea arborilor se face de către oameni fără pregătire, iar cei cari sunt chemaţi a-i povăţui, de regulă, n'au nici ei cunoştinţele şi calităţile necesare.

Fasonarea, strângerea şi scoaterea materialului, nici ele nu se fac în condiţiuni mai prielnice. Şi cu toate acestea, în ciuda aces-

tor condiţiuni nefavorabile pentru regenerarea naturală a pădurilor noastre, tocmai acest tratament s'a ales şi s'a impus silvicultorilor Statului ca regulă generală.

Am ezitat a scri aceste rânduri, fiindcă cele spuse mi-au părut prea banale, prea cunoscute de toată lumea. Totuşi, văzând că adevăruri principale nu au fost ţinute în seamă, când a fost vorba de a se da îndrumări pentru acţiunea silvică din ţară, mi-am zis că o pledoarie în sensul celor de faţă nu este de prisos, ba este bine justificată.

Şi acum cari ar fi propunerile mele pozitive?

In rândul întâi sunt convins că este o greşeală a se prescrie printr'un regulament de serviciu una şi aceiaşi procedare în vederea regenerării pădurilor. Greşeala este cu atât mai mare, cu cât între cele două posibilităţi — regenerarea naturală sau regenerarea artificială — modalitatea cea mai subtilă şi deci cea mai nepotrivită în condiţiunile noastre de astăzi a fost impusă celor ce sunt chemaţi a amenaja pădurile noastre.

Aşi fi înţeles, dacă regulamentul ar fi lăsat să se înţeleagă o preferinţă pentru regenerarea naturală, lăsând însă amenajistului şi operatorului pe teren latitudinea de a lua hotărîri în vederea condiţiunilor locale, dar a impune dela masa verde una şi aceeaşi procedare pretutindeni, aceasta — o repet — este o greşeală care va avea consecinţe grave pentru pădurile ţării.

Din cele spuse rezultă că nu sunt adversar al regenerărilor naturale, ale căror avantaje ştiu perfect să le apreciez, dar rămâi la părerea că tratamentele cari urmăresc această modalitate de regenerare, la noi, în genere nu sunt aplicabile în condiţiuni prielnice. Aşa dar, fără a le respinge în bloc, aş recomanda alegerea şi aplicarea lor numai în acele cazuri în care reuşita lor, nu zic că este i n d u b i t a b i l ă, ci mai mult ori mai puţin probabilă. De altfel este ştiut că rare ori, chiar în condiţiuni mult mai favorabile decât ale noastre, regenerarea e perfectată prin simplul joc al naturei, căci mai în totdeauna trebue să recurgem la complectări pe cale artificială, cel puţin dacă nu vrem noi înşine să ne înşelăm. Natura nu lucrează după intenţiile noastre!

Aşa dar, acolo unde ocoalele au întinderi relativ mici, unde pădurile nu sunt depărtate zeci de kilometri una de alta, sau acolo unde cel puţin una din cele cari formează un ocol constitue un complex mai mare şi e situată în apropierea reşedinţei ocolului,

astfel încât poate fi vizitată oricând şi cât mai des — nu la 6 luni odată, cum cred autorii scrierei mai sus menţionate, că ar fi suficient — în aceste cazuri, şi dacă şi speciile cari alcătuesc arboretele, starea acestora din urmă şi celelate condiţiuni de ordin tehnic ar fi favorabile, aş încuviinţa încercarea unui tratament prin care s'ar urmări regenerarea naturală. Şi tot ar mai rămâne dificultăţile de cari am vorbit mai sus, cele de doborîre raţională, de manipulare prudentă, de scoaterea îngrijită a materialului. Pentru acest cuvânt cred că prezenţa şefului de ocol cât mai des şi cât mai inopinat în pădure este o necesitate indispensabilă, pentru ca reuşita unor asemenea tratamente să fie mai mult ori mai puţin asigurată.

Dar ultra posse nemo obligatur. De aceea unui şef de ocol a cărui activitate va fi regulată în felul indicat, negreşit nu mai putem să îi pretindem să execute el singur sau să supravegheze de aproape nenumăratele lucrări de cancelarie, ci trebue să îi dăm ajutoare care pot duce aceste lucrări la bun sfârşit fără să fie continuu supraveghiate. Şi de ar fi în acest ocol păduri de mai mică importanţă şi mai depărtate de reşedinţa ocolului, pe acestea iarăş le-aş lăsa în grija unui conductor sau brigadier cu reputaţie stabilită, numai şi numai pentru a nu sustrage pe inginerul silvic dela principala sa îndatorire care este şi rămâne cea culturală.

Şi mai aş cere altceva. Aş cere ca pe lângă ocoalele unde se fac asemeenea lucrări, să existe neapărat o pepinieră care ori când să poată furniza puieţii necesari pentru complectarea semănăturilor sau pentru introducerea de specii cari în arboretul mumă nu sunt reprezentate.

Convin că lista condiţiunilor pe cari le cred indispensabile pentru reuşita mulţămitoare a operaţiunilor prin cari urmărim regenerarea naturală a pădurilor este cam lungă, dar am convingerea că prezintă un minimum ce trebue să fie realizat pentru ca să nu avem decepţiuni, pentru ca să nu lăsăm urmaşilor noştri arborete cari nici de departe nu pot egala pe cele ce le-am primit de la înaintaşi.

Aceste consideraţiuni mă duc la concluzia că deocamdată, la noi în România, regenerarea naturală în codru — chiar de s'ar urmări prin metode mai raţionale decât cele acreditate până azi — nu poate să aibă decât o aplicaţiune restrânsă. Rămâne dar regenerarea artificială care, de altfel, chiar după regulamentul, de mai multe ori citat, va putea fi admisă în anumite cazuri, specificate

mai sus. Din cele expuse până aci rezultă că, după părerea mea, ceeace constitue pentru regulament starea excepţională, în ziua de azi trebue să devie regula generală. In condiţiunile de azi, pentru consideraţiuni tehnice, economice şi administrative, în majoritatea cazurilor nu vom putea obţine regenerarea mulţumitoare decât pe cale artificială. Şi în acest caz am avut şi vom mai avea deceptţiuni, explicabile prin puţina îngrijire cu care s'au efectuat sau se efectuează lucrările de împădurire, dar pentru judecata obiectivă este evident că rezultatele stau mai mult în puterea noastră, decât dacă ne străduim ca prin folosirea factorilor naturali să obţinem un nou arboret dedesubtul celui bătrân care dispare. In cazul din urmă, acţiunea în unul şi acelaşi arboret se prelungeşte ani de zile şi trebue continuu dirijată şi supraveghiată, în cazul întâi o sforţare de câteva săptămâni este de ajuns pentru înfăptuirea stării împădurite. Cert este că simpla executare a lucrărilor de împădurire nu garantează şi fiinţarea definitivă a arboretului. Lucrări de complectare, de îngrijire, de apărare, pot fi necesare, dar şi în acest caz, acţiunea este mai concentrată, mai simplificată, mai după înţelesul celor mulţi şi poate fi mai uşor controlată. Intervenţiunea continuă a şefului de ocol nu se impune cu aceiaşi tărie ca în cazul regenerării naturale.

De fapt avem exemple multiple chiar la noi în ţară cari ne învederează reuşita complectă a procedeelor artificiale, pe când vestitele tăeri succesive, aşa cum au fost tălmăcite la noi, poate au creat masive în imaginaţiunea amenajiştilor crezduli, dar de loc sau prea puţin în realitate.

Negreşit, regenerarea artificială, dacă este mai mult ori mai puţin sigură, pe de altă parte este costisitoare. Acesta este motivul pentru care, la noi, regenerările naturale, cari ar fi gratuite, au fost tot mereu preconizate.

Poate că ceeace obţinem noi prin practicarea, după normele stabilite, a tăerilor succesive este gratuit, dar în schimb este prea puţin, sau chiar nimic. Acolo unde tăerile în codru se practică cu toate precauţiunile necesare — precauţiuni la doborîre, fasonare, scoatere, degajare, complectare etc. — se ştie că gratuitatea procedeului este mai mult imaginară decât reală.

De atlfel, este o pretenţiune curioasă, aceea de a creia fără a face cheltueli. Producţiunea forestieră nu constitue o excepţiune la

legea economică generală care stabileşte că în fiecare produs, datorit muncii omului, pe lângă muncă şi forţe naturale, intră şi capital.

In ori ce caz pentru a conchide în această materie mult controversată şi bogată în consecinţe pentru viitor, şi pentru a lua hotărîri, încă odată repet, să nu ne mulţumim cu speculaţiuni teoretice, ci să clădim pe experienţa trecutului, să vedem ce rezultate ne-au dat procedeele naturale în comparaţie cu regenerarea artificială. Numai aşa ne vom putea achita de datoria ce avem faţă de urmaşii noştri. Nu pot termina mai bine decât cu cuvintele pe cari marele Goethe le pune în gura lui Mefistofel, consultat de şcolarul care vrea să afle, care vrea să ştie :

„E sură, dragă, ori ce teorie,
„Numai al vieţii pom de aur e verde".

Le problème de la régénération des forêts en Roumanie.

Tant qu'on n'a pas exploité que des forêts de la pleine et de la région des collines, où les essences qui constituent les peuplements sont dotées d'une grande faculté de reget, on n'a pas songé à leur appliquer un autre traitement que celui du taillis simple, qui demande le minimum de soins culturaux.

Mais après la répétition réitérée des coupes, les souches ont commencé à perdre leur vitalité ce qui a mené à la dégénération de ces forêts. Pour empêcher le mal, on a recouru alors au traitement du taillis sous futaie que l'on a generalisé et étendit même jusque dans les montagnes. Mais la manière défecteuse de son application a du conduire à des résultats désastrueux.

En 1889 on a fait une large discussion ayant comme objet d'établir la modalité la plus indiquée pour la régénération des forêts du pays. L'opinion de la majorité des specialistes, favorable à la régénération naturelle s'est imposée. Et puis, sous l'influence des idées qui régnaient en France, on est arrivé à imposer officiellement le traitement par coupes successives. Nous voyons aujourd'hui le résultat de l'application de cette méthode : il est à condamner.

C'est en s'appuyant sur les considérations théoriques, que les forestiers roumains ont adopté et généralisé ce procedé. Ils croyaient qu'il suffit de respecter les prescriptions techniques pour assurer la réussite de la régénération. Ils oubliaient qu'une méthode, n'importe quelle, pour donner des résultats, doit tenir compte en même temps de tous les conditions locales : celles de végétation d'une part, d'autre part celles économiques et sociales.

Mrs. Dr. Const. D. Chiriţă et Mircea Popesco relèvent dans un ouvrage récemment paru, les résultats lamentables de l'applications des coupes successives dans les forêts de chêne rouvre de Roumanie et ils y proposent un autre procédé de régénération naturelle de ces forêts ; c'est la méthode par trouées. Mais

elle a été appliquée jadis en Roumanie et n'a pas donné des résultats favorables, faute d'une continuité dans les travaux et des soins spéciaux qu'elle demande.

Pour pouvoir adopter les méthodes de régénération naturelle en Roumanie, il faut qu'on fasse des études préliminaires et cela revient à l'Institut des Recherches et de l'Expérimentation forestière. Puis, il faut que les chefs de cantonnements soient delivrés par l'Administration, des travaux de bureau ; ils doivent passer la plupart de leur temps dans la forêt même, afin de surveiller et d'y conduire les travaux, de leur assurer la continuité. D'ailleurs si les divers forêts d'un cantonnement sont trop distancées entre elles, l'activité de l'agent forestier est sensiblement entravée.

Du reste, aucune des méthodes de régénération naturelle ne saurait être appliquée avec des résultats satisfaisants, tant que les procédés d'exploitation et de vidange des matériaux resteront primitifs et que les forêts ne seront pas dotées des instalations de transport.

Jusque là, la régénération artificielle devra être largement employée.

Das Problem der Verjüngung der Forsten in Rumänien.

Solange sich die Nutzung der Forsten Rumäniens nur auf die Region der Ebene und des Hügellandes beschränkte, dort wo die Ausschlagskraft der Stöcke eine bedeutende ist, dachte niemand an eine andere Waldbehandlung, als die althergebrachte im Niederwaldbetrieb, welche keine besondere Sorgfalt bedingte. Indess, mit der sinkenden Ausschlagskraft der wiederholt abgestockten Bestände, begannen letztere mehr und mehr zu veröden. Um dem Uebel abzuhelfen, begann man zum Mittelwald überzugehen. Diese Waldbehandlung wurde verallgemeinert und sogar bis in das Gebirge ausgedehnt, ohne indess die nötige Sorgfalt durch Pflegehiebe und anderes auszuüben. Die Resultate waren natürlich jämmerlich.

In Jahre 1889 wurde die Frage der besten Verjüngungsmethode in den Gebirgsforsten und später in den Forsten überhaupt zur Diskussion gestellt. Die Mehrzahl der Forstleute war für die unbedingte, natürliche Verjüngung, welche der künstlichen vorzuziehen sei. Und so wurde, in Nachahmung französischer Ideen, der Schirmschlagbetrieb offiziell als bester empfohlen. Dort wo nach demselben tatsächlich gewirtschaftet worden ist, sind die Resultate absolut unzufriedenstellend.

Rein teoretische Erwägungen hatten zur Verallgemeinerung des Schirmschlages geführt. Man glaubte mit der Anwendung waldbaulicher Regeln, welche überdies kritiklos gehandhabt wurden, das Nötige getan zu haben und übersah, dass zum Erfolge die Erfüllung andere Bedingungen allgemein- und forstwirtschaftlicher Art nötig seien. Man übersah dass die Lösung der Frage von Ort zu Ort eine andere sein könnte oder müsste.

Die kläglichen Ergebnisse dieser Wirtschaft in den Eichenforsten Rumäniens wurden jüngst durch eine Arbeit der Herren Dr. Const. D. Chirită und Mircea Popescu in's richtige Licht gestellt. Dieselben schlagen, in diesem Falle, die Gruppenwirtschaft vor, mit Unterstützung der natürlichen Verjüngung durch künstliche Massnahmen.

Verfasser macht darauf aufmerksam, dass auch diese Methode schon andererseits in Rumänien versucht worden ist, indess ohne Erfolg. Der Grund? Stetigkeitsmangel und Mangel der nötigen Erziehungshiebe. Um die Methode der natürlichen Verjüngung in Rumänien mit Erfolg anwenden zu können, wären nach der Meinung des Verfassers nötig Forschungen, welche dem Versuchswesen anzuvertrauen wären und dann ein Wechsel der Mentalität der Forstleute, welche die Arbeit im Gelände als heiligste Pflicht und als grösste Genugtuung erkennen müssen.

Die oberste Leitung muss endlich die Forstverwalter soviel wie möglich von Stubenarbeit befreien, um ihnen den Besuch des Waldes zu ermöglichen. Sie muss weiter die Stetigkeit der Arbeit im Walde, die heute nur auf dem Papier besteht, zur Wirklichkeit machen. Sie muss die Ausdehnung der Reviere so bemessen, wenigstens dort, wo sie wirtschaften will, dass der Verwalter die tatsächliche Überwachung des Betriebes ausüben kann. Aber selbst, wenn alle diese Bedingungen erfüllt wären, kann dennoch die natürliche Verjüngung nur teilweise, hie und da, adoptiert werden, solange die Schlägerung, das Rücken und der Transport des Holzes gleicherweise wie heute, d. h. unwirtschaftlich geübt werden, solange die Wälder nicht durch Wege aufgeschlossen sein werden. Deshalb wenn wir sicher gehen wollen, so schliesst der Verfasser, ist vorläufig die Verjüngung auf künstlichem Wege am angezeigtesten.

PINUS BANKSIANA

— Altă încercare de cultură în Bucovina —

de Ing. ILIE DAN

Pinus Banksiana, esenţă exotică din America de Nord, este prea puţin cunoscută la noi, fiindcă nu s'au făcut încercări de cul-

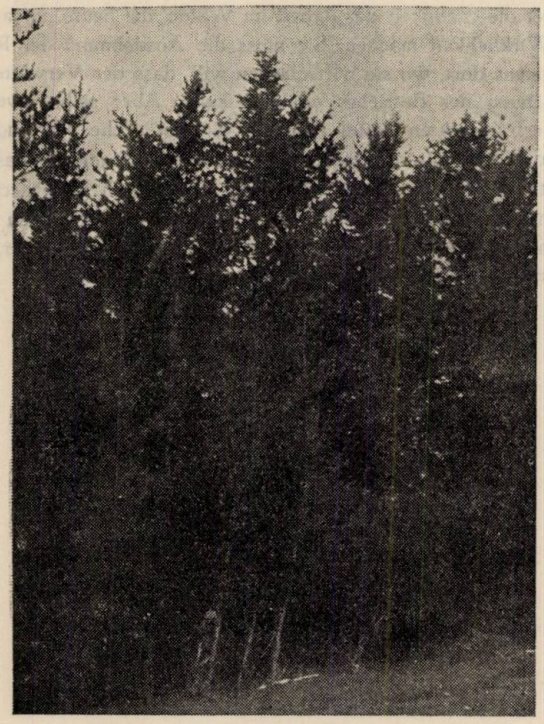

Fig. 1. — Arboretul de Pinus Banksiana dela Frasin.

tură în stil mai mare. D-l ing. Otto Mathias, pe lângă detalii generale, într'un articol publicat în Nr. 5—6. 1933, al Revistei Pădurilor, ne arată şi rezultatele unei încercări de cultură pe o întindere mai mare, a acestei esenţe, pe domeniul contelui Wasilko, din Berhomet. O experienţă deci de dată recentă. La noi în ţară, cu titlul de încercare şi pe întinderi mici, a fost totuş cultivată această esenţă; aşa în ocolul silvic Fransin s'a plantat o suprafaţă mică, pe

un teren degradat, încă în anul 1908. Cum acest teren, inclusiv acest arboret de pin, a fost expropriat ca islaz comunal pentru comuna Frasin şi cum probabil în timpul apropiat va dispare complect, apoi considerând că asemenea încercări sunt cam rare, am ţinut de o datorie, încercarea de a arăta în cele ce urmează, rezultatele acestei experienţe şi condiţiunile de vegetaţie şi creştere ale acestui arboret.

1. *Date istorice.* In anii 1908 şi 1909, şeful ocolului de pe

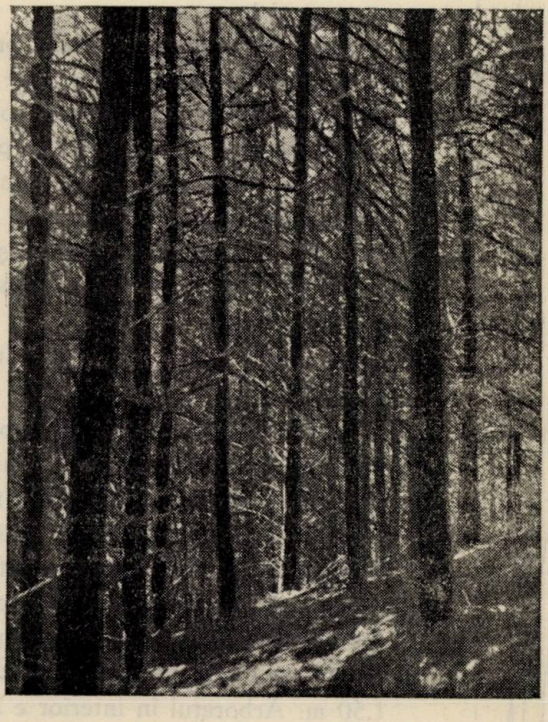

Fig. 2. — Acelaş arboret (interior).

atunci *) a plantat, cu titlul de încercare, o suprafaţă de aprox. un ha, pe muntele Mierţul, cu puieţi de Pinus Banksiana în vârstă de un an, în scopul fixării unui teren alunecător şi pe alocuri cu tendinţă de a forma nisip sburător.

2. *Situaţia geografică.* Suprafaţa plantată e situată pe muntele Mierţul, din ocolul silvic Frasin, pe o fostă proprietate a Fond. Bis. ort. rom. din Bucovina, astăzi expropriată pentru islazul co-

*) R. Brachtl, un eminent silvicultor, astăzi pensionar în Cehoslovacia.

munei Frasin, judeţul Câmpulung (Mold.). Ea este cuprinsă între 47°30′ şi 47°33′ latitudine nordică şi între 43°22′ şi 43°31′ longitudine estică; se află situată la o altitudine de ca. 600 m. dela nivelul mării şi numai la ca. 100 m. spre nordest dela râul Moldova.

3. *Subsolul şi solul.* Roca principală care formează subsolul acestui teren aparţine, probabil, rocelor sedimentare de origină mezozoică şi neozoică. Aceste roce conţin gresii, argile, calcare şi nisip.

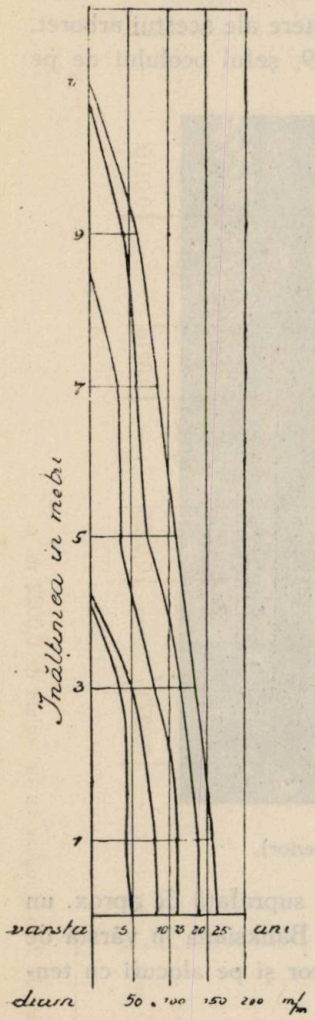

Fig. 3.

Solul, pe această porţiune, provenit din desagregarea acestor roce, este puţin profund, amestecat cu pietriş şi bolovani colţuroşi, pe alocuri umed. Intr'o parte se remarcă la suprafaţă un mic strat de nisip. Pătură de foi, fără humus, ici colo muşchiu. In general un sol pietros şi sărac, pe o coastă foarte repede, cu expoziţie sud-vestică.

Prin vălcele au loc mici alunecări de teren.

4. *Descrierea arboretului.* Arboret de Pinus Banksiana aproape pur; anin şi salcie diseminate în părţile laterale şi mai ales în părţile umede spre S. V. Consistenţa 0.8, Vârsta 25 ani. Arboretul constituie o fâşie îngustă şi lungă de ca. 400 m. pe o coastă foarte repede, provenit dintr'o plantaţiune făcută cu puieţi de un an, la distanţa de 1.50 m. Arboretul în interior e bine închis şi elagajul natural al crăcilor s'a făcut deja pe o lungime de 1—3 m. dela colet. (Fig. 1 şi 2).

Crăcile, foarte puternice, sunt aşezate mai mult în verticile. Spre interiorul arboretului fusuri mai subţiri dar mai cilindrice, la marginea arboretului arborii sunt mai bine dimensionaţi. Ceeace denotă că e o esenţă de lumină. Trunchiul, pe o lungime de ca. 1—3 m. dela colet, e acoperit de un ritidom destul de pronunţat.

Analiza unui pin în vârstă de 25 ani (arboretul de pe Miertul).

Înălțimea secțiunilor	Diamentrul și suprafața secțiunii la vârsta de ani										Observațiuni
	25		20		15		10		5		
m.	mm.	cm. p.	mm.	cm. p.	mm.	cm. p.	mm.	cm. p.	mm.	cm. p.	
0	166	216,4240	140	153,9380	111	96,7689	81	51,5300	45	15,9043	fără coaje
1,3	155	188,6920	139	151,7470	110	95,0332	78	47,7836	40	12,5664	
1	155	188,6920	140	153,9380	111	96,7689	81	51,5300	42	13,8544	
3	138	149,5710	120	113,0970	87	59,4468	47	17,3494	47	17,3494	
5	111	96,7689	77	46,5663	37	10,7521	—	—	—	—	
7	89	62,2114	58	26,4208	36	10,1788	—	—	—	—	
9	64	32,1699	43	14,5220	—	—	—	—	—	—	
11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Suma supraf. sect.	—	529,4120	—	354,5440	—	177,1470	—	68,8790	—	13,8540	
volumul	—	0,1059	—	0,0709	—	0,0354	—	0,0138	—	0,0028	
vârful	—	0,0022*	—	—	—	—	—	—	—	—	
vol. arb. întreg . .	—	0,1081	—	0,0709	—	0,0354	—	0,0138	—	0,0028	
creșterea în 5 ani .	—	—	0,0372	—	0,0355	—	0,0216	—	0,0110	—	

* un vârf de 2 m. lungime cu un volum de 0,0022 m. c.

Acele, în secţiune transversală, prezintă forma unui semicerc neregulat; nu sunt tocmai lungi (cam 40 mm), de un verde întunecat; sunt persistente şi des aşezate pe ramuri.

Conurile conice, cu vârful ascuţit, cu miros de reşină, sunt dispuse pe ramuri în mod diferit. Lungimea unui con este de 50—70 mm.

Lemnul alb-roşcat, destul de tare în raport cu celelalte reşinoase, cam spongios şi infizibil, exală un puternic miros de reşină. Inelele anuale sunt foarte distincte, ca la brad.

5. *Creşterea.* După cum se poate vedea din tabloul de mai sus şi din diagrama (Fig. 3), creşterea în volum a unui pin în vârstă de 25 ani este destul de viguroasă, nu ajunge totuş creşterea molidului şi bradului din această regiune. Cu toate condiţiunile staţionale nefavorabile : sol pietros şi degradat, apoi expus păşunatului şi gerurilor târzii şi timpurii, pinul a vegetat destul de bine şi a suferit prea puţin sau de loc, în urma păşunatului, probabil şi din cauză că în primii ani această suprafaţă a fost îngrădită.

Creşterea în înălţime, în ultimii cinci ani, este minimă, ceea ce ne arată că acest arbore nu atinge înălţimi mari. Volumul arborelui întreg la vârsta de 25 ani este de 0,1081 m. c., iar creşterea în volum în ultimii 5 ani de 0,037e m. c.

6. *Consideraţiuni sumare asupra culturii sale la noi.* Pinus Banksiana, arbore de mărimea treia şi cu o longevitate relativ redusă, nu poate fi cultivat în vederea producţiunii lemnului, date fiind calităţile lui inferioare, şi deci nu poate fi la noi un scop ci cel mult un mijloc, fie de a fixa un teren fugitiv, erozibil sau un nisip sburător, fie de a pune stăpânire pe un teren degradat, în vederea creşterii ulterioare a unei alte esenţe, pe suprafeţe mai mici şi numai atunci când orice altă esenţă indigenă a dat greş. In cel de al doilea caz trebue plantat mult mai rar căci altfel nu va permite instalarea sub masiv a unei alte esenţe.

Un autre essais avec le Pinus Banksiana.

Sur la montagne «Mierţul» en Bucovine se trouve un petit peuplement de Pinus Banksiana, âgé de 25 ans, provenant d'une plantation faite sur un terrain dégradé. Mais ce peuplement, étant exproprié comme pâturage communal, va disparaître en peu de temps.

L'auteur en décrit brièvement les conditions et la marche de la végétation

de ce peuplement, puis dans un tableau, il donne les résultats de l'analyse d'un arbre ; on y voit qu'à 25 ans, celui-ci a atteint une hauteur de 13 m. et un volum de 0,108 m³.

L'auteur ne recomande pas la culture de cette essence que pour fixer les sols dégradés.

Ein andererer Kulturversuch mit Pinus Banksiana in der Bukovina.

Auf dem «Mierțul» im Revier Frasin, Distrikt Câmpulung, befindet sich ein kleiner Bestand von Pinus Banksiana im Alter von 25 Jahren, welcher sein Dasein einer Pflanzung auf Oedland verdankt. Dieser Bestand wird sehr bald verschwinden. da das Geländ für Schaffung von Gemeindeweide enteignet wurde.

Verfasser beschreibt in Kürze die Vegetationsbedingungen dieses Bestandes. Desgleichen teilt er die Resultate einer Stammanalyse mit. Im Alter von 25 Jahren hat dieser Stamm eine Höhe von 13 m. und einen Inhalt von 0 108 m³.

Die Banksiana-Kultur kann nur für Aufforstung von Oedland empfohlen werden.

REFERATE—COMENTARII

METODĂ DE SCOATEREA LEMNULUI DIN PĂDURE IN BUCOVINA.

de Ing. ŞTEFAN T. TEODORESCU

Fie că are la bază transportul pe drum de sanie, cu carele, pe calea ferată forestieră sau prin plutire, lucrul în pădure cuprinde în sine aceleaşi faze de lucrări şi anume:

Doborâtul sau tăiatul;

Slobozitul, strânsul sau adunatul şi

Transportul (pe apă sau uscat).

Văzut prin prisma transportului pe drum de sanie, obişnuit în mare parte a exploatărilor din Bucovina, despre lucrul în pădure am putea spune cele ce urmează:

Operaţia d o b o r â t u l u i (în care intră tăiatul arborilor din picioare, cojitul, cepuitul, olăritul şi eventual fasonarea lor în buşteni de anumite lungimi, se execută într'o măsură oarecare cu lucrătorii băştinaşi — inclusiv «Ţipţării» *) dela Iacobeni, Cârlibaba, Althütte, Neuehütte şi de pretutindeni unde au fost diseminaţi în decursul vremilor în această provincie.

Dar procentul cel mare de lucrători de pădure calificaţi, îl dau Maramureşenii, cari odată cu venirea primăverei îşi părăsesc familiile cu o cămaşe de schimb în traistă, căutând de lucru în exploatările forestiere din Bucovina, la cari muncesc o vară întreagă, pentru ca spre toamnă să se întoarcă acasă cu mai nimic în pungă!

Operaţia s l o b o z i t u l u i (prin care arborii întregi sau buşteniî fasonaţi în anumite lungimi «la cioată», sunt adunaţi şi

*) Germani colonizaţi în Bucovina.

strânşi cu ajutorul simplei alunecări sau cu ajutorul plăncilor, jilipurilor şi ulucurilor — cu sau fără apă — în anume locuri de depozit, numite «răcaşe») se execută mai totdeauna de lucrătorii tăetori, cari de obicei se angajează cu «datu' la pârâu» — prin care se înţelege tăiatul inclusiv slobozitul.

Pentru această operaţie se cere multă dibăcie şi rutină în mânuirea ţapinei şi în special pentru trasarea şi construirea ulucurilor necesare, astfel ca materialul să sufere cât mai puţine pierderi.

Pentru aceste considerente, Tipţării şi-au format o adevărată specialitate în această direcţie şi sunt cei mai indicaţi lucrători (după Italieni, cari sunt şi rămân lucrătorii clasici de pădure şi cari până în 1926 **) mai erau aduşi în acest scop, de către Societăţile mari exploatatoare din vechiul Regat.

Câteva cuvinte despre locurile de depozit numite r ă c a ş e

Ele se înfiinţează pe funduri de văi principale şi mai totdeauna în imediata apropriere a confluenţei lor, cu cele secundare. Dealtfel, răcaşele pe teren sunt uşor de determinat, ele fiind puncte obligatorii ce ne sunt indicate prin însăşi situaţia topografică a parchetului ce se exploatează.

Orice răcaş are un început şi un sfârşit, sau cum se zice în termenii forestieri consacraţi: «un cap şi o coadă».

Inainte de a luà fiinţă — adică înainte de a se începe strângerea lemnelor prin slobozire în răcaş — fundul văei în acel loc trebue, oarecum, nivelat, îndepărtându-se cioatele existente, precum şi orice alte obstacole (stânci sau pietre mobile, etc.) cari ar puteà expune buştenii la spargere în cursul slobozitului.

Deasemenea firul apei se canalizează şi peste ea se pun «pălănci», buşteni aşezaţi de-a curmezişul, pentru a ferì lemnele sosite cele dintâi în răcaş, de contactul direct cu apa.

Tot din vreme se amenajază şi drumul de scoatere, pe care urmează să se facă încărcarea în sănii, şi transportul.

La începutul slobozitului, o deosebită grijă trebue pusă până se formează aşa-zisa «talpă» a răcaşului, peste care va lua fiinţă grămada de lemne sau răcaşul propriu zis.

In el, buştenii ajunşi se stivuesc în mod natural unii peste alţii;

**) Dată după care a început să se resimtă criza în industria forestieră.

se are însă grije ca slobozitul să se facă întotdeauna cu capătul cel gros şi olărit înainte. Cu toate acestea, mâna japinarului este continuu şi absolut necesară la «răcăluitul» buştenilor ce sosesc în răcaş — căci nu toţi, prin oprire, se aşează în mod convenabil unii peste alţii.

In acest caz, se dă un semnal în deal pentru a înceta slobozitul, după care lucrătorii din răcaş (cu potcoave la tălpi şi ţapina în mână) aranjază buştenii sosişi şi opriţi în mod anormal, stivuindu-i cum trebue şi ascuzându-le «cozile» (capătul subţire) în partea dinspre deal.

Numai astfel buştenii nou veniţi, pot alunecà uşor peste cei deja existenţi, fără a preîntâmpinà vreo rezistenţă, în afară de frecarea obişnuită şi fără a dà loc la ruperi, spargeri sau zdreliri.

Lucrătorii pe răcaş sunt absolut necesari în timpul slobozitului, pentru ca procentul de pierderi să fie cât mai redus posibil. O bună manipulaţie la slobozit, se face atunci când acest procent rămâne sub 3%.

Fruntea sau capătul răcaşului, îl formează elementele cele mai avansate, adică buştenii cu cele mai mari dimensiuni, cari datorită propriei lor greutăţi în timpul alunecărei, şi-au câştigat cea mai mare forţă vie şi viteză ; deci în baza aceluiaş principiu, în coadă este natural să rămână aproape numai buşteni mici şi subţiri.

Numai astfel se explică de ce «cărăuşii» întrebuinţaţi în transporturile de iarnă, sunt veseli şi bucuroşi de câştig atunci când se «sparge» răcaşul (adică atunci când începe transportul) pierzându-şi din această veselie pe măsura apropierei de coada răcaşului şi răsuflând uşuraţi deabia odată cu aducerea «ştruţului» (adică încărcarea şi transportul ultimului buştean) pentru care, din tradiţie, se rezervă una sau mai multe piese cu dimensiuni excepţionale.

Acest eveniment dă loc şi la oarecari serbări la cărăuşii de buşteni, în chip de carnaval.

Operaţia t r a n s p o r t u l u i pe drum de sanie — pentru cazul nostru special — cuprinde în sine : a) încărcarea pe sănii în răcaş, b) transportul propriu zis şi c) descărcatul din sanie la sfârşitul transportului.

Incărcatul în sanie se face de către o echipă specială de lucrători ţapinari, cari cât ţine transportul de iarnă, locuiesc o baracă făcută în imediata apropiere a răcaşului.

La cărăuşia cu sania, găsesc de lucru atât băştinaşii bucovineni

— cari întrebuinţează la tracţiune mai mult boii, — cât şi Ţipţării localnici sau Maramureşenii veniţi cu angajamente, făcute prin câte un evreu antreprenor. Aceste din urmă categorii, întrebuinţează pentru transport numai caii.

Pentru buştenii destinaţi alimentării fabricilor de cherestea — cari în cele mai multe exploatări se aduc din pădure, nefasonaţi, — adică în lungimea lor naturală — procedeul întrebuinţat în transport, constă în a-i urca cu «huzăr-ul» (capătul cel gros) pe sania cu sau fără vârtej (dispozitiv de cârmire), de care sunt apoi fixaţi prin lanţuri şi cioflânce (bucăţi de fier, late şi ascuţite la vârf); restul arborelui este târât şi alunecă pe zăpadă.

Pentru ca transportul să se facă în condiţiuni cât mai lesnicioase, trebue ca drumul de iarnă să fie construit pe cât posibil «în pantă» continuă sau variabilă, însă fără contra-pante sau rampe importante, cari să ceară sporirea efortului de tracţiune sau dublarea atelajului.

De acest principiu atârnă în bună parte şi preţul pe metru cub, cu care se face transportul.

In cărăuşia cu sania, se întrebuinţează tracţiunea animală (caii şi boii); foarte rar auto-tractoarele mecanice.

Caii au avantajul deplasării mai uşoare; dar în iernile cu zăpezi abundente, boii sunt cei mai indicaţi, cel puţin până se «răsbeşte», se «calcă» şi se «linge» drumul. (Se chiamă că «s'a lins drumul», atunci când odată călcată şi bătătorită bine zăpada, drumul capătă la suprafaţă o pojghiţă îngheţată, bine alunecătoare).

Sania încărcată în răcaş după puterea animalelor, trebue să îşi urmeze drumul «întins» până la destinaţie, afară de scurte opriri pentru odihnă. Niciodată nu trebuesc încărcate animalele peste puterile lor, pentrucă drumul de iarnă fiind îngust, prin opriri prelungite, s'ar stânjeni mersul normal al transportului.

Transportul de iarnă, după cum îl defineşte însăşi numirea sa, depinde în primul rând de vreme. In Bucovina, el ţine aproximativ 2½ luni, cu începere cam dela jumătatea lui Decembrie şi până pe la sfârşitul lui Februarie.

Intreaga manipulaţie în pădure, fie la Fondul Religionar sau la exploatatorii particulari, se face aproape numai pe cale de «antrepriză», care la rându-i, întrebuinţează «lucrul în acord» în partizi mai mici şi pe fazele de lucrări expuse mai sus. Astfel, un antreprenor cunoscut în localitate ca om de cuvânt şi cu bună stare, ia

direct sau prin licitaţie întreaga lucrare pe un preţ anumit, pe m^3, lucrare în care se cuprinde tăiatul, slobozitul şi transportul. Antreprenorul o fracţionează apoi, separat pentru :

1. Tăiat, cojit, ciontat şi eventual fasonat la cioată.
2. Adunat şi slobozit.
3. Incărcat în sănii.
4. Transport propriu zis şi
5. Stivuit pe depozit, la locul de destinaţie, dacă e cazul.

Pentru fiecare din aceste operaţii, antreprenorul îşi angajează din timp lucrătorii necesari, cu cari tratează deasemenea pe bază de acord. In limbajul muncitorului de pădure, acordul se face «la cubic» (adică pe metru cub).

Ca încheiere a celor expuse mai sus, remarc încă odată că lucrul în pădure a ajuns la o oarecare diviziune a muncii, fiecare fază din lucrările indicate, având specialiştii săi formaţi printr'o îndelungată experienţă.

La vidange des parquets en Bucovina.

En Bucovina, comme d'ailleurs partout dans les Carpathes, ce sont les mêmes ouvriers — bûcherons — qui executent l'abatage des arbres et la vidange des paquets.

Si bien que la vidange se fait par les moyens connus des glissoires et le transport par les traineaux pendant l'hiver, il y a une foule de details locaux, toujours très intéressants qu'on peut trouver dans l'article de M. Teodorescu.

Das Rückverfahren in der Bukowina.

In der Bukowina besorgen die Waldarbeiter neben der Holzschlägerei fast immer auch das Rücken des Holzes bis zum Ladeplatz. Dasselbe geschieht entweder durch einfaches Schleifen oder Gleiten, oder mit Hilfe von Riesen. Der weitere Transport vom Ladeplatz fällt gewöhnlich in den Winter wo er mit Schlitten, gezogen von Pferden oder Ochsen bewerkstelligt wird.

Verfasser beschreibt im Einzelnen das Verfahren des Rückens und des Weitertransportes.

INCOTRO MERGEM ?

de Ing. HORIA MANOLE

Punctul la care s'a ajuns, pe scara devalorizării lemnului, de orice fel, a depăşit cel mai pesimist calcul. S'ar putea obiecta, că şi lemnul — fiind tot un produs al solului — îşi urmează soarta celorlalte produse, cari s'au depreciat într'o proporţie de 65%—70%, faţă de indicile marcat în 1929 (anul de maximă inflaţie mondială).

Obiecţia, însă, nu poate fi luată în considerare, dacă se ţine seamă, de restrângerea progresivă a masivelor, ca o consecinţă a diverselor măsuri, voite sau nu (expropieri, distrugeri de război, etc.). Prin urmare, ar fi fost de aşteptat ca lemnul să nu urmeze curba paralelă a celorlalte produse, în deprecierea valorii.

Nu analizăm cauzele, cari sunt destul de cunoscute, de către cei mai mulţi. Constatăm, pentru moment, că proprietarul de pădure — aricare ar fi — nu se alege la urmă, cu nimic, explotându-şi masivul, în condiţiile de azi, de valorificare.

Nici fabricantul nu stă mai bine. Acei industriaşi forestieri, cari au mai rămas în picioare — şi ei pot fi număraţi pe degete — nu reuşesc să echilibreze costul produselor, deşi lemnul brut se obţine în prezent, pe preţuri de necrezut.

Se poate imagina lesne, în ce situaţie se găsesc fabricanţii, cari n'au putut să-şi raţionalizeze producţia, dacă se are în vedere că acei îndrăsneţi, cari au ajuns la o treaptă înaintată de raţionalizare, tot nu reuşesc să acuze beneficii !

*

După tabela D-lui Ing. Mihail Manoilescu, cheresteaua este plasată cu coeficientul 7, în ordinea de transformare, de industrializare a materiei prime.

Este de netăgăduit, că au putut supravieţui cataclismului economic, din ultimii 3—4 ani, numai acele industrii, cari au avut cel

mai mare coeficient de industrializare. Industria chimică din Germania, trăieşte. Nici o fabrică de automobile n'a dat faliment. S'au închis, temporar, unele, fără să ajungă totuşi la lichidare voită, ori forţată. Şi exemplele se pot înmulţi.

„Raţionalizarea", cârtită în ultimul timp, ca fiind de vină pentru criza fără precedent, din lume, nu poate fi întru nimic acuzată, când e vorba să se aplice la industria lemnului.

In acest fel de întreprinderi nu se poate vorbi, în mod serios, despre şomajul lucrătorilor, cari dispun — cei mai mulţi — de mici proprietăţi rurale; acestea, cultivându-se, asigură într'o bună măsură, hrana lucrătorilor forestieri, ceeace este de mare însemnătate. Şomajul lor se referă la lipsa de câştig bănesc, neputând fi ocupaţi cele 4—5 luni pe an, când lucrul câmpului e cu desăvârşire oprit.

Aşa dar, raţionalizarea, privită pe terenul industriei forestiere trebue urmărită, iar nu condamnată.

Desigur, că a pronunţa numai, cuvântul de „raţionalizare", în această direcţiune, este tot ce poate fi mai vag. Cum să o realizezi ? De unde să începi cu ea? La ce rezultate poţi să ajungi ? Sunt întrebări legitime. Iar când e vorba, în cele din urmă, să aplici ideea de raţionalizare, trebue să te opreşti, din lipsă de capital !

Cu toate acestea, o minune în domeniul de raţionalizare s'a produs, de curând, în ţara noastră.

Societatea „Compagnie européenne des bois" *), dorind să iasă din făgaşul obicinuit al industriei lemnului şi-a pus câteva probleme, pe cari le-a şi rezolvat, în mod satisfăcător, croind un nou sistem de lucru, în materie de cherestea.

Iată problemele puse :

1°. — Ce trebue făcut, pentru a micşora cheltuielile de producţie ?

2°. — Ce trebue făcut, pentru a evita stricăciunile inerente scândurilor, când ele se lasă sub cerul liber ?

3. — Cum s'ar putea efectua, comenzile urgente, în termenul cel mai scurt posibil (de ex.: 60 de ore dela tăierea buştenilor în gatere) ?

După studii şi calcule îndelungate, titularii pomenitei întreprinderi au ajuns la concluziunile de mai jos :

*) Dirijată de strălucita competenţă a D-lor A. & S. Rosenberg, cari au imaginat raţionalizarea, executând lucrările de instalaţie, despre cari pomenim.

1. — La rezolvirea primei probleme, reţeta ar fi fost simplă: scăderea salariilor! Dar şi acestea au un punct, dedesubtul căruia nu se poate păşi. Deci, în altă direcţie au trebuit să-şi îndrepte atenţia.

In mod naural, cheresteaua este stivuită, după tăierea ei, şi lăsată cam 40 zile, spre uscare.

Manipulaţia stivuirii, însă, costă bani mulţi. Deaceea, au imaginat u s c ă t o r i a a r t i f i c i a l ă.

Camerele de uscat sunt alimentate cu aer cald, printr un sistem de calorifere. Aerul, încărcat cu vapori, este primenit, de ventilatoare capabile să evacueze 40.000 metri cubi pe oră! Aşa dar, lemnul e supus la o transpiraţie artificială, şi gradată, dupe trebuinţă.

Scândurile, fiind supuse acestei uscări, sunt scutite de crăpăturile pe cari le provoacă întotdeauna, vânturile de primăvară, în special.

Apoi, nefiind lăsate sub acţiunea ploilor şi soarelui (aşa cum se întâmplă, când se usucă sub cerul liber), ele nu îşi pierd culoarea; nu se strâmbează şi nu capătă pete; nu se prăfuiesc. Intr'un cuvânt, cheresteaua are aspect frumos.

In felul acesta s'a rezolvat problema doua, de mai sus.

Oricât de verde ar fi buşteanul, când se introduce în gater, cheresteaua devine comercializabilă, în 3 zile, dela fabricarea ei, fiind supusă acţiunii de uscare artificială. Aceasta înseamnă economie de timp, de dobinzi, etc. Dar, în felul arătat s'a rezolvat problema treia.

„Uscătoria artificială" despre care am menţionat este unică, în felul ei, în Europa. In Scandinavia, unde, se ştie la ce grad de raţionalizare a ajuns industria lemnului, nu se află asemenea instalaţii, din cauza temperaturii, în permanenţă rece.

In Iugoslavia există unele instalaţiuni, de acest fel, dar rudimentare.

In „uscătorii" se introduce şi cheresteaua de fag, după scoaterea ei din camerile de aburit. In felul acesta, marfa e complet ferită de petele, cari o depreciază, când este expusă sub cerul liber, spre uscare.

•

Din expunerea rezumativă, de mai sus, se vede destul de limpede, că „raţionalizarea" în industria lemnului nu are nimic comun cu provocarea, sau sporirea şomajului. Dacă s'ar studia, în mod amănunţit, fiecare lucrare forestieră, din pădure şi până la

încărcarea din gară, s'ar găsi — cu siguranţă — sisteme noi de lucru, cari să producă economii simţitoare şi — în acelaş timp — să sporească valoarea lemnului, din punctul de vedere al calităţii.

In lupta de teribilă concurenţă, ce se duce azi, între oameni şi popoare, nu poate răzbi decât acela care este mai bine utilat; care produce mai ieftin, dar şi mai bun, tot odată.

Nimeni nu poate spune, azi, dacă preţurile de vânzarea lemnului vor rămânea în vigoare şi pentru mai târziu, la nivelul actual. Nu este exclus ca ele să mai scadă. Care va fi, atunci, valoarea materialului brut? In momentul de faţă nu rămâne, pentru un m. c. de brad, în picioare, mai mult de 50 lei.

Este ridicol! Dacă, deci, preţul cherestelii ar mai scădea, rezultă că o pădure de brad devine negativă, ca valoare.

Incotro mergem?

Desigur, spre maximum de raţionalizare. Dacă aceasta nu se poate obţine, din cine ştie ce motive, nu rămâne decât completa oprire a exploatărilor forestiere.

Raţionalizarea în păduri, ca şi în fabrici este punctul cardinal al momentului de faţă.

Où va-t-on?

A cause de l'énorme abaissement du prix du bois, la valeur des forêts est tellement réduite, que les propriétaires sont presque privés de revenus. Et cependant la plupart des industries du bois a du fermer les portes. Ce sont seulement celles dont la production a été rationalisée qui continuent à résister.

Car, pour qu'une industrie puisse se maintenir, elle doit réduire les frais autant que possible. Or, cette condition ne peut être remplie qu'en poussant la rationalisation jusqu'à l'extrême.

La «Compagnie européenne des bois» de Roumanie nous en offre un exemple éclatant.

Elle a réalisé une installation pour le séchage du bois, unique en Europe et qui lui permet de travailler avec un bon rendement.

Wohin treiben wir.

Infolge des ungeheueren Stürzes der Holzpreise, haben wir heute fast lächerliche Waldwerte. Das Holzgewerbe ist zum grossen Teil lahmgeleget. Dort,

wo es sich noch erhalten und noch wiedersteht, verdankt es seine Existenz der Rationalisierung des Produktionsverfahren. Denn, um bestehen zu können, muss jedwedes Gewerbe so billig wie möglich produzieren und das ist nur möglich, wenn die Rationalisierung bis zum äusserstem getrieben wird.

Diesbezüglich gibt ein gläzendes Beispiel die «Compagnie européene des bois» in Rumänien, welcher es gelungen ist, die erwähnte Aufgabe in glücklichster Weise durch Schaffung einer in ihrer Art einzigen Trockenanlage in Europa zu lösen.

MĂSURĂTOAREA PĂDURILOR STATULUI IN CADRUL „LEGII CADASTRULUI FUNCIAR ŞI A CĂRŢILOR FUNDUARE"

de D. BURUIANĂ

Intre multiplele probleme de ordin economico-social, cari au preocupat guvernele ţării, dela 1919 până azi, a fost şi aceea de a consolida proprietatea funciară, prin legiuiri cari să-i asigure o mai mare garanţie în ceeace priveşte limitele şi întinderea, să-i stabilească valoarea şi venitul prin mijloace raţionale de evaluare şi să-i sporească circulaţiunea, atât de restrânsă azi din cauza nesiguranţei în care această proprietate trăeşte sub regimul actual al tranzacţiunilor atât de defectuos şi greoi.

Reformele agrare, cu toate urmările lor de fărămiţare a proprietăţilor, de diminuare a producţiunii şi de înstrăinare prin tranzacţiuni de tot felul, pe de o parte, diferenţa de regim juridic între diferitele provincii, pe de altă parte, au contribuit la accentuarea pe fiecare zi, a necesităţii de a se pune o mai bună rânduială în situaţia proprietăţii funciare şi a se unifica prin lege sistemul tranzacţiunilor, punând astfel ţara pe picior de egalitate cu celelalte state europene, în care această chestiune şi-a găsit deslegarea cu decenii înaintea noastră.

Pădurile statului sunt „b u n u r i f u n c i a r e". Ele formează unul din isvoarele de venituri permanente ale ţării, de aceea în jurul lor trebue concentrată toată grija noastră, pentru a le păstra şi a le feri de orice evicţiune sau pagubă.

Legea Cadastrului Funciar şi a cărţilor funduare îmbrăţişează în principiile ei de bază şi chestiunea pădurilor pe care le priveşte ca orice bun real. Ca atare ea le supune, atât din punct de vedere technic cât şi juridic şi economic, la toate formalităţile, cari conduc la înscrierea lor în cărţile funduare, ca orice proprietate funciară.

Din cuprinsul acestei legi, dar mai ales din acela al regulamentului ei, rezultă că pădurile statului vor fi supuse regimului cadastral pe măsură ce operaţiunile de măsurătoare vor fi terminate.

Mai rezultă din lege, că măsurătoarea se va executa de Direcţia Cadastrului din Ministerul de Agricultură şi Domenii, iar cheltuelile de măsurătoare pentru toate proprietăţile funciare vor fi suportate de proprietarii respectivi, după anumite cote anuale, pe care legea îi obligă a le plăti.

Plecând dela această consideraţiune principală, Direcţiunea G-rală a C. A. P. S.-ului a înţeles necesitatea şi oportunitatea de a-şi organiza serviciile în aşa fel încât, pe de o parte să răspundă obligaţiunilor impuse de legea cadastrului funciar, iar pe de altă parte să-şi cunoască cu acest prilej în mod exact patrimoniul său, făcând măsurători precise, în cadrul prevederilor legii cadastrului funciar.

In acest scop a luat măsuri, încă de anul trecut, de a pregăti lucrările necesare în vederea începerei acestor măsurători. Astfel:

I. A obţinut prin Deciziune Ministerială, latitudinea de a executa orice fel de măsurătoare cadastrală a pădurilor, cu personalul său, ieşind prin această cale de sub dependenţa Direcţiei Cadastrului, în care Instituţia CAPS-ului era pusă prin efectul legii şi regulamentul cadastrului funciar.

Printr'o colaborare strânsă cu Direcţia Cadastrului — şi eventual pe baza unei convenţiuni speciale — se va ajunge la formula legală de a se cadastra pădurile statului exclusiv cu personal silvic, contribuind astfel într'o largă măsură la opera de cadastrare a ţării, căreia i se va pune la dispoziţie, în câţiva ani, cel puţin 2.500.000 ha. măsurate în cele mai bune condiţiuni technice.

2. A luat măsuri de colecţionare şi inventariere a tuturor planurilor de păduri, ridicate în anii precedenţi, triîndu-le pe categorii: u t i l i z a b i l e în lucrările de cadastru şi n e u t i l i z a b i l e.

Din materialul adunat până azi rezultă că se dispune de planuri cari repreintă aproximativ 600.000 ha. păduri, executate după metodele cele mai precise şi care vor putea fi folosite în operaţiunile de cadastru prin simple completări de detalii sau reambulări.

3. Instituţia CAPS-ului dispunând de un numeros personal — ingineri silvici şi hotarnici cu largă experienţă în materie de ridicări în plan — a avizat la măsurile de concentrare a unei bune părţi din

el la sediul Direcţiunii Generale, formând un serviciu special de cadastru forestier, cu o dublă însărcinare:

a) De a executa măsurătorile pădurilor statului în regiunile în care se execută măsurătoarea proprietăţilor funciare, lăsând pe seama Inspectoratelor Direcţiunii Cadastrului numai măsurătoarea terenurilor neîmpădurite.

b) De a măsura în orice parte a ţării pădurile de care Instituţia are nevoie în exploatarea ce face, respectând toate normele din legea, regulamentul şi instrucţiunile Direcţiunii Cadastrului, aşa fel încât planurile pădurilor astfel măsurate să poată fi utilizabile în lucrările de cadastru, fără nici o altă operaţiune sau formalitate în plus.

4. Dispunând de un inventar destul de important pentru executarea unor asemenea lucrări ,C. A. P. S. se găseşte bine utilată pentru a răspunde tuturor exigenţelor de preciziune şi rapiditate, cerută în lucrările de măsurătoare.

In această situaţiune CAPS porneşte anul acesta cu un supliment de program al activităţii sale de fond, aducând şi pe această cale: a cadastrului funciar, un surplus de muncă şi folos în serviciul ţării.

Am schiţat în linii generale şi principial acest fapt, rămânând ca în articolele următoare să aducem detaliile realizării, ce se urmăreşte de C. A. P. S. în această direcţie.

Le mesurage des forêts domaniales dans le cadre de la «Lois du cadastre foncier».

Selon la lois du cadastre foncier, les forêts, considerées comme des biens immobiliers, sont soumises au régime cadastral et par suite aux formalités de la transcription dans les registres.

Les opérations de mesurage devraient être faites par la Direction du cadastre du Ministère de l'Agriculture.

L'auteur montre que tout en respectant l'esprit de cette lois, l'administration des forêts de l'Etat, par dérogation à la disposition générale, a obtenu l'autorisation d'entreprendre avec le personel forestier, les travaux imposés aux forêts domaniales.

Pour celà, la dite Administration a crée un service spécial de «Cadastre forestier».

Die Vermessung der Staatswälder im Rahmen des Gesetzes betreffend den Grundkataster und die Grundbücher.

Auf Grund des Gesetzes betreffend den Grundkataster und die Grundbücher müssen auch die Forsten. als Realgüter. in die Grundbücher eingetragen werden.

Es sind also die Forsten auch dem Kataster-Regime unterstellt, wonach die Vermessungsarbeiten von der Katasterdirektion des Ministeriums für Landwirtschaft und Domänen zu fertigen sind.

Verfasser erinnert daran, das die oberste Behörde der Staatsforstverwaltung entgegen den allgemeinen Bestimmungen des Gesetzes, berechtigt ist, die gesetzmässigen Vermessungen mit ihren eigenen Personal auszuführen. Zu diesem Zweck hat diese Verwaltung eine spezielle Katasterabteilung geschaffen.

C R O N I C A

«VIAŢA FORESTIERĂ»

Luna Noembrie 1933 ne-a adus o surpriză pe tărâmul publicisticei forestiere: a apărut revista «Viaţa forestieră», a cărei agreabilă înfăţişare a câştigat dela început simpatii.

Ar fi fost cazul, desigur, ca încă în numărul nostru pe Decembrie să îi salutăm apariţia, cu vorbele de bună apreciere ce i se cuvin. Mărturisim însă că am preferat să aşteptăm puţin, ca să-i deslușim orientarea, ceeace a fost spre avantajul şi al nostru şi al revistei nou apărute; pentrucă acum, după ce am cetit al treilea număr, ne putem da seama că ea a fost destinată a se mişca pe linia unor deziderate adeseaori exprimate.

S'a cerut mai multă libertate în exprimarea gândului, o ţinută mai puţin pretenţioasă; şi desigur, entuziasmul pe care revista l-a provocat în anumite cercuri, este manifestarea imediată a nădejdilor pe care le făcea să nască, în această direcţie.

Fiindcă, de ce n'am mărturisi-o? La «Viaţa Forestieră» e altă atmosferă decât la «Revista Pădurilor». Dar «Revistta Pădurilor», care are o lungă existenţă, are şi experienţe de tot felul şi mai bune şi mai puţin bune. A reprezentat şi ea în diverse epoci, curentele cele mai variate; a ajuns însă la o anumită concepţie a libertăţii scrisului şi e convinsă că măsura în care ea respectă şi răspândeşte astăzi opiniile strict personale, este cea mai potrivită.

Ceeace este decisiv pentru un organ de publicitate profesională forestieră este ca el să-şi traseze o direcţie absolut obiectivă, pe care să o afirme şi să o menţină cu fermitate; să servească numai ideile mari şi permanente şi, în ultimă analiză, interesul pădurii. Iar dacă se va încumeta pe tărâmul foarte atrăgător al polemicei şi al criticei, aceasta să fie caracterizată de înţelegerea situaţiilor de fapt şi să fie totdeauna animată de un spirit constructiv.

Numerele apărute ne-au permis să recunoaştem gândul bun, dorinţa de a lucra în sensul în care ne-am exprimat mai sus şi de aceea suntem convinşi că «Viaţa Forestieră» va trăi în adevăr o «viaţă forestieră», adică de lungă durată şi de neîncetată prosperitate.

Noi îi promitem o revenire mai amplă la jubileul ei de un an.

V. N. S.

SPICUIRI DIN DAREA DE SEAMĂ ASUPRA ACTIVITĂŢII A. G. I. R. PE 1933

Citită în adunarea generală extraordinară din 28 Ianuarie a. c.

Tot aici relevăm frumosul concurs pe care ni-l dă Soc. «Progresul Silvic», care continuă de mai mulţi ani a ne pune la dispoziţie în mod dezinteresat, încăperile pentru: adunările generale, Consiliul de Administraţie, secretariat etc., necesare funcţionării A. G. I. R.-ului în palatul acestei Societăţi.

Repetăm şi în acest an călduroasele noastre mulţumiri pentru ospitalitatea colegială, ce ne-o acordă soc. «Progresul Silvic» şi reînoim încredinţarea sentimentelor noastre colegiale şi perfect amicale, către membrii acestei Societăţi.

* * *

Fiind sesizaţi de unii colegi ingineri silvici dela Oficiul Cooperaţiei, că au fost trecuţi în cadrul disponibil la Ministerul de Agricultură şi Domenii, A. G. I. R. a intervenit la acel Minister, susţinând cererea colegilor cari au fost trecuţi cu drepturile lor integrale la Ad-ţia C. A. P. S.

Deasemenea constatându-se, că la alcătuirea regulamentului «Legii pentru cartea funduară şi cadastrul ţării» inginerii diplomaţi fuseseră omişi dela executarea fără restricţii a lucrărilor cadastrale, s'a făcut o intervenţie la Ministerul Agriculturii şi Domenii prin o delegaţie a A. G. I. R.

Intru cât nu s'a obţinut o realizare în această privinţă, după vederile A. G. I. R., s'a intervenit de curând din nou la Ministerul respectiv în acest sens.

Totodată, A. G. I. R. a făcut o intervenţie la acelaş Minister, în chestiunea celei mai importante activităţi technice; pusă în slujba intereselor generale economice şi sociale ale ţării, legate de reforma agrară, relevând aportul ingineresc în realizarea Cadastrală de până acum şi prin punerea bazei unui Corp Cadastral select, recrutat prin Şcoala Politechnică. De aceea a susţinut înfiinţarea Consiliului Cadastral cu reprezentanţi ai AGIR-ului şi perfecţionarea Legei Cadastrale care conţine multe lipsuri şi greşeli de concepţie, ea urmând a se revizui, după cum s'a anunţat şi în programul de înfăptuiri dela Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

* * *

Altă chestiune este aceea a «Şomajului în profesiunea inginerească».

De curând AGIR-ul e în posesia unui material documentar, ce se alcătueşte ţinând seamă de datele culese din industriile, ce joacă rol important în viaţa economică a ţării. Se va prezenta o nouă întâmpinare, de către o delegaţie a AGIR, forurilor competente şi se va cere modificarea legei protecţiunii muncii naţionale în sensul ca: avizul comisiei migraţiunilor să fie obligatoriu şi procentul de personal românesc pe fiecare categorie de specialişti, să fie minimum 75%.

In fine, chestia s'a prezentat Confederaţiei Asociaţiunilor de profesionişti intelectuali; care studiază cauzele şomajului, avizându-se la anumite soluţii pentru combaterea lui, iar din partea AGIR este delegată o comisie, care lucrează în acelaş scop.

* * *

Trebue menţionată deasemeni participarea noastră la cel de al 11-lea Congres AGIR dela Braşov în toamna 1932, în care inginerii silvici au fost reprezentaţi prin D-nii Grozescu şi Vâlceanu în secţia II la silcicultură şi comunicaţii — silozuri, şi Cezar Cristea, în secţiile: II şi IIII a Economiei naţionale organizate. Colegii noştri au prezentat şi referate bine cotate, apărute în Buletin şi în broşuri aparte.

CONFERINŢE

Dr. C. C. Georgescu: Atacul buretelui de casă în locuinţe. (Merulius domesticus, Falck).

Conferinţă ţinută la postul radio Bucureşti, în seara zilei de 10. I. 1934.

D-l Ing. Georgescu dela Institutul de Cercetări silvice, a ţinut ascultătorilor postului de radio Bucureşti o foarte interesantă şi documentată conferinţă asupra atacului buretelui de casă, o ciupercă endemică în locuinţele omeneşti. Iată în scurt ceeace se desprinde din această comunicare de mare interes.

Pentru ca ciuperca să se poată desvolta are nevoe de un mediu umed. De aceea, în construcţiunile în cari se folosesc materiale lemnoase umede, sau cari sunt deja pe cale de putrefactie, ciuperca găseşte prilej să se instaleze şi să se desvolte. Ceva mai mult, chiar şi în cazul când materialele folosite sunt uscate şi sănătoase, dar împrejurările în cari se face qonstrucţia sunt de aşa natură încât întreţin o stare de umiditate care prejudiciază lemnăria, ciuperca se instalează şi se desvoltă.

Atacul începe din părţile joase, ascunse şi umede; şi progresiv se propagă în toată construcţia, provocând putrezirea lemnăriei, putrezire care poate avea repercusiuni asupra soliditătii clădirii. Dar atacul nu se mărgineşte numai aici, el se poate întinde la mobilele din casă, la obiectele de piele, la articolele confecţionate din stofă (îmbrăcămintea mobilelor), la tapete tablouri în ulei etc. Mai mult chiar; ea poate provoca şi întreţine egrasia zidurilor; creind în acelaş timp un mediu prielnic pentru desvoltarea unor organisme (bacterii şi ciuperci) vătămătoare şi sănătăţii omului.

Prezenţa buretelui se cunoaşte uşor. El se prezintă pe părţile ascunse ale lemnelor atacate «printr'o pânză foarte friabilă de culoare gris murdară bătând «în brun. Această pânză se poate desface în fâşii şi se desprinde cu uşurinţă de «pe lemnul atacat, care este putred. Lemnul putred, când este în stare umedă «se poate tăia uşor cu briceagul, iar când este uscat prezintă crăpături longitu-«dinale şi transversale mai mult sau mai puţin profunde, care separă din lemn «nişte prisme. Culoarea lemnului devine cărămizie, se rupe uşor în aşchii, cari «apoi apăsate între degete se prefac într'un praf roşiatic».

Mijloacele de propagare sunt foarte rapide. Sporii foarte numeroşi se pot propaga atât pe cale atmosferică, cât şi prin intermediul omului (haine-unelte-lemne).

Pentru a preîntâmpina atacul, trebue să căutăm a creea tocmai ceeace se opune desvoltării acestei ciuperci, să folosim lemnărie uscată, sănătoasă şi să înlăturăm toate cauzele cari ar creea mediul umed de care are nevoie (să

folosim materiale de umplutură uscate, podelele să se aşeze după ce se face acoperişul casei, să se izoleze bine tuburile de scurgere şi de alimentaţie cu apă).

Ceva mai mult, să folosim materiale cari au suferit un tratament de prevenire a atacului ciupercii. Aceasta constă în impregnarea sau vopsirea materialelor lemnoase cu un fungicid oarecare: dinitrophenolnatrium sau D. kalium şi Dinitrocreosolnatrium sau D. kalium, în concentraţiune de 0,6‰. Să ne ferim însă de a ne atinge cu aceste fungicide căci sunt iritabile.

Atunci când s'a produs atacul, să căutăm să-l combatem scoţând din construcţie toate părţile lemnoase atacate şi să asanăm locul în aşa fel ca un nou atac să nu mai fie posibil.

Această ciupercă este o adevărată calamitate pentru multe cartiere din oraşele noastre ca Bucureşti, Iaşi, Cluj, Bârlad.

Conferenţiarul sfârşeşte prin a face un apel la constructorii şi proprietarii de locuinţe, recomandându-le să folosească materiale uscate şi sănătoase şi să ia toate măsurile de precauţie pentru ca să evite mediul prielnic de propagare.

At. Haralamb

M. P. Florescu: Mai pot fi pădurile României expropriate pentru islazuri şi concesionate străinilor spre exploatare?

In seara zilei de 31 Ianuarie a. c. în sala de conferinţe a Soc. Politechnica din Bucureşti, D-l M. Florescu şi-a desvoltat conferinţa anunţată în ciclul organizat de Societatea Politechnică pentru iarna 1933/34.

In prima parte a conferinţei D-sa a schiţat:

a) Evoluţia exproprierii pădurilor în vechiul Regat pentru creearea de islazuri comunale, până la războiul din 1916/18.

b) Exproprierea pădurilor din Ardeal pentru creearea de păduri şi islazuri comunale, expropriere care a avut la bază principiul naţional.

c) Exproprierile de păduri dela război şi până azi, tot pentru islazuri comunale, cari au avut de rezultat reducerea patrimoniului forestier cu 1/5 din suprafaţa lui.

Faţă cu împuţinarea pădurilor, D-sa preconizează:

Necesitatea opririi exproprierii pădurilor pentru crearea islazurilor.

Iar ca urmare a acestei măsuri cere:

a) Ameliorarea technică a islazurilor actuale.

b) Imbunătăţirea rasei vitelor.

c) Maximarea numărului vitelor la disponibilităţile reale ale islazurilor de azi.

d) Creşterea vitelor la grajd.

e) Stricta aplicare a dispoziţiunilor art. 292 şi 293 din tratatul dela Trianon, care impune restricţiuni asupra exploatării pădurilor cari converg către basinul Tisei.

In partea a doua a conferinţei se examinează dacă pădurile României mai pot fi concesionate străinilor spre exploatare.

In această parte a expunerii D-sa schiţează:

1. Istoricul originei pădurilor statului, moşnenilor, composesoratelor şi latifundiilor forestiere.

2. Exploatările necruţătoare făcute de Soc. Forestiere până la războiul din 1918, atât în vechiul Regat cât şi în provinciile româneşti.

3. Primele începuturi de naţionalizare a exploatării pădurilor:

a) Legea specială (impreviziunea) săvârşită de bucovineanul Flondor pentru pădurile Fondului bisericesc din Bucovina, cari se exploatau de Societăţile străine cu 8 35 lei m^3 de molid. Această lege a fost anulată după aceea.

b) Decretul lege No. 3438 din 15 XI 1918, de la Iaşi, datorit lui Fotin Enescu. El prevede vinderea pădurilor statului spre exploatare către Cooperativele forestiere, până la orice sumă.

c) Legea reglementării cumpărării de păduri destinate exploatării, de către Soc. forestiere străine. Se fixează un maximum de 50 Ha pe an. Legea se datoreşte D-lui Th. Cudalbu.

e) Legea C. A. P. S.-ului din 1930, votată sub ministeriatul D-lui I. Mihalache.

Datorită acestei legi, s'a putut naţionaliza mare parte din exploatările forestiere prin extinderea exploatărilor în regie. D-sa arată că inginerii silvici români au făcut dovada deplină a capacităţii şi pregătirii lor din toate punctele de vedere.

La sfârşit s'a rulat un film asupra exploatării pădurilor Statului pe Valea Râului în Maramureş, unde se foloseşte în exploatări numai elementul românesc.

A. Haralamb

Ing. Dr. D. Drâmbă: Pădurile şi avalanşele.

Seria conferinţelor pe care Societatea «Progresul Silvic» o organizează în fiecare an pentru lămurirea marelui public asupra problemelor forestiere de interes general, a fost deschisă anul acesta de D-l Ing. Dr. D. Drâmbă, în ziua de 15 Februarie.

In sala de festivităţi a Societăţii «Progresul silvic», în faţa unui numeros public, D-sa a vorbit despre: «Pădurile şi avalanşele».

Regiunea muntoasă — spune D-l Drâmbă — prezintă un climat propriu, care influenţează puternic atât vegetaţia cât şi manifestările vieţii sociale. In această regiune lupta omului cu forţele naturii, deslănţuite sub forma de torenţi sau avalanşe, de foarte multe ori din cauza însăşi a acţiunii sale destructive, este aprigă. Lucrările executate în Franţa şi Elveţia pentru apărarea în contra acestora, sunt edificatoare.

Conferenţiarul se ocupă apoi cu avalanşele şi lucrările de apărare în contra lor, executate în ţările amintite.

O avalanşă este o deplasare bruscă a unei masse mari de zăpadă neînghetată, care se deplasează din ce în ce mai repede, câştigând o foarte mare forţă vie.

In Alpi, avalanşele îşi au originea pe coastele repezi, la peste 2700 m. altitudine, adică în regiunea unde zăpada cade în foarte mare cantitate, iar temperatura este prea scăzută pentru a o topi.

Servindu-se de numeroase proecţiuni, D-l Drâmbă arată cum iau naştere avalarşele evidenţiază efectele lor asupra aşezărilor omeneşti şi căilor de comunicaţie şi arată apoi lucrările foarte costisitoare, pe care inginerul silvic este chemat să le facă fie pentru a împiedeca formarea lor, fie pentru a înlătura efectele dezastruoase.

Lucrările acestea constau mai mult în construcţiuni de obstacole artificiale.

In expunerea D-lui Drâmbă pădurea nu a fost vizată aproape deloc. După proecţiuni am putea deduce că vegetaţia forestieră nu poate împiedeca o avalanşă. Pe unde trece aceasta, pădurea este rasă dela suprafaţa pământului.

Teama — care a făcut pe D-l D. Drâmbă să ţină această conferinţă — că prin continuarea defrişerilor am putea fi ameninţaţi şi noi de avalanşe, nu o împărtăşim, dacă, după cum spune D-sa, în Alpi şi Pirinei, ele se formează la peste 2700 m. altitudine. Geograficeşte, ţara noastră este aşezată cam la aceeaşi latitudine iar munţii noştri nu ating asemenea înălţimi.

Aceasta însă nu însemnează că se pot întinde defrişerile. Natura se răzbună şi la noi cu destulă cruzime, prin torenţi.

Conferinţa a fost, de altfel, foarte instructivă şi a fost urmărită cu viu interes.

Nic. Rucăreanu

Ing. Cezar Cristea: Aspecte sau probleme ale economiei forestiere româneşti

In sala de conferinţe a Societăţii Politechnica din Bucureşti, a avut loc în seara zilei de 16 II 1934, conferinţa D-lui C. Cristea, tratând asupra subiectului de mai sus.

D-sa începe prin a arăta care este locul economiei forestiere în economia generală a ţării. Arată apoi abuzurile cari s'au făcut cu exploatările de păduri şi exproprierile ordonate pentru crearea de islazuri comunale. Consecinţa lor o vedem azi: degradarea terenurilor şi inundaţiile repetate. Schiţează apoi problemele cari se pun azi economiei forestiere româneşti.

A. Haralamb

R E C E N Z I I

P. Macovei.

Serbarea aniversării de douăzeci şi cinci de ani a «Institutului Geologic al României». Tiraj à parte din «Anuarul Institutului Geologic al României», 61 pag., M. O. Imprimeria Naţională Bucureşti, 1933.

Institutul Geologic al României a luat fiinţă în 1906. cu ocazia jubileului de 40 ani de domnie a primului nostru rege, Carol I. Necesitatea unei asemenea instituţii, cu caracter stabil şi permanent era adânc simţită la noi.

Incercările din 1882, de a organiza un birou geologic şi din 1895 de a creia comisiuni de specialişti, nu au putut da bune rezultate, din cauza lipsei de continuitate în lucrări.

La crearea sa, Institutul a fost pus sub direcţiunea d-lui Profesor L. Mrazec. Doi ani acest Institut a funcţionat pe lângă Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, ca direcţie specială. In 1908 creindu-se Ministerul Industriei şi Comerţului, Institutul Geologic a fost ataşat acestuia. In acelaş an s'a inaugurat şi impunătorul său palat de pe Şoseaua Kisselef.

Scopul Institutului a fost definit prin legea din 1906 astfel: «de a studia solul şi subsolul României şi de a face hărţi geologice şi agrogeologice ţinând seama de necesităţile economice ale ţării».

In vederea atingerii acestui scop, Institutul a fost prevăzut dela început cu trei servicii: unul de geologie, altul de agreogeologie şi un laborator de chimie. La acestea s'a mai adăuogat ulterior un serviciu administrativ, un birou de cartografie, un altul de publicaţii, o bibliotecă şi o sală de colecţiuni (muzeu).

Serviciul geologic are 3 secţiuni: una de geologie pură, o altă secţie de geologie economică şi de statistică minieră şi o a treia secţie de prospecţiuni miniere.

Serviciul agrogeologic are: o secţie de biologie şi de cartografie. care studiază solurile din punct de vedere al vieţii vegetalelor şi face ridicări agrogeologice şi o secţie de chimie, care studiază solurile din punct de vedere fizico-chimic. Acestui serviciu îi este ataşat un laborator, utilat special pentru studiile chimice, fizice şi biologice ale solurilor.

Serviciul laboratorului de chimie cuprinde: o secţie a combustibililor minerali, cărbuni de bitumi, o secţie de minerale şi roci; o secie de ceramică.

Personalul ştiinţific al Institutului se compune azi din 16 geologi, 7 ingineri minieri, 5 agrogeologi şi 7 chimişti, apoi funcţionarii administrativi şi personalul de laborator necesar.

Activitatea Institutului în cei 25 de ani de existenţă a fost considerabilă. Rezultatul lucrărilor sale este cuprins în numeroasele publicaţiuni din cari menţionăm:

Anuarul Institutului Geologic al României, publicaţie periodică, din care a apărut până în 1931 15 volume.

Dările de seamă ale şedinţelor Institutului Geologic, 18 volume în limba română şi 7 în limba franceză.

Memoriile Inst. Geologic, 1 volum.

Studii technice şi economice, 45 fascicole.

Bibliografia geologică a României.

In afară de aceste publicaţiuni, Institutul a mai editat:

Harta geologică a României la scara 1 : 1.500.000, sub îngrijirea D-lor Prof. Mrazec, Atanasiu şi Jekelius.

Harta solurilor, la aceiaş scară, întocmită de D-nii: Prof. Saidel, Enculescu, Protopopescu-Pake şi regretatul Murgoci.

Harta orografică (a reliefului), scoasă sub îngrijirea d-lui Profesor Mrazec.

Alte trei hărţi de interes economic.

Nu ne e posibil însă, nici măcar să enumărăm aci pe scurt toată imensa activitate a tânărului, dar foarte productivului Institut şi rolul jucat de el în pregătirea geologilor noştri. Vom aminti numai că geologii români au fost invitaţi în diverse ţări şi continente spre a face studii şi prospecţiuni miniere. In special, în geologia petrolului, savanţii noştri s'au dovedit foarte priceputi, luând parte aproape la toate cercetările şi descoperirile făcute în ultimul timp în principalele regiuni petrolifere ale lumii, dela Mossul, până în Gran Chaco şi Argentina.

In domeniul agrogeologiei, în afară de clasificarea şi inventarierea solurilor ţării, prin hărţi agrogeologice, s'au imaginat metode analitice (a D-lui Prof. Saidel), cari facilitează cunoaşterea proprietăţilor fiziologice ale solului.

In afară de Rusia, nici o ţară din lume nu posedă o cunoaştere mai amănunţită a solurilor sale ca România.

In fine, laboratorul de chimie a întreprins, între altele, studiul petrolului românesc şi al celorlalţi combustibili minerali.

Serbarea aniversării Institutului a avut loc la 19 Martie 1932, deşi 25 de ani se împliniseră încă din 1931. Au luat parte membrii Guvernului, pe atunci condus de D-l Prof. Iorga, reprezentanţii învăţământului superior, ai Academiei, ai Institutelor economice, etc. Şedinţa solemnă a fost onorată de înalta prezenţă a M. S. Regelui şi a Marelui Voevod Mihai.

Interesanta broşură festivă de care ne ocupăm conţine o amplă dare de seamă asupra activităţii Institutului, datorită D-lui Prof. Macovei, precum şi cuvântările rostite la şedinţa solemnă de M. S. Regele şi ale D-lor Prof. Macovei, Mrazec, Simionescu şi V. Stanciu.

D. A. Sburlan.

A. Streckeisen.

Sur la tectonique des Carpathes méridionales.

(Extras din Anuarul Institutului geologic al României, vol. XVI 1931).

Cu ocaziunea operaţiunei de revizuire a hărţii geologice a României, lucrare pe care o întreprinde Institutul de geologie, autorul s'a ocupat cu structura tectonică a Carpaţilor sudici. Autorul, un cunoscut mineralog, profesor al Şcoalei Politechnice din Bucureşti, ne dă în lucrarea sa o scurtă monografie geologică a tutulor lanţilor de munţi din Carpaţii sudici, în care scop a revăzut o bogată literatură.

Acest studiu este însoţit de o hartă schematizată a formaţiunilor geologice din Carpaţii sudici, care are elemente suficiente pentru ca pe baza ei să se poată trece în revistă legătura dintre esenţele geologice şi substrat. O cercetare pe te-

ren a diferitelor catene, cu această hartă, ne va lămuri multe din problemele de geografie botanică forestieră, cari stau necercetate.

Dr. C. Georgescu

Protection des forêts et des cultures agricoles contre le vent.

Editura Institutului internațional de agricultură dela Roma: 1933; 264 pag. 8°, Prețul 20 lire it.=(180 lei).

In decursul congresului internațional de silvicultură dela Roma din 1926, s'a exprimat între altele, și deziderатul executării unei anchete în sensul titlului de mai sus. Publicațiunea de față aduce la îndeplinire acest deziderat.

Chestionarul format din 27 de puncte se referă asupra: caracterizării geografice și climatologice a regiunii; caracterizării vătămării cauzate de vânt; mijloacelor de protecție pentru diversele împrejurări; statisticii rezultatelor măsurilor de protecție; dispozițiunilor legislative referitoare la protecția în contra vântului. El a fost adresat diverselor personalități și instituții științifice din diferitele țări ale lumii. Răspunsurile primite sunt expuse pe chestiuni și țări, fără o prelucrare propriu zisă a materialului. Ultimul capitol este rezervat literaturii asupra problemei respective. Intr'o anexă se dă o listă a plantelor întrebuințate în diverse țări în constituirea perdelelor de protecție contra vântului.

Lucrarea poate fi fără îndoială de un real serviciu atât pentru studiile științifice, ca material documentar cât și pentru practicieni prin învățămintele ce se pot trage din experiența altora.

Este însă deosebit de regretabil pentru noi că printre personalitățile și instituțiunile ce au colaborat la întocmirea lucrării în chestiune, prin datele furnizate, nu figurează nimeni din România.

Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu

Fr. Weis.

Boisement d'un terrain de sable mouvant éventé.

Impădurirea unui teren de nisip mișcător denudat.

Din lucrările stațiunii de cercetări forestiere a Danemarcei.

Problema: Se poate creia un sol cultivabil forestier, pe terenuri nisipoase denudate?

Prin terenuri nisipoase denudate, se înțeleg acele terenuri nisipoase, în care, stratul superficial, reprezintând materialul din care sunt formate dunele a fost luat de vânturi, iar pe loc a rămas numai «subsolul», nedesagregat și steril.

Pe când dunele se îmbracă repede — după fixare — cu vegetație ierbacee, iar plantațiile reușesc pe ele bine, terenurile denundate rămân mult timp aproape goale, cu aspect steril.

Iată lista plantelor ce se instalează pe nisipurile denudate: Carex arenaria. Weingärtneria canescens și Empetrum nigrum, diseminate; unele exemplare sunt bine desvoltate. Calluna vulgaris, în desvoltare minimă; mușchi: Polytrichum piliferum și juniperinum împreună cu lichenii Cladonia rangiferina și Cornicularia aculeata, formează un covor continuu, însă puțin dens.

Dintre speciile forestiere numai Pinus montana (pumilio) se instalează realizând însă o vegetație foarte slabă: la 50 de ani se ridică abia până la genunchi sau se prezintă ca un arbust târâtor.

Problema împăduririi acestor nisipuri, prin ameliorarea prealabilă a condițiilor de sol a fost încercată pe o suprafață de 16.000 m², împărțită în loturi a câte 1000 m² fiecare. O jumătate din această suprafață a fost amendată cu 5000 kg.

carbonat de calciu, iar cealaltă jumătate a fost lăsată neamendată.

Spre a se grăbi desagregarea materialului solului şi a se mări conţinutul în substanţe nutritive, s'au cultivat în primii doi ani plante de îngrăşământ vegetal (Lupinus, Seradella Spergula şi Triticum), ale căror seminţe au fost infectate cu nitragină (bacterii fixătoare de azot). După doi ani (în 1925), terenul a fost împădurit cu speciile: Pinus silvestris, Picea sitchensis, Larix leptolepis, Sorbus şi Betula pubescens. Printre acestea, diseminate, s'au plantat specii fixătoare de azot (Alnus incana, Hippophaë rhamnoïdes sau un Papilionaceu).

In timpul verii, timpul fiind excepţional de secetos, aproape o jumătate din plantele introduse au pierit; în anii următori, acestea au fost înlocuite cu: Pinus contorta, Picea Engelmanni, Abies nobilis, Caragana arborescens, Quercus rubra şi Robinia pseudoacacia. In 1928, pe o jumătate a terenului s'a semănat Sarothamnus Scoparia, care, s'a constatat în urmă, a fortificat arborii plantaţi mai înainte.

Unii dintre arborii introduşi (Betula, Sorbus, Q. rubra şi Abies nobilis) au pierit total sau au vegetat slab din cauza climatului prea uscat foarte probabil. Unele dintre exemplarele de Betula şi Sorbus au înregistrat însă creşteri frumoase, după ce rădăcinile lor au atins strate mai profunde şi umede în sol.

După 7 ani de la efectuarea plantaţiei, cea mai mare parte a terenului purtă un arboret complet în unele părţi şi aproape complet în altele. Pe porţiunea amendată cu carbonat de calciu, arboretul prezintă desvoltarea cea mai viguroasă.

Cea mai bună reuşită o arătau Alnus incana (3—4 m, char 4.5 m înălţime) şi Larix leptolepis (2—3 m, chiar 3.5 m înălţime). Alnus nu arăta deosebiri în funcţie de amendarea cu carbonat de calciu, pe când Larix era sensibil mai bun pe porţiunea amendată.

Pinus silvestris avea 1—2 m în înălţime, unele exemplare atingând chiar 2,5 m. Pinus contorta — plantat mai târziu — varia între 1,5 şi 2.5 m; Picea sitchensis şi Engelmanni creşteau în genere bine, în deosebi însă în amestec cu Sarothamnus. Hippophaë rhamnoïdes dispăruse complet pe porţiunea neamendată, dar creştea bine, fructificând chiar, pe cea amendată cu carbonat de calciu (plantă calcicolă).

Pe când în interiorul pieţei de experienţe s'au obţinut astfel de rezultate bune, plantaţiile efectuate pe o centură exterioară, în teren necultivat în prealabil cu plante de îngrăşământ vegetal au pierit sau au păstrat un aspect deperisant. Numai Pinus contorta şi Pinus silvestris s'au putut menţine mai bine, aceasta din urmă însă mai slab decât în interiorul pieţei de experienţe.

Care sunt cauzele marei deosebiri sub raportul forţei productive dintre solul pieţei de experienţe — amendat şi neamendat cu carbonat de calciu şi cultivat în prealabil cu plante de îngrăşământ vegetal — şi nisipul neameliorat prin aceste mijloace?

Spre a se stabili aceste cauze, s'au determinat caracteristicele principale ale solului, şi anume: valoarea pH apa de higroscopicitare, conţinutul în humus, cantitatea totală de azot procentul de azot din humus, conţinutul în SiO_2 coloidal, în Fe_2O_3 coloidal în Al_2O_3 coloidal şi toate aceste trei împreună, şi, în sfârşit, conţinutul total în coloide anorganice.

Iată, pe scurt, rezultatele determinărilor:

Valoarea pH: 7,0—7,5 pe porţiunea amendată, 5 pe porţiunile din a-

fara pieței de experiențe, 3,8—4,6 pe dune; în stratul superior și 4,9—5,3 în profunziune (până la 2,5 m).

Apa de higrosopicitate varià paralel cu conținutul total în coloide.

Conținutul în azot erà proporțional cu conținutul în humus, reprezintând 1,22—4,12%, în genere însă 2,0—2,5% din acesta.

Conținutul în humus: maximum 0,63%, în primii 5—10 cm, în medie însă 0,5% și numai aproximativ 0,1%, la 30—35 cm adâncime, pe porțiunile de nisip denudat din afara pieței de experiențe; în interiorul acesteia, în stratul 5—10 cm. se ridică până la 1,93%, fiind în medie de 1,5%, iar la 30—35 cm. se ridică până la 0,21%, fiind în medie, 0,15%. Conținutul în humus a fost așadar triplat în solul pieței de experiențe, în acest scurt interval. In dune humusul varia între 0,12% în subsol, până la 19%, în stratul de alios humic (Ortstein).

Conținutul total în coloide anorganice: în primii 5—10 cm. același peste tot aprox. 0,3%; la 30-35 cm, era de aprox. 0,1% în afara pieței de experiențe și de aprox. 0,2% în interiorul acesteia. In dune, acest conținut varia între 0,09 și 0,15% în stratul de nisip cenușiu și în subsol, ridicându-se la 2,3% în alios.

Cifrele arată că în cazul solurilor nisipoase, forța productivă stă în raport cu conținutul în elemente coloidale — organice și anorganice.

Aceste coloide determină capacitatea solului de a reține apa (e vorba nu numai de apa de higroscopicitate, ci mai ales de apa ce poate fi pusă la dispoziția plantelor.

Totuși, autorul crede că, pentru a ridicà și menține forța productivă a acestor soluri la un nivel suficient, este necesară aplicarea de îngrășăminte minerale (săruri de potasiu — cum ar fi leucitul, fosfați fin pulverizați, etc.); cu timpul, prin adăugarea de resturi organice vegetale (litieră), solul se va îmbogăți și mai mult în azot, activitatea biologică interioară a solului va crește, etc.

Și astfel, autorul vede problema transformării nisipurilor denudate, în soluri productive pentru vegetația forestieră, fără sacrificii materiale prea însemnate.

Nu avem de ridicat nici o obiecțiune asupra procedeelor întrebuințate de autor, ori asupra explicațiilor și interpretărilor sale asupra fenomenelor constatate.

Interesant este însă de a pune întrebarea: în ce măsură concluziile acestei experimentații sunt valabile și pentru alte regiuni, cum ar fi de ex. aceea a nisipurilor noastre foarte sărace dela Hanul Conachi ?? Foarte probabil, din cauza climatului mai arid, nu se va realiza o însemnată ridicare a conținutului în coloide organice (humus), substanțele organice fiind supuse unei descompuneri mult mai rapide decât în climatul în care s'a făcut experimentația de care ne ocupăm. Ar fi de contat deci pe coloidele anorganice, care însă — s'a văzut — nu înregistrează o sensibilă acumulare prin măsurile luate.

Ori cum, problema rămâne extrem de interesantă și trebue neapărat să încercăm o experimentație analoagă pe nisipurile dela Hanul-Conachi. Ceeace — să sperăm — se va întâmpla.

C. D. Chiriță

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 9 Septembrie 1933.

Paul Buffault.
La forêt de Tronçais.
Pădurea Tronçais.

Se continuă şi sfârşeşte monografia publicată în No. de Iulie şi August ale revistei, tratându-se despre: venitul pădurii, drepturile de uzaj, rente şi drumuri case, forestiere, personal, lucrări, delicte, vânătoare, cuptoare, uzine şi împrejurimile pădurii.

Joubert.
Formations forestières marocaines. Les cupressinées.
Formaţiuni forestiere marocane. Cupresineele.

Familia Cupresineelor ocupă în Maroc un loc de primul plan acoperind o suprafaţă de peste 750.000 ha. şi dând acestei ţări originalitatea ei forestieră. Serv. forestier al Guvernului marocan a grupat speciile din fam. cupresineelor într'o lucrare de ansamblu, care este o încercare de biogeografie forestieră a unui ansamblu complex, o sinteză de un interes primordial, din punct de vedere al ştiinţei forestiere.

Autorul caută să releve învăţămintele, ce se degajă din această lucrare.

Pierre Buffault.
Une nouvelle instance en revendication de dunes domaniales.
O nouă instanţă pentru revendicarea dunelor Statului.

E vorba de un proces în revendicare intentat de comuna La Teste de Buch pentru dunele posedate de Stat pe litoralul gascon şi care prezintă numai un interes local.

Chaudey.
L'homme et les forêts.
Omul şi pădurile.

D. Deffontaines, profesor la facultatea catolică de litere din Lille, a ţinut la Şcoala de Antropologie o serie de conferinţe cu obiectul «Omul şi pădurile».

Autorul articolului a asistat la câteva din aceste conferinţe, gustând farmecul profesorului vulgarizator, care a transportat publicul prin regiunile împădurite ale celor 5 continente şi prin toate epocele dela cea preistorică şi până azi.

Aut. face un rezumat al conferinţelor, din care vede cum au evoluat necesităţile omului faţă cu pădurea şi produsele ei.

G. G.
Le bois à la conférence économique et monétaire de Londres.
Lemnul la conferinţa eco-

nomică şi monetară dela Londra.

Aut. dă aci «Memorandul C. I. B-ului (Comitetului permanent internaţional al lemnului), prezentat Conferinţei dela Londra şi care — în rezumat — cuprinde următoarele propuneri:

1) Să se invite ţările interesate să întreprindă o acţiune concertată, căutând să asigure, pe calea acordurilor internaţionale, o mai bună adaptare a ofertei la cerere, pe piaţa internaţională a lemnului;

2) Să se invite ţările exportatoare interesate, să formeze după principiile, cari le vor conveni organismele de explortare, capabile de a oferi garanţiile necesare unei executări stricte şi loaiale a angajamentelor, ce se iau în acest domeniu;

3) Să se invite ţările importatoare să secundeze aceste eforturi constructive, făcând să dispară sistemele actuale de contingentare şi de repartiţie a permiselor de import, care ating libertatea tranzacţiilor comerciale în domeniul lemnului;

4) Să se invite toate ţările interesate să întreprindă lucrările necesare în vederea organizării unei statistici raţionale a lemnului, a coordonării metodelor şi uniformizării nomenclaturii.

Aut. expunând propunerile C. I. B.-ului, îşi exprimă scepticismul său cu privire la realizarea lor.

D-sa crede, că atâta timp, cât ţările exportatoare nu-şi vor limita exportul, ţările importatoare nu vor putea să ridice barierele puse pentru protejarea producţiei naţionale.

No. 10. Octombrie 1933.

Pierre Balié.

Les forêts des chênes têtards du pays basque.

Pădurile de stejar tăiat în scaun din ţinutul Basc-ilor.

Un articol cu urmare. In aceste ţinuturi de slabă altitudine trebuia să se concilieze pe acelaş teren la tripla producţie de: păşunat, lemn şi sutraj (tăerea buruenilor necesare aşternutului vitelor etc.). Problema a fost rezolvată în mod fericit prin cultura arborilor tăiaţi în scaun: arbori plantaţi la 8 m unul de altul şi tăiaţi la 2,50—3 m înălţime.

De Liguières.

Evolution de l'éclaircie dans les futaies où le chêne domine.

Evoluţia răriturii în pădurile de codru, în cari domină stejarul.

Autorul protestează împotriva răriturilor tari, ce se practică în pădurea Bellême şi demonstrează inoportunitatea lor din punct de vedere cultural şi economic.

G. Huffel.

La Haye.

Pădurea Haye.

Autorul face un studiu de semantică (tranziţia sensului cuvintelor), de geografie şi istorie forestieră asupra pădurii Haye.

P. D'Aboville.

L'indemnité de trouble d'amenagement dans les bois endommagés par le feu ou le gibier.

Despăgubirea pentru turburarea amenajamentului în pădurile prejudiciate de foc sau vânat.

Chestiunea s'a mai tratat într'un no. precedent de D-l Vinçonneau.

Proprietarul lezat printr'un incendiu sau vânat este pus în situaţia anterioară sinistrului, dacă suma indemnităţilor, pe cari le primeşte plasată cu dob. comp. pe timpul ce rămâne până la termenul exploatării, adăugată la val. produselor realizate la acest termen, reprezintă valoarea venitului normal al pădurii.

Autorul studiază şi dă formule judicioase pentru diferitele cazuri, arătând în concluzie că — de fapt — în practică indemnitatea de turburare nu intervine, decât în caz de recepaj sau de distrugere totală sau parţială a lemnului (pădurii) în creştere, care se traduce în momentul tăerii printr'o diminuare a cantităţii şi calităţii comerciale a materialului realizabil.

F. Crestin.

Le multimétre topographique.

Multimetrul topografic.

Aut. descrie aparatul cu acest nume, construit de D-rul A. J. Hatziadakis, profesor la Universitatea din Salonic, un aparat, care, deşi nu dă o prea mare precizie, poate singur înlocui deodată: un cerc, o busolă, un aparat de măsurarea directă a distanţelor şi un aparat de măsurarea pantelor.

Multimetrul D-lui Hatziadakis pare a aduce reale servicii personalului forestier.

Pierre Buffault.

Les dunes de Grado.

Dunele din Grado.

Aut. se ocupă de împădurirea dunelor din Grado, pe litoralul golfului Triest, conchizând:

Că la împădurirea dunelor din Grado, metoda preferată este plantaţiunea chiar pentru pinus pinaster, căci plantele (puieţii) suportă mai bine decât semeniţul efectele răscolirilor nisipului produse de vânt şi sunt mai rezistente la uscăciune şi la marile călduri din timpul verii.

P. B.

Jeunes fagots, vieilles écorces.

Tinerii aspiranţi faţă cu vechile cadre din corpul forestier.

Intr'un articol precedent, D-nul Pardé a făcut o interesantă comparaţie între inginerii forestieri din noua generaţie — de după războiu, şi între cei din vechea generaţie conchizând că se făcea o mai bună selecţie a candidaţilor înainte, când admiterea în şcoala dela Nancy se făcea pe baza unui examen decât acum când elevii se recrutează fără examen dintre absolvenţii Institutului Agronomic şi ai Şcoalei Politechnice.

D-rul A. Grancer arată, că în orce caz prin sistemul actual nu se recrutează elementele cu cele mai bune aptitudini pentru cariera de silvicultor.

Ambilor le răspunde, D-nul P. B., arătând că actualmente se face selecţiunea viitorilor ingineri forestieri mult mai riguros, întrucât examenele de intrare şi cursurile din cei 2 ani dela Institutul Agronomic sunt foarte grele, echivalând aproape în materie technică pe cele dela Şcoala Centrală.

D-l P. B. recunoaşte însă, că excesiva pregătire technică se face in dauna pregătirii literare şi de cultură generală.

N. N. Car.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 9, Septembrie 1933.

Eg. Rosseels.

Une visite au Domaine de Court-Saint-Etienne.

O vizită la Domeniul Court Saint-Etienne.

Sunt descrise condţiunile de vegetaţie ale pădurii de pe Domeniul Contelui Goblet d'Alviella, relevându-se în special unele exotice introduse în parcul Domeniului.

G. Delevoy.

Pinus parviflora.

Pinul parviflora este o esenţă exotică, introdusă şi în Belgia pe o scară destul de redusă, dar a cărei cultură se recomandă în special ca arbore ornamental în parcurile mici. In mod natural este răspândită în diversele insule ale Japoniei, unde se găseşte şi în arborete pure şi ca esenţă de amestec, între 1400 şi 1600 m. altitudine.

Din punct de vedere botanic, P. par viflora face trecerea dela grupul Strobus la grupul Cembra. Prezintă mai multe varietăţi.

In acest articol se face o descriere a lui Pinus parviflora şi a P. parviflora var. pentaphylla, după exemplarele care se găsesc la Groenendael (Belgia).

L. Lavauden.

Le parc national Albert.

Parcul naţional Albert (Congo Belgian).

Parcul naţional Albert se întinde între lacurile Kivu şi Eduard. Are o suprafaţă de 201.000 ha (plus 110 ha. teritorii anexe). Acest parc este menit să protejeze de acţiunea devastatoare a omului atât flora cu infinitele ei formaţiuni vegetale cât şi fauna locală.

Relieful foarte variat al parcului permite studiul vegetaţiei în altitudine, dela şesul întins, până la altitudinea zăpezilor perpetue.

Dar succesiunea vegetală urmărită în altitudine are un caracter specific, datorit condiţiunilor geologice şi climatice.

Autorul caută să arate care sunt elementele de floră şi de faună, protejate prin înfiinţarea parcului.

Descrie apoi viaţa indigenilor, influenţa lor asupra vegetaţiei şi animalelor şi constată că legea de care este condus acest parc naţional fiind prea indulgentă faţă de indigeni, devine ineficace. O lege bună nu va putea emana numai dela oamenii politici fără consultarea specialiştilor. In cele din urmă. Administraţia colonială va trebui să înţeleagă acest lucru.

Cronică forestieră.

— Despre cancerul laricelui.

— Metode propri pentru accelerarea şi regularea germinaţiei seminţelor.

— Influenţa pădurii asupra climatului stepei şi asupra randamentului culturilor agricole.

— Nou program de politică forestieră în Marea Britanie.

— Bacterii din sol capabile să asimileze nitraţii.

No. 10, Octombrie 1933.

Albert Lamy.

Notes pour servir à l'étude des forêts du Ruanda-Urundi (suite).

Note pentru studiul pădurilor din Ruand-Urundi (urmare).

Sunt descrise speciile lemnoase de mai jos, cele mai importante pentru pădurile din Ruanda Urundi: Podocarpus usamborensis, Podocarpus Milanjianus, Symphonia globulifera (var. africana), Fagara macrophylla, Strombosia cfr Scheffleri, Parinarium cfr Mildbreadii, Faurea usambarensis, Mitragyne macrophylla, Markhamia cfr lutea, Carapa grandiflora, Entandrophragma sp., Albizzia Sassa, Piptadenia cfr africana, Macaranga kilimandjarica, Hagenia abyssinica.

Autorul arată apoi că numai cu 300—350 de ani în urmă suprafaţa păduroasă a regiunei era mult mai întinsă. Azi au mai rămas doar pădurile care nu au putut fi distruse de populaţia nomadă de păstori şi de cultivatorii de pământ. In multe părţi însă, în urma dispariţiei vegetaţiei lemnoase, solul a devenit impropriu oricărei folosiri. Reîmpădurirea acestor suprafeţe în special se impune.

Observations en matière forestière en 1932.

Observaţiuni în materie forestieră în 1932.

In acest articol sunt expuse diferite observaţiuni referitoare la temperatură, pluviozitate, zăpezi, vânturi; apoi la influenţa acestora asupra vegetaţiei; observaţii asupra fructificaţiei, asupra apariţiei diferitelor insecte în păduri şi asupra maladiilor criptogamice. Toate acestea sunt luate după raporturile agenţilor forestieri şi se referă numai la Belgia.

Am. Cl.

Epidémiologie de Lophyrus pini.

Epidemiologia lui Lophyrus pini.

Cu ocazia unei invazii de Lophyrus în regiunile Ede. Bakel. Dorst (Olanda) în 1929 şi 1930, Dr. H. J. De Fluiter, urmărind de aproape fenomenele, a întocmit un studiu pe care l-a publicat în Tijdschrift over Plantenziekten (1932). Se face o traducere a apărţilor esenţiale ale acestui studiu.

In acest număr se expune rezultatele analizelor nimfelor adunatet din arboretele atacate. (va urma).

Jurisprudenţă.

Vânzarea lemnului. Responsabilitatea cauţiunei.

Cronică forestieră.

Consiliul superior al pădurilor.

Excursie la castelul şi parcul de Beloeil.

Mijloc artificial pentru provocarea fructificaţiei la arbori.

Până unde poate duce studiul inelelor anuale ale unui arbore.

Ginkgo biloba.

No. 11-12, 1933.

G. Delevoy.

Visions forestières d'Alsace et de Lorraine.

Aspecte forestiere din Alsacia şi Lorena.

Autorul împărtăşeşte cititorului impresiile şi observaţiile sale din timpul unei călătorii de 2 zile făcute prin Alsacia şi Lorena, în Iulie 1933, redând în special aspecte din pădurile pe care le-a traversat.

Am. Cl.

Epidémiologie de Lophyrus pini.

Epidemologia lui Lophyrus pini (urmare).

Urmând cu traducerea studiului cu titlul de mai sus, început a se publica în N-rul 10 al buletinului, se arată factorii care contribue la reducerea numărului de Lophyrus pini. Aceşti factori sunt de două categorii: biologici şi nebiologici (climă, sol, etc.).

Se arată aici rezultatele unei anchete amănunţite, făcute pentru a stabili influenţa numai a factorilor biologici.

Dintre aceştia, şoarecii şi veveriţele distrug o mare cantite de nimfe în timpul iernii, apoi vin pasările ca piţigoii, coţofenele, ciocănitoarele ş. a.

Insectele intervin la distrugerea lui L. pini mai puţin prin distrugerea directă, cum este cazul cu mamiferele şi pasările, dar influenţează în mare măsură ca paraziţi.

Descriindu-se observaţiile făcute în fiecare din regiunile Ede, Bakel, Dorst, se arată că paraziţii animali ai lui Lophyrus pini aparţin numai insectelor şi anume: Hymenopterelor şi Dipterelor. Din primul ordin fac parte Ichneumonidele şi chalcididele iar din al doilea Tachinele.

Afară de un chalcidid, Closterocerus spec. care a fost observat ca

parazit al ouălor, toate celelalte insecte sunt paraziți ai larvelor.

Tot ca paraziți pe larve s'au găsit câteva specii de ciuperci, dintre care, Beauveria densa Vuill, a jucat un rol important în reducerea numărului de larve.

E. R.

Reflexions sylvicoles.

Reflexii asupra pădurii.

Un articol al lui M. Barrington Moore despre silvicultură, îndeamnă pe autor să noteze câteva considerațiuni și să le scrie, cu credința că deși nu aduc ceva nou pot fi totuși de folos.

Astfel, după ce definește pădurea, autorul spune că silvicultura se ocupă, în special, cu creiarea și desvoltarea pădurii. Ea se folosește de descoperile științifice pentru ameliorarea metodelor sale, metode cari variază după regiune.

Practica silvică se bazează pe cunoașterea exigențelor diverselor specii care formează arboretele și pe studiul mediului în care cresc. Ea trebue să cunoască natura pentru a se orienta spre ea nu în contra ei.

Pădurea fiind un organism care își păstrează și își creiază singură condițiunile de existență omul trebue să o ajute, acționând asupra factorilor cari determină aceste condițiuni (lumină, apă, sol) prin conducerea subarboretului rărituri etc., pentru a obține un produs mai mare. Probleme delicate.

Les forêts au Sénat.

Pădurile în fața Senatului.

Discursul baronului van Zuylen ținut la Senat în care pledează pentru ocrotirea silviculturei belgiene.

Cronica forestieră.

S. Cabianca: Identification des bons porte-grains.

Lista membrilor societății.

N. R.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 12, 1933.

E. Hess.

Races de pins et bris de neige (9 pag.).

Rase de pini și rupturi de zăpadă.

In Elveția, pinul silvestru a fost și este mult folosit în plantații, fără ca să se țină seamă de proveniența semințelor. Din această cauză se găsesc azi acolo multe rase de pin.

S'a remarcat însă că aceste plantații suferă mult din cauza zăpezilor.

Din contră, în regiunile de munte, unde crește spontan o rasă autochtonă de pin silvestru (în Valais urcă până la 2000 m. alt.) se arată mult mai rezistent.

Autorul cere ca, pe viitor, să se țină seamă de proveniența semințelor, căutându-se a se folosi rasele autochtone, care pe lângă însușirea amintită mai sus, mai prezintă și pe aceea de a avea un lemn de calitate mai bună decât acela dat de rasele de import.

U. Ilvessalo.

Une nouvelle utilisation du bois de bouleau en Finlande. (2 pag.).

O nouă utilizare a lemnului de mesteacăn în Finlanda.

In Finlanda, mesteacănul era considerat ca un lemn de valoare economică mediocră; era folosit numai ca lemn de foc. Acesta era un mare inconvenient pentru economia acestei țări, unde arboretele în care predomină mesteacănul (4 3 milioane ha) reprezintă 16 9% din întinderea împădurită și volumul lor (118 milioane m^3) 19 7% din total.

O primă ameliorare a acestei situații a fost înființarea câtorva fabrici de bobine pentru țesătorie.

După războiu însă industria placajului, care luă o extensiune mare, provoacă

o adevărată revoluţie în preţul lemnului de lucru de mesteacăn. Astăzi există 14 fabrici de placaje. Valoarea produselor exportate urcându-se din anul 1925 până în 1932, dela 128 milioane de mărci finlandeze la 196 milioane.

A. Barbey.

Où la pyrale grise du mélèze devient nocive. (3 pag).

Unde devine nocivă insecta Semasia diniana Qu.

Insectă tipică pentru melez. Asupra biologiei ei s'a mai scris în această revistă în Nr. 2/927. In cazul unei invazii insecta poate căpăta un caracter de polifagie, care face apărarea pădurilor destul de dificilă. In acest caz nu se mulţumeşte cu acele de melez, ci trece asupra celor de Pinus cembra şi în special de molid provocând — la aceştia din urmă — o diformare a lujerului terminal.

Observând-o în pădurea Celerina, autorul remarcă faptul că, insecta se înmulţeşte într'o măsură înspăimântătoare, la fiecare 6—10 ani.

Lupta împotriva ei s'ar putea tenta cu ajutorul avioanelor cari să împrăştie substanţe toxice; cheltuelile însă sunt mari.

Pagubele ce ar putea provoca pinului cembra şi molidului se pot para dacă se remarcă atacul lor la melez. In anul următor atacului la melez, se stropesc lujerii molizilor şi ai pinilor cembra cu substanţe cu bază de arseniat de calciu sau de nicotină.

Se intervine în momentul când omizile nu mai găsesc mâncare pe melez şi trec pentru a se transforma în ninfe, pe molid şi pinul cembra.

J. Darbellay.

La forêt de Belfaux. (7 pag.).

Pădurea Belfaux. (urmare şi sfârşit).

Se continuă examainarea datelor privitoare la amenajamentul pădurii Belfaux.

A. Har.

SILVA.

No. 48—49.

S. u. H. Ruoff.

Kurze Anleitung zur Untersuchung von Waldböden.

Forsttechnische Akademie Leningrad. I. W. Tjurin.

Nach der Handschrift aus dem Russischen übersetzt.

Instrucţiuni sumare pentru studiul solurilor forestiere.

După enumerarea uneltelor şi instrumentelor necesare pentru asemenea cercetări, autorul desvoltă în amănunt obiectul cercetărilor, fixând punctele asupra cărora ele au a se întinde. Acestea ar fi: 1) grosimea şi adâncimea straturilor, 2) caracterul tranziţiunei dela un orizont la cel următor, 3) coloritul, 4) structura, 5) consistenţa, 6) neo-formaţiuni, 7) compoziţia mecanică, 8) umiditatea.

In ce priveşte sistematica solurilor, care ne-ar permite a le clasa după anumite tipuri, autorul recunoaşte că ea este încă puţin clarificată. Totuşi, limitându-se la podzoluri şi la soluri de pe stepa forestieră, ca unele cari sunt împădurite pe suprafeţe întinse, dânsul propune o schemă care poate servi pentru cercetări de acest fel.

No. 48.

Dr. Hemmann, Gemeindeoberförster in Zell (Mosel).

Ueber Aufforstungen mit Kreditbeschaffung.

Despre împăduriri şi procurarea de credite necesare.

Autorul examinează un caz special şi foarte delicat: conversiunea crângurilor degradate. Se înşiră lucrările necesare, succesiunea lor în timp şi finanţarea suficientă a întreprinderii — fără de care succesul este exclus.

No. 50-51.

E. v. Gaisberg und A. Huber.

Ueber die Umstellungsfähigkeit junger Tannen bei Verpflanzung in stark veränderte Lichtverhältnisse.

Aus dem forstlichen Versuchswesen Württembergs.

Despre capacitatea de adaptare a brazilor tineri transplantaţi în condiţiuni de luminare mult schimbate.

Obiectul experimentaţiei: O porţiune a unui prăjiniş de molift a fost subplantat cu brazi, o altă porţiune a fost tăiată ras şi reîmpădurită tot cu brazi. In amândouă cazurile s'a operat în părţi egale cu pueţi luaţi din pepinieră (brazi de lumină) şi cu pueţi proveniţi din seminţişuri preexistente sub masiv (brazi de umbră). Inceputul experimentaţiei: primăvara 1930. Rezultatul provizoriu: Brazii de lumină suportă mult mai bine transplantarea din lumină plină în umbră decât brazii de umbră operaţiunea inversă. Afară de asta, o mulţime de alte rezultate paralele, ca poziţia acelor din nou formate, lungimea lujerilor terminali şi laterali, numărul şi mărimea mugurilor etc. cari sunt lămurite printr'o serie de tablouri, de grafice şi de figuri.

No. 51-52.

Bernhard, Tharandt.

Zur Entstehungsgeschichte der sächsischen Landesforstdirektion.

Incestiunea genesei serviciului forestier central din Saxonia.

O pledoarie în sensul «automizării» serviciului central forestier din Saxonia sub forma unei direcţiuni generale, subordonată imediat şefului departamentului şi creată prin concentrarea actualelor autorităţi regionale de control la centru.

* * *

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN

Septembrie 1933.

Ing. Dr. E. Stenczel.

Freiwilliger Arbeitsdienst.

Serviciul de muncă voluntară.

In ţările cu o structură politică quasidictatorială, cum sunt în ultimul timp ţările germane, această problemă, a muncii voluntare (gratuite), este studiată cu multă amploare şi reglementată prin legi. Autorul expune în articolul de mai sus posibilitatea folosirii muncii voluntare, prin lucrători şomeuri, la diversele lucrări din producţiunea forestieră. El ajunge la concluzia că nu este cazul să se utilizeze această muncă, decât la lucrările cu un ţel mai depărtat şi cu caracter de utilitate publică precum: drenaje, împăduriri de terenuri sterpe, corecţiuni de torenţi, drumuri de agrement. etc. Celelalte lucrări, cari intră în producţia propriu zisă, trebuesc executate cu lucrători de meserie, plătiţi, spre a nu spori şi mai mult lipsa de lucru. Costul muncii voluntare, în raport cu al celei plătite, este de 1 : 3.

Dr. G. Tschadek.

Die Waldentwicklung Mitteleuropas im Lichte der pollenanalytischen Ergebnisse und der urgeschichtlichen Forschung.

Evoluţia pădurii Europei centrale în lumina rezulta-

telor analizei de polen şi a cercetărilor preistorice.

Autoarea, bazându-se pe rezultatele publicate în ultimul timp, asupra analizelor de polen, cules în strate de turbă de cărbuni etc. arată extensiunea şi compoziţia pădurilor Europei centrale, în diverse epoci geologice, în special în quaternarul post-glacial.

Cronica forestieră: Die Aussichten einer Pflanzenzüchtung: Perspectivele unei fitotechnii forestiere; Osteuropamarkt: Târgul european de răsărit (de lemne).

Recenzii. Vegetationskunde der Karawanken, von E. Aichinger. Der Bau des Ackerbodens von P. Ehrenberg. Untersuchungen über die Mikrobiologie des Waldbodens von Prof. D. Fehér.

Les insectes forestières du parc national Suisse, par A. Barbey.

Der kleine Waldwirt von A. & Ing. V. Weeder. Aufnahme Berechnung der Ergebnisse und Führung der Aufzeichungen von Dauerversuchsfläshen von Dr. Herbert Schmied.

Octombrie 1933.

Dr. v. Ow.

Der Absatz österreichischen Hölzer.

Desfacerea lemnului austriac.

Autorul examinează situaţia actuală a exportului austriac de lemne în principalele ţări de destinaţie, (în ordine: Italia. Germania, Franţa, Ungaria, Elveţia şi Cehoslovacia). Pe baza constatărilor făcute el ajunge la concluzia. că putinţa unei îmbunătăţiri stă în apropierea economică de Germania. Concluzia pare tendenţioasă, de vreme ce Italia şi Franţa cumpără mai mult de 70% din totalul exportului de lemne al Austriei.

Ing. G. Merkel.

Über die Presslersche Zuwachsprozentformel.

Asupra formulei procentului creşterii a lui Pressler.

Autorul descrie procedeul, după care Pressler a ajuns la formula cunoscută.

Prin desvoltarea în serie a formulei logaritmice a capitalizării:

$$V=v.1,0p^n;\ \log\frac{V}{v}=n.\log\left(1+\frac{p}{100}\right)$$

$$n=\frac{\log\frac{V}{v}}{\log\left(1+\frac{p}{100}\right)}=$$

$$=\frac{2\left[\frac{V-v}{V+v}+\frac{1}{3}\left(\frac{V-v}{V+v}\right)^3+\cdots\right]}{\frac{p}{100}-\frac{1}{2}\left(\frac{p}{100}\right)^2+\frac{1}{3}\left(\frac{p}{100}\right)^3\cdots}$$

şi prin neglijarea factorilor ce urmează după primul, atât dela numărător cât şi dela numitor, se ajunge în adevăr la:

$$p=\frac{V-v}{V+v}\cdot\frac{200}{n}$$

Autorul îşi propune, în continuare, să calculeze eroarea comisă folosind formula lui Pressler (care după cum se ştie dă rezultate prea mici, în special când diferenţa între V şi v e mare).

In urmă întocmeşte o serie de coeficienţi, cu care multiplicând valorile aflate după formula lui Pressler, se pot corija erorile făcute. Procedeul e simplu şi uşor de aplicat în practică.

Cronică.

Ing. Tr. Hoffmann: Situaţia actuală a silviculturii austriace (Conferinţă la Salzburg).

Dr. N. Domes: Studiu asupra extensiunii pădurii şi asupra bonităţii staţionale în provincia Salzburg şi fundamentele sale climaterice şi edafice. Acest studiu a apărut şi în Forstwiss. Centralblatt, Berlin, 1933, v. recenzia în Revista Pădurilor.

Raport anual asupra asociaţiei forestiere din Mark (Prusia orientală).

Recenzii:

Dr. Karl Philipp: Der rationa lisierte Waldbau Harsch, Karlsruhe, 1932, 336 pag. 12 R. M. (480 lei).

Victor Schaffran: Die Holzwitschaft Polens, Hobing; Berlin, 12 R. M. (480 lei).

Dr. D. A. Sburlan: Holzproduktion. Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien, Krafft şi Drotleff Sibiu; 180 pag. 150 lei. 1933. O recenzie elogioasă pe 4 pag. a acestei cărţi, în care se descrie condiţiunile forestiere ale ţării noastre.

O. K. W.: Der Aufbau des österr. Siedlungswerkes (Constituţia colonizării austriace), Springer, Wien. 5 R. M.

Noembrie 1933.

Dr. W. Sedlaczek.

Über Tannenkrankheiten und Tannensterben im nördlichen Wienerwald und anderen Gebieten Österreichs.

Asupra boalelor şi depericiunii bradului în nordul pădurii vieneze şi în alte ţinuturi ale Austriei.

O descriere a diverselor atacuri de insecte (specii de Ips) în perioada 1918—1933 şi a dezastrelor pe cari le-a avut în unele regiuni atacate.

Dr. Seyss-Inquart.

Die Bedeutung der Nebenerwerbsiedlung für Österreich.

Importanţa colonizării auxiliare pentru Austria.

E vorba de colonizarea lucrătorilor, cari nu-şi pot câştiga în întregime existenţa, numai ca muncitori industriali. Colonistul de această speţă nu produce pentru piaţă, ci pentru întreţinerea familiei sale. Autorul crede, că aceasta ar fi una din formele cele mai indicate, de a combate şomajul industrial. In acest fel, prin reducerea timpului de lucru în fabrici şi deci a salariului, lucrătorii din industrie îşi vor putea întrebuinţa timpul liber la munci agricole, ceeace şi din punct de vedere higienic ar fi avantajos.

Cronica:

Dr. Ing. Ed. Chodzicki: Cercetări microbiologice cu privire la influenţa schimbării speciilor amestecate din arborete, asupra stării solului (fag în arborete de pin) 262 pag. în limba polonă, cu rezumat de 36 p. în germană, Varşovia 1933.

A. Mayer: Cercetări matematico statistice asupra compoziţiei codrului grădinărit. (Extras din Schweiz. Zeitschrift für Forstwesen).

Recenzii:

Dr. R. B. Hilf: Wald und Weidwerk in Geschichte und Gegewart. Caetele 3—4, fiecare a 2,20 RM.

Mitteilungen der Württemberg, forstl. Versuchsanstalt. Prof. Dr. E. Gehrhardt. Massentafeln für Hochwaldbestands-Mittelstämme.

Tabele de cubaj pentru arborii medii din arboretele de codru.

H. Karigl: Die selbständige Forstverwaltung, M. Perles, Wien. 14 70 Sch. austr.

Prof. Dr. Leo Hauska şi Ing. Dr. J. Duhn: Das forstliche Bauingenieurwesen. Vol. I: Jilipuri şi Zeonifere; Gerolds Sohn, 1933, 33 Sch. austr.

H. Görcke: Das Forstzivilrecht im Deutschen Reich 688 pag. Neumann-Neudamm 35 RM.

Ing. Dr. Oskar Vas: Grundlagen und Entwicklung der Energienwirtschaft Oesterreichs. Springen Wien 1933 4.80 RM.

Dr. D. A. Sburlan et C. I. Ionescu. Les conditions forestières de la Roumanie. Production, industrie et commerce du bois. Bucarest: Impr. de l'Etat en 1932, 60 lei. Recenzia pe 2 pag. a cunoscutei lucrări premiate de Academia Română în anul trecut.

D. A. S.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

1933. 2 Oktoberheft.

Bauer, Dr.

Die Bekämpfung der Steckmückenplage und die forstlichen Meliorationsmöglichkeiten in Auewaldungen des oberen Rheintales.

Combaterea ţânţarilor şi posibilităţile de ameliorare forestieră în pădurile de luncă ale Rinului superior.

Aspectul oarecum teoretic, problematica chestiunei, expusă într'o primă parte a articolului respectiv, este completată de o a doua parte privitoare la practica lucrului. Ne sunt împărtăşite aici lucrările de combatere executate până acum în ţinutul oraşelor Mannheim şi Karlsruhe. Rezultatele practice cât şi experienţele căpătate sunt un puternic îndemn ca programele de asanare să fie puse neîntârziat în execuţiune. O potrivită ocaziune o oferă în acest sens instituţia muncii obligatorii preconizată de cercurile naţional-socialiste.

Mantel K.

Waldwirtschaft und Forstrecht im nationalsozialistischen Staate.

Economia şi dreptul forestier în statul naţional-socialist.

Se continuă cu expunerea articolului semnalat de atâtea ori aici şi anume de astădată cu discuţiuni asupra: Orânduirii organizaţiei corporative în economia forestieră; funcţiunilor acestei organizaţiuni şi înrâuririi statului naţional-socialist asupra pădurilor comunale.

Reinhold G.

Der nationale Aufbauplan für die amerikanische Forstwirtschaft.

Planul naţional de reconstrucţie al economiei forestiere americane.

Ni se împărtăşesc datele statistice ce însoţesc numitul plan, cari ne-ar putea servi pentru cunoaşterea structurii economiei forestiere americane, cu o sumară discuţie critică a principiilor planului.

1933. 1 Novemberheft.

Geiger R., Woelfle M. und Seip L. Höhenlage und Spätfrostgefährdung.

Staţiuni înalte şi vătămări ale gerului târziu.

Rezultatul observaţiunilor făcute până acum la cele cinci staţiuni principale, de cari s'a vorbit în numărul perecedent al revistei, se expun prelucrate astfel:

1) elemente tipice şi întâmplătoare în materialul de observaţiuni;

2) proprietăţi caracteristice ale primelor trei mase de aer (Luftkörper) mai frecvente (C, M, PM) primăvara în localitatea cercetată;

3) dispoziţia verticală a temperaturilor în localitatea supusă observaţiunilor.

Mantel K., Dr.

Waldwirtschaft und Forstrecht im nationalsozialistischen Staate.

Economia şi dreptul forestier în statul naţional socialist.

In această parte a articolului se discută chestiunea statului naţional-socialist ca proprietar de pădure. După ce se expun pe scurt argumentele cari impun o proprietate forestieră de stat, cum şi funcţiunile pe cari are a le îndeplini o astfel de proprietate în concepţia naţional-socialistă, se trece la discutarea celei mai potrivite forme pe care ar urma să o ia administraţia silvică a Statului. In linii generale această administraţie ar urma, după părerea autorului, să sufere mai puţine modificări decât restul administraţiilor Statului.

Moll F. Dr. Ing.

Neue Versuche über Holzkonservierung. Das Osmose-Verfahren.

Incercări noui asupra conservării lemnului. Metoda osmotică.

Ni se împărtăşeşte, cu păstrarea secretului substanţei chimice respective, o metodă nouă a conservării lemnului. Lemnul proaspăt tăiat şi descojit este uns la suprafaţă cu o anumită pastă. In timp de 10—12 săptămâni substanţa toxică pentru ciupercile provocătoare ale putrezirii, străbate pe cale osmotică alburnul stâlpilor de telegraf de dimensiuni obişnuite de pin şi molid. Metoda are o mai largă aplicaţie apoi: asupra lemnelor în picioare, etc.

Recenzii.

59) Schönichen W., Prof. Dr.: Deutsche Waldbäume und Waldtypen;

60) Boysen = Jensen P., Dr.: Die Stoffproduktion der Pflanzen;

61) Arland A., Dr.: Handbuch für das gesamte deutsche Schrifttum der Landwirtschaft, Forstwirtschaft, des Garten= und Weinbaues, des Kleingarten = u. Siedlungswesens u. der Tierheilkunde mit Einschluss der Grenzgebiete. Jg. 1932;

62) Raab Fr. Das Wirtschaftsjahr.

63) Mitteilungen über die Wirtschaftsergebnisse der Braunschweigischen Forstverwaltung für das Rechnungsjahr 1931:

64) Forestry. Volume VII: Numher 1;

65) Glasewald C., Dr.: Die Vogelwelt eines fiskalischen Kiefernforstes der Mark Brandenburg;

66) Brinkmann M., Dr.: Die Vogelwelt Nordwestdeutschlands;

67) Fabricius W.: Führer durch die Gräflich v. Berckheimschen Anlagen ausländischer Holzarten in Weinheim a. d. Bergstrasse;

68) Freiherr v. Kruedener A.: Forstliche Standortsanzeiger.

2 Novemberheft.

Witzgall L.

Naturam si sequemur ducem...

Lăsându-se condus de natură sau a impune naturii voinţa sa, ar fi cele două concepţii extreme în activitatea de cultură a pădurii. In acest cadru, autorul expune o mulţime de consideraţiuni trase din practică şi comunicări, căutând să concilieze ţinutele rigide într'un sens sau altul. „A la longue este în interesul omului, care în definitiv este o parte a naturii, să pretindă acesteia şi să primească ceea ce ea îi oferă".

Mantel K., Dr.

Waldwirtschaft und Forstrecht im nationalsozialistischen Staate.

Economia şi dreptul forestier în Statul naţional socialist.

Se încheie acest lung articol cu două capitole asupra politicii naţional socialiste a economiei lemnului şi asupra muncii în pădure şi dreptului muncii. Din punctul de vedere al străduinţii de independenţă până la autarhie al economiei germane, se impune în ceea ce priveşte lemnul o regulare atât a ofertii cât şi a cererii.

Prima ar cuprinde o politică forestieră de adaptare a tăerilor la nevoile economiei naţionale şi una de protecţie prin taxe vamale. Cererea, la rândul său, ar urma să fie în genere stimulată. Intre măsurile de această natură se tratează: chestiunea extinderii actualelor întrebuinţări (încurajarea construcţiunilor, etc.) şi găsirii de noui întrebuinţări ale lemnului ca materie primă (generator la motoarele cu explozie, zahăr de lemn, etc.); aceia a reducerii tarifelor de transport, etc. Funcţiunea aceasta de adaptare a ofertei la cerere şi viceversa, ar cădea

în primul rând în sarcina unui organ central special (Reichsholzsyndikat) în care să fie deopotrivă reprezentate interesele economiei forestiere, ale comerţului şi industriei de lemn. O condiţie esenţială de bună funcţionare a acestei noui orânduieli este înfiinţarea unei amănunţite statistici a producţiei şi consumaţiei lemnului. In ceea ce priveşte problema muncii forestiere urmează, conform principiilor noului stat, ca muncitorii şi patronii să fie reuniţi în aceiaşi organizaţie de valorificare şi conciliere a intereselor proprii. Salarizarea ar fi să se îndepărteze de calapodul schematizant marxist şi să se supună principiului «suum cuique». Se atrage atenţiunea ca specificul condiţiunilor de lucru din pădure să fie avut în vedere la întocmirea noului drept al muncii rurale. In legătură cu problema protecţiei muncitorilor forestieri se antamează şi cea a muncii obligatorii.

Eckstein K.
Hähersaaten.
Sămănături de gaiţă.

In problema atât de discutată a răspândirii fagului şi stejarului de către animale, în special de către gaiţă, autorul susţine punctul de vedere că prezenţa şi răspândirea insulară mai îndepărtată a acestor esenţe s'ar explica mai verosimil prin acţiunea omului decât a animalelor.

Pollwein M.
Das neue Mecklemburg-Strelitzsche Jogdgesetz vom 11. März. 1933.
Noua lege a vânătorii din M. Strelitz din 11 Martie 1933.

O sumară expunere critică a conţinutului legii respective.

Recenzii:

69) Taraschkewitsch A.: Methode der Forsteinrichtung im Plenterwald. (In ruseşte).

70) Friend R. and A. S. West jr.: Die Kieferntriebwickler, Evetria bouliana Schiff., in Nordamerika;

71) Friecklinger H.: Schädlingsbekämpfung für Jederman.

I. C. Dem.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

No. 11, 1933.

Prell, Prof. Dr. H.
Die rechtliche Stellung der Pflanzenhygiene.
Higiena plantei în faţa dreptului.

Autorul arată că în natură, între indivizii unei specii şi organismele înconjurătoare, există un echilibru biologic.

In cazul intervenţiei omului, în cazul unei culturi echilibrul acesta tinde a deveni nestabil, şi de aci nevoia omului de a face higienă. Această higienă trebue făcută nu numai contra elementelor exterioare unei specii ci chiar şi în contra elementelor distrugătoare din aceiaşi specie.

După organisme sunt trei feluri de higiene: umană, pentru menţinerea şi progresul omului; animală, pentru menţinerea animalelor necesare omului şi a plantei.

Autorul arată că aceste trei higiene sunt ramurile aceleiaşi higiene generale, a vieţii.

Din acestea trei, higiena omului este cea care a primit cea mai mare atenţie. Apoi cea animală — bineînţeles mai ales cea a mamiferelor — ca fiind cea mai apropiată de a omului.

Higiena plantei a început de abia în ultimul timp să fie mai atent privită. Higiena pădurii, de exemplu, e mult mai

desvoltată în ultimul timp şi e cunoscută sub numele de protecţie.

Se arată că nu se dă destulă importanţă rolului higienii, marelui rol de a creia condiţii mai bune pentru viaţa individului şi a societăţii. Din acest punct de vedere şi higiena plantei are tot atât de mare rol, ca şi celelalte două higiene — găseşte încă că acesta nu e încă recunoscut ca atare.

In partea doua a articolului autorul arată probe în susţinerea afirmaţiilor. Regulamentul legii patentelor din Germania prevede că sunt excluse dela patentare toate descoperirile relative la substanţe ce pot fi utilizate ca hrană sau medicamente. Se păstrează dreptul de patentare pentru procedeele de fabricaţie a lor.

Analizând acum două patente obţinute în Germania, unul în legătură cu combaterea insectelor şi altul cu un procedeu de apărare a pădurilor în contra vântului, constată că nici substanţele de distrugerea insectelor, nici procedeul de apărarea pădurii nu trebuiau fi patentate, întrucât acestea fac parte integrantă din scopul higienii plantei, dupc cum nici medicamentele nu se patentează, ele fiind mijloace de realizare a scopului higienii omului sau a animalelor.

Deaceea autorul cere modificarea legii patentelor în sensul ca higiena plantei să fie pusă pe acelaş picior de egalitate cu a omului şi a animalelor, înlăturând patentele de până acum şi împiedicându-se, de aci înainte, patentarea atât a substanţelor de combatere cât şi a procedeelor.

Bernhard, Prof.

Anteil sächstscher Forstleute an der Bewirtschaftung der elsasslothringschen Forsten unter deutscher Herrschaft (1871—1918).

Contribuţia silvicultorilor saxoni la conducerea forestieră în Alsacia şi Lorena sub stăpânirea germană — 1871—1918.

Se arată pe scurt viaţa şi lucrările silvicultorilor saxoni în Alsacia şi Lorena între 1871—1918.

Neubauer, Prof. Dr. W.

Massenlinienverfahren und Verfahren nach Stammklassen gleicher Masse.

Procedeul de cubare Gerhardt şi procedeul Neubauer.

Autorul răspunde unei critici făcute de Gerhardt asupra metodei Neubauer, în care se arată superioritatea metodei Gerhard faţă de metoda Neubauer.

Autorul recunoaşte această superioritate pentru cercetările ştiinţifice, nu pentru practică unde se cere un cât mai mic număr de arbori doborîţi, aşa cum utilizează procedeul său. Recunoaşte că metoda Gerhard are avantajul că ia ca arbori probe pe ori care arbore, dar dezavantajul că necesită mulţi arbori.

Metoda Neubauer e mai simplă, deci mai puţin costisitoare şi mai rapidă.

Autorul crede în posibilitatea unei combinări a metodei sale cu metoda Gerhardt.

Recenzii.

Mitteilung über die Wirtschaftsergebnisse der Braunschweigschen Forstverwaltung für das Rechnungsjahr 1931.

Bleckmann, W. Forstassesor, Hannover: Forstliche Verhältnisse im Wirtschaftsgebiet Niedersachsen.

Fink, Dr. Friederich Walter: Die Organisation der Preussischen Staatsforstverwaltung in ihrer geschichtlichen Entwicklung.

Wappes, Dr.: Wald und Holz.

No. 12, 1933.

Loetsch, Dr. Ing. Fritz.

Eine Methode bestandsgeschichtlicher

Forschung, durchgeführt auf dem sächsischen Staatsforstrevier Wermsdorf.

O metodă de cercetare istorică a arboretelor făcută la ocolul silvic Wermsdorf—Saxonia.

Autorul arată că serviciul forestier saxon este în fericita situaţie de a avea cea mai bună şi mai veche statistică forestieră. Totuşi materialul este foarte răspândit aşa că pentru utilizarea lui este absolut necesară o culegere şi o sistematizare, mai ales pentru ocoalele cu probleme grele de silvicultură.

Autorul a făcut această lucrare pentru ocolul Wermsdorf.

Problema era să se găsească o posibilitate ca materialul adunat să dea repede o reprezentare a faptelor, să raţionalizeze deci datele şi planurile, să se simplifice lucrul în vederea viitoarei continuări, să se separe descrierile formelor staţiunilor, de desvoltarea lor istorică.

Autorul arată isvoarele utilizate, ordonarea materialului, desfăşurarea operaţiilor, propunerile pentru continuarea schiţelor şi datelor, foloasele aduse de lucrare, prin exemplificări.

Gierisch, Prof. Dr. W.

Die chemische Natur des Lignins.

Natura chimică a ligninei.

Autorul arată ce este lignina, metodele de izolare a ei, determinarea analitică a ligninei, neizolată, rezultatele cercetărilor chimice ale ligninei, izolarea technică şi utilizarea ei.

Recenzii.

Wild und Hund Kalender 1934.

Pareys Jagdabreisskalender 1934.

Jagdabreisskalender 1934.

Waldheil. Kalender für deutsche Forstmänner und Jäger 1934.

Taschenkalender für der Forstwirt für das Jahr 1934.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Oktober-November. Nummer 10-11.

Jahresversammlung des Schweizerischen Forstvereins in Schwyz, vom 20-22 August 1933.

Adunarea anuală a societăţii forestiere elveţiene ţinută la 20—22 August în Schwyz.

Dr. E. B. Kekler.

1 Waldsehnsucht.

Dorul de pădure.

E o poezie, în care se descriu frumuseţile şi utilitatea pădurii recitate de Domnişoara Lydia Knobel la Adunarea Soc. forestiere elveţiene din 1933 ţinută în Schwyz.

2. Versammlungsbericht.

Darea de seamă a adunării.

Adunarea societăţii forestiere elveţiene din 1933 s'a ţinut în cantonul Schwyz. După vizitarea oraşului, membrii adunării în număr de 134 au făcut următoarele excursii de studii:

1) La drumul forestier din pădurea Ingerbohler, aparţinând corporaţiei Oberallmeind din Schwyz, construit de curând pe o lungime de 476 m. La construcţie statul a contribuit cu 30% iar cantonul cu 10%.

2) La lucrările de ameliorare din Wolfschachen, proprietatea asociaţiei Bennau, constând din drenaje şi împăduriri pe 10 ha, într'un teren turbos. Lungimea totală a şanturilor de drenaj e de 13.500 m. La ha s'au săpat 1.200—1.400 m. de şanţ. Costul total al lucrării se ridică la 26.500 fr.

3) La drumul Bengen-Hundwilern şi pădurile mânăstirei Einsiedeln.

3. Protokoll.

Discuţiunile urmate, au avut ca obiect:

1) Felul cum trebue să apară revista.

2) Reglementarea fondului de excursii.

3) Scrierile de popularizarea silviculturei în limbile: germană, franceză, italiană şi romanică.

4) Piaţa lemnului. Intre altele s'a constatat că piaţa lemnului fiind stabilizată, în multe părţi ale ţării s'a trecut la tăerea posibilităţii normale.

Problema traverselor de lemn la c. f. elveţiene n'a fost încă rezolvată.

5) Problema lemnului de foc.

6) Desvoltarea economiei forestiere în cantonul Schwyz. Cu acest prilej s'a desbătut problema organizării serviciului silvic superior şi inferior. S'a ajuns la concluzia, că trebuesc introduşi în serviciu mai mulţi ingineri silvici tineri, iar personalul silvic subaltern să fie instruit cât mai bine prin cursuri de perfecţionare. Şeful de ocol să fie înlocuit în lucrări. numai de inginerul silvic ajutor.

4. Jahresbericht des Ständigen Komitees pro 1932/933.

Erstattet vom Präsidenten, Kantonsoberförster Führer in Solothurn.

Raportul anual al comitetului permanent pe anul 1932/933.

Ţinut de D-l Führer. preşedintele societăţii.

In primul rând se aminteşte numele membrilor dispăruţi şi meritele fiecăruia în desvoltarea economiei forestiere elveţiene.

Arată apoi situaţia veniturilor şi cheltuelilor societăţii şi activitatea revistei şi a propagandei forestiere.

Se menţionează lucrările privitoare la studiul organizării serviciului silvic elveţian, studiul legislaţiei forestiere elveţiene. întocmirea nouei hărţi pentru desvoltarea turismului în Alpi cu concursul serviciului silvic şi crearea de rezervaţiuni de păduri virgine.

La fine recomandă membrilor să fie optimişti chiar în aceste vremuri de criză.

5. Die Oberallmeindkorporation Schwyz.

Vortrag vom Kantonoberförster C. Knobel.

Corporaţia Oberallmeind din Schwyz.

Se descrie pe larg cum a luat naştere, s'a menţinut şi se administrează Corporaţia Oberallmeind din Schwyz creată în secolul al IV-lea. Are o suprafaţă de 9088 ha, din care 7967 ha pădure.

6. Die Organisation des Forstdinstes. Thesenvorschlag des Ständigen Komitees.

Organizarea Serviciului Silvic.

Proectul propus de comitetul permanent.

I. Serviciul silvic superior.

Serviciul silvic elveţian se compune din: Direcţie, Serviciul Cantonal şi ocol.

Principiile călăuzitoare în organizarea serviciului trebuesc să fie: asigurarea încrederei reciproce. sporirea dragostei de lucru, simţul răspunderii şi interesul pentru succesul întreprinderii. La acestea ajută mult fixarea şi respectarea competinţei.

Conferinţele cu personalul technic completează organizarea serviciului şi o pun la punct faţă cu schimbările ce survin.

Mărimea ocolului trebue să fie aşa fel, aleasă încât să permită împlinirea tutu-

ror obligaţiilor de serviciu, — iar condiţiile de lucru să fie de aşa natură, încât să se obţină maximum de efect util.

Şeful de ocol să-şi organizeze astfel serviciul, în cât să se găsească în cea mai mare parte din timp în pădure.

Pentru aceasta personalul subaltern trebue să fie în aşa mod instruit, încât să-i vină efectiv în ajutor.

II. Serviciul silvic inferior.

Se arată cunoştinţele teoretice şi practice, ce trebue să aibe personalul silvic subaltern.

Se fixează apoi competinţa pentru fiecare treaptă a serviciului silvic: Direcţie, serviciul cantonal şi ocol.

Având în vedere că în gospodăria forestieră se urmăreşte obţinerea unui efect cât mai mare, serviciul trebue să fie cât mai independent, să aibe buget clar, să ia repede hotărîri şi să aibe un fond de rezervă.

B. Vortrag von B. Bavier, Forstinspektor, Chur.

Conferinţa D-lui B. Bavier.

C. Vortrag von W. Ammon, Kreisoberförster Thun.

Conferinţa D-lui W. Ammon.

Ambii conferenţiari arată greutăţile învinse în Comisiunea însărcinată cu studierea organizaţiei Serviciului Silvic în Elveţia, cum şi ţelurile către cari au năzuit.

Ambele conferinţe sunt pline de tact şi pot servi ca model şi altor servicii silvice în eventualele desbateri cu privire la organizare.

M. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY.

Nr. 2, Februarie 1933.

Editorial. Who should own our timber?

Cine să fie proprietarul pădurilor noastre?

Exploatarea barbară a pădurilor din S. U. A. a făcut ca ea să înceapă azi a nu mai fi o afacere rentabilă. Editorul-şef constată, că se prezintă semne din ce în ce mai grave care indică necesitatea de a trece dela individualismul urmărit până acum, la intervenţia statului, deoarece, dacă se mai continuă devastarea samavolnică a pădurilor, povara restaurării acestora va cădea în sarcina publicului.

In adresa lui către adunarea generală a Societăţii Silvicultorilor Americani, bazat pe proiectul său de reorganizare şi pe expunerile preşedintelui Roosevelt, Ch. M. Granger, preşedintele Societăţii, priveşte situaţia cu optimism, sperând că silvicultura îşi va găsi poziţia ce o merită în economia naţională.

Henry S. Graves.

Some critical issues in forestry.

Câteva rezultate critice ale silviculturei.

Şi decanul Graves este de părere, că obstacolul principal în calea unei silviculturi sănătoase, este caracterul actual al proprietăţilor forestiere, care forţează exploatările premature şi aruncă terenurile în sarcina publicului nepregătit.

R. Y. Stuart.

Forestry in a new era.

Eră nouă în silvicultură.

Aruncând o privire îndărăt la ultimii 30 ani ai silviculturei S. U. A. şi comparându-i cu prezentul ei, autorul constată că acuma are să se înceapă o eră nouă în istoria forestieră, cu noui pro-

bleme, dintre care cele mai importante sunt: învăţarea de către proprietarii particulari a metodelor siliviculturei şi a folosirei potrivite a terenurilor, apte numai pentru silvicultură, mai cu seamă a celor abandonate din cauză că au devenit prea sărace pentru agricultură şi a celor exploatate şi părăsite pentru a scăpa de plata impozitelor.

S. B. Show.

The principles of conservation in the use of wild lands.

Principiile de conservare la folosirea terenurilor virgine.

O treime a teritoriului U. S. A., adică 248.000.000 ha, e folosibil numai pentru scopuri silvice, adăogându-se la această suprafaţă şi cele 32.000.000 ha terenuri agricole părăsite, destinate pentru reîmpădurire. Din acest teritoriu imens, numai pe 4,800,000 ha păduri particulare şi pe 37.600.000 ha păduri de stat, se practică silvicultură! In procesul exploatării trenurilor virgine, solul se degradează aproape totdeauna. După părerea autorului, ar trebui acordat mult mai mare efort creierii decât recoltei nelimitate a pădurilor.

F. S. Baker.

The timber problem in conservation.

Problema lemnului şi conservarea.

„Foametea de lemn" — această expresiune de înspăimântare, prin care silvicultorii de ieri au vrut să îndemne opinia publică spre conservare, azi şi-a pierdut valoarea chiar şi la silvicultori înşuşi. Autorul găseşte noui motive pentru conservare şi anume: menţinerea puterei productive a solului, conservarea apelor şi recreaţia publicului în păduri, pe baza comercială.

C. L. Forsling.

The water conservation problem in forestry.

Problema conservării apei în silvicultură.

Până în prezent, mult s'a vorbit însă puţin s'a făcut pentru rezolvarea acestei probleme atât de importante mai cu seamă în vestul semiarid al ţării. Autorul schiţează în linii largi un program, care, dacă s'ar executa, ar uşura severitatea forţelor destructive, actualmente în acţiune.

C. J. Buck.

The place of recreation in the forest program.

Locul recreaţiei în programul forestier.

Chestiunea recreaţiei din zi în zi ocupă mai mare importanţa în programul forestier. Ce influenţă va avea asupra planurilor silvice, depinde de puterea de imaginaţie a silvicultorilor de azi şi de mâine. Autorul arată câteva puncte ale problemelor şi conflictelor, care în urma acestei utilizări silivice crescânde, se vor impune amenajistului.

C. B. Morse.

The place of recreation in the forest program.

Locul recreaţiei în programul forestier.

Tratează aceleaşi probleme din punct de vedere fizic, psihic, social şi economic.

W. B. Greeley.

The outlook for timber management by private owners.

Perspective pentru amenajarea pădurilor particulare.

Lămurirea problemei din punct de vedere academic şi practic. Autorul nu se

măgulește cu speranța că proprietarii particulari de pădure în curând vor aplica metodele raționale ale silviculturei, își exprimă însă încrederea că, totuși, cu timpul va învinge rațiunea și pe acest tărâm al economiei silvice.

F. Páll

L'ALPE.

No. 10, 1933.

A. Pavari.

***Il nuovo catasto forestale del Regno.** (7 pag.).*

Noul cadastru forestier al regatului.

In 1927, cu ocazia înființării Institutului Central de Statistică al Ilatiei, Serviciile de statistică forestieră și cele agricole au fost anexate acestui Institut.

Autorul articolului de față caută să pună în evidență marea valoare și importanța noului cadastru forestier. Crede că pe viitor și cei mai exigenți cercetători vor putea găsi în datele acestui cadastru informațiile cele mai serioase și mai variate pe cari să-și poată baza studiile lor.

G. Mariani.

***Il Castagno giapponese nella provincia di Savona** (4 pag.).*

Castanul japonez în provincia Savona.

Despre castanul japonez s'a mai scris și în numărul pe Octombrie 1931 din L'Alpe, însă numai în treacăt.

Castanul japonez a fost introdus în Italia în provinciile Savona, Spezia, Genova și Imperia.

Din observațiunile autorului articolului de față, asupra încercărilor făcute în provincia Savona, rezultă că varietatea japoneză a castanului se poate adapta condițiunilor climatului din Italia cu condiția să i se afecteze terenuri bune și să i se dea anumite îngrijiri (desfundarea solului și îngrășăminte).

Dă fructe bune, suficient de mari, valoroase, putându-se conserva ușor.

M. Bianchedi.

***Note di Alpicoltura Silana.** (3 pag.).*

Regiune muntoasă situată în Calabria. Minunată din punct de vedere pastoral. Plante foarte bune furajere.

Oferă un câmp larg pentru exercitarea economiei pastorale. Transhumanța este forma generală de exploatare pastorală. Adesea în timpul secetelor mari de vară pășunea se usucă până 'ntr'atât încât vitele ar muri de foame dacă nu li s'ar permite pășunatul în pădurile din apropiere.

Laptele este lucrat în felurite chipuri. S'a încercat o raționalizare a exploatării pastorale prin crearea unor cooperative, dar n'a reușit. De asemenea a eșuat și încercarea de a se creea o stațiune alpină unde să se dea populației din regiune noțiunile elementare (teoretice și practice) ale unei exploatări raționale. In fine a eșuat și tentativa catedrelor ambulante de agricultură.

Autorul articolului cere totuși să nu se renunțe la ideea promovării economiei pastorale și să se constrângă populația să execute lucrările de ameliorare necesare.

A. Hoffmann.

Le faggete europee (5 pag.).

Arboreterle de fag din Europa.

La congresul internațional de botanică, care a avut loc în anul 1930 la Cambrige, s'a făcut o serie de comunicări asupra fagului din Europa. Din România, a luat parte la acest Congres D-l Borza.

Botanistul elvețian Rübel a fost însărcinat cu clasarea și publicarea întregului material. Lucrarea a apărut în anul 1932, la Berlin, sub titlul: Die Bu-

chenwälder Europas. Rübel, face la sfârşitul acestei lucrări o expunere sintetică asupra problemei de faţă.

In articolul de faţă, se tratează, foarte pe scurt, partea cea mai importantă şi mai originală a acestei lucrări: partea sociologică.

M. Bandini.

Le cascine di Bruscoli e di Firenzuola. (5 pag.).

A. Hat.

LESNICKÁ PRÁCE.

No. 10, 1933.

Ing. Dr. A. Nemec.

Influenţa asupra solului forestier, a culturei stratului superficial.

Dr. V. Novak.

Câteva observaţiuni cu privire la clasificarea şi nomenclatura humusului.

Analizând clasificarea şi nomenclatura propusă de Congresul Internaţional al Staţiunilor de experimentaţie forestieră la Nancy în 1932 cu privire la humus, autorul arată că această clasificare, neţinând seama de proprietăţile chimice ale humusului, este prea strâmtă şi de aceea recomandă să se aibă în vedere şi proiectele lui R. Lang referitoare la această chestiune.

Pentru unificarea nomenclaturei cehe recomandă să se aibă în vedere numai proprietăţile fizice şi prezintă un proiect de terminologie pentru formele principale de humus.

Dr. G. Vincent.

Furtuni şi păduri în regiunea superioară a munţilor Tatra. (urmare).

Munţii Tatra sunt bântuiţi foarte adesea de furtuni puternice care produc în păduri adevărate dezastre. Autorul citează câteva cazuri. Arată apoi care sunt părţile cele mai expuse, în ce fel acţionează vântul şi că măsurile ce trebuesc luate pentru a mări rezistenţa pădurilor trebue să ducă la întemeierea de arborete amestecate şi de vârste neegale.

Molidul găseşte în Tatra condiţiuni de vegetaţie foarte bune şi de aceea formează, mai ales în partea vestică a acestor munţi, arborete pure.

Pentru transformarea arboretelor pure de molift în arborete amestecate, la o altitudine mai mare ca 1200 m. se pot introduce laricele, pinul silvestru, plopul tremurător şi sorbul, dar acestea fiind esenţe de lumină sunt recomandate numai în proporţie de max. 20%. Esenţele de umbră şi semiumbră nu găsesc în sol materiile nutritive de care au nevoe. Cel mai indicat ar fi Pinus cembra care sufere o umbrire mult mai mare ca laricele şi are înrădăcinare destul de puternică.

Sub 1200 m altitudine se recomandă ca esenţă de amestec bradul, iar dintre exotice Pinus peuce şi P. leucodermis.

Ing. Dr. J. Sigmond.

Cercetări climatice şi ecologice într'un luminiş de pădure.

J. Fric.

Desvoltarea proprietăţii de păduri până la războiul de 30 ani. (urmare).

No. 11—12, 1933.

Ing. Dr. R. Hasa.

Profesorul Ing. Joseph Opletal septuagenar.

Ing. Dr. J. Zabka.

Vătămările cauzate ulmului de Graphium ulmi şi alegerea esenţelor suplinentare.

Ing. Fr. Hladik.
Calculul creşterii cu ajutorul tablelor de producţie.

Ing. Dr. J. Sigmond.
Cercetări climatice şi ecologice într'un luminiş (ochiu) din pădure.

Studiul de faţă, a cărui primă parte este publicată în Nr. 10 al acestei reviste, cuprinde în total 60 pagini.

Autorul, căutând să aducă la o stare mai bună pădurile moşiei Kladrau de lângă Mies, a întreprins diferite cercetări asupra solului şi climei şi în special asupra economiei apei din sol, cercetări cari au dus la publicarea acestui studiu.

El face întâi o descriere generală a condiţiunilor de sol şi climă, descrie apoi poiana în care s'au făcut observaţiunile, instrumentele folosite, felul cum s'au organizat aceste observaşiuni şi arată rezultatele la care a ajuns cu privire la: temperatura solului la 1 cm. şi 5 cm. dela suprafaţă, temperatura stratului de aer de 15 cm deasupra solului, umiditatea relativă a acestui strat, evaporarea apei din sol cantitatea de rouă, raportul acestor elemente faţă de luminarea directă de către soare şi umbrirea diferitelor părţi ale poienii ş. a.

Datele publicate au o valoare mai mult locală, desigur, de aceea nu insistăm asupra lor. Dar trebue menţionat că diferitele elemente climatice variază cu expoziţia diferitelor părţi ale poenii faţă de punctele cardinale, cu depărtarea de marginea pădurii, cu mărimea poenii şi că sunt cu totul diferite de cele din mijlocul pădurii sau de pe o suprafaţă pe care pădurea a fost tăiată ras. Chiar în poiana respectivă, de formă eliptică, cu cele două axe de 55 m şi 29 m, în urma condiţiunilor climatice a apărut şi o vegetaţie diferită, în raport cu poziţiile poienii faţă de soare.

Cele mai bune condiţiuni pentru regenerare le oferă marginea sudvestică a poienii.

Autorul face apoi unele consideraţii asupra valoarei luminişului (ochiului) pentru regenerare. Pentru regenerare, acesta prezintă condiţiuni mult mai favorabile decât tăerea rasă şi tăerea în margine de masiv.

Rezultatele observaţiunilor de mai sus arată cât de mult poate silvicultorul să influenţeze clima unui arboret.

N. R.

N E C R O L O G

†

MIHAI ANANIA
Pensionar

Sâmbătă 25 Noembrie, au fost incinerate la Crematoriul „Cenuşa" din Bucureşti. rămăşiţele pământeşti ale lui M. Anania.

M. Anania a fost unul din animatorii generaţiei de silvicultori din deceniile trecute.

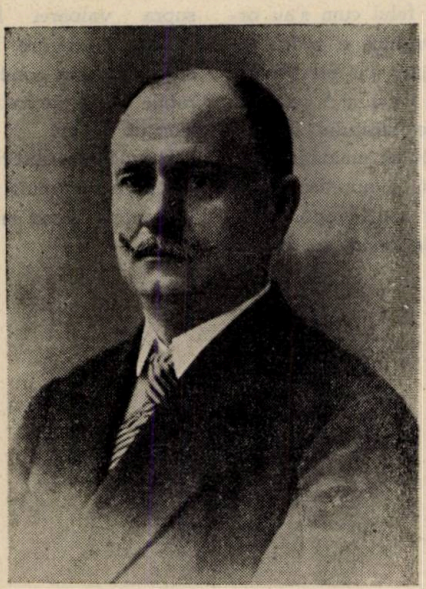

Născut la 26 Septembrie 1864 în comuna Roşiori jud. Roman, dintr'o familie modestă de muncitori. A fost un distins absolvent al liceului Naţional din Iaşi. A urmat şcoala centrală de Agricultură dela Herăstrău cât şi anul de aplicaţie Silvică. fiind printre cei dintâi la clasificaţie.

Intrat în serviciul pădurilor statului la 25 Oct. 1890 ca Guard general cl. II, a fost mai întâi repartizat la ocolul silvic Tg. Ocna şi mai apoi la ocolul silvic „Tarcău" din jud. Neamţ, devenit mai apoi „Regina Elisabeta". A funcţionat în continuu până la 9 Decembrie 1908, când, în urma unor intrigi, datorite luptelor din corp din acea vreme, a trebuit să plece din corp, pentru a reintra iarăş la 1 Aprilie 1914, complect reabilitat.

A funcţionat apoi până la 1 Oct. 1925, când a fost scos la pensie după un serviciu activ de 31 ani, 7 luni şi 14 zile.

Deşi Gradele din corp le-a luat totdeauna la alegere, fiind un eminent silvicutor, totuşi n'a putut parveni la un grad mai superior, atât din cauza întreruperei din anii 1908—1914, cât şi a modificărei legilor de organizare din 1920 şi 1923, astfel că ultimul grad oficial a fost de Sub-inspector silvic pe 1 Ian. 1924, deşi elevii săi sunt Inspectori generali silvici şi chiar Consilieri silvici, — atât a fost de vitregă administraţia din acele vremuri pentru înaintările în grad.

Activitatea lui M. Anania, a fost foarte variată şi complexă. Dotat cu o inteligenţă vie şi o putere de muncă uimitoare, a fost un fruntaş de nepreţuit dar şi invidiat pentru lucrările sale de specialitate şi mânuitor al condeiului, din acea epocă.

Lucrările de amenajament şi planurile desenate de dânsul personal, ale pădurei Tarcău şi ale altora, sunt o pildă vie pentru multe generaţii de silvicultori ce se vor perinda pe la Bacău sau Tarcău.

Aproape tot ce se vede azi la Tarcău, în marea majoritate e opera sa creiatoare. Primele începuturi de creieri de pepiniere şi plantaţiuni, uscătorii, drumuri prin munţi, etc. sunt şi azi pildă de energia şi concepţia sa.

A fost un silvicultor prin excelenţă legat mai mult de pădure, de cât de birou.

Din cei 31 ani de activitate la Stat, cred că aproape 75% din timp l-a petrecut în pădure şi numai restul la birou.

Cu prilejul expoziţiei din 1900 dela Paris, la care a participat şi o secţie a Serviciului pădurilor din România, lucrările sale au stârnit admiraţie, fapt pentru care i s'a adus mulţumiri oficiale.

Cu prilejul expoziţiei jubilare din 1910, din parcul Carol I din Bucureşti, dânsul a fost organizatorul planului de pe teren conceput pentru secţia forestieră pentru care activitate a fost felicitat personal de Regele Carol I şi recompensat cu două medalii de aur atât pentru expoziţia agrară din 1904, cât şi pentru cea jubilară din 1906.

A întreprins lucrări pentru studiul petrolului dela Mt. Caşin, şi care au fost publicate în Buletinul Ministerului de Domenii.

Colaborator constant al Revistei Pădurilor, a fost printre cei dintâi animatori de probleme de pură specialitate şi technică silvică.

A fost I-ul silvicultor care a studiat Plutăritul pe Bistriţa, sub toate raporturile, iar scheletele în miniatură, de joagere şi plute care au îmbogăţit expoziţiile noastre, au stârnit admiraţie, pentru generaţia de atunci.

In 1907 a întocmit un studiu al pădurilor din Transilvania şi Bucovina, fapt pentru care i s'a adus mulţumiri oficiale.

După eşirea la pensie, a activat continu ca liber profesionist, fiind un

amenajist şi ca inginer de teren, apreciat şi cunoscut în toate cercurile Moldovei. In chiar preziua sfârşitului său, a lucrat la redactarea amenajamentului pădurii Episcopiei de Roman, desen făcut de dânsul personal, şi cu toată vârsta de 69 ani, a avut curajul să deseneze în peniţă şi tuş, în mod admirabil chipul Episcopului de Roman, pe însăşi planul pădurei, după însăşi mărturia unui distins silvicultor român.

A fost un conducător eminent al practicanţilor şi stagiarilor silvici din acele vremuri şi mulţi din silvicultorii de elită de azi sunt şi elevii săi.

In timpul din urmă fiind grav bolnav, a fost adus de familia sa, în Bucureşti, spre a fi operat şi unde s'a şi sfârşit, lăsând ca ultimă dorinţă să fie incinerat în Bucureşti.

La această tristă şi impresionantă solemnitate au luat parte toţi copiii lui Anania (3 feciori şi 2 fete) ceiace a impresionat adânc întreaga asistenţă.

Societatea „Progresul silvic" a fost reprezentată prin D-nii Consilieri Xenofon Sculy şi Inspector General silvic G. Nicolau.

Consiliul technic al pădurilor prin D-l Inginer inspector general D. Tomuţa.

Ad-ţia Casei Pădurilor, prin D-l Inginer inspector general Stan Stănescu.

Consiliul de Ad-ţie C. A. P. S. prin D-l M. P. Florescu. S'a depus şi 2 coroane de flori naturale din partea Soc. „Progresul silvic" şi Ad-ţia C. A. P. S.

După sfârşitul concertului simfonic şi trist al plăcilor de pathefon, şi în o atmosferă foarte impresionantă, D-l M. P. Florescu, din partea Soc. „Progresul silvic" şi al C. A. P. S. a schiţat meritele reale ale lui M. Anania şi odată cu ultimul Adio, corpul lui M. Anania, în sunetele trompeţilor companiei de onoare, a fost coborît, încet, încet... în cripta subterană, unde după o oră, din tot ceia ce a fost energie şi viaţă, din M. Anania, nu a rămas decât o mână de cenuşă.

Soc. „Progresul silvic" transmite familiei Anania condoleanţe sincere.

M. P. F.

INFORMAŢIUNI

Primim dela: **Société Linnéenne de Lyon 33, Rue Boussuet 33,** următoarele:

Societatea Linneană din Lion desfăşoară o mare activitate în domeniul Biologiei, Silviculturei, şi al tuturor celorlalte ramuri ale Ştiinţelor naturale, pure sau aplicate. Ea are peste 2400 membri, răspândiţi în lumea întreagă şi este una dintre cele mai importante şi mai vechi societăţi de pe glob, aniversându-şi centenarul în 1922.

Ea publică un Buletin lunar, care cuprinde articole interesante tratând chestiuni de Biologie şi Silvicultură, precum şi notiţe biobliografice. In buletin, între altele, membrii Societăţii pot înşera, în mod gratuit, anunţurile lor de schimb, vânzare sau cumpărare de eşantioane, cărţi sau instrumente ca şi ofertele sau cererile lor de instrucţiuni şi materiale de studiu. Rezultatele obţinute până acum fiind excelente, societatea a decis să dea o foarte mare extensiune acestui serviciu.

Intr'un cuvânt, noi facem o mare sforţare pentru a pune în legătură între ei pe toţi biologiştii, silvicultorii şi naturaliştii de pe glob şi pentru a le uşura studiile şi lucrările lor, în special prin împrumutarea cărţilor din bogata noastră bibliotecă.

Cotizaţia nu este decât 15 franci pe an şi poate fi înlocuită printr'o plată unică de 200 franci. Ea dă dreptul, în afară de Buletinul lunar şi de celelalte avantagii amintite mai sus, la Anale, care conţin lista celor 2400 membri, cu adresa şi specialitatea lor, şi note şi memorii originale, de valoare.

Societatea noastră conţine deja un foarte mare număr de biologişti şi silvicultori francezi şi streini, de exemplu: D-nii Benoist, Lecomte, Beauverie, Pittier, Boeuf, Maublanc, Barbey, Honard, Braun-Blanquet, Erdtman, etc., etc. Dv. veţi fi deci, îndeosebi, foarte bine primit între noi şi ne considerăm foarte onoraţi prin adeziunea Dv.

Vă rugăm să binevoiţi a ne indica numele, pronumele, adresa Dv. şi specialitatea cu care vă ocupaţi.

*

Prin Deciziunea Minist. No. 7269/934 s'a oprit vânătoarea vulpilor albe până la 1 Febr. 1936, pe teritoriul judeţelor Cernăuţi şi Hotin.

Prin Dec. Min. No. 14965/933, dată asupra avizului Consiliului Permanent de vânătoare, s'a revenit, în parte, asupra Dec. Min. No. 12287/932, permiţându-se ca pe porţiunea de teritoriu al com. Bucovăţ, unde dreptul de vânătoare aparţine societăţii „Vânătorul", vânătoarea epurilor să se poată face chiar în ziua deschiderii sezonului 1934/935, cu condiţiunea ca fiecare membru să împuşte numai câte un singur epure pe săptămână.

Prin aceeaşi Deciziune s'a oprit vânătoarea fazanilor, până la 15 Ian. 1936, pe întregul teritoriu al com. Bucovăţ, jud. Timiş.

ŞEDINŢA EXTRAORDINARĂ A CONSILIULUI SOCIETĂŢII, DIN 2 IANUARIE 1934 IN MEMORIA LUI *I. G. DUCA*

Şedinţa se deschide la orele 12 sub preşedinţia D-lui *C. P. Georgescu*, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *M. Drăcea, D. Drâmbă, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu şi M. Suhăţeanu.*

D-l *C. P. Georgescu*, preşedintele Societăţii, luând cuvântul arată că Societatea «Progresul Silvic» a fost întotdeauna iubitoare de ordine şi a înţeles ca prin mijloace civilizate să se manifeste ca adevărat factor de cultură şi muncă pozitivă, contribuind la progresul ţări prin colaborarea datorată şi spiritul de sacrificiu al tuturor fiilor ţării.

In aceste simţiminte întregul corp silvic se asociază la doliul soţiei defunctului şi familiei Duca, al Guvernului şi al ţării.

Societatea «Progresul Silvic» omagiind memoria ilustrului dispărut, fost ministru şi al Agriculturii şi Domeniilor, un prieten al pădurilor, — cărora ca om politic nu le-a cerut nici o jertfă, ci din potrivă le-a iubit cu convingerea raţiunii şi sufletului său de o extremă delicateţă, cinsteşte pe marele român, omul integru, de o modestie şi probitate exemplară.

Propune un minut de pioasă reculegere.

Consiliul Societăţii ia apoi act de conţinutul telegramelor de condoleanţe ce s'au expediat de birou D-lui Dr. Angelescu, preşedintele Consiliului de Miniştri şi D-nei I. G. Duca, precum şi de faptul că s'a depus o coroană cu inscripţia: «Marelui român, protector al pădurilor I. G. Duca, — Societatea «Progresul Silvic», şi hotăreşte participarea întregului Consiliu la funeraliile naţionale.

Şedinţa se ridică la orele 15.

Preşedinte, (ss) *C. P. GEORGESCU*

Secretar General, (ss) *Andrei Ionescu*

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PREMIILE SOCIETĂȚII

I.

Pornind dela constatarea că în lumea intelectualilor chiar, cunoştinţele despre pădure sunt mult prea reduse şi de multe ori eronate; că tineretul şcolar, licean şi universitar, nu are la îndemână material uşor accesibil şi de bună calitate pentru informarea şi documentarea sa asupra structurii pădurii şi asupra poziţiei acesteia în economia generală a ţării, Societatea «Progresul Silvic» a hotărît editarea a 3 broşuri deocamdată, care să înlesnească marelui public cetitor să cunoască în lumină justă întreg rostul pădurilor.

In acest scop se adresează membrilor săi cari au condeiul bun şi inspiraţia frumoasă să prezinte manuscrise tratând unul din subiectele:

Pădurea românească: cum creşte şi cum trebue îngrijită.

Pădurile noastre şi rostul lor în viaţa economică a ţării.

Frumuseţile pădurii şi ale vieţii în pădure.

Manuscrisele vor fi neiscălite; sub un motto ele se vor depune la societate până la 1 Noembrie a. c.

Vor cuprinde circa 100 pagini de tipar, eventual cu fotografii şi desene originale.

Cele mai bune 3 lucrări vor fi distinse cu 3 premii de câte 7.000 lei fiecare şi vor fi publicate şi răspândite pe cheltuiala Societăţii «Progresul Silvic».

II.

Societatea «Progresul Silvic» apreciază în gradul cel mai înalt folosul «serbării sădirii arborelui» pentru determinarea unui curent favorabil pădurii şi pentru formarea unei conştiinţe forestiere în massa mare a poporului.

Rolul inginerilor silvici, şefi de ocoale, este covârşitor în acţiunea de propagandă ce se face pe calea «serbării sădirii arborelui» şi sunt demni de toată lauda acei colegi cari pun inimă şi căldură la organizarea ei.

Pentru aceste motive, Societatea «Progresul Silvic» a instituit pe a. c. trei premii: de 5.000, 3.000 şi 2.000 lei pe care le va distribui acelor colegi, şefi de ocoale CAPS şi Regim Silvic, cari vor dovedi că în ultimii trei ani au plantat pe calea serbărilor acestora, cea mai mare suprafaţă cu cel mai bun rezultat.

Cei ce vor să concureze la aceste premii, vor trimite Societăţii cel mai târziu până la 15 Iunie date precise asupra:

a) suprafeţii plantate în 1932, 1933, 1934;

b) procentului de reuşită în 1932, 1933;

c) speciei plantate şi stării pământului înainte de plantare;

d) numărului aproximativ al participanţilor (cu indicaţii sumare din ce mediu au fost recrutaţi).

Se vor anexa pe cât posibil şi ceva fotografii.

D-nii Directori regionali sunt rugaţi să semnaleze şi să susţină pentru premiare pe acei colegi despre care au cunoştinţă că s'au distins prin zel şi talent organizator în materia «serbării sădirii arborelui».

Incontestabil în toată această acţiune de bine, şefii de ocoale reuşesc dacă sunt secondaţi inteligent şi cu zel, de colaboratorii noştri brigadieri şi pădurari.

De aceia, în acelaş timp Societatea institue şi pentru dânşii 5 premii a 1000 lei şi zece a 500 lei, care se vor distribui tot atunci, pe baza aceloraşi indicaţiuni, atestate de şefii ocoalelor respective.

III.

Degradarea solului şi formaţiunile torenţiale provenite în urma defrişerilor de păduri, au provocat intervenţiuni chiar din sânul populaţiei rurale. Totuşi marea massă încă nu apreciază adevăratul rost al vegetaţiei forestiere în economia naturei şi continuă a jertfi pădurea pentru satisfacerea trebuinţelor imediate.

Societatea «Progresul Silvic» în dorinţa de a atrage mereu atenţia asupra importanţei pădurilor, pentru a se stăvili cât mai curând practicile atât de păgubitoare pentru pământul ţării, a hotărît să dea ca exemplu lucrările cele mai întinse şi mai reuşite făcute în ultimii 4 ani (campaniile 1931, 32, 33, 34) de proprietarii ţărani pe locurile lor şi anume pe cei cari s'au folosit tocmai de vegetaţia forestieră pentru a fixa terenul lor degradat.

In acest scop, Societatea «Progresul Silvic» a instituit 20 de premii cu care voeşte să distrugă pe aceşti gospodari rurali: 10 premii de câte 1000 (una mie) lei şi 10 de câte 500 (cinci sute) lei.

Decernarea premiilor se va face după încetarea campaniei de plantaţiuni, pe baza propunerilor D-lor ingineri silvici, şefi de ocoale CAPS şi Regim silvic.

Propunerile trebuesc să sosească la Societate până în seara zilei de 15 Iunie, cel mai târziu. Vor avea indicaţiunile:

a) Suprafaţa plantată în 4 ani (1931, 32, 33, 34);

b) Specia forestieră cu care s'a făcut plantarea;

c) Procentul de reuşită a celor 3 ani anteriori (1931, 32, 33);

d) Starea pământului înainte de plantare;

e) Expoziţia şi declivitatea lui;

Eventual fotografii.

D-nii ingineri silvici sunt rugaţi să sesizeze de aceste premii şi primăriile comunelor, cari vor fi solicitate, pe deoparte, să aducă la cunoştinţa locuitorilor instituirea lor, pe de alta, să sprijine şi să recomande ocoalelor în cauză lucrările remarcabile pe cari le cunosc.

CHESTIUNI SOCIETARE

Societatea, care conform cu îndatoririle statutare, se ocupă cu probleme aşa de variate, interesând silvicultura şi pe silvicultori, şi-a propus să lucreze şi pentru apărarea intereselor profesionale ale corpului silvic. Se înţelege însă că în acţiuni de felul acesta — în sine foarte delicate şi care cer prestigiu şi autoritate — ele vor apărea crescute dacă eforturile nu vor veni numai din partea Consiliului — restrâns — de Administraţie ci se vor uni cu acelea ale unui număr cât mai mare de membri.

In aceste vederi, Societatea care prin reprezentanţii săi a şi întocmit un regulament de apărare a intereselor profesionale, a făcut apel la membrii săi prin circulara No. 262 din 10 Novembrie trecut şi i-a rugat să-şi ofere contribuţia lor, cu idei noui, cu observaţii şi puneri la punct.

Până acuma nu a primit nimic.

Pe această cale repetă încă odată rugămintea şi face cunoscut că răspunsurile scurte, concise şi cu idei sănătoase, le va publica, deschizând pe această cale discuţia asupra unei chestiuni pe care o crede vitală pentru viitorul corpului.

PROCES-VERBAL No. 19
al şedinţei de la 12 Octombrie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21½ sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: P. Antonescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, A. Ionescu, A. Nedelcovici şi Eug. Vâlceanu.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Preşedinte propune un minut de reculegere în memoria def. membru Ing. Almos Csutak.

Se citesc procesele verbale ale şedinţelor din 20 Septembrie şi 5 Octombrie şi se aprobă.

1. — D-l Secretar General P. Ioan aduce la cunoştinţa Consiliului că la 14 şi 15 Octombrie ct. va avea loc adunarea generală a Corpului inferior silvic. C. A. P. S. a delegat la această adunare pe D-nii C. Bunescu şi N. N. Caragea.

D-l D. Grozescu spune că Regimul silvic a delegat pe D-nii Const. Nettea şi Em. Palade.

2. — Consiliul deleagă pe D-l M. P. Florescu la adunarea Confederaţiei Asociaţiilor de profesionişti intelectuali în chestia tarifului de telefoane. In caz când va fi nevoe de proces, Societatea noastră se obligă să intenteze proces ca şi cellelalte asociaţii.

3. — In chestiunea Govora:

D-l N. N. Caragea citeşte procesele verbale şi referatele privitoare la restaurant şi vilă. Consiliul deleagă pe D-l Andrei Ionescu să studieze chestia în drept.

In chestia procesului verbal cu inspecţia vilei, Consiliul mulţumeşte comisiunei şi deleagă comitetul de conducere să facă propuneri concrete.

4. — Se aprobă sala pentru adunarea generală a personalului inf. silvic pentru ziua de 14 şi 15 Octombrie ct.

5. — Consiliul aprobă să se dea o cameră în localul Societăţii pentru biroul Soc. Silvicultorul a conductorilor silvici.

6. — La cererea Serviciului Siricol al jud. Cetatea Albă de a i se recomanda un inginer silvic pentru Camera agricolă din Cetatea Albă, Consiliu hotărăşte să se recomande un inginer silvic de la Regimul silvic sau şeful Ocolului silvic C. A. P. S. din Cetatea Albă.

7. — Se acordă D-lui Ing. D. Sburlan pentru tipărirea lucrării d-sale „Ferăstrae şi maşini pentru prelucrarea mecanică a lemnului" un împrumut de 20.000 lei pe termen de un an fără dobândă.

8. — Consiliul aprobă un loc în Căminul Societăţii D-lui Elev Ing. Victor George Stăncescu pe tot timpul cât va urma cursurile la Secţia Silvică dela Şcoala Politechnică din Bucureşti.

9. — Consiliul deleagă pe D-l Andrei Ionescu ca împreună cu D-l N. N. Caragea delegat de mai înainte, să conducă şi administreze Căminul Societăţii.

10. — Se aprobă sala pentru serată la 25 Octombrie ct. Cercului Studenţesc Tecucean pe preţul de 5.000 lei.

11. — Consiliul deleagă pe D-l Andrei Ionescu să studieze referatele D-lui Insp. N. Mateescu privitor la păşunile comunale, şi să facă propuneri Consiliului.

Şedinţa se ridică la orele 22,30.

Preşedinte,
(ss) *C. P. Georgescu.*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 20
Şedinţa lin 25 Octombrie 1933

Prezenţi D-nii : C. P. Georgescu, C. M. Bunescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici şi V. N. Stinghe.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, şedinţa nu s'a putut ţine.

Preşedinte,
(ss) *C. P. Georgescu.*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 21
al şedinţei de la 1 Noembrie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: P. Antonescu, C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. Emanoil. M. P. Florescu, D. Grozescu, A. Ionescu, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu.

D-l Preşedinte salută prezenţa D-lui C. Bunescu, cooptat membru în Consiliu în locul regretatului Gh. Condrea, rugându-l să conlucreze cu toată râvna la lucrările Consiliului pentru propăşirea Societăţii.

D-l Andrei Ionescu referă asupra casei de odihnă de la Techirghiol. D-sa este de părere să se achiziţioneze actualul pavilion al C. A. P. S.-ului şi să se înceapă tratative cu proprietarii loturilor vecine în vederea cumpărării; apoi să se îmbunătăţească pavilionul spre a-l face cât mai confortabil.

Iau cuvântul în această chestiune D-nii: D. Grozescu, P. Antonescu, St. Rodoteatu, C. P. Georgescu, M. Drăcea şi N. N. Caragea, după care Consiliul hotărăşte amânarea discuţiunilor şi scoaterea de pe ordinea de zi a chestiunei.

2. D-l Andrei Ionescu referă asupra regulamentului pentru apărarea intereselor profesionale. Citeşte apelul redactat de d-sa către colegi. Consiliul aprobă apelul care se va tipări şi expedia membrilor.

3. D-l Andrei Ionescu referă asupra propunerilor D-lui N. Mateescu în chestiunea păşunilor comunale şi roagă să fie autorizat a-i răspunde d-sa D-lui Mateescu la scrisorile şi propunerile sale.

D-l Preşedinte C. P. Georgescu mulţumeşte D-lor Andrei Ionescu şi N. Mateescu, care va putea vedea în Revista Pădurilor ce rezultat au avut intervenţiile şi propunerile d-sale.

4. D-l D. Grozescu face o dare de seamă asupra subcripţiei pentru busturile N. G. Popovici şi T. Pietraru şi constată că, după situaţia de până acum, subscripţia nu a dat rezultatele aşteptate. Consiliul autorizează pe D-l D. Grozescu să facă toate demersurile ca să se grăbească subscrierile pe listele ce sunt în circulaţie.

5. Consiliul aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1933 a D-lor Ing. Radu Munteanu şi Dan Stelorian.

6. Consiliul acordă, după cerere, un împrumut de 12.000 lei D-lui C. Chiriţă, pe termen de un an fără dobândă, pentru tipărirea lucrării d-sale despre soluri, iar la apariţia lucrării se vor cumpăra exemplare pentru suma de 3.000 lei.

7. D-l D. Drăcea arată că D-l V. Sabău care se află la studii în Germania este într'o situaţie grea şi merită să fie ajutat.

Consiliul aprobă D-lui V. Sabău un ajutor de studii de 5.000 lei de la art. 11 al bugetului.

8. D-l Drâmbă roagă Consiliul să studieze cum i s'ar putea acorda un ajutor mai însemnat D-lui A. Eliescu.

Consiliul pe lângă ajutorul acordat în şedinţa din 20 Septembrie ct. acordă încă 3.000 lei de la art. 22 din buget.

9. Se citeşte moţiunea Asociaţiei Corpului Inf. Silvic din care nu interesează Societatea noastră decât chestia Govorei.

D-l Preşedinte C. P. Georgescu arată că subscripţia pentru Sanatoriul Govora s'a făcut în 1926, iar Asociaţia Corp. Inf. silvic s'a înfiinţat în 1930, deci nu poate emite pretenţii. Subscripţia nu s'a făcut de Asociaţie, ci individual.

Consiliul hotărăşte să se răspundă Asociaţiei Corp. Inferior silvic că nu are nici un drept asupra sumscripţiilor, şi că se va restitui individual celor ce au subscris şi vor cere restituirea sumelor subscrise.

10. Se citeşte referatul D-lui Andrei Ionescu asupra restaurantului de la Govora.

Consiliul hotărăşte a se studia rezilierea contractului.

11. Se aprobă închiriera sălii cu preţul tarifar Soc. Elevilor ingineri minieri pentru 19 şi 26 Noembrie 1933.

12. Se acordă Soc. „Codru" a elevilor ingineri silvici de la Şcoala Politechnică o subvenţie de 3.000 lei pentru a scoate permise de vânătoare mebrilor, comunicându-se aprobarea prin Rectoratul Şcolii. In bugetul viitor se va prevede o sumă mai importantă.

13. Consiliul aprobă, după propunerea D-lui Ing. O. D. Rădescu, ca inginerii silvici din Direcţia Piteşti să aşeze un basso-relief cu chipul def. Gh. Condrea în sala de festivităţi a Societăţii.

14. D-l M. P. Florescu se deleagă la şedinţa din 2 Noembrie curent a Confederaţiei de Profesionişti Intelectuali.

15. Se amână cererea D-lui Sulea de a i se da o cameră pentru ziarul „Călăuza pădurarului".

16. Se dă spre studiu D-lui M. P. Florescu proectul de lege pentru asigurările sociale, trimis de Casa Centrală a Asigurărilor Sociale.

17. Consiliul deleagă pe D-l Profesor M. Drăcea să studieze oferta D-nei Elena Iacobescu pentru vânzarea bibliotecei rămase dela răposatul N. Iacobescu.

18. In chestia reclamaţiei inginerilor dela inspectoratul silvic Cernăuţi referitoare la vânătoare, D-l Preşedinte va referi Consiliului.

19. D-l Preşedinte propune un moment de reculegere în memoria Colonelului Gr. Popescu, fostul şef al ridicărilor în plan a pădurilor statului.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte,

(ss) *C. P. Georgescu.*

Secretar General,

(ss) *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 22
al şedinţei de la 7 Noembrie 1933

Şedinţa se deschide la orele 19½ sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, M. St. Suhăţeanu şi Eug. Vâlceanu.

1. Se ia în discuţiune chestiunea sărbătoririi D-lui Prof. P. Antonescu cu prilejul împlinirii a 50 ani de activitate silvică.

Consiliul hotărăşte să se sărbătorească 50 de ani de activitate a D-lui Prof. Antonescu, Sâmbătă 18 Noembrie 1933, cu următorul program:

a) O şedinţă festivă în sala de festivităţi a Societăţii la care ia parte C. A. P. S., Regimul silvic, Consiliul Technic al pădurilor, Institutul de cercetări şi experimentaţie forestieră, Şcoala Politechnică, Elevii Secţiei silvice, personalităţi proeminente din ţară.

b) O expoziţie -n sală care să reprezinte, pe cât se va putea, mai complect, întreaga activitate a D-lui P. Antonescu.

c) Se va bate o medalie comemorativă cu portretul sărbătoritului. Macheta să fie gata la ziua festivă.

d) Seara un banchet.

f) Să se intervină pentru acordare de concediu inginerilor din afară cari ar dori să participe.

Pentru organizarea programului se numeşte un comitet compus din D-nii: C. P. Georgescu, P. Ioan, M. Drăcea, St. Rodoteatu, D. Grozescu şi A. Ionescu.

Pentu preîntâmpinarea cheltuelilr necesare, Consiliul aprobă ca Societatea să contribue cu 50.000 lei pentru festivitate şi să crediteze confecţionarea medaliilor cu 50.000 lei.

Şedinţa se ridică la orele 20½.

Preşedinte,

(ss) *C. P. Georgescu.*

Secretar General,

(ss) *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 23
al şedinţei de la 15 Noembrie 1933

Prezenţi D-nii: C. M. Bunescu, M. Drăcea, D. Drâmbă, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, nu s'a ţinut şedinţa.

Preşedinte,
(ss) *C. P. Georgescu.*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 24
al şedinţei de la 29 Noembrie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21½ sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: P. Antonescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, D. Drâmbă, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. Priboianu, St. Rodoteatu şi M. Suhăţeanu.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Preşedinte propune un minut de reculegere în memoria defuncţilor membri ai Societăţii M. Anania şi I. Dumbravschi.

Se citesc procesele verbale ale şedinţelor din 1 şi 14 Noembrie şi se aprobă.

1. Se citeşte darea de seamă făcută de D-l Ing. Cezar Cristea asupra sărbătoririi D-lui Prof. P. Antonescu.

Consiliul aprobă să se scoată un număr omagial al Revistei Pădurilor şi anume cel de pe Noembrie 1933, cu tot materialul adunat la sărbătorire. Insărcinează Comitetul de redacţie la care se ataşează şi D-l Drâmbă, să se ocupe în mod special de acest număr.

D-l Antonescu mulţumeşte din nou Consiliului. Spune că sărbătorirea s'a resfrânt asupra întregului Corp. Modul de organizare a întrecut orice aşteptări. A fost manifestarea unui corp matur. Frumoasele cuvântări ce s'au ţinut, m'au mişcat cu desăvârşire. Am crezut că este prea mult pentru un modest slujitor al silviculturii; aceasta să fie un imbold pentru ceilalţi.

Sunt emoţionat când repet cu toată sinceritatea recunoştinţa ce port Corpului şi reprezentanţilor lui: Consiliul de administraţie al Societăţii.

D-l C. P. Georgescu răspunde: Corpul silvic se simte mândru că a sărbătorit pe D-l P. Antonescu, ajuns la o vârstă aşa de frumoasă. Pentru meritele sale Consiliul hotărăşte să se propună adunării generale de a fi recomandat la alegere în Consiliu cât va trăi. Această hotărâre se va aduce în şedinţa primei adunări generale pentru ratificare

2. Se aprobă să locuiască gratuit în cămin elevul inginer de la Secţia silvică a Şcolii Politechnice, An. Cerbulenco, pe anul şcolar 1933-34; şi se respinge cerea D-lui Petre Mihail, întrucât nu îndeplineşte condiţiunile de admisibilitate.

3. Se ia în considerare cerea D-lui Ing. Cezar Cristea care cere autori-

zarea Consiliului ca sub auspiciile şi cu concursul Societăţii, să ţină o serie de conferinţe de ordin cultural atât la Societate cât şi în alte săli din Capitală.

Consiliul hotărăşte să se ceară autorizarea prealabilă pentru fiecare caz în parte.

4. D-l Ing. Val. Dinu oferă pentru biblioteca Societăţii lucrările sale de doctorat. Consiliul acceptă cu mulţumiri. Promoţia XVI de la Brăneşti care şi-a sărbătorit a 20-a aniversare în toamna aceasta oferă un album. Consiliul acceptă cu mulţumiri.

5. D-l Ing. I. Guran cere să i se cumpere de Societate un număr de exemplare din lucrarea d-sale: „Metodele de cubajul pădurilor". Se numeşte o comisie compusă din D-nii: Prof. P. Antonescu, D. Grozescu şi A. Ionescu, care să examineze lucrarea.

6. D-l Andrei Ionescu referă asupra cererii conductorilor silvici de a se ţine seamă şi de dezideratele lor la alcătuirea noilor legiuiri silvice.

7. La sesizarea D-lui M. Suhăţeanu privitor la diversele călcări ale legii de organizare a Corpului silvic, Consiliul ia act şi hotărăşte să facă intervenţii necesare în cazurile ce i se vor supune.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte,
(ss) *C. P. Georgescu.*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 25
al şedinţei de la 13 Decembrie 1933

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui C. P. Georgescu, preşedinte, prezenţi fiind D-nii: N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Drâmbă, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe şi M. Suhăţeanu.

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei precedente şi se aprobă, cu modificările propuse de D-nii: M. Suhăţeanu şi Andrei Ionescu.

D-l M. Drăcea cere să se complecteze comisia pentru cercetarea lucrării D-lui I. Guran, cu profesorul de dendrometrie de la Şcoala Politechnică, D-l V. N. Stinghe.

Consiliul aprobă.

D-l D. Drâmbă propune ca în comisia de redactarea numărului omagial din Revista Pădurilor pentru D-l Prof. P. Antonescu, să intre şi D-l Ing. N. Caragea. Consiliul admite.

D-l M. Drăcea aduce la cunoştinţa Consiliului că a ţinut la Braşov o conferinţă: Probleme forestiere. în cadrul Ligii Culturale.

1. D-l D. Grozescu face o dare de seamă asupra situaţiei financiare a Societăţii până la zi, şi propune mai multe viramente de sume la diverse conturi. Consiliul aprobă.

2. D-l M. Suhăţeanu propune să se facă o intrare separată în sala de festivităţi a Societăţii.

D-l P. Ioan propune să se deschidă un concurs cu un premiu de 5.000 lei pentru un proect de contrucţia unei intrări la sală.

Consiliul aprobă dispunând a se face o publicaţie la Şcoala de Arhitectură şi Societatea arhitecţilor români.

3. D-l Suhăţeanu propune şi Consiliul aprobă ca membrilor cari sunt în restanţă cu plata cotizaţiilor pe mai mult de un an, să li se dea avertisment ca să plătească până la 1 Martie 1934, contra vor fi radiaţi din Societate.

4. Consiliul aprobă ca debitorii la Cămin arătaţi mai jos să plătească datoria în 4 rate lunare egale, iar celor cari în termen de 2 săptămâni de la încunoştiinţare nu vor achita prima rată şi locuesc încă în cămin să fie evacuaţi imediat.

TABLOUL DEBITORILOR LA CĂMIN

	Până la 31 Dec. 1932	Pe 1933	Total
1. I. Coşei	11.950	—	11.950
2. Const. Ceauşu	7.460	12.980	20.440
3. Romeo Stănescu	1.430	15.540	16.970
4. A. Paraschivescu	3.000	—	3.000
5. I. Constantinescu-Leu	600	—	600
6. Virgil Frăţilă	520	—	520
7. Aurel Dumitrescu	960	—	960
		Total	54.440

5. Consiliul admite ca: a) Fondurile de la articolele bugetare cari nu s'au cheltuit şi se poate să nu se mai cheltuiască pe anul acesta, se anulează.

b) Fondurile cari au fost constituite ca debite şi nu s'au cheltuit, se vor trece în bugetul anului viitor.

c) Se aprobă cheltuelile făcute la banchetele de la Cina din 1931 şi 1932, în suma totală de 71.356 lei.

6. Consiliul aprobă D-lui Ing. Ilie Demetrescu suma de Lei: 12.000 cu împrumut ramursabil peste un an, fără dobândă, pentru tipărirea lucrării „Pădurile şi interesele agriculturii naţionale".

7. Se aprobă cererea D-lui M. Crijanovschi de a i se reduce restanţele la Societate.

8. Nu se aprobă oferta D-lui Gheorghiţă de a încadra cu rame artistice sculptate, tablourile foştilor preşedinţi ai Societăţii.

9. Se citeşte răspunsul D-lui Ing. Cezar Cristea în chestionarul C. A. P. I. R.-ului cu privire la şomajul intelectual. Se numeşte o comisie compusă din D-nii: V. N. Stinghe, P. Ioan, D. Grozescu şi D. Drâmbă, care să formuleze răspunsul în termen de cel mult o săptămână.

10. Se deleagă D-l Andrei Ionescu să ia contact cu D-l avocat Babenco, pentru rezilierea contractului cu antreprenorul restaurantului de la Vila Sylva.

Şedinţa se ridică la orele 23½.

Preşedinte,

(ss) *C. P. Georgescu.*

Secretar General,

(ss) *P. Ioan.*

PROCES-VERBAL No. 2
al şedinţei dela 10 Ianuarie 1934

Prezidează D-l C. P. Georgescu, Preşedinte.

Membri prezenţi D-nii: P. Antonescu, C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. Ciurileanu, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. Priboianu, St. Rodoteatu, M. Suhăţeanu, D. Sburlan şi E. Vâlceanu.

Şedinţa se deschide la orele 21 prin cuvântul de salut adus de D-l Preşedinte, în numele Consiliului, noului consilier d-l Gh. Năstăsescu.

D-l ing. cons. X. K. Sculy dă referinţe privitoare la bustul regretatului Th. G. Petraru, arătând că în urma lămuririlor date de d-sa d-lui sculptor Anastasescu, privind fizionomia şi ţinuta lui Pietraru, executorul bustului l-a modelat, dându-i expresiunea reală. Propune ca Soc. să aducă mulţumiri d-lui sculptor. Se hotărăşte ca Soc. să comunice a se turna bustul după modelul văzut.

Se ia în discuţie ordinea de zi.

Se citeşte şi se aprobă procesele verbale din 13 Decembrie 1933 şi 2 Ianuarie 1934.

I. La punctul I: Alegerea biroului pe 1934.

D-l Preşedinte arată că în conformitate cu dispoziţiile statutare urmează a se proceda la alegerea biroului fie prin aclamaţii, fie prin vot secret conform statului.

După hotărârea Consiliului, se procedează la alegerea prin vot secret.

Membri prezenţi 19.

Voturi anulate 2.

Majoritatea necesară 9.

După despuierea scrutinului întrunesc:

Pentru Vicepreşedinte D-l M. D. Drăcea, 12 voturi, ales.

Pentru Secretar General D-l A. Ionescu, 10 voturi, ales.

Pentru Cassier D-l D. Grozescu, 13 voturi, ales.

Pentru Secretari D-l Eug. Vâlceanu, 10 voturi, ales.

Se declară balotaj pentru un loc de vicepreşedinte şi unul de secretar.

Se procedează la o nouă votare şi întrunesc majoritatea Domnii:

P. Ioan — 10 voturi şi se declară ales vicepreşedinte.

C. Emanoil — 10 voturi şi se declară ales secretar.

Biroul pe 1934 va fi format deci din Domnii:

C. P. Georgescu		Preşedinte
M. D. Drăcea	(	Vicepreşedinţi
P. Ioan	(	Vicepreşedinţi
Andrei Ionescu		Secretar General
D. Grozescu		Casier
C. Emanoil	(	Secretari
Eug. Vâlceanu	(	Secretari

II. Prin intervertirea ordinei de zi se ia în discuţie punctul 5: Modificarea legii pentru administrarea pădurilor statului în legătură cu desfiinţarea regiilor autonome.

D-l P. Ioan propune ca Societatea să-şi fixeze punctul său de vedere în această chestiune.

D-l C. P. Georgescu arată că actuala lege dă posibilitate valorizărei în bune condiţiuni a pădurilor statului şi plasarea cea mai bună şi sigură a inginerilor silvici şi ca atare să se menţină principiile ei.

D-l M. P. Florescu: La 1910 fostul preşedinte al Societăţi Alex. Constantinescu cu concursul d-lui P. Antonescu, ne-a dat o nouă îndrumare în destinele avuţiei forestiere: Codul silvic şi Legea Casei Pădurilor. Am trăit sub imperiul acestor legi şi dela 1910 nu s'a concesionat nici o pădure pe termen lung.

Sub ministeriatul d-lui I. Mihalache, cu concursul D-lui C. P. Georgescu ni s'a dat Legea din 1930, în care s'a pus pentru prima dată chestia naţionalizării exploatării pădurilor statului. Rezultatele acestei legi din punct de vedere naţional până azi sunt salutare. Am naţionalizat prin noi înşine conform prevederilor marelui Vintilă Brătianu, pădurile statului. Vor fi şi mici erori, însă principiile elaborate de fostul preşedinte al Societăţii „Progresul Silvic", Alex. Constantinescu şi de fostul ministru V. Brătianu au fost îndeplinite de legile din 1910 şi 1930.

In aceste momente când destinele pădurilor sunt la răspântie şi am făcut dovada că am rezistat şi n'am concesionat nimic, sperăm că Guvernul de azi, ca o continuare a principiilor naţionale ale lui Alex. Constantinescu şi Vintilă Brătianu. va continua acelaş program pentru care Societatea noastră şi-a dat concursul.

Socot că proectul de lege ce s'a alcătuit de unii din colegii noştri să fie adus şi în discuţia Societăţii.

La 31 Ianuarie voi desvolta şi o conferinţă sub auspiciile Societăţii Politehnice, în această privinţă.

D-l C. P. Georgescu retrăgându-se din şedinţă, ia preşidenţia d-l M. Drăcea, vicepreşedinte.

D-l D. Sburlan crede necesar a se cere d-lui Ministru un proect în chestiune, pe care să-l studiem şi la care să facem propunerile Societăţii.

D-l Andrei Ionescu relevă apelul făcut de actualul Guvern că acceptă colaborarea competenţilor şi asociaţilor profesionale şi ca atare găseşte ca indicat un demers al Societăţii pe lângă Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, de a accepta colaborarea Societăţei în legiferarea ce se pregăteşte pentru administrarea pădurilor, Societatea fiind cea mai indicată să-şi spună cuvântul în această chestiune.

D-l Eug. Vâlceanu propune a se institui o comisie restrânsă din sânul Consiliului, care să alcătuiască un ante proect de lege corespunzător noilor condiţiuni ale economiei forestiere în urma eventualei desfiinţări a regiilor autonome.

D-l M. Suhăteanu arată că e necesar ca Societatea să-şi spună punctul său de vedere cu privire la legea respectivă.

D-l V. Priboianu crede că nu e cazul a se da soluţii grăbite. Trebue să stabilim principiile pe care ar urma să le cuprindă noua lege.

D-l D. Grozescu. Noi suntem sesizaţi deja de Guvern prin apelul general adresat Asociaţiilor profesionale şi deci nu e cazul a mai aştepta altă invitare din partea Ministerului, ci trebue să pregătim proectul respectiv bazat pe principiile pe care Societatea noastră le socoteşte admisibile.

D-l M. Drăcea rezumând discuţiile, propune şi Consiliul aprobă:

1. A se face o adresă către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, prin care să se arate că luând cunoştinţă de intenţia forurilor conducătoare de a modifica legea pentru administrarea pădurilor statului, precum şi apelul la colaborarea organelor competente, „Progresul Silvic", îşi oferă serviciile sale la stabilirea principiilor noului legi.

2. Se va institui o Comisie care să analizeze criticile ce se aduc actualei legi, să fixeze principiile şi să formuleze modificările necesare.

Se deleagă Domnii: M. D. Drăcea, D. Grozescu şi C. M. Bunescu, care să prezinte Domnului Ministru al Agriculturii şi Domeniilor adresa despre care se tratează la punctul 1 de mai sus.

Se fixează data de 12 Ianuarie ora 19 pentru ţinerea unei noui şedinţe a Consiliului de Administraţie cu ordinea de zi: Discuţiuni asupra legii pentru administrarea pădurilor.

III. La punctul II din ordinea de zi: Revista „Viaţa Forestieră" şi camera ce solicită.

Domnii Stere Rodoteatu şi Andrei Ionescu arată necesitatea soluţionărei urgente a cererei „Vieţei Forestiere".

Se citeştet cerea Revistei „Viaţa Forestieră" şi se constată că aşa cum este formulată nu se poate soluţiona chestiunea camerei solicitate, separat de scopul urmărit de această grupare.

D-l M. Suhăţeanu arată că adresa ultimă a revistei „Viaţa Forestieră" nu s'ar fi trimis Societăţei noastre dacă din sânul Comitetului nu s'ar fi produs delaţiuni în potriva cărora D-sa protestează, delaţiuni cari au anticipat unor convingeri cari nu s'au exprimat. Vorbitorul crede că nu e în interesul „Vieţei Forestiere", care se dovedeşte că este un organ al unei grupări cu tendinţe divergente de acelea urmate de „Progresul Silvic", ca să accepte acoperişul unei societăţi, care ar fi în drept să pretindă acestei publicaţiuni directive paralele cu acelea în care se găseşte Societatea noastră de peste 50 ani.

In concluzie D-sa crede că după cunoaşterea tendinţelor „Vieţei Forestiere" şi pentru a nu frâna avânturile acestei publicaţiuni, este în interesul ei ca cererea făcută pentru cameră să se respingă.

D-l St. Rodoteatu evidenţiază că „Viaţa Forestieră" umple un gol, pe care l'am simţit fiecare în parte şi însăşi Societatea, anume: revendicările de ordin profesional pe care niciodată Societatea nu le-a putut apăra în scris, menţinându-se în publicaţiunile ei pe teren pur ştiinţific.

Astăzi chestiunea revendicărilor profesionale, are un caracter mult mai acut, în special pentru tinerii ingineri silvici şi nu putem decât aproba iniţiativa de a-şi fi creiat singuri organul revendicărilor lor îndreptăţite.

Aproape 25% din numărul total al inginerilor silvici se găsesc într'o situaţie precară şi nesigură ar fi un gest necolegial să nu încurajem iniţiativa de apărare a intereselor lor profesionale, atunci când Societatea ar trebui ea însăşi să le ofere acest mijloc.

Oarecari articole ce păcătuesc prin forma lor sau prin părerile ce emit autorii, nu pot constitui un criteriu pentru a preciza atitudinea Societăţii. Revista „Viaţa Forestieră", înţelegând să servească şi ca Tribună liberă pentru orice

chestiune în legătură cu profesiunea zilnică în mod inevitabil articolele nu se vor putea încadra unor anumite vederi. Va provoca însă discuţii din care va eşi lumină.

Prin urmare cerea Revistei trebue aprobată fără rezerve.

Apelul ce Revista îl adresează Societăţei nu numai că nu poate fi respins, dar trebue apreciat ca o ocazie fericită ce ne dă posibilitatea de a arăta că înţelegem să o apropiem nu să o depărtăm.

D-l Andrei Ionescu arată că „Viaţa Forestieră" s'a născut din nevoi reale şi adânc simţite de Corp. Noua mişcare publicistică este dusă de un grup entuziast ale cărui iniţiative şi energii trebuesc dirijate, canalizate şi încadrate în scopurile Societăţei „Progresul Silvic", în jurul căreia să se cristalizeze tot ce e mişcare şi interes de Corp.

D-l Eug. Vâlceanu. Se observă pretutindeni dar mai ales în străinătate curente pornite de tineri contra bătrânilor. Crede că „Viaţa Forestieră" tinde să reprezinte un curent, acela al absolvenţilor Şcolii Politechnice. Dacă acest curent ţine să meargă paralel cu întregul Corp silvic şi Societatea „Progresul Silvic" trebue sprijinit.

D-l P. Ioan socoteşte că întrucât nu avem decât o singură revistă, este destul de larg câmpul activităţei noastre. că ori de unde va veni un aport de muncă născut sub auspiciile Societăţii noastre, acesta este bine venit şi ca atare este de părere să satisfacem cererea „Vieţei Forestiere".

D-l D. Grozescu evidenţiază preocupările Societăţei şi pentru chestiunile profesionale, în care direcţie este încă mult de făcut, astfel că orice acţiune nouă în acest scop este bine venită. Propune deci ajutorarea şi încurajarea iniţiativelor ce se încadrează în scopurile Societăţii, potrivit tradiţiei de unire şi colaborare, ce a predominat întotdeauna în manifestările sale.

D-sa dă lămuriri asupra camerii ce poate fi disponibilă în vederea satisfacerei „Vieţii Forestiere".

D-l M. P. Florescu aminteşte de grupul dela „Economia Forestieră" şi crede că grupul dela „Viaţa Forestieră" poate fi ajutat de „Progresul Silvic" dar să se lase a fi tutelat de cei cu experienţa vieţei.

D-l D. Ciurileanu exprimă aceiaş părere de colaborare a tuturor elementelor din Corp.

D-l M. D. Drăcea. Tendinţele de diferenţiere între tineri şi bătrâni au fost şi în trecut, dar generaţiile respective au găsit calea unei colaborări fructuoase. Noi nu putem stăvili curentele noui ce se nasc. Trebue numai amintit tuturora că prezentul e născut de trecut şi aceasta dă naştere viitorului.

Sprijinul cerut să se dea fără condiţii, fiecare purtând răspunderea faptelor sale. Credem că bunul simţ nu va lipsi nimănui în orientarea ce se desemnează. Cei ce conduc, grupul „Viaţa Forestieră" trebue să ştie că s'au născut pe munca generaţiilor trecute, că dacă sunt absolvenţii unei înalte Şcoli Politehnice o datoresc tot înaintaşilor lor, cari timp de peste un deceniu au luptat desinteresaţi pentru a duce învăţământul silvic superior acolo unde se găseşte.

Consiliul, în urma desbaterilor, considerând că publicaţia, „Viaţa Forestieră" nu se va îndepărta un moment dela liniile mari de tradiţie şi ideologie profesională trasate de înaintaşii noştri şi pe care Societatea noastră le repre-

zintă şi având convingerea că gruparea colegilor dela „Viaţa Forestieră" este conştientă de faptul că numai printr'o colaborare strânsă a tuturor elementelor ce formează Corpul silvic, se poate ajunge la înfăptuiri reale în interesul promovărei silviculturii şi slujitorilor pădurilor, şi că sufletul şi viaţa indefinită a Corpului nu pot fi asigurate decât printr'o indisolubilă solidaritate a generaţiilor între ele, avizează favorabil asupra cererei făcute.

Şedinţa se ridică la ora 1 noaptea.

Preşedinte,
(ss) *C. P. Georgescu.*

Secretar General,
(ss) *P. Ioan.*

PROCESUL-VERBAL No. 3
Şedinţa 12 Ianuarie 1934

Prezidează D-l C. P. Georgescu, preşedinte.

Membri prezenţi D-nii: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. Ciurileanu, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. Priboianu, St. Rodoteatu, Eug. Vâlceanu.

La ordinea de zi: Discuţiuni asupra modificării legei pentru administrarea pădurilor (continuare).

D-l M. P. Florescu arată că din ziarele de azi rezultă că unele Case Autonome vor fi desfiinţate; printre acestea şi C. A. P. S. însă se întrevede că i se va lăsa o oarecare elasticitate. Face apel la camarazii din Consiliu care ar cunoaşte intenţiile guvernului şi părerile conducătorilor de azi cu privire la politica forestieră, să le aducă la cunoştinţa Consiliului spre a ne putea da seama asupra acestor doficări.

D-l C. P. Georgescu arată că noi nu avem nici un interes să luptăm contra guvernelor, ci din contră trebue să ne adaptăm la anumite principii de ordin politic. D-sa crede că nu e intenţia actualilor conducători de a proceda la lichidarea C. A. P. S.-ului, căci aceasta ar fi o imensă perdere. O schimbare care ar atinge integral instituţia, nu se va putea face, decât în timp, spre a se evita perderile inevitabile. D-sa arată că transpiră ideia de a se creia un Minsiter al pădurilor. Pe noi însă ne-ar preocupa un program de înfăptuiri silvice care să fie încadrat în programele de guvernământ.

Apelează şi d-sa la acei cari ar cunoaşte părerile guvernului în această chestiune şi solicită a le comunica şi Consiliului.

D-l Andrei Ionescu arată că e necesar să oferim concursul societăţii la stabilirea eventualelor modificări la lege, cerând aceasta printr'o adresă oficială către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor. Se spune că intenţiile forurilor conducătoare ar fi de a se creia o singură Direcţie generală în Minister cu două direcţiuni: regim silvic şi administrarea pădurilor statului, iar atribuţiunile Consiliului de Ad-ţie al C. A. P. S.-ului să fie trecute asupra Consiliului Technic.

D-l D. Grozescu: Pentru toate regiile pendinte de Minister s'a cerut avizul Contenciosului. Svonurile cari circulă sunt: creiarea unei direcțiuni a pădurilor cu două subdirecțiuni: subdirecția regimului silvic și subdirecția pădurilor, de stat. Altul privitor la creiarea unei direcțiuni generale a pădurilor cu trei direcțiuni: regimul silvic, casa pădurilor și institutul de cercetări forestiere. In fața acestor svonuri și Societatea noastră are interesul să cunoască părerile oficiale și trebue să ne străduim să le aflăm.

D-l M. Drăcea crede că e necesar să punem toate stăruințele spre a afla cari sunt vederile ministrului în această privință.

D-l P. Ioan susține că în această privință trebue să exprimăm punctul de vedere al Soc. „Progresul Silvic" independent de vederile conducătorilor. Legea care va veni va atinge nu numai CAPS ci și Regimul silvic și toate instituțiile cari au legătură cu pădurile precum și Corpul silvic. Dintre toate aceste instituții CAPS-ul nu are o activitate deficitară și nu se poate socoti acuzat că din pricina lui s'ar necesita aceste modificări.

Noi trebue să discutăm în fond asupra modificărilor ce s'ar putea aduce actualei legi.

D-l C. P. Georgescu crede că modificările de adus actualei legi trebue să fie obiective și trebuesc cât mai repede făcute. E interesul tuturor de a colabora la aceste modificări și a da soluții, apărând atât interesul pădurilor cât și al Corpului.

D-l Drăcea pune problema comisiei care să se prezinte cu adresa Societății noastre la D-l Ministru în vederea colaborării Societății la modificările legii.

D-l C. P. Georgescu socotește că această comisie urmează să-și îndeplinească mandatul primit. Totuși noi trebue să elaborăm ceva pozitiv și în liniamente generale pentru adaptarea legii la actualele împrejurări economice și politice.

D-l N. Caragea susține că trebue să lucreze Consiliul ceva util.

D-l V. Priboianu urmează să stabilim în ședința de azi anumite principii pe cari să le discutăm.

D-l M. Drăcea nu găsește nici un defect mare al actualei organizații restrângându-ne la problema C. A. P. S.-ului. Regia pădurilor statului e tutelată; înăuntru. C. A. P. S. nu vede nici o modificare de principiu. D-sa crede că urmează să fie clarificate următoarele puncte privind : — reînființarea Consilieratului Ministerial, precizarea raporturilor dintre Regimul silvic și C. A. P. S. și fixarea Consiiilor de avansări și de Disciplină.

Mai e de rezolvat problema dacă Regimul silvic nu e prea costisitor și rămâne deschisă chestiunea ocoalelor mixte. Referitor la poziția Institutului de cercetări și experimentație forestieră, d-sa crede că este necesar ca acesta să fie independent.

D-l P. Ioan. Problema ce se pune este modificarea legii pentru administrarea pădurilor ale cărei principii constau în: 1) separația între Regimul silvic și CAPS; 2) modalitatea de administrare a pădurilor statului (autonomia). Legea actuală stabilește și atribuțiunile Consiliului, technic Consiliului superior silvic și Consilierului Ministerial.

Orice modificare trebue să poarte asupra acestor principii și anume: e nevoe de menținerea separației între Regim și CAPS s'au de contopirea lor; e

nevoe a se menţine actuala modalitate de administrare a pădurilor, sau e nevoe de a se înfiinţa un Subsecretariat al pădurilor? Discuţia noastră trebue să poarte asupra acestor puncte, fie în Consiliu, fie prin numirea unor referenţi.

D-l V. Priboianu arată că trebue luat în discuţie: 1) forma de administrare a pădurilor: Direcţie, direcţie generală, subsecretariat sau Minister al pădurilor şi 2) directivele politicii forestiere de urmat.

D-l C. P. Georgescu. Am luptat, să mergem înainte. Recomand să cereţi cel puţin un subsecretariat al pădurilor dacă nu un Minister.

D-l A. Ionescu propune şi Consiliul aprobă ca să se invite la o consfătuire pentru mâine Sâmbătă 13 Ianuarie, orele 19, pe lângă membrii Cons. de Ad-ţie ai Societăţii şi delegaţii instituţiilor cu caracter silvic din Bucureşti şi membrii Consiliului Technic al pădurilor.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Şedinţa viitoare Sâmbătă 13 Ianuarie 1934, orele 19.

Preşedinte,

(ss) *C. P. Georgescu.*

Secretar General,

(ss) *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 4

Şedinţa din 13 Ianuarie 1934

Prezidează D-l C. P. Georgescu, preşedinte.

Prezenţi D-nii: P. Antonescu, C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, D. Sburlan şi Eug. Vâlceanu.

Au fost invitaţi: Regimul Silvic, I. C. E. F., Eforia Spit. Civile, Direcţia silvică Bucureşti şi Consiliul Technic al Pădurilor.

Dintre capii autorităţilor cari nu sunt membri în Consiliul Societăţii au răspuns D-nii: C. Bosoancă şi Th. Păiş.

D-l C. P. Georgescu deschide şedinţa la orele 19½ arătând scopul pentru care s'a făcut convocarea de astă seară şi regretă absenţa membrilor Consiliului Technic al Pădurilor.

D-l Horia Lazăr arată că membrii Consiliului Technic au declarat că nu pot lua parte la discuţiuni pentru a nu fi angajaţi într'un proect de lege asupra căruia vor fi chemaţi să avizeze, dând asigurarea Consiliului că-l va consulta în această chestiune D-l Ministru al Agric. şi Domeniilor.

D-l St. Rodoteatu arată că ar fi fost necesar să fie prezenţi membrii Consiliului Technic mai ales că D-lor vor fi acei cari vor trebui să dea relaţii D-lui Ministru.

D-l Andrei Ionescu citeşte adresa cu care se va prezenta D-lui Ministru, Comisiunea Soc. Progresul Silvic. Consiliul aprobă cu modificările propuse.

D-l C. P. Georgescu roagă membrii să se rezume la concluzii.

D-l Horia Lazăr, arată că deşi legea din 1930 a fost o lege pe baza căreia incontestabil că s'a progresat, totuşi pentru respectarea programului guver-

nului actual, C. A. P. S. va fi desfiinţată. In acest caz este necesar să se facă o nouă regrupare a silvicultorilor şi serviciilor.

Propun să se facă o unire a serviciilor privitor la păduri în care să se cuprindă şi I. C. E. F., Direcţia Regimului Apelor, Direcţia vânătoarei, a pescăriilor, şi cu toate aceste servicii unificate să se creieze un Minister al Pădurilor şi Apelor, care n'ar necesita nici noui cheltueli şi ar răspunde nevoilor actuale. Propun apoi un anteproect de organizarea unui Minister al Pădurilor şi Apelor, cu direcţiile de mai sus, cu un Consiliu superior al îndrumărilor, care să coordoneze toate aceste Direcţiuni şi servicii.

După ce arată avantajele ce prezintă creiarea unui asemenea Minister, D-sa propune ca Societatea să susţie propunerea d-sale.

D-l Prof. M. Drăcea crede că ideal, soluţia este bună şi că pentru o soluţie ideală d-sa se raliază proectului D-lui H. Lazăr. Trebue însă să se dea şi soluţia practică şi în acest scop d-sa şi-a spus punctul de vedere în şedinţa anterioară.

D-l C. P. Georgescu. Ideia Ministerului, care este o idee reală, rămâne un ideal pentru Societate. Rămâne să se propună şi alte soluţii.

D-l C. Bosoancă aprobă principial punctul de vedere al D-lui H. Lazăr, dar să ni se dea detalii relativ la organizarea în interior a Ministerului.

D-l C. P. Georgescu. După soluţia ideală a Ministerului, să se propună creiarea unui Subsecretariat de Stat.

D-l P. Antonescu crede că este necesar să se aştepte mai întâiu aprobarea Ministerului pentru colaborarea Societăţii după care să vedem care sunt proectele guvernului în cadrul cărora să activăm, ţinându-se seamă că actualmente ar fi foarte greu să se mai creeze un minister.

D-l D. Grozescu. Este vorba de o măsură imediată şi alta de studii. Guvernul nu va veni cu o problemă care să atace de fond chestiunea, ci se rezumă numai la o Direcţie generală în cadrul Ministerului, după care mai târziu va veni cu o nouă lege de organizare a administraţiei pădurilor.

S'ar putea ca Ministerul apelor şi pădurilor să formeze preocuparea mai târzie a Ministrului.

In acest scop Direcţia Pescăriilor ar putea intra în colaborare cu noi şi deasemenea şi Direcţia Reg. Apelor despre care s'a mai vorbit şi la AGIR. Ar fi necesar să se ia contact cu cei de la Direcţia Apelor şi Pescăriilor pentru ca eventualele asperităţi să nu apară atunci când se va pune chestia asocierii lor.

Totuşi trebue să se studieze chestiunea de imediată actulitate pentrucă guvernul nu se va putea opri decât asupra unor chestiuni cu caracter urgent, mai ales că este necesar să se dea indicaţii şi Comisiei ce merge la Minister.

D-l V. N. Priboianu crede că este necesar să se discute şi soluţia unui subsecretariat de stat în care să intre numai pădurile.

D-l Sburlan crede că s'ar putea sugera ideia scindării Ministerului.

D-l D. Drâmbă întreabă ce se răspunde dacă Ministerul spune că voeşte unirea C. A. P. S. cu Regimul Silvic.

D-l Rodoteatu arată ordinea în care să se facă propuneri Ministerului: Subsecretariat de stat sau starea actuală cu retuşările necesare în vederea cadrului propus de guvern.

D-l Andrei Ionescu. S'a câştigat definitiv ideia separaţiei între control şi

gestiune, aşa că asupra acestui punct nu mai este discuţie. Este adevărat că există o concepţie unionistă; sus o singură conducere pentru toată administraţia pădurilor ţării, la bază însă diferenţiere: control separat, gospodărie separată. D-sa se declară pentru concepţia unionistă.

D-l P. Ioan. Memoriul ce vă prezint a fost întocmit într'o şedinţă similară. S'a îmbrăţişat ideia unui Minister al Pădurilor şi Apelor care este ideală. In acelaş timp credem că oportun ar fi şi un Subsecretariat de stat.

Noi socotim că nu e nevoe de o modificare a legii. Şi azi aceasta nu este o necesitate. Să cerem sau un Minister al Apelor şi Pădurilor, sau un Subsecretariat de Stat al Pădurilor sau cel puţin o Direcţie Generală pe baza următoarelor principii:

1. Intreaga gospodărie a pădurilor să fie sub o conducere unică — inginer silvic — păstrându-se însă distinctă separaţiunea de control — regim silvic — şi cea de administrare şi valorificare a pădurilor statului.

2. Dată fiind importanţa pădurilor în economia generală a ţării, precum şi partea mare de interese ce reprezintă silvicultura printre celelalte ramuri de producţie din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, socotim ca ideal de organizare a administrării pădurilor, înfiinţarea unui subsecretariat al pădurilor.

D-sa citeşte concluziile memoriului depus Ministerului în anul 1931, când într'o ocazie similară Societatea a fost chemată să-şi spună punctul de vedere.

Prin legea în vigoare, în parte s'a realizat această organizare, prin crearea Consilieratului Ministerial silvic. Prin actualul proect, prin care înţelegem să realizăm un progres, propunem, ca conducătorul unic al gospodăriei forestiere naţionale să aibă grad şi atribuţiuni de Subsecretar de stat.

3. In spiritul principiilor de mai sus o administraţie a pădurilor ţării se va face printr'o administraţie generală „Casa Pădurilor" condusă de un subsecretar de stat.

Casa Pădurilor va cuprinde:

1) Direcţiunea Regimului silvic

2) Direcţiunea generală a pădurilor statului denumită „Casa Pădurilor Statului" prescurtat C. A. P. S. şi

3) Direcţiunea administrativă.

Direcţiunea Regimului silvic se ocupă cu controlul aplicării codului silvic şi al tuturor legilor şi regulamentelor privitoare la domeniul forestier al ţării, vânătoare şi pescuit în apele de munte, iar până la luarea altor dispoziţiuni, să aibă şi însărcinarea de a administra pădurile, administrate de stat.

Toate chestiunile privitoare la personal, contencios, contabilitate, disciplină, învăţământ, să se integreze cu aceleaşi servicii din Casa Pădurilor statului într'o direcţie administrativă separată, în vederea raţionalizării administraţiei şi realizării conducerii unice.

Ca organe consultative ale Casei Pădurilor vor funcţiona Consiliul Technic, pentru avizări asupra lucrărilor ce i se supun prin Direcţia Regimului silvic şi D-ţia administrativă.

şi Consiliul de Administraţie pentru avizări asupra lucrărilor ce i se supun prin Direcţia Pădurilor statului.

Acest Consiliu se va compune din 5 membri:

1) Directorul Casei Pădurilor statului, membru de drept
2) 2 ingineri silvici
3) un jurist
4) un economist specialist în industria şi comerţul lemnului.

Conducerea întregei activităţi a administraţiei pădurilor statului este încredinţată Subsecretarului de stat.

6. Toate organele de administraţie şi conducere ale Casei Pădurilor vor lucra în limitele copetinţei date de Ministru prin subsecretarul de stat, având la bază autonomia administrativă şi larga descentralizare.

7. In ceia ce priveşte personalul, se va aplica legile speciale şi generale organice, desfiinţându-se dispoziţiile cu privire la statutul special.

8. Controlul financiar se va face printr'un organ permanent de control, la dispoziţia Ministrului.

9. Bugetul Casei Pădurilor va forma o anexă a bugetului general al Ministerului de Agr. şi Domenii, iar aplicarea lui se va face de organele administraţiei generale a pădurilor.

10. Contabilitatea deja organizată în partidă dublă se va aplica şi în viitor, conformându-se astfel legii contabilităţii publice.

11. Fondurile de rezervă, de reînoire, de amortizare, de asigurare şi în special fondul de rulement, se vor creia prin prelevări din veniturile brute.

12. Beneficiul net se va calcula după principiile comerciale, între cheltueli intrând şi renta cuvenită statului pentru pădurile sale şi se va distribui:

. . . . . % la tezaur
. . . . . % fondului de ameliorare
. . . . . % fondului de cumpărare de păduri.

Aceste propuneri au fost discutate şi aprobate de Adunarea Generală extraordinară din Septembrie 1931, şi deci ele ar putea constitui baza discuţiunilor actuale.

D-l C. P. Georgescu. Să numim o comisiune care să revadă concluziunile de mai sus.

D-l D. Grozescu. Dacă rămân ca bază concluziunile arătate, pun în discuţie: chestia ideii de regim silvic şi aplicarea ei. Chestia de regim silvic nu a fost integral rezolvată conform legii. Să se lămurească chestiunea pădurilor administrate de stat şi dacă controlul regimului silvic se întinde şi asupra pădurilor statului.

D-l P. Ioan răspunzând D-lui Grozescu, după ce dă o serie de date cu privire la rezervele noastre lemnoase, arată tă târziu ne-am dat seama că nu mai sunt rezerve şi că ce a mai rămas trebue bine gospodărit şi numai prin CAPS se poate realiza această gospodărire.

Sindicalizarea cu proprietarii este necesară.

Organul care va funcţiona pe viitor pentru exploatarea pădurilor, ar putea să facă exploatarea posibilităţilor pădurilor comunale şi composesorale.

D-l H. Lazăr. Trebue o administraţie care să se ocupe de cultura pădurilor administrate de stat.

D-l D. Grozescu, propune administrarea pădurilor comunale şi composesorale printr'o Direcţie aparte.

Pune din nou chestia dacă principiul controlului să fie aplicat la toate pădurile.

D-l C. P. Georgescu. In proect să se adauge:

1) o direcţie a pădurilor administrate de stat

2) un institut de cercetări forestiere.

D-l D. Grozescu propune să se adauge şi o direcţie a ameliorării terenurilor degradate.

Consiliul numeşte o comisie compusă din D-nii: M. Drăcea, Horia Lazăr, P. Ioan, D. Grozescu, Andrei Ionescu şi C. Bunescu, care să prezinte Consiliului anteproectul spre examinare.

Şedinţa se ridică la orele 21½.

Preşedinte,

(ss) *C. P. Georgescu.*

Secretar General,

(ss) *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 5
Şedinţa din 17 Ianuarie 1934

Prezidează D-l C. P. Georgescu, preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: P. Antonescu, C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Dălcea, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, At. Nedelcovici, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu.

Se citeşte procesul verbal No. 2 din 10 Ianuarie 1934. In urma discuţiunilor la cari participă D-nii: P. Antonescu, M. D. Drăcea, C. P. Georgescu, M. P. Florescu, V. Stinghe, P. Ioan, A. Ionescu, A. Nedelcovici, V. Priboianu, St. Rodoteatu şi Eug. Vâlceanu.

Consiliul amână aprobarea pentru şedinţa viitoare, urmând ca procesul verbal să fie revăzut de fiecare din participanţii la discuţie.

Se citeşte şi se aprobă procesele verbale No. 3 din 12 Ianuarie şi No. 4 din 13 Ianuarie 1934.

Inainte de începerea discuţiei ordinei de zi şi după propunerea D-lui N. N. Caragea, se hotărăşte ca biroul să comunice presei a doua zi după ţinerea şedinţei, ori de câte ori va găsi cu cale, chestiunile de ordin general asupra cărora s'a luat o hotărâre de Consiliu.

1. La punctul 1 din ordinea de zi: Rezultatul demersurilor Societăţii în chestia legii pentru administrarea pădurilor.

D-l Prof. M. D. Drăcea expune Consiliului demersurile făcute de comisia instituită în şedinţa din 10 Ianuarie ct., la D-l Ministru al Agric. şi Domeniilor. Comisia compusă din D-nii: M. D. Drăcea, C. Bunescu şi D. Grozescu s'a achitat în termen de mandatul primit.

Comisia a expus D-lui Ministru Cipăianu că Soc. Progresul Silvic având o activitate de 50 de ani, a colaborat întotdeauna cu forurile superioare la stabilirea directivelor în politica forestieră a ţării şi a participat la formularea principiilor de bază ale legiuirilor silvice.

Societatea a avut prilejul fericit ca în trecutul apropiat să fie condusă de una din figurile reprezentative ale ţării, Al. Constantinescu, care a avut un rol covârşitor în conducerea Ministerului de Agric. şi Domenii.

Ea vine şi acuma şi oferă concursul ei neprecupeţit la stabilirea unor norme obiective în conducerea destinelor forestiere ale ţării.

D-l Ministru Cipăianu a spus în esenţă următoarele: «Este în programul «partidului de la guvern să ţină legătura cu organizaţiile profesionale pentru «problemele ştiinţifice şi technice.

«Indiferent cine va fi în fruntea Ministerului nu poate să nu ţină seamă «de acest deziderat.

«Cunoaşte situaţia şi nevoile forestiere ale ţării, căci în afară de situaţia «oficială pe care o are, a continuat să aibă relaţiuni prieteneşti cu corpul.

«Problema se împarte: a) într'o legiferare imediată care să lase posibili- «tatea nouii forme a se mişca în raport cu legea contabilităţii, lăsându-i fondu- «rile necesare (fond de rulement). Stabilirea unui raport de extensiune a regiei «antrepriză (industrializare). Aşa cum s'a procedat până în prezent trece de pu- «terile financiare — exemplu cu cererea de 470 milioane de către Ministerul de «Finanţe, când CAPS, nu are nici fond de exploatare.

«b) In Mai a. c. se va trece la o legiferare mai amplă, întrucât nici legea «actuală, nici fosta lege a Casei Pădurilor, nu mai corespund nevoilor generale «actuale. Legiuirea ce se va face acum e de tranziţie.

«Transmite colegilor sentimentele sale cele mai frumoase».

D-lui Subsecretar de Stat Manolescu-Strunga, exprimându-i-se scopul prezentării comisiunei, D-sa a dat următorul răspuns:

«Mulţumeşte pentru oferta de colaborare a Soc. Progresul Silvic pe care «avea intenţia să o ceară. Chiar în cursul acestei săptămâni d-sa va chema o «comisie de la Soc. Progresul Silvic pentru a discuta chestiuni ce privesc actuala «lege pentrucă aşa cum e azi, sunt multe puncte exagerate.

«Se va ţine seamă şi de situaţia de azi şi de situaţia de viitor».

D-l M. Drăcea în continuare: Faţă de răspunsul dat de D-nii Miniştrii, rezultă:

a) acum e vorba de o modificare de circumstanţă

b) mai târziu se va veni cu o modificare mai adâncă şi de mai mare importanţă a legiuirilor silvice.

In ambele cazuri D-nii Miniştri au acceptat oferta de colaborare a Soc cietăţii.

D-l V. N. Stinghe crede că intenţia D-lui Subsecretar de Stat Manolescu-Strunga e de a consulta în această chestie şi separat: Soc. Progresul Silvic, C. A. P. S.-ul, Regimul silvic, Consiliul Technic al Pădurilor, Directorii Regionali silvici şi grupul „Viaţa Forestieră".

D-l C. P. Georgescu în numele Consiliului şi personal, mulţumeşte Comisiei de modul cum s'a achitat de mandatul dat şi câştigând promisiunea de a fi consultaţi, să ne trudim a câştiga şi acceptarea punctului de vedere al Societăţii, iar comisia să alcătuiască un memoriu în chestiune.

Se hotărăşte convocarea comisiei respective pentru Vineri 19 Ianuarie ct. la orele 16.

Celelalte puncte din ordinea de zi se vor pune în discuţia şedinţei viitoare.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

p. Preşedinte,

(ss) *M. Drăcea.*

Secretar General,

(ss) *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 6
Şedinţa de la 25 Ianuarie 1934

Prezidează D-l P. C. Georgescu, preşedinte.

Prezenţi D-nii: P. Antonescu, N. N. Caragea, C. Emanoil, M. P. Florescu, V. Priboianu şi N. N. Caragea, se hotărăşte ca o comisiune formată din O-nii: nescu.

Şedinţa se deschide la orele 21½.

D-l Secretar General citeşte procesul verbal din 10 Ianuarie ct., care se aprobă după ce D-l M. Suhăţeanu îşi formulează punctul său de vedere aşa cum d-sa şi l-a exprimat în şedinţa de la 10 Ianuarie ct.

Se citeşte şi procesul verbal din 17 Ianuarie ct. şi se aprobă.

1. D-l Preşedinte propune ca procesul verbal al cenzorilor să se trimită în copie membrilor Consiliului, pentru studiere, urmând ca apoi să fie discutat în şedinţa viitoare.

2. Asupra cererii unui grup de membri de a se reduce cotizaţia, D-l Casier al Societăţii va referi în şedinţa următoare.

3. Se citeşte întâmpinarea unui grup de membri referitor la numirea noului şef al ocolului silvic Sinaia în persoana D-lui Ing. Carol Wasilko.

După discuţiuni la cari au luat parte D-nii: M. Drăcea, M. St. Suhăţeanu, At. Nedelcovici, St. Rodoteatu, Andrei Ionescu, M. P. Florescu, P. Antonescu V. Priboianu şi N. N. Caragea, se hotărăşte ca o comisiune formată din D-nii: M. P. Florescu şi N. Caragea să studieze actele şi să facă un referat asupra chestiunei după care Societatea îşi va preciza punctul său de vedere în asemenea cazuri. Nu este bine să se facă intervenţii izolate şi disparate, ci trebue formulat un punct de vedere unitar.

4. Consiliul admite în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1934, pe D-nii Ingineri silvici: Diomid Coban, N. Ghelmeziu, Vintilă Eugen, Gavriil Toma, Aurel Constantinescu-Fălciu, I. Pelin şi Gr. Vasilescu.

4. Se aprobă cererea Asociaţiei Creştină a Femeilor Române de a i se închiria sala pentru ziua de 3 Martie 1934, cu o reducere de 20% din tariful obicinuit.

5. Se aprobă cumpărarea a două volume din lucrarea «Jean G. Duca» de E. Timiş şi V. Chivăran, pe preţul de 150 lei volumul.

6. Se aprobă plata sumei de 2000 lei D-lui Ing. G. Cioltan pentru stenografierea şi redactarea discursurilor de la sărbătorirea D-lui Prof. P. Antonescu din ziua de 18 Noembrie 1933.

7. Luânduse în discuţie cererea D-lui Ing. Romeo Stănescu după expunerile făcute şi discuţiunile urmate,

Consiliul reprobă atitudinea D-lui R. Stănescu faţă de drepturile Societăţii şi,

Având în vedere adevărata menire a căminului şi spre a se pune capăt odată abuzurilor şi conflictelor pe cari unii colegii le-au provocat şi întreţinut în dauna Societăţii, neînţelegând să fie la înălţimea tratamentului colegial acordat de Societate, se vede pus în profund regretabila situaţia de a hotărî reducerea de 40% a sumei de 16.970 lei pe care D-l Ing. R. Stănescu o datorează Societăţii pentru camera ce a locuit în cămin şi de-al invita să elibereze camera, în caz contrar să se procedeze la evacuare. Ratele de plata sumei reduse să fie acelea hotărâte în şedinţa din 13 Decembrie 1933.

8. Se deleagă D-l M. P. Florescu să refere asupra cererii Confederaţiei Asociaţiilor de profesionişti intelectuali de a adera la Confederaţia Internaţională a Asoc. de prof. intel.

9. Se ia act de constituirea Corpului Arhitecţilor şi se va trimite o adresă de salut omagial.

10. Se ia act de mulţumirile Şcolii Politechnice pentru sprijinul acordat de Societatea noastră Secţiei Silvice a Şcolii.

11. Nu se aprobă cererea Acţiunii de propagandă Naţională de a se cumpăra un tablou, din lipsă de fonduri.

12. Şedinţa se suspendă la orele 24, rămânând ca restul actelor să se studieze în şedinţa viitoare.

p. Preşedinte,
(ss) *M. Drăcea.*

Secretar General,
(ss) *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 7
Şedinţa din 1 Februarie 1934

Prezidează D-l C. P. Georgescu, preşedinte.

Prezenţi D-nii: P. Antonescu, C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, D. Sburlan şi Eug. Vâlceanu.

Şedinţa se deschide la orele 21,30.

Se ia în discuţiune chestiunea debitorului de la Cămin D-l Ing. Romeo Stănescu. Consiliul ia act de adresa ce urmează a i se face, reprobează atari atitudini şi hotărăşte evacuarea sa pe data de 5 Februarie 1934.

1. La punctul I din ordinea de zi: «Raportul cenzorilor pentru verificarea gestiunii Societăţii pe semestrul 1 Aprilie—30 Septembrie 1933», Consiliul ia act de cele constate de D-nii cenzori prin procesul-verbal din 12 Noembrie 1933.

2. La punctul II: «Bugetul pe 1934».

D-l D. Grozescu dă lămuriri asupra proectului de buget pe 1934.

La venituri, Consiliul în unanimitate aprobă prevederile de la capi I (chirii) şi cap. II (publicaţiuni şi abonamente). La cap. III (taxe statutare) Con-

siliul decide activarea încasărilor cotizaţiilor restante. Privitor la cotizaţiile curente se ia în discuţie întâmpinarea colegilor din Direcţia silvică Chişinău de a se reduce cotizaţia anuală.

Consiliul cu majoritatea celor prezenţi nu acceptă nici o reducere, dispunând ca această chestiune să fie deferită Adunării generale.

Celelalte capitole se aprobă conform proectului de buget.

La cheltueli, Consiliul aprobă din cap. I art. 1, 2, 3, 5 şi 6 conform prevederilor proectului.

Asupra art. 4 (salarii) Consiliul reduce salariile femeilor din serviciu la 2100 lei lunar brutto; celelalte salarii se menţin ca şi anul trecut.

La cap. II (propaganda forestieră) Consiliul aprobă art. 7, 8, 10—12 şi 14—15 conform prevederilor din proect.

Consiliul hotărăşte majorarea prevederilor pentru excursiuni — după propunerea D-lui Prof. M. Drăcea — de la 25—50.000 lei art. 9.

Privitor la art. 13 «fond pentru tipărituri şi traduceri», Consiliul hotărăşte ca sumele alocate să se cheltuiască pentru «tipăriri de lucrări originale şi traduceri».

Se aprobă prevederile de la cap. III (creditori).

La cap. IV «biblioteca» Consiliul majorează prevederilor la 100.000 lei.

Se aprobă prevederile de la cap. V (întrebuinţarea fondurilor culturale), cap. VI (mobilier, reparaţii etc.), cap. VIII (ajutoare), cap. VIII, IX, X şi XI (Vila Sylva).

Astfel încheiat bugetul pe 1934 cu 3.230.000 lei la venituri şi 3.230.000 la cheltueli, se aprobă.

D-l M. St. Suhăţeanu, propune să se avizeze AGIR-ul că nu i se mai poate da gratuit şi pe viitor camerile pe care le foloseşte în prezent. Consiliul amână hotărârea asupra acestei chestiuni.

3. Asupra punctului III: Ciclul de conferinţe.

D-l Andrei Ionescu propune ca Societatea să înscrie ca principal punct al activităţii sale de propagandă pe anul în curs un ciclu de conferinţe publice, cari să trateze una sau mai multe din marile probleme ale economiei forestiere în legătură cu economia generală a ţării.

D-l Prof. P. Antonescu se înscrie cu o conferinţă al cărei subiect va fi: Influenţa vegetaţiei asupra regimului apelor.

D-l D. Drâmbă: conferinţă cu subiect rezervat.

D-l M. Drăcea: Politica forestieră şi pădurile în lumina intereselor agriculturii naţionale.

Se admite în principiu recrutarea conferenţiarilor din afara Corpului silvic şi se hotărăşte să se invite să ţină conferinţe D-nii: Prof. G. Ionescu-Sişeşti, Prof. M. Chiriţescu-Arva, Prof. I. Simionescu, Prof. V. Vâlcovici şi alţii.

Şedinţa se ridică la orele 24.

p. Preşedinte,
(ss) *M. Drăcea.*

Secretar General,
(ss) *Andrei Ionescu.*

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor Silvici

Prof. P. Antonescu: «Evoluţia amenajamentului»
Conferinţă ţinută la 13 Decembrie 1933

Iarna se dovedeşte a fi anotimpul în care intelectualii manifestă cea mai intensă activitate. E sezonul expoziţiilor, concertelor, stagiunilor, tipăriturilor, conferinţelor. Iarna e viaţa. Desigur, nu inginerii noştri silvici aveau să contrazică această regulă. Şi iată că-i vedem reluând activitatea atât de utilă, inaugurată acum un an în cadrul „Cercului de Studii" al Soc. „Progresul Silvic".

O consfătuire preliminară (în ziua de 8 Decembrie 1933 ora 7 seara) a fixat programul şi subiectele de discutat, iar Miercuri 13 Decembrie, D-l Prof. P. Antonescu a început seria conferinţelor, vorbind despre „Evoluţia amenajamentului". Şedinţa a fost deschisă de D-l Prof. V. N. Stinghe, care a arătat ce s'a făcut anul trecut, ce se va face în această iarnă şi a relevat cât corespunde unei necesităţi activitatea cercului de Studii forestiere. D-sa dă apoi cuvântul D-lui Prof. P. Antonescu, care a întreţinut numerosul auditoriu, timp de o oră şi jumătate, trecând în revistă doctrina amenajamentului aşa cum a evaluat din primele începuturi de Cultură silvică şi până în zilele noastre. D-sa a arătat că în realizarea unui amenajament se ţine seamă de patru elemente: suprafaţa terenului, timpul, capitalul lemnos şi creşterea. Dar multă vreme a predominat numai două: suprafaţa şi timpul.

Când pădurile s'au îndepărtat de centrele de consumaţie a survenit ideia îngrijirii lor, împărţindu-se în atâtea porţiuni câţi ani sunt în revoluţie. Aceste porţiuni au fost egale sau proporţionale când fertilitatea era vădit deosebită.

Cu timpul, această împărţire s'a restrâns numai la crânguri, iar pentru codru s'a adoptat metoda parchetaţiei, care şi azi se mai păstrează prin apus; s'a aplicat şi la noi însă în condiţiuni care lăsau mult de dorit. In metoda de amenajament bazată pe afectaţii (Fachenfachwerk) s'a adoptat perioade, de ordinar de 20 de ani şi agentul nu mai este strâns în limita prevederilor, — obţinându-se asfel un pas de progres. Dar, mai târziu, şi această metodă s'a arătat ineficace pentrucă perioadele s'au dotat cu parcele le gestiune întregi şi nu parcele de studiu, astfel că s'a ajuns la tăeri rase care se succedau una după alta, — făcându-se arborete echiene, expuse vânturilor, insectelor, criptogamelor, — deci fără viitor.

Or, amenajustul nu trebue să ţină seamă numai de massa lemnoasă ci

de tot ce constitue pădurea, arbori, sol, pătura moartă, etc. Aceasta ar fi prima parte de desvoltare în evoluţia istorică a menajamentului.

La sfârşitul secolului al 18-lea, s'a ivit un mare forestier G. Ludwig Hartig, fost profesor şi şef al Serviciului silvic Prusian; el a imaginat o nouă metodă de amenajament bazată pe volum (Massenfachwerk), care ţine seamă şi de creşterea în întreaga revoluţie; deşi intenţia era foarte bună, totuşi metoda nu s'a putut aplica, fiind greu de realizat. Tot acest silvicultor a descris şi modul de regenerare naturală, făcând să se înţeleagă că ar fi autorul. A trebuit să treacă mult, până când Huffel a dovedit că încă în secolul al 16-lea (în a doua jumătate) s'au executat regenerări naturale. Insă la începutul sec. 17-lea, cu venirea lui Colbert, s'a părăsit în Franţa această metodă, pentruca să se ia abia după un secol.

In Franţa, încă din 1376, s'a aplicat o ordonanţă forestieră din Malun — prin care se determina anumite porţiuni ce erau date fiecărui sat şi seniorului. Tot aici erau şi suprafeţe ale regelui pentru vânătoare, care cu timpul s'au împărţit şi ele pentru exploatare, dar cu revoluţii de 2—3 sute de ani, producându-se însămânţarea naturală. In Nord-estul Franţei nu reuşeau însă, întrucât terenul se acoperia cu ierburi şi atunci s'au gândit să micşoreze revoluţia, până au ajuns la 50 de ani, când s'a observat că se regenerează şi prin lăstari descoperindu-se astfel „crângul", căruia i se lăsau şi rezerve.

Intre 1843—1870 a urmat o epocă matematică a lui Pressler, în care nu erau parcele de gestiune, ci de studiu, şi se făceau nişte tăieri care asigurau regenerarea în mod artificial. In această metodă, amenajistul se servea de creşterea medie la exploatabilitate.

Gurnaud, un tărăr absolvent al şcoalei franceze, a emis ideia că trebue să fie un echilibru între materialul lemnos ce rămâne în picioare şi între creşteri, însă n'a fost crezut nici de Parade. A fost înţeleasă de Biolley, un elveţian, care a aplicat-o 30—40 de ani şi care a numit-o „metoda de control" sau „metoda experimentală de amenajament". Acest echilibru se măsoară din aproape în aproape în prima perioadă de 6—10 ani, până când observăm că variaţia creşterii este foarte mică. Este un fel de codru grădinărit sui generis. Este o metodă bună, deşi teoretic are câteva părţi slabe, evidenţiate de Huffel. S'a aplicat pe scară întinsă în pădurile comunelor din Elveţia.

Biolley exprimă volumul în „sylve", a căror marime dacă o cunoaştea la începutul şi sfârşitul perioadei, putem determina creşterea. Prezintă inconvenientul că cere personal mult; de aceea, Eberwach neglijează prăjinişul pe care-l admite egal şi la începutul şi la sfârşitul perioadei; şi după locurile de încercare află creşterea din diferenţa arborilor groşi.

In Franţa, Huffel a inaugurat o altă metodă: futaie claire, care convine pe orice sol, lucru ce ar trebui să constitue obiectul de cercetare al ICEF-ului.

Staţiunile de experimentaţiuni forestiere ale profesorului Leghinski, din Polonia, se ocupă astăzi de o nouă ştiinţă: Phylosociologia, care ar trebui să constitue — după câte s'au spus într'un congres internaţional — obiectul unei catedre la toate şcolile de silvicultură; fiindcă omul, numai când va şti să privească pădurea ca un tot ce cuprinde întreaga viaţă forestieră, numai atunci va înţelege cât de nefastă este tăerea rasă în codru cu aceleaşi vârste.

In legătură cu aceste conferinţe ale Cercului de studii am face două propuneri, pe care le supunem atenţii colegilor noştri, pentru o viitoare activitate:

1. Să se organizeze conferinţe în jurul unor idei centrale, probleme generale, care să fie studiate în aspectele particulare de specialiştii respectivi.

2. Conferinţele C. d. S. F. să fie tipărite. Separat sau în volum, o chestie de aranjat. Principalul e ca să existe scrise. In acest fel, camarazii din exterior vor putea cunoaşte mai detailat activitatea celor din centru şi credem că nu va fi fără folos.

T. B.

Dr. C. Georgescu: Contribuţiuni la Phytogeografia pădurilor noastre

Miercuri, 20 Dec. 1933, s'a ţinut a doua conferinţă din ciclul organizat de Cercul de studii forestiere al Soc. „Progresul Silvic". D-l Dr. C. Georgescu a vorbit despre „Contribuţiuni la Phytogeografia pădurilor noastre".

Studiul, pe care-l prezintă conferenţiarul, se referă la masivul Domugled din Munţii Cernei.

Din punct de vedere geologic, regiunea aceasta este constituită din calcar, întrerupt pe alocuri de şisturi triasice; fundul văilor adânci este format din şisturi argiloase.

Climatul dulce, fără variaţiuni excesive de temperatură, cu primăveri timpurii şi ierni relativ răcoroase, fără geruri târzii sau timpurii, cu o umiditate relativă ce nu scade sub 60%, a favorizat desvoltarea unei vegetaţii forestiere bogate cu numeroase elemente din flora mediteraneană.

Unii botanişti consideră pe nedrept masivul Domugled în zona fagului, deoarece până la altitudinea de 700 m predomină gorunul, ba chiar prezintă masive pure pe alocuri; deabia dela această altitudine în sus începe să predomine fagul.

Vegetaţia foresieră formează mai multe etaje caracteristice: etajul „quercetum duinensis" format din cer, fag, tei, cărpiniţă şi o varietate de Acer monspessulanum, — în care se găseşte şi Clematis vitalba var. Banatica; etajul cu Rhuscus hypoglosus caracterizat prin tufişuri crescute pe grohotişuri, şi etajul constituit din Pinus pallasiana.

Pe o vâlcea se găseşte un arboret pur de Corylus colurua.

Fagul apare la altitudinea de 100 m, dar începe a forma arborete pure deabia pe la 700 m.

O specie caracteristică a masivului Domugled este Pinus nigra — a cărui regiune optimă e Karstul — care creşte pe terenuri calcare fiind însoţit aproape peste tot de Pinus pallasiana. Există şi foarte multe varietăţi de hibrizi rezultaţi din asociaţia acestor două specii.

Conferinţa a fost însoţită de numeroase proiecţiuni înfăţişând diferite aspecte ale florei din această regiune.

Conferenţiarul e de părere că ar fi bine ca cu ocazia congresului inginerilor silvici dela primăvară să se facă o excursie în regiunea Domugled.

La discuţii au luat cuvântul:

D-l A. Haralamb, care susţine că nu s'a arătat îndeajuns influenţa mediului asupra asociaţiilor vegetale şi că denumirea de e t a j e, dată grupărilor de esenţe forestiere nu este potrivită;

D-l P. Antonescu, care crede că zona optimă a pinului negru nu este Karstul, ci regiunea din jurul Vienei;

D-l Petcuţ, care susţine că existenţa plantelor mediteraneene s'ar datora mai mult solului calcaros decât climatului (care nu este caracteristic numai masivului Domugled) şi crede că limita zonei fagului trebue considerată acolo unde această esenţă se instalează pe podiş.

D-l Dr. Georgescu răspunde acestor observaţiuni arătând că precipitaţiunile par să nu aibă o prea mare influenţă asupra caracterului specific al vegetaţiei; iar delimitarea zonei fagului, aşa cum a fost făcută de D-sa, s'a verificat şi pe Valea Ialomiţei.

In ce priveşte regiunea optimă a pinului negru, aceasta nu este nici Karstul nici Viena, ci o zonă având centrul în jurul Mării Adriatice.

Şedinţa a fost încheiată de d-l prof. **M. Drăcea,** care arată că chestiunea stabilirii zonelor de vegetaţie forestieră este o problemă de care se preocupă îndeosebi Institutul de Cercetări şi Experimentaţie forestieră, care urmăreşte chiar întocmirea unei hărţi de această natură.

G. T. T.

Ing. Cezar Cristea: E s t e n e c e s a r S e r v i c i u l p r o p a g a n d e i f o r e s t i e r e ? C e a f o s t ş i c e a r t r e b u i s ă f i e.

A treia conferinţă din ciclul organizat de Cercul de studii forestiere al Soc. „Progresul Silvic" s'a ţinut Miercuri, 23 Ian. a. c. de către d-l Ing. Cezar Cristea, având subiectul: „E s t e n e c e s a r S e r v i c i u l d e p r o p a g a n d ă f o r e s t i e r ă ? C e a f o s t ş i c e a r t r e b u i s ă f i e".

La noi nu s'a făcut până acum mai nimic pentru propaganda forestieră. Excesul de modestie care ne caracterizează este dăunător şi trebuie să înceteze. Deşi cere sacrificii băneşti, propaganda nu trebuie neglijată, căci fără ea adesea cauzele cele mai drepte sunt pierdute.

In America importanţa propagandei a fost aşa de bine înţeleasă, încât organizarea ei constituie chiar una din ramurile învăţământului silvic superior.

Dar propaganda este un cuţit cu două tăişuri: dacă nu se păstrează o anumită măsură, ea nu numai că nu dă roadele aşteptate, dar poate să fie chiar dăunătoare.

Mijloacele de propagandă sunt: presa, filmele, conferinţele la radio, expoziţii de fotografii, atenee populare, case culturale, introducerea în cărţile didactice a câtorva lecţiuni despre pădure, colaborarea cu cercetaşii şi cu alte cercuri de intelectuali. Năzuinţa noastră să fie a face ca ideile silvice să fie pledate de alţii — nu de către silvicultori, — căci în acest caz ele ar prinde mult mai repede. Este apoi necesar să se arate ţăranilor toate avantajele pădurii, pentruca ei să-şi dea seama de importanţa ei din toate punctele de vedere şi să nu vadă în ea numai un prilej de procese.

După conferinţă au urmat discuţii.

D-l C. Chiriţă arată că în materie de propagandă, activitatea noastră tre-

buie să fie foarte chibzuită şi măsurată, căci altfel poate deveni o reclamă ieftină care compromite ideea. D-sa este de părere că ar trebui să se constitue un comitet din tot ce are corpul silvic mai select, care să fie însărcinat cu serviciul propagandei.

D-l V. Dinu crede că chestiunea propagandei silvice, aşa cum a fost schiţată de d-l C. Cristea — numai în cadrul Administraţiei, — nu este complectă. Această problemă trebuie să şi-o pună cu toată hotărârea — pentru corp — Soc. „Progresul Silvic" şi să pună la dispoziţie fondurile necesare pentru rezolvarea ei.

D-l **M. Petcuţ** împarte activitatea de propagandă în două:

a) O acţiune de lămurire a cercurilor intelectuale;

b) O acţiune de apropiere a masselor, de pădure.

Să facem drumuri, cărări, case de adăpost, prin cari să se înlesnească accesul intelectualilor la pădure. După ce vor vedea frumuseţile pădurii şi le vom câştiga încrederea, ne va fi uşor să le arătăm şi importanţa pe care o au pădurile în economia generală a ţării.

Pe ţăran îl vom câştiga dacă-i vom da posibilitatea să se bucure mai mult de foloasele materiale ale pădurii, căci până acum el a plantat, el a tăiat, el a transportat la oraş, dar pentru el nu a putut cumpăra decât rămăşiţe.

D-l Haralamb este de părere că propaganda nu trebuieşte făcută de Administraţie — deoarece poporul are oroare de tot ce vine din partea Administraţiei, — ci de către diferite societăţi particulare, cari să fie însă subvenţionate de Administraţie, cum se face în Franţa.

D-l prof. P. Antonescu este de părere să se ceară la ziarele mai importante o pagină săptămânală pentru silvicultură. Apoi să se organizeze în pădurile mai caracteristice excursii, la cari să participe cât mai mulţi intelectuali, în afară de silvicultori.

D-l prof. M. Drăcea: Poporul român este un popor tăcut, căruia nu-i place să vorbească mult despre el. Totuşi conştiinţa forestieră a fost susţinută şi la noi mai ales prin Serbarea sădirii arborilor.

Propaganda nu trebuie confundată cu instrucţia: cea dintâiu e mai mult o chestiune de psihologie, cea de a doua o chestiune de metodă.

Bine ar fi să se introducă în învăţământul universitar un curs de economie forestieră. In primul rând însă trebuie să iubim noi îndeajuns pădurea şi să ştim cum să mergem la pădure.

G. T. T.

Ing. Dr. At. Haralamb: Volum muntos şi eroziune fluvială.

Conferinţă ţinută la Cercul de studii forestiere al Soc. „Progresul silvic", la 31 Ianuarie 1934.

Acţiunea erozivă a apelor se manifestă în regiunea colinelor şi cu efecte mult mai evidente şi de mare amploare în regiunea munţilor. Elementul de plecare în explicarea fenomenului îl constitue de cele mai multe ori panta, deşi ea este mai curând rezultatul modelării prin eroziune. Elementul primordial, care

este şi un regulator al acestei eroziuni este amploarea pe care o prezintă masivul muntos, cu alte cuvinte, volumul reliefului muntos.

Conferenţiarul, după ce studiază fenomenul eroziunii în lungul unui talweg, examinează relaţiunile ce există între volumul muntos şi activitatea de eroziune a apelor colectate pe el.

Considerând două basine hidrografice de talie inegală, asemănătoare între ele prin relief, geologie, climă, vegetaţie, etc., identice din toate punctele de vedere, având acelaş nivel de bază, se demonstrează că activitatea erozivă este mult mai mare într'un punct A din talwegul basinului celui mai mare decât în punctul a corespunzător din cel de al doilea basin, deşi pantele lor iniţiale sunt egale.

Explicarea fenomenului este dată de difenenţa de debit dintre cele două basine în punctele considerate, de înălţimea diferită de la care scoboară massa fluidă — în primul caz basinul aflându-se mai ridicat — şi de lungimea liniară a talwegurilor în raport cu suprafaţa basinului de recepţie, pe care se exercită eroziunea.

Ceea ce s'a petrecut într'un punct se petrece dealungul întregului talweg, aşà că în general basinul mare îşi va scoborî mai rapid, prin acţiunea de eroziune, talvegul său şi cu acesta şi crestele lui, decât cel mic, presupus asemănător cu el.

Astfel activitatea erozivă în cele două basine hidrografice asemănătoare dar de mărimi diferite se prezintă sub forma unei funcţii de două variabile: suprafaţa şi înălţimea masivului, sau numai de una, volumul muntos.

Totuşi sunt cazuri când panta se prezintă şi ea ca o variabilă de care depinde eroziunea.

Considerând două masive muntoase, două piramide, de altitudine inegală, a căror bază ocupă suprafeţe egale, cea mai înaltă va prezenta pante mai mari şi deci o eroziune mai accentuată. In acest caz mărimea volumului s'a tradus printr'o mărire a pantei.

La explicarea activităţii erozive mai accentuate din masivele mai muntoase trebuesc avute în vedere, pe lângă cele arătate mai înainte, şi următoarele.

1) Cantitatea de apă ce formează debitul unui basin hodrografic depinde nu numai de mărimea suprafeţei basinului, ci şi de altitudine, deoarece cantitatea totală de precipitaţiuni creşte cu aceasta.

2) In basinele mai înalte acţiunea îngheţului şi desgheţului contribuesc şi ele la înlesnirea fenomenului eroziunii.

Procesul eroziunii în lungul unui talweg este funcţie şi de natura rocei starea superficială a solului şi îmbrăcămintea lui vegetală.

Sensul în care progresează activitatea erozivă a torentului este de jos în sus. Schimbările de pantă din aval antrenează şi pe cele din amonte. Adâncirea lor produce agravarea acestor din urmă. Aceste agravări sunt mult mai pronunţate în cazul basinelor de mare amploate, bine alimentate cu apă, decât în cazul basinelor de mică amploare şi sunt împinse departe şi în profilele ramificaţiilor.

Aşa se explică aspectul, pe care-l prezintă munţii înalţi Alpii francezi de Nord, cu excarpamente imense, versanţi ce stau să cadă, spre deosebire de Vosgi, unde deabea ici şi colo poate fi găsit câte un loc cu panta accentuată.

Pentru combaterea torenţilor nu se poate lucra în mod direct decât asupra pantei şi a vegetaţiei.

Odată albia fixată şi adâncirea talwegurilor încetinită, se împedecă agravarea pentei în părţile superioare ale basinelor. Sensul mersului lucrărilor trebue să fie de jos în sus. Ele trebuesc efectuate înainte ca eroziunea să fi progresat prea mult, altfel devin anevoioase şi foarte costisitoare.

Ing. E. Vintilă

Ing. Dr. Emil Negulescu: Geografie şi silvicultură

In cadrul cercului de studii forestiere al Inginerilor silvici, în sala Societăţii „Progresul Silvic", la 7 Februarie a. c., a conferenţiat D-l Dr. Inginer Emil Negulescu despre: Geografie şi Silvicultură.

D-l Inginer Negulescu subliniază dela început aspectul complex al raporturilor pe cari le ridică aceste două discipline, necesitatea punerii problemei şi a desvoltării ei în viitor.

Geografia. Pe rând, fazele cugetării geografice, — teologică, metafizică şi pozitivistă, — au fost definite şi analizate de conferenţiar. Pentruca din studiul evoluţiei acestui vast domeniu de activitate omenească, să se desprindă concluzia firească: cunoaşterea învelişurilor planetei, a trebuit să se facă cercetări, cari au pornit dela cel mai simplu, — atmosfera, — şi au terminat cu cel mai complex, — biosfera.

După Humbold, linia pozitivă a geografiei a fost definitiv trasată.

In faza pozitivistă, geografia s'-a definit şi câmpul de preocupări şi metoda de lucru, iar legile ce şi le-a formulat, între cari legea generală a subordonării sferelor, i-au dat caracterul întreg de ştiinţă.

Conferenţiarul defineşte geografia ca „ştiinţă a raporturior celor patru învelişuri ale planetei, din punct de vedere static şi dinamic".

Silvicultura. Studiind evoluţia practicei forestiere, conferenţiarul a subliniat rolul omului ca factor în distribuţia vegetaţiunii. Constituţia şi vârsta arboretelor au înregistrat continui schimbări, în măsura în care exigenţele omului au căzut mai mult în sarcina pădurii. Practica forestieră a dat naştere regimelor şi metodelor de tratament, a căror evoluţie culmineză azi prin ingenioase metode de amenajare.

Enunţând definiţia dată silviculturii de d-l Prof. Drăcea, conferenţiarul trece la analiza raporturilor dintre aceste două ştiinţe.

Scopul urmărit de silvicultură presupune cunoaşterea şi folosirea forţelor naturii, a căror înlănţuire şi manifestare constituesc tocmai obiectul geografiei, iar în studiul problemelor de silvicultură şi astăzi se foloseşte metoda geografică a raportului cauzal.

Ştiinţa silvică, cu legi cu caracter general sau specific local, s'a clădit mai târziu deasupra practicei forestiere.

Ambele ştiinţe descriu şi explică aspectele şi fenomenele naturii, cu aceeaş metodă şi numai prin scop se deosebesc câteodată.

Cu timpul şi spaţiul, pe cari se fondează silvicultura ca ştiinţă a prevederii, pătrundem adânc în inima geografiei.

Mediul regional floristic şi mediul social rezultat al evoluţiei istorice, pot individualiza ca practică silvicultura românească, însă, pentru a pătrunde adevăratele ei caracteristice, specificul local odată desprins, trebue adaptat ştiinţei asupra întregului.

Incheind, conferenţiarul constată că aceste două ştiinţe pornite, una dela teorie şi cealaltă dela practică, astăzi s'au întâlnit şi se întrepătrund în măsura extinderii lor pe terenul nemărginit al ştiinţei.

Inginerii silvici prin pregătirea lor ştiinţifică au şi calitatea şi datoria de a creea acea silvogeografie care, nu numai să inspire, dar şi să se impună cu tărie în preocupările geografiilor.

La discuţii, D-l Dr. Chiriţă remarcă că geografia integrează amănuntul în general, pe când silvicultura este zonală. Experimentaţia forestieră rezultă din caracterul zonal al silviculturii şi de aici, necesitatea studiului microgeografiei.

D-l Profesor Drăcea subliniază importanţa avântării pe terenul altor specialităţi şi apropierea preocupărilor din alte domenii, de specialitatea noastră. Succesiunile de vegetaţie sunt o chestiune de geografie şi istorie forestieră.

D-l Profesor Antonescu subliniază necesitatea studiului relaţiei dintre microfloră şi pădure în bazinul Gurghiului, care a fost citat în decursul conferinţii.

Ing. Aurel Constantinescu-Fălciu

Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic, „C. E. A. C. S."

CONVOCARE

Domnii acţionari ai Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic „CEACS" sunt convocaţi în Adunarea Generală ordinară pentru ziua de 18 Martie 1934, orele 10 dimineaţa, în localul Societăţii „Progresul Silvic", din Bucureşti, B-dul Tache Ionescu 31.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii pe anul 1933.
2. Raportul Cenzorilor.
3. Discutarea şi aprobarea Bilanţului, Contului de Profit şi Pierdere precum şi repartizarea beneficiului.
4. Aprobarea Bugetului pe 1934 şi a jetonului de prezenţă.
5. A hotărî asupra plasării fondului de rezervă.
6. Alegerea a trei membri în Consiliul de Administraţie în locul domnilor: D. Grozescu, A. Nedelcovici şi D. Tomuţă, al căror mandat a expirat.
7. Alegerea a trei cenzori în locul domnilor: M. Drăcea, I. Dumitrescu şi A. Ionescu al căror mandat a expirat, precum şi alegerea a trei cenzori supleanţi.

Membrii al căror mandat a expirat precum şi cenzorii pot fi reales.

Membrii Consiliului trebue să posede 30 de acţiuni iar cenzorii 20.

Votarea se face în conformitate cu Art. 81 şi 82 din statute.

Potrivit Art. 76 din statute, dacă în ziua de 18 Martie 1934, nu se va întruni numărul de acţionari cerut de statute, — Adunarea se amână pentru ziua de 25 Martie 1934, în acelaş local şi la aceeaşi oră, fără nici o altă convocare sau publicaţie.

Consiliul de Administraţie

Situaţia comparativă a Bilanţurilor

Activ	1930	1931	1932	1933
Cassa	217.687	144.226	498.628	240.180
Banca Poporului	430.400	99.200	81.598	79.958
Banca Centrală Cooperativă	—	—	1.420.667	6.330
Cassa Generală de Economie	—	—	203.000	9.500
Efecte de primit	4.235.400	4.087.590	3.436.725	3.907.250
Diverşi Efecte Protestate	—	31.181	177.284	420.937
Progresul Silvic	—	242.000	693.700	1.589.300
Conturi curente	—	329.000	367.790	350.496
Acţionari	585.492	90.325	35.296	—
Mobilier	40.950	41.550	41.550	42.650
Diverşi	10.900	51.220	4.861	21.854
Cont Tranzitoriu	—	2.918	49.163	181
Titluri în Gaj	212.500	219.500	156.012	114.012
	5.733.329	5.338.710	7.166.274	6.782.648

Preşedintele Cons. de Adţie,
C. P. GEORGESCU

Director Delegat,
G. Constantinescu

Ad-tori Delegaţi:
D. Grozescu
P. Ioan
V. Priboianu
G. Constantinescu

Situaţia comparativă a conturilor de Profit &

Debit	1930	1931	1932	1933
Cheltueli Generale	181.285	262.863	240.107	251.762
Speze constituire	—	66.578	—	—
Impozite	3.178	174.404	125.653	81.207
Amortizări	2.050	2 050	4.055	4.265
Dobânzi la depuneri	15 195	37.620	44.783	56.039
Cheltueli Protest	—	—	—	20.731
Beneficiu net	397.497	313.469	161.907	281.564
	599.205	856.984	576.505	695.568
Dobânzile şi comisionul perceput	13 %	13 %	12%	11 %
Dividentul net distribuit	6.60 %	4.80%	2.40%	4.80%

Preşedintele Cons. de Adţie,
C. P. GEORGESCU

Director delegat,
G. Constantinescu

Ad-tori delegaţi:
D. Grozescu
P. Ioan
V. Priboianu
G. Constantinescu

„C. E. A. C. S." pe anii 1930 — 1933

Pasiv	1930	1931	1932	1933
Capital	4.000.000	4.000.000	4.000.000	4.000.000
Fond de rezervă	—	39.750	71.119	87.310
„ „ Ajutor	—	17.844	17.844	12.844
„ pr. Dubioşi	—	53.663	75.561	89.752
„ pr. Amortizări	2.050	4.100	8.155	12.420
Dividende 1930	—	26.301	15.668	7.197
„ 1931	—	—	88.872	33.360
„ 1932	—	—	—	51.324
Depuneri Fructificare	931.748	441.259	1.192.399	1.063.276
„ Membru	—	200.721	221.768	248.166
„ Libere	—	17.787	818.111	721.031
Fond Educaţie	—	—	256.411	9.497
Impozite de Plată	—	4.316	5.512	7.607
Fond Cheltueli Protest	—	—	—	20.731
Diverşi	—	—	26.507	17.466
Speze Constituire	73.622	—	—	—
Cont Tranzitoriu	115.912	—	50.428	5.091
Beneficiu net	397.497	313.469	161.907	281.564
Deponenţi de Gaj	212.500	219.500	156.012	114.012
	5.733.329	5.338.710	7.166.274	6.782.648

Verificat şi găsit conf. registrelor,
M. Drăcea
Cenzori: *I. Dumitrescu*
A. Ionescu

Contabil,
Eug. Rodoteatu

Pierdere „C. E. A. C. S." pe anii 1930—1933

Credit	1930	1931	1932	1933
Dobânzi, comisioane şi speze	599.205	856.984	576.505	695.568
	599.205	856.984	576.505	695.568

Verificat şi găsit conf. registrelor,
M. Drăcea
Cenzori: *I. Dumitrescu*
A. Ionescu

Contabil,
Eug. Rodoteatu

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
DIRECŢIA REGIMULUI SILVIC

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic:
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Cosciuia-Vasilco, judeţul Storojinet, proprietatea Iancu Vasilco, în suprafaţă de 2478 ha. 9900 mp. împădurită şi 122 ha. poeni, etc. Regimul Codrul cu tăere rasă. Revoluţia normală 80 ani, realizându-se în decurs de 5 ani suprafaţa exploatabilă de 143 ha. 7000.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Urlătoarea Mare. jud. Braşov, proprietatea Francisc şi Acoş Beldi, în suprafaţă de 207 ha. 5000 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 4 ani. Revizuirea după 5 ani dela aplicare.

c) Amenajamentul pădurii După Vie, judeţul Mureş, proprietatea Szentkiralyi Gavril şi soţia Jezenszky Ildiko, în suprafaţă de 43 ha. 8600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Bârcul, judeţul Turda, proprietatea Betegh Nicolae, în suprafaţă de 33 ha. 5100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani, exploatarea în 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Cârstieni, jud. Muscel, proprietatea Pr. Ion Maziliu, în suprafaţă de 10 ha. 1210 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 22 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare de mai sus menţionate cu excepţia celor de la alin. b şi d. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare,

sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Decembrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga

No. 257116/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii H e z e r i s, judeţul Severin, proprietatea Şcoalei Inferioare de Agricultură Lugoj, în suprafaţă de 85 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajacentul pentru exploatarea pădurii R â p a, judeţul Bihor, proprietatea comunei Râpa, în suprafaţă de 80 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 30 ani pentru element crâng şi 90 ani pentru element rezervă, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii B ă l t e n i, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ecaterina Protopopescu, în suprafaţă de 72 ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng cu 35—40 rezerve la ha. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 4 ani.

d) Amenajamentul pădurii D r ă g e ş t i, judeţul Roman, proprietatea indiviză Maria Climescu etc., în suprafaţă totală de 35 ha. 4358 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii C â r ş t i e n i, judeţul Muscel, proprietatea Gh. Boştenaru în suprafaţă de 20 ha. 1108 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 22 ani, exploatarea în 4 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Decembrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga

No. 257176/933.

Art. 1. — Se aprobe de noi:

a) Amenajamentul pădurii Obştei Mânăstirea H u m o r u l u i, judeţul Câmpulung-Bucovina, proprietatea Obştei Mânăstirei Humorului, în suprafaţă totală de 820 ha. 7000 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii V a l e a M ă r u l u i, judeţul Sibiu, proprie-

tatea Comunei Cristian judeţul Sibiu, în suprafaţă totală de 568 ha. 9600 mp. Regim şi tratament Codru cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

c) Amenajamentul pădurii Lipova, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Comunei Lipova, în suprafaţă de 548 ha. 6600 mp. Regim Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Turnişor, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Turnişor, în suprafaţă de 354 ha. 2100 mp. Regim şi tratament: Seria I Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 100 ani. Seria II crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cicereasa-Purcaret, judeţul Sălaj, proprietatea Comunei Boca Română, în suprafaţă de 135 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii Mocirlaşi, judeţul Cluj, proprietatea Comp. sesoratului Jimbori, în suprafaţă de 155 ha. 9700 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

g) Amenajamentul pădurii Capalna, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Căpâlna, în suprafaţă de 171 ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng compus. Revoluţia normală 40 ani, pentru element crâng şi 80 ani pentru element rezervă.

h) Amenajamentul pădurii Vijnicioara, judeţul Storojineţ, proprietatea Comunei Vijnicioara, în suprafaţă totală de 190 ha. 6900 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

i) Amenajamentul pădurii Mociar, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Mociar, în suprafaţă de 30 ha. 5000 mp. Regim şi tratament Crâng cu 80 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani şi 90 ani pentru elementul rezervă, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Decembrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga

No. 257168/933.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Patulele, judeţul Mehedinţi, proprietatea Al. şi Gh. Cretzianu, în suprafaţă de 812 ha. 4000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 25 ani.

b) Amenajamentul pădurii Rojiştea-Bouveni, judeţul Dolj, proprietatea Bisericei Maica Domnului Dudu, în suprafaţă de 567 ha. 9261 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 36 ani, exploatarea în 36 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Tâmpeni, judeţul Olt, proprietatea Titus Alexandrescu, în suprafaţă de 228 ha. 3700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 6 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatarea pădurii Peres şi Varheghiu, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului Mocirla, în suprafaţă de 60 ha. 5100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

e) Amenajamentul pentru exploatarea pădurii Soci, judeţul Turda, proprietatea Comunei Rediu, în suprafaţă de 57 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii Brăeşti-Poiana, judeţul Dorohoi, proprietatea comunei Brăeşti, în suprafaţă de 50 ha. 3400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

g) Regulament pentru exploatarea pădurii Cârstieni, judeţul Muşcel, proprietatea Adrian Rusea, în suprafaţă de 17 ha. 2148 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 22 ani, exploatarea în 4 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Decembrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 257171/933.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Dabuleni, judeţul Romanaţi, proprietatea Aşezămintelor Brâcoveneşti, în suprafaţă de 264 ha. 8900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani.

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Alexandreşti Bodeni, judeţul Buzău, proprietatea Ion Penculescu, în suprafaţă de 173 ha. 8900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 15 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Teches, judeţul Ilfov, proprietatea I. C. Mihail, în suprafaţă de 61 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în 4 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Zăvoiul Mărunţis, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Avocat C. Bosianu, în suprafaţă totală de 61 ha. 1583 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani, exploatarea în 5 ani. Revizuirea după 6 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Fricoasa, judeţul Prahova, proprietatea Severa Sihleanu Dr. State şi Radu Dimiu, în suprafaţă de 28 ha. 3600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 2 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Borascu, judeţul Gorj, proprietatea Isabella P. Georgescu, în suprafaţă de 20 ha. 0271 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 4 ani.

g) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Cârstieni, judeţul Muscel, proprietatea Nae Rovin, în suprafaţă de 13 ha. 3008 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 22 ani, exploatarea în 4 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui de la aliniat. d. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Decembrie 1933, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor. (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 257370/933.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Bahnoaia, judeţul Rădăuţi, proprietatea Litman M. Birkenfeld şi Carol Reichman, în suprafaţă totală de 264 ha. 7600 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăeri succesive. Revoluţia normală 90 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Bazga, judeţul Fălciu, proprietatea Aglaea Gheorghiade, în suprafaţă de 253 ha. 3500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Bondrea, judeţul Romanaţi, proprietatea Olimpia Gudiu, în suprafaţă totală de 79 ha. 4100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cărpiniş şi Huci, judeţul Mureş, proprietatea D-nei Iosif Apor născut Gisela Farkaş şi Petru Apor, în suprafaţă de 45 ha. 4000 mp. Regim şi tratament crând cu 100 rezerve la hectar. evoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Bacoci etc., judeţul Odorhei, proprietatea Bisericei Unitare din comuna Cioc, în suprafaţă de 29 ha. 4000 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 ani revoluţie la Seria I şi Codru cu tăeri succesive şi 80 ani revoluţie la Seria II-a.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Mogodia, judeţul Dâmboviţa, proprietatea St. Stirbulescu, în suprafaţă de 18 ha. 2700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani, exploatarea în un an. Revizuirea după 8 ani.

g) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Scorboaica, judeţul Argeş, proprietatea N. Miu Mihalache, în suprafaţă de 16 ha. 236 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor mai sus menţionate cu excepţia celui de la alin. f. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Decembrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 257402/933.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii L u n c e n i, judeţul Buzău, proprietatea E. Gh. Lucasievici, în suprafaţă de 86 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 12 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii L a c u l C o r b u l u i, judeţul Vlaşca, proprietatea August Zwolfer, în suprafaţă de 10 ha. 0200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 2 ani .

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii T o m e ş t i, judeţul Muscel, proprietatea Nae Popescu, în suprafaţă totală de 18 ha. 6250 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani, exploatarea în 8 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 7 Decembrie 1d33 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 262658/933.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii F e r e d e n i, judeţul Botoşani, proprietatea N. Krupenski, în suprafaţă de 359 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii S a f t i c a, judeţul Ilfov, proprietate Valentina Soutzo, în suprafaţă de 104 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 10 ani.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece nai.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau

orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Decembrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 262646.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii T o b o l i u, judeţul Bihor, proprietatea comunei Toboliu, în suprafaţă de 159 ha. 9900 mp. Regim şi tratament crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani pentru crâng şi 80 ani pentru rezerve, exploatarea în 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentului de Exploatare se va face după zece ani.

Art. 3. — Acest regulament de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest regulament, referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5. şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Decembrie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 262654.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii V â r f u l D e a l u l u i, judeţul Mureş, proprietatea Erdelyi Elemer, în suprafaţă de 89 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii B a l v a n o s - A v a s, judeţul Trei Scaune, proprietatea Vajna Dezideriu şi Dr. Vajna Adam, în suprafaţă de 59 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii L u n c a B u d e ş t i, judeţul Ilfov, proprietatea Ana Florescu, în suprafaţă de 11 ha. 7000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani, exploatarea în 2 ani. Revizuirea după 3 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii P l a n t a ţ i a D e s s a, judeţul Dolj, proprietatea Eracle Marincu, în suprafaţă de 21 ha. 3200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în un an.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii B o e r e a c a, judeţul Vlaşca, proprietatea Haritina Ghica, în suprafaţă de 58 ha. 4200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 2 ani.

f) Amenajamentul pădurii R e v a i, judeţul Mureş, proprietatea Comunei

Merişor, în suprafaţă de 20 ha. 2500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui de la alin. c. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Decembrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 262650/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii I s v o r, judeţul Rădăuţi, proprietatea Filip Moţco, în suprafaţă de 11 ha. 5200 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 4 ani extrăgându-se 50 mc. pe hectar.

b) Regulamestul pentru exploatarea pădurii M a x i m e t i, judeţeul Rădăuţi, proprietatea Feodor Tonievici, în suprafaţă de 30 ha. 2900 mp. Regim şi tratament codru că tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Decembrie 1933, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga

No. 265416/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii H r o b i, judeţul Rădăuţi, proprietatea Mihai Matco, în suprafaţă de 25 ha. 2900 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 2 ani prin extragerea a 50 mc. pe hectar.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Hrobi, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ştefan Danelasciuc, în suprafaţă de 12 ha. 8000 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, exploatându-se 7 ha. 2200 în 2 ani prin extragerea a 50 mc. la hectar.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Isvor, judeţul Rădăuţi, proprietatea Axenti Char, în suprafaţă de 10 ha. 5400 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în un an.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Riza, judeţul Rădăuţi, proprietatea Timofie, Maria Tanasciuc etc. în suprafaţă de 12 ha. 1300 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase lăsându-se 50 rezerve la ha. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Decembrie în Cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga

No. 265404/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Racova, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ceciul Pricop, în suprafaţă de 31 ha. 1000 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase lăsându-se 50—60 rezerve la ha. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 2 ani a 8.5000 ha.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Ciudeiu, judeţul Storojineţ, proprietatea Comunei Ciudeiu, în suprafaţă de 25 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 14 Decembrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga

No. 265408/933.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Zăvoiul Alimăniş teanu, judeţul Brăila, proprietatea V. Alimăniş teanu, în suprafaţă de 146 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng cu tăieri în scaun. Revoluţia normală 6 ani, exploatarea în 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Zăvoiul Stăneşti Chirculeşti, judeţul Vlaşca, proprietatea Alex. Carcaleteanu, în suprafaţă de 40 ha. 4600 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve la hectar. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate cu excepţia celui de la aliniatul a. se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Decembrie 1933 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga

No. 265412/933.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Bota etc., judeţul Turda, proprietatea Wass Bela, în suprafaţă de 67 ha. 0365 mp. Regim şi tratament crâng cu 20 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani la toate cele 3 serii în care s'a împărţit pădurea.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Pohăneşti-Chiseliţa, judeţul Rădăuţi, proprietatea Maria Kesseldorfer, în suprafaţă de 30 ha. 5300 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea à 18 ha. 6400 în zece ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Valea Pietrei, judeţul Prahova, proprietatea Stela Nedelcovici, în suprafaţă totală de 25 ha. 9200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani.

Art. 2 — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Decembrie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 32801/933.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Băleni Lot. Nr. 5, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Moşt. Gr. C. Cantacuzino, în suprafaţă de 165 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Vizureşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Elena I. M. Gaicu, în suprafaţă de 80 ha. 2022 mp. Regim şi tratament crâng simplu Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 4 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Zăvoaielor, din comuna Mărunţiş, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Em. Al. Lăzărescu, în suprafaţă de 34 ha. 7300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani, exploatarea în un an. Revizuirea după 7 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Brădeşti-Bătrâni, judeţul Dolj, proprietatea Maria C. I. Mihail, în suprafaţă de 26 ha. 6025 mp. Regim şi tratament crâng simplu Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate — cu excepţia celui de la alin. c. — se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 257406/933.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploattarea pădurii Zăvoiul Fărcăşanca, judeţul Olt, proprietatea Marin Popescu, în suprafaţă totală de 119 ha. 7005 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani, exploatarea în 5 ani. Revizuirea după 5 ani

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Curătura-Zarafului, judeţul Prahova, proprietatea I. N. Gaftoescu, în suprafaţă de 52 ha. 2568 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 4 ani.

c) Amenajamentul pădurii Iarasa, judeţul Odorhei, proprietatea Composesoratului Dumitreni, în suprafaţă de 19 ha. 3241 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii R â p a, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Râpa, în suprafaţă de 303 ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng compus cu 200 rezerve la ha Revoluţia normală 30 ani, pentru elementul crâng şi 90 ani pentru elementul rezervă, exploatarea în 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii V u l p e a s c a, judeţul Mehedinţi, proprietatea Anica Vulpescu, în suprafaţă totală de 12 ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 6 ani conform planului special.

Art 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Ianuarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 16292.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii S o m a r d şi T ă e t u r a, judeţul Târnava Mare, proprietatea Comunei Copşa Mică, în suprafaţă de 233 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii C e i c a, judeţul Bihor, proprietatea comunei Ceica, în suprafaţă de 188 ha. 6229 mp. Regim şi tratament crâng cu 100 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii C e r g h i d, judeţul Mureş, proprietatea Comunei Cerghid, în suprafaţă de 60 ha. 7500 mp. Regim o serie de crâng cu 70 rezerve. la ha. Revoluţia normală 30 ani şi alta de protecţie.

d) Amenajamentul pădurii B e r n a d i a, judeţul Târnava Mică, proprietatea Ion Mikloşi şi soţii, în suprafaţă de 42 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii A l b i ş, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Albiş, în suprafaţă de 31 ha. 3000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii B i s e r i c e a s c a, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei unitare din comuna Gălăţeni, în suprafaţă de 28 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii B o l i n t i n e n i, judeţul Mureş, proprietatea comunei Bolintineni, în suprafaţă de 20 ha. 8500 mp. Regim crâng cu 70 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însăreinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Ianuarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 16308.

Art. 1 — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii I s v o r, judeţul Rădăuţi, proprietatea Gheorghe Serafesco, în suprafaţă de 42 ha. 3300 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 55 ani, exploatându-se în 2 ani 20 ha. 8100 mp.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii I s v o r, judeţul Rădăuţi, proprietatea Ana Tomiuc, în suprafaţă de 17 ha. 6900 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea suprafeţei de 10 ha. 6100 mp. se va face în anii 1933, 1938 şi 1940.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii H r e b e n e ş t i, judeţul Rădăuţi, proprietatea Alexa Tomiuc şi alţii, în suprafaţă de 14 ha. 0900 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 2 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii L o p u ş n a, judeţul Rădăuţi, proprietatea Isak Schaerf. în suprafaţă de 12 ha. 7600 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Ianuarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 16312.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Ianuarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 16300.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

Amenajamentul pădurii Daia, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Daia, în suprafaţă de 30 ha. Regimul: O serie de Codru cu 2 tăeri succesive şi revoluţia normală de 100 ani şi alta de crâng cu 60 rezerve la ha. şi revoluţia normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Paşcani, judeţul Ilfov, proprietatea Maria N. Filipescu, în suprafaţă de 218 ha. 4000 mp. cari se supun Regimului silvic drept rectificare a publicaţiei din Monitorul Oficial 42/930. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Siniru, judeţul Durostor, proprietatea N. Ghiţă, în suprafaţă de 50 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani.

d) Amenajamentul pădurii Miroasa, judeţul Tutova, proprietatea Comunei Rădeşti, în suprafaţă totală de 45 ha. 9900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

e) Regulament pentru exploatarea pădurii Ioneasca, judeţul Argeş, proprietatea Florea Rădulescu, în suprafaţă de 32 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Zoreşti-Voineasa, judeţul Buzău, proprietatea Ion Ivănescu, în suprafaţă de 20 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 6 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 25 Ianuarie 1934 în cabinetul nostru.

No. 19252.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii M ă l i n e a s c a - G ă v a n a, judeţul Argeş şi Teleorman, proprietatea Academiei Române, în suprafaţă totală de 454 ha. 3400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii N e g o e ş t i lot 4, judeţul Dolj, proprietatea Lucia Mitel Dăbuleanu, în suprafaţă totală de 108 ha. 3600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 5 ani.

c) Amenajamentul pădurii D â m b u l N e a m ţ u l u i, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Comunei Varniţa, în suprafaţă de 32 ha. 2300 mp. Regim şi tratament crâng cu 140 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii D u m b r a v a, judeţul Prahova, proprietatea Moştenitori M. Cogălniceanu, în suprafaţă totală de 22 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani, exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 23343/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii L e s p e z i, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Moştenitori Moise Arzoi, în suprafaţă de 163 ha. 7900 mp. Regim şi tratament: Seria I Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani. Seria II-a Codru grădinărit.

b) Amenajamentul pădurii C h i ţ c a n i - C o p a n c a seria XXXIII-a, judeţul Tighina, proprietatea Statului, dată în folosinţă Mânăstirei Noul Neamţ, în suprafaţă totală de 103 ha. 0500 mp. Regim şi tratament crâng cu 100 arbori la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 1 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 23347/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Băjeşti Lot. III, judeţul Muscel, proprietatea Dumitru Moroianu şi Maria Popa Dumitru, în suprafaţă totală de 140 ha. 9765 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală Seria I-a 20 ani, Seria II-a 10 ani, exploatarea în 6 ani şi un an.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Valea Rea, judeţul Prahova, proprietatea Moştenitori Stere Dinescu, în suprafaţă de 62 ha. 3900 mp. Regim şi tratament crâng simplu Revoluţia normală 35 ani, exploatarea în 3 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Poenaru Bordea, judeţul Ialomiţa, proprietatea Sofia Al. Romanescu, în suprafaţă totală de 37 ha. 9135 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 4 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 6 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 26841/934.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1934:

Preşedinte: Georgescu P. C.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M., Ioan P.

Secretar general: Ionescu A.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Vâlceanu Eug., Emanoil C. C.

Membrii:

Antonescu P. — Năstăsescu Gh.
Bunescu M. C. — Nedelcovici Ath.
Caragea N. N. — Priboianu N. V.
Ciurileanu D. — Rodoteatu St.
Drâmbă D. — Sburlan D.
Eliescu A. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.
Florescu M. P. — Stinghe N. V.
Lazăr H.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

I 24873 ... 2022

ANUL XLVI, Nr. 3 MARTIE, 1934

BIBLIOTECA CENTRALA ACADEMIA CIBIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii—Material documentar:

Succesiunea esențelor forestiere în jud. Brașov . *Otto Witting*

Referate — Comentarii:

Un strigăt de alarmă . . . . . *N. Mateescu*
Inviorare ? . . . . . *Horia Manole*
Presa forestieră . . . . . *Gh. Nicolau B.*
Valoarea pădurilor țării . . . . . *Gh. Antonescu*
Răspuns la critica D-lui Dr. Gh. Antonescu . . *V. Dinu*
Omagiu D-lui Prof. P. Antonescu . . . . . *G. Ștefăneccu-Gună*

Cronica:

«Sărbătoarea pădurii» în Polonia. — Conferințe.

Recenzii—Revista revistelor—Informațiuni.—Soc. „Progresul Silvic". Cercul de studii forestiere - *Publicațiuni:* Deciziuni ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVI-e Année. No. 3 Mars 1934 | XLVI. Jahrgang. Nr. 3 März 1934

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes-Documentations :

La succession des essences forestières dans le Deppartement de Braşov . . . *Otto Witting*

Rapports-Commentaires :

Un appel . . . . . *N. Mateescu*
Une reprise d'afaires? . . *Horia Manole*
La presse forestière . . . **Gh. Nicolau-Bârlad**
Une polémique . . . . { *Gh. Antonescu* / *Valeriu Dinu*
Hommage à M. le prof. P. Antonesco . . . . **Gh. Ştefănescu-Gorã**

Chronique. — Récensions. — Revue des revues. — Informations. — Soc. «Progresul Silvic». — Publications: décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Mitteilungen:

Sukzession forstlicher Holzarten im Distrikt Braşov. *Otto Witting*

Abhandlungen :

Eine Mahnruf . . . . *N. Mateescu*
Steigerung der Nachfage . *Horia Manole*
Forstliche . . . . . **Gh. Nicolau-Bârlad**
Eine Polemik . . . . { *Gh. Antonescu* / *Valeriu Dinu*
Ehrenbezeigung dem Prof. P. Antonescu . . . . **Gh. Ştefănescu-Gorã**

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften. Soc. „Progresul Silvic". — Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

12873

Cliseu A. Haralamb

Vedere asupra versantului sudic al masivului Parângu (2529 m.) și limita superioară a pădurii.

Vue sur le versant méridional du massif de Parâng (2529 m.) et la limite supérieure de la forêt.

Gesamtbild des südlichen Teils des Parângu-Gebirges (2529 m.) und die Vegetations grenze des Waldes.

Cliseu A. Haralamb

Pinus montana la limita superioară a pădurii, în Carpați.

Pinus montana à la limite supérieure de la forêt dans les Carpathes.

Die Latsche an der oberen Waldgrenze, in Karpathen.

- IUL. 2005
2014

STUDII-MATERIAL DOCUMENTAR

SUCCESIUNEA ESENŢELOR FORESTIERE IN JUD. BRAŞOV

de OTTO WITTING

In judeţul Braşov, distingem două direcţiuni principale de avansare a bradului, în detrimentul stejarului.

Direcţia întâi, pleacă depe muntele Postăvaru, spre Nord-West, pentru a ajunge localitatea Cristian, precum şi în Direcţia Nord-Estică spre staţiunea Noua-Braşov; orientarea a doua tinde depe muntele Ciuma în direcţia Est şi Nord-Est, spre comunele Vulcan şi Codlea.

Avansarea spre Cristian şi Noua-Braşov, se poate considera aproape ca încheiată, deoarece bradul aici a pus stăpânire pe cele mai multe locuri prielnice lui, în cursul celor 2—3 secole din urmă.

Avansarea spre Vulcan-Codlea, care în urmările ei este mai puţin clară şi perfectă, deoarece pe lângă brad, trebue considerat ca cuceritor al terenului şi fagul, nu este încheiată şi se poate considera că mai continuă.

In cele ce urmează vom aduce mai întâi dovezi pentru succesiunea deja efectuată a esenţelor forestiere, apoi descriem împrejurările climatice şi geologice ale locurilor respective şi în fine vom expune cauzele acestei succesiuni a esenţelor forestiere.

I. DOCUMENTAREA SCHIMBĂRII ESENŢELOR

1. Direcţia Cristian.

Pădurile din regiunea comunei Cristian au fost populate până în secolul al 16-lea cu întinse masive constituite din stejar, fapt confirmat de următoarele realităţi:

39747

a) In anul 1550 şi anume între data de 21 Septemvrie şi 20 Octomvrie, adică într'o singură lună au fost vânaţi în pădurile situate în jurul comunei Cristian, nu mai puţin de 25—30 de urşi [1]).

Acest fapt se poate explica prin aceea, că în locul bradului de acum, se aflau atunci aici păduri întinse de stejar, cari în anul 1550 aveau o fructificaţie abundentă de ghindă. Graţie abundenţii ghindei s'au adunat urşii în număr mare în aceste păduri, şi astfel au putut fi vânaţi în massă.

b) Din declaraţia locuitorului Depner Mihail din Vulcan reiese că în anul 1870, în pădurea numită Spinarea lată, erau în majoritate stejari seculari. Astăzi se găsesc acolo brazi.

c) In anul 1886, H. Bretschneider constată, cu ocazia amenajării acestor păduri, că „masivele de stejar dominante, cari au populat aceste păduri, au fost înlocuite cu masive compacte şi bine conformate de brad, în cari se mai găsesc în mod sporadic resturi din stejarii de atunci, mai slabi, supravieţuitori.

d) Chiar azi se găsesc răspândiţi în masivele de brad, precum şi pe întreaga suprafaţă a păşunei comunale, resturi de stejari bătrâni seculari, constituind incontestabil ultimele rămăşiţe ale unui masiv dispărut.

Conform constatărilor precise, privitoare la pădurea comunei Cristian, pe o suprafaţă de 936 Ha. bradul reprezintă azi 60% din compoziţia masivului, constituind astfel esenţa dominantă, în raport cu stejarul în proporţie de 20%, moliftul 10% şi diverse 10%.

2. Direcţia Noua—Braşov.

Imprejurimile staţiunei Noua-Braşov, au fost populate până în secolul al 16-lea mai ales cu masive de stejar, fapt confirmat de următoarele date:

a) In actele oficiale ale Municipiului Braşov din anul 1522, o pădure este numită „Silva Heg", precum şi „Hegh" şi „Haag", în care s'ar găsi „Ligna quercina ad majores bombardas".

După Zaminer, această pădure ar fi fost situată între Piscul lui Bucur, Poiana Florilor şi Noua. Această constatare şi afirma-

---

1) Otto Witting, Die Geschichte der Jagd, din Wirtschaftsgeschichte des Burzenlandes pag. 52.

ţiune este susţinută de împrejurarea că încă în anul 1891 se aflau aici rămăşiţe de stejari extrem de bătrâni [1]).

b) In sensul descrierei arboretelor, cari populau pădurile oraşului Braşov, făcută de către Jüngling „Provizoriul Oraşului Braşov" şi mai târziu Prefect al Poliţiei acestui oraş [2]) se găsea în pădurea Trainer de lângă Noua-Braşov, stejar, brad şi fag, înlocuiţi azi cu brad 0.9, molid 0.1. Aceiaşi lucrare constată prezenţa, în pădurea Poiana Florilor şi Piscul, a stejarului, fagului, alunului şi a bradului, înlocuite azi, cu brad 0.7, fag 0.3, cu puţin stejar răspândit în mod sporadic. Pădurea Braniştе era populată cu puţin stejar, mult fag, alun şi brad, esenţe înlocuite azi cu brad 0.5, fag 0.4, diverse 0.1. Insfârşit în pădurea Valea Gheţoasă, populată pe vremuri cu fag tânăr, alun şi puţin stejar, se găseşte azi un arboret format din brad 0.5, molift 0.2 şi fag 0.3.

c) Urmărind valorizarea bunurilor Oraşului, proprietarul a arendat, în cursul anilor 1800, 1802 şi 1807, ghinda şi jirul din pădurile situate în jurul localităţii Noua-Braşov, în vederea îngrăşatului râmătorilor [3]). Această împrejurare confirmă faptul că la acea dată mai erau în această localitate stejari bătrâni şi resturi din masivul, care popula în trecut aceste păduri.

d) Şi astăzi se mai găsesc în această regiune sporadic resturi de triunchiuri de stejari seculari.

3. Direcţia Vulcan—Codlea.

Procesul de penetraţiune şi substituire a esenţelor se confirmă prin următoarele:

a) Locuitorul Martin Els. din Vulcan, afirmă într'o declaraţie că, pădurile Piscul Isinilor, Poeniţa şi lângă Grădina Cucuruzului, a Bisericii Evanghelice din Vulcan erau populate în anii 1860—1870, cu un codru secular de stejar, pe o întindere de circa 20 Ha. Această specie a cedat între timp locul bradului, care constitue azi esenţa dominantă.

---

1) Zaminer pag. 65. După părerea acestui autor, stejarul care a populat această staţiune a fost utilizat la reconstruirea Braşovului, distrus de incendiul din anul 1689.

2) Magistratsakt al Oraşului Braşov No. 3957/1873 precum şi Zaminer „Die Geschichte des Waldwesens", pag. 54.

3) Magistratsakt al Oraşului Braşov No. 3096/1800, 3204/1802 şi 2712 din 1807, precum şi Zaminer, Die Geschichte des Waldwesens pag. 212 şi 213.

b) După afirmaţiunile aceluiaş locuitor, în pădurea Valea Fântânii, proprietatea comunei Vulcan, era pe o suprafaţă de circa 40—50 Ha. în anii 1860—1865, un arboret tânăr de brad, din care se ridicau sporadic resturi de stejari seculari. Existenţa acestor rezerve, prezintă dovada eclatantă a stăpânirii stejarului pe acele suprafeţe în trecutul îndepărtat.

Şi azi o luncă din apropiere este numită „Pe sub Stejari".

c) Din descrierea parcelară ataşată amenajamentului pădurilor comunei Vulcan, întocmit în anul 1896, se constată faptul că la acea dată multe parcele prezentau pe ici pe colo şi stejari seculari. Aceste rezerve constituiau, după toate probabilităţile, ultimile resturi ale unui masiv de stejar dispărut.

d) Regenerările naturale din ultimele decenii dovedesc progresul şi penetraţiunea hotărîtă a bradului în această pădure, deşi s'a aplicat regimul codrului cu tăeri rase, modalitate de exploatare care nu este prielnică regenerării bradului.

II. DESCRIEREA STAŢIUNII

Cu privire la staţiunile şi localităţile în chestiune constatăm următoarele elemente ale staţiunei:

1. Latitudinea Nordică 45° 35′—45° 40′.
   Longitudinea Estică 43° 00′—43° 20′.

2. Regiunea munţilor mici, altitudinea variind între 600—800 m.

3. Inclinarea terenului variază între 0°—30°, în medie 10°—20°. Expoziţia generală a pădurilor din complexul comunei Cristian, este Nord-Westică a celor din Noua-Braşov Nord-Estică, iar a celor din Vulcan, Estică.

4. Clima: Date speciale referitoare la fiecare pădure în parte nu posedăm; s'au luat datele dela staţiunea meteorologică din Braşov, situată în apropierea pădurilor tratate.

Aceste date prezintă media anilor 1913—1922.

a)	Temperatura anuală medie	7°.51	Celsius.
b)	„ maximă medie	32°.25	„
c)	„ minimă medie	—20°.11	„
d)	„ minimă în decursul celor 10 ani	—22°.8	„
e)	„ medie a lunilor Mai-August (Tetratherma)	15°.52	„

f) Umezeala relativă mijlocie 75.63%.
g) „ „ a lunilor Mai-August 73.19%.
h) Cantitatea anuală mijlocie de precipitaţiuni 754.8 mm.
i) Cantitatea mijlocie de precipitate a lunilor Mai-August 412.95 mm.
k) Ultimul ger târziu : 7/V, 8/V, 22/V, 23/V, 6/VI, 18/V, 25/IV, 19/IV, 27/V, 9/V.
j) Primul ger timpuriu : 2/X, 22/IX, 25/IX, 22/X, 24/X, 13/X, 5/X, 20/IX, 23/X, 3/XI.

5. Subsolul: [1])

a) Cristian. Constituţia geologică foarte variată, în general calcar triasic şi jurasic, gresie jurasică (Lias, Dogger), conglomerate cretacee, puţină argilă liasică, adecă depozite marine sedimentare.

b) Noua-Braşov. Conglomerare cretacee.

c) Vulcan. Dela valea Cramului spre Sud: Conglomerate calcaroase, cretacee, spre Nord: în general triasic şi jurasic, gresie jurasică (Liass. Dogger), conglomerate cretacee şi micaşisturi.

6. Solul.

Deasupra calcarului s'a format în general stratul de argilă brun-roşie (terra rosa), deasupra gresiilor şi a conglomeratelor argilă brună nisipoasă cu pietriş de structură foarte variată. Pe coame şi versanţi, stratul fertil este superficial şi reavăn; dealungul păraelor solul este profund şi umed, în general compact şi puţin permeabil. Compoziţia mineralogică: calcar, cvarţ, mică, argilă micaşişturi, gneisuri, granite, marne şi în unele locuri argilă pură.

III. MOTIVELE SUBSTITUIREI ESENŢELOR

Motivele substituirei esenţelor rezidă, după Morosow [2]), în proprietăţile biologice ale esenţelor concurente în lupta pentru stăpânirea solului, apoi în acţiunea factorilor externi, precum şi în intervenţia omului.

Ţinând seama de cele spuse, elementele invocate se clasează în felul următor :

1) Dr. E. Jekelius, Zăcămintele de cărbuni din România, Institutul Geologic al României. No. 3 Fascicola No. 1/1923.

2) Morosow, Di Lehre vom Walde editura Rubner pag. 257—302.

1. Proprietăţile biologice interne ale esenţelor.

Exigenţele mari de lumină ale stejarului, determină şi contribue la pierderea de către această specie, a luptei angajate pentru stăpânirea solului, în favoarea bradului.

După Morosow [1]), seminţişul de stejar, nu rezistă în general umbrirei etajului dominant mai mult de 10—15 ani. Stejarul poate, în consecinţă, vegeta în condiţiuni prielnice, numai dacă primeşte la timp şi în întâia lui tinereţe, lumina şi căldura necesară şi dacă nu este condamnat a suporta neajunsurile provocate, fie de etajul dominant format din aceeaş specie, fie de buruieni, cu creştere mai rapidă.

Dimpotrivă bradul este o specie eminamente de umbră, care se instalează în condiţiuni excelente la adăpostul stejarului, înainte de instalarea seminţişului de stejar, suportând decenii în şir umbrirea, fără a se prăpădi din cauza lipsei de lumină.

Atât stejarul cât şi bradul, sunt foarte susceptibili, faţă de ger. In lupta contra acestui element natural, bradul este avantajat prin etajul dominant format din stejar, sub adăpostul căruia se desvoltă în bune condiţiuni, fapt, ce sporeşte calităţile lui de esenţă de regenerare sub masiv, în raport cu stejarul şi în detrimentul acestei specii.

Ambele specii prezintă exigenţe pronunţate faţă de sol şi sistemul radicelar pivotant. Caracteristica specială a stejarului este însă, că resimte ori ce schimbări brusce produse în sol, provocate de intervenţia omului, prin întreruperea masivului. Consecinţa, acestor intervenţii, este formarea de crăci lacome şi uscarea vârfurilor, făcându-l astfel, mai puţin rezistent în lupta pentru existenţă.

Stricăciunile cauzate de vânat şi de vite provoacă pierderi importante ambelor specii. Experienţa ne învaţă însă, că stejarul este mai expus acestor stricăciuni, decât bradul, mai ales la începerea vegetaţiei.

Longevitatea ambelor specii este mare. In timp însă ce stejarul prezintă în tinereţe o creştere mai rapidă decât bradul, perioada de creştere a bradului este mai lungă decât a stejarului.

Maturitatea germinativă a seminţelor este realizată de ambele specii la vârsta de 60—70 ani. Fructificaţia abundentă a steja-

1) Idem pag. 138.

ruiui se repetă însă la 6—7 ani, în timp ce bradul fructifică abundent la 3—4 ani, fapt care contribue la sporirea posibilităţilor de răspândire a acestei specii. Puterea de răspândire a bradului este susţinută de uşurinţa seminţelor şi de aripa seminţei, cu ajutorul căreia poate zbura, în condiţiuni prielnice de vânt la distanţe de mai mulţi kilometri. Faţă de aceste avantajii, ce prezintă bradul în lupta pentru cucerirea solului, ghinda mai grea a stejarului este distrusă de şoareci, vite şi vânat în mari cantităţi şi împiedicată în răspândire, care în cele mai multe cazuri nu se face decât în mod întâmplător prin intervenţia animalelor sau păsărilor.

După Morosow, stejarul suferă chiar şi în urma puterii lui de lăstărire, în sensul că se realizează consistenţa mai plină, reducându-se capacitatea de fructificaţie. Această împrejurare este în desavantajul mare al posibilităţilor de instalare şi desvoltare a semiţişului de stejar, fără a putea împiedeca în acelaş timp penetraţiunea bradului.

După instalarea bradului sub adăpostul stejarului, se manifestă, în afară de umbrirea solului. şi alte fenomene, în măsură a influenţa nefavorabil nu numai asupra semiţişului de stejar instalat ci şi asupra arboretului bătrân de stejar, existent. Se va creia probabil, prin prezenţa bradului, o climă forestieră cu totul specifică, care va fi în avantajul bradului şi în detrimentul stejarului.

Astfel, în urma proprietăţilor biologice şi ecologice descrise, rezultând din lupta pentru existenţă, stejarul riscă mereu de a fi oprimat de brad.

2. Influenţa factorilor externi.

Climatul, compoziţia şi configuraţia solului, influenţează puterea de regenerare a pădurii, precum şi energia ei în lupta pentru existenţă.

După Mayer [1]), fiecare specie forestieră se desvoltă cel mai bine în optimul ei climatic, în care ea este mai rezistentă şi mai capabilă de concurenţă.

Ori ce specie adusă din optimul ei climatic, într'o regiune mai caldă sau mai rece, determină schimbarea proprietăţilor ei biologice, precum şi a posibilităţilor ei de răspândire şi regenerare.

---

1) H. Mayer, Waldbau auf naturgesetzlicher Grundlage, 1909, pagina 73—79.

In climat mai cald, se măreşte aportul de umbră al speciei şi creşterea ei în înălţime. Creşterea este la început mai rapidă apoi mai înceată. Consistenţa este mai închisă, în timp ce exigenţele speciei faţă de sol sunt mai reduse. In climat mai rece arborele reclamă mai multă lumină, creşterea lui în înălţime, precum şi rapiditatea creşterii sunt mai reduse. Consistenţa descreşte, exigenţele faţă de sol sunt mai mari, puterea de lăstărire este redusă.

După Mayer, zona optimă de vegetaţie a bradului se intercalează între limita inferioară, mai caldă, a optimului moliftului şi extremitatea superioară, mai rece, a fagului. Acea a stejarului, între limita superioară, mai rece, a castanului şi limita inferioară, mai caldă, a fagului [1]).

Faţă de răspândirea diferitelor specii şi încadrarea lor în optime climatice în sensul autorului susindicat, se poate constata faptul că limita inferioară mai caldă, a optimului climatic al moliftului, care constitue în acelaş timp zona optimă a bradului, coboară în Europa până la limita superioară, mai rece, a optimului stejarului.

Comparând condiţiunile climaterice expuse în partea II-a a lucrării de faţă, cu acelea indicate de către Mayer pentru fiecare zonă climatică în parte [2]), constatăm faptul, că acestea corespund limitei superioare, mai reci, a zonei fagului şi celei inferioare, mai calde, a moliftului. Rezultă în consecinţă faptul că regiunile şi pădurile cari constitue obiectul acestui studiu, sunt situate în sensul încadrărilor şi fixării zonelor de către Mayer, în optimul climatic al bradului şi la limita superioară, mai rece, a stejarului.

După cercetările făcute de către Fekete şi Blattny [3]), pe teritoriul fostei Ungarii, privitoare la răspândirea în linie verticală a speciilor, rezultă faptul că zona de răspândire a masivelor de brad variază în medie între 640—1090 m. — masivele de gorun ajungând, în medie, limita superioară de răspândire la 700 m., iar cele de stejar 620 m. Constatăm în consecinţă realitatea, că stejarul, se găseşte în locurile cercetate de noi, la limita superioară a zonei lui de vegetaţie, în timp ce bradul în mijlocul zonei lui optime, şi în parte, la limita inferioară a acestei zone.

1) H. Mayer, Waldbau auf naturgesetzlicher Grundlage, 1909 pagina 150 şi 202.

2) Idem, pagina 62—65.

3) Fekete şi Blattny, Die Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und Sträucher im ungarischen Staate, Vol. II, pag. 123, 124, 131.

In cazul nostru intră aşadară în lupta dintre stejar şi brad pentru stăpânirea solului toate împrejurările şi elementele expuse mai sus, în măsură a influenţa în orice direcţie rezultatul luptei, tinzând a dovedi superioritatea bradului, care se găseşte în cele mai prielnice condiţiuni de regenerare, în opoziţie cu stejarul, care pierde terenul, manifestând exigenţe pronunţate faţă de lumină şi sol, descreştere în înălţime şi rapiditate de creştere.

In cadrul cercetărilor făcute, nu intră solul propriu zis deşi construcţia şi compoziţia lui este în măsură a determina, după Morosow, puterea de rezistenţă a semiţişului unei specii, longevitatea speciei şi puterea ei de refacere, având în acelaş timp rol hotărîtor în reuşita luptei aprige dintre specii [1]).

De relevat mai este faptul, că răşinoasele vegetează în întâia generaţie în excelente condiţiuni în solul foioaselor [2]), precum şi faptul că bradul manifestă o pronunţată predilecţie faţă de soluri argiloase, cari se găsesc în măsură preponderentă în pădurile tratate în această lucrare [3]).

3. Intervenţia omului.

In urma numărului, relativ mare, al populaţiei din Ţara Bârsei, a industriei ei înfloritoare, a diferitelor bresle de meseriaşi, foarte desvoltate, apoi a războaielor nenumărate şi distrugerilor nemaipomenite, nevoia lemnelor de foc şi de construcţie, a fost totdeauna foarte mare în cursul veacurilor.

Dintre toate speciile, a fost preferat în primul rând stejarul, pe de o parte, graţie calităţilor lui excepţionale, ca lemn de construcţie, ca rezistenţă şi ca posibilităţi de utilizare multiliterale, pe de altă parte însă graţie instalării lui naturale şi fatale, în apropierea comunelor, unde exploatarea lor era cu mult mai uşoară, decât a răşinoaselor, aşezate mai în sus şi mai departe şi mai greu sau deloc accesibile omului, în urma lipsei mijloacelor de transport forestiere.

Din datele oficiale ce ne stau la dispoziţie, se constată că numărul delictelor forestiere comise în anul 1799 şi 1805 de către lo-

1) Morosow, Die Lehre vom Walde, pag. 311.
2) Jakobi, Die Verdrängung der Laubwälder, 1912, pag. 113.
3) Hitschmann, Vademekum, Wien, pag. 349.

cuitorii comunei Cristian asupra stejarului din pădurile oraşului Braşov, situate în apropierea comunei, era considerabil [1]).

Această împrejurare dovedeşte că în acel timp era pustiită deja o mare parte a propriilor lor stejari.

Intervenţiile omului nu se exercitau în mod raţional şi cu intenţiunea de a asigura continuitatea acestui bun. Exploatările făcute până la jumătatea secolului trecut, erau echivalente cu devastarea pădurii [2]).

Exploatările erau făcute cu aplicarea inconştientă a regimului grădinărit, fără considerare la necesităţile regenerării şi de menajarea solului. Cu ocazia exploatărilor se întrebuinţa fără socoteală lemnul cel mai bun, iar cel mai slab, neapt, se lăsa pur şi simplu pe loc.

Intensitatea distrugerilor pădurilor de stejar o dovedeşte ordonanţa Guberniului Regesc din anul 1772 [3]), prin care se opreşte strict descojirea stejarului pentru trebuinţele tăbăcăriilor precum şi tăerea stejarilor tineri, pentru nutrirea caprelor.

Distrugerile provocate de intervenţia omului, au fost complectate şi intensificate de păşunatul în păduri, practicat fără nici o restricţiune şi fără considerare la anotimp, fapt ce a primejduit în primul rând stejarul.

Stricăciunile provocate de păşunatul vitelor au avut consecinţe dezastruoase în special asupra stejarului; masivul secundar a fost distrus; semiţişul nimicit, solul desgolit şi degradat calitativ. Lupta stejarului în aceste împrejurări, în special la limita superioară a zonei lui de vegetaţie, unde această luptă pentru existenţă era deja îngreunată de elementele naturii, devenea astfel tot mai slabă şi mai săracă în rezultate, reducându-i-se puterea de regenerare la minimum.

Păşunatul a avut, desigur, un efect dezastruos şi asupra bradului. Putrezirea roşie din tulpina bradului se poate explica în parte, în ultimă analiză, prin faptul de mai sus, totuşi bradul a reuşit în această luptă, graţie proprietăţii lui biologice şi a puterii lui de penetraţiune şi afirmare, rezistând cu mai mult succes decât stejarul, în zona lui optimă de vegetaţie.

---

1) Magistratsakt No. 227/1799 und 3129/1805, şi Zaminer, Die Geschichte des Waldwesens, pag. 256 şi 259.

2) Witting, Die Geschichte der Forstwirtschaft, pag. 24.

3) Zaminer, Die Geschichte des Waldwesens, pag. 249.

Astfel s'a deranjat, prin intervenţia omului, echilibrul, care reglementa viaţa normală a pădurii, creind şi provocând condiţiuni prielnice penetraţiunei bradului, în detrimentul stejarului.

Reuşita bradului, şi nu a fagului, în acest proces de penetraţiune se datoreşte faptului că bradul era situat în apropierea masivelor de stejar şi că s'a putut întinde mai repede, în urma seminţei lui înaripate şi mai uşoare decât sămânţa grea a fagului, foarte exigent faţă de calitatea solului.

IV. CONCLUZIUNI

Ţinând seama de cele ce preced, constatăm faptul că substituirea esenţelor în Ţara Bârsei rezidă în proprietăţile biologice ale bradului şi stejarului, precum şi în concursul de împrejurări externe.

In cursul acestui proces, bradul a fost ajutat în lupta lui, de intervenţia brutală a omului, care a diminuat puterile de regenerare a stejarului, avantajând indirect bradul în tendinţele lui de penetraţiune.

Teoriile existente privitoare la substituirea esenţelor cunoscute mie, sau confirmat în realitate în sensul că, lupta pentru existenţă s'a câştigat de acele esenţe, cari în condiţiuni staţionale egale, realizează cele mai mari înălţimi de creştere, au coronamentul cel mai închis, prezentând în acelaş timp, longevitatea cea mai mare [1]).

---

1) Borggreve, Heide und Wald. Berlin 1875, pag. 49, apoi şi Jakobi, Die Verdrängurg der Laubwälder, 1912 pag. 19.

S'a mai consultat:

Revista pădurilor din anul 1925: Rubner, Evoluţia Pădurilor tradusă de Dr. Marin Drăcea.

Rubner, Die Pflanzengeographischen Grundlagen des Waldbaues. Weber, Handbuch der Forstwissenschaft 1926, vol. II, pag. 40.

La succession des essences forestières dans le Deppartement de Braşov

S'appuyant sur des documents et des informations locales, l'auteur constate que dans les forêts du deppartement de Braşov le chêne a été partiellement substitué par le sapin. Les recherches indiquent que les conditions de végétation sont plus favorables à celui-ci. En tout cas, l'intervention de l'homme a joué un grand rôle dans ce procès de substitution.

Sukzession forstlicher Holzarten im Distrikt Kronstadt

Auf Grund von Akten und örtlichen Nachfragen stellt Verfasser fest, dass in den Forsten des Distriktes Kronstadt, die Eiche grösstenteils dem Anbau der Tanne hat weichen müssen. Die Forschung hat ergeben, dass die Vegetationsbedingungen für die Tanne günstiger sind.

REFERATE — COMENTARII

UN STRIGAT DE ALARMA

de Ing. N. MATEESCU

Este mai bine de un deceniu de când inginerii Silvici au arătat relele urmări ale legilor de exproprierea pădurilor pentru constituirea islazurilor comunale.

D-l Profesor P. Antonescu, care acum 35 ani, a vizitat torenţii depe valea Topologului jud. Argeş, scria pentru comuna Bălceşti între altele:

„Aspectul sub care se prezintă acţiunea distructivă a torenţilor în aceste localităţi este înspăimântător. Nu-ţi vine a crede în adevăr, că cineva să fie în stare de atâta indiferenţă vinovată, când este vorba a se păstra solului naţional integritatea forţelor sale productive; şi adevăraţi inamici ai ţării ne putem numi, dacă cunoscând mai de aproape răul vom continua şi de aci înainte a rămâne ca nişte reci spectatori, faţă cu transformarea, cu schimbarea radicală, ce se face de la o vreme în condiţiunile naturale ale acestei ţări".

Ei bine, ca elev al acestui Profesor şi după cei 35 de ani de experienţă în serviciul pădurilor ţării, fiind bine cunoscător şi al gravei probleme a păşunilor din păduri, mă cred dator, ca şi prin aceste rânduri, să adresez încă un desnădăjduit apel către autorităţile în drept şi opinia publică, cerând, ca cel puţin acum, să se dea atenţia cuvenită şi acestei chestiuni de cel mai vital interes economic al ţării.

Este, în adevăr, momentul cel mai prielnic, când alegerile generale au trecut, iar în programul noului Guvern, fiind înscris, „O gospodărească politică forestieră" şi „constituirea pădurilor comunale va fi realizată în limita disponibilităţilor forestiere şi a posibi-

lităților financiare", să se profite de acele dispoziții ale legii din Monitorul Oficial Nr. 97/933, ce se pot aplica, nu numai în interesul sătenilor, dar în acelaș timp și pentru propășirea economică a țării, adică art. 11 prin care legiuitorul după ce recunoaște că sunt, „porțiuni degradate în pășunile constituite în baza diverselor le„giuiri", impune reîmpădurirea lor „potrivit dispozițiunilor din legea „pentru ameliorarea terenurilor degradate, cu mijloace puse la dispoziție de Stat și comunele respective".

Iar prin ultimul aniliat al art. 11 se precizează:

„Pădurile rezultate pe această cale, împreu„nă cu pădurile rezervate în pășune, capătă caracterul de păduri comunale".

Prin aplicarea urgent a menționatelor dispozițiuni legale, se salvează dela dezastru și marea suprafață de pe care s'a tăiat ilegal tuferișurile de pădure depe coaste surpătoare, interpretându-se greșit ordinele circulare ale Serviciului Pășunilor din Minister, relativ la „curățirea mărăcinilor, etc." în plus că se câștigă campania de lucru a anului 1934, prin începerea fixării și plantării râpilor etc., din pășunile noui ori vechi. Reglementându-se astfel pășunatul în porțiunile proprii de pășune, cu interzicerea dela pășune a menționatei enorme suprafețe de tuferiș depe coaste surpătoare, ca și pădurile exploatate în toamna trecută și această iarnă, din regiunea de câmpie — se repune în valoare, o considerabilă întindere, ce în viitor foarte puțin îndepărtat, poate fi folosită de săteni ca păduri comunale.

In vederea celor ce preced, se necesitează:

1. Decizia Onor Consiliului de Miniștri pentru suprimarea de posturi dela regiile autonome, să nu se aplice și personalului silvic dela Caps, pentru ca, până la reorganizarea serviciului de pază, gestiune și control la pădurile țărei și pășunile din păduri, cu pășunile alpine, să se înlesnească executarea imediat a dispozițiunilor menționatului art. 11 al acelei legi.

Inginerii silvici disponibili din serviciul central vor ajuta pe cei din serviciile exterioare, ca de o dată cu celelalte lucrări curente dela Stat ori control la pădurile supuse regimului silvic, să efectueze și lucrările cu termene fixe precum urmează:

a) Dela 20 Februarie—20 Martie și cel mai târziu 1 Aprilie 1934, să se delimiteze pe teren perimetrul pădurei rezervate cu terenurile degradate, ce vor forma pădurea comunală pe sat ori co-

mună, perimetru fixat prin hotare naturale, ori movile, cari să despartă pădurea propriu zisă de viitoarea pădure comunală.

In acest interval se vor întocmi şi devizele pentru lucrările de plantaţii, împrejmuiri etc., urgente şi posibile de executat în primăvara 1934, explicând şi stăruind a se prevedea şi de comune, sumele necesare şi posibile, în bugetul 1934—1935.

b) Dela 20 Martie—20 Aprilie 1934, vor fi supravegheate pe teren lucrările de fixare şi reîmpădurire dela litera a de mai sus, ca şi receparea lăstarului fost în trecut ros de vite, lăstar care ne mai fiind expus păşunatului, poate să se desvolte în bune condiţiuni.

c) Dela 21 Aprilie—1 Maiu 1934, odată cu terminarea lucrărilor dela litera a şi b, se vor controla actele de învoirea în terenul destinat păşunei pentru vitele reglementare şi în raport cu calitatea şi întinderea păşunei disponibile, terminându-se cu debandada de până acum, care a încurajat înmulţirea caprelor prin înscrierea lor în actele agricole, în nume de oi; fie că s'au introdus vite în număr aşa de mare, că terminând repede iarba din islaz, au scăpat în pădurea Statului rămasă neexpropriată şi au distrus seminţişuri, plantaţii, etc.

2) Cu sumele ce se vor obţine imediat dela Banca Naţională, — în contul veniturilor islazurilor comunale ori pădurilor comunale, se vor procura prin Ministerul Agriculturei:

a) Puieţii pentru plantat, material pentru lucrări de fixare, etc.

b) Seminţe de plante furajere, în special lucernă, ce se vor distribui chiar gratuit la săteni, când terenul din islaz n'ar fi propriu pentru a se cultiva de comună cu lucernă, etc.

c) Direct dela fabrică se va procura marea cantitate de sârmă ghimpată, necesară separărei păşunei despre pădurea Statului rămaparticulare etc., lipite de menţionatele perimetre de păduri comunale, Dar se va conveni la un preţ care să fie sub cel care s'ar obţine fără taxa vamală din ţările unde exportăm cereale şi lemne.

3) Ca lucrare pregătitoare a legei pădurilor comunale, se va întocmi şi o situaţie cu evaluarea sumară a porţiunilor de păduri particulare etc., lipite de menţionatele perimetre de păduri comunale, anexându-se şi oferte de vânzare la comună, cu teremene de plată cât mai lungi.

In definitiv, în modul expus, chiar şi sătenii vor trebui să înţeleagă că pădurile comunale fiind pentru folosul lor şi al copiilor

lor, urmează să se conforme legei cu toată tragerea de inimă, mai ales ca prin aceasta să contribuie şi la înlăturarea inundaţiilor cari au devenit catastrofice tocmai din cauza despăduririlor din ultimele decenii.

Un appel

On fait voir la nécessité d'appliquer immédiatement les dispositions de l'article 11 de la loi publiée dans le Journal officiel No. 97, du 28 Avril 1933, c'est à dire, la loi sur la délimitation des surfaces dégradées, englobées dans les pâturages communaux, sur leur reboisement et l'utilisation des forêts résultantes, d'après les normes établies pour les forêts communales.

Ein Mahnruf

Es wird auf die Notwendigkeit hingewiesen, die Bestimmungen des Artikels 11 des im Staatsanzeiger No. 97 vom 28 April 1933 veröffentlichen Gesetzes unvorzüglich in Kraft treten zu lassen. Derselbe bestimmt dass jene Flächen der durch Waldenteignung geschaffenen Gemeindeweiden, welche abgewirtschaftet sind wieder aufgeforstet werden sollen und als Gemeindewälder zu verwalten seien.

Der Verfasser macht Vorschläge wie in diesem Falle vorzugehen sei.

INVIORARE ?

de Ing. HORIA MANOLE

Ultimele manifestări, în materie de tranzacţiuni de lemn rotund, ar îndreptăţi, poate, să se creadă, că o nouă eră va începe, pentru toţi aceia, cari având ca obiect de preocupare L e m n u l, vor putea să pună un punct chinurilor îndurate, în ultimii trei ani.

Este, în adevăr, de netăgăduit, că preţul lemnului rotund a crescut, în timpul celor 6—7 luni din urmă, cu un procent care variază de 30—40%. Dar, pentru a nu se trage o concluzie necorespunzătoare, trebue să se facă o menţiune, în sensul, că nu la toate esenţele se observă această majorare. In materie de comerţul lemnului, este foarte interesant de observat, că fiecare esenţă are o epocă. Ea ţine câteodată 2 ani; alteori 3—4 ani, pentru a nu mai prezenta apoi nici un fel de interes. Nimic nu poate fi mai elocvent ca exemplul ce se poate da cu stejarul, care a avut o perioadă de afaceri, ce a durat multă vreme. Deodată, nimeni nu s'a mai preocupat de acest material, ca şi cum ar fi dispărut depe harta forestieră a ţării. Tot aşa s'au petrecut lucrurile cu fagul de lucru. A avut o epocă, ce a dăinuit cam 6 ani, pentru ca acum aproape să nu mai fie vorbă despre acest soiu de material.

In schimb, răşinoasele (ca bradul şi moliftul) a căror cerere încetase în cei din urmă trei ani, ajungând la un moment dat să fie negociate cu preţuri ce frizau neomenia, au reînceput să fie căutate într'o măsură mai bună, de unde şi o augmentare a preţurilor, dupe cum afirmam mai sus.

Curios se prezintă, în aceeaş ordine de idei, faptul de a se cere, cu oarecare insistenţă, P i n u l, care nici odată nu a format obiect de tranzacţiuni însemnate în ţara noastră.

Ar fi, desigur, interesant de urmărit fenomenul ce se petrece în această materie, din punctul de vedere al alternanţei cererilor, pe natură de esenţe. Periodicitatea cererilor variază într'un cadru oarecum elastic. Nu se poate stabili, a priori, care este frecvenţa

acestei periodicităţi. Totuşi cum ziceam, ea există, manifestându-se între oarecari limite.

Dar, nu e mai puţin interesant de observat, că în timp ce preţul lemnului brut a suferit o urcare în vremea din urmă, nu se simte încă, în aceeaşi proporţie, urcarea ce ar trebui să fie corespunzătoare, pentru lemnul fasonat în fabrică. Aşa dar, un nou anachronism. E drept, că nu trebue să neglijăm sezonul, încă în stagnare, sub raportul angajamentelor de cherestele, dar peste o lună, sau maximum două, preţurile se vor stabili, pentru campania de primăvară. Până atunci, industriaşii se aprovizionează cu materia primă la preţurile de azi, urmând a se vedea, la timp, care va fi orientarea pieţii.

Este lucru cert, că o sporire a preţurilor de vânzare a lemnului ferăstruit, s'ar putea uşor obţine, dacă micii fabricanţi ar avea posibilitatea de a aştepta, până în luna Martie, şi nu ar fi forţaţi să vândă în orice condiţiuni, pentru obţinerea unor avansuri cu cari să se servească, la cumpărarea lemnului brut. De aici se trage, într'o f o a r t e l a r g ă m ă s u r ă, lipsa preţurilor satisfăcătoare, pentru lemnul industrializat. Altfel vorbit, ideea s'ar putea enunţa zicând, că concurenţa micilor industriaşi — cari la rândul lor sunt îndemnaţi de nevoi aprige — produce menţinerea actuală a preţurilor, care este ruinătoare, pentru fabricanţi.

O sporire de numai 20%, a cherestelii, faţă de preţurile din anul trecut, ar da dreptul să se privească situaţia, în această direcţiune, ca o î n v i o r a r e, pe piaţa lemnului.

In maximum două luni, se va vedea, în ce măsură se poate vorbi despre înviorare.

Une reprise d'affaires

Dans le dernier temps on a observé une sensible amélioration du prix du bois des essences résineuses, mais seulement pour les grûmes et non pour les bois de charpente.

A son avis, l'auteur croit qu'on peut expliquer ce phénomène par la concurrence que font les petites industries de bois.

Steigerung der Nachfrage

In letzter Zeit konnte ein gewisses Anziehen der Preise für Nadelrundholz beobachtet werden, ohne indess ein entsprechendes Wachsen der Schnittholzpreise zur Folge zu haben. Verfasser glaubt diesen Umstand der Konkurrenz der kleinen Holzindustriellen zuschreiben zu müssen.

ASUPRA PRESEI FORESTIERE

de GH. NICOLAU-BÂRLAD

Presa, în general, înglobează apariţiunile zilnice şi periodice (lunare, săptămânale, etc.), şi are de scop: promovarea ideilor culturale, ştiinţifice, etc., — promovarea principiilor economice, tehnice şi sociale, — sau susţinerea intereselor diverselor ramuri de activitate sau grupări sociale.

In decursul secolelor, presa a fost şi este indicator al stadiului de desvoltare a principiilor sau ramurilor de activitate ce desvoltă şi susţine.

Presa forestieră, prin specificul ei, are de scop, în primul rând, promovarea principiilor de technică şi economie forestieră şi în al doilea rând susţinerea şi justa încadrare a ramurei de activitate pe care o are de obiect, pădurea şi lemnul, în complexul celorlalte ramuri de avuţie naţională şi în ansamblul întregei vieţi economice.

Principiile de technică, cultură şi economie forestieră, odată schiţate, discutate, verificate şi definitivate în cadrul acestor apariţiuni periodice, se coordonează şi sintetizează în lucrări complete, ce intră în domeniul literaturii specialităţii respective.

Asupra acestei evoluţii, presa forestieră, atât cea a occidentului şi a centrului cât şi cea a orientului european, a păstrat caracteristice asemănătoare.

In ceea ce priveşte cel de al doilea scop, presa forestieră, în desvoltarea ei, arată o pronunţată linie de demarcaţie între ţările forestiere din centrul şi apusul Europei, faţă de cele ale Orientului.

Europa, cu o suprafaţă păduroasă de aprox. 300 mil. ha., divers repartizate în cuprinsul ei, cuprinde trei categorii de ţări:

ţări importatoare de produse forestiere;

ţări exportatoare de produse forestiere;

ţări ce fac tranziţia între cele două extreme.

Cauza ce a determinat aceste nuanțări, trebuie căutată, în primul rând, în diversitatea repartizării suprafețelor păduroase. Pe baza datelor statistice și a celor experimentale din ultimul timp, s'a ajuns la concluzia că o țară care are:

$$k = \frac{\text{Supraf. împăd. în ha.}}{\text{Nr. total de locuitori}} \quad < 0{,}30 \text{ ha. e importatoare}$$

$$k = \frac{\text{Supraf. împăd. în ha.}}{\text{Nr. total de locuitori}} \quad > 0{,}30 \text{ ha. e exportatoare.}$$

k=0,30 ha/L nu poate fi o cifră riguros determinantă, dar în cazul unei țări cu o rațională organizare a domeniilor sale forestiere,

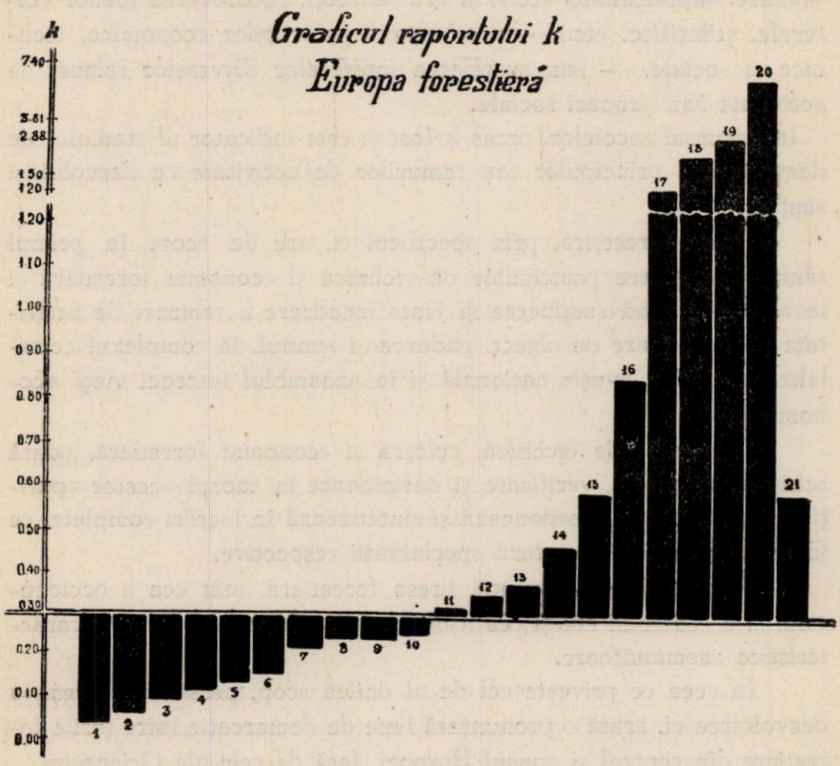

poate fi luată cu destulă aproximație. De fapt însă, cea mai mare parte a pădurilor Europei, nu sunt de loc amenajate, necum ajunse la o normală exploatare. La considerentul de mai sus, — afară de o rațională exploatare —, mai intervin și alte cauze: valoarea spe-

ciilor, situaţia favorabilă de cultură şi exploatare, căi de transport, de navigaţie, etc. (Bulgaria cu k=0.59, e încă importatoare, fiindcă n'a ajuns la o raţională exploatare: Cehoslovacia cu k=0,34 are un export de produse forestiere mai mare ca Jugoslavia sau România, cari au un coeficient k mai mare ca al ei, etc.).

Graficul de mai sus e concludent. Din statisticile comerciale s'a putut constata că excedentul ţărilor exportatoare este cu mult mai mare de cât necesităţile ţărilor importatoare. Consecinţa, luptă pentru debuşeuri.

Aceste situaţii impun presei forestiere atitudini diferite, mai ales în ţările exportatoare. Se mai poate observa că majoritatea ţărilor exportatoare sunt din nordul şi răsăritul Europei.

Politica forestieră a ultimului deceniu, a imprimat presei respective, o accentuată nuanţă comercială. Ţările apusului, ale centrului şi ale orientului au dat toată atenţia luptei pentru debuşeuri. Această încordată preocupare a făcut, ca presa unora din ţările estului şi sub-estului european să se depărteze prea mult de obiectivul de bază.

Presa forestieră a oricărei ţări, importatoare sau exportatoare, ar trebui să aibă acest dublu obiectiv:

Pădurea şi lemnul, în raport cu celelalte ramuri de avuţie naţională.

Pădurea şi lemnul ţării respective în raport cu ale celorlalte state.

Pentru ţările apusului, unde originea dreptului asupra pădurii, a avut altă evoluţie decât pentru ţările estului şi sub-estului Europei, presa forestieră a avut mai mari înlesniri.

Periodice forestiere de seamă, franceze, elveţiene, germane, etc. (Annales forestières 1842; Revue des eaux et forêts, 1862; Journal forestier Suisse, Berna 1850; Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen, Berna 1850; Forstwissenschaftliches Centralblatt, Berlin 1856; Centralblatt für das gesamte Forstwesen, Wien 1874; etc.) fiecare numărând aproape un secol de activitate, au atins un stadiu de desvoltare, care le impune pe primul plan preocupările de ordin ştiinţific.

După războiul mondial, când începe perioada de refacerea şi consolidarea statelor, problema refacerii pădurilor şi aceea a restabilirei rolului şi importanţei lor, a dat o desvoltare deosebită presei forestiere.

Italia fascistă, prin presa ei forestieră, transformată în presă de popularizare, a reuşit să instituie pentru poporul italian, sărbătoarea naţională „Cultul Plopului" şi să pună ca problemă de stat de primă vitalitate, reîmpădurirea Alpilor italieni. Presa cotidiană a consacrat şi consacră pagini săptămânale sau bisăptămânale, pentru popularizarea ştiinţelor silvice şi crearea unei conştiinţe populare în ce priveşte rolul pădurei în desvoltarea statului fascist.

Jugoslavia, prin strigătul presei ei forestiere, a oprit exploatarea desordonată a pădurilor de stejar din Slavonia şi a reuşit să îndrepte toată atenţia asupra dificilei probleme a reîmpăduririi Karstului. O campanie de popularizare şi-a făcut loc şi în cadrul cotidianelor naţionale.

Ungaria şi-a reluat cu îndârjire, îndeplinirea planului de împădurire a dealurilor şi pustei cu salcâm, specie ce cu orice chip vor s'o declare naţională, chiar dacă s'a dovedit mai proprie altor regiuni. Presa forestieră ungară luptă pentru crearea unei conştiinţe forestiere naţionale, cu atât mai mult, cu cât în această ţară lipsa de păduri poate învedera până la evidenţă importanţa existenţei acestei avuţii.

Bulgaria deşi ceva mai târziu, a început o intensivă propagandă forestieră, reuşind să-şi asigure existenţa unei reviste de specialitate. („Gorski Pregled").

Cehoslovacia, ca şi Polonia de altfel face parte din ţările centrului, ţări de tranziţie; presa ei forestieră are un trecut de peste 50 ani; Dolezal, cel dintâiu, a fondat în 1871 revista „Haj" (Lemnul) şi a condus apoi revista „Zpravy lesnicke a rybarske" (Buletinul pădurilor şi al pescuitului). Silvicultorul Hemmr fondă ziarul „Lesni obzor" (Orizontul forestier) şi „Zluhu a lesu" (Islazurile şi pădurile). Silvicultorii Vekyrka şi Duchoslav au fondat gazeta „Lesnicke a lovecke listy" (Gazeta pădurilor şi vânătoarei) etc. O parte din aceste apariţiuni au fost de scurtă durată.

Tabloul sinoptic anexat, în care sunt enumerate revistele de seamă ale Jugoslaviei, Cehoslovaciei şi Poloniei, dau detalii mai precise.

Dintr'un studiu amănunţit asupra presei forestiere din estul şi sud-estul Europei, s'ar putea distinge, că:

a) Numărul periodicelor forestiere s'a îmulţit simţitor după războiul mondial;

b) Pentru crearea unei conştiinţe silvice naţionale pentru refacerea pădurilor şi conservarea lor, s'a născut o campanie de popularizare, înscrisă în cadrul presei jurnaliere, precum şi o propagandă foarte intensivă prin radio, conferinţe, etc.

c) Se disting periodice închinate exclusiv ştiinţelor silvice, şi periodice numai pentru revendicări profesionale chestiuni de organizare şi administraţie, informaţiuni, etc.

In ceeace priveşte presa forestieră a ţării noastre, ea are de înregistrat oarecari lipsuri.

Noi nu avem decât o singură revistă de specialitate [1]), care tratează chestiuni de ştiinţă silvică, ajunsă într'o frumoasă prezentare. şi care trebuie să rămână exclusiv închinată ştiinţei silvice româneşti.

Ne trebuie o revistă pur profesională: în congresul Soc. Progresul Silvic din 1932, D-l Dr. Ionescu-Heroiu preconiza o revistă, care să servească ca tribună a intereselor noastre profesionale; „Ne vom face astfel mai bine auziţi, mai bine cunoscuţi, mai buni, mai solidari". Avem deci o lacună care e realitate şi nu se mai poate discuta pro sau contra.

Ne trebuie o presă forestieră de popularizare. N'o avem; altă lacună. Agricultura a câştigat în cadrul cotidianelor noastre de seamă, săptămânal, pagini consacrate ştiinţelor agricole; e o realitate verificată.

Trebuie mai mult nerv în exteriorizare, mai multă înţelegere a situaţiilor şi acomodare la mediu, luptă pentru restabilirea valorilor şi capacităţilor productive. Reacţiunea imediată şi nu tergiversare condamnabilă.

---

1) N. R. Articolul D-lui ing. Nicolau-Bârlad a fost primit la redacţie înainte de apariţia revistei „Viaţa Forestieră".

Revista	Anul fondării:	Apariţiunea	Limba în care este publicată	Fondatori şi directori actuali	Organul societăţii:	Preţul abonamentului	Localitatea unde apare	Fondul articolelor ce se publică în revistă	No. de pagini ale unui număr
Presa forestieră jugoslavă*									
Sumarski list (Revistă forestieră)	1876	lunar	sârbo-croată cu rezumate în limba franceză	Prof. universitar Dr. A. Levakovic	«Jug. sumarske udruzenje» (Soc. forestieră jugoslavă)	100 dinari anual	Zagreb	Economie, technică, şi cultură forestieră	64 pagini (în mediu)
Narodna suma (lemnul naţional)	1919	săptămânal	sârbo-croată	Dr. Vasa Vuckovic	Publicaţie privată	100 dinari anual	Zagreb	Economie, comerţ, industria lemnului şi chestiuni profesionale	4 pagini
Drvotrzac Comerţul lemnului	1897	la fiecare 1, 10 şi 20 ale lunii	sârbo-croată	Adolf Blau	Publicaţie privată	100 dinari anual	Zagreb	Idem	4 pagini
Glasnik sumarskog tehnickog pomocnog osoblja	1920	lunar	sârbo-croată	Manojlo Divjak	Publicaţie privată	48 dinari anual	Belgrad	Ştiinţă forestieră şi chestiuni profesionale	30 pagini
Presa forestieră cehoslovacă									
Lesnica práce (Revistă forestieră)	1921	lunar	cehă cu rezumate în limba franceză şi germană	—	„Ceskoslovenska Matice Lesnicka	60 K. c.	Piseck Cechy	Revistă de ştiinţă şi practică forestieră, economie şi tehnică forestieră	100—120 pagini
Ceskoslovensky Les	1920	săptămânal	cehă cu rezumate în limba franceză	—	„Uniunea forestieră cehoslovacă" şi Soc. Studenţilor forestieri. Praga	100 K. c.	Praga Kastnické nám. XI. 646	Revistă forestieră pentru vânătoare, industria şi comerţul lemnului. Ediţia Uniunei centrale forestiere	32 pagini
Ceskoslovensky Haj	1923	lunar	cehă	—	Ceskoslovenska Matice Lesniska	26	Pisek Cechy	Revista forestieră (de economie şi technică silvică)	50 pagini

Informacni list	1921	lunar	cehă şi germană		Organul Biroului Central al Uniunei Asoc. forestiere	100 K. c.	Praga-Bubenec Dolejsi nam 59	Informaţiuni comerciale şi industriale, chestiuni profesionale	80 pag.
Lesnická Tribuna	1925	lunar	cehă		Organul întreprinderilor forestiere	30 K. c.	F. Bezecny Lucenec. Ad-ţia Smejc & Jicin	Chestiuni profesionale forestiere comerţul lemnului	50 pag.
Slovenské lesné a drevarské hospodars	1925	săptămânal	slovacă		„Industria slovacă“	90 K. c.	Bratislava Str. Lisztova No. 6 Slovenia	Industria şi comerţul lemnului	16—32 pagini
Ceskoslovenska lesni stráz	1923	bilunar	cehă		Organul profesioniştilor forestieri din Cehoslovacia	30 K. c.	Praga II Str. Petrska 3a	Chestiuni de organizaţie, profesionale, informaţii etc.	24—32 pagini
Sudetendeutsche Forst und Jägerzeitung	1919	lunar	germană		Organul Societăţ. forest. a Bohemiei, Sileziei şi Moraviei	75 K. c.	Teplice-Sanov Cechy	Vânătoare şi silvicultură	60—80 pagini
Ceskoslovensky Zemedelec	1919	săptămânal	cehă		particulară	80 K. c.	Praga II Hybernska, 6	Agricultură şi silvicultură	
Drevarske Listy	1919	săptămânal	cehă		particulară	60 K. c.	Praga XII Uzká ulc. 23n	Comerţul şi industria lemnului, informaţii	
Ceskoslovensky Drevarsky Vestnic	1919	săptămânal	cehă		particulară	60 K. c,	Ceská Trebona 73. Cechy	Idem	
Stráz Myslivosti	1922	bilunar	cehă		Organul Uniunei forestiere de vânătoare a institutului de cercetări forestiere Brno	40 K. c.	Brno Ulice B. Macku No. 7	Silvicultură şi vânătoare, administraţie şi exploatare	32 pag.
Mislivost	1896	bilunar	cehă	L. Stetka	particulară	68 K. c.	Praga XII Fachova 86	Vânătoare, cynologie şi piscicultură	32—40 pagini
Deutsche Jägerzeitung	1920	bilunar	germană şi cehă	Litomerice	Soc. «Verband deutscher Jäger»	40 K. c.	Funkeptrasse No. 7. Cechy	Vânătoare şi cynologie	24 - 32 pagini
Myslivecky Obzor	1931	lunar	cehă	J. V. Rozmara	particulară	40 K. c.	Praga XII Luzicka 19	Ştiinţă pentru vânătoare şi practică	idem

* Revistele de seamă

Revista	Anul fondării:	Apariţiunea	Limba în care este publicată	Fondatori şi directori actuali	Organul societăţii:	Preţul abonamentului	Localitatea unde apare	Fondul articolelor ce se publică în revistă	No. de pagini ale unui numar
Presa forestieră polonează									
Sylwan	1880	trimestrial	polonă	Prof. Sr. Wierdek	Polskie Tawarzyskwo Lesne	24 zloţi	Lwow ul. Na Skatce L. 1.	Revistă de ştiinţă şi practică forestieră	50—60 pag.
Las Polski	1920	la 2 luni	polonă	prof. A. Schwartz	Swigrek Zawodowy Lesnikow R. P.	20 zloţi	Warszawa ul. Nowy-Swiat No. 36	Revistă de technică industrie şi comerţ forestier	50 pag.
Echa lesne	1923	lunar	polonă	Redactor: Leon Chociţowski	Swigrek Zawodowy Lesnikow R.P.	26 zloţi	Warszawa ul. Nowy-Swiat No. 36	Revistă de economie şi comerţ forestier, chestiuni profesionale, informaţii etc.	30 pag.
Lwiec Polski	1923	săptămânal	polonă	Red: Walenty Garerynski	Polski Swigred stow Low	32 zloţi	Warszawa ul. Nowy-Swiat No. 35	Chestiuni de administraţie comerţ forestier etc. Revistă informativă	20 pag.

VALOAREA PĂDURILOR ȚĂRII

— Un răspuns —

de Dr. G. P. ANTONESCU

In broşura tipărită în limba germană, trimisă de către fosta Administraţie Autonomă a Pădurilor Statului direcţiunilor regionale şi ocoalelor silvice intitulată „Der rumänische Wald, Stellung und Bedeutung im Rahmen der Volkswirtschaft. (Pădurea românească, situaţia şi însemnătatea sa în economia naţională) pe baza cărei lucrări s'a decernat în anul 1933, D-lui Ing. silvic Valeriu Dinu titlul de doctor în economia publică de către Universitatea din Giessen, la paragraful 4 punctul 5, unde se vorbeşte despre valoarea pădurilor noastre, (Der Wert der Waldungen) citim următoarele:

„Incercarea de a se stabili valoarea domeniului României este o treabă foarte spinoasă (ist eine sehr heikle Sache) mai cu seamă că această chestiune n'a fost nici odată tratată în mod ştiinţific. Numai prin estimaţiunea grosolană (grobe Schätzung) a lui Jonescu Zane din anul 1920 s'a preţuit la 21 miliarde de lei, valoarea totală a celor 7 milioane hectare pădure de pe atunci. Scurta replică a lui G. Antonescu [1]) nu aduce nimic nou, deşi autorul îşi dă silinţa de a calcula în mod ştiinţific".

„Pe când Zane estimează o valoare de comerţ, de vânzare (Verkehrswert) Antonescu calculează o valoare de producţie a solului (valoare de rentare) de 13.121 miliarde lei fără să-şi dea seama de deosebirea ce există între aceste noţiuni".

„Caracterul ştiinţific (Die Wissenschaftlichkeit) arătărilor sale atinge culmea, când vrea să-şi bazeze rezultatele pe hotărîrile adunării generale forestiere (1919) când: „în comun acord s'a estimat la 14 miliarde lei valoarea totală a pădurilor!"

„In ultimii ani economiştii (Die Volkswirtschaftler) în diferite rânduri au încercat să stabilească valoarea pădurilor Statului. Miniştrii V. Madgearu şi M. Manoilescu, cari au lucrat împreună „un plan economic naţional" pentru restaurarea economiei româneşti, dau pădurilor Statului o valoare (valoarea epădurii şi a solului) de 28,202 miliarde lei (adică rotund 705 milioane

---

1) G. Antonescu. Care e valoarea reală a pădurilor din România Mare? (Economia Forestieră, Martie 1920).

mărci germane „Rentenmark" (R. M.) fără alte explicări asupra metodei sau bazelor pe cari se sprijină această cifră".

„Noua administrație autonomă a pădurilor Statului (C. A. P. S.) din potrivă în primul său bilanț (1931) stabilește ca valoare totală a patrimoniului forestier al Statului la 17.487.269.412 lei (= 437.181.735 R. M.) dini care pentru cele 2.033.222 hectare de pădure propriu zisă revine un capital forestier exact de 16.940.601.200 lei (= 423515030 R. M.)".

„Cum s'a ajuns la aceste cifre rămâne pentru mine, pentru moment, necunoscut. Diferențele între valorile indicate sunt însă așa de mari, în cât nu se poate pune temei și cu drept cuvânt, pe nici una din aceste estimațiuni. Dacă valoarea medie a unui hectar de pădure (inclusiv golurile și poenile) de circa 8332 lei — după cum rezultă din ultimile cifre — ar fi acceptabilă și dacă ea s'ar putea aplica asupra întregei suprafețe păduroase a României, în cazul acesta ar trebui să se evalueze astăzi valoarea totală a pădurilor la circa 59,442 miliarde lei (= 1.486 miliarde R. M.), din care cam a cincea parte ar reveni drept valoare a solului".

„Față cu estimația pădurilor din Germania (25 miliarde R. M. pentru 14.221.172 hectare) [1]) evaluarea noastră pentru România (1,5 miliarde R. M. pentru 7. 134.200 hectare) rămâne aproape într'o justă proporție, dacă ținem socoteală de modul cum sunt constituite pădurile și mai cu seamă de nivelul economic al ambelor țări".

Mai înainte de a supune unui examen critic afirmațiunile de mai sus, este bine ca cititorul să ia cunoștință și de articolul meu publicat în 1920 în revista „Economia Forestieră" la care se referă Dl. Dr. oek. publ., Dr. Phil. Valeriu Dinu, cum se inititulează D-nia-Sa, al cărui cuprins este următorul:

„In numărul din 18 Januarie 1920 al ziarului „Universul" s'a publicat un articol de actualitate semnat de Dl. Dem. Ionescu Zane, inspector general silvic și membru în Consiliu tehnic al pădurilor, purtând titlul „Consiliul superior al economiei naționale".

„Cu acest prilej D-sa insistă asupra necesității ca actualul guvern să repare greșala făcută de cel trecut, care n'a găsit de cuviință să numească în acest consiliu unul sau doi reprezentanți ai economiei noastre forestiere".

„Asupra acestui punct Dl. Zane are perfectă dreptate, căci dat fiind rolul însemnat ce joacă pădurile în economia generală a țării, conservarea acestor bunuri naturale și punerea lor în valoare în mod științific ar trebui să formeze preocupațiunea de căpetenie a bărbaților noștri de stat".

„In ceea ce privește însă evaluarea patrimoniului forestier din întregul teritoriu al României întregite, care după Dl. Insp. general silvic trebuia să se socotească, la cel puțin 21 miliarde lei ,această sumă trebue redusă în mod simțitor. D-sa ia ca bază ,în adevăr, în această evaluare prețul mediu de 3000 lei hectarul, ceea ce pentru cele 7 milioane hectare pădure face 21 miliarde lei".

„Acest preț mediu de 3000 lei poate fi însă aplicabil numai pădurilor ajunse la epoca exploatabilității, iar nu și la cele de vârstă tinere a căror

1) H. Weber. Forstpolitik (Handbuch der Forstwissenschaft pag. 306 vol. 4).

valoare la unitatea de suprafaţă se reduce la câteva sute de lei şi în unele cazuri şi mai puţin chiar".

„Este drept, valoarea actuală a pădurilor de reşinoase şi stejar în vârstă de peste 100 ani este mai mare de 3000 lei hectarul ,trebue însă avut în vedere că există suprafeţe întinse de păduri de fag lipsite de căi de comunicaţii, precum şi multe păduri aparţinând în special proprietarilor particulari unde, din cauza păşunatului excesiv, sunt pline de poeni şi deci fără o valoare economică însemnată".

„Ţinând asemenea socoteală că multe păduri de stejar şi reşinoase din Vechiul Regat au fost tratate în trecut în mod neraţional, sau au fost sărăcite de materialul bun de lucru şi de construcţie în timpul războiului, putem admite că valoarea hectarului de pădure exploatabilă este exactă".

„Suprafaţa pădurilor, după cum se specifică mai sus, fiind de 7 milioane hectare şi dacă presupunem că vârsta medie a arboretelor cari vin în curs de exploatare este de 80 ani, deoarece de fapt în regimul codrul se tae la o vârstă de peste 100 ani, iar cele exploatate în crâng la o vârstă ce nu trece de 40 ani, întinderea anuală de tăiat ar reveni la 87.500 Ha.".

„Această cifră înmulţită cu 3000 lei, preţul unui hectar, obţinem suma de 262.500.000 lei, care ar reprezenta, în cazul cel mai favorabil, venitul anual a celor 7 milioane hectare de pădure".

„Capitalurile în exploataţiunile forestiere la vârste înnaintate fructifică, după cum ştim, cu un procent mic".

„Convenim dar, că procentul de 2% admis de Dl. Dem. I. Zane corespunde cu exactitate. Aşa fiind pentru determinarea valorii pădurilor în chestiune în funcţiune de venitul anual, trebue să înmulţim 262.500.000 lei cu $\frac{1}{0{,}02} = 50$, ceea ce ne dă 13.121.000.000 lei".

„Cu ocaziunea congresului din anul trecut la care au participat inginerii silvici din toate provinciile alipite şi care a fost onorat şi de M. S. Regele Ferdinand, s'a stabilit în comun acord valoarea aproximativă a pădurilor ca fond şi suprafaţă din România întregită la 14 miliarde lei".

„Această cifră, după părerea mea, trebue considerată însă ca maximă pentru condiţiunile actuale, în cari se găsesc pădurile Statului, persoanelor morale şi cele particulare".

„Negreşit prin investirea de capitale însemnate pentru construcţii de drumuri, căi ferate şi alte mijloace de transport forestiere, prin exploatarea intensivă a avuţiilor forestiere de care dispunem, prin industrializarea materialului lemnos de către însişi proprietarii pădurilor în chestiune fără intermediul speculanţilor ; printr'o bună organizare a comerţului lemnului în ţară şi în străinătate ; prin o cultură sistematică în care terenurile forestiere să fie populate cu masive compuse din specii preţioase corespunzătoare staţiunilor respective, se poate, cu timpul, spori valoarea actualelor păduri până la concurenţa cifrei fixată de Dl. Inspector general Dem. I. Zane".

In urma celor ce preced las pe onor. cititori ai acestei reviste să aprecieze, dacă în articolul reprodus mai sus am vorbit undeva despre valoarea

de producţie a solului (Bodenertragswert), după cum afirmă d-l Dr. Dinu. Eu cred că toată lumea a înţeles despre ce este vorba, deoarece am precizat că cele 13.121.000.000 lei se referă la valoarea pădurilor, iar nu a solurilor forestiere din România întregită, ceea ce nu este acelaşi lucru, şi că cele 14 miliarde lei la care au ajuns inginerii silvici, în urma discuţiunilor cari au avut în congresul societăţei „Progresul Silvic" ţinut în anul 1919 în Bucureşti, reprezintă atunci valoarea aproximativă a pădurilor, ca fond şi suprafaţă, din ţara noastră.

Las asemenea pe cititorii acestei reviste să judece, dacă unui inginer silvic îi este permis să nu cunoască adevărata semnificare a cuvântului pădure în materie de estimaţiuni forestiere? Specialiştii ştiu, într'adevăr, că prin pădure nu se înţelege „solul" sau cum îi se mai zice „fondul forestier" şi nici materialul lemnos de pe dânsul, ci ambele împreună. In orice curs sau manual relativ la estimaţiuni de păduri se precizează aceasta. Iată cum se exprimă în această privinţă Dl. Doctor Max. Endres, profesor la Universitatea din München în tratatul său „Lehrbuch der Waldwertrechnung und Forststatik, ediţia 3-a din 1919 şi anume chiar în prima pagină şi în primul rând cu care îşi începe acest autor introducerea sa, de sigur pentruca fiecare să aibă o noţiune exactă asupra cuvintelor întrebuinţate în text:

„Unter Wald im Sinne der Waldwertrechnung und Forststatik versteht man dem Boden mit dem darauf stockenden Holzbestand" iar în româneşte: „Sub numirea de pădure în chestiuni de estimaţiuni de păduri şi de statică forestieră se înţelege solul din preună cu materialul lemnos de pe dânsul".

In cursul de estimaţie forestieră predat de Dl. profesor V. N. Stinghe la pag. 66 citim următoarele:

„Intru cât pădurea se compune din sol şi masiv, valoarea sa va fi egală cu suma valorii solului şi a masivului".

Că Dl. Dr. Valeriu Dinu confundă noţiunea de pădure cu aceea a solului, o probează faptul că după ce susţine în teza D-sale de doctorat că eu aşi fi calculat valoarea de producţie a solului, D-sa deschide o paranteză în care trece „valoarea de rentare" ca şi cum ambele aceste valori ar fi identice. (Während Zanne einem Verkehrswert „schätzt", „berechnet" Antonescu einem Bodenertragswert (Rentierungswert) von 13,121 Milliarden Lei, ohne sich des Unterschiedes zwischen diesen Begriffen bewusst zu sein)".

Mai mult de cât atât, Dl. Dr. Valeriu Dinu cu câteva rânduri mai jos, vorbind de estimaţia pădurilor Statului efectuată de foştii miniştrii V. Madgearu şi M. Manoilescu arată, că prin valoarea acestor păduri se înţelege atât valoarea pădurii cât şi aceea a solului (Die Minister V. Madgearu und M. Manoilescu welche gemeinsam einem „Volkswirtschaftsplan" (Plan économique national) für die Wiederherstellung der rumänischen Wirtschaftbearbeit haben, geben für den Staatswald einem

Wert (Wald- und Bodenwert) von 28,202 Milliarden Lei etc.).

In primul caz, D-sa trebuia să ştie, că atunci când în estimaţiuni forestiere se întrebuinţează metoda de rentare se află în mod direct, adică printr'un singur calcul, valoarea în bloc a unei păduri, adică atât valoarea solului cât şi a materialului lemnos de pe dânsul (a masivului după cum se exprimă Dl. Profesor Stinghe), iar nu numai valoarea de producţie a solului (Bodenertragswert) după cum susţine Dl. Dr. Dinu.

In al doilea caz, D-sa confundă noţiunea de pădure cu aceea a materialului lemnos de pe o suprafaţă dată, căci altfel după valoarea pădurilor Statului n'ar fi trecut în paranteză valoarea pădurii şi a solului (Wald und Bodenwert).

In urma expunerii de mai sus se naşte în mod firesc întrebarea: cine nu-şi dă seama de deosebirea ce există între termenii întrebuinţaţi în chestiuni de estimaţiuni forestiere, cel ce semnează aceste rânduri, ori cel care a crezut de cuviinţă, ca într'o scriere tipărită într'o limbă străină să pună într'o urâtă lumină pe un coleg al său, inginer subinsp. silvic şi doctor în ştiin,e, că nu ştie să facă deosebire între ce va să zică o valoare de producţie a solului şi ce o valoare de rentare ?

Dar D-sa afirmă că aşi fi atins culmea, pentru că mi-am bazat calculul pe hotărîrile congresului silvic din 1919.

De fapt, după cum rezultă de altfel din conţinutul articolului meu reprodus mai sus, eu am arătat cum am ajuns la suma de 13.121.000.000 lei şi că cifra de 14 miliarde lei stabilită de organele silvice cari au luat parte la menţionatul congres, după părerea mea este maximă, cu alte cuvinte este prea mare. Dar dacă în evaluarea mea m'aşi fi bazat pe rezultatul la care a ajuns primul areopag după războiu al silvicultorilor ţării, ce găseşte Dl. Dinu aşa de extraordinar în cât să aibă dreptul a spune că prin aceasta eu aşi fi atins culmea ?

Nu era oare normal ca cel dintâiu lucru de făcut de reprezentanţii provinciilor de curând alipite la patria mamă, întruniţi într'un congres, să caute de a stabili valoarea aproximativă a pădurilor din aceste provincii, ca fiind mai bine calificaţi ca ori şi care alţii de a cunoaşte suprafaţa pădurilor respective, speciile din care sunt ele construite, clasele de vârstă ce le alcătuesc, valoarea materialului lemnos loco pădure în funcţiune de existenţa ori lipsa de mijloace de transport, de condiţiunile economice etc.?

Dar D-sa nu este mulţumit nici cu estimaţia pădurilor Statului de către foştii miniştrii Madgearu şi Manoilescu, reproşându-le că n'au dat explicaţiuni asupra metodei şi bazele pe cari s'au sprijinit, când au ajuns la cifra de 28,202 miliarde lei şi nici cu estimaţia patrimoniului forestier al Statului de 17.487.269.412 lei ce figurează în bilanţul din 1931 al C. A. P. S.-ului pentru că pentru D-sa aceasta îi este necunoscut.

Mă surprinde această din urmă afirmare, pentrucă la plecarea sa în străinătate care a avut loc în toamna anului 1930, adică numai după un singur an dela terminarea şcoalei, urma neapărat să ştie, că fosta Casă Autonomă a Pădurilor Statului prin ordinul circular cu instrucţiile cuvenite ce a dat inginerilor silvici aparţinând acestei instituţiuni, luase deja măsuri pentru estimarea avuţiei forestiere a Statului, obligată fiind prin art. 3 din legea pentru administrarea

pădurilor care prevede de a întocmi un inventar al acestui patrimoniu într'un interval de un an socotit de la promulgarea menţionatei legi, (25 Aprilie 1930).

Şi dacă lucrarea de estimaţie în chestiune nu era încă terminată la plecarea sa din ţară, ar fi putut să întrebe pe unul din colegii săi asupra modului cum s'a procedat spre a se fixa suma de 17.487.279.412 lei, ce figurează în bilanţul C. A. P. S.-ului din anul 1931. Răspunsul l-ar fi primit de sigur, înainte de tipărirea lucrării sale de doctorat, care a avut loc în 1933, astfel că nu ar mai fi dat ocaziune specialiştilor din Germania etc. ca să creadă că în ţara noastră estimaţia pădurilor Statului s'a făcut fără metodă şi fără o bază ştiinţifică, atât de către cei doi miniştrii ai noştrii economişti cu reputaţie bine stabilită, precum şi de către organele C. A. P. S.-ului în administraţia căreia s'a încredinţat una din cele mai însemnate avuţii a Statului.

Mai departe Dl. Valeriu Dinu se exprimă astfel: „dacă valoarea medie a hectarului de pădure propriu zisă aparţinând Statului după datele C. A. P. S.-ului fixată de 8325 lei ar fi acceptabilă şi dacă s'ar putea aplica această valoare şi restului pădurilor ţării, în cazul acesta valoarea acestor păduri ar fi de 59,442 miliarde lei, din care cam 1/5 parte din această sumă ar reprezenta valoarea solului".

Şi ca încheiere adaugă că: avându-se în vedere modul cum sunt constituite pădurile noastre şi cele germane, precum şi nivelul economic al acestor ţări, estimaţia pădurilor noastre de 1.5 miliarde R. M. şi de 25 miliarde R. M. a pădurilor germane, reprezintă o justă proporţie".

Mai întâi o întrebare. Cum a ajuns D-sa la convingerea că valoarea solului nostru forestier reprezintă cam o cincime iar valoarea materialului lemnos 4 cincimi? Cum a stabilit această valoare şi ce metodă a întrebuinţat? Am dreptul de a face această întrebare, pentrucă vina ce aduce, atât foştilor miniştrii Madgearu şi Manoilescu cât şi fostei administraţii a C. A. P. S.-ului, este tocmai, că nu au indicat metoda întrebuinţată în estimaţiunea pădurilor Statului.

Dar pentru ca cineva să poată aprecia valoarea unui lucru oarecare, trebue neapărat să fi avut ocaziunea ca să-l cunoască bine. A avut însă Dl. Valeriu Dinu prilejul, în scurtul timp de un an de când a terminat cursurile secţiei silvice dela şcoala politehnică Regele Carol al II-lea. până ce a plecat în străinătate, să cunoască pădurile ţării, astfel în cât să se poată pronunţa în deplină cunoştinţă de cauză că, în adevăr, valoarea solurilor acestor păduri reprezintă o cincime şi deci valoarea materialului lemnos de pe dânsele, 4 cincimi, căci din altă sorginte nu şi-ar fi putut procura, atari date ne existând încă. din nenorocire, la noi?

Dar nici în alte ţări, mai bătrâne în civilizaţie ca ţara noastră, ele nu abundă, ba în multe dintr'însele lipsesc cu desăvârşire pentru singurul motiv că dat fiind variabilitatea factorilor staţionali şi economici, ce condiţionează valoarea solurilor forestiere, este foarte greu de stabilit.

In Germania chiar, unde statisticei forestiere i se dă o deosebită importanţă Dl. Dr. Max. Endres în scrierea deja citată prin tabloul dela

pagina 137 ne arată valoarea absolută şi procentuală la unitatea de suprafaţă a solului, a materialului lemnos şi a ambelor împreună, adică a pădurilor propriu zise, numai însă în ce priveşte pădurile Statului din Saxonia, iar nu şi din celelalte provincii. Din acest tablou reiese însă, că numai pentru secţiunile şi seriile de exploatare cu o întindere mai mare populate cu specii rşinoase valoarea solului reprezintă în termen mediu un procent de 20%, iar materialul lemnos de 80%, rezultă asemenea că cu cât clasa de fertilitate a terenului forestier este mai bună, iar revoluţiunea adoptată este mai lungă cu atât procentul, reprezentând valoarea materialului lemnos, este mai mare (Statistisch kann man annehmen, dass bei grössern Nadelholzbetriebsklassen auf den Boden 20%, auf den Holzvorrat 80% des Waldwertes treffen. Je besser die Bonität und je höher die Umtriebszeit, um so mehr überwiegt der Prozent anteil des Holzvorratswertes).

Dacă proporţia de 1/5, reprezentând valoarea solurilor forestiere din Saxonia unde, după cum ştim, mai toate pădurile sunt alcătuite din specii reşinoase, de molid mai cu seamă, după toate probabilităţile este justă, se poate oare admite acelaşi lucru şi la noi, unde pădurile sunt altfel constituite, iar condiţiunile economice sunt cu totul diferite de cele din Germania?

Se poate prin urmare pune temei pe ceea ce afirmă Dl. Dinu că valoarea solului nostru forestier ar reprezenta exact ca în Saxonia proporţia de 1/5 parte în raport cu valoarea materialului lemnos respectiv?

Aceeaşi nedumerire o avem faţă cu afirmarea că estimaţia pădurilor noastre faţă cu cele germane, dat fiind modul constituirei lor şi nivelul economic al ambelor ţări, ar reprezenta o justă proporţie.

Este destul a pune aceste întrebări ca cititorii să poată da ei înşişi răspunsul cuvenit.

Pentru stabilirea valorei aproximative de 13,121 miliarde lei, prin calculul meu din 1920 m'am servit de metoda de rentare, care în principiu nu poate fi aplicată de cât pădurilor normale, cu o exploatabilitate financiară, dar pentrucă atari păduri aproape nicăiri nu există, logic ar fi ca această metodă să nu se aplice nici odată. De fapt ea este utilizată şi pentru estimarea pădurilor anormale cu revoluţiuni mai mari sau mai mici de cât cele corespunzătoare exploatabilităţii financiare, cu conditiunea însă ca să dispunem de un amenajament, de un plan general de exploatare. Această metodă a fost întrebuinţată în Austria cu ocazia vânzărei cam prin anul 1860 a pădurilor Statului din această ţară şi deoarece, după cum ne spune Dl. Max. Endres, în aceste păduri, predominând clasele de vârste bătrâne, exista un excedent de material lemnos în raport cu cel normal de exploatare şi aşa fiind cumpărătorii respectivi au profitat.

Dacă nu dispunem de asemenea planuri de exploatare cunoscând însă suprafeţele ocupate de diferitele clase de vârstă pe baza unei statistici forestiere existente se poate alcătui asemenea planuri şi deci stabili cantitatea de material lemnos şi valoarea lui de realizat în diferite perioade, având grija de a reduce la actualitate aceste valori cu ajutorul formulei cunoscute al cărui factor este $1 = \frac{1}{0.0\,p} \cdot \frac{1{,}0p^n - 1}{1{,}0p^n}$, în care p=procentul adoptat, iar n=durata unei perioade. Pentru celelalte perioade decât cea prima trebue însă ca valorile în chestiune să fie scontate pentru timpul ce trece până se încasează prima rentă în perioada

respectivă, servindu-ne de astă dată de formula scontului a cărui factor este $\frac{1}{1.op^n}$ Totalizând apoi aceste sume şi adăugând valoarea redusă la actualitate a rentei perpetuă ce urmează să se realizeze dupăce se obţine starea normală, vom afla valoarea pădurei sau a pădurilor, a căror estimaţie voim s'o determinăm.

Preţurile ce se iau de bază sunt întotdeauna cele când se fac calculul şi pentrucă ele variează, estimaţiile de păduri nu au însemnătate decât pentru un timp scurt. Nu este aci locul a intra în mai multe amănunte asupra avantajelor şi inconvenientelor acestei metode, pe cari le putem cunoaşte consultând tratatul D-lui Endres la pag. 151. IV. Der Kombinierte Waldrentierungswert einer anormalen Betriebs Klasse oder eines grösseren Waldkomplexes, iar în traducere: Valoarea de rentare combinată a unei serii de exploatare sau a unui complex de pădure mai mare.

Cifra de 59,447 miliarde reprezentând după Dl. Dr. Valeriu valoarea actuală a pădurilor ţării noastre, puse în faţă cu cele 13,121 miliarde lei, după cum am arătat eu că aceleaşi păduri preţuiau în 1919, sau în faţă cu 14 miliarde lei, cum s'a fixat în congresul inginerilor silvici din acelaşi an ar părea la prima vedere ceva paradoxal. Diferenţa în adevăr este aşa de mare în cât toţi cari vor lua de ele cunoştinţă, citind lucrarea D-lui Dinu, străinii mai cu seamă, vor crede cu drept cuvânt că ne-am pierdut cu toţii minţile.

Şi cu toate acestea lucrul este foarte simplu, îşi are explicarea sa. Cauza deosebirei în chestiune este că D-sa nu ţine câtuşi de puţin seamă de paritatea leului nostru, adică cu ce valora el în anul 1919 când eu şi inginerii din congresul silvicultorilor am făcut evaluarea.

Spre documentare am cerut câteva date în această privinţă dela forul cel mai îndrituit în materie de finanţe şi anume dela Banca Naţională a României.

Iată rezultatul intervenirei noastre:

In luna Martie	anul	1919	francul	elveţian	valora	2,75	lei
„ „ August	„	„	„	„	„	3,00	„
„ „ Oct.	„	„	„	„	„	4,10	„
„ „ 1 Dec.	„	„	„	„	„	5,25	„
„ „ 20 „	„	„	„	„	„	6,35	„
„ „ 31 „	„	„	„	„	„	6,80	„

Pentru că atât eu cât şi inginerii silvici, cari au luat parte la congresul din 1919 în evaluarea patrimoniului silvic al ţării am avut în vedere paritatea leului din acel an de 6,86 lei, în anul 1933 când Dl. Dinu a făcut estimaţia aceluiaşi patrimoniu, cursul legal al francului elveţian fiind stabilit la 32,258 lei ar fi echivalat nu cu 59,442 miliarde lei cifră la care a ajuns D-sa, ci cu 90 miliarde, aceea stabilită de congresul în chestiune (14 miliarde) cu 96,04 miliarde lei, iar aceea a regretatului Dem. Zane cu 140 miliarde, ceeace trebue să mărturisim este excesiv de mare.

In adevăr, dat fiind fluctuaţiunile leului în raport cu francul elveţian, (aur) până în luna August 1919 era de 3 : 1 şi numai în luna Decembrie el a ajuns în mediu la 6 : 1.

Dacă totuşi, spre a fi sub adevăr, facem media aritmetică a valorilor leului pe lunile de mai sus, constatăm că raportul francului elveţian faţă cu valoarea leului nostru este de 6,86 : 1

$$\left(\frac{2{,}75+3{,}00+4{,}00+5{,}25+6{,}35+6{,}80}{6} = 4{,}7 ; 32{,}258 : 4{,}7 = 6{,}86 \right)$$

Aşa fiind dacă înmulţim cifrele rezultate din estimaţiile în chestiune făcută pe baza paritătii leului din 1919 obţinem cifrele specificate mai jos şi anume:

13.121.000.000 × 6,86 = 90.011.060.000 lei
14.000.000.000 × 6,86 = 96.040.000.000 „
21.000.000.000 × 6,86 =140.060.000.000 „

La pag. 27 şi 28 din teza sa de doctorat D-l Valeriu Dinu vorbind despre obligaţiunea exploatatorului de păduri de a depune o garanţie pentru asigurarea împăduririi declară:

„In urma presiunii şi protestelor silvicultorilor în contra exploatărilor dezordonate a pădurilor ţării (făcute înainte de 1910) luă fiinţă legea care puse societăţilor exploatatoare obligaţiunea de împădurire".

Apoi adaugă: „legiuitorul se arătă foarte generos faţă de exploatator prin faptul că i s'a lăsat alegerea între a executa însăşi împădurirea sau a depune o cauţiune de împădurire".

„Pentru ce anume din aceste condiţiuni urma a se hotărî exploatatorul îşi poate cineva uşor închipui. Li s'a pus îndatorirea de a depune o cauţiune de împădurire de 20—30 lei (adică 50—75 fenigi) şi a executa împădurirea în timp de 5 ani. Dacă împădurirea nu se făcea în termenul fixat, exploatatorul pierdea pur şi simplu cauţiunea şi obligaţiunea împăduririi trecea asupra Statului".

„Cu aceasta ambele părţi erau mulţumite. Exploatatorul putea neîmpiedecat să-şi urmeze practica de până acum exact ca şi mai înainte, fără a simţi influenţa acestui supliment de scumpete în veniturile sale nete din ce în ce mai mari, iar Statul, dacă finanţele sale se găseau în strâmtoare, avea în fondul cauţiunilor o rezervă uşor de pus mâna pe ea (und der Staat hatte wenn seine Finanzen in Not gerieten eine leicht greifbare Reserve in den genannten Kautionsfond".

„Cât de stranie era dispoziţiunea legii de faţă de realitate, indică faptul că, chiar atunci cheltuelile pentru împădurirea unui hectar nu erau de 20—30 lei, ci cel puţin de 80—100 lei. Astăzi se socoteşte această cheltuială la 5000 lei (125 Rm) de hectar (Diaconescu)".

Mai întâi o inexactitate, nicăeri în codul silvic din 1910, la care se referă D-l Dinu, nu se prevede termenul de 5 ani pentru executarea împăduririi de către exploatator şi al 2-lea prin art. 3 alin. 4 din acest cod se precizează următoarele:

„In amenajamentele pădurilor particulare, precum şi în regulamentele de exploatare ale acestor păduri, se va prevedea şi suma ce va trebui să se consemneze în fiecare an şi înainte de a se începe exploatarea, pe seama minis-

terului de domenii, ca garanție că obligațiunea de împădurire se va aduce la îndeplinire. Această sumă nu poate fi mai mare de 100 lei de hectar".

Iar la art. 9 se prevede:

„In caz când proprietarul sau exploatatorul nu-şi va îndeplini obligațiunea de împădurire în termenul fixat de amenajament sau de regulamentul de exploatare, ori dacă împădurirea s'a făcut în rele condițiuni, atunci ministrul agriculturii şi al domeniilor este în drept ca, fără somație, punere în întârliere sau judecată, să dispună epoca când crede de cuviință a se face împădurirea, precum şi lucrările de întreținere necesare până la complecta reuşită a împăduririi în contul lor, întrebuințând pentru aceasta garanția consemnată conform art. 3".

100 lei însă de dinainte de războiu (lei aur) echivalează astăzi cu 3226 lei stabilizați, iar cei 20—30 lei despre care vorbeşte Domnia-Sa fac astăzi 645,16—967,71 lei, iar nu 50—70 fenigi.

De altfel ar fi fost absurd din partea legiuitorului, ca să fixeze pentru împădurirea unui hectar de pădure suma infimă de 50—70 fenigi, ceea ce făcea atunci când s'a promulgat codicele nostru silvic 62,5—87,5 bani. Față cu o asemenea imposibilitate cititorii acestei reviste pot să judece dacă eu prin articolul meu din 1920 am atins culmea ,ori D-l Dr. Dinu prin lucrarea sa din 1933?

D-sa confundă în calcule, după cum am văzut, valoarea leului de dinainte cu cel actual, ceea ce este o eroare de neiertat.

Intrebarea este cum trebue să ne judece străinii cari vor citi teza sa de doctorat, în care se spune categoric că în codul nostru silvic se prevede drept cheltuială pentru împădurirea unui hectar 50—70 fenigi, adică 62—87 bani, şi că Statul român când are nevoie de bani — şi când vreun Stat oarecare n'are asemenea nevoie — el are la dispoziție fondul cauțiunilor pe care poate pune mâna ori şi când?

Dar de ce D-l Valeriu Dinu nu a menționat în scrierea sa şi despre conținutul art. VI din Inaltul Decret Regal cu No. 3775/1920, publicat în Monitorul Oficial cu No. 131 din 16 Septembrie 1920, prin care s'au adus modificări unor articole din 1910 cari nu se mai potriveau cu noua situație izvorîtă din evenimentele războiului?

Art. 3 şi 10 din Codul silvic privitor la depunerea cauțiunii de împădurire s'a modificat în sensul că, cauțiunile pot fi majorate peste suma prevăzută de articolele menționate, iar majorarea va putea fi aplicată chiar la pădurile pentru care s'a fixat deja cauțiunea de ministerul de domenii.

Nu ştie D-sa, că de atunci cauțiunile pentru regenerarea tăerilor rase din regiunea muntoasă se fixează la 3000—3500 lei şi că astăzi în urma micşorării prețului mânei de lucru împădurirea în chestiune costă 2000—2500 lei?

Ce uşor este să scrii frumos, dar cât este de greu să te sprijini pe un substrat temeinic, care să reziste oricărei critici serioase!

RĂSPUNS LA CRITICA D-LUI Dr. G. ANTONESCU

de Dr. VALERIU DINU

Două propoziţiuni dintr'un paragraf, de importanţă secundară pentru tema urmărită în lucrarea mea, au provocat răspunsul amplu, variat şi mai ales bătăios al colegului Inginer Subinspector Dr. G. Antonescu. Căci, după cum se va recunoaşte uşor şi de oricine, tot sbuciumul şi râvna de a documenta, cu autori şi argumente „irefutabile", critica ce-mi aduce numai unei pagini şi jumătate de text, nu are, nu poate avea altă explicaţie decât supărarea pe care i-au produs-o cele două propoziţiuni ale mele, în care apare numele domniei sale.

In afară de: 1) introducerea explicativă, 2) traducerea punctului 5, § 4 din lucrarea mea şi 3) transcrierea articolului D-sale, din 1920, la care eu mă refer, urmează o serie de „acuzaţii" şi „atacuri ştiinţifice" la adresa mea, care mă obligă, fiecare, la un răspuns. Deci metodic şi în ordine:

1) In introducerea D-sale D-l Dr. A. scrie — dintr'o evidentă intenţie de răutate — că pe baza lucrări în cauză „s'a decernat D-lui Inginer silvic Valeriu Dinu titlul de Dr. în economia publică la Universitatea din Giessen".

Mai întâi o inexactitate: nu titlul de Dr. în economia publică, ci de Dr. în filozofie.

Al doilea, o insuficienţă — de neiertat, ar zice D-sa în locul meu — pentrucă:

In Germania titlul de Dr. nu se dă unui străin pe baza unei „broşuri" — cum scrie D-sa —, ci pe temeiul unor studii zi de zi, de minimum un an (dacă mai ai un titlu echivalent obţinut în Germania) plus lucrări şi activitate de seminar, plus un studiu scris — lucrat sub conducerea şi controlul efectiv al profesorului, care răspunde de scrisul elevului —, plus controlul coreferentului şi al Consiliului profesoral al facultăţii şi, în fine, plus un examen oral, de minimum două ore.

2) In ceeace priveşte traducerea textului meu german, sunt dator să observ că D-l Dr. A. mă deformează (ca să nu zic: mă traduce... liber), dând prin aceasta, pe alocuri, un ton hotărît, precis, acolo unde cuvintele expres au fost alese, pentru a nuanţa şi imprima o notă de rezervă. Aşa, de exemplu:

erörtern (a discuta, desbate, examina în treacăt) devine la Dsa.: a trata.

nur eine (numai o), înseamnă: numai prin

veranschlagt (evaluează, prețuește) ajunge să însemne: s'a prețuit.

Verkehrswert (Valoare de circulație, de schimb) devine: valoare de comerț (ceiace e cu totul altceva)

stützen (a sprijini) e pentru D-sa: a baza

wo man... (unde s'a..) e tradus: când

wie fremd (cât de străin, ă) înseamnă la D-sa: cât de străinie; etc.

Dar în afară de aceste, hai să le zicem, fineți de limbă, sunt serioase rezerve de făcut în puținele cazuri, când traducerea cuvânt cu cuvânt e corectă, dar construcția frazei românești e un adevărat dezastru.

3) Transcriindu-și articolul din 1920, D-l Dr. A. îl îmbunătățește puțin (ceiace nu înseamnă însă: suficient) în ceiace privește punctuația, schimbă pe ici colo cuvinte („realitate" devine „exactitate") și lasă afară sau adaogă cuvinte noui. Fac aceste mențiuni pentru justul motiv de a restabili faptele. Momentan nu mă interesează dacă ele califică sau nu o mentalitate „științifică".

Și acum să urmărim acuzațiile ce mi se aduc:

1) Sunt acuzat că „afirm" că D-sa vorbește, în articolul din 1920, de valoarea de producție a solului.

Da, e adevărat, am scris cuvântul „Bodenertragswert", care înseamnă acest lucru, ceeace în fond, pentru cine face estimație pură, ar merita titlul de mare greșeală, dacă nu ar fi urmat al doilea cuvânt scris în parinteză: „Rentierungswert", care, precizând intenția mea elimină orice îndoială. Aceasta pentru că în limbajul curent al economiei forestiere (nu al estimației pure) „Rentierungswert" înseamnă „Waldrentierungswert", adică pe românește „valoarea pădurii" (sol și masiv).

Acesta e, fără îndoială, motivul pentru care „greșeala" nu a fost remarcată de nimeni încă, până la D-l Dr. A. Nici prof. G. Reinhold, maestrul meu, care a urmărit-o până la ultima virgulă (adică acel Reinhold, elevul și urmașul lui Max Endres — cu care D-l Dr. A. vrea să mă distrugă), nici Prof. K. Vanselow, coreferentul tezei mele și nici măcar unul dintre toți cei, cari au citit și analizat această lucrare până acum, nu au poposit aici, pentru a judeca un cuvânt smuls din frază și despuiat de sensul în care autorul l-a utilizat.

Știința nu se face din cuvinte precise, alese din vocabular, ci din idei și fapte, pentru a căror exprimare cuvintele, prin îmbinarea și apropierea lor, devin mlădioase ca o haină.

Valoarea dată de D-l Dr. A. pădurilor României, pe baza rentei anuale și a unui procent arbitrar ales, am pus-o în contrast — așa cum și este — cu valoarea de schimb a lui Zanne, dedusă prin simplă și grosolană „apreciere" (aceasta la rândul ei foarte discutabilă, motiv pentru care am scris cuvântul apreciere între semnele citării).

Eu nu am înțeles să complic și prin aceasta să pierd linia unei lucrări de pură politică forestieră. Din acest motiv nu am insistat pe speculații, ce le-

socoteam inutile, pe tema lui „Rentierungswert" sau „Waldrentierungswert", care se calculează prin r/0,0 p după cum știm cu toții și după cum Max Endres arată la pag. 143 (Ed. III), unde ne explică mai departe: „Daher stellt der Waldrentierungswert als kapitalisierter Waldreinertrag den Ertragswert des Bodens aller Alterstufen und den Wert des Normalvorrates vor und allgemein den Ertragswert des Waldes überhaupt".

Nu m'a interesat nici modul cum D-l Dr. A. deduce în 1920 venitul anual al pădurilor din România (primul capitol de mare discuție), nici textul său *„Convenim dar, că procentul de 2% admis de D-l Dem. I. Zanne corespunde cu exactitate"* (al doilea mare capitol de discuție) și nici măcar logica-i „științifică" în tot acest calcul, ci **numai** un fapt precis:

Greșeala inconștient făcută de D-l Dr. A., atunci când, cu valoarea stabilită pe baza formulei: r/0,0 p contestă sau rectifică pe a lui Dem. I. Zanne, dedusă prin regulă de trei simplă. Nu numai pentru mine, dar pentru orice om cu elementare noțiuni de știință forestieră aceste două valori sunt cu totul diferite, deci nu se pot rectifica una cu cealaltă, fiindcă sunt bazate pe elemente precis distincte. Nu e locul aici să mai insist pe această temă, dar rămân la dispoziția criticului meu pentru o discuție cât de amplă, pe care aș dori-o publică.

2) Sunt acuzat că nu cunosc *„adevărata semnificație a cuvântului p ă d u r e, în materie de estimație forestieră"*, — temă pe care D-sa îmi ține un adevărat curs despre: *„sol"*, *„fond forestier"* și *„ambele împreună"*.

Și asta pentru ce? Pentru că am scris, vorbind de valoarea pădurilor statului dată de Miniștrii V. Madgearu și M. Manoilescu, că aceștia: „geben für den Staatswald einen Wert (Wald-und Bodenwert) von...".

Este clar, că paranteza putea lipsi, fără ca textul să sufere vre-o influență; după cum tot așa de clar e că expresia din paranteză, curent întrebuințată în limba științifică germană, nu constitue nici o greșeală. Aici „Wald" numai are înțelesul general din estimație (adică sol și arboret), ci un altul restrâns, anume de: **arboret**. „Boden", urmând după „Wald" nu contrazice, sau repetă ceva, ci **precizează** acest înțeles al cuvântului „Wald".

Dealtfel mă mir neînțelegerea D-lui Dr. A., deoarece acelaș proces se întâmplă și în limba română. Când zicem, de exemplu, „pădure deperisantă" înțelegem altceva decât „arboret deperisant"? Eu cred că nu.

Din acest motiv rog pe D-l Dr. A. — care desigur va studia și cealaltă lucrare a mea „Die Landwirtschaft Rumäniens unter dem Druck der Krisen" — să fie atent la astfel de fineți de limbă și să nu fie surprins chiar atunci când va găsi expresii ca: „Grund und Boden", „Hab und Gut", etc., care traduse în românește își găsesc echivalentul într'o singură expresie (proprietate, avut) care exprimă o totalitate. Traducerea lor, după același sistem, ca în cazul de care ne ocupăm mai sus, ar putea duce la cine-știe ce aberații.

Mai e nevoe să adaog că „Wald-und Bodenwert", în sensul utilizat de mine, se poate găsi în orice text semnat de economiștii (chiar și cei forestieri) germani?

Obiecția ridicată de D-l Dr. A. e prea meschină, ca să merite, citate și documentație amplă: deci mai departe.

3) Sunt deasemeni „acuzat"de confuzie între „noţiunea de pădure şi aceea a solului" din cauza acelui „Bodenertragswert" urmat de cuvântul „Rentierungwert", scris în paranteză; adică se revine pe aceiaşi temă, dar sub altă formă, la ceeace am menţionat, sub punctul 1. dreptatea D-lui Dr. A.

4) Mi se impută o confuzie între „noţiunea de pădure şi aceea a materialului lemnos", din cauza parantezei „Wald und Bodenwert", pe care am explicat-o la punctul 2. Această expresie, repet, nu reprezintă nici o greşeală, deci orice speculaţie nouă sau revenire pe această temă e lipsită de seriozitate. „Wald" înseamnă aici „material lemnos".

5) D-l Dr. A. e surprins de *„afirmarea"* mea, că nu am cunoscut metoda şi bazele pe care s'au sprijinit Miniştrii V. Madgearu şi M. Manoilescu, în calculul valorii patrimoniului forestier al Statului. Temă pe care-mi face morală, pentrucă, scriind acest lucru, am dat ocazie *„specialiştilor din Germania, etc. ca să creadă că în ţara noastră estimaţia pădurilor Statului s'a făcut fără metodă şi fără o bază ştiinţifică, atât de către cei doi miniştri ai noştri economişti cu reputaţie bine stabilită, precum şi de..."*

Stau nedumirit în faţa acestui pasaj din critica D-lui Dr. A. şi nu ştiu ce să înţeleg. Planul economic, al miniştrilor mai sus menţionaţi — despre care eu, ca toată lumea de altfel, am luat cunoştinţă din ziare — nu aduce lămuriri asupra metodei şi bazelor de calcul. Iar eu, scriind acest lucru, nu văd, nu pricep, în ce chip aşi lăsa să se creadă ceeace D-l Dr. A. descoperă acum, în defavoarea celor doi economişti „cu reputaţie bine stabilită".

In ceeace priveşte pe D-nii V. Madgearu şi M. Manoilescu, aprecierile mele sunt clare şi categorice. Ele se pot vedea, de oricine, în prima mea lucrare, de economie generală, unde reputaţia acestor economişti apare în justa ei lumină, creiată de scrierile lor, consultate şi analizate de mine.

Din acest motiv ezit chiar să cred, în intenţia D-lui Dr. A. de a strecura, prin rândurile citate, un motiv de intrigă şi viitor conflict cu aceştia. Şi acum mai departe.

6. Sunt întrebat, de către D-l Dr. A., cum am ajuns *„la convingerea că valoarea solului nostru forestier reprezintă cam o cincime, iar valoarea materialului lemnos 4 cincimi"*. Pe această chestiune urmează o susţinută documentaţie la care, mărturisesc sincer, mă asociez întru totul. Concluzia însă — şi o citez aici pe deaîntregul — e perfect eronată.

D-l Dr. A. scrie: *„Se poate prin urmare pune temei pe ceea ce afirmă D-l Dinu că valoarea solului nostru forestier ar reprezenta exact ca în Saxonia proporţia de 1/5 parte în raport cu valoarea materialului lemnos respectiv?"*

M a i î n t â i, eu nu „a f i r m" nimic, ci scriu cu maximum de rezervă ştiinţifică posibilă că: **„Dacă** valoarea medie a unui ha. pădure, de circa 8.332 lei, **ar fi** admisibilă **şi ar putea fi** aplicabilă întregii suprafeţe forestiere a României, **atunci s'ar putea** aprecia (würde man veranschlagen dürfen) astăzi, pentru valoarea totală a pădurilor **cam** (etwa) 59,442 Mlld. lei, din care **cam** 1/5 **ar reveni valorii solului"**.

Al doilea, D-l Dr. A. mă traduce cu mult mai categoric, decât am scris eu notând: „...în cazul acesta ar trebui să se evalueze astăzi" (ceiace pe nemțește ar suna: „in diesem Falle sollte man veranschlagen", adică ceva cu totul deosebit textului și intențiilor mele), scoțând afirmație din ezitare și rezervă.

Al treilea: aprecierea generală că solul ar reprezenta cam 1/5 din valoarea totală am aflat-o la H. Weber [1]), care o aplică valorii totale a pădurilor Germaniei, dela prof. G. Reinhold, care o spunea la curs — cu titlul de indicație generală, — dela H. W. Weber (vezi cartea), dela Lemmel, Prof. Dieterich, etc. De Saxonia sau Endres nu am scris un cuvânt. Deci, mă întreb, dece D-l Dr. A. mă terorizează cu ei și cu mult repetatul cuvânt „afirmă", „afirmă", și iar „afirmă"?

7) Urmează o — iarăși documentată — expunere asupra considerațiilor pe cari D-l Dr. A. s'a bazat calculând valoarea pădurilor României, în anul 1919. Chestiunea nu mă preocupă, deoarece eu nu vreau să fac aici critică la critică, ci numai să mă „apăr" punând eventuale erori la punct.

8) In fine un pasaj formidabil, care se închee prin cuvintele: *„străinii mai cu seamă vor crede cu drept cuvânt că ne-am pierdut cu toții mințile" (!?).* Din vina cui?, se va zice. A mea, desigur, fiindcă am pus în același text, alături, trei valori pentru pădurile României, lăsând să apară o diferență așa de mare între a mea (59,447 Mlld. lei) și a D-lui Dr. A. (14 Mlld. lei) fără — și aici vă rog fiți atenți — *„a ține câtuși de puțin seama de paritatea leului nostru, adică cu ce valora el în anul 1919 când eu (sic) și inginerii din congresul silvicultorilor am făcut evaluarea"*, cum scrie d-l Dr. A.

Nu știu cine l-a sfătuit pe d-l Dr. A. să recurgă la un astfel de argument, dar e clar că acela nu i-a voit binele. Fiindcă mă întreb:

a) Când și unde s'a fixat valoarea unui bun ținându-se seama de paritate, și în definitiv:

b) Ce înțelege d-l Dr. A. prin „paritate".

Să fie uitat D-l Dr. A. că subsemnatul, înainte de a comite lucrarea, asupra căreia discutăm, am trecut un examen de doctorat în științele economice și financiare la Universitatea din München? Că în „broșura" de 212 pag., cu care am luat acest titlu, e vorba și de finanțe (deci de paritate și alte asemenea chestii) și prin urmare că *trebue* să am o cât de neînsemnată idee despre ele?

Dacă aș fi pedant, cum sunt unii Doctori, aș deschide aici un curs cu citate din: A. Wagner, G. Jèze, A. Weber, W. Lotz, Eheberg, Aug. Arnauné, G. Cassel, G. Schanz, L Walras, W. St. Jevons, F. W. Taussig, I. Fischer, B. Nogaro, A. Aftalion, F. Wieser, I. Rueff, M. Palyi, L. Mises, Bresciani-Turoni, Davanzati K. Diehl, Marshall, Mildschuh, L. March, M. J. Keynes, etc. Lipsindu-mi această calitate și neavând decât un defect: îndrăsneala, mă mulțumesc cu un singur autor autohton, ales astfel ca să fie și pe înțelesul d-lui Dr. A.

D-l V. Slăvescu, profesor universitar și actual ministru de finanțe

---

1) H. Weber, Forstpolitik (Handbuch der Forstwissenschaft, Seite 306. Bd. IV).

scrie [1]): „....valoarea parității metalice (conținut de aur) este și paritatea legală a unei monete convertibile", iar mai depare: „valoarea parității metalice a leului stabilizat este de 10 miligrame aur fin, titlul 900/1000; iar valoarea parității metalice a francului francez stabilizat, este de 65,5 miligrame aur fin, titlul 900/1000. Deci în mod normal, cursul schimbului între leu și francul francez, este determinat de raportul dintre aceste două parități metalice, adică un franc francez este egal cu 6,55 lei.

In cazurile deci, când monetele aparțin unor sisteme monetare răzemate pe aur și convertibile în aur, liber exportabil, cursul schimbului se stabilește numai în raport de valoarea parității metalice, adică în jurul acestei parități". (pag. 455—456).

Ce legătură poate avea deci p a r i t a t e a cu stabilirea unei valori în funcție de prețurile dictate de o piață locală internă (efect al jocului dintre ofertă și cerere)?

Și cum se poate socoti o valoare internă a domeniului forestier al statului într'un an (1919 de ex.) avându-se în vedere paritatea leului (față de cine?), cum scrie D-l Dr. A. că domnia-sa și inginerii silvici au făcut?

Era, în 1919, leul nostru stabilizat ca să vorbim de paritate, în adevăratul sens al cuvântului?

Inseamnă stabilirea valorii pădurilor un schimb internațional între două feluri de monete legal stabilizate?

Nu, de o mie de ori nu! „Paritatea" stă față de „valoarea pădurilor". tot așa cum statuia lui Buda stă față de ascensorul dela Caps.

Tot calculul D-lui Dr. A., făcut pe baza datelor migălite dela Banca Națională, e fals și periculos pentru reputația D-sale de om de știință. D-sa ia ca termen de comparație francul elvețian, dar dacă lua lira italiană sau francul francez ce eșea? Și chiar așa, ce a dedus?

Dar nu mai insist. Nu mai insist, fiindcă, oricât de îndrăsneț ași fi, nu pot avea asprimea sufletească suficientă, pentru a califica măcar modest această argumentare. Intreb numai: ce cauți D-le Dr. A. dincolo de țarcul meseriei dumitale, atunci când nu ai nici pregătire nici măcar simț al proporțiilor altor domenii?

Iar în ceeace privește grija d-sale că „străini vor crede, etc.", văzând alături cele două valori, îl rog să nu aibă nici o teamă.

Străinii, cari citesc astfel de cărți, știu că prețurile sunt valori în funcție de nivelul economic, de nivelul general al prețurilor dintr'un an, sau chiar o lună, lor nu le scapă nota mea că dumneata ai scris în 1920 iar că eu scriu în 1933. Din acest motiv, nici până azi și nici mâine nu se va zice de nimeni ceeace dumneata crezi că s'ar putea zice.

Până aici, am discutat tot ceeace se leagă, mai mult sau mai puțin, de titlul criticei: Valoarea pădurilor țării. Dar D-l Dr. A. nu s'a oprit aici, ci a trecut la pag. 27 și 28 din lucrarea mea, într'o materie de altă natură, unde d-sa crede iarăși a fi descoperit lâna de aur a răzbunării sale. E vorba de obligația

1) V i c t o r S l ă v e s c u : Curs de monetă, credit, schimb (Craiova 1932).

impusă exploatatorului de a regenera suprafețele exploatate și de cauțiunea respectivă.

După ce traduce un pasaj de ½ pagină din lucrarea mea îmi notează: *„Mai întâi o inexactitate, nicăeri în codul silvic din 1910, la care se referă D-l Dinu, nu se prevede termenul de 5 ani pentru executarea împăduririi"*...

Unde a găsit D-sa în textul meu (vezi chiar traducerea domniei-sale) cuvintele: „cod silvic din 1910" ? Deci, de unde reese că eu mă refer la acesta ? Unde e vă rog inexactitatea ce mi se atribue? Deci la ce bun toată litania de citate? Mă mir și totuși rezist de a face încă aprecieri personale.

In fine, mi se mai impută confuzia între valoarea leului dinainte de războiu cu cel actual, fiindcă am calculat după fiecare valoare în lei, pe cea corespunzătoare în mărci germane actuale.

Hotărât lucru, D-l Dr. A. e foarte puțin la curent cu lucrările străine de știință. Altfel ar trebui să știe că nimeni nu scrie altfel, decât așa cum eu, obligat de o uzanță universitară a trebuit să scriu. Cifrele mi s'au calculat în monetă germană chiar de prof. G. Reinhold, așa cum se poate vedea încă pe originalul lucrării prezentat la examen, original pe care îl posed. Nimeni nu vrea să se îngrijească de ce va zice un străin găsind sume așa de mici, în moneta actuală, corespunzătoare altora respectabile în moneta de acum 10, 20, 30 ani. La ce ar folosi dacă, în fiecare lucrare, s'ar recalcula toate valorile la cursul zilei? Are asta vre'o importanță deosebită pentru **i d e i a** ce se urmărește, idee pe care cifrele din text o sprijină, lămuresc, dar în nici un caz nu o creiază? Nu cred. Dacă totuși s'ar găsi cineva să o facă, el nu ar putea spera, pentru efortul depus, decât o unică satisfacție, aceea de a nu putea fi criticat de D-l Dr. A. E asta un suficient imbold la muncă de arhivar sau contabil prăfuit? Eu mă îndoesc!

La observația D-lui Dr. A. că nu am menționat „conținutul art. VI din Inaltul Decret Regal No. 3.775/1920, publicat în... etc.", răspund: nu am făcut-o fiindcă am găsit (atunci ca și acum) că nu mă interesează.

•

Acestea au fost punctele din critica ce D-l Dr. A. îmi adresează. Am ținut să le relev în ordine, fără excepție, și am răspuns mereu cu grija de a cruța spațiul revistei.

Fie-mi permis acum, să încheiu cu câteva considerații generale:

I. Ca autor — ce a migălit, din sărăcia de material forestier românesc, o lucrare modestă, dar nouă ca idee și puncte de vedere directoare — am simțit o adevărată plăcere acum, când, forțat de o critică — chiar răutăcioasă ca a D-lui Dr. A.. — a trebuit să mă verific și să-mi revăd scrisul.

Sunt un neînduplecat partizan al sistemelor occidentale, unde fiecare, scriind un rând nou, așteaptă, ca o reacțiune naturală, critici, interpretări și chiar deformări răutăcioase, la care să răspundă.

Polemica liberă, dar scrisă cu răspundere, are marele merit de a te verifica, pe tine combatant, și de a lămuri opinia publică a celor cari citesc și apreciază.

Din aceste motive rămâne recunoscător D-lui Dr. A.. care a deschis „focul" astăzi.

II. Mentalităţi, clasice încă, pe care D-l Dr. A. o dovedeşte, scriind, enervat, că eu pun într'o lumină urâtă pe un coleg Ing. Subinspector Dr. în ştiinţe, etc., îi răspund astfel.

a) Pentru mine nu există, în chestiunea desbătută până aici, decât un autor: G. Antonescu, şi o scriere a sa din 1920. Referindu-mă la ea, ar fi un non-sens să vorbesc de gradele, titlurile şi poziţia actuală a autorului ei. Discuţia se limitează deci la omul şi articolul citat.

b) In ştiinţă — ca şi în critica obiectivă — titlurile, gradele erarhice, ca şi legăturile de familie, nu înseamnă nimic. Scrisul, opiniile semnate, sunt totul.

Ce ar fi de ex. dacă eu m'aş lega de faptul că D-l G. Antonescu, doctor în şt. naturale (specialitatea botanică) abordează un domeniu (politica forestieră şi economia generală) în care nu are o specialitate confirmată prin lucrări sau titluri. N'ar fi o răutate?

Din acest motiv, mie îmi rămâne perfect indiferent omul şi poziţia lui. Ceeace, din nenorocire, a servit prea mult timp la noi, ca autoritate ce în mod automat se adăoga scrisului, dându-i un caracter de noli-me-tangere, trebue să iasă din obiceiurile noastre. Mic sau mare (erarhic), tânăr sau bătrân (ca vârstă) să fie deopotrivă consideraţi, atunci când scriu sau acţionează. Teama de represaliile gradului trebue să înceteze, altfel nici un progres nu va mai fi posibil.

III. In fine, am lăsat la urmă o chestiune, care îmi stă la inimă: uşurinţa răutăcioasă, cu care D-l Dr. A. tratează Doctoratul meu, obţinut în Germania.

Am evitat, dela începutul acestui răspuns, să mă pun sub pavăza legală şi puternică a celor, cari, contrasemnând lucrarea mea, şi-au luat nesponsabilitatea ideilor scrise într'însa. Am rămas, voit, singur în faţa criticului meu. Am însă datoria de conştiinţă să răspund şi pe această chestiune, pentru prestigiul meu şi pentru prestigiul titlului, celui mai înalt al unei universităţi germane, cu care am fost onorat.

Nu, domnule Dr. A., nu ai dreptate, tratând cu uşurinţă munca mea pe meleaguri străine, după cum nu ai avea nici o dreptate aplicând aceleaşi aprecieri altuia întors ca mine.

Nu uitaţi că acolo, dacă te-ai impus, apoi la aceasta nu au putut contribui relaţii de familie, prietenii personale sau alte legături de interese, posibile pe plaiurile natale, ci n u m a i aportul calităţilor tale personale şi râvna de a te perfecta.

Deaceia, resping total şi energic orice încercare, făcută cu intenţia de a diminua ceeace am convingerea că am binemeritat.

Une polémique

Sur quelques affirmations et indications que l'on trouve dans une étude de M. V. Dinu, sur la forêt roumaine publié en allemand: „Der rumänische Wald".

Eine Polemik

Gewisse Behauptungen und Angaben, welche sich in einer Arbeit des Herren V. Dinu über den rumänischen Wald (in deutscher Sprache erschienen) finden werden, einer Kritik unterzogen.

OMAGIU D-LUI PROFESOR PETRE ANTONESCU

de G. ŞTEFĂNESCU-GUNĂ

Deşi locuesc în Bucureşti, spre marele meu regret n'am avut cunoştinţă de sărbătorirea din ziua de 18 Noembrie 1933 a veneratului meu fost profesor D-l Petre Antonescu pe care cu atâta entuziasm şi fast a organizat-o Societatea „Progresul Silvic", constituită azi aproape exclusiv din foştii D-sale elevi şi discipoli.

Abia azi am aflat de această sărbătorire, când am primit numărul festiv al „Revistei Pădurilor", — volum pe care'l consider ca cel mai de preţ din modesta mea bibliotecă — şi urmând dictonul „mai bine mai târziu decât niciodată", cu tot respectul ce port în sufletul meu ilustrului sărbătorit, ţin pe această cale să exprim veneratului meu profesor omagiile mele de sinceră şi profundă recunoştinţă.

Adânc impresionat am citit frumoasele cuvântări ţinute cu ocazia acestei sărbătoriri şi mărturisesc că a trebuit să mă concentrez pentru a le putea savura, căci fără voia mea gândul îmi fugea pe aripa amintirilor îndelungatei epoci de aproape 36 ani, de când am avut cinstea de a cunoaşte pe acest „Nestor" al Silviculturii române, cum bine l'a caracterizat D-l C. P. Georgescu.

Copleşit de adâncă emoţie şi cu lacrimile în ochi, gândurile mele fug şi răscolesc amintirea trecutului, oprindu-se tocmai în primăvara anului 1898, când în calitate de elev al anului al II-lea dela fosta Şcoală Specială de Silvicultură dela Brăneşti, am făcut cunoştinţă acestui ilustru profesor, ce venea să ne inspire cu atâta căldură, dragostea de pădure şi să ne desăvârşească cunoştinţele noastre de specialitate în materie de amenajament, urmând la această catedră pe decedatul său predecesor, Teodor G. Pietraru, o altă ilustraţie a silvicultorilor români, dispărut prea de timpuriu

de pe arena vieţii şi de care-şi mai aminteşte desigur cu multă pietate vechile generaţii de ingineri silvici din primele patru promoţii de foşti elevi ai Şcoalei de la Brăneşti.

Gândurile mele desfăşurându-se ca într'un film, îmi reamintesc cu câtă plăcere şi cu cât nesaţiu savuram prelegerile sale, mai ales că ne dădeam seama de sforţările ce făcea ca profesor începător, de a culege cu multă trudă şi a ne împărtăşi şi nouă, elevii săi, tot ce se cunoştea la acea epocă în materie de amenajament în ţările mai înaintate în cultură decât noi şi care s'ar fi putut adopta condiţiunilor din România.

Dar atunci ni se părea că este un profesor prea exigent, mai târziu însă ne-am putut da seama, că această exigenţă aparentă nu era pornită din răutate, ci din contră, era o impulsiune pornită din inima sa bună şi din dorinţa de a ne vedea cât mai bine pregătiţi, sacrificându-şi chiar puţinul timp liber, stând veşnic între noi, iniţiindu-ne în tainele meseriei căreia ne destinasem. Cu cultura sa vastă şi cu spiritul său de pătrundere, ne completa cunoştinţele şi în alte domenii, în afară de acel al specialităţii catedrei sale şi astfel pot spune că cunoştinţele practice de topografie tot dela D-l Antonescu le-am căpătat.

Tot în acest scop ne obliga să ţinem de 2 ori pe săptămână, conferinţe cu subiecte date sau culese din diferitele domenii de specialitate şi la care asista, făcând la urmă în totdeauna critică, atât asupra modului de expunere, cât şi asupra omisiunilor relevate.

Pentru mine D-l Profesor Antonescu a fost totdeauna un idol în faţa căruia mă închin cu veneraţie.

C R O N I C A

„SĂRBĂTOAREA PĂDURII" IN POLONIA

Ideia sărbătoarei pădurii apare pentru prima oară în Polonia în rezoluţia Dietei din 7 Oct. 1921 [1]) care recomandă guvernului să institue în şcoli, primăvara şi toamna, o „serbare a plantaţiunii arborilor".

Ministerul Cultelor şi Instrucţiunii publice a introdus-o în şcolile primare printr'o circulară din Ianuarie 1922. Uniunea forestierilor polonezi se face ecoul ideii lansate de revista „Echo Lesne" din Octombrie 1932 care cere o sărbătoare anuală a pădurii şi prezintă Ministerului Cultelor şi Instrucţiunii publice un proect de instituirea „sărbătoarei pădurii şi arborelui" ce urmează să fie celebrată în ultima Sâmbătă a lunii Aprilie.

Ministerul menţine circulara dată, însă ia dispoziţiuni să se facă cu colaborarea largă a forestierilor de Stat şi particulari.

Pe de altă parte Direcţia Generală a pădurilor Statului dă un mare concurs atât la organizarea serbării cât şi la acordarea pueţilor.

Astfel prima sărbătoare a arborilor în Polonia, cu un mai pronunţat caracter forestier a avut loc în 1933. Rezultatul a fost: S'au plantat 50.000 arbori de alee şi parc, 89.000 pueţi de pini şi molid, s'au făcut 248 excursii în pădure, s'au ţinut 1000 lecturi şi conferinţe; au luat parte la serbări 120.000 elevi şi 20.000 locuitori.

Putem aprecia deci la justa valoare extensiunea ce a luat la noi această mişcare care a ajuns în acelaş an să aibă 3604 serbări cu cel puţin tot atâtea conferinţe, 561.000 participanţi şi 4.901.000 pueti plantaţi. O idee nouă în organizarea poloneză o găsim în excursiunile la pădure.

H.

CONFERINŢE

Inginer Cezar Cristea: „Şomajul ingineresc în cadrul ocrotirii muncii naţionale".

Cu această intitulare, D-l Cezar Cristea a ţinut o conferinţă la Soc. Politechnica în ziua de 7 Martie a. c.

Pentru a înfăţişa specificul şomajului ingineresc în ţara noastră, invaziu-

1) Vezi buletinul „Bulletin forestier Polonais" No. 1—2 Ian.-Iunie 1933.

nea elementelor streine în mai toate posturile cari reclamă muncă inginerească, D-sa citează studiile d-lor Topliceanu, Rusu-Abrudeanu, etc. şi face aprecieri asupra ecoului ce l-au avut aceste studii în cercurile noastre politice.

Arătând cauzele acestei triste şi nedrepte situaţiuni, lipsa de control a streinilor şi moravurile societăţii româneşti, D-sa face apel la inginerii parlamentari în sensul întreprinderii unei acţiuni hotărîte, care va avea meritul să facă deplină lumină în această chestiune şi să rezolve fericit o problemă născută din ignorarea elementului românesc şi favorizarea celui străin în instituţiunile de stat şi particulare.

A. C. F.

D-l Ing. Aurelian Ionescu: Importanţa educativă a pădurilor.

In ziua de 15 Martie a. c. în cadrul orei şcolarilor, Domnul Ing. Ionescu a vorbit, la Radio Bucureşti, despre subiectul de mai sus. Prilej rar pentru noi şi de aceia ţinem cu atât mai mult să-l relevăm, regretând că nu se poate, sau nu se vrea să fie ceva mai des. Radio este un minunat mijloc de propagandă, deaceea, noi ne bucurăm mult când cineva poate ajunge până acolo ca să cuvânteze despre pădure, despre foloasele şi frumuseţile ei şi despre răul care decurge din distrugerea ei necugetată.

Conferenţiarul face mai întâiu o scurtă introducere arătând foloasele —materiale şi imateriale — pe cari le are societatea omenească de pe urma pădurilor şi pagubele pe cari le suferă, aceiaşi societate, prin distrugerea nesăbuită a acestor bunuri.

Trecând apoi la scopul principal al conferinţei, se ocupă de frumuseţea pădurilor şi de rolul lor educativ. Pădurea este o minunată operă de artă a naturii, care nu creează nimic urât. Ea desvoltă în om spiritul estetic. Pădurea este o complexă unitate de logică — arborii, arbuştii, subarbuştii, ierburile şi toate celelalte vegetale şi animale din pădure trăesc într'o complectă armonie.

Pădurea te farmecă prin aspectul, prin măreţia şi frumuseţea ei, prin liniştea şi armonia ce domneşte acolo. Ea este locul de reculegere pentru toată lumea obosită şi necăjită de grijile lumeşti. Acolo se găseşte liniştea. Pădurea te face mai blând, mai cumpătat, căci în singurătatea ei nu găseşti nici o împotrivire. In pădure nu găseşti nimic urât, nu găseşti murdăria şi trivialitatea.

Viaţa din pădure arată celui ce caută să-i pătrundă tainele, spiritul de sociabilitate şi de adaptare care se găsesc în deplină armonie în pădure. Pădurea este icoana armoniei desăvârşite. Acolo se va putea vedea cum fiecare element al ei îşi ocupă locul lui şi numai al lui şi cum fiecare lucrează în tăcere, fără reclamă şi scopuri singuratice. Pădurea ne dă astfel un strălucit exemplu de solidaritate.

La sfârşit, conferenţiarul face un apel la toată lumea să meargă la pădure, indiferent de anotimp, unde va găsi, în tot momentul, prilej de plăcere şi de reculegere.

At. Haralamb.

Prof. M. Drăcea: „Normalizarea în industria lemnului".

Conferinţă ţinută la 19 Martie a. c. în cadrul ciclului „Normalizarea în industria românească", organizat de IROM.

Normalizarea sau standardizarea în industria forestieră apare ca o problemă cu atât mai importantă cu cât lemnul este pentru noi unul din principalele articole de export (al treilea, după cereale şi petrol). Dar există o strânsă interdependenţă între consumul intern şi export, căci aproape nici o fabrică de cherestea nu lucrează numai pentru export sau numai pentru piaţa internă.

Unificarea sortimentelor de export este foarte dificilă din pricina uzanţelor şi exigenţelor deosebite pe cari le au diferitele ţări importatoare şi din cauza instabilităţii debuşeurilor. O altă greutate constă în faptul că ţările anglo-saxone şi coloniile lor nu au adoptat încă — şi refuză de a adopta — sistemul metric.

Sforţări pentru normalizare s'au făcut în repetate rânduri: în congresele din 1900 şi 1913 dela Paris, în conferinţa internaţională din 1923 dela Bratislava, în conferinţele şi congresele din 1929, 1931 şi 1932 dela Bratislava, Paris, Varşovia şi Viena. Dar rezultatele obţinute sunt numai de ordin teoretic. S'a propus adoptarea unui „ţol normalizat" de 25 mm., care nu diferă decât cu 0,4 mm. de ţolul englezesc, şi sortarea cherestelei în patru clase de calitate şi brac (marfă de greutate) după criterii generale, cari ar urma să fie cele din actualele uzanţe vieneze.

Piaţa internă — care cere mai mult marfă de calitate inferioară — deasemenea prezintă mari dificultăţi în ce priveşte standardizarea, deoarece populaţia noastră ţine încă la vechile măsuri. Comisiunea de normalizări a O. R. N. a stabilit, în opt caiete de sarcini, o serie de norme pentru furniturile necesare ad-ţiilor publice. Insă, deşi au fost introduse de doi ani, aceste norme nu sunt încă cunoscute de toate autorităţile publice. Răspândirea lor şi între consumatorii particulari ar fi un pas spre normalizare.

Pentru viitor trebuesc studiate şi introduse:

1) Norme privitoare la producţie (normalizarea uneltelor, raţionalizarea tăierii în gatere).

2) Norme privitoare la îndrumarea consumului produselor lemnoase: modernizarea şi standardizarea locuinţelor ţărăneşti, normalizarea pardoselii de lemn, a împrejmuirilor; normalizarea şi îndrumarea producţiei cozilor de instrumente agricole (pe care în prezent le importăm), a vechiculelor ţărăneşti, a mobilei atât rurale cât şi a autorităţilor statului, a ambalajelor de lemn.

Prin introducerea acestor norme s'ar da un aspect de civilizare gospodăriilor rurale şi ad-ţiilor publice.

Finanţarea lor, evident, nu poate fi făcută decât de către Stat, care are datoria să dirijeze curentele de progres ale culturii şi civilizaţiei.

Prelucrarea acestor norme ar urma să se afcă în cea mai mare parte de ICEF., iar pentru unele chestiuni de Institutul de Normalizare — singur sau în colaborare cu organele ad-tive sau de cercetări ale Statului. Pentru introducerea lor în industriile respective se pot adopta principiile generale date de D. I. N.

Conferința, ascultată de toți cei prezenți cu un deosebit interes, a fost urmată de discuții, la cari au luat cuvântul D-nii Bușilă, M. P. Florescu, Constantinescu, Mavrocordat, Marian, I. C. Demetrescu, Isărescu și Dulfu.

G. T. Toma

R E C E N Z I I

Scurtă privire asupra învăţământului silvic superior în România (între anii 1906—1933).

Cu începerea anului şcolar 1933/34 s'a sărbătorit la şcoala politechnică din Bucureşti 10 ani de când învăţământul silvic superior a fost încadrat în această şcoală ca secţie silvică.

Cu această ocazie, conducerea şcoalei a scos o broşură cuprinzând istoricul învăţământului silvic superior în perioada de timp scurs dela 1907 până azi. Bună ocazie şi fericită inspiraţie pentru a recapitula istoricul acestui învăţământ, care până la 1907 îşi avea strânse la un loc, toate etapele scurse până atunci, într'o lucrare datorită D-lui P. A. Grunau.

Broşura la care ne referim în momentul de faţă împarte faptele în 3 epoci caracteristice.

Prima epocă este aceia când învăţământul superior silvic se predă în şcoala superioară dela Brăneşti unde se stabilise, încă din anul 1894, după o serie de peregrinări. Dela 1895 şi până la 1907, şcoala a avut ca director pe D-l P. A. Grunau. Sub D-sa, învăţământul face reale progrese din toate punctele de vedere. Astfel, sub conducerea D-sale, se modifică condiţiile de admitere în şcoală (1903), ne mai acceptându-se, pe viitor, decât absolvenţi ai liceului. In plus, se măresc anii de studii dela 2 la 3. Lucrările de practică (18 luni), care până atunci se făceau înaintea cursurilor teoretice, se pun după terminarea celor 3 ani de studii, precedând examenul de diplomă. Aceste lucrări practice se făceau sub directa conducere a profesorilor şcoalei. Tot sub D-sa a luat fiinţă şi s'a desvoltat biblioteca şcoalei, laboratorul, muzeul; s'au asanat lacurile din jurul şcoalei şi s'a creiat o pepinieră model pentru lucrările elevilor; s'au pus bazele parcului şi grădinei dendrologice şi s'au făcut încercări de cultutră cu specii exotice. In fine, s'au executat împăduriri în terenurile din vecinătatea imediată a şcolii şi în pădurea Pusnicul, care apoi a fost afectată şcolii pentru scopuri didactice.

In felul acesta, cadrul învăţământului superior silvic, teoretic şi practic, se putea socoti acum ca trasat în liniile lui fundamentale şi statornicit definitiv la Brăneşti.

In această stare se găsea învăţământul la 1907 când a trecut sub Directoratul lui N. G. Popovici. Preocuparea de căpetenie a acestuia, „căruia îi plutea înaintea ochilor prestigiul silviculturii şi al silvicultorilor din Franţa, cum şi organizarea şcoalei naţionale de ape şi păduri de la Nancy, unde îşi făcuse educaţia, a fost să dirijeze învăţământul şi prin aceasta corpul silvic român, spre acest ideal", în afară de preocupările lui

de gospodărie a şcolii în care elevii trebuiau să găsească model de urmat în viaţa din serviciu. Sub N. G. Popovici, se începe o nouă epocă „de activitate febrilă, efervescentă, plină de sforţări în toate direcţiile, de a modifica, de a completa, de a ameliora şi de a pune într'o lumină cât mai favorabilă învăţământul şi prin aceasta şi cariera silvică".

Invăţământul nu suferă mari schimbări. Se reduce stagiul de practică la 12 luni.

Cea mai de seamă reformă a lui N. G. Popovici rămâne însă creearea asistenţelor, cari dădeau astfel tinerelor elemente posibilitatea să se specializeze.

La 1912 încetându-i mandatul, direcţia şcoalei trece asupra D-lui P. Antonescu. D-sa continuă opera de ameliorare a învăţământului teoretic şi buna gospodărie în administrarea şcoalei şi a pădurii afectate „căutând, în special, a repune în primul plan preocupările pentru pregătirea practică a elevilor". D-sa dă o importanţă crescândă lucrărilor silvice cu caracter experimental. Tot sub d-sa se creează pentru asistenţi posibilitatea de a-şi completa cunoştinţele şi de a se specializa în străinătate.

Cu venirea războiului din 1916 se încheie prima etapă din istoricul învăţământului silvic superior cuprins în broşura de faţă.

A doua etapă cuprinde învăţământul din timpul şi după războiu, până în momentul când trece la Politechnică. In vara anului 1918, la sfârşitul primei părţi a războiului nostru, se reiau la Iaşi cursurile şcoalei, organizate pentru cei cari începuse deja şcoala, fără să fi putat s'o termine din cauza războiului. Conducerea şcoalei a fost dată D-lui N. Saegiu. Nu trece însă prea mult şi şcoala se mută la Bucureşti.

De o revenire la Brăneşti nu mai putea fi vorba. Ocupaţia germană făcuse să se distrugă tot ceea ce crease şi se strânsese în tot timpul cât a fost şcoala acolo. In plus, vremurile sunt altele. Promoţiile se măresc ajungând până la 200 de elevi.

Dar aici, şcoala şi elevii au de îndurat multe greutăţi. Un timp oarecare cursurile s'au ţinut în sălile Universităţii şi ale Institutelor sale anexe, până când, însfârşit, s'a luat cu chirie un local propriu, încetând astfel starea de provizorat jenantă şi dăunătoare din toate punctele de vedere. Se lucrează la refacerea bibliotecii şi a materialului didactic. Cursurile se fac numai în 3 ani, iar practica, cuprinsă în acest termen, se face în timpul vacanţelor mari. Pentru ca lipsurile să fie cât mai mult înlăturate, se organizează lucrări practice în comun, sub direcţia profesorilor şcoalei. In această epocă, în învăţământul superior silvic se produce o modificare de mare importanţă şi anume: iau naştere noui catedre şi conferinţe, fie creindu-se din nou, fie scindându-se cele mai încărcate.

Cu toate aceste sforţări de adaptare la noile condiţiuni, preocuparea generală rămâne totuşi aceea de a se găsi modalitatea prin care să se aşeze învăţământul silvic pe baze noui şi solide. Părerile sunt uneori contradictorii, până când birue opinia acelora cari cereau încadrarea învăţământului silvic în Politechnică.

Şi astfel începe a treia epocă (1923—1933), aceea a secţiei silvice dela Şcoala Politechnică din Bucureşti.

In Şcoala Politechnică, numărul anilor de studii este de 4. Elevii sunt admişi pe baza diplomei de bacalaureat şi după trecerea unui prealabil concurs.

Organizarea învăţământului în sine s'a făcut avându-se în vedere două principii capitale:

a) Contopirea desăvârşită a secţiei în învăţământul politechnic.

b) Folosirea cât mai raţională a cate-

drelor şi conferinţelor de pregătire generală, comune tuturor secţiilor.

Ca urmare a acestor principii s'a ajuns la desfiinţarea unor catedre dela fosta şcoală, iar pentru altele la transformarea lor repartizându-se altfel materia.

Această adaptare nu s'a putut face totuşi fără oarecare greutăţi şi lipsuri. Cu vremea lipsurile s'au putut corecta. Astfel la început cursurile de pregătire generală se făceau în comun cu elevii celorlalte secţii. Observându-se însă că programa de cursuri era prea încărcată, neglijându-se chiar materiile de specialitate, s'a ajuns ca, pentru anumite secţii, cursurile de caracter general să se adapteze şi proporţioneze potrivit nevoilor lor specifice.

Odată cu această adaptare la noile condiţiuni de învăţământ se creează şi se desvoltă lucrările de proecte, de laborator şi lucrările practice. In plus, se creează cabinete de lucru pentru profesori şi asistenţi, se înmulţesc colecţiunile. Astăzi sunt aproape complet instalate laboratoriile de botanică, de entomologie şi de pedologie. Sunt pe cale de organizare laboratoriile şi muzeele celorlalte catedre: amenajament, dendrometrie, cultura şi exploatarea pădurilor, technologia lemnului, cadastru şi topografie, instalaţii de transport, maşini şi unelte pentru industrializarea lemnului, vânătoare şi pescuit.

Contactul cu pădurea nu este nici el pierdut. Din contra, el devine din ce în ce mai strâns, programul cursurilor fiind în aşa fel organizat încât elevii să aibă zile libere pentru mers la pădure.

Practica de vară se organizează şi ea din ce în ce mai bine. Se pare că se tinde spre organizarea ei în comun, dirijată direct de profesori. In felul acesta secţia silvică se îndrumează spre „realizarea ideei de învăţământ de vară, mutat în mijlocul naturii, la pădure, în ţinuturi caracteristice, unde elevii să poată rămâne în contactul cel mai intim cu obiectul principal al preocupărilor lor: pădurea".

Citind acestea, dar mai ales, trecând, fie numai în fugă, prin sălile de cursuri, prin laboratorii şi muzee, noi cei cari cu foarte multă trudă am făcut cursurile fostei şcoale de silvicultură dela Bucureşti, suntem cei dintâi şi cei mai în măsură să ne dăm seama de progresul mare pe care l-a făcut învăţământul silvic superior într'un timp relativ scurt. Fericim pe actualii elevi cari au la dispoziţia lor atâtea înlesniri şi materiale didactice pentru ca pregătirea lor să fie cât mai completă.

In acest timp, în afară de conducerea generală a şcoalei care a fost în seama D-lui Ing. Vasilescu-Karpen, secţia silvică a avut ca preşedinţi: D-l P. Antonescu (1923—1930); D-l N. G. Popovici (1930—32) şi D-l V. N. Stinghe (de la 1932 şi până azi).

Broşura se termină arătând lipsurile de cari se resimte şcoala (în fruntea cărora se pune necesitatea dotării ei cu păduri proprii) şi necesităţile de evoluţie rapidă spre armonizarea celor 3 ramuri ale învăţământului: cultură, exploatare - valorificare şi juridică - economică.

A. Haralamb.

Pierre Deffontaines.
La vie forestière en Slovaquie.
Paris (Champion) 1932; 34 pagini 8°, 2 hărţi şi 17 fotografii afară din text. Preţul 30 fr.

Legăturile noastre politice cu ţările slave din sistemul de tratate ale ultimilor 17 ani, cât mai cu deosebire o elementară datorie de a ne cunoaşte vecinii în adevărata lumină a realităţii lor, ar fi trebuit să deştepte şi în opinia noastră publică un mai viu interes pentru via-

ţa acestor popoare şi ţări. In timp ce în Cehoslovacia şi Polonia se ţin fel de fel de conferinţe, se scriu cărţi şi articole în reviste, se creează asociaţii asupra ţării noastre şi poporului român, la noi se răspunde cu elegante dar superficiale manifestaţiuni de curtuazie.

Este fără îndoială că limbile slave constitue o serioasă dificultate pentru noi, ceea ce nu este la fel în sens invers, întrucât la noi se scrie şi mai ales se vorbeşte atât de mult franţuzeşte.

Cartea cu titlul de mai sus ne face uşor accesibilă o pătrundere adâncă a unui aspect al vieţii economico-sociale a uneia dintre ţările vecine, de care împrejurările ne-au legat politiceşte. Autorul este, după cum s'a arătat într'o altă recenzie precedentă, geograf de marcă, profesor universitar şi conducător al colecţiei de publicaţiuni: „Geographie humaine".

Studiul de faţă a fost publicat sub auspiciile Institutului de studii slave dela Paris. O foarte bogată literatură cehă, franceză, germană, ungară, română şi poloneză, întinse legături cu personalităţi politice şi ştiinţifice, o călătorie de studii îndelungată în ţinuturile respective în compania surorii sale care a învăţat în mod special limba cehă spre a înlesni cercetările, au fost izvoarele din care a luat formă lucrarea în chestiune. Toate acestea cât şi o deosebită artă de sintetizare, dau lucrului seriozitatea ştiinţifică necesară.

Primul capitol este dedicat peisagiului forestier slovac. Se vorbeşte astfel despre procentul de împădurire, de distribuţia pădurilor în diversele regiuni, etc.. Intre zonele forestiere se disting dela nord către sud: o zonă a coniferelor, în care arboretele de molid ocupă 20% şi cele de brad ca. 10%; o zonă a fagului, cea mai puternică, cu cca. 32% fag relativ pur şi o zonă a stejarului în părţile meridionale puţin împădurite cu cca. 15% arborete de stejar. Arboretele de amestec ocupă cca. 20% din totalul suprafeţei păduroase. Dintre speciile respective, introduse prin cultură, se întâlneşte în primul rând, pinul şi apoi salcâmul, cu tendinţa de cucerire a terenului părăsit de stejar. Spre a se scoate mai bine în evidenţă caracterele pădurilor slovace se face o paralelă cu sistemul forestier al Boemiei.

In cel de al doilea capitol se tratează chestiunea regimului de muncă şi felul exploatării forestiere.

Datorită compoziţiei arboretelor, pădurile slovace se tratează în marea lor majoritate (86%) în codru, cu revoluţiuni de 80—100 ani. Lipsa de drumuri publice şi permanente, mărimea complexelor păduroase, obligă ca tăerile să se facă ca şi în Carpaţii noştri, ras şi pe suprafeţe întinse, cu extracţia materialului mai de preţ şi cu părăsirea locurilor exploatate. In spre părţile nordice cu păduri de conifere proprietate a statului se întâlneşte o gospodărie mai rafinată. Ca şi în Maramureşul nostru vieţuieşte în Slovacia o populaţie (Slovaci, Huculi, Nemţi) distinctă a cărei existenţă este strâns legată de activitatea păduroasă (în special de tăeri). In părţile nordice cu răşinoase, lucrul forestier cu alternanţele sale de tăeri vara şi transporturi iarna, activitatea în fabricele de debitarea lemnului şi prelucrarea sa chimică are „o fizionomie mai curând industrială decât rurală".

In zona foioaselor lucrătorii de pădure îşi ocupă timpul liber al verii cu creşterea vitelor şi cultura agricolă.

Aici „vie forestière et vie agricole, grâce à leur succession saisonnière, donnent une courbe de travail bien équilibrée, pratiquée depuis de lointaines époques"; spre deosebire de zona răşinoa-

selor unde se practică mai mult „une sorte de transhumance forestière".

In acest mediu forestier a luat naştere o adevărată civilizaţie a lemnului cu industrii (a dogăriei, căruţăriei, mobilelor, etc...) arhitectură şi artă specială, cari amintesc împrejurările similare din regiunea noastră de coline înalte.

Un întreg capitol este apoi dedicat exploatării industriale a pădurii actuale, care reprezintă fără îndoială, cel mai important moment din evoluţia pădurii, cu adânci repercursiuni de ordin social. Ni se descriu astfel în cazul de faţă, ridicarea sau decadenţa unor anumite localităţi în funcţie de găsirea de noui întrebuinţări industriale ale anumitor esenţe forestiere (scândura de răşinoase) sau părăsirea altora mai vechi.

Frumos şi concis este decrisă şi interpretată, în ansamblul respectiv, metoda de transport a lemnului pe calea plutăritului în decursul secolului al XIX-lea.

Inainte de perioada industriei lemnului din zilele noastre, pădurea şi anume zona fagului a jucat un important rol în întreţinerea unei industrii metalifere foarte avansate şi care a creiat tradiţia explicativă a expansiunii industriale de azi a Cehoslovaciei. Multe centre din Slovacia îşi datoresc renumele industriilor de extracţia şi prelucrarea metalelor sau de fabricarea sticlei, prilejuite de fericita întâlnire a minereurilor, respectiv depozitelor de silice, cu a fagului producător al cărbunelui şi al potasei necesare.

Pentru noi Românii, lucrarea prezintă un deosebit interes, nu numai ca lucrare de specialitate, dar şi prin contribuţiunile forestiere şi etnografice pe care le aduce la cunoaşterea condiţiunilor învecinate româneşti. Slovacia este din multe puncte de vedere o continuare a ţinuturilor noastre de nord (Maramureşul). Multe aspecte forestiere şi peisagii slovace reamintesc pe unele din Carpaţii româneşti, al căror arc continuator în spre Nord-Est a fost domeniu de transhumanţă al ciobanilor noştrii, până adânc în Moravia. O mulţime de cuvinte româneşti legate de viaţa pastorală (brânză, baci, colibă, etc..), de motive în costumele naţionale locale, nume toponimice etc. mai amintesc încă de origina românească a multor populaţiuni pastorale în vechime, fixate ulterior de împrejurări şi slovachizate. O parte a Slovaciei plină cu sate, a căror denumire intră cuvântul Valasské, Vlachova, etc. poartă chiar numele de Slovacia Valahă. Ultimul capitol — al VI-lea — al lucrării este consacrat unui tip special de aşezări omeneşti format din mici grupe de case dispersate, aşa ziselor „kopanice" legate de zona fagului şi rezultate în cea mai mare parte din defrişările păstorilor valahi, siliţi să renunţe la viaţa lor ciobănească.

In fond, lucrarea în chestiune este o lucrare de etnografie forestieră ca să zicem aşa.

Ing. Ilie C. Demetrescu

Institut International d'Agriculture. *Annuaire International de Statistique Forestière. 225 pg. Rome, 1933.*

In cadrul programului fixat prin regulamentul de funcţionare, Institutul Internaţional de Agricultură din Roma îşi continuă activitatea propusă în domeniul economiei forestiere. După ancheta întreprinsă asupra standardizării măsurilor întrebuinţate în industria şi comerţul de lemn — lucrare de o netăgăduită importanţă pentru comerţul forestier — şi după publicarea statisticei pădurilor din 31 ţări şi a altor anchete privind amenajarea pădurilor, incendiile de păduri, Secretariatul General al Institutului de la Roma publică, — la sfârşitul anului 1933 — Annuaire Internatio-

nal de Statistique Forestière, 1932.

Valorosul material conţinut în această recentă publicaţie, depăşeşte cu mult titlul de anuar.

Sub formă de tablouri, metodic întocmite, lucrarea îmbrăţişează două mari capitole ale economiei forestiere şi anume: statistica pădurilor şi statistica comerţului de lemn.

Prima parte a anuarului ne aduce o desvoltare şi o completare a cifrelor statistice apărute în „Annuaire Int. de Statistique agricole" din anii 1929—1930 şi 1930—31, publicate apoi în extrasul „Statistique Forestière de 31 pays" (1932).

Cifrele ce găsim în acest prim anuar internaţional forestier ne oferă posibilitatea cunoaşterei elementelor statistice din statele cele mai bogate în păduri din zona septentrională, sud-estul Asiei, unele regiuni din Africa, Australia şi Noua Zeelandă, cu privire la natura terenurilor forestiere, condiţiile de proprietate şi regim, repartiţia pădurilor după vârstă şi esenţe, volum lemnos existent, creştere anuală şi producţia anuală. Pentru unele ţări, aflăm chiar şi informaţiuni asupra consumului intern.

Dificultăţile numeroase ce survin din terminologia diferită şi din obiectivele variate propuse de statisticele forestiere ale ţărilor asupra cărora s'a extins ancheta Institutului Internaţional Agricol din Roma, s'a căutat a fi înlăturate prin întocmirea de tablouri după un plan stabilit anterior.

In tablourile de la paginile XIII—XXIX au fost recapitulate datele asupra:

suprafeţei pădurilor,

repartizarea pădurilor pe categorii de proprietari,

repartizarea pădurilor pe esenţe,

creşterea şi producţia de lemn pe ha.

Partea a doua a anuarului ne oferă datele statistice cu privire la comerţul lemnului din 4 ţări europene — cele mai importante din acest punct de vedere — precum şi din U. S. S. R., Canada, Statele Unite şi Japonia. Cifrele se referă la anii 1925—1932

Materialul statistic recoltat a fost elaborat în sensul de a face posibilă compararea importului cu a exportului, pe categorii de materiale. In acelaş scop, s'a adoptat ca bază sistemul metric.

Intrucât volumul lemnos exportat sau importat de o ţară totalizează articole lemnoase în grade deosebite de industrializare, redactorii anuarului au dat şi indicii de recalcularea volumului brut, atunci când s'a apreciat că este nevoie.

*

Anuarul de care ne ocupăm are valoare şi prin aceea că materialul — aproape în totalitatea lui — se bazează pe isvoare oficiale, pus la dispoziţie de guvernele ţărilor respective.

Este cazul să notăm că deşi Institutul Internaţional de Agricultură din Roma depune meritorii eforturi, totuşi interesele economiei forestiere se cer în mai de aproape urmărite şi studiate. Desideratele exprimate în congresele de silvicultură din ultimii treizeci de ani, de a se creia un institut internaţional forestier, trebue să capete realizare cât mai urgent. In plus, starea de minorat al silviculturei, de anexă a agriculturii, se impune a înceta cât mai curând posibil.

Comitetul Internaţional al Lemnului (C. I. B.) dela Viena, înfiinţat în 1932 de ţările din centrul Europei, poate servi drept nucleu al viitoarei organizaţiuni internaţionale chemată să promoveze interesele economiei forestiere.

Gh. I. Ionescu

Prof. Dr. Leo Hauska.

Das forstliche Bauingenieurwesen.

Band I, I Teil: Riesanlagen, von o. ö. Prof. Ing. Dr. Leo Hauska; II Teil: Seilbahnen, von Ing. Dr. techn. Julius Duhm.

Construcţii forestiere.

Scoasă sub îngrijirea Prof. Dr. Leo Hauska.

Volumul I, Partea I: Jilipuri, de Prof. Ing. Dr. Leo Hauska;

Partea II: Zeonifiere, de Ing. Dr. techn. Julius Duhm.

Cu 250 figuri în text şi în mapa anexă. Editura Carl Gerold's Sohn, Wien und Leipzig, 1933.

Dela apariţia în 1885 a vechiului tratat, aşa de cunoscut, al d-lui G. R. Förster: „Das forstliche Transportwesen", s'au scurs aproape 50 ani, fără ca în domeniul ştiinţei construcţiilor forestiere să mai fi apărut vreo lucrare de sinteză mai importantă. Şi între timp, câte înnoiri nu s'au adus în ştiinţa şi arta construcţiilor, ce deservesc exploatarea pădurilor! De lipsa unor manuale mai noui, în acest important domeniu de activitate al inginerului silvic, se simţea adâncă nevoie, nu numai la catedrele şcoalelor de specialitate, dar şi în practica de toate zilele, căreia publicaţiunile inginereşti obişnuite nu-i puteau pune la îndemână toate cunoştinţele necesare. Iată dece, credem, că apariţia primului volum, din seria de manuale de geniu forestier, ce se scoate sub îngrijirea Prof. Dr. Hauska, dela Şc. superioară pentru cultura solului din Viena, va fi salutată cu mare satisfacţie, de toţi cei ce activează în domeniul culturii şi exploatării pădurilor.

Această adevărată enciclopedie a construcţiilor forestiere va cuprinde 9 volume tratând următoarele materii:

Vol. I: Jilipuri şi zoenifere (deja apărut); Vol. II: Instalaţii de transport pe apă (sub tipar) Vol. III: Drumuri şi căi ferate forestiere; Vol. IV: construcţia podurilor; Vol. V: Corecţia torenţilor şi a avalanşelor; Vol. VI: Construcţia fabricilor de cherestea; Vol. VII: Construcţia locuinţelor de lemn; Vol. VIII: Conducerea lucrărilor; Vol. IX: Dispoziţiuni complimentare.

Redactarea diverselor capitole este aşa fel concepută, încât fiecare din ele să alcătuiască un volum de sine stătător. Materia urmează a fi tratată în aşa fel, încât nu numai să corespundă nivelului actual al ştiinţei construcţiilor, dar să folosească şi vasta experienţă câştigată între timp din practică. Numeroase exemple de calcul vor face posibilă înţelegerea uşoară a deducţiunilor teoretice şi imediata lor folosire în practică.

Intâiul volum, apărut în 1933, cuprinde 2 părţi: prima este redactată de Prof. Dr. Hauska şi tratează despre jilipuri, cea de a doua e datorită d-lui Ing. J. Duhm şi se ocupă de zeonifere.

In partea întâi (pag. 1—136) Prof. Hauska face, într'un prim capitol, interesante considerente teoretice asupra mişcării buştenilor în porţiunile rectilinii şi curbe ale jilipurilor; asupra înclinării transversale a ulucelor în curbe; asupra calculului razei minime şi în fine asupra dispozitivelor de frânare a buştenilor ce dobândesc viteze exagerate. Autorul redă cu această ocazie, sub o formă mai adequată aplicaţiunilor practice, consideraţiunile teoretice expuse anterior în cunoscuta sa broşură „Theorie der Riesen", apărută în 1914.

Al doilea capitol tratează despre modul de construcţie al jilipurilor uscate, al alunecătorilor naturale, al jilipurilor de pământ, al jilipurilor de lemn şi al drumurilor de alunecare (Rieswege). Aci sunt descrise nu numai principiile de construcţie ale instalaţiilor cunoscute în Austria şi Europa Centrală, dar şi dispozitive utilizate în ţările din Nordul Eu-

ropei, Japonia şi America şi necunoscute încă la noi.

Fiecare construcţie este verificată în lumina principiilor teoretice desvoltate la începutul cărţii.

In capitolul următor se ocupă de ulucele de apă şi anume de jilipurile udate, la cari apa serveşte numai pentru „ungerea" drumului de alunecare şi împingerea buşteanului şi de canalele de apă, la cari lemnul pluteşte în apă. Capitolul începe cu o interesantă expunere teoretică a fenomenului plutirii lemnului în apa curgătoare din canal şi cu determinarea frecărilor şi a rezistenţelor ce se opun mişcării. După aceasta urmează o descriere a procedeelor uzuale de construcţie a canalelor, din buşteni ciopliţi, a ulucelor din scânduri şi cu detalii de execuţie a unor instalaţii americane, necunoscute încă până azi în Europa.

Prof. Hauska însoţeşte calculele teoretice privitoare la determinarea diverselor elemente ale jilipurilor, de foarte interesante procedee geometrice şi nomografice, cărora D-sa le-a arătat şi în alte publicaţiuni o deosebită preferinţă.

Partea a doua a volumului apărut cuprinde o expunere complectă a teoriei, principiilor şi dispoziţiunilor de construcţie a transportoarelor aeriane cu cablu (zeoniferelor). După cum se ştie, în puţinele lucrări cu aest subiect editate până azi (Stephan, Findeis, Strobanek, etc., în limba germană; Louis Pierre în limba franceză; Cappelloni în limba italiană) autorii respectivi se ocupau exclusiv de chestiuni teoretice, în special de cele privitoare la tensiunile ce se nasc în cabluri, sub diversele moduri de aplicare a sarcinilor, sau redau numai o descriere a principalelor dispozitive folosite de principalele firme de construcţie (Stephan). In lucrarea D-lui Duhm se păstrează o justă proporţie între teorie şi practică. După ce, într'un prim capitol lămureşte obiectul şi avantajele zeoniferelor, iar în al doilea descrie principalele moduri de confecţionare a cablurilor, autorul expune pe larg în cap. al treilea teoria acestor dispozitive de transport; curbele cablurilor sub una sau mai multe poveri, solicitările la cari sunt supuse acestea şi în fine procedeele folosite, pentru determinarea prin calcul sau pe cale grafică a cablurilor, a forţei motrice, a pilonilor de sprijin, etc.

Capitolul al patrulea dă detalii complecte privitoare la construcţie ale zeoniferelor folosite la transportul produselor forestire: saboţi de sprijin, poduri de protecţie peste drumuri publice, vagonete, staţii de încărcare, de descărcare, de curbură, etc.

Capitolele următoare tratează despre zeoniferele transportabile (din cari există unul în funcţiune şi la noi în ţară), despre zeoniferele monocable cu exploatare pendulară, despre modul de execuţie şi întreţinere a acestor instalaţii, în fine despre costul construcţiei şi al exploatării lor.

Ultimul capitol conţine interesante detalii privitoare la dispozitivele americane de transport prin cabluri (Skidder) a buştenilor răspândiţi pe suprafaţa parcelelor de pădure, aflată în exploatare şi a macaralelor pentru încărcarea şi descărcarea rapidă a buştenilor, din vagoanele de cale ferată, din camioane şi căruţe.

Din cele arătate mai sus, se poate vedea, cât de preţioase cunoştinţe conţine cartea d-lor Hauska şi Duhm, pentru cel ce se ocupă cu proiectarea şi construcţia instalaţiunilor pentru transportul lemnelor. Cele câteva figuri răsturnate sau notate altfel decât în text ca şi desenurile pe alocuri greu inteligibile ale unora din

dispozitivele de construcţie vor fi rectificate desigur la o viitoare ediţie.

Calităţile menţionate ne fac să aşteptăm cu justificată bucurie apariţia şi a celorlalte volume ale seriei anunţate, menite să întregească un gol simţit de mult în biblioteca inginerului silvic.

Preţul cărţii este cam urcat pentru condiţiile dela noi (Vol. I 33 Sch. austr. = 810 lei). Editura acordă însă 20% reducere din preţul de vânzare, celor ce se înscriu pentru întreaga serie de 9 volume anunţate.

D. A. Sburlan

REVISTA REVISTELOR

REVUE DES EAUX ET FORETS.
No. 11 Noembrie 1933.

Pierre Balié.
Les forêts de chênes têtards du pays basque.
Pădurile de stejar tăiat în scaun din ţinutul basc.
Se continuă articolul început în No. precedent, tratându-se despre: sol, floră, faună, amenajament şi exploatare. Va urma.

T. François.
Réflexions sur la méthode de contrôle.
Reflexii asupra metodei controlului.
Autorul se ocupă de lucrarea D-lor: Schaeffer, Gazin şi d'Alverny „Sapinières", care este autoritate în ce priveşte principiile şi aplicarea metodei controlului la amenajamentele de codru regulat şi mai ales grădinărit. Teoretic, controlul este o metodă de amenajament pe suprafaţă pură, exploatările revenind la scurte intervale în parcelele tratate izolat şi absolut independent. Autorul caută să demonstreze, că în practică, mai ales când e vorba de pădurile comunale sau ale stabilimentelor publice, aplicarea acestor principii e dificilă.

M. Volmerange.
Le crédit forestier.
Creditul forestier.
Autorul răspunde la obiecţiunea, ce s'a făcut primului său articol cu acest titlu, publicat în No. de Mai 1933, şi anume, că înfiinţarea „Creditului forestier" n'ar fi oportună, pentrucă ar creia Statului noui obligaţiuni în aceste vremuri de stricte economii bugetare.

G. Huffel:
La Haye.
Se continuă şi sfârşeşte „studiul de semantică (tranziţia sensului cuvintelor), geografie şi istorie forestieră asupra ţinutului Haye.

No. 12 Decembrie 1933.
Pierre Balié.
Les forêts de chênes têtards du pays basque.
Pădurile de stejar tăiat în scaun din ţinutul basc.
Se sfârşeşte articolul publicat în numerile de Oct. şi Noembrie trăgându-se concluzia că:
a) Aceste păduri de stejar tăiate în scaun răspund nevoilor şi dorinţelor populaţiei, care posedă asupra acestor păduri drepturi de uzaj imprescriptibile;
b) Din punct de vedere al interesului general, aceste păduri joacă un suficient rol de protecţie. Stejarii cu largul lor coronament, măceşii, dar mai ales ferigele, cu înrădăcinarea lor foarte puternică, protejează solul şi-l fixează perfect;
c) De asemenea pericolul incendiilor

este foarte mult atenuat sau chiar suprimat prin acest tratament,

d) Din punct de vedere forestier propriu zis, pădurile de stejar tăiat în scaun îndeplinesc scopul ce li s'a destinat, aşa că transformarea lor nu prezintă decât un interes cu totul relativ.

Pardé:

L'abaissement de la longévité des essences forestières en dehors de leur station naturelle.

Scăderea longevităţii esenţelor forestiere când sunt scoase din staţiunea lor naturală.

Autorul a avut deseori ocazia să constate, că unele esenţe forestiere cultivate în alt ţinut, decât cel de origină au o longevitate mai mică, decât aceia pe care o aveau în patria lor. Acest fapt l-a determinat să cerceteze, dacă această observaţie nu este un fapt mai mult sau mai puţin general. de care trebue să se ţină seama.

Autorul expune mai multe observaţii ale sale în acest sens, pe cari le socoteşte suficiente, pentru a stabili principiul, că silvicultorii, cari vor avea de tratat arborete compuse din esenţe nespontane, vor trebui să ţină în mare măsură compt de scăderea probabil a longevităţii, pe care o au în staţiunea lor naturală, când vor fixa termenul exploatabilităţii.

Pierre Buffault:

Le premier conservateur des forêts à Bordeaux, Guyet de Laprade.

Primul conservator de păduri la Bordeaux, Guyet de Laprade.

Un silvicultor de carieră într'o vreme, când ceilalţi silvicultori erau improvizaţi (1756—1836).

E. Hubault:

Chronique entomologique.

Cronica entomologică.

Autorul descrie insecta „Lyda arvensis", o hymenopteră, care a produs ravagii mari în plantaţiile de molid din Schleswigul de Nord din Danemarca.

Apoi autorul se ocupă de un lepidopter, parazitul „Coleophora laricella", care atacă în tot emisferul de Nord laricele (leptolepsis, sibirica, laricina).

N. N. Car.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT

1933. 1 Dezemberheft.

Lautenbach F.

Rasse oder Standortsform. Eine kritische Studie als Versuch eines Beitrages zur Biologie unserer Waldbäume.

Rasă sau formă staţională. Studiu critic ca încercare de contribuţie la biologia arborilor noştrii forestieri.

Autorul intervine cu observaţiuni şi concluziuni — fără pretenţia de a aduce ultima soluţie în mult desbătuta şi încă nerezolvata problemă, dacă diferenţierile indivizilor arbori din aceiaş specie sunt fenomene de rasă sau forme de adaptare staţională. Expunerea se referă anume la specia Pinus silvetris, asupra căreia s'au făcut dealtfel mai toate studiile similare în Europa nordică şi occidentală. In prima parte a studiului se face un rezumat critic al evoluţiei şi stadiului actual al problemii raselor de pin.

Witzgal L.:

Naturam si sequemur ducem...

Se încheie articolul respectiv cu următoarele rânduri cari caracterizează spiritul întregului studiu:

„In Germania nu ne putem îngădui luxul rezervaţiunilor de păduri, aşa cum au Statele Unite Americane. Adoptând

principiul libertăţii în materie de cultură putem însă să obţinem din nou arborete corespunzătoare condiţiunilor staţionale şi caracterului peisagiului şi cari ar fi în acelaş timp foarte economice. O condiţie primordială ar fi în acest caz stabilitatea silvicultorilor în posturilor lor.

A respecta voinţa naturi în anumite limite şi a exploata pădurea în vederea nevoilor omului nu se exclud ci se pot foarte bine concilia, astfel că putem spune drept mângâiere: Naturam si sequemur ducem, nunquam aberrabimus.

Recenzii:

72) v. Piess A.: Im Zauber der Karpathen;

73) v. Rogister M.: Sieben Kugeln und mehr;

74) Schäfer E.: Berge, Buddhas u. Bären;

75) Wilden H. u. Nonhoff Fr.: Das landwirtschaftliche Schuldenregelungsgesetz;

76) Waldheil. Kalender für deutsche Forstmänner u. Jäger.

2. *Dezemberheft.*

Vorreiter L., Dr.

Beitrag zur Technik des günstigsten Holzverschnittes.

Contribuţie la technica celei mai potrivite modalităţi de debitare a lemnului.

Soluţia cea mai potrivită urmează a ţine seamă pe deoparte de străduinţa de a folosi la debitare cât mai complet lemnul rotund — fiindcă de acesta este vorba, — iar pe de alta de a obţine materiale cât mai desăvârşit dimensionate şi fasonate.

Deşi teoreticeşte cea mai favorabilă soluţiune de dimensionare la tăerea în gater constă în determinarea diametrului cercului în care să se înscrie patratul cu latură egală cu lăţimea pieselor de tăiat, autorul demonstrează totuşi ca mai potrivit determinarea diametrului respectiv din înălţimea prizmii şi din suma grosimii scândurilor multiplicate cu cel mai convenabil număr.

Lautenbach F.

Rasse oder Standortsform...

Rasă sau formă staţională.

Se continuă expunerea articolului din caetul precedent ajungându-se la concluzia: „A se admite rase locale pure în Germania este din toate probabilităţile nesigur şi riscat. Avem toată gama de forme mărită poate încă prin bastardare cu specii străine în timpul din urmă"...

Tischendorf W., Dr.

Studie zur Kopezky - Gehrhardtschen m-, gh- und gf- Linie.

Studiu asupra liniilor m gh şi gf ale lui Kopezky-Gehrhard.

Este vorba despre raporturile sub formă de lege dintre elementele arboretului: volum, suprafaţa terieră×înălţime şi suprafaţa terieră×coef. de formă.

Recenzii:

77) Reinhold G., Dr.: Grundriss der forstlichen Betriebswirtschaftslehre;

78) Wild-und Hund-Kalender 1934;

79) Pareys Jagdabreisskalender 1934;

80) Frommes Forstkalender 1934.

I. C. Dem.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

No. 12 Decembrie 1933.

Dr. Ing. Fritz Hudeczek:

Latente Umtriebszeit, mittlere Umtriebszeit und deren graphische Ermittlung.

Revoluţie ascunsă, revo-

luţie medie şi stabilirea lor pe cale grafică.

Se explică înţelesul noţiuni de revoluţie ascunsă (latentă) definită astfel de L. Hufnagl şi se arată cum poate fi determinată această revoluţie pe cale grafică (E vorba de păduri în care raportul claselor de vârstă nu este normal)

Dr. Walter Sedlaczek:

Über Tannenkrankheiten und Tannensterben im nördlichen Wienerwald und anderen Gebieten Österreichs.

Asupra boalelor şi depericiunii bradului în nordul pădurii vieneze şi în alte ţinuturi ale Austriei.

Continuând articolul început în numărul precedent autorul studiază cauzele cari ar putea produce depericiunea bradului din aceste păduri.

Rezultatele cercetărilor au dus la concluzia că uscarea bradului se datoreşte insectei Dreyfusia Nüsslini în primul rând, apoi în mai mică măsură insectei Dreyfusia piceae şi tuturor celorlalte insecte cari atacă această esenţă.

Se indică măsurile de protecţie.

Cronică:

W. A. Linn: Noui metode pentru determinarea volumului lemnos şi venitului. Utrecht. 1933.

Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. Revista economică forestieră mondială. Apare lunar la Berlin. Abon. anual 36 M.

Recenzii: Prof. Dr. Martin Hering: Die Schmetterlinge nach ihren Arten dargestellt. Volum suplimentar la „Die Tierwelt Mitteleuropas". 545 pag. cu 813 fig. Leipzig. Quelle und Meyer. 1932. 40 R. M. — Mitteilungen des Ausschusses für Technik in der Forstwirtschaft. (O. T. F.). Heft V: „Das Holz als Brenn- und Kraftstoff". 268 pag. Peste 100 fig. Berlin: „Der deutsche Forstwirt". R. M. 5.

Das burgenländische Jagdrecht. Eisenstadt: G. Horvath. S. 3.— Jahresbericht des Deutschen Forstvereines 1932. Berlin: „Der Deutsche Forstwirt". 1933. Waldheil. Calendar pentru forestierii şi vânătorii germani pe 1934. Neudamm: J. Neumann — Taschenkalender für den Forswirt pe 1934. Wien: M. Perles. S. 4,70. — Illustrierter Jagd-Kalender de R. v. Dombrowski. 1934. Wien: M. Perles, S. 4,70. — Frommes Forstkalender 1934, redactat de Prof. Dr. F. Mocker. Wien: C. Fromme. S. 4,50.

N. R.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

1933 Septemberheft.

Gansen H. R., Dr.:

Bodenuntersuchungen in Bärenthoren.

Cercetări de soluri în Bärentheren.

Se expun rezultatele unor cercetări generale de soluri într'un ocol devenit celebru prin aplicarea unei metode în cultura pădurii.

Olberg A.:

Die Bewertung einjähriger Kiefernsämlinge.

Folosirea de puieţi de pin de un an.

Autorul şi-a propus să dea un fundament ştiinţific chestiunii respective, atât de mult discutată după războiu, în această vreme de economisire prin orice mijloc. Deocamdată se împărtăşesc numai o parte din rezultatele experienţelor.

Berndt G.:

Die Bedeutung der roten Waldameise bei Forleulenkalamitäten.

Insemnătatea furnicilor roşii de pădure în combaterea atacului lui Panolis piniperda.

Studiul de faţă poate sluji ca model de cercetare şi de dispoziţie a materiei.

Rössler A. R.:

Seitenverjüngung der Kiefer.

Regenerarea prin însămânţare laterală la pin.

Se aduc noui contribuţiuni în legătură cu observaţiunile făcute asupra acestei probleme şi împărtăşite acum vre-o 7 ani.

Recenzii:

1) Hilf R. B. und Röhring F.: Wald u. Weidwerk in. Geschichte u. Gegenwart;

2) Wappes, L.; Wald u. Holz;

3, Eidmann H., Prof. Dr.: Alterserscheinungen am Gebiss des Rothirsches als Grundlage zur exakten Bestimmungen des Lebensalters;

4) Mahr: Der Waldstandenroggen als Wildäsung u. Hilfspflanze bei der forstlichen Bestandesbegründung.

5) Schänichen W.: 1. Naturschutz u. Deutsche Kulturpolitik. 2. Appell der Deutschen Landschaft an den Arbeitsdienst.

1933. Oktoberheft.

Hesner Dr.:

Die natürliche Bestockung und die Waldentwicklung auf verschiedenartigen mörkischen Standorte.

Construcţia naturală şi desvoltarea pădurii în diferite staţiuni din ducatul Brandemburg.

Autorul îşi propune să arate: 1) Constituţia naturală a pădurilor din ţinutul respectiv; 2) raporturile ce au existat în decursul timpului între diferitele esenţe lemnoase şi anumite tipuri staţionale; 3) să verifice întrucât metoda analizei polenului fosil poate fi aplicată în scopul studiului.

Liese I.:

Vererbung der Hexenbesenbildung bei der Kiefer.

Ereditatea ciupercii mătura vrăjitoarii la pin.

Se împărtăşesc primele rezultate ale unui studiu experimental.

Recenzii:

1) Buchholtz E., Dr.: Die Wald-u. Holzwirtschaft Sowjet-Russlands;

2) Fehér D.: Untersuchungen über die Mikrobiologie des Waldbodens.

1933. Novemberheft.

Froning K.:

Der Kiefernspannerfrass 1928/29 in der Forstinspektion Schneidemühl-Schlochau.

Atacul insectii Búpalus piniaria L. în circumscripţia forestieră Schneidemühl-Schlochau.

Un studiu obişnuit ca metodă, interesant ca rezultate pentru controlul cunoştinţelor actuale.

Hesner Dr.:

Die natürliche Bestockung u. die Waldentwicklung...

Constituţia naturală şi desvoltarea pădurii...

Continuă articolul început în caetul precedent.

Recenzii:

1) Rippel A.: Vorlesungen über Boden-Mikrobiologie;

2) „Waldheil", Kalender für deutsche Forstmänner u. Jäger 1934.

1933. Dezemberheft.

Hausendorf E., Dr.:

Deutsche Waldwirtschaft.

Economia pădurărească germană.

Este prima dintr'o serie de „prelegeri de orientare, orânduită pentru toţi studenţii Academiei forestiere din Eberswalde. Rostul lor nu este de a veni cu noi contribuţiuni ştiinţifice de specialitate ci de a entuziasma, de a desvolta iubirea pentru pădure, de a cultiva o concepţie despre lume (Weltanschauung) în sensul doctrinei naţional-socialiste.

Kamlah:

Noch einmal Kalkungsversuche in der Oberförsterei Altenbeken.

Incă odată experienţe cu îngrăşământ de calcar în ocolul silvic Altenbeken.

pective executate în sanii şi pe teren.

Hesmer:

Die natürliche Bestockung und die Waldentwicklung...

Constituţia naturală şi desvoltarea...

Incheind expunerea studiului respectiv, se afirmă că rezultatele aplicării metodei prin analiza polenului fosil sunt mai mulţumitoare decât s'a sperat. Ea permite a se determina pe spaţii mici istoria evoluţiei pădurii.

Wiedemann Dr.:

Eichen-Buchen-Mischbestände.

Arborete amestecate de stejar şi fag.

Recenzii:

1) Wolff H.: Karte u. Kroki.

2) Zeitschrift für Weltforstwirstschaft

3) Gerhardt E.: Massentafeln für Hochwald-bestands-Mittelstämme.

I. C. Dem.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCRIFT FUR FORSTWESEN

Dezember 1933.

W. Vischez-Basel.

Dr. Herman Christ-Socin:

12 Dec. 1833—24 Nov. 1933.

La 24 Nov. 1933 s'a stins din viaţă nestorul botaniştilor elveţieni, în vârstă de 100 ani.

A fost un geobotanist neîntrecut. S'a ocupat în special de flora alpină, de conifere, ferigi, rosae, istoria botanicei etc.

E creatorul geografiei botanice în Elveţia, la care a lucrat timp de mai multe generaţii cu o intensitate şi pricepere fără pereche.

K. Knuchel, Zürich.

Über Zuwachsschwankungen.

(Fortsetzung u. Schluss).

Despre variaţiunile de creştere.

(continuare şi sfârşit).

In dorinţa de a cunoaşte dacă variaţiunile de creştere găsite anterior în ţinutul Zofingen, corespund cu cele din alte ţinuturi ale Elveţiei, s'au făcut cercetări asupra a 148 rondele provenite din 40 ocoale.

Rondelele s'au luat de la înălţimea de 4—8 m. ca inelele să nu fie influenţate în creştere de apropierea rădăcinilor sau a coronamentelor.

Măsurătoarea s'a făcut cu o lupă bi-

noculară, prevăzută cu un dispozitiv de măsurat, care dă 0,1 mm.

Din măsurătorile făcute rezultă că variaţia creşterilor e strâns legată de mersul factorilor climaterici: umezeală şi uscăciune.

Krutina

Nationalismus und Forstwirtschaft.

Naţionalismul şi economia forestieră.

Nu e vorba de politică, ci de măsurile luate în economia forestieră germană, de guvernul naţionalist. E vorba de măsurile, cari în silvicultura elveţiană se aplică de mult şi anume de principiile metodei controlului. (Determinarea capitalului lemnos şi a posibilităţii).

Dr. Philipp Flury:

Über die Plenterversuchsfläche im Hasliwald der Rechtsamegemeinde Oppligen.

Suprafaţa pentru experimentări în codru grădinărit din pădurea Hasliwald a comunei Oppligen.

In pădurea comunei Oppligen s'a rezervat în 1908 o suprafaţă pentru experimentări în codrul grădinărit.

In lucrarea de faţă autorul dă datele culese de la 1908 până la 1932 cu privire la creşteri, capitalul de exploatare, clasele de diametrii, sortimente etc.

Wald und Volk.

Pădurea şi poporul.

Se arată stăruinţa depusă de serviciul silvic elveţian pentru răspândirea cunoştinţelor despre pădure, în vederea intensificării gospodăriei forestiere.

M. Răd.

ALLGEMEINE FORST-UND JAGD-ZEITUNG

August 1933.

Stephani, Oberforstrat.

Bekämpfung von Schneebruchschäden.

Combaterea ruperilor provocate de zăpadă.

Autorul arată rezultatele observaţiunilor făcute timp de 40 ani în Baden-Germania cu privire la vătămările aduse de zăpadă. Sunt observaţiuni făcute în regiunile mai frecvent vătămate, asupra felului cum se prezintă vătămările, cum se produc ele, cum se comportă speciile şi formele de arborete.

In a doua parte a articolului autorul trage concluzii asupra alegerii speciilor, asupra felului de întemeiere şi de creştere a arboretului.

Face apel la colegi de a verifica cele arătate pentru a se putea stabili adevăratele reguli de protecţie în contra zăpezilor.

Krug, Oberförster:

Altmärkische Kiefernsaaten im Jahre 1562 u. a.

Semănăturile făcute în Altmark în anii 1562 şi următori.

Autorul, pe baza diferitelor acte vechi cercetate, dă un istoric al semănăturilor făcute în Altmark în 1562, 1563. (probabil primele semănături în Germania de N.), 1569, 1744.

Burckhardt, Forstmeister

Die Aufforstung der Kriegsgebiete.

Impădurirea regiunilor devastate de războiu.

Se arată starea actuală a regiunii Verdun care este în curs de împădurire. Sunt circa 25.000 Ha. de teren cari din

cauza înierbării sau a inundărilor şi a gropilor făcute de proectile sunt foarte greu de împădurit. Guvernul francez, cu doi ani înainte, a însărcinat cu replantarea o firmă germană din Berlin.

Se arată condiţiile staţionale în care urmează să se facă împădurirea şi elementele ei (pueţii, esenţe, costul, etc.).

In ultimul timp guvernul francez a decis să execute singur împădurirea, pueţii sunt luaţi însă din Germania.

Graner F.:

Vom Holzhandel im nördlichen Schwarzwald in den Anfängen der Murgschifferschaft.

Asupra comerţului de lemn în nordul Pădurii Negre la începutul comunităţii plutaşilor din Murg.

Se arată organizarea comunităţii plutaşilor şi navigatorilor de pe Rin şi de pe râurile Pădurii Negre, felul cum exploatau pădurile şi condiţiile plutăritului din timpurile mai vechi; între anii 1294 şi 1481.

Informaţii.

Braun Fritz:

Die „Anfänge einer revolutionären Bewegung unter den badischen Forstunterbeamten?"

Inceputul unei mişcări revoluţionare a funcţionarilor inferiori din Baden?

Se dă un răspuns unui articol anterior cu acelaş titlu.

Podhorsky I.:

Der forstliche und landschaftliche wiederaufbau Italiens.

Reconstrucţia forestieră şi agricolă a Italiei.

Se arată sforţările făcute de Italia sub actualul guvern, pentru replantarea munţilor şi organizaţiile instituite în acest scop. Sunt apoi expuse condiţiile de creştere a diferitelor esenţe forestiere utilizate.

Recenzii:

Forstwirtschaft als Ganzheitsproblem. von Prof. Vanselow. 1932.

Waldweben. Die Lebensgemeischaft der südfinnischen Heideböden. von Gerhardt und G. Wolff.

Über die Bedeutung der Untervegetation für die Verjüngung der Fichte auf den südfinnischen Heideböden. von Hertz. Martti.

Anbauversuche mit Nadelhölzern auf Nordwest Amerika von Oscar Hagem.

The Trees of Yosemite by Bary Curry Tresidder.

Schweizerische Holzhandelsusanzen.

Waldstrassenbau von Otto Fabre und Artur Doldt.

Über ein Brennholzrech im Württ. Schwarzwald. von M. T. Lorey.

Ost-Europa-Markt von Konsul Hans Jonas.

Statistische Nachweisungen der badischen Forstverwaltung für das Jahre 1930.

Forststatistischer Jahresbericht der Bayerischen Staatsforstverwaltung für 1930.

Die Forstverwaltungsbeamten des preussischen Staates. von Behm, E.

Deutsche Weidmannsprache. von Carl Zeiss.

Octombrie 1933.

Bader G. Prof.:

Die Theorie des Nachhalts und Normal-Walds, ihre geschichtliche Wandlung und Bedeutung für die Gegenwart.

Teoria raportului susţinut şi a pădurii normale, evoluţia acestei idei în decursul timpului şi importanţa ei pentru prezent.

Autorul arată strânsa legătură dintre ideia raportului susţinut şi ideia pădurii normale şi vrea să stabilească formele pe care le-a luat aceste idei în decursul timpului. Scopul este ca prin privirea generală obţinută în urma analizei, să poată răspunde la întrebarea: gospodăriei forestiere sau mai exact rezervei lemnoase a unei economii forestiere cu raportul susţinut, i se poate aplica procedeul bilanţării?

Autorul studiază idea raportului susţinut dela Beckmann până la Hundeshagen, dela Heyer până la Judeich, dela Weise la Guttenberg şi teoria în prezent. (în continuare).

Schwarz Hans Ing.:

Die klimatischen Bedingungen des besten gedeihens der Buche in Deutschland.

Condiţiunile climatice ale fagului în cele mai bune condiţii de creştere în Germania.

Se arată întâi masivele cele mai mari de fag din Germania, apoi condiţiile climatice cele mai favorabile.

Lent, Iulius:

„Der Forstdüngungsversuch von Owingen im Lichte der Stuttgarter. Forst-Versammlung".

„Cercetările de îngrăşăminte forestiere dela Owingen în lumina adunării forestiere dela Stuttgart".

Autorul răspunde la o critică făcută asupra cercetărilor sale în privinţa îngrăşămintelor.

Informaţii:

König.

Erklärung zur Ansprache von Oberforstmeister Dr. Heck anlässlich der Besichtigung von Durchforstungen im Staatswald des Forstamts Hohenheim durch die Deutsche Forstversammlung 1932.

König.

Zur „Ansprache von Oberforstmeister i. R. Dr. Heck, in Degerloch aus 30 August 1932 im Staatswald Rausbach anlässlich Besichtigung von Durchforstungen durch die Deutsche Forstversammlung".

Sunt două răspunsuri la o cuvântare a Dr. Heck ţinută la congresul forestier din 1932 relativă la răriturile din pădurea Hohenheim.

Recenzii:

Die Rotbuche 1931 (Zweiter Teil) — von Prof. E. Wiedemann.

Die Pflanzenwelt der deutschen Heimat und der angrenazenden Gebiete, von Dr. K. Hueck.

Beiträge zur Form der Waldsäge und zur Technik des Sägens. von Hanns Gläser.

Plans d'Aménagement des Forést: Instructions officielles.

Deutsche Heimat von Paul Hey.

Merkblätter der Gesellschaft für Jagdkunde.

Noembrie 1933.

Vanselow, Prof. Dr.:

Wuchsformen der Kiefer in Deutschland

Formele de creştere ale pinului în Germania.

Autorul caută să dea diferitelor forme ale raselor de pin, o valoare cât mai ştiinţifică posibilă. Deaceia a făcut măsurători, nu ca până acum numai descrieri a diferitelor forme. Autorul arată regiunile de unde a strâns materialul, metoda urmată, şi rezultatele: formele de creştere (înclinare, direcţia înclinării, gradul de îndoire) (In continuare).

Baader, Prof. G.

Die Theorie des Nachhalts und Normalwalds, ihre geschichtliche Wandlung und Bedeutung für die Gegenwart.

Teoria raportului susţinut şi a pădurii normale, evoluţia acestei idei în decursul timpului şi importanţa ei pentru prezent.

Se continuă cu expunerea conceptelor asupra raportului susţinut la Oswald şi Krieger. In partea II-a a articolului se arată importanţa teoriei raportului susţinut pentru regularea producţiunii şi a balanţării.

Burckhardt:

Der Freiwillige Arbeitsdienst im Walde. Lucrul voluntar în pădure.

Autorul arată importanţa lui, dă ca exemplu lucrările executate în Italia.

Recenzii:

Mitteilungen der Schweizerischen Centralanstalt für das forstflichen Versuchswesen. Bd. XVII. Heft. 2. 1932.

Der Waldstaudenroggen von Mahr, 1933.

Exotic Forest Trees in the British Empire von R. Troup. 1932.

Der Einfluss der ökonomischen Gesellschaften auf die Enststehung der eigentlichen Forstwirtschaft in der Schweitz, von Dr. Grossmann.

Vom Holz als Baustoff. Beihaft zu den Zeitschriften des Schweizerischen Forstvereins. No. 10 1932.

Die Preussische Jagdgesetzgebung von Dr. Lobe.

Wildanger von F. v. Kobell. 1932.

Schach dem Wilddieb. von R. Ohms.

Fischfang im Binnenwasser von R. Rühmer u. Erich Stahl.

Decembrie 1932.

Vanselow, Prof. Dr.:

Wuchsformen der Kiefer in Deutschland. Formele de creştere ale pinului în Germania.

Se continuă cu expunerea rezultatelor măsurătorilor făcute faţă de curbură, coronament (lungime, lăţime etc.) secţiunea trunchiului, coeficient de formă, scoarţă, frecvenţa diametrelor, gradul de acoperire, climă.

Informaţii:

Dr. Heck.

Berichtigungen.

Dr. Heck răspunde la polemica ivită pe chestia răriturilor din ocolul Hohenheim.

Recenzii:

Mitteilungen des Ausschusses für Technik in der Forstwirtschaft: Heft IV. 1932.

Wald und Holz Lieferung 15 von Dr. Wappes.

Deutsche Waldbäume und Waldtypen von Dr. W. Schönichen.

Das Problem der Schnittholzpreisbildung und Holzwirtschaftsorganisation. Von Dr. Mayr.

Wald und Weidwerk in Geschichte und Gegenwart. von .Dr. Hilf u. F Rörig.

Die Auswertung der Wildmarkenforschung (1932) von W. Bieger.

Der grosse Brockhaus.

„Waldheil". Kalender für deutsche Forstmänner u. Jäger.

Jagd-Abreisskalender der „Deutschen Jäger-Zeitung". 1934.

Gr. E.

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 3. Martie 1933

Emanuel Fritz:

Editorial. Forestry for One or All Uses?

Silvicultura pentru o sin-

gură utilizare sau pentru toate felurile de utilizări.

Editorul şef constată că, pe când eri era vorba exvlusiv numai de utilizarea lemnului pădurei, azi se accentuiază folosirile — până acum secundare — ale pădurilor, cum sunt: recreaţia, conservarea apelor, protecţia terenului contra eroziunilor, protecţia vânatului, etc. Autorul recomandă de a nu trece dela o extremitate la cealaltă, ci a căuta şi găsi calea mijlocie, pentru a se putea folosi de toate beneficiile pădurei.

Horace M. Albright:

National parks in conservation and land use.

Parcurile naţionale în conservarea şi utilizarea terenului.

Autorul, aruncând o privire îndărăt la istoria înfiinţării parcurilor naţionale, înşiră şeptesprezece principii importante de care trebuie ţinută seama la crearea, întreţinerea, portecţia şi folosirea acestor parcuri.

Lewis E. Staley:

Conservation and land use in state forestry.

Conservarea şi utilizarea terenului în pădurile statului.

Pădurile statului Pennsylvania, cu întinderea de 644.000 ha., sunt din ce în ce mai mult vizitate de public. Veniturile realizate din arendarea terenurilor potrivite pentru lagăre de vară, sunt în creştere continuă, în anul 1932 atingând apoape suma de 3.000.000 lei. Venituri şi mai mari se realizează din permise de vânat (130.000.000 Lei) şi pescuit (30.000.000 Lei) şi din taxe de excursii şi picnic-uri. Autorul pledează în sensul că statul are să intervină la moment când o pădure particulară nu mai aduce venituri profitabile din produse lemnoase.

Paul G. Redigton:

Game and forests.

Vânatul şi pădurile.

Valoarea economică şi estetică a pădurilor se ridică prin prezenţa vânatului. Existenţa vânatului înseamnă pentru ţara U. S. A., după estimaţii, o valoare de peste un bilion dolari. O avere naţională atât de mare, merită să fie conservată şi amenajată cu mare atenţie. Autorul înşiră diferitele cerinţe pentru tratarea prudentă a acestei chestiuni importante.

Edward C. M. Richards

American forest policy.

Politica forestieră americană.

Făcând comparaţie între silvicultura americană şi cea europeană, autorul, cu părere de rău constată, că silvicultorii americani n'au încnedere în ei şi în chemarea lor şi deaceea n'au influenţa, nici prestigiul necesar în viaţa publică, cum le au colegii lor din Europa. In deceniul trecut, pădurile particulare erau accentuate. După opinia autorului, azi accentul trebuie transpus la pădurile publice.

Philip Neff:

Shall we protect western white pine from blister rust?

Să apărăm pinul alb din tra ruginei vesiculoase?

Autorul arată valoarea eminentă a acestei esenţe deasupra tuturor răşinoaselor competitoare. Dacă nu se vor lua măsuri de apărare, locul acestui soiu, cel mai preţios, îl vor ocupa soiuri mult mai inferioare, cum sunt: bradul şi Tsuga.

W. C. Lowdermilk:
Forest and Streamflow:
Pădurile şi regimul apelor.

Autorul combate opinia nouă a lui Hoyt şi Troxall, conform căreia vegetaţia n'are influenţa asupra conservării apelor, deoarece magazinarea umezelii de către păduri, se echivalează prin pierderile cauzate de transpiraţia plantelor.

E. T. F. Wohlenberg:
Leadership in forestry and lumbering.
Talentul conducerii în silvicultură şi la exploatare.

La şedinţele comerciale ale adunării generale ultime a Societăţii Silvicultorilor Americani, s'a discutat mult lipsa spiritului de conducere în profesiunea forestieră. Autorul e de părere, că un conducător bun trebue să aibă 50% curaj, 30% inteligenţă, 15% iniţiativă şi 5% ştiinţă. Caracteristic pentru silvicultori este predominarea ştiinţei şi un fel de inteligenţă latentă, însă curajul şi iniţiativa sunt la ei în stare de dormitare. La exploatatorii de păduri, iniţiativa şi curajul orb predomină. Pentru un conducător adevărat, amestecul potrivit al acestor proprietăţi sufleteşti ar fi indicat.

Svend O. Heiberg:
Factors influencing choice of species in artificial reforestation.
Factorii cari influenţează alegerea speciilor la reîmpăduriri artificiale.

La reîmpădurirea fermelor părăsite, speciile trebue alese după calitatea şi accesibilitatea terenului, iar metoda reîmpăduririi trebue adaptată împrejurărilor locale şi nu e admis de a planta uniform, numai din motivul simplicităţii.

F. H. Eyre:
Aspen competition in Norway pine plantations.
Competiţia plopului tremurător în plantaţiuni de pin răşinos.

In Statele Lacurilor, timpul de 5 ani după tăiere, nu ajunge pentru constatarea regenerării pinului silvestru. In situaţii favorabile pentru plop tremurător, acest soiu poate intra în masiv şi mai târziu şi în urma creşterii sale repede, poate ajunge chiar la predominaţie. In astfel de cazuri, pinul nu se poate menţine decât numai cu ajutorul tăierilor repetate de degajare.

Hardy L. Shirley:
Improving seedbed conditions in a Norway pine forest.
Imbunătăţirea condiţiunilor de încolţire în pădurea de pin răşinos.

In Statele Lacurilor din cauza păturii moarte de ace şi a păturii vii de arbuşti şi subarbuşti, puieţii tineri foarte greu se înrădăcinează. Sub un masiv bătrân de pin răşinos (Pinus resinosa) în timpul deschiderii conurilor, pătura vie şi moartă s'a prăşit cu ajutorul unei grape cu discuri. Efectul era uimitor de favorabil, instalându-se de 10 ori mai mulţi puieţi decât pe solul netratat cu grapa, iar costul era neînsemnat.

J. A. Beal:
Temperature extremes as a factor in the ecology of the southern pine beetle.
Extremităţi de temperatură — un factor în ecologia cariului pinilor sudici.

Cariul Dendroctonus frontalis Zimm. cauzează destrucţiuni imense în masivele pinilor sudici. Autorul, în baza studiilor sale de 3 ani pe teren, a constatat că temperaturi prea joase de iarnă, sunt în stare să oprească atacul acestor insecte, însă cele ridicate de vară, numai parţial la buştenii tăiaţi şi expuşi soarelui.

Ward Shepard:
Annual meeting of Deutscher Forstverein.
Adunarea generală a Societăţii Forestiere Germane.

Autorul, ca reprezentant al Soc. Forest. Americane, luând parte la adunarea generală a silvicultorilor din Germania, a fost mult impresionat de faptul, că Societatea Forestieră Germană are peste 8000 membrii faţă de 1950 membrii ai Soc. Forest. Americane, fiind admişi ca membrii şi oameni de altă profesie. A constatat schimbul dela sistemul tăerilor rase cu plantare artificială, la cel al regenerărilor naturale; progresul mare ce a făcut tehnica silvică germană în perfecţionarea maşinilor şi uneltelor silvice; desvoltarea rapidă a camioanelor şi autobuselor cu gas de lemn şi în fine, a fost încântat de calităţile profesionale şi personale excelente ale silvicultorilor germani.

F. Páll.

Decembrie 1933.
William L. Hall:
Editorial: Sustained Yield as an Objective
Creştere (raport) susţinută ca obiectiv.

Autorul arată că şi în U. S. A. ideea adaptării exploatărilor la puterea de producţie a pădurilor, respectiv realizarea raportului susţinut, cel puţin pe mari regiuni, a început a câştiga teren şi relevă buna înţelegere, de care se bucură această mişcare printre conducătorii actuali ai Ministerului de Agricultură american.

Herbert Smith:
Robert Young Stuart.

Necrolog pentru şeful serviciului forestier american, mort la Washington în Octombrie 1933, în vârstă de 50 ani, în urma unui accident. Absolvent al Secţiei forestiere a Universităţii Yale, Stuart a intrat în serviciul silvic în 1903, iar în 1928 ajunge şef al acestui serviciu, pe care l'a condus cu mare destoinicie.

Franklin Reed:
Conference on article X.
Conferinţă asupra articolului X.

E vorba de aplicarea programului de refacere naţională a Americii, în domeniul producţiei forestiere (Lumber Code)

D. M. Mattews:
Operation of the N. R. A. Lumber Code in the Lake States.
Lucrări în legătură cu codul lemnului N. R. A., în Statele marilor lacuri.

John Collier:
The Indians and their Lands.
Indienii (pieile roşii) şi teritoriile lor.

O examinare a problemei administrării pădurilor proprietate a triburilor de indieni, în legătură cu programul de refacere economică N. R. A.

J. P. Kinney:
E. C. W. on Indian Reservations.
Legea conservării silite în rezervaţiile indiene.
Political Activities in the Civilian Conservation Corps.
Activităţi politice în corpul civil al conservaţiilor.

Raportul Comitetului către secţiunea din New England a societăţii forestierilor americani.

F. G. Wilson and F. B. Trenk:
Local Government Control in Land Utilization and Forestry.
Controlul guvernelor locale asupra utilizării terenurilor şi silvicultura.

In acest articol se arată cum un co-

mitat poate creea şi îngriji pădurile comitatului, utilizând terenuri cumpărate din taxe de contracte.

Ward Shepard and Franz Heske:
European facts for American Skeptics.
Fapte europene pentru scepticii americani.

O interesantă replică la un articol al d-lui E. C. M. Richards (Old World Forestry for New: Silvicultură din lumea veche, pentru cea nouă), în care autorul pretindea că: silvicultura privată în Europa nu e liberă, ci e lovită de tot felul de restricţii legale şi presiuni sociale; că silvicultura privată europeană nu poate fi aplicată în America şi în fine, că singura alternativă pentru America este ca Statul să cumpere pădurile particulare şi să se îngrijească de cultura şi păstrarea lor, cu excluderea oricărei iniţiative particulare.

In articolul lor, cei doi autori caută să demonstreze că silvicultura particulară în Europa nu este chiar aşa de mult tutelată de Stat şi că din contra, iniţiativa privată depăşeşte chiar prevederile legale, în privinţa bunei gospodării a pădurilor. In ce priveşte cumpărarea tuturor pădurilor particulare şi instaurarea unei silviculturi exclusive de stat, autorii arată că acest lucru s'a încercat deja în Europa şi că s'a dovedit că numai o balanţă justă între proprietatea particulară şi cea de Stat poate asigura proprietatea silviculturii. Ei termină urând lui Franklin Roosevelt, noul preşedinte al Statelor Unite, să creeze adevărata silvicultură particulară a Americii, după cum celălalt Roosevelt a creat proprietatea silvică a Statului.

E. A. Sherman:
American Forestry, a Problem in Relativity.
Silvicultura americană, o problemă de relativitate.

Autorul arată că poliţia silvică americană nu poate fi comparată cu aceea a Suediei, din cauza diferenţelor în condiţiile staţionale şi altele.

Paul Bigelow Sears:
Climatic Change as a factor in Forest Succesion.
Schimbarea climatului, factor al succesiunii pădurilor.

Cercetarea succesiunii vegetale pe baza analizelor de polen din turbării.

Herbert A. Lunt:
Effect of Weathering upon Composition of Hardword Leaves.
Efectul umidităţii asupra compoziţiei frunzelor arborilor de specii foioase.

Cercetări în legătură cu influenţa umezelei, asupra compoziţiei frunzelor de Carya ovata, Quercus alba, Fagus grandifolia, Acer saccharum şi A. rubrum.

J. T. Kimberly:
Growth Rate of White Pine in the Southern Appalachians and New England.
Procentul creşterii la Pinus strobus, L., în M-ţii Appalachiani de Sud şi Noua Anglie.

Procentul creşterii în înălţime şi grosime ale acestei excelente specii, introdusă şi în Europa, este mai mare în părţile sudice ale ariei sale de vegetaţie.

L. W. Rathbun and R. D. Stevens:
An Estate Forestry Project.
Proiectul unei poliţii forestiere de Stat.

Norman Bishop and Gordon D. Marckworth:
Some Factors influencing Resin Concentration in loblolly and slash Pine.
Câţiva factori cari influenţează concentraţia

răşinii în Pinus taeda şi P. caribaea.

Irwing H. Isenberg:
Microchemical Studies of Tyloses.
Studii microchimice asupra tyloselor.

L. A. Holberg:
Is Suppresion a Possible of Byrd's-eye in Sugar Maple?
Este umbrirea (acoperirea) o cauză posibilă a formării ochilor de pasăre în lemnul arţarului sacharum.

Articole scurte; Note; Reviste, Corespondenţă, etc.

D. A. S.

L'ALPE:
No. 11/12—1933.

Cu numărul acesta, revista l'Alpe încheie seria numerelor speciale dedicate ilustrării principalelor specii lemnoase, spontane în Italia.

Al. Pavari:
La betulla o bètula (7 pag.)
Mesteacănul.

In Italia sunt două specii: Betula verrucosa Ehrh. (B. bianca, B. pendula) şi Betula pubescens Ehrh. (B. pelosa). Au distribuţie geografică deosebită.

B. verrucosa este mai meridional. Iubeşte terenurile acide.

B. pubescens este mai nordic. Se află pe terenuri turboase şi mlăştinoase. Este extrema avangardă a vegetaţiei forestiere; are rol de pionier.

Are multe utilizări: lemnul, scoarţa, frunzele.

G. Giordano:
1. Boschi di Betulla nei Canavesano (7 pag.).
Arboretele de mesteacăn din Canavesan.

Betula alba se urcă în regiune până la 1400 m. Optimum climateric este între 600 şi 1000 m. Se adaptează la orice teren. Rustic. Manifestă tendinţe de invadare. Prin rusticitatea sa formează primul stadiu al unei succesiuni progresive. Aliat preţios al silviculturii pentru împădurirea terenurilor sărace. Lemnul se foloseşte în industrie şi ca combustibil.

Dr. A. de Philips:
Il nocciuolo (5 pag.). (Corylus L. sp. pl.).
Alunul.

Cultivat, se găseşte în toată Italia, de la câmpie până în zona fagului.

Are multe varietăţi, urcă până la 1100 m. alt. Spontan merge şi mai sus. Invadant: prin aceasta este un element de conservarea stării împădurite. Importanţa forestieră a lui este subordonantă celei agricole. Singura lui utilizare forestieră este limitată la fixarea terenurilor surpătoare.

In Italia se produc alune în valoare de 40 milioane lire (1 liră=9 lei).

F. Speranzini:
I. Carpini (15 pag.).
Carpinii.

In Italia sunt 3 specii: Carpinus betulus L., C. orientalis Mill. sau duinensis Scop. şi Ostrya carpinifolia.

C. betulus. In Europa aria lui de distribuţie este mai mică decât aceea a fagului. Se întinde la est până la Nipru. Nu este în peninsula Scandinavică şi nici în Spania. Trece şi în Asia Mică spre Persia.

In toată Italia peninsulară; în zona submontană; iar în partea nordică chiar la câmpie. Lipseşte în insule.

Carpinus duinensis. Mai răspândit în partea orientală a Europei (reg. danu-

biană, Balcani, Crimea, Caucaz). Creşte şi In Italia, dar mai puţin.

Ostrya carpinifolia. Arie de răspândire mai restrânsă decât a Carp. betulus. Limita superioară nu trece de 47° Lat. N., limita inferioară trece însă, mai jos la 35° lat. N.

In orient se întinde mai mult, ajungând până 'n China şi Japonia.

L. Senni:
Il platano (5 pag.).
Platanul.

In Italia 2 specii: Platanus orientalis şi Pl. occidentalis. Primul este originar din basinul mediteranei; al doilea, din America de Nord.

Arbore ornamental. In ultimul timp a început să se folosească şi lemnul. In Italia meridională se foloseşte şi la împădurire pentru consolidarea terenurilor surpătoare.

A. Fiori:
Le rossacce (8 pag.)
Rozaceele.

Prunus spinosa. Dela mare până 'n zona fagului. Din punct de vedere forestier este o plantă invadantă.

Prunus cocomila Ten.

Prunus brigantiaca Vill. Endemic în Alpi.

Crataegus oxyacantha L. Comun în toată Italia, din zona măslinului până în aceea a fagului şi a coniferelor. Prezintă mai multe varietăţi, dintre cari două sunt mai importante. Cr. oxyacanthoides Thenill şi Cr. monogyna Jacq.

Se utilizează mult pentru garduri vii.

Pirus communis L. Are multe varietăţi, din cari unele sunt foarte apropiate de părul cultivat.

In Italia este difuzat aproape în toate pădurile, dela mare până 'n zona fagului. Mai răspândit este însă în centru şi insule.

Pirus malus L. cu două varietăţi: *M. sylvestris Mill.* şi *M. dasyphylla Borkh.*

Sorbii. Patru specii. *Sorbus domestica L.* în Castanetum şi Lauretum.

Sorbus torminalis. Grantz; sporadic; din zona măslinului până 'n zona fagului.

S. Aria Grantz. Are mai multe varietăţi. Sporadic. In zona fagului şi a coniferelor. Poate coborî în zona castanului. In peninsulă şi insule.

L. Fenaroli:
Il maggiociondolo e il citiso alpino (6 *pag.).*
Cytisus laburnum L. şi Cytisus alpinus Mill.

Se găsesc în Europa centrală şi meridională în amestec cu Quercus pubescens, Ostrya carpinifolia şi Cotinus coggygria. Specie de terenuri bazice.

In Italia, pentru ambele specii, aria lor aproape se confundă, cel alpin pătrunde mai mult în Alpi pentru că este mai rezistent la frig. Merge până la 1600 şi chiar 1900 m. alt. Trăeşte mai ales în amestec cu fagul şi coniferele.

Rol de protector al terenurilor la munte, împotriva avalanşelor şi scursurilor de apă.

L. Fenaroli:
Il corniolo e la sanguinella (5 pag.).
Cornul şi sângerul.

In Europa sunt 3 specii: Cornus mas, C. sanguinea, C. suecia.

In Italia nu sunt decât primele două.

Primul este foarte comun în Italia centrală şi septentrională, lipsind în partea meridională şi insule.

Cel de al doilea, tot aşa de comun, în toată Italia continentală şi insulară. In locuri umbroase.

Din punct de vedere forestier, ambele

formează subetajuri în arboretele din Castanetum şi Olivetum.

Al. Pavari:
L'agrifoglio (5 pag.)
Ilex aquifolium.

In Europa ocupă regiunile litorale ale Caspicei şi Mării Negre, înconjurând apoi cu o fâşie lată basinul Mediteranei, traversează Balcanii, îndreptându-se spre occident până în Atlantic.

Exigenţele lui seamănă mult cu acelea ale fagului; tovarăş al acestuia, dar în Europa occidentală şi Nord Occ. întovărăşeşte pe Quercus pedunculata. In ce priveşte asocierea lui cu fagul, aceasta se produce mai ales acolo unde clima are un caracter oceanic.

Are multe varietăţi.

Puecher Passavalli:
I Rami (3 pag.).
Gen. Rhamnus.

In toată Italia, de la formaţiunile de machia (R. alaternus) şi până sub munte şi chiar în munţi.

A. Merendi:
Il Bosso (3 pag.).
Buxus sempervirens.

In Italia, spontan la deal şi munte. Cultivat şi artificial, ca plantă ornamentală. Difuzat în tot basinul mediteranei.

Puecher Passavalli:
I sambuchi (4 pag).
Gen. Sambucus.

Foarte răspândit în toată Italia. Trei specii spontane: S. ebulus L., S. nigra L., S. racemosa L.

A. Har.

INFORMAŢIUNI

— Prin decizia Ministerială No. 266106 din 16 Dec. 1933, D-l prof. V. N. Stinghe a fost numit reprezentant permanent al Ministerului de Agricultură şi Domenii în Comisia internaţională a lemnului (C. I. B.).

— Prin decizia dela jur. No. 51875 din 1933, D-l Ing. Sub. insp. C. Rachieru este însărcinat cu conducerea depozitelor de lemne C. A. P. S., începând dela 1 Ianuarie 1934.

—Prin decizia dela Jur. No. 52512 din 1934 s'a aprobat demisia din Corpul silvic, cadrul de stat, a D-lui Ing. insp. general Toma Popescu dela Dir. Constanţa, pe ziua de 1 Martie 1934, pentru limită de vârstă.

— Prin Decizia Ministerială No. 160382/1933, s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 1 Octombrie 1936, pe terenurile Comunelor: Balc şi Săldăbagiul de Barcău — din Judeţul Bihor.

— Prin Decizia Ministerială No. 33613 din 1934 D-l Ing. şef silvic D. A. Sburlan a fost avansat la alegere, în mod onorific, la gradul de ing. subinspector silvic, pe ziua de 1 Ianuarie 1933.

— Prin Decizia Ministerială No. 2834/934 s'a prelungit valabilitatea permiselor de vânătoare, eliberate în anul 1933/1934 până la 1 Mai 1934.

— Se aduce la cunoştinţa tuturor că, potrivit art. 22 din Legea pentru protecţiunea vânatului şi reglementarea vânătoarei, este strict oprită stricarea cuiburilor sau adunarea ouălelor păsărilor de baltă.

Contravenienţii vor fi daţi judecăţei urmând a li se aplica sancţiunile prevăzute de art. 73 şi 87 din L. V., aceasta fiind considerată — cumul de delicte.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PROCES-VERBAL No. 8
Şedinţa din 7 Februarie 1934, ora 21

Prezenţi D-nii: N. N Caragea, M. Drăcea, C. Emanoil, M. P. Florescu, Andrei Ionescu, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, Eug. Vâlceanu.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membrii şedinţa nu s'a putut ţine.

p. Preşedinte,
(ss) *M. Drăcea*

Secretar General,
(ss) *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 9
Şedinţa din 14 Februarie 1934

Prezidează D-l Petre Ioan, vice preşedintele.

Membri prezenţi D-nii: P. Antonescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Drâmbă, M. P. Florescu, D. Grozescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, Stere Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu şi Eug Vâlceanu.

Şedinţa se deschide la orele 21,30.

1. *Adunarea generală 1933.*

Consiliul deleagă Comitetul de Direcţie să elaboreze ordinea de zi şi programul adunării generale şi să le prezinte Consiliului în şedinţa următoare.

2. *Ciclul de conferinţe 1934.*

Consiliul deleagă pe D-l Vice-preşedinte M. Drăcea să invite să ţină conferinţe la Societate D-nii: Prof. G. Ionescu-Sisesti, Prof. M. Chiriţescu-Arva şi V. Vâlcovici, iar D-l M. P. Florescu să invite pe D-l Prof. I. Simionescu.

3. *Busturile N. G. Popovici şi T. Pietraru.*

Consiliul roagă comisia de recepţie să recepţioneze busturile Sâmbătă 17 Februarie ct., şi să prezinte şi un program pentru festivităţile de desvelire.

4. *Proectul de regulament pentru apărarea intereselor profesionale.*

După discuţiuni la cari iau parte d-nii: V. N. Stinghe, M. Drăcea, M. Suhăţeanu, Andrei Ionescu, Consiliul hotărăşte să se pună la ordinea de zi a adunării generale din acest an Proectul de regulamente pentru apărarea

intereselor profesionale, şi aprobă ca o parte din Revista Pădurilor să fie destinată discuţiunilor profesionale şi chestiunilor societare. Special pentru regulament Societatea să deschidă coloanele ei oricăror propuneri şi sugestii venite de la colegi.

5. *Propaganda forestieră.*

După ample discuţiuni la cari au luat parte D-nii: Andrei Ionescu, M. Drăcea, V. N. Stinghe, D. Grozescu, M. P. Florescu, Consiliul hotărăşte să se institue următoarele premii:

1 premiu de 30.000 lei pentru cea mai bună antologie a pădurii.

3 premii de 10.000, 6.000 şi 4.000 lei pentru cea mai bună lucrare de popularizare despre arbore şi pădure.

10 premii a 1.000 lei şi,

10 premii a 500 lei pentru 20 săteni cari au plantat în bune condiţiuni de reuşită pe locuri sterile din proprietatea lor, arbori forestieri,

3 premii de 5000, 3000, 2000 lei pentru 3 ingineri silvici,

5 premii de 1000 lei şi

10 premii de 500 pentru 15 brigadieri şi pădurari cari se vor fi distins prin activitatea lor la serbarea sădirii arborilor.

Se mai hotărăşte a se interveni pentru ca Societatea să obţie de la cei în drept permisiunea de a se ţine cel puţin de 2 ori pe lună conferinţe la Radio cu caracter de popularizare.

Se numeşte o comisie compusă din D-nii: Prof. M. Drăcea, Prof. V. N. Stinghe, D. Grozescu şi V. N. Priboianu, care să întocmească un regulament pentru acordarea premiilor.

6. Se ia în discuţie anteproectul de lege pentru administrarea pădurilor. După discuţiuni la cari iau parte D-nii: Andrei Ionescu, V. N. Stinghe, D. Grozescu, M. Drăcea, St. Rodoteatu, P. Ioan, M. Suhăţeanu, Consiliul hotărăşte ca anteproectul de lege redactat de comisia specială însărcinată de Consiliu, să fie trimis în copie tuturor membrilor Consiliului, iar pentru Vineri 16 Februarie să se convoace Consiliul în şedinţa specială pentru discutarea proectului.

Şedinţa se ridică la orele 24.

p. Preşedinte,
(ss) *M. Drăcea*

Secretar General,
(ss) *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 10

Şedinţa din 16 Februarie 1934

Prezidează D-l M. Drăcea, vice-preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. Drâmbă, A. Ionescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu.

La ordinea zilei: anteproectul de lege pentru administrarea pădurilor.

Intrucât şedinţa s'a deschis târziu — la orele 23 — s'a hotărât continuarea discuţiilor în şedinţa viitoare.

p. Preşedinte,

Secretar General

(ss) *M. Drăcea*

(ss) *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 11

Şedinţa din 21 Februarie 1934

Prezenţi D-nii: D. I. Cuirileanu, M. Drăcea, P. Ioan, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu şi D. A. Sburlan.

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri, şedinţa nu s'a putut ţine.

p. Preşedinte,

Secretar General

(ss) *M. Drăcea*

(ss) *Andrei Ionescu*

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor Silvici

Ing. Marin Rădulescu: Regenerarea pădurilor în România.

— Conferinţă ţinută la 21 Februarie 1934 —

România făcea parte în trecut dintre ţările cu păduri întinse. Din această cauză, lemnul găsindu-se din abundenţă, regenerarea pădurilor nu preocupa pe nimeni.

După pacea de la Adrianopol (1829), lucrurile se schimbă. Se deschide navigaţia pe Dunăre şi se începe comerţul de cereale cu ţările noastre. Ca urmare, s'a început defrişarea pădurilor, ca să se facă teren pentru cultură agricolă. Procesul de defrişare s'a continuat şi s'a adâncit şi mai mult, după legea de împroprietărire a ţăranilor dela 1864.

La început s'au exploatat pădurile uşor accesibile, după metode uşor de aplicat: cângul simplu, crângul compus şi codrul cu tăeri succesive.

S'a făcut însă greşala că, pădurile de foioase din regiunile de câmpie şi deal, s'au tăiat în crâng simplu la vârste prea înaintate, când arborii nu mai lăstăresc cu vigoare. Din această cauză, arboretele s'au rărit şi poenit; iar la deal, s'au format ponoare şi râpi.

La munte din cauza lipsei de drumuri de scoatere exploatările au început mai târziu, şi anume, după războiul vamal cu Austria, când societăţile exploatatoare au trecut de partea ceastalaltă a Carpaţilor. Din acest moment, codrii noştrii au început să cadă pradă toporului, prin tăieri rase, pe sute de hectare anual într'o singură vale.

Dar tot răul are şi partea lui bună. Cu acest sistem de exploatare încep şi regenerările pe cale artificială, întrucât dela natură nu se mai putea aştepta nici un ajutor în pădurile de răşinoase.

Tot cam pe atunci se începe şi împădurirea poenilor în regiunile de câmpie şi deal, în combinaţie cu cultura agricolă intermediară; împădurirea nisipurilor, împădurirea Bărăganului, împădurirea Dobrogei, etc.

Datorită acestei activităţi avem astăzi o seamă de lucrări de regenerare reuşite, cari pot servi de model în străduinţele noastre pentru regenerarea pădurilor.

După războiu, pădurile primesc lovituri mari, prin aplicarea Legei pentru reforma agrară. (S'au expropriat peste 1.000.000 ha). Ca să preîntâmpine răul care ameninţă economia noastră naţională şi să se prevină nenorocirile ce vin

odată cu defrişarea pădurilor, s'au luat măsuri să se împădurească cât mai curând posibil poenile şi suprafeţele tăiate ras, neregenerate, din trecut.

Munca a început din toamna anului 1923. S'a ajuns azi să se recolteze seminţe în ţară cu zecile de vagoane şi să se creeze pepiniere numeroase, în care producem zeci de milioane de puieţi anual şi să împădurim zeci de mii de ha. anual.

Pe lângă aceasta, s'a organizat, an cu an, serbarea arborilor care a reuşit să trezească în popor dragostea de arbore şi pădure. In 1930 am reuşit să avem legea ameliorării terenurilor degradate.

Astăzi ideia regenerării pădurilor a prins şi continuă să prindă teren. Mulţi din camarazii noştri împăduresc între 200 şi 900 ha. anual. Cei din câmpie împăduresc numai în schimbul culturei agricole intermediare. Lucrând astfel, vom ajunge în curând să terminăm, cel puţin la Stat, cu împădurirea poenilor şi a tăierilor rase.

Pe viitor, se impune să trecem la regenerarea naturală a pădurilor şi la ameliorarea progresivă a arboretelor, întrucât ţara noastră are condiţiuni de vegetaţie excelente pentru păduri, iar corpul nostru silvic este destul de bine pregătit.

Pentru atingerea acestui scop, conferenţiarul face câteva propuneri.

La urmă, conferinţa s'a bucurat de o largă discuţie.

Au luat cuvântul:

D-l Ing. Coman Marinescu. Arată că în calea lucrărilor de teren stă prea marea desvoltare a formelor de biurou. Trebue să le simplificăm.

Crede că lucrările culturale ca cele începute în mic la ocoalele Ţigăneşti şi Căscioarele, atunci când se va pune problema extinderii lor pe toată ţara, se vor lovi de dificultăţile de natură financiară.

Arată apoi că aceste lucrări s'ar putea face într'o oarecare măsură cu personalul silvic auxiliar, dar există racila intervenţiei politice care, provocând schimbări dese de păduri, ne împiedică să ne formăm şi să ne menţinem personal aşa cum ne trebue. Astăzi pădurarii se schimbă cel puţin cu fiecare guvern. Să ne îngrijim deci de această chestiune.

D-l Ing. Z. Przemetschi. Tineretul nostru silvic se interesează de lucrările de regenerarea pădurilor. Ideia arboretelor pure aproape a dispărut. Constată că în pepiniere se cultivă şi esenţe pentru crearea arboretelor amestecate. Un alt progres este şi acela că se foloseşte sămânţa din regiune.

Ingrijirea arboretelor create, fie pe cale naturală, fie artificială, prezintă o problemă foarte mare. Arată că în unele ocoale se lucrează admirabil. Se lucrează totuşi în condiţii grele: biorocratism, cărăuşie, etc.

Amenajamentul de multe ori exercită o tiranie pentru lucrările de regenerare. Dă câteva exemple dela noi din ţară. Arată că această tiranie a amenajamentului se simte şi'n străinătate. Azi îşi face drum un alt curent. „Nu este treaba amenajamentului să arate unde se taie şi cum se taie".

D-l Ing. A. Ştefanopol. — Se ocupă de metoda regenerării pădurilor noastre „prin politică". Crede că nu se poate face mare lucru până nu se înlătură politica din corp şi din pădure.

D-l Ing. St. Bărbulescu. — Arată că desvoltarea conferinţei de azi a

fost mai mult un istoric al lucrărilor de împădurire. Se aştepta să afle metodele de aplicare în diferite situaţii de la noi din ţară.

D-l Ing. I. Marinescu. — Se plânge împotriva formalităţilor biurocratice. Totuşi şi acestea sunt necesare până la un punct. Propune constituirea unei comisii care să facă propuneri de simplificare.

D-l Prof. M. Drăcea. — Deşi se lucrează în condiţiuni extrem de grele, problemele de regenerarea şi de ameliorarea arboretelor, cari altădată constituiau apanajul unora, formează azi preocupările întregului corp. Ele sunt azi mândria noastră.

Arată rosturile inspectorilor de control. Să se ducă la pădure. Să vadă. Să se sfătuiască cu şeful de ocol. Să-i dea îndrumări. Sunt foarte multe lucruri de făcut şi tot aşa de multe de controlat.

Se ocupă de pregătirea temeinică a acelora cari urmează să fie şefii serviciilor de regenerare din Direcţiile silvice.

D-l Prof. P. Antonescu. — Referindu-se la conferinţă, arată că se aştepta să afle diferitele metode de regenerare a pădurilor noastre, pe zone.

Să ne bucurăm de rezultatele obţinute prin lucrările de până acum.

Apără amenajamentul care este absolut necesar, mai ales într o ţară ca a noastră unde se dă aşa de mari asalturi pădurilor.

Politica şi intervenţiile sunt foarte tari. Bărbaţii noştri de stat sunt puţin pregătiţi pentru ca să poată înţelege just rosturile pădurii. De aceea se impune un cadru de intransigenţă. Să dispară studiile sumare şi regulamentele de exploatare. Să nu facem îngăduinţe. De aceea avem păduri degradate.

Ing. Haralamb.

Ing. M. Petcuţ: „Regenerarea prin sămânţă a arboretelor de şleau".

Problema regenerării arboretelor se impune tot mai mult în preocupările silviculturii româneşti. Deslegarea ei pe terenul realizărilor practice întâmpină dificultăţi technice, economice şi chiar politice, tot atât de variate cum sunt şi cazurile unde ea se pune.

Nevoia unei orientări, în deosebi în latura technico-ştiinţifică a chestiunii, se simte în măsura în care silvicultura românească tinde să se descătuşeze de formulele rutinei, să adâncească înţelesul ştiinţei şi economiei pădurilor şi să păşească sigur în domeniul înfăptuirilor durabile.

„Cercul de studii forestiere", prin ultimele conferinţe — ale d-lor M. Rădulescu, M. Petcuţ şi Alex. Stefanopol — desvoltate şi discutate în lumina experienţelor de până acum şi a principiilor silviculturii moderne, a prilejuit contribuţiuni însemnate la rezolvarea problemei ce stă la baza perpetuării şi îmbunătăţirii patrimoniului forestier.

In şedinţa din 28 Februarie a. c., D-l Ing. Insp. Marin Petcuţ a conferenţiat despre „Regenerarea prin sămânţă a arboretelor de şleau".

Conferenţiarul distinge şi defineşte două forme de şleau:

a) Şleaul propriu zis (dépe podişurile câmpiei) cu arborete constituite din stejar pedunculat cu ulm, carpen, arţar, jugastru, uneori tei cu puţin frasin — în arboretul principal — şi corn, sânger, salbă moale, lemn câinesc, soc, etc., — în subarboret—;

b) Cero-şleaul (denumire dată de d-l Prof. Drăcea) care, în con. poziţia de mai sus, alături de stejar cuprinde cerul şi gârniţa.

Referind asupra arboretelor de luncă alcătuite: în arboretul principal din stejar, ulm şi frasin în proporţii egale, iar în subarboret din corn, sânger, salbă moale, etc., conferenţiarul constată că aceste arborete poartă în mod impropriu denumirea de şleau de luncă. Aceste arborete se deosebesc radical de arboretele de şleau din podişul câmpiei, în afară de compoziţie, prin origine şi caracterul seminţişului: şleaul din podişul câmpiei reprezintă un stadiu înaintat în evoluţia pădurii de stepă, pe când şleaul de luncă provine din arboretele de salcie şi plop, la care s'au asociat succesiv stejarul, cornul, frasinul, sângerul şi ulmul; seminţişul la şleaul de luncă se desvoltă şi suportă mult timp acoperişul spre deosebire de seminţişul şleaului de podiş care nu suportă acoperişul.

Regiunile ocupate de pădurile de şleau. — Şleaul propriu zis ocupă zona pădurilor preistorice cuprinsă între Nordul Vlăsiei şi Carpaţii de Miază-zi. Cero-şleaul ocupă zona din Sudul pădurilor preistorice: în Sudul Vlăsiei şi Nordul Burnazului, precum şi regiunea de tranziţie între câmpia de divagare şi câmpurile Găvanul şi Burdea.

Studiind factorii staţionali, conferenţiarul insistă asupra solului care este brun roşcat de pădure sau ciornoziom degradat; compactizarea acestui sol şi micşorarea cantităţii de precipitaţiuni a prilejuit ivirea gârniţei şi a cerului, deci naşterea cero-şleaului.

Caractere comune celor două forme de şleau. — Speciile se grupează în trei etaje: etajul superior compus din speciile de lumină ale arboretului principal etajul al II-lea compus din specii de umbră şi al treilea constituit din arbuşti. In mediul edaphic găsim aceeaşi etajare însă inversă: la suprafaţă activează sistemul radicilar al speciilor de umbră — frasinul, ulmul şi teiul —, iar în adâncime stejarul.

Regenerarea prin sămânţă a arboretelor de şleau. Studiind factorii determinanţi în regenerarea arboretelor, în general, — periodicitatea anilor de sămânţă, puterea de migraţiune a seminţei, temperamentul speciilor, compoziţia şi receptivitatea solului, — conferenţiarul trece la condiţiunile specifice regenerării arboretelor de şleau: fructificarea deasă şi creşterea mai activă a speciilor care fac obiectul deosebit al culturii pădurilor. In aceste condiţiuni specifice regenerării, arboretele de şleau sunt desavantajate: anii de sămânţă la stejar sunt foarte rari (4—12 ani), pe când la celelalte specii aproape consecutiv; în ceeace priveşte creşterea, stejarul este depăşit până la 30 de ani de carpen, ulm, frasin şi jugastru, iar teiul îl depăşeşte până la 50 de ani.

Aceste desavantajii explică greutatea conducerii regenerării acestor arborete realizate de natură în condiţiuni ideale, precum şi rezultatul regenerărilor de până acum; în locul pădurilor de şleau s'au obţinut amestecuri în cari abundă carpenul, arţarul şi jugastrul.

Cum a învins natura aceste greutăţi şi a făcut

să nască arborete de şleau? — Inexistenţa pădurilor virgine de şleau exclude metoda observaţiunii şi indică metoda deducţiunii. Conferenţiarul arată investigaţiile d-lui Prof. Drăcea în acest sens şi ipotezele cari se pot face.

Prima ipoteză: Longevitatea stejarului a făcut ca la un moment când coasociaţii săi au murit, să se instaleze seminţişul de stejar. Acest seminţiş a fost pus în condiţiuni de desvoltare de tăierile rase cari s'au făcut ulterior.

A doua ipoteză. Arboretele erau închise şi fără seminţiş preexistent, iar tăierea s'a făcut cu lăsare de rezerve cari au prilejuit instalarea seminţişului de stejar sub protecţiunea păducelului. Speciile de umbră s'au ivit după ce au avut condiţiuni favorabile, din sămânţa adusă de vânt sau aceea a rezervelor eventual lăsate.

Citând exemple din literatura franceză şi ilustrând cazuri din pădurile noastre (pădurea Juda Mică) — conferenţiarul întăreşte veracitatea acestor ipoteze.

Regenerarea naturală a arboretelor de şleau în ultimele decenii.

Traducerea în fapt a acestor două ipoteze este o imposibilitate faţă de cerinţele actualei gospodării silvice: restrângerea cât mai mare a perioadei de regenerare, excluderea tăerilor rase în pădurile de şleau şi adoptare de revoluţiuni cât mai mici.

Rezultatul metodei „codru cu tăieri succesive" aplicat de 30—40 de ani în arboretele de foioase, constă în înlocuirea stejarului, ulmului şi frasinului prin carpen, arţar şi jugastru. Amenajamentele sumare şi cele definitive, — prin rigiditatea cifrelor cu caracter aproape generic pe tot întinsul ţării — rezultate mai mult dintr'un simplu calcul aritmetic decât din realităţile pădurii variate dela caz la caz, — au ignorat principiile fundamentale ale regenerării pădurilor de şleau: instalarea cu precădere a seminţişului de stejar şi menţinerea lui deasupra celorlalte specii. Atât în cazul când tăierea de însămânţare coincide cu anul de sămânţă, cât şi în cazul necoincidenţei, seminţişul de stejar este periclitat: în cazul întâi este copleşit de speciile cu o creştere mai viguroasă, iar în cazul al doilea pentrucă ghinda cade pe un sol deja stăpânit.

Tăerile secundare şi definitive nu fac altceva decât să favorizeze desvoltarea celorlalte specii.

Technica acestei metode, aşa cum s'a aplicat şi se aplică, nu o vedem expusă în niciunul din tratatele de amenajament apărute după anul 1860. Continuând a lucra în spiritul practicei de până acum înseamnă a ne întoarce cu 100 de ani în urmă.

Aplicată în forma ei reală şi cea mai evoluată, satisface, metoda codrului cu tăeri succesive, exigenţele acestui amestec?

Aplicarea tăierilor preparatorii şi de regenerare în condiţiunile specificate de tratatele de silvicultură care descriu metoda, se deosebeşte mult de ceea ce prevăd amenajamentele noastre. Tăierile preparatorii trebue să pregătească arborii pentru fructificare, să înlăture speciile indezirabile, să nu întrerupă starea de masiv şi să respecte subarboretul. Tăierea de însămânţare trebue să se facă în anii de sămânţă şi să constea în înlăturarea pe rând a subarboretului, a arboretului dominat, a indivizilor care stânjenesc pe purtătorii de sămânţă şi a

speciilor indezirabile. Tăierile secundare trebue să se facă treptat şi în măsura în care semințişul are nevoie de lumină. Tăierea definitivă este ultima tăere secundară. Practica de până acum a amenajamentului a fost eronată prin: extragerea subarboretului cu prilejul tăierilor pregătitoare, lipsa dispoziţiunii exprese de a înlătura speciile indezirabile şi lipsa clauzei coincidenţei anului de sămânţă cu tăierile de însămânţare.

Ultimele două dispoziţiuni sunt de efect numai în cazul când speciile care stau în calea regenerării au sămânţa grea, iar cele favorizate au o creştere cel puţin tot atât de activă ca a speciilor pe cari le dorim.

Arboretele de şleau însă prezintă condiţiuni aparte. Inlăturând total speciile de umbră se expune solul la înţelenire, iar înlăturarea parţială nu dă rezultate, fiindcă cele mai multe având sămânţa uşoară se instalează sub stejar. Executarea tăierilor de însămânţare, în anii de sămânţă, nu rezolvă problema, celelalte specii având o creştere mai activă ca stejarul, iar ţinerea în loc a speciilor indezirabile prin degajeri nu poate fi satisfăcută de cea mai intensivă gospodărie.

Din toate acestea rezultă că modalitatea de tratament codru cu tăeri succesive nu este indicată pentru arboretele de şleau. Studiind rezultatele obţinute de francezi, prin aplicarea acestei metode, conferenţiarul constată că a fost întrebuinţată în regenerarea arboretelor pure de stejar pedunculat şi a acelor constituite din gorun, fag şi carpen. Gorunul suportă mai mult acoperişul ca stejarul pedunculat şi prin aceasta se explică unele rezultate bune. Totuşi literatura franceză exemplifică multe nemulţumiri relative la roadele acestei metode.

Regenerarea arboretelor de şleau prin metoda „codru cu tăeri în ochiuri". Prima dată această metodă a fost aplicată în cuprinsul ocolului Ţigăneşti — în pădurea Snagov — de către D-l Prof. Drăcea în nişte arborete în stare de conversiune dela crâng compus la codru, constituite din mult carpen şi puţin stejar. In ochiurile cari s'au deschis s'a semănat ghindă ; lărgirea s'a făcut la un an şi apoi la trei ani. Astăzi stejarul are înălţimi foarte mari.

Prin faptul că în ochiuri s'a făcut semănătură de ghindă, regenerarea nu este naturală. Procentul redus al stejarului a impus această semănătură, iar rezultatele obţinute indică calea de urmat în regenerarea arboretelor de şleau : aplicarea metodei clasice a codrului cu tăeri în ochiuri şi adaptată biologiei şi exigenţei speciilor.

Conferenţiarul a arătat şi alte încercări cari evidenţiază superioritatea metodei cea mai nimerită în regenerarea arboretelor de şleau.

La discuţii au luat cuvântul D-ni: C. Georgescu, C. Chiriţă, C. Ivanovici, M. Rădulescu şi Prof. M. Drăcea.

D-l C. Georgescu face observaţuni asupra prezenţei teiului în pădurile de şleau.

D-l C. Chiriţă a explicat compacitatea solului în pădurile de şleau şi a făcut observaţiuni asupra etajării în mediul edaphic.

D-l C. Ivanovici a expus cazul ocolului Verbila care în regenerarea pădurilor s'a lovit de rigiditatea amenajamentului.

D-l Marin Rădulescu a făcut observaţiuni asupra lărgirii ochiurilor.

D-l Prof. Drăcea subliniind importanţa problemei tratate de D-l Petcuţ, face observaţiuni asupra cauzelor pieirii stejarului: lipsa apei în sol, bătătorirea solului şi răriturile cari au avut caracterul tăerilor de regenerare în carpen.

A. Constantinescu-Fălciu

Ing. Dr. I. C. Demetrescu: Provinciile alipite şi caracterul administraţiei noastre forestiere.

— Conferinţă ţinută la 7 Martie 1934 —

Administraţia forestieră a Statului este chemată a îndeplini două funcţii cu totul deosebite: gospodărirea domeniului forestier public şi exercitarea practică a politicii forestiere, în special a poliţiei silvice. „Aceste două funcţiuni se deosebesc profund una de alta, putând adeseori să stea în raporturi de contradicţie". De aceea s'ar cuveni ca ele să fie încredinţate la organe perfect distincte. Realizarea acestui principiu însă cere mari cheltuli.

In Vechiul Regat cele două funcţii au fost încredinţate întotdeauna unei singure administraţii. Acestea a fost până în 1910 Direcţia Pădurior din Minis. de Agric. şi Dom., iar după 1910 Casa Pădurilor, care a avut un pronunţat caracter de autonomie.

In Transilvania erau trei organe cu totul deosebite:

1. Ad-ţia Pădurilor erariale, cu îndatorirea de a gospodări pădurile Statului ;

2. Ad-ţia de Stat a Pădurilor comunale, composesorale, ale urbarialiştilor etc. care avea mai mult un rol de asistenţă technică şi de supraveghere pentru aplicarea legilor silvice ;

3. Ad-ţia de poliţie forestieră.

Aceasta din urmă era alcătuită din 2 instanţe:

a) Comisia ad-tivă, organ al ad-ţiei locale în municipii, *din care un „Comitet forestier"* compus din 3 membri avea nu numai îndatorirea de a supraveghea aplicarea legii de poliţie silvică, dar exercită un adevărat control asupra pădurilor din toate punctele de vedere.

b) Minist. de Agric., ca instanţă de apel pentru unele deciziuni ale Comisiei ad-tive.

In exercitarea poliţiei silvice avea un rol f. important inspectorul silvic, ataşat pe lângă Comisia ad-tivă, în calitate de comisar al Ministerului.

In Basarabia deasemenea găsim ad-ţiuni deosebite şi specializate. Gosporirea pădurilor Statului era dată în seama „Ad-ţei Pădurilor Coroanei", înglobată în Minist. de Agricultură; iar poliţia silvică era exercitată de o ad-ţie separată formată din 2 instanţe:

a) Comitetul de protecţia pădurilor, cu atribuţiuni f. întinse, şi

b) Despărţământul pădurilor din Minist. Agric. şi Dom., ca instanţă de apel în contra deciziunilor Comitetului de protecţia pădurilor.

In Bucovina specializarea gospodăriei silvice era mai amănunţită decât în toate celelalte provincii româneşti. Ansamblul acestei gospodării era alcătuit din:

1. Ad-ţia Pădurilor şi Domeniilor Statului şi Instituţiilor de drept public;
2. Serv. forestier al ad-ţiei politice a ţării;
3. Serv. de coreţia torenţilor;
4. Serv. de împăduriri.

Toate serviciile acestea ţineau de Ministerul Agriculturii.

Fondul bisericesc din Bucovina avea o ad-ţie de Stat proprie şi independentă.

Deşi existau deosebiri aşa de mari între Vechiul Regat şi provinciile alipite în ceeace priveşte organizarea gospodăriei silvice, totuşi unificarea ad-ţiei forestiere în România Nouă s'a făcut cu destulă uşurinţă. Această ad-ţie, devenită acum unitară, s'a tot amplificat şi îmbunătăţit, ajungând prin legea din 1930 în stadiul actual. Dar şi legea din 1930 precum şi modul cum ea a fost aplicată lasă încă mult de dorit mai ales prin faptul că principiul autonomiei, care trebuia să stea la baza organizării CAPS-ului, nu a fost îndeajuns respectat.

Conferinţa a fost urmată de interesante discuţii.

D-l Ivanovici arată că legiuirile silvice din provinciile alipite aveau în general un caracter mult mai energic decât cele din Vechiul Regat. Condamnă apoi amestecul politicii în ad-ţia noastră forestieră.

D-l Andrei Ionescu cere conferenţiarului sugestii cu privire la întocmirea noului proect de lege al pădurilor. D-sa crede că gospodăria noastră silvică ar putea fi organizată după un sistem plural (al diferenţierii diverselor funcţiuni), având totuşi o conducere unitară.

D-l I. Comanici dă o serie de detalii şi explicaţii în egătură cu organizarea ad-ţiei forestiere din Transilvania, arătând că aceasta avea o conducere unitară şi de mână tare.

D-l Val. Dinu spune că nu se poate face ad-ţie autoritară decât într'un stat autoritar. Democraţia este incompatibilă cu autoritatea.

Arată apoi că există tendinţa de a se pune — în legiuirile viitoare — apele sub aceeaşi ad-ţie cu pădurile.

D-l Dem. Anastasescu: Toate legiuirile silvice de până acum au fost făcute de noi. Legea din 1934 va fi făcută tot de noi. Politica sa făcut deasemenea *cu noi*. Deci să ne plângem numai de noi!

D-l I. C. Demetrescu răspunzând arată că o chestiune de metodă i-a impus să se mărginească la a constata faptele în mod ştiinţific, fără a propune vreo soluţie pentru viitor.

G. T. Toma.

Ing. Al. Stefanopol: Problema regenerării stejarului pedunculat.

Conferinţă ţinută în ziua de 14 Martie 1934.

Conferenţiarul anunţă dela început că nu va trata problema regenerării stejarului pedunculat, în general, ci se va limita la expunerea lucrărilor, rezultatelor şi observaţiilor făcute în ocolul Căscioarele în această privinţă.

In urma împuţinării stejarului pedunculat, datorită exploatărilor de tot fe-

lul, s'a pus problema cum s'ar putea mări proporţia acestuia în pădurile de câmpie. Dacă teoretic soluţii se găseau, practic realizările au fost neînsemnate din cauza carpenului cu fructificaţia abundentă şi a stejarului cu ani de sămânţă rari.

S'au pornit campanii de regenerare, dar nu s'au susţinut tot timpul, fiindcă nu li s'a înţeles întotdeauna valoarea. Mai târziu s'a introdus salcâmul tocmai în regiunea optimă a stejarului pedunculat, ceeace a fost o mare greşeală, fiindcă salcâmul nu trebue considerat decât, mai ales în această regiune, ca o esenţă cu totul provizorie:

In rezolvarea problemei s'a pus întrebarea dacă stejarul se poate regenera natural, iar dacă nu, care regenerare artificială este cea mai bună, şi care metodă este de preferat din punct de vedere cultural şi economic.

Consiliul Technic al pădurilor a recomandat totdeauna codrul cu tăieri succesive şi regenerări naturale, dar aceasta nu este posibil. Regenerarea naturală nu mai poate fi luată în considerare, pentrucă nu mai avem stejar pedunculat.

In ocolul silvic Căscioarele s'au început în 1895 primele regenerări în poienile din păduri. Lucrările au dat frumoase rezultate. De atunci până în 1923 nu s'au mai făcut lucrări şi faptul este explicabil, când în 28 de ani s'au succedat 16 şefi de ocoale (abia 2 ani de fiecare), iar în ultimul timp silvicultorul s'a transformat în comerciant, uitând de regenerare. Din 1923 s'au început din nou lucrări de regenerare. Prima măsură ce s'a luat a fost completa abolire a păşunatului. Lucrăriloe de însămânţare s'au început în 1925. S'au însămânţat parcelele cari fuseseră parcurse cu tăieri de însămânţare şi cele în curs de regenerare. Technica lucrărilor a fost următoarea:

a) In parcelele unde masivul era complet, fără lăstăriş, s'a semănat toamna prin împrăştiere şi s'a mobilizat uşor solul după răspândirea ghindei.

b) In parcelele cu lăstăriş s'au tăiat lăstarii, s'a mobilizat solul sumar şi apoi s'a însămânţat tot prin împrăştiere.

In prima categorie rezultatele au fost excelente, iar în a doua aproape nule, fiindcă lăstarii tăiaţi au dat din nou şi mai abundent.

Semănişurile reuşite au mers bine trei ani, până în 1928, când s'au observat primele începuturi de lâncezire din cauza lipsei de lumină. Amenajamentul nu prevedea rărituri. S'au făcut totuşi nişte rărituri sub formă de „extragere de uscături" cari au dat imediat viaţă semănişurilor.

Revizuirea amenajamentului a fost salvatoare pentru lucrările începute, fiindcă prin noul amenajament s'a dat mai multă libertate agentului silvic de a interveni în arboret când şi unde este nevoie.

In 1928 s'a recoltat ghindă foarte multă. Suprafeţele ce trebuiau să fie însămânţate s'au defrişat de subarboret cu plugul forestier (când subarboretul era mai mic de 4 ani) şi cu târnăcopul. Lucrătorul fasona materialul şi însămânţa locul defrişat. Sămânţa se sămăna prin împrăştiere.

S'a observat că puieţi de stejar pedunculat suportă acoperişul până la 3 ani, după care trebuie să i se dea lumină în mod treptat. Sunt deci necesare cât mai multe tăieri. Mulţimea tăierilor nu aduce pagube mari când se supraveghează exploatarea. Ele se reduc la abia 5%, dacă exploatarea se face numai

pe zăpadă sau îngheţ, dacă nu se scoate materialul pe ploaie şi nu se dă voie să se facă drumuri de scoatere.

Metoda regenerării în ochiuri nu s'a întrebuinţat decât în ultimul timp. Desavantajul acestei metode este că reclamă o foarte mare cheltuială, mai ales de întreţinere. Ochiurile defrişate complet şi apoi semănate se pare că ar fi cele mai bune. Necesită însă o cheltuială de trei ori mai mare decât în cazul regenerării sub masiv şi o supraveghere continuă.

Semănătura sub masiv în cadrul tăierilor de regenerare, rămâne cea mai convenabilă metodă, atât din punct de vedere cultural cât şi financiar.

In ocolul Căscioarele s'au făcut şi plantaţiuni numai pentru completări. Pentru reuşită trebuesc făcute cât mai dese.

Rezultatele lucrărilor dela ocolul Căscioarele pot fi luate de exemplu, dar metodele întrebuintate nu pot forma reguli imutabile. Silvicultura noastră se găseşte încă în faza de încercări.

Rezultatele tuturor lucrărilor de această natură trebuiesc aduse la cunoştinţă şi marelui public, pentruca să-şi dea seama de importanţa problemei regenerării pădurilor.

Conferinţa a fost urmată de discuţiuni.

D-l C. Georgescu: Metoda ochiurilor dă garanţii mai multe decât aceea a însămânţării sub masiv contra pericolului oidiumului, fiindcă se formează lujeri de lumină mult mai rezistenţi la acest atac.

D-l C. Chiriţă subliniază marea valoare a conferinţei d-lui Stefanopol, datorită faptului că este bazată pe o experienţă din cele mai fructuoase.

In chestiunea salcâmului introdus în locul stejarului, este de remarcat că „salcâmomania" este datorită mai mult comodităţii şi rapidităţii cu care se poate împăduri cu salcâm, iar nu recomandării inteligente ce i s'a făcut. Salcâmul ne dă o armă imediată pentru a pune stăpânire pe sol şi bine condus dă rezultate foarte bune.

Plugul forestier poate mobiliza solul doar superficial şi numai când este un sol forestier destul de afânat. Nu se poate însă utiliza nici în sol tasat, nici în nisip.

Codrul cu tăieri succesive în literatura germană este privit sub raportul rezultatelor cu multă rezervă. La Căscioarele s'au făcut însămânţări sub masivul rărit cu tăieri succesive, iar nu codru clasic cu tăieri succesive.

D-l Comanici: Lupta pentru recâştigarea suprafeţelor exploatate dar neregenerate şi împădurirea poienilor s'a început pe baze ştiinţifice. Nefiind ghindă suficientă s'a admis înlocuirea cu sămânţă de salcâm. Greşeala a fost că s'a utilizat salcâmul prea mult. Consiliul technic al pădurilor a cerut să nu se mai împădurească cu salcâm decât numai în staţiunile sale optime.

Regenerarea în ochiuri nu se poate întrebuinţa pe suprafeţe mari, fiindcă munca este triplată. Ea poate da naştere la „braconarea pădurii" prin crearea ochiurilor acolo unde arborii sunt de cea mai bună calitate. Ochiurile sunt recomandabile când voim să introducem specii diferite de cele din restul pădurii.

D-l M. Petcuţ : Este foarte bine că d-l Stefanopol a făcut precizări că este vorba numai de regenerarea stejarului pedunculat, fiindcă fiecare din cele 5 specii de stejar are felul său specific de regenerare.

D-l Stefanopol a spus că a făcut regenerarea în păduri de şleau. In rea-

litate se pare că regenerarea s'a făcut în arboret pure de stejar, fiindcă în masivele închise nu a fost seminţiş preexistent cu care să vină în concurenţă, iar acolo unde a fost, s'a defrişat, de s'a ajuns tot la arboret pur de stejar. Este imposibil să se regenereze în şleau prin metoda cu tăieri succesive.

D-l C. Opran, constată cu deosebită bucurie că silvicultorii au început să meargă pe o cale bună, expunând criticii rezultatele muncii lor. D-sa îndeamnă pe silvicultori să continue acest drum, fiindcă este singurul care poate da rezultate satisfăcătoare.

D-l Drăcea promite continuarea discuţiunilor în pădurile ocoalelor silvice Căscioarele, Ţigăneşti şi Gruiu, cu ocazia excursiilor ce se vor face şi argumentarea se va face cu mai mari puteri convingătoare în faţa realităţilor vii.

N. G. Ghelmeziu.

Inginer Ion Popescu-Zeletin: Asigurările în munca forestieră.

— Conferinţă ţinută la 21 Martie 1934 —

Conferenţiarul face mai întâiu o expunere a funcţiunilor sociale şi economice ale pădurii, care au devenit obiectul unei preocupări foarte importante în ultimul timp.

Protecţia muncii, făcută la începutul creştinismului de biserică şi în Evul Mediu de organizaţiunile breslelor, ia o formă precisă, pe bază de lege, abia în veacul al XIX-lea în urma frământărilor cu caracter social ce au avut loc.

Astăzi fiecare ţară are o legislaţie a ei proprie şi potrivită cu nevoile ei.

Conferenţiarul analizează caracterul sezonier, rutinar şi intermitent, specific muncii forestiere, precum şi aspectele sub care ea se prezintă: de industrializare, de exploatare şi de cultură.

Vorbind de asigurările muncitoreşti, D-sa arată evoluţia acestora în alte ţări şi regimul realizat la noi de ultima legislaţie, din 8 Aprilie 1933.

Fondul de asigurare, potrivit acestei legi, este format prin cote egale de la patroni şi lucrători. In prevederile acestei legi n'au intrat însă lucrările considerate cu caracter agricol, ca cele din pepinieră, recoltarea seminţelor, etc.; apoi a fost omisă o categorie foarte importantă, aceea a transporturilor forestiere.

Din studierea datelor statistice cu privire la accidentele de muncă, se constată că majoritatea lor sunt produse cu ocazia manipulării materialelor şi din cauza uneltelor de mână. Majoritatea accidentelor (60%) sunt datorite hazardului, şi numai 20% din vina lucrătorului. In această privinţă, legea asigurărilor dela noi, care prevede o participare cu cotă egală a lucrătorului ca şi a patronului, este nedreaptă.

Această lege cere, pentru a da dreptul de pensionare, minimum 16 săptămâni de lucru, zi de zi, şi 200 de săptămâni de cotizare în total, ceeace înseamnă nu mai puţin de 13 ani! Dar pe lângă aceasta, dacă ţinem seamă şi de caracterul sezonier şi mai cu seamă de cel intermitent al muncii forestiere, înţelegem că legea devine de prisos pentru o bună parte din lucrătorii forestieri.

Art. 11 din această lege, care obligă pe patroni să controleze avizele medicale în caz de boală şi fixează plata ajutoarelor deabia după 7 zile, poate produce turburări grave şi abuzuri.

In concluzie conferenţiarul propune:

1) Să se analizeze rezultatele unei munci asigurate.

2) Să se studieze munca forestieră în funcţie de condiţiunile noastre naturale.

3) Studierea uneltelor şi raţionalizarea mişcărilor.

4) Realizarea unei poliţii preventive: posturi de ajutor, instrucţiuni de muncă, controlul uneltelor şi selecţionarea mânei de lucru.

5) Extinderea asigurărilor şi asupra muncii cu caracter agricol şi de căraşie, şi modificarea art. 11.

6) Schimbarea bazelor de calculare a pensiilor în cazul accidentelor.

7) Specializarea lucrătorilor dela lucrările de exploatare şi cultura pădurilor, pentru a-i apropia cât mai mult de o muncă calificată.

La discuţii a luat cuvântul D-l Inginer Traian Ionescu-Heroiu şi D-l Profesor Drăcea.

D-l Ing. Tr. Ionescu-Heroiu constată necesitatea organizării ştiinţifice a muncii şi relevă importanţa laturii ei sociale. Munca forestieră trebueşte încadrată în nevoile colectivităţii sociale. Nu e deajuns a furniza beneficii mari întreprinderilor, ci trebueşte avută în vedere şi starea materială ce se creiază muncitorilor forestieri prin plata muncii lor.

In ceeace priveşte datele statistice cu privire la munca forestieră, ar fi fost foarte interesant dacă s'ar fi putut arăta, pe categorii de muncă, numărul lucrătorilor avuţi în pădure, cât cotizează şi cât primesc aceştia.

Hasardul, considerat în majoritatea cazurilor la baza accidentelor de muncă, poate fi înlăturat printr'o selecţionare a lucrătorilor, ceeace a lipsit complet la noi.

D-l Profesor Drăcea remarcă importanţa problemei expusă de conferenţiar şi rolul pe care trebue să-l aibă inginerul silvic în organizarea muncii forestiere şi în ridicarea socială a păturii muncitoreşti.

Ing. Eug. Vintilă

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR
DIRECŢIA REGIMULUI SILVIC

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,
Având în vedere art. 2 din codul silvic;
Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Făget, Strigoi şi Frunzătura, judeţul Năsăud, proprietatea Comunei Iad, în suprafaţă totală de 697 ha. 8100 mp. Regim şi tratament: O serie de codru cu 2 tăieri succesive şi Revoluţia normală de 100 ani şi altă serie de crâng cu Revoluţia normală de 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dealul Podului, judeţul Târnava Mică, proprietatea Gustav Binder, în suprafaţă de 94 ha. 9500 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Parşani, judeţul Prahova, proprietatea Sergiu B. Cogălniceanu, în suprafaţă totală de 65 ha. 1000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 5 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 30841/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Z a g o n, judeţul Trei-Scaune, proprietatea Comunei Zagon, în suprafaţă de 3823 ha. 6300 mp. Regim şi tratament: Seria I Codru grădinărit cu revoluţia normală de 100 ani ; Seria II, III şi IV codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală va fi 80 ani pentru seria II şi 100 ani pentru seriile III şi IV.

b) Amenajamentul pădurii C u v e s d i a, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Cuvesdia, în suprafaţă de 123 ha. 1800 mp. Regim şi tratament codru cu 3 tăieri succesive la 7 ani interval. Revoluţia normală 80 ani .

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii L u d e ş t i - B ă r b ă t e a s c a, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Florica Dr. Const. Brătescu, în suprafaţă de 46 ha. 8600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani, exploatarea în 6 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 32703/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii O l a r i u, judeţul Turda, proprietatea comunei Micesti, în suprafaţă de 120 ha. 5100 mp. Regim şi tratament crâng cu 20 seminceri la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii lui Gheorghe Szalanczi, judeţul Alba, proprietatea Gh. Szalanczi, în suprafaţă totală de 62 ha. 2100 mp. Regim şi tratament: 3 serii de crâng cu revoluţiuni normale respective 20 ani, 10 ani şi 5 ani şi o a IV-a serie de codru cu tăieri succesive şi revoluţia normală 80 ani extrăgându-se numai arborii uscaţi şi deperisanţi.

c) Amenajamentul pădurii D e a l, judeţul Năsăud, proprietatea Bisericei luterane Târpiu, în suprafaţă de 40 ha. 4000 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dat astăzi Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 32707/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii I s v o a r e l e, judeţul Mehedinţi, proprietatea Tache Ciupagea, în suprafaţă de 73 ha. 6800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii G l a v a n u l, judeţul Romanaţi, proprietate Nic. Murgăşeanu şi Gr. Urlăţeanu, în suprafaţă de 20 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

c) Amenajamentul pădurii A p a t i t a, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea Composesoratului Apatita, în suprafaţă de 24 ha. 2400 mp. Regim şi tratament crâng (conversiune). Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 36570/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii P ă d u r e a d e J o s, judeţul Năsăud, proprietatea comunei Budacul de Jos, în suprafaţă de 220 ha. 4396 mp. Regim şi tratament: Seria I codru cu 2 tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani. Seria II crâng cu rezerve. Revoluţia normală 40 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii B ă j e ş t i Lotul II, judeţul Muscel, proprietatea Laurenţiu Ioan Lt. Tocineanu, în suprafaţă de 60 ha. 0103 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii T o b o s, judeţul Dâmboviţa, proprietătea Maria D. N. Bârloiu, în suprafaţă de 25 ha. 3390 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 17 ani, exploatarea în 2 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 36574/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii I g h i ş u l N o u, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Ighişul Nou, în suprafaţă de 363 ha. 5400 mp. Regim şi tratament : O serie de crâng cu 3 rezerve gorun la hectar. Revoluţia normală 40 ani şi alta de crâng cu revoluţia normală 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor R o c i u - R ă t e ş t i, judeţul Argeş, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile, în suprafaţă de 281 ha. 4000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani. Revizuirea după 7 ani.

c) Amenajamentul pădurii S o b o d - L i g h e t, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Căpleni, în suprafaţă de 148 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare de mai sus cu excepţia celui dela alin. b se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tchnic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 36578/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Plop-Harsa, judeţul Prahova, proprietatea Maria B. Grăjdănescu şi alţii, în suprafaţă totală de 338 ha. 2500 mp. Regim şi tratament: 5 serii de crâng simplu cu revoluţia normală de 20 ani şi tranzitorie de 4 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Cătunele Corbuleţu, judeţul Gorj, proprietatea Nicolae Moscu, în suprafaţă de 45 ha. 3500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) G. Cipăianu.

No. 36582/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Stejeriş, judeţul Năsăud, proprietatea comunei Ghinda, în suprafaţă de 513 ha. 7468 mp. cu anumite obligaţiuni în privinţa suprafeţei de 96 ha. 7300 mp. Regim şi tratament: 2 serii de codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani în ambele serii.

b) Amenajamentul pentru exploatarea pădurii Honete, judeţul Someş, proprietatea composesoratului urbarial din comuna Mera, în suprafaţă de 87 ha. 9600 mp. Regim şi tratament crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 3 ani.

Se aprobă de noi anularea amenajamentelor pădurilor: Calopăru în suprafaţă de 113 ha. 1300 mp. publicat în Monitorul Oficial 250/933 şi Tarova în suprafaţă de 9 ha. 4750 mp., ambele fiind proprietatea Aşezămintelor ctitoriceşti Sft. Treime din Craiova „Paraclisul Familiei Ştirbey".

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 39857/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Bentu, judeţul Ialomiţa, proprietatea D. Pantor, în suprafaţă de 137 ha. 7003 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală: 12 ani la seria I şi II-a, 3 ani la seria II-a şi 2 ani la seria IV-a.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Galbena, judeţul Dolj, proprietatea Elena Şomănescu, în suprafaţă totală de 101 ha. 3826 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 23 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 39861/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Lupoaia, judeţul Mehedinţi, proprietatea Mihail C. Săvoiu, în suprafaţă totală de 419 ha. 7800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 10 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Purcăroaia-Corbuleţu, judeţul Gorj, proprietatea Margareta Moscu, în suprafaţă totală de 45 ha. 6700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 24 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 43683/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Măneşti şi Zăvoiul Crivăţul, judeţul Prahova, proprietatea I. Calimachi, în suprafaţă totală de

615 ha. 7300 mp. Regim și tratament: seria I crâng simplu, revoluția normală 17 ani; seria II zăvoi tot crâng simplu, revoluția normală 6 ani, exploatarea respectiv în 13 și 6 ani. Revizuirea la seria I după 17 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Funduiasca Mare, județul Muscel, proprietatea Istrate Micescu, în suprafață de 26 ha. 6627 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare mai sus menționate — cu excepția celui dela alin a) — se va face după zece ani .

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 24 Februarie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 43691/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Bistra, județul Bihor, proprietatea Dr. Alexa Kadar, în suprafață totală de 758 ha. 9300 mp. Regim și tratament codru cu 2 tăieri succesive la 5 ani interval. Revoluția normală 80 ani.

Art. 2. — Revizuirea se ve face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiul respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. 4 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 24 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 43681/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Simuloaica, județul Buzău, proprietatea Laurențiu Zara, în suprafață de 55 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 4 ani.

b) Amenajamentul pădurii Domneasca, județul Ialomița, proprietatea Const. Sfărescu, în suprafață de 55 ha. 3100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Butucei și Dumbrava,

judeţul Alba, proprietatea Andrei şi Filip Glück în suprafaţă de 23 ha. 8000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 8 ani.

d) Amenajamentul pădurii B e s i r, etc. judeţul Odorhei, proprietatea Bisericei Unitare din comuna Firtănuş, în suprafaţă de 36 ha. 8371 mp. Regim şi tratament crâng cu 100 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii C a l a s l ă u, judeţul Trei Scaune, proprietatea Maria Lambrino, în suprafaţă de 10 ha. 9900 mp. Regim şi tratament Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea 1/2 volum material în 1933—34 şi restul în 1943—44.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 43687/934.

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii G h i n d e n i, judeţul Dolj, proprietatea Moştenitori Elena Davidescu, în suprafaţă totală de 126 ha. 8900 mp. Regimul: trei serii de crâng cu revoluţia normală respectivă de 12 ani, 20 ani şi 10 ani şi exploatarea respectivă în 2 ani la toate trei serii.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii J i r o s - C h i s a n s, judeţul Trei-Scaune, proprietatea Minişca Vasile şi Ecaterina, în suprafaţă de 82 ha. 1700 mp. Regim şi tratament codru cu trei tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea periodică.

Art. 2. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 4 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Februarie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 43685/934.

---

b) Amenajamentul pădurii N i r m e g h e şi P ă d u r e a L u n g a, judeţul Mureş, proprietatea Baratosi Szabo Anton şi soţia Csiki Ilona, în suprafaţă de 58 ha. 9000 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve goruri la hectar în ambele serii. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii C o d r u m a r e, judeţul Mureş, proprietatea comunei Dumbrăvioara, în suprafaţă de 57 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii F ă g e t u l, judeţul Târnava Mare, proprietatea comunei Rupea, în suprafaţă totală de 86 ha. 3300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea periodică.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii G h i o c e l u l Nr. 3, judeţul Ilfov, proprietatea Zoe C. Hălăceanu, în suprafaţă de 15 ha. 5673 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în un an.

Art. 2. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţionat anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 13 Martie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 60381/934.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

„BUCOVINA"
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.
Secretar de redacţie: Ionescu A.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1934:

Preşedinte: Georgescu P. C.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M., Ioan P.

Secretar general: Ionescu A.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Vâlceanu Eug., Emanoil C. C.

Membrii:

Antonescu P. — Năstăsescu Gh.
Bunescu M. C. — Nedelcovici Ath.
Caragea N. N. — Priboianu N. V.
Ciurileanu D. — Rodoteatu St.
Drâmbă D. — Sburlan D.
Eliescu A. — Ştefănescu-Suhăţeanu M.
Florescu M. P. — Stinghe N. V.
Lazăr H.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

I 24874

ANUL XLVI, Nr. 4 APRILIE, 1934

REVISTA PADURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii:

Considerațiuni asupra Ericaceelor din România . *A. Haralamb și P. Cretzoiu*

Referate — Comentarii:

Problema impozitelor în cazul exploatării în regie a pădurilor statului . . . . . *Gh. I. Ionescu*
Pe marginea unui program de lucru în cadrul organizației Regimului silvic . . . . *Gh. Bădescu*
Pentru ce plantăm ? . . . . . *C. Popescu*
Amintiri din România . . . . . *I. Riha*

Varia: Flori din grădina altora . . . . . *C. Cristea*

Cronica:

Serbarea sădirii arborilor dela Mărea Cetățuia - Iași — Conferințe. — Problema inundațiilor. — Spicuind prin presă.

Recenzii—Revista revistelor—Informațiuni.—Soc. „*Progresul Silvic*". *Necrolog:* P. Grigorescu, G. Crăciune-cu — Cercul de studii forestiere. C. E. A. C. S.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVI-e Année. No. 4 Avril 1934 | XLVI. Jahrgang. Nr. 4 April 1934

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes:

Considérations sur les Ericacées de Roumanie . . . *A. Haralamb et P. Cretzoiu*

Rapports-Commentaires:

Le problème des impôts en cas de l'exploitation en régie des forêts de l'État *Gh. I. Ionescu*
Les terrains dégradés du département d'Argeş et leur amélioration . . . *Gh. Bădescu*
Pourquoi planter des forêts? *C. Popescu*
Souvenirs de Roumanie . . *I. Riha*

Chronique. — Récensions. — Revue des revues. — Informations. - Soc. «Progresul Silvic». — Nécrologes. — C. E. A. C. S.

INHALT:

Abhandlungen:

Bertrachtungen über die Ericaceen Rumäniens . . . *A. Haralamb und P. Cretzoiu*

Mitteilungen:

Das Steuer-Problem bei der in eigener Regie ausbenutzten Staatsforste . . *Gh. I. Ionescu*
Arbeiten zur Wiederbewaldung und Melioration des Geländes im Distrikt Argeş. *Gh. Bădescu*
Warum pflanzen? . . . . *Gh. Popescu*
Errinerungen aus Rumänien. *I. Riha*

Chronik. — Rezensionen. — Die Zeitschriften. Soc. „Progresul Silvic". — Nekrolog. — C. E. A. C. S.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

24874

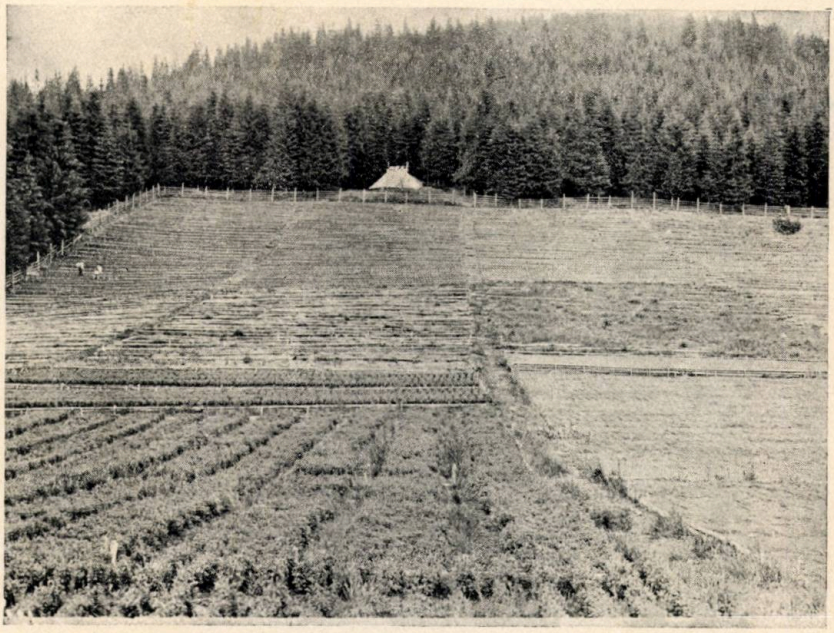

Clișeu A. Haralamb

Pepiniera statului din Haneș, pe Lotru
Une pepinière forestière dans les montagnes du Lotru
Ein Forstgarten in Lotru-Gebirge

Clișeu A. Haralamb

Pepiniera din Sărăcim, valea Lotrului
La pépinière forestière de Sărăcim dans la vallée du Lotru.
Die Baumschule von Sărăcim, in Lotru-Tal.

Clișeu A. Haralamb

Muntele Olteagul: gol alpin invadat de jneapăn, perdea de protecție și regiune exploatată.

La montagne Olteagul: zone alpine, forêt de protection et région exploitée

Olteagu-Gebirge: alpine Zone, Schutzwald, exploitierter Wald.

- IUL. 2005
1990
97
2014

S T U D I I

CONSIDERAŢIUNI ASUPRA ERICACEELOR DIN ROMÂNIA

de Ing. AT. HARALAMB şi
P. CRETZOIU

Călătorul care ar încerca să urce pe crestele munţilor noştri, pornind de la poalele lor, va trebui mai întâiu să înfrunte urcuşul obositor al coastelor repezi, cari domină văile înguste şi adânci, până să întâlnească vreun plai care să-l ducă spre ţinta călătoriei lui.

De la început se intră în solitudinea pădurilor care acoperă aceşti munţi cu o manta groasă protectoare. Masive imense de fag, cu trunchiuri falnice şi acoperiş des, premerg pădurea de răşinoase destul de deasă şi ea. La adăpostul acestor păduri nici-o altă vegetaţie nu poate creşte. Doar în luminişuri, seciuri şi poieni o vegetaţie măruntă se întrece, în port şi colorit, să schimbe aspectul uniform şi monoton al sombrelor păduri.

Ţinând plaiul şi continuând să urce, de la o anumită altitudine, călătorul observă cum pădurea de conifere începe să se rărească. Arborii devin mai puţin falnici, prezetând creşteri mai puţin viguroase şi forme din ce în ce mai curioase. Pădurea pierde din consistenţă — se răreşte — arborii încep să se grupeze în buchete din ce în ce mai mici, mai depărtate unele de altele. Pe sol nu mai este lipsa totală de vegetaţie măruntă ca sub pădurea deasă. Indată ce dă de lumină, solul începe să se acopere cu o vegetaţie lemnoasă şi ierbacee curioasă şi caracteristică: pinul târâtor (Pinus pumilio), ienuperul (Juniperus nana), diferitele specii de afini (Vaccinium), Bruckenthalia, liliacul de munte (Alnus viridis), rododendronul, sălciile pitice, etc.; iar printre ele îşi fac loc şi se instalează diferite ierburi, acoperind spaţiile goale cu un covor des şi moale. Suntem la limita pădurii.

39748

Continuând a urca, în curând rămân în urmă şi ultimele buchete de arbori, ne mai oferindu-se ochiului decât coamele netezite ale munţilor, acoperite cu ierburi. Pe alocuri, se mai continuă încă acea vegetaţie curioasă de la limita pădurii, amintită mai sus, anumiţi reprezentanţi ai ei putând urca până pe crestele cele mai înalte ale munţilor (Rododendronul, Azalea şi alte câteva).

Astfel vegetaţia lemnoasă a luat sfârşit în mod natural. De data aceasta ne găsim într'o lume vegetală nouă. Este zona alpină, cunoscută şi sub numele de „zona păşunilor alpine" sau „regiunea golurilor de munţi".

La limita dintre pădure şi păşunea alpină, o luptă dârză şi de lungă durată se duce pentru stăpânirea terenului de fiecare din acestea.

Pentru omul de ştiinţă, studiul vegetaţiei de limită oferă un vast câmp de observaţie şi de cercetare: tot ceea ce această lume vegetală prezintă mai curios şi mai interesant.

Cunoaşterea exactă a acestor plante, atât din punct de vedere botanic (sistematic şi phytogeografic), cât şi din punct de vedere forestier, pastoral, cinegetic, turistic, utilitar, prezintă după părerea noastră destul interes, pentru ca cineva să se oprească puţin asupră-le. Iată de ce ne-am hotărât a face câteva consideraţiuni în legătură cu această problemă. In rândurile de mai jos ne vom ocupa de o parte din această vegetaţie de limită şi anume numai de plantele care fac parte din familia E r i c a c e e l o r. Ţinem însă să facem de la început mărturisirea că nu avem pretenţiunea de a prezenta o lucrare monografică completă. In redactarea articolului de faţă am ţinut seama numai de ceea ce literatura ne dă ca sigur asupra existenţei şi distribuţiei diferitelor specii, precum şi de cele constatate personal de noi în cursul diferitelor cercetări făcute în munţii noştri. Vom fi mulţumiţi dacă, prin prezentarea celor de mai jos, vom fi trezit şi altora interesul pentru cunoaşterea, căutarea şi stabilirea staţiunilor diferitelor specii din această familie, pentru ca numai atunci să se poată trece la stabilirea unei monografii definitive.

C a r a c t e r e l e f a m i l i e i.

Ericaceele sunt plante lemnoase, subarbuşti, arbuşti sau foarte rar arbori (numai specii de Arbutus, Erica arborea şi multe alte specii dela tropice), cu frunze nedivizate, alterne, opuse sau verticilate, de consistenţă groasă, uneori chiar pieloase, câteodată squamiforme sau aciculare. Stipelele lipsesc.

Florile sunt hermafrodite, radiat-simetrice, uneori puțin bilateral simetrice, așezate solitar la baza frunzelor sau în inflorescențe la vârful tulpinelor. Sepalele sunt în număr de 4—5 concrescute la bază, sau foarte rar libere până la bază. Petalele sunt reunite în tub, formând o corolă urceolată, campanulată sau cilindrică. Staminele, deobiceiu în număr dublu decât cel al lobilor corolei, sunt așezate pe marginea receptacolului. Ovar 1, superior sau inferior, cu 2—5 despărțăminte (loji), fiecare din acestea având una până la foarte multe ovule. Stile și stigmate câte unul la fiecare ovar. Fructul este o capsulă cu semințe multe, o bacă cărnoasă sau o drupă.

Din punct de vedere al originei și vechimei lor, cercetările sistematice și phytogeografice întreprinse au dovedit că Ericaceele, geneticește, sunt plante foarte vechi. Atât speciile, cât și genurile lor sunt bine distincte, speciile polimorfe, nestabilizate bine încă, lipsind cu desăvârșire.

Această familie este reprezentată în flora României prin zece specii bine cunoscute, pe cari le vom trata pe rând în cele ce urmează.

Din tabloul alăturat se poate vedea ușor repartiția pe glob a celor zece specii de la noi. Toate se găsesc numai în emisfera boreală. Majoritatea lor (Loiseleuria, Arctostaphylos, Andromeda și speciile de Vaccinium) sunt elemente alpin-arctice, acestea putând fi privite în regiunile meridionale ale Europei ca niște relicte glaciale. Puține din ele au arii geografice mai restrânse. Rhododendron Kotschyi Simk. este un endemism balcanic, iar Bruckenthalia spiculifolia Rchb. se mai găsește afară de Peninsula Balcanică numai în Asia Mică. Calluna vulgaris L. lipsește în emisfera nordică numai în extremul orient și în America de Nord; acestea se socotesc ca resturile unor complexe mult răspândite în terțiar și quaternar.

Cheia pentru determinarea genurilor.

Inainte de a trece la descrierea speciilor cari se găsesc la noi, pentru a înlesni identificarea lor, credem util a da mai întâiu această cheie pentru determinarea genurilor.

1 a. Frunze foarte înguste, lineare, răsfrânte pe margini în jos, aciculare sau squamiforme 2

1 b. Frunze late, în nici-un caz aciculare sau squamiforme . . . 5

2. a. Caliciul cu 4 sepale sau cu 4 lobi 3

2 b. Caliciul cu 5 sepale, 5 stamine, corola campanulată, cu 5 diviziuni; tulpină târâtoare, alipită de sol:
gen. **Loiseleuria.**

3 a. Frunze opuse, îndesuite, foarte scurte; corola campanulată, capsula valvulară:
gen. **Calluna.**

3 b. Frunze verticilate sau alterne; corola globulos-campanulată sau cilindrică 4

4 a. Frunze dispuse câte 3—4 în verticil; caliciul divizat până la bază sau cel puțin până la jumătatea lui, mai scurt decât corola; corola ovat-oblongă sau cilindrică. Filamentele staminelor libere:
gen. **Erica.**

5 a. Ovar inferior; stamine 8—10; fructul e o bacă; frunze plane pe margini, uneori puţin revolute (răsfrânte):
gen. Vaccinium.

5 b. Ovar superior 6

6 a. Corola infundibuliformă, puţin lateral simetrică; fructul e o capsulă cu 5 loculi; flori dispuse în raceme terminale; frunzele pe partea inferioară sunt glanduloase:
gen. Rhododendron.

6 b. Corola campanulată, ovată sau aproape globuloasă; fructul e o capsulă sau o drupă 7

7 a. Frunzele pe partea superioară de culoare verde închisă, lucitoare, pe cea inferioară albăstruie; fructul e o capsulă:
gen. Andromeda.

7 b. Frunzele de aceiaşi culoare pe ambele feţe, cel mult pe dos ceva mai palide; fructul e o drupă roşie:
gen. Arctostaphyllos.

Descrierea speciilor şi distribuţia lor geografică în România.

Gen. Rhododendron L. In flora ţării noastre există numai o singură specie: Rhododendron Kotschyi Simk. (sinonim, cu: Rhododendron ferrugineum L. subsp. Kotschyi Hayek; Rhododendron myrtifolium Schott

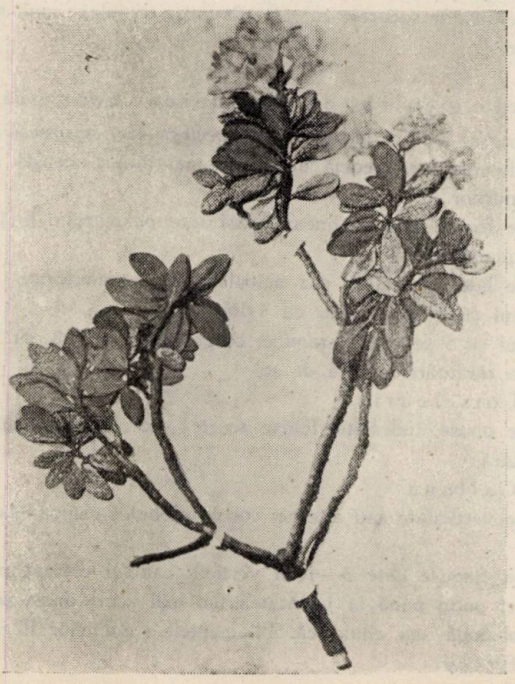

Rhododendron Kotschyi Simk.

Tablou reprezentând distribuția pe glob a Ericaceelor din România

	SPECIA	REGIUNEA																						
		Carpați	Transilvania	Pen. Balcanică	Italia	Pen. Iberică	Franța	Europa Centrală	Anglia	Scandinavia	Rusia europ.	Caucaz	Asia minoră	Siberia	Himalaia	Reg. Baical	Kamtschatka	Ins. Japoneze	Alaska	Canada	Labrador	U. S. A.	Groenlanda	Islanda
1	Rhododendron Kotschyi Simk.	+	+	+	—	—	—	—	-	-	—	-	—	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Loiseleuria procumbens Desv. . .	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	—	-	+	—	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3	Arctostaphylos uva-ursi Spr.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	—	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+
4	Andromeda polifolia L. . . .	+	+	—	+	—	+	+	+	+	+	—	—	+	—	+	—	—	—	+	+	+	+	+
5	Calluna vulgaris Hull.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	—	+	+	—	—	—	—	—	—	—	qsp.	+	+
6	Bruckenthalia spiculifolia Rchb.	+	+	+	—	—	—	—	—	—	—	—	+	—	—	—	—	—	—	—	—	—	-	—
7	Vaccinium Oxycoccos L.	+	+	—	—	—	+	+	+	+	+	—	—	+	—	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8	Vaccinium Vitis-idaea L. . . .	+	+	+	+	—	+	+	+	+	+	+	—	+	+	+	+	+	+	+	+	+	—	+
9	Vaccinium myrtillus L.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	—	+	+	+	+	+	+
10	Vaccinium uliginosum L.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	—	+	—	+	+	+	+	+	+	+	+	+

et Kotschy. In românește are diferite numiri vulgare: bujor, bujor de munte, cocăzar, iederă, merișor, popdele, ruja munților, smirdar, trandafir de munte, trandafiraș de munte.

Este o plantă frutescentă. Tulpina ei are ramuri lungi, puțin ramificate. Frunzele-i sunt pieloase, tari, complet glabre, cu marginele puțin răsfrânte în jos, lungi de 12—20 mm și late de 5—11 mm. Pe partea inferioară, frunzele au o culoare ruginie glandulos-leproase. Florile sunt de culoare rozee, prezentând o ușoară nuanță albăstrue, cu stilul ceva mai scurt decât corola. Înflorește în cursul lunilor Iunie—August; uneori, are și a doua perioadă de înflorire în Septembrie.

Se întâlnește la limita superioară a pădurilor, înaintând câteodată până pe crestele cele mai înalte, pe locurile stârcoase și pietroase, preferind expozițiile nordice.

Fiind invadantă, se întinde pe mari suprafețe transformând acele locuri în terenuri cu totul improductive, nepermițând creșterea altor ierburi.

In munții noștri, ocupă două zone de distribuție bine distincte. Prima, care este și cea mai întinsă, începe din munții Banatului de la Godeanu, urmând aproape toată creasta Carpaților meridionali, peste Borăscu, Retezatu, Parâng, Făgăraș, (Negoiu, Păpușa, etc.). Piatra Craiului, Leaota, Bucegi și până la Piatra Mare. A doua zonă, se află — după o mare întrerupere — tocmai în munții Rodnei (Inău și Pietrosul).

Gen. Loiseleuria Desv. Ca și genul precedent, este reprezentat în flora țării noastre numai printr'o singură specie: Loiseleuria procum-

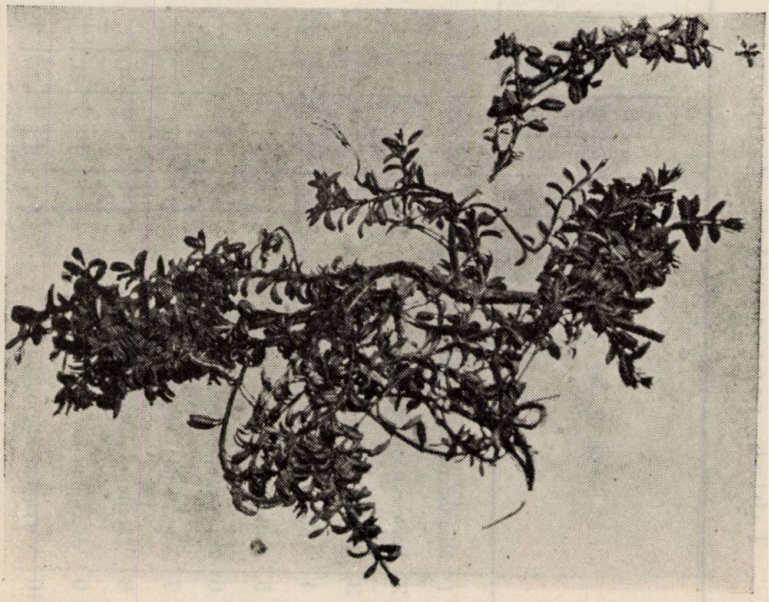

Loiseleuria procumbens (L) Desv.

bens (L) Desv. (Sinonimă cu: Azalea procumbens L.). Numiri vulgare românești nu se cunosc.

Se prezintă sub formă de tufe mici, cu tulpini târâtoare, bine ramificate, cu frunze coriacee, sempervirescente, mici, lungi de 5—7 mm și late de 1,5 mm., ovale sau oblongi, întregi, cu marginele bine revolute (răsfrânte), glabre, opuse, cu peţioli lungi de 1—2 mm. Florile sunt rozee, mici și așezate câte 2—5 în inflorescențe umbeliforme la vârful ramurilor; pedunculii, cu două bractee la bază, sunt aproape tot atât de lungi ca și florile. Caliciul este roșu închis, profund cinci-lobat, pe jumătate lung decât corola, care este de culoare rozee. Fructul este o capsulă roșietică, ovală sau aproape sferică, lungă de 3—4 mm cu semințe foarte numeroase. Înflorește în cursul lunilor Iunie-Iulie.

Crește la limita superioară a pădurii, ajungând până pe culmile cele mai mari. In munții mai înalți (în Alpi de exemplu) se ridică până la limita zăpezilor eterne (Mathieu). O întâlnim adesea prin pășunile alpine de pe creste alături de Silene acaulis. Primula minima, Cetraria islandica, Cetraria cucullata, Cetraria nivalis, Cladonia rangiferina, Alectoria ochroleuca, Thamnolia vermicularis, sau crește amestecată cu Vaccinium, Rhododendron, Dryas octopetala, sau cu Nardus stricta, Agrostis rupestris (pe platouri).

Gen. Arctostaphylos. Ad. In mod cu totul sigur este reprezentat la noi numai prin o singură specie: Arctostaphylos Uva-ursi (L) Spreng. (Sinonim cu: Arbutus Uva-ursi L; Arctostaphylos officinalis Wimm. et Grab.; Uva-ursi buxifolia S. F. Gray; Uva-ursi procumbens Mönch.; Arctostaphylos procumbens E. Mey.; Mairania Uva-ursi Desv.). In popor este cunoscută sub numele de **strugurii ursului.**

Este un subarbust sub forma unei tufe scunde alipită de sol, cu ramuri foarte alungite și numai cu vârfurile erecte. Are frunze persistente, groase, lungi până la 3 cm. și late de 6—15 mm, obovate, înguste la bază, rotunjite la vârf sau puțin emarginate; întregi, pe ambele fețe glabre, și numai pe margini și pe peţioli sunt foarte slab păroase. Florile sunt roșiatice-carnee, foarte rar albe, cu pedunculi lungi de circa 5 mm. așezate câte 3—12 în inflorescențe terminale. Caliciul florilor este lung de 1 mm., profund 5-divizat; corola lungă de circa 5—6 mm cu 5 lobi mici, răsfrânți în afară. Fructul este o drupă roșie făinoasă.

Este o plantă răspândită în toată Europa, însoțind în munții din regiunea Mediteranei pădurea de Pinus montana (Guşuleac). In Alpi se mai găsește, foarte adesea și în arboretele de Larix europaea, în afară de cele de Pinus montana, unde i se mai asociază o specie de Carex. Mai spre N. o găsim la șes (Germania) unde acoperă, ca un covor, solul pinetelor. In Scandinavia, precum și în Carpații Galițieni, este asociată cu pădurile de Pinus silvestris. In societatea plantei se găsesc adesea specii de Pirola, Lycopodium complanatum și altele caracteristice pentru unele pinete din Europa. (Guşuleac). In America de Nord, apare în pădurile rare de Pinus ponderosa (Mathieu).

Asupra solului preferat de această plantă, părerile sunt împărțite: unii o cred calcifugă, alții calcicolă. La noi are o arie de răspândire foarte fărâmițită și se pare a fi legată de serpentin, unde formează sinuzii bine distincte. (Guşuleac). In mod cu totul sigur se cunoaște până acum numai în Bucovina și în

Transilvania pe muntele Scărița la Poşaga în județul Turda, în zona fagului (Borza) şi în valea râului Bărbat (Jud. Huniedoara) însoțind arboretele de pin silvestru (Guşuleac).

M. Fuss, în Flora Transsilvaniae Excursoria (Sibiu 1866) la pagina 427, o citează în multe locuri din Transilvania, cu următoarele cuvinte: „In Alpibus Hermannstädter; Kronstädter Alpen, Bucsecs, Csukas, Theszla, Bistritzer Alpen, Pietrosul", localități asupra cărora nu s'au mai făcut menţiuni ulterioare.

M. Simonkai într'o lucrare a lui din 1886 citează la rându-i ca şi Fuss cam aceleaşi localități, cu excepția ultimelor două. Noi dăm acestea sub rezervă.

Ceva mai mult, atât Fuss (loc-cit) cât şi Simonkai, mai menţionează şi specia vecină: Arctostaphylos alpina Spr. în Bucegi şi Ciucaş. In lucrările floristice recente nu se găseşte însă nici o menţiune în această privinţă; totuşi J. Braun-Blanquet (în G. Hegi, Illustrierte Flora von Mittel-Europa vol. V/3) o menţionează în Carpaţi, fără a da însă localități precise. Cu aceste probabilități, menţionăm că această specie se deosebeşte de cea descrisă mai sus prin frunzele sale subțiri, nepersistente, dințate pe margini (la Uva-ursi Spr. sunt persistente, groase şi întregi pe margini) şi prin fructul zemos, negru-albăstrui (nu roşu şi făinos ca la A. Uva-ursi spr.).

Gen. Andromeda L.

Andromeda polifolia L. (Sinonime: Rhododendron polifolium Scop). Nume vulgar: Ruginare.

Este un arbust mic, târâtor, cu tulpini lungi şi subțiri, radicante la bază, ascendente la extremitățile lor, ridicându-se până la 0,30 m deasupra solului. Frunzele sunt persistente, alterne, aproape sesile, linear-lanceolate sau ablogi, cu marginele puternic răsfrânte (revolute), întregi, verzi-lucitoare pe partea superioară, verzi-albăstrui (glauce) pe partea inferioară, nervura mediană proeminentă, cele laterale reticulate. Florile sunt albe sau roşiatice, lung-pedunculate, nutante, dispuse câte 2—8 în inflorescențe umbeliforme la vârful ramurilor. Corola este lungă de 4—6,5 mm, aproape globuloasă, pe dinăuntru păroasă cu 5 lobi mici de tot, îndoiți în afară. Staminele sunt în număr de 10, cu anterele scurte şi cu filamentele păroase. Infloreşte în lunile Maiu-Iunie. Fructul este o capsulă sferică, glabră, cu 5 despărțituri.

Se întâlneşte prin mlaştini şi turbării.

La noi este cunoscută până acum numai în turbăriile din Bucovina şi Transilvania.

Genul Erica L.

Din acest gen se menţionează, cu semn de întrebare, specia Erica carnea L. (în Prodan, Flora p. determ. plant. d. Rom. Vol. I, pag. 805) indicațiune bazată probabil pe vreuna din lucrările floristice mai vechi.

După I. Braun-Blanquet (în G. Hegi, Loc. cit., pag. 1802-3) aria geografică a acestei specii se găseşte în Alpii mijlocii şi estici, întinzându-se spre W în Savoia; apoi în Alpii Maritimi; în Iliria, Serbia şi depresiunea Moraviei.

Genul Calluna Salisb.

Unica specie a acestui gen, care aparține și florei noastre, este **Calluna vulgaris Hull.** — (Sinonime: Calluna Erica DC., Calluna sagittaefolia Gray, Erica vulgaris L.). Numirea vulgară: Iarbă neagră.

Arbust de 0,20—1 m, cu ramuri ascendente, bogat ramificate; frunze mici, lineare, așezate pe patru rânduri, acoperindu-se unele pe altele, de 1—3,5 mm lungi, sesile, la bază cu 2 dinți îndreptați în jos. Inflorescența prezintă flori mai mult pe o singură parte, raceme spiciforme cu multe flori. Florile sunt nutante, roze-violacee, mai rar albe. Caliciul este 4-laciniat, petaloid, roz-violaceu, persistent, cam de 4 mm lung, cu laciniile rotunjite. Corola este numai pe jumătate cât caliciul, de 2—3 mm. lungă, adânc 4-laciniată, cu lacinii ascuțite. Staminele

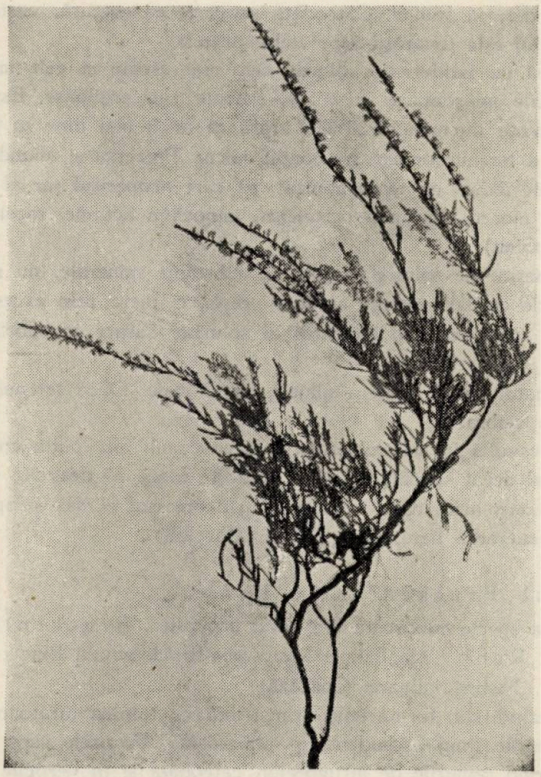

Calluna vulgaris Hull.

sunt în număr de 8, cu antere prevăzute cu câte o proeminență la vârf. Fructul e o capsulă aproape sferică, lungă de 1,5 mm, păroasă, cu semințe numeroase, brune și foarte mici. Înflorește în August-Septembrie.

Este o plantă foarte răspândită în mai toată Europa cu excepția părților

extreme din Sud (aceasta cu toate că se întâlneşte în Maroc, de unde a putut trece şi în sudul Spaniei), apoi în munţii Pontici din Asia Mică. In nordul Europei ajunge până la 71° lat. bor. ocolind tundra. In partea meridională a acestei mari arii de vegetaţie, se cantonează în regiunile subalpine şi alpine. La Nord însă, o întâlnim la şes în pădurile uscate de pin şi pe tinoave, evitând solurile calcaroase. Maximum de răspândire prezintă în clima oceanică începând din Spania, până în Scandinavia, formând asociaţiuni întinse. Spre Est însă, se rareşte, ne mai formând fitocenoze independente. In România şi în ţările din jur este restrânsă la mici nuclee, foarte depărtate între ele şi în acelaş timp de centrul ei de răspândire al regiunei atlantice. (Guşuleac). Este sporadică în aproape tot cuprinsul Carpaţilor (în Oltenia, Muntenia, Moldova şi Transilvania).

Este o plantă dată ca model de sociabilitate cu pretenţii foarte reduse din punctul de vedere al solului. Câteodată acoperă, ea singură, vaste întinderi de teren. In subetaj este tovarăşa arboretelor de pin.

Acoperă cu indiferenţă solurile cele mai uscate şi cele mai aride, precum şi solurile mlăştinoase, turboase, şistoase sau argiloase. Este considerată drept eminamente silicicolă. Mathieu arată că ar fi mai bine să fie dată drept caracteristică a terenurilor cari nu conţin calcar. Prezenţa şi abundenţa sa pe un sol oarecare ne indică un teren epuizat, pe care acoperişul rar al arboretelor şi stratul de foi moarte nu-l mai protejează împotriva acţiunei razelor solare şi a vântului (Mathieu).

Din contră, pe solurile bogate în substanţe minerale, nu numai că este subordonată de celelalte plante cu care creşte, ci piere prin exces de substanţe nutritive. De aceea este un indicator al solurilor sărace în substanţe minerale: oligotrophă.

In climatul umed, preferă plajele meridionale. Dacă terenul este uscat şi sărac, preferă umbra.

Deşi desvoltă în sol un sistem radicelar mult mai puţin complex şi ceva mai superficial decât speciile de afin, isbuteşte totuşi să desvolte o împletire de rădăcini şi humus acid, care, împreună cu acoperişul ei des şi apropiat de sol, împiedică regenerarea naturală a pădurii (Piccioli).

Genul Bruckenthalia Rchb.

Singura specie cunoscută din acest gen este: Bruckenthalia spiculifolia Rchb. (Sinonime: Menziesia Bruckenthalii Bmgt.; Erica spiculiflora Salisb.). Numiri vulgare: Coacăză.

Se prezintă sub forma unui arbust mic, cu tulpina târâtoare şi foarte ramificată, ramurile fiind ascendente şi pubescente. Frunzele sunt lineare, acute, rigide, acoperind ramurile de jurîmprejur, câteodată şi în verticile de câte 3—4, pe ramurile sterile aşezate mai des, pe cele florifere mult mai rare. Florile sunt mici, pedunculate, aproape verticilate şi dispuse în raceme terminale, lungi de 3—15 cm. Caliciul este 4 laciniat, roşcat-violaceu; corola aproape globuloasă-campanulată, cu 4 diviziuni, de culoare roză-violacee, mai intensivă decât caliciul. Infloreşte în lunile Iunie-August. Fructul este o capsulă cu 4 despărţituri.

Din punct de vedere floristic, este considerată drept un element balcanic, răspândită în toată peninsula balcanică, ajungând până în Asia-Mică (Anato-

lia). La noi, elementele balcanice se găsesc în mai toate etajele de vegetaţie, munţii însă adăpostesc un număr mai mare. Majoritatea acestor elemente îşi are desvoltarea în munţii Banatului şi Carpaţii sudici până la linia Oltului. Puţine din ele trec mai departe până în munţii Rodnei (rododendronul de exemplu). In schimb, munţii Apuseni adăpostesc remarcabile elemente balcanice (Borza).

Bruckenthalia, se întâlneşte foarte adesea în Carpaţii meridionali. Astfel ea creşte foarte frecvent în regiunea muntoasă a judeţului Gorj, pe Godeanu, Sturul, Mândra; în judeţul Vâlcea la Călimăneşti, pe Lotru, la Voineasa, pe Pârcălab, Dealul Negru, Vătaful, coborând până la Olăneşti la 300 m alt. unde este frecventă. Mai departe peste Olt se găseşte: în jud. Argeş pe munţii Ghiţu şi Jipu, la Stănişoara, pe Galbena, Negoiu, Paltina, Lespezi, Gura Budei; în judeţul Muscel pe Păpuşa, la Dâmbovicioara, Rucăr, Dobriaşul, Nămăeşti, Muntişorul şi Văleni; în toţi Bucegii; apoi pe Bâsca Rusilei (Guşuleac). In Transilvania se găseşte în foarte multe puncte din judeţele limitrofe şi anume: Hunedoara (Rusca şi Retezat); în Jud. Sibiu la Porceşti, etc.; în Jud. Făgăraş la Suru, Miria, Arpaşul, Ucea, Breaza, Piatra Craiului şi Luci; Jud. Braşov pe munţii din marginea oraşului, Piatra Mare, Vulcani, Ciuma, pe Cristianul Mare;

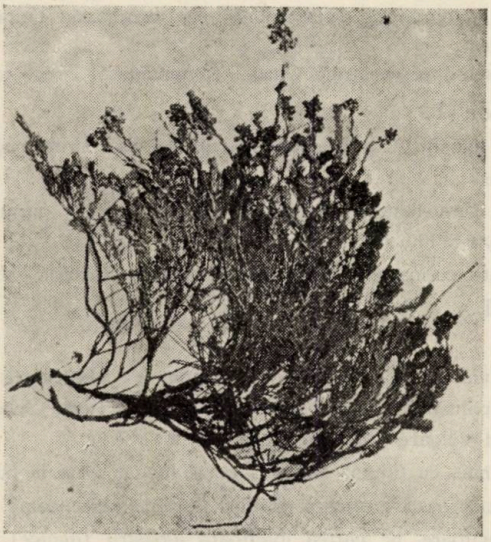

Bruckenthalia spiculifolia Rchb.

în Jud. Trei-Scaune pe Ciucaş; în Jud. Târnava Mare în munţii Perşani. Apare apoi în munţii Apuseni la Turda, Arieş, la Scărita şi Munţii Gilăului. In Jud. Cojocna se găseşte pe munţii Peana în apropierea oraşului Cluj. S'a mai semnalat apoi o staţiune pe Inău; însă n'a fost confirmată până azi. (Guşuleac M.). **In Carpaţii răsăriteni** n'a fost găsită până acum; cel puţin pentru Ceahlău, unde a fost căutată, se poate **preciza că nu există.**

Genul Vaccinium L.

Dintre Ericaceele de la noi, cele cari fac parte din genul Vaccinium merită o deosebită atenţiune (în special Vacc. myrtillus şi Vacc. Vitis-idaea), pentru întinderea mare pe care o ocupă în ţara noastră şi pentru atingerea mare pe care o are cu economia forestieră în special. Ele sunt plante însoţitoare ale arboretelor, începând din etajul montan şi terminând deasupra limitei superioare a pădurilor, înaintând şi în zona alpină. De aci decurg o sumă de inconveniente pe cari le vom vedea ceva mai jos.

Speciile de Vaccinium sunt arbuşti sau subarbuşti cu frunzele alterne. Florile sunt solitare sau dispuse în racem. Caliciul cu 4—5 lobi, este concrescut cu ovarul. Corola este urceolată sau campanulată cu 4—5 dinţi sau lobi. Stamine 8—10, pistil cu stigmat umflat; Ovar inferior cu 4—5 loji. Fructul este o bacă cărnoasă.

Acest gen e reprezentat în flora României prin 4 specii pentru a căror determinare credem necesar a da cheia de mai jos.

1 a. Corola rotundă, cu lobii adânc tăiaţi, răsfrânţi înapoi, roşie. Tulpini foarte subţiri, filiforme: V. Oxycoccos L.

1 b. Corola ovată, globuloasă, campanulată sau urceolată. Tulpini mai robuste, drepte 2

2 a. Frunze persistente peste iarnă. Corola campanulată. Fruct roşu: V. Vitis-idaea L.

2 b. Frunzele cad toamna. Corola ovată sau globuloasă. Fruct negru sau negru-albăstrui 3

3 a. Frunze ovate, serat-dinţate pe margini. Sucul bacelor e purpuriu închis: V. myrtillus L.

3 b. Frunze obovate, cu margini întregi. Sucul bacelor e incolor: V. uliginosum L.

Vaccinium Oxycoccos L. (Sinonime: Oxycoccus quadripetalus Gilib.; Oxycoccus palustris Pers.; Oxycoccus europaeus Pers.; Schollera oxycoccus Roth.). Numiri vulgare: Răchiţele, Răciţele.

Semiarbust mic, cu tulpină subţire, foarte lungă, până la 80 cm., culcată, radicantă şi cu ramuri fructifere foarte subţiri, filiforme, ascendente. Frunzele persistente, groase, lucitoare, pe partea inferioară albăstrii (glauce), de 3—7 mm lungi şi 2—4 mm late, la bază rotunjite sau slab cordate, foarte scurt peţiolate; nervura mediană foarte proeminentă pe partea inferioară. Florile în aparenţă terminale, sunt în realitate însă laterale, câte 1—4, nutante, lung pedunculate; pedunculul filiform, de multe ori mai lung decât floarea. Caliciul are 4—5 lobi. Corola desfăcută, largă de 6—7 mm, de culoare carmin-rozee, cu lobii înguşti, adânci, recurbaţi în afară. Stamine 8—10. Fructul e o bacă zemoasă, roşie, foarte rar albă.

Se găseşte prin mlaştinile turboase din regiunea montană şi sub-

alpină. La noi e cunoscută în Bucovina, Moldova și Transilvania (Borsec, Puciosul, Turda, etc.).

Vaccinium Oxycoccos L.

Vaccinium Vitis-idaea L. (Sinonime: Vitis-idaea punctata Moench.; Vitis-idaea punctifolia Gray; Vaccinium rubrum Dulac; Myrtillus exi-

Vaccinium Vitis-idaea L.

gua Bubani). Numiri vulgare: Coacăză, Cocăzar, Coacăză de munte, Merişor, Merişor de munte, Smârdar, Smirdar.

Semiarbust mic de 10—30 cm., cu tulpini radicante, rădăcini rampante emiţând numeroase rămurele rotunjite. Ramuri ascendente, fragile, cele tinere fiind foarte slab păroase. Frunzele sunt alterne ,ovate sau obovate, la vârf rotunjite sau emarginate, la bază îngustate, persistente peste iarnă, groase, pieloase, întregi pe margini şi puternic revolute, pe partea superioară verzi închise, lucitoare, pe cea inferioară mai închisă. Florile sunt slab mirositoare, dispuse în raceme terminale dese, albe sau alb-rozee. Calciul este 5-lobat, membranos; corola deschisă, campanulată, lungă de 8—10 mm., cu lobii ajungând până la jumătate. Are 10 stamine cari sunt păroase la bază. Fructele sunt sferice, dispuse în raceme dese, mai întâi de culoare albă, apoi intens roşii.

Se întâlneşte prin locurile stâncoase şi umede din pădurile din regiunea de munte şi în păşunile alpine. Infloreşte în Mai-Iulie.

Se găseşte în întregul lanţ Carpatic şi în munţii Apuseni.

Vaccinium myrtillus L.

Vaccinium myrtillus L. (Sinonime: Vaccinium montanum Salisb.; Vaccinium angulosum Dulac.; Myrtillus niger Gilib.; Myrtillus sylvatica Bubani). Numiri vulgare: Afin.

Arbust mic, înalt până la 50 cm., foarte glabru, cu ramurile de culoare verde, ascendente, anguloase. Este prevăzut cu rădăcini foarte lungi, trasante, drajonate, formând la suprafaţa solului o împletitură foarte strânsă de rădăcini. Frunzele sunt ovale, dinţate pe margini, verzi pe ambele părţi; nu sunt persistente. Florile sunt verzi-roşiatice, solitare, aşezate la azila frunzelor, scurt pedunculate, nutante; caliciul este alipit de ovar, persistent, foarte slab lobat; corola globos-urceolată, cu 4—5 lobi foarte mici, obtuzi. Staminele în număr de 8—10, sunt mai scurte decât pistilul. Fructul este o bacă globuloasă de culoare albastră închisă sau neagră-albăstrie, brumată. Infloreşte în Mai-Iunie.

Este o plantă socială, foarte invadantă, exclusiv silicicolă şi forestieră, formând covoare foarte groase şi dese la suprafaţa terenurilor şistoase, granitice şi nisipoase, pe cari nu le pot proteja suficient arboretele rărite, dar cari, cu toate că sunt pe cale de sărăcire, conţin încă materii organice şi nu au pierdut

încă frescheța. De asemenea, se întâlnește pe terenurile fresce și chiar pe turbă. Se întâlnește și pe terenuri calcaroase. Aceasta însă se atribue unui strat subțire de humus acid, care poate lua naștere în regiunile înalte ale munților, sub influența temperaturilor joase și ale permanenței umidități (Mathieu).

Crește mai ales în regiunile de munte, dând preferință expozițiunilor reci și umede. Se întâlnește mai în toți munții Europei: Corsica, Pirinei, Masivul Central (Auvergne) în toți Alpii, Jura, Carpați etc. In unele regiuni (cum este de exemplu în Franța) coboară atât la deal cât și la câmpie, fără a depăși însă fluența temperaturilor joase și ale permanentei umidități (Mathieu).

La noi este mult mai răspândit decât Vac. Vitis-idaea, începând din regiunea dealurilor înalte până deasupra limitei superioare a pădurilor, invadând mult și în zona pășunilor alpine.

Vaccinium uliginosum L. (Sinonime: Vaccinium ciliatum Gilib.; Vaccinium rubrum Gilib.; Myrtillus grandis Bubani). Numele vulgar: Afin.

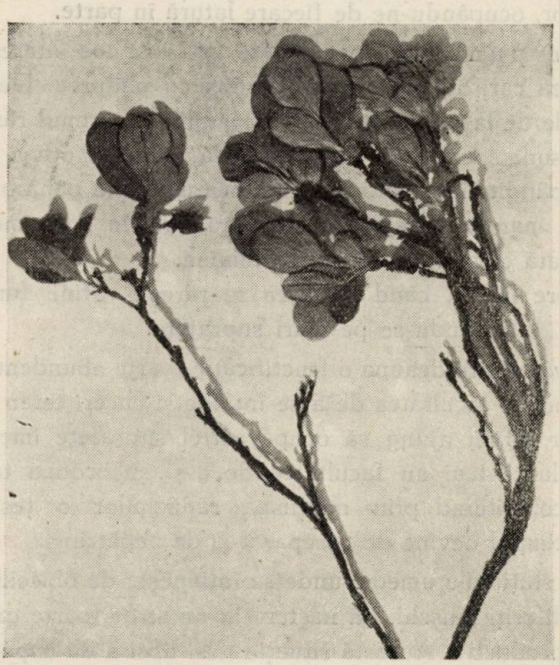

Vaccinium uliginosum L.

Este un arbust mic, înalt până la 80 cm., cu ramuri erecte, brune-cenușii. Frunzele nu sunt persistente, sunt groase, obovate sau alungite, cu marginile întregi, foarte puțin revolute, pe partea inferioară cu nervațiunea proeminentă, verzi-albăstrii, pe partea superioară verzi mate, foarte scurt pețiolate. Florile sunt dispuse în raceme. nutante, albe sau rozee, lungi de 3—8 mm. Caliciul este sudat cu ovarul, persistând și pe fruct; corola urceolată, cu 4—5 lobi mici.

recurbaţi în afară. Staminele sunt în număr de 8—10, cu antere galbene. Fructele sunt bace sferice sau puţin alungite, negre, brumate, lungi de 7—10 mm., cu seminţe mici, brune, numeroase. **Infloreşte în Mai-Iunie.**

Se întâlneşte prin locurile mlăştinoase-turboase din regiunea muntoasă. Locuitor tipic al turbăriilor cu muşchi şi turbe înalte. In Vosgi, Jura, Masivul Central, Pirinei, Alpi, Carpaţi. La noi este foarte sporadic şi este semnalat pe locurile mlăştinoase şi turboase din munţii Făgăraşului, Buzăului, Ceahlăului, Suceava, Rodna, Ţibleş, Ouaş-Gutin.

*
* *

Aceste plante prezintă pentru noi o deosebită importanţă, atunci când urmează să le cercetăm în legătură cu economia forestieră, pastorală şi cinegetică. Deaceea, ne vom opri ceva mai mult asupra lor, ocupându-ne de fiecare **latură în parte.**

Din punct de vedere silvic ne interesează în special acelea cari au contact mai strâns cu pădurea. Deaceea, dintre Ericaceele de la noi, acelea cari se impun, în primul rând, atenţiunii noastre sunt speciile de afin. Aceasta pentru motivul că se găsesc mult răspândite începând din regiunea montană până în etajul alpin. Cea mai mare răspândire a lor o au însă în zona molidului unde apar îndată ce se creează puţină **lumină.**

Spre limită, când pădurea se răreşte, afinii formează covor continuu, întinzându-se pe mari **suprafeţe.**

Având întotdeauna o fructificaţie foarte abundentă şi mai ales, dispunând de facultatea de a se întinde şi cuceri teren prin ajutorul stolonilor, afinii ajung să ocupe astfel suprafeţe imense. In plus, aceste plante mai au facultatea de a-şi subordona toate celelalte plante, constituind prin mulţimea rădăcinilor o ţesătură deasă, care cu timpul devine de neseparat şi de nepătruns.

In staţiunile umede, unde se întâlneşte de obiceiu, afinul, asociat cu diferiţi muşchi, dă naştere la un strat foarte gros de humus acid, improductiv. Această situaţie nu-i lipsită de importanţă pentru viitorul pădurii, căci covorul acesta de afini, cu humusul pe care-l produce, face imposibilă regenerarea pe cale naturală a pădurii. Sămânţa, căzând şi încolţind, nu poate să-şi trimită rădăcina până la sol, unde să se poată fixa şi apoi hrăni; de aceea, după puţin timp piere.

Pentru silvicultor, invadarea unui sol de către afiniş este un indiciu sigur că s'a depăşit momentul propice pentru regenerarea na-

turală, că acest sol se degradează şi că în curând, dacă nu i se aduc remedii, va pierde ori ce frescheţe şi fertilitate (Mathieu).

Dacă regenerările naturale devin imposibile din această cauză, cele făcute pe calea plantaţiilor nu sunt mai puţin împiedicate în desvoltarea lor. Rezultatele plantaţiilor executate pe suprafeţele invadate de afin sunt slabe, obligându-ne din această cauză la completări dese şi costisitoare, iar creşterile sunt extrem de mici.

In asemenea terenuri, se pune deci o problemă a regenerării pădurii. Pentru rezolvarea ei, de sigur, va trebui să ne gândim la înlăturarea prealabilă a covorului de afin şi numai după aceea să executăm plantaţiunile. Urmează să se găsească modalitatea practică pentru ca aceste lucrări să nu necesite cheltueli prea mari. Distrugerea lor, în bande ar fi poate o modalitate.

Existenţa afinilor mai poate fi dăunătoare pădurii şi din alt punct de vedere: se periclitează sănătatea ei prin înlesnirea desvoltării unor ciuperci parazite. Dintre acestea merită să fie menţionată Calyptrospora Goeppertiana Kühn, care provoacă pe Vacc. Vitis-idaea o puternică umflătură pe porţiunea infectată, dând naştere pe epidermă la spori (teleutospori). Aceştia, prin sporidiile lor, infectează la rându-le ori alte exemplare de Vaccinium Vitis-idaea, ori acele de Abies alba (pectinata), unde dau naştere la fructificaţiile lor cunoscute sub numele de Aecidium columnare Alb. et Schw.

Deşi situat deasupra zonei pădurilor şi paraziţii Rododendronului interesează sănătatea pădurii, într'o oarecare măsură. Dintre aceştia, Chrysomyxa rhododendri de Bary formează pe partea inferioară a frunzelor bătrâne, pe peţioli, pe ramurile subţiri şi foarte rar pe flori, nişte pete galbene roşiatice. Această ciupercă este aşa de frecventă încât rar se întâmplă să se întâlnească un exemplar fără să fie atacat. De pe Rhododendron, ciuperca trece pe molid, producând pe acele lui fructificaţii pline cu spori galbeni roşcaţi; din această cauză acele se îngălbenesc şi cad curând după aceea. Această formă de desvoltare a ciupercii este cunoscută sub numele de Aecidium Abietinum Alb. et Schw. Ciuperca era cunoscută de multă vreme, provocând adesea epidemii foarte răspândite. Abia în 1879 botanistul de Barry a găsit că în ambele cazuri este vorba de una şi aceeaşi ciupercă. Ea a fost găsită şi la noi în munţii Făgăraşului, pe puieţii de molid, făcând adevărate ravagii; n'a fost însă căutată şi pe Rhododendron [1]).

1) Comunicare făcută de D-l Ing. C. Georgescu, dela I. C. E. F.

Dar rolul forestier al Ericaceelor nu se opreşte numai aci. Prin faptul că cea mai mare parte din ele se găsesc la limita superioară a pădurii (unele din ele urcând până spre crestele cele mai înalte) făcând parte, după unii autori (Flahault) din zona subalpină, iar după alţii (Borza) constituind — împreună cu alte plante lemnoase de limită — o stare de climax climatic diferit de acela al molidului şi de cel alpin, aceste plante merită toată atenţia noastră, atunci când va trebui să abordăm studierea problemelor de limită.

Pe de altă parte, nu trebue să scăpăm din vedere rolul de protector al solului, acolo unde este ameninţat de eroziune şi unde nu există altă vegetaţie lemnoasă pentru protejarea lui. Pe terenurile în pantă repede, prezenţa acestor plante poate suplini lipsa vegetaţiei lemnoase, stăvilind curgerea la vale a materialelor cari ar veni din părţile superioare, sau împiedecând acţiunea distrugătoare a forţelor naturii.

Prezenţa şi mai ales tendinţa de invadare a acestor plante nu interesează numai economia forestieră, ci şi cea p a s t o r a l ă. Suprafeţe mari de teren, din cele afectate pentru păşunat, sunt acoperite cu aceste plante, continuând a se extinde din ce în ce mai mult.

Din nefericire însă, toate Ericaceele nu sunt plante furajere. Cu excepţiunea lui Vacc. myrtillus, care este ciupit numai, toate celelalte sunt cu desăvârşire evitate de animale. Prin urmare ele nu sunt de nici un folos economiei pastorale.

Această repulsiune a vitelor faţă de Ericacee se datoreşte fie consistenţei frunzelor (groase şi cornoase), fie substanţelor toxice ce conţin. Rododendronul de exemplu conţine una, cunoscută sub numele de andromedo-toxin, care se manifestă ca un puternic narcotic.

Intr'un cuvânt, putem considera Ericaceele drept nişte b u r u e n i, cari ocupă locul în zadar. Puţinele specii ierboase, îngăduite să crească, în subordine, în mijlocul covorului de afini, ca de exemplu: Festuca ovina, Agrostis alba, Epilobium montanum, Hypericum perforatum. Aspidium filix-femina şi alte câteva, nu pot modifica cu prea mult părerea pe care trebue s'o avem, în general, despre valoarea nutritivă a păşunilor acoperite cu speciile de Ericacee.

Acesta fiind adevărul, se înţelege că economia pastorală trebue să privească cu îngrijorare invadarea păşunilor de către aceste burueni cu caracter pronunţat i n v a d a n t, cari, după cum am arătat

în altă parte, duc la degradarea pășunii nepermițând să mai crească alte plante și subordonând pe acelea cari totuși pot suporta tovărășia lor.

Dar această stare de degradare a pășunilor trebue să intereseze într'o măsură destul de mare și pe silvicultor. El nu trebue să privească fără îngrijorare degradarea pășunilor create, în mare parte, în și din domeniul forestier, prin punerea la pământ a pădurilor falnice ale țării noastre.

Restrângerea domeniului pastoral, prin extensiunea acestor burueni și ca atare prin degradarea pășunilor, constitue un continuu pericol pentru domeniul forestier. Pășunile devenind insuficiente pentru hrana vitelor, locuitorii vor căuta și vor solicita noui terenuri, prin sacrificarea altor masive forestiere. Iată pericolul cel mai mare.

De aceea problema trebue să ne intereseze. Vrem să scăpăm pădurile de pășunat și de noui exproprieri (în afară de alte măsuri) trebue să pornim serios la îmbunătățirea pășunilor rele și la împiedicarea degradării celor bune. Iată ceea ce avem de făcut.

Dacă până acum nu am avut cuvinte de prietenie pentru aceste burueni, există totuși o ramură a economiei generale a țării care trage oarecari foloase din ele : v â n ă t o a r e a.

Pentru vânat, Ericaceele joacă un dublu rol: de protector și de hrană.

Tufișurile acestea oferă, în special vânatului aripat, un adăpost sigur împotriva dușmanilor și a intemperiilor. Aceasta mai ales la limita superioară a pădurilor unde tufișurile despre care vorbim, împreună cu cele de ienuper și de jneapăn, constitue ultimele locuri de refugiu și de siguranță ale vânatului.

Aceste tufișuri mai sunt importante și din punctul de vedere al înmulțirii vânatului. Astfel afinișurile împreună cu smeurișurile și murii oferă adăposturi bune pentru cuibărit; ierunca de exemplu le caută în mod cu totul special.

Dar Ericaceele mai joacă un rol de seamă și din punct de vedere al hrănirii vânatului. Iarna când a dispărut, din pădure și din locurile de cultură din apropierea acesteia, hrana care se găsia din abundență în timpul sezonului de vegetație, vânatul găsește în aceste erburi o hrană naturală sigură și folositoare.

Dintre toate speciile de Ericacee cari se găsesc la noi, afinii și Bruckenthalia prezintă o deosebită importanță, atât pentru calitățile

lor nutritive, cât şi pentru întinderile mari pe care le ocupă în regiunea de munte. Pentru urs, cerbi, căprioare, găinuşa de alun (Tetrao bonassia), Cocoşul de mesteacăn (Tetrao tetrix) şi Cocoşul de munte (Tetrao Urogalus), afinii şi Bruckenthalia sunt foarte importante pentru hrana lor. Bruckenthalia şi Vaccinium Vitis-idaea în special, ale căror frunze rămân verzi în timpul iernei, stau pe primul plan. In timp ce Vaccinium myrtillus este căutat în special pentru tulpiniţele sale pline de sevă. Vaccinium Vitis-idaea este mult apreciat pentru frunzele sale. In unele regiuni, codiţele afinilor sunt căutate de cerbi şi căprioare; în altele însă, nu. Ierunca, cocoşul de munte şi mai ales cocoşul de mesteacăn folosesc atât ramurile de afini, de strugurii ursului (Arctostaphylos uva-ursi), cât şi fructele lor. De aceea toamna acest vânat va fi găsit mai mult în regiunile unde aceste plante abundă.

Dacă afinii sunt căutaţi în special vara şi toamna, în schimb Bruckenthalia, pentru însuşirea ce o are de a rămâne verde şi în timpul iernei, are o importanţă şi mai mare pentru hrana vânatului în timpul iernei, când posibilităţile de hrană naturală sunt cu totul restrânse.

Să trecem repede în revistă şi altă serie de mici foloase ce se trag de pe urma lor, cari, deşi de o slabă importanţă, merită totuşi a fi pomenite.

Calluna şi Bruckenthalia sunt excelente plante melifere. In ţările unde abundă sunt de folos din acest punct de vedere. La noi însă nu este cazul, căci regiunile unde creşte Bruckenthalia nu sunt proprii pentru apicultură, iar iarba neagră este aproape o raritate în flora ţării noastre.

In Italia. uleiul extras din fructele de Prunus brigantiaca (Marmottier sau Marmotta) se foloseşte pentru punerea în infuziune a galelor de Rhrododendron, dând aşa zisul ulei de marmota, care se bucură de faima de a avea proprietăţi de a cicatriza rănile. La noi, în regiunea Bucegilor, din florile de Rhododendron se face o dulceaţă mult apreciată.

Afinii la rândul lor (Vac. myrtillus), în regiunile unde abundă, fac obiectul unui mic comerţ local. Fructele lor se mănâncă crude sau preparate, servind la facerea diferitelor dulceţuri. Distilate dau apa de myrtillus, lichior alcoolic apreciat, echivalent cu băutura numită Kirsch obţinută din cireşe. Se mai folosesc apoi şi pentru a da culoare vinurilor. Pentru ca recoltarea fructelor să se facă mai repede,

se trece prin frunzişul afinilor un dispozitiv în felul unei greble sau pieptine, ai cărui dinţi sunt destul de apropiaţi pentru a reţine între ei boabele de afin, cari, rupte, cad şi se strâng într'o cupă aflată în dosul acestui dispozitiv. Acest mijloc se foloseşte atât în Vosgi (Mathieu), cât şi la noi în Carpaţi (Valea Lotrului).

Cu acestea nu am sfârşit lista foloaselor mai mici pe care le pot da aceste plante. Ar mai fi multe de menţionat. Nu este aci locul să insistăm asupra lor. Se cuvine totuşi să facem în treacăt o menţiune pentru interesul turistic pe care-l prezintă unele din aceste plante. Rododendronul, de exemplu, dă înălţimilor aspecte particulare şi ţinte spre cari se îndreaptă şi se străduesc să le atingă mulţi dintre excursioniştii de la munte.

Atitudini şi recomandaţiuni de viitor.

Din rândurile de mai sus am văzut avantagiile cari decurg din folosirea acestor plante, dar mai ales dezavantagiile cari rezultă din prezenţa şi extinderea lor.

Care trebue să fie deci atitudinea noastră faţă de aceste plante? Aceasta nu este greu de văzut.

Din punct de vedere al intereselor culturale ale pădurii, trebue să luăm măsuri ca să împiedecăm instalarea acestor burueni, iar acolo unde au ajuns de s'au instalat, va trebui să găsim mijloacele practice de a le stârpi, pentru a putea face posibilă regenerarea pădurii.

Pe de altă parte, diminuarea suprafeţelor de păşune, provocată de restrângerea domeniului pastoral prin degradarea păşunilor, trebue să ne hotărască să acţionăm şi în afară de domeniul forestier, în domeniul pastoral. Lucrând la îmbunătăţirea păşunilor putem stăvili năvala vitelor în pădure şi ceva mai mult, putem împiedica exproprierea altor suprafeţe de pădure în vederea constituirii de noui terenuri de păşune. Noi suntem primii interesaţi la rezolvarea acestei probleme şi de aceea trebue să fim şi cei dintâiu la lucru.

Economia cinegetică are însă de suferit, într'o oarecare măsură, din cauza stârpirii acestor burueni. Am spus numai într'o oarecare măsură căci, oricât de intens am lucra la stârpirea lor, vor rămâne suficiente locurile unde ele nu vor fi distruse. In al doilea rând, trebue să avem în vedere şi preocupările de cultură raţională spre cari se îndreaptă vânătoarea, creînd ogoare de hrană şi înles-

nind vânatului hrana naturală, care după cât se ştie nu se compune numai din speciile de plante de cari ne ocupăm în articolul de faţă. In felul acesta distrugerea unor plante nu se face prea mult simţită.

Latura turistică la rândul ei nu va suferi prea mult. Dintre plantele cari interesează mai mult pe turist, rododendronul este aproape singurul pe care-l caută. Vor fi destule locurile unde acţiunea distrugătoare a omului nu-l va atinge (stâncile, locurile pietroase, etc.).

Se înţelege că, în linii generale, acţiunea de curăţire a locului urmează să se îndrepte numai acolo unde plantele iau un caracter pronunţat de invaziune şi unde, cum am arătat, împiedică regenerarea pădurii. Locurile mici, izolate, de mică importanţă pentru economia forestieră şi pastorală ne interesează mai puţin.

Mijloace de distrugere.

Pentru distrugerea acestor burueni, mijloacele de folosit nu diferă prea mult de cele întrebuinţate pentru extirparea buruenilor în general. Mijlocul care se recomandă este defrişarea completă a lor, folosindu-se sapa, târnăcopul sau orice alte mijloace (maşini de defrişat etc.). Operaţiunea trebue făcută însă foarte conştiincios căci altfel continuă să crească — cum este cazul afinilor — din rădăcinile cari au rămas în pământ.

Humusul trebue apoi săpat şi amestecat bine cu substratul mineral.

In fine, terenul trebue să fie lăsat în repaus, pentru ca să poată creşte iarba bună.

Instalarea gazonului pe această cale naturală se face însă cu foarte mare greutate, după ani de zile. De aceea se recomandă ca pe locul curăţat de burueni să se semene seminţe de ierburi bune furajere, folosindu-se pentru completa lor reuşită şi îngrăşămintele.

Pentru aceasta, se recomandă ca, în locurile unde am defrişat aceste burueni, să se târlească cu vitele. Operaţiunea aceasta constă în ţinerea vitelor, în timpul lor de odihnă din cursul nopţii, pe acele locuri. Prin frământarea locului cu picioarele şi sub influenţa chimică a dejecţiunilor animale, solul suferă o profundă schimbare. Prin gunoire solul câştigă în elemente fertilizante direct asimilabile. Afară de aceasta, gunoirea neutralizează aciditatea solului. Drept rezultat, avem dispariţia buruenilor şi instalarea ierburilor bune fu-

rajere, între cari găsim multe leguminoase. Târlirea este practicată şi în munţii noştri, locurile târlite fiind cunoscute sub numele de stăuine sau toriue. Remarcăm însă că această operaţiune se face într'un mod cu totul lipsit de sistemă. Pentru ca târlirea să dea rezultate mulţumitoare se recomandă ca vitele să stea într'un loc anumit cel puţin 6 ore, socotindu-se o vită mică la 1 m².

Invadarea plantelor sociale pe terenurile silicioase, cari se acidifică uşor, se poate combate şi cu var, care neutralizează aciditatea solului, distruge vegetaţia rea şi favorizează desvoltarea leguminoaselor şi a altor plante bune furajere, dând naştere, într'un cuvânt, la o floră variată şi foarte căutată de vite. In toate împrejurările, când putem să folosim calcarele sau marnele, cari s'ar preta la o exploatare rentabilă, este de recomandat. Altfel, trebue să recurgem la diferiţi compuşi ai carbonatului de calciu, aflaţi în comerţ, îngrăşăminte cari, în alte ţări, au început să se folosească din ce în ce mai mult. Industria chimică ne stă azi la dispoziţie cu o sumedenie de îngrăşăminte concentrate, a căror folosire a ajuns să fie remuneratorie; cu un volum mic şi cu un preţ nu prea ridicat, se poate îngrăşa o suprafaţă mare.

S'au făcut şi experienţe pentru a vedea cum reacţionează solul şi vegetaţia de distrus, faţă cu diferitele îngrăşăminte folosite şi s'a ajuns la rezultate mulţumitoare. Rododendronul şi afinii nu mai lăstăresc decât foarte slab.

Este bine însă ca folosirea acestor îngrăşăminte să nu se facă decât după o prealabilă analiză a solului şi după indicaţiunile date de experienţele care s'ar face în acest sens.

BIBLIOGRAFIE

1. Borza Al.: Vegetaţia şi flora Ardealului — schiţă geo-botanică — în vol. I din Transilvania, Banatul, Crişana, Maramureşul, 1918—1928 (pag. 251—270).
2. Brândză D: Prodromul Florei României, Bucureşti, 1879—1883 (pag. 335—337).
3. Drude O.: Ericaceae in A. Engler und K. Prantl, Die natürlichen Pflanzenfamilien. IV Teil, Abt. 1. Leipzig 1897 (pag. 15—65).
4. Fuss M.: Flora Transsilvaniae excursoria. Sibiu. 1886 (pag. 427—430).
5. Grecescu D.: Conspectul Florei României. Bucureşti, 1898 (pag. 390—393).
6. Guşuleac M.: Consideraţiuni geobotanice asupra pinului silvestru din Bucovina. Bul. facult. de ştiinţe din Cernăuţi. Vol. IV Fasc. 2, 1930 (pag. 310—375).

7. Hayek A. & Fr. Markgraf: Prodomus Florae peninsulae Balcanicae, Bd. 2. Berlin, 1931 (pag. 16—21).
8. Hegi G.: Illustrierte Flora von Mittel-Europa Bd. V. Teil 3, München (pag. 1609—1713).
9. Hermann F.: Flora von Deutschland und Fennoskandinavien sowie von Island und Spitzbergen. Leipzig, 1912 (pag. 354—359).
10. Hulin V.: a) La culture pastorale. Améliorations pastorales. Annales de l'Ecole Nationale des Eaux et forêts. Nancy 1930. Tome III Fasc. 2. b) La culture pastorale. Les régions pastorales. Annales de l'Ecole Nationale des Eaux et Forêts. Nancy, 1931. Tome IV, Fasc. 1.
11. Mathieu A.: Flore forestière. 4-e édit. revue par P. Fliche, Paris, 1897 (pag. 119—237).
12. Pax F.: Pflanzengeographie von Rumänien. Halle, 1920.
13. Piccioli L. & E.: Alpicoltura, Torino, 1923.
14. Prodan J.: Flora pentru determinarea şi descrierea plantelor ce cresc în România. Cluj, 1923. Vol. I (pag. 802—805).
15. Schlechtendal D. F. L., Langethal L. E., Schenk E. und Hallier E.: Flora von Deutschland, Bd. 20. Gera, 1885 (pag. 57—117).
16. Schröter C.: Das Pflanzenleben der Alpen. Eine Schilderung der Hochgebirgsflora. Zürich 1926.
17. Simonkai L.: Erdély edényes flórájának helyesbitett foglalata. Budapest, 1886.
18. Velenovsky I.: Flora Bulgarica. Praga. 1891 (pag. 375—376) şi Supplementum I. Praga, 1898 (pag. 189).

Considérations sur les Ericacées de Roumanie.

Tout d'abord les auteurs font la systématique et montrent les conditions de végétation des espèces de la famille des Ericacées se trouvant dans la flore roumaine. Après cela, ils font une série de remarques sur les quéstions qui touchent surtout les économies forestière et pastorale. Exception faite du rôle de protection du sol dans les endroits où il n'y en a pas une autre, les Ericacées sont préjudiciables à la forêt et à la pelouse.

Betrachtungen über die Ericaceen Rumäniens.

Die Verfasser bearbeiten die in Rumänien vorkommenden Ericaceen in systematischer und pflanzengeographischer Hinsicht. Es werden danach einige Anweisungen, was die Forst- und Alpwirtschaft anbetrifft, gegeben. Die Bodenbedeckung, dort wo es keine andere Bedeckung gibt, ausgenommen, sind die Ericaceen, mehr oder minder, ebenso für den Wald wie auch für die Alpenwiesen schädlich.

REFERATE — COMENTARII

PROBLEMA IMPOZITELOR IN CAZUL EXPLOATĂRII IN REGIE A PĂDURILOR STATULUI

de GH. I. IONESCU

Extinderea exploatărilor în regie a pădurilor Statului, în urma legii din 1930, a constituit obiectul unor neîncetate atacuri, de natură a compromite atât instituția — Casa Autonomă a Pădurilor Statului — cât și sistemul de exploatare. Această ofensivă — dirijată și alimentată de întreprinderile particulare, oarecum lezate în interesele lor, — nu o putem aproba, fiindcă avem convingerea :

că regia, aplicată în valorificarea pădurilor, constitue forma cea mai corespunzătoare intereselor generale — implicit celor de cultură silvică — și demnității noastre naționale și

că multe din acuzațiile aduse sistemului sunt neîntemeiate.

Astfel, s'a reproșat Administrației Pădurilor Statului — între altele — că privează bugetul Statului de impozitele pe cari le-ar fi realizat dacă materialele lemnoase tăiate și industrializate în regie, ar fi fost valorificate pe cale de antrepriză.

Ținând seama că aceste impozite au fost evaluate la sume considerabile și apreciind că este util ca această problemă să fie pusă la punct, ne propunem s'o examinăm în cele ce urmează cu toată atențiunea ce o comportă.

Pentru simplificare, vom considera rezultatele financiare ale unui singur an și anume ale anului bugetar 1 Ianuarie 1932 — 31 Martie 1933, la cari vom aplica impozitele ce s'ar fi plătit, în cazul exploatării prin antrepriză.

Ţinem să precizăm că ne vom ocupa numai de vânzările de produse lemnoase — de altfel cele mai importante — deoarece la operaţiunile ce rezultă din valorificarea produselor nelemnoase şi accesorii — arenzi de terenuri, păşune, fân, etc. — fiscul şi-a încasat totdeauna impozitele legale.

I.

Din cercetarea „Contului de Executarea Bugetului Ordinar, 1932/933", se vede, la cap. B, că valoarea de 771.843.613 lei realizată de C. A . P . S. în anul bugetar 1 Ianuarie 1932—31 Martie 1933 (15 luni) din vânzarea produselor lemnoase, se divide astfel:

1. Exploatate în antrepriză			149.552.490 lei
2. Exploatate în regie			
a) Fasonate	542.593.045		
b) Industrializate . .	79.698.078	622.291.123	„
Total . .		771.843.613	lei

Impozitele cari se plăteau în 1932/33, în cazul antreprizei — conform legii timbrului [1]) şi legii contribuţiilor directe — erau de două feluri:

A. Impozite aplicate la valoarea convenţiunilor de vânzare a pădurilor în picioare:

Impozitul proporţional	8%	
Impozitul agricol	10%	
Impozite adiţionale:		
Judeţ	5%	
Comună	3%	26%
Cota adiţională pe drumuri de interes local [2])	6%	32%

B. Impozite aplicate pe venitul (beneficiul) întreprinderilor forestiere:

Impozit industrial (art. 30—40, leg. contrib. directe)	10%

1) Legea din 3 August 1931.
2) Legea Drumurilor din 1929, art. 58.

Impozite adiţionale (art. 72, idem)

Judeţ	2%	
Comună	3%	
Camera de Comerţ	1%	16%

*

Pentru a determina valoarea lemnului în picioare — valoarea de rentă — asupra căreia s'ar fi aplicat totalul impozitelor de 32%, în cazul antreprizei, urmează să se scadă din „valoarea produselor lemnoase exploatate în regie" de 622.291.123 lei, cheltuelile de exploatare, industrializare, transport, precum şi beneficiul.

Cheltuelile respective, pentru lemnăria tăiată în regie, au fost :

Cheltueli de exploatare . . .	118.651.513 lei
„ „ industrializare . .	20.858.306 „
„ „ transport . . .	122.712.552 „
Beneficii realizate [3])	151.116.338 „
Total . . .	413.338.709 lei

Scăzând acum din 622.291.123 lei, totalul de 413.338.709 lei, rezultă suma de *208.952.414 lei*, care reprezintă valoarea de rentă a materialelor exploatate de C. A. P. S. în regie în 1932/33 cari ar fi putut face eventual obiectul tranzacţiunilor în antrepriză.

Aplicând la această sumă, totalul impozitelor (32%) ce se percepeau la valoarea convenţiunilor, în cazul antreprizei, obţinem :

$$\frac{208.952.414 \times 32}{100} = 66.864.773 \text{ lei} \qquad \text{(a)}$$

drept sumă ce s'ar fi cuvenit Statului, judeţului şi comunei.

Venitul net sau beneficiul C. A. P. S. realizat la materialele exploatate în regie, — la care urmează să se aplice impozitul industrial şi adiţionalele care însumează 16%, — este de 151.116.338 lei.

Aplicând impozitul de 16%, avem :

$$\frac{151.116.338 \times 16}{100} = 24.178.614 \text{ lei} \qquad \text{(b)}$$

cari reprezintă suma ce s'ar fi încasat de Stat, judeţ, comună şi de

3) A se vedea „Contul de Profit şi Pierderi", la credit, pct. 2 şi 3.

Camerile de Comerţ în cazul antreprizei, dacă întreprinderile particulare (antreprenoare) ar fi realizat aceleaşi beneficii.

Totalizând sumele dela (a) şi (b), rezultă

91.043.386 lei

care s'ar fi cuvenit Statului, judeţului, comunei, etc. în anul 1932/33 (1 Ianuarie 1932—31 Martie 1933), în cazul când valorificarea materialelor lemnoase exploatate în regie, s'ar fi făcut prin antrepriză.

Pentru a determina, însă, precis suma de care se spune că ar fi fost păgubit Statul, comuna, etc., prin exploatarea în regie, trebue să scădem impozitul de 2,70% ce se percepe la vânzările mobiliare [1]) — art. 15 din legea timbrului — care s'a plătit fiscului de cumpărătorii de materiale fasonate şi industrializate, exploatate în regie de C. A. P. S.

Aplicând acest impozit de 2,70%, la totalul realizat pe 15 luni în 1932/33, avem :

$$\frac{622.291.123 \times 2,70}{100} = 16.801.860 \text{ lei}$$

Scăzând din 91.043.386 lei, suma de 16.801.960 lei, obţinem :

74.241.526 lei

cari s'ar mai fi încasat de Stat, judeţ, etc. drept impozite şi taxe în cazul exploatării prin antrepriză, bine înţeles dacă antrepriza ar fi reuşit o valorificare la un nivel de rentabilitate egal cu cel realizat de Administraţia Pădurilor Statului şi dacă antreprenorii ar fi declarat fiscului beneficii în sumă de 151.116.338 lei, cât arată C. A. P. S-ul.

II.

Afirmaţia că Statul ar fi fost păgubit de suma de lei 74.241.526 prin exploatarea în regie a o parte din pădurile administrate de C. A. P. S. în 1932/933, nu rezistă în faţa realităţii faptelor.

Bugetul C. A. P. S.-ului pe 1932/33 — 15 luni — a soldat cu un beneficiu comercial [2]) de

168.377.015 lei,

---

1) Impozitul de 2,70% se încasează numai la vânzarea lemnelor exploatate în regie, de proprietar (Stat, particulari, etc.).

2) A se vedea „Contul de Profit şi Pierdere 1933/34", la „Debit" cap. IV.

din care s'au creiat fonduri legale, potrivit legii C. A. P. S., art. 43 — fonduri în folosul Statului — în proporţie de 80%, după cum urmează :

Fond de reînnoire	34.837.701 lei
„ „ rezervă	11.870.161 „
„ „ ameliorare	74.188.508 „
Tezaurului	14.837.702 „
Total . . .	135.734.072 lei
Destinat ca particip. la beneficii, a personalului [1])	32.643.943 „
Total . . .	168.377.015 lei

Tot din „Contul de profit şi Pierdere", la cap. „Credit", se vede că din vânzarea materialelor tăiate şi valoricate în regie, a rezultat un beneficiu de

151.116.338 lei,

din cari 80%, adică

$$\frac{151.116.338 \times 80}{100} = 120.893.070 \text{ lei} \qquad (d)$$

urma să se verse în favoarea Statului, la diverse fonduri, peste valoarea de rentă a pădurilor.

Cum, însă, cota de participare la beneficii a personalului nu s'a mai distribuit, ci s'a vărsat la tezaur, rezultă în mod indubitabil că — chiar în ipoteza unei antreprize la fel de rentabilă — *regia făcută de C. A. P. S. a fost mult mai producătoare pentru Stat, întrucât beneficiul de 151.116.338 lei,* vărsat în favoarea Statului la diverse fonduri, *depăşeşte cu 76.874.812 lei totalul impozitelor de 74.241.526 lei ce s'ar fi realizat de fisc* — foarte problematic de altfel — în *cazul antreprizei.*

---

1) Prin art. 43 din Legea CAPS, participarea la beneficii a personalului şi consiliului de ad-ţie, era fixată la 22% ; în anul 1932/33, prin alocaţia suplimentară fondului de rezervă de 20 mil. lei procentul fusese scăzut la 20%. Ulterior, însă, beneficiul personalului pe 1932/33 s'a făcut venit la tezaur.

III.

Calculul impozitelor ce s'ar fi plătit sub diverse forme Statului comunelor, județ, etc., s'a făcut admițându-se ca posibilă valorificarea integrală prin antrepriză a materialelor lemnoase, exploatate, industrializate și comercializate în regie.

Situația reală este, însă, cu totul alta.

In primul rând, din cauza crizei economice, construcțiile — mai ales cele rurale și din orașele de provincie — reducându-se, consumul intern de lemn, a suferit scăderi foarte mari. etc.

Fenomenul comprimării trebuințelor în lemn fiind general, exportul forestier al României a suferit scăderi catastrofale, mai ales în ultimii trei ani, când — din considerațiuni de ordin economic și financiar — toate statele consumatoare de lemn românesc au ridicat diverse obstacole în calea importului de lemn: taxe vamale prohibitive, contingentări, restricțiuni valutare, etc.

Cifrele de mai jos — culese după publicațiile statistice oficiale — dau măsura pierderilor suferite de economia forestieră românească:

	1925	1926	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933
Cant. exportate [1])									
(mii tone)	2506	2220	1817	1844	1979	1591	1438	874	622
% față de 1925	100	88	72	73	78	63	57	35	25
Val. exportului [1])									
(mil. lei)	6380	5897	4650	4630	3679	3095	2375	1232	976
% față de 1925	100	92	72	72	73	48	37	19	15
% din exportul general [2])	21.9	15.4	12.1	17.2	16.2	10.8	10.7	7.4	6.9

Lipsa perspectivelor de plasare a produselor lemnoase, atât pe piața internă, cât și la export, la care s'au adăogat retragerile masive de capital — mai ales că industria forestieră

1) de lemn.

2) Valoarea exportului general al României.

este, prin excelență, o industrie bancară — au forțat întreprinderile forestiere să-și reducă activitatea încă din 1930, limitând exploatările, închizând unele fabrici și concediind parte din lucrători.

Nu este fără interes să reamintim că exploatarea și industrializarea lemnului reclamă capitaluri mari de investiții și rulment, imobilizate pe termene lungi.

Scăderea continuă a prețurilor produselor lemnoase, răpind orice rentabilitate industriei forestiere, a îngreuiat și mai mult problema finanțării în perioada de criză în care ne găsim de la 1930. Din această cauză, o parte din firmele forestiere — în special cele cu posibilități financiare reduse — au fost nevoite să lichideze.

Necesitatea extinderii regiei în exploatarea pădurilor Statului era impusă și de rezultatele vânzărilor de parchete de păduri prin licitație.

Astfel, din 41.773 ha. pădure, cu o valoare de 433.122.302 lei, scoase în vânzare la licitație în anii 1930—1933 de către opt din Direcțiile Regionale ale C. A. P. S., nu s'au vândut decât 8.054 ha., cu 70.378.285 lei, adică 19% în suprafață și 16% în valoare.

Impetuozitatea atacurilor contra exploatărilor în regie face ca acest sistem să apară pentru public ca o creație nouă artificială și mai ales anti-economică.

Realitatea este cu totul alta. In România, exploatarea pădurilor în regie se face de multă vreme, iar intensificarea ei a apărut ca o necesitate, totdeauna în vremurile de tulburări economice, războaie, cataclisme în păduri, etc.

In „Raportul Casei Pădurilor din 1928" găsim (la pag. 124) un tablou, care ne arată, că veniturile realizate din produse lemnoase în anii 1920—1928, au următoarele surse :

Regie	1.324.514.107 lei	57%
Antrepriză . . .	986.819.725 lei	43%
Total . . .	2.311.333.836 lei	100%

Un sistem rigid de gospodărie, care ar fi căutat să se sprijine în valorificarea pădurilor, în anii precedenți, numai pe antrepriză, credem că ar fi pus Administrația Pădurilor Statului în situația de a nu putea acoperi nici cele mai elementare cheltueli, lăsând și consumul intern în suferință, oricât s'ar fi redus acesta din cauza crizei.

*

Regia de Stat în valorificarea domeniului public forestier constitue o problemă prea complexă, pentru a putea fi tratată şi rezolvată în câteva pagini.

Scopul articolului nostru, după cum am ţinut să arătăm dela început, a fost limitat: lămurirea chestiunei impozitelor de cari Casa Autonomă a Pădurilor Statului a fost continuu acuzată că lipseşte tezaurul public. Consemnarea unor aspecte ale crizei prin care a trecut şi trece economia forestieră românească, am făcut-o numai în măsura în care ni s'a părut că vine în atingere cu subiectul nostru şi contribuie la luminarea şi complectarea lui.

Le problème des impôts en cas de l'exploitation en régie, des forêts de l'Etat.

L'extension des exploitations en régie des forêts de l'Etat — à la suite de la loi de 1930 — a provoqué contre l'administration des forêts, de nombreuses critiques, de la part des cercles industriaux et commerciaux, lésés, en quelque sorte, dans leurs intérêts.

Parmi ces critiques, on a reproché à l'administration des forêts, de priver le budget de l'Etat des impôts qu'on aurait réalisés si les matériaux ligneux coupés et industrialisés en régie. avaient été mis en valeur par voie d'entreprise; car selon les lois fiscales roumaines, les entreprises commerciales de l'Etat sont exemptes de tout impôt. Ce reproche a impressione l'opinion publique.

Pour mettre au point la question, l'auteur donne la chiffre:

des impôts que l'Etat aurait encaissé si les matériaux mis en valeur en régie avaient été exploités par entreprise, et

du bénéfice réalisé par l'Etat à la suite de l'exploitation des forêts en régie.

Afin de simplifier la tâche, l'auteur limite son étude à la période du 1 Janvier 1932—31 Mars 1933.

Les impôts qu'on aurait dû payer en cas d'entreprise en 1932/933, calculés à la valeur du bois exploité et industrialisé en régie pendant cette année, montent au chiffre de 74.241.526 Lei.

Pendant la même année, l'administration des forêts publiques a versé à l'Etat — outre la valeur du bois sur pied — des bénéfices en valeur de 151.116.338 Lei, somme qui dépasse de 60.072.952 Lei les impôts.

A la fin, après quelques considérations sur la crise de l'économie forestière. l'auteur arrive à la conclusion que le système de l'exploitation en régie du domaine forestier publique est supérieur à celui de l'entreprise.

Das Steuer-Problem bei der in eigener Regie ausbenutzten Staatsforste.

Die Ausdehnung der Nutzungen der Staatsforste in eigener Regie — als Folge des Gesetzes von 1930 — hat zahlreiche Angriffe gegen die Staatsforstverwaltung, seitens der in ihren Interessen gewissermassen benachteiligten industriellen und kommerziellen Kreise hervorgerufen.

Unter anderen, wurde der Forstverwaltung vorgeworfen, dass dem Staatsbudget die Steuern verloren gehen, welche man realisiert hätte, falls die geschnittenen und in Regie industrialisierten Holzmaterialien am Stock verkauft worden wären; da laut rumänischen, fiskalischen Gesetzen die Regieunternehmungen des Staates von jeder Steuer und Gebühr befreit sind. Diese Beschuldigung hat in den wirtschaftlichen Kreisen des Landes einen grossen Eindruck gemacht.

Um diese Frage aufzuklären, hat der Verfasser folgendes zu beweisen versucht:

Welche Steuern die Staatskasse einkassiert hätte, wenn die in eigener Staatsregie verwerteten Materialien durch einfachen Stockverkauf ausgenützt worden wären.

Welche Reingewinne dem Staate, seitens der Forstvewaltung für die in eigener Regie verarbeiteten Holzmaterialien eingezahlt worden sind.

Zwecks Erleichterung des Besprechens dieses Problems, hat Verfasser sein Studium auf den Zeitraum 1 Januar 1932—31 März 1933 beschränkt.

Wenn man die im Falle des Blockverkaufes bezahlten Steuern in 1932/33 auf den Wert des in Regie verarbeiteten Holzes berechnet, so würde die Gesamtsumme 74.241.526 Lei betragen.

Im selben Jahre hat aber die Staatsforstverwaltung der Staatskasse — ausser der Stocktaxe — einen Reingewinn von 151.116.338 Lei realisiert, also ein Überschuss von 60.072.952 Lei.

Weiterhin, nach einer Erörterung der gegenwärtigen Krise in der Forstwirtschaft, gelangt Verfasser zur Schlussfolgerung dass das System der Nutzungen der Staatsforste in eigener Regie, besser als dasjenige der Privatunternehmung ist.

PE MARGINEA UNUI PROGRAM DE LUCRU IN CADRUL ORGANIZAŢIEI REGIMULUI SILVIC

de ing. GH. BĂDESCU

Judeţul Argeş, deşi leagăn al primelor aşezări româneşti în vechiul Principat al Munteniei, rămâne a fi, după judeţul Muscel, primul judeţ care prezintă un procent de împădurire mai mare. Limitat la vest de Râul Olt pe o distanţă de circa 85 km., judeţul Argeş este traversat în direcţia nord-sud de trei râuri mai însemnate: Topolog, Argeş şi Vâlsan. In bazinele superioare ale acestor râuri se găsesc importante masive forestiere cari dau caracteristica pădurosă a acestui judeţ.

Dacă starea arboretelor de pe Valea Topologului (cu excepţia părţii sudice) şi a Vâlsanului este mulţumitoare pentrucă peste acestea nu au trecut exploatări mai de seamă, în schimb cele de pe valea Argeşului, din punct de vedere economic forestier, prezintă un regres. Majoritatea acestor arborete în urma unor exploatări defectuos aplicate, s'au regenerat pe cale naturală dar cu esenţe fără valoare : salcie, plop, mesteacăn, sorb, anin şi puţin fag. Gorunul a dispărut în mare parte, iar răşinoasele au pierdut mult teren. Lăsată la mijloacele naturei numai, printr'o succesiune vegetală s'ar ajunge mai târziu la aceleaşi esenţe care anterior formau pădurea. Aceasta cu condiţia ca omul să nu împiedice acţiunea liberă a naturii; cât despre gorun ne îndoim că va reuşi dat fiind că în aria de vegetaţie a acestuia pădurea are prea puţină linişte din partea omului .

Suprafaţa pădurosă a ocolului însumează 166.588 Ha., inclusiv golurile şi e repartizată pe categorii de proprietari după cum urmează :

a) Stat	57687	Ha.	ceeace revine	34%
b) Instituţiuni cu ad-ţie proprie	15030	,,	,, ,,	9%
c) Tutelate de stat, Obştii	41040	,,	,, ,,	25%
d) Particulari	52831	,,	,, ,,	31%
Total	166588			100%

Această suprafaţă pădurosă raportată la suprafaţa teritorială a judeţului de 421600 Ha., dă un procent de împădurire de 39%.

Cifrele date aci sunt rezultatele ultimelor lucrării de statistica pădurilor întocmite de Ocolul de Regim Silvic Argeş.

Din punct de vedere al compoziţiei arboretelor menţionăm :

Răşinoase	21497	Ha.	ceeace	revine	13%
Fag	79744	„	„	„	48 „
Specii de Stejar	44150	„	„	„	26 „
Diverse	21197	„	„	„	13 „
Total	166588	Ha.	ceeace	revine	100%

Suprafeţele de mai sus nu reprezintă arborete pure ci arborete mai mult sau mai puţin amestecate, cu predominanţa esenţei indicată sub formaţiuni cuprinse între aceia a pădurei de luncă şi a pădurei de munte.

Din punct de vedere al vârstelor, arboretele se prezintă după cum urmează :

Arborete între	1— 20 ani	50379	Ha.	ceeace	revine	31%
„ „	21— 40 „	28088	„	„	„	17 „
„ „	41— 60 „	12779	„	„	„	8 „
„ „	61— 80 „	16989	„	„	„	12 „
„ „	81—100 „	38639	„	„	„	25 „
„ „ peste	100 „	13093	„	„	„	8 „
	Total	159967	„	„	„	100%

Starea Pădurilor este în genere puţin îngrijită, în urma diferitelor procedeie anticulturale menite a satisface interese streine de o bună cultură forestieră : exploatări neconforme cu amenajamentele, păşunat etc.

Domeniul forestier este în continuă descreştere prin defrişerile ce se fac, cu sau fără forme legale, consecinţe ale nouilor aşezări de sate în regiunea de deal şi munte sau prin aplicarea ultimelor legiuiri de reformă agrară.

Circa 50% din acest domeniu nu este ridicat în plan; limitele lui nu sunt fixate, hotărniciile lipsesc, ceeace face ca la Obştiile moşneneşti, în deosebi, membrii acestora, cu drept sau fără drept, să ocupe şi să stăpânească „cu puterea" poieni interioare, margini de islaz, pe cari anual le lărgesc, în dauna obştei, ocupând noui por-

ţiuni pe cari le defrişează, creind mai întâiu islaz sau locuri de fâneţe, pentruca mai apoi să le transforme în locuri arabile generatoare de muncă agricolă cu rezultat nul, pentrucă şi în regiunea de munte pădurea a fost restrânsă a ocupa terenurile exclusiv forestiere.

Pentru stimularea lucrărilor de ridicare în plan, hotărnicie şi amenajare, Direcţia Regimului Silvic ţinând seamă de greutăţile economice şi financiare ale proprietarilor, caută să realizeze acest vechiu desiderat reducând mereu tariful lucrărilor de acest gen, acordând păsuiri de plată sau facilitând punerea în valoare a unei mici suprafeţe păduroase spre acoperirea cheltuielilor ocazionate. Ultima măsură se pare a fi singura menită să ajute înfăptuirea lucrărilor de amenajare la proprietăţile Obştiilor moşneneşti cari stăpânesc circa 60% din pădurile de munte ale acestui judeţ.

Situaţia lucrărilor de amenajare este următoarea :

Nr. crt.	Felul proprietăţii	Suprafaţa păduroasă			Regimul			
		Totală	Amenajată	%	Codru	%	Crâng	%
1	Stat	54.585	29.177	53	28.592	98	585	2
2	Tutelate de Stat, Obştii	39.709	6.261	16	5.761	92	500	8
3	Instit. cu adnţie proprie	14.016	13.269	94	12.316	93	953	7
4	Particulari	51.455	11.709	23	5.567	42	6.142	58
	Total . .	159.765	60.416	38	52.236	81	8.180	19

Aplicarea acestor amenajamente, în deosebi la proprietăţile Obştiilor moşneneşti şi la cele particulare, a lăsat mult de dorit mai ales în regiunea muntoasă şi a dealurilor înalte; aci, făcându-se oarecari investiţiuni pentru scoaterea şi transportul materialului, proprietarii şi exploatatorii, încurajaţi de o bună conjunctură a preţurilor, între anii 1922—1929, au fost siliţi a scoate dintr'odată tot materialul lemnos chiar dacă pe acele suprafeţe amenajamentul prevedea tăieri succesive sau grădinărite.

In asemenea împrejurări chestiunea regenerării nu numai că a fost neglijată dar în parchetele exploatate au fost introduse şi vitele la păscut, complectând opera nefastă de devastarea pădurilor. Astfel, întinse suprafeţe eminamente forestiere au fost desgolite de vegetaţia lemnoasă şi sustrase de la singura producţiune în

sens economic, cedate păşunei spre a deveni, nu târziu, locuri sterpe şi torenţi pustietori.

Perimetrul de ameliorare Bălceşti-Argeş. Trup. Nr. 6 Pârâul Portarului. Punctul 487 a. Defrişării de acum 10 ani îi urmează torenţi prăpăstioşi şi pustiitori.

Pentru regenerarea porţiunilor exploatate s'au depus de către proprietari şi exploatatori, conform art. 3 C. S. următoarele sume drept garanţii de regenerare.

*Tabloul garanţiilor depuse *):*

Garanţii										Total general	
Până la 1000 lei		1.000–10.000 lei		10.000-50.000 lei		50.000-100.000		Peste 100.000 lei			
Nr. pădurilor	Total lei	Nr. pădurilor	Total lei	Nr. pădurilor	Total lei	Nr. pădurilor	Total lei	Nr. pădurilor	Total lei	Nr. pădurilor	Lei
339	134.996	141	521.176	23	520.200	3	192.000	1	220.700	507	1.589.072

*) Nu s'au trecut în acest tablou sumele depuse ca garanţii de regenerare de către fosta „Soc. Arif" cari au fost restituite — circa 9.000.000 lei — şi obligaţiunile de împădurire au trecut asupra Capsului, conform contractului de cumpărare a patrimoniului acelei Societăţi.

Perimetrul de ameliorare Bălceşti-Argeş. Trup. Nr. 6 Pârâul Portarului Punctul

Circa 50% din depunători nu au satisfăcut obligaţiunile de regenerare încât nu solicită eliberarea garanţiilor, al căror termen de cauţiune a expirat, de teama penalităţilor ce-i ameninţă, iar pe de altă parte personalul Ocolului nu poate executa din oficiu lucrările de constatarea regenerărilor decât cu oarecare greutate din cauza cheltuielilor de deplasare ce nu se pot suporta din salariul prea modest pe care-l primeşte.

Perimetrul de ameliorare „Stoiceni-Argeş". Eroziunea ameninţă şi alungă satele.

In această chestiune, faţă cu lipsa de pregătire technică ce se constată la toţi proprietarii de păduri, nu poate exista decât o singură soluţie :

Aceea de a se executa lucrările de regenerare de către organele silvice de stat, folosindu-se garanţiile depuse.

Mijloacele de realizarea acestor lucrări sunt :

a) Plantaţiunile, cari se vor aplica în deosebi pe suprafeţele complet neregenerate, atât pentru foioase cât şi pentru răşinoase ;

b) Sămănăturile directe, pentru folosirea la maximum a anilor de sămânţă; sistemul se va adopta şi pentru esenţele răşinoase, în cuiburi sau pe zăpadă.

Pentru satisfacerea urgenţei ce trebue acordată acestor lucrări cari nu mai pot suporta nici o amânare decât cu preţul compromiterei lor, s'au proectat a se executa chiar din acest an lucrări de regenerare prin însămânţare la unele obştii din nordul judeţului. Un motiv în plus pentru alegerea sistemului a fost dealtfel şi lipsa puieţilor în pepiniere; producţia acestora abia acopere restrânsele lucrări de a m e l i o r a r e a t e r e n u r i l o r d e g r a d a t e.

In cuprinsul judeţului, în bazinele râurilor sus amintite şi în deosebi în regiunea dealurilor, se găsesc numeroase terenuri degradate cari însumează în total 7411 Ha. ceeace înseamnă că raportate la suprafaţa teritorială a judeţului dă un procent de degradare de 1.75%.

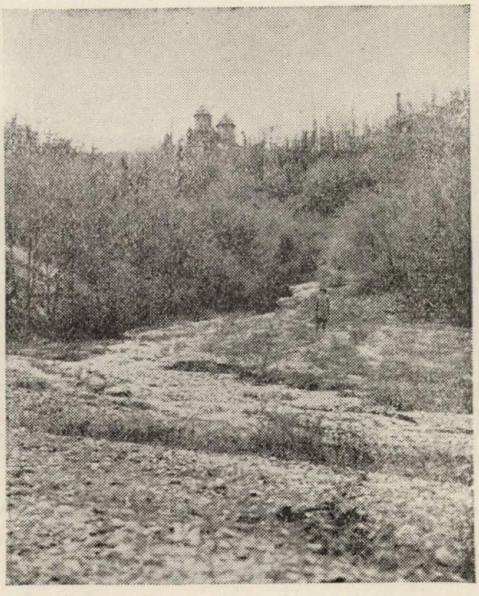

Biserica din Isbăşeşti-Argeş sub ameninţarea eroziunilor.

Cauza degradării acestor terenuri este în genere păşunatul desordonat şi abuziv pe un sol uşor erozibil, de pe care pădurea a fost sistematic desfiinţată prin defrişeri în contravenţie cu legea şi doctrina silvică sau prin aplicarea, grăbită şi fără preocupări de protecţia solului, a diferitelor legiuiri de reformă agrară.

Din totalul suprafeţei degradate 93% o formează islazurile, proprietate comunală sau particulară.

Această suprafaţă este repartizată pe un număr de 82 perimetre de ameliorare inventariate.

Lucrările de ameliorare propriu zise au început din primăvara anului trecut sub formă de plantaţiuni. Astfel s'au executat plantaţiuni în 8 perimetre de ameliorare pe o suprafaţă de 206 Ha.

Aceste lucrări nu au dat pretutindeni rezultatele aşteptate căci din cauza lipsei fondurilor, neexecutându-se lucrări de protecţie — fascinaje şi gărduleţe — o parte din puieţii de pe locurile cu o pantă mai mare au fost luaţi de ape.

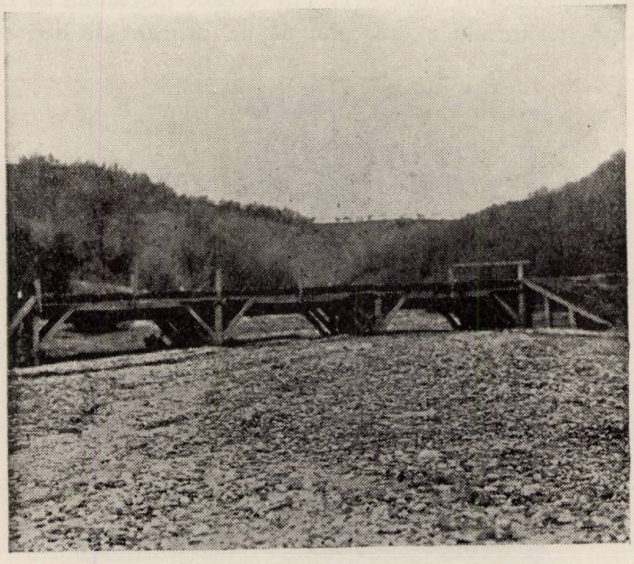

Ravena Nr. 3. Valea lui Copaci, punctul 23. Podul de pe şoseaua Piteşti-R.-Vâlcea împotmolit de depozitele marilor viituri.

Un reviriment îmbucurător îl constitue faptul că nu numai organele silvice de stat execută lucrări de ameliorare; însuşi proprietarii particulari, seduşi de propaganda întreprinsă şi convinşi de binefacerile împăduririlor în terenurile de acest gen, au început să-şi amelioreze terenurile lor ce nu se pot valorifica într'altfel.

Printr'o propagandă susţinută sistemul s'ar putea generaliza, urmând ca Statul să execute numai lucrările cari atât ca mijloace materiale cât şi ca technică întrec posibilităţile contributive ale cetăţenilor.

Până acum, în Jud. Argeş proprietarii particulari de terenuri

degradate au cerut a li se cedà în mod gratuit, conform art. 18 din Legea A. T. D. cantitatea de 900.000 puieți.

Pentru susținerea lucrărilor de ameliorarea terenurilor degradate, pentru lucrările de împădurire în parchetele restante și înnobilarea arboretelor cu esențe prețioase, Ocolul de Regim Argeș, ale cărui limite coincid cu acelea ale județului, și-a extins lucrările de pepiniere cu 250% față de cele din trecut, având zece pepiniere dintre cari cinci propuse a se înființa prin actualul program de lucru.

Suprafața totală a pepinierelor este de 18 Ha. Cu toată această desvoltare a lucrărilor de pepiniere, producția acestora rămâne sub necesități.

Socotim că printr'un program bine stabilit și urmărit pas cu pas, să se ajungă la ameliorarea tristei situațiuni în care se găsește astăzi economia forestieră privată din acest județ.

In intenția de a nu se schimba destinația economică inițială a terenurilor ce s'au degradat, aducându-le ameliorarea sub o formă mai mult sau mai puțin forestieră și cu scopul de a se populariza mai ușor și mai repede „ideia de ameliorare", nu s'a neglijat în lucrările de pepinieră cultivarea pomilor fructiferi.

Ca principii călăuzitoare în sistemele de cultură menționăm :

a) Reducerea costului de producție prin utilizarea prășitoarelor „Planet" care micșorează de zece ori costul lucrărilor curente: prășit, plivit.

b) Economia brațelor de muncă, prin semănături rare în pepinieră pentru esențele repede crescătoare (se elimină repicajul).

O chestiune care merită o atenție deosebită și cel mai viu interes din partea organelor silvice este :

P r o p a g a n d a S i l v i c ă.

Scopul acestei propagande este dublu : educativ și practic, amândouă concurând la atingerea aceluiași ideal: grija și dragostea de pădure ca un bun aducător de imense foloase și protecțiunea solului ca bază a bunei noastre economii și așezări.

Ocolul de Regim și-a însușit acest onorabil punct de activitate și a înțeles să acționeze în următorul fel :

a) A intervenit la Revizoratul Școlar de Argeș, care a ordonat ca în baza art. 125 și 126 din „Regulamentul Legei pentru Aplicarea Invățământului Primar" fiecare școală să înființeze în grădina școlii o mică pepinieră menită să satisfacă necesitățile materiale locale,

producând puieţii ce se vor distribui gratuit sătenilor şi să infiltreze în sufletul generaţiei de azi şi de mâine grija de arbore şi de pământ.

Aceste pepiniere se vor înfiinţa cu concursul ocolului de regim silvic care oferă sămânţa şi dă îndrumări.

b) In legătură cu programul adunărilor şi serbărilor cercuale ale corpului didactic primar cari au loc în fiecare sărbătoare, Ocolul silvic, împreună cu Revizoratul scolar, au stabilit un program de conferinţe pe cari le vor ţine Inginerii silvici împreună cu reprezentanţii serviciului agricol judeţean, în diferite centre rurale din judeţ, imprimând acestor adunări un cât mai accentuat caracter silvic şi agricol.

c) Ocolul a decis să acorde, în mod gratuit, proprietarilor ce doresc a-şi face singuri lucrările de ameliorare pe trenurile degradate, puieţii necesari.

d) A organizat Sărbătoarea Sădirei arborilor, cu toată atenţia cuvenită, în colaborare cu organele C. A. P. S. şi cu acelea ale serviciului agricol judeţean.

Acţionând în cadrul preocupărilor schiţate mai sus, credem că în politica de îndrumare a culturei forestiere pe căile unei culturi raţionale se vor face paşi hotărîtori.

Les terrains dégradés du département d'Argeş et leur amélioration.

Après un court exposé sur la situation peu satisfaisante des forêts du département d'Argeş, l'auteur montre les mesures qui sont à prendre par la direction du „Regim forestier", en vue de leur amélioration.

Dans ce département se trouvent 7411 ha. terrain dégradé: 93% de cette étendue provient des pâturages communaux. L'administration de l'Etat a commencé quelques travaux, mais les moyens financiairs sont insuffisants. Dans le dernier temps on peut voir des particuliers faisant des efforts pour améliorer le sol de leurs propriétés. Pour stimuler cette activité, les autorités forestières seront obligées de renforcer la propagande et d'offrir gratuitement le matériel nécessaire aux plantations.

Arbeiten zur Wiederbewaldung und Melioration des Geländes im Distrikt Argeş.

Nach einem kurzen Ausblick auf den Zustand der Forsten des Distriktes Argeş, befasst sich Verfasser mit den Massnahmen, welche genommen werden müssen ,um eine Besserung durch rationelle Kultur herbeizuführen. Zwecks Me-

lioration des abgeschwendenten Geländes in einer Gesamtausdehnung von 7411 ha. (Grösstem Teils Gemeindeweidegründe) hat die Forstpolizeibehörde leider umzulängliche Arbeiten angefangen. Mangel an Geldmitteln erklären diese Umzulänglichkeit.

In Ansehung des Umstandes, dass Privatbesitzer in letzter Zeit angefangen haben, solche Arbeiten selber auszuführen, könnte eine kluge und tätige Propaganda es dahin bringen, dass der Staat in Zukunft nicht weiter zu tun hätte als diesen Besitzern Pflanz-und Saatmaterial und eventuell guten Rat zur Verfügung zu stellen.

Im Distrikt hat sich eine solche Tätigkeit auch schon eingesetzt.

PENTRU CE PLANTĂM ?

de Ing. C. POPESCU

Odată cu topirea ultimelor zăpezi, în a doua jumătate a lunii Martie la câmpie şi după o lună la munte, începe sezonul lucrărilor de pădure, cărora serviciul silvic le-a dat totdeauna cea mai mare importanţă: lucrările de pepiniere şi plantaţii.

Câtă muncă şi câtă grijă, se cere pentru semănarea şi apoi creşterea puieţilor în pepinieră timp de 3—4 ani, până când se ajunge ca în sfârşit în anul al 4-lea, primăvara, aceştia să se poată planta !

In fiecare an s'au cheltuit sume imense pentru regenerarea pădurilor, s'a consumat atâta forţă cât nici nu se poate socoti, s'a întrebuinţat sute de kgr. de hârtie cu rapoarte şi statistici, s'au dat în fiecare an ordine circulare şi instrucţiuni foarte bine studiate şi detailate, toate în scopul de a se regenera pădurea pe suprafeţele tăiate în timpul războiului, de a se regenera parchetele ordinare şi extraordinare tăiate de proprietari şi din care aceştia şi-au procurat mijloacele de existenţă.

Şi care este rezultatul ?

Am putea afirma că rezultatul general este aproape neînsemnat, căci dacă am inspecta toate suprafeţele păduroase, în special suprafeţele pădurilor administrate de stat, am vedea că în general reuşita regenerărilor artificiale este bună sau foarte bună în primul sau al doilea an şi după aceasta, se slăbeşte tot mai mult, din an în an, din cauza păşunatului abuziv, care se practică pe o scară atât de întinsă încât putem afirma că nu există colţişor de pădure în care să nu se fi păşunat. Neapărat că odată cu păşunatul survine în mod fatal distrugerea puieţilor plantaţi cu atâta greutate.

S'ar putea obiecta că vina este a personalului silvic care nu-şi face datoria şi nu apără pădurea de contravenienţi. Adevărul este cu totul altul: personalul silvic, atât cel superior cât şi cel inferior, şi-a făcut şi îşi face datoria cu constiinciozitate. Şi dacă totuşi acest rău se continuă şi păşunatul împiedecă regenerarea parchetelor iar furturile de lemn — care au făcut în câţiva ani de zile ca din pădurile seculare cu consistenţă plină, să avem astăzi numai un fel de rarişti, care numai păduri nu se pot numi — au devenit o calamitate,

cauza constă fără îndoială, în uşurinţa cu care în fiecare an s'au dat ordine de suspendarea execuţiilor amenzilor din delicte silvice, ca apoi imediat după suspendare să urmeze o amnestie.

Neapărat că cei care dau asemenea ordine cred, poate, că ajută populaţia ţării, că fac un bine general, un act de umanitate, însă uită că toate aceste suspendări şi amnestii de delicte silvice au creiat un curent nou, ostil dragostei de pădure, şi care a dus la încurajarea furturilor.

Nici în anul acesta nu am scăpat de această nenorocire căci prin ordinul No. 15.666 din 21. II. 1934, ordinul No. 24.967 din 12. III. 1934 şi ordinul No. 26.599 din 15. III. 1934 al Ministerului de justiţie către Judecătorii, se prevede din nou suspendarea execuţiilor până la 15 Octombrie, şi nu e de mirare dacă cu ocazia zilei de 10 Mai va fi şi în acest an o nouă amnistie.

In zadar avem personalul de pază organizat, căci chiar dacă l-am dubla ca număr, distrugerea pădurilor se va continua, atâta timp cât va exista asemenea mentalitate.

Am discutat de multe ori cu ţăranii în această privinţă şi toţi, aproape, sunt contra amnestiilor, căci oamenii cinstiţi şi cumsecade nu se ocupă cu furturile de lemne, însă dacă văd că cei care fură, — tot din averea lor de altfel, — se îmbogăţesc, sub protecţia legii, sunt îndemnaţi şi ei la furt.

Credem că a ajuns timpul ca reprezentanţii Ministerului de Domenii, prin toate forţele de care dispun, să facă ca pe viitor să se sisteze cu acest procedeu, căci altfel toată munca noastră şi ori câte conferinţe şi sărbători am ţine, vor fi zadarnice.

Pourquoi planter des forêts?

Cette année, aussi que les années passées, le département de justice a pris la mesure de suspendre l'éxecution des sentences, prononcées par les instances judiciaires, en matière de délits forestiers; on attend même une amnestie.

Des pareilles dispositions, répetées chaque année, ont encouragé les déliquants. C'est ainsi que s'explique le nombre toujours augmentant des cas de vol de bois et de pâturage en forêts, spécialement dans les plantations, qui sont bientôt détruites.

L'auteur — qui n'en est pas le premier à demender qu'on renonçât à ce système — reprend en tout cas la question et solicite énergiquement des sanctions effectives contre tous les déliquants forestiers.

Warum pflanzen?

Wie in früheren Jahren, so auch im laufenden, hat das Justiz-Ministerium Massnahmen getroffen, die Vollziehung richterlicher Entscheidungen über forstliche Vergehen vorläufig aufzuschieben; ja man spricht sogar von einer neuerlichen Amnestie.

Solche Massnahmen, welche sich jedes Jahr wiederholen, haben natürlich die Deliquenten zu immer neuen Übertretungen des Gesetzes ermutigt. So sind denn alle Bemühungen der Forstschutzbeamten und alle richterliche Strenge ganz umsonst. Der Forstdiebstal nimmt immer grössere Ausmasse an, die gesetzwidrige Waldweide wird immer mehr ausgeübt. Darunter leiden namentlich die Aufforstungen.

Verfasser verlangt, diesem Zustand der Dinge Ende zu bereiten.

AMINTIRI DIN ROMÂNIA *).

de I. RIHA
Insp. G-ral Silvic
în Trebon (Cehoslovacia).

Călătoria pe apă, şi anume pe Dunăre, oferă călătorului, din cauza confortului mai bun, în comparaţie cu alte mijloace de comunicaţie, impresiuni ce nu se pot uita.

Călătorul este însoţit şi atras încontinuu de interesantul şi variatul caracter al regiunilor, al locuitorilor, al limbei şi portului lor, mărturii mândre şi tipice de artă şi istorie, de pe ambele maluri ale gigantului fluviu.

Cursul impozant al Dunării se furişează încetişor printre şesuri întinse cu maluri joase de depozite aluviale, acoperite, în unele locuri, cu lanuri roditoare şi plantaţiuni neregulate de sălcii. Ici şi colo, în apropierea ţărmurilor, se profilează dealuri ondulate, de calcar, populate cu păduri de foioase tratate în crâng simplu, cari dealuri se termină prin vârfuri albe şi golaşe, după care ni se înfăţişează coaste nu tocmai înclinate, cu reputate podgorii. Trecem apoi printr'un ţinut interesant de pe ţărmul stâng al Dunării, unde se întind câmpii diluviale, iar de pe ţărmul drept se înalţă un şir de dealuri de formaţiune primitivă, cu culmi rotunde şi repezi, terminându-se prin vârfuri de granit, care în deobşte sunt puţin împădurite.

In josul fluviului zărim din depărtare apariţiuni albăstrui de stânci, cari îngustează albia lată a Dunării. Iată că trecem, acum, printr'o asemenea poartă stâncoasă îngustă şi cu pante foarte repezi: strâmtoarea Cazanelor. Curând după aceasta terenul se coboară din ce în ce, iar ţărmul stâng ne evidenţiază vasta câmpie a României.

Fiecare porţiune din regiunile ce străbatem are ceva deosebit, ce farmecă ochiul şi împrospătează spiritul. In parcursul nostru am văzut oraşe aşezate pe terenuri în formă de terase ca Budapesta, Esztergom (Ostrinom), Beograd, (Belgrad) şi am admirat în acelaş timp diversitatea locuitorilor, portul şi dialectul lor diferit. In sinuozităţile malurilor joase ale Dunării, pline cu stuf de trestie, atenţiunea noastră este atrasă de pasări de baltă, printre cari diferite soiuri de bâltlani.

După 3 zile de mers, bogat în neperitoare impresii, şi înviorati de un aer curat, lipsit de praf, bucurându-ne de o magnifică lumină solară, a cărei intensitate fu potolită de o uşoară adiere de vânt, ne apropiem de portul românesc Giurgiu, unde ne aşteaptă d-nii profesori ai Şcoalei Politechnice, secţia silvică. Ne urcăm în tren şi străbatem spre Nord o parte din câmpia întinsă a Munteniei, ajungând în capitala ţării, în Bucureşti.

---

*) Articolul a fost scris în limba cehă de autor, care în anul 1932 a însoţit excursiunea în România a facultăţii forestiere de la Brno. Traducerea a fost îngrijită de D-l prof. P. Antonescu.

După vizitarea oraşului, a şcoalelor, a muzeelor şi a diferitelor monumente, în ziua următoare pornim spre partea de Est a României, în Dobrogea şi Delta Dunării, însoţiţi fiind de d-nii profesori, cari ne dau, cu o deosebită bunăvoinţă, explicaţiunile necesare şi ne fac cunoscut particularităţile regiunei. Pretutindeni am fost aşteptaţi de personalul silvic local, care, prin cunoştinţele sale, ne-a întregit informaţiunile date de d-nii profesori. Conducerea excursiunei a fost unică în felul ei şi urmată după un program întocmit în mod prealabil, cu preciziune şi pricepere. Imi amintesc cu deosebită admiraţie, mai ales de d-l Profesor Petre Antonescu, decanul secţiei silvice precum şi de d-l profesor Dr. Georgescu, cari ne-au însoţit în excursiune tot timpul până la graniţa republicei Cehoslovace. Transportul a avut loc parte cu trenul, parte cu autobuzul; în terenurile nisipoase cu căruţele ţărăneşti, iar în bălţile din Deltă, cu bărcile. Pentru ospătarea şi buna noastră încuartirare, s'au îngrijit, cum nu se poate mai bine, menţionaţii d-nii profesori ai Şcoalei Politechnice.

Dobrogea, geologiceşte, diferă de celelalte părţi ale României Mari. Terenul acestei provincii este în general ondulat şi pietros, cu văi fertile, în care deosebim 2 părţi:

Partea de Miază-Noapte este alcătuită din şiruri de dealuri şi munţi mărunţi, cari se întind până spre Delta Dunării, terminându-se la Niculiţel, Măcin, Babadag, printr'o altitudine de circa 500 m.

Spre Răsărit de Topal, se înalţă muntele relativ înalt Allan-Bair, de formaţiune cretacică, constând în cea mai mare parte din calcar alb.

Restul munţilor aparţin epocii arhaice, fiind compuşi mai cu seamă din şisturi cristaline şi gneis. Partea de miază-zi a Dobrogei, situată spre sud de linia Cernavodă-Constanţa, formează un podiş înalt, compus din straturi adânci de loess. Altitudinea sa este de 200—300 m., micşorându-se în mod treptat până la mare. Acest podiş poate fi considerat aproape ca o adevărată stepă, lipsită de arbori. Vegetaţia arborescentă, de origină recentă, este reprezentată în aceste locuri prin plantaţiuni de salcâm aflătoare în apropierea satelor, mai ales. Din pădurile din trecut, cari în Dobrogea acopereau o întindere însemnată, dar cari au fost distruse în timpul războaielor cu Turcii, n'au mai rămas decât neînsemnate grupe în formă de pâlcuri, sau câteva exemplare de peri sălbatici, răspândiţi peste tot locul, fiind cruţaţi de locuitori ca arbori sacrii. Intre arbuşti am observat: Paliurus aculeatus Spina Cristi, formând tufişuri dese, iar pe dealuri Jassminum fructicans şi Prunus spinosa. Prin văi, unde altădată se aflau trestiişuri dese, cari prin coborârea apei freatice au dispărut în mod treptat, a luat fiinţă o nouă floră cu un caracter de stepă, din care merită să fie amintite: Rumex, Ononis spinosa, Xantium spinosum. Din această floră rezultă, că regiunea este săracă în precipitaţiuni atmosferice, apa provenită din ploi având de ordinar un caracter torenţial, sub arşiţa puternică a soarelui se evaporează repede.

Spre miază-zi de Caliacra se întinde dealungul mării o fâşie lată cam de 1—2 km. bogată în calcar şi cu multe ridicături de teren, aparţinând formaţiunei cretacee (Constanţa).

In partea de răsărit a Dobrogei se găsesc lagune despărţite de mare, pe ici şi colea, prin bancuri de nisip, fără însă a li se întrerupe cu totul legătura

cu marea. Solul acestei regiuni pe alocurea este acoperit cu apă şi cu stufişuri de trestie. Munţii şi dealurile Dobrogei afară de zona Măcin-Babadag, care aparţine erei arhaice (şisturi cristaline şi gneis), sunt formaţi din calcar jurasic sau cretacic. O mare parte din aceste coline, mai cu seamă cele din apropierea Dunării sunt acoperite de un strat gros de loess. In părţile nestâncoase, unde uscatul înaintează pe nesimţite în mare, ţărmul formează dune maritime de diferite forme şi mărimi, cari se întind pe mari distanţe în uscat. Iar pe alocurea roca mumă este acoperită cu un strat adânc până la 10 m. format din nisip terţiar amestecat cu lehm.

In partea de sud a Dobrogei, pe lângă menţionatele straturi de loess, întâlnim şi pături puternice de pământ galben, brun-castaniu până la cel de nuanţă roşie, aşa numitul terra-rosa (Caliacra). Afară de Dunăre şi gârlele din deltă, cursurile de apă sunt reprezentate numai prin mici pâraie, cari, în majoritatea lor, nu conţin apă decât vremelnic, vara uscându-se cu totul.

Valea cea mai principală a Dobrogei, care în trecutul depărtat unea Dunărea cu Marea Neagră se întinde dela Constanţa şi până la Cernavodă. Valea aceasta în general plină de mâl, prin care cresc desişuri de trestii, face parte din regiunea cea mai nesănătoasă a Dobrogei. Marea pătrunde în uscat prin multe lagune, formând lacuri sărate, uneori având o suprafaţă destul de mare şi adânci de 2—3 m. (lacul Razelm 80.000 ha.). O mare parte din aceste lacuri, unele aflătoare la o distanţă destul de însemnată de mare, sunt alimentate de inundaţiunile cari au loc în lunile de vară mai în fiecare an.

Clima Dobrogei este temperată şi plăcută. Temperatura mijlocie a anotimpurilor este: primăvara de 0°,1; vara de 21°,5; toamna de 12°,4; iar iarna de 1°,1 C., media anuală fiind de 11°. Clima temperată a Dobrogei este influenţată de aceea a stepei, care pricinueşte mari oscilaţiuni de temperatură. Cantitatea medie a precipitaţiunilor atmosferice în partea de nord a Dobrogei din apropierea mării este de 300—400 mm., în cea de vest de 500 mm. La altitudini ceva mai mari, a dealurilor, sau aşa zişilor munţi, ating 700 mm.

Pentru interesul ce-l poartă, reproduc aici câteva date climaterice caracteristice referitoare la regiunile indicate mai jos:

Caracterul vegetaţiei	Numirea localităţii	Altitudinea	Temperatura medie		Capacitatea precipitaţiilor atmosferice în mm.
			a anului	din timpul verii	
Regiune de stepă	Sulina	2 m.	11,1°	21,2°	340 mm.
	Constanţa	36 m.	11,3°	21,2°	394 mm.
	Tulcea	20 m.	11,0°	21,0°	468 mm.
	Isaccea	20 m.	10,0°	22,1°	431 mm.
Regiunea cu păduri	Babadag	50 m.	10,7°	19,0°	506 mm.

Condiţiile precipitaţiunilor în Dobrogea se aseamănă pe de o parte cu clima continentală a Rusiei de mijloc, cu uscăciunea sa din timpul iernei şi cu caracteristicele sale ploi de vară, iar pe de altă parte, din cauza ploilor abundente spre sfârşitul primăverei şi a secetei despre finele verei, cu partea de mijloc a Dobrogei. Ploile de vară vin însoţite de vijelii, astfel că sunt de puţin folos pământului, deoarece nu se infiltrează în acesta decât prea puţin, restul scurgându-se la suprafaţă, dacă terenul se află în pantă, sau se evaporează. Dobrogea suferă în multe locuri de mari secete, astfel că adeseori trec 3 până la 4 luni fără să caza vreo picătură de ploaie. Vânturile vătămătoare sunt acelea care vin din Siberia, aşa numitul Crivăţ. Acest vânt aduce cu dânsul în timpul iernii mari cantităţi de vapori de apă, cari se depun pe arbori şi plante sub formă de straturi groase de ghiaţă. Adeseaori temperatura se scoboară până la minus 30°, când îngheaţă chiar Dunărea. Vara dimpotrivă acest vânt sporeşte şi mai mult uscăciunea, astfel că temperatura ajunge la 33°—40°. In această epocă de multe ori se formează vârtejuri al cărui praf se depune pe plante, cari, suferind afară de aceasta de secetă, oferă un aspect trist.

O privire asupra hărţii relativă la precipitaţiunile din România, ne arată marea influenţă a pădurilor asupra climei locale.

O mare parte a Basarabiei de sud, al cărui sol este argilo-nisipos, trecând prin diferite tranziţii la un sol lehmos, utilizat exclusiv pentru culturi agricole, din care cauză lipsesc pădurile, precipitaţiunile ating 300—400 mm. Această zonă este cuprinsă întne localităţile: Tighina, Cahul şi Galaţi. Din această câmpie, în general uscată, face parte şi depresiunea Deltei Dunărei până aproape de Galaţi, Babadag, cu aceleaşi condiţiuri de precipitaţiuni atmosferice. Restul, partea despre vest a acestei zone, este străbătută de mici complexe forestiere, astfel că precipitaţiunile în chestiune se ridică deja la 400—500 mm. Această cantitate se sporeşte însă treptat spre Carpaţi până la 800—900 mm., şi chiar mai mult, iar în Carpaţii păduroşi din Transilvania, ajung chiar la 1000—1100 mm.

In împrejurimile oraşului Turda, sărace în păduri, cantitatea medie anuală se micşorează la 500—600 mm., pe când în părţile mai îndepărtate de acest oraş, dar mai bogate în păduri, ea se cifrează la 600—700 mm. In partea de vest a Carpaţilor şi anume în apropierea Clujului, de asemenea săracă în păduri, menţionatele precipitaţiuni se micşorează din nou la 500—600 mm. In acelaş mod se întâmplă şi cu temperatura medie anuală, care este condiţionată de configuraţiunea solului, dar mai cu seamă de bogăţia sa în păduri. Astfel, în Dobrogea şi anume în regiunea Deltii Dunării, temperatura anuală mijlocie este de 11°,1 C.; în Basarabia de sud de 10°,6; în Basarabia de nord de 9°,2; în regiunea muntoasă a Bucovinei, unde pădurile sunt abundente, de 7°,9; în Carpaţii de sud de 8°,7; iar în Carpaţii de nord de 8°,4.

O treime din pământul Dobrogei este cultivabil. Restul îl ocupă pădurile, stepele şi băltile cu smârcurile lor. In partea de vest a Dobrogei, unde clima este prielnică, se cultivă următoarele plante: porumb, secară, orz, grâu de vară, mei, sfeclă, in, cânepă, mazăre, fasole, cartofi şi puţină sfeclă de zahăr, iar tutunul se cultivă mai ales în Măcin şi Babadag. Pomii fructiferi sunt reprezentaţi prin: caişi, migdali, piersici,

zarzări, meri, peri, cireşi, duzi, nuci, prin viţă de vie, coacăzi şi agrişi.

O mare parte din Dobrogea, partea sa sudică, este o regiune de stepă, care aparţine la două categorii:

1. Stepă cu petrişuri mărunte şi un sol şi subsol de nisip fin roşiatic. Vegetaţia e rară şi necomplectă. Flora acestei stepe e nevoită să se folosească de toate mijloacele ce-i stă la dispoziţie spre a se apăra în contra climei nefavorabile, uscate şi unde solul e sărac în edafon. Plantele sunt mărunte cu creşteri târâtoare, apărându-se cu chipul acesta în contra secetei şi trăind numai din puţina umezeală provenită din rouă şi care se menţine numai sub pietre şi pietrişuri. Creşterea târâtoare se explică prin curenţii aeriani, prin vânturile ce bat aproape neîncetat. Între plantele ierbacee de diferite specii, citâm numai pe cele mai principale, asupra cărora ni s'a atras atenţiunea de d-l profesor dr. Georgescu: Paeonia, Iris, Calium, Bronus, Chenopodium, Pfleum, Odynus, Medicago, Euphorbia falcata, Racemosa şi altele, Dianthus şi Potentilla.

2. Stepa ierboasă. Aceasta cuprinde locuri pietroase de suprafeţe mai mici, cari se află mai cu seamă în partea de nord şi se întinde până aproape de dealurile calcaroase împădurite şi de terenurile arhaice de lângă Babadag.

Vegetaţia păduroasă.

Din punctul de vedere al staţiunii, pădurile Dobrogei se împart în acelea aflătoare în zona inundabilă şi în cele de pe dealuri şi munţi. Cele din zona inundabilă aparţin pădurilor din Deltă şi din ostroave. Acestea se împart la rândul lor: în păduri de baltă şi în păduri de stejar.

Pădurile de baltă (Salicetum) sunt formate de plopi şi sălcii. Aceste din urmă sunt reprezentate mai cu seamă prin Salix excelsior, un hibrid între S. alba şi S. fragilis. Afară de aceste specii, adeseori în stare de amestec, se mai află Salix purpurea, viminalis, triandra, Populus alba P. nigra şi P. tremula. Ele formează în Deltă şi în regiunea bălţilor fâşii de păduri cari dealungul Dunării apără malurile de mâncături. Ele sunt însă anual inundate, apele ajungând până la o înălţime destul de mare. Pe terenurile mai ridicate, apărate de inundaţiuni, pe lângă speciile de mai sus se găsesc pe ici şi colea, anin, frasin, ulm şi stejar, care ating înălţimea de şi peste 20 m.

Tamarix Gallica, care se aseamănă cu Thuya, se află de asemenea pe unele maluri ale Dunării. Pătura superficială a solului este aici abundentă, adaptându-se condiţiunilor de umiditate a solului în timpul perioadei de vegetaţie. Ca exemple citâm numai pe acelea, asupra cărora ne-a fost atrasă atenţiunea: Galanthus nivalis, Leucojum, Carex, Iris, Lychne, Senecio palustris, Euforbia palustris, Humulus, Rodipa, Typha, Lythum, Solanum şi Taraxacum.

Pădurile aici nu formează complexe mari neîntrerupte, ci după caracterele staţionale ele alcătuesc grupe şi fâşii, separate prin locuri mlăştinoase, ocupând întinderi mai mari sau mai mici, cu o floră măruntă aflătoare pe bălţile acope-

rite cu diferite specii de trestii şi de plante acuatice, din cari răsar ici colo sălcii mărunte.

Pădurile de stejar se găsesc de regulă pe locurile mai ridicate ale Deltei, pe aşa numitele grinduri (Letea) ce sunt populate în majoritate cu: Quercus pedunculata, Q. conferta, Fraxinus Cariaefolia, Fr. Pallisae, Fr. Excelsior, Fr. Oxycarpa cu exemplare singuratice de Pirus, precum şi de Populus alba, P. Nigra, Alnus glutinosa, Salix Trianda, S. Cinerea şi S. Rosmarinifolia în formă de grupe mai cu seamă. In masivele rare şi anume în subetaj, între arbuşti am constatat: Berberis, Crataegus monogina, Prunus spinosa, Rhamnus, Hipophaë, iar în locurile mai joase Tamarix gallica. In unele din aceste păduri agăţându-se de arbori apare Vitis vinifera, iar pe stejar se instalează Loranthus. Pătura vie erbacee o formează: Canabis, Lathirus, Platyphillus, Veronica şi altele.

Cu cât ne apropiem de mare, cu atât predomină flora de dune, compusă din: Euphorbia, Gerardiana, Astragalus, Helyrrisum, Centaurea, Juncus maritimus şi J. acutus.

Pădurile de pe coline sau dealuri. In nordul Dobrogei şi în apropiere de Jurilofca, Măcin, Isaccea şi Babadag, se întinde un lanţ de dealuri şi munţi mărunţi. Poalele acestor dealuri şi munţi sunt cele mai multe lipsite de păduri şi utilizate de agricultură. Pădurile populează mai cu seamă versanţii şi culmile dealurilor mai înalte.

Intre speciile ce populează aceste păduri menţionăm: Quercus pedunculata, Carpinus, Tilia tomentosa, Quercus lanuginosa, Fraxinus ornus, precum şi Quercus sessiliflora, Ulmus glabra, Acer campestre, A. tataricum, A. platanoides, Tilia cordata, T. palida, T. platyphylla, Prunus mahaleb şi Pr. avium. Dintre arbuşti: Corylus avellana, Crataegus oxyacanta, Cr. monogyna, Cr. lacinata, Vibunum lantana, Cornus, Staphylaea şi Evonymus. Ici colo pe marginea pădurilor sau în locurile unde masivul este mai rar, întâlnim diseminat, ca o particularitate a regiunei, pe Pirus eleagnifolius, iar în locurile mai joase Populus alba şi Populus tremula.

Pădurile cu menţionatele specii formează, în cea mai mare parte, complexe mari şi neîntrerupte. Aceste specii, dar mai cu seamă teiul, ajung aici o înălţime însemnată şi de bună calitate. Tranziţia la stepă o formează Quercus lanuginosa varietas crispata, Prunus nana, Pr. fruticosa, Pr. spinosa şi Carpinus orientalis. Menţiune specială merită pădurile aflătoare pe dealurile de lângă M-rea Cocoş, unde teiul, bine condiţionat ca formă şi unde el atinge înălţimea de 25—28 m., predomină. Aceste păduri se află încă în stare virgină. In arboretele tinere, cari nu sunt decât puţin reprezentate, s'a început practicarea de operaţiuni culturale.

In această regiune a teiului este foarte răspândită apicultura. Aici vin, în adevăr, aşa numiţii stupari ambulanţi, cari îşi transportă uleele dintr'un loc în altul, după timpul de înflorire al arborilor şi al plantelor.

(va urma).

VARIA

FLORI DIN GRADINA ALTORA

Din „Memorialele" lui V. Pârvan.

Din „Memorialele" regretatului istoric, — arheolog şi epigrafist V. Pârvan, spicuim din „Parentalia", — superbul său Imn către soare:

— „Către tine, Părinte, — se îndreaptă toate, trăesc prin tine şi toate sunt frumoase numai prin tine.

Copacii în pădure se întrec în înălţime, se saltă năvalnic spre tine, ca să nu rămâie în umbra celor bătrâni, voinici şi fericiţi de ploaia de aur a razelor tale.

Subţiri, delicate, drepte ca lumânările înaintea iconostaselor, se ridică trupul copacilor tineri. Ca nişte copii doritori a vedea faţa ta, ca nişte fecioare doritoare a primi sărutarea pe buzele lor, aşa se înalţă coroana lor către lumina ta.

Şi copaci şi ierburi îţi aprind focuri de bucurie, de închinare, sunt florile lor, corolele lor ard, parfumul lor urcă spre tine.

Şi noi oamenii, copiii tăi cei mai de pe urmă în marea cea mare a făpturilor tale, noi cei mai plăpânzi, noi cei mai frumoşi: trupul nostru-i tulpina, sufletul nostru e floarea, gândurile noastre-s parfumul, inima noastră-i oglinda, viaţa noastră e imnul puterii, luminei şi armoniei tale.

Soare... Mărire ţie!"

„Din ţara de dincolo de neguri" a Maestrului Mihai Sadoveanu:

Cap. V: Noi vânătorii, nu ne descurajăm uşor, suntem oamenii trecutului şi ai iluziei.

Ne găsim şi ne recunoaştem „fraţi" în toate categoriile sociale.

In mijlocul codrului, moş Gheorghe Ciapă e un cârmuitor (pădurar la ocolul Ciurea-Iaşi), îl recunoaştem ca atare şi-l simţim camarad.

In lumea celorlalţi nu-i decât un sărman, şi umilit ţăran, dar aici în mijlocul naturii, el ne-a poruncit nouă şi vijeliei.

Vânători sunt toţi aceia cari iubesc libertatea şi natura, fug de furnicarele celorlalţi oameni şi au darul fanteziei.

Cap. XI: „Gâştele".

Nu le văd, dar le aud,... se apropie! Tresare în mine cu sălbăticie şi nestăpânit, ritmul pasionat al inimii. Căci a rămas la mal, la ţărmul lumii oamenilor, o parte din fiinţa mea, ceiace mă face să fiu omul de toate zilele, al obştiei şi al veacului.

Iar celălalt, omul depărtat, cufundat în adâncuri, s'a eliberat, inima pulsează şi pentru el îmi zvâcneşte sângele în ochi, pentru asta aşteaptă sălbatic şi grav.

Fără îndoială, omul din veacuri râdea un râs împietrit şi crispat, ce seamănă cu masca morţilor ; toate se petrec în o clipă de veşnicie, fără pricină şi scop, căci acel ce-şi reia dela ţărm personalitatea abandonată, nu obişnueşte să mănânce vânatul, ca strămoşii al căror râs îl are pe obraz.

Simt în mine o bucurie adevărată, că nu mai sunt între oamenii vremii mele !

Măi băete, frumosu-i codru ca o tinereţe !...

Cap. XIV : In tovărăşia pădurarului Antonie la râşi — pe la Râşca, — furam tainele codrului şi naturii, iar vremea nici n'o ştiam când trece pe furiş.

Chirică avea ceva înrudit cu câinele, erau doui tovarăşi pe care-i ducea alături aceiaşi patimă. Zimbrii Călimanului, cucoşii de munte la Rarău, aici s'au refugiat. Că vezi aşa ascultă vânător dela vânător !

In Olanda.

„Civilizaţia olandejilor a ieşit din disciplina durerii. Ei au scos de sub unda amară a Oceanului, o ţară, care e un monument închinat Muncii.

O admir, dar mă pregătesc de plecare spre Carpaţi şi misterioasa Deltă a Dunării, unde natura e în toată splendoarea ei primitivă şi de o înfricoşată frumuseţă. Acolo, spre codrii de brad, spre ape viforoase şi tainice peşteri ale zânelor, spre munţii încă nestricaţi de maşinism şi civilizaţie, spre Sud, ... într'acolo mă orientează fiecare celulă a fiinţei mele.

Acolo e tot ce a murit din mine şi cei dinaintea mea ; mă văd înrădăcinat acolo ca un arbore din pădurile ce încă rezistă barbariei industriei şi vremei.

Vreau să revin la codrii, munţii şi apele noastre... la Ţara mea !

Despre vânat şi pescuit (marile pasiuni ale Maestrului):

Iată ce scrie d-l Sadoveanu undeva:

„In general, în ţările apusene vânatul e destul de rar, domesticit, înmulţit şi protejat, nu e urmărit atât vânatul, cât vânătorul La noi, obligaţii, legi, taxe şi guarzi, fac din îndeletnicirea asta barbară, o iluzie civilizată, România fiind încă un rai al vânătorilor; ce păcat, nimeni nu se ocupă să protejeze, necum să crească vânatul !..."

Iată o cale de propagandă forestieră, culegând flori din grădina înţelepciunii altora, a marilor noştri cărturari şi artişti. Antologia adevărată a codrului, oglindită în poezia şi proza românească ne lipseşte,.. îşi aşteaptă plăsmuitorul, culegătorul pios şi temerar.

Ci pe drumul acesta, plin de pajişti înflorite, se vor atrage tot mai des drumeţii iubitori de natură şi Ţara noastră, făcându-i să îndrăgească pădurea cu toată poezia ei unică.

Inginer Silvic, Cezar Cristea.

C R O N I C A

SERBAREA SĂDIREI ARBORILOR DELA MÂNĂSTIREA CETĂŢUIA-IAŞI

In ziua de 29 Martie 1934, din iniţiativa Direcţiei II Regionale Silvice Iaşi, s'a organizat la Mânăstirea Cetăţuia tradiţionala Serbare a Sădirei Arborilor din acest an.

In urma serviciului religios oficiat de Prelaţii Sfintei Mânăstiri în frunte cu P. S. S. Teodosie Bonteanu, stareţul mânăstirei, după ce D-l Inginer Sub-Inspector C. N. Vasiliu, subdirectorul Regionalei Silvice Iaşi, a explicat rostul şi însemnătatea acestei serbări, cu însufleţire s'a procedat de către toţii participanţii la plantarea câte unui arbore în continuarea plantaţiunilor din anii precedenţi de pe colina de Vest a Dealului Cetăţuia.

Serviciul Divin.

Serbarea a fost onorată de asistenţa P. S. S. Leu Botoşăneanu, Vicarul Sfintei Mitropolii, S. S. Teodosie Bonteanu, stareţul Mânăstirei Cetăţuia, D-l Inginer Inspector Silvic Gh. Lupaşcu delegatul Inspectoratului de Regim Silvic, Inginerii: C. N. Vasiliu, V. Teofănescu, Gh. Tărnăuceanu, C. Popescu-Făurei, R. Gheorghiu, Daniel Ciolac, cu personalul Ad-tiv al Direcţiei Silvice Iaşi, D-l Inginer V. Palade şi Harabagiu cu întreg personalul ocolului silvic Ciurea, stu-

denţi din Asociaţia „Prietenii Naturii" şi delegaţii numeroase de elevi din partea şcolilor din oraşul Iaşi, între cari remarcăm: Liceul Internat „C. Ne-

La plantare.

gruţi", Gimnaziul Ştefan cel Mare, şcoala primară Bucium, etc. precum şi toţi preoţii şi ieromonachii **Sfintei Mânăstiri Cetăţuia.**

CONFERINŢE

Prof. Gh. Nedici: Evoluţia şi Importanţa economică a vânătoarei

Conferinţă ţinută la Cercul de Studii al Societăţii Elevilor Ingineri Silvici dela Şcoala Politechnică, în ziua de 22 Martie 1934

Vânătoarea îşi are origira în necesitatea omului de a distruge animalele vătămătoare lui, de a-şi procura hrana şi pieile pentru apărare în contra intemperiilor.

Vânătoarea propriu zisă a început atunci când omul şi-a înarmat braţul cu instrumente spre a fi superior, ca forţe, celorlalte animale.

Technic, evoluţia vânătoarei urmează evoluţia întregei vieţi omeneşti.

La început vânătoarea avea numai scopul utilitarist. Când omul ajunge agricultor vânătoarea devine un accesoriu; populaţia vânează animalele care îi distrug culturile şi vitele de muncă. Ocrotirea vânatului nu se exercita decât foarte puţin. Cu timpul vânătoarea devine o precupare nobilă, devine un drept regalian. Din secolul al X-lea nobilii feudali cari îşi cultivau în timp de pace însuşirile fizice, intelectuale şi morale necesare unui bun soldat, prin vânătoare, au restrâns dreptul de vânătoare al populaţiei. Măsura deşi a fost o inechitate, a avut valoare fiindcă a pus pe teren ideea ocrotirii vânatului. Datorită ei se mai găsesc azi în unele locuri exemplare rare de vânat (zimbru).

Progresele technice şi sociale au pus vânătoare la îndemâna tuturor.

Revoluţia franceză a recunoscut proprietarului de pământ şi dreptul de vânătoare pe el. Acest principiu s'a extins apoi în toate ţările. Prin decretarea vânătoarei ca factor economic, evoluţia ei a mers cu mult mai repede.

Ea a dat naştere în ţările civilizate unor industrii uriaşe de arme, cartuşe, reţele de sârmă, capcane, haine, obiecte de artă, etc.

Fabricile de armament de vânătoare pot constitui în timp de război arsenale militare şi exemple au fost destule în timpul ultimului război.

In urma intensificării vânătoarei s'a observat că vânatul s'a împuţinat foarte mult, unele specii dispărând complect. S'a pus atunci problema ocrotirii vânatului, a protejării lui în contra oamenilor, intemperiilor şi răpitoarelor.

S'a studiat atunci condiţiile de trai, de înmulţire şi selecţionare a vânatului. Ocrotirea iraţională a dat naştere la o înmulţire exagerată. S'a făcut de aci înainte o vânătoare mai raţională fiindcă „nu se împuşcă numai pentru a omorî, ci pentru a conserva".

La noi vânătoarea până la războiul mondial, a urmat aproape aceeaşi evoluţie ca în celelalte State, conformându-se mai mult bunului simţ decât legii. Din 1921 a intrat în vigoare legea vânătoarei care este un foarte bun exemplu în această materie, dar care prin aplicare n'a dat rezultatele aşteptate.

Ţara noastră are vânat de elită, unic în lume. Soarta lui depinde de cei ce conduc ocrotirea vânatului şi de felul cum se va face să înţeleagă poporul rostul său.

In această acţiune inginerii silvici au un deosebit de important rol.

Adevăratul sens al vânătoarei este îngrijirea vânatului prin selecţionare, apărare şi folosire raţională adică o bună gospodărire a vânatului. Vânătoarea are şi aspect estetic, fiindcă face să se cultive corpul, mintea şi moralul. Vânătoarea corectă presupune o efectivă ocrotire a vânatului şi ezecutarea vânătoarei după reguli dedune din aceasta. Vânătoarea nu este numai un sport, ci o ştiinţă, un factor al economiei naţionale.

Intre silvicultură şi vânătoare a fost în toate timpurile o strânsă legătură. Edictele ce au fost date în interesul vânătoarei au servit mult ocrotirii pădurii.

Soarta vânatului depinde de îngrijirea ce o are din partea inginerilor silvici, fiindcă ei administrează pădurile, locul unde trăeşte majoritatea vânatului.

Viaţa animalelor este ameninţată de braconieri, boli, intemperii şi lipsă de hrană. Inginerii şi ceilalţi agenţi silvici fiind tot timpul în pădure pot asigura vânatului condiţiunile necesare vieţii lui. La studierea măsurilor de îngrijire a pădurilor să nu se uite acelea care pot ocroti vânatul.

D-l Profesor M. Drăcea, la discuţiuni, accentuiază asupra importanţei, pentru inginerul silvic, de a fi vânător. Generaţiile de silvicultori de până acum au pierdut contactul cu vânătoarea: „în casa silvicultorului de azi atmosfera cinegetică este aproape nulă". In idealurile studenţilor silvici trebue să se înscrie şi dorinţa de a ridica practica vânătoarei la înălţimea ce o merită.

D-l I. Dodon, preşedintele societăţii, mulţumeşte D-lui Prof. Nedici pentru conferinţa D-sale atât de interesantă şi arată că între preocupările Societăţii Elevilor ingineri silvici, problema vânătoarei a fost totdeauna pusă pe primul plan şi s'a trecut la frumoase realizări practice.

N. G. Ghelmeziu

D-l Profesor M. Drăcea: Punerea în valoare a terenurilor degradate

Conferinţă ţinută la Radio-Bucureşti la 25 Martie a. c.

In primăvara anului acesta, mişcarea în favoarea arborilor şi a pădurii, a provocat, se pare, ceva mai multă vâlvă ca de obiceiu. Tuturor celorlalte manifestări obişnuite până acum, s'a adăugat de data aceasta şi conferinţele la radio.

Printre cei ce s'au perindat prin faţa microfonului a fost şi D-l Prof. Drăcea, care ne-a vorbit despre o chestiune de multă vreme la ordinea zilei, aceea a punerii în valoare a terenurilor degradate, pe care o pune în cadrul marilor probleme sociale şi de economie naţională, ale timpului nostru.

Terenurile degradate, sterile, neproductive, spune D-sa, sunt: „acele terenuri cari nu sunt deocamdată proprii pentru cultura agricolă, nici pentru cultura cerealelor, nici pentru păşunat, fâneţe, izlazuri, terenuri pe cari asemenea culturi sunt pur şi simplu imposibile tehniceşte, sau pe cari asemenea culturi sunt nerentabile şi se face deci cu mari pierderi".

Timpul ce i se acordă fiind prea scurt, se vede silit să-şi restrângă vorbirea asupra terenurilor cari se pot pune în valoare prin împădurire, iar din acestea, numai asupra terenurilor degradate. Arată cum s'a ajuns la starea de degradare a terenurilor care astăzi nu numai că sunt neproductive, dar sunt şi un perpetuu pericol, aruncând în acelaş timp discredit asupra ţării.

Răul este remediabil. Sunt multe căi, dar cea mai curentă este împădurirea. In legătură cu aceasta analizează problema în liniile ei mari, arătând în ce condiţii se poate rezolva.

O primă condiţie de îndeplinit este ca toată lumea să aibă o idee clară de natura, cauzele, extensiunea şi gravitatea pe cari le prezintă răul coastelor despădurite şi degradarea terenurilor erozibile. Arată sub formă de adevăruri, formulate scurt, ceea ce trebue să ştie toată lumea asupra rolului pădurii în ce priveşte fixarea coastelor.

O a doua condiţie ce se pune este necesitatea ca toată lumea să se convingă de alt adevăr. Terenurile erozibile sunt nu numai primejdie, sărăcie, decadenţă fizică şi materială, dar şi un prilej de descurajare, de discredit pentru poporul nostru. „Un popor îşi poate verifica însuşirile sale proprii şi după respectul pe care-l are şi faţă de pământul pe care este sortit să trăiască. Un popor care îşi minează singur temelia existenţei sale, pământul, este un popor care singur îşi pune în discuţie, în faţa propriei sale conştiinţe, dreptul de a exista". Problema conservării terenurilor degradate apare deci şi ca o chestiune de demnitate naţională.

In al treilea rând arată că ştiinţa şi practica ingineriei silvice are azi soluţii pentru prevenirea şi îndreptarea răului. Enumeră pe scurt măsurile de luat şi lucrările de executat în asemenea împrejurări. După ce vorbeşte elogios despre legea pentru punerea în valoare a terenurilor degradate, menţionează că întreg Corpul silvic, răspândit în toată ţara, stă la dispoziţia tuturor, acordând tot sprijinul posibil. Dificultăţile băneşti, cari par a fi mari în vremurile de azi, s'ar putea evita dacă s'ar găsi formula să se folosească braţele populaţiei, cari, în anumite perioade de timp ale anului, stau degeaba.

Face, în fine, constatarea îmbucurătoare că lumea a început să se desmeticească şi că exemplele bune, deşi greu, prind. Este mult până ce se învinge *inerţia*. Ne place, spune D-sa, să stăruim în cele cu care ne-am obişnuit, cu incapacitatea de a porni din loc pe drumuri noui şi bune. Vedem lucrul bun, dar persistăm în rău. Trebue să se găsească cineva care să creeze *centre de acţiune* pentru ruperea acestei inerţii. Să creem în masa poporului nostru o înţelegere şi iubire pentru arbore şi pădure.

At. Haralamb

PROBLEMA INUNDAŢIILOR

Intr'un sugestiv articol cu titlul de mai sus, din „Curentul" 18/3, D-l deputat Pamfil Şeicaru, Directorul ziarului, pune răspicat această problemă, considerată ca efect al devastării pădurilor.

Autorul face următoarele aprecieri, confirmate de realităţi:

— „Despăduririle sălbatice au lăsat libertate de mişcare torenţilor, ce nu mai întâlnesc în cale betonul armat al rădăcinilor înfipte în adâncuri. Pagubele sunt evaluate la 350 milioane lei anual, ce se dau numai pentru despăgubiri şi refacerea unei părţi din devastările de primăvară.

Nici un om politic, ori şef de guvern, nu a avut curajul să atace viguros problema inundaţiilor, — în totalitatea ei.

Nimeni nu s'a gândit să examineze posibilităţile de îndiguire a râurilor: o campanie susţinută de împădurire a viroagelor, acţionând mai ales sus la origine în basinul de recepţie unde e obârşia apelor; o plantaţie intensă pe malul râurilor, — cruţată apoi de păşunat, barem până pune stăpânire pe sol, — la fel şi pe coasta râpelor; iar unde nu ajunge barajul vegetal şi digurile naturale nu sunt suficiente, să se facă diguri mari de piatră şi lemn, stăvilind mânia apelor neastâmpărate, pornite năvalnic după topirea troenilor sub aprinsa sărutare a soarelui.

Contribuţia de muncă a tuturor, braţele harnice ale populaţiei sinistrate periodic, — folosind prestaţia în natură obligatorie, precum şi concursul Armatei constructive şi al tehnicienilor, că doar d'aia îi avem sărmanii, nu ca să mucezească în birouri, ori să le ia străinii pâinea dela gură.

Să nu ne mai pomenim cu vreun nou contract de speţa celor rutiere, — unde plătim pentru drumurile asfaltate, întreitul valorii lucrărilor executate; şi ţara e turcul care plăteşte.

La o asemenea ispravă nimeni nu s'a gândit şi toţi se îmbulzesc, râvnind la recunoştinţa Naţiei şi a Viitorului!

Natura ne dă mereu avertismente grave: inundaţii, secete, alunecări de terenuri, înghiţind sate întregi; nimeni nu se întreabă de cauza lor, şi nu vezi râvna Statului, nici efortul întregei populaţii, — nu atât pentru a trage la răspundere pe vinovaţii incuriei, cât mai ales pentru exemplul faptei şi urmărirea unui plan de lucrări obşteşti, — printre care: aceia a inundaţiilor e de primul ordin.

Problema inundaţiilor rămâne mereu o temă de reportaj senzaţional, dar nu constitue şi o grije permanentă, o problemă de Stat!"...

Noi semnalăm cu înfiorată bucurie, apelul unui ales al Naţiunii şi prieten al Silvicultorimei, al cărui şovinism de breaslă şi muncă tăcută le înţelege şi susţine adesea, şi dela care suntem în drept a crede că de pe ambele tribune: a Parlamentului şi Curentului, va continua strigătul de durere şi semnalul de alarmă ce-l dă D-l Pamfil Şeicaru, cerând mobilizarea Naţiunii şi trezirea Guvernanţilor pentru a trece la fapte. Problemele: regimului apelor, a împăduririlor şi inundaţiilor, sunt mai presus de partide, — ele aparţin Statului, sunt griji Naţionale.

Cezar Cristea

SPICUIND PRIN PRESĂ

Adevărul literar şi artistic de Duminică 1 Aprilie, — sub semnătura D-lui Alex. F. Mihail, — ne oferă un foarte sugestiv şi evocator articol intitulat.

„Se taie ultimii arobri ai vechilor Codri bucureşteni".

Iar subtitlurile vorbesc dela sine, — noi le reproducem:

1) Cu prilejul clădirii Cetăţii universitare, se doboară copacii seculari; 2) Kioşcurile din pădure; 3) Ce-ar putea povesti copacii; 4) Vechile păduri româneşti; 5) Pe vremea lui Tudor Vladimirescu; 6) Cârciuma din pădure; 7) Pădurile şi războaele, — iar gravura ne prezintă icoana: Dâmboviţei acum 100 de ani!

Sunt amintite: pădurile mari din preajma Capitalei: Grozăveşti, Cotroceni, Lupeşti, Văcăreşti, Broştenii, Cocioc, — din oraş pădurea superbă dela Sf. Elefterie, Cişmigiu şi Ciurel, cele dela Herăstrău ş. a., heleşteele şi chioşcurile vestite. Retrăim parcă reveria şi pasiunea Domniţelor înamorate de natură şi viaţa solitară, printre cari este evocată Doamna lui Mavrogheni şi Alexandru Ipsilanti.

Auzim şi refrenul vechiu: „Codrii Herţei... şi cei ai Vlăsiei"... dar... poveste e şi 'ncepe cu acel: „a fost odată!?". Articolul merită citit şi este un preţios document.

C. Cristea

R E C E N Z I I

Rapport sur l'activité de l'administration forestière en 1930—1931. — Helsingfors, 1933.

Intr'o broşură de 86 pagini — cu un rezumat în limba franceză — Direcţia Generală a Statisticei din Finlanda publică, sub titlul de mai sus, o dare de seamă asupra activităţii administraţiei forestiere a pădurilor statului finlandez, pe anii 1930 şi 1931.

După ultimele cifre statistice — pe care le găsim în lucrarea „Le problème du bois", publicată de Soc. Naţiunilor, în 1932. — Finlanda are o suprafaţă pădu**roasă de 25,3** milioane ha. şi un procent de împădurire — cel mai mare din Europa — de 74%. Domeniul public forestier are o întindere de 8,66 mil. ha. păduri productive, ceeace reprezintă 35,3% din cele 23,10 mil. ha. cât reprezintă suprafaţa forestieră productivă a Finlandei.

Pădurile statului finlandez sunt administrate, pe baza legii din 1921, de Direcţia Pădurilor, căreia — în 1930 — i s'a mai adăogat o secţie pentru drenarea bălţilor. In acelaş timp, Institutul de Cercetări forestiere — cu toate terenurile de experienţă, în suprafaţă de 116.000 ha. — a fost subordonat direct Ministerului de Agricultură. Administraţia exterioară a pădurilor statului se compune din 90 ocoale (cantonnements), cu o suprafaţă medie de 153.853 ha. In prezent, 85 ocoale sunt grupate în 10 inspecţiuni, care la rândul lor formează 4 direcţiuni (districts). Celelalte 5 ocoale sunt afectate universităţii din Helsingfors şi şcolilor forestiere elementare de stat.

La finele anului 1931, Direcţia Pădurilor administra următoarele suprafeţe:

Terenuri de cultură şi de construcţie	115.153 ha.
Terenuri forestiere, fertile	6.151.701 „
Terenuri forestiere, puţin fertile	2.513.565 „
Terenuri sterile	4.513.808 „
Cursuri de apă şi lacuri	552.905 „
Total	13.847.132 ha.

Amenajarea şi ridicarea în plan a pădurilor a preocupat în deaproape Direcţia Pădurilor, cheltuind în acest scop 1.474.092 mărci în 1930 şi 1.435.791 mărci în 1931.

Industria şi comerţul forestier s'au resimţit şi în Finlanda într'o largă măsură de efectele crizei economice. Astfel, exportul Finlandei la cherestea a fost de 907.000 Standards în 1930 şi 784.000 stds. în 1931, faţă de 1.206.800 stds. în 1929. (1 standard=4,672 m³). In celelalte compartimente — celuloză, pastă de hârtie, contraplacaj — exportul finlandez a suferit pierderi mai mici.

Cu toate acestea, activitatea Direcţiei Pădurilor a fost dintre cele mai intense,

reuşind să exploateze din pădurile Statului 3.644.588 m³ în 1930 şi de 3.563.464 m³ în 1931, ceeace corespunde la 0,59 şi 0,58 m³ la hectarul de sol forestier fertil. In ce priveşte valorificarea situaţia se prezintă după cum urmează :

	1930	1931
Vânzări pe picior	43,02%	50,15%
Vânzări de lemn tăiat în regie	40,23%	35,04%
Materiale brute livrate fabricilor de cherestea ale Statului	10,47%	8,69%
Lemne acordate gratuit	6,28%	5,12%

Activitatea Direcţiei Pădurilor Statului în domeniul industrializării lemnului s'a manifestat prin cele două fabrici de cherestea de la Veitsiluoto şi Kevätnieni şi prin fabrica de celuloză cu sulfit de la Veitsiluoto. Fabricile de cherestea sunt modern utilate şi au produs 43.033 stds. de cherestea în 1930 şi 44.394 stds. în 1931, realizând un beneficiu de 6,5 mil. mărci în 1930 şi de 4,8 mil. în 1931.

Secţia de ameliorare a reuşit să dreneze, în cei doui ani de cari se ocupă raportul, 26.991 ha. şi să întocmească lucrările şi proiectele pentru drenarea unei suprafeţe de 20.411 ha.

După evidenţa statistică ţinută, lucrările efectuate în pădurile Statului şi pentru transportul produselor exploatate în anii 1931 şi 1932 reprezintă 0,433 zile de lucru pe hectarul de teren forestier fertil, iar salariile plătite — raportate tot la ha. — corespund unei medii de 20,30 mărci în 1930 şi 13,94 mărci în 1930.

In afară de gospodărirea domeniului public, Direcţiei Pădurilor îi revine sarcina să întocmească amenajamente pentru pădurile domeniale date în folosinţă coloniştilor, pentru pădurile comunale şi bisericeşti, supraveghind în acelaş timp şi exploatarea pădurilor particulare.

Rezultatul financiar al valorificării pădurilor statului din Finlanda, reese din cifrele ce spicuim din bilanţul publicat în raportul de care ne ocupăm:

	1930	1931
Venituri, mil. mărci finland.	346	278
Cheltueli, mil. mărci finaland.	295	225
Excedent, mil. mărci finland.	51	52

Nu putem încheia această recenzie, fără a nu semnala lipsa regretabilă a unui raport similar asupra activităţii economice şi financiare a Administraţiei Pădurilor Statului din ţara noastră şi disputele — din ce în ce mai exagerate şi mai pătimaşe — încinse între partizanii şi adversarii regiei de Stat, născute tocmai din această cauză. Toată furtuna din ultima vreme în jurul fostei Case Autonome a Pădurilor Statului ar fi încetat la prima cercetare obiectivă a rezultatelor atinse prin forma de comercializare ce i s'a acordat în 1930. Pe baza unui astfel de material şi sarcina legiuitorului chemat azi să corecţeze unele din dispoziţiunile din trecut, ar fi fost cu mult uşurată, iar ameliorările ce se urmăresc ar fi răspuns cu adevărat necesităţilor reale.

„Dările de seamă", publicate de fosta Casa Pădurilor n 1927 şi 1928, trebuiau continuate şi pe cât posibil perfecţionate.

Gh. I. Ionescu

Wald und Holz.

Ein Nachschlagebuch für die Praxis der Forstwirte, Holzhändler und Holzindustriellen. Herausgeber: Dr. Dr. Ing. e. h. Wappes in Verbindung mit zahlrei-

chen Mitarbeitern. Verlag: J. Neumann-Neudamm und Berlin und Carl Gerold's Sohn-Wien.

Literatura germană forestieră, atât de bogată, şi-a mărit patrimoniul, în ultimul timp, cu încă o lucrare de mare valoare practică. După cum se arată şi în subtitlu, avem deaface în cele le faţă cu un fel de aide-mémoire, plănuit pentru nevoile de ordin practic, cari s'ar putea pune în primul rând silvicultorului, comerciantului şi industriaşului de lemn. Pentru a-i înţelege însă nivelul, trebuie să ne gândim la profesioniştii respectivi din mediul rafinat şi pretenţios german. Succesul şi utilitatea pe care au dovedit-o lucrările austriace „Vademecum für den Landwirt" şi mai cu seamă „Vademecum für die Forst-und Holzwirtschaft (von Marchet-Hitschmann, 1928, Wien) au fost motiv de îndemn la pregătirea lucrării de faţă. Ea a fost, dealtfel, concepută şi executată pe aceleaşi baze ca şi lucrarea austriacă similară pomenită mai sus. Colaboratorii — 66 la număr — sunt aproape aceiaşi ca şi ai acesteia din urmă. Totuşi trebue să-i recunoaştem o mai precisă, o strict precisă dispoziţie a materiei în sensul sistematicei şi o serioasă ameliorare în compunerea şi tratarea diferitelor chestiuni. In a doua linie este de remarcat adoptarea sa în părţile speciale la împrejurările Germaniei şi la condiţiunile silviculturii germane.

Materia este dispusă în două părţi şi un apendice. Prima parte se ocupă cu generalităţi.

Măsuri şi norme (sistemele principale de măsuri, greutăţi, etc., transformările lor în sistemul metric; date, sub formă tabelară, a diverselor legi fizice, sistemele monetare ale diverselor state, etc.); chestiuni de circulaţie şi de salvare; dicţionar uzual forestier german-francez-englez şi vice versa.

A doua parte este consacrată economiei forestiere. In cadrul acestei părţi, materia este dispusă în 9 capitole:

I. Efectul diverselor munci, sub formă de cantitatea de muncă necesară efectuării diverselor lucrări forestiere, rezistenţe, etc.; II. Meteorologie şi climatologie; III. Soluri; IV. Botanică forestieră; V. Producţiunea forestieră (Silvicultura, Technologia lemnului, Protecţia pădurilor, Culturi speciale); VI. Orânduirea exploatăţiunii forestiere (Geodezia şi topografia, Dendrometria, Creşteri, Amenajament, Estimaţia, Contabilitatea şi bilanţul); VII. Administraţia forestieră; VIII. Construcţiuni forestiere; IX. Exploatăţiuni anexe (Vânătoarea şi creşterea câinilor, Piscicultura şi pescuitul). Lucrarea apare sub formă de fascicule (18), în două volume (I=fasc. 1—11; II=fasc. 12—18). Costul de subscripţie al unei fascicule a fost fixat la 3,30 RM. (cca 132 lei) plus porto. Lucrarea gata ar costà cca. 2800 lei. Până în prezent avem la dispoziţiune 16 fascicule.

Aşa cum se prezintă lucrurile, credem că această lucrare este de o excepţională utilitate pentru practicianul rafinat într'ale pădurii, comerţului şi industriei lemnului.

Dispoziţia logică a materiei, tratarea concisă şi luminoasă a chestiunilor, fac dintr'însa un admirabil instrument de precisă şi rapidă deslegare a problemelor ce se pot pune zilnic profesioniştilor respectivi. Păcat că este atât de scumpă, pentru nivelul valutar al interesaţilor români.

Se poate procură prin librăria „Cartea Românească", la preţul de catalog adică fără nici-un adaus de porto, schimb, etc.

Ing. Dr. **Ilie C. Demetrescu**

Kurt Hielscher: „La Roumanie".

Album cu 300 fotografii, tipărit la Leipzig, Brockhaus, având şi o frumoasă prefaţă de D-l Octavian Goga, această nepreţuită carte e o superbă antologie a priveliştilor ţării româneşti, făcând un enorm serviciu propagandei în favoarea turismului.

O tehnică fotografică desăvârşită, cu un ochiu de fin estetician, care a ales motivele din mediul rustic, necontrafacut sau nepierdut sub fardul pseudo-civilizaţiei, — autorul a pus suflet, dovedindu-se şi un interpret rafinat al naturii.

Atâtea ferestre deschise, — de un străin cu suflet românesc, — asupra comorilor acestui binecuvântat pământ pe care nu ni-l cunoaştem şi preţuim indeajuns!

Clădiri vechi şi rustice, costume simple, arhaice, ciobăneşti cu mioare, culmile Carpaţilor, Codrii Bucovinei, Vraja Deltei Dunării şi a Batovei, Ciahlăul şi Bistriţa, Moţii şi viaţa ţăranului — neidealizat, — adevărat folclorism în culori. Explicaţii în 4 limbi: franceză, germană, engleză şi română.

Cartea e un tezaur şi o recomand oficialităţii noastre şi camarazilor silvici.

Cezar Cristea

REVISTA REVISTELOR

ALLGEMEINE FOST-UND JAGD-ZEITUNG.

1934 Januar.

Vanselow, Prof. Dr.

Wuchsformen der Kiefer in Deutschland.

Formele de creştere ale pinului în Germania.

Se încheie partea primă a acestui studiu semnalat în cele două caete precedente ale revistei respective.

De astădată, se expun factorii numerici cari caracterizează tipurile de arbori din diferitele unităţi de creştere în Germania.

Koehler, Dr.

Trockenastung von Fichtenbeständen.

Elagarea artificială a crăcilor uscate în arborete de molid.

După o practică de 30 de ani a acestei operaţiuni, se înseamnă în acest articol rezultatele constatate într'o pădure oarecare, atât sub raport tehnic cât şi economic.

Burckhardt.

Öffentliche Hand und Forstpflanzenzucht.

Instituţiile publice şi producţia puieţilor de pădure.

Se critică şi condamnă în genere amestecul nemăsurat din ultimii ani ai instituţiilor de drept public în producţiune. In mod special se arată tot răul pe care l-a provocat concurenţa nedreaptă pe care astfel de imixtiuni au provocat-o industriei de culegerea şi selecţionarea seminţelor de pădure şi producţiei de puieţi.

Abetz Dr.

Die Ermittelung des forstlichen Betriebserfolgs unter besonderer Berücksichtigung der seitheringen Arbeiten des Ausschusses für forstliche Betriebswirtschaft und Statistik des Deutschen Forstvereins.

Stabilirea rezultatului exploataţiunii forestiere cu specială considerare a activităţii de până în prezent a comisiunii de exploataţiune şi statistică forestieră a societăţii germane de statistică.

Autorul este un specialist de marcă în materie. Articolul de faţă este consacrat unei priviri de ansamblu a chestiunii.

Vorkampff-Laue, Dr.

Schätzung stehender Holzbestände.

Aprecierea volumului arboretelor.

Se încearcă o combinare a metodii aprecierii volumului arboretelor din ochi şi cu ajutorul tabelelor de producţie.

Recenzii:

1) Keller P., Dr.: Die postglaziale Entwicklungsgeschichte der Wälder im Norditalien;

2) Baseler I., Dr. Ing.: Urwaldprobleme in Nordanatolien;

3) Mitteilungen des Fachausschusses für Holzfragen beim Verein Deutscher Ingenieure und Deutschen Forstverein;

4) Nowak: Chemische Holzverwertung;

5) Untarn I. C.: Der europäische Holzhandel mit besonderer Berücksichtigung Rumäniens;

6) Fink W. Fr., Dr.: Die Organisation der preussischen Staatsforstverwaltung in ihrer geschichtlichen Entwicklung:

7) Diel K.: Theoretische Nationalökonomie;

8) Ebner A.: Der gemeinschaftliche Jagdbezirk;

9) Handbuch für das gesamte deutsche Schrifttum der Landwirtschaft, Forstwirtschaft, des Garten u. Weinbaues usw... Jahrgang 1932. Von Arland;

10) Ehrenberg P., Dr.: Der Bau des Ackerbodens;

11) Niklas H., Prof. Dr.: Literatursammlung aus dem Gesamtgebiet der Agrikulturchemie;

12 Der Grosse Herder.

I. C. Dem.

L'ALPE.

No. 1, 1934.

G. di Tella.

Per la montagna italiana. Dalla legge forestale del 20 Guigno 1877 alla legge sulla bonifica integrale de 13 Febr. 1933 (3 pag.).

Pentru munţii italieni. De la legea forestieră din 20 Iunie 1877 la legea îmbunătăţirii integrale din 13 Februarie 1933.

Ideea protejării pădurilor şi a restaurării munţilor a fost prima dată prevăzută juridic în legea din 1877. Opera de restaurare a munţilor a fost considerată diferit şi disputată tehniceşte de Ministerul Lucrărilor Publice şi Ministerul Agriculturii până în 1933.

Lucrările de technică inginerească pură cari s'au făcut, nu au dat rezultatele aşteptate. In urma campaniei de lămurire a rolului pădurii în astfel de lucrări, dusă prin congresele forestiere şi susţinută în revista „l'Alpe", prin legea din 13 Febr. 1933 s'a ajuns la recunoaşterea principalei valori a lucrărilor forestiere şi la o colaborare strânsă între inginerie, silvicultură şi agricultură.

Dott. Alfonso Lenzi.

La Sila e la sua valorizzazione (7 pag.).

Sila (Calabria) şi valorificarea sa.

Se vorbeşte de măsurile ce se pot lua pentru valorificarea imensului platou înalt al regiunei Sila din Calabria prin o creştere rațională a vitelor.

Sunt necesare lucrări de îmbunătăţiri funciare şi ameliorarea furajelor. Staţiunea de Chimie Agricolă din Roma a făcut locuri de încercare în acest scop.

G. di Tella.

Un problema di assestamento forestale (4 pag.).

O problemă de amenajare forestieră.

Se compară metoda de amenajament a lui Masson corectată de Schaeffer cu metoda din normele italiane de amenajare.

L. Puecher-Passavalli.

Esperienze comparative sull'epoca del trapianto delle conifere nei vivai forestali (5 pag.).

Experienţe comparative asupra epocii transplantării coniferelor în pepinierele forestiere.

Se expune modul în care au fost făcute timp de doi ani (1930—1932) experienţele de acest gen la Staţiunea de experimentaţie forestieră din Florenţa şi rezultatele obţinute. S'a încercat cu Pseudotsuga toxifolia şi Cupresus sempervirens var. horizontalis.

Experienţe de acest gen sunt făcute de Dott. Tomè şi C. Man. Ing. Magno pentru Abies alba, Pinus nigra şi Picea excelsa.

Rezultatele arată cât de deosebit se comportă la transplantare în pepinieră diversele conifere.

La „Precizări şi note practice":

Activitatea Comisiunii de Silvicultură a Academiei regale de Agricultură.

Comisiunea s'a ocupat în deosebi de studii privitoare la ameliorarea producţiei pădurilor prin transformarea lor în păduri cu esenţe preţioase, carbonizarea ramurilor subţiri în cuptoare metalice de formă specială, utilizarea gazogenelor cu cărbuni de lemn în întreprinderi agricole şi completarea monografiilor regiunilor mai importante din Toscana.

Ancheta Institutului internaţional de agricultură asupra incendiilor de păduri.

Rezultatele anchetei au apărut publicate în volum.

Surprinzătoarele aplicaţiuni ale fotogrametriei.

Se poate determina dintr'odată: suprafaţa pădurii, numărul arborilor, diametrul coronamentului, înălţimea arborilor, suprafaţa totală de întindere a coronamentului.

Nomenclatura tipurilor de humus.

Uniunea internaţională a Institutelor de cercetări forestiere a adoptat oficial clasificarea simplă şi clară propusă de Dr. Bonebusch la Congresul dela Nancy în 1932.

La „Viaţa forestieră în străinătate".

Finlanda — Noua utilizare a lemnului de mesteacăn.

Germania — Un vast plan de reîmpădurire.

Norvegia — Mărirea şi crearea de păduri.

Palestina — Problema reîmpăduririlor.

Spania — Noua lege a reîmpăduririlor.

Statele Unite America — Achiziţia de noui păduri de Stat.

Elveţia — Lemnul naţional în substituirea benzinei şi la construirea gazogenelor.

— Propaganda forestieră cu ajutorul cinematografului.

Recenzii.

A. Agostini. — Le quercie nei boschi italiani.

Sacco F. — Le Alpi.

Dott G. Pontecorvo. — Considerazioni sui rapporti tecnici ed economici fra agricoltura e selvicoltura in Toscana.

Bresadola G. — Funghi mangerecci e venenosi.

Volanti Ugo. — Bonifica dei pascoli.

Valeriu Dinu. — Der Rumänische Wald.

Barbey A. — Les insectes forestiers du Parc National Suisse.

Doswiadczalnictwo Lesne. — Ricerche forestali.

Bonifica integrale. — Se dau date asupra aplicării legii ameliorațiunii integrale.

Urmează interesante „însemnări și ecouri".

N. G. G.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN

No. 1/934.

Prof. Dr. E. Hugo Vogel.

Die Wahrheit über den Personalstand der Hochschule für Bodenkultur.

Adevărul asupra personalului școalei superioare de cultura solului.

Se dă un răspuns unui ziar care a afirmat unele neexactități asupra personalului școalei, lămurindu-se adevărata situație.

Dr. Ing. Josef Berger.

Bodenuntersuchungen in der Flyschzone des östlichen Wienerwaldes mit besonderer Berücksichtigung forstlicher Standortspflanzen.

Cercetări asupra solului în zona flișului a pădurii Vieneze de est, cu considerațiuni speciale asupra plantelor forestiere locale.

După ce se face o descriere a regiunii (situație, climă, sol, formațiuni vegetale), se arată cercetările făcute asupra aciditătii solului și asupra proprietăților fizice ale acestuia, arătându-se, pentru diferite cazuri, plantele respective.

N. R.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

1934, Ianuarie, caet 1.

Dr. Ing. Franz Rollmann.

Bemerkung über Wesen und Wert des Holzes.

Observațiuni asupra naturii și valoarei lemnului.

Ultimele descoperiri privitoare la structura lemnului și rezultatele cercetărilor proprietăților lui, arată că lemnul va câștiga din ce în ce mai mult în importanța sa ca material de construcții.

Un interesant raport.

Hellwig, Oberregierungsrat.

Lupinenunterbau.

Introducerea lupinului sub arboret.

Se arată procedeele technice și rezultatele introducerii lupinului în arborete pure, lângă Weiden (Bavaria).

Dr. Borchers.

Das Verhalten der Lärche in braunschweigischen Forstamtsbezirk Grünenplan.

Laricele în ocolul Grünenplan din Braunschweig.

(Contribuție la problema laricelui).

Se studiază condițiile de vegetație ale pădurilor din ocolul Grünenplan, urmărindu-se în special vegetația și importanța laricelui pentru pădurile de acolo, pe diferite feluri de sol.

Articolul se termină în caetul 2/934.

Recenzii.

— Jahresbericht des Deutschen Forstvereins 1932. Ed. „Der Deutsche Forstwirt". Berlin.

Caet 2. 1934. Ianuarie.

Gustav Fellmeth.

Autosteinbrecher im Forstbetrieb.

Maşina de spart pietre în exploatarea forestieră.

Se descrie o astfel de maşină, se arată felul de întrebuinţare, randamentul şi rezultatele ce le-a dat în timp de 10 ani de întrebuinţare la Spiegelau (Bavaria).

I. S. Melechow.

Zur Frage der natürlichen Verjüngung der Fichte auf Brandflächen.

In chestiunea regenerării naturale a moliftului pe suprafeţele incendiate.

Cercetările făcute pe o suprafaţă pe care pădurea a fost incendiată în 1913, arată că moliftul se regenerează foarte bine din primii ani având deci caracter de „pionier". Pădurea este de tipul Picetum hylocomiosum.

O mare influenţă asupra regenerării o au resturile de arbori doborîţi şi buturugile. Puieţii se instalează aproape numai la adăpostul lor.

Dr. Borchers.

Das Verhalten der Lärche in braunschweigischen Forstamtsbezirk Grünenplan.

Laricele în ocolul Grünenplan din Braunschweig.

(Vezi mai sus caet 1/934).

Recenzii.

Die sozialistische Rekonstruction der Holzindustrie im 2. Jahrfünft, de G. Herbeck. Moscova 1933 (ruseşte).

Arbeiten der Unionskonferenz zur Rekonstruction der Holzindustrie in 2. Jahrfünft. Moscova 1932 (ruseşte).

N. R.

JOURNAL OF FORESTRY.

Ianuarie 1934.

Editorial.

Where Is the Money Coming From?

De unde să luăm banii?

Autorul, Henry M. Meloney, răspunde unei controverse iscate în U. S. A. pe tema folosirii fondurilor publice, destinate pentru crearea şi ameliorarea domeniului forestier al Statului.

A. E. Wackerman.

Allocating Cutting Budgets by Means of a Forest Sky Line Graph.

Determinarea posibilităţii normale cu ajutorul unui grafic.

Metoda grafică expeditivă pentru determinarea creşterii totale a unei păduri şi pentru stabilirea posibilităţii anuale normale.

Walter P. Taylor.

Some Animal Aspects of Reforestation and Erosion Control.

Câteva aspecte zoologice ale controlului reîmpăduririi şi eroziunii.

Frank A. Wangh.

The Forest Margin.

Marginea pădurii.

Marginea pădurii prezintă aspecte ecologice şi floristice diferite de interiorul acesteia. Autorul, profesor de arhitectura grădinilor şi peisagiu, arată speciile cele mai indicate a se utiliza la împăduriri, pentru a ridica frumuseţea „scenică" a pădurilor.

C. B. Bidwell and W. C. Bramble.

The Strumella Disease in Southern Connecticut.

Boala Strumella în Connecticut de Sud.

Ciuperca Strumella coryneoidea cauzează cancerul stejarilor din provincia amintită. Ca măsuri de combatere se indică scoaterea din arborete a arborilor atacaţi.

E. F. Rapraeger.

How Motor Trucks Are Used in Douglas Fir Logging.

Cum se întrebuinţează auto-tractoarele în transportul buştenilor de Douglas.

O scurtă descriere a ingenioaselor procedee de scoatere şi transport, folosite deja de mult în regiunea Pacificului şi introduse de curând şi în Statele Washington şi Oregon.

R. R. Reynolds.

Volume Tables to Fixed Top Diameters.

Tabele de volum după diametrul la capătul subţire, fixat mai dinainte.

C. H. Anderson and E. G. Cheyney.

Root Development in Relation to Soil Texture.

Desvoltarea rădăcinilor în legătură cu structura solului.

Cercetări cu privire la înrădăcinarea puieţilor de Pinus ponderosa, Picea glauca şi Abies fraseri, la diverse amestecuri de soluri.

Charles A. Abell.

Influence of Glase Storms upon Hardwood Forest in the Southern Appalachians.

Influenţa furtunilor de grindină asupra pădurilor de foioase în Appalachianii de Sud.

William T. Cox.

Forestry in Brazil.

Silvicultura în Brazilia.

O descriere generală a pădurilor depe Valea Amazonului şi din alte părţi ale Braziliei, făcută de organizatorul serviciului silvic al acestei ţări.

Allen Goodspeed.

A Modified Plot Method of Timber Cruising Applicable in Southern New England.

O metodă modificată de estimare a volumului arboretelor, aplicabilă în Noua Anglie de Sud.

J. Paul Miller.

The Place of Game Management in New England Forestry.

Locul cultivării vânatului în silvicultura nouei Anglii.

R. F. Kroodsma.

School Forests in Michigan.

Pădurile şcoalelor în Michigan.

Pentru propaganda forestieră şi în special pentru cultivarea dragostei de pădure la tinerele generaţii de şcolari, s'a afectat fiecărei şcoale din acest stat câte o pădure, în care elevii fac excursii conduşi de silvicultori.

Ralph K. Day.

Forestry and Land Use in the Central States.

Silvicultura şi utilizarea terenului în Statele centrale.

Henry E. Clepper.

Writing the News of Forestry.

Scriind noutăţi despre silvicultură.

Hermann Kranch.

Diameter Growth of Ponderosa Pine as Relates to Age and Crown Development.

Creşterea în diametru a pinului ponderosa în relaţie cu vârsta şi desvoltarea coronamentului.

Herman Kranch.

Does it Pay to Reserve Thrifty Mature Trees of Ponderosa Pine for Future Cutting?

Rentează să rezervăm arbori maturi de pin ponderosa pentru tăerile viitoare?

Paul W. Stickel.

Weather and Forest Fire Hazard with Special Reference to the Upper Altitudinal Spruce-Balsam Fir Region of Northern New-York.

Starea vremii şi probabilitatea incendiilor de păduri, cu referinţă specială asupra regiunii de altitudine superioară a moliftului balsamifer din nordul statului New-York.

J. H. Aughanbaugt.

Yield of the Oak-Cestnut-Hard Pine Forest Type in Pensylvania.

Producţia tipului de pădure stejar-castan-pin tare în Pensilvania.

Articole scurte şi note; reviste; chestiunile Asociaţiei, etc.

D. A. S.

LENICKA PRACE.

No. 1. 1934.

Ing. Dr. Ant. Klecka.

Importanţa fagului în desvoltarea pădurii Sumava.

Alph. Hilitzer.

Pinus cembra pe muntele Popadija.

Muntele Popadija este a treia staţiune din Rusia Subcarpatică, unde se găseşte Pinus cembra.

Se descrie staţiunea.

Alois Nechleba.

Solul degradat ca piedică pentru desvoltarea sănătoasă a pădurii.

Dr. B. Stary.

Alunecări de pământ în pădurile Moraviei de Est (Valassko).

Pe suprafeţele tăiate ras, cu soluri marnoase, în perioadele cu ploi abundente, se produc foarte adesea alunecări de straturi. Alunecările pot fi evitate prin plantaţiuni cu salcie căprească, anin alb şi negru, plop alb şi plop tremurător.

Ing. D. Jancentkovsky.

Apariţia lui Liparis dispar L. în ocolul Rafajna.

Autorul expune rezultatele observaţiunilor făcute în ocolul Rafajna din Rusia Subcarpatică, asupra apariţiei lui Liparis dispar în pădurile de stejar şi efectele lui asupra pădurii.

S'a aplicat şi metoda de control a Prof. Dyk, bazată pe mirosul femelelor.

Ing. Boh. Polansky.

Despre construcţia altimetrelor şi dendrometrelor executate în ultimul timp şi câteva proecte de noui modele de altimetre. **N. R.**

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 1 Ianuarie 1934.

J. Braun-Blanquet.

Association végétale climatique et climax du sol dans le Midi méditerranéen.

(Communication de la Station internationale de Géobotanique méditeranéenne et alpine No. 25).

Asociaţiunea vegetală climatică şi climaxul solului din Sudul mediteranian.

Autorul constată că orice clasament biogeografic raţional trebue să ţină seama de delimitarea exactă a diverselor climaxuri, cari sunt stadii terminale în evoluţia solurilor.

După ce studiază phytosociologia şi morfologia profilului Stejărişului de Yeuse (Quercetum ilicis) — asociaţie climatică terminală care delimitează regiunea mediteraniană spre Nord, — autorul arată că studiile viitoare se vor pronunţa dacă profilul pedologic al acestei asociaţiuni, chimiceşte, e tot atât de caracteristic ca din punctele de vedere morfologic şi fizic.

Roger Ducamp.

Protection de la Nature en vue du retour des peuplements à des formes primitives.

Le parc national Suisse.

Ocrotirea Naturii în vederea întoarcerii arboretelor la formele primitive.

Parcul naţional elveţian.

Articolul se referă la lucrarea entomologului forestier A. Barbey asupra Parcului naţional elveţian, al cărui vast teritoriu oferă multe şi variate aspecte forestiere.

In legătură cu readucerea arboretelor acestui parc la starea primitivă, se comentează aprecierile făcute de autor asupra mediului forestier, descripţiei şi biologiei insectelor precum şi concluziile şi propunerile pentru viitor.

Alberto Cotta.

Contribution à l'étude des terrains incultes (Ageorgetonomie).

Traduction de M. Pierre Buffault.

Contribuţiune la studiul terenurilor inculte.

Producţia terenurilor inculte, în Italia, este bazată pe mijloace neraţionale. Intre cauzele acestei stări de lucruri stau, greutatea studiului acestor terenuri care presupune cercetări în domenii distincte: silvicultura şi alpicultura, precum şi lipsa unei viziuni de ansamblu a problemei.

Tendinţa recentă, de a se baza silvicultura şi alpicultura pe phytogeografie şi ecologie, nu rezolvă complet problema.

Influenţa diverselor specii asupra solului. stadiile succesiunii vegetaţiunii, legile asociaţiunilor naturale a speciilor, raporturile între specii şi cu mediul exterior, sunt chestiuni pe cari autorul le cercetează amănunţit şi le aşează la baza adevăratei ştiinţe a solurilor inculte, pe care trebue să se fondeze silvicultura şi alpicultura.

G. Huffel.

L'emploi des engrais azotés en sylviculture.

Intrebuinţarea îngrăşămintelor în silvicultură.

Autorul alătureză rezultatele cercetărilor de teren şi laborator, făcute de Henry în Franţa şi Lang în Germania, referitor la îngrăşămintele azotate în silvicultură.

In concluzie arată că cercetările recente din Germania confirmă experienţele

anterioare din Franţa: îngrăşămintele azotate sunt inutile atât în pădure cât şi în pepiniere.

L. Lavauden.

Un exemple de dégradation végétale dans les Basses-Alpes.

Un exemplu de degradare vegetală în Alpii de Jos.

Contrar ideii că despădurirea Alpilor este o legendă, cu ajutorul unui document din 1832, autorul demonstrează că la începutul secolului al XVIII-lea în Valea Jabronului, la Valbelle, a existat o pădure care avea 200 exemplare de codru bătrân.

E. Rabouille.

Encore le trouble d'aménagement.

Tot turburarea de amenajament.

Se expune un procedeu rapid, exact şi pe înţelesul tuturor pentru calcularea pagubelor în pădure provocate de incendii şi iepuri de casă.

Autorul arată că acest procedeu simplifică procesele privitoare la stricăciunile specificate, prin faptul înţelegerii lui de către magistraţi şi părţi.

Recenzii:

Le Manuel de l'Arbre.

Se recenzează a 8-ta ediţie, a acestei cărţi, al cărei autor este conservatorul Emile Cardot, apărută prima dată în anul 1907.

Jurisprudence.

Revue des Eaux et Forêts de janvier 1884.

Cronique Forestière.

L'Histoire de la Forêt française

Un bel exemple de mise en valeur de terrains incultes.

Le Domaine d'Utrecht.

Le reboisement en Palestine.

La concurrence des racines.

A. C. Fălciu

SILVA.

No. 9—10.

V. Dietrich, München.

Zur Ausgestaltung der forstwirtschaftlichen Unterrichts.

In chestiunea organizării învăţământului forestier.

Aut. precizează că examinează chestiunea din punctul de vedere al condiţiunilor speciale germane. Totuşi articolul cuprinde şi părţi de un interes general. In mod principial D. cere a se păstra şi a se adânci caracterul ştiinţific al pregătirii viitorilor giranţi şi conducători ai serviciilor silvice. Aceasta ca răspuns la unele manifestaţiuni cari tăgăduesc o astfel de necesitate. D. distinge între pregătirea ştiinţifică care cade în sarcina Şcoalei şi cea formal-administrativă care trebue rezervată stagiului premergător primirii definitive în serviciu. Ţelul învăţământului nu trebue să fie „dresagiul" viitorului girant silvic, ci înţelegerea şi pătrunderea multiplelor probleme pe cari el va avea a le rezolva în viaţa practică. Ţinând seamă de multilateralitatea învăţământului silvic, D. cere a se deosebi între acele materii cari trebuesc studiate şi aprofundate, b) între cele cari, în vederea chemării silvicultorului, nu trebuesc ignorate, c) între cele mai mult ori mai puţin cunoscute din timpul studiilor liceale şi cari au nevoe numai a fi împrospătate sau complectate. Aşa fiind, baza învăţământului va fi pe de o parte Botanica şi Geologia generală şi Biologia, pe de altă parte economia naţională. Pe aceste două grupuri se reazimă ştiinţele principale a-

plicate, de orice ordin ar fi (biologic sau economic). Faţă de cursurile principale, astfel concepute, D. clasează ca cursuri ajutătoare — cele cari trebuesc împrospătate sau complectate, sau enciclopedic tratate — matematicile, chimia, fizica, dreptul, apoi agricultura, vânatul, pisciculura şi altele. D. nu vrea ca toate problemele de natură economică, juridică sau tehnică — în afară de cele pur silvice — cu care silvicultorul în cariera lui poate va avea odată a face, să formeze obiectul unor cursuri obligatorii, ci opineză că, prin specializarea facultativă în unele direcţiuni a unor elemente, interesele proprietăţii forestiere (ale statului mai ales) vor fi mult mai bine servite. După părerea lui — pentru a da un exemplu — construcţia drumurilor nu necesită un curs special, ci poate fi foarte bine şi suficient tratate în cursul de exploatarea pădurilor. In caz de lucrări mari şi dificile de această natură, sau se vor găsi în administraţiile silvice elemente specializate sau — de ex. la Stat — se va recurge la specialişti în această materie. Din contra, cursurile de specialitate silvică trebuesc cât mai mult desvoltate, iar studenţii nu trebue să se mulţumească a i-magazina o sumă de cunoştinţe, ci trebue să activeze ei înşişi în seminare laboratoare şi pe teren.

In sfârşit, D. se ocupă pe larg de chestiunea examenelor care, în Germania, unde există mai multe şcoli de specialitate silvică şi unde studenţilor le este permis a-şi face studiile succesiv la două sau mai multe din ele, prezintă un deosebit interes. Se înţelege că dispoziţiunile privitoare la examene trebuesc armonizate pentru ca din dreptul de a trece dela o şcoală la alta să nu rezulte mari inconveniente pentru docenţi şi pentru studenţi.

Pentru D. examenele nu trebue să aducă numai dovada că candidaţii şi-au însuşit o sumă de cunoştinţe, ci trebue să evidenţieze că ei au luat parte activă la discuţiunile în seminare, la lucrările în laboratoare, la excursiuni, în fine la cercetări rezervate staţiunilor de experimentaţie cari — după D. — trebuesc alăturate instituţiunilor de învăţământ.

No. 11.

F. Laerisch.

Das Wild im Wirtschaftswalde.

Vânatul în pădurile de raport.

Un articol — răspuns la un articol al profesorului Bernhard, rezumat în Rev. Păd. din Dec. 1933 pag. 831. Dacă în acest din urma B. ajunge la concluzia că vânatul în pădurile îngrijite de astăzi trebue simţitor redus, pentru ca cultura silvică să nu fie stânjenită sau chiar făcută imposibilă, aut., deşi recunoaşte multe din aprehensiunile lui B. ca întemeiate, totuşi crede că concluziunile la care a ajuns sunt exagerate şi pledează pentru menţinerea unui stok mult mai mare de vânat decât cel admis de B. Pentru aceasta însă cere o susţinere a vânatului mai ales iarna, dar şi vara, prin oferire de nutret, un lucru nu tocmai costisitor în raport cu folosul material şi cultural pe care el îl prezintă. In sfârşit relevă folosul cultural al râmătorilor a căror reintroducere în păduri o cere cu insistenţă.

No. 1—2. 1934.

V. Dietrich.

Forstbetriebswirtschaftliche Zeitfragen.

Chestiuni de actualitate în legătură cu conducerea raţională a domeniului forestier — a gestiunei raţionale.

Relevând desechilibrul care adesea ori poate fi constatat în acţiunea publică şi

privată, ba şi în cea ştiinţifică prin faptul că unor anumite probleme se dă precădere în dauna altora şi deci în dauna interesului general, autorul examinează din acest punct de vedere acţiunea forestieră şi face propuneri pentru organizarea mai raţională, mai corespunzătoare nevoilor de azi a acestei acţiuni sau cu alte cuvinte a gestiunei forestiere. In cândul întâi insistă asupra necesităţii de a se organiza acţiunea forestieră astfel ca să existe armonie între satisfacerea intereselor particulare şi celor generale. Acest lucru crede că tocmai în economia forestieră poate fi realizat, relativ uşor. Apoi pledează pe larg pentru împlinirea gândirei şi acţiunei tehnice şi a celei economico-raţionale şi pentru conceperea dinamică a problemelor forestiere în opoziţie cu cea statică care prevaleză astăzi. Pentru realizarea acestei idei cere o mai mare libertate de acţiune a agenţilor de execuţiune, cari adesea ori, prin dispoziţiuni preconcepute din partea organelor de conducere, sunt stânjeniţi în luarea măsurilor potrivite cu condiţiunile locale. Amenajistul să nu fie în loc pe agentul de execuţiune cărui îi incumbă lucrări de cultură silvică.

Comptabilitatea comercială, după Dietrich, nu se împacă cu condiţiunile speciale ale producţiunei forestiere în care factorii-organici joacă un prea mare rol pentru ca ea să fie încătuşată în proceduri comerciale. Bilanţarea forestieră pentru ca să ne servească ca dreptar în chestiuni de rentabilitate, în stabilirea raportului susţinut, în organizarea gestiunei raţionale, trebue să rezulte din comptabilizarea, pe măsură ce se produc, a faptelor de venituri şi cheltueli, realizate sau efectuate conform cu prevederile amenajamentului. Acest lucru astăzi este mai totdeauna imposibil, de oarece operatele actuale se mulţumesc numai cu rânduirea lucrurilor din punctul de vedere tehnic fără a luat în consideraţiune problemele financiare şi economice. Şi totuşi raportul susţinut trebue stabilit nu numai din punctul de vedere material ci şi din cel al valorii şi al costului materialului.

No. 3/1934.

Dr. Hemann Zell

Vom Mischwalde.

Despre pădurea amestecată.

Tendinţele autarhice, caracteristice pentru viaţa economică de după războiu, se manifestă astăzi şi în economia forestieră. Determinat de împuţinarea sau chiar dispariţiunea din păduri a multor specii foioase, se urmăreşte astăzi în Germania reintroducerea lor în arborete brăcuite sau în cele constituite aproape exclusiv din răşinoase. Aceasta nu numai pentru consideraţiuni culturale cari mai de mult au fost invocate pentru susţinerea amestecului speciilor, ci mai ales pentru motivul de a nu mai fi silit, ca acuma, a importa acele specii de peste hotare.

Aut. descrie cum a procedat într'un caz special pentru ameliorarea şi îmbogăţirea în acest sens a unui complex păduros de apr. 8800 ha. tratat parte în crâng, parte în codru. In cursul a 7 ani (1926—33) au fost plantate 11 feluri de foioase — alese de sigur nu la întâmplare ci după indicii staţionale locale în număr de apr. ½ milion. Pentru asigurarea prinderilor s'a dat — cu excluderea totală a semănăturilor — precădere plantaţiunilor în pâlcuri, grupe şi bande faţă de cea cu indivizi izolaţi. Potrivit cu experienţa câştigată, în timpul din urmă s'a operat din ce în ce mai mult cu plante mari în locul celor mici cărora se dăduse preferinţă la început. Dispozitivul strâns (0.70×0,70) a făcut în acelaş timp loc unuia mai distanţat (1.50×1.50—2.50×

2.50). Aut. înşiră condiţiunile ce trebuesc îndeplinite pentru a nu cheltui — mai ales în crânguri — banii şi munca în zadar. Cu toate acestea sunt împrejurări cari nu pot fi prevăzute sau nu pot fi stăpânite şi cari şi în cazul special de care este vorba în ciuda tuturor precauţiunilor, au prilejuit insuccese parţiale. Mai ales vânatul: cerbii, porcii, căprioarele, apoi şoarecii au produs pagube simţitoare. De altfel însă, graţie înjghebării prudente a operaţiunilor, ele au reuşit şi încurajează a continua pe calea aleasă.

Nr. 4/5—1934.

Dr. Ing. E. Schairer.

Grenze und Möglichkeit der chemischen Bodenverbesserung.
(Aus der Bodenkundlichen Abteilung der Würt. Forstlichen Versuchsanstalt).

Limite şi posibilităţi de ameliorare chimică a solurilor.

A fost şi este o credinţă general acreditată, cum că amendarea cu calciu a solurilor influenţează în bine natura fizică a lor şi în special structura lor firimicioasă. Există însă şi autori cari neagă această înrâurire fericită a calciului sau cari îi atribue chiar urmări contrarii.

Pentru a lămuri această controversă, autorul a făcut cercetări de laboratoriu şi pe teren şi ajunge la concluziunea că afânarea artificială a solurilor stă în raport direct cu natura şi cu cantitatea mijloacelor aplicate precum şi cu gradul de umiditate a terenului.

No. 6.

R. Kleinschmit und G. Deines.

Ist die Trockentorffrage gelöst?

Chestiurea turbei uscate a fost ea rezolvată?

Un articol de polemică.

Prof. Dr. Eckstein.

Forstliche Beobachtungen auf Mallorca.

Observaţiuni forestiere pe insula Mallorca.

Arborele de pădure tipică pentru insulă este Pinus halepensis, despre care autorul dă amănunte botanice şi silvice.

No. 7.

Prof. Dr. K. Friederichs.

Warum werden die Kiefernwälder und ihre Teile in ungleichem Masse von Raupen heimgesucht?

De ce pădurile de pin sau porţiuni din ele sunt încercate de omizi în măsură ieşgală.

Aut. răspunde la întrebarea pusă prin afirmarea că atacul omizilor se concentrează în acele părţi în care temperatura este mai ridicată şi susţine că diferenţele de încălzirea aerului pot fi constatate în diferitele puncte ale pădurilor, pricinuite fiind fie de situaţiunea, expoziţiunea şi vecinătatea terenurilor, fie şi mai ales de natura solului, fie în fine de compoziţia şi de consistenţa arboretelor.

W. Bidseil.

Die forstwirtschaftliche Bedeutung der Eibe.

Insemnătatea pentru economia forestieră a tisei.

Există actualmente o mişcare în Germania pentru reintroducere în păduri a acelor specii cari au dispărut aproape din ele ca o urmare a tendinţei de a cultiva aproape exclusiv răşinoasele ca speciile cele mai rentabile. Lăsând la o parte speciile foioase, aut. insistă asupra calităţi-

lor culturale şi tehnice ale tisei cari justifică cele mai energice măsuri pentru păstrarea şi înmulţirea acestei specii valoroase. Tisa, o specie de umbră per excellentiam ar fi predestinată ca element constitutiv în arboretele protectoare de sol (subarborete).

No. 8.

Staatsoberförster Volk in Munster.

Lösung der Trockentorffrage in Nordwest Deutschland?

Soluţionarea chestiunei turbei uscate în nordvestul Germaniei?

Un articol de polemică.

* * *

SUMARSKI LIST.

Nr. 1, 1934.

Redactor-şef Prof. Dr. Ant. Levacovic.

In articolul intitulat „Pentru propăşirea silviculturii icastre" se analizează politica ce trebue dusă pentru a îmbunătăţi situaţia economiei forestiere în Jugoslavia. Se indică următoarele mijloace:

1. Propaganda ideilor forestiere în masele populare.

2. Distribuirea la particulari a tuturor terenurilor desgolite sau rău împădurite ce se găsesc în stăpânirea statului sau a comunelor. Luând caracter de proprietate particulară, aceste terenuri ar fi mult mai bine îngrijite, deoarece s'a dovedit că poporul pe cât de puţin respect are pentru bunurile comune, pe atât de mult preţueşte şi menajează bunurile individuale.

In articolul *„Taxa forestieră şi profitul antreprizei"* se fac o serie de oservaţiuni asupra unui alt articol apărut tot sub acest titlu într'un număr precedent al revistei.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

No. 1, 1934.

Prell, Prof. Dr. H.

Die rechtliche Stellung der Pflanzenhygiene. III. Das Geheimmittelwesen auf Gebiete der Pflanzenhygiene.

Poziţia higienii plantelor în faţa dreptului. III. Ştiinţa mijloacelor de combatere secrete în domeniul higenii plantelor.

Autorul se ridică în contra ţinerii secrete a compoziţiei substanţelor utilizate în combaterea maladiilor plantelor.

Discută definiţia ce trebue dată substanţelor medicale ale plantei şi felul cum ar trebui declarate diferitele categorii de compuşi chimici. Arată importanţa şi necesitatea unei legi în materie de medicamente ale plantelor, a unei farmacopei şi a controlului chimic şi al efectelor substanţelor.

Conchide că protecţia plantelor, ca una din bazele producţiei agricole şi forestiere să fie scoasă de sub tutela industriei.

Existenţa secretului în protecţie împiedică protecţia şi progresul ei.

Graser, H.

Zum Zöblitzer Wirtschaftsverfahren.

Asupra procedeului de gospodărire a masivelor din Zöblitz.

Autorul răspunde unei critici adusă de silvicultorul Putscher, într'un articol cu acelaş titlu.

Vorreiter, Ing. Dr. Leop.

Studien zur Bestgestaltung der Sapine

Studii asupra unei mai bune forme de ţapină.

Formele de ţapină utilizate, nu mai co-

respund noilor necesităţi de industrializare.

In special nu mai pot fi utilizate din cauza pierderilor mari ce nasc din cauza loviturilor de ţapină.

Autorul arată defectele ţapinelor şi arată posibilităţile de îndreptare: elementele diferitelor tipuri vechi şi nouă.

Gr. E.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST—U. JAGDZEITUNG.

Nr. 1, 1934.

C. Schwalbe u. I. Bartels.

Die Trocknung von Rundhölzern.

Uscarea lemnelor rotunde.

Din iniţiativa Societăţii Inginerilor germani s'a format un comitet, care să se ocupe cu Teoria şi Practica uscării lemnelor. Acest comitet a dispus realizarea unei înţelegeri asupra modului cum să se cerceteze această problemă, astfel ca diferitele Institute de Cercetări să nu urmeze aceleaşi căi şi deci să se scutească o muncă dublă.

In această lucrare se publică rezultatele Cercetărilor atribuite Institutului de Cercetări a Lemnului din Eberswald asupra aburirei lemnului şi problema plutitului lemnului rotund.

Aceste cercetări cuprind o parte fizico-chimică şi alta meteorologică.

Aceste cercetări au arătat că lemnul aşezat în picioare se usucă mai repede decât cel aşezat orizontal, atât în atmosfera liberă cât şi sub acoperământ.

Prof. A. Dengler.

Die Wiederaufforstung der Eulenfrassflächen von 1924—25 in den Preussichen Staatsforsten.

Reîmpădurirea suprafeţelor atacate de insecte în pădurile Statului Prusian în anii 1924—25.

In anii menţionaţi au fost uscate prin atacul insectelor suprafeţe de păduri de aprox. 60.000 ha. Costul împădurilor pe ha, s au ridicat la 57—279 R. M. adică 2280—11160 lei (în medie 188 R. M.=7520 lei) şi s'au cheltuit până astăzi în total 500 milioane lei.

H. Müller.

Beiträge zur Geschichte des Wildes und der Jagd in Ostpreussen.

Contribuţiuni la Istoria vânatului şi a vânătoarei în Prusia Orientală.

Istoria vânătoarei se confundă cu aceea a Silviculturei.

Metoda de descriere a fost aleasă pe specii de vânătoare; în această parte a articolului autorul se ocupă de vânatul ursului, râsului şi lupului, bourului, zimbrului, şi elanului.

C. C. G.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

1933 Oktober.

Heske Fr.. Prof. Dr. Ing.

Zum Geleit.

Cuvânt înainte.

Cu acest caet îşi începe apariţia o nouă revistă de specialitate în editura Casei J. Neumann-Neudamm — Berlin, pusă sub conducerea redacţională a Prof. Heske dela Şcoala superioară de silvicultură Tharandt. Scopul urmărit este de a deveni o tribună a problemelor ce interesează economia forestieră mondială. In acest sens se vor publica chestiuni ce pot fi clasate în trei categorii:

1) Referate asupra mişcării forestiere din diferite ţări, contribuindu-se astfel la

cristalizarea cunoştinţelor noastre asupra tendinţelor ce se manifestă în sânul economiei forestiere mondiale;

2) Consideraţiuni critice asupra învăţămintelor obţinute în diferite ţinuturi cu aplicarea diverselor metode şi procedee de economie forestieră, în scopul unei mai profunde pătrunderi şi unei mai exacte cunoaşteri a naturii chestiunilor respective;

3) Expunerea învăţămintelor de economie forestieră acumulate în ţările de o veche cultură forestieră, cari ar fi de interes pentru împrejurările momentane ale economiei forestiere universale şi anume numai în măsura în care acele învăţăminte pot fi aplicabile şi aiurea. Pentru a se face publicaţia accesibilă unui cât mai larg cerc de cetitori, articolele principale vor fi urmate de un rezumat în limbile engleză sau franceză. Totuşi utilizarea sa cu cât mai mult folos implică cunoaşterea limbii germane.

Hofmann A., Prof. Ing. Dr.

Die Forstpolitik Italiens.

Politica forestieîră a Italiei.

De fapt, se tratează numai o faţă a politicii forestiere — cea mai importantă de altfel — şi anume a legislaţiei forestiere în sens larg. După o scurtă considerare a evoluţiei sale istorice, se trece la expunerea rezumată a principiilor codului silvic italian pus în vigoare în Decembrie 1923, de către regimul fascist. Se tratează următoarele chestiuni.

1) Determinarea porţiunilor de pădure, terenurile altor moduri de cultură sau aride, cari au importanţă pentru protecţia publică;

2) Corecţiunea torenţilor, lucrările de consolidare şi de împădurire a bazinelor torenţilor;

3) Promovarea silviculturii, a economiei forestiere, pastorale şi agrare în regiunea muntoase;

4) Exploatarea pădurilor Statului, comunelor şi instituţiilor de drept public;

5) Servituţile forestiere.

Lühr F.

Wald und Forstwirtschaft in Lettland.

Pădurea şi economia forestieră în Letonia.

Se tratează destul de complet elementele cari pot evidenţia caracterul economiei forestiere respective: orientare generală asupra ţării, locuitorilor şi împrejurărilor economice; suprafaţa păduroasă; clasele de vârste; esenţele componente ale pădurilor; materialul lemnos al arboretelor; administraţia silvică; învăţământul ş. a. m. d. In încheiere se arată că gospodărirea pădurilor ţării se face cam după aceleaşi principii ca sub regimul rusesc. Totuşi nu se poate nega o clară tendinţă de a se apropia de modelele de cultură din ţările occidentale.

Lühr F.

Wald und Forstwirtschaft in Estland.

Pădurea şi economia forestieră în Estonia.

Cele arătate la articolul precedent sunt valabile şi în cazul de faţă.

Referate de economie forestieră internaţională.

1) Heske: Cypern. Se face un rezumat al lucrării lui Unwin: „Annual Report of Forest Administration in Cyprus;

2) Streubel: Forstmiliz u. Forstwirtschaft in Italien. Consideraţiuni în jurul lucrării: La Milizia Forestale nell'Anno IX, Roma A X (1932);

3) Freischutz: Russische Holzwirtschaft im zweiten Fünfjahrplan u. die deutsche Kontigentierung;

4) Freischutz: Ungenügender russischer Holzeinschlag im letzten Quartal des Jahres 1932;

5) Jentsch: Jahresbericht über Nutzhölzer. O semnalare a lucrării respective, proprietatea firmei J. E. Müller et Sohn, Hamburg.

Recenzii.

Se dau scurte orientări asupra lucrărilor mai importarte apărute în dif. ţări (Belgia, Franţa, Italia şi Rusia).

Ilie C. Dem.

INFORMAŢIUNI

Primim dela: **Şcoala superioară de silvicultură dela Tharandt (Germania), următoarele:**

Instituirea unui premiu

de către Şcoala superioară de silvicultură Tharandt, secţie a Şcolii politechnice din Dresda, pentru anul 1935.

Vorratspflege und ihre Auswirkung im gleichaltrigen Fichtenwald.

Intreţinerea rezervii lemnoase (capitolul lemnos) şi efectele sale în cazul pădurii echiene de molid).

„In urma aşa zisei mişcări Dauerwald nu a încetat de a se cere întreţinerea rezervii lemnoase. Chestiunea ocupă un loc de frunte în literatura forestieră din ultimii ani.

Sprijinit pe literatura mai de seamă, se va arătà mai întâi ce se înţelege prin întreţinerea rezervii lemnoase (Vorratspflege) şi cum se distinge de răriturí; se va trata apoi, chestiunea: cum se înţelege a se executa întreţinerea rezervii lemnoase într'un arboret echien şi în sfârşit: măsura în care acesta (arboretul) este influenţat printr'o astfel de operaţiune şi ce concluziuni de ordin teoretic şi practic rezultă dintr'aceasta.

Autorul îşi va referi propunerile sale de ordin practic asupra unui complex de păduri de molid mai mare, bine cunoscut lui şi de preferinţă din Germania centrală".

Pentru cea mai bună soluţie a problemii se institue un premiu de 300 R. M. (cca. 12.000 lei). Concurenţii trebuie să fie studenţi, ingineri absolvenţi sau doctori ai Şcolii superioare din Tharandt. Informaţiuni mai detaliate asupra condiţiunilor concursului se pot obţine dela D-l Ing. silvic Ilie C. Demetrescu dela Institutul forestier (str. Clopotarii Vechi No. 1 — Bucureşti).

*

Primim spre publicare din partea Şcoalei de Brigadieri silvici dela Brăneşti, următoarele:

Mult stimate şi iubite coleg,

La 1 Octombrie a. c. se împlinesc 40 ani de existenţă a Şcoalei de Silvicultură „Brăneşti-Ilfov", a cărei evoluţie în decursul vremurilor a pregătit întregul personal silvic al ţării, dela pădurar şi până la Inginerul Silvic.

Deşi în prezent, pe baza străduinţelor puse zi de zi, Şcoala are un cadru mult nestrâns, fiind numai pepenieră de Brigadieri Silvici, ne place să credem că veţi fi alături de noi în constatarea, că independent de randamentul actual calitativ al şcoalei, Brăneştiul a fost, contăm că este şi apreciem că va trebui să fie în veci de veci, templul Silviculturei române.

Plecând dela această constatare de fapt, asupra căreia credem că nu mai încape nici o îndoială şi în fosta Dvs. calitate de elev al şcoalei, cum şi în special de pioner şi conducător, al Silviculturei noastre sub diferite forme şi situaţiuni,

Considerând pe de altă parte importanţa evenimentului comunicat mai sus, pe care dorim să-l serbăm cu toţii şi în cinstea ce i-se cuvine,

Apelăm în modul cel mai călduros la Domnia-Voastră, rugându-vă ca sub formă de memoriu să binevoiţi a ne remite cât mai din timp amintirile Dvs. referitoare la :

a) Evoluţia Şcoalei în decursul vremurilor;

b) Amintiri în strictă legătură cu tradiţia şi

c) Diverse amintiri personale (locale şi mai ales din jur) cum şi

d) Tot ceeace veţi aprecia Dvs. ca necesar în legătură cu existenţa Şcoalei, raporturile dintre superiori şi inferiori, camaraderie, colegialitate, etc.

La aceste memorii suntem avizaţi pentru ca trecutul nostru, să poată fi transmis de prezent, viitorului.

Ele urmează a fi broşate într'un volum omagial cu prima ocazie.

Contând pe binevoitorul Dvs. concurs, rămânem în aşteptare şi cu onoare vă rugăm să primiţi expresiunea celor mai respectuoase şi distinse salutări.

Directorul Şcoalei,

(ss) **Şt. T. Teodorescu**

*

Comisiunea însărcinată de Consiliul de Administraţie al A. G. I. R. cu organizarea congresului ce va avea loc în toamna aceasta la Galaţi, roagă pe toţi D-nii Ingineri care doresc să facă parte din Comitetul de lucrări, să binevoiască a-şi trimite adesiunea până la 21 Aprilie, pe adresa A. G. I. R.

Totodată, Comisiunea invită stăruitor pe D-nii Colegi să facă şi propuneri asupra chestiunilor de ordin: technic, social, economic şi profesional, care urmează a face obiectul discuţiunilor congresului nostru.

Prin Decizia Ministerială No. 7336/934, s'a oprit vânătoarea fazanilor în Judeţul Trei Scaune, până la 31 Martie 1936.

In vederea proporţionărei sexelor, Ministerul va putea acorda autorizaţiuni speciale pentru împuşcarea cocoşilor.

Prin aceiaşi decizie s'a oprit vântătoarea epurilor, până la 1 Oct. 1935, pe terenul com. Arcuş.

Prin Decizia Minist. No. 13309/933. s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 1 Mai 1936, pe teritoriul comunelor: Crevedia Mare, Crevedia Mică, Zădăriciu şi Căscioarele -- din jud. Vlaşca.

Se aduce la cunoştinţă tuturor vânătorilor că la 30 Aprilie a. c. expiră valabilitatea permiselor de vânătoare eliberate în cursul anului financiar 1933—1934.

In consecinţă s'a dispus eliberarea permiselor de vânătoare pentru anul financiar 1934/935, prin Prefecturile respective.

Prin Decizia Minist. No. 67.130/934. D-l ing. subinsp. N. Comănescu se avansează în mod onorific şi la alegere, la gradul de inginer inspector, pe ziua de 1 Ianuarie 1934.

Prin Decizia Minist. No. 67.134/934, D-l ing. subinsp. Andrei Boldescu se avansează în mod onorific şi la alegere, la gradul de inginer inspector, pe ziua de 1 Ianuarie 1934.

Prin Decizia Minist. No. 67.803/934, D-l ing. C. Dan a fost angajat cu contract ca şef al ocolului silvic Clişcăuţi.

Prin Decizia Minist. No. 67.134/934, D-l ing. subinsp. M. Fiera se avansează în mod onorific la gradul de inginer inspector, pe ziua de 1 Ianuarie 1934.

Prin Decizia Minist. No. 11.463/934, următorii ingineri din cadrul de stat şi particular se înaintează în mod onorific la alegere, pe ziua de 1 Ianuarie 1934 :

I. *La gradul de Inginer Şef Silvic.*

Cucer Terenţiu, Gheorghiu Miron, Alexandrescu A., Toma Ion, şi Dârlău Ion din serv. Direcţiei Regimului silvic; Cartaş Const., Constantinescu A. Nicolae, Martin Miess, Sabău Vasile, Georgescu Gh. Alex., Radu Petre, Roman Traian, Tarhon C., Dobrescu G., C. Pascu, Preoţescu C. Ioan, Petrescu I. Alexandru, Popescu Pamfil, Stinghe Nicolae, Oprişan Gh., Chervasia P., Iancovici N., Filip V., Bruno Peter, Popa Grigore, Dumitru G. şi Böhn Mihai din serv. CAPS; Sandulovici Ion din serv. fondului grăniceresc Bistriţa şi Moarcăş Ion din serv. Reşiţa.

II. *La Gradul de Ing. Subinspector Silvic.*

Roşculeţ Ion, din serv. Dir. Regim Silvic; Predescu G. Ştefan, Răuţă Eugen, Scrima Nacu, Mavrodin Eremia, Trandafirescu D., Ionescu D. Const., Emanoil C., Nicoară T., Buzeschi E., Georgescu Vencu, Bondescu E., Paladian V. I., Cota Vasile şi Demetrescu C. Ilie din serv. CAPS; Iordăchescu Florin, Mandache G., Minescu G., din serv. Oficiului Naţional al Cooperaţiei şi Dan Ilie din serv. fondului religionar Bucovina.

III. *La Gradul de Inginer Inspector Silvic.*

Caraminu Ion şi Petrescu Vasile din serv. Dir. Regim Silv; Petruţiu Ion, Teofănescu V., Pandrea Matei, Ştefănescu Alex., Roşu Dănilă, Bratu Alex., Moldovan Aur. şi Rădulescu Marin din Serv. CAPS.

IV. *La Gradul de Inginer Inspector General.*

Grumăzescu H., Petrescu Gh., Ivanovici Const., Constantinescu Ştefan, Schorscher Ion şi Drăghiceanu Aurel din Serv. Dir. Regim Silvic; Petrescu David, Przemetschi Z., Dimoftache I., Drăgan Mihail, Călotescu St., Mihăilescu Gh., Linţia V., Luţescu G., Păiş Th., Nedelcovici N., din serv. CAPS.

V. *La Gradul de Inginer Consilier Silvic.*

Moldovan I., Stinghe V., Drăcea M. şi Marinescu Const. din serv. CAPS.

Prin decizia Ministerial No. 74.121/934, următorii ingineri din cadrul de stat şi particular, se avansează onorific la vechime, pe ziua arătată în dreptul fiecăruia :

1. *La Gradul de Inginer Silvic.*

Ciudin Nic., Constantinescu Gh., Predescu Gh., Sprangate St. pe 15 Martie 1933; Ghiga Al. P. Const. pe 15 Apr. 1933; Bulauca Ion, Schmidt Carol, Niculescu Iacob pe 15 Aug. 1933; Niculescu Victor pe 15 Oct. 1933; Stelorian G. Dan pe 12 Noemb. 1933; şi Andreescu Grig. pe 26 Noemb. 1933, din serviciul Dir. Regimului silvic. I. Popescu Zeletin pe 9 Dec. 1932; Iacomi Const. pe 17 Mart. 1932; Imbăruş Nic., Fedorovici Const., Niculescu I. Const., Costăchescu Ion, Marinescu Const., Băncilă Mircea, Dumitrescu Aurel, Mircea Romulus şi Leviţchi Anton pe 3 Februarie 1932; Paşcovschi Serghie pe 1 Febr. 1932; Casianov Pavel pe 6 Febr. 1932, Ursu Victor pe 15 Mart. 1932; Coţifide Const. pe 15 Aug.

1932; Roşculeţ Oprea pe 21 Aug. 1932; Ivanovici D. pe 26 Aug. 1932; Frumuşelu Gh. pe 22 Aug. 1932; Bălănică T. Teodor pe 7 Iulie 1932; Păunescu Trifon pe 31 Aug. 1932; Munteanu Radu pe 7 Sept. 1932; Marinescu Mihai pe 1 Oct. 1932; Ciuta Gavril pe 21 Noemb. 1932; Popovici T. Iuliu pe 1 Noemb. 1932; Lautschaft Curt pe 9 Noemb. 1932; Zaharia V. P. şi Rătan Ion pe 24 Noemb. 1932; Andreescu I. Andrei pe 3 Decembrie 1932; Dediu G. şi Balacciu Mircea pe 1 Dec. 1932; Stancu Sârbu pe 17 Dec. 1932; Siraef Gh. şi Scarlat Ion pe 1 Ian. 1933; Stoianof Anastasie pe 14 Dec. 1932; Fedeleş Const., Mihăilescu V. şi Baboe Gh. pe 8 Ian. 1933; Dan Const. pe 21 Ian. 1933; Boldăr Gavril pe 19 Febr. 1933; Schneider G. pe 16 Martie 1933; Mircea Emilian pe 10 Martie 1933; Oprică Anghel pe 20 Mart. 1933; Boambăn Ion pe 21 Aprilie 1933; Mateescu D-tru pe 19 Apr. 1933; Pascu V. Costache pe 15 Apr. 1933; Georgescu V. Tudor pe 29 Iunie 1933; Petrescu C. Nicolae pe 8 Iul. 1933; Constantinescu G. C. pe 25 Iul. 1933; Podaru Alex. pe 1 Sept. 1933; Vermeşan Valeriu pe 29 Oct. 1933; Vasilco Carol pe 1 Noemb. 1933; Vasilescu Grig. pe 12 Dec. 1933; Nicolau V. G. pe 9 Noemb. 1933; Tanu G. şi Coban Diomide pe 1 Dec. 1933; Chiroşca Maxim pe 29 Ian. 1933; Konetrny A. pe 20 Dec. 1933; Râpeanu Ion pe 22 Dec. 1933; Manolescu N. C. pe 23 Dec. 1933; Anghelide Mihai pe 1 Ian. 1934; Lurţ H. pe 23 Noemb. 1933; Casan Const. pe 15 Noemb. 1933 din serviciul CAPS. Iauering Carol din serv. Domeniul Coroanei pe 1 Ian. 1934 cu vechimea în grad de 11 luni şi 14 zile, Romanciuc Roman din serv. Fondului Religionar Bucovina pe 1 Ian. 1934 cu vechimea în grad de 11 luni şi 15 zile, Hager Oswald, Friedsam Herman, Lothar Albrich şi Schuol Ion din serv. Domeniul Broşteni al A. S. R. Principele Nicolae pe 1 Ian. 1934 cu vechimea în grad de 3 luni şi 8 zile şi I. Drăgulescu din Serv. Direcţiei Regimului silvic cu vechimea de 3 (trei) ani şi 9 luni şi 16 zile în grad pe 1 Ian. 1934.

II. *La Gradul de Inginer şef Silvic.*

Pe ziua de 1 Ianuarie 1934: Malarschi V., Pop Mihai, Bedros Andrei, Nicorovici St. şi Markaly Ludovic din serv. Dir. Regimul silvic şi Soos Eugen din Serv. CAPS.; Florescu Ilie şi Dvorsak Mihai din serv. Fondului Religionar Bucovina; Schmighelschi Cornel din serv. Fondului Grăniceresc Bistriţa, Năstase Ion din serv. Fond. Religionar Bucovina cu vechimea de 5 ani 4 luni în grad, M. Ailincăi din cadrul particular pe 1 Ian. 1933 cu vechime de 3 luni în grad; Petö Ion din serv. CAPS pe ziua de 1 Ian. 1934 cu vechime de 4 ani în grad şi D. Popescu Coculescu pe 1 Ian. 1934 cu vechimea de 5 ani în grad.

III. *La Gradul de Inginer Subinspector silvic.*

Pe ziua de 1 Ianuarie 1934: Peca Petre din serviciul Direcţiunii Regimului silvic; Rotea Abel, Naghy Fr., Cernescu Nic. şi Iliescu V. Ion din Serv. CAPS; Krzizanovschi Gh. din serv. Fond Religionar Bucovina şi Frölich Iuliu din cadrul particular cu vechimea de 8 luni şi 15 zile în grad; Ciupală I. din serv. Dom. Coroanei cu vechimea de 2 ani în grad şi T. Grogoraş din serv. CAPS cu vechimea de 2 ani şi 3 luni, Covats Adalbert din serv. CAPS pe ziua de 1 Aprilie 1932.

IV. *La Gradul de Inginer Inspector Silvic.*

Pe ziua de 1 Ianuarie 1934: Györke St. din serv. Dir. Regim silvic, Petricek Adolf, Ivanov Andrei, Ivănceanu Victor, din serv. CAPS şi Conrad Sigmond din serv. Primăriei oraşului Sighişoara.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

CONVOCARE

Stimate şi iubite coleg,

Avem onoare a vă aduce la cunoştinţă, că Adunarea generală a Societăţii noastre din acest an este fixată pentru 18 Mai 1934, la sediul Societăţii din Bucureşti, B-dul Take Ionescu Nr. 31, la orele 11 dimineaţa.

Cum la această dată, probabil, nu vor fi prezenţi jumătate plus unul din numărul membrilor Societăţii, pentru ca Adunarea generală să poată fi constituită legal, aşa cum prevede art. 18 din Statute, ea se va ţine irevocabil a 8-a zi liberă dela prima convocare, adică la 25 Mai a. c. şi următoarele trei zile, cu orice număr de membrii vor fi prezenţi, fără o nouă convocare.

Adunarea generală este chemată a delibera şi hotărî asupra următoarei ordine de zi :

Ziua I-a, 25 Mai

Deschiderea Adunării generale la orele 11 dimineaţa.

1. Cuvântarea de deschidere a D-lui Ing. Consilier Silvic C. P. Georgescu, preşedintele societăţii.

2. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii Societăţii pe anul 1933.

3. Raportul cenzorilor asupra gestiunei pe anul 1933.

4. Aprobarea bilanţului şi contului de venituri şi cheltueli încheiate la 31 Decembrie 1933 şi descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea pe anul 1933.

5. Aprobarea bugetului pe anul 1934.

6. Alegerea președintelui Societății în locul D-lui C. P. Georgescu al cărui mandat a expirat.

7. Alegerea a 5 membri în Consiliul de Administrație pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1935, conform art. 24 din Statute, în locul D-lor: M. Drăcea, V. N. Stinghe, D. Grozescu, D. Sburlan, N. N. Caragea și C. C. Emanoil, al căror mandat expiră la 1 Ianuarie 1935.

8. Alegerea pentru anul 1934 a 3 cenzori titulari și a 3 cenzori supleanți.

9. Alegerea Comitetului de redacție al „Revistei Pădurilor" pe un period de 4 ani, în locul actualului Comitet al cărui mandat a expirat.

10. Proclamarea de membri onorifici.

Ziua II-a, 26 Mai

Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra următoarelor chestiuni:

1. Sistemul regiei în cultura și valorificarea pădurilor.
2. Propaganda forestieră.
3. Regulamentul pentru apărarea intereselor profesionale.
4. Situația Corpului Silvic față de noul buget.

Ziua III-a, 27 Mai

Festivitatea desvelirei monumentului Prof. N. G. Popovici la ocolul silvic „Prof. N. G. Popovici" (fost Leordeni) jud. Muscel.

Ziua IV-a, 28 Mai

1. Festivitatea desvelirei monumentului Prof. Th. Pietraru la Școala de brigadieri silvici din Brănești.

2. Votarea moțiunilor asupra chestiunilor discutate.

Adunările generale ale Societății noastre fiind manifestări importante ale întregului Corp silvic român și trebuind să poarte hotărît pecetea viabilității și solidarității acestui Corp cu care Societatea și-a identificat pentru totdeauna destinele sale, nu ne îndoim, iubite și stimate coleg, că în ciuda greutăților morale și materiale

prin care trecem, veţi lua parte atât la Adunare cât şi la discutarea importantelor probleme din ordinea de zi, comunicându-ne din timp adeziunea Dvs. şi chestiunea ce doriţi a trata din cele de pe ordinea de zi.

Referatele, memoriile şi propunerile se primesc la Societate, până în ziua de 18 Mai a. c.

In ce priveşte aprobarea concediului pentru membrii funcţionari la Stat, comunicarea se va face la timp.

Vă rugăm să primiţi, iubite coleg, asigurarea celor mai alese sentimente de colegialitate.

Preşedinte, *C. P. Georgescu.*

Secretar general, *Andrei Ionescu.*

*

* *

Societatea noastră, în dorinţa de a ameliora situaţia tinerilor ingineri silvici, a adresat D-lui Ministru al Agriculturii şi Domeniilor următoarele :

DOMNULE MINISTRU,

In urma cererei unui mare număr de membrii, Societatea „Progresul Silvic", conform prevederilor statutare a solicitat autorizaţiunea convocării unei adunări generale extraordinare, cu scopul de a examina posibilităţile de încadrare bugetară a inginerilor silvici, aflaţi actualmente în situaţiunea de lucrători specialişti angajaţi la lucrările de exploatare în regie ale CAPS-ului.

Hotărîndu-se de Dv. amânarea discutării acestei chestiuni până la data ţinerii adunării generale ordinare — 25 Mai a. c. — în a cărei ordine de zi s'a înscris,

Societatea „Progresul Silvic" se vede obligată — din cauza importanţei şi mai ales urgenţei ce comportă rezolvarea acestei chestiuni, strâns legată de lucrările bugetare ale statului — să se prezinte în faţa adunării generale cu răspunsul Dv. cel puţin principial dat, pentru a avea o bază reală şi concretă de discuţiune.

In acest scop Societatea îşi permite a vă expune pe scurt situaţiunea :

I. Din cauza crizei generale — care treptat a înăbuşit orice antrepriză particulară serioasă — administraţia forestieră a statului a fost nevoită, începând cu anul 1929/930, să dea din ce în ce o desvoltare mai mare sistemului de exploatare în regie publică, extinzându-l treptat şi asupra transporturilor, aprovizionărilor, industrializării, etc.

Prin acest sistem statul, pe lângă realizarea unei mai bune gospodării — care însă necesită o muncă cel puţin îndoită — recuperează odată cu valoarea netă a materialelor, şi toate câştigurile ce realiza antrepriza înainte, prin exploatări, comercializare, industrializare, plasament de capital, etc.

Statul reluând însă locul antreprizei, îi revine în sarcină în mod inevitabil cheltuelile acesteia.

In seama acestor cheltueli obligatorii pentru orice formă de exploatare — regie sau antrepriză — cheltueli cari de fapt intră în preţul de cost al materialului lucrat şi se recuperează odată cu vânzarea lui, s'au angajat treptat, pe măsura desvoltării lucrărilor, ca îndrumători şi conducători fireşti ai miilor de lucrători ce lucrează la exploatările în regie, şi 120 ingineri silvici, absolvenţi ai Şcoalei Politechnice,

Deci :

a) angajarea inginerilor este o necesitate absolută fără de care regia nu se poate efectua şi

b) cheltuiala ocazionată cu angajarea lor se rambursează odată cu vânzarea materialelor în preţul de cost al cărora se socoteşte.

II. Pe de altă parte regia este inseparabil legată de criză, după cum se dovedeşte şi prin întreg mersul ei evolutiv şi prin experienţa din prezent.

Faţă de actuala situaţiune forestieră a ţării, regia a devenit chiar o necesitate permanentă în economia forestieră naţională; ea a fost menţinută cu şi mai largi posibilităţi prin legea nouă de modificare a regiilor autonome.

In consecinţă angajările, în special de ingineri silvici în măsura în care sunt făcute azi, nu mai pot fi socotite ca o necesitate efemeră, ci permanentă şi imperioasă.

In faţa acestor realităţi evidente, Societatea „Progresul Silvic" socoteşte că încadrarea bugetară a inginerilor silvici, angajaţi ca lucrători cu ziua, se reduce pur şi simplu la o chestiune de formă a cărei îndeplinire, fără a prezenta vreo greutate pentru stat, în

prezent sau viitor, reprezintă nepreţuite avantaje pentru serviciul şi corpul silvic.

Intr'adevăr :

a) încadrările într'un serviciu comercial, cu grele şi mari răspunderi, comportă o selecţionare riguroasă, pe care astăzi administraţia forestieră de stat nu o poate face complect şi bine de oarece pentru complectări de posturi ce trebuesc ocupate de titulari, nu poate dispune de categoria inginerilor lucrători — unii cu 3—4 ani vechime — în care se găsesc multe energii şi capacităţi care rămân astfel neutilizate cu maximum de folos.

Această nevoie se resimte cu atât mai mult cu cât, deşi Administraţia pădurilor statului şi-a multiplicat şi desvoltat lucrările în proporţie cel puţin îndoită, în special cele de teren: — control şi împăduriri — care acum îi revin integral, deşi s'a înfiinţat cu ingineri din cadrul său Institutul de Cercetări forestiere, totuşi nu a sporit cu niciunul numărul inginerilor silvici cu care şi-a început activitatea în 1930, aşa încât astăzi nu dispune de ingineri nici pentru complectarea posturilor de şefi de ocoale, fiind nevoită a recurge la sistemul neprielnic al angajărilor cu contract, pentru a le putea impune obligaţiunile şi răspunderile statutare.

In ce priveşte numărul inginerilor silvici, Ad-ţia Pădurilor Statului este într'adevăr în evidentă lipsă. CAPS-ul nu are decât 424 ingineri bugetari la 2 milioane hectare pădure, cu 200 ocoale silvice, 11 Direcţiuni regionale, 12 centre de exploatare, 28 fabrici, căi ferate, numeroase depozite etc. — deosebit de Institutul de Cercetări Forestiere, ceeace este cu totul insuficient.

b) Pe de altă parte situaţiunea de lucrător cu ziua pe lângă că este necorespunzătoare şi chiar jignitoare în raport cu pregătirea şi titlurile inginerilor respectivi, contribue a menţine în mijlocul lor o stare de deprimare explicabilă. Perspectivele lor de viitor sunt, pe măsură ce timpul se scurge, mult prejudiciate şi această depresiune morală periclitează randamentul muncii lor resemnate şi stinge entuziasmul unui început de carieră atât de necesar în silvicultura naţională.

Acest tineret al Corpului silvic, care constituie elementul de viitor şi nădejde al silviculturii româneşti, nu merită acest tratament, cu atât mai mult cu cât promoţiile respective ale Şcoalei Politechnice secţia silvică s'au constituit, ca număr, după însăşi cerinţele fostei administraţii forestiere în care nevoia inginerilor silvici se resimţea

încă înainte de desvoltarea dată lucrărilor pe baza legiuirilor din 1930, cari au creiat noui servicii şi au intensificat mult pe cele existente atunci.

Domnule Ministru,

rezultă din cele expuse mai sus că în propunerea ce supunem soluţionării Dv. de a se încadra în buget cei 120 ingineri angajaţi ca lucrători, nu este vorba de o nouă cheltuială, ci de o cheltuială care totuşi se face şi nu susţinem decât ca această cheltuială care are caracter permanent, să se facă sub o altă formă din care decurg numai avantajii şi pentru serviciul de stat şi pentru Corpul silvic al statului, fără nici un impediment prezent sau viitor.

Intreg Corpul silvic, al cărui viitor e angajat în această chestiune, îşi pune nădejdea în dreapta Dv. soluţionare.

PROCESE-VERBALE

PROCES-VERBAL Nr. 12.

Prezidează D-l *C. P. Georgescu*, preşedinte.

Membri prezenţi D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe* şi ***M. St. Suhăţeanu.***

Se citesc procesele verbale ale şedinţelor din 14 şi 16 Februarie ct. şi se aprobă.

D-l *V. N. Stinghe* citeşte proectele de publicaţiuni ce urmează să apară în Revista Pădurilor cu privire la premiile instituite de Societate pentru cele mai bune lucrări de popularizare, pentru cele mai întinse şi reuşite plantaţiuni forestiere ţărăneşti pe terenuri degradate şi pentru inginerii silvici ce s'au distins la organizarea „serbării sădiri arborilor".

Se hotărăşte publicarea lor cu modificările aduse şi afişarea la primării a publicaţiei privitoare la premiile pentru plantaţiile ţărăneşti.

Publicaţiunile vor avea următorul text:

Premiile Societăţii.

I

Pornind dela constatarea că în lumea intelectualilor chiar, cunoştinţele despre pădure sunt mult prea reduse şi de multe ori eronate; că tineretul şcolar, licean şi universitar, nu are la îndemână material uşor accesibil şi de bună calitate pentru informarea şi documentarea sa asupra structurii pădurii şi asupra poziţiei acesteia în economia generală a ţării, Societatea „Progresul Silvic" a hotărît editarea a 3 broşuri deocamdată, care să înlesnească marelui public cititor să cunoască în lumină justă întreg rostul pădurilor.

In acest scop se adresează membrilor săi cari au condeiul bun şi inspiraţia frumoasă, să prezinte manuscrise tratând unul din subiectele:

Pădurea românească: cum creşte şi cum trebue îngrijită.

Pădurile noastre şi rostul lor în viaţa economică a ţării.

Frumuseţile pădurii şi ale vieţii în pădure.

Manuscrisele vor fi neiscălite; sub un motto ele se vor depune la Societate până la 1 Noembrie 1934.

Vor cuprinde circa 100 pagini de tipar, eventual cu fotografii şi desene originale.

Cele mai bune lucrări vor fi distinse cu 3 premii de câte 7.000 lei fiecare şi vor fi publicate şi răspândite pe cheltuiala Soc. „Progresul Silvic".

II

Societatea „Progresul Silvic" apreciază în gradul cel mai înalt folosul „serbării sădirii arborilor", pentru determinarea unui curent favorabil pădurii şi pentru formarea unei conştiinţe forestiere în masa mare a poporului.

Rolul inginerilor silvici, şefi de ocoale, este covârşitor în acţiunea de propagandă ce se face pe calea „serbării sădirii arborilor" şi sunt demni de toată lauda acei colegi cari pun inimă şi căldură la organizarea ei.

Pentru aceste motive, Societatea „Progresul Silvic" a instituit pe anul curent 3 premii de: 5000, 3000 şi 2000 lei, pe care le va distribui acelor colegi, şefi de ocoale C. A. P. S. şi Regim Silvic, cari vor dovedi că în ultimii 3 ani au plantat pe calea serbărilor acestora, cea mai mare suprafaţă, cu cel mai bun rezultat.

Cei ce vor să concureze la aceste premii, vor trimite Societăţii până cel mai târziu la 15 Iunie a. c. date precise asupra:

a) suprafeţii plantate în 1932, 1933, 1934.

b) procentului de reuşită în 1932, 1933.

c) speciei plantate şi stării pământului înainte de plantare.

d) numărului aproximativ al participanţilor (cu indicaţii sumare din ce mediu au fost recrutaţi).

Se vor anexa pe cât posibil şi fotografii.

Domnii Directori regionali sunt rugaţi să semnaleze şi să susţină pentru premiere pe acei colegi despre cari au cunoştinţă că s'au distins prin zel şi talent organizator în materia „serbării sădirii arborilor".

Incontestabil, în toată această acţiune de bine, şefii de ocoale reuşesc dacă sunt secondaţi inteligent şi cu zel de colaboratorii noştrii brigadieri şi pădurari.

De aceia în acelaş timp Societatea institue şi pentru dânşii 5 premii a 1000 lei şi 10 a 500 lei, care se vor distribui tot atunci, pe baza aceloraşi indicaţiuni, atestate de şefii ocoalelor respective.

III

Degradarea solului şi formaţiunile torenţiale provenite în urma defrişerilor de păduri, au provocat intervenţiuni chiar în sânul populaţiei rurale. To-

tuşi marea masă încă nu apreciază adevăratul rost al vegetaţiei forestiere în economia naturei şi continuă a jertfi pădurea pentru satisfacerea trebuinţelor imediate.

Societatea „Progresul Silvic", în dorinţa de a atrage mereu atenţia asupra importanţei pădurilor, pentru a se stăvili cât mai curând practicile atât de păgubitoare pentru pământul ţării, a hotărît să dea ca exemplu lucrările cele mai întinse şi mai reuşite, făcute în ultimii ani (campaniile 1931, 1932, 1933, 1934) de proprietarii ţărani, pe locurile lor şi anume pe cei cari s'au folosit tocmai de vegetaţia forestieră pentru a fixa terenul lor degradat.

In acest scop, Societatea „Progresul Silvic" a instituit 20 premii cu care voeşte să distingă pe aceşti gospodari rurali: 10 premii de câte 1000 lei şi 10 de câte 500 lei.

Decernarea premiilor se va face după încetarea campaniei de plantaţiuni pe baza propunerilor D-lor ingineri silvici, şefi de ocoale C. A. P. S. şi Regim silvic.

Propunerile trebuesc să sosească la Societate până în seara de 15 Iunie cel mai târziu. Vor avea indicaţiunile:

a) suprafaţa plantată în 4 ani (1931, 1932, 1933, 1934).
b) specia forestieră cu care s'a făcut plantarea.
c) procentul de reuşită a celor 3 ani anteriori (1931, 32, 33).
d) starea pământului înainte de plantare.
e) expoziţia şi declivitatea lui.
f) eventual fotografii.

Domnii ingineri silvici sunt rugaţi să sesizeze de aceste premii şi primăriile comunelor, cari vor fi solicitate, pe de o parte, să aducă la cunoştinţa locuitorilor instituirea lor, pe de alta să sprijine şi să recomande ocoalelor în cauză lucrările remarcabile pe cari le cunosc.

D-l *Secretar general* dă relaţiuni cu privire la ce s'a putut aduce la îndeplinire din hotărîrile luate în şedinţa anterioară.

Se hotărăşte ca pe viitor, după citirea procesului verbal de şedinţă, să se refere de secretarul general, ce s'a adus la îndeplinire din cele hotărâte anterior.

D-l *D. I. Ciurileanu* se oferă ca în ciclul de conferinţe al Societăţii, d-sa să ţină conferinţa: „Cadastrul pădurilor".

Consiliul aprobă. Data se va fixa de conferenţiar.

Se admite ca la ordinea de zi de azi să se adaoge chestiunile: a) Adresa C. A. P. S. prin care se cere Societăţii relaţiuni în chestiunea Leon Vasiliu ca mânuitor al fondurilor pentru construirea Sanatorului Govora, în calitate de membru şi casier al Comitetul de construcţie, şi b) intervenţiunea a 39 ingineri membri ai Societăţii spre a se convoca o adunare generală extraordinară a Societăţii care să examineze „situaţia Corpului silvic faţă de noul buget".

La adresa C. A. P. S. se hotărăşte a se comunica cele cerute relativ la D-l Vasiliu. Se va veni în şedinţa viitoare cu un proect de răspuns C. A. P. S.-ului.

La intervenţiunea pentru convocarea Adunării generale extraordinare,

după verificarea calităţii de membru în Societate a fiecărui semnatar, se hotărăşte convocarea Adunării generale extraordinare pentru ziua de 18 Martie 1934, ora 10 dim. la sediul Societăţii din Bd. Tache Ionescu 31, iar dacă la această dată nu se va întruni jumătate plus unul din numărul membrilor, Adunarea generală se va ţine la 25 Martie 1934, la aceiaşi oră, cu orice număr de membri vor fi prezenţi.

Se va cere autorizaţia prealabilă a Ministerului de Agricultură şi domenii, cerându-se şi un concediu de 4 zile pentru a putea participa membrii din provincie.

Se aprobă programul Adunării generale ordinare pe 1933, întocmit de Comitetul de Direcţie, fixată pentru 18 Mai 1934 prima convocare, iar a doua la 25—28 Mai 1934, când se va ţine cu orice număr de membri vor fi prezenţi. Se vor lua măsurile necesare în consecinţă

Se aprobă procesul verbal de recepţia busturilor N. G. Popovici şi T. Pietraru şi se dispune lichidarea contractului cu sculptorul D. Anastasescu.

Celelalte chestiuni dela ordinea de zi se amână pentru şedinţa viitoare.

Şedinţa se ridică la orele 23,30.

Preşedinte, **C. P. Georgescu.**

Secretar general, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL Nr. 13.

Şedinţa din 7 Martie 1934.

Şedinţa se deschide la orele 21,30.

Prezidează D-l *C. P. Georgescu,* preşedinte.

Membri prezenţi d-nii: *N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. C. Emanoil M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei din 28 Februarie crt. D-l P. Ioan cere ca să se menţioneze în procesul verbal publicaţiile citite de D-l V. Stinghe cu privire la premiile Societăţii.

Consiliul aprobă.

1. D-l *M. Drăcea* citeşte o scrisoare a d-lui Dr. Ugrenovici, decanul Facultăţii forestiere din Zagreb referitoare la sărbătorirea D-lui Prof. Antonescu.

Consiliul ia act de scrisoare şi dispune a se trimite în original D-lui Prof. Antonescu şi să se publice şi în Revista Pădurilor.

2. D-l *M. Drăcea* prezintă Consiliului revista „Satul" cu o serie de articole referitoare la pădure şi pomi.

D-l *P. Ioan* cere ca să se cumpere un număr mai mare de foi spre a încuraja astfel de publicaţiuni.

Consiliul deleagă pe D-l Prof. M. Drăcea să intre în tratative cu conducătorii revistei „Satul" spre a stabili colaborarea şi numărul de reviste ce s'ar putea cumpăra de Societate.

3. D-l *M. P. Florescu* anunţă apariţia revistei „Pădurea" cu subiecte forestiere.

4. Se deleagă D-l C. P. Georgescu să reprezinte Societatea la întrunirea publică ce se va organiza şi patrona de A. G. I. R. pentru protecţia muncii românești, iar D-l Andrei Ionescu să ia parte la lucrările comisiunei instituită de A. G. I. R. în această chestiune.

5. Se deleagă D-nii: M. Drăcea, D. Grozescu, St. Rodoteatu şi M. P. Florescu pentru a studia chestiunea reorganizării învăţământului technic mediu ce urmează a se legifera de către actualul parlament, şi să refere în şedinţa viitoare a Consiliului.

6. Chestiunile ridicate de D-l Ing. Insp. Mateescu într'o întâmpinare făcută Societăţii, se vor pune la ordinea de zi într'o şedinţă următoare.

7. In shestiunea datoriei D-lui Ing. C. Ceauşu Consiliul aprobă să se aplice hotărârea luată în şedinţa din 13 Decembrie 1933, dându-se un nou termen de plata ratelor pentru datoria ce are la cămin.

8. D-nii M. Drăcea şi D. Drâmbă se deleagă să refere asupra cererii Societăţii Elevilor ingineri silvici de a li se acorda o subvenţie.

9. Se aprobă sala pentru conferinţele Asociaţiei licenţiaţilor în litere şi filosofie, cu suma de 800 lei de fiecare conferinţă ce se va ţine Duminica între orele 11—12,30 dim.

10. Se ia act de scrisoarea de felicitare pentru sărbătorirea D-lui P. Antonescu trimisă de Comunitatea de Avere din Caransebeş şi se hotărăşte să se trimită în original D-lui Prof. Antonescu.

11. Se aprobă 100 lei lunar cheltueli de tramvay cameristei R. Bernevic.

12. Nu se aprobă, din lipsă de fonduri, cererea D-lui Em. Timuş de a face legătura între Societate şi presă.

13. Se aprobă publicarea în Revista Pădurilor a convocării Adunării generale C. E. A. C. S şi bilanţul.

14. Se aprobă restituirea sumei de lei 5.907 subscrisă de D-l Ing. Ieronim Buzilă pentru căldirea căminului.

15. Se aprobă câte un ajutor de 1000 lei D-nelor Eliza Marinescu şi Elena Teodorescu şi 2000 lei D-nei Eliza Căzănescu, văduve de ingineri silvici.

16. Se aprobă înscrirea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1934 a D-lor Ing. Stelian Popescu şi Paul Casianov şi se amână hotărârea asupra cererii D-lui Ing. C. Vasilco.

17. Se citeşte referatul D-lui Prof. M. Drăcea asupra celor discutate pentru înfiinţarea unei edituri technice pe lângă Societatea Politechnică. Consiliul roagă pe D-l Drăcea să reprezinte Societatea şi la consfătuirile viitoare.

18. Se aprobă o reducere de 50% pentru restanţele până la 1930 ce datorează D-l Ing. Victor Turcan.

19. Se aprobă cererea D-lui Ing. Oct. Urseanu de a achita în rate lunare de câte 200 lei suma ce datorează pentru cotizaţii şi abonament.

20. Se aprobă să se dea Soc. Silvicultorul colecţii disponibile din Revista Pădurilor şi 2 abonamente gratuite.

21. Se ia act de felicitările de anul nou a Soc. Elevilor Ing. ai Şcolii Politechnice „Regele Carol II" şi a Soc. România Jună din Viena.

22. D-l Prof. D. Drâmbă arată că elevii cari locuesc în cămin nu frecventează regulat cursurile.

Consiliul hotărăşte să se ceară Şcolii Politechnice situaţia şcolară a studenţilor cari stau la căminul Societăţii.

23. Se deleagă D-nii M. Drăcea şi Gh. Năstăsescu să refere asupra propunerilor Uniunii silvicultorilor cehi de a se indica un delegat pentru Consiliul economic al Micii Înţelegeri.

24. Consiliul ia act de scrisoarea D-lor Ing. Gh. Chercea, D. Iliescu şi I. Popescu-Salcia că îşi retrag semnăturile de pe o cerere de convocare a unei Adunării generale extraordinare a Societăţii, fiindu-le luate semnăturile prin surprindere.

25. Se ia act de propunerile D-lui Ing. Baiu Crăciun pentru serbarea semicentenarului Societăţii.

D-l *Prof. M. Drăcea* propune să se institue o diplomă de onoare pentru acest eveniment.

Consiliul amână discutarea acestor propuneri la timpul cuvenit.

26. D-l Andrei Ionescu se deleagă să refere asupra cererii C. A. P. I. R. de a se recomanda 2 membri ai Societăţii pentru secretariatul C. A. P. I. R.

27. Se aprobă reducerea preţului pentru închirierea sălii cerută de I. F. C. A. dela 4000 la 2500 lei.

D-l Secretar general este însărcinat să cerceteze cele reclamate de I. F. C. A. privitor la sală şi să alcătuiască un regulament de ordine pentru serbări şi baluri.

28. D-l *Gh. Năstasescu* prezintă Consiliului circulara No. 38090 a Ministerului de Domenii şi propune să se numească o comisie care să redacteze o intervenţie către Minister în care să se arate că Societatea nu înţelege ca Serviciul agronomic să facă acte de conducere asupra inginerilor silvici.

Se deleagă D-nii D. Grozescu şi Andrei Ionescu să redacteze această intervenţie.

29. La întâmpinarea unui grup de ingineri silvici privitor la serbarea sădirii arborilor şi tendinţa agronomilor de a organiza ei această serbare, iau cuvântul D-nii : D. Grozescu care arată că s'a făcut un memoriu Ministerului de către Regimul silvic în această chestiune, prin care se fac propuneri de felul cum să se facă aceste serbări urmând ca Ministerul să decidă ; D-nii P. Ioan, M. Drăcea şi St. Rodoteatu arată că nu trebue să se facă proteste, ci să primim colaborarea tuturor spre a se da acestei serbări o cât mai mare amploare. Se hotărăşte ca Societatea să intervină în această importantă chestiune, lămurind forurile în drept asupra rolului exclusiv pe care corpul silvic l-a avut în organizarea serbării „sădirea arborilor" şi în formarea unei tradiţiuni în legătură cu această zi.

Restul de chestiuni dela ordinea de zi rămân să se discute în şedinţa următoare.

Şedinţa se ridică la orele 12,30.

Preşedinte, **C. P. Georgescu.**

Secretar general, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 14.

al şedinţei din 14 Martie 1934.

Prezidează D-l *C. P. Georgescu*, preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. C. Emanoil. M. P. Florescu, D. Grozescu, P, Ioan, Andrei Ionescu, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, M. Suhăţeanu, D. A. Sburlan.*

Asistă D-l *Gh. Constantinescu*, cenzor.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Preşedinte omagiază memoria defunctului inginer insp. g-l silvic Gh. Crăciunescu, de numele căruia sunt legate idei şi înfăptuiri în domeniul silviculturii naţionale. Pe cale publicistică şi ca membru al Societătii „Progresul Silvic" a stat în primele rânduri ale luptătorilor pentru cauza pădurilor ţării.

La înmormântarea defunctului Societatea a fost reprezentată prin D-nii: C. P. Georgescu, Horia Lazăr şi D. Drâmbă.

D-l Drâmbă a ţinut un discurs omagial în numele Societăţii.

In semn de omagiu şi neştearsă amintire, un minut de reculegere.

— Se admite a se lua în discuţie, înainte de a se intra în ordinea de zi, chestiunea pusă de D-l Drâmbă în legătură cu cele publicate în numărul pe Martie ct. al „Vieţii Forestiere", cu privire la activitatea Soc. Progresul Silvic şi la conferinţa ţinută de d-sa sub auspiciile Societăţii la data de 15 Februarie crt., sub titlul: „Avalanşele şi Pădurile".

D-l *Drâmbă* desvoltându-şi comunicarea arată că Societatea este viu şi pe nedrept atacată, că activitatea sa este denigrată în No. pe Martie crt. al revistei „Viaţa Forestieră", iar conferinţa d-sale ţinută sub auspiciile Societăţii, cu rea credinţă este criticată şi micşorată.

După ample discuţiuni şi la care iau parte D-nii: M. St. Suhăţeanu, M. Drăcea, P. Antonescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, N. Caragea , C. P. Georgescu.

După ce D-l Preşedinte C. P. Georgescu rezumă discuţiile,

Consiliul hotărăşte:

1. A se da imediat un comunicat prin care să se desavueze atitudinea „Vieţii Forestiere" faţă de acţiunea Societăţii şi faţă de activitatea demnă de toată lauda a D-lui D. Drâmbă pe terenul propagandei ca emerit conferenţiar.

Se însărcinează cu redactarea comunicatului o comisiune formată din D-nii: C. P. Georgescu, P. Antonescu şi M. Drăcea.

2. Aceiaşi comisiune să ia contact cu conducătorii revistei „Viaţa Forestieră" spre a clarifica atitudinea acestei publicaţiuni faţă de Societatea Progresul Silvic.

— D-l Prof. P. Antonescu aduce la cunoştinţă că între scrisorile omagiale ce le-a primit, este şi a D-lui Prof. Tischendorf dela Viena, Prof. Rubner dela Tharandt şi T. Costescu dela T.-Severin, iar inginerii silvici din serviciul Reşiţei i-au trimis o pepinieră în miniatură, din oţel.

Consiliul ia act cu satisfacţiune de aceste noui manifestări de simpatie pentru D-l Prof. Antonescu.

— Se citeşte proectul de răspuns către C. A. P. S. în chestia fondurilor sustrase de D-l Leon Vasiliu şi se dispune a se trimite adresa, cu oarecari complectări.

— Se aprobă un ajutor de 1.000 lei văduvei Ing. Ghineraru.

— Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1934 a D-lor ingineri: Const. Casan, Gavril Ciuta, Dumitru Ivanovici şi Iulian T. Popovici.

— Se aprobă plata sumei de lei: 5.000 către Confederaţia Asociaţiilor intelectuali, jumătate din subvenţia acordată pe anul 1934.

Celelalte chestiuni dela ordinea zilei se amână pentru şedinţa viitoare.

Şedinţa se ridică la orele 0,10.

Preşedinte, **C. P. Georgescu.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 15
Şedinţa dela 21 Martie 1934.

Prezidează D-l *C. P. Georgescu,* preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *P. Antonescu, M. Drăcea, D. Drâmbă, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu* şi *M. St. Suhăţeanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei anterioare şi după ce i se aduc modificări în cuprins, se aprobă.

1. Se ia act de răspunsul Ministerului Agric. şi Domeniilor la cererea făcută de Societate pentru aprobarea unui concediu la colegii ingineri funcţionari, spre a putea lua parte la adunarea generală extraordinară ce se fixase de Consiliu la 25 Martie crt. având la ordinea de zi: „Situaţia Corpului silvic faţă cu noul buget". Ministerul prin adresa sa No. 62.028/934, motivând că intrarea în vigoare a bugetului amânându-se la 1 Iulie a. c., iar adunarea generală ordinară a Societăţii fiind apropiată — la 21 Mai crt. — recomandă ţinerea unei singure adunări generale, cea din Mai a. c., când urmează să se discute şi chestiunea ce se fixase pentru ordinea de zi a adunării generale extraordinare.

Faţă cu acest răspuns al Ministerului, care — fără concediul aprobat al colegilor din provincie — pune Societate în imposibilitate de a ţine adunarea generală extraordinară ce se fixase la 25 Martie cr., se hotărăşte punerea la ordinea de zi a adunării generale din 25 Mai a. c. a chestiunei: „Situaţia corpului silvic faţă de noul buget".

Pentru pregătirea lucrărilor documentare se însărcinează D-nii: St. Rodoteatu, N. N. Caragea, T. Bălănică şi N. Ghelmeziu.

Se intră în ordinea de zi.

2. D-l Prof. *P. Antonescu* citeşte proectul de comunicat în chestiunea articolelor din Viaţa Forestieră redactat de comisia instituită în şedinţa anterioară.

Se hotărăşte publicarea comunicatului în „Revista Pădurilor" după oarecari modificări ce sunt de adus proectului, delegând pe D-l M. Suhăţeanu să facă parte din comisia de redactare.

3. Pentru soclul bustului N. G. Popovici ce se va aşeza în Ocolul silvic

Prof. N. G. Popovici (fost Leordeni) se vor lua oferte pentru executarea proectului prezentat de d-l sculptor D. Anastasescu. Soclul se va face din beton.

3. La cererea revistei „Satul" Consiliul aprobă:

a) Lei 3.000 ca subvenţie pentru numărul special pe Martie ct. consacrat serbării „sădirii arborelui", cu rugarea ca redacţia să dea Societăţii numărul de exemplare pe care-l va crede de cuviinţă.

b) Schimb de revistă cu „Satul".

c) In trei numere consecutive ale Revistei Pădurilor să se insereze gratuit un anunţ reclamă pentru revista „Satul".

d) Pentru viitor să i se răspundă că Societatea asigură revista de un larg concurs dacă în numere viitoare se va mai preocupa de propagandă pentru cauza pădurilor.

Orele fiind înaintate, celelalte chestiuni dela ordinea de zi se amână pentru şedinţa viitoare.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, **C. P. Georgescu.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 16

Şedinţa din 28 Martie 1934, orele 21,30.

Prezidează D-l *C. P. Georgescu*, preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *P. Antonescu, M. Drăcea, D. Drâmbă, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu* şi *M. St. Suhăţeanu.*

Se citeşte procesul verbal al şedinţei din 21 Martie crt. şi se aprobă.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Prof. M. Drăcea aduce la cunoştinţa Consiliului încetarea din viaţă a ing. silvic Petre Grigorescu şi Justinian Ionescu a căror memorie se omagiază printr'un minut de reculegere.

D-l Prof. *Antonescu propune* o adresă de mulţumire D-lui G. D. Mugur care a ţinut la Radio o foarte interesantă conferinţă referitoare la pădure şi împăduriri. Deasemenea aduce mulţumiri D-lui Prof. M. Drăcea pentru conferinţa ţinută la Radio.

D-l *D. Grozescu* propune ca aceste 2 conferinţe să fie publicate.

D-l *M. Drăcea* aduce la cunoştinţa consiliului că D-l D. Drâmbă a ţinut o conferinţă la Focşani.

D-l preşedinte *C. P. Georgescu* mulţumeşte celor ce au vorbit şi propune ca să se alcătuiască un program pentru Radio, numind în acest scop o comisie compusă din D-nii P. Antonescu şi M. Drăcea.

1. D-l *C. P. Georgescu* punând în discuţie punctul 3 din ordinea de zi: construcţia soclului pentru bustul N. G. Popovici, la ocolul silvic „Prof. N. G. Popovici" (Fost Leordeni),

Consiliul hotărăşte ca chestiunea să se studieze de comitetul special instituit pentru ridicarea busturilor „N. G. Popovici" şi „T. Pietraru".

2. *Chestiunea bursei Moşandrei.* Consiliul roagă pe d-nii Prof. P. Antonescu, M. Drăcea şi V. N. Stinghe să facă propuneri concrete în sensul legatului

lăsat de regretatul M. Moşandrei, spre a se putea trimite un student la Nancy chiar în toamna ce vine.

3. Se citeşte raportul cenzorilor pentru verificarea gestiunei pe 1933. După discuţiuni la cari iau parte D-nii: M. Suhăţeanu, P. Ioan, C. Năstăsescu, C. P. Georgescu, St. Rodoteatu şi D. Grozescu, Consiliul ia act şi deleagă pe D-l D. Grozescu să studieze chestiunea datoriilor D-lor I. Botescu şi Leon Vasiliu şi să refere Consiliului, precum şi asupra reducerii taxelor statutare cerute de unii membri.

4. Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1934 a D-lor ingineri: Ion Diaconu, Ion D. Popescu, Virgil Dănciulescu, Roman Berenţan, Gh. Popa, N. D. Chiriacescu, Ion Rotaru, Ion Pavelescu şi Mircea Emilian.

5. D-l *Prof. P. Antonescu* aminteşte că Profesorii cehi Rudolf Hasha, Bayer şi Riha, admişi de Consiliu ca membri de onoare în şedinţa din 30 Iunie 1932, urmează să fie propuşi adunării generale pentru ratificare conform statutului.

6. In privinţa răspunsului la „Viaţa Forestieră", la discuţia căruia iau parte toţi membrii prezenţi, se dă forma definitivă şi se hotărăşte tipărirea şi expedierea.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, **C. P. Georgescu.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 17

Şedinţa din 30 Martie 1934, orele 21,30.

Prezidează D-l *C. P. Georgescu*, preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *P. Antonescu, D. Drâmbă, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu.*

Inainte de a se intra în ordinea de zi, se aduce la cunoştinţa consiliului chestiunea construirei soclului pentru bustul N. G. Popovici la Leordeni şi se hotărăşte să se ceară noui oferte, iar D-l sculptor D. Anastasescu să prezinte câteva schiţe conform angajamentului ce şi-a luat.

D-l *D. Drâmbă* aduce la cunoştinţa consiliului conferinţa ţinută de D-sa la Focşani sub auspiciile Societăţii, despre „Restaurarea economică a Vrancei".

D-l *P. Antonescu* face cunoscut consiliului că D-l Dr. C. P. Antonescu a ţinut la Cluj o conferinţă cu subiectul: Lemnul ca materie primă în industria avioanelor, iar astăzi D-l Cezar Cristea a ţinut şi D-sa o conferinţă la Radio despre serbarea sădirii arborilor.

D-l *C. P. Georgescu* — în numele Consiliului — mulţumeşte celor ce au vorbit şi speră că aceste manifestări pe terenul propagandei forestiere şi popularizărei ştiinţei silvice vor găsi cât mai mulţi aderenţi.

— Se ia în discuţiune proectul pentru administrarea pădurilor.

După discuţiuni la cari iau parte D-nii: Andrei Ionescu, Petre Ioan, M. P. Florescu, D. Grozescu, V. Priboianu, C. P. Georgescu, C. Emanoil, Consiliul numeşte o comisiune compusă din D-nii: D. Grozescu, At. Nedelcovici, Andrei

Ionescu, D. Drâmbă, C. Emanoil, care să redacteze un memoriu către Ministerul Agriculturii şi Domeniilor cuprinzând punctul de vedere al Societăţii.

Şedinţa se ridică la orele 24, fixându-se şedinţa următoare pentru Luni 2 Aprilie crt., orele 10 dimineaţa pentru discutarea memoriul arătat mai sus.

Preşedinte, **C. P. Georgescu.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES VERBAL No. 18

Şdinţa din 2 Aprilie 1934, orele 11 dim.

Prezidează D-l *Petre Ioan,* vice-preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *P. Antonescu, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, C. P. Georgescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, M. Suhăţeanu, D. Sburlan, Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte proectul de memoriu redactat de comisiunea specială, pentru Ministerul Agric. şi Domeniilor. Iau parte la discuţiune D-nii: M. P. Florescu, P. Antonescu, P. Ioan, St. Rodoteatu, D. Grozescu, D. Sburlan, C. Emanoil.

Ora fiind înaintată se amână discuţiunile pentru şedinţa următoare, care se va convoca pentru a doua zi Marţi 3 Aprilie crt. la orele 11 dimineaţa.

Preşedinte, **C. P. Georgescu.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 19

Şedinţa din 3 Aprilie 1934, ora 11 dim.

Prezidează D-l *C. P. Georgescu,* preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *P. Antonescu, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, Andrei Ionescu, At. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu.*

Se continuă discuţiunile asupra memoriului alcătuit de comisiunea specială pentru Ministerul Agriculturii şi Domeniilor privitor la desfiinţarea C. A. P. S., dându-i-se forma definitivă.

Consiliul însărcinează o comisiune compusă din D-nii: Prof. P. Antonescu, Prof. M. Drăcea şi At. Nedelcovici, care să prezinte memoriul celor în drept.

Şedinţa se ridică la orele 13,30.

Preşedinte, **C. P. Georgescu.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 20

Şedinţa din 19 Aprilie 1934, ora 21.

Prezidează D-l C. P. Georgescu, preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, D. Drâmbă, M. P. Florescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu* şi *D. Sburlan.*

Se citeşte procesele verbale din 28 şi 30 Martie şi 2 Aprilie crt., şi se aprobă cu modificări.

1. Inainte de a se intra în ordinea de zi D-l Secretar General referă asupra celor aduse la îndeplinire din hotărârile luat în şedinţele din 28 şi 30 Martie crt.

2. Consiliul aprobă ca D-l D. Drâmbă să facă parte din comisia pentru acordarea bursei Moşandrei.

3. Să se ţină la curent comisiunile delegate de Consiliu cu diverse lucrări, de către Secretariatul General.

4. Se hotărăşte ca unul din busturile N. G. Popovici să se aşeze la locul unde este înmormântat în Leordeni, soclul făcându-se cu cheltuiala D-nei Cezarina Popovici.

Se intră în ordinea de zi.

1. D-l Prof. *P. Antonescu* dă relaţiuni asupra rezultatului demersurilor făcute de comisiunea specială formată din D-nii Prof. P. Antonescu, Prof. M. Drăcea şi A. Nedelcovici în legătură cu memoriul prezentat D-lor miniştri V. Sassu şi Manolescu-Strunga în chestiunea noilor proecte de legiferarea administraţiei pădurilor. In parte s'au admis amendamentele propuse de Societate în subsidiar la proectul de lege pentru regiile publice autonome.

Se aduc mulţumiri comisiunii pentru promptitudinea cu care şi-a îndeplinit delegaţia.

2. In legătură cu adunarea generală:

a) Intrucât a expirat şi mandatul D-lui C. Emanoil se va trimite un supliment de publicaţie la Monit. Oficial pentru a se completa punctul 7 din ordinea de zi a zilei I-a şi cu D-l C. Emanoil. Deasemenea se va face cuvenita încunoştiinţare şi prin Revista Pădurilor.

b) Discuţiuni în jurul alegerii preşedintelui în cadrele statutelor şi intereselor Societăţii. Chestiunea se va pune la ordinea de zi într'o şedinţă viitoare.

c) Intre referenţi se mai admite D-l D. Drâmbă la chestiunea „Propaganda forestieră".

d) Se admite ca la punctul 4 al ordinei de zi (ziua II) să se studieze şi fără propuneri în chestiunea sporurilor cari se cuvin inginerilor silvici înaintaţi după 1931.

Orele fiind înaintate se amână celelalte chestiuni pentru şedinţa următoare.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, **C. P. Georgescu.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

N E C R O L O G

†

PETRE GRIGORESCU
1849—1934

Petre Grigorescu, pionier al românismului şi al ideii forestiere în Dobrogea, s'a născut la 1 Octombrie 1849 în comuna Tilişca, judeţul Sibiu. Cultura generală şi-o dobândeşte la binecunoscutul liceu „Andrei Şaguna" din Braşov, ale cărui cursuri le absolvă.

In anul 1869 este chemat printre cei 23 de elevi merituoşi transilvăneni de către P. S. Aurelian, Directorul Şcoalei de Agricultură şi silvicultură dela Herăstrău, spre a urma cursurile acelei şcoale pe cari după trei ani, elevul „Grigorie Petre" le absolvă cu succes (cu diplomă).

In Decembrie 1873, în urma concursului depus la Administraţia Domeniilor şi Pădurilor Statului, pendinte atunci de Ministerul de Finanţe, intră în Corpul technic silvic al Statului, cu gradul de guard general silvic cl. III-a (egal cu gradul de Inginer silvic stagiar de azi). Dela început i se încredinţează conducerea ocolului silvic Brăila, format din păduri de bălţi, de zăvoiaşe şi de ostroave ce cad pe domeniul Statului, Hârşova. Aci el desfăşoară o deosebită energie şi dă dovadă de un perfect simţ gospodăresc — însuşiri cari aveau să-l caracterizeze toată viaţa —, organizând paza, conservarea şi ordinea în exploatarea acelor păduri, pe cari el le împarte în şase serii de exploatare şi unde începe a aplica tăerea în scaun.

La 5 Decembrie 1878, însoţit de C. Al. Orăscu trece Dunărea pela Isaccea spre a lua în primire pădurile Dobrogei dela Administraţia sumară rusă ce funcţionase în timpul războiului şi este numit şef al ocolului silvic Babadag, unde avea să pună ordine într'un do-

meniu păduros de 30.000 ha. In acest post rămâne până la anul 1881.

In acest an, prin licitație publică se vinde averea Pașei Ali-Bey Giura din Tariverde (jud. Constanța), din care Petre Grigorescu cumpără o porțiune, ca prim cumpărător de pământ în Dobrogea.

Autoritățile românești interpretează la început greșit cumpărarea de pământ de către funcționarii publici și cer lui Grigorescu

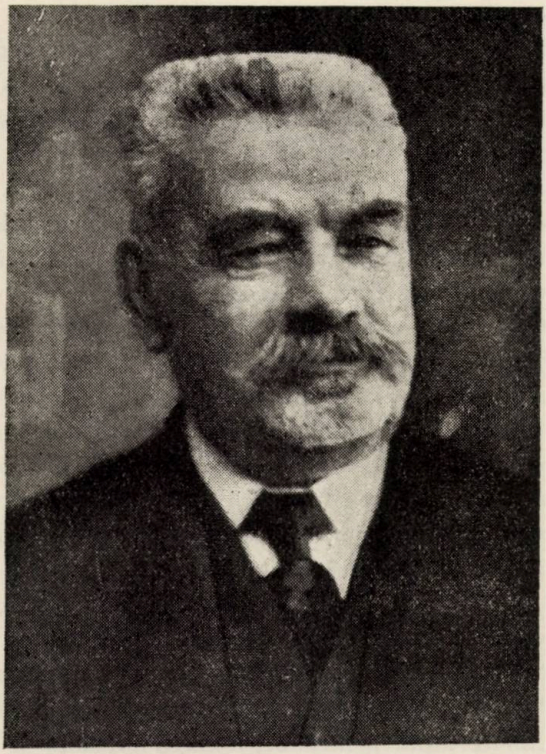

să renunțe la bunul dobândit. El însă, având viziunea clară a viitorului românismului în Dobrogea, nu renunță, iar Ministerul de Agricultură și Domenii îl suspendă, pentruca după patru ani, în 1884, în conformitate cu noua legiuire care permitea cumpărarea de bunuri din partea românilor, să revie și să-l reprimească în cadrele corpului silvic, numindu-l șef de ocol la Isaccea, județul Tulcea.

Aci Grigorescu desfășoară o activitate cu adevărat de titan spre a introduce ordine în paza și exploatarea pădurilor din Nordul

Dobrogii, adunând în acelaş timp materialul necesar primelor lucrări de statistică şi de amenajare. Tot în acest timp face documentate rapoarte Ministerului, cuprinse în broşura sa „Pădurile Dobrogii", broşură care rămâne un foarte preţios document pentru începuturile silviculturii române în Dobrogea.

In toamna anului 1885 Petre Grigorescu avansat quard general cl. II-a, este mutat la Constanţa şi însărcinat cu înfiinţarea de păduri comunale spre a satisface un articol prevăzut în legea din 1882 privitoare la regularea proprietăţii în Dobrogea.

El înfiinţează la Murfatlar şi Comorova două pepiniere cari reuşesc pe deplin. Din puieţii scoşi din aceste pepiniere s'au plantat terenurile destinate a fi împădurite în perimetrele multor comune din Dobrogea, precum şi terenurile de pe domeniile Statului, dela Murfatlar şi Comorova, luând astfel fiinţă actualele păduri.

In anul 1889 înfiinţează revista „Dobrogea" în colaborare cu Drăgescu, Ştefan Dan, Gh. Tănăsescu şi Petreanu ocupându-se de problemele economice, politice şi sociale ale Dobrogii.

In 1890 se retrage din nou din serviciul silvic, deoarece intrase în conflict cu Ministerul Domeniilor din cauza unui proces intentat statului cu privire la proprietatea sa din comuna Tariverde.

In 1891, Petre Grigorescu înfiinţează ziarul „Constanţa", prin care luptă pe teren politic, social şi economic pentru promovarea românismului şi romanizarea Dobrogii, precum şi pentru acordarea drepturilor politice locuitorilor acelei provincii şi apărarea în special a domeniului silvic al statului.

In 1891 înfiinţează secţiunea Ligii Culturale în Constanţa şi este ales Secretar-Casier, preşedinte fiind Drăgescu.

Intrând în politică a fost ales şi a ocupat timp de aproape 20 de ani postul de Consilier şi ajutor de primar al oraşului Constanţa. In această calitate luptă pentru desvoltarea oraşului şi înfiinţează cartierul românesc, având în totdeauna un singur ideal: românizarea provinciei şi promovarea intereselor românismului în Dobrogea.

Dela 1889 şi până la moartea lui a făcut parte din partidul politic conservator junimist şi ca atare a fost bine cunoscut de bărbaţi de Stat ca Petre Carp şi Niculae Filipescu, de a căror consideraţie şi prietenie s'a bucurat. A fost Vice-preşedintele partidului junimist din Constanţa şi preşedinte al Consiliului judeţean.

După încetarea ziarului Constanţa, a colaborat la ziarele ce apăreau în localitate. El a publicat scrierile: „Pădurile Dobrogii"

(1907) şi „Românism şi Românizare" (1910). A întocmit de asemenea multe memorii şi broşuri în chestiunea exproprierii în Dobrogea, apărând drepturile proprietăţii mijlocii. In timpul războiului ajunge în refugiul său până la Odessa; amintirile sale din această perioadă a vieţii sunt cuprinse în volumul „Amintiri din pribegie" alcătuit în 1919 şi publicat ulterior.

După război ia parte activă la înfiinţarea filialei Societăţii Orfanilor de Război, de a căror soartă s'a ocupat în de aproape.

Doborât de boală din Septembrie 1929 el nu mai părăseşte locuinţa şi cu mintea limpede până în ultimul moment, moarte în seara zilei de 24 Ianuarie 1934, zi de mare sărbătoare pentru poporul român.

Petre Grigorescu a fost înzestrat de natură cu alese calităţi, pe cari le-a pus în slujba neamului. Robust şi tare, cu o frumoasă cultură generală, cu o voinţă şi o răbdare de oţel, cu o puternică intuiţie a viitorului şi cu un admirabil simţ de prevedere, cu o nemărginită iubire de neam şi de pădure, el avea toate însuşirile cari au făcut din el ceeace a fost: un cetăţean de frunte, un distins părinte şi mai presus de toate un pionier al românismului şi al ideii forestiere spre „Marea cea Mare".

Tinerele generaţii de ingineri silvici şi în special cei din Dobrogea, misionarii culturii româneşti la mare şi responsabili de rosturile noastre în această parte de ţară, au mult de învăţat din cultul amintirii pionierului cu suflet tare: Petre Grigorescu.

RED. *).

*) Spre a da acestor însemnări un caracter cât mai documentat, am cerut relaţiuni despre viaţa lui Petre Grigorescu la cât mai mulţi dintre inginerii silvici cari l'au cunoscut. Cele mai complecte şi documentate date biografice ne-au fost date de d-l Inginer Inspector silvic pensionar B. N. Pretorian, care, ca şef de ocol, urmaş al lui Petre Grigorescu la ocolul silvic Isaccea (iarna 1885) şi apoi ca director de Constanţa, a putut cunoaşte şi pe Petre Grigorescu şi împrejurările dobrogene, în cadrul cărora acesta a avut de lucrat. Cu aceste date s'a complectat o schiţă de necrolog trimeasă de d-l Inspector silvic Ivancea, dela Direcţia silvică de Constanţa.

Din restul materialului informativ, dat de d-l B. N. Pretorian, se va întocmi studiul „O pagină din istoria silvică dobrogeană".

†

G. CRĂCIUNESCU

Inginer Inspector silvic

Luna trecută, Societatea noastră a avut durerea să piardă din rândurile ei un membru de elită. Inginerul Inspector silvic G. Crăciunescu a încetat din viaţă, în urma unei crize cardiace, în noaptea de 9 Martie trecut, în oraşul Buzău, unde se stabilise după retragerea la pensie.

Născut în com. Joseni, jud. Buzău în anul 1874 el moarte în vârstă de aproape 60 de ani, face parte din prima promoţie de absolvenţi dela Brăneşti (1894—1898).

Ceremonia funebră a avut loc în prezenţa unei numeroase asistenţe, compusă din toate straturile societăţii: magistraţi, generali, ofiţeri, avocaţi, profesori, comercianţi, industriaşi şi un mare număr

de țărani din comuna lui natală, defunctul fiind foarte cunoscut și apreciat în localitate.

Consiliul de ad-ție al Societății „Progresul silvic" a depus o coroană în numele Societății, delegând pe d-nii Președinte C. P. Georgescu și pe subsemnatul, ca să o reprezinte la această tristă solemnitate.

Casa Autonomă a Pădurilor Statului a fost reprezentată prin d-l Ing. Consilier silvic I. Simionescu, iar Direcția Regimului silvic prin d-l Ing. Consilier silvic Horia Lazăr. Au asistat de asemenea un mare număr de ingineri silvici atât din București cât și din fosta regiune silvică Buzău, în frunte cu fostul administrator al Casei Pădurilor d-l Ing. Consilier silvic C. Opran, precum și numeroși brigadieri și pădurari.

Domnii Ingineri Inspectori silvici Const. Gheorghe și C. Apostolescu au organizat desfășurarea cortegiului mortuar într'un cadru forestier, care a impresionat profund întreaga populație a orașului Buzău.

După ceremonia religioasă, au ținut cuvântări d-l I. Simionescu în numele Casei Pădurilor, subsemnatul în numele Societății „Progresul Silvic", Ing. Insp. silvic Const. Gheorghe în numele camarazilor de promoție, d-l Ing. șef silvic I. Dumitriu în numele inginerilor silvici din Regiunea Buzău și un domn avocat în numele partidului național-agrar, al cărui membru devotat fusese defunctul.

Toți au arătat prin cuvinte pornite din inimă marile merite ale celui care a plecat pentru totdeauna dintre noi.

Puțini au meritat mai mult ca el supremul nostru omagiu, căci, mai bine de 30 de ani, viața lui a fost închinată numai Țării. Cariera lui a fost un măreț exemplu de muncă, de devotament și de spirit de inițiativă.

Toată viața Gheorghe Crăciunescu, în toate situațiunile pe care le-a ocupat, a dat dovada unei cunoștințe desăvârșite în îndeplinirea datoriei.

Ca prieten sincer al pădurii, se entuziasma întotdeauna de frumusețea ei, de această splendidă podoabă a munților și câmpiilor noastre.

Figură de elită, suflet de artist și de poet, freamătul codrului a vibrat în inima lui și, în aurora tinereței, camaradul Crăciunescu ne-a dat câteva poezii, în care se zugrăvește dragostea lui pentru pădure și avântul lui pentru cauza forestieră.

Gheorghe Crăciunescu a fost mai presus de toate un creator. Opera care l-a atras mai mult a fost creiarea de păduri: plantaţiunile

El a fost printre primii care au păşit, cu făclia ştiinţei în mână, la rezolvirea diferitelor probleme ale nisipurilor sburătoare din Valea Dunărei.

Numele lui Crăciunescu rămâne legat de-a pururea de împădurirea nisipurilor zburătoare dela Ciuperceni, lucrare prin care s'a redat în patrimoniul public o avuţie considerabilă.

Ori de câte ori oficialitatea noastră vrea să arate tinerilor generaţii un exemplu de silvicultură naţională, pleacă la Ciuperceni; acolo unde a pus umărul şi Crăciunescu.

Peste puţin timp, aşteptăm la noi oaspeţii ştiinţei silvice internaţionale, care vor veni să ne vadă ştiinţa noastră silvică la noi acasă. In fruntea programului stau şi lucrările Inginerului silvic Crăciunescu. Numai acolo problema este defenitiv rezolvată.

In calitate de Profesor la Şcoala Politechnică de 15 ani, mă duc în fiecare an cu elevii din secţia silvică şi din celelalte secţii la ocolul silvic Sinaia, şi, în fiecare an, deschidem cartea cu lucrările lui Crăciunescu. Acolo el a scris pe teren o altă pagină a technicei silvice.

Lucrările inginereşti, executate chiar în faţa gării Sinaia, pentru a consolida Muntele Piscul Câinelui, care se punea în mişcare şi ameninţa gara Sinaia, lucrările de corecţiuni de torenţi, de construcţii silvice, de drumuri, de pepiniere şi plantaţiuni de munte, constituesc în acel colţ de ţară, cel mai frumos punct de recomandare a activităţii inginerilor silvici români. Gospodăria, potecile tainice şi pitorescul parcului dela Ocolul silvic Sinaia, ieşite din concepţia lui Crăciunescu, fac ca astăzi partea dinspre Ocolul silvic să fie partea cea mai căutată de toţi turiştii şi vizitatorii Sinaiei, ceia ce umple de mândrie inimele tuturor silvicultorilor.

La Crăciunescu, nu era vorba, e r a f a p t a, dublată de o perseverenţă şi o abnegaţie până la sacrificiu, numai pentru prestigiul serviciului.

Temperament indepedent şi de caracter, Inginerul Crăciunescu, este chemat prin avansare în administraţia Centrală din Bucureşti.

Imi aduc aminte că acum aproape 24 de ani Şcoala superioară de silvicultură dela Brăneşti, al cărui eminent elev fusese Crăciunescu, şi-a făcut un titlu de onoare, prin a sărbători pe primul sub-

inspector silvic din şcoala dela Brăneşti, care era atunci Gheorghe Crăciunescu.

In administraţia centrală, Crăciunescu dă dovadă unor strălucite calităţi de conducător şi de bun administrator.

Dar, aici, sufletul lui nu se putea împăca numai cu o activitate între zidurile biuroului. Dornic de a da şi altora din ştiinţa şi din sufletul lui, el a scos revista „Pădurea", prima care a încercat să pună problema silvică în cadrul problemelor economiei naţionale şi să urmărească promovarea intereselor silvice naţionale.

Articolele lui Crăciunescu desvăluesc o minte concisă care preciza încotro merge, un condei atrăgător şi o ideie clară şi prevăzătoare.

Toate acestea îl distingeau ca un animator şi creator de curente în viaţa noastră forestieră.

Revista lui aducea un suflu nou în lumea silvică.

Ca ori şi cărui om înzestrat cu calităţi superioare nu i-a lipsit generozitatea şi recunoştinţa.

El este cel dintâiu care a chemat generaţia nouă silvică *ca să se închine primilor dascăli al Şcoalei dela Brăneşti.*

El a lansat primele liste pentru ridicarea unui monument marelui silvicultor Pietraru, operă care se va inaugura peste câteva zile.

Soarta nu l-a lăsat ca să guste din această meritată satisfacţie.

Cu entuziasm, ne vorbea în totdeauna despre misiunea inginerului silvic, în cadrul economiei naţionale, şi cu multă amărăciune ne destăinuia, adesea convingerea pe care o avea că, *în vârtejul moravurilor de astăzi, avutul statului este salvat numai graţie devotamentului funcţionarilor de carieră, care îşi iubesc meseria, chiar cu riscul scaunului pe care stau.*

Părăsind serviciul silvic al Statului, Inspectorul silvic Crăciunescu se avântă spre alte orizonturi.

El era predestinat să deschidă drumuri noui în toate domeniile.

Văzând că industria şi comerţul lemnului erau aproape peste tot locul în mâinele străinilor, cu un curaj *uimitor la acea vreme*, Inginerul silvic Crăciunescu este primul inginer silvic român, care părăseşte serviciul Statului, chiar în clipa când i se pregătea treapta cea mai înaltă a erarhiei silvice, pentru a lua conduce-

rea unor mari întreprinderi forestiere unde a dat dovada vastei lui experienţe şi capacităţei lui de spirit întreprinzător.

Incurajaţi de fapta colegului Crăciunescu, mulţi ingineri silvici l'au urmat pe acest drum, aducând un mare imbold muncei, industriei şi comerţului naţional, care astăzi vedem că trece printr'o cumplită frământare.

Amintirea Inginerului Inspector silvic Gheorghe Crăciunescu va rămâne simbolul spiritului de datorie şi de hotărâre, care va călăuzi tineretul şi va deştepta noi energii.

Numele lui rămâne deapururi legat de Societatea „Progresul silvic" care roagă cerul să-i deie cât mai mulţi membri de calităţile sufleteşti ale lui Crăciunescu.

Bun la suflet şi excelent camarad.

Îi vom păstra cu pietate memoria.

Iar devotatei soţii, cu care colegul nostru a străbătut cu atâta drag cărările vieţei, împărtăşindu-i sincer tristeţa îi exprimăm omagiul nostru de simpatie şi de regret, al corpului silvic întreg, ca o palidă alinare, în marele doliu, care o loveşte aşa de crud în inimă.

Dr. D. DRĂMBĂ
Inginer Inspector general silvic

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor Silvici

Ing. C. Ivanovici: Comparaţie între Codul silvic jugoslav şi românesc.

— Conferinţă ţinută în ziua de 28 Martie a. c. —

Codul silvic jugoslav datează din Ianuarie 1930. El a fost inspirat din codul maghiar şi austriac şi adaptat condiţiunilor speciale ale ţării şi timpurilor de astăzi.

Conferenţiarul analizează principiile cari au stat la baza legilor silvice jugoslave şi prevederile acestor legi, în comparaţie cu ale noastre.

Măsurile prohibitive prescrise de codul jugoslav contra defrişărilor, sunt prevăzute şi de codul nostru. Legiuirea jugoslavă lasă însă mai multă libertate la defrişare. Ea prevede cazurile când pădurea, dacă suprafaţa ei nu este mai mare de 5 ha. poate fi defrişată: motive de ordin militar, interese economice de ordin superior, etc.

Pădurile de protecţie, în timp ce la noi sunt fără deosebire supuse regimului silvic, după codul jugoslav sunt împărţite în două categorii: în păduri de protecţie temporare şi definitive. Aceste păduri, ca şi cele de agrement, parcuri, etc., trebue să aibă amenajamente întocmite de specialişti forestieri şi aprobate de „ban", şeful organizaţiei administrative a districtului.

Atribuţiunile Regimului Silvic dela noi sunt îndeplinite în Jugoslavia de aşa numitul „Regim al pădurilor de protecţie". Administrarea pădurilor se face în cadrul strict al amenajamentelor şi în conformitate cu dispoziţiunile Ministerului. Codul prevede cedarea de materiale lemnoase în mod gratuit pentru biserici, ocoale şi personalul silvic.

Măsurile pe cari le prescrie codul jugoslav pentru localizarea incendiilor şi sancţiunile riguroase cari asigură aplicarea tuturor acelor măsuri, au o deosebită superioritate faţă de codul nostru.

Legea privitoare la protejarea silviculturii pe terenurile degradate (carsturi, goluri şi nisipuri sburătoare) este mult mai bună ca a noastră. Ea nu cere comisiuni aşa de numeroase şi formalităţi prea complicate, ceeace asigură o rapidă rezolvare a problemelor de împădurire. Legea noastră, cunoscută sub numele de „legea pentru punerea în valoare a terenurilor degradate", n'a dat rezultate bune şi din cauza caracterului ei prea indulgent.

Cheltuiala necesitată de împădurire şi de lucrările anexe pentru terenurile degradate, nu este suportată de Stat ca la noi, ci de proprietar, sau de unul şi altul, când unele din lucrări sunt şi de interes gereral.

In materie de furturi de lemne, pe când la noi se procedează numai prin aplicarea codului silvic — toate pădurile fiind supuse regimului silvic — în Jugoslavia se uzează în anumite cazuri şi de codul comun.

D-l Profesor P. Antorescu, la discuţii, evidenţiază sforţările mari făcute de Jugoslavia pentru împădurirea terenurilor de Karst, în suprafaţă destul de mare, pe care le are această ţară. Legile silvice pun la dispoziţie pentru aceste lucrări un fond care reprezintă 20% din venitul anual al pădurilor, datorită căruia s'au putut face lucrări foarte importante.

Ing. Eug. Vintilă

Inginer Traian Ionescu-Heroiu: „Raţionalizarea individuală"

Spre capătul unui ciclu de conferinţe cari au ocazionat cercetarea a diverse probleme cu caracter bine definit de ştiinţă, technică sau politică forestieră. Cercul de de Studii înregistrează, în şedinţa din 19 Aprilie a. c., conferinţa d-lui Tr. Ionescu-Heroiu, despre raţionalizarea individuală. Analizând înţelesul adânc al Cercului de studii forestiere, „favorizarea culturii profesionale prin ridicarea nivelului cultural al membrilor săi" precum şi natura subiectului acestei conferinţe — legată strâns de ad-ţia forestieră —, conferenţiarul demonstrează perfecta încadrare a problemei în preocupările Cercului.

Evocarea epocii pe care o străbatem, definită prin „o cumplită masacrare a raţiunii", a luminat deplin actualitatea conferinţei.

Raţionalizarea, în general, „sistem de gândire şi acţiune conform raţiunii, care împacă în acelaş timp şi sentimentul colectiv", caracterizată prin aspectele technic, ştiinţific, ecoromic şi moral, este o cucerire a culturii umane.

Raţionalizarea individuală rezultă din rabaterea acestui sistem asupra individului şi potrivirea aspectelor raţionalizării în general cu însuşirile lui. Clădirea vieţii colective pe baze raţionale, apărând — în mod logic — funcţiune de gradul de adaptabilitate a individului la principiile raţionalizării, pune problema raţionalizării individuale sub raportul a trei aspecte: pregătirea individului, manifestarea individului şi raporturile interindividuale.

Pregătirea individului. Laturile pregătirii individuale sunt intelectuală, voluţionară şi afectiv morală. Vorbind despre pregătirea intelectuală, conferenţiarul subliniază necesitatea desvoltării celei de a doua memorie, mai precisă şi mai puţin consumatoare de energie: un sistem care asigură luarea, clasarea şi valorificarea notelor în legătură cu preocupările profesionale. In această ordine de idei, D-sa expune un sistem foarte interesant, conceput pentru necesităţile inginerului silvic. In pregătirea intelectuală a individului, conferenţiarul arată rolul pe care îl are gândirea personală, în deosebi cea economică, în directă legătură cu prevederea, facultate intelectuală de esenţa omului modern.

Pregătirea voluționară face pe individ capabil să innobileze lumea lucrurilor și ființelor din jurul lui. Această pregătire se realizează prin adâncirea concepției că omul, prin acțiune și perseverență, își făurește singur viața. Pregătirea afectiv morală constă în formularea unei concepții juste despre viață și în cultivarea sentimentelor superioare cari fac posibil progresul colectivității, bunele relații între indivizi și o viață rațională.

Manifestarea individului se referă la efectele prevederii, ameliorarea muncii, ameliorarea vieții, la ordine, organizare, autocontrolul activității proprii, la higiena și disciplna întreținerii. Desvoltând acest capitol, conferențiarul arată foloasele întocmirii programului de lucru și bugetului personal, înzestrării individului cu utilaj rațional, creerii unui mediu estetic de lucru și introducerii spiritului rațional în alimentație și îmbrăcăminte. Principiul ordinei obiectelor în spațiu, rezolvă problema economiei de spațiu, timp și energie, precum și problema obiectelor utile. Organizarea asigură raționalizarea locului de lucru și a lucrului în sine prin liniște, eliminarea inutilităților, diviziunea și distribuirea muncii, tipizarea operațiunilor frequente, — toate în scopul concentrării atențiunii, cât mai mult, asupra problemei de rezolvat.

Raporturile interindividuale. Selecțiunea colaboratorilor are loc în munca profesională, în viața de familie și în gospodărie. In aceste împrejurări, rațiunea cere cât mai multă corespondență pentru genul de muncă — în cazul colaboratorilor în munca profesională — acord reciproc de voințe sincere și conștiente în faptul căsătoriei și pregătirea prealabilă a servitorilor în gospodărie. Organizarea relațiunilor interindividuale în serviciu presupune aplicarea principiului „tot omul la locul lui", determinarea tranșată a atribuțiunilor și instrucțiunile de lucru. Vorbind despre innobilarea relațiunilor sociale prin stăpânire de sine și disciplină, respectul persoanei și drepturilor altuia, cultivarea sentimentului colectiv, cultul comandamentelor moralei creștine, recunoașterea greșelilor și evitarea fățărniciei și supraestimărei, conferențiarul citează pe profesorul Kobatch care dovedește că multe insuccese economice sunt rezultatele unor iraționalități — lipsa de stăpânire de sine și calomnia —. și că ideea de economie ascunde și un conținut etic, bunătatea.

Cele trei aspecte ale raționalizării individuale și efectele lor duc în mod fericit la atingerea țelului culturii umane: naşterea personalităților moral creatoare și de caracter.

Factorii de desvoltare ai raționalizării individului sunt: familia, școala, mediul, conducătorii colectivităților și individul însăși.

Analizând acești factori, conferențiarul arată rolul familiei în faza copilăriei individului, importanța școalei în instrucțiunea minții, formarea individualității și personalității creatoare, influența calității mediului și rolul conducătorilor colectivităților ca coordonatori ai instituțiunilor de cultură și autoritate precum și organizatori pe baze raționale ai instituțiunilor publice în cari individul își poate face educația pe cale intuitivă. In cel mai nefericit caz, când toți acești factori n'au putut face nimic pentru individ, autoeducațiunea îl pune în situațiunea de a se ridica la înălțimea de gândire și acțiune care îl face util colectivității și părtaș la opera de innobilare a mediului.

Expunerii teoretice a problemii raționalizării individuale, conferențiarul a

alăturat o importantă realizare practică pentru transformarea mediului în care lucrează funcționarul de birou. Această realizare constând dintr'un birou tip, un scaun tip, un dosar pentru clasarea hârtiilor, o cartonieră tip și un plan de clasare a notelor după funcțiunile activității forestiere necesar cititului rațional, este numai o parte din cele ce și-a propus să realizeze Institutul de Cercetări și Experimentație Forestieră, pentru raționalizarea muncii omului în activitatea forestieră de birou și de teren.

Terminând, conferențiarul arată ca innobilarea noastră și ridicarea prestigiului profesiunii din care facem parte și a nației noastre sunt funcțiuni de felul cum vom ști „să ne injectăm imperativul categoric al gândirii și acțiunii raționale individuale".

Expunerea clară a conferinței și ilustrarea principiilor subiectului tratat prin diagrame concludente, tablouri sinoptice sugestive și realizări practice, au atras în mod deosebit atenția participanților.

La discuții: D-nii V. Dinu, C. Chiriță, I. Marinescu și M. Drăcea au elogiat pe conferențiar și subliniat importanța problemei raționalizării individuale, necesitatea imperioasă a rezolvării ei și greutățile pe cari le ridică condițiunile specifice societății românești.

Ing. A. Constantinescu-Fălciu

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

Casa de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic, C. E. A. C. S.

CONVOCARE

Domnii acţionari ai Casei de Credit, Economie şi Ajutor a Corpului Silvic — CEACS — sunt convocaţi în Adunare Generală Extraordinară pentru ziua de 18 Mai 1934, orele 16 p. m., în localul Societăţii „Progresul Silvic", din Bucureşti, B-dul Take Ionescu 31.

Ordine de zi:

Modificarea Statutelor astfel ca CEACS să se poate declara prin lege, persoană morală de utilitate publică.

Potrivit art. 76 din statute, dacă în ziua de 18 Mai 1934, nu se va întruni numărul de acţionari cerut de Statute, Adunarea se amână pentru ziua de 25 Mai 1934, în acelaş local şi la aceeaşi ora fără nici o altă convocare sau publicaţie.

Consiliul de Administraţie

TIPOGRAFIA «BUCOVINA» I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI III, STR. GR. ALEXANDRESCU 4

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 190[illegible]

Consiliul de Administraţie pe 1934:

Preşedinte: Georgescu P. C.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M., Ioan P.

Secretar general: Ionescu A.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Vâlceanu Eug., Emanoil C. C.

Membrii:

Antonescu P.
Bunescu M. C.
Caragea N. N.
Ciurileanu D.
Drâmbă D.
Eliescu A.
Florescu M. P.
Lazăr H.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Rodoteatu St.
Sburlan D.
Ştefănescu-Suhăţeanu M.
Stinghe N. V.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ pentru membrii Societăţii	200 „
„ pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

I 24875

ANUL XLVI, Nr. 5-6 MAI-IUNIE, 1934

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii:

Considerațiuni asupra procesului tăierii în gater . *D. A. Sburlan*

Referate — Comentarii:

Programul lui Roosevelt și economia forestieră americană . . . . . *Gh. I. Ionescu*
Criterii pentru fixarea contribuției la amenajarea apelor neplutibile . . . . . *P. Voiculescu*
Carpații în flăcări . . . . . *Horia Manole*
Silvicultura la expozițiile din Chișinău și Bălți . *Gr. Colpacci*
Valorificarea bogățiilor țării și contribuții la problema căilor ferate . . . . . *Cezar Gr. Cristea*
Amintiri din România . . . . . *V. Riha*

Din presa străină și dela noi:

«Influența pădurilor asupra cursurilor de apă» . *Cezar Cristea*

Varia: Machiavelli și pădurea . . . . . *Șt. G. P.*

Cronica:

A 48-a adunare generală ordinară a Societății «Progresul Silvic», la București. — Adunarea generală extraordinară a A. G. I. R.-ului — Premiul «Șt. Demetrescu-Vergu» pe 1934.

Jurisprudență: Delict silvic. — *Recenzii* — *Revista revistelor* — *Necrolog:* Daniel Clain. — *Informațiuni.* — *Cercul de studii forestiere.* — *Pagini mercuriale.* — *Publicațiuni:* deciziuni ministeriale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVI-e Année. No. 5-6 Mai-Juin 1934 | XLVI. Jahrgang. Nr. 5-6 Mai-Juni 1934

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes:

Considérations sur le sciage mécanique du bois . . . *D. A. Sburlan*

Rapports-Commentaires :

Le programme de Roosevelt et l'économie forestière américaine . . . . . *Gh. I. Ionescu*
La modalité de fixer la contribution aux frais d'aménagement des cours d'eau *P. Voiculescu*
Les Carpathes en flammes *Horia Manole*
La sylviculture aux expositions de Chişinău et Bălţi *Gr. Colpacci*
La valorisation des richesses du pays ; contributions au problème des chemins de fer *Cezar Gr. Cristea*
Souvenirs de Roumanie . *V. Riha*
«Influence des forêts sur le cours des eaux» . . . . *Cezar Cristea*
Machiavelli et la forêt . . *St. G. P.*

Récensions. — Revue des revues. — Nécrologes. — Informations. — Conférences. — Pages mercuriales. — Publications: décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Betrachtungen über den Holzverschnitt im Gatter *D. A. Sburlan*

Mitteilungen :

Roosevelts Programm und die amerikanische Forstwirtschaft . . . . . *Gh. I. Ionescu*
Kriterien zur Veranschlagung der Geldbeiträge bei der Einrichtung der ungeregelten Gewässer . . . . *P. Voiculescu*
Die Karpathen in Flammen *Horia Manole*
Die Forstwirtschaft an die Ausstellung von Chişinău und Bălţi (Bessarabien) . *Gr. Colpacci*
Die Bewertung der Bodenschätze des Landes und einige Beiträge zur Frage der Eisenbahnen . . . *Cezar Gr. Cristea*
Errinerungen aus Rumänien. *V. Riha*
«Einwirkung der Wälder über die Gewässer» . . . *Cezar Cristea*
Machiavelli und der Wald. *St. G. P.*

Rezensionen.— Die Zeitschriften. — Nekrolog. — Nachrichten. — Vorträge. — Holzhandelsmitteilungen — Amtliche Veröffentlichungen.

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

24875

Clișeu : C. Georgescu & Badea

Parcul dendrologic Dofteana — Pinus montana uncinata.

Le parc dendrologique de Dofteana — Pinus montana uncinata.

Der dendrologische Forstgarten Dofteana — Pinus montana uncinata.

97
- IUL. 2005
2014

Clișeu : C. Georgescu & Badea

Valea Dofteana — Piciorul Clejanului — Ulm de 34 m. înălțime.

Valée de Dofteana — Piciorul Clejanului — Orme de 34 m. hauteur.

Dofteanatal — Piciorul Clejanului — Ulme, 34 m. hoch.

S T U D I I

CONSIDERAȚIUNI ASUPRA PROCESULUI TĂIERII IN GATER

de D. A. SBURLAN

Modul cum pânzele unui gater execută tăierea lemnului, este destul de dificil de înțeles, pe de o parte din cauza complexității mișcărilor, pe cari cadrul gaterului și lemnul de fasonat le execută simultan sau succesiv, iar pe de altă parte, din cauza varietății aproape infinite a calităților technologice ale lemnelor de prelucrat.

Fără a îmbrățișa aci întregul proces al tăierii lemnului într'un gater vertical, vom face, în cele ce urmează, câteva considerațiuni teoretice asupra poziției și direcției în care se poate mișca rama sau cadrul gaterului, pentru ca tăierea bușteanului să se poată efectua în cele mai bune condițiuni.

După cum se știe, tăierea în gater comportă următoarele două mișcări principale, executate de mecanismele gaterului:

1. Mișcarea alternativă, verticală a cadrului, transmisă acestuia de perechea de manivele și biele, montate pe volanți, în dreapta și stânga gaterului. Amplitudinea mișcării alternative a cadrului (cursa) H este dată de lungimea r a brațului manivelei, $H=2r$. Cursa cadrului trebuie să fie cel puțin cât înălțimea maximă h a piesei de lemn de fasonat (sau cât diametrul bușteanului), $H \geq h$. In caz contrar rumegușul rezultat din tăiere nu mai poate fi scos, în întregime, din șanțul tăieturii, iar pânza se înțepenește în lemn.

Vitesa cadrului la un moment oarecare se obține cu ajutorul formulei: $v = r\,\omega\,(\sin\varphi \pm \frac{r}{2l}\sin 2\varphi)$.

39749

In această formulă ω este vitesa unghiulară a butonului manivelei, φ unghiul pe care îl face manivela cu verticala, în momentul considerat, iar l, lungimea bielei. Notând cu H lungimea cursei cadrului şi cu n numărul de rotaţiuni pe minut al axului manivelei, putem scrie: $\omega = \frac{\pi . n . H}{60}$

Pe de altă parte, raportul $\frac{r}{2l}$ fiind destul de mic, termenul care îl conţine poate fi neglijat iar formula vitesei cadrului poate fi simplificată astfel: $v = \frac{\pi . n . H}{60} \sin \varphi \cong 0{,}052\ n . H . \sin \varphi$.

După cum se vede, vitesa cadrului sau drumul parcurs de un dinte în unitatea de timp, variză după legea sinusului, atingând valorile maxime (pentru $\sin \varphi = 1$), când butonul manivelei se află la înălţimea axului motor al gaterului ($\varphi = 90°$ şi $270°$); aceste valori maxime sunt cuprinse între 2,5 şi 4 m/sec., după mărimea gaterelor.

Dinţii pânzelor trebuie să vină în contact cu lemnul şi să taie aşchii (rumeguş) din el, numai în timpul cursei descendente a cadrului. Aceasta, pentru considerentul, că la cursa ascendentă, pentru ridicarea cadrului şi anexelor sale (pânze, şabloane, pene, biele) este nevoie de un important supliment de forţă, pe când în cursa descendentă, greutatea cadrului se transformă în travaliu util, micşorând forţa necesară pentru tăiere.

2. Mişcarea de înaintare a buşteanului. Aceasta se face — după modul de construcţie a gaterului — în două feluri:

— prin „paşi" intermitenţi, adică prin înaintări şi opriri succesive, sau

— în mod continuu, cu o vitesă uniformă, în timpul întregei curse a cadrului.

Inaintarea prin „paşi" se realizează graţie mecanismelor cu clicheţi sau came opritoare, puse în mişcare de manivele şi biele proprii şi se exercită, de obiceiu, numai pe ½ din rotaţia axului manivelei. Inaintarea continuă se face prin roţi de fricţiune şi şuruburi fără sfârşit.

Intrucât — după cum am arătat mai sus — pânzele gaterului trebuie să taie numai în cursa descendentă a cadrului, avansul sau înaintarea buşteanului pentru o nouă tăiere poate avea loc:

— în timpul cursei ascendente a cadrului,

— în timpul cursei descendente, adică în acelaş timp cu tăierea.

— în mod continuu, adică în timpul cursei complete a cadrului.

a) In primul caz, al avansului buşteanului în timpul cursei ascendente, (caz frecvent la joagărele de apă şi la unele gatere, de construcţie veche), pentru ca fiecare dinte al pânzei să vină în contact cu lemnul, în timpul cursei descendente a cadrului şi pentru ca vârful lor să nu se frece în fundul şanţului tăieturii la cursa ascendentă, este necesar să se dea capătului superior al pânzei o anumită înclinare înainte, spre direcţia din care vine buşteanul.

Dacă nu s'ar lua această precauţie, şi cadrul ar avea o mişcare verticală, numai primul dinte al pânzei ar decupa o aşchie din lemn, la cursa descendentă a cadrului, dinţii următori mergând prin şanţul făcut de primul. La gaterele, la cari înaintarea buşteanului se face după acest principiu, oblicitatea pânzelor se obţine, fie prin aşezarea pânzelor în cadru în poziţie înclinată, fie prin mutarea înainte a glisierelor superioare ale cadrului (fig. 1).

Dacă H este cursa cadrului şi α înclinarea pânzei faţă de verticală, lăţimea tăieturii executată de pânză la o coborîre a cadrului este' $a=H.tg\alpha$. Aceasta înseamnă, că buşteanul poate înainta în timpul cursei ascendente următoare a cadrului pe o distanţă orizontală cel mult egală cu a; sau, pentru ca buşteanul să poată înainta, în timpul unei curse, pe o distanţa a, pânzele trebuie să aibă o înclinare: $tg\ \alpha=a$. Ceeace trebuie remarcat în mod deosebit, este că deşi poziţia cadrului (sau a pânzelor) este oblică, direcţia mişcării vârfurilor dinţilor trebuie să rămână verticală; altfel nu mai taie fiecare dinte o aşchie din lemn.

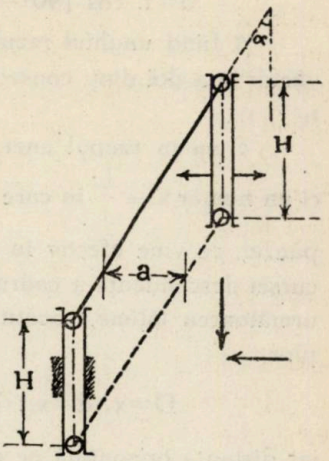

Fig. 1.

b) In cazul al doilea, cel mai frecvent la gaterele actualmente în uz, tăierea se face în acelaş timp cu înaintarea buşteanului. In acest caz înclinarea pânzei nu este necesară pentru

tăiere, ci pentru a se evita frecarea între dinţi şi lemn, la cursa ascendentă a cadrului.

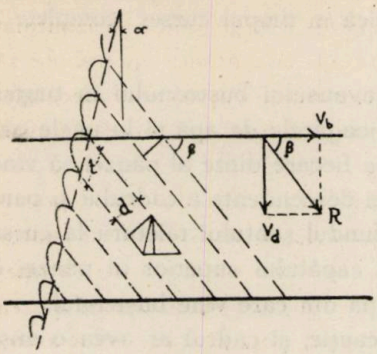

Fig. 2.

Pentru a înţelege mai uşor modul cum se produce tăierea în acest caz, să considerăm drumurile parcurse în bucata de lemn, de doi dinţi consecutivi. Drumurile parcurse de dinţi pot fi reprezintate — în mod aproximativ (latorită paralelismului mişcărilor sinusoidale ale cadrului şi mecanismului de avans) — prin oblicele din figură, paralele cu rezultanta drumurilor elementare (V_d şi V_b) parcurse de dinţi şi de buştean. Tăierea se face numai e vârful şi faţa inferioară (faţa de atac) a fiecărui dinte.

Din fig. 2 se poate vedea, că lăţimea aşchiei decupate de un dinte este:

$$d = t.\ \cos\ [90° - \alpha - (90° - \beta)] = t.\ \cos\ (\beta - \alpha)$$

β fiind unghiul rezultantei cu orizontala iar t distanţa dintre vârfurile a doi dinţi consecutivi (se presupune că pânza are ceapraz t).

Cum în timpul unei curse nu taie numai o pereche de dinţi, ci un număr $x = \frac{L}{t}$ în care $L = \frac{H}{\cos \alpha}$ este porţiunea din lungimea pânzei, ce vine efectiv în contact cu lemnul, urmează că în timpul cursei descendente a cadrului pânza taie o suprafaţă de lemn având următoarea lăţime, socotită perpendicular pe direcţia urmelor dinţilor :

$$D = x.\ d = x.t \cos\ (\beta - \alpha) = \frac{H.}{\cos \alpha} \cos\ (\beta - \alpha)$$

iar distanţa orizontală pe care o poate parcurge buşteanul în timpul cursei descendente este :

$$a = \frac{D}{\sin \beta} = \frac{H.}{\cos \alpha \sin \beta} \cos\ (\beta - \alpha) = H\ (\mathrm{tg}\ \alpha + \mathrm{cotg}\ \beta)$$

Formula de mai sus ne arată că drumul pe care îl poate parcurge buşteanul în timpul cursei descendente a cadrului, se compune din drumul realizat prin înclinarea pânzei şi din acela realizat din

raportul $V_b : V_d$ dintre vitesa bușteanului și a dintelui. După cum rezultă din formulă, chiar dacă pânza nu are nici o înclinare față de verticală, bușteanul poate parcurge o distanță orizontală, $a' = H \operatorname{cotg} \beta$ care, în aparență nelimitată ca mărime, nu trebuie să depășească anumite valori (2—6 mm pentru o cursă), deoarece altfel nu s'ar mai putea înmagazina în golul dinților tot rumegușul rezultat din tăiere.

Din cele de mai sus reiese așa dar, că în cazul gaterelor, la cari înaintarea bușteanului se face în timpul cursei descendente a cadrului, înclinarea pânzelor (sau cadrului) nu e necesară pentru ca tăierea să se producă cu toți dinții. Ea este însă necesară pentru a crea un spațiu între vârfurile dinților și fundul tăieturii și a evita astfel frecarea lor, la cursa ascendentă a cadrului. Pentru a realiza acest spațiu, direcția mișcării vârfurilor dinților trebuie să rămână și în acest caz verticală. Dacă însă cadrul s'ar mișca după linia vârfurilor, frecarea între dinți și lemn în cursa ascendentă încă s'ar produce, adică s'ar obține același rezultat, ca și când pânza ar fi rămas verticală.

La unele gatere din această categorie, mecanismul de avans începe să lucreze în ultima parte a cursei ascendente a cadrului, iar înaintarea bușteanului sfârșește când cadrul a parcurs cea mai mare parte din cursa descendentă. Această „decalare de fază" se obține prin așezarea într'o poziție convenabilă pe volant a manivelei mecanismului de avans, față de manivela cadrului.

Unghiul format de axele celor două manivele se numește unghiu de decalare (Voreilwinkel) și poate fi modificat, la unele gatere, după voie, în anumite limite, astfel ca să corespundă atât scopului amintit, cât și pentru a evita o prea mare pierdere de cursă, perioadă din faza de coborîre a cadrului, în care nu se produce tăiere. In adevăr, din cauza înclinării înainte a pânzelor, vârfurile dinților se găsesc la începutul cursei descendente a cadrului, la o oarecare depărtare de fundul tăieturii .Deaceea, într'o mică perioadă de timp, de la începutul acestei curse, dinții nu vor putea tăia, ci vor trebui mai întâi să se apropie de fundul tăieturii executate în cursa anterioară. Pentru a se remedia acest inconvenient, s'au imaginat așa zisele dispozitive duble de avans, la cari roata de acțiune a valțurilor gaterului primește mișcarea de rotație de la două pârghii diferite, prevăzute fiecare cu came și clapete. Una din came lucrează în timpul cursei ascendente, având de scop de

a înlătura distanța dintre dinți și fundul tăieturii, iar cealaltă acționează în cursa descendentă și are de efect înaintarea propriu zisă, de fasonare a bușteanului.

c) La gaterele cu înaintarea continuă (cu fricțiune), bușteanul merge către gater cu o vitesă constantă, exprimată printr'un număr S de metri pe minut. In timpul unei curse el avansează cu o distanță de $a = \frac{S}{n}$, n fiind numărul de curse pe minut. Vitesa cu care înaintează bușteanul fiind uniformă drumurile parcurse în cele două jumătăți de cursă ale cadrului sunt egale. Pe de altă parte drumul parcurs de buștean în timpul cursei ascendente este egal cu proiecția orizontală a cadrului adică:

$$\frac{a}{2} = H \operatorname{tg} \alpha, \text{ de unde: } \operatorname{tg} \alpha = \frac{1}{2} \cdot \frac{a}{H}$$

Rezultă, așa dar, că în cazul înaintării continue trebuie să se ia o înclinare (sau pantă) a liniei dinților egală cu ½ din aceea ce se ia în cazul înaintării prin pași a bușteanului la cursa ascendentă a cadrului.

Din examinarea atentă a modului cum are loc tăierea și înaintarea bușteanului, la gaterele cu mecanisme de avans prin fricțiune, rezultă deasemenea, că direcția mișcării cadrului nu poate fi decât cea verticală. Contrariu nu se realizează spațiul necesar pentru înaintarea bușteanului, în timpul cursei ascendente a cadrului.

In concluziune, ori care ar fi modul în care se face înaintarea bușteanului pentru ca procesul tăierii să se desfășoare în condiții avantajoase pânzele trebuie să aibă o anumită înclinare înainte, iar cadrul trebuie să descrie drumuri verticale. Teoretic, se poate deasemenea admite în cazul gaterelor la cari înaintarea bușteanului se face și în timpul cursei descendente mișcarea cadrului, după o direcție asemănătoare drumurilor descrise de dinți în lemn (stânga sus, dreapta jos), în care caz linia dinților poate rămâne verticală. In orice caz, direcția mișcării cadrului nu poate coincide cu linia vârfurilor dinților, deoarece astfel nu s'ar evita frecările între dinți și fundul tăieturii, în cursa ascendentă a cadrului.

Considerațiunile de mai sus le-am găsit utile, întrucât în lite-

ratura de specialitate se discută adesea și cazul general, când cadrul se mișcă după linia dinților, ceeace, după cum reiese din cele expuse mai sus nu asigură execuția în cele mai bune condițiuni a tăierii lemnului.

Literatură :

J. H. Flatscher: Handbuch des Sägebetriebes, Parey, Berlin, 1929.
Fr. Braunshirn: Das Sägewerk, Springer, Wien, 1929.
Dr. Ing. Koller: Der Gatterindikator, Forstwiss. Cb., 1931.
D. A. Sburlan: Fabrici de cherestea, 1934.

Considérations sur le sciage mécanique du bois.

Le processus du sciage mécanique est assez difficile à suivre à cause de la complexité des mouvements que décrivent les diverses mécanismes de la scie verticale alternative.

Un rôle important jouent aussi les qualités technologiques des bois à débiter.

L'auteur examine la position et la direction dans lesquelles peut s'effectuer le mouvement du châssis pour que le sciage ait lieux sans frottements inutiles entre les dents de la scie et le bois. Il arrive à la conclusion que la positions du châssis ne peut pas être qu'inclinée tandis que la direction du mouvement doit être toujours verticale.

Betrachtungen über den Holzverschnitt im Gatter.

Der Holzverschnitt in einem Vertikalgatter, wegen der Verschiedenartigkeit der Bewegungen der Gatterteile sowie der technologischen Eigenschaften der Hölzer ist ziemlich schwer zu verfolgen.

Verf. befasst sich mit der Stellung und Richtung, in welcher das Gatterrahmen sich bewegen kann, um der Verschnitt bei dem Rahmenaufgang ohne Reibungen stattfinde und gelangt zu dem Ergebnis, dass die Stellung des Rahmens unbedingt geneigt, während die Bewegungrichtung vertikal sein muss.

REFERATE — COMENTARII

PROGRAMUL LUI ROOSEVELT ŞI ECONOMIA FORESTIERA AMERICANA

de GH. I. IONESCU

Nevoile crescânde ale ţărilor europene angajate în războiul mondial transformase America de Nord într'o formidabilă uzină de produse industriale şi agricole. Favorizată de un credit care se oferea în condiţiuni avantagioase şi fascinată de perspectivele de plasare şi rentabilitate ce le prezenta Europa, economia Statelor-Unite a cunoscut o perioadă, neîntâlnită, de uriaşe investiţiuni, în toate domeniile de activitate.

Simultan, procesul industrializării şi raţionalizării dobândea aplicaţiunile generale, iar agricultura câştiga noui şi imense suprafeţe.

Astfel, în timpul războiului „apărură 776.000 de noi ferme care se consacrară exclusiv culturii grâului, sporind suprafaţa terenurilor însămânţate cu grâu dela 44 milioane acre la 73 milioane acre" [1]), iar numărul tractoarelor care în 1913 era abia de 7.000, ajunge în 1917 la 136.000, pentru a atinge, apoi, în 1929 „formidabila cifră de 825.000" [2]).

Incetarea războiului mondial şi terminarea lucrărilor de refacerea Europei au marcat sfârşitul epocei de prosperitate şi începutul declinului economiei americane. S'a constatat, imediat, grava eroare

---

1) George Strat: Economia americană şi experienţa lui Roosvelt. (Libertatea, Nr. 11 din 5 Iunie 1934).

2) George Strat: Economia americană. (Libertatea, Nr. 10 din 20 Mai 1934).

comisă de conducătorii de peste ocean, de a considera drept cauze permanente, ceeace era, prin esenţă accidental şi temporar.

Tentativele de a creia posibilităţi interioare de desfacere, prin introducerea „salariilor mari" preconizate de Ford şi a sistemului vânzărilor pe credit în rate n'au reuşit a evita înrăutăţirea situaţiei.

Lipsa de debuşeuri, acumularea neîncetată de produse industriale şi agricole, scăderea preţului produselor — mai ales a celor agricole —, imensele datorii agricole şi urbane şi închiderea a peste 10.000 bănci, constituesc fenomenele cele mai isbitoare cari evidenţiază ruina în care se găsea, în pragul anului 1933, aşezământul economic al Statelor Unite. Dacă, la toate acestea, se mai alătură neîncetatele revolte ale zecilor de milioane de fermieri înglodaţi în datorii şi nemulţumirea celor 14 milioane de şomeuri, se vede cât de gravă şi periculoasă era situaţia în momentul când Franklin Roosevelt îşi asuma puterile preşedinţiale (3 Martie 1933).

Fără întârziere, Roosevelt porneşte energic la aplicarea programului său anunţat în timpul campaniei electorale: reconstrucţia sistemului economic american — „New Deal": nouă aşezare — lozincă care avea un pronunţat conţinut revoluţionar.

In realizarea programului de redresare şi reconstrucţie, ale cărui obiective erau [1]):

restabilirea unui echilibru economic între agricultură şi industrie, prin uşurarea datoriilor agricole şi prin ridicarea preţurilor produselor agricole la nivelul celor industriale,

echilibrul social între capital şi muncă, prin pacificarea raporturilor dintre patroni şi muncitori şi prin normalizarea producţiei industriale,

restaurarea puterii de cumpărare a consumatorilor agricoli,

diminuarea şomajului industrial,

Roosevelt ia o serie de măsuri imediate, pregătind cu tenacitate, în acelaş timp, reorganizarea economiei naţionale.

La 4 Martie 1933 — a doua zi după instalarea sa în Casa

---

1) Virgil Madgearu: Revoluţia lui Roosevelt. (Viaţa Românească, Nr. 9/1934).

George Strat: Economia americană şi experienţa lui Roosevelt. (Libertatea, Nr. 11/1934).

Albă — Roosevelt decretează moratoriul[1]) şi, pe baza puterilor ce i le deleagă Congresul, porneşte la restabilirea încrederii, prin degajarea depunerilor îngheţate la bănci şi autorizarea „Corporaţiei financiare de reconstrucţie" de a cumpăra acţiuni privilegiate dela instituţiunile financiare, ameliorând pe această cale trezoreria băncilor.

A elaborat, apoi, un vast program de lucrări publice, afectând în acest scop în 1933 o sumă de 3,5 miliarde dolari şi destinând în bugetul anului curent alte 5 miliarde dolari. In scopul organizării asistenţei şomeurilor, a alocat sute de milioane de dolari.

Esenţa programului economic al lui Roosevelt — şi care reprezintă simultan şi nota lui revoluţionară — o constituesc: *N. R. A.* — National Industrie Recovery Act: Actul de redresare naţională a industriei — şi *A. A. A.* — Agricultural Adjustment Act: Actul de ajustare a agriculturii.

Prin aceste două acte (legi) reuşeşte ca într'un an să înlocuească „brusc printr'un regim de economie dirijată şi concentrată, individualismul cel mai teribil" şi să creeze „un fel de mistică economică, urmând unui pesimism care era gata să dea loc la revolte"[2]).

„Actul de redresare naţională a industriei" (N. R. A., Nira) conţine o serie de coduri industriale denumite de „concurenţă leală".

Prin aceste coduri se urmăreşte: cartelarea industriaşilor şi comercianţilor din aceiaş branşă pentru împărţirea pieţei, echilibrarea producţiei şi a consumaţiei, ameliorarea situaţiei lucrătorilor prin asigurarea unui minimum de salariu şi a numărului de ore maximale.

Codurile mai prevăd şi sistemul negociaţiunilor colective dintre lucrători şi patron.

„Actul de ajustare a agriculturii" (A. A. A.) se ocupă de refacerea agriculturii şi, anume, de redresarea preţurilor cari ajunsese, în anii 1929—1933, cu 50% sub preţurile produselor industriale.

---

1) Le Mois (Aprilie 1933, pg. 88).

2) Prof. Roger Picard (Paris): Un an de economie dirijată.

Măsurile preconizate în această lege sunt: reducerea culturilor, uşurarea datoriilor ipotecare ce apasă agricultura (lichidarea băncilor ipotecare, conversiunea datoriilor actuale, răscumpărarea exploatărilor scoase la licitaţii, etc.), deprecierea monetară prin emiterea de hârtie monedă (greenbacks) şi devalorizarea monetară.

Scopul urmărit de a ridica preţurile produselor agricole, prin devalorizarea dolarului, a fost necontenit proclamat de Roosevelt, fiind tradus în fapt la începutul lunei Ianuarie 1934, când dolarul a fost depreciat la circa 40%, măsură precedată de abandonarea etalonului aur.

Rezultatele politicii economice a lui Roosevelt, după un an de experimentare, sunt foarte variat apreciate, după cum observatorul care se pleacă asupra vieţei americane este partizan al liberalismului economic sau înclină spre economia dirijată. Prin aceasta, se explică şi fenomenul că în timp ce unii economişti susţin că experienţa lui Roosevelt este destinată eşecului, constituind „o profundă eroare ştiinţifică" [1]), alţii afirmă că nu pot nega „posibilitatea de reuşită a revoluţiei lui Roosevelt" [2]).

Pentru a concretiza, însă, rezultatele primului an de aplicare a programului economic al lui Roosevelt, vom cita concluziile constatărilor la care ajunge d-l Roger Picard, profesor la facultatea de drept din Paris [3]): „Dacă i-am face bilanţul, ar trebui să-i punem la activ liniştirea regiunilor rurale, stăpânirea panicei bancare, o uşoară reluare a activităţii industriale. La pasiv ar trebui să trecem deficitul bugetar, nestabilitatea monetară, neîncrederea provocată în ţările străine care-şi lichidează bunurile americane, ţări al căror concurs este tocmai indispensabil bunului mers al economiei americane".

*

Criza economică deslănţuită în 1929 a avut cele mai ruinătoare repercursiuni şi în câmpul industriei şi comerţului forestier din Statele-Unite.

---

1) George Strat: Economia americană.. (pg. 163, Libertatea, Nr. 11/1934).

2) V. Madgearu: Revoluţia lui Roosevelt (pg. 20, Viaţa Românească, Nr. 9/1934)..

3) Un an de „economie dirijată".

Scăderea consumului, pe de o parte, şi producţia fără control pe de altă parte, au scoborât preţurile produselor lemnoase la un nivel atât de redus, încât capitalurile şi fondurile de rezervă ale întreprinderilor au fost în totalitate nimicite. Ca prim efect al acestei situaţiuni, a urmat o stagnare a lucrului în unele regiuni, iar acolo unde s'a menţinut posibilităţile de muncă, salariile au fost considerabil comprimate.

In perioada 1930—1933, aproape în totalitatea lor, întreprinderile forestiere au fost forţate să-şi lichideze întregul lor activ lemnos, la preţuri de multe ori sub cele de regie.

La agravarea situaţiei au mai colaborat şi impozitele foarte ridicate care au determinat o pronunţată tendinţă de lichidare a proprietăţii forestiere.

„Actul de redresare naţională a industriei" (Nira) elaborat de Roosevelt a îmbrăţişat şi economia forestieră, încadrând dispoziţiunile luate în „Codul (legea) concurenţei leale a industriei lemnului şi industriei produselor lemnoase" (Code of fair Competition for the Lumber & Timber Products Industries).

Inainte de a trece la rezumarea dispoziţiunilor cuprinse în codul industriei lemnului, apreciem că este oportun să dăm câteva informaţiuni asupra economiei forestiere din Statele-Unite (U. S. A.).

Suprafaţa păduroasă (1925) a Statelor-Unite este de 190 milioane ha. [1]), reprezentând un procent de împădurire de 24,7%. Pădurile naţionale guvernamentale totalizează o întindere de 56 milioane 005.920 ha.

Din cauza tăierilor abuzive practicate în „proporţii americane" de Statele-Unite, suprafaţa împădurită a descrescut foarte mult. Astfel, după American Forests and Forest Products, 1928, p. II, creşterea anuală s'ar ridica la 6 miliarde picioare cubice [2]), iar volumul exploatat anual este evaluat la 24.785 milioane picioare cubice. Valoarea aproximativă a produselor lemnoase finite este de 2.232 milioane dolari pe an [3]).

---

1) „Statistique forestière de 31 pays", pg. 796. Rome, 1932.

2) 1 picior cubic = 0,028315 m^3.

3) M. Dolezal: Bois, pg. 4. — Société des Nations. Geneva, 1929.

In 1925, exista în U. S. A. 15.800 fabrici de cherestea cu o producţie anuală de 90 milioane m³ de cherestea. Comerţul exterior prezenta, în acelaş an, un export de 6.249.334 m³ şi un import de 4.447.537 m³, de unde rezultă un consum de peste 88 mil. m³ de cherestea.

Industria lemnului, prin cei 512.000 lucrători permanenţi, ocupă locul al şeaselea în scara industriilor din acest punct de vedere, situându-se alături de industria fierului şi a oţelului. In scara valorilor, însă industria lemnului este întrecută de multe alte industrii, venind în urma industriei automobilelor, a îmbrăcămintei, a petrolului, a tutunului, etc.

Trecând la aplicarea programului economic cu privire la păduri, Roosevelt — care este un mare prieten al pădurilor —, în cadrul măsurilor luate pentru ridicarea capacităţii de consum a populaţiei şi combaterea şomajului, a dispus angajarea a 300.000 de şomeuri pentru lucrări forestiere[1]): împăduriri, lucrări în legătură cu localizarea incendiilor, corecţiuni de torenţi, etc.

Lucrătorii sunt angajaţi de Ministerul de Interne pe termen de 6 luni, iar Ministerul de Finanţe le dă hrana în mod gratuit şi câte 30 dolari pe lună în numerar, din cari, în mod automat, cea mai mare parte este achitată familiei lucrătorilor. Supravegherea, organizarea şi procurarea corturilor cade în sarcina Ministerului de Răsboiu, iar Serviciului Forestier din Departamentul Agriculturii îi revine conducerea lucrărilor tehnice din pădure.

Codul (legea) asupra concurenţei leale în industria lemnului"[2]) — al cărui text a fost publicat în „The Wall Street Journal" din Washington —, conţine dealungul celor 16 articole o serie de dispoziţiuni referitoare la *producţia fabricilor de cherestea, vânzare, ore de lucru, salarii minimale, sancţiuni faţă de contravenienţi, etc.*, pe care vom căuta să le rezumăm în rândurile ce urmează.

In preambulul codului se enumără organizaţiile industriale şi comerciale forestiere care — conform deciziunii din 1 Iulie 1933 a Consiliului de Administraţie al Nirei — intră în Asociaţia Generală.

---

1) C. A. Schenk: Forstliche Arbeitbeschaffung in Amerika. Forstarchiv, pg. 407, 1934.

2) „Code of fair Competition for the Lumber & Timber Products Idustries".

In art. 1, se defineşte scopul codului (legei): scăderea şomajului din industria lemnului, ameliorarea condiţiilor de muncă, menţinerea unui echilibru stabil între producţia şi consumul de lemn, reglementarea preţurilor la un nivel care să împedice pe viitor distrugerea capitalului, conservarea isvoarelor de producţie lemnoasă (a pădurilor), stimularea producţiei.

In art. 2, la alin. a, se enumără definiţiunile care se vor utiliza pentru mărfurile lemnoase: trunchi, traverse, pari, cherestea, furniruri, lemnărie specială, etc., iar în alin. b se lămureşte noţiunea de „întreprinzător".

La aliniatul c se procedează la gruparea şi clasificarea industriei forestiere: industria chiparosului, industria lemnului tare, industria bradului de Canada, a molidului de Nord, industria scândurilor, industria furnirurilor, etc.

Art. 3 conţine dispoziţii cu privire la administraţia şi aplicarea „codului industriei" şi anume pentru înfiinţarea unui comitet — Emmergency National Comitee — compus din reprezentanţii Administraţiei de Redresare Naţională (National Recovery Administration) şi reprezentanţii ramurilor principale ale industriei forestiere. Acest comitet se află sub conducerea administraţiei Nirei.

Comitetul (comisiunea) are dreptul conform art. 4 din cod — să elaboreze şi să aplice diferitele ordonanţe şi instrucţiuni cu privire la activitatea comercială a acestui compartiment economic, impunând restricţiile apreciate ca necesare.

In acelaş scop, va putea numi reprezentanţi şi înfiinţa districte şi secţii industriale [1]).

Intreprinderile sunt obligate — potrivit art. 4 — să înainteze comitetului orice informaţiune cerută în legătură cu salariile şi numărul lucrătorilor, cu producţia, livrările şi preţurile, etc., îngăduind şi controlul delegaţilor autorizaţi. De asemeni, întreprinzătorii plătesc o taxă pentru acoperirea cheltuelilor comitetului, adunării, prelucrării şi publicării datelor informative culese.

---

1) Cele 48 de state din U. S. A. au fost grupate de N. R. A. în 32 de districte industriale. In fiecare din aceste districte există şi o asociaţie comercială forestieră, care are supravegherea aplicării codului. (E. M. Worting: Einiges über die Holzkodes in U. S. A. — Int. Holzmarkt, Nr. 135 din 1933).

Art. 5 recunoaşte dreptul lucrătorilor din industria forestieră de a se organiza şi trata colectiv cu patronii.

In articolele 6 şi 7 se stipulează îndatorirea patronilor din industria lemnului de a respecta numărul maximal de ore şi salariile minimale prevăzute în anexele A şi B, care fac corp comun cu codul lemnului. In anexa A, se enumără şi cazurile în care sunt permise excepţiile : muncă de sezon, ocupaţii ocazionale, voiajori, organe de control, etc.

Numărul de ore maxim pe categoriile de industrii prevăzute la art. 2, alin. c., variază între 40 şi 48 ore săptămânal. Pentru exploatările din pădure, săptămâna de lucru este de 48 ore.

Salariile lucrătorilor din fabrici diferă după esenţa ce se prelucrează, după poziţia geografică a fabricei şi după scumpetea alimentelor. Astfel, în industria sudică a molidului se plăteşte 22,5 cenţi [1]) pe oră, iar în fabricile de pe coasta vestică ora de lucru este plătită cu 40 cenţi [2]).

Tăietorii în pădure sunt plătiţi între 22,5 şi 25 cenţi.

Pentru menţinerea unui echilibru just între producţie şi consum, comitetul lemnului va fixa — potrivit art. 8 din cod — producţia fiecărei ramuri din industria forestieră, în raport cu consumul determinat, pe un anumit timp. La stabilirea acestor cote se va avea în vedere recomandările comisiunilor ad-hoc constituite, precum şi livrările efectuate şi randamentul actual.

Comitetul lemnului va controla aplicarea dispoziţiunilor date prin reprezentanţii săi, întreprinderile urmând a produce numai în limita cotelor atribuite.

Art. 9 se ocupă de stabilirea de preţuri minimale — care se vor aplica când comitetul va aprecia că este cazul — şi de controlul preţurilor. Vânzarea produselor industriale lemnoase la preţuri inferioare celor fixate de comitet pe baza legei de faţă este interzisă.

Pentru produsele lemnoase importate se va întocmi, de asemenea, preţuri minimale cari nu vor fi, în nici un caz, sub preţurile stabilite pentru produsele indigene similare.

---

1) 1 dolar (100 cenţi) = 100 lei (curs actual).

2) Tinerii sub 16 ani nu pot fi angajaţi în industria forestieră.

Când „comitetul lemnului" apreciază că lemnăria importată prejudiciază producția internă poate cere Președintelui Nirei să ia măsurile restrictive de rigoare [1]).

Art. 10 al codului este consacrat conservării isvoarelor de producție — pădurilor. In acest scop, se preconizează elaborarea de planuri cuprinzând propunerile cele mai indicate să împiedice distrugerea pădurilor. Se sugerează, astfel, studierea cu precădere a problemei impozitelor ce grevează proprietatea forestieră, care — după redactarea acestui articol — pare a fi una din cauzele primordiale ale exploatărilor devastatoare din U. S. A.

In art. 11 se arată condițiile în care se pot încheia acorduri voluntare între firmele industriale forestiere.

Art. 12 cuprinde stipulațiunea expresă că orice dispoziție din codul (legea) lemnului poate fi modificată sau anulată de Președintele Nirei.

In art. 13, se prevedă că actualul cod va urmări protejarea întreprinderilor mici, împiedicând, în acelaș timp, crearea de monopoluri.

Dispozițiunile codului industriei lemnului pot fi completate prin diverse hotărîri luate de comitet care, după aprobarea lor de Președintele Nirei, au putere de lege [2]).

Art. 15 tratează despre contravenții, prevăzând că întreprinderile vinovate vor suferi pedepsele stabilite în „Actul de redresare națională" (N. R. A.).

In articolul 16, și ultimul, se prevede că legea (codul) asupra concurenței leale în industria lemnului, intră în vigoare la 10 zile după aprobarea ei de către Președintele Nirei [3]).

---

1) Până în prezent nu s'a luat niciun fel de dispoziții cu privire la produsele lemnoase importate.

2) Această lege a fost ulterior completată cu alte ordonanțe și dispozițiuni, constituind „Lamber Code Authority". Pe măsura necesităților se elaborează noui ordonanțe.

3) Codul induistriei lemnului a intrat în vigoare la 19 August 1933.

Le programme de Roosevelt et l'économie forestière américaine.

Les mesures prises par Roosevelt en vue de réorganiser le système économique de l'Amérique comprendent aussi l'économie forestière americaine. Les dispositions prises dans ce sens par le „National Industrial Recovery Administration", concentrées dans la loi de la „concurrence loyale de l'industrie du bois", sont résumées dans un article avec le titre ci-dessus mentionné.

Ainsi, conformément à la loi sur la concurrence loyale, la production des scieries est limitée à la quote-part déterminée par une commission spéciale. La vente du matérial s'effectue en respectant les prix minimes établis.

Ensuite, la loi comprend une série de dispositions concernant les heures maximales de travail, les salaires minimaux et les rapports entre les ouvriers et les patrons.

Du texte de l'art. 10, il résulte aussi les soins pour la conservation des forêts, dont l'existence est très périclitée par les exploitations extensives pratiquées jusqu'à présent.

Roosevelts Programm und die amerikanische Forstwirtschaft.

Die von Roosevelt getroffenen Massnahmen bezüglich der Reorganisierung des wirtschaftlichen Systems aus U. S. A. betreffen auch die amerikanische Forstwirtschaft. Die in diesem Sinne getroffenen Anordnungen vom: „National Industrial Recovery Administration" sind im Gesetz über lauteren Wettbewerb in der Holzindustrie koncentriert und im Artikel mit obigem Titel kurz zusammengefasst.

Gemäss dem Gesetz über lauteren Wettbewerb ist die Sägemühlenproduktion auf die von einem Ausschuss festgesetzten Quote beschränkt und der Verkauf des Materials wird unter Berücksichtigung der festgesetzten Minimalpreise getätigt.

Das Gestz enthält weiter andere Anordnungen in Bezug auf die maximale Arbeitszeit, auf den minimalen Stundenlohn und die Beziehungen zwischen Arbeiter und Patron.

Aus dem Text des Artikels 10 geht auch die Sorge um die Erhaltung der Wälder hervor, deren Existenz durch die ausgedehnten Exploitationen bis heute sehr gefährdet ist.

CRITERII PENTRU FIXAREA CONTRIBUȚIEI LA AMENAJAREA APELOR NEPLUTIBILE

de Ing. P. VOICULESCU

Transporturile forestiere prin plutire s'au impus în exploatările forestiere propriu zise, chiar dela început, ele fiind cele mai practice. Pentru efectuarea lor însă, printre celelalte condițiuni cerute apelor, este și aceea a unui debit suficient. Această condițiune se poate realiza și prin mijloace artificiale — acolo unde în mod natural lipsește — astfel că și în acest ultim caz, transporturile sunt posibile, cu condiția numai de a se observa să nu devină nerentabile.

Prin „Legea Regimului Apelor" se reglementează acest gen de transporturi și se hotărăște — în partea privitoare la transporturi — perceperea de taxe, reprezentând energia apei utilizată la travaliul ce se efectuează prin transportul lemnelor.

Se mai statornicește executarea de lucrări adecvate, în scopul plutitului, sub directa supraveghere a organelor statului, dar fără concursul material al acestuia. Se hotărăște, în schimb, contribuția fiecărui proprietar de lemne la aceste lucrări.

Asupra acestui punct, asupra criteriului ales de legiuitor în stabilirea părții de contribuție la amenajarea apelor neplutibile, vreau să insist și pentru aceasta este nevoie să amintesc, că pentru o astfel de lucrare sunt necesare: un număr de baraje, convenabil distanțate, depinzând de lungimea traectului de apă folosit și de debitul normal, și un număr destul de mare de lucrări longitudinale între baraje: pinteni, fixări de maluri, etc. O astfel de amenajare devine foarte costisitoare și nu mai este avantajoasă decât pentru cantități mari de lemn. In situația actuală, însă, aceste cantități nu se pot realiza, fie din cauza amenajamentelor foreestiere, întocmite pentru fiecare proprietate aparte și neacordate în scopul extragerii simultane a produselor comerciale, fie din cauza diferențelor ce există în constituția masivelor lemnoase deservite de acea apă.

Așa dar, cantitățile de lemn având a suporta aceste cheltueli de amenajare rămân mijlocii, modeste.

Criteriul legii, în amortizarea acestor cheltueli, ce poate enunța cam în felul următor:

Orice cantitate de lemne care se folosește de lucrările de amenajarea apei, trebue să contribue numai la acoperirea cheltuelilor ce se fac pe porțiunea din aval, în mod proporțional.

Pentru o mai ușoară înțelegere dau un exemplu:

Cum am spus, pe un pârâu amenajat sunt 2, 3, 4 etc. baraje, cari împart pârâul în tot atâtea zone.

Fiecare zonă deci se compune dintr'un baraj și lucrările longitudinale din aval, până la celălalt baraj.

Să notăm cu A, B, C, D etc. cheltuelile corespunzătoare zonelor astfel constituite. (Trebue menționat că aceste cheltueli sunt foarte diferite ca valoare, întrucât unele însumează resturi neamortizate din ani trecuți, crescute poate cu valori noi, reprezentând eventuale reparațiuni zonale, sau poate unele din ele reprezintă costul de înființare a unei noi zone — cea mai din amonte de sigur, în acest caz).

Dacă notăm apoi cu M_A, M_B, M_C, M_D, etc. cantitățile de lemnărie depozitate în zonele respective — pentru cari s'au făcut cheltuelile A, B, C, D etc. — avem după principiul legii (M_A fiind în zona I, cea mai din aval).

M_A va plăti taxa $a = \dfrac{A}{M_A + M_B + M_C + M_D + \ldots}$

M_B „ „ „ $b = \dfrac{A}{M_A + M_B + M_C + M_D + \ldots} + \dfrac{B}{M_B + M_C + M_D + \ldots}$

M_C „ „ „ $c = \dfrac{A}{M_A + M_B + M_C + M_D + \ldots} + \dfrac{B}{M_B + M_C + M_D + \ldots} + \dfrac{C}{M_C + M_D + \ldots}$

M_D „ „ „ $d = \dfrac{A}{M_A + M_B + M_C + M_D + \ldots} + \dfrac{B}{M_B + M_C + M_D + \ldots} + \dfrac{C}{M_C + M_D + \ldots} + \dfrac{D}{M_D + \ldots}$

Dacă ținem seama că:

$$\frac{B}{M_B+M_C+M_D+\ldots}=\frac{B}{M_B+M_C+M_D+\ldots}\times\frac{1}{\frac{A}{M_A+M_B+M_C+M_D+\ldots}}$$

$$\times\frac{A}{M_A+M_B+M_C+M_D+\ldots}=\frac{B}{A}\cdot\frac{M_A+M_B+M_C+M_D+\ldots}{M_B+M_C+M_D+\ldots}\cdot a$$

sau dacă însemnăm $\frac{B}{A}\cdot\frac{M_A+M_B+M_C+M_D+\ldots}{M_B+M_C+M_D+\ldots}=\epsilon_2$ vom avea

$\frac{B}{M_B+M_C+M_D+\ldots}=\epsilon_2 a$, Făcând aceleaşi subsituiri şi raţionament găsim $\frac{C}{M_C+M_D+\ldots}=\epsilon_3 a$, $\frac{D}{M_D+\ldots}=\epsilon_4 a$, sau în general $\frac{N}{M_N}=\epsilon_n a$

Inlocuind aceste valori în expresiunile lui a, b, c, d etc. găsim:

M_A va plăti taxa $a = a$
M_B „ „ „ $b = a + \epsilon_2 a$
M_C „ „ „ $c = a + \epsilon_2 a + \epsilon_3 a$
M_D „ „ „ $d = a + \epsilon_2 a + \epsilon_3 a + \epsilon_4 a$
⋮
M_N „ „ „ $n_N = a + \epsilon_2 a + \epsilon_3 a + \epsilon_4 + \ldots \epsilon_n a$. sau

$$n_N = a\,(1 + \epsilon_2 + \epsilon_3 + \epsilon_4 + \ldots \epsilon_n) \qquad (1)$$

Valorile lui ϵ_2, ϵ_3, ϵ_4 ... ϵ_n, sunt funcţiuni de valorile lui A, B, C, D etc. şi M_A, M_B, M_C, etc., cari diferă între ele arbitrar imprimând deci şi funcţiunilor lor acest caracter de independenţă. Pentru a putea compara însă rezultatele şi analiza principiul legii, vom presupune

$$A = B = C = D = \ldots N \quad \text{şi} \quad M_A = M_B = M_C = \ldots M_N$$

In acest caz, deoarece în formula lui $\epsilon_2 = \frac{B}{A}\cdot\frac{M_A+M_B+M_C+\ldots M_N}{M_B+M_C+\ldots M_N}$ la numărător avem n termeni egali şi la numitor (n-1) termeni, putem scrie :

$$\epsilon_2 = \frac{n\,M_A}{(n-1)\,M_A} = \frac{n}{n-1}$$

Tot astfel obţinem $\epsilon_3 = \frac{n}{n-2}$; $\epsilon_4 = \frac{n}{n-3}$ ... $\epsilon_n = \frac{n}{1}$

Inlocuind în expresia (1) obţinem, după ce dăm factor comun pe n

$$n_N = a + a\,n\left(\frac{1}{n-1}+\frac{1}{n-2}+\frac{1}{n-3}+\dots\frac{1}{1}\right)= a+n\,a\left(1+\frac{1}{2}+\frac{1}{3}+\frac{1}{4}\dots+\frac{1}{n-1}\right)(2)$$

Expresia din paranteză este de forma $\frac{1}{1^a}+\frac{1}{2^a}+\frac{1}{3^a}+\dots\frac{1}{n^a}$ care pentru $a > 1$ este serie convergentă, adică suma termenilor, pentru $n=\infty$, devine zero, iar pentru $a \leq 1$, este divergență adică pentru $n=\infty$, suma lor este ∞. Acesta fiind cazul nostru, urmează că pentru un foarte mare număr de baraje, lemnele situate în zona cea mai din amonte să plătească taxe ce tind spre infinit.

Limitând numărul barajelor la 4 rezultă că

M_A va plăti taxa a și

M_D va plăti taxa $a+4a.\frac{11}{6}= \sim 9\,a$

De aceea valoarea pe picior a masivelor lemnoase situate către fundul pârâului va fi mult scăzută sub aceea a celor situate la gura pârâului.

Se înțelege că nu distanța este singurul factor hotărîtor în variația rentabilității, dar în cazurile de identitate în compoziția și calitatea masivelor, ea trebue să fie un factor de proporționalitate. [Și aceasta atât sub raportul transportului propriu zis — al lucrului mecanic — cât și sub acela al investițiilor în trasarea și construirea căilor de comunicație].

Pentru aceasta cred, că singurul criteriu în fixarea cotelor de contribuție la amenajarea apelor neplutibile trebue să se bazeze pe distanță. Astfel, pe lângă notațiile dinainte, dacă însemnăm cu K_a K_b K_c etc. distanțele dintre baraje, taxele ce ar urma să se plătească ar fi:

M_A va plăti taxa:

$$\frac{A+B+C+\dots}{M_A \cdot K_a + M_B (K_a + K_b) + M_c (K_a + K_b + K_c) + \dots} \cdot K_a.$$

M_B va plăti taxa:

$$\frac{A+B+C+\dots}{M_A \cdot K_a + M_B (K_a + K_b) + M_c (K_a + K_b + K_c) + \dots} (K_a + K_b)$$

M_C va plăti taxa:

$$\frac{A+B+C+\dots}{M_A K_a + M_B (K_a + K_b) + M_c (K_a + K_b + K_c) + \dots} (K_a + K_b + K_c)$$

M_N va plăti taxa :

$$\frac{A+B+C+\ldots}{M_A K_a + M_B (K_a+K_b) + M_c (K_a+K_b+K)+\ldots}(K_a+K_b+K_c+\ldots K_n)$$

Dacă ţinem seama că:

$$K_a > K_b > K_c > \ldots\ldots > K_n$$

deoarece debitul apei scade din aval în spre amonte şi odată cu acesta şi distanţa dintre baraje, vom putea deci scrie

$$K_b = \epsilon_2 K_a \; ; \; K_c = \epsilon_3 K_a \ldots\ldots K_n = \epsilon_n K_a$$

în care ϵ_2, ϵ_3 ..... ϵ_n, sunt nişte factori reducător subunitari.

Pentru că în primul caz studiat am presupus $A=B=C=D \ldots = N$ şi $M_A = M_B = M_C = \ldots M_N$, vom admite pentru compararea rezultatelor, aceeaşi ipoteză.

In aceste condiţiuni, făcând înlocuirile şi reducerile cuvenite, formula generală a lui M_N devine :

$$M_N \text{ va plăti o taxă} = \frac{A}{M} \cdot \frac{n}{n+(n-1)\epsilon_2+\ldots\epsilon_n} \cdot (1+\epsilon_2+\epsilon_3+\epsilon_4+\ldots\epsilon_n)$$

Observăm că termenii ultimului factor din expresia lui M_N (paranteza) descresc dela 1 spre zero; nu putem admite însă că ne aflăm în faţa unei serii şi mai mult, să afirmăm că ea este convergentă sau divergentă. [Dealtfel, chiar dacă ne-am găsi în faţa unei serii, condiţia de convergenţa ei, ca începând dela un rang destul de mare, termenii să descrească în valoare absolută tinzând către zero, este necesară, fără să fie suficientă]. Valorile lui ϵ_2 ϵ_3 ϵ_4 ... ϵ_n fiind funcţiuni de debitul apei, variază dela un caz la altul şi după legi, ce nu ne îndreptăţesc a trage concluzii într'un sens sau altul.

Putem observa însă că variaţia valorilor taxelor ce urmează să se plătească de diferitele cantităţi de lemne, este mai dulce, păstrează valori mai apropiate între ele.

Astfel, limitându-ne la 4 baraje ca în cazul precedent, obţinem

M_A va plăti taxa $a = \dfrac{4A}{M.(4+3\epsilon_2+2\epsilon_3+\epsilon_4)}$

şi

M_D „ „ „ $d = \dfrac{4A}{M.(4+3\epsilon_2+2\epsilon_3+\epsilon_4)} \cdot (1+\epsilon_2+\epsilon_3+\epsilon_4)$

şi deoarece

$(1+\epsilon_2+\epsilon_3+\epsilon_4) < 4$ rezultă

că M_D va plăti o taxă cel mult de patru ori mai mare decât M_A pe când în cazul prim, am văzut că această taxă era aproape de nouă ori mai mare.

[In cazurile analizate, am presupus, pentru simplificare, fără ca rezultatele să se schimbe, că toate cantităţile de lemnărie din cuprinsul unei zone, sunt grupate într'un singur punct situat în spatele barajului zonei respective].

Cred că actuala lege a soluţionat problema în felul acesta, numai pentrucă sarcina amenajării apelor a fost lăsată pe umerii diverşilor proprietari de lemne (negustori).

Era firesc ca acestor proprietari vremelnici, cari nu au, în majoritate a cazurilor, nici o legătură cu interesele de rentabilitate ale masivelor forestiere, să li se dea îngăduinţa de a se despăgubi într'un mod oarecare, chiar dacă prin sistemul ales — acela al vămilor de astăzi — se sacrifică interesele economiei naţionale.

Pentrucă nu negustorul care cumpără lemnul suferă, ci proprietarul, care trebue să se mulţumească cu preţul scăzut ce i se oferă.

Dacă statul şi marii proprietari, riverani ai cursurile de apă — adică acei legaţi de interesele gospodăriei silvice — ar fi obligaţi să amenejeze cursurile de apă, principiul taxării pe m. c. şi km., ar fi instaurat în drepturile sale. Se cere însă şi în acest caz, o acordare a amenajamentelor forestiere ale diferitelor proprietăţi riverane.

La modalité de fixer la contribution aux frais d'aménagement des cours d'eau.

L'auteur met sous un aspect mathématique les dispositions de la loi actuelle pour l'aménagement des eaux pour le flottage et veut faire l'épreuve qu'elles ne correspondent pas aux intérêts de l'économie nationale.

Ces dispositions légales peuvent être résumées comme il suit:

Toute quantité de bois qui utilise les travaux d'aménagement d'un cours d'eau doit participer seulement aux frais qui se rapportent à la portion située en aval.

Le calcul effectué d'après ce principe, pour la quote-part de chaque propriétaire rivérain arrive à une somme élévée pour le bois situé plus près de l'origine de l'eau.

L'auteur croit et donne la démonstration mathématique, que la modalité de calcul, la plus juste serait celle qui tiendrait compte en même temps de la quantité de material et de la distance à parcourir par celui-ci.

Kriterien zur Veranschlagung der Geldbeiträge bei der Einrichtung der ungeregelten Gewässer.

Es wird auf mathematischen Weg gezeigt, dass die gegenwärtigen Prinzipien des Gesetzes für die Einrichtung der unflössbaren Gewässer nicht in Einklang mit dem Interesse der Volkswirtschaft stehen. Gleichzeitig macht der Verfasser einige praktischen Vorschläge wie man die zur Einrichtung dieser Wasserläufe nötigen Geldbeiträge solcherweise feststellen müsste um keinen Riveranbesitzer (Anrainer) zu benachteiligen.

Der Grundsatz auch bei der Feststellung der Holztransportgebühren sollte sich danach richten dass diese Beiträge proportionell mit der Abstand und der Quantität des abgeflössenen Holzes seien.

CARPAȚII IN FLĂCĂRI

de Ing. HORIA MANOLE

Am cetit cu mult interes, articolul D-lui Prof. P. Grunau. „Problema regenerării pădurilor în România", din care se desprind învățămintele acumulate în timpul unei strălucite cariere.

Iată, desbătute, doctrine forestiere, de obârșii franceze, germane și chiar autohtone. Vechile — și totuși noile doctrine — în materie de regenerări, etc.

Dar — par'că ar fi o ironie a soartei! — în timpul acestor preocupări, pentru „mai - binele" pădurilor noastre, ce se cer a fi lăsate urmașilor, „cel puțin în starea în care le-am primit dela înaintași", vedem cum dela Baia de Aramă și până în fundul Bucovinei, pe ambii versanți ai Carpaților, ca și în Maramureș, limbi uriașe de foc se înalță spre cer, ca și cum ar fi vorba să aducă jertfe Atotputernicului.

Nu e zi să nu fie descrise, în ziare, incendiile catastrofale, deslănțuite pe zeci și sute de hectare păduroase.

Păduri și plantații, fără discernământ, au căzut pradă, șomoiogului îmbibat cu petrol.

Foc și pârjol, de-alungul și de-alatul țării. Miile de hectare pentru a căror înfiripare au trebuit urcați munții, cu miile de coșuri umplute cu pueți. Ani de ani s'au cheltuit bani mulți și agonisiți cu trudă. S'au irosit energii, pentruca în câteva zile să se vadă isprava șomoiogului.

Căci el și nu altcineva este autorul dezastrului din primăvara anului 1934. Hazardul? Ceasul rău? Neglijența?

Căror copii se spun aceste povești?

Nu. De trei ori nu! Focurile din păduri sunt provocate din aceleași cauze, cari au promovat de 15 ani, nădejdile transformării Carpaților, într'un vast islaz.

Indiferent cum. Prin lege, deci prin expropriere; tot prin lege — ca cea de anul trecut — ori, în fine, prin sistemul rusesc și bine cunoscut al șomoiogului.

Incurajată fățiș, prin făgădueli bine potrivite, țărănimea dela munte nu vrea să vadă pădurea în ochi. Islazuri? Oricât ar fi de multe, tot nu vor fi deajuns. Tot ce cuprinde mintea ruralului dela munte este concretizat în oae și islaz.

Nu importă ce se va întâmpla peste zece ani, ca să nu vorbim de durata unei revoluțiuni.

Ceeace importă este numărul de oi, de vaci și boi.

Cu o asemenea concepție, care sălășluește în minți întunecate, mă întreb: Cum se poate transmite, generației următoare, pădurile primite dela înaintași?

Doctrine germane, ori franceze, în materie de regenări, când silvicultorul trebue să facă pe pompierul?

A discuta doctrinele; a le împământeni, urmărindu-le evoluția, desigur! Dar această preocupare este idealul silviculturii, pentru țara noastră, a șomoiogului.

Auzitu-s'a prin Germania, Franța ori Scandinavia (căci și pe acolo se vorbește despre secetă) c'ar fi luat foc pădurile, dela un cap al țării la altul?

S'a votat prin acele țări, ce ne place să imităm când ne convine, vre-o lege — cândva — ca aceea din Aprilie 1933?

A pomenit cineva, prin arătatele țări, să se devasteze peste un milion de hectare de păduri, spre a da loc de hrană, caprelor?

Când și unde?

Curiozitatea mă îndeamnă să urmăresc, zilnic, dacă au fost prinși acei incendiatori, sau — măcar — parte din ei.

In fine, unul, din câți vor fi fost. Să văd ce a stabilit ancheta; dece au pus foc. Și ce pedeapsă exemplară li s'a aplicat.

Unde este legea prin care să fie obligate comunele, pe teritoriul cărora se produc incendii la păduri, de a le reface cu prestație obligatorie și cheltuială proprie a acelor comune?

Unde este legea, prin care să fie obligate comunele a pune paznici la păduri, din Martie și până la venirea zăpezii?

Focurile dăinuiesc de ieri, sau de un an? S'a căutat, oare, a se face — din curiozitate — o evaluare, fie chiar aproximativă, a pagubelor anuale pe cari le suferă economia națională, prin focurile din păduri?

Ani de-arândul au fost nimicite regiuni întregi, de inundații. De doi ani arde, fără speranță de stingere, o enormă masă de gaz metan.

Cât reprezintă, pentru naţie, aceste cataclisme ?

Nici o măsură, pentru stăvilirea inundaţiilor, prin canalizări şi indiguiri.

Nici o măsură pentru oprirea desmăţului pastoral, la munte. Nimic pozitiv.

Am avut năvăliri turceşti; dominaţiuni haine, care ne-au oprit desvoltarea firească, timp de câteva secole. Erau, însă, streini, cari aveau interesul să ne oprime. Dar azi! Al cui este interesul să lăucezim; să dăm îndărăt, sabotându-ne singuri progresul ?

Sau, e poate modern a socoti progresul prin incendieri; prin pârjolirea pădurilor „primite dela înaintaşi şi pe cari suntem obligaţi să le transmitem, urmaşilor, cel puţin în starea în care le-am primit".

Acest sfânt imperativ nu rezultă, din nefericire, din faimoasa „conştiinţă forestieră" pentru a căreea formare se cere reincarnarea lui Ţepeş-Vodă.

Când conştiinţa forestieră va fi sădită, în primul rând, în sufletele conducătorilor ;

când legile ce au ca obiect pădurea nu vor mai fi prime de încurajare, pentru devastări;

când ideea de islaz va fi de domeniul trecutului ;

Când slujbaşii pădurilor, deci, nu vor mai fi asimilaţi, în atribuţiuni, cu pompierii, ei bine, atunci se va vorbi, abia despre regenerări, în adevăratul lor sens.

Comandamentul clipei de faţă este: a se termina cu izlazurile, odată. A se reduce la imposibilitate punerea de foc, în păduri. Orice întârzieri dau loc la incendierea Carpaţilor.

Les Carpathes en flammes.

L'auteur se demande quelle est la cause des incendies qui dévorent des forêts entières dans les Carpathes? C'est la nouvelle mentalité du paysan d'après la guerre, qui faute d'une conscience forestière, demande qu'on étende toujours la surface des pâturages et qui est disposé à achever lui la besogne, par cette voie indirecte. Il trouve, du reste, un encouragement dans les fréquentes amnésties de délits forestiers que les divers gouvernements ont accordées dans le dernier temps.

Die Karpathen in Flammen.

Verfasser stellt die Frage, warum ganze Wälder der Karpathen in der letzten Zeit vom Feuer vernichtet werden

Die Antwort will er in der nachkriegspsychose der bäuerlichen Bevölkerung sehen, die ohne genügende Verständnis für die dauernde Rolle des Wales, immer andere Weideplätze auf Kosten des Waldes verlangt. Die Schuld dafür tragen hauptsächlich die in der letzten Zeit mehrmals wiederholten Amnestien der Forstfrevel.

SILVICULTURA LA EXPOZIŢIILE DIN CHIŞINĂU ŞI BĂLŢI

de Ing. GR. COLPACCI

Cu ocazia aniversării a 15 ani dela Unire, s'au organizat în Basarabia, la Chişinău şi la Bălţi, două expoziţii mari, cari au avut loc în cursul lunilor Octombrie şi Noembrie 1933.

La aceste expoziţii, Silvicultura Română a avut un loc de onoare.

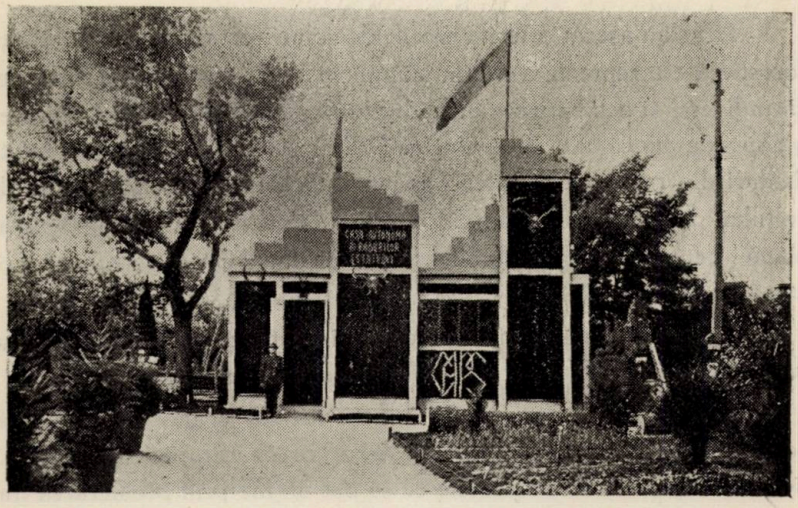

Pavilionul C. A. P. S. Chişinău.

Invitată din timp să participe, CAPS, prin Direcţia I Regională Silvică Chişinău, a luat toate măsurile ca cultura, producţia forestieră şi în special industria şi comerţul lemnului să fie reprezentate cât mai complet. Ocoalele silvice din cuprinsul acestei direcţiuni, la rândul lor, au depus toată silinţa şi priceperea în acest scop.

Atât la Chişinău cât şi la Bălţi expoziţiile noastre au fost aranjate în pavilioane special construite de Direcţia Silvică locală.

A. La Chişinău Expoziţia s'a aranjat în Parcul Carol, situat la marginea oraşului, pe un platou, de unde se deschide o privelişte

de toată frumusețea, asupra împrejurimilor acoperite cu vii, livezi, iar în depărtare cu păduri.

Pentru Secția Silviculturii, C. A. P. S. a construit pavilionul său.

Atât în interiorul pavilionului (cu dimensiuni de 8×5 m.), cât și în jurul lui s'au aranjat, pe secțiuni bine distincte, toate ramurile de activitate ale ad-ției pădurilor Statului, și anume:

I. — Secția vegetației și culturei pădurilor din Basarabia.

Aci s'au așezat diferite profile de soluri forestiere, iar vegetația forestieră era reprezintată prin mănunchiuri de puieți de diferite specii indigene și aclimatizate în pădurile Basarabiei, începând dela regiunile de luncă ale Nistrului și Prutului până la cele mai înalte dealuri din regiunea codrilor Lăpușnei, Orheiului, Cornești lor și ale colțului de Nord al județului Hotin, denumit „Bucovina-Basarabiană" pentru câteva păduri frumoase de fag (Ocoalele Silvice Colencăuți și Clișcăuți).

Tot în această secție s'au expus în câteva cutii foarte original lucrate, semințe dela toate speciile forestiere din Basarabia.

Pe pereți s'au fixat multe planșe artistic și îngrijit executate, conținând părțile constitutive ale arborilor de diferite specii forestiere, iar în miniatură, obiectele ce se pot obține prin prelucrarea lor.

In special, merită a fi remarcate trei planșe executate de Ocolul Silvic Tighina, una cu secțiuni de coajă de toate speciile, iar celelalte două cu secțiuni și rondele de lemn de aceleași specii.

Pe etajere căptușite cu mușchiu verde de pădure s'a așezat bogata colecție de lemne de toate speciile basarabene, reprezentate în diferite secțiuni și forme, ca rondele, cărți, stc.

Sus s'au așezat în planul I Harta forestieră a Basarabiei, iar lateral, în planul al II-lea tabloul reprezentând în mod sugestiv modul cum au decurs lucrările de împăduriri în Basarabia în perioada de 15 ani, din care extrag următoarele date și anume:

Anii	1919	1920	1921	1922	1923	1924	1925	1926
Suprafața împădurită	24,02	108,43	65,22	54,41	146,15	637,55	1205,22	1691,78

Anii	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	Total g-l pe 15 ani
Suprafața împădurită	1457,25	865,77	817,57	575,09	750,23	1670,27	2738,99	**12808 h.**

Din acest tablou rezultă că în mediu s'a plantat în Basarabia, în decursul ultimilor 10 ani, circa 1200 ha. anual, cea mai mare suprafață plantându-se în anul 1933. Având în vedere că suprafața

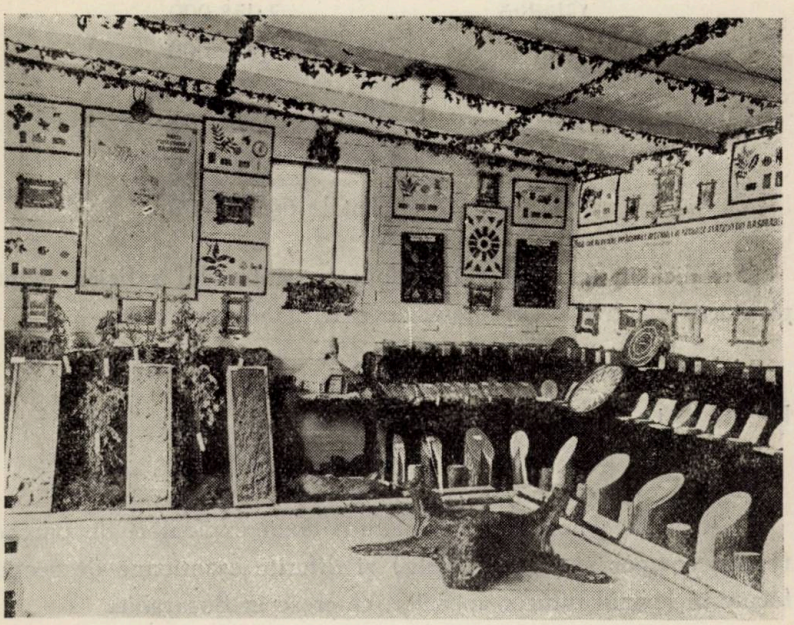

Secția vegetației și culturii pădurilor din Basarabia.

totală a golurilor, existente azi în Basarabia, este de circa 20.000 ha., rezultă că în intervalul de maximum 10 ani reîmpădurirea poenilor din perimetrele pădurilor Basarabiei va fi terminată.

Deasemenea, s'au expus numeroase fotografii, ilustrând stadiul

lucrărilor de împăduriri şi din pepiniere, vederi de arborete tinere, îngrijirea lor prin operaţiuni culturale, etc.

In faţa pavilionului s'au amenajat două pepiniere model cu pueţi de arbori forestieri (indigeni şi aclimatizaţi), fructiferi şi de ornament. Pe o placardă mare s'a înscris suprafaţa totală a pepinierelor din Basarabia cu indicarea numărului pueţilor existenţi pe specii şi anume: suprafaţa totală a pepinierelor este de 168 ha., iar numărul pueţilor de :

Stejar	2.954.000
Frasin	81.000
Acerinee	3.444.000
Salcâm	46.538.000
Glădiţă	2.058.000
Ulm	1.352.000
Teiu	2.000
Răşinoase	35.000
Diverse	3.536.000
Total	60.000.000

Adică în total 60.000.000 pueţi ; materialul suficient pentru plantarea efectivă a suprafeţei de circa 9.000 ha.

II. Secţia exploatării pădurilor şi a comercializării produselor.

Aci s'au amenajat în miniatură două exploatări de parchete (crâng compus şi crâng simplu) şi diferite eşantioane de secţiuni făcute în lemnul tuturor speciilor, ce cresc în Basarabia.

Afară de aceasta s'au etalat diferite mostre de lemn debitat pentru diverse întrebuinţări: lemn de contrucţie, foc, etc. Acestea au fost expuse atât în interiorul pavilionului cât şi în jurul lui, pe specii, sortimente şi calităţi, purtând etichete cu inscripţiile indicatoare, asupra provenienţei, preţului de vânzare (loco pădure, depozit, domiciliu, etc.).

Pe pereți s'au aranjat diferite diagrame, tablouri sinoptice și fotografii, prin care s'au ilustrat următoarele :

a) Producția anuală a pădurilor din Basarabia, în suprafață de 230.000 ha., este de 40.000 m³. lemn de lucru și contrucție și 280.000 m³. lemn de foc. Aceasta ne arată că producția pădurilor Basarabiei este insuficientă pentru satisfacerea cerințelor locale care necesită anual: 200.000 m³. lemn de lucru și construție și 1.400.000 m³. lemn de foc. Deci producția pădurilor Basarabiei ar trebui să fie de cinci ori mai mare decât cea de azi.

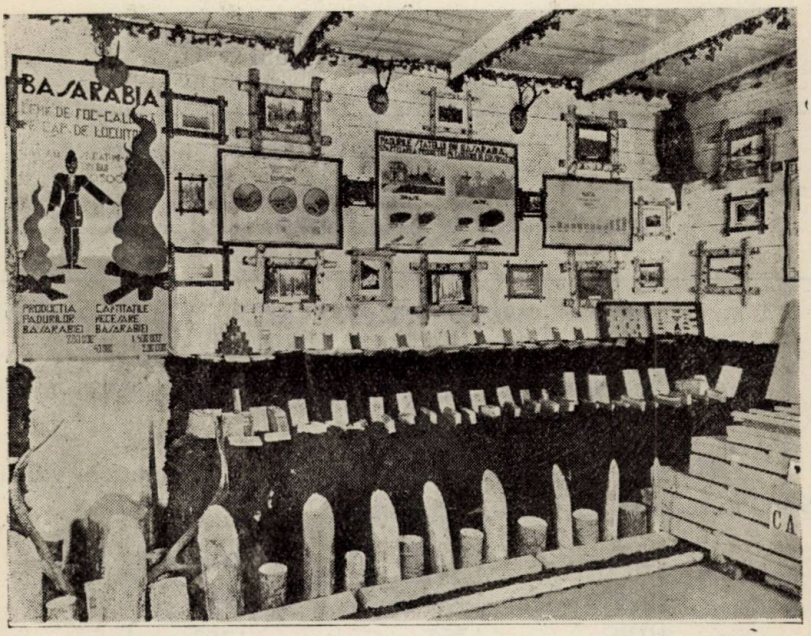

Secția exploatării pădurilor și a comercializării produselor.

b) Suprafața anuală medie pe ultimii cinci ani, ce se exploatează, repartizată pe regime și anume :

Codru	Crâng compus	Crâng simplu	Total
200 ha.	1085 ha.	2550 ha.	3835 ha.

c) Repartizarea producției pe categorii de consumatori (orașe și sate) și anume :

Sortimente	Orașe și târguri	Sate
Lemn construcție și lucru	10.000 m. c.	13.000 m. c.
Lemn de foc	138.000 steri	90.000 steri
Crăci	12.000 grămezi	74.000 grămezi
Nuele și haraci	800 figuri	21.000 figuri

d) Veniturile realizate pe ultimii 12 ani :

Anii	1921/22	1922/23	1923/24	1924/25	1925/26	1926/27
Venituri . .	10.562.890	34.856.769	21.667.472	27.962.862	31.513.436	34.059.295
Anii	1927/28	1928/29	1929/30	1930/31	1931/32	1932/33
Venituri . .	28.686.204	30.351.538	25.683.958	68.266.823	76.811.404	85.979.250

e) In mod sugestiv s:a ilustrat suprafețele exploatate în ultimii 5 ani în regie și antrepriză, și anume :

Anul	Regie	Antrepriză
1929	1696 ha.	2307 ha.
1930	1754 „	1250 „
1931	3316 „	560 „
1932	2853 „	747 „
1933	4187 „	253 „
Total	13806 ha.	5117 ha.

f) S'a expus apoi tabloul sinoptic reprezentând modul cum se aprovizionează orașul Chișinău cu materiale lemnoase, din care extragem următoarele date :

Se aduce pe C. F. R. în vagoane :

Din	Cherestea	Lemn foc
Regat și Bucovina	700 vag.	6.200 vag.
	750 vag. trunchi și diverse	
Basarabia	100 vag. lemn lucru și constr.	1.800 vag.

Se aduce cu căruțe :

Basarabia	100 vag. lemn lucru și constr.	2.000 vag.
Total	1650 vagoane	10.000 vagoane

Tot aci s'au expus mai multe fotografii, reprezentând exploatările forestiere, precum și activitatea serviciului silvic local în ce privește valorificarea sau mai bine zis comercializarea produselor prin Ocoalele silvice și Depozitele intermediare și centrale. In special s'a evidențiat activitatea rodnică a depozitului de lemne din Chișinău, care contribue la aprovizionarea acestui oraș de 130.000 suflete cu circa 2500 vagoane lemn de foc, adică cu 25% din consumul total.

III. Secția industriei mari a lemnului din regiunea muntoasă a țării.

Aci s'au expus în primul rând diferite mostre de cherestea de molid, brad, fag și stejar, lemn ecarisat, etc. provenit dela fabricile din Căiuți—Bacău, Bocancea—Piatra Neamț, Monastur—Severin (stejar).

Calitățile superioare ale pieselor expuse au atras atenția numeroșilor vizitatori, iar din partea specialiștilor localnici din branșa comerțului și industriei lemnului, precum și a celor veniți din alte părți ale țării, s'au primit numai cuvinte de laudă și de admirație la adresa Ad-ției pădurilor Statului.

Spre complectă edificare a vizitatorilor despre industria lemnului din România și modul de distribuire a lemnului prelucrat în

fabrici din diferite localităţi, pe pereţii pavilionului s'au expus multe placarde, tablouri sinoptice şi fotografii prin care s'au remarcat următoarele :

a) Frumuseţea pădurilor de răşinoase din Carpaţii noştri.

b) Progresul făcut în exploatarea pădurilor şi industrializarea lemnului.

c) Mijloacele cele mai practice de scoaterea lemnului din păduре (zeonifere, scocuri, jgheaburi, etc.).

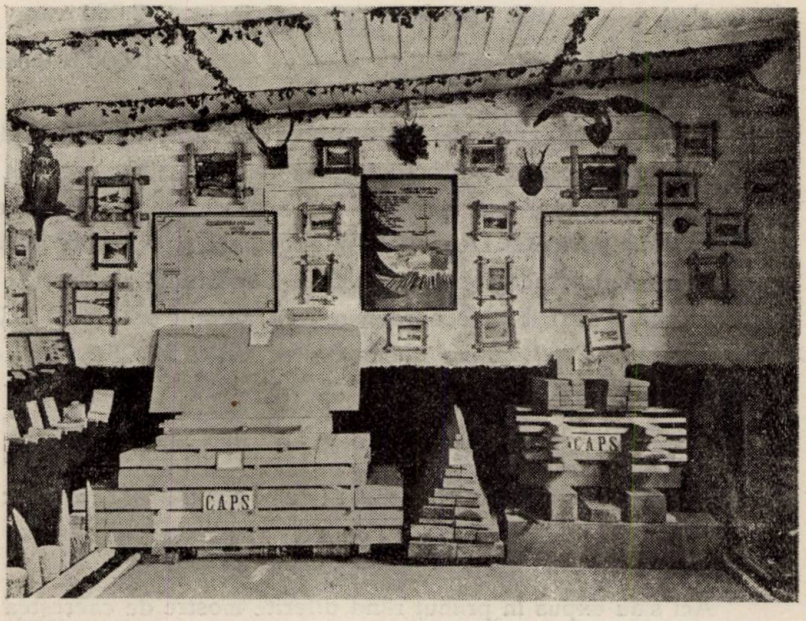

Secţia industriei mari a lemnului din regiunea muntoasă a ţării.

d) Numărul mare de fabrici, proprietatea CAPS-ului şi calitatea superioară a materialului prelucrat de acestea.

In general, industria lemnului a fost foarte bine reprezentată atât în interiorul cât şi în jurul pavilionului, unde s'a putut vedea lemnul de toate speciile în diferitele lui momente de prelucrare, dela starea brută până la forme definitive, cu indicaţiuni asupra proveniенţei şi condiţiunilor de vânzare.

IV. Secția industriei mici și a utilizării lemnului din pădurile Basarabiei.

Industria mică forestieră, locală, a fost reprezentată printr'o bogată colecție de diferite obiecte făcute din lemn, ca: obezi, spițe, butuci de roate, doage, diferite piese de căruțărie, butoaie, greble, linguri , coveți, fuse, lopeți, scânduri, etc.

La aceste expoziții s'a putut aprecia în special calitatea superioară a stejarului și frasinului basarabean.

Secția industriei și utilizării lemnului din pădurile Basarabiei.

V. In afară de produsele lemnoase, pavilionul s'a înfrumusețat cu o secție mică a vânatului reprezentată prin piei și capete împăiate de mistreți, lupi, vulpi, vânat mic; apoi o colecție bogată de coarne de cerbi, căpriori și diferite păsări, etc.

B. In acelaș mod s'a angajat și pavilionul CAPS la Bălți. Succesul expoziției din acest oraș a întrecut toate așteptările. Zeci de mii de vizitatori au trecut pe aci, venind atât din cuprinsul județului

Bălți, cât și din celelalte localități basarabene, sau alte regiuni ale țării.

In concluzie, pavilioanele din Chișinău și Bălți și în special un chioșc anex, construit din lemn de mesteacăn, prin gustul estetic, genul forestier în care au fost construite, precum și prin produsele forestiere, tablouri sinoptice, diagrame, hărți, fotografii, vânat, etc. au stârnit unanimă admirație, — iar Comitetul de organizare al expoziției apreciind munca depusă de organele noastre la organizarea expozițiilor și superioritatea produselor expuse, a decernat: C. A. P. S.-ului „grand-prix" și medalia de aur; Direcției Silvice Chișinău și Ocoalelor silvice Ocnița, Parcani, Danul, Tighina, Sadova și Chișinău medalii de aur; ocoalelor silvice Orhei, Hâncești și Lozova medalii de argint; d-lor Inginer C. Alboteanu organizatorul expozițiilor și Gr. Colpacci medalii de aur. Deasemenea, Depozitul de lemne al C. A. P. S.-ului dela Chișinău a obținut medalie de aur pentru calitatea superioară a lemnului de lucru și construcție.

Presa locală și cea din capitală, în reportajele ei despre expoziții a apreciat munca depusă de organele silvice la aranjarea lor și a evidențiat rezultatele frumoase obținute.

Printre persoanele oficiale care au vizitat pavilioanele noastre trebue să menționăm în primul rând pe D-l Voicu Nițescu, Ministrul de Agricultură și Domenii, venit anume din București, însoțit de numerosul grup de parlamentari, funcționari înalți ai Ministerului, capii autorităților locale, ingineri silvici și agronomi care s'au oprit mult timp în secția noastră, cerând informațiuni ample despre condițiunile forestiere ale Basarabiei. Deasemenea ne-au vizitat D-nii Miniștri Pan Halippa, A. Crihan, Ioan Inculeț, precum și alte personalități din Capitală și alte centre și localități ale țării.

Ca încheiere trebue să remarcăm faptul că aceste expoziții au dovedit încă odată și poate mai mult ca ori când necesitatea lor, în vederea propagandei și în special a propășirii economiei naționale forestiere.

La sylviculture aux expositions de Chișinău et Bălți.

On donne quelques indications sur l'organisation des pavillons forestiers aux expositions qui ont eu lieux à Chișinău et à Bălți, à l'ocasion du XV anniversaire de l'union de la Bessarabie à la Roumanie.

On nous fournit aussi quelques chiffres concernant les forêts de cette province.

Die Forstwirtschaft an die Ausstellung von Chișinău und Bălți (Bessarabien).

Nach 15 Jahre von der Vereinigung Bessarabiens mit dem Mutterlande fanden in dieser Provinz grosse Feierlichkeiten statt. Zugleich wurde auch eine Ausstellung organisiert wo auch die bessarabische Forstwirtschaft vertretten war.

Der Verfasser gibt eine kurze Beschreibung über die Art und Weise wie, die Stände der Forstwirtschaft Organisiert waren.

VALORIFICAREA BOGĂȚIILOR ȚĂRII ȘI CONTRIBUȚII LA PROBLEMA CĂILOR FERATE

de CEZAR GR. CRISTEA

Colegul Inginer Inspector silvic N. Mateescu din Dir. VI Reg. Silvică Pitești, a trimis centrului C. A. P. S. un documentat referat, în chestiunea realizării liniei ferate secundare Merișani-Mușetești, încadrată, firește, programului mare de lucrări pentru propășirea economică a țării. De acel memoriu noi vom face uz, subliniind doar ceeace credem că interesează în deosebi pe ingineri și Dir. C. F. R. care sunt și vizate direct prin articolul la care ne referim.

Cu ocazia congresului A. G. I. R. dela Brașov, din toamna 1932, la secția I-a comunicații-transporturi, s'a primit, între alte studii și unul datorat D-lui N. Mateescu, intitulat: „Propuneri relative la problema C. F. R.", despre care D-l Ing. Al. Teodoreanu, raportor, scria la pagina 513 a buletinului A. G. I. R. Nr. 11 din Noembrie 1932 :

— „D-l Ing. N. Mateescu, în comunicarea D-Sale, se ocupă de situația financiară a căilor noastre ferate și de cauzele care o determină, sprijinind afirmările pe unele lucrări ale D-lui Ing. Miclescu.

D-sa face o serie de propuneri concrete referitoare la aprovizionarea autorităților cu lemn de foc și de lucru din pădurile statului la complectarea rețelei C. F. R. cu o serie de linii noui: Curetea de Argeș-Jiblea, linii pe care D-sa le socoate foarte importante pentru punerea în valoare a bogățiilor regiunilor respective".

Domnul Mateescu, comentând studiul critic al D-lui Miclescu și un articol de fond al D-lui Dr. Ernest Ene din ziarul Lupta : „Adevărul asupra Căilor Ferate Române și datoria actualei conduceri", adaogă :

— „E necesară schimbarea orientării politicei dela C. F. R., părăsind programul de mărirea gărilor, construire de palate sau hotele terminus,.. probleme ce par a preocupa azi exclusiv direcția C. F. R.".

Având în vedere, — ca specialist silvic, — și planul de lucru pentru amenajarea pădurilor de munte și dealuri, cu valorificarea bogățiilor, — precum și problema căilor ferate în genere, D-l coleg Mateescu, preconizează să se execute următoarele :

a) Linia secundară Târgovişte-Geamăna, de 32 km., pentru deservirea pădurilor şi carierelor de piatră de var din valea Dâmboviţei, peste care nu e nevoie de nici un pod.

b) Linia secundară Merişani-Muşeteşti, de 30 Km., fără nici un pod pe râul Vâlsan, care deserveşte pădurile din acest bazin şi al râului Doamnei, staţia balneo-climaterică B r ă d e t şi comunele cu populaţie densă.

Realizarea acestor linii secundare, prezintă mai mare importanţă decât linia în curs de contrucţie: Bratian, Stâlpeni, Râuşor, costul lucrărilor de construcţie şi întreţinere e mult mai mic, iar suprafaţa pădurilor şi numărul locuitorilor fiind mai mari. Aceasta se impune acum, în deosebi, dată fiind dificultatea aprovizionării instituţiilor şi salariaţilor publici, cu lemnărie, în primul plan combustibilul necesar, transportat dela mari distanţe: Jiblea, ori din Ardeal cu întârzieri mari şi spese de transport costisitoare, ceeace denotă rea gospodărie şi neraţionalizare.

Pentru linia ferată Curtea de Argeş-Jiblea la al cărui proect a lucrat mereu echipe de ingineri, să se dea urgent sumele necesare, căci în afară de realizarea drumului cel mai scurt: Arad-Sibiu-Bucureşti-Constanţa, se valorifică marile masive păduroase de pe valea Oltului şi Topologului, precum şi carierele, înlesnindu-se aprovizionarea Capitalei.

Pentru punerea în exploatare regulată, (înţelegând prin aceasta şi judicioasa valorificare, dar şi regenerarea lor complectând împăduririle suprafeţelor desgolite şi date pradă torenţilor), a pădurilor statului din judeţele Argeş şi Muscel, trebuie luate de stat liniile ferate particulare de pe râul Argeş şi Bratia, ce traversează pădurile sale seculare, iar societăţilor forestiere respective, în lipsă de fonduri bugetare, să li se dea, cu preţul tarifului, trunchi de lucru, rezultaţi din exploatarea şi aprovizionarea cu lemne de foc a autorităţilor, populaţiei, etc.

Să se studieze utilizarea marei căderi de apă dintre Rucăr şi podul Dâmboviţei pentru electrificarea liniei Târgovişte, scurgând spre Bucureşti considerabilele cantităţi de lemnărie şi piatră de var a vestitelor cariere, constribuind şi la înflorirea acestor industrii şi a ţinutului întreg.

Deasemeni pentru folosirea marei căderi de apă din „Cheile Vâlsanului" de lângă băile Brădet, electrificând linia Merişani-Brădet, dând viaţă acestei frumoase regiuni şi isvoarelor sale curative;

însăşi Curtea de Argeş ar deveni un important centru: cultural, industrial, turistic, etc., atrăgând excursioniştii streini, valorificând pitorescul ţării noastre.

Casa Pădurilor (Ministerul Domeniilor) ar oferi lemnăria pentru traverse (din pădurile sacrificate în deosebi pentru islazuri), iar populaţia locală ar contribui cu munca, prin prestaţia în natură obligatorie şi firește cu concursul armatei, al trupelor de specialităţi, cari în schimbul muncii prestate, tehnicieni şi unelte, vor beneficia de aprovizionarea cu lemne în regie pentru nevoile lor proprii, în cât mai avantajoase condiţii.

Iată deci, rezumând, o serie de avantagii: aprovizionarea Capitalei cu lemne, var, etc., (şi care e deci interesată direct, trebuind să stăruiască pentru înfăptuirea proectului cfr.), deasemeni armata, instituţiile şi însăşi populaţia; s'ar valorifica imensele bogăţii ale statului, ar încuraja desvoltarea industriilor locale, şi schimbul interregional de produse, evitând şi „transporturile moarte" ale C. F. R., ce trebuie raţional folosite; înflorirea staţiunei băilor Brădet şi scurtarea marei reţele C. F. R., internaţionale Arad-Constanţa, accelerând totdeodată şi procesul electrificărei C. F. R., prin utilizarea energiei noastre hidraulice abundentă.

Menţionăm deasemenea că: o comisie a şi lucrat în regiunea Stâlpeni-Aninoasta-Berevoeşti, (delegaţii instituţiilor de stat şi judeţene); s'a cercetat dacă să se declare de utilitate publică liniile acestea şi să se concesioneze C. A. P. S. — recte Statului, — fiind deschise traficului cu mărfuri, călători, etc., urmând a se regula şi cursul apei Bratia; să se studieze fenomenul torenţilor din întreaga regiune şi să se evite calamitatea inundaţiilor.

Iată atâtea probleme de primul ordin pe care le semnalăm tehnicienilor şi forurilor conducătoare, precum şi opiniei publice, cu care trebuie să avem priză directă, actualizând acele chestiuni şi determinând curentele ei, singure hotărîtoare ades; sugerările domnului coleg N. Mateescu, cad la timp, când nu sărăcia primează, dar chiar pentru combaterea crizei şi a şomajului se preconizează mari lucrări publice din iniţiativa statului, ce nu trebuie să nesocotească proectele inginereşti realizabile.

La valorisation des richesses du pays; contributions au problème des chemins de fer.

En résumant un rapport présenté par M. N. Mateescu à l'Administration générale des forêts de l'Etat, l'auteur met en évidence les propositions faites dans ce rapport à propos de l'éxécution d'un réseau de voies ferrées dans la région Târgoviste—Curtea de Argeş.

Les travaux préconisés mettront en valeur des grands massifs forestiers et des carrières diverses. Par l'utilisation de l'énérgie des quelques grands chutes d'eau on pourra aussi électrifier ces lignes ferrées.

Les propositions faites ont une assez grande importance au point de vue national et économique et en même temps l'éxécution de ces travaux contribueront à combattre le chômage local.

Die Bewertung der Bodenschätze des Landes und einige Beiträge zur Frage der Eisenbahnen.

Verfasser gibt einen Umriss eines Referats des Ing. N. Mateescu, in welchem er die Notwendigkeit neuer Eisenbahnlinien im Gegend Târgoviste—Curtea de Argeş zu errichten, betonnt. Diese Bahnen würden ausgedehnte u. haubare Waldbestände wie auch Steinbrüche in Wert setzen. Infolge der grossen Mengen der Wasserfälle die in diesen Gegend vorhanden sind, könnten eventuel die Linien elektrifiziert werden.

Vom volkswirtschaftlichen Gesichtspunkt aus, sollen diese Vorschläge von grosser Wichtigkeit sein, denn neben den anderen wirtschaftlichen Vorteilen die die Einlegung dieser Bahnen bringen würden, könnte man dadurch auch die Arbeitslosigkeit bekämpfen.

AMINTIRI DIN ROMÂNIA

de V. RIHA
Inspector G-ral Silvic, Trebon (Cehoslovacia)

(urmare)

O mare câmpie se întinde în jurul Bucureştiului până departe spre răsărit unde se începe Delta Dunării, spre sud până la Dunăre, iar spre nord până în Carpaţii Transilvaniei.

Solul acestei câmpii este compus din loess foarte adânc aşezat pe o formaţiune arhaică. Şirurile de dealuri lungi străbătute de văi umede şi fertile sunt acoperite cu păduri de foioase, cari formează complexe mai mari sau mai mici. In cea mai mare parte ele sunt alcătuite dintr'un amestec de Quercus pedunculata, Q. conferta, Carpinus, Ulmus campestre, Fraxinus excelsior, Sorbus torminalis, Acer platanoides şi Quercus cerris. Subetajul îl formează teiul, carpinul, stejarul pedunculat, Acer campestre, părul şi mărul sălbatic. Predominarea uneia sau altei esenţe forestiere depinde de umiditatea aerului şi adâncimea solului. Cerul îl întâlnim aci numai în grupe mici; el este, relativ, de calitate inferioară. Această specie este răspândită mai mult în locurile cu climă uscată, din diferitele câmpii. Această specie este puţin preţioasă, nefiind proprie decât ca lemn de foc. Exploatarea pădurilor de cer se face în crâng simplu cu o revoluţie de 25—30 ani.

Foarte interesant este în regiunea deltei aşa numitul „plaur", care cuprinde ¾ din suprafaţa de jos a Deltei reprezentând o formaţie plutitoare de Phragmites comunis flavescens. Acest plaur constă dintr'un strat care se află afundat în apă, iar altul care iese deasupra ei. Cel de sub nivelul apei este format dintr'o împletitură de rhizomi menţinuţi laolaltă prin ţesătura rădăcinilor trestiilor vieţuitoare. Spaţiile goale ale acestei ţesături sunt umplute cu pământ. Cu modul acesta se formează un strat compact, asemănându-se cu o plută ce iese deasupra nivelului apei cam cu 4 m. şi a cărei adâncime variază dela 80 cm. până la 2 m. Din această masă vegetală plutitoare se desvoltă apoi noui rhizomi, iar mai târziu noui tulpini de trestie, cari înfloresc la rândul lor şi cari ating, inclusiv partea din apă, o înălţime până la 4—5 m. La consolidarea mai departe a plaurului, afară de mâlul depus şi nisipul fin adus de vânt contribuie asemenea restul plantelor şi al animalelor. Se instalează mai întâi diferitele specii de muşchiu (Hypnum adjuncum, H. polycarpa, H. cuspidatum), cari formează primul strat, la care se adaogă apoi: Nephrodium (helipteris) Lemna, Salvinia Natans, iar între alge: Chara fragilis, H. baltica, etc. Marginele plaurului sunt ocupate de ierburi aparţinând speciilor: Carex riparia, C. paniculata, Tipha latipholia, T. angustata, Lythrum salicaria, Epilobium hirsutum, Myosotis palustris,

Urtica dioica, Ranunculus lingua. Stachys palustris şi Solanum.

La îmbogăţirea stratului de humus, contribue şi cadavrele de animale, ca: lupi, vulpi, porci sălbatici, etc., iar dintre pasări: Pelicanus crispus şi Onocrotalus. De multe ori părţile plutitoare provin din desfacerea sau din dărâmarea malurilor Dunării, din cauza vitelor la păşune, a îngheţului sau a valurilor pricinuite de mersul vapoarelor. Aceste insule sau ostroave mici pot fi duse de vânt la distanţe mari, şi dacă se unesc între dânsele alcătuiesc insule de suprafeţe destul de mari. Regiunea deltei este animată de către diferite paseri de baltă. Aici se găsesc şi vulturi imperiali (Aquila imperialis), cari îşi fac cuiburile în pădurile calde de pe dune. Pe unele locuri din regiunea de stepă s'au făcut încercări cu plantaţii de salcâm .Robinea pseudoacacia), care atinge în 3—4 ani o înălţime de 3 m. Aceste plantaţiuni au avut în general loc după ce pământul fusese arat. Deoarece exploatarea în crâng n'a dat pretutindeni rezultate mulţumitoare, lăstarii din a doua generaţie având o slabă vegetaţie, se proectează ca, sub protecţia salcâmului, să se introducă alte specii mai preţioase. Ar fi bine, după mire, ca sub această specie de lumină să se introducă în subarboret Amelanchierul (Amelanchier vulgaris M.) sau Symphoricarpus. Am avut ocazia de a vizita forme tipice de păduri de foioase cunoscute sub numirea de păduri de „Şleau", în ocolul silvic al Statului „Ţigăneşti", situat spre Nord de Bucureşti. Pădurile acestui ocol ocupă o suprafaţă de 5470 ha, din care se tratează în codru plin, 4960 ha., iar în crâng, 510 ha. Pădurea tratată în codru se regenerează parte cu ajutorul tăerilor succesive, în care semincerii sunt egal distribuiţi, parte în formă de ochiuri, făcându-se semănături în cuiburi. Acest mod de regenerare dă rezultate bune, iar în unele locuri chiar foarte bune. Regenerarea se face parte pe cale naturală, mobilizându-se solul în anii de fructificare, parte în mod artificial prin semănături de ghindă. Lăstarii din tulpinele tinere complectează regenerarea. Tăeri de degajări de însămânţişuri şi de depresare se încep cam la vârsta de 10—15 ani, scoţându-se mai ales speciile secundare şi lăstarii neutilizabili. Tendinţa este totuşi de a se menţine şi pe viitor caracterul de amestec al arboretelor. Arborii bătrâni ca stejarul, iar în unele locuri, teiul şi frasinul, au trunchiuri frumoase. Specii de complectare a masivului ca: carpinus şi sorbus, dau caracterul unei păduri naturale.

Pământul de loess amestecat în mare parte cu argilă, iar în unele locuri cu nisip fin este foarte fertil, după cum ne dovedeşte desvoltarea rădăcinilor superficiale ale arborilor bătrâni (?).

Crângul simplu este reprezentat prin Quercus cerris, cu o revoluţiune de 28 ani. Aspectul său nu este tocmai favorabil pretutindeni.

Dobrogea are o suprafaţă de 23.320 km. p. şi 750.000 de locuitori. Din punct de vedere administrativ ea este împărţită în 4 judeţe: Tulcea, Constanţa, Caliacra şi Durostor.

Dobrogea este săracă în păduri, căci acestea nu ocupă decât o întindere de 200.060 ha., din care Statului îi aparţine 186.000 ha., iar restul alcătuind proprietatea particulară.

Reşedinţa Direcţiei regionale silvice a pădurilor Statului este în Constanţa.

Ea cuprinde 16 ocoale, cu o suprafaţă medie pentru fiecare ocol dela 8.000—20.000 ha.

Pentru pădurile particulare există un Inspectorat, care îşi are reşedinţa tot în Constanţa.

Direcţiunea silvică este condusă de un director, de un subdirector şi de 3 servicii: technic, comercial şi ad-tiv.

In fruntea fiecărui din aceste servicii se află un inspector, căruia îi este ataşat un inginer silvic.

Contabilitatea la Direcţie este ţinută de un funcţionar superior, absolvent al Academiei Comerciale. Serviciul de control se face de 3 ingineri silvici, fiecăruia fiindu-i încredinţate pentru control 4—6 ocoale. Administrarea ocolului se face de un inginer silvic; există prin urmare în total 16 ingineri. Pe lângă aceştia la ocoale se găsesc 3 conductori, 59 brigadieri — un grad intermediar între cel de conductor şi pădurar — şi 303 pădurari.

Afară de personalul definitiv menţionat mai sus, mai există unul angajat pentru lucrări de exploatare, constând din: 4 ingineri, 2 conductori, 5 brigadieri şi 13 Pădurari. Personalul total al Direcţiunei regionalle se compune din:

Ingineri	Conductori	Brigadieri	Pădurari
26+4=30	3+2=5	59+5=64	353+13=366

Inspectoratul silvic pentru pădurile particulare în administraţia centrală, constă dintr'un inginer silvic şi 3 funcţionari, precum şi din serviciul de control care e condus de un inginer silvic şi 6 brigadieri.

In trecutul depărtat pădurile Dobrogei ocupa o suprafaţă mult mai mare ca astăzi, constând din specii foioase de foarte bună calitate. In timpul stăpânirii turceşti, care a durat 500 de ani, n'a existat nicio administraţie forestieră. Supravegherea pădurilor, dar numai a celor mai preţioase, din care se extrăgeau lemnele pentru construcţia corăbiilor sau pentru alte necesităţi ale Statului, era încredinţată unei straje militare. Pădurea era socotită de altfel ca un bun public, din care locuitorii puteau tăia de unde voiau materialul de construcţie şi de foc de care aveau trebuinţă. Astfel fiind, devastarea pădurilor a progresat din ce în ce şi ele au dispărut chiar din multe locuri, astfel că în locul masivelor forestiere admirabile de altădată, cele mai multe de stejar, n'au mai rămas decât păduri cu aspectul crângurilor mărunte din fiecare tulpină provenind mai mulţi lăstari şi de regulă pline de poeni. Terenurile defrişate, cele mai multe din ele, au fost întrebuinţate pentru culturi agricole.

Tocmai după anii 1878 şi 1913, când Dobrogea a fost anexată de Statul român, s'a păşit la cultura pădurilor. Drepturile de servituţi, cari nu puteau fi înlăturate toate deodată au fost limitate numai asupra pădurilor puţin preţioase, restul pădurilor trecând în administrarea Statului. S'a procedat la amenajarea acestora la stabilirea unui mers normal al tăerilor şi la reîmpădurirea locurilor unde altădată se făcuse defrişări.

Pădurile tratate în crâng, cari au fost menţinute ca atare în mod provizoriu, au început să fie convertite în codru, întrebuinţându-se în plantaţiuni specii corespunzătoare staţiunei şi edequate condiţiunilor locale. După anii 1878, 1913

şi 1918, în urma colonizărei Dobrogei, a trebuit negreşit să se defrişeze o mare parte din pădurile aflătoare în apropierea satelor, spre a fi transformate în terenuri de cultură, în livezi şi păşuni, rămânând răspândiţi pe toată suprafaţa numai peri sălbatici, care fiind consideraţi ca arbori sacri, nimeni nu îndrăznea să-i tae.

Exploatarea forestieră şi operaţiunile de conservaţiune nu înaintează totuşi decât foarte încet, deoarece condiţiunile de transport al lemnelor sunt aici nefavorabile, iar desfacerea lor este foarte limitată. Repartizarea pe suprafaţă a speciilor în raport cu întinderea teritorială a acestei provincii este următoarea :

Quercus pedunculata	Quercus cerris	Carpinus	Tilia	Fraxinus
40.000 ha.	27.600 ha.	35.800 ha.	26.450 ha.	4.870 ha.
Ulmus	**Robinia**	**Fagus**	**Populus şi Salix**	**Diverse**
750 ha.	2.560 ha.	30 ha.	11.500 ha.	26.390 ha.

In total 186.000 hectare.

Menţionatele specii nu formează decât în mod excepţional arborete pure, echiene de ordinar ele sunt amestecate între dânsele predominând când una când alta, astfel că în multe părţi, acolo unde una alcătuia altădată arboretul principal, acum ea face parte din cel secundar.

Pentru împădurirea locurilor din stepă şi a terenurilor ocupate de fostele păduri de odinioară, astăzi defrişate s'a procedat la semănarea salcâmului şi a ghindei de *Quercus pedunculata* în rânduri şi în grupe, după ce pământul fusese mai dinainte arat. Aceste semănături n'au reuşit însă, deoarece sămânţa a fost distrusă de şoareci şi insecte. Din această cauză s'a înfiinţat pepinieri mai mari, iar puieţii crescuţi într'însele au fost întrebuinţaţi la împădurirea multor terenuri. In acelaş mod se procedează şi astăzi. In ultimii 3 ani s'a făcut încercări cu exotice, întrebuinţându-se în acest scop: *Sophora Japonica*, *Juglans nigra*, *Gleditschia triacanthos*, *Acer negundo*, iar pe terenurile nisipoase *Ailanthus glandulosa*.

Anual se împădureşte în Dobrogea cam 200—300 ha. în regiunea de stepă însă, împădurirea merge ceva mai încet, dat fiindcă nu s'a trecut definitiv dela stadiul încercărilor.

Cu cât ne depărtăm de luncile Dunării şi de câmpiile de pe lângă Marea Neagră, cu atât varietatea în configuraţia terenului sporeşte, câmpia se transformă în dealuri puţin înalte şi sfârşeşte în munţii Transilvaniei. Primii din aceşti munţi prin structura şi formaţiunea lor geologică asemănătoare cu a Carpaţilor propriu zişi, alcătuesc continuarea acestui puternic masiv muntos. Pădurile formează aici mari şi neîntrerupte complexe forestiere. Coastele şi părţile inferioare ale munţilor sunt populate de fag, iar cele dela altitudini mai

mari, de molid. O separaţiune exactă între aceste două specii nu se poate face, dat fiind variaţiunile ce există în ce priveşte speciile şi compoziţiunea, arboretelor. S'a observat uneori chiar o inversiune, aşa de exemplu la Dobreşti spre Vest de Sinaia, fagul ajunge altitudinea de 1000 m., formând masive pure. Această specie, la limita inferioară se află de obicei în amestec cu gorunul, iar la cea superioară cu bradul şi chiar cu molidul. Forma arboretelor variază, dar corespunde condiţiunilor din Carpaţi. In multe părţi din regiunea muntoasă s'a exploatat arboretele, în mod prea intensiv astfel că astăzi n'a mai rămas decât păduri rare, şi nu totdeauna regenerate complect. In unele locuri se văd însă frumoase arborete tinere de molid, create în mod artificial, cari pot fi luate de model. Până în anul 1930, vânzarea lemnelor se făcea pe loc la tulpină şi adeseori parchete întregi de mari întinderi se dădea spre exploatare antreprenorilor pe bază de contracte încheiate, cu obligaţie pentru firma respectivă ca, sub supravegherea statului, să împădurească cu o anumită specie indicată de ad-ţia forestieră porţiunile exploatate. Dela această dată începe însă să se schimbe modul de vânzare, trecându-se cu încetul la exploatarea proprie în regie, precum şi la vânzarea diferitelor categorii de material (sortimente) fasonate. Exploatarea şi împădurirea este supravegheată de cele 3 servicii din fiecare Direcţiune regională silvică, după cum am amintit mai sus.

Unei bune valorizări a lemnelor îi stă însă, împotrivă posibilitatea de a fi transportate mai departe din cauza mijloacelor de transport insuficiente. In Dobrogea din punctul acesta de vedere în multe părţi poate fi considerată aproape ca neaccesibilă. Construcţia de noi căi ferate aici, din cauza costului lor mare şi a mlaştinelor este foarte dificilă. Tot asemenea putem spune şi despre construirea de noui şosele, cari până acum se găsesc încă într'o stare primitivă. Abea în timpul din urmă s'a pus în evidenţă oarecare grijă pentru sporirea mijloacelor de transport al lemnelor.

Câmpiile din partea de est a României Mari, din Dobrogea şi Basarabia sunt puţin populate, Satele aflătoare la mari depărtări unele de altele se găsesc numai acolo, unde clima este favorabilă şi solul este fertil, prin urmare numai unde este cu putinţă practicarea agriculturii, sau sunt situate pe lângă mare ori în zona Deltii Dunărei, unde de asemenea se află pământ arabil. Agricultura este în aceste din urmă localităţi numai în faşe şi se mărgineşte mai mult în exploatarea păşunilor, deoarece ocupaţiunea principală a locuitorilor în regiunea Mării Negre şi a lagunelor constă în pescuit.

Pescuitul în mare precum şi în râuri, este în România monopolizat de Stat, în care scop s'a înfiinţat „Regia autonomă a pescăriilor. (P. A. R. I. D.). Pescuitul nu se face în regie proprie, ci prin locuitori sub supravegherea Statului, care dă pescarilor din ceia ce prind, după depărtarea pieţei de desfacere, 40—70%, pentru alimentarea lor. Cât de sobri sunt oamenii în această regiune, ne învederează multe din satele, cari sunt inundate în mod regulat, când vin apele mari. Străzile formează adevărate băltoace noroioase, circulaţiunea în timpul acesta făcându-se cu bărcile. Casele sunt unite prin punţi de scânduri. Ele cunt aşezate, de cele mai multe ori, pe locuri mai înalte şi uscate, şi fiecare casă dispunând de câte o mică grădină împrejmuită cu garduri de nuiele împletite, în care se cultivă de obiceiu puţin zarzavat şi dovleci. Să-

mânţele de dovleac servă locuitorilor ca o gustare delicioasă. Pomi fructiferi, aici nu se găsesc iar cerealele pentru această populaţie este o raritate. Ca arbori se află câteva sălcii şi ici şi colea câte un Ailanthus, cari umbresc grădinile în chestiune şi le apără în contra prea marei arşiţe. In localităţile cu climă secetoasă aflătoare la o mai mare depărtare de Marea Neagră, în grădinile din jurul caselor locuitorilor sunt plantaţi salcâmi şi Ailanhus. Aceşti arbori pe cari fiecare proprietar sărac şi-i plantează, îi serveşte ca să aibă vara umbră, iar iarna să-i procure lemnul de foc necesar. In Deltă casele sunt acoperite cu trestie, aşa cum şi la noi se găsesc în unele locuri case acoperite cu paie. S'ar înşela însă foarte mult acela, care s'ar aştepta ca în aceste case să găsească neorânduială. Mărturisesc că m'am convins personal în multe şi multe locuri (în aceste case am şi dormit) de marea curăţenie şi buna rânduială ce domneşte în mobilarea simplă a acestor locuinţe, astfel că pot zice că multe din satele noastre nu stau mai bine în ce priveşte curăţenia şi aranjamentul interior. Intr'adevăr această curăţenie şi armonie aici este admirabilă. Casele sunt construite primitiv, parii de lemn sunt împletiţi cu nuele sau cu trestie, pereţii lor sunt lipiţi cu pământ, cari, după ce se lasă să se usuce bine, se spoesc cu var. Duşumele în încăperile caselor nu există, ci numai pământ bine bătut şi nivelat. Interesantă de asemenea pentru multe din aceste sate, este chestiunea naţionalităţilor existente. Astfel în unele dintre ele locuesc ruşi-lipoveni, cari nu permit a se fuma în casele lor. Sunt afară de aceştia: bulgari, români, greci şi turci. Toţi aceşti locuitori trăesc în pace şi linişte şi se ajută între dânşii, conştienţi fiind de sărăcia lor reciprocă. In Basarabia cu 4.442.200 ha. se găsesc 2.956.934 locuitori, dintre cari români sunt circa 70%, iar restul ovrei, ucranieni, ruşi, tătari, bulgari, nemţi şi puţini francezi.

In Vâlcov am admirat o biserică spaţioasă, unde un popă bătrân cu părul alb ne-a declarat că planul bisericei l-a făcut el iar biserica şi mobilierul le-a construit tot el cu ajutorul locuitorilor. Totul în acest locaş era aranja în mod estetic. Clădirea este demnă de admirat şi stă la acelaş nivel cu celelalte biserici construite de arhitecţii moderni.

Oraşele, din punct de vedere al clădirilor şi al aranjamentului interior, sunt la fel cu ale noastre. La periferie însă unde locueşte populaţia săracă, aspectul este mai puţin atrăgător. Dintre oraşele situate lângă mare, Constanţa măreaţă ca poziţie şi ca înfăţişare, este aşezată în parte pe un teren înalt, stâncos, după care se poate ajunge, coborînd, la platoul de pe lângă cheiul mării. O încântătoare privelişte oferă Marea Neagră. Liniştea sa, când ne găseam noi acolo era turburată de către un vânt puternic ce bătea dela Est. Liniştite şi maiestoase se apropiau valurile mânate de vânt, care se întâlneau divizându-se şi formând linii neregulate, dispărând ca imaginea unor nouri negri şi apărând din nou spre a se isbi cu un sgomot asurzitor de ţărmul stâncos, unde apa sărind în sus se prefăcea în nenumărate picături argintii spumoase după care căzând iarăşi erau ajunse de undele imediat următoare.

Pe alocurea valurile mării subminează şi surpă pământul depe ţărmuri, spre a-l depune în altă parte. Şi involuntar ne aducem aminte de lupta neobosită transpusă din Univers pe planeta noastră, luptă între cele două puteri fizice, aceia a uscatului şi a apei. Aci uscatul se apără în contra apei nesă-

ţioase, dincolo uscatul rupe mării mici porţiuni şi astfel lupta se urmează necontenit fiecare adversar căutând să prinză pe inamic din partea unde el este mai slab. Intr'o parte păgubaşul este uscatul, în alta el dimpotrivă îşi măreşte domeniul se reînoeşte, formând mici dealuri de nisip pe care se instalează numai decât pentru a le consolida, flota necesară. Marea însă vârtejeşte din nou nisipul pentru a împiedeca uscatul să-şi mărească dominaţiunea. Insulele se înmulţesc totuşi din ce în ce, se înalţă şi se unesc între ele, sprijinite fiind de ostroavele plutitoare, cum s'a amintit mai sus şi astfel uscatul înaintează mai departe, formându-se dune de nisip fin spulberat dintr'un loc în altul şi spălat de mare. Spulberat de Crivăţul dela est, nisipul este dus pe uscat, formând într'o direcţiune est-vestică, creste lungi înalte şi neregulate, adeseori pe mari întinderi şi străbătute fiind de văi relativ adânci. Şi deoarece apele de ploi în multe din aceste văi nu au scurgere şi se menţin în acelaşi loc mult timp, temperatura este umedă, astfel că ea poate fi asemănată, întru câtva, vara cu cea tropicală. Plopi viguroşi cu o înălţime până la 38 m.; plopi tremurători, pe alocurea tei şi anin, cu un subarboret des de vegetaţie arbustivă de nepătruns şi ierburi înalte, alcătuesc flora. Până în coronamentele acestor arbori gigantici se încolăcesc diferite liane (Vitis vinifera, Lonicera şi altele), cari împletesc arbuştii şi arboretul secondar cu etajul superior. Vederea acestei vegetaţii cu aspect tropical în mijlocul valurilor de nisip înfăţişează o imagine interesantă şi captivantă în acelaş timp. Flora se împuţinează în mod constant cu cât suim coastele şi ea se schimbă necontenit, astfel că la poalele acestor creste de nisip, pe lângă Carex Arenaria întâlnim şi alte plante de baltă, iar în unele locuri forme pipernicite de Quercus cerris şi pedunculata, Prunus spinosa şi Salix rosmarinifolia. Pe înălţimele versantului spre creste dispare lumea vegetală, rămânând numai Carex arenaria, care, cu rhizomele sale lungi de 8—12 m., leagă bine nisipul. Vârfurile acestor lungi creste de nisip, mereu spulberate de vânt, din depărtare în arşiţa soarelui apar albe şi golaşe. Cu cât ne depărtăm însă de mare, cu atât se pierde această formă caracteristică a terenului. Nisipul sburător formează aici aproape o câmpie întinsă, coloarea albă dispare, şi ea se acopere începând din partea despre vest cu o pajiste de iarbă măruntă destul de deasă, care altădată a format punctul atractiv al primelor colonizări şi serveşte şi astăzi ca locuri de păşune. Ici şi colo, şi anume pe locurile mai înalte din Deltă se zăresc căsuţe mici sărăcăcioase, aşezate astfel ca să nu poată fi nimicite în timpul viiturilor mari de apă, iar în prejurul lor păşunează liber diferite soiuri de vite. Locurile uscate sunt aici întrerupte de mlaştini, cari foarte adeseori ocupă întinderi destul de mari, multe dintr'însele fiind populate cu pipirig. Aceste locuri, pe cari nu cresc decât câte un plop sau salcie, de ordinar nu sunt proprii pentru cultura agricolă, astfel că ad-ţia silvică a Statului le împădureşte în fiecare an cu frasin, în general, despre al cărui viitor încă nu se poate face astăzi nici o apreciere, deoarece împădurirea în chestiune s'a început numai în ultimii zece ani după războiul mondial. Incercările până în prezent sunt totuşi mulţumitoare. Interesant este, că chiar în locurile uscate nivelul apelor freatice aici este aproape de suprafaţă, după cum ne-am convins cu ajutorul mai multor gropi ce am făcut, deoarece aveam oarecari îndoeli asupra plantaţiunilor executate, mai cu seamă acelea de frasin.

Ce mare deosebire între regiunea sărăcăcioasă dela estul ţării de pe lângă Marea Neagră şi între partea de Vest a Basarabiei şi a regiunei subcarpatice. In ultimele regiuni cu un sol fertil, agricultura ia o desvoltare mare, şi după cum se poate uşor observa populaţiunea se bucură de un traiu mult mai bun. Şi cu cât ne apropiem mai mult de partea vestică a României cu atât ţinutul ia caracterul asemănător cu al patriei noastre.

Trecem zona păduroasă a Carpaţilor înalţi şi ajungem în câmpia puţin ondulată, în cari se află oraşele Alba-Iulia, Turda şi Cluj. Coastele dealurilor mărunte sunt puţin înclinate şi în mare parte sunt plantate cu vii, iar în câmpie se văd admirabile lanuri de păioase: In cea mai mare parte grâu şi porumb. România Mare de azi aparţine celor mai interesante ţări din Europa Centrală.

Din punct de vedere geologic, într'însa găsim în adevăr reprezentate toate formaţiunile, începând dela sedimentele aluviale până la formaţiunea arhaică. Dela regiunea săracă mlăştinoasă de lângă Marea Neagră, cu dune cu nisip sburător, cu locuri cu depozite aluviale, în văile Munteniei străbătute de numeroase râuri mai mari sau mai mici, întâlnim regiuni fertile formate dintr'un sol profund, argilos, diluvial la est de Carpaţi şi argilo-nisipos destul de fertil în partea de vest a Carpaţilor înalţi păduroşi cu multe podgorii.

O bogăţie mare neaccesibilă până acum constă din pământul lehmos diluvial foarte fertil care însă până acum este prea puţin populat. Colonizarea Dobrogei din cauza climei locale pe alocuri nesănătoase, din cauza mlaştinilor, este împiedecată.

După cum s'a arătat mai sus, precipitaţiile atmosferice coincid şi aici cu bogăţia în păduri. Ar fi indicat ca locurile nefavorabile pentru agricultură să fie împădurite cu specii foioase indigene, formând amestecuri, precum şi cu diferite răşinoase. Se înţelege dela sine că în primele decenii nu se poate conta pe o prea mare rentabilitate, cheltuelile fiind destul de mari, astfel că primele arborete trebue să aibă o existenţă tranzitorie, sub scutul cărora să se poată proceda la conversiunea lor complectă în arborete de viitor.

Impădurirea ar avea în tot cazul o influenţă favorabilă asupra climei locale şi prin urmare asupra fertilităţii multor suprafeţe rămase până acuma înţelenite.

Excursia noastră a fost foarte instructivă, căci scopul său n'a fost ca să vedem numai regiuni prielnice pădurii, sau exploataţiuni forestiere cari să nu lase nimic de dorit, ci să cunoaştem şi locuri unde natura stânjeneşte întreprinderile omului şi se opune silinţelor sale cele mai bine intenţionate.

Este uşor de lucrat acolo, unde ne sunt date toate condiţiunile pentru o reuşită sigură, dar mai mare preţ are o lucrare, însoţită de un rezultat bun, acolo unde trebue, multă silinţă şi circumspecţiune, spre a putea învinge toate piedecile.

Această muncă infinit mai grea şi plină de responsabilitate o îndeplineşte personalul silvic român, câteodată locuind la mari distanţe de orice centru de cultură şi care luptă cu multă înţelegere şi spirit de sacrificii. Eu sunt încredinţat că ei vor reuşi ca să readucă în starea înfloritoare de altă dată regiunile încântătoare şi interesante ale Dobrogei, ale căror păduri au fost distruse în timpul invaziunilor turceşti. România Mare, în cazul acesta, se va număra printre cele mai bogate ţări ale Europei şi spre acest scop final urez eu admirabilei ţări şi sârguitorilor săi forestieri cel mai bun succes.

DIN PRESA STRĂINĂ ŞI DELA NOI

„INFLUENŢA PĂDURILOR ASUPRA CURSURILOR DE APĂ"

Sub titlul de mai sus, D-l Ing. P. Caufourier, inginer de poduri şi şosele, — în retragere — publică în reputata revistă: „Génie Civil", un sugestiv articol, — ce rezumă experienţele Serviciului silvic al Statelor Unite. D-sa aduce oarecare lumini în spinoasa problemă a influenţei vegetaţiei — forestiere în deosebi, — asupra regimului şi cursului apelor, chestiune în care adevărul stă la mijloc, iar nu clădit pe negaţiunea exclusivită a tehnicienilor, idrologi în speţă, dintre cari unii (par să refuze) pădurei orice influenţă satlutară pozitivă, dar nici pe exageratul fanatism al silvicultorilor.

Prezentăm Revistei Pădurilor, traducerea articolului semnalat, fără nici un comentariu personal. Dat fiind însă, interesul suscitat, replica sau complectarea o vor furniza desigur cei autorizaţi.

Aceasta o cere nu numai mândria spiritului nostru de breaslă, dar însuşi interesul ştiinţific. Afară de aceasta, am fost datori cu un răspuns documentat şi obiectiv, D-lui Ing. Insp. G-l I. Andriescu-Cale. — emeritul hidrolog eşean, — ca urmare la Conferinţa pe care D-sa a ţinut-o în cadrul Soc. „Progresul Silvic", şi ale cărui concluziuni ar fi deslănţuit curente de opiniuni cu totul diferite!

Din discuţii naşte adevărul, — iar noi suntem în drept să aşteptăm reluarea acestei pasionante dispute, — clădită pe eşafodajul riguros ştiinţific şi realităţi.

*

Iată, în traducere, articolul D-lui P. Caufourier:

Influenţa pădurilor asupra cursurilor de apă.

„O opiniune foarte acreditată printre ingineri şi forestieri, — răspândită şi în marele public, dă ca indiscutabilă influenţa favorabilă a pădurilor asupra cursului apelor. Se crede în general, că micşorarea debitului etiajului râurilor este datorată despăduririlor munţilor în unele regiuni.

Iată principalele argumente în sprijinul acestei opiniuni:

1) Solul forestier, — din humus spongios în strat gros, — absoarbe apa din ploi şi zăpezi, restituind-o cursului apelor treptat, micşorând astfel debitul creşterilor şi susţinând debitul etiajului.

2) Se întârzie primăvara topirea zăpezilor.

3) Precipitaţiile atmosferice cresc prin prezenţa pădurii.

4) Rădăcinile arborilor şi orice vegetaţie împiedică erosiunea solului prin apele de scurgere.

Nu sunt fapte precise, ci ipoteze, plausibile, — dar cari cer confirmarea

experienţei. O coincidenţă, confirmând tot dezastrul inundaţiilor din 1930, în bazinul despădurit al Garonei şi afluenţilor săi, dar ele s'au produs şi anterior — când erau păduri.

Câţiva autori contestă influenţa pădurilor.

In Franţa: Dessoliers a demonstrat că departe de a mări precipitaţiile atmosferice, pădurea e sediul unei evaporaţii intense, care sărăceşte subsolul în rezerve de apă, micşorând debitul mediu.

In Statele Unite: Colonelul Chittenden, le neagă orice influenţă.

Dacă împădurirea este indiscutabil avantajoasă din punct de vedere comercial şi industrial, pentru înviorarea ţinutului şi furnizarea lemnului de lucru, cheltuelile acestei operaţii nu's deloc justificate doar pentru regularizarea debitului râurilor navigabile sau generatoare de energie.

Determinarea cantitativă şi calitativă a influenţei pădurilor, cere o serie de observaţii pluviometrice simultane, în basine vecine: împădurire şi despădurite, sau în acelaş basin: înainte şi după, — pe un număr suficient de ani.

Dacă periodicitatea alurei generale a fenomenelor atmosferice este de 35 ani, ansamblul experienţelor trebue să dureze 70 ani pentru a avea o valoare probantă.

Serviciul Meteorologic şi forestier al St. Unite, ne dă aceste observaţiuni în 2 basine foarte diferite ca: situaţie, climat, altitudine şi vegetaţie, fiecare — un specimen reprezentativ a regiuni forestiere foarte întinse.

Studiul lui W. G. Hoyt şi H. C. Troxell — din „Proceeding" pe August a Soc. Americ. a Ing. civili.

Date topografice şi meteorologice.

Cele 2 basine sunt situate: a) la Wagonwheel cap. (Statul Colorado), altul vecin Muntelui Wilson (California meridională).

I-ele sunt: în Munţi înalţi 2860—3446 m., alimentând afluenţii lui Riograndе. Un basin A. împădurit de 89 ha., şi altul B despădurit: 80 ha.

Precipitaţia anuală 500 m. m., ½ sub forma de zăpadă, temperatura medie +2° C., maxima 27° în Iunie—August, şi minima inf. —17° în Oct.—Martie.

Temperatura medie a lui B — superioară cu 0°57 lui A, — după despădurire.

Proporţia esenţelor:

A: foiase 40%, răşinoase 37%, gazon — stânci restul 23%.

B: foioase 52%, răşinoase 32%, gazon — stânci restul 16%.

Observaţiile au durat dela 1910 luna Iunie, până în Octombrie 1926.

Basinul B, despădurit ras în 1919, resturile fiind arse pe loc. Vegetaţia herbacee, lăstarii etc., crescură repede, la finele experienţei având 1—2 m. înălţime.

Bazinele Californiei, vecine — dar nu alături:

C — de 2688 ha. — alimentează Santa Anita Cruk.

D — :s: 1664 ha. — alimentează Fish Cruk; ambele sunt între cota 457—1220 m. altit., precipitaţii anuale 400—1500 m. m., cu zăpadă puţină.

Temperatura medie +13° C. şi extreme de +38° şi 0°.

Observaţiunile au durat din Oct. 1917 până în Sept. 1930; scopul lor principal era studiul debitelor în vederea furnizării apei localităţilor vecine, dar ele fură folosite ca atare, — în urma unui incendiu în August 1924 care despăduri întreg bazinul D Fish şi 2 basine vecine.

S'a ales de preferinţă basinul incendiat Fish, apele fiind captate de Comune în amonte, ceia ce ar fi falsificat rezultatul observaţiilor.

Încă din primăvara 1925 se desvoltă aceiaşi vegetaţie şi 'n toamna 1930 îşi reluase aspectul său primitiv.

Studiul efectului despădurirei — pentru basinul B.

Debitul anual; raportul debitului anual mijlociu este superior unităţii, valor succesive în mediu: 1.147; maximum în al 3-lea an al observaţiei, apoi descreştere continuă şi revenire la valoarea normală, odată cu restabilirea păturei vegetale. (In 16 luni din 84 observaţiuni, este inferioară unităţii 1).

Pentru basinul D — altitudine medie; descreştere pe 7 luni şi creştere în 65 luni observate, a debitului lunar mediu. Val. medie 1.275; legea descreşterii e mai puţin aparentă, probabil din cauza ploilor neregulate.

Creşterea constatată a debitului anual şi mai ales micşorarea acestei creşteri, corelativă reconstituirei spontane a păturii vegetale, confirmă teoria lui Dessoliers că: despădurirea creşte debitul cursului apelor, micşorând evaporarea rezervelor subterane prin foile plantelor.

Distribuţia în anul creşterii debitului total.

Contrar opiniei comune, — creşterea debitului nu-i limitată la perioada creşterilor, ci 50% din creşterea totală sunt aferente perioadei debitelor slabe şi medii.

Cursul apelor fiind alimentat de subsol, autorii deduc că: supresiunea vegetaţiei are de efect în acelaş timp cu micşorarea evaporării, creşterea porositătii subsolului prin dispariţia foilor moarte; pe de altă parte zăpada se topeşte mai iute pe teren gol, deci mai puţină dispare prin evaporare. Restabilirea păturei vegetale produce efectul invers, marcat net de regresul debitului anual.

Debitul zilnic maxim.

Dispariţia păturei vegetale, măreşte net debitul creşterii. Pentru basinul B, — munţi înalţi, creşterea medie a debitului zilnic maxim, după despădurire e de 46%.

După topirea zăpezilor, maximul creşterii se produce cu 4 zile mai târziu pentru basinul B, decât pentru basinul A.

Se atribue faptul: creşterii absorbţiei solului a apei din topirea zăpezii şi încetinelii corelative în scurgerea ei. Reconstituirea spontană a vegetaţiei n'a avut decât mic efect asupra debitului creşterii, în timp ce pentru basinul D, cu altitudine medie, debitele maxime revin chiar din al doilea an la valoarea primitivă, vegetaţia nouă influenţând practic, ca şi cea veche.

Debitul etiajului.

Este credinţa generală că pădurile şi vegetaţia, cresc debitul etiajelor şi scurtează perioada apelor joase, acumulând apa în subsol. Nu e decât o iluzie!

Basinul B. — din Iulie la Octombrie, prezintă o creştere medie de 12% în 7 ani, ce urmară despădurirei; în basinul D — creşterea 475% după incendiu — în 6 ani!

Debitele zilnice minime.

Basinul B: debitul minim creşte dela 12%.

Basinul D: debitul minim creşte dela 400%, — cu întârziere de 30 zile.

Minimele iernei: asupra lor nu se vede nici o influenţă apreciabilă.

Erosimea solului. E datorită rostogolirei şi curgerii apei. 3 kgr. pe ha. înainte de despădurire şi 19 kgr. după, — deci de 6 ori e mai mare; valoarea absolută a erosiunei este insignifiantă, vizibilă doar local, debitul principal fiind subteran.

In basinul D — incendiat. — este mai mare, humusul este format din cenuşă şi nisip.

Concluziile: Dacă rezultatele sunt aplicabile în general masivelor forestiere, inginerul hidraulic, acel care foloseşte râul, trebue să pună în balanţă de o parte efectul favorabil prin reducerea punctelor de creşteri şi suprimarea erosiunei şi de altă parte: efectul defavorabil, prin micşorarea debitului mediu şi al debitului etiajului.

Valoarea economică şi turistică a pădurilor ajunge a justifica menţinerea lor şi cheltuelile de întreţinere a masivelor forestiere.

Experienţa nu indică nevoia de a creşte suprafaţa masivelor în scopul unic de a ameliora regimul râurilor; rişti să mergi contra ţelului propus.

In regiunile unde regularitatea regimului cursului apelor e un factor economic preponderant, un studiu cât mai aprofundat este necesar pentru a determina: dacă creşterea debitului minim şi a debitului mijlociu corelativ despădurirei, n'au o valoare superioară beneficiilor reducerii debitului normal al creşterii şi erosiunii, special dacă această reducere poate fi obţinută cu ajutorul micei vegetaţii spontane sau cultivate, fără pierderea de apă ocazionată de marii arbori.

(ss) **P. Caufourier** Ing. pod şi sos.

*

Răspunsul datorat D-lui ing. insp. g-l Andreiescu s'a produs prin Conferinţa D-lui Profesor P. Antonescu, — ţinută Miercuri 9 Maiu — tot în cadrul Societăţii „Progresul silvic", în numele căreia s'a şi dat replică obiectiv-ştiinţifică. Cu un întreg arsenal de date ce evidenţiază rolul pozitiv în economia generală a pădurilor şi influenţa lor decisivă în consolidarea terenurilor erosive, nisipuri zburătoare, — rolul lor, concomitent cu lucrările de artă în basinul superior (obârşia) apelor, exercitând o influenţă salutară asupra climatului, asupra curgerii apei subterane (freatice), D-l Antonescu a pledat din şi cu convingere cauza pădurilor, subliniind că nu avem pretenţia că pădurile sunt remediu general, că ele provoacă ploile", cum eronat sau tendenţios ni se atribue adesea.

Conferenţiarul, şi-a exprimat, ca şi noi, regretul că lipseşte dintre noi distinsul specialist hidrolog eşean — cel direct vizat

prin răspunsul D-sale, care va apărea ca studiu documentat, în curând. D-l P. Antonescu a recunoscut meritul D-lui Andreescu-Cale de a fi atacat şi această problemă silvică în cadrul specialităţii sale, — unde ne poate fi de un mare ajutor pentru luminarea acestei spinoase chestiuni, construită pe baze ştiinţifice; d-sa dovedindu-se foarte documentat, la curent — cu literatura de specialitate, — însă privită oarecum prin prisma D-sale şi fără a o fi epuizat complet. P D-l Andreescu — l-a văzut un convins apologet al pădurilor, în o recentă Convorbire avută la Direcţia Reg. Iaşi, vorbind de lucrările pentru rectificarea albiei râului Bârlad şi datoria împădurirei Dealului Mare, — în care vedea o cauză principală a catastrofalelor inundaţii din Moldova. D-sa a mai conlucrat cu inginerii silvici şi în Congresul A. G. I. R. dela Braşov în secţia specială pentru ape şi silvicultură.

Suntem deci îndreptăţiţi a vedea în D-l Andreescu Cale un prieten convins al cauzei pădurilor şi aşteptăm dela D-sa contribuţii de valoare, dată fiind munca şi reputaţia acestui distins specialist.

Ing. **Cezar Cristea**

VARIA

MACHIAVELLI ŞI PĂDUREA

Departe gândul de a svârli cuvinte cari să însemne pentru cititor o aluzie la aspectele vieţii noastre forestiere actuale, sau să trezească vreun gând „machiavelic" celor chemaţi să orienteze, să îndrumeze şi să organizeze actualele servicii ale CAPS-ului pe baza legii privitoare la regiile autonome.

Vreau numai să reamintesc sau să comunic celor ce n'au aflat vreodata că pădurea n'a fost deloc străină celebrului secretar florentin Machiavelli.

Departe de lumea politică şi socială, pe care o vânturase atâta vreme şi de ale cărei cruzimi şi mizerii era sătul, în mijlocul naturii, la ţară, lângă Florenţa la San Casciano unde Machiavelli avea proprietatea sa, cutreerând pădurea, în fiecare zi, a început şi a scris celebra sa operă „Il Principe".

In scrisoarea sa din 10 Decembrie 1513, către prietenul său Paolo Vettori, trimisă de aci dela San Casciano, unde se retrăsese după ce pierduse slujba de secretar al Senioriei, Niccolo scrie între altele:

„Până acum am prins sturzi, întinzându-le laţuri cu mâna mea; mă deşteptam înainte de zorii zilei, pregăteam momelile, plecam cu o sarcină de colivii în spinare, că semănam cu Geta când se întorceà din port cu cărţile lui Amfitrion; prindeam doi până la şase sturzi. Aşa petrecui tot Septembrie; apoi şi această îndeletnicire, josnică şi ciudată, mi-a lipsit, spre neplăcerea mea.

Iţi voi spune acum ce viaţă duc. Mă scol dimineaţa odată cu soarele şi mă duc într'o pădure a mea pe care am puso să o tae; acolo stau două ceasuri, văd ce s'a lucrat în ajun şi-mi trec timpul cu tăetorii, cari au veşnic câte un bocluc între ei sau cu vecinii. Din pricina pădurii acesteia aş avea să-ţi spun o mie de istorii plăcute ce mi s'au întâmplat...

Plecând din pădure mă duc la un izvor şi de aci la cursele (coliviile) mele; am o carte sub braţ, Dante sau Petrarca sau vreunul din poëtaes minores ca Tibul, Ovidiu şi alţii; citesc patimele lor amoroase şi iubirile lor, îmi amintesc de ale mele şi mă desfăt puţin la gândul acesta. Ies apoi în drum şi merg la han, stau de vorbă cu trecătorii, le cer veşti din locurile lor, aflu fel de fel de lucrări, însemnez fel de fel de gusturi şi de închipuiri de ale oamenilor. Vine în vremea asta ceasul prânzului; mănânc cu ai mei hrana pe care mi-o dă biata mea moşioară şi averea mea de nimica. După ce am mâncat mă întorc la han; acolo găsesc de obicei pe hangiu, un măcelar, un morar, doi brutari. Cu aceştia mă înhăitez — în toată ziua — jucând cărţi sau table; se iscă mii de certuri cu înjurături şi vorbe proaste; de cele mai multe ori ne certăm pentru un gologan şi ne aud cum strigăm tocmai dela San Casciano. Scufundat în murdăria asta, nu las să-mi mucezească creerul şi astfel îmi vărs amarul pe răutatea soartei mele, fiind mulţumit că mă calcă aşa în picioare, doar de s'o ruşină şi ea până la urmă.

Venind seara, mă întorc acasă şi intru în camera mea de studiu; lepăd la uşă haina de toată ziua, plină de noroi şi praf şi-mi pun vestminte de curte regească; îmbrăcat cum se cuvine păşesc în curţile străvechi ale anticilor regi...

...Şi pentrucă Dante spune că nu e ştiinţă fără să fi reţinut ce ai priceput am însemnat şi eu ceea ce am cules din convorbirea cu ei şi am compus un opuscul „De Principatibus" în care adâncesc cât pot ideile acestui subiect, discutând ce este un principat, de câte feluri sunt, cum se dobândesc, cum se menţin, din ce pricini se pierd";...

Iată dar, fără multe comentarii, că exploatări în regie — a făcut chiar Machiavelii la 1513 şi că în acelaş timp a scris — acolo la San Casciano — lângă pădurea şi moşia sa — celebra sa operă — de doctrină politică „Principele".

C R O N I C A

A 48-a ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ A SOCIETĂŢII PROGRESUL SILVIC, LA BUCUREŞTI.

Zilele de 25—28 Mai au fost sortite să strângă din nou împreună, în adunare generală ordinară, pe membrii vârstnicei societăţi „Progresul Silvic" pentru a face bilanţul unei activităţi de un an şi a pune la cale cele viitoare.

Prilejul fericit ce se oferă, cu această ocazie, colegilor răspândiţi în tot cuprinsul ţării, de a se revedea şi de a-şi împrospăta amintirile din alte vremuri, plăcute tuturor, şi chestiunile deosebit de importante, vitale pentru societate şi pentru membrii ei ce figurau pe ordinea de zi a adunării generale din anul acesta, au făcut să se întrunească un număr impresionant de mare de membri.

Ziua I.

Ziua deschiderii congresului este o adevărată zi de sărbătoare.

In sala de festivităţi, prea mică pentru a putea cuprinde pe toţi participanţii, domneşte un suflu de bucurie, la care, din altă lume, vin să ia parte sufletele marilor profesori Th. Pietraru şi N. G. Popovici, cărora, Societatea a ţinut să le aducă în această zi, încă un frumos omagiu, aşezând figurile lor, imortalizate în bronz, în această sală.

Adunarea o deschide d-l preşedinte al societăţii, C. P. Georgescu, în prezenţa d-lui M. Negură, subsecretar de stat la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

După discursul de deschidere în care d-l preşedinte, arată diferite stadii în evoluţia societăţii, ia cuvântul d-l Ministru M. Negură. D-sa mărturiseşte adânca impresie ce a simţit la vederea unui atât de mare număr de silvicultori, întruniţi pentru a discuta probleme de mare importanţă pentru gospodăria pădurilor şi economia acestei ţări. Atrage apoi atenţiunea corpului silvic asupra instituţiunei Cooperaţiei, care în cadrul economiei forestiere a ţării noastre, ar putea şi trebue să constitue o complectare a regiei de stat. Prin cooperaţie se poate contribui la îmbunătăţirea stării materiale a ţăranului nostru dela munte, unde pădurea este singura care-i creiază posibilitatea de muncă. In cooperaţia forestieră, pusă pe baze sănătoase, ar găsi plasament mulţi dintre silvicultorii noştri, cari ar face opere sociale utile şi ar fi pionierii unei instituţii necesare. Aduce elogii

inginerilor silvici cari lucrează în Cooperaţie, pentru devotamentul şi munca lor plină de succes şi promite un larg sprijin în această direcţie.

Se intră apoi în ordinea de zi.

Se citeşte darea de seamă a consiliului de Administraţie al Societăţii asupra activităţii pe anul 1933, raportul cenzorilor, bilanţul încheiat la 31 Dec. 1933, şi se aprobă fără nici o discuţie.

La discuţia proectului de buget, care are loc în şedinţa de după amiazi, d-l Ing. V. Dinu ia cuvântul cerând unele lămuriri.

Cu această ocazie d-l C. Chiriţă aduce în discuţie situaţia revistei „Viaţa Forestieră".

Pornind dela faptul că în jurul acestei reviste s'au născut în ultimul timp unele neînţelegeri şi provocări de natură a diminua prestigiul corpului nostru, d-sa declară că redacţia revistei „Viaţa Forestieră" nu a înţeles să facă nici odată opinie aparte, ci din contră să aducă, prin acest nou organ, o contribuţie desinteresată pentru binele corpului. „Viaţa Forestieră" îşi deschide larg coloanele pentru toţi inginerii silvici şi de aceea cere ca ea să fie recunoscută ca o „tribună liberă" a întregului corp.

In această chestiune mai vorbesc d-nii V. Stinghe, Petre Ioan, V. Dinu, Gh. Minescu, ş. a., recunoscând că revista este necesară şi folositoare şi de aceea trebue subvenţionată. Adunarea generală aprobă să se acorde o subvenţie pentru „Viaţa Forestieră". Suma o vor fixa comitetele de redacţie, al acestei reviste şi al „Revistei Pădurilor".

Urmează alegerea preşedintelui.

Toată lumea, adunată în sală, aşteaptă cu înfrigurare alegerea noului preşedinte al societăţii, în locul d-lui C. P. Georgescu, al cărui mandat a expirat.

Propunerea de a fi ales d-l profesor Marin Drăcea este primită cu un entuziasm de nedescris şi cu aplauze prelungite.

D-l Marin Drăcea este ales prin aclamaţii preşedinte al societăţii Progresul silvic.

Adunarea proclamă apoi ca membri de onoare pe d-nii prof. P. A. Grunau, Iuliu Moldovan, Dr. R. Haşa, prof. al facultăţii forestiere din Brno şi V. Riha, şeful Serviciului amenajărilor din Direcţia silvică Trebon (Cehoslovacia).

Ziua II.

In şedinţa de dimineaţă se procedează la alegerea a 6 membri în Consiliul de Administraţie al Societăţii, în locul acelora al căror mandat expiră pe data de 1 Ianuarie 1935.

D-l C. P. Georgescu, fost preşedinte, este ales membru în consiliu, prin aclamaţii. Prin vot secret sunt realeşii d-nii V. N. Stinghe şi D. Grozescu şi aleşi ca noui membri d-nii C. Alimăniţteanu, Al. Butoiu şi Gh. Minescu.

Adunarea realege apoi ca cenzori pe d-nii Gh. Constantinescu şi Gh. Ionescu, iar în locul regretatului X. Sculy este ales prin aclamaţii d-l Gh. Chercea.

Ca cenzori supleanţi sunt realeşi d-nii I. Simionescu, Coman Marinescu şi I. Florescu.

In fine se reînnoeşte pe încă 4 ani mandatul comitetului de redacţie al Revistei Pădurilor, compus din d-l prof. V. N. Stinghe, redactor şef şi d-nii M. Drăcea, P. Ioan, M. Rădulescu şi D. Sburlan, membri.

Se ia în discuţie apoi proectul de modificare a legii de organizare a Corpului silvic, redactat de d-l Al. Ştefanopol. Modificarea acestei legi recunoscându-se ca necesară, proectul rămâne să fie studiat de Consiliul de Administraţie al Societăţii.

A doua parte a ordinei de zi a adunării, ce urmează a se desbate după amiazi, o constitue citirea şi discutarea referatelor asupra chestiunilor următoare :

1) Sistemul regiei în cultura şi valorificarea pădurilor.
2) Propaganda forestieră.
3) Regulamentul pentru apărarea intereselor profesionale.
4) Situaţia corpului silvic faţă de noul buget.

Ordinea de zi fiind prea încărcată, nu s'a putut lua în discuţie decât punctul 1 şi 4 de mai sus.

D-l Petre Ioan citeşte un referat asupra sistemului regiei în cultura şi valorificarea pădurilor, căruia i se dă apoi o amplă discuţie, la care iau parte d-nii P. Antonescu, Tr. Ionescu-Heroiu, M. Petcuţ, C. Alimănişteanu, M. Drăcea, D. Grozescu, C. Marinescu, I. Dumitrescu ş. a. .

D-nii M. P. Florescu şi Aurel Constantinescu citesc câte un referat asupra situaţiei corpului silvic faţă de noul buget în care se susţine cauza inginerilor silvici angajaţi ca lucrători cu ziua.

Ziua III.

In această zi s'a organizat o procesiune la normântul lui N. G. Popovici la Leordeni cu care ocazie s'a desvelit şi un bust al marelui profesor, în faţa reşedinţei ocolului silvic.

La această solmenitate la care au luat parte peste 100 de congresişti, au ţinut cuvântări : Preotul Ilie Cercel şi d-nii M. Drăcea, preşedintele societăţii Progresul Silvic, P. Ioan, V. Stinghe, N. Petrescu, Oprea Rădescu, I. Dodon, C. Oprescu, primar Constantin Gheorghe, Marin Chivu, brigadier Listu şi V. Paladian, şeful ocolului.

Ziua IV.

Cu aceeaşi solemnitate s'a făcut, a II-a zi, un serviciu religios la normântului altui mare dascăl al silviculturei române, Th. Pietraru, la mânăstirea Cernica şi s'a desvelit bustul său în faţa şcoalei dela Brăneşti, al cărei întemeietor este.

La mormânt, d-l prof. M. Drăcea, într'o frumoasă cuvântare a reliefat personalitatea lui Pietraru, iar la Brăneşti au mai vorbit d-nii C. P. Georgescu, Ciceo Gorciu, secretar general al Ministerului de Agricultură şi Domenii, Popovici Lupa, profesor la Academia de Agricultură, prof. M. Drăcea, I. Dodon, preşed. al Soc. elevilor ingineri silvici şi Şt. Teodorescu, director al şcoalei de brigadieri silvici din Brăneşti.

La ora 17 se reiau la Bucureşti desbaterile asupra chestiunilor din ordinea de zi rămase nediscutate.

D-nii Prof. D. Drâmbă, Tr. Ionescu Heroiu, C. Chiriţă şi Gh. Bădescu prezintă referate asupra propagandei forestiere. La desbateri mai iau cuvântul d-nii A. Boldescu, C. Ceauşu, C. Alimănişteanu şi prof. M. Drăcea.

A mai rămas de discutat Regulamentul pentru apărarea intereselor profesionale. După ce d-l St. Rodoteatu citeşte un referat în această chestiune, rămâne ca ea să se înscrie în ordinea de zi a viitoarei adunări generale, pentru a i se da o mai amplă discuţie.

Se votează apoi o moţiune, după care d-l preşedinte M. Drăcea declară închise desbaterile Adunării generale.

x.

ADUNAREA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ A A. G. I. R.-ULUI
— 3 Iunie 1934 —

Întârzierea înfăptuirii legii pentru ocrotirea muncii naţionale, care a constituit obiectul atâtor proteste şi nemulţumiri precum şi motivul unor pasionate discuţiuni în trecuta sesiune ordinară a Parlamentului, a provocat adunarea generală extraordinară a „Asociaţiunii generale a inginerilor din România", din 3 Iunie a. c. Adunarea, în afară de legea pentru protecţia muncii naţionale, a luat în discuţie încă două chestiuni de deplină actualitate şi mare însemnătate pentru corpul ingineresc şi economia naţională: proiectul de lege privitor la exercitarea profesiunii de inginer şi înfiinţarea Colegiului inginerilor.

D-l ing. Sever Cristescu a susţinut un amplu şi documentat referat asupra proiectului de lege pentru ocrotirea muncii naţionale în legătură cu problema şomajului.

Din expunerea D-sale desprindem următoarele constatări şi propuneri: Viaţa economică a ţării este acaparată de străini, fapt care îi zădărniceşte şi independenţa politică.

Această stare de lucruri naşte un imperativ categoric: românizarea rapidă şi pe baze temeinice a vieţii noastre economice.

Dacă tânăra organizare economică a României nu dispune de capitaluri mobiliare suficiente, ea are un capital uman cu însuşiri excepţionale de adaptare şi specializare la cele mai grele şi fine chestiuni tehnice.

Legea care ar obliga industriile străine din ţară să aibă reprezentanţi români în România şi să-şi redacteze actele de comerţ în limba română ar rezolva marea problemă a şomajului şi ar fi o lege, cu adevărat, pentru protecţiunea muncii naţionale.

Amânarea nejustificată a aducerii în stare de lege a proiectului pentru protecţiunea muncii naţionale trebue să înceteze, această tergiversare fiind de natură să ştirbească principiile fundamentale ce stau la baza întocmirii acestui proiect.

D-l Ing. Aurel Zănescu a susţinut un referat asupra legii pentru exercitarea profesiunii de inginer şi înfiinţării Colegiului inginerilor.

In această ordine de idei, D-sa subliniază necesitatea unificării, în şcolile politechnice, a învăţământului technic superior.

D-l Dr. Popescu-Buzău a exprimat adeziunea Confederaţiei asociaţiilor de profesionişti intelectuali şi a arătat că acţiunea A. G. I. R.-ului se integrează fericit în marea acţiune a salvgardării elementului naţional.

D-nii Prof. Stratilescu şi ing. Tullea au demonstrat necesitatea unificării învăţământului technic superior şi economia proiectului de lege pentru exercitarea profesiunii de inginer care prevede, în primul rând, această unificare.

Din partea Soc. „Progresul-Silvic" a vorbit D-l Prof. M. Drăcea. D-sa a arătat că un domeniu, unde s'a greşit prea mult în trecut, este acela al exploatării pădurilor. Vina o poartă alţii, iar noi indigenii trebue să refacem ceeace s'a distrus.

Dând exemplul altor ţării, în chestiunea protecţiunii muncii naţionale, D-l Prof. Drăcea a reliefat marea indulgenţă care caracterizează poporul nostru în tot trecutul lui istoric şi reacţiunea care se impune. Timiditatea trebue să dispară. Inginerii silvici, deşi puţin susţinuţi, prin puterea ce o dă austeritatea şi sănătatea carierii lor, au purces singuri la eliminarea presupuşilor specialişti. D-sa subliniază că, în această mişcare, trebue să se conteze pe energia generaţiilor tinere cari aduc cel mai îndepărtat cult al ţării de recucerire a pământului pe care trăim.

Au mai vorbit apoi D-nii ingineri: I. Niculescu, Budeanu, Ghiţulescu, Enescu, M. P. Florescu, Andriescu-Cale, P. Cartianu, Păsăreanu, ş. a.

După terminarea discuţiunilor, s'a citit şi votat o moţiune adresată forurilor conducătoare ale ţării.

Ing. **A. Constantinescu-Fălciu**

PREMIUL „ŞT. DEMETRESCU-VERGU" PE 1934.

Anul acesta, premiul „Şt. Demetrescu-Vergu" de 10.000 lei, instituit de d-na Caliopi Şt. Demetrescu-Vergu în amintirea soţului său, inginer silvic, fost în serviciul Academiei, a fost decernat de Academia Română d-lor: Dr. D. A. Sburlan pentru lucrarea: „Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien" şi Dr. C. D. Chiriţă şi Mircea Şt. Popescu pentru lucrarea „Contribuţiuni la problema regenerării naturale a gorunului în România".

D-nii D. Sburlan şi C. Chiriţă şi-au câştigat o frumoasă reputaţie atât în ţară cât şi în străinătate, în urma lucrărilor lor de specialitate, publicate fie în volum fie în diferite periodice române şi străine. D-l Sburlan s'a dovedit un neobosit cercetător, în special al problemelor de industrie şi construcţii forestiere, iar domnul Chiriţă, cu multă hotărîre şi cu un fin spirit critic, caută să lămurească problema spinoasă a relaţiunii dintre vegetaţia forestieră şi sol.

„Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien" a d-lui Sburlan reprezintă, prin bogăţia de date, prin judicioasa şi clara lor expunere, o oglindă a stării de fapt a lemnului românesc,

din punct de vedere al producţiunii, industriei şi comerţului şi al marilor probleme ce se pun pe acest tărâm.

Pentru a face o ideie cât mai clară despre valoarea acestei lucrări dăm mai jos cuvintele bine cunoscutului profesor austriac, Dr. J. H. Flatscher: „Multe din statele vesteuropene nu dispun de o lucrare aşa de amănunţită, care lasă la o parte tot ce este de prisos şi totuşi redă într'un mod aşa de potrivit un bogat material statistic. (Centralblatt f. d. gesamte Forstwesen, pag. 53/933).

„Contribuţiuni la problema regenerăririi gorunului în România" a d-lor C. Chiriţă şi M. Popescu este rezultatul unei cercetări şi observaţiuni susţinute, cu privire la regenerarea gorunului pe soluri grele în regiunea dealurilor Munteniei. Lucrarea aduce un bogat material documentar, în sprijinul ideii regenerării naturale, în ochiuri deschise în masiv (la gorun). Argumentele ce le aduc, obiectivitatea şi claritatea expunerii fac din ea o lucrare unică în silvicultura noastră.

Atât d-l Sburlan (premiat pentru a 3-a oară de Academie) cât şi d-l Chiriţă, fac parte dintre cei mai harnici reprezentanţi ai scrisului forestier.

Academia Română încurajează în persoana d-lor elemente de elită ale corpului silvic.

Noi, felicitându-i, adăogăm la aceasta încurajarea noastră: spor la muncă!

Nic. Rucăreanu

JURISPRUDENȚA

DELICT SILVIC

Prinderea delicventului cu un copac tăiat prin pădure. — Proces verbal de flagrant delict silvic. — Dacă face dovada până la înscrierea în fals.

In conformitate cu art. 81 al. II, cod sivic, procesele-verbale de constatare în cazuri de flangrant-delict, fac probă deplină până la înscrierea în fals.

Ar reeşi strict, din această definiţie că numai acele procese-verbale fac dovada complectă, prin care agentul constată că a prins pe infractor în momentul comiterii faptului, cum, de altfel, în mod stereotip se întocmesc asemenea acte.

Totuşi raza de inspecţie pe care o au gardienii silvici fiind foarte mare şi de cele mai multe ori o imposibilitate ca delicvenţii să fie prinşi chiar în momentul comiterii infracţiunei, e necesar ca judecata cercetând cuprinsul procesului-verbal, să stabilească dacă mai este vreo îndoială asupra nevinovăţiei delicventului.

Intr'adevăr, după doctrină, flagrantul delict nu este numai constatarea pe care o face agentul, că a prins pe infractor în momentul comiterii faptului, dar şi când acesta este urmărit de clamoarea publică, ori s'au găsit la dânsul imediat, corpuri delicte recunoscute ca aparţinând păgubaşului.

In speţă, din cuprisul procesului verbal intitulat flagrant delict silvic, constată că delicventul a fost prins cu un copac prin pădurea statului, pe care-l ducea în spinare, căutând să dispară la apariţia agentului silvic, iar în imediata apropiere s'a găsit tăetura proaspătă a copacului şi toporul ascuns în tufan, aşa că din aceste împrejări de fapt, nu mai rămâne nici o îndoială că delictul s'a comis de cel arătat în procesul-verbal şi deci actul va face dovada până la înscrierea în fals.

Judecătoria rurală Botoşani, carte de judecată No. 440/933.

Extras din jurisprudenţa generală No. 39/933.

R E C E N Z I I

Dr. D. A. Sburlan.

Fabrici de Cherestea. Instalarea şi exploatarea lor. 245 pagini. Tip. Kraft şi Drotleff — Sibiu 1934.

Deşi industria forestieră românească este prin excelenţă o industrie a cherestelei, totuşi literatura noastră technică a fost lipsită, până acum, de lucrări de specialitate. Explicaţia acestei situaţiuni stă, — după opinia noastră, — în factura internaţională a acestei ramuri de activitate economică.

Tendinţele de naţionalizare ale industriei româneşti, — manifestate tot mai susţinut după războiul mondial, — au găsit ecoul cuvenit şi în câmpul economiei forestiere, mai ales prin extinderea regiei de stat şi a cooperaţiei, în valorificare şi industrializarea produselor lemnoase, recoltate de pe domeniul public pădurăresc.

In stadiul actual al evoluţiei industriei de cherestea din România, cartea D-lui Ing. Dr. D. A. Sburlan — Fabrici de cherestea — răspunde unei reale nevoi, fapt verificat şi prin buna primire cu care a fost întâmpinată de toţi cei cari activează în exploatarea, industria şi comerţul forestier.

*

Lucrarea este împărţită în cinci capitole.

In primul capitol, se studiază consideraţiunile ce conduc la alegerea locului unde se instalează o fabrică de cherestea, având în vedere suprafaţa de teren necesară manipulării trunchilor de prelucrat şi cherestelei rezultate. Se arată, apoi, modul de amenajare a acestor depozite, pentru cea mai bună conservare a materialului, precum şi ce clădiri urmează a fi executate, pentru adăpostul şi exploatarea maşinilor de lucru, forţa motrice utilizată, transmiterea acestei forţe, întreţinerea transmisiunilor şi iluminarea instalaţiilor.

Capitolul al doilea cuprinde descrierea maşinilor şi uneltelor ce se întrebuinţează în industria cherestelei şi a lemnului în general: Gaterul şi părţile lui componente, felurile de gatere şi ferestrae cu panglică, modul de folosire, ferestrae circulare, descrierea şi tipurile de asemenea ferestrae, diversele maşini pentru prelucrarea lemnului.

Modul de exploatare şi de aşezare a acestor maşini într'o fabrică de cherestea, evacuarea deşeurilor, precum şi raţionalizarea industriei cherestelei, întregesc capitolul secund.

In al treilea capitol, găsim studiul fabricării cherestelei, arătându-se nomenclatura şi clasificarea cherestelei, producţiunea cherestelei ca dimensiuni, tehnica tăierei, uzanţele debitării diverselor specii lemnoase, organizarea muncii, etc.

Mai departe, se tratează gestiunea producției, accidentele de muncă, higiena fabricilor și prevenirea incendiilor.

Instalațiunile anexe ale unei fabrici de cherestea: ateliere pentru fabricarea lăzilor de ambalaj și exploatarea lor, uscătorii pentru lemn, formează obiectul celui de al patrulea capitol.

Problema uscării lemnului, — de o deosebită importanță în comerțul lemnului, — a reținut, în mod special, atenția autorului.

In capitolul ultim, al cincilea, se tratează comerțul lemnului, expunându-se uzanțele aplicate atât în comerțul internațional al lemnului, cât și în comerțul de lemne al României, în interior și la export.

Un index alfabetic, cu terminologia română și cea străină, facilitează orientarea și utilizarea lucrării.

O rezumare succintă a conținutului unei părți de felul celei de față este dificilă, deoarece fiecare titlu reprezintă un material de destulă importanță, iar fiecare capitol, din cele cinci, este atât de amplu tratat, că ar fi putut face obiectul unui volum independent. Pentru aceasta, ar fi fost necesar, însă, ca autorul să-și fi scris lucrarea în altă limbă — franceză sau germană — ca, astfel, să aibă un mai mare număr de cumpărători, de natură a face posibilă editarea.

In recenzia făcută, am enunțat numai o parte din titlurile principale ale fiecărui capitol, ca să pot da cititorului, o cât de slabă imagine despre bogatul material ce cuprinde acest tratat.

De altfel, autorul este cunoscut specialiștilor ce se ocupă cu cultura, exploatarea sau industrializarea lemnului, prin numeroasele lucrări ce a publicat, iar însemnata D-sale contribuție la literatura forestieră românească a fost relevată și distinsă de Academia Română, prin cele trei premii ce i-a acordat în anii 1931. 1932 și 1933.

Acest volum se poate utiliza cu mult folos atât de practicianii cât și de inginerii lemnului. In aceiași măsură, este folositoare și teoreticianului în această specialitate, deoarece îi pune la îndemână tot materialul documentar necesar.

Pe lângă materialul bogat ce conține și competința cu care este tratat, se cuvin laude colegului D. A. Sburlan, pentru găsirea termenilor tehnici românești, aproape tuturor mașinilor, pieselor de mașini și expresiilor străine — mai ales germane — ultilizate astăzi în industria și comerțul cherestelei. Este o largă și importantă contribuție la mărirea vocabularului tehnic românesc, ce se cuvine a fi subliniată.

Prin materialul ce conține, prin sistematica lui dispunere și prin condițiile superioare în care a fost editată, cartea d-lui Dr. A. Sburlan învinge comparația cu orice lucrare similară străină.

Este cea mai bună recomandare ce o putem face cărții, îndemnând pe toți colegii să nu-și lipsească biblioteca de cartea d-lui D. A. Sburlan, convinși că va fi, alături de Agenta Forestieră, cartea cea mai utilizată.

Ca încheere a recenziei noastre, ne-am permite să propunem Consiliului de Administrație al „Progresului Silvic", ca, în acord cu stipulațiunile statuare, să găsească modalitatea premierei lucrării d-lui Dr. D. A. Sburlan. Ar da o bine meritată recompensare autorului — unul din cei mai laborioși și fecunzi membri ai corpului silvic.

I. Băleanu

Dr. Egon Glesinger.

Les Bois en Europe — Origines et étude de la crise actuelle. 734 pag. Libr. Recueil Sirey, Paris, 1932.

Cererea mare de lemn de după războiul mondial şi noua hartă geografică a Europei, statornicită prin tratatul de pace de la Versailles (1919), precum şi dispariţia Rusiei din comerţul internaţional, au dat economiei forestiere un aspect cu totul deosebit de cel anterior anului 1914.

Dintre lucrările apărute în ultimii ani, în legătură cu problemele de economie forestieră, cartea d-lui E. Glesinger se impune în primul plan, atât prin amploarea subiectului ce îmbrăţişează, cât şi prin bogatul şi documentatul material folosit. La reuşita tratare a subiectului, autorul a fost ajutat de pregătirea dobândită în domeniul statisticei, prin stagiul şi lucrările făcute la Institutul Int. de Agricultură dela Roma şi la Soc. Naţiunilor (Geneva), precum şi prin activitatea ce a desfăşurat în domeniul industriei şi comerţului forestier din Suedia.

Cultura sa economică i-a întregit posibilităţile de interpretare a faptelor, iar cunoaşterea curentă a limbilor internaţionale i-a înlesnit documentarea atât de necesară lucrării ce-şi propusese.

Deşi, după titlul cărţii, am fi dispuşi a crede că lucrarea de care ne ocupăm îmbrăţişează întreaga problemă a lemnului european, totuşi autorul are un spaţiu mai limitat. Deaceea, în scopul precisării obiectivului urmărit, d-l E. Glesinger împarte Europa — din punct de vedere forestier — în două părţi „care formează entităţi mai mult sau mai puţin independente de producători şi consumatori de lemn" (pag. 37): Europa de Nord şi Europa meridională, separate prin lanţul Pirineilor, Alpilor şi Carpaţilor.

Clasificarea autorului o găsim — în linii generale — justă, cu observaţia că exportul Austriei gravitează spre lotul ţărilor meridionale. Astfel, media exportului forestier austriac în Italia, pe perioada 1928—1932, a fost de 49% din total, ridicându-se în semestrul 1933 la 53%. In ultimii doi ani, piaţa ungară a absorbit, deasemeni, un însemnat procent din lemnul exportat de Austria.

Mai departe, autorul — după precizarea că studiul său se limitează la Europa de Nord — grupează ţările din acest sector geografic, în modul următor:

A. Ţări importatoare: Angliia, Franţa, Belgia, Olanda, Elveţia, Germania, Danemarca;

B. Ţări exportatoare:

1. Ţări nordice: Norvegia, Suedia, Finlanda;

2. Ţări baltice: Esteonia, Letonia, Lituania;

3. U. R. S. S.

4. Europa centrală: Austria, Cehoslovacia, Polonia.

Ca timp, lucrarea îmbrăţişează decada 1920—1929, autorul considerând anul 1929 ca un termen al unei perioade ce oferă oarecare stabilitate. Ca termen de comparaţie, a fost ales anul 1913.

Intr'un capitol special, d-l E. G. lămureşte, de altfel, scopul studiului întreprins şi anume „de a arunca oarecare lumină asupra evoluţiei internaţionale a problemelor legate de economia politică şi de comerţul lemnului din Europa de Nord, întttre 1920—1929" (pag. 39).

Ca metodă, lucrarea a fost împărţită în două părţi:

partea internaţională care tratează producţia, consumul şi comerţul de lemn în plan internaţional;

partea specială este consacrată studiului problemelor similare în cadrul fiecărei ţări din Europa de Nord.

In introducerea lucrări, s'a urmărit să se lămurească noţiunile de creştere, capital lemnos, producţie normală şi efectivă, consum, etc., precum şi regulile care prezidează la formarea preţurilor. In această ordine de idei, se relevă că preţul lemnului e în funcţie şi de : prelucrare, calitatea tehnică şi de „locul" la care se referă preţul (pg. 39).

Autorul precizează, apoi, că toate datele din lucrare sunt în m³ şi că se referă numai la producţia utilizabilă ; adică la „totalul cantităţilor de lemn de provenienţă naţională puse la dispoziţia comerţului şi industriilor de lemn din acea ţară. Lemnul doborât care rămâne în păduri nu se socoteşte aici" (pg. 44).

Dintre noţiunile pe care autorul a ţinut să le elucideze, notăm : puterea de cumpărare a lemnului (pouvoir d'achat du bois) pe care o exprimă prin cătul dintre indicele preţului lemnului şi indicele general al preţurilor de „en-gros".

După generalităţile din introducere, autorul se ocupă în partea internaţională, în primul rând de consumul şi producţia de lemn.

Urmărind consmul în Europa de Nord, d-l E. G. constată — pe bază de materialului statistic — că, în timp ce consumul de lemn de foc este în scădere (pg. 72), consumul de lemn de lucru este în 1928—1929, superior celui din 1913 (pg. 79), cu aproape 6 mil. m³. Intr'o serie de tablouri, autorul ne dă cifre asupra consumului pe categorii de materiale, pe regiuni, grupări, etc.

In capitolul „Producţia", se analizează capacitatea de producţie în lemn a ţărilor din Europa de Nord, ajungând la concluzia că atât Suedia şi Finlanda, cât şi ţările baltice — sub influenţa conjuncturii favorabile de după războiu — şi-au depăşit posibilităţile normale.

După ce în capitolul care urmează, analizează comerţul forestier al Europei de Nord, autorul face în ultimul capitol al acestei părţi, un interesant istoric al perioadei 1920-1929 cu privire la economia forestieră, relevând momentele şi faptele cele mai importante. In partea finală, autorul pune şi problema asanării comerţului forestier, schiţând bazele unui program în acest sens.

Partea specială a lucrării „Le bois en Europe" este consacrată studierii condiţiilor de producţie, consumului şi comerţului de lemn în fiecare din ţările înglobate de autor în Europa de Nord.

Gh. I. Ionescu

Dimitroff T. Prof.

Pregleda na Bălgarskata lesovădska knijnina za petdeset godini (1879—1928).

Revue de la littérature forestière bulgare pour une période de cinquante ans (1879—1928). Sofia, 1930; 43 pag. şi 1 planşe.

Proiectul întocmirii unei bibliografii forestiere internaţionale prezentat de Philipp Flury la Congresul Asociaţiei internaţionale a Staţiunilor de experimentaţie forestieră, ţinut la Viena în 1904, nu a putut fi adus până acum la îndeplinire deşi problema a fost îndelung discutată şi deşi s'au adoptat mai multe moţiuni în congresele ulterioare ale Asociaţiei. In schimb, s'a pregătit terenul pentru întocmirea de bibliografii forestiere naţionale. Cele mai decisive sugestiuni în acest sens s'au făcut cu ocazia congresului dela Stockholm din 1929, în care Oppermann, unul dintre matadorii acestei iniţiative şi preşedintele comisiunii de bibliografie forestieră internaţională a prezentat o corectură a unei bibliografii forestiere daneze, care avea să apară sub formă de volum, 2 ani mai târziu.

Desigur, determinat de sugestiunile formulate în acel congres, Prof. T. Dimitroff (dela Facultatea de agricultură şi silvicultură din Sofia), care a luat parte chiar, la prima şedinţă a Comisiei de bibliografie, se grăbeşte ca în anul următor (1930) să dea publicităţii broşura cu titlul de mai sus. La întocmirea sa, s'a avut în vedere lucrările, „cari prezintă un evident interes istoric sau ştiinţific" apărute în perioada respectivă atât în Bulgaria şi în limba bulgară, cât şi cele publicate într'o altă limbă şi aiurea, cu privire la diverse probleme ale economiei forestiere bulgare sau cari au avut drept obiect studii făcute în Bulgaria Nu s'a luat în considerare articolele cu caracter „trecător şi fără vreo însemnătate deosebită", apărute în presă, apoi, în general, tot ce este privitor la pescuit şi vânătoare.

Dispoziţia materialului respectiv s'a făcut în ordine cronologică, pe ani, iar în cadrul fiecărui an în ordinea alfabetică a numelui autorilor. Fiecare lucrare este caracterizată prin: numele autorului, titlul lucrării, locul apariţiei, editura, anul, numărul paginilor şi preţul, (la broşuri). La unele lucrări se dă şi o orientare succintă asupra conţinutului.

Inceputul unei literaturi forestiere bulgare coincide cu începutul unei vieţi politice independente (1879). In primii trei ani se menţionează numai câte o asemenea lucrare, iar în următorii 6 câte 3 lucrări anual. De aci încolo, scrisul în materie îşi ia carecare avânt, atingând un maximum în anii dinaintea războiului balcanic; scade apoi, prezentând un puternic minim din cauza războaielor balcanice şi mondial, pentru ca din nou să-şi ia un foarte viguros avânt. Pentru anul 1925 sunt menţionate 34 lucrări, iar pentru 1928, 38.

Dintre lucrările respective, 304 sau 77% au apărut ca articole în diferite periodice (reviste, anuare, buletine, etc.), iar 92 sau 23% ca broşuri sau cărţi independente. Autorul distinge apoi 117 sau 30% ca lucrări cu caracter ştiinţific, iar restul de 297 sau 70% cu caracter ştiinţifico-popular. Traducerile ocupă un număr de 18 lucrări sau 5%, iar lucrările în limbi străine 12 sau 4%. Cea mai mare parte din lucrări (298 sau 76%) privesc în mod direct pădurile şi economia forestieră bulgară, iar restul de 98 sau 24%, numai în mod indirect. Sub raportul editurii, cca 75% sunt editate de diferite asociaţii, iar restul de Stat.

In încheere, trebue să ne exprimăm regretul că lucrarea respectivă este scrisă numai în limba bulgară. Redarea titlurilor traduse şi într'o limbă internaţională ne-ar fi făcut lucrarea şi nouă accesibilă, dându-ni-se astfel cel puţin o orientare asupra problemelor tratate. In afara datoriei elementare ce o avem de a ne cunoaşte vecinii şi a ne aprecia reciproc, lucrul ar fi fost de o deosebită utilitate pentru cercetările noastre forestiere. Multe dintre problemele noastre cu caracter local de technică forestieră, de economie şi politică forestieră sunt asemănătoare. Condiţiunile staţionale forestiere (sol, climă, etc.). asociaţiile vegetale, din pădurile sudice ale ţării noastre sunt adesea identice cu cele bulgăreşti din vecinătate. Graniţele nu sunt ziduri chinezeşti; ele indică mai mult continuităţi locale.

Pentru a putea scrie cele de faţă ne-a fost de mare ajutor bunăvoinţa d-lui Ing. A. Oprică, şeful ocolului silvic Măcin, care ne-a tradus pasagiile ce ne interesau din lucrarea respectivă.

Ing. Dr. I. C. Demetrescu

Ing. Mihai Vasiliu.

Activitatea Oficiului de raţionalizare şi normalizare între anii 1930—1933. Buc. 1934. Tip. „Vulturul", 38 pag. form. As.

Nu ne îndoim, că toţi acei cari activează în domeniul technicei şi ştiinţei, ca

şi toţi intelectualii în genere, sunt în curent cu noua mişcare de organizare ştiinţifică a muncii.

In ţară la noi, în afară de Institutul român de organizare ştiinţifică a muncii (IROM), care este expresia unei iniţiative particulare şi care are buletinul său periodic de publicitate, funcţionează în Direcţia Industriei din Ministerul respectiv, un Oficiu de raţionalizare şi normalizare (ORN) prevăzut în art. 33 din legea de organizare a Ministerelor (Mon. Ofic. No. 169/929) şi care este ca atare expresia unei iniţiative oficiale, activând direct pentru raţionalizarea administraţiilor publice.

D-l Ing. Vasiliu, conducătorul acestui oficiu, a prezentat deja publicului nostru această inovaţie legală, prin broşura sa din 1931 (Edit. Mon. Of.): „Importanţa Oficiului ORN în sistematizarea şi raţionalizarea mecanismului de Stat".

In broşura de faţă D-sa ne înfăţişează activitatea acestui Oficiu între 1930—1933.

In cap. I. se arată atribuţiunile oficiului, cari în linii generale sunt următoarele: reorganizarea şi raţionalizarea ad-ţiilor de Stat; încurajarea raţionalizării organizaţiilor economice particulare; întocmirea condiţiunilor ştiinţifice şi technice a furniturilor de Stat; colaborarea Oficiului Central de Licitaţie (OCL) şi întocmirea prescripţiunilor şi regulamentelor referitoare la proectarea şi executarea lucrărilor publice.

In cap. II se arată activitatea oficiului în raţionalizarea ad-ţiilor publice, care s'a extins atât asupra organizării lucrului, cum este de exemplu operaţiunea înregistrării, arhivării şi expedierii corespondenţei, operaţiunea întreţinerii localului, etc. cât şi asupra normalizării utilajului material, cum este de exemplu aceea a furniturilor şi rechizitelor de birou, a mobilierului, imprimatelor, etc.

Studiul cel mai important şi ale cărui dispoziţiuni au primit o putere legală este cel privitor la normalizarea imprimatelor şi formularelor de corespondenţă, aprobate prin jurn. Cons. de miniştri No. 807/930 (Mon. Of. No. 174 din 6 Aug. 1930). Dispoziţiunile prevăzute aci sunt obligatorii pentru toate ad-ţiile publice.

Activitatea Oficiului s'a mai extins asupra uniformei cameriştilor, asupra organizării şi funcţionării corpului dactilografilor şi stenodactilografilor, arhivarilor şi registratorilor, apoi asupra normalizării formelor de căruţe, ajungându-se la stabilirea a două tipuri.

In ultimul timp, Oficiul s'a ocupat de întocmirea prescripţiunilor şi reglementarea technicei româneşti pentru executarea construcţiunilor şi instalaţiunilor de lucrări publice.

In cap. III se descrie activitatea cea mai frumoasă a Oficiului, aceea privitoare la întocmirea caetelor de sarcini tip, problemă atât de importantă pentru asigurarea bunei calităţi a furniturilor necesare ad-ţiilor publice.

S'au publicat până în prezent 2 serii de caiete de sarcini: prima de 163 lucrări, în Mon. Of. No. 183 din 8 Aug. 1931 şi a doua de 142 lucrări. Mai sunt în curs încă 350, cari vor apărea în curând.

In afară de caietele de sarcini menţionate, Oficiul a mai aprobat circa 10.000 caiete de sarcini prezentate de diverse administraţii de Stat şi regii autonome.

In cap. IV autorul arată activitatea oficiului în domeniul agricol, al normalizării pentru nevoile de apărare a ţării şi a normalizării în ştiinţă.

Apreciind mijloacele restrânse de care a dispus Oficiul şi dificultăţile mari ce stau în calea mişcării moderne a raţionalizării, între cari trebuie menţionată în prima linie rutina, mentalitatea învechită care este aşa de greu de învins, activitatea desfăşurată de O. R. N. este demnă de toată lauda. **Tr. I. H.**

REVISTA REVISTELOR

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

1934 Februar.

Immel R., Dr.

Johann Christian Hundeshagen.

Cu prilejul împlinii a 100 de ani dela moartea marelui deschizător de drumuri noui pe ogorul ştiinţelor silvice, i se aduce o cinstire, făcându-i-se o biografie strict ştiinţifică cu sprijinul a numeroase documente.

Vanselow, Prof. Dr.

Wuchsformen der Kiefer in Deutschland.

Formele de creştere ale Pinului în Germaniia.

Se păşeşte la a doua parte a articolului, care tratează despre „Rasă şi mediu". In capul acestor părţi se înseamnă principiul conducător al studiului :...„este important a se şti că nu proprietăţile ca atare ale unei fiinţe se moştenesc, ci numai aptitudinile caracterului de rasă, dispoziţiunea, capacitatea de reacţiune. Proprietăţile anume realizate, cari apar şi cărora le stă la bază acele aptitudini, pe scurt, tipul fenologic, este rezultanta reacţiunii aptitudinilor faţă de factorii mediului".

Schenck, A. C., Dr.

Feuer im Douglasien- Urwald von Oregon.

Foc în pădurile virgine de duglasie din Oregon.

Se descrie catastrofa dela 14 August 1933, cu considerarea împrejurărilor diverse ale pădurilor respective.

Gehrhardt, Dr. Prof.

Eine Kluppe zu genauester Durchmessermessung auf Stammscheiben.

O clupă pentru măsurarea precisă a diametrului la rondelele de trunchiuri.

Este vorba de un aparat pentru măsurători ştiinţifice de mare precisie.

Recenzii:

1) Bleckmann.: Forstliche Verhältnisse im Wirtschaftsgebiet Niedersachsen;

2) Fabricius: Führer durch die Gräflich v. Berckheimschen Anlagen ausländischer Holzarten in Weinheim a. d. Bergstr.

3) Harlow M. W.: The Indentification of the Pines of the United States, native and introduced, by needle structure;

4) Pearson and Brown: Comercial Timbers of India;

5) Skopnik u. Rathenow: Tier- u. Pflanzenschutzverordnung von 10 März 1933 mit Erläuterungen;

6) Döderlein L.: Bestimmungsbuch für deutsche Land u. Süsswassertiere;

7) Mitteilungen des Ausschusses für Technik in der Forstwirtschaft (A. T. F.) beim deutsche Forstverein. Heft V: Das Holz als Brenn- u. Kraftstoff;

8) Schweizerische Forststatistik 1931. Statistique forestière Suisse 1931;

9) Rundholzverbrauch in der Schweiz. Erhebung. 1930;

10) Sburlan A. D. Dr.: Holzproduktion, Holzindustrie und Holzhandel von Rumänien;

11) Bleckmann W.: Die Einheitsbewertung des Nieder- Mittel- Plenter- u. Ueberführungswaldes in der Provinz Hannover usw.

12) Statistische Nachweisungen der badischen Forstverwaltung für des Jahr 1931;

13) Geschäftsbericht 1932/33 der „Arbeitsgemeinschaft Holz";

14) Neumann G. Dr.: Das Recht der Forst- u. Jagdbeamten in Preussen zum Waffengebrauch;

15) Güttler G., Dr.: Das Waffengebrauchsrecht der Vollzugsorgane in Preussen;

16) Merkblätter der Gesellschaft für Jagdkunde;

17) Nr. 5. Rehalter- Merkblatt;

18) Nr. 21. Salzlecken- Merkblatt;

19) Witting E.: Hirtenfeuer.

1934 März.

Lang R., Prof.

Erfordert der gute Waldstandort nährstoffreichen Boden?

Presupune o bună staţiune forestieră pământ gras.

Ceeace agricultura numeşte cele mai bune sau în genere pământurile grase nu sunt întotdeauna cele mai bune pentru cultura pădurii. Ceva mai mult: bun sau rău relativ la pământ este ceva specific fiecărei specii lemnoase. Creşterile frumoase ale arboretelor pot fi în primul rând rezultatul altor factori ai staţiunii, de aceea avem datoria de a distinge bonitatea de sol, de aceea de staţiune.

Hausrath, Prof.

Zur natürlichen Verbreitung der Kiefer.

Despre extinderea naturală a pinului.

Contribuţie la evoluţia extinderii pinului în unele ţinuturi ale Rinului.

Vanselow, Prof. Dr.

Wuchsformen der Kiefer in Deutschland.

Formele de creştiere ale pinului în Germania.

Se continuă partea a II-a a articolului semnalat în caetul precedent, încheindu-se cu aceasta întreaga chestiune.

Gehrhardt, Prof. Dr.

Der Hastruper Fichten- Durchforstungs versuch.

Experienţa Hastrup pentru răriturî la molid.

Polemică cu Prof. Wiedemann asupra chestiunii.

Lorey T. M., Dr.

Der Forstdüngungversuch von Owingen im Lichte der Stuttgarter Forstversammlung.

Experienţa Owing asupra îngrăşământului forestier în lumina congresului forestier dela Stuttgart.

Caută a pune la punct chestiunea respectivă care a dat loc la un schimb polemic cu un oarecare Lent.

Recenzii:

1) Mayer H. Dr.: Buch der Holznamen.

2) Mitteilungen aus Forstwirtschaft u. Forstwissenschaft.

3) v. Berlepsch H., Freiher Dr.: 25. Jahresbericht der staatlich anerkannten Versuchs- u. Musterstation für Vogelschutz;

4) Heinroth M. u. Oskar, Dr.: Die Vögel Mitteleuropas;

5) Morstatt H., Prof. Dr.: Bibliographie der Pflanzenschutzliteratur;

6) Enquête Internationale sur les Incendies de Forêts;

7) Koroleff u. Bryant: The Transportation of Wood in Chutes;

8) Hiley: Improvement of Woodlands;

9) Usinger A.: Die Haltung, Aufzucht u. Pflege heimischer Wildarten, Tiere u. Vögel;

10) Bieger: Die formelmässige Bewertung unserer Jagdtrophäen;

11) Karrenbrock P.: Recht u. Wirtschaft in der ständischen Ordnung;

12) J. Neumanns Taschenbuch für Jäger;

13) Hempel: Taschenkalender f. den Forstwirt für das Jahr 1934.

I. C. Dem.

L'ALPE.

No. 2—3, 1934.

L'attivita della milizia nazionale forestale nell'anno XI E. F. (6 pag. cu 4 fig).

Activitatea armatei naţionale forestiere în anul XI. E. F. (1933).

S'au reîmpădurit 10.732 ha. teren şi s'au refăcut 6408 ha. de arborete degradate mai ales prin păşunat, pentru care s'au utilizat peste 60 milioane de puieţi şi 500.000 kg. de seminţe. S'au făcut de asemenea: lucrări de întreţinere a arboretelor creiate în anii anteriori, lucrări de corecţiune hidraulico-forestieră a torenţilor, în valoare de 38 mil. lire dând de lucru la circa 10.000 lucrători pe zi. S'a lucrat deasemenea la: ameliorarea păşunilor alpine, la care statul a contribuit cu 2.357.000 lire, formarea cadastrului forestier şi s'au luat măsuri preventive şi represive, cu mare succes, pentru micşorarea incendiilor forestiere.

G. C.

La legge sulla bonifica integrale nel quarto anno di applicazione (8 pag. cu 5 fig.).

Legea de îmbunătăţire integrală în al patrulea an de aplicare.

Se expun metodele de punere în practică a prevederilor legii îmbunătăţirii integrale şi rezultatele obţinute după patru ani de aplicare.

Dr. N. Ferrari.

Contributo alla sistemazione delle frane in terreni morenici d'alta montagna (10 pag. cu 16 fig.).

Contribuţii la sistematizarea surpării terenurilor morenice de munte înalt.

Se analizează cauzele surpărilor terenurilor din munţii înalţi şi se critică metodele de corectare ce s'au întrebuinţat până acum. Acestea au fost ori lucrări pur technice, ori pur silvice şi deaceea rezultatele au fost aproape nule. Plantaţiile nu pot avea efect decât dacă un timp oarecare sunt protejate de lucrări technice.

Autorul recomandă ca metodă creiarea de plane orizontale, pe pante, din 6 în 6 m. dif. de alt., prin ajutorul aşezării gardurilor de nuiele (făcute de jos ca să nu necesite lucru pe munte) începând cât mai de sus, şi-apoi, să se planteze cu salcie, plop alb, Cytisus, anin de

munte, pin negru, pin silvestru, oţetar şi mesteacăn.

Modul special de construcţie şi aşezare al acestor lucrări este amănunţit descris şi exemplificat în figurile din text.

Ing. Giulielmo Giordano.

La legislazione forestale della Valle d'Aosta anteriormente al 1832 (12 pag. cu 5 fig.).

Legislaţia forestieră a provinciei Aosta înaintea anului 1832.

Se descriu pădurile din această provincie şi se face un amplu istoric al legislaţiunilor forestiere încă de pe timpul Romanilor. Toate legile s'au limitat a păzi pădurile existente. Nici una nu a prevăzut ameliorarea lor sau creiarea de păduri noui cum se dispune prin legile dela 1923 până azi.

Giovanni Friedmann.

Costruzioni in Alpe (5 pag. cu 5 fig.).

Construcţiunile în Alpi.

Se discută sistemele cele mai avantajoase de construcţie pentru grajdurile de vite în munţi. Nu se poate impune un tip standard de construcţie din cauza condiţiunilor speciale fiecărui loc.

Ernesto Allegri.

Fra i pini della Bassa Engadina (5 pag. cu 7 fig.).

Intre pinii dela Bassa Engadina.

Se descrie Parcul Naţional elveţian de la Bassa Engadina insistându-se asupra arboretelor de pin ce se întind dela 1600-2225 m. altitudine. Se dau amănunţite descrieri pentru Pinus silvestris şi Pinus montana relevându-se faptul că între aceste două specii, în acest parc, sunt o mulţime de hibrizi foarte interesanţi ca aspect.

La „Appunti. Note pratiche".

— Problema pădurilor de stejar din Toscana.

— Cum se prind cârtiţele în pepinierele forestiere.

La „Viaţa forestieră în străinătate".

Palestina. — Fixarea dunelor.

Statele Unite. — Eroziunea solului.

Recenzii:

Analele Institutului Regal superior agricol şi forestier dela Florenţa.

Cercetările dendrometrice ale Institutului de experimentaţie forestieră al Cehoslovaciei.

N. G. G.

CENTRALBLATT FÜR DAS GESAMTE FORSTWESEN.

No. 2, Februarie 1934.

Duhm Julius, Dr. Ing.

Oesterreichische Holzskelettbauweise.

Case de lemn în stil austriac.

Consideraţiuni asupra construcţiunei. Avantaje.

Herzner A. Robert, Dr.

Futtermittel aus Holz.

Nutreţ din lemn.

La mijloacele de valorificare a lemnului cunoscute până acum, se mai adaogă transformarea lui în zahăr (bun de nutreţ).

Sunt două metode de transformare: Bergius şi Scholler. Autorul, după ce descrie în linii generale cele 2 procedee, pune în evidenţă importanţa economică a acestei valorificări, referindu-se în special la Austria.

Schimitschek Erwin, Dr. Ing.
Pyrethrun in der Schädlingsbekämpfung.
Pyretrum în combaterea insectelor.

Pulberile cu efect otrăvitor asupra insectelor numai pe cale digestivă, sunt puțin eficace în combatere. Intrebuințarea lor întâmpină greutăți mari. De aceea se preferă pulberile otrăvitoare prin contact exterior și dintre acestea cele mai eficace sunt preparatele Pyrethrum.

Se arată, amănunțit, prepararea, întrebuințarea și eficacitatea acestora.

Recenzii:

Holztagung 1932 des Fachausschusses für Holzfragen beim Verein deutscher Ingineure und Deutschen Forsverein, Berlin.

No. 3, Martie 1934.

Fröhlich Julius, Ing.
Die Borja-Planina.
Waldbauliche Skizze aus dem bosnischen Mittelgebirge.
Masivul Borjia-Pianina.
Schiță silviculturală din munții Bosniei.

Situație; climă; arborete: compoziție, regenerare, etc. Prin variația naturală a compoziției arboretelor, regiunea este plină de învățăminte.

Recenzii:

Jahrbuch der Moorkunde, de Br. Tacke și Fr. Brüne. Hannover; M. et H. Schaper, 1933.

Erdészeti kisérletek (cercetări forestiere) XXXIV, 1932.

Mitteilungen über die Wirtschaftsergebnisse der Braunschweigischen Forstverwaltung — pe anul 1931, relactat de Landesforstamt, Braunschweig, 1932.

Das Jahrbuch des Museums von Bergen (Norwegen) pe 1932.

Handbuch der Pflanzenkrankheiten in 6 volume, redactate de Dr. O. Appel și Dr. L. Reh. Berlin: Paul Parey, 1932.

Jahresbericht 1932 des Oesterreichischen Kuratoriums für Wirtschaftlichkeit. Idem 1933: Wien: J. Springer.

Bestimmungstabelle der wichtigsten in märkischen Kiefernwaldböden vorkommenden Insektenlarven, de Dr. V. von Butovitsch și W. Lehner. Berlin: J. Springer, 1933.

Deutsche Waldbäume und Waldtypen de prof. Dr. Walther Schoenichen. Jena: G. Fischer 1933.

Nathematische Methoden für Versuchsansteller de Dr. Walter Ulrich Behrens. Stuttgart: E. Ulmer.

N. R.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Fasc. 1, Februarie 1934.

Kuhn W., Dr.
Der Frass der Forleule (Panolis flammea) 1929/31 unde seine Folgen im Bayr. Forstamt Heideck.
Atacul de Panolis flammea în ocolul silvic Heideck din Bavaria, în anii 1929/31 și urmările sale.

Observații, măsuri de combatere, rezultate. Un caz de atac foarte puternic (urmează în caet 4).

Ernst Fritz, Dr.
Die Bedeutung der Klimaextreme für den Waldbau in Mitteleuropa.
Insemnătatea extremelor climatice pentru silvicultură, în Europa de mijoc.

Autorul arată că extremele climatice (geruri, arșiță, secetă, vânturi, precipitații) într'o regiune dată, sunt determinante pentru buna reușită a culturii fo-

restiere. De aici reiese necesitatea de a se determina extremele climatice locale, pentru ca silvicultura să țină seama de ele.

Recenzii:

Die formelmässige Bewertung unserer Jagdtrophäen, de W. Bieger. Berlin, Paul Parey.

Der Naturforschen, revistă lunară ilustrată, de șt. naturale scoasă de Dr. Oskar Prochnow. Berlin. Ed. Hugo Bermühler.

Buch der Holznamen, de Dr. Hans Meyer. Hannover, Ed. M. et H. Schaper.

N. R.

JOURNAL OF FRESTRY.

Februarie 1934.

Număr dedicat adunării generale anuale din 28—30 Dec. 1933.

Proceedings of the 33rd Annual Meeting of the Society of American Foresters, Foreword by the Editor..

Desbaterile celei de-a 33-a adunări anuale a Societății forestierilor americari Cuvânt introductiv al redactorului principal. Comunicări făcute de:

Fred Rogers Fairchild.

Sugestions for the Solution of the Forest Tax Problem.

Sugestiuni pentru soluționarea problemei impozitelor asupra pădurilor.

Comentarii asupra problemei puse de autor, de S. T. Dana. Discuțiuni.

J. W. Watzek, Jr.

The Lumber Code and Conservation.

Codul lemnului și conversațiunea.

Propuneri pentru reglementarea exploatărilor și răspândirea silviculturii raționale.

Robert B. Goodman.

Acelas subiect ca mai sus.

Comentarii de Russel Watson. Discuții.

Earle H. Clapp.

Major Proposal of the Copeland Report.

Mai multe propuneri asupra raportului Copeland.

Prin raportul senatorului Copeland, prezentat la 12 Martie 1932 în Senatul american, s'a pus problema utilizării prin cultură silvică a terenurilor părăsite de agricultură sau cari dau un randament prea mic.

Discuțiuni asupra acestui subiect.

Alfred Gaskill.

Whither Forestry?

Oriunde silvicultură?

Autorul se întreabă dacă „National Plan for American Forestry" e rezonabil conceput și dacă serviciul silvic american e pregătit pentru aducerea lui la îndeplinire. El arată că America nu are nevoie de păduri mai multe și mai bune; că silvicultura nu e rentabilă.

F. A. Silcox.

Forward Not Backward.

Inainte, nu înapoi.

Răspuns la chestiunile puse de Gaskill.

E. W. Tinker.

The President's Emergency Conservation Work.

Opera președinelui, de conservare emergentă a pădurilor.

Discuțiuni asupra programului de redresare a silviculturii americane, elaborat de Prezidentul Roosevelt, el însuși silvicultor.

Comentarii de Nelson Brown; Discuţiuni.

L. F. Kneipp.

The Future Forest Land Acquisition Policy of the Federal Gouvernement.

Viitoarea politică de achiziţionare a terenurilor forestiere de către guvernul federal.

Discuţii asupra principiilor după cari să se facă cumpărarea terenurilor destinate a fi împădurite conform planului E. C. W.

Chestiunile Asociaţiei şi votarea moţiunilor au format obiectul discuţiilor din ziua următoare.

Martie 1934.

Editorial.

Defeatism in Forestry.

Defetism în silvicultură.

O discuţie asupra dificultăţilor le care se loveşte cunoscutul Copeland Report, privitor la extinderea culturii forestiere în terenurile agricole abandonate.

H. H. Chapman.

Second Conference on the Lumber Code.

A doua sonferinţă asupra codului lemnului.

Scurtă dare de seamă asupra conferinţei lemnului, ţinută în Washington în Ianuarie şi asupra problemelor discutate.

Conference of Lumber and Timber Products Industrie with Public Agencies on Forest Conservation.

Conferinţa industriilor de cherestea şi produse lemnoase, cu agenţii publici, asupra conservării pădurilor.

Dare de seamă asupra conferinţei ţinute în Ianuarie a. c., în scopul arătat şi la care au participat atât reprezentanţi ai industriilor forestiere, cât şi agenţii silvici ai statului. S'au discutat probleme de politică forestieră şi organizaţie profesională.

G. F. Jewett.

An American Plan for Forestry.

Un plan american pentru silvicultură.

Un plan de organizare a producţiei forestiere americane, care să împace şi interesele particulare şi pe acelea ale statului, ca reprezentant al generaţiilor viitoare.

William L. Hall and Ward Shepard. Comments.

Comentarii asupra articolului d-lui Jewett.

Julian E. Rothery.

A study of Forest Depletion charges.

Un studiu asupra sarcinilor forestiere ce trebuiesc recuperate.

Edward C. M. Richards.

The Tennessee Valley — a Challenge to Foresters.

Valea Tennessee — o provocare către silvicultori.

E vorba de replantarea acestei regiuni devastată prin despăduriri şi torenţi.

S. O. Heiberg.

Briquette Planting.

Plantarea mecanică a puieţilor cu pământ la rădăcină.

Cedric H. Guise.

Degrees Granted, Enrollment and Recent Development at the Forest Schools in the United States 1931 to 1933.

Gradele admise, înrolarea şi desvoltarea recentă în şcolile forestiere din Statele-Unite, între 1931 şi 1933.

Articole scurte şi note.

Reviste, corespondenţe, chestiunile societăţii.

D. A. S.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 1. Ian. 1934.

H. Badoux.

† M. le Dr. Herman Christ, botaniste (1883—1933).

Se face necrologul celebrului savant botanist, elveţian, Dr. H. Christ, care era de profesiune jurist, a fost un om admirabil şi a avut o activitate minunată.

H. Biolley.

Nombres d'arbres et régimes de futaies.

Numărul de arbori şi tratamentele în codru (5 pag.).

Se face critica unor idei din memoriul „Sapinières" al decedatului inspector de ape şi păduri, F. de Liocourt. Este pusă la îndoială obiectivitatea autorului, se scoate în evidenţă lipsa de omogenitate a statisticii şi se arată că generalizările din acea lucrare sunt îndrăzneţe.

(Va urma)

A. Barbey.

Où l'élagage est à condamner.

Unde este de condamnat elagajul (5 pagini).

Se arată că, dacă elagajul crăcilor moarte la răşinoase este recomandabil, elagajul crăcilor verzi este dăunător.

Elagajul crăcilor verzi produce descojirea arborilor şi infecţiunile criptogamice (Trametes radiciperda R. Hart.). Acest procedeu e aplicat deseori de ciobani, atât spre paguba pădurii (calităţii lemnului), cât şi în desavantajul protecţiei vitelor lor, care rămân lipsite de un bun adăpost.

Ch. Hadorn.

Bioclimatlogie forestière (5 pagini).

Se examinează relaţiile dintre manifestările vitale ale insectelor şi factorii microclimatici.

Cele mai mari temperaturi diurne se produc în zona superioară a coronamentelor. Radierea nocturnă a căldurii se produce la suprafaţa coronamentelor, iar aerul rece cade pe sol.

Temperatura, şi mai ales umiditatea aerului, variază după forma arboretului, compoziţia lui, densitatea, etc.

Din toate faptele expuse apare clar importanţa pădurii permanente, etajată, neregulată (codru cu tăieri succesive).

H. Badoux.

Deux punaises des cônes de l'épicéa. (Gastrodes abietum et grossipes).

Două ploşniţe de pe conurile de molid (2½ pagini).

Se scot în evidenţă unele constatări din studiul asupra acestor insecte, publicat în Analele Institutului de cercetări forestiere elevetian, de către W. Nagelli.

Aceste două insecte aproape necunoscute până în 1930—1931, sunt uneori foarte răspândite pe molid şi pin silvestru, dar sunt complet indiferente, deşi s'a crezut că sunt vătămătoare. Se hrănesc în timpul nopţii sugând seva acelor, ceea ce se pare că nu provoacă pagube a-

preciabile. Uneori sunt şi antropofage (sau canibale? N. R.), aceste insecte mâncând ocazional indivizi de aceeaş specie, slăbiţi sau morţi.

Comunicări.

H. Leibundgut.

Un ravageur peu connu du pin: Leucaspis candida Sign.

Un duşman puţin cunoscut al pinului).

Cronica: *H. B. Confederation.* Ecole forestière. Arbre de Noël de la Société des étudiants forestiers.

Cantonale: *Vaud. Vente de bois un Risoud.*

Zurich, Journée du bois. (Ziua lemnului). Demonstraţiuni şi conferinţe pentru public asupra întrebuinţărilor technice ale lemnului (ca material de construcţie), care au dat fructuoase rezultate.

Bibliografie: *Union internationale des Instituts de recherches forestières. Congrès de Nancy 1932. Comptes rendus.*

Heinrich Tanner. Die Arve (P. Cembra) im Kanton St. Gallen.

Nr. 3, Martie 1934.

Sam. Aubert.

Le pin de montagne dans le haut Jura.

Pinul de munte în regiunile înalte ale munţilor Jura. (6 pagini).

Aci (1447—1723 m. altitudine) pădurea a fost nimicită în folosul păşunilor alpine şi al exploatatorilor. Dar unde situaţiunea topografică n'a prea permis păşunatul, pădurea s'a refăcut prin împăduriri naturale cu pin de munte, care este mult mai rustic decât molidul. Se întovărăşeşte uneori cu molidul şi cu pinul silvestru, aceştia vegetând însă mai slab.

Prin analize de polen s'a arătat că, dela dispariţia perioadei glaciare şi până azi, mesteacănul şi pinul de munte au apărut primii în toată Elveţia şi în regiunile învecinate. Foioasele, bradul şi molidul n'au venit decât mai târziu. Prin ameliorarea condiţiilor staţionale aceştia din urmă au gonit pinul pe crestele stâncoase, pe prăpăstii, în găurile de frig şi pe turbiere.

A. Barbey.

Jardinage et exploitation.

Grădinărit şi exploatare (3 pagini).

Dela introducerea grădinăritului, tăietorii au fost obligaţi să înveţe a proteja şi seminţişurile naturale, nu numai produsele de exploatare. Doborâtul arborilor este condiţionat de o sumă de factori (topografici, climaterici, botanici, etc.) şi trebue să aibă în vedere şi variatele cerinţe ale exploatării şi ale regenerării. In acest scop, în cantonul Vaud, Administraţia pădurilor şi Asociaţia forestieră au organizat concurs de tăietori.

W. Ammon.

L'organisation du service forestier.

Organizarea serviciului forestier. (6½ pagini).

Se cere autonomia serviciului pădurilor cantonale (scoaterea lor din bugetul general al Statului), sub supravegherea şi responsabilitatea inspectorilor cantonali. Inspecţiile federale au de scop statistica şi nu trebue să dea naştere la drepturi nouă. Federalismul nu trebue să fie excesiv. Teoria şi practica unei bune administraţiuni este schiţată precis şi se cere o raţionalizare a serviciului forestier.

(Va urma)

A. Meyer.

Les types de sol dans les forêts communales de Couvet et de Boveresse.

Tipurile de sol în pădurile comunale Couvet şi Boveresse. (2½ pagini).

Se aduce o contribuţie la diferenţierea zonelor de vegetaţie prin studiul acestor două păduri, articolul cuprinzând (în această primă parte): precipitaţiile atmosferice, temperatura, condiţiile geologice şi compoziţia chimică a rocelor.

(Va urma)

Bibliografie.

A. D. C. Le Sueur. The care and repair of ornamental trees. (Ingrijirea şi întreţinerea arborilor onamentali), un vol. în 8° cu 257 pag. şi 42 ilustraţiuni afară din text.

Radu M.

LESNICKÁ PRACE.

No. 2, 1934.

Ing. P. Svoboda.

Laricele în munţii Rohače, pe Orava.

Se arată noui staţiuni de larice. E vorba de un larice asemănător cu Larix polonica Racib. şi de o specie cu fructe mici L. polonica f. microcarpa care apare în acest ţinut. Se mai descrie o specie din Carpaţi (L. squarrosissima m.).

Jos. Obr.

Arborete etajate în pădurile oraşului Kutna Hora.

După o lungă experienţă proprie, autorul recomandă ca arboretele pure de codru de pin şi larice, să fie transformate în arborete etajate. Descrie technica creerii şi a întreţinerii acestor arborete, şi arată avantagiile lor.

Prof. Ing. Al. Nechleba.

Solul degradat, obstacol pentru desvoltarea normală a pădurii (urmare).

Pornind dela constatarea că în multe cazuri cauza prejudiţiilor de provenienţă organică survenite în păduri este tocmai degenerarea arboretelor, autorul socoteşte că „Potecţia pădurilor trebue să se ridice dela rolul de a îngriji bolnavii şi de a îngropa morţii, la acela de a îngriji de higiena pădurii, în adevăratul înţeles al cuvântului". În această lumină priveşte problema solului şi se ocupă în special de importanţa ogorului (ţelinei) pentru îmbunătăţirea solului forestier. Problema nu este epuizată. Scopul autorului a fost de a atrage atenţia cercetătorilor asupra ei.

Ing. Boh. Polansky.

Despre construcţia dendrometrelor obicinuite în ultimul timp şi câteva proecte de modele mai noui şi mai perfecţionate (urmare).

No. 3—4, 1934.

Ing. Lud. Macko.

Reîmpădurirea munţilor Trata de Sus.

Jar. Kasal.

Observaţiuni asupra reîmpăduririi suprafeţelor pe care pădurea a fost doborîtă de zăpadă.

Principiu: arborete amestecate.

Amestecul pe grupe de mici dimensiuni.

Asupra raportului ce se urmăreşte să se obţină între diferitele specii, asupra rolului acestora în arboret şi asupra creierii grupelor se dau amănunte interesante.

Jar. Ruzicka.

Observaţiuni finale asupra nonei şi tachinelor.

Se arată rezultatele observaţiunilor făcute în 1933 asupra nonei şi tachinelor în pădurile din Cehoslovacia. Se compară cu observaţiunile făcute în anii precedenţi (1928—1933) şi pe baza lor recomandă măsurile de combatere potrivite.

J. Bena Juranek.

Ideia, simbolicul culorilor şi tehnica metodelor de colorare a hărţilor forestiere (parcelări).

Ing. B. Polansky.

Despre construcţia dendrometrelor întrebuinţate în ultimul timp şi câteva proecte de modele noui şi perfecţionate (urmare).

Ing. Rud. Hilbert.

Instrucţiuni pentru uscarea lemnului.

N. R.

SUMARSKI LIST.

No. 2, 1934..

Ing. V. Novak'

Importanţa pinilor în Banovina Dravei.

Autorul studiază posibilitatea îmbunătăţirii condiţiunilor ecologice în arboretele de pin din această regiune.

Ing. I. Waszner.

Determinarea preţului de cost pentru lemnul rotund şi pentru cherestea.

Autorul dă o metodă practică de determinarea preţului de cost al lemnului rotund şi al cherestelei.

No. 3, 1934.

Dr. N. Neidhardt.

Supraproducţia inginerilor silvici jugoslavi.

După războiu, numărul absolvenţilor facultăţilor forestiere s'a mărit peste măsură, ceeace a dat naştere la şomaj. Autorul voieşte să determine în studiul de faţă numărul studenţilor ce ar trebui admişi în facultăţile silvice, în împrejurări economice normale, pentru ca şi la terminarea studiilor, să poată găsi toţi plasament. El construieşte o diagramă punând în abscisă timpul iar în ordonantă numărul absolvenţilor din fiecare an (dela 1863 până la 1933), şi constată că acest număr are în general o tendinţă de creştere după o linie dreaptă de ecuaţie: $y=ax+b$. Cu ajutoorul acestei ecuaţii şi făcând compensările diagramei după metoda micilor pătrate, autorul determină atât pentru prezent cât şi pentru viitor numărul inginerilor silvici necesari. El găseşte că numărul actual al absolvenţilor corespunde nevoilor normale ale economiei forestiere iugoslave şi presupune (după indicaţiunile constantei *a*, calculată prin metoda amintită) că şi numărul viitor al absolvenţilor, având o tendinţă de creştere moderată, nu va depăşi aceste nevoi.

Ing. T. Djurdjic.

Administraţia pădurilor domaniale şi legea contabilităţii publice.

Autorul arată dificultăţile foarte mari pe care le întâmpină economia forestieră a pădurilor domaniale cu legea contabilităţii publice şi cere modificarea ei. In acelaş timp face o serie de propuneri pentru îmbunătăţirea administraţiei silvice.

Prof. Dr. A. Petracic.

Pagubele pricinuite de Coraebus bifasciatus în apropiere de Zagreb.

Autorul descrie pagubele cauzate de această insectă în arboretele de vârstă mijlocie, lângă Zagreb, şi arată mijloacele de apărare.

G. T. T.

REVUE DES EAUX ET FORETS.

No. 2, Februarie 1934.

Joubert et Burolet.

Biologie et rôle forestier des cyprès.

Biologia şi rolul forestier al cupresineelor.

In această primă parte a studiului menţionat, autorii se ocupă de: „Sistematica şi geografia genului cupressus", conchizând, că actualmente arboretele de chiparoşi nu mai sunt decât vestigii, mărturia ultimei resistenţe a unei stări anterioare necunoscute, caracterizată printr'o repartiţie mult mai largă a genului.

A. Chappellier.

Recherche des points et voies de pénétration en France des corbeaux migrateurs.

Cercetări asupra punctelor şi căilor de pentraţie în Franţa a corbilor migratori.

In Franţa, ciorile pricinuesc mari pagube semănăturilor de cereale. Cum lupta cu imensele stoluri nu avea nici un succes, s'a căutat să se găsească locul lor de origină, spre a le distruge — ca pui — înainte de a putea sbura, în această anchetă concursul silvicultorilor francezi a fost foarte preţios.

Vinçonneau.

Calcul rationnel de la possibilité d'une affectation à régénérer.

Calculul raţional al posibiltăţii unei afectaţii de regenerat.

In toate principalele metode de amenajament la codrul plin, unde tăerile sunt reglementate pe volum şi suprafaţă, posibilitatea P a afectaţiei de regenerat se calculează după formula devenită clasică: $P=\frac{V+A,}{n}$ în care **V** este volumul materialului la începutul perioadei de **n** ani — de regenerare şi **A** creşterea în volum a arboretului până la epoca tăerii lui. Defectul acestei formule constă în dificultatea calculului creşterii arboretului, al cărui volum generator se micşorează din an în an până ce devine nul.

Autorul socoteşte, că rezolvă această dificultate, ajungând la o formulă aşa zisă „raţională", care seamănă cu formula amortismentului, şi anume:

$$P=Vt\frac{(1+t)^{n-i}}{(1+t)^{n-1}}$$

literile având aceleaşi semnificaţii ca mai sus, **c**, fiind procentul curent de creştere.

Dezavantajele formulei raţionale ar fi, că:

a) Necesită întrebuinţarea tablelor de creştere sau de logaritmi şi

b) Formula raţională presupune — ca şi cea empirică — invariabilitatea procentului de creştere în volum în timpul perioadei respective.

Aut. recunoaşte, că nu e vorba de o nouă metodă, care să înlocuiască vechea formulă consacrată de timp şi întrebuinţare, ci numai de o indicaţie a mărimii şi sensului erorii, ce se comite prin vechea formulă.

Et. Hubault.

Chronique entomologique.

Cronica entomologică.

Aut face un rezumat al nouei lucrări, datorite D-lui Ch. Hadorn (Elveţia): „Cercetări asupra morfologiei, stadiilor evolutive şi hibernajului insectei Xyloterus lineatus", un studiu, care face tabula rasa din multe cunoştinţe admise ca definitive până acum, cu privire la acest bostrichid.

No. 3 Martie 1934.

Joubert et Burollet.

Biologie et rôle forestier des cyprès.

Biologia şi rolul forestier al cupresineelor.

Autorii continuă articolul început în nr. precedent, conchizând că:

Chiparosul (cupressus) se prezintă ca o esenţă de staţiuni favorabile sau mult ameliorate. Apt a forma masive închise, el elimină atunci complect stratul heliofil de sub adăpostul său şi permite instalarea esenţelor de stadiu progresiv. El ameliorează repede solul printr'un humus abundent, capabil a rezista la dispariţie rapidă prin nitrificaţie, calitate preţioasă în climatele temperate-calde.

Chiparosul este un arbore de mare creştere şi de masiv strâns. Prezintă asemănare în caracterele biologice cu bradul, dar — spre deosebire de acesta — chiparosul poate trece fără primejdie prin lungi perioade de uscăciune utilizând repede şi puternic perioadele ploioase scurte şi spaţioase. Nu poate rezista însă la frig.

(Va urma)

G. Géneau.

Les ventes de coupes de bois en 1933.

Vânzările de parchete în 1933.

Perspectivele favorabile, ce se întrezăreau în 1932, an în care s'a stabilizat preţul răşinoaselor, dar a continuat criza în ce priveşte foioasele, s'au realizat în 1933, când scăderea preţurilor a luat sfârşit în toate compartimentele. Ba mai mult, la răşinoase preţurile s'au ridicat cu 25% şi la fag cu 30%, rezultate ce se datoresc în primul rând ridicării tarifelor vamale şi contingentării importului, dar şi unei uşoare reluări a afacerilor, manifestată de altfel şi'n alte ţări.

Autorii dau mai multe tablouri asupra: vânzărilor de parchete în 1933, la pădurile Statului, la păd. comunale, asupra preţurilor mijlocii ale lemnului în picioare la m^3 de stejar şi fag, brad, molid şi pin.

Mougin.

Le déboisement des Alpes du Sud.

Despădurirea Alpilor de Sud.

Se face un rezumat al studiului D-şoarei Sclafert „Le Haut-Dauphiné au Moyen Age", publicat în Analele de Geografie.

Huffel.

Le mouvement forestier à l'étranger.

Mişcarea forestieră în străinătate.

Aut. se referă la mişcarea forestieră din: Germania, Finlanda, Italia, Elveţia şi România.

In ce priveşte România, aut. menţionează înfiinţarea „Institutului de cercetări forestiere", pus sub direcţia D-lui Dr. Drăcea.

Nu ştiu, de unde s'a informat autorul, când afirmă, că la acest institut, D-l Drăcea este asistat de D-nii: P. Ioan şi I. Moldovanu!!

Aut. se mai ocupă de studiul D-lui V. D.: „Importanţa pădurilor în economia generală a României". Şi aici se face o eroare, când se afirmă, că în ultimii ani s'au expropriat pe baza legii agrare: **115.000 ha.!!**

N. N. Car.

SILVA.

Aprilie, No. 13/14.

Dr. Erwin Buchholz.

Die Holzausfuhr der U.d. S. S. R.

Exportul de lemne din Rusia sovietică.

Aut. care cunoaşte Rusia sovietică atât din literatura ţării cât şi din călătorii prin ţările sovietice ne face o expunere asupra posibilităţilor de export cu lemne din Rusia de azi. Din datele oficiale de sorginte rusească, ca şi din observaţiunile personale ale autorului se desprinde pentru cetitor o linişdire oarecare faţă de stările alarmante din anii trecuţi, asupra „dumpingului" rusesc.

Dacă B. nu tăgăduieşte şi nu ignorează existenţa bogăţiilor forestiere ruseşti, face totuşi oarecari rezerve asupra lor şi mai ales asupra posibilităţii de realizare promptă a lor. De altfel se ştie că primul şi al doilea plan cincinal de exploatări pentru export n'a putut fi executat în întregime. Cât priveşte îndestularea nevoilor interne, ea a rămas mult sub exigenţele publicului şi mai ales ale industriilor (30%—40%).

B. îşi împarte studiul în următoarele patru părţi: 1) Poziţia lemnului în comerţul exterior al sovietelor şi în comerţul european; 2) Desvoltarea pe categorii a exportului de lemne din Rusia; 3) Chestiuni privitoare la căile de comunicaţie de cari dispune lemnul sovietic; 4) Generalităţi asupra politicei comerţului cu lemne a Sovietelor. Relevez câteva amănunte din aceste 4 diviziuni doveditoare pentru afirmaţia iniţiala.

In ultimii 4 ani lemnul ocupă locul al doilea în exportul rusesc şi, după toate probabilităţile, îl va păstra astfel şi pentru viitorul mai apropriat. După evaluări ruseşti, Sovietele nu participă la exportul european cu lemne (1932) decât cu 20%, pe când stăpânesc 1/3 din avuţia mondială forestieră. După războiu s'a produs o oarecare scădere a exportului de cherestea faţă de timpurile antebelice. O ameliorare a acestei situaţiuni pe care după autor Rusia de azi o urmăreşte stăruitor, nu îi pare probabilă pentru viitorul apropiat. Pe când înainte de războiu lemnul rusesc lua mai ales calea occidentului, astăzi (1930) aproape 40% sunt îndreptate spre răsăritul extrem (Japonia, China). Necesităţile interioare din ce în ce crescânde micşorează continuu cantităţile disponibile pentru export.

Herestraele de cari dispun sovietele nu ajung a debita destul de prompt cantităţile enorme de lemn rotund, de unde rezultă deprecierea, în parte, a lemnelor depozitate (albăstreala), fapt care şi el diminuă cantităţile disponibile pentru export. Exportul se practică mai ales (75%—80%) pe cale maritimă care, precum se ştie, este modalitatea cea mai avantajoasă de transport pentru lemn. Totuşi, de oarece Sovietele nu dispun de tonagiu suficient, ele şi din acest punct de vedere se găsesc în condiţiuni de inferioritate faţă de concurenţii lor principali. In anul 1928 de ex. s'au plătit străinătăţii pentru transportul lemnului peste 2 milioane lire sterline.

In sfârşit, aut. insistă asupra nesocotirei absolute a continuităţii exploatărilor, asupra afirmării că nu se tae nici măcar creşterile anuale, asupra concentrării operaţiunilor în părţile mai mult ori mai puţin accesibile şi asupra nejustificatei scomptări a creşterilor ce sunt

presupuse a se acumula în pădurile imense din Nordul Rusiei şi mai ales din Siberia.

No. 16.

Kreidter, Calmbach.

Ein Beitrag zur Naturverjüngung und Erziehung der Kiefer im Württ. Schwarzwald.

O contribuţie la regenerarea naturală şi la conducerea pinului în „Pădurea Neagră" situată în Württemberg.

Aut. desvoltă la un caz specil — pinul din Pădurea Neagră — teza generală că aplicarea cu idei preconcepute, unilaterale şi metodice a unui anumit procedeu de regenerare — ori cât ar fi reuşit el aiurea — nu poate fi admisibilă, căci, înainte de toate, trebue stabilit în fiecare caz, dacă acest procedeu ar fi potrivit cu condiţiunile staţionale şi cu caracterele biologice al e speciilor în chestiune. Numai pe baza cunoaşterii aprofundate a acestor condiţiuni pot fi stabilite măsurile tehnice de regenerare şi de conducere.

REVUE INTERNATIONALE DU BOIS.

Nr. 1 Ianuarie, 1934.

Ultimele aspecte ale crizei de care suferă producţia, industria şi comerţul forestier de câţiva ani, au condus la credinţa că ameliorarea actualei stări de lucruri nu se poate obţine decât printr'o sstrânsă colaborare a tuturor factorilor cari activează în acest compartiment al vieţei economice internaţionale.

La eforturile depuse în acest sens, vine să se alăture de la 1 Ianuarie c., o nouă publicaţie „Revue Internationale du Bois".

Rezumând articolul d-lui E. V. Letzgus, directorul revistei: Notre but, notre program, noul organ forestier urmăreşte:

Stabilirea unei acţiuni comune între exportatorii şi importatorii de lemn, pentru prosperitatea industriei şi comerţului forestier internaţional;

publicarea de informaţiuni comerciale şi statistice sincere, în legătură cu „producţia şi negoţul, exploatarea şi consumul lemnului";

o intensă propagandă în favoarea utilizării lemnului.

Bogăţia de materiale ce se aduce în cele 96 pagini ale acestui număr şi autoritatea recunoscută în lumea forestieră internaţională a semnatarilor articolelor, ne determină a saluta cu entuziasm noua revistă.

Dr. Egon Glesinger, în articolul C. I. B., arată cum a luat fiinţă „Comitetul Permanent Internaţional al Lemnului" dela Viena, cum este organizat şi ce activitate a depus de la înfiinţare (1932).

Contele R. Colloredo Mansfeld.

Le role de la forêt dans l'économie autrichienne.

Rolul pădurii în economia austriacă.

Autorul acestui articol este una din personalităţile cele mai de seamă ale economiei agricole şi forestiere din Austria. In cadrul a patru pagini, întregite de câteva fotografii, se dau cifre interesante asupra proprietăţii, producţiei şi industriei forestiere din republica austriacă. După ce se arată, apoi, evoluţia exportului de lemn în perioada 1925—1932. se enunţă principiile cari stau la baza

„Consiliului Superior al Lemnului" din Austria.

In articolele „La Suède, ses forêts et son industrie du bois", semnat de d-l J. L. Ekman şi „Les forêts en Finlande et leur exploitation", de Baronul E. F. Wrede găsim o bogată documentare asupra economiei forestiere din Suedia şi Finlanda, ţări cari deţin primele locuri în comerţul de lemnărie din Europa.

Câteva fotografii reuşesc să ne dea sugestive aspecte ale peisagiului forestier nordic, transportului şi industrializării lemnului din aceste două ţări.

Georges Perret.

La République Argentine.

Republica argentină.

Deşi Argentina posedă o suprafaţă împădurită de circa 43 mil. ha., totuşi importă lemn din Europa, U. S. A., etc. Explicaţia acestui fenomen residă în compoziţia pădurilor, greutăţile de exploatare şi transport, asupra cărora autorul dă interesante informaţiuni.

Louis Larguier.

La fabrication du charbon de bois.

Fabricaţia cărbunelui de lemn.

Ing. Marcel Roland.

La motorisation forestière coloniale.

Motorizarea forestieră colonială.

Jean Meniaud.

Les bois coloniaux et la crise.

Lemnele coloniale şi criza.

Nr. 2, Februarie, 1934.

J. F. Chalos.

Le problème du bois.

Problema lemnului.

Semnatarul articolului, un bun cunoscător al comerţului forestier — fiind preşedintele sindicatului importatorilor francezi de lemn — analizează efectele contingentării importului de lemn în Franţa şi al majorării taxelor vamale, susţinând că rezultatul acestor măsuri a fost: înlocuirea lemnului cu alte materiale în multe întrebuinţări şi reducerea exportului forestier francez.

D. I. Chalos termină, sugerând între altele :

„o veritabilă cruciadă" în favoarea utilizării lemnului, propunând — ca mijloc de finanţare — o cotizaţie anuală pe m^3 de lemn sau pe lucrători;

interzicerea instituirii de noui taxe pe lemnul importat, procedându-se la micşorarea celor actuale, de îndată ce situaţia o va permite.

La Yougoslavie forestière.

Jugoslavia forestieră.

Se publică un documentat studiu asupra pădurilor, industriei şi comerţului forestier din Jugoslavia, semnat de d-nii ingineri silvici : M. Manoylovitch, Katic Kresimir şi Bogicevic Alexandre.

Jean Lesper.

Les Bois russes.

Lemnele ruseşti.

Prin convenţia comercială semnată în Ianuarie 1934, guvernul francez acordă Rusiei Sovietice un contingent de 13,9% din totalul de cherestea ce se va importa anual de Franţa, în 1934.

In articolul cu titlul de mai sus, se vorbeşte de posibilităţile forestiere ale Rusiei, de capacitatea de producţie şi de condiţiunile de exploatare, transport şi industrializare. Se analizează, apoi, sensul recentului acord economic franco-rus, contingenţele politice cari au condus la acord, precum şi protestele ce s'au ridicat contra importului de lemn sovietic.

Dr. Vitold Czerwinski.

L'industrie du bois en Pologne.

Industria lemnului în Polonia.

Articolul conţine informaţiuni — de altfel cunoscute — cu privire la producţia, industria şi comerţul forestier polonez. Relevăm observaţiunile d-lui Dr. Czerwinski cu privire la repercusiunile crizei asupra exportului polonez de lemn şi — mai ales — măsurile de apărare şi organizare ce s'au luat.

Georges Perret.

La republique argentine.

Republica argentiniană.

In acest articol, se continuă interesantele informaţiuni ce se dau cu privire la condiţiunile forestiere din Argentina.

In două articole: Exportul de lemn leton, înaintea războiului mondial şi în zilele noastre şi Exploatarea pădurilor domeniale în Letonia — acesta din urmă datorit d-lui J. Ozols, directorul pădurilor statului, — se dau cifre şi informaţiuni în legătură cu economia forestieră letonă.

Din restul materialului publicat în acest număr, notăm: Industria pastei de hârtie în Norvegia, Industria canadiană de pastă de lemn şi de hârtie, Lemne coloniale, etc.

Gh. I. Ionescu

ZEITSCHRIFT FÜR FORST-UND JAGDWESEN.

No. 2. Februarie 1934.

D. Fehér.

Dr. Heinrich David Wilckens.

In acest articol se arată activitatea în economia forestieră ungară a lui Wilckens, care este fundatorul învăţământului silvic superior la Academia din Selmecbánya.

Invăţământul superior ungar a început a funcţiona dela anul 1806.

I. Lièse.

Über die Gebrauchsdauer teerölimpregnierter Bucherischwellen.

Impregnarea traverselor de fag cu catran şi alte produse din distilarea catranului de cărbuni.

Cercetări asupra traverselor de fag întrebuinţate de căile ferate germane au arătat că împregnarea cu catran de cărbuni le asigură o durabilitate de 36 ani, mai îndelungată deci decât se socotea până acum.

Goedeckemeyer.

Waldbewässerung.

Irigarea pădurei.

In o pădure din Nordul Germaniei de pe un sol foarte sărac în apă, de tipul Calluna vulgaris autorul a folosit o conductă de apă a unei uzine hidroelectrice pentru irigaţiuni.

Această irigaţiune a avut de efect că a modificat în bine flora masivului şi a făcut ca creşterile să atingă valori maxime.

Martie 1934.

Dr. Bartels u. Dr. Schubert.

Witterung und Bodenfeuchtigkeit im Jahre 1933.

Clima şi umiditatea solului în anul 1933.

Cantitatea de apă din sol în stratul superior de 1 m. grosime este de 1 l. pe m². Această cantitate scade în Mai cu 40% ,în August cu peste 60%, iar în Oct. până aproape de 30%, cu toate că precipitaţiunile din Martie şi până în Septembrie au avut o sumă normală.

Se observă că în lunile ploioase rezerva în apă a solului scade cu mai puţin în cele sărace în precipitaţiuni; în toate lunile de vegetaţie însă această rezervă scade fără excepţie.

Manfred Köhn.

Beiträge zur Frage der Boden-und Humusbildung unter dem Einfluss von Bodenflora und Holzarten.

Contribuţiuni la problema formării solului şi humusului sub influenţa florei solului şi speciilor lemnoase.

Se studiază aceste condiţiuni pentru un teritoriu din Rügen cu un sol schelet, cu slab procent de argilă, destul de profund şi cu o vegetaţiune lemnoasă de pin, stejar, carpin, Juniperus şi Calluna.

Rădăcinile profunde ale speciilor lemnoase principale sporesc procentul de sol fin. Cantitatea de acid sulfuric din sol este în strânsă legătură cu proprietăţile de îmbunătăţire a solului a diferitelor specii lemnoase.

Nu se observă nici o corelaţie între aciditatea solului şi răspândirea în regiune a speciilor lemnoase.

Prof. A. Dengler.

Wiederaufforstung der Eulenfrassflächen von 1924/25 in den Preussischen Staatsforsten.

Reîmpădurirea suprafeţelor desvelite de insecte în anii 1924/25 în pădurile de Stat prusiene.

Se studiază tipurile de soluri, modurile de prelucrare a solului şi costul lucrărilor, arătându-se comparativ costul fiecărei metode utilizate.

Theo Rohde.

Zur Biologie der Douglasienschüte.

Căderea la Pseudotsuga.

Se pare că indivizii, cari pornesc târziu primăvara sunt mai rezistenţi la atac. Se mai dovedesc de importanţi şi provenienţa seminţelor modul de creştere a fiecărui arbore.

Dommes.

Alte Erinnerungen und Erfahrungen mit Kiefernnaturverjüngung.

Experienţe cu regenerarea pinului.

Se arată primele încercări cu regenerarea pinului după metodele în ochiuri şi la margine de masiv.

Dr. C. G.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

No. 2.

Fritzsche, Dr. Ing. Kurt.

Über Genauigkeit und Zeitaufwand bei Bestandsaufnahmen für Zwecke der Leistungskontrolle.

Asupra exactităţii şi timpu-

lui utilizat la cubarea arboretelor în scopul aflării randamentului.

Autorul arată rezultatele cercetărilor făcute cu scopul de a se obţine o bază pentru controlul randamentului în pădurile Saxoniei.

Au fost utilizate trei metode de cubaj' una a suprafeţelor de probă în fâşii, alta a suprafeţelor de probă propriu zise, şi una a clupării pe toată suprafaţa, rapidă.

Se arată apoi timpul utilizat şi exactitaea obţinută.

Din lucrare se vede că pentru a se putea face o legătură între randament şi tratament, e necesar un control pe cât mai mici suprafeţe. Dar cu cât acestea sunt mai mici cu atât creşte nesiguranţa şi costul.

Weck, Dr. Haus.

Beiträge zur Geschichte des Forstamtsbezirks Grimma bis zum Auftreten Cottas.

Contribuţii la istoria ocolului silvic Grimma până la venirea lui Cotta.

Autorul examinează răspândirea pădurilor în această regiune încă din anul 800, în timpul slavilor, apoi în timpul vechilor germani, în evul mediu, şi între anii 1451—1631 (în continuare).

Recenzii.

Soraner, P.: Handbuch der Pflanzen-Krankheiten, vol. I, partea I.

Will, I.: Die Wichtigsten Forstinsekten. Ediţia III.

Zacher, Fr.: Die rerischen Samenschädlinge in Freiland und Lagen, partea I.

Nr. 3.

Weck, Dr. Hans.

Beiträge zur geschichte des Forstbezirks Grimma bis zum Auftreten Cottas.

Contribuţii la istoria ocolului silvic Grimma până la venirea lui Cotta.

Autorul continuă istoricul început în numărul trecut, în perioada dela încheerea păcii Westfalice până la venirea lui Cotta.

Hiksch, Dr. Ing. Franz.

Beitrag zur forstlichen Schadenfrage der arsenigen Säure im weissen Hüttenrauch der Arsenikhüttenwerke.

Contribuţie la problema forestieră a vătămărilor aduse de acizii arsenului din fumul alb al uzinelor de arsenic.

Autorul arată literatura care s'a ocupat cu această problemă, cum se găseşte arsenul şi arsenicul în natură, intoxicarea plantelor şi influenţa pe care o are arsenul asupra funcţiilor vitale ale plantei şi cercetări făcute în pădurile învecinate uzinelor de arsenic.

Recenzii.

Johnson, Martin: Simba.

Döring, A.: Naturbeobachtungen tierischer, pflanzlicher, sowie sonstiger (meteorologischer) Art im sächsischen Niederland in den Jahren 1901—1906 sowie im sächs. Erzgebinge in den Jahren 1907-1914 nebst. Schlussfolgerungen.

Wald und Waidwerk in Geschichte und Gegenwart, partea I: Der Wald de Dr. R. Hilf, partea II: Das Weidwerk de Fritz Röhrig. **Gr. E.**

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

1933. November/Dezember.

Hufnagel L.

Forstwirtschaft und Forstpolitik in Jugoslawien.

Economia forestieră şi politica forestieră în Jugoslavia.

Suprafaţa păduroasă a noului stat Jugoslav este socotită la cca. 7.600.000 ha. ceea ce face cca. 30% din suprafaţa totală a ţării. Distribuţia sa este foarte neuniformă. Astfel, în Bosnia şi Herţegovina procentul de împădurire atinge 70%, în timp ce în unele judeţe răsăritene scade până la 2%. In ceea ce priveşte natura proprietăţii întâlnim: Statul cu 47%, Comunele cu 20% şi particularii cu 33% din totalul pădurilor.

Cu privire la compunerea pădurilor, distingem: foioase 70%; răşinoase pure 12%, amestec de răşinoase şi foioase 18%. Fagul în arborete pure ocupă 23% din suprafaţa totală, iar stejarul, în aceiaşi situaţie 10%. Stadiul şi modul de exploatare al pădurilor este foarte diferit în diferitele ţinuturi ale noului regat. Acelea situate în condiţii favorabile de transport sunt de mult săcătuite; altele se găsesc încă în stare de păduri virgine. Cele de codru ocupă cca. 4.200.000 ha din care 30% cad în clasele de vârste peste 80 de ani. Creşterea medie anuală se estimează pentru pădurile de codru la 2 m³/ha; în total 8.400.000 m³, din care cca. 5.000.000 m³ este socotit ca lemn de lucru. Tăerile depăşesc însă creşterea, pe comptul rezervelor pădurilor virgine. In comerţul de lemn European, Jugoslavia ocupă un rol important. In 1929 s'au exportat 2.437.658 tone de lemn de foc şi lucru, ceea ce ar corespunde la 6.000.000 m³ lemn în picioare. Cei mai importanţi clienţi în acest sens sunt: Italia, Austria, Ungaria, Grecia şi Germania.

Economia forestieră jugoslavă este reglementată prin codul silvic unificat, din 21 Dec. 1929, inspirat în mare parte din codul silvic austriac. El urmăreşte cel puţin păstrarea suprafeţei păduroase a ţării şi menţinerea puterii de producţie a pădurilor. Invăţământul silvic se predă la facultăţile forestiere ale universităţilor Belgrad şi Zagreb. Cu ocazia aplicării reformii agrare s'a urmărit pe deoparte naţionalizarea proprietăţii forestiere, iar pe de alta statificarea sa.

Craile J. J.

The place of thinning in wattle silviculture and its bearing on the menagement of exotic conifers.

Locul răriturilor în silvicultura acaciei şi perspectivele pe cari le oferă în cultura coniferelor exotice.

S'au făcut studii foarte serioase timp de 5 ani în arborete de Acacia mollissima Wild. în Natal (Africa de Sud) asupra efectului unui anumit sistem de răritură. Rezultatele obţinute au putut să fie repede constatate întrucât revoluţia esenţei respective n'are decât 8 ani. Pe baza celor constatate, se recomandă o puternică reducere a numărului indivizilor în prima tinereţe (prima treime a vârstei de exploatabilitate), cu rare şi slabe intervenţiuni în restul desvoltării. Autorul crede că acelaş sistem de răritură s'ar potrivi pentru arboretele speciilor de eucaliptus.

Fenzel G.

Staatseigene Waldreserven als Kreditgrundlage für industrielle Lieferungsgeschäfte in der Mandschurai.

Rezervele păduroase ale Statului ca bază de garantare a furniturilor de produse industriale în Manciuria.

După ce se descrie starea pădurilor manciuriene şi situaţia economiei forestiere respective, se expun o seamă de consideraţiuni asupra problemei propuse.

Buchholz E., Dr.

Forstwirtschaftliche Probleme in eurasiatischen Wirtschaftsraum.

Probleme de economie forestieră în cadrul ţinutului economic eurasiatic.

Studiul se referă la întinsul păduros de la nordul Rusiei sovietice, care este de o importanţă extraordinară pentru economia mondială. Economia forestieră sovietică este dominată de două momente: 1) de existenţa unor enorme rezerve de lemn şi anume din cel mai propriu pentru comerţul mondial în lemn, de lemn de răşinoase (pin, larice); 2) de cerinţele nemăsurate de lemn şi produse lemnoase ale economiei naţionale ruseşti. Ambele împrejurări ar trebui, în mod logic să conducă la o înflorire nebănuită a economiei forestiere. In realitate, lucrurile stau cu totul altfel. Atât economia forestieră, cât şi economia lemnului sufăr de lipsuri, a căror înlăturare pare puţin probabilă, pentru moment cel puţin. Dintre aceste greutăţi ar fi: reducerea îngrijorătoare a exportului de lemn; marile investiţiuni pe cari le cere atacarea masivelor îndepărtate; necesitatea colonizării sau cel puţin a procurării lucrătorilor pentru exploatările pădurilor din acele ţinuturi sălbatice. In asemenea împrejurări, ofensiva extraordinară pe care o luaseră Rusii acum câţiva ani în materie de exportul lemnului, poate fi privită ca un bluff.

Kern Ed. Prof. Dr.

Die Kultur der Korkeiche in der Ud SSR.

Cutura stejarului de plută în Rusia sovietică.

Se expun rezultatele introducerii şi culturii acestei specii atât de folositoare pentru economia naţională în câteva ţinuturi proprice ale Rusiei. Chestiunea ne-ar putea interesa şi pe noi întrucât credem că sunt ţinuturi (Balcicul, Oltenia nordică, Banatul, etc.) cari ar putea permite cultura sa şi la noi.

Neumann Chr. Ing.

Beitrag zur Vorratsermittlung aus Luftmessbildern.

Contribuţiune la aprecierea volumului lemnos cu ajutorul aerofotogrametriei.

Lucrarea a fost pregătită în Institutul de economie forestieră străină şi colonială de pe lângă şcoala superioară de silvicultură din Tharandt. Se studiază teoreticeşte condiţiunile în care metoda aerofotogrametrică poate fi utilizată în scopul respectiv.

Internationaler Forstwirtschaftsbericht.

1) Forstliche Versuchsanstalt Rumäniens. Se publică apelul Institutului nostru pentru schimbul de seminţe forestiere cu origină garantată.

2) Die tschechoslovakische Forstwirtschaft vor der Kampagne 1933/34

3) Über die Notwendigkeit die italienische Holzproduktion zu verbessern;

4) Die augenblickliche Lage des Einfuiriandels mit überseeischen Hölzern.

5) Beschäftigungsmöglichkeiten für Forstwirte in Brasilien;

6) Die Waldwirtschaft in den Vereinigten Staaten von Nordamerika;

7) Die Waldwirtschaft des Britischen Weltreiches;

Internationale Literaturübersicht. Se dă o oarecare orientare asupra literaturii de specialitate mai importantă din Belgia, Germania, Anglia, Franţa, Italia, Jugoslavia, Japonia şi Rusia şi anume din anii 1932 şi 1933.

I. C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-WIRTSCHAFT.

1934 Januar/Februar.

Neumann Cr., Dipl. Ing.

Beitrag zur Vorratsermittlung aus Luftmessbildern.

Contribuţiuni la aprecierea volumului lemnos cu ajutorul aerofotogrametriei.

După discuţiunea teoretică a problemei sub toate aspectele sale, se examinează valoarea practică a metodei, atât pentru pădurea cultivată cât şi pentru cea virgină. Înţelegerea studiului comportă o înaltă pregătire în specialitatea respectivă.

Cermak Fr., Dr. Ing.:

L'Exploitation forestière à la Côte occidentale africaine.

Exploatarea forestieră pe coasta occidentală africană.

Ni se împărtăşeşte o preţioasă experienţă. Autorul, după o serioasă pregătire teoretică de specialitate, a avut prilejul uneia dintre cele mai vaste orientări practice asupra diverselor tipuri de exploatări forestiere. După opt ani de activitate pe terenul practic în Europa, este angajat pentru 2 ani (1924—1926) la exploatările forestiere şi prelucrările lemnului din Gabon (Africa ecuatorială franceză), pentru a pleca pentru 3 ani în Canada şi Statele Unite ale Americei de Nord. Aci a studiat lucrând practic, exploatările în stil mare de lemn pentru celuloză din Est şi exploatările şi industrializarea lemnului de mari dimensiuni din Vest. Reîntors pentru a doua oară în Gabon, abia acum poate să înţeleagă pădurea tropicală şi să-şi dea seama de cea mai potrivită formă de exploatare. Ca tip de exploatare, el situează pe cea colonială ca o formă intermediază între cea americană cu tăeri rase pe suprafeţe mari, efectuată cu mijloace mecanice formidabile şi cea europeană, amenajată spre a da cel mai favorabil rezultat sub raportul cantitativ şi calitativ cu păstrarea integrităţii sale. Ni se dă o orientare desăvârşită, scoasă dintr'o experienţă inteligentă asupra evoluţiei exploatărilor din pădurile coloniale franceze din Africa, căutându-se a se explica faptele ca funcţiuni ale unor împrejurări date.

Kramer R.:

Die Nadelholzeinfuhr Deutschlands, 1925—1931.

Importul de cherestea de răşinoase în Germania în perioada 1925—1931.

După ce situează importul cherestelii de răşinoase în cadrul importului general de produse forestiere şi apoi în cel al cherestelii în special, autorul caută a da o orientare cât mai precisă asupra raporturilor ce au existat, din acest punct de vedere, în perioada respectivă, între Germania şi ţările exportatoare. Pentru noi studiul are un interes deosebit întrucât Ţara noastră a jucat un rol oarecare în acest comerţ. In mediu, pentru perioada respectivă, România ocupă locu lal 8-lea între primii 10 liferanţi ai Germaniei, contribuţia sa reprezentând mai puţin de 10% (cca. 10.000 vagoane anual) din cantitatea totală importată. Mersul acestor raporturi prezintă o curbă relativ regulată cu un foarte puternic maximum. Dela cca 3.000 vagoane în 1925, importul nostru în Gemrania creşte rapid la cca 22.700 vag. în 1928 pentru a se coborî la cca. 6.700 vag. în 1930. Germania nu aparţine pieţii noastre naturale, care rămâne tot bazinul Mediteranei.

Internationaler Forstwirtschaftsbericht.

1) Der neue Forstkataster Italiens. Von Ing. Dr. A. Hofmann.

)2 Die Waldwirtschaft der Vereinigten Staaten v. Nordamerika, von Prof. Dr. Ing. Fr. Heske.

3) Die Waldbrände in Griechenland. Von Zacharias.

4) Tropische u. subtropische Papierhölzer. Von Ing. Hoyer.

5) Russische Konferenz zur Mechanisierung der Waldwirtscharft. Von Freischütz.

Internationale Literaturübersicht.

1) Rusia.

I. C. Dem.

1) **Buletinul CAPS Nr.** 6 din Iunie 1934 cu următorul cuprins :

Exportul forestier al României, nouile tarife pentru transportul lemnului de foc, adunarea plenară a I. C. I. B., majorări de taxe în Franţa, modificarea tarifului vamal italian, repartizarea contingentului de cherestea la export şi majorarea preţurilor pentru Ungaria, aprovizionarea autorităţilor cu lemne de foc de către CAPS.

Anexe text în limbile franceză şi germană.

*

2) **Buletinul A. G. I. R.** Nr. 4 pe Aprilie cu sumarul :

Ingrădirea titlului de inginer diiplomat în Franţa, de inginer Em. Anastasiu, pierderile de energie la Uzinele noastre electrice, de Ing. Zapolanschi, bogate recenzii, note ,cronica technică şi economică semnate de d-nii Ing. Andreescu-Cale, Cezar Cristea, C. Răuţ, Grigore Mitran şi I. Demetrescu.

Buletinu linformativ oficail de plasare şi supliment bibliografic.

*

3) **Buletinul Soc. Politechnice** Nr. 4 pe Aprilie cu articole semnate de d-nii : Ing. Insp. Gl. I. Andreescu-Cale, Ing. Ivanenco şi Ing. Cezar Cristea.

Recenzii, dări de seamă asupra şedinţelor Soc., precum şi bogat material bibliografic.

N E C R O L O G

†

DANIEL CLAIN

Inginer Inspector General Silvic pensionar

S'a născut la 1862 la Giurgiu. A fost fiul doctorului Carol Klein, magistru în medicină adus în ţară de Cuza Vodă şi al Ecaterinei Notara.

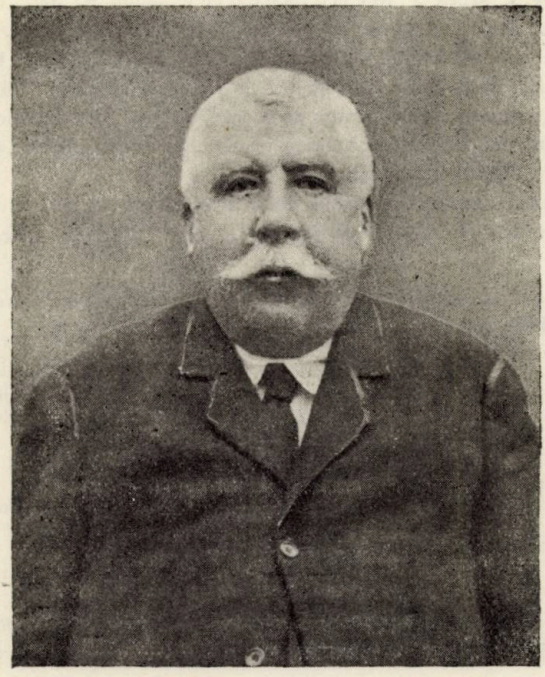

Absolvent fruntaş al colegiului naţional, azi liceul Sft. Sava, din Bucureşti, seria 1882. In Aprilie a. c. şi-a sărbătorit, la Bucureşti, 54 ani dela absolvirea colegiului împreună cu alţi colegi din acea serie.

Diplomat al Şcoalei de Ape şi Păduri dela Nancy, seria 1886. A fost numit în serviciul silvic al Statului în Ianuarie 1887, când a fost numit şef de ocol la Tg. Ocna şi apoi la Bacău. A ocupat diverse situaţii în Corp. In ajunul războiului a fost şef al regiunei silvice Ploeşti; iar în timpul războiului a rămas în teritoriul ocupat din ordin, conducând şi ocolul silvic Sinaia. A eşit la pensie cu gradul de Inspector General Silvic şi ca director al şcoalei de brigadieri şi pădurari dela Brăneşti.

După eşirea la pensie s'a retras în oraşul Piatra Neamţ, activând şi aici pentru binele pădurilor din acest judeţ. Datorită stăruinţei lui s'au luat măsuri pentru corectarea ravenelor de pe muntele Pietricica.

A fost un cercetător asiduu al întregei literaturi forestiere franceze, pentru care a avut un cult deosebit până la sfârşitul vieţii sale, fiind incontinuu reprezentantul Societăţii forestiere franceze. F. C.

In timpul războiului rămânând în teritoriul ocupat a fost întemniţat de Nemţi într'o celulă umedă din închisoarea Doftana, pentrucă s'a opus la exploatarea pădurilor din jurul Sinaei, cât poate şi pentru ideile sale naţionale. Aici a contractat un reumatism care i-a atacat inima.

Dânsul a fost un distins naţionalist. A luat parte la toate mişcările naţionale, între care şi aceea a Memorandului, acum 40 ani. A fost printre întemeetorii Ligii culturale. A participat asiduu la toate manifestările corpului silvic şi învăţământului de toate gradele, până ce a eşit la pensie. Ca director al şcoalei de pădurari şi brigadieri silvici dela Brăneşti (Ilfov) a activat cu energie şi patriotism atât pentru afirmarea acestui colţ forestier al culturei noastre naţionale cât şi pentru pregătirea personalului silvic inferior, după războiu când şcoala era distrusă de inamic.

Cu Clain a dispărut încă unul din acei luptători de elită ai cuvântului şi scrisului pus în serviciul cauzei pădurilor şi care a făcut epocă acelora din generaţia sa.

Facem loc aci ultimei sale dorinţi, adresate societăţii Progresul Silvic la 14 Februarie 1931, din Piatra Neamţ:

1931, Februarie 14, Piatra-Neamţ
Cartier Gara veche

ONOR
Societatea „Progresul Silvic"
Bucureşti

IUBIŢI COLEGI,

Ţin să vă aduc la cunoştiinţă un fapt. Reumatismele căpătate când am fost închis în penitenciarul Doftana în timpul ocupaţii Germane, au început să-mi atace inima.

In ziua de 1 Februarie a. c. am avut o sincopă primul avertisment. Fiindcă boalele de inimă vin pe neaşteptate şi au, mai totdeauna urmări fatale vă rog să faceţi să fiu înmormântat în pădurea de stejar dela Mânăstirea Neamţului la răscrucea drumurilor cari duc, unul la Pipirig iar celălalt la M-rea Neamţului.

La finele anului 1930 am cerut Casei Pădurilor această favoare.

Rog să nu mi se aducă nici coroane nici flori, ci numai cetină de brad sau frunză de stejar.

Cei cari ar dori să cumpere coroane sau flori să depună banii la Soc. Progresul Silvic şi cu acei bani să cumpere cărţi şi tablouri pentru biblioteca şcoalei silvice din Brăneşti. Prin acele cărţi şi tablouri să se arate sătenilor şi elevilor foloasele pădurilor şi efectele despăduririlor. Vă rog pe toţi să fiţi uniţi căci numai astfel veţi putea triumfa în lupta ce trebue să duceţi pentru apărarea, păstrarea şi îmbunătăţirea pădurilor scumpei noastre ţări după cum v'am spus-o încă din Maiu 1899.

Azi aveţi — ceiace n'aveţi atunci — legea care vă garantează stabilitatea şi vă permite a avea curajul opiniunilor.

Să spuneţi sus şi tare — lumii întregi — că, fără păduri România întregită nu poate să-şi îndeplinească rolul ce-l are de a fi port drapelul culturei şi civilizaţiei în Orientul Europeii.

Rămâneţi cu bine,

Al vostru coleg,
(ss) DANIEL CLAIN
Fost inginer inspector general silvic

Inmormântarea a fost simplă, fără coroane şi discursuri pompoase, conform dorinţei sale.

Rămăşiţele lui pământeşti au fost ridicate de la locuinţa sa din Piatra Neamţ, de pădurarii statului şi de ingineri de pe valea Bistriţei şi s'au despus pe un car cu boi, bogat ornat cu brad şi încadrat de o lentă cu tricolorul ţării.

Un pluton sub arme, din Regimentul 15 Războeni, a dat onorurile, Clain fiind decorat cu mai multe ordine.

Carul cu rămăşiţele lui pământeşti a parcurs centrul oraşului, încadrat de colegi, prieteni şi pădurari, defilând în jurul muntelui „Pietricica" pentru care şi dânsul a luptat spre a-l corecta prin lucrări de apărare şi plantare.

Un cuvânt de adio s'a rostit la locuinţa defunctului de către D-l Inginer silvic Pruteanu, Subdirectorul Direcţiei regionale silvice Bacău, din partea colegilor dela C. A. P. S.; Apoi de către D-l Dem. Hogea, din partea orăşenilor şi a Soc. Pensionarilor din Piatra Neamţ, la bariera oraşului, s'a rostit un cuvânt scurt şi simţit de adio. Acestea ,au fost singurele cuvinte rostite pentru 'el în Piatra Neamţ.

La bariera oraşului Piatra Neamţ, dinspre Dealul Balaurului, în momentul când sicriul a fost ridicat depe carul cu boi şi depus în camioneta frumos împodobită cu verdeaţă, muzica Reg. 15 Războieni i-a cântat, conform dorinţei lui ultime, „Dunărea Albastră". In ecoul salvelor de arme ale străjerilor pădurilor, orăşenii cu lacrămi în ochi şi emoţionaţi şi-au luat ultimul adio dela Daniile Clain pe care l'au întovărăşit până aci.

Rămăşiţele pământeşti, au fost transportate de Corpul forestier la Mânăstirea Neamţului, traversând cu acest prilej frumosul drum, care străbate satele cu toate trupurile de păduri din acele locuri presărate cu atâtea mânăstiri. Pe tot drumul, sătenii, în haine de sărbătoare, au întâmpinat cortegiul.

Seara la Mânăstirea Neamțului, un sobor de 10 Preoți, în frunte cu Episcopul Nicodem, Starețul Mânăstirei, și arhimandritul Valeriu Moglan, au săvârșit serviciu religios.

D-l M. P. Florescu, reprezentând Soc. „Progresul Silvic", a arătat meritele lui Clain ca om, naționalist, specialist și părinte de familie precum și dârjenia cu care a apărat munții și pădurile în orice ocazie. Arată faptul pentru care Clain s'a decis să fie înmormântat în mijlocul Dumbrăvei de stejar dela Mânăstirea Neamului, pentru că a dorit ca Spiritul lui să străjiască și mai departe acolo, pentru apărarea acelei frumoase dumbrăvi de stejar din jurul Mânăstirea Neamțului.

P. S. Episcopul Nicodem, în cuvinte patriotice și pline de religiozitate i-a dat ultima binecuvântare de Adio.

In întunericul mistic al nopței luminat de sutele de lumânări aprinse ale preoților, ale călugărilor, ale pădurarilor și în sunetul duios al clopotelor mânăstirei al căror ecou tainic străbătea văile pădurilor Mânăstirei Neamțului, s'a format un cortegiu impunător de impresionant la care au participat toți călugării, sătenii din împrejurimi, pădurarii, corpul silvic superior, până la cimitirul Mânăstirei. In acest timp Acel de Sus și Natura înduioșetoare au aruncat o bură de ploaie înviorătoare peste capetele preoților și ale tuturor acelora cari au asistat la această ploasă solemnitate. Coborîrea în mormânt a fost pecetluită prin 3 salve de arme ale pădurarilor din cele 3 ocoale silvice care străjuesc în frumoșii codrii ai acestui colț atât de frumos și românesc al județului Neamț, și pe care Clain l-a apărat cu dragoste.

Corpul lui Clain, peste puțin timp, va fi reînhumat în pădure și la locul ales de el, situat la încrucișerea celor 3 drumuri ce duc către Pipirig, Mânăstirea Neamțului și Tg. Neamț, ceremonie care se va săvârși, sub auspiciile Soc. „Progresul Silvic".

La această solemnitate au participat în grup colegii reprezentanți ai Dom. Coroanei „Bicaz"; domnii șefi de ocoale silvice: Tarcău, Vaduri, Gârcina cât și inginerii dela Centrul de exploatare din Piatra Neamț în frunte cu D-l Theodor Grigoraș, ca cel mai în vârstă. A participat și Inginerul Loubenisky, ca fost coleg cu Clain, la școala dela Nancy. La Mânăstirea Neamțului au participat Domnii șefi ai ocoalelor M-rea Neamț, Pipirig și Tg. Neamț.

M. P. Florescu

INFORMAŢIUNI

INSEMNĂRI

1. Proiectul de buget ordinar al C. A. P. S.-ului pe 1934/35 a fost întocmit şi se ridică la suma de cc. 1.000.000.000.

Raportorul bugetului a fost numit de guvern în persoana d-lui deputat Marcu, cunoscător al problemei lemnului, ca unul care activează de mult în acest sens, în cadrele fondului religionar din Bucovina.

Raportorul general al bugetului întregului Minister al Agriculturii şi Domeniilor — este d-l ing. general silvic, senator C. Alimăniţeanu, care în adunarea generală dela 25—27 Mai a fost ales membru în Consiliul de Administraţie al Societăţii „Progresul Silvic".

Esenţiala problemă a regiilor, faţă de angajamentele în curs ale CAPS-ului, a fost prevăzută în cadrele unui program de lucru, de mărimea celui din anul trecut.

Ceea ce până acum se mai poate spune este rămânerea pe dinafară a orcrificilor, deşi la Armată, Instrucţie, Culte şi Justiţie, li s'a admis trecerea lor în proiectul de buget.

Problema ziuaşilor a fost pusă în permanenţă şi soluţia definitivă deocamdată a rămas pe mai departe tot deziderat ; ceea ce e drept însă sa făcut un pas în plus prin prevederea întregului personal specialist angajat la regii într'un stat special, statul Nr. 4, defalcat din art. 87 — cheltueli pentru exploatările în regie. Am putea spune că jumătate din distanţa către bugetul statului este aproape parcursă căci pe această cale — dacă se aprobă — li s'a găsit şi fixat legal un loc în spaţiul oficial bugetar.

2. Pe lângă Preşedinţia Consiliului de Miniştri s'a constituit o comisiune centrală pentru reorganizarea serviciilor publice în vederea simplificării aparatului administrativ de stat.

In ce priveşte administraţia forestieră, din discuţiunile ce au urmat cu reprezentanţii CAPS şi Direcţiei Regimului silvic, s'a desprins clar, faţă de o administraţie vastă şi de o importanţă deosebită ce au aceste direcţuni, în organizaţia economică a statului român, opiniia unui subsecretariat de stat al pădurilor.

3. Pentru întocmirea regulamentului de aplicarea legii privitoare la regiile autonome, departamentele cărora li s'au încorporat aceste regii, au numit câte

o comisiune de elaborarea acestui regulament, unic pentru toate regiile pendinte de acelaş departament.

Comisiunea Ministerului Agriculturii şi Domeniilor pusă sub preşidenţia Domnului Secretar General s'a întrunit în acest scop Miercuri 13 Iunie la Minister. Este deosebit de interesant cuprinsul noului regulament care de fapt va fi „legea" de reorganizarea actualei Administraţii a C. A. P. S.-ului ; şi de aceea este aşteptat cu nerăbdare.

4. In ultimii ani, sistemul amnistiilor silvice, a adus la asigurarea delicuenţilor că totdeauna vor fi iertaţi.

Pentru a soluţiona altfel decât prin amnistie sau prin executarea unei amenzi sau închisoare, din cercurile silvice s'au sugerat ideia transformărei acestor pedepse în zile de lucru. In acest scop, la Secretariatul General al Ministerului de Justiţie, s'a şi luat în studiu un proect de lege. Care va fi soarta acestei noui orientări în materie de executarea condamnărilor definitive din delicte silvice nu o putem prevede, totuşi putem trage concluzia că forurile politice conducătoare au început să înţeleagă răul ce izvoreşte din amnestiile silvice, iar articolele de fond din ziare („Risipitorii" — Universul, etc.), cu privire la consecinţele catastrofale ale tăerilor nesăbuite fie ele prin exproprieri, sau contra prevederilor Codului silvic, îndreaptă pe cale bună pe cei ce n'au avut niciodată în considerare rostul unei păduri cel puţin ca un bun existent.

CONGRESUL A. G. I. R. 1934

Primim spre publicare :

Domnule Coleg,

Consiliul de Administraţie al A. G. I. R. şi Comitetul de lucrări al Congresului ce va avea loc la Galaţi în toamna anului curent, au acordat o deosebită atenţie problemelor silvice şi hidraulice încadrate în secţiunea V-a afectată în acest scop.

In mod expres s'a solicitat concursul organelor superioare şi al Corpului silvic. Societatea „Progresul silvic", — expresiunea Corpului, — a răspuns de îndată acestei invitaţiuni, promiţând acest concurs ; s'a dispus totodată publicarea în revistele noastre de specialitate a circularei Nr. 2 apelul A. G I. R. împreună cu schema secţiunilor şi lucrărilor respective a congresului, ce se anexează aci.

Pentru orientarea deplină şi continuitatea lucrărilor congreselor succesive, numai astfel putând concretiza în fapte deziderateie exprimate, am crezut oportun să publicăm şi m o ţ i u n e a privitoare la secţia II-a Ape şi Silvicultură a congresului precedent Braşov 1932.

Problemele hidraulice şi silvice puse în ordinea de zi sunt extrem de interesante şi atrăgătoare ; ele au făcut obiectul continuei noastre preocupări, fiind desbătută în congrese sau a Consiliul superior silvic.

Prestigiul Corpului nostru şi interesul cauzei forestiere ne cer deci afirmarea şi cu acest prilej cât mai demn în massa inginerească, printre camarazii celorlalte speciailităţi, spunându-ne cuvântul hotărât în referate concise şi judicios studiate, în termenul fixat şi condiţiunile prescrise, iar apoi participând la discuţiunile orale în congres.

Firește, pe lângă secțiunea V-a specială ori cine va putea colabora la orice altă secțiune, îmbrățișând problemele : profesionale, social-economice și a învățământului technic, — în care va încadra lucrarea prezentată ; în acest caz, va cere orice relațiuni secției respective ori prin Secretariatul General AGIR. direct.

In așteptarea contribuției dvs. dezinteresată, răspunzând acestui apel camaraderesc, vă rugăm să primiți domnule coleg deosebita noastră considerațiune.

Președinte al Soc. „Progresul Silvic"
și al Secției V Congres AGIR/1934
M. Drăcea

Secretar pentru lucrările congresului
secția V
Cezar Cristea

A. G. I. R. CIRCULARA Nr. 2.

Stimate Domnle Coleg,

In urma apelului lansat prin circulara Nr. 1 din 12 Aprilie a. c., Comitetul de lucrări al Congresului ce va avea loc în toamnă la Galați, întrunit în trei ședințe plenare, a fixat diversele secțiuni, comitetele lor și schemele de lucrări a fiecărei secțiuni în parte, după cum sunt redate mai jos.

Vă rugăm să binevoiți a ne da prețiosul Dvs. concurs, trimițându-ne până la 20 Iulie (și cel mult 1 August) a. c., o comunicare în cadrul schemelor de mai jos și în conformitate cu normele indicate. Se pot trimite și comunicări în afară de schemele de mai jos.

Numai pregătind și discutând în congres studii documentate și interesante relativ la problemele tehnice-economice, care preocupă lumea tehnică și opinia publică, vom menține și ridica prestigiul Corpului nostru.

Primiți vă rugăm, domnue coleg, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

Președintele A. G. I. R.
(ss) **Vasilescu-Karpen**
Secretar General A. G. I. R.
(ss) **Aurel Zănescu**

Președintele Comitetului de lucrări
(ss) **Ștefan Mihăescu**
Secretar General al Comitetului
de lucrări
(ss) **Nicolae Ganea**

CONGRESUL A. G. I. R. 1934. GALAȚI

Organizarea biurourilor pe secțiuni

Secția I : Chestiuni profesionale.

Președintet I. Demetrescu. Secretari : Gh. Chelaru și T. Ghițulescu.

Secţia II : Organizarea economiei naţionale.
Preşedinte M. Manoilescu, Vicepreşedinte Tr. Meţianu, Secretar N. Arcadian.
Secţia III : Comunicaţii.
Preşedinte N. Codreanu, Secretar N. Ganea.
Secţia IV : Edilitară.
Preşedinte M. Cioc, Vicepreşedinte Cincinat Sfinţescu, Secretar N. Ganea.
Secţia V : Păduri şi Ape.
Preşedinte M. Drăcea, Vicepreşedinte. Andreescu-Cale, Secretari : Cezar Cristea, Gh. Nicolau-Bârlad.
Secţia VI : Ocrotirea muncei româneşti.
Preşedinte P. Panaitescu, Vicepreşedinte Al. Teodoreanu, Secretari Botez-Caucaz şi Gh. Tulea.
Secţia VII : Invăţământul technic.
Preşedinte Plauţiu Andronescu, Secretari T. Tănăsescu şi Em. E. Anastasiu.

N o t ă. — La celelalte secţiuni s'au înscris dintre colegii silvici până acum următorii :

La secţia I : Andrei Ionescu, Cezar Cristea, Traian Ionescu-Heroiu.
„ „ II : Petre Ioan, N. Nedelcovici, Andrei Ionescu, Dr. V. Dinu.
„ „ III : Gh. Nicolau-Bârlad.
„ „ IV : Dr. ing. C. Georgescu.
„ „ VI : I. Popescu-Zeletin.
„ „ VII : Dr. Drăcea M. şi V. N. Stinghe.

S c h e m a l u c r ă r i l o r p e s e c ţ i u n i

Secţiai I-a : C h e s t i u n i p r o f e s i o n a l e.

1. Federalizarea asociaţiilor de ingineri.
2. Legea Corpului Tehnic.
3. Salarizarea inegală şi încadrarea nejustă a inginerilor cu drepturi şi grad egal, între dânşii, precum şi faţă de alţi salariaţi şi factori de muncă.
4. Rolul inginerilor în administraţia de stat şi locală.
5. Definirea şi delimitarea competenţei technicei inginereşti, în toate domeniile ştiinţelor aplicate.

Secţia II-a : O r g a n i z a r e a e c o n o m i e i n a ţ i o n a l e.

1. Restabilrea echilibrului între preţurile agricole şi cele industriale.
2. Organizarea industriei.
3. Politica minieră a statului.
4. Organizarea producţiei agricole.
5. Creditul şi moneda în serviciul economiei naţionale.
6. Cadastrul ţării.

Secţiai III-a: Comunicaţii.

1. Modernizarea drumurilor în România şi întreţinerea celor existente. Rezultatele metodelor moderne de construcţie a drumurilor.
2. Tarifele C. F. R.; cărbunele şi păcura; automotoarele. Automobilul şi calea ferată.
3. Armonizarea desvoltării reţelelor de căi ferate şi drumuri de toate categoriile.
4. Asigurarea navigaţiei la gurile Dunării şi desvoltarea navigaţiei pe restul ei; problema Dunării.
5. Problema porturilor şi desvoltarea navigaţiei maritime sub pavilion Român.
6. Problema tarifului telefonic.

Secţia IV-a: Chestiuni edilitare.

1. Mijloace practice de înfăptuire a sistematizării oraşelor.
2. Codul civil şi servituţile cerute de urbanistica modernă.
3. Controlul public în ceia ce priveşte construcţiile particulare.
4. Pavajele potrivite oraşelor noastre.
5. Problema lucrărilor publice.
6. Locuinţe populare.
7. Procurarea energiei electrice ieftine şi în abundenţă pentru oraşul Galaţi şi împrejurimi.

Secţia V-a: Păduri şi ape.

1. Perspective de viitor în valorificarea tehnică a lemnului românesc.
2. Problema apărării naţionale şi pădurilor de protecţie pe frontieră.
3. Corelaţia între economia forestieră şi cea agricolă-pastorală.
4. Pădurea în ameliorările funciare şi a reţelei hidrografice.
5. Valorificarea regiunilor inundabile şi ameliorarea terenurilor degradate.
6. Inundaţiile şi amenajarea cursurilor apelor.
7. Problema irigaţiilor în diversele regiuni şi navigabilitatea râurilor noastre.
8. Navigabilizarea Prutului — cale internaţională şi rolul său pentru ridicarea Moldovei întregite.

Secţia VI-a: Ocrotirea muncei româneşti.

1. Şomajul şi protecţia muncei naţionale, în agricultură, industrie, comerţ şi profesiunile libere.
2. Asigurările sociale.
3. Prevenirea accidentelor de muncă.

Secţia VII-a: Invăţământ technic.

1. Armonizarea învăţământului technic superior, mediu şi inferior.
2. Organizarea învăţământului technic superior.

3. Norme pentru întocmirea comunicărilor.

1. Comunicările vor trebui să fie remise cel mai târziu până la 1 August a. c. şi ele se vor trimite Secretarului general al Comitetului de lucrări la sediul A. G. I. R. Bucureşti.

2. Comunicările trebue să îndeplinească şi condiţiunea esenţială — ca să nu mai fi fost publicate.

3. In principiu, fiecare comunicare va fi cât mai concisă şi va cuprinde maximum 20 pagini, format ministerial, scris la maşină. Ea va fi în mod obligatoriu întovărăşită de un rezumat, care nu va întrece 5% din lungimea comunicării. Textul, de preferinţă dactilografiat sau scris foarte citeţ, va trebui să fie trimis în dublu exemplar; literile greceşti, simbolurile şi formulele matematice, vor fi cât mai clare.

La comunicările mai lungi de cât cele specificate mai sus, surplusul se va imprima pe contul autorului, sau se va reduce comunicarea la maximum admisibil, de către Comitetul de lucrări.

Desemnele, dacă există, vor trebui să fie desemnate cu tuş negru pe hârtie albă, iar fotografiile eventuale vor fi destul de clare pentru a fi reproduse fără retuşe.

4. Autorii comunicărilor care doresc a face extrase, vor menţiona aceasta. Extrasele se vor face pe contul autorului, de către Tipografia „Libertatea" telefon 3.03/75 Bucureşti şi se vor achita cu anticipare.

Preşedinte al Comitetului de lucrări

(ss) Ştefan Mihăescu

(ss) **N. Ganea,** Cezar Cristea şi N. Arcadian
Secretari Generali de lucrări

Moţiunile.

Al 11-lea congres al AGIR., ţinut la Braşov în Oct. 1932, a ajuns în urma comunicărilor făcute şi a desbaterilor ce au avut loc, la următoarele concluziuni:

Secţia II-a: Ape — Silvicultură.

5. Regimul silvic şi regimul apelor.

Având în vedere necesitatea regularizării cursului de apă, atât pentru prevenirea şi înlăturarea inundaţiilor, cât şi pentru utilizarea lor economică şi având în vedere relaţiunile dintre ape şi pădure, congresul exprimă următoarele deziderate:

1. Vegetaţia arborescentă exercitând o acţiune favorabilă asupra regimului apelor, e necesar să se menţină starea împădurită a basinelor de recepţie ale râurilor. In amenajarea pădurilor din aceste basine, se va urmări aplicarea principiului continuităţii şi exploatărilor silvice, ori cui ar aparţine proprietatea.

In realizarea acestui scop, se va duce o politică forestieră de îndrumare şi încurajare a proprietarilor de păduri pentru înfiinţarea de asociaţiuni forestiere.

2. Să se alcătuiască o cadastrare a basinelor de recepţie ale râurilor cu

indicarea felului de cultură, arătarea suprafeţii pădurilor de protecţie şi a terenurilor degradate.

3. Să se coordoneze activitatea tuturor serviciilor care urmăresc utilizarea şi ameliorarea cursurilor apelor, în vederea :

a) Intocmirii unui plan unitar general şi a studierii regimului apelor pe baza lui ;

b) determinării influenţii vegetaţiei arborescente asupra acestui regim ;

c) procurării fondurilor necesare pentru asigurarea continuităţii în executarea şi întreţinerea acestor lucrări.

4. In executarea lucrărilor de amenajarea cursurilor de apă şi ameliorarea terenurilor degradate, e necesar să se stimuleze şi să se organizeze iniţiativa tuturor proprietarilor interesaţi la existenţa unui bun regim al apelor pe cât posibil prin creiarea de sindicate şi asociaţiuni de ameliorare.

5. Să se dea o îndrumare raţională pentru folosirea şi exploatarea păşunelor alpine, evitându-se noui defrişări de păduri.

Referend, (ss) D. Grozescu

Coreferenţi : (ss) I. Andreescu-Cale
(ss) Eug. Vâlceanu

*

Prin Decizia Ministerială No. 15176/934 — s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat, până la 1 Iulie 1936, pe teritoriul com. Laloşiu Jud. Vâlcea.

*

Prin Dec. Min. No. 63761/934, s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat, cu excepţia raţelor şi gâştelor sălbatice, până la 1 Iulie 1935, pe teritoriul com. Bucerdea-Grănoasa, Crăciunelul de jos şi Petrisat din jud. Târnava Mică.

*

Prin Dec. Min. No. 100921/934, s'a oprit vânătoarea epurilor şi căprioarelor (ambele sexe) până la 1 Iulie 1935, pe teritoriul comunelor: Coşula, Copalău şi Dragşani Jud. Botoşani.

*

Prin Dec. Min. No. 39339/934 s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 1 Iulie 1936, pe teritoriul com. Lona de Jos Jud. Cluj. Această restricţiune nu se aplică teritoriului proprietatea D-lui Teleki.

*

Prin Dec. Min. No. 5737/934 s'a oprit vânătoarea epurilor, până la 15 Ianuarie 1936 pe terenul com. Ciacova-Timiş.

Prin Dec. Minist. No. 58931/934 — se interzice, până la noi dispoziţiuni, otrăvirea animalelor răpitoare cu blană, pe teritoriul Jud. Cluj.

Potrivit aceleiaşi Deciziuni, se interzice vânătoarea potârnichilor, în jud. Cluj, cu începere dela 1 Sept. a. c. până la 1 Sept. 1935.

*

Prin Decizia Ministerială No. 217635/933, s'a oprit vânătoarea epurilor până la 15 Ian. 1935, în pădurea Oasele din Judeţul Covurlui.

*

Institutul de Cercetări şi experimentaţie forestieră mulţumeşte pe această cale D-lui Ing. Subinspector George Minescu pentru următoarele donaţiuni făcute bibliotecii sale:

1) Revista Pădurilor, caetele 1, 3, 5, 7, 9, 11 şi 12 din anul 1928; 7, 11 şi 12/1924; 5, 6, 11 şi 12/923; 3 şi 10/922 şi 10, 11 şi 12/920.

2) Bouquet dela Grye A.: Guide du Forestier, VI-ème Ed., Paris 1870.

3) Goursand A.: Cubage et Estimation des bois, IV-ème Ed., Paris 1883.

*

Cercul de Studii forestiere al Inginerilor Silvici

Ing. Dr. V. Dinu: Structură economică — Economia forestieră.
Conferinţă ţinută la 25 Aprilie 1934.

Intr'o expunere amplă şi bine documentată, conferenţiarul analizează mai întâiu structura actuală economică în cadrul mondial, scoţând în relief cauzele cari au determinat schimbări importante în economia generală după războiu. Aceste cauze sunt: noua configuraţie geografică şi politică, progresele technicei, transformările sociale, noua structură a populaţiei. In toate domeniile de activitate economică s'au înregistrat modificări profunde. Multe din statele care înainte de războiu jucau un rol de căpetenie în exportul anumitor produse, au încetat după războiu de a mai fi exportatoare alte luându-le locul. Astfel, în exportul cerealelor, Rusia ocupa înainte de războiu locul întâilea şi România al patrulea. După războiu atât Rusia cât şi România îşi pierd aproape complet capacitatea de export în cereale, iar în locul lor se ridică statele de peste Ocean, care acaparează piaţa europeană. Cerealele ruseşti au reapărut pe piaţa mondială abia în ultimii ani, în urma imenselor investiţiuni făcute în agricultură de Soviete.

Mari transformări în structura economică au adus: criza din ultimii ani datorită fenomenului de supraproducţie, precum şi nouile idei politice şi sociale. O redresare economică pe plan internaţional nu se poate obţine decât prin eforturi colective, prin crearea de blocuri economice.

Economia forestieră capătă şi ea după războiu o înfăţişare nouă, datorită în primul rând schimbării hărţii Europei. Atât nevoile cât şi refacerea regiunilor distruse de războiu, au consumat mari cantităţi de lemn. Posibilitatea a fost depăşită, ceea ce a dat naştere la o intensificare a preocupărilor de ordin technic.

Conferenţiarul analizează pe rând toate etapele conjuncturii economice, ocupându-se în deosebi de problema debuşeurilor produselor forestiere. O serie de tablouri elocvente evidenţiază situaţia comerţului internaţional.

Conferinţa a fost urmată de discuţii, la care au luat cuvântul D-nii: Tr. Ionescu-Heroiu, Prof. M. Drăcea şi Iuliu Moldovan.

G. T. T.

Inginer Const. Dragu: Intreprinderea de Stat C. A. P. S.

Rezultatele atinse de Administraţia Pădurilor Statului în ultimii patru ani, în urma organizării dobândite prin legea din Aprilie 1930, se cer — faţă de controversele ce se întâlnesc în jurul activităţii acestei instituţii, — să fie exa-

minate cât mai amănunţit şi, mai ales, cât mai obiectiv. Această examinare a devenit astăzi şi mai necesară, de oarece legea privitoare la regiile autonome — care se aplică şi domeniului public forestier — conservă, în linii largi, principiile fundamentale ale vechei legi: regia şi autonomia.

In ce măsură aplicarea acestor două principii în valorificarea pădurilor Statului răspund intereselor culturale ale pădurii şi intereselor generale ale colectivităţii, trebue lămurită cu un ceas mai de vreme.

Conferinţa cu titlul de mai sus, ţinută de d-l C. Dragu la „Cercul de Studii Forestiere", în ziua de 2 Mai c., are, în primul rând, meritul de a fi atacat acest subiect.

Din numeroase aspecte ale subiectului — „Intreprinderea de Stat CAPS" — conferinţa s'a limitat la încadrarea instituţiei într'unul din sistemele economice. Şi, — cum era şi firesc, de altfel — conferenţiarul integrează fosta Casă Aut. a Pădurilor Statului (CAPS) în sistemul economiei dirijate.

Urmărind, apoi, sistemul economiei dirijate în administraţia şi gospodăria pădurilor, D-l C. Dragu a amintit cunoscuta ordonanţă a lui Colbert, lucrările ce au urmat propunerei silvicultorului Bremontier cu privire la împădurirea ţărmului Oceanului Atlantic, etc.

Mai departe, conferenţiarul face o interesantă serie de consideraţiuni asupra diverselor şcoli economice, stăruind asupra monopolului în Franţa şi România. A urmărit, apoi, formele sub cari s'a făcut în ţara noastră, exploatarea bunurilor şi a serviciilor publice, înainte şi după războiu.

Vorbind de legea comercializării din 1929, D-l C. Dragu a arătat că regia publică comercială capătă — pe baza acestei legi — o mare extindere, fiind apreciată ca cea mai potrivită. Legea administraţiei pădurilor din 1930 a imprimat şi patrimoniul forestier al Statului acest mod de exploatare.

In finalul expunerei, D-l Dragu a ajuns la concluzia că, în ultima vreme, Administraţia Pădurilor Statului s'a îndreptat „cu hotărâr către regimul monopolului de fapt, care putea să-i asigure mai bine veniturile aşteptate şi cari i se cereau cu insistenţă de Ministerul Finanţelor, sub presiunea nevoilor".

Ca susţinere a acestei afirmaţiuni, conferenţiarul a citat între altele, următoarele:

Convenţiă dintre CAPS şi Ministerul Finanţelor pentru aprovizionarea autorităţilor cu lemne de foc şi construcţie;

Convenţia dintre CAPS şi Ministerul de Interne, pentru aprovizionarea tuturor autorităţilor judeţene şi comunale cu lemne de foc şi de construcţie.

Sindicatul exportatorilor de lemne de foc, unde CAPS-ul, reprezentând Statul, ar avea un cuvând precumpănitor;

Preluarea în administraţie a pădurilor „Fondului Grăniceresc din Bistriţa Năsăud";

Incheierea unei convenţii pentru valorificarea lemnului din pădurile „Fondului Religionar din Bucovina", etc.

Generalizând constatările făcute asupra tendinţelor de monopolizare ale Statului român, D-l C. Dragu ajunge la concluzia că „de la economia

dirijată în care ne găsim noi şi până la economia dirijată din Rusia nu mai este decât un pas. Suprimând dreptul de proprietate prin colectivizarea folosinţei bunurilor, vom avea atunci, alături de un stat politic, un stat economic foarte puternic, mult mai puternic poate decât cel d'întâi".

Intrucât ultimele concluzii la care ajunge D-l C. Dragu, că fosta Casă Autonomă a Pădurilor Statului a dus o politică de monopol, nu corespund — după părerea noastră — realităţii, vom face în cele ce urmează câteva observaţiuni.

In susţinerea acestei afirmaţiuni, conferenţiarul a invocat contractele de aprovizionare cu lemne a autorităţilor, sindicatul de lemne de foc, etc. Faptele citate, credem că au fost greşit interpretate.

In primul rând, convenţia de aprovizionare dintre CAPS şi Minist. de Finanţe din Ianuarie 1933 nu a consacrat decât o stare de fapt, de oarece în 1932/33, — sub regimul liberei concurenţe — CAPS a acoperit 76% din lemnul de foc ce s'a procurat pe cale de licitaţie publică prin Oficiul Central de Licitaţii (O. C. L.), pentru autorităţi.

Deciziunea Ministerului de Finanţe, ca aprovizionarea autorităţilor cu lemne de foc să se facă exclusiv prin CAPS se mai explică prin neprezentarea furnizorilor la licitaţii, precum şi prin greutăţile financiare ale Statului. Efectele acestui sistem — care nouă ni se pare natural şi justificat — s'au tradus printr'o reducere a cheltuelilor dela capitolul „combustibil" şi prin comprimarea volumului de foc ce se consuma anual de instituţiile de Stat. Aceste consecinţe au condus la menţinerea sistemului de autoaprovizionare a Statului cu lemne şi pe anul 1934/1935.

Precizăm, că sus amintita convenţie se referă numai la lemnul de foc.

Cât priveşte convenţia cu autorităţile judeţene, a ceasta are un caracter temporar. Este vorba de lichidarea unei sume ce Ministerul de Finanţe datora judeţelor pe 1932 din fondul judeţean şi comunal. Pentru stingerea acestei datorii, CAPS a fost autorizat să furnizeze Prefecturilor lemne de foc şi constucţie, pentru o valoare egală, în comptul redevenţei ce este obligată a vărsa tezaurului.

Preluarea administraţiei pădurilor „Fondul Grăniceresc Bistriţa Năsăud", cumpărarea de materiale lemnoase dela „Fondul Religionar din Bucovina", cumpărarea de păduri etc., sunt fapte cari nu susţin concluzia D-lui C. Dragu că fosta Casă Autonomă a Pădurilor Statului a urmărit monopolul producţiei lemnului din România, întrucât lipseşte elementul fundamental al monopolului: deţinerea tuturor mijloacelor de producţie. Or, domeniul forestier al Statului şi pădurile grănicereşti nu reprezintă, la un loc, decât ⅓ din pădurile României.

Noi credem că tendinţele de conlucrare ale CAPS, cu alte instituţii proprietare de păduri, trebuesc privite ca începutul unei politice de naţionalizare a producţiei şi industriei forestiere româneşti.

In susţinerea tezei D-sale, conferenţiarul a citat şi Sindicatul Exportatorilor de lemne de foc (SEL) ca un instrument al politicei de monopol dusă de CAPS.

Lucrurile trebuesc şi aici restabilite. Sindicatul exportatorilor de lemne de foc s'a înfiinţat în toamna anului 1931, ca un organ corespunzător Societăţii ungare de import a lemnului (Vereinigte Holzimport, V. H. G.), căreia guvernul respectiv îi concensionase importul lemnului de foc. Cum din acel moment, plasarea lemnului în Ungaria necesita existenţa unui contract cu VEHAG, se înţelege uşor de ce s'a impus înfiinţarea unui organism care să reprezinte, pe de o parte exportatorii de lemne de foc faţă de societatea de import ungară, iar, pe de altă parte, să îndrumeze şi să supravegheze exportul astfel, ca el să se desfăşoare în limita contingentului ce se atribuise României.

Poziţia şi drepturile CAPS în acest sindicat sunt egale cu ale celorlalţi membri, controlul fiind un atribut al Ministerelor de Industrie şi Agricultură.

Asupra concluziei că organizaţia economică a României ar fi astăzi la „un pas" de economia sovietică, nu ne putem reţine a nu observa că D-l C. Dragu a comis o eroare de... apreciere.

Suprimarea dreptului de proprietate, colectivizarea muncei şi a forţelor de producţie nu reprezintă — după cum afirmă D-l C. Dragu — un simplu obstacol care ar putea fi înlăturat de la o zi, la alta. Ori câte transformări ar fi suferit în ultima vreme, în ţara noastră, noţiunea „dreptului de proprietate", noi credem că de la structura actuală a vieţei economice româneşti — oricât ar fi de dirijată — la economia sovietică este o distanţă ce nu se poate măsura cu.... pasul.

Gh. I. Ionescu

PAGINI MERCURIALE

BURSA LEMNULUI

Luna Mai, 1934

In ţară

Arad.

Preţurile în lei pe m³, ab vagon staţia Arad.

Stejar.

Frize scurt, 25 mm., 4—7 cm., 25—45 cm., cl. I	2.200
Frize scurte, cl. II, 25 mm., 4—7 cm., 25—45 cm.	1.700
Frize mijlocii, cl. I, 25 mm., 7—13 cm., 50—95 cm.	2.500
Idem, cl. II, 25 mm., 7—13 cm., 50—95 cm.	2.300
Frize lungi (oglindă) cl. I, 25 mm., 7—13 cm., 100 cm.	3.300
Idem, cl. II, 25 mm., 7—13 cm., 100 cm.	2.800
Frize, tangenţiale, cl. I, 25 mm., 7—13 cm., 100 cm.	3.000
Idem, cl. II	2.500

Frasin.

Cherestea netivită, grosime 7—10 cm.	3.000

Preţul lemnului de foc în luna Mai 1934, în lei pe vagonul de 10 tone, ab vagon staţia de încărcare.

	Fag	Stejar	Div. tări
Bucureşti-Nord	4.500	4.700	—
Făget	2.700	—	4.300
Deva	3.000	—	2.600
Moldova-Veche	2.700	—	4.300
Sibiu	3.000	2.800	—
Orăştie	2.200	—	—
Haţeg	2.500	—	—
Hunedoara	—	—	3.000
Sebeş	—	2.800	—
Craiova	4.500	—	4.000
Brăneşti	2.500	—	—
Mercurea-Ciuc	2.600	—	—
Caracal	3.500	—	—
Babeni-staţie	2.600	2.800	—

In străinătate

Nancy, 20 Mai 1934.

Preţuri medii, în fr. francezi, ab vagon staţia de încărcare, cotate la bursa din Nancy.

Scânduri de 26 mm.: cl. I, de la 21 la 32 cm., m² 14,50; cl. II-a 12,25; cl. III-a 7,25. Scânduri subţiri de 18 mm. (voliges), m² cl. I-a, 11,50; cl. II-a, 9; cl. III-a, 5.75; idem de 12 mm.: cl. I-a, 7.75; cl. II-a, 6.25; cl. III-a, 3.75. Scânduri de 26 mm. (cl. IV, cofrage), m²: 5.50.

Parchet de brad, geluit, cu lambă şi uluc, de 24 mm., pe m²: de 7/12 cm., cl. I, 17.50, cl. II, 15, cl. III, 11; dela 13 cm. în sus, cl. I, 17; cl. II, 14.50, cl. III, 10.50.

Leţuri (Lattes) 26×40, toate lungimele: 100 m. 25 fr. fr.; idem de 4 lungime, 100 m. 28 fr. fr.

Dulapi, bastings, grinzi, de la 3 la 7 m.; în picioare: 270 fr. fr. m³; idem, de l. 7,33 m. la 9 m., în picioare: 285 fr. fr. m³.

Căpriori, de la 3 la 7 m. (în picioare): 270 fr. fr. m³.

(După: **Le Bois et les Scieries de France**, Nr. 34/1934).

Viena, 9 Ma 1934.

Preţuri cotate pe m³ în schillingi austriaci, inclusiv impozitul pe cifra de afaceri, la bursa din Viena.

Lemn rotund	Trunchi	Buşteni	Celuloză	Pari de mină	Stâlpi de telegraf
Răşinoase.					
Molid cu 15% brad	18—21	14—71	13—15	11—13	—
Larice	—	25—28	—	—	—
Foioase (indigene).					
Fag	27—30	—	—	—	—
Stejar	50	—	—	—	—

Cherestea.

Molid şi brad[1]).

Cherestea de construcţie (Bauware) 44—48; Tâmplărie (Tischlerware) 78—90; Marfă de lăzi (Kistenware) 40—46; Rigle (Staffeln) 47—49; Grinzi (Kantholz) 46—48; Leţuri (Latten) 50—52.

1) Ab vagon staţiune din Austria-Superioară.

Marfă de export.

24 mm, de la 16 cm, cl. I şi II, sortare ital.	143 lirete;
24 mm, de la 16 cm, cl. III, sortare ital.	90 lirete;
24 mm, de la 8—15 cm, de construcţie, cl. III	79,50 lirete.

(ab Tarvis, frontieră).

Marfă de construcţie, îngustă 32 Pengoe (P.); idem, lată 42 P.; Leţuri şi rigle 46 P.; Marfă de construcţie de molid, cl. III 57 P.; Marfă de geluit, cl. I şi II 66 P.; Molid, 24 mm, marfă lată 69 P.

(ab frontieră, Hegyshalom).

Cherestea de foioase[2]).

Fag indigen, 26—100 mm. incl. 90—95 S. (Schillingi); Stejar indigen 100-115 S.; Anin 115—135; Dulapi de stejar 100—120 S.; Ulm 75—90 S.

(După **„Wiener Allg. F.-u. J.—Zeitung"**, Nr. 19/1934).

Buda-Pesta.

Preţul lemnului românesc pe piaţa ungară în luna Mai 1934. Baza 24 mm, preţurile în Pengoe, ab graniţă ungară.

Molid tâmplărie, fără Bw. 95—100; brad, cl. IV românească 45—48; molid, cl. IV românească 68—70; molid de construcţie 80—85; material de geluit 72—76; leţuri şi marele 42—46.

(După **„Magyar Fakerskedö"**).

Polonia.

Preţuri pe piaţa internă, pe m^3, ab vagon staţia de încărcare Polonia de Vest.

Răşinoase.

Trunchi uscaţi, fără cl. III, 60% cl. I	110 zloţi
Idem, 60% cl. I, marfă slabă	90 „
Idem, marfă pentru interior, 50% cl. I, 10% cl. III	80 „

Trunchi verzi — tăietură recentă.

Trunchi de export, circa 60%	75—85 „
Idem, circa 70%	90 „

(După **„Der Holzexport"**, Nr. 9/10, 1934).

2) Ab vagon, Viena.

Germania.

Preţuri medii în mărci germane pe m^3, loco pădure, realizate în luna Aprilie pe domeniile forestiere ale Statului.

Buşteni.

Fag, diam. 30—39 cm. (Prusia): 11,40; pin, diam. 25—29 cm. (Prusia): 17,52; molid şi brad, diam. 25—29 cm. 17,88.

Berlin.

Preţuri pe m^3 în mărci germane, ab vagon Berlin, în partizi de vagoane întregi.

Cherestea.

Brad: 95; stejar: 165; parchete de stejar (m^2): 5,50—5,75.

Cioplitură la dimensiuni comandate: 46.

(După comunicările d-lui Ataşat Comercial din Berlin).

P U B L I C A Ţ I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

D E C I Z I U N E

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

D E C I D E M :

A r t. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii F a t a S t r â m b u l u i, judeţul Someş, proprietatea comunei Strâmbul Baiuţului, în suprafaţă de 350 ha. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii R a c h i t a, judeţul Prahova, proprietatea D. Stăncescu, în suprafaţă de 68 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 2 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii S c o a b a C h e i i, judeţul Gorj, proprietatea Maria Albulescu, în suprafaţă totală de 14 ha. 0008 mp. Regim şi tratament : crâng cu 40 rezerve la ha. pe 7 ha. 6637 mp. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în un an. In restul de 6 ha. 3371 se vor extrage arborii doborâţi şi marcaţi.

A r t. I I. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

A r t. I I I. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

A r t. I V — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

A r t. V ş i u l t i m. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 39853/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurei Refeiu-Valea Arinului şi Dosul Hornului, judeţul Someş, proprietatea Simo Adalbert junior, în suprafaţă de 164 ha. 7500 m. p. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurei Hula Ibasfalau, judeţul Târnava Mică, proprietatea composesorat Ernea, în suprafaţă de 88 ha. 2000 m. p. Regim şi Tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamenttul pădurei Poiana şi Dragomire, judeţul Cluj, propiefatea bisericii Greco Catolice Tic în suprafaţă de 62 ha. 4500 m. p. Regim şi tratament : două serii de crâng la I-a se lasă 20 rezerve stejar la hectar şi se adoptă revoluţia normală de 40 ani la cea de a doua se face tăere rasă şi se adoptă o revoluţie de 20 ani.

d) Regulamentul pentru ezploatarea pădurei Dealul Hotarului, judeţul Satu Mare, propietatea comunei Tohat, în suprafaţă de 62 ha. 1500 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri rase (conversiune). Revolutia normală 100 ani, exploatarea în 30 ani.

e) Amenajamentul pădurei La Canepi, judeţul Târnava Mare, propietatea Bisericei Ev. Luterane, în suprafaţă de 55 ha. 4200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revolutia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

f) Amenajamentul pădurei Aminul Mic, judeţul Odorhei, propietatea comunei Porumbenii Mari, în suprafaţă de 20 ha. 0600 m. p. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revolutia normală 40 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Martie 1934, în cabinetul nostru.
Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.
No. 62095/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurei Petrani, judeţul Bihor, propietatea comunei Petrani, în suprafaţă de 132 ha. 9400 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani.

b) Amenajamentul pădurei Bavna, judeţul Satul Mare, propietatea comunei Dăneşti Chisar, în suprafaţă de 28 ha. 1900 m. p. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani.

c) Amenajamentul pădurei După Curte, judeţul Satul Mare, proprietatea comunei Fersig în suprafaţă de 25 ha. 3200 m. p. Regimul crâng cu 60 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurei La Grădini, judeţul Mureş, proprietatea Bisericei Reformate din comuna Cocoşi în suprafaţă de 10 ha. 0711 m. p. Regimul şi tratament crâng cu 50 rezerve la hectatr. Revoluţia normală 15 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă și situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziținni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 16 Martie 1934î în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 62099/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pentru exploatarea pădurii Sar, județul Satul Mare, proprietatea Comunei Odorău, în suprafață de 115 ha. 1000 m. p. Regim și tratament crâng cu 50 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Sobod Lighet, județul Sălaj, proprietatea Comunei Dindești, în suprafață de 90 ha. 9500 m. p. Regim și tratament crâng cu 30 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sar, județul Satu Mare, proprietattea Comunei Berindeu, în suprafață de 46 ha. 4000 m. p. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii Fantanita, județul Năsăud, proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Cepari, în suprafață de 34 ha. 3500 m. p. Regim și tratament crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziținni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 22 Martie 1934, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 62103/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurei „Bongord etc.", județul Mureș, proprietatea comunei Voivodeni, în suprafață totală de 105 ha. 7600 m. p. Regim și tratament : crâng cu 40 rezerve la ha. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurei „Miko", jud. Mureș, proprietatea Miko Mihail,

h) Amenajamentul pădurii P i r l i c h i o i u, seria XL ocol silvic Acadânlar, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă de 565 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani cu menţiunea ca până la epoca revizuirei să se ridice în plan şi să se întocmească amenajamentul definitiv.

A r t. I I. — Revizuirea Amenajamentelor de mai sus cu excepţia celor de

A r t. I I I. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă si-

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, efc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

A r t. I V. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

A r t. V ş i u l t i m. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Martie 1934, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.
No. 72447/934.

A r t. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamenttul pădurii F l o r e ş t i, judeţele Tutova şi Vaslui, proprietatea Statului, în suprafaţă de 4119 ha. 3000 m. p. Regim şi tratament Codru cu 3 tăieri succesive la 8 ani interval. Revoluţia normală 96 ani.

b) Amenajamentul pădurii F e r e d e e n i, judeţul Botoşani, proprietatea Statului, în suprafaţă de 317 ha. 2600 m. p. Regim şi tratament Codru cu trei tăieri succesive. Revoluia normală 84 ani. Revizuirea după 7 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii C a i r a c, judeţul Caliacra, proprietatea Ivan şi Hristu Andonof, în suprafaţă de 21 ha. 1700 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Z ă v o i u l N e t o t i, judeţul Prahova, proprietatea Moştenitorii Luca Elefterescu, în suprafaţă de 51 ha. 1500 m. p. Regim şi tratament crjng simplu. Revoluţia normală 5 ani, exploatarea în 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

A r t. I I. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor de la alin. b şi d. se va face după zece ani.

A r t. I I I. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

A r t. I V. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

A r t. V ş i u l t i m. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Martie 1934, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.
No. 72451/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Niculițel, județul Tulcea, proprietatea Statului, în suprafață totală de 11900 ha. 2100 m. p. Regimul : Secția de Codru : Seriile I, II, III și IV Codru cu 2 tăieri succesive și revoluția normală 80 ani în seria VIII de protecție cu exploatabilitate fizică. Secția de crâng, compusă din seriile V, VI, VII li se aplică exploatabilitate comercială cu revoluție normală 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bucova seria V-a, județul Romanați, proprietatea Statului, în suprafață de 119 ha. 5300 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pirislova seria IX, județul Tulcea, proprietatea Statului, în suprafață de 145 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 10 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Vancicauți, județul Hotin, proprietatea tovărășiei Vancicăuți, în suprafață de 24 ha. 4100 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani, exploatarea a 19 ha. 2400 m. p. se va face din 3 în 3 ani. Revizuirea după 12 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Banila, județul Storojinet, proprietatea D-nei Ecaterina Bohosievici, în suprafață de 19 ha. 6700 m. p. Se va efectua o răritură în cursul deceniului 1934—1942 fără a scădea consistența sub 0,8.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentului și Regulamentului de Exploatare de mai sus cu excepția celui de la alin. d. se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului etc au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Martie 1934, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 72455/934.

Art. I — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Acbunarul Mic Seria XII-a, pendinte de comuna Avdula, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafață totală de 576 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani cu mențiunea ca până la epoca revizuirei să se ridice în plan și să se întocmească amenajamentul definitiv.

b) Amenajamentul pădurii Damadas Seria XXVIII, pendinte de comuna Damadas, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafață totală de 544 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani, cu mențiunea ca până la epoca revizuirei să se ridice în plan și să se întocmească amenajamentul definitiv.

c) Amenajamentul pădurii Percean-Coru Seria XXII, pendinte de comuna Cahinlar, județul Durostor, proprietatea Statului, în suprafață totală de 738 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Cu mențiunea ca până la epoca revizuirei să se ridice în plan și să se întocmească amenajamentul definitiv.

d) Amenajamentul pădurii Damadas şi Masutlar, pendinte de comuna Masutlar, judeţul Durostor, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 544 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani. Cu menţiunea ca până la epoca revizuirei să se ridice în plan şi să se întocmească amenajamentul definitiv.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Martie 1934, în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 72459/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Brodina, proprietatea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, în suprafaţă de 8451 ha. 8000 m. p. Regimul Codru cu tăieri succesive în locuri potrivite, cu posibilitatea mixtă, cu revoluţia de 120 ani plus 10 ani pentru asigurarea regenerării suprafeţelor exploatate.

b) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Borăneasca, judeţul Ialomiţa, proprietatea Elena Dr. Emil Gheorghiu, în suprafaţă de 77 ha. 6200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Meles, judeţul Rădăuţi, proprietatea Iechiv Gadziuc, în suprafaţă de 37 ha. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 60 ani, exploatarea a 14 ha. 7400 m. p. în 4 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Manolache, judeţul Ilfov, proprietatea Aşezămintelor Brâncoveneşti, în suprafaţă de 33 ha. 9637 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

e) Amenajamentul pădurii Zeoaia, judeţul Odorhei, proprietatea Bisericei Unitare, în suprafaţă de 11 ha. 7907 m. p. Regim şi tratament crâng cu 80 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Hrebeneşti, judeţul Rădăuţi, proprietatea Parasca Focşec şi alţii, în suprafaţă de 10 ha. 7800 m. p. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 31 Martie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 72463/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii „Fetele-Neculele", judeţul R.-Sărat, proprietatea D-nelor Otulescu Milovanovici şi D-lui N. D. Ghermani, în suprafaţă totală de 466 ha. Regim şi tratament codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 90 ani, în 5 ani se va exploata 243 ha. Revizuirea după anul 1939.

b) Amenajamentul pădurii „Dosul Pietroiu", judeţul Someş, proprietatea composesoratului urbarial din comuna Poiana Blenchi, în suprafaţă de 152 ha. 5000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani exploatarea în 40 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii „Vânătorii Mari", judeţul Vlaşca, proprietatea Eveline Pencovici în suprafaţă totală de 21 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în un an.

Art. II .— Revizuirea amenajamentelor şi Regulamentelor mai sus menţionate cu excepţia celui dela aliniatul a se va face după 10 ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Aprilie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 73909/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Rinca Cuciumeni, Seria III-a, judeţul Vlaşca, proprietatea Statului, în suprafaţă de 547 ha. 3000 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Macarau. Seria IV-a, judeţul Vlaşca, proprietatea Statului, în suprafaţă de 457 ha. 1200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Surdeasca-Glodaneasca, judeţul Ialomiţa, proprietatea Bisericei Sft. Gheorghe, în suprafaţă de 34 ha 3400 m. p. Reghim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, pentru seria I-a şi 5 ani pentru seria II-a).

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Sârbi Măgura, judeţul Olt, proprietatea Primăriei Oraşului Slatina, în suprafaţă de 24 ha. 2500 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în un an.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziținni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Aprilie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 73913/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Slasoma, județul Mehedinți, proprietatea Statului, în suprafață de 244 ha. 0200 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajementul pădurii Liveni Mitropoliei, județul Dorohoi. proprietatea Statului, în suprafață de 226 ha. 6500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Amenajarea pădurii Băneasa de Baltă, seria XI, județul Vlașca, proprietatea Statului, în suprafață de 131 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 12 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Zăvoiul Tantova, județul Ilfov, proprietatea Maria N. N. Săveanu, în suprafață de 72 ha. 0518 m. p. Regim și tratament crâng simplu pentru 66 ha. 0668 m. p. și grădinărit pentru 5 ha. 9850 m. p. Revoluția normală 7 ani, exploatarea în 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Sacuia, județul Tutova, proprietatea Maria A. Pantazi, în suprafață de 63 ha. 04000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății, etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziținni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însarcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Aprilie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 73917/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Seaca, judeţul Dolj, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1328 ha. 8700 m. p. Regim şi tratament crâng compus cu 150 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dindiu, judeţul Baia, proprietatea statului, în suprafaţă de 497 ha. 5800 m. p. Regim şi tratament Codru cu trei tăieri succesive. Revoluţia normală 90 ani

c) Amenajamentul pădurii Colnic, judeţul Târnava Mare, proprietatea Bisericei Evanghelice luterane, în suprafaţă de 59 ha. 2700 m. p. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 40 ani.

d) Amenajamentutl pădurii Luncile Liveni, seria IV-a, judeţul Dorohoi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 23 ha. 4200 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 4 ani, exploatarea în 4 ani. Revizuirea după 4 ani.

e) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Codru Sârbi, judeţul Putna, proprietatea Dumitru Gh. Sclavone în suprafaţă de 14 ha. 3500 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 10 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare de mai sus cu excepţia celui de la alin. d. se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 4 Aprilie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu Strunga.

No. 73921/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Amenajamentul pădurii Chizdia, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Chizdia, în suprafaţă de 203 ha. 2900 m. p. Regimul şi tratamentul codru cu 3 tăieri succesive. Revoluţia normală 84 ani, exploatarea în 84 ani.

b) Amenajamenttul pădurii Hendel Mic şi Cere Vii, proprietatea Văd. Albert Farcaş, Albert Farkaş, Farkaş Ştefan şi Farkaş Blasius, în suprafaţă de 129 ha. 8100. Regimul şi tratamentul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Pruneni şi Teoltiur, judeţul Someş, proprietatea Dr. Ednard Abrudbanyay şi minorele Catalina, Iudita şi Agneş Abrudbanyay, în suprafaţă de 43 ha. 1500 m. p. Regim şi tratament crâng cu 20 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 17 ani.

d) Amenajamentul pădurii Chechеs, judeţul Timiş Torontal, proprietatea comunei Checheş, în suprafaţă de 83 ha. 8900 m. p. Regimul şi tratamentul crâng cu 50 rezerve la hecttar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Aprilie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.

No. 87331/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare revizuit al pădurii Valea Ialomicioarei, judeţul Dâmboviţa, proprietatea C. N. Vasiliu-Bolnavul, în suprafaţă totală de 5918 ha. din care 3593 ha. pădure curată. Regimul: 5 serii de raport tratate în codru cu tăieri rase, cu o revoluţie normală de 80 ani şi o serie de protecţie dealungul şoselei Târgovişte Sinaia tratată în Codru grădinărit.

Revizuirea regulamentului menţionat mai sus se va face după zece ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare, se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest regulament, referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiul respectiv şi articolul adiţional anexat sunt executorii.

Art. IV şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 28 Aprilie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 90479/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Şoimari Atârnaţi, judeţul Prahova, proprietatea Elena Căpitan Georgescu şi Avocat Gh. Vlaiculescu în suprafaţă de 10 ha. 0300 m. p. Regimul şi tratamentul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în un an.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Setrareni, judeţul Botoşani, proprietatea Maria Gheorghiu, în suprafaţă de 34 ha. 5000 m. p. Regimul şi tratamentul crâng simplu. Revoluţia normală 24 ani, exploatarea în 12 ani.

h) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Solonet, judeţul Iaşi, proprietatea Gh. Tutoveanu, în suprafaţă de 33 ha. 1376 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 şi 15 ani, exploatarea în 5 şi 15 ani. Pentru Seria I-a revoluţia şi perioada de exploatare sunt de 5 ani, iar pentru seria II-a este de 15 ani.

i) Amenajamentul pădurii Calea Mare, judeţul Bihor, proprietatea Composesoratului Urbarial Calea Mare, în suprafaţă de 47 ha. 0628 m. p. Regim şi tratament crâng cu 100 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani.

j) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Dealul Glodului, județul Sălaj, proprietatea Andrei Recey, în suprafață de 57 ha. 5500 m. p. Regimul și tratamentul codrului cu 40 seminceri la hectar, Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 40 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor și Regulamentelor de Exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziții prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Aprilie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 90487/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Pausești, județul Iași, proprietatea M. D. Sturza, în suprafață de 3265 ha. Regim și tratament : 4 serii de crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ususau Cremenistea, județul Timiș Torontal, proprietatea comunei Ususău, în suprafață de 201 ha. 4300 m. p. Regim și tratament codru cu 2 tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea se va face în anul 1939.

c) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Harsa, județul Prahova, proprietatea V. M. Cogălniceanu, în suprafață de 129 ha. 5550 m. p. pădure și 32 ha. 9250 m. p. poeni. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 4 ani.

d) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Curaturi-Notig, județul Sălaj, proprietatea Coloman Mezei, în suprafață de 57 ha. 5800 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

e) Amenajamentul pădurii Târgul Ciorilor, județul Satu Mare, proprietatea Composesoratului Recea, în suprafață de 50 ha. 7400 m. p. Regim și tratament crâng cu 60 rezerve gorun la ha. Revoluția normală 40 ani.

f) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Patulul trupul Dosul Salciei județul Buzău, proprietatea Const. Teodorescu, în suprafață totală de 15 ha. 0354 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în trei ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate — cu excepția celui de la alin. b. — se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietății etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 7 Mai în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.
No. 95823/934.

Art. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul pentru exploatarea pădurii Cuzap, judeţul Bihor, proprietatea Iuliu Schwartz, în suprafaţă totală de 766 ha. 7800 m. p. Regim şi tratament codrul cu tăieri succesive. Revoluţia normală 80 ani.

b) Amenajamentul pădurii Tarnea şi Tura, judeţul Sibiu, proprietatea comunei Galeş, în suprafaţă de 556 ha. 0800 m. p. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani.

c) Amenajamentul pădurii Gorovei, judeul Dorohoi, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 220 ha. 3500 m. p. Regim şi tratament crâng cu 150 rezerve stejar la ha. Revoluţia normală 35 ani.

d) Amenajamentul pădurii Popa, judeţul Sibiu proprietatea Bis. ev. luth. în suprafaţă de 29 ha. 6400 m. p. Regim şi tratament crâng cu 40 rezerve gorun la ha. Revoluţia normală 30 ani.

e) Amenajamenttul pădurii Venheghiu, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului de pădure din comuna Sâncraiul Silvaniei, în suprafaţă de 87 ha. 3800 m. p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii Codru Mare, jud. Mureş, proprietatea comunei Gorneşti, în suprafaţă de 45 ha. 8700 m. p. Regim şi tratament crâng cu 50 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

g) Amenajamentul pădurii Cuejd, jud. Mureş, proprietatea Czako Iosif şi 3 soţi, în suprafaţă totală de 41 ha. Regimul : 2 serii de crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani la seria I-a şi 10 ani la seria II-a.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 7 Mai 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.
No. 95831/934.

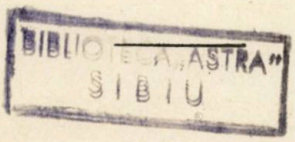

*

Inginer antreprenor autorizat, angajez întocmiri de amenajamente pentru exploatare de păduri, planuri de decauville industriale, precum şi orice alte lucrări technice de măsurare, parcelare a terenurilor, etc.

Adresa :

COLOMAN WILDE, inginer silvic diplomat

Haţeg, Jud. Hunedoara.

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: Stinghe V.

Membrii:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1934:

Preşedinte: Georgescu P. C.

Vice-Preşedinţi: Drăcea M., Ioan P.

Secretar general: Ionescu A.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Vâlceanu Eug., Emanoil C. C.

Membrii:

Antonescu P.
Bunescu M. C.
Caragea N. N.
Ciurileanu D.
Drâmbă D.
Eliescu A.
Florescu M. P.
Lazăr H.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Rodoteatu St.
Sburlan D.
Ştefănescu-Suhăţeanu M.
Stinghe N. V.

Cenzori: Sculy X., Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

I 24876

2022

ANUL XLVI, Nr. 7 IULIE, 1934

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii:

Insemnări dendrologice . . . . . *Dr. C. Georgescu*

Referate — Comentarii:

Aparatul forestier universal al D-lui Schramek . *G. T. Toma*
O erezie . . . . . *Horia Manole*
Competență și atribuțiune . . . . . *Tr. Ionescu-Heroiu*

Cronica:

Excursiunea studenților Facultății Forestiere din Varșovia, în România. — Conferințe.

Recenzii — Revista revistelor — Necrolog: X. K. Sculy — Soc. «*Progresul Silvic*»

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVI-e Année. No. 7 Juillet 1934 | XLVI. Jahrgang. Nr. 7 Juli 1934

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes

Quelques remarques dendrologiques . . . . . *Dr. C. Georgescu*

Rapports-Commentaires :

Un appareil forestier universel . . . . . *G. T. Toma*
Une hérésie . . . . . *Horia Manole*
Compétence et attribution . *Tr. Ionescu Heroiu*

Chronique — Récensions — Revue des revues — Nécrologe. — Société «Progresul Silvic

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Dendrologische Bemerkungen . . . . . *Dr. C. Georgescu*

Mitteilungen :

Ein forstliches Universalinstrument . . . . . *G. T. Toma*
Eine Häresie . . . . . *Horia Manole*
Befugnis und Zuständigkeit *Tr. Ionescu-Heroiu*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nekrolog — Forstverein «Progresul Silvic».

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

-27878

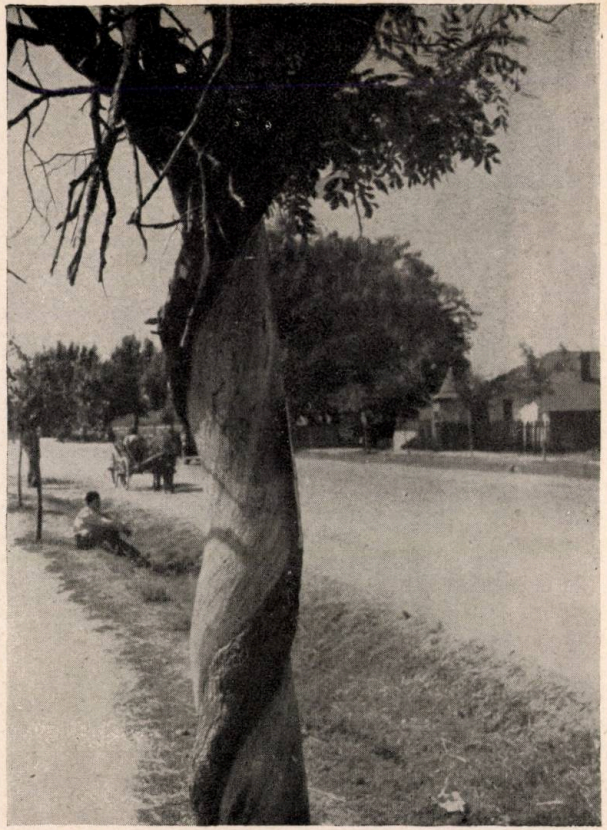

Clişee Ilie C. Demetrescu

Ulm şi frasin intim concrescuţi pe toată lungimea trunchiului. Ulmul s'a uscat de „boala ulmilor" ; frasinul continuă a vegeta

Orme et frêne intimement soudes sur toute la longueur du tronc. L'orme est mort à cause de la „maladie des ormes ; le frêne est encore en état de végétation.

Dicht zusammengewachsene Ulme und Esche auf der ganzen Länge des Schaftes Die Ulme ist der „Ulmensterben" erlegen ; die Esche wächst weiter.

Clișeu A. Haralamb

Arboret natural de larice pe muntele Zăganul.

Peuplement naturel de mélèze sur la montagne Zăganul.

Natürlicher Lärchenbestand auf dem Berge Zăganul.

- IUL. 2005

S T U D I I

INSEMNARI DENDROLOGICE

de Dr. C. GEORGESCU

Aceste însemnări au ca scop să pună în discuţiune câteva chestiuni referitoare la răspândirea speciilor lemnoase indigene şi exotice din flora ţării. Materialul cuprins în rândurile ce urmează poate servi ca document pentru alcătuirea florei forestiere a ţării din punctul de vedere al necesităţilor economiei silvice.

Expunerea se va face pe specii, rămânând ca mai târziu să trecem la studiul critic al asociaţiunilor plantelor lemnoase.

Ginkgo biloba L.

Arbore de mărimea I., originar din China şi Japonia, este cultivat pentru portul său frumos şi frunzele sale decorative cu totul deosebite de ale celorlalţi arbori. Până în anul 1899 nu s'au cunoscut exemplare decât în stare cultivată şi abia la această dată s'a descoperit în Munţii din Vestul Chinei staţiunea sa naturală, unde este endemic.

La recoltarea de material pentru herbarii se va avea în vedere polimorfismul frunzelor sale; pe lujerii lungi frunzele sunt alterne, mari, puternic bilobate; pe lujerii scurţi, frunzele stau îngrămădite în buchete şi sunt slab lobate. Coloraţia de toamnă a frunzelor de un galben-deschis împrumută arborelui în acest anotimp un aspect decorativ, din care motiv se cultivă în parcuri.

Sămânţa sa lung pedunculată se aseamănă cu o drupă, având un înveliş extern cărnos şi în interior un sâmbure de forma celui de prună. Invelişul extern este la început verzui, apoi gălbui cu miros pătrunzător, rânced şi gust neplăcut. Conţinutul sâmburelui prăjit este comestibil.

39750

Este un arbore dioic şi deci produce seminţe numai când se află la un loc indivizi femeli şi masculi. In multe grădini botanice s'au produs prin altoire indivizi monoici cu unele ramuri femele şi altele mascule. Pentru altoire se pot lua ramuri dela indivizi femeli şi altoi pe indivizi masculi sau chiar viceversa.

Acest arbore este cultivat la noi cu succes în grădini botanice şi parcuri. Staţiunea cea mai favorabilă de cultură este în partea inferioară a subzonei fagului şi mai ales în regiunile mai calde ale ţării.

In Câmpia Munteniei cu un climat aspru suferă mai ales în primii ani de temperaturile minime, cari îi provoacă degerarea vârfurilor lujerilor anuali.

In parcuri se cultivă cu succes în locuri ferite de curenţii reci, de iarnă, aflate la adăpostul unor plantaţiuni sau construcţiuni. Suportă un adăpost lateral, din care motiv se poate cultiva în ochiurile libere din boschetele de arbori. Se desvoltă însă bine, numai când găseşte în cursul desvoltării sale lumină suficientă. Suferă de secetă.

Beissner ne recomandă să cultivăm arbori numai din sămânţă; indivizii proveniţi din butaşi, dobândesc un port neregulat.

Seminţele căzute jos, din cauza învelişului lor cărnos moale, constituesc un pericol pentru circulaţia pietonilor, fapt nu îndeajuns de relevat în literatură. De regulă, având în vedere inconvenientul semnalat, se va evita cultura sa ca arbore de alei. Desigur că s'ar putea utiliza în acest scop indivizi masculi, însă cum plantaţiunile de alei se fac cu arbori tineri, la indivizii proveniţi din sămânţă nu putem recunoaşte, până la vârsta maturaţiei, sexul. Exemplarele de Ginkgo se vor planta în mijlocul peluzelor.

In Bucureşti acest arbore se cultivă de aprox. 30 ani; se găsesc exemplare prin unele grădini particulare şi în grădina Botanică, de aproximativ 10—12 m. înălţime. In grădina Botanică dela Cotroceni fructifică abundent.

Se mai găsesc exemplare de Gingko în toate parcurile mari din ţară şi mai ales din Transilvania : Casa Verde, Gurghiu, etc. In ultimul timp se cultivă în pepinierele silvice de la Turda şi Ţigăneşti (Ilfov) etc., astfel că este de aşteptat ca cultura sa să fie extinsă în ţară.

Taxus baccata L. (Tisa)

Tisa este o specie de diseminație, răspândită în tot lungul Carpaților pe o fășie destul de îngustă de o parte și de alta a coamei principale. Stațiunile sale, destul de rare, sunt localizate în munții Maramureșului, Rodnei, Bărgăului, Bucovinei, Călimani, Bistriței incl. culmea Rărău—Stânișoara, Gheorghenilor, Gurghiului, Ceahlău, Tarcău și Tărhăuș, Bretcului și Ciucului, Buzăului, Bârsei incl. Piatra Craiului, Făgăraș, Lotrului și Cibinului, Sebeșului, Parâng, Retezat, Vulcan, Godeanu-Tarcului, Cernei, Semenicului, Almașului, Poiana Ruscăi și în fine în Munții Bihor și Apuseni. Din o serie de munți lipsește: Hârghita, Barolt, Țibleș, Zarandului, Codrului, Meseșului, Bacului etc.; desigur că din culmile înalte ale Hârghitei sau Tibleșului a fost exterminată (Fekete).

Diferite denumiri de localități, de culmi, ape, ne arată că poporul a dat o deosebită atențiune acestui arbore. Prin țara noastră își află limita estică a arealului său de răspândire. Este interesant că în lungul acestei linii de limită devenind extrem de rar a fost folosit ca reper, după cum ne arată denumirile de localități de la poalele Carpaților către Est, Sud și Vest: Tisăuți (jud. Suceava) Tisa (sat Colibași jud. Bacău) Tisău (jud. Buzău), Tisa (sat Apostolache jud. Prahova), Tisa (sat Olănești, jud. Vâlcea) Tismana, Tisovița (Caraș, pe Dunăre) Tisa (jud. Arad). Asupra celorlalte denumiri toponimice nu stăruim; o asemenea listă aflăm în lucrarea lui Fekete.

In afara limitei estice semnalate mai sus, tisa mai prezintă și alte limite de răspândire și anume la Vest către câmpia Tisei și în Centrul Ardealului către „Câmpia".

Tisa, după cum ne-o dovedesc numeroase mărturii (toponimia, materialul de tisă întrebuințat la confecționarea obiectelor casnice, vase pentru stâne și material gros aflat în unele construcțiuni vechi, etc.) a fost înainte mult mai răspândită decât astăzi în pădurile noastre. Dispariția ei nu se datorește numai extracțiunei nemiloase practicate în delict de locuitori ci și practicării exploatărilor rase pe întinderi mari, în urma cărora exemplarele tinere de tisă aduse brusc la lumină se usucă.

Acest arbore se menține în o proporție mai ridicată în masivele mari păduroase neexploatate. Așa se explică că se găsește frecvent în Munții dintre Transilvania, Maramureș, Bucovina și

Moldova, unde sunt încă păduri întinse în bună parte neexploatate. S'a mai putut menţine până în zilele noastre sub formă de indivizi izolaţi în locurile greu accesibile şi mai ales în locurile umbroase dintre stânci sau sub arboretele de pe stânci. In Munţii Apuseni şi Carpaţii meridionali, unde Tisa a fost extrasă în un mod intensiv majoritatea staţiunilor sale sunt legate de stânci, de ex.: pe Vulcan — lângă Abrud (Fekete), Dealu Negru—Băiţa—Bihor (Fekete), Piatra Craiului (Fekete), Bucegi, etc.

Locuri foarte propice pentru menţinerea Tisei sunt cheile, de ex.: Cheile Turzii, Intregald, Poiana şi Remetea în Munţii Apuseni, Prăpastia în Piatra Craiului (Fek.) Cheile Argeşului (Antonescu), etc.

In literatură sunt citate numeroase staţiuni de Tisă; datorită modului său de diseminaţie prin păsări, ne putem aştepta ca oricând să apară în puncte noi. In adevăr, plantele diseminate de păsări se găsesc răspândite în staţiuni izolate, uneori la distanţe mari unele de altele, fără legătură directă teritorială.

Tisa îşi datoreşte existenţa sa până astăzi, cu toate decimările practicate, faptului că după tăere lăstăreşte puternic, chiar când este sub masiv. Exemplarele, ce se găsesc astăzi prin păduri, afară de mici excepţiuni, sunt tinere şi fiind rezultate din tăeri se prezintă cu numeroase tulpini, formând tufe.

Acelaş aspect îl capătă şi exemplarele, cari fără ca să fi fost tăiate au crescut din tinereţe la lumină în poeni sau pe locuri stâncoase; aceşti indivizi formează din tinereţe mai multe tulpini şi rămân în stare arbustivă.

Literatura noastră este foarte săracă în date asupra arborilor noştri monumentali, între cari trebuesc trecute şi exemplarele bătrâne de tisă. In Fekete aflăm menţionate: un exemplar de 1 m. diametru (la 1,30 m. de la sol) pe Obârşia Rebri (munţii Rodnei) un alt exemplar în diamtru de 0,65 cm. (la 1,30 m. de la înălţ. pieptului) şi o înălţime de 24 m. la Domeniul Banffy (în apropiere de Gurghiu; noi am aflat un exemplar în diametru de 0,50 cm. şi 12 m. înălţime cu un port svelt, conic, la M-rea Neamţ.

In arboretul de tisă descoperit de curând de D-l ing. O. Witting în Munţii Făgăraş pe Valea Arpaşului Mare pe versant vestic şi nordvestic, aflat la o altitudine de 1100—1450 m. se găsesc, în amestec cu fagul bradul şi molidul, exemplare de diametre de 50—90 cm. (la 1,30 m. de la sol) şi înălţimi de 15 m. Exempla-

rele bătrâne au vârful rupt şi coronamentul neregulat prezentând acelaş aspect ca acelea din renumitul arboret de la Paterzell (Bavaria), atât de citat în literatura silvică.

Tisa, asemenea bradului, este un asociat al fagului, fără ca însă să aibă un caracter de constanţă, după cum ne-o dovedeşte localizarea sa în masivele păduroase din lungul coamei principale a Carpaţilor şi a Munţilor Apuseni. Majoritatea staţiunilor sale în masive se găsesc în pădurile de foioase în amestec cu răşinoase (fag+brad, fag+brad+molid) caracterul de permanenţă al acestor arborete asigură bine existenţa tisei, pe când în pădurile pure de molid cataclismele şi exploatările pot aduce întreruperea permanentă sau mai îndelungă a masivelor şi odată cu aceasta şi dispariţia tisei.

In văile profunde ale Munţilor Almaş tisa scoboară până la nivelul pădurilor de stejar împreună cu fagul; pe aceste văi se creiază, datorită umidităţii permanente a aerului şi climatului dulce de iarnă, insule floristice cu caracter oceanic, bogate în ferige şi alte plante de umbră, dintre cari tisa ca element al florei oceanice nu lipseşte.

Se pare că prezenţa tisei în aceşti munţi este legată în oarecare măsură de calcar; mai curând însă credem că în masivele calcaroase formându-se văi profunde cu aspect de chei, acestea oferă tisei condiţiuni prielnice de desvoltare.

In Fekete (pg. 65 şi următoarele) aflăm o listă cu staţiunile Tisei din Ardeal, iar în lucrarea D-lui Antonescu sunt centralizate toate staţiunile de tisă citate de autorii români din Vechiul Regat aşa încât aci nu mai consider necesar a reveni asupra lor. Menţionez numai că în harta de răspândire a tisei întocmită de D-l G. Antonescu după Fekete, lipsesc unele staţiuni importante de ex. acelea din jurul Oraviţei, din bazinul Nerei, dela Cheile Turzii etc., cari în harta originală a ultimului autor se găsesc figurate.

BIBLIOGRAFIE

Antonescu G.: Contribuţiuni la studiul distribuţiei geografice a coniferelor din România.

Beissner-Fitschen: Handbuch der Nadelholzkunde.

Fekete L.-Blattny T.: Die Verbreitung der forstlich wichtigen Bäume und. Sträucher im Ung. Staate.

Enculescu P.: Zonele de vegetaţie lemnoasă din România.

Pae F.: Pflanzengeographie von Rumänien, Halle 1919.

Willkomm: Die Forstliche Flora.

Witting O.: Un arboret de Tisă în Munţii Făgăraşului. Rev. Pădurilor 1931 No. 10—11.

Quelques ramarques dendrologiques.

Dans le présent article on s'occupe de la distribution géographique de Taxus baccata, comme essence forestière indigène, aussi que des endroits où se trouve cultivée la Ginko biloba.

On rencontre cette dernière essence dans les contrées chaudes du pays, c'est-à-dire dans la partie d'au dessous de la zone du hêtre. Dans la plaine de la Valachie, dont le climat est extrême, on a fait des belles expériences dans les parcs, en obtenant même une abondante fructification. Comme arbres à décorer les allées, on recomande seulement les individus masculles, parceque les fruits charnus des exemplaires femelles, une fois tombés par terre, constituent un danger pour les piétons.

Taxus baccata est une espèce de dissemination, répandue tout le long des Carpathes, dans deux bandes assez étroites, situées sur les deux versants de la crête principale. Beaucoup de noms des localités, des chaînes des montagnes, des eaux, montrent que le peuple a accordé une attention spéciale à cet arbre. Il se maintient aujourd'hui dans les massifs forestiers non exploités, dans les gorges des montagnes et sur les terrains rocheux peu accessibles.

On fait mention de quelques exemplaires monumentales et on indique un peuplement de Taxus, découvert récemment, dont l'aspect est bien semblable à celui de Peterzell en Bavière.

Dendrologische Bemerkungen.

Verfasser vorstehenden Aufsatzes macht Mitteilung über die geographische Verbreitung der Eibe, wobei er sich auf ihr natürliches Vorkommen als forstliche Holzart beschränkt. Gleichzeitig macht er Angaben über die Örtlichkeiten, in welchen Ginkgo biloba sich kultiwiert vorfindet.

Letzterer Holzart begegnet man in den wärmsten Lagen des Landes, d. h. in demjenigen Teil, welcher der Buchenzone unterlagert ist. In der walachischen Tiefebene mit ihrem extremen Klima wurden in verschiedenen Parks bemerkenswerte Versuche gemacht, welche sogar reiche Fruchtenwickelung zeitigten. Als Zierbaum werden nur männliche Individuen empfohlen, weil die fleischige Frucht der weibliche Exemplare, nachdem sie auf den Boden gefallen sind, für die Fussgänger gefährlich werden könnten.

Die Eibe findet sich eingesprengt im ganzen Verlauf der Karpathen und zwar in zwei Streifen von geringen Ausmaasen, welche auf den beiden Abhängen des Hauptkammes gelegen sind. Viele Ortsnamen und solche von Bergketten und Wässern lassen erkennen, dass das Volk dieser Holzart eine besondere Aufmerksamkeit zu Teil hat werden lassen. Heutzutage findet man die Eibe in noch unberührten Beständen, in Bergschluchten und im felsigem, wenig zugänglichen Gelände.

Einige als Naturdenkmäler besonders bemerkenswerte Exemplare werden angeführt. Desgleichen wird Erwähnung eines jüngstentdeckten Eibenbestandes getan, welcher jenem in Peterzell (Bayern) an die Seite gestellt werden kann.

REFERATE — COMENTARII

APARATUL FORESTIER UNIVERSAL AL DOMNULUI SCHRAMEK

de Ing. G. T. TOMA

D-l Titus Schramek, conductor silvic şi topometru din C.-Lung (Bucovina), a inventat şi construit un aparat cu care se pot face, în mod expeditiv şi cu destulă precizie pentru nevoile practicei, aproape toate operaţiunile dendrometrice mai importante precum şi operaţiunile auxiliare de topografie.

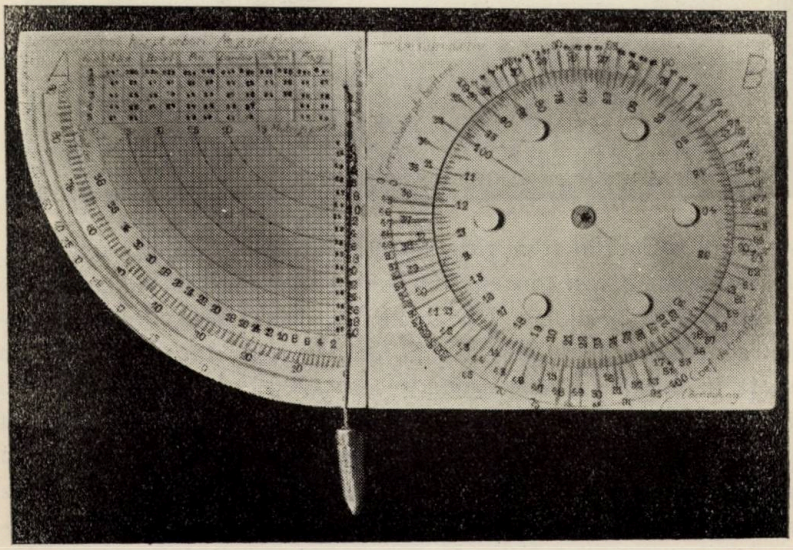

Aparatul constă din trei părţi: un dendrometru (A), un disc de cubaj (B) şi un disc pentru calculul valorilor naturale ale liniilor

trigonometrice (C). Fiecare din aceste părţi e construită pe câte o placă de celuloid şi toate aceste plăci sunt lipite pe o scândurică de lemn de 7 mm. grosime, 6 cm. lăţime şi 12 cm. lungime. Forma scândurelei este cea din fotografia alăturată: ur pătrat împreunat cu un sector circular.

1. Prima parte a aparatului (A) are în spre marginea superioară o mică tabelă cuprinzând coeficienţii de formă ai fusului şi ai arborelui întreg pentru molid, brad, pin, larice, stejar şi fag, în funcţie de clasa de fertilitate (5 clase). Sub această tabelă se găseşte un sector de un sfert de cerc, care are cele două raze perpendiculare divizate în câte 40 de părţi egale prin nişte linii paralele ce împart toată suprafaţa acestui sector în pătrăţele cu latura de 2 mm.

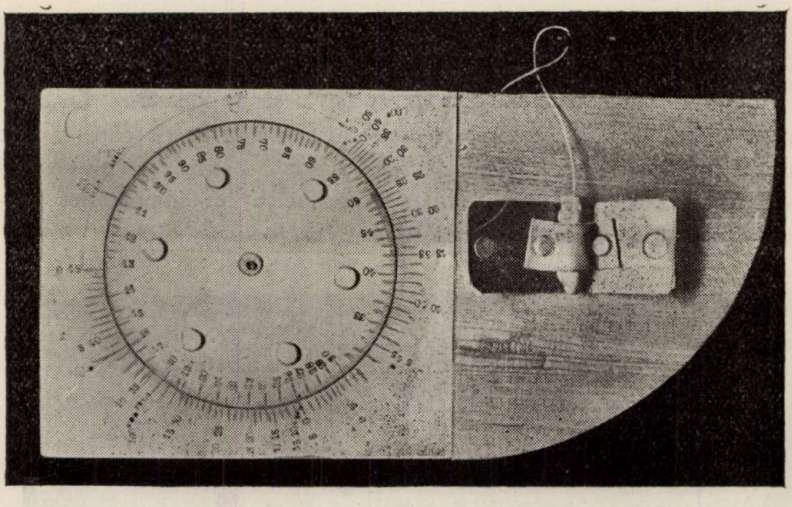

Din centrul sectorului şi cu raze variind din 10 în 10 mm. sunt trasate mai multe arcuri concentrice. Tot în centrul sectorului se găseşte fixat un fir cu plumb. Diviziunile depe raza orizontală a sectorului sunt numerotate din 5 în 5, iar cele depe raza verticală din unitate în unitate. Liniile scoborîte paralel cu raza verticală (din 2 în 2 mm.) împart arcul sectorului în 40 de părţi inegale, cari sunt numerotate din 2 în 2 în sensul mersului acelor unui ceasornic. In afară de acest sector, se mai găsesc încă 2 arcuri (de un sfert de cerc) concentrice, primul divizat în 90 de părţi egale, fiecare diviziune corespunzând unui grad sexagesimal, iar al doilea divizat în părţi inegale numerotate dela 1 la 50.

Cu această parte a aparatului se pot face următoarele operaţiuni:

1. Măsurarea unei pante, în grade sexagesimale.
2. Reducerea la orizont a unei distanţe înclinate.
3. Determinări indirecte de înălţimi, dela orice distanţă.

1. Pentru determinarea pantei unui aliniament, operatorul fixează mai întâiu la un capăt al aliniamentului un jalon, căruia îi face un semn la înălţimea ochilor cu o cretă colorată; apoi din celălalt capăt vizează jalonul la înălţimea semnului, ţinând aparatul de o ureche de piele fixată pe partea opusă (în această ureche stă fixat şi firul de plumb în timpul când nu utilizăm aparatul). Vizarea se face pe muchia de sus. Inclinăm apoi puţin aparatul, astfel ca firul cu plumb să se fixeze în una din crestăturile ce se găsesc în acest scop pe marginea sectorului. Pe arcul cu diviziuni în grade sexagesimale cetim în dreptul firului panta. Cetirea se poate face cu o aproximaţie de 15′.

2. Pentru reducerea la orizont a unei distanţe înclinate, operăm exact ca mai sus. Cetirea se face în modul următor: Căutăm pe raza orizontală a sectorului diviziunea care corespunde distanţei înclinate; ne coborîm pe linia verticală ce pleacă din dreptul acestei diviziuni până ce întâlnim firul; urmărim apoi din acest punct linia orizontală corespunzătoare, spre dreapta, şi cetim pe raza verticală a sectorului distanţa redusă la orizont. Cetirea se poate face cu aproximaţie de jumătate de metru.

3. Pentru a determina înălţimea unui arbore, alegem un loc potrivit, de unde se vede bine şi vârful şi baza arborelui, şi măsurăm distanţa orizontală (sau pe cea înclinată reducând-o apoi la orizont în modul arătat mai sus). Vizăm apoi vârful arborelui. Cetirea înălţimii se face în modul următor. Căutăm pe raza verticală a sectorului diviziunea corespunzătoare distanţei orizontale până la arbore şi urmărim linia orizontală ce pleacă dela această diviziune până ce întâlnim firul; din acest punct urmărim în jos linia verticală corespunzătoare, până la arcul sectorului, unde cetim înălţimea. Cetirea aceasta ne dă înălţimea cuprinsă între planul orizontal ce trece prin ochiul nostru şi vârful arborelui. E nevoie deci să mai facem o vizare la bază. Această a doua cetire se adună sau se scade din prima, după cum ochiul nostru se găseşte mai sus sau mai jos de baza arborelui.

Când distanța orizontală până la arbore e de 20 m., cetirea înălțimii se face direct pe arcul cel mai exterior cu diviziuni numerotate dela 2 la 50.

Aproximația cu care se pot face cetirile este de 0,25—0,50 m.

Toată construcția acestei părți a aparatului este bazată pe relațiunile fundamentale din trigonometrie (sin, cos, tang, cotang).

II. — A doua parte a acestui aparat (B) constă dintr'un disc circular de celuloid purtând pe margine diviziuni cari defilează în fața unui limb gradat atunci când îl învârtim. Pentru a putea fi învârtit cu ușurință, discul are fixați la suprafață 6 segmenți cilindrici.

Această parte a aparatului nu este altceva decât o „riglă" de calcul forestieră. Construcția ei se bazează pe teoria logaritmilor. Se știe că logaritmul unui produs este egal cu suma logaritmilor factorilor, iar logaritmul unui cât este egal cu diferența dintre logaritmul deîmpărțitului și logaritmul împărțitorului. Divizând atât discul cât și limbul în porțiuni corespunzătoare logaritmilor diferitelor numere și numerotând aceste porțiuni cu numerele corespunzătoare logaritmilor respectivi, se poate realiza, prin simpla potrivire a unuia față de celălalt, suma sau diferența a doi logaritmi, adică produsul sau câtul a două numere.

Cu acest disc se pot executa următoarele operațiuni:

1. Calculul volumului arborilor doborîți (bușteni lor), în funcție de lungime și diametrul la mijloc.

2. Calculul volumului arborilor în picioare, în funcție de diametrul terier, înălțime și coeficient de formă.

3. Calculul suprafeței cercului, în funcție de diametru.

4. Calculul diametrului în funcție de circumferință și viceversa.

5. Inmulțirea sau împărțirea a două numere, dintre cari unul poate fi oarecare, iar al doilea cuprins între 45 și 100.

1. Volumul unui arbore doborît se găsește în mod expeditiv înmulțind suprafața dela mijloc cu lungimea. Limbul aparatului de care ne ocupăm este divizat, cu roșu, în porțiuni corespunzătoare logaritmului diferitelor suprafețe de cerc: log. (πr^2). Numerotarea acestor diviziuni însă este astfel făcută, încât se indică diametrele corespunzătoare, nu suprafețele. Discul este divizat în porțiuni corespunzătoare logaritmilor numerelor dela 1 la 100 și numerotat cu numerele respective.

Pentru a se înțelege modul în care se operează, dăm un exemplu. Ne propunem să aflăm volumul unui buștean lung de 5 m. având diametrul la mijloc 35 cm. Aducem diviziunea 5 (respectiv 50) depe disc în dreptul lui 0 roșu depe limb. Apoi în dreptul lui 35 roșu depe limb cetim pe disc volumul: 4,81 m. c.

2. Pentru a determina volumul unui arbore în picioare, e de ajuns să cunoaștem diametrul terier și înălțimea (măsurată cu acest aparat). Din valoarea înălțimii deducem clasa de fertilitate, în funcție de care găsim apoi coeficientul de formă în tabela depe prima parte a aparatului.

Se știe că volumul unui arbore în picioare se găsește înmulțind volumul său cilindric cu coeficientul de formă. Volumul cilindric se determină procedând în modul arătat la punctul 1. Pentru a face acum înmulțirea cu coeficientul de formă, punem diviziunea depe disc reprezentând volumul cilindric în dreptul lui zero negru (respectiv 100) depe limb. Apoi, în dreptul coeficientului de formă respectiv depe limb (indicat cu numere negre cuprinse între 45 și 100), cetim pe disc volumul.

3. Pentru a afla suprafața unui cerc în funcție de diametru, procedăm astfel. Punem zero (respectiv 100) al discului în dreptul lui zero roșu al limbului. Apoi cetim suprafața cercului pe disc în dreptul diametrului respectiv indicat cu roșu pe limb.

4. Diametrul unui cerc în funcție de circumferință se găsește în modul următor. Punem diviziunea depe disc reprezentând valoarea circumferinței, în dreptul diviziunii roșie depe limb notată cu π In dreptul lui zero roșu depe limb cetim pe disc diametrul.

Pentru determinarea cicumferinței în funcție de diametru, se procedează — evident — invers.

5. Pentru efectuarea unei înmulțiri, se procedează întocmai ca la riglele de calcul obișnuite. Punem diviziunea depe disc reprezentând valoarea unuia din factori în dreptul lui zero (respectiv 100) negru depe limb. Apoi, în dreptul diviziunii negre depe limb care reprezintă valoarea celui de al doilea factor, cetim pe disc produsul.

Împărțirea se efectuiază procedând invers.

Aproximația cetirilor și preciziunea rezultatelor este cam aceeași ca și la rigla de calcul.

III. A treia parte a aparatului (C), a cărei construcție se bazează tot pe teoria logaritmilor, constă dintr'un disc ce se poate în-

vârti în jurul unui ax ce trece prin centrul său şi un limb gradat, fixate pe partea opusă a scândurelei de lemn.

Cu ajutorul acestui disc se pot face următoarele operaţiuni:

1. Determinarea distanţelor orizontale şi a diferenţelor de nivel, în ridicările topografice făcute cu tacheometrul sau cu busola.

2. Calculul valorii naturale a tangentei, pentru raza de 100.

3. Calculul coordonatelor relative ale vârfurilor unui poligon (în sistemul rectangular).

1. Calculul distanţei orizontale şi a diferenţei de nivel.

a) In ridicările cu tacheometrul şi cu busola, distanţa orizontală e dată de formula $D=m.s.\cos^2\alpha$, în care m este cetirea pe miră, s coeficientul stadimetric şi α panta în grade. Cunoscând aceste elemente, putem afla pe D cu ajutorul discului amintit, dintr'o singură mişcare. Iată un exemplu: $m=0{,}248$; $s=100$; $\alpha=24°$. Potrivim diviziunea corespunzătoare lui 248 depe disc în dreptul lui zero roşu al cadranului cu grade sexagesimale (0—45°) depe limb. In dreptul lui 24 roşu depe cadran cetim pe disc 20,7 care reprezintă distanţa orizontală în metri. Dacă tacheometrul sau busola, cu care lucrăm, are diviziuni centesimale, atunci facem calculul cu ajutorul cadranului centesimal (0—50) depe limb.

In exemplul de mai sus am presupus coeficientul stadimetric s egal cu 100. Acest coeficient însă de multe ori este mai mare sau mai mic decât 100. In acest caz determinăm noi pe limb un zero nou în modul următor. Potivim diviziunea de pe disc corespunzătoare valorii coeficientului stadimetric în dreptul lui zero roşu depe cadran. Apoi cu o lamă de ras sau cu un vârf de briceag trasăm pe limb o liniuţă în prelungirea diviziunii corespunzătoare lui 100 depe disc. Această liniuţă ne va servi ca punct de plecare (zero) în calculul distanţelor orizontale. Dacă în exemplul nostru coeficientul stadimetric ar fi 102, atunci zero corespunzător ar cădea în dreptul diviziunii de 8° depe limb.

b) Diferenţa de nivel e dată de formula $\frac{1}{2}\, m.s.\sin 2\alpha$. Considerăm acelaş exemplu: $m=0{,}248$; $s=100$; $\alpha=24°$. Diviziunea 248 depe disc rămâne în dreptul lui zero roşu depe cadran, aşa cum a fost potrivită pentru aflarea distanţei orizontale. In dreptul lui 24 negru depe cadran cetim pe disc 21,6. Scăzând din acest număr jumătate din cetirea pe miră înmulţită cu 100 — adică 12,4 — obţinem diferenţa de nivel: 9,2 m. Observaţiile făcute la punctul *a*, evident, sunt valabile şi aici.

Cetirile se pot face cu aproximaţie de 1 decimetru.

2. Aflarea valorii naturale a tangentei. Să aflăm tangenta unghiului de 24°, spre exemplu. Iată cum se procedează. Punem diviziunea 100 depe disc în dreptul diviziunii 24 roşie depe cadran. In dreptul lui 45 roşu depe cadran cetim 59,9, iar în dreptul lui 24 negru cetim 104,4. Scăzând din 104,4 pe 59,9, obţinem 45,5 care este valoarea naturală a tangentei de 24° într'un cerc cu raza 100.

3. Calculul coordonatelor unui punct prin raport cu alt punct.

Presupunem latura OA, având orientarea 158° şi lungimea 105 m. Deoarece este în cadranul II, scădem pe 158° din 180° şi obţinem $\alpha = 22°$. Formăm $\frac{\alpha}{2} = 11°$ şi $45 - \frac{\alpha}{2} = 34°$. Ca să determinăm coordonatele relative ale punctului *A*, procedmă astfel. Potrivim 105 depe disc în dreptul lui zero negru de pe cadranul sexagesimal. Apoi cetim pe disc: în dreptul lui 11 negru 144,3 şi în dreptul lui 34 negru 202.4. Scăzând 105 pe rând din aceste valori, obţinem respectiv 39,3 şi 97,4. Acestea sunt valorile în metri pentru Δx şi Δy.

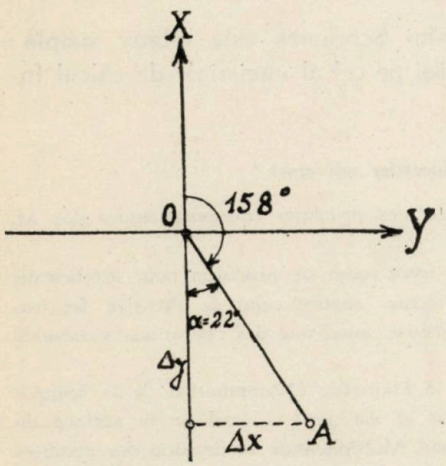

Se vede că şi aici aproximaţia cetirilor este de 1 decimetru.

Este uşor de înţeles că în acelaş mod s'ar putea determina diferenţa de nivel şi distanţa orizontală dintre două puncte, cunoscând distanţa înclinată (măsurată cu o panglică, bună oară) şi panta în grade (măsurată cu un pantometru).

Aparatul acesta se aseamănă întru câtva cu „Messknecht"-ul lui Pressler. Pe când însă cu aparatul lui Pressler nu putem determina decât tangenta unghiului făcut de raza vizuală dusă la vârful arborelui cu orizontala, care, pentru aflarea înălţimii trebue înmulţită cu distanţa până la arbore, cu aparatul D-lui Schramek cetim direct înălţimea. De altfel acesta din urmă este din toate punctele

de vedere mai expeditiv. Se ştie că pe cartonul din care e făcut „Messknecht"-ul se găsesc mai multe tabele (de legaritmi, de rădăcina pătrată şi cubică etc.), cu ajutorul cărora se poate face orice calcul. Ei bine, aparatul D-lui Schramek face singur toate operaţiunile mai des întâlnite în practica silvică: dintr'o mişcare sau două obţii rezultatul.

Faţă de celelalte dendrometre bazate pe principii trigonometrice, dendrometrul D-lui Schramek prezintă în general avantajul că ne dă imediat înălţimea arborelui dela orice distanţă fără a mai fi nevoie să potrivim în prealabil vreo rigletă sau altceva (ca la dendrometrele Faustmann, Pelzmann, Weise, Wimmenauer). Acest avantaj îl prezintă şi dendrometrul Winkler—Grossbauer, dar în mai mică măsură, deoarece pentru distanţe are diviziuni numai din 5 în 5, ceeace obligă pe operator să aleagă depărtarea până la arbore numai în multiplu de 5 metri.

Construcţia aparatului D-lui Schramek este relativ simplă; costul său desigur că nu ar depăşi pe cel al unei rigle de calcul forestiere.

Un appareil forestier universel.

On décrit l'appareil construit sur des principes trigonométriques par M. T. Schramek, forestier en Bucovine.

D'une manière expéditive, mais avec assez de précision pour les besoins de la pratique, l'appareil permet d'effectuer comme celui de Pressler, les travaux les plus importants de la dendrométrie, aussi que des opérations auxiliaires topographiques, à savoir:

Mesure des pentes et reduction à l'horizon; Détermination de la hauteur des arbres; Cubage des arbres abattus et sur pied; Calcul de la surface du cercle et du diamètre de la circonférence; Multiplication et division des nombres à deux chiffres; Calcul des coordonnées et des cotes (valeurs de la tangente).

Ein forstliches Universalinstrument.

Man beschreibt das vom Förster T. Schramek (Bucovina) auf trigonometrischen Prinzipien konstruirtes Universalinstrument.

In rascher Weise, jedoch mit hinreichender Präcision für die Praxis, gestattet dieses Instrument, ebenso wie das Messknecht von Pressler, die Durchfürhung aller wichtigsten Arbeiten der Holzmesskunde sowie mancher topographischen Berechnungen:

Messung und Reduzierung auf Horizontallinien von Gefällen; Bestimmung der Baumhöhen; Inhaltsbestimmung abgefällter und ungefällter Bäume; Berechnung der Kreisfläche und des Durchmessers; Multiplizierung und Division zweistelliger Zahlen; Berechnung von Koordinaten und Tangenten.

O EREZIE

de Ing. HORIA MANOLE

Spre a nu-şi face drum unele idei greşite, emanate chiar dela unii confraţi ai noştri, trebue precizate anumite date.

In războiul economic, care se dă între cele două tabere — consumatori şi producători — pentru a ajunge, unii la preţurile cele mai scăzute, iar ceilalţi la preţuri cât mai urcate, se neglijează anumite interese, de ordin general. Asupra acestora vrem să ne oprim un moment.

Aceia cari afirmă, că preţurile articolelor trebue să scadă cât de mult, eftinindu-se astfel viaţa şi făcând-o cât mai accesibilă pungilor cele mai modeste n'ar trebui să uite că sunt limite, dedesubtul cărora nu se poate trece, fără grave prejudicii pentru producători. Ruinând clasa producătorilor este tocmai ca şi cum s'ar tăia găina, pentru a-i lua ouăle.

In genere se poate pretinde o scădere a preţului unor articole. Pentru producţia forestieră, însă, pretenţia scăderilor de preţ este cât se poate de puţin întemeiată.

Ani în şir s'a spus, în diverse împrejurări, că pădurile româneşti sunt lipsite de mijloace de transport, ca drumuri, poduri, căi ferate, etc.

Decenii întregi s'a afirmat — şi pe drept cuvânt — că lipsa de personal suficient atrage o lipsă de intensivitate, în materie de gospodărie forestieră, făcându-se comparaţii, între diferitele repartiţii de slujbaşi la mia de hectare, în anumite ţări, faţă de România.

In mod logic se pune întrebarea: cum poate proprietarul — de orice categorie ar fi el — să întreprindă cheltueli, pentru conservarea pădurilor ce îi aparţin; pentru ameliorarea masivelor şi introducerea de esenţe preţioase, etc. etc., dacă tendinţa este continua scădere a preţurilor lemnului?

Cum se pot acoperi cheltuelile unei administraţii la preţuri scăzute ale lemnului, şi prin care secret s'ar mai putea învesti sumele considerabile, pe cari le reclamă construcţia drumurilor, cantoanelor de pază, etc.?

Printr'o inexplicabilă eroare s'a căutat a se stabili un paralelism între producţia agricolă şi cea forestieră. Or, acestea nu au ca

bază comună de asemănare, decât solul — element cu care are a face şi via şi livada, dar cu acestea nu s'au stabilit puncte de paralelism.

Producţia agricolă are orientările ei, cu totul diferite de cea forestieră.

Nici vorbă nu poate fi de un plan de comparare; şi atunci când se pune problema preţurilor scăzute pentru grâu nu trebue să se uite că acesta (ca şi celelalte cereale, de altfel) se recoltează în mai puţin de un an, dela semănare; că Bărăganul, sau mai generic regiunea de şes, nu cere nici funiculare, nici căi ferate costisitoare pentru transportul produselor respective, iar materia lemnoasă se realizează după aşteptări de decenii.

Cerealele se vor produce din ce în ce mai mult, prin asanarea terenurilor improprii, în terenuri de cultură agricolă. După cazul Italiei urmează acela al Germaniei, unde s'a început secarea terenurilor smârcoase, din Prusia, pe o întindere ce va ajunge, în patru ani, la 400 mii hectare.

Tot aşa stau lucrurile în materie forestieră, în care anual se distrug întinse suprafeţe, prin incendii, păşunat şi exploatare? Aşa fiind cum poate să urmeze lemnul, acelaş regim conjunctural al cerealelor ?

Lemnul, în comercializarea lui, trebue să se bucure de o plus-valută. Aşa este firesc.

La acest postulat se va ajunge, cu siguranţă, dar numai când va fi „sacul pe fund".

Un hérésie.

Par une erronée et condamnable comparaison que l'on fait entre la production agricole et celle forestière, on prétend dans certains cercles économiques, que le prix du bois soit aussi reduit que celui des céréales, pour que la population rurale et urbane puisse être approvisionnée à bon marché.

L'effet de cette prétention sera sans doute la ruine de la production de bois; le bois au contraire devrait bénéficier d'un surcroît de prix pour que l'économie forestière puisse se soutenir.

Eine Häresie.

Infolge eines schiefen und unzulässigen Vergleiches zwischen land-und forstwirtschaftlicher Produktion kommen gewisse wirtschaftliche Kreise zu dem Schluss, dass die Holzpreise im gleichen Masse wie jene für das Getreide sinken müssten, um die Bevölkerung billig damit beliefern zu können.

Die Wirkung einer solchen Auffassung wäre zweifelsohne der Ruin der Holzproduktion. Im Gegenteil, das Holz müsste sich einer Preiserhohung erfreuen, um der Forstwirtschaft die Existenzbedingungen zu sichern.

COMPETENȚA ȘI ATRIBUȚIUNE

de Ing. TR. IONESCU-HEROIU

I. Sensul etimologic al noțiunilor
II. Sensul juridic al termenilor
III. Delimitarea sferei atribuțiunilor funcționarilor publici.
IV. Mijloace de realizare a atribuțiunilor.
V. Concluziuni de ordin practic ad-tiv.

Noțiunea „competență" vine dela latinescul „c o m p e t o - è r e", care este întrebuințat chiar în terminologia de drept în sensul de „a se cuveni" (mihi competit=mi se cuvine). Cam la acelaș sens ajungem, dacă analizăm și elementele componente ale noțiunei: „c u m" și „p e t o - è r e". Înțelesul mai vechi al verbului „p e t o - è r e" era: „a se îndrepta către", „a tinde la", astfel că am ajunge la înțelesurile: „a se îndrepta-împreună, ceva, către cineva; a tinde-împreună ceva, către cineva", ceea ce în terminologia de drept a însemnat și înseamnă „a se cuveni ceva cuiva".

Noțiunea „atribuțiune" vine dela latinescul „attribuo" sau „adtribuo-ère" care se traduce prin: a da, a hotărî ceva cuiva; a imputa, a pune pe seama cuiva; a atribui. (Cic: hoc Caesari attribues= vei imputa aceasta lui Cezar). Substantivul „attributio-onis" îl găsim tradus prin „fapta de a hotărî cuiva partea". Noi credem însă, că traduceera justă este chiar: chestiunea sau partea în sine atribuită, — iar nu acțiunea, prin care cineva atribuie ceva cuiva [1]).

Din cele de mai sus rezultă, că etimologiceşte cele două noțiuni au comun sensul de a se atribui, a se cuveni ceva cuiva. Se diferențiază însă prin măsura acestui „ceva" atribuit.

Prepoziția cumulativă „cum" ne arată că, exprimând competență, exprimăm o împreunare de părți atribuite, pe câtă vreme exprimând atribuțiune, exprimăm numai o parte atribuită.

Cu toate acestea, în limbajul curent, întrebuințăm foarte adesea o noțiune în locul alteia, fără să ne dăm seama de diferența evidentă dintre ele.

---

1) Vezi dicționarul Latin-Român de I. Nădejde.

II. Dacă în limbajul obişnuit putem — deşi nici aici nu este îngăduit — să întrebuinţăm cuvintele după voia noastră, în limbajul ştiinţific, dar mai ales în cel juridic nu ne mai este admis să uzăm de cuvinte la întâmplare.

In ştiinţă fiecare expresie îşi are valoarea ei şi această valoare rezultă fie din consideraţiuni de simplă logică, fie din operaţiunile metodice şi migăloase de cercetare a realităţilor.

In raporturile noastre legale cu mediul ce ne înconjoară, de asemenea, expresiile cum şi faptele noastre — căci în ultima analiză, acestea se reduc la o calificare prin o expresie — au valoarea lor determinată. Această valoare este cea înscrisă în anumite texte de legi, cari reglementează raporturile noastre în viaţa socială, este sensul juridic al expresiilor, adică sensul care include în el un considerent de drept pozitiv.

Nu vom putea însă să tăgăduim că, chiar şi în activitatea ştiinţifică expresiunile variază uneori în spaţiu, dela autor la autor sau în timp, chiar la acelaş autor.

Aceasta se explică prin metoda diferită de cercetare, prin greutatea de eliminare completă a subiectivului în folosul obiectivului, cum şi prin evoluţia ştiinţei însăşi.

Ceea ce nu se poate însă tăgădui este tendinţa continuă a ştiinţei de a înlătura confuziunea, pentru a face loc clarităţii.

Să nu ne surprindă deci, că şi în texte de legi găsim expresiuni confuze, ba chiar contradictorii.

Textele de legi se inspiră şi ele dela ştiinţă, în genere şi dela ştiinţa dreptului în special. Putem spune fără teamă de a greşi, că textele de legi vor fi cu atât mai cunfuze şi mai contradictorii, cu cât nu se vor inspira dela ştiinţă şi dela metodele ei de investigaţie.

Cu aceste consideraţiuni prealabile să vedem care este sensul juridic al celor două expresiuni: competenţă şi atribuţiune.

Constituţiunea, baza legilor, deşi în majoritatea articolelor cuprinde determinări de atribuţiuni şi stabiliri de graniţe ale acestor atribuţiuni, nu cuprinde în toată redactarea articolelor ei expresia de „competenţă"; iar pe cea de „atribuţiune" numai o singură dată (Art. 107).

Cu toate acestea, când prin art. 34, 39 şi 40 fixează limitele celor 3 mari puteri (legislative, executive şi judecătoreşti) nu face decât să se ocupe de sfera largă a competenţei acestor puteri.

Articolul care cuprinde o enumerare mai clară de atribuţiuni, din care se poate vedea şi sfera analitică a competenţei este art. 88, care se ocupă de atribuţiunile regale. (în acst caz special atribuţiunile se numesc prerogative).

O expresiune relativ des întrebuinţată este aceia de „căderе". Exemplu (art. 107 din Constituţie): „Contenciosul administrativ este în căderea puterei judecătoreşti, potrivit legei speciale" sau mai departe: „organele puterii judiciare judecă dacă actul este ilegal,... având şi căderea de a judeca şi cererea de despăgubire etc....".

In aceste redactări credem, că ambele expresii sunt impropriu întrebuinţate, deoarece „căderea" ar fi sinonimul „competenţei", care precum am văzut, cuprinde un cumul de atribuţiuni.

In exemplele de mai sus s'a luat partea drept tot, deoarece procesele de contencios ad-tiv constituesc numai o parte din competenţa puterii judecătoreşti.

Exemple de substituirea termenilor competenţă şi atribuţie sunt numeroase.

Termenul de competenţă mai este întrebuinţat şi în sensul unei capacităţi de „cunoaştere", de dominare a unui domeniu. D-l Prof. Paul Negulescu, personalitatea recunoscută în materie de drept public a folosit şi D-sa acest sens, vorbind despre competenţă în drept ad-tiv. Astfel, D-sa spune [1]):

„Legiuitorul fixează fiecărui agent o anumită sferă de activitate, fiecare agent are deci atribuţiile precizate şi determinate de lege. Această sferă de activitate constitue competenţa agentului, adică prin competenţă înţelegem căderea unei autorităţi de a cunoaşte o anumită materie".

Evident, că aci este vorba nu numai de o autoritate, ci şi de organele ei. Apoi trebue să înţelegem, că sensul cunoaşterii, în acest caz, este legat de sensul unei puteri date de lege, în legătură cu această cunoaştere.

Apoi trebue să înţelegem, că sensul cunoaşterii, în acest caz, este legat de sensul unei puteri date de lege, în legătură cu această cunoaştere.

De altfel în noua sa ediţie, d-l Prof. Paul Negulescu înlocuieşte expresiunea de c u n o a ş t e r e prin aceia de p u t e r e.

1) Paul Negulescu, Tratat de drept ad-tiv Vol. I ed. III 1925 pag. 418.

Ex.: „competința organului, adică puterea pe care el o are de a face anumite acte în limitele stabilite de lege" [1]).

Pentru a învedera sensul juridic al termenelor competență și atribuțiune, care rezută din legislația silvică, vom lua câteva exemple din Regulamentul serviciului silvic exterior aprobat prin: I. D. R. No. 2172/924.

Art. 6, care se ocupă de „competența Directorului, face enumerarea tuturor atribuțiunilor Directorului regional, stabilind puterea sa în aprobarea sau efectuarea diverselor acte de ordin technic, comercial, ad-tiv.

Pentru actele, care atrag după ele vânzări de materiale, se limitează puterea prin fixarea sumei maxime pe care o poate cuprinde actul valabil.

Găsim deci în acest articol o determinare clară de atribuțiuni, adică o stabilire de competență. Sensul juridic este identic cu cel logic.

In cazul II însă, care se intitulează „determinarea atribuțiunilor și stabilirea competențelor personalului silvic al ocolului" găsim o confuziune a acestor termeni.

In adevăr, conjuncțiunea *și*, ne-ar arăta dela început, că sunt două idei diferite. Urmărind mai departe logica regulamentului vedem, că art. 27, care este intiutlat „Atribuțiunile șefului de ocol" cuprinde dispoziținni de ordin technic și ad-tiv, iar art. 28, care este intitulat „Competența șefului de ocol" cuprinde în majoritatea sa, dispoziținni de ordin comercial, fixând limita superioară a sumei actelor sale valabile.

Din cele expuse mai sus se poate deduce că în concepția regulamentului, s'a folosit termenul de competență, când a fost vorba de limitarea puterii în materie de gestiune comercială sau financiară, iar termenul de atribuțiune când a fost vorba de indicarea îndatoririlor de serviciu în materie de lucrări technice și ad-tive.

Această distincțiune însă, nu se poate face între „atribuțiune" și „competență".

---

1) Paul Negulescu: Tratat de Drept ad-tiv.. Ed. IV, 1934, pag. 307.

Competenţa ca atare, poate fi deosebită şi anume: [1])

a) După limitele privitoare la natura actului (competitione ratione materiae). Am avea deci: competenţa ad-tivă, comercială, financiară, technică, judecătorească, etc.

b) După limitele privitoare la locul unde trebue făcut actul spre a fi valabil (comp. ratione loci) adică agentul X nu poate face acte valabile în circumscripţia agentului Y.

c) După limitele puterii organului de a da actului anumite efecte în timp (comp. ratione temporis, distincţiunea Gaston Jézé prin care vrea să arate neretroactivitatea şi neanticiparea actelor ad-tive).

A da însă competenţei un sens, iar ansamblului de atribuţiuni alt sens, este o eroare.

III. Dar, confuziunile în ad-ţie se măresc enorm, nu atât din cauza neclarităţii acestor termeni, ci din cauza insuficientei sau totalei lipse de delimitare a sferei de activitate a funcţionarilor publici.

Dacă pentru cadrele şi organele mari, această determinare este oarecum făcută, pentru ramurile mai mici ale aparatului ad-tiv şi pentru organele respective, dacă nu este inexistentă, este foarte vag determinată.

Legea de organizare a ministerelor nu face decât împărţirea activităţii pe ministere, a ministerelor pe direcţii şi servicii; dar împărţirea mai departe până la birouri şi determinarea atribuţiilor organelor respective o lasă pe seama regulamentelor, ce se aprobă pe baza jurnalului Consiliului de Miniştri (art. 25 L.O.M.).

Această mai-departe-determinare însă, nu se face, sau se face iarăşi evaziv şi de aici rezultă pe de o parte un haos în activitate, iar pe de altă parte o lipsă de criterii pentru stabilirea responsabilităţii.

Avem astfel în administraţiune, „care are însărcinarea de a realiza ideile conducătore care prezidează la destinele ţării" [2]) un mare procent de activitate în afară de metodele obiective, o activitate în afară de legalitate, un „arbitrar ad-tiv".

---

1) Paul Negulescu, op. cit. Ed. IV, pag. 300.

2) Vezi C. Botez. Arbitrarul ad-tiv şi legalitatea, 1926, pag. 3.

Cu cât competența fiecărui funcționar va fi mai clar determinată și cu cât acest funcționar își va exercita serviciul său conform normelor stabilite de lege, cu atât ne vom îndrepta mai repede către acel concept superior al Statului de drept, al Statului de ordine.

Spre a exemplifica lipsa de ordine în ad-țiunea forestieră a Statului este destul a arăta următoarele:

a) Intreaga activitate a ad-ției pădurilor Statului este cuprinsă în câteva rânduri ale art. 118 L.O.M. din 1929 care-i determină atribuțiunile în linii foarte largi. In partea finală a articolului se precizează însă, că va funcționa pe baza legilor speciale.

b) Legea specială (Legea pentru ad-rea pădurilor în 1930) fixează atribuțiunile CAPS-ului prin art. 5, iar în ce privește repartizarea sarcinei de realizare a acestor atribuțiuni, nu avem decât art. 25—27, cari stabilesc împărțirea ad-ției la centru în 3 direcțiuni și repartizează chestiunile generale serviciilor centrale, iar „gestiunea și gospodăria" serviciilor exterioare. Din art. 27 se deduce însă, că un statut special va desvolta modalitatea de funcționare în detaliu a CAPS-ului, până la care, vechile regulamente sunt în vigoare.

Am putea spune fără teamă de desmințire că aproape în toate ad-țiile se întâmplă la fel. Aceasta din cauza dificultății de a prinde în norme clare și obiective complexul de activitate ad-tivă. Dificultatea își are origina în lipsa unei științe ad-tive și în g r o a z a d e a m ă n u n t ș i c o m p l a c e r e a î n d e s o r d i n e, specifică poporului nostru.

IV. Dar, să sperăm, că cu timpul își va face loc o știință ad-tivă, iar specificul nostru va mai ceda în raport cu înaintarea pe treptele culturii.

Să ne închipuim că vom trăi deci în o epocă de precisă determinare a atribuțiunilor și de clare criterii de responsabilitate în viața publică.

Atunci, în mod firesc, și acum întâmplător, ne vom întreba, cari anume sunt mijloacele de realizare a atribuțiunilor?

In ordinea importanței aceste mijloace sunt:

a) L e g e a ș i d i s p o z i ț i u n i l e s t a b i l i t e p e b a z a l e g i l o r, cari vor da valabilitate actelor noastre în ad-ție,

vor caracteriza conceptul superior de legalitate al activităţii, şi cari vor înlătura acel „arbitrar ad-tiv" caracteristic epocelor de înapoiată cultură.

b) Utilajul technic material, prin care ne ajutăm la efectuarea muncii în sine, reclamată de o raţională realizare a atribuţiunilor. Acest utilaj răspunde la întrebarea firească „Cu ce" realizăm atribuţiunile?

c) Instrucţiunile, constituesc în fine al III-lea mijloc de realizare a atribuţiunilor, a căror existenţă răspunde la întrebarea firească: „cum" trebue să realizăm aceste atribuţiuni?

V. Din cele expuse până aci, putem trage următoarele concluziuni, din punct de vedere al practicei ad-tive:

a) In evoluţia culturală a unei societăţi există o strânsă legătură între viaţa acesteia şi viaţa ei publică, viaţa ei de drept.

b) Tinzând fără voia noastră, către viaţa de ordine în materie de viaţă publică, tindem către o analiză a funcţiunii publice a fiecărui funcţionar public, care ne va duce sigur către o clară determinare a atribuţiunilor respective. Insumarea atribuţiunilor funcţionarului este competenţa lui.

c) Cea mai clară determinare a atribuţiunilor nu-şi va avea efectul dorit de lege şi de viaţa publică, decât dacă această determinare de atribuţiuni va avea şi dublura ei raţională: aceea a utilajului material, care înlesneşte execuţia şi aceea a instrucţiunilor, care arată modalitatea execuţiei calitative.

d) Legile neputând să se ocupe de determinarea atribuţiunilor în amănunţime este rolul regulamentelor să facă această operă migăloasă de analiză.

e) Această operă analitică de determinare a atribuţiunilor ne va conduce la stabilirea clară a responsabilităţii, de oarece orice agent de control va putea în orice moment, să stabilească în modul cel mai uşor:

a) Dacă actul unui agent public este făcut în limita competenţei sale,

b) Dacă a respectat legea şi instrucţiunile, pentru asigurarea legalităţii şi calităţii actului, şi

c) dacă a întrebuinţat utilajul pus la dispoziţie.

Compétence et attribution.

L'auteur cherche à préciser le sens étymologique et juridique de ces deux notions, faire une délimitation de la sphère des attributions des fonctionnaires publics, établir les moyens pour réaliser ces attributions, et formuler quelques conclusions d'ordre pratique en liaison avec les dispositions de l'administration forestière.

Befugnis und Zuständigkeit.

Verfasser ist bemüht den etymologischen und juristischen Sinn dieser Begriffe zu bestimmen, die Sphäre der Zuständigkeiten öffentlicher Beamter zu begrenzen, die Mittel und Wege zur Verwirklichung dieser Zuständigkeiten festzustellen und mit Übertragung auf praktischer Forstverwaltungsarbeiten, einige Schlussfolgerungen zu formulieren.

C R O N I C A

EXCURSIUNEA STUDENŢILOR FACULTĂŢII FORESTIERE DIN VARŞOVIA, IN ROMÂNIA.

Prietenia politică cu ţările vecine nouă se cere a fi întărită prin cunoaşterea mai temeinică a acestor ţări şi a sufletului popoarelor. La acţiunea aceasta de cunoaştere, şcolile superioare de silvicultură, mânate, desigur, şi de nevoia de a cunoaşte cât mai mult condiţiunile de vegetaţie a pădurilor, în vederea unei serioase pregătiri profesionale a inginerilor silvici, contribue destul de activ.

De câţiva ani încoace, aproape în fiecare vară, ţara noastră a fost obiectul vizitei uneia din şcolile de silvicultură din Polonia, Cehoslovacia sau Jugoslavia. In vara aceasta, între 16 şi 27 Iunie, un grup de 35 persoane: docenţi, asistenţi şi studenţi ai Facultăţii forestiere din Varşovia au venit în turneu de studii, sub conducerea profesorului W. Jedlinski. Obiectul principal al acestui turneu a fost vizitarea pădurilor din Bucovina, pe cari D-l prof. Jedlinski le-a cunoscut şi studiat înainte de războiu, când era în serviciul Fondului Religionar, şi apoi vizitarea pădurilor din partea de sud a ţării.

Excursioniştii au intrat în ţară în ziua de 16 Iunie. La frontieră au fost întâmpinaţi de D-l profesor M. Drăcea, iar la Cernăuţi, de unde a început desfăşurarea programului, de reprezentanţii Fondului Religionar şi de D-l Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu din partea I. C. E. F.

Timp de 5 zile cât a durat vizita în Bucovina, excursioniştii au fost conduşi permanent de D-nii: Ing. Insp. S. Iliuţ, Ing. Insp. G-ral Czech şi Ing. Insp. I. Hary din administraţia Fonudului, secondaţi de şefii de ocoale, după un program bine întocmit de această Ad-ţie.

In prima zi, la 16 Iunie, dimineaţa s'a vizitat pădurile de fag din ocolul silvic Revda, iar după amiazi palatul metropolitan şi Administraţia Fondului din Cernăuţi.

Dela Cernăuţi, a II-a zi, excursia s'a îndreptat spre Rădăuţi pentru a ajunge la ocolul silvic Solca. După vizitarea unei păduri de molid din acest ocol s'a continuat drumul pe la Mănăstirea Putna până la Falcău. Aici s'a vizitat fabrica de cherestea, iar ziua următoare, cu c. f. f., pe pârâul Ciste şi apoi pe Valea Argel, excursioniştii au parcurs distanţa până la Moldoviţa, vizitând în drum pădurile şi fabrica de cherestea Moldoviţa.

In ziua de 19 Iunie excursia continuă pe valea Putnei spre ocolul silvic

Iacobeni. In ziua următoare, după vizitarea pădurilor din acest ocol, şi a minelor de mangan, se termină prima parte a turneului la Vatra Dornei.

Pentru a doua parte, programul a fost întocmit de secţia silvică dela Şcoala Politechnică şi de Casa Pădurilor, care i-au şi întâmpinat pe excursionişti la Vatra Dornei prin delegatul lor, D-l Ing. Marin Rădulescu.

Programul acesta avea să înceapă cu vizitarea Deltei Dunării. Drumul, destul de lung, ce a trebuit să se facă până la Galaţi, a avut totuşi un farmec deosebit; căci dela Vatra Dornei până la Broşteni s'a călătorit pe Bistriţa cu plutele, iar de aici la Piatra Neamţ tot pe valea Bistriţei cu autobuze. Şi o excursie pe valea Bistriţei este plină de pitoresc şi de învăţăminte.

La Galaţi s'a făcut o primire oficială. Reprezentanţi ai autorităţilor, ai asociaţiei Prietenii Poloniei şi numeroşi ingineri silvici au întâmpinat pe excursionişti în gară. Ca însoţitori se mai alătură D-nii prof. V. Stinghe, preşedintele secţiei silvice dela Politechnică, Dr. Const. C. Georgescu, profesor, Ing. C. Chiriţă din partea I. C. E. F., Ing. I. Popescu Zeletin din partea Casei Pădurilor şi Ing. Al. Chiriţescu, delegatul Direcţiei silvice Constanţa.

După o scurtă vizită a oraşului, grupul porneşte cu vaporul, spre Vâlcov. Pe Dunăre, în timp ce prin faţa ochilor defilează vegetaţia bogată a deltei, oaspeţii primesc informaţii amănunţite asupra regiunei: geologie, vegetaţie, faună, importanţă economică, etc.

La Vâlcov fac cunoştinţă cu felul de viaţă pescărească. In ziua următoare pătrund în inima deltei, la Periprava, vizitează pădurea Letea, interesantă prin vegetaţia sa luxuriantă şi prin flora sa bogată în liane. Drumul se continuă până la Sulina printre vegetaţia în care îşi duce viaţa acea imens de variată faună a deltei.

La Sulina îmbarcându-se pe un vapor, grupul petrece noaptea pe Marea Neagră. După 10 ore de mers, în zorii zilei de 24 Iunie, ajung în portul Constanţa.

D-l D. Ivancea, directorul regionalei silvice, însoţit de numeroşi ingineri, îi întâmpină.

După o scurtă vizită a oraşului, sunt conduşi până la staţiunea Mamaia, iar după masă excursioniştii pornesc cu trenul spre Bucureşti. Câteva ore au în faţă alt tablou caracteristic ţării noastre: Bărăganul.

La Bucureşti, în gară, îi întâmpină D-nii prof. M. Drăcea, prof. D. Drâmbă, asistent N. Rucăreanu, D-l Ing. Andrei Ionescu din partea Soc. „Progresul Silvic" şi numeroşi studenţi.

A doua zi a fost destinată vizitării Capitalei, iar în următoarea, după vizitarea şcoalei politehnice, s'a făcut o excursiune în pădurile ocolului silvic Ţigăneşti.

S'a văzut la Ţigăneşti o pepinieră mare şi bine îngrijită, păduri de şleau şi lucrări de regenerare. Expunerile făcute la faţa locului de D-l prof. Drăcea şi D-l Ing. Chiriţă au putut face o imagină complectă a pădurilor din câmpia română.

O plimbare pe lacul Snagov şi vizitarea mânăstirii cu acelaşi nume au complectat programul acestei zile.

Valea Prahovei, Sinaia, priveliştea minunată a Bucegilor, Castelul Peleş

cu valoroasele sale lucrări de artă, au complectat minunat, în ultima zi a acestui turneu, cunoştinţele şi impresiile câştigate până acum.

In seara de 27 Iunie, grupul polonez se desparte de însoţitorii lor în gara Ploeşti, luând trenul spre Varşovia.

Un principiu care pare că s'a avut în vedere la întocmirea programului acestei excursiuni a fost: cât mai multă variaţie. In fiecare zi, aproape, excursioniştii aveau în faţă un alt tablou. Şi desigur că fiecare din oaspeţi a plecat acasă cu destule impresii, care să-l facă să se gândească cu plăcere la ţara în care a trăit câteva zile. Işi va aduce aminte fiecare de anumite colţuri de natură, de munţi, de păduri, de râuri, de mare, dar mai ales îşi vor aduce aminte de căldura cu care au fost primiţi în toate locurile pe unde au trecut.

In Bucovina, oaspeţi ai Fondului, pe valea Bistriţei, la Tarcău şi Piatra Neamţ societăţile forestiere le-au făcut o primire distinsă; la Galaţi, oaspeţi ai oraşului şi mai departe până la Bucureşti, oaspeţi ai Casei pădurilor, peste tot s'au bucurat de o atenţie deosebită.

In capitală, societatea „Progresul Silvic" a organizat în onoarea lor o masă la care au luat parte toţi reprezentanţii autorităţilor silvice. Cu această ocazie, D-l prof. M. Drăcea, preşedintele Societăţii a salutat pe oaspeţi în numele tuturor inginerilor silvici din România. Au mai vorbit D-nii prof. D. Drâmbă, Ing. V. Dinu, I. Dodon, preşed. soc. Elevilor Ingineri silvici, iar din partea oaspeţilor D-nul prof. W. Jedlinski şi un student.

La Snagov le-a oferit o masă secţia silvică dela Politechnică, ultima, dar plină de farmec.

Intors în ţară, D-l prof. W. Jedlinski a adresat D-lui prof. M. Drăcea următoarea scrisoare:

Varşovia, 9 Iulie 1934.

Mult stimate Domnule Director al Institutului de Cercetări,

Mult onorate Domnule Preşedinte al Societăţii,

In sfârşit, ne aflăm din nou în Patrie, îmbogăţiţi sufleteşte cu sentimentele cele mai profunde şi cu cele mai frumoase impresii, pe care ne-aţi îngăduit să le luăm cu noi din frumoasa Dv. ţară.

Prin afecţiunea Dv. sinceră vechile noastre sentimente de simpatie au fost întărite. Fie ca toate aceste sentimente, intens trăite şi de neuitat, să contribue la desvoltarea şi perfectarea relaţiilor ţărilor şi naţiunilor noastre prietene, pe domeniul ştiinţei şi al economiei forestiere.

Această dorinţă şi această ideie îmi stau în faţă pentru viitorul cel mai apropiat.

Insufleţit de cele mai sincere şi profunde sentimente, am onoare de a vă ruga mult, stimate Domnule Profesor, în calitatea Dv. de organizator şi conducător al excursiei noastre, să primiţi în numele meu şi al facultăţii forestiere a Şcoalei superioare din Varşovia, mulţumirile noastre cele mai călduroase pentru bunăvoinţa, sinceritatea şi atenţia ce ne-aţi arătat.

Imi iau permisiunea de a transmite prin binevoitul Dv. intermediu aceleaşi

mulţumiri tuturor Domnilor dela «Progresul Silvic» şi dela Casa Pădurilor pentru afecţiunea şi atenţiunea cu care ne-au onorat.

In încheiere, îmi mai permit, mult onorate Coleg, de a vă ruga să binevoiţi a comunica Domnului Director General al Casei Pădurilor mulţumirile mele cele mai alese.

In plăcuta aşteptare a unei apropiate revederi în ţara noastră, vă trimit, mult stimate Domnule Profesor, cele mai afectuoase salutări atât din partea mea cât şi a tuturor participanţilor la excursie.

Al Dv. cu deosebită consideraţiune,

Prof. W. JEDLINSKI
Decanul Facultăţii silvice de pe lângă
Şcoala superioară de cultura solului.

«Desvoltarea şi perfectarea relaţiilor ţărilor şi naţiunilor noastre prietene, pe domeniul ştiinţei şi al economiei forestiere» a fost desigur şi dorinţa celor ce cu atâta căldură i-au primit.

Nic. Rucăreanu.

CONFERINŢE

Poate dintr'o scăpare din vedere a rămas nerelevată la timp în această revistă conferinţa ţinută la Radio-Bucureşti, în primăvară, de D-l Ing. Cezar Cristea, despre *Sensul serbării sădirii arborilor.* Credem potrivit să arătăm în câteva cuvinte ideile cuprinse în această conferinţă.

D-l C. Cristea a început cu câteva sfaturi pentru cei ce vor planta în ziua sădirii arborilor: «pe marginea şoselelor, în curtea şcolii, bisericii, chiar a sătenilor, la cimitirul Eroilor, dar mai ales pe râpi şi ponoare, în terenurile sterile şi erosive, acolo să fie sădiţi arborii», iar lucrarea să se facă «gospodăreşte, cu tragere de inimă, şi după regulile technice, nu numai pentru a ne afla în treabă». Mai departe, evidenţiând foloasele materiale şi imateriale ale pădurii ignorate chiar de clasa conducătoare, caută să explice scopul şi importanţa acestei serbări.

D-sa constată că problemele forestiere nu se bucură de atenţia cuvenită nici în cadrul larg al problemelor agrare deşi «noi nu trebue să avem decât o singură problemă: agro-silvică» căci «obârşia apelor şi mana şesurilor, a ogorului, este în pădure şi în munţi. Le stăpâneşti pe acestea, vei domina şi apele. De existenţa vegetaţiei, a pădurilor, sus, atârnă regimul apelor şi echilibrul climatic de jos; în funcţie de ele şi rodul pământului e buna stare a ţărănimii şi a ţării».

Ignorarea acestei probleme a dus la despăduririle făcute pentru islazuri. «Şi ce a rămas de pe urma islazurilor şi democraticei opere a exproprierilor? Cimitir de cioate ori coaste pleşuvite... Secete, alunecări de terenuri, dealuri întregi ce se surpă şi mai ales inundaţiile catastrofale din ultima vreme sunt — se ştie cert — efectul despăduririlor».

Dar în afară de acestea, afară de efectul ce-l au asupra temperaturii, asupra vânturilor, afară de rolul lor pentru purificarea aerului în marile centre industriale, etc., pădurile, sunt necesare pentru satisfacerea infinitelor cereri de

lemn, în construcţii ca şi în marile industrii ; ele deţin un rol de primul rang în economia generală a ţării. Şi de aceea de acest dar al naturii «trebue să uzăm, iar nu să abuzăm în dauna generaţiilor viitoare».

Serbarea sădirii arborilor are ca scop să arate poporului cele de mai sus, «să formeze pe încetul o conştiinţă forestieră atât în straturile de jos ale naţiei cât mai ales în straturile conducătoare ce ignorează, par'că voluntar, problemele de economie forestieră». Serbarea aceasta este a înfrăţirii tuturor celor cari prin plantaţii, fie de arbori, fie de pomi, vor să schimbe în bine faţa satelor şi a ţării.

In alte ţări, ideea a prins foarte frumos şi a fost sprijinită de diferite asociaţiuni pentru protecţia naturii.

Şi la noi, pentru răspândirea ideii forestiere, silvicultorii vor putea găsi sprijin în asemenea asociaţii cari sunt importante puncte de legătură cu marele public. In special se cere o deosebită înţelegere învăţătorilor şi preoţilor cari sunt chemaţi să insufle copiilor în şcoală dragostea de pădure.

N. R.

R E C E N Z I I

Ing. Stanislaw Tyszkiewicz.

Institutul de cercetări al pădurilor Statului din Varşovia.

Rezultatele analizei de seminţe de arbori forestieri făcute în 1931/1932.

Numărul 2 din Seria A a publicaţiilor Institutului de Cercetări forestiere din Varşovia pe 1933 este consacrat în întregime unei lucrări cu titlul de mai sus.

Lucrarea cuprinde 90 de pagini cu 38 de tablouri şi 3 figuri grupând materia în 5 capitole.

Se analizează greutatea seminţelor, puritatea lor, procentul seminţelor stricate — din cauze mecanice şi biologice — procentul de germinaţie, energia germinativă, etc.

Metoda de analiză folosită de autor în linii generale este aceea folosită de staţiunile de cercetări poloneze şi străine. Autorul scurtează însă timpul de observaţie — cu privire la germinaţie — la seminţele de pin, de molid, de melez şi la încă câteva seminţe de foioase. In plus, în afară de energia germinativă normal determinată, sprijinindu-se pe numărul de seminţe germinate în primele zile de încercare — 7 zile, — autorul a stabilit durata medie de germinaţie, timpul care se scurge până la apariţia primelor gemule şi acela dela primele încolţiri până la germ. ultimelor seminţe, adică ecartamentul sau amplitudinea duratei germinaţiei.

Rezultatele cercetărilor se grupează:

— pentru puritatea seminţelor, după modul de extracţie (în cazul răşinoaselor) de curăţire şi de provenienţă (cantoanele ad-tive de unde s'a adunat sămânţa);

— pentru greutatea seminţelor, după vechimea şi după vârsta arboretelor din care au provenit;

— pentru rezultatele germinaţiei (adică facultatea germinativă ,energia germinativă şi durata medie a germinaţiei) după modul de extragere a seminţelor (în cazul răşinoaselor) vechimea lor, modul de conservare, vârsta arboretelor şi provenienţa seminţelor (Cantoanele ad-tive din care provin).

Concluziile cele mai importante la care ajunge autorul, sunt:

A. — Pentru pin:

1. Facultatea germinativă şi durata medie a germinaţiei stau în legătură cu sezonul în care se fac încercările.

Cele mai bune rezultate se obţin primăvara şi cu atât mai bune cu cât ne apropiem de luna Mai — în Ianuarie proc. mediu de germinaţie este 95% pe când în Mai 97.7%.

In Ianuarie germinaţia seminţei începe în medie după 4,5 zile şi în Mai după 2,7 zile.

Autorul adaugă însă că seminţele în-

cercate în Ianuarie şi Februarie au fost provenite din arbori rezerve.

2. Aparatele în care se fac încercările, în ceeace priveşte timpul care se scurge de când se pun probele ,până când încep să germineze primele seminţe şi amplitudinea duratei germinaţiei, dau şi ele rezultate diferite.

In etuve seminţele încep să germineze mai repede dar amplitudinea duratei de germinaţie e mai mare ca în germinatoarele Iacobsen.

3. Temperatura şi umiditatea mai ridicată influenţează accelerarea începerii germinaţiei.

4. Seminţele provenite din arborete omogene ca vârstă şi aspect germinează într'un timp mai scurt.

5. Procentul cel mai mare de seminţe negerminate se găseşte la probele cu cele mai multe seminţe stricate mecanic (la extragerea din conuri).

Sprijinit pe această observaţie autorul conchide că seminţele care crapă anormal în germinator sunt cele stricate mecanic ale căror defecte nu s'au observat decât în timpul germinaţiei.

Cauzele germinaţiei anormale (germinaţia în formă de buclă sau apariţia cotiledoanelor înaintea radicelei) nu s'a putut determina.

6. Procentul cel mai mare de seminţe putrezite s'a găsit în probele mai vechi şi mai ales la cele păstrate în vase ermetic închise.

7. Probele care au dat cel mai mare procent de seminţe negerminate, deşi sănătoase la tăierea cu cuţitul, sunt cele provenite din anii precedenţi şi la care metodele de extragere şi conservare au fost imperfecte. Pornind dela această constatare autorul conchide, că aceste seminţe nu e bine să fie adăugate la numărul seminţelor germinate.

8. Cercetările n'au putut explica cauzele celui mai mare procent de seminţe seci: S'a putut remarca totuşi că 2 din probele din această grupă provin din arborete infectate cu Trametes pini.

B. — Pentru molid:

1. Cauzele neîncolţirii seminţelor rămase negerminate, la această specie diferă în oarecare măsură de acelea care contribue la negerminarea seminţelor de pin.

2. Cea mai mare parte din aceste seminţe sub raportul numeric o constitue seminţele seci la care trebuesc adăugate şi grupa seminţelor atacate de larvele de Himenoptere.

3. Pe de altă parte grupele cu cele mai multe seminţe seci provin din arborete în care molidul e numai în amestec deci în afară de optimul său — spre limita ariei sale de vegetaţie. Secarea seminţelor goale s'ar datora prin urmare relelor condiţii în care s'a făcut polinizarea seminţelor.

4. Grupele cu cele mai multe seminţe seci se mai găsesc şi între cele extrase primitiv.

5. Greutatea seminţei de molid variază pentru 1000 de seminţe — dela 4.08 gr. la 8.50.

6. Procentul de germinaţie creşte cu greutatea; dela 24% pentru seminţele cele mai uşoare la 94% pentru cele mai grele.

C. — Pentru celelalte specii.

1. Sămânţa de larice polonez deşi apropiată sub raportul morphologic de aceea a celui european, sub raportul biologic se diferenţiază mult de ea.

Energia germinativă e sensibil superioară la laricele polonez.

2. Sămânţa de brad germinează mai bine în rumeguş de ferăstrău decât în nisip.

3. La ghindă procentul de umiditate ca şi procentul de salubritate scad considerabil către primăvară.

Autorul subliniază însă că nu există nici o legătură între aceste două fenomene.

D. — In ultimul capitol autorul ocupându-se — pentru pin şi molid — de dependinţa dintre greutate şi germinaţia seminţelor de o parte, şi regiunile geografice respectiv diferenţele staţionale, de altă parte, constată o legătură perfectă între aceşti factori.

In aceiaşi regiune se constată aceiaşi greutate şi acelaş procent de germinaţie.

Sprijinit pe acest considerent şi pornind dela principiul că indivizii apropiaţi morphologiceşte trebue să producă şi seminţe cu greutate şi procente de germinaţie apropiate, crede că regiunile cu greutăţi şi procente asemănătoare delimitează într'un fel mai mult sau mai puţin sigur, şi rasele de pin.

Acelaş lucru se constată şi pentru molid.

Pentru această specie se constată 4 regiuni distincte, deci ar fi 4 rase de molid.

M. Petcuţ

Dr. A. Crespel :
Le marché du bois et son organisation internationale. 253 pg. Edit. Librairie des Juris-Classeurs, Paris, 1933.

Pierderile grave suferite de industria şi comerţul lemnului, în urma isbucnirii crizei economice mondiale (1929), au provocat o serie de conferinţe internaţionale în anul 1932. Soluţiunile pentru redresarea economiei lemnului, preconizate de experţii calificaţi ai ţărilor participante, se pot concentra astfel:

adaptarea producţiei, la capacitatea de consum;

organizarea naţională şi internaţională a producţiei, industriei şi comerţului de lemn.

Realizarea practică a soluţiunilor de mai sus a preocupat necontenit cercurile forestiere internaţionale în ultimii trei ani, şi acţiunea desfăşurată se pare că a înregistrat rezultate dintre cele mai interesante.

Cartea d-lui dr. A. Crespel — a cărui recenzie ne propunem s'o facem în rândurile ce urmează — reuşeşte să redea eforturile făcute pentru orgasizarea economiei forestiere internaţionale dela 1900 până la 1933, prezentând simultan şi o caldă pledoarie pentru colaborarea între popoarele exportatoare şi popoarele importatoare de lemn.

După o succintă expunere asupra situaţiei pădurilor franceze, autorul dă o serie de informaţiuni privitoare la condiţiile forestiere ale Franţei, Canadei şi ale celor mai însemnate ţări europene exportatoare de lemn, consemnând, în acelaş timp şi structura organizaţiunilor industriale şi comerciale din aceste ţări.

Trecând la istoricul eforturilor pentru organizarea economiei forestiere în plan internaţional, d-l A. Crespel citează *congresul internaţional dela Paris, din 1900,* ca primul consacrat în mod exclusiv chestiunilor de silvicultură. La congresele de agricultură anterioare — Paris 1889, Haga 1891, Bruxelles 1895, Buda-Pesta 1896, Lausanne 1898 — silvicultura a fost prezentată ca o anexă. Or, congresul dela Paris vine ca o afirmare categorică „de emancipare a unei ramuri de activitate economică ajunsă la plină maturitate" (pg. 71).

La 16 Iunie 1913, se ţine la Paris, un nou congres forestier internaţional, organizat de Touring-Clubul francez.

Ideea că *va veni o zi când producţia lemnoasă nu va putea satisface nevoile crescânde ale consumului* — agitată şi în 1900 — câştigă tot mai mulţi

adepți. Din lucrările congresului se degajă necesitatea unei *active colaborări internaționale* și *urmărirea perseverentă a realizării desideratelor exprimate de congres prin înființarea unei „comisiuni internaționale permanente"* (pg. 75). Se cuvine să relevăm că, în acest congres, s'a pus și necesitatea studierii *problemei lemnului colonial,* spre a se putea acoperi pe această cale eventualele deficite ale pieței.

Intervenirea războiului mondial a cauzat o deplasare în timp a problemelor ce au preocupat trecutele congrese forestiere și, chiar, o modificare esențială în structura lor.

Conferința internațională a lemnului dela Bratislava (31 August 1923), *congresele internaționale de silvicultură de la Lyon* (29 Oct. 1924), *Grenoble* (22 Iulie 1925), *Roma* (29 Aprilie 1926) și *congresul internațional al lemnului dela Bratislava* (30 August 1929). reflectează problemele vremurilor de după război și ale nevoilor imediate, având centrul de greutate în câmpul industriei și comerțului forestier. In dezideratele și concluziile acestor congrese și conferințe se vorbește: *de necesitatea unificării măsurilor și sortimentelor, de arbitraj, de propagandă în favoarea reîmpăduririlor, de desvoltarea consumului de lemn colonial, de înființarea unui oficiu internațional al lemnului,* etc.

Congresul internațional de silvicultură dela Roma (1926), hotărăște înființarea unui organism (secțiuni) în cadrul „Institutului Int. de Agricultură" dela Roma care să urmărească: *lucrări de natură statistică, unificarea măsurilor,* etc., desiderat care după cum se știe a și luat ființă.

După ce într'un capitol special rezumă principalele probleme studiate în diverse congrese dela 1900 la 1929 și rezultatele obținute, d-l A. Crespel ajunge la *congresul internațional al lemnului și silviculturii,* ținut la Paris, în zilele de 1—5 Iulie 1931, rezumându-ne problemele desbatute, modul de constituire al secțiilor congresului și sugestiile formulate pentru înlăturarea repercusiunilor crizei economice asupra economiei forestiere.

Este demn de observat că la congresul din Paris s'a vorbit și de necesitatea înființării în fiecare țară a unui centru de informare, precum și de gruparea țărilor producătoare și exportatoare într'un *organism internațional pentru disciplinarea pieței* (pg. 150).

Continuând istoricul conferințelor internaționale forestiere, autorul arată geneza și obiectele reuniunei dela Geneva (Aprilie 1932) și a conferinței dela Viena (9 Iunie 1932).

In capitolul final, analizând posibilitățile de organizare a pieței lemnului, d-l A. Crespel își exprimă credința că asanarea industriei și comerțului forestier, precum și rezolvarea chestiunilor accesorii (usanțe, clasamente, arbitraj) se poate atinge prin:

organizații interne(sindicate, confederații);

organizațiuni internaționale regionale;

creiarea unui oficiu internațional de documentare.

In ultimele patruzeci de pagini (208-248), se redau titlurile rapoartelor prezentate la congresele forestiere amintite și numele referenților

Gh. I. Ionescu

Roger Calame:
La réorganisation rationnelle de nos administrations publiques. — Edition Forum Neuchatel, Genève, 116 pag.

Nevoia unei primeniri se resimte din ce în ce mai mult în administrațiile noastre publice: primenire a organiza-

ţiei învechite, a felului de a munci şi a mentalităţii funcţionarilor; deci o reorganizare totală.

Starea excepţional de rea prin care trec toate manifestările vieţii — sociale, ştiinţifice ,morale şi mai ales economice — cere un rezultat efectiv al muncii depuse de slujitorii statului. Acest rezultat poate să-l dea organizarea ştiinifică a muncii în serviciile publice, care cuprinde şi problema selecţionării şi pregătirii funcţionarilor dela care se cere această muncă.

Chestiunea a preocupat continuu pe conducători, începând mai ales dela războiu.

Principiile de organizare ştiinţifică prind cu greu rădăcini în administraţiile noastre. Tratatele care se ocupă de această problemă se citesc puţin, sfaturile nu prea se ţin în seamă şi reorganizarea se face prea încet.

Tratatul de faţă examinează bine documentat chestiunea reorganizării în serviciile din Elveţia, făcând comparaţie între starea actuală şi ce ar putea aduce viitorul adoptându-se principiile raţionale de muncă.

Autorul, Roger Calame, împarte acest studiu în trei părţi:

I. — Prima parte cuprinde organizarea actuală în birourile publice evidenţiind lacunele şi lipsa de pregătire a funcţionarilor.

A. — In birouri:

1. Incetineala proverbială a circulaţiei hârtiilor, datorită unor reguli învechite, care nu mai pot fi aplicate în abundenţa hârtiilor, datorită unor reguli învechite.

2. Lipsa de iniţiativă şi responsabilitate a personalului — se lucrează în mod mecanic fără nici o contribuţie spirituală.

3. O economie rău înţeleasă în procuparea utilajului necesar.

4. Raportul autoritar al şefilor cu personalul inferior şi lipsa de încurajare a acestuia din urmă, fac ca munca depusă să nu fie o colaborare utilă, făcută cu tragere de inimă ,ci o muncă indiferentă şi făcută în silă.

„Nu este o lipsă de prestigiu a colabora cu personalul" afirmă pe drept cuvânât autorul.

5. In ce priveşte diviziunea muncii şi condiţiunile de lucru:

a) Nu există nici o concordanţă între lucrul ce-l are de făcut un funcţionar şi utilajul său de birou.

b) Unii au prea mult de lucru, alţii stau degeaba.

c) Mobilierul incomod, camerele aglomerate şi neaerisite — nici un desinfectant nu se găseşte în birouri.

d) Păstrarea actelor nu se face la toate instituţiile după acelaş sistem. Fiecare aplică sistemul ce-l crede mai bun şi pe care-l schimbă de îndată ce i se pare că a găsit altul şi mai bun. De aici încurcături.

B. — Personalul:

1. Autoritarismul exagerat al şefilor de autorităţi creiază o atmosferă ierarhizantă în care orice spirit mai larg şi de iniţiativă rămâne în întuneric neputându-se manifesta. Cu timpul aceşti funcţionari renunţă la orice personalitate, devenind indiferenţi la lucrul ce-l prestează.

2. Nu se îngrijeşte nimeni de pregătirea profesională a funcţionarilor. Nu este o risipă a face lecţii speciale de administraţie! Randamentul muncii acestora şi buna funcţionare a serviciului compensează cu mult cheltuiala făcută cu pregătirea lor.

3. Personalul nu este răsplătit nici materialmente — salarii extrem de mici — nici moralmente — prin avansare după merit.

4. Nu i se asigură stabilitatea în serviciu.

Aceste multe nemulţumiri au dat naştere la creiarea diverselor societăţi de funcţionari, cu scop de a cere în numele a mai mulţi, ceeace unul nu ar fi avut curajul să ceară.

II. — A doua parte a lucrării cuprinde principiile administraţiei raţionale, principii dictate numai de raţiune şi cari tind să regleze munca aşa fel, ca minimum de efort să dea maximum de randament.

Aceste principii sunt: diviziunea muncii, unitatea de comandă, autoritatea şi responsabilitatea, disciplina, subordonarea intereselor particulare interesului general, salarizarea echitabilă, utilizarea personalului după capacitate, ordinea şi curăţenia, egalitatea, bunăvoinţa, sinceritatea, stabilitatea personalului în serviciu ,încurajarea iniţiativei, autonomia administraţiilor, colaborarea şi controlul publicului.

Ca elemente ale administraţiei citează:

a) Prevederea care cere scrutarea viitorului în întocmirea unui program de lucru.

b) Organizarea, cere punerea în acord a personalului cu mijloacele materiale de lucru.

c) Comanda, cere punerea în funcţie a aparatului organizat. Conducătorul trebue să cunoască în deaproape capacitatea şi puterea de muncă a fiecărui subaltern, să încurajeze pe cei meritoşi şi să elimine pe incapabili.

Intreaga existenţă a unei instituţii este încredinţată şefului, de aceia el trebuie să posede în cel mai înalt grad spiritul organizator şi întreprinzător, simţ practic, prevedere, spirit inventiv şi ordine, toate aceste animate de voinţă, devotament, entuziasm ,prestigiu, etc. Astfel, în şef nu vom vedea un stăpân ci o capacitate. Subalternii săi, în acest mod, nu vor fi „inferiori" ci „colaboratori"

d) Coordonarea, inplică reunirea şi armonizarea tuturor eforturilor.

e) Controlul, care cere permanentă supraveghere ,ca activitatea să se desfăşoare conform regulelor stabilite şi ordinelor date.

III. — După expunerea situaţiei actuale şi a principiilor generale de organizare raţională, examinează modalitatea aplicării acestor principii.

Exemplul dat în lucrarea de care ne ocupăm, referindu-se la administraţia federală elveţiană, vom căuta să accentuăm din el chestiunile aplicabile în administraţiile noastre.

Administraţia raţională se bazează pe următoarele mijloace de activitate: organe competente, organizaţie profund studiată şi utilaj raţional de lucru. Pentru realizarea acestor imperative se vor creia:

1. Birouri de studii şi documentare, pentru cercetarea tuturor chestiunilor ştiinţifice şi metodelor noui, cari pot aduce ameliorări în mersul serviciului. In acest scop se vor creia biblioteci la dispoziţia funcţionarilor, şi se vor cerceta bibliotecile altor instituţii şi aşezăminte culturale. Se va colabora cu birourile de studii ale altor administraţii, urmând ca toate informaţiile şi rezultatele cercetărilor să se clasifice într'un index, uşor de consultat, la biblioteca direcţiei; iar cele mai importante să se publice.

2. Se va creia un economat care să îngrijească de economia furniturilor, ţinând evidenţa de ceeace se consumă.

3. Să se dea mai mare libertate autorităţii, pentru ca şeful să fie responsabil de toată gestiunea ce conduce altfel i se îngrădeşte puterea de acţiune. Un consiliu de ad-ţie va avea rolul de colaborator în hotărîrile direcţiei.

La luarea unei hotărîri de ordin ad-tiv

se va avea în vedere nevoile şi propunerile personalului, care va avea în consiliu, reprezentanţii săi care să le apere interesele.

4. In organizarea birourilor, şeful de birou va fi răspunzător de ordinea şi programul de lucru ce se desfăşoară în serviciul său.

Programul de acţiune al fiecărui birou se va afişa prin:

a) Tabloul de organizare a biroului.

b) Regulamentul biroului.

c) Un regulament de atribuţiunile fiecărui funcţionar.

d) Instrucţiunile de serviciu.

In ceea ce priveşte regulamentul biroului, el va trebui să reglementeze durata orelor de serviciu, absenţele şi învoirile, responsabilitatea fiecărui funcţionar faţă de actele şi utilajul ce i se încredinţează, precum şi obligaţiile de conştiinciozitate în serviciu şi faţă de superiori, păstrarea liniştei şi prescripţiunilor de higienă. Acest regulament va prevedea şi pedepsele aplicabile la nerespectarea acestor ordine.

5. In fiecare birou se va afla un catalog al bibliotecii direcţiei generale, deşi ar fi de dorit ca fiecare birou să posede în mic, o bibliotecă cuprinzând lucrările ce interesează acel birou.

6. Lucrul se va împărţi astfel:

a) Chestiunile de specialitate se vor încredinţa funcţionarilor calificaţi.

b) Cele obişnuite, funcţionarilor medii.

c) Lucrările care se pot executa mecanic, se vor efectua cu maşina.

7. Fiecare funcţionar va trebui să fie pregătit pentru serviciul ce-l prestează şi în fiecare birou se va găsi un funcţionar superior care să îngrijească ca toată lumea să muncească egal.

8. O atenţie deosebită trebue să se dea corespondenţei, secretariatului şi arhivei.

In corespondenţă se va face uz de formulare şi scrisori tip, care să simplifice munca funcţionarului.

In rezolvarea corespondenţei se vor întrebuinţa maşini de scris, de calculat, de copiat, multiplicatoare etc.

In arhivă, actele se vor clasa mai întâiu provizoriu pe fişe de format normalizat, în ordinea alfabetică şi după conţinut, apoi se vor clasa definitiv după sistemul zecimal, în dosare sau clasoare.

Funcţionarul însărcinat cu arhiva va trebui să cunoască la perfecţie aceste sisteme.

9. Un alt element, la fel de important, este ameliorarea situaţiei personalului.

a) Statul trebue să îngrijească de nevoile slujbaşilor săi. Cu cât aceştia vor fi mai nemulţumiţi, cu atât ei vor munci cu mai puţină tragere de inimă şi rezultatul va fi în deficitul Statului. Şefii au datorii faţă de subalterni, după cum şi aceştia au faţă de şefi: numai cu acest echilibru de datorii şi drepturi se va putea ajunge la munca în colaborare.

b) In general Statul fiind primul interesat în a oferi o existenţă în bune condiţiuni funcţionarilor, va întocmi statute în care să se prevadă durata lucrului, retribuţia, asistenţa contra boalelor şi accidentelor, avansarea, drepturile la pensie, asociaţiunile de funcţionari, etc., asigurându-le astfel o viaţă convenabilă din punct de vedere material, moral şi intelectual.

10. Recrutarea funcţionarilor se va face pe baza unui examen sever şi la care influenţele politice vor trebui înlăturate. Cantitatea şi calitatea randamentului muncii, depinde de buna selecţiune a

personalului. In examen să nu se abuzeze de memoria candidaţilor, ci să se facă apel la inteligenţa lor. Cei reuşiţi vor funcţiona un an ca „provizorii" în care timp li se va putea aprecia puterea de muncă, bunăvoinţă şi priceperea; după acest an vor deveni „stagiari" timp de 4 ani, în care timp îşi vor desăvârşi cunoştinţele de serviciu: atât cunoştinţele practice câştigate prin exerciţiu, cât şi cunoştinţele teoretice fixate de programe, instrucţiuni, lecturi, studii, cursuri de administraţie, etc.

După aceşti 4 ani va urma examenul profesional, iar după alţi 10 va urma examenul superior facultativ care va asigura înaintarea la gradele cele mai înalte.

Studiile de ad-ţie vor trebui ştiute din ce în ce mai bine pe măsură ce funcţionarul înaintează în grad.

Avansările se vor face după sârguinţa şi randamentul muncii funcţionarilor. Pentru a cunoa.te aceste calităţi se vor întocmi fişe individuale, în care se vor nota toate observaţiile făcute asupra fiecărui funcţionar. In fiecare an se vor înainta tablouri de avansarea celor ce îndeplinesc condiţiunile.

In privinţa disciplinei, ea trebue să aibă la bază respectul convenţiunilor stabilite. Orice abatere va fi pedepsită just după gravitate.

Reorganizarea raţională a muncii în serviciile publice, în sensul unei colaborări strânse între funcţionari şi în vederea realizării maximului de randament, este singura care poate asigura opera de progres economic a oricărei ţări.

Elena Hamel

Licenţiată în litere,
în serviciul Institutului de Cercetări
şi Experimentaţie forestieră

REVISTA REVISTELOR

ALLGEMEINE FORST-UND JAGD-ZEITUNG.

1934 April.

Früchtenicht.

Waldwirtschaft im Dritten Reich.

Gospodăria pădurărească în imperiul al treilea.

Este vorba de o prelegere de introducere, ţinută la Şcoala superioară de silvicultură din Hann-Münden. Se expune aspectul pe care autorul înţelege să-l primească gospodăria pădurii în lumina concepţiei naţional-socialiste, care a înscăunat al „treilea imperiu" german. Sforţările slujitorilor pădurii trebuesc îndreptate în primul rând în sensul de a se obţine păduri sănătoase, cât mai apropiate de forma naturală. „Ţinta gospodăriei trebue să rămână pentru viitor obţinerea unui cât mai ridicat venit spre binele poporului nostru, cu condiţia păstrării unei permanente sănătăţi a solului şi în cadrul continuităţii de exploatare, aşa ca puterea de producţiune să fie împinsă la maximum. Pe lângă acestea, pădurea trebue să ajungă a avea forme variate şi frumoase, spre a se face astfel din nou plăcută petrecerea în mijlocul său, atât pentru conaţionalii noştri cât şi pentru celelalte creiaturi şi în special pentru vânatul cel nobil".

Bauersachs E.

„Gegenwart und Zukunft in der Wirtschaft". (Theorie der Diskontierung).

„Prezent şi viitor în economie". (Teoria scontului).

Speculaţiuni teoretice în jurul valorii de viitor a producţiei forestiere.

Schwarz H., Ing.

Über die Kennzeichnung von Kiefernherkünften nach anatomischen Blattmerkmalen.

Asupra stabilirii originii pinului cu ajutorul caracterelor anatomice ale frunzelor.

Se încearcă a se stabili măsura în care ar exista corelaţiune între creşterea ciferitelor rase de pin după locul lor de origină şi unele caractere anatomice ale acelor, cum sunt: lungimea lor şi numărul canalelor rezinifere.

Graner F.

Die Waldgerechtigkeiten im württembergischen Oberschwaben im Lauf der Geschichte.

Drepturile la pădure în Svabia superioară würtembergeză în decursul istoriei.

Pădurile statului din aceste ţinuturi ca şi cele din alte părţi ale Germaniei, Austriei, etc., sunt grevate de un fel de servituţi în favoarea unor comune sau gospodării, în sensul de a ceda anual anumite cantităţi de lemne de foc, etc. Existenţa lor este foarte jenantă şi dăunătoare pentru exploataţiune, deaceea autorităţile respective se străduesc să se elibereze de ele prin răscumpărare bănească. Totuşi, tradiţionalismul încăpăţinat al populaţiei şi noţiunea precisă şi respectată a dreptului de proprietate fac ca să se menţină şi astăzi instituţii a căror naştere a fost prilejuită de condiţiuni economice şi juridice de mult apuse.

Recenzii:

1) Mitteilungen des Württembergischen Forstlichen Versuchsanstalt;

2) Loetsch F.: Die Gestaltsidee des forstlichen Einzelwirtschaftssystems u. ihre Bedeutung für Wissenschaft u. Praxis

3) v. Krüdener: Forstliche Standortsanzeiger;

4) Hawley and Goodspeed: Selection Cuttings for the Small Wood Owner;

5) Deutsches Holz im Bauwesen;

6) Kollmann, Dr. Ing.: „Fussböden aus deutschen Holz;

7) Stoy u. Seidel: „Holz-Nagelbau";

8) Erdmann: Holzmasten im Freileitungsbau;

9) Glasewald: Die Vogelwelt eines fiskalischen Kiefernforstes der Marke Brandenburg;

10) Gayer: Hilfstafeln zur Berechnung stehender Waldbestände sowie zur Kubierung von Stammholz u. Schwellen.

11) Gehrhardt: Massentafeln für Hochwaldsbestandsmittelstämme;

12) Weber A.: Volkswirtschaftslehre;

13) Bauer: Die preussische Jagdordnung vom 15 Juli 1907;

14) Ströse: Jagdkundliche Anschaungsstücke;

15) Horrido! Deutsche Jägerlieder.

1934 Mai.

Weinkauff K.

Die Ertragssteigerung durch Plandurchforstung. Triangulation.

Mărirea productivităţii prin răritură sistematică, triangulaţie.

După câteva cuvinte de apărare la criticele ce se aduc aşa zisului său sistem de răritură «Plan-Veredelungssystem», autorul ne expune o nouă metodă de răritură nu prea mult deosebită de cea precedentă. „De o deosebită însemnătate este şi rămâne consecvenţa cu care arborele, individul ales, este tratat pe tot timpul perioadei propriu zise de îngrijire a coronamentului (perioada a II-a) Interesează diametrul şi anume diametrul dela mijloc) şi nu lungimea, adică în fond, tratamentul coronamentului".

Waldbauer H.

Oekonomischer Vorrat. Bestockungsaufbau und Waldbau.

Rezervă lemnoasă economică, constituţie formală a arboretului şi silvicultură.

O discuţie mai mult teoretică asupra raportului dintre conţinutul acestor trei noţiuni atât de strâns legate, mai ales în aplicaţiunile practice.

Mantel K., Dr.

Ziel und Richtung der Forstwirtschaftspolitik im Dritten Reich.

Scop şi sens al politicei forestiere în cel de al treilea imperiu.

Autorul este un entuziast admirator al politicei naţional-socialiste (hitleriste) şi un teoretician de frunte al rolului şi efectelor sale în şi asupra economiei forestiere. Faţă de rostul pădurii şi al economiei forestiere în economia naţională şi pentru poporul german, se expune pe scurt măsurile de ordin politic forestier ce s'au putut lua în primul an după instaurarea regimului actual politic german şi cele ce se mai impun.

Schäfer H.

Aus der Geschichte des hessischen Gemeindewaldes.

Din istoria pădurii comunale din Hessa.

1934 Juni.

Fuchs R.

Fünfzig Jahre Kiefernnaturverjüngung im hessischen Forstamt Isenburg.

Cincizeci de ani de regenerare naturală a pinului în ocolul silvic Isenburg din Hessa.

Se expune o experienţă care poate fi utilă şi cititorului român prin sugestiile ce eventutl le poate conţine sau provoca. In această primă parte a articolului ni se dă o orientare asupra staţiunii şi a concepţiilor culturale cari au prezidat acum 50 de ani la inaugurarea lucrărilor respective.

Knödler.

Die biologisch-dynamische Wirtschaftsweise und der Wald.

Modul biologico-dinamic al economiei şi pădurea.

Chestiunea privitoare la îngrăşămintele naturale (gunoi) în cultura pădurilor.

Wechselberger Fr.

Die Konjunktur in Wirtschaft und Forstwirtschaft.

Conjunctura în economia generală şi în economia forestieră.

Studiul urmăreşte stabilirea de raporturi între aceste două feluri de conjuncturi în condiţiunile germane şi pe baza datelor statistice oferite de „Consiliul superior imperial al economiei forestiere" şi de „Institutul de cercetări conjuncturale".

In această primă parte, se studiază:

1) Dependenţa reciprocă a economiei forestiere agricole şi a industriei;

2) Natura conjuncturii. Spre deosebire de economia agrară, cea forestieră manifestă în comportarea sa conjuncturală, cu privire la mişcarea importului de lemn, un paralelism perfect cu industria.

I. C. Dem.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 1. Ianuarie 1934.

Comité International Permanent du Carbone Carburant (R union annuelle).

Congresul anual al Comitetului Internaţional Permanent de Carbon Carburant.

Discursurile de deschidere şi rapoartele prezentate de delegaţii belgieni.

Eg. Rossels.

Le noyer noir.

Juglans nigra.

Descriere. Importanţa forestieră. Creiarea şi îngrijirea arboretelor.

P.

Le contingentement des bois de mines.

Se arată campania dusă de Soc. Centrală Forestieră pentru contingentarea lemnului de mină.

La Cronică se vorbeşte despre maladia ulmului şi despre programul lui Roosevelt şi comerţul lemnului.

No. 2, Februarie 1934.

Mévente des taillis. Amélioration de leur rendement.

Cea mai mare parte a crângurilor simple şi compuse din Belgia se vând azi în pierdere. Se arată cauzele şi se dau sugestii pentru îndreptarea situaţiei.

La forêt et le climat.

Se publică în rezumat datele cuprinse în rapoartele D-lui Hans Burger, publicate în Annales de la Station fédérale de Recherches forestières suisse, tome XVIII, privitoare la influenţa pădurii asupra climatului. Sunt rezultatele unor observaţiuni făcute între 1890 şi 1897, în pădure şi în câmp deschis. Se dovedeşte că pădurea are un climat propriu.

L. B.

Le „Picea Rubra" de l'Hertogenwald.

Se face o descriere a arboretului de Picea Rubra din pădurea l'Hertogenwald, aşa cum se prezenta înainte de războiu, după datele Serviciului de cercetări şi consultări în materie forestieră. In timpul războiului, arboretul a fost distrus.

Z.

Tenons les résineux serrés.

Să ţinem răşinoasele în masiv strâns.

Réglementation du commerce des semences, des plantes et des engrais.

Ce prevede legea din 15 Iulie 1931, ordonanţa regală din 3 Mai 1933 şi Ord. ministeriale din 30 Mai şi 15 Iunie 1933.

No. 3, Martie 1934.

J. Jagerschmidt et Emm. Coffin.

Méthodes pratiques pour le calcul de la valeur d'avenir des peuplements forestiers après incendie.

G. Delevoy.

La nomenclature des essences forestières.

Se dă o listă de numele şi sinonimele principale ale răşinoaselor întâlnite în Belgia, indicându-se numele internaţional adoptat, după nomenclatura stabilită de W. Dallimore în raportul său prezentat conferinţei dela Londra în 1932.

Le Bostriche liséré (Gylaterus lineatus Oliv., Tomicus lineatus Oliv.).

Se face un rezumat al broşurii publicate de Charles Adorn dela Institutul de entomologie al Şcoalei politechnice din Zürich: Recherche sur la morphologie, les stades évolutifs et l'hivernage du Bostriche liséré (Xyloterus lineatus Oliv.).

N. R.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 4 Aprilie 1934.

E. Badoux.

La réserve de la forêt d'Aletsch.

Rezervarea pădurii Aletsch. 7 pag.

Pădurea Aletsch (vreo 300 ha.), care acoperă o veche morenă a gheţarului cu

acelaş nume, este o minunată urmă de pădure alpină deplin evoluată (climax).

Pinus Cembra, în amestec cu laricele şi molidul, este impunător.

Vecinătatea gheţarului îi măreşte farmecul şi măreţia. Liga elveţiană pentru protecţia naturii a reuşit să obţină decretarea ei ca monument al naturii (1932). Dar se impune şi refacerea ei, nu numai paza, căci este rănită şi bolnavă (Liga elveţiană pentru protecţia naturii primeşte donaţiuni în acest scop).

Şase minunate fotografii însoţesc articolul.

J. Jungo.

Les bris de neige dans la Broye en 1931.

Rupturile de zăpadă în Broye în 1931. 1 pagină.

Ph. Farquet.

Mélanges historico-forestiers.

Diverse istorico-forestiere. 2 pag.

Se dau precizări istorice în privinţa ordonanţei forestiere din 1553, prin care s'a oprit orice fel de tăieri în pădurea de pe muntele Chemyn, spre a se stăvili dărâmarea pietrelor peste aşezămintele omeneşti din Guercet.

W. Ammon.

L'organisation du service forestier.

Organizarea serviciului forestier. 2 pagini. (Continuare şi sfârşit).

Trad. de E. Badoux.

Se expune moţiunea, prin care se propune organizarea serviciului forestier. Printre altele se cere înlăturarea nefastelor influenţe politice.

H. Arthur Meyer.

Les types de sol dans les forêts communales de Couvet et de Boveresse.

Tipurile de sol în pădurile comunale din Couvet şi Boveresse. 4 pagini. (Urmare şi sfârşit).

Prin analiza chimică completă a unui profil de sol şi prin determinări de pe CO_3Ca, humus şi pierderi de calcinare la alte câteva profile, se arată că toate solurile cu baza calcaroasă, sunt soluri carbonatate humoase sau rendzine: iar cele din zona molassică şi glaciară alpină sunt soluri brune slab podzolite, repauzând însă tot pe o pătură calcaroasă.

Bibliografie :

E. Hess, Schneeprofile (Profitul zăpezilor ce dau naştere avalanşelor).

T. R. Peace şi C. H. Holmes, Meria laricis, The leaf cast disease of learch. (Meria laricis, cauza morţii frunzei de larice).

Marcel Lacassagne, Etude morphologique, anatomique et systematique du genre Picea.

SILVA.

No. 19, Mai.

Philipp Sieber.

Veraenderung der Krautschicht in Plenterbeständen.

Variabilitatea etajului herbaceu în arborete grădinărite.

Compoziţia etajului herbaceu în cursul vremei e departe de a fi aceiaşi. Aut. comunică observaţiunile lui, făcute timp de 5 ani consecutivi, în patru locuri de încercare, stabilite în arborete grădinărite. Dacă unele specii au putut fi con-

statate an cu an, apoi importanța lor numerică și implicit înrâurirea lor asupra solului nu este aceiași în anii consecutivi. Afară de aceasta unele apar sau câștigă teren, altele dispar sau scad ca număr. Examinând natura solului, acoperit de burueni și graminee (etajul herbaceu), în genere nu s'a putut constata acea degradare de care se temeau silvicultorii de acum 50 de ani și care — pe lângă altele — îi determinau a crește arborete cât mai strânse.

Ca ilustrațiune interesantă a tezei susținută aut. comunică următorul fapt. In anul 1532 a apărut în Germania o carte, intitulată: Flora (Kräuter) germană. In herbariul care integrează opera, se găsește și o floare (frunze și inflorescență) dedesubtul căreia, în locul denumirei, se găsesc cuvintele: o floricică necunoscută. E vorba de Anemone nemorosa care astăzi cu milioane de exemplare este vestitoare de primăvară, acoperind solul pe întinderi mari.

No. 20.

Dr. Heck.

Zur Ueberfremdung im forstlichen Schrifttum unserer Zeit.

In chestiunea străinismelor în literatura forestieră de azi.

No. 21.

Julius Eck.

Ein Beitrag zur Lärchenfrage aus der Praxis.

Contribuția unui practician la chestiunea laricelui.

Față de rezultatele obținute în Germania cu cultura laricelui — când îmbucurătoare, când descurajante — chestiunea laricelui este acolo la ordinea zilei. Profesorul Lang, München, crede că poate afirma că reușita sau nereușita trebue atribuită condițiunilor staționale și celor climaterice. Profesorul Münch, Tharandt, este de părere că numai sămânța recoltată în munții Sudeți este indicată pentru împăduririle cu această specie în Germania de mijloc. Aut. însuși opinează că insuccesele încercate s'ar explica prin faptul că semințele — indiferent dacă au provenit din Sudeți sau din Alpi — au fost culese de pe arbori piperniciți sau crescuți la altitudini prea mari.

* * *

SUMARSKI LIST

No. 4—6, 1934.

Ing. Markovic.

Douăzeci de ani de muncă pe tărâmul forestier în Sudul Jugoslaviei.

Autorul arată progresul realizat de silvicultură în Sudul Jugoslaviei dela 1913 (tratatul dela București) și până în 1933.

Climatul aspru, ariditatea solului, creșterea vitelor și agricultura extensivă pe de o parte, lipsa de autoritate pe de altă parte, au dus la despădurirea țării.

Personalul forestier, aproape inexistent în 1913, se completează pe fiecare an, ajungând în 1933 să numere 30 de ofițeri forestieri și 250 de garzi. Populația, care de pe vremea stăpânirii turcești moștenise obiceiul de a tăia fără nici o restricție, se supunea cu greu ordinii și măsurii. Dar silvicultorul din Sud a știut să impună respectarea legilor.

In Banovina Vardarului sunt circa 250 mii ha. de teren neproductiv, care constitue un mare gol în viața economică a acestui colț de țară.

Din cauza lipsei de păduri s'au înmul-

ţit în munţi torenţii. Impădurirea acestor terenuri degradate este o problemă vitală pentru popor şi o chestiune de onoare pentru Jugoslavia. Incercările de împădurire făcute până acum însă nu au dat rezultate satisfăcătoare. Studiile începute încă din 1930 vor indica, cel puţin în parte, metoda şi technica ce trebuesc aplicate în acest scop. Aceste studii se bazează pe o serie de pieţe de încercare de împădurire, răspândite în toate părţile, pe diferite terenuri.

Populaţia dă un important ajutor benevol la lucrările de împădurire. Administraţia silvică oferă puieţii şi dă instrucţiunile necesare, iar populaţia execută plantaţiunile. In intervalul 1930—33 s'au plantat astfel circa 14 milioane de puieţi. Procentul de prindere variază între 50 şi 90%.

Şi lucrările de stingerea torenţilor au început să ia o extindere însemnată. De asemenea a început să fie studiată în mod serios economia pastorală alpină.

Silvicultorii din Sud sunt tineri, plini de avânt şi plini de încredere în lucrările lor. Ei nu lucrează numai în pădure, ci sunt în fruntea tuturor mişcărilor cari urmăresc ridicarea nivelului de viaţă al populaţiei din acea regiune.

Ing. O. Kristic.

Impăduririle în Serbia de Sud dela 1913 până la 1930.

Indată după războiul balcanic Statul a început organizarea administraţiei forestiere în regiunile eliberate. In perioada 1913—1930 Administraţia silvică a fost absorbită aproape tot timpul de problema delimitării generale a pădurilor. Lucrările de împădurirea terenurilor degradate din Serbia meridională au trebuit să rămână oarecum pe planul al doilea. Totuşi Ad-ţia a făcut mari eforturi şi în această direcţie. Din nefericire, cea mai mare parte a lucrărilor n'au reuşit. Ele vor servi totuşi ca experienţă pentru căutarea unor metode mai bune de lucru.

In perioada 1913—1930, Ad-ţia silvică a avut 34 pepiniere, în suprafaţă totală de 13,84 ha, cari au produs 20 mil. 508.782 puieţi de diferite specii foioase şi răşinoase. S'au împldurit 413 ha, care au costat 2.656.797 dinari.

Ing. L. Markovic.

Cercetări asupra împăduririi terenurilor neproductive la Zajcev Rid.

Autorul expune cercetările făcute în piaţa de încercare dela Zajcev Rid pentru aflarea metodelor de lucru şi a esenţelor celor mai potrivite pentru împădurirea artificială a terenurilor neproductive din Banovnia Vardarului.

Această piaţă de experienţă e situată spre Apus de Skoplje, la o depărtare de 4 km., pe un teren înclinat uşor spre Sud, la o altitudine de 247 m. Suprafaţa sa e de 4,78 ha. Solul, format din nisip şi argilă, este profund şi foarte compact. Piaţa de încercare este împărţită în 6 secţiuni de diferite mărimi. In fiecare din aceste secţiuni s'au făcut plantaţiuni în felurite moduri. In unele s'a plantat în gropi, în altele s'a plantat în şanţuri de oprire (fossets d'arrêt), iar în altele în ambele moduri.

Plantaţiunile în gropi au dat rezultate mai bune decât cele făcute în şanţuri de oprire.

Cercetările sunt în curs şi observaţiunile viitoare vor da toate indicaţiunile în ceeace priveşte împădurirea terenurilor asemănătoare cu acelea unde se fac experienţele.

Ing. Sv. V. Novakovic.

Regenerarea pădurilor domeniale ale Serbiei de Sud.

Administraţia silvică caută să extindă cât mai mult regenerările naturale în pădurile Statului din Sudul Serbiei. Intervenţiile pe cale artificială se fac numai pentru a completa regenerarea naturală şi pentru împădurirea terenurilor degradate şi cu climat defavorabil. In astfel de terenuri s'au obţinut bune rezultate cu Pinus nigra în apropiere de Gostivar, la o altitudine de circa 1.000 m., şi cu Pinus peuce (Grisebach) în regiunea Peristerului.

Ing. B. Sikic.

Cercetări asupra împăduririlor cu pin negru în apropiere de Kicevo.

In apropiere de Kicevo s'au făcut plantaţiuni cu pin negru pe muntele Krusino şi pe muntele Krasta. Cele făcute pe Krusino sunt mai bine reuşite, deşi metoda technică, puieţii şi epoca, au fost aceleaşi. Explicaţia nu poate fi deci găsită decât în deosebirea calităţilor fizice şi chimice ale solului.

Cele mai bune rezultate s'au obţinut în plantaţiile cu puieţi de 3 ani, repicaţi.

Ing. N. Salajev.

Impăduririle dela Males.

Autorul face mai întâiu un istoric al împăduririlor din această regiune. Apoi descrie procedeiele întrebuinţate, esenţele introduse şi rezultatele obţinute.

Ing. Al. Zaljesov.

Pepinierele volante din Djevdjelija şi rezultatele lor.

Pepinierele volante instalate pe terenurile desgolite de lângă Djevdjelija au de scop nu numai producerea puieţilor adaptaţi pentru aceste terenuri, dar chiar împădurirea suprafeţelor ocupate de pepiniere. Se întrebuinţează metoda „Alegretti" modificată.

K. Zloh.

Pepiniera dela Leskovac şi împăduririle făcute de populaţie.

Propaganda silviculturilor în regiunea Leskovac a dat rezultate frumoase. Populaţia împădureşte tot mai mult în fiecare an.

Cererile de puieţi sunt din ce în ce mai numeroase, ceeace a silit Ad-ţia silvică să mărească producţia. Pepiniera dela Leskovac se măreşte în fiecare an.

Ing. Vl. Maksimovic.

Impădurirea dela Polog făcută în colaborare cu populaţia.

Autorul arată mersul şi rezultatele împăduririi făcute de particulari în localitatea Polog la îndemnul şi cu sfatul silvicultorilor.

Ing. Z. Vancetovic.

Scurtă privire asupra lucrărilor de corecţiunea torenţilor.

Corecţiunea torenţilor în Banovina Vardarului s'a început din anul 1927. Deoarece lucrările de această natură sunt foarte costisitoare, ele s'au limitat până acum la Valea Moravei, unde torenţii cauzează adesea mari pagube liniei de cale ferată Skoplje-Niş-Beograd.

Ing. Pant. Dolgij.

Corecţiunea torentului Dragor la Bitolj.

Autoru lexpune modul cum a fost corectat torentul Dragor.

Ing. R. Dokovic.

Privire asupra evoluţiei legislative relativă la delimitare pădurilor.

Ing. Sv. V. Novakovic.

Contribuţiuni la istoria delimitării pădurilor în Serbia de Sud.

Delimitarea pădurilor în Serbia de Sud a fost o problemă foarte dificilă din cauza sistemului complicat al proprietăţilor sultanului, seniorilor feodali şi ale ţăranilor, din timpul stăpânirii turceşti. Această operaţie este totuşi pe punctul de a fi terminată. De pe urma ei statul jugoslav se alege cu o suprafaţă de circa 4—500.000 ha pădure şi teren forestier.

Autorul prezintă şi un act de proprietate de pe timpul stăpânirii turceşti, interesant atât din punct de vedere al concepţiei cât şi al stilului. La sfârşit, mai face o serie de consideraţiuni asupra legii pentru delimitarea pădurilor.

Ing. O. Kristic.

Vinderea şi răscumpărarea pădurii Lopusnik, sub regimul turcesc.

Autorul reproduce şi comentează două documente foarte interesante cu privire la vinderea şi răscumpărarea, într'un mod cu totul original, a unei păduri de către preotul Djurcin Ilija Kokaleski.

Ing. Z. Vancetovic.

Pădurile din Metohia şi colonizarea.

Dr. S. Petrovic.

Principii pentru amenajamentul pădurilor în Serbia de Sud.

Planurile de amenajament ale pădurilor din Sudul Serbiei trebuesc făcute după caracterele speciale ale regiunii, ţinând socoteală de forma şi starea actuală a acestor păduri. Aceste planuri trebue să conducă în primul rând la îmbunătăţirea pădurilor. Trebue să ţină seamă nu numai de produsele principale ci şi de cele secundare: cărbuni, răşină, frunze, păşunat. Alcătuirea acestor planuri nu trebue să coste scump, deoarece din cauza rentabilităţii lor mici pădurile nu pot suporta cheltuieli prea mari.

Ing. L. Marcovic.

Amenajamentul expeditiv al pădurii comunale din Galicnik şi rezultatele sale.

Din cauza stării neregulate a celor mai multe masive păduroase comunale din Banovina Vardarului, s'a făcut amenajarea lor în mod expeditiv adoptând principiul regenerării naturale şi al îngrijirii arboretelor prin operaţiuni de ameliorare. Astfel a fost amenajată pădurea din Galicnik, din care se obţin prin operaţiuni de ameliorare circa 1000 steri pe an.

Ing. I. Rugole.

Exploatarea în regie a pădurilor domeniale în Serbia de Sud în perioada 1913 — 1933.

Autorul arată că în Serbia de Sud exploatarea în regie (introdusă în 1922) a pădurilor domeniale, adaptată totdeauna condiţiunilor locale, a dat rezultate bune, şi este de părere că acest sistem să fie pe viitor aplicat pe o scară mai întinsă.

Ing. Hans Em.

Importanţa întrebuinţării lemnului în meseriile specifice în Sud.

Aceste meserii consumă pe an circa 80.000 m^3 lemn provenit din păduri foar-

te îndepărtate. Meseriaşii întrebuinţează mai ales lemn mărunt de fag şi molid. Dar aceste meserii sunt pe cale de a dispărea din cauza concurenţei marei industrii. Ele trebuesc apărate şi ajutate, sprijinind iniţiativa meseriaşilor de a se uni în cooperative.

Ing. D. Bojic.

Posibilitatea şi mijloacele de doborîre în pădurile furagere.

In Sudul Jugoslaviei, din cauza sterilităţii solului şi a climatului defavorabil, păşunile şi mai ales fâneţele sunt cu totul insuficiente, ceeace a silit populaţia să recurgă la frunzele arborilor din pădure.

Există trei modalităţi de recoltare a acestui fel de furaj: 1) tăierea arborilor piperniciţi sau prost conformaţi; 2) tăierea tuturor ramurilor arborilor din pădurile de pe solurile fertile; 3) tăieri de crâng.

Autorul e de părere că articolul 39 al legii respective, care nu îngăduie decât tăierea crăcilor până la jumătatea coronamentului, trebue modificat.

Ing. Hans Em.

Importanţa şi posibilitatea resinajului în arboretele de pin din Serbia de Sud.

Din cauza lipsei mijloacelor de transport, exploatarea produselor lemnoase din aceste păduri este imposibilă. De aceea autorul propune utilizarea arboretelor de pin pentru resinaj. Cercetările începute în acest sens în anii 1932 şi 1933 sunt pe cale de a ne indica technica operaţiei de resinaj precum şi randamentul ce se poate obţine.

Dr. S. Petrovic.

Caprele şi pădurile din Serbia de Sud.

Autorul arată că împrejurările economice din această parte a ţării nu îngăduie populaţiei sărace să se lipsească de capre sau să le înlocuiască cu alte animale. De aceea e de părere să nu se excludă cu totul caprele din pădure, dar să se reglementeze păşunatul lor.

Ing. I. Rugole.

Economia pastorală în Serbia de Sud.

Ing. D. Velikovic.

Tânărul silvicultor din Sud.

G. T. T.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-WIRTSCHAFT.

1934. März.

Bernhard R. Prof.

Der Wald der Türkei, seine Geschichte und Bewirtschaftung.

Pădurea Turciei, istoria şi exploatarea sa.

Autorul este unul dintre cei mai buni cunoscători ai condiţiunilor economice forestiere turceşti. D-sa a şi avut însărcinări de organizare în materie din partea guvernului turcesc. Din cele observate s'au publicat numeroase articole în revistele de specialitate germane. In articolele de faţă ni se dă o nouă şi preţioasă orientare cu deosebire asupra părţilor asiatice ale imperiului turcesc (Anatolia). La o suprafaţă totală de cca. 75.000.000 ha. şi cca. 14.000.000 locuri, pădurile ocupă o suprafaţă insuficient definită.

Datele arătate de diverşi autori variază între 8,5 şi 13,5 milioane hectare. Desacordul provine din cauza lipsei măsurătorilor cadastrale şi a greutăţii distingerii suprafeţii împădurite de cea neîmpădurită. Distribuţia pădurii pe suprafaţa ţării este foarte nefavorabilă. Ţinuturile muntoase din jurul Mării Negre sunt cele mai împădurite, prin opoziţie cu multe alte părţi de stepă şi de pustiu chiar, din interiorul ţării. O mulţime de date ne sunt împărtăşite, mai departe, asupra mai tuturor aspectelor economiei forestiere respective. La sfârşit se enumeră problemele ce se pun pentru exploatator şi pentru stat ca proprietar al solului şi al pădurii în legătură cu promovarea economiei forestiere.

Rubner Prof. Dr.

Der gegenwärtige Stand der Waldtypenfrage.

Stadiul actual al chestiunii tipurilor de păduri.

Problema cea mai actuală în silvicultură, atât de puţin cunoscută la noi, găseşte în acest articol o frumoasă formă de sinteză şi definire. Se face din capul locului o distincţie tranşantă între sociologia vegetală şi tipurile de pădure. Destul de complect este prezentată paralela dintre tipurile de pădure în nordul european, în Germania şi Rusia.

Hoyer F. Ing.

Die Auswertungsmöglichkeit von westafrikanischen Urwaldhölzern für die Papierfabrikation.

Posibilitatea valorificării lemnului din pădurile virgine vest-africane în fabricarea hârtiei.

Schwarz H. Ing.

Die klimatischen Bedingungen des besten Gedeihens der österreichischen Schwarzföhre in Niederösterreich.

Condiţiunile climatice ale optimului de vegetaţie a pinului austriac în Austria de jos.

Pinul Austriac este un relict floristic al Mediteranii estice din era terţiară. Se mai găseşte în stare naturală în unele provincii ale fostei Austrii (Austria de jos, Corintia, Craina, Croaţia, Dalmaţia, Bosnia, Herzegovina, Banat, etc.). Autorul încearcă a defini aria sa de distribuţie optimă în Austria de jos cu scurtă privire şi asupra celorlalte ţinuturi învecinate de răspândire. Pentru noi studiul prezintă un interes mai apropiat, întâi, pentru faptul că ne aflăm, cu Banatul, încă în cuprinsul ariei sale de distribuţie naturală şi al doilea, pentrucă în trecut a fost utilizat şi la noi pe alocurea în împăduririle artificiale şi mai poate fi luat în considerare pentru asemenea lucrări.

Internationaler Forstwirtschaftsbericht.

1) *Die Waldwirtschaft im Protektorat Uganda.*

Este un extras din Raportul anual (1932) făcut de departamentul forestier, în special pentru conferinţa imperială forestieră, ce avea să se ţină în 1933 în Africa de sud.

2) *Die Eukalyptusarten als Zellstofflieferanten.* Von Ing. Fr. Hoyer.

I. C. Dem.

N E C R O L O G

†

XENOFON SCULY
Inginer Consilier silvic,
Pensionar
28 Mai 1871—19 Mai 1934

Xenofon Sculy s'a născut la Piatra Neamţ, ca fiu al unei personalităţi de seamă din acea localitate, Keladinos Sculy. Până azi primul pod durabil, clădit acum 50 de ani peste pârâul Cuejdului, afluent al Bistriţei, se chiamă „Podul dela Sculy".

Ca un distins elev şi printre primii clasificaţi, a urmat cursurile gimnaziului real „Petru Rareş" (1882—1886) din Piatra Neamţ locul său natal.

Pregătirea academică şi-o dobândeşte la Şcoala de Agricultură şi Silvicultură dela Herăstrău, ale cărei cursuri le termină la 1890, având ca profesori de specialitate pe V. C. Munteanu, N. R. Danielescu şi T. G. Petraru. Sub

conducerea acestuia din urmă absolvi în 1892 şi Şcoala de aplicaţie silvică dela Brăneşti, unde treceau cei mai buni din absolvenţii dela Herăstrău, cari doreau să se dedice carierei silvice.

După absolvirea acesteia (1 Mai—15 Aug. 1892), lucrează ca inginer hotarnic la Circumscripţia silvică de Craiova.

In Corpul silvic al Statului este primit la 15 Aug. 1892, depunând jurământul în aceeaşi zi la Tribunalul din Constanţa şi primind conducerea ocolului silvic „Siriu" (ulterior ocolul Hârşova, azi desfiinţat), unde funcţionează până la 1 Aprilie 1894.

Dela 1 Aprilie 1894 până la 1 Aprilie 1903, cariera lui Sculy este legată de ocolul silvic Brăneşti, unde, în afară de conducerea ocolului, el fu foarte activ ca conducător al elevilor ingineri în anii de aplicaţie silvică, şi ca profesor (până la 1 Aprilie 1902) la Şcoala de brigadieri silvici din localitate.

Dela 1 Aprilie 1903 până la 1 Noemb. 1909 funcţionează ca inspector de control la Regiunea de Buzău. De aci trece la Bucureşti, unde ocupă pe rând funcţiunile de: şef al serviciului produselor secundare în Ad-ţia Centrală a Pădurilor (1 Noemb. 1909—1 Aprilie 1911), inspector de control pe lângă Regiunea silvică Bucureşti (1 Aprilie 1911—1 Aprilie 1914) şi şef al Regiunii silvice Bucureşti (1 Aprilie 1914—1 Noemb. 1916).

In această ultimă calitate, era membru de drept, ca delegat al Ministerului, în Comisiunea pentru examenele de diplomă a absolvenţilor Şcoalei superioare de silvicultură dela Brăneşti.

Refugiat în Moldova, Sculy, recunoscut ca stăpân pe exploatările în regie şi înzestrat cu multă iniţiativă, primeşte încă dela Iaşi (1 Noemb. 1916) conducerea exploatărilor în regie din Ad-ţia Centrală a Pădurilor, însărcinare pe care o păstrează şi după reîntoarcerea în Bucureşti (până la 1 Aprilie 1921). In această grea epocă a vieţii sale Sculy se achită frumos de sarcina de a aproviziona cu lemne armata, autorităţile şi populaţia, sarcină tot atât de grea în refugiu, în timpul războiului cât şi în epoca grea ce a urmat după gonirea inamicului din ţară. La finele acestei perioade este pentru puţin timp detaşat în Ardeal, unde grele probleme trebuiau soluţionate; nevoile Administraţiei însă, şi în special greutăţile aprovizionării cu lemn de foc, îl recheamă în Bucureşti ca şef al Regiunii silvice locale, unde funcţionează până la 1 Iulie 1924. Spre sfârşitul carierei sale, Sculy primeşte însărcinarea de Inspector general de control (1 Iulie 1924—10 Decemb. 1928) şi de membru în Consiliul technic, însărcinare pe care o cinsteşte până în ajunul ieşirii sale la pensie (1 Ian. 1930).

Cea mai înaltă treaptă a ierarhiei silvice o ajunge la 1 Ian. 1925, când i se conferă gradul de Inginer Consilier silvic.

Sculy serveşte cu devotament ideea forestieră timp de 38 de ani (15 Aug. 1892—1 Ian. 1930).

*

* *

Sculy şi-a însemnat drumul carierei sale silvice cu frumoase pilde de devotament, de pricepere profesională, de muncă şi de iniţiativă, de fapte cari rămân şi de bun camarad. Din primii ani ai carierei sale la Brăneşti, unde renăştea un învăţământ silvic teoretic şi practic de sine stătător, Sculy desfăşoară

o foarte rodnică activitate în calitate de şef de ocol silvic, de colaborator al lui Petraru în conducerea lucrărilor practice ale elevilor, şi de profesor la Şcoala de brigadieri silvici.

Lucrările de împăduriri făcute de dânsul în cuprinsul ocolului sunt o dovadă a acestei activităţi şi constituesc azi un foarte preţios document în ce priveşte problema împăduririlor în ţinuturi de câmpie. Registrul — pierdut în timpul războiului —, registru în care consemnase vreme îndelungată experienţa sa în această privinţă, constituia, pentru cine l-a avut în mână, un foarte preţios îndreptar.

In tot restul carierei sale a dat dovadă de pricepere, de iniţiativă şi de un deosebit simţ dt bun gospodar. Sculy face parte dintre inginerii silvici cari au militat mult pentru realizarea ideii exploatărilor în regie a pădurilor Statului, şi aceasta într'o epocă în care această idee avea foarte puţini aderenţi şi susţinători.

In toate privinţele Sculy a fost în cariera sa un animator.

El a fost un devotat şi distins membru al Societăţii „Progresul silvic"; până în pragul morţii el a urmărit cu un viu interes lucrările Societăţii noastre şi ale Cercului Inginerilor silvici, dela ale cărui comunicări nu lipsea niciodată. Prieten devotat al lui Al. Constantinescu, el a putut fi în multe împrejurări de un real folos şi colegilor şi Societăţii şi propăşirii ideii forestiere.

Aceeaşi idee o servea cu un deosebit devotament şi în activitatea sa particulară cum şi în calitatea de membru al Societăţii Regale de Geografie.

Prin moartea lui Sculy silvicultura română pierde o figură de elită.

Aceleaşi frumoase însuşiri le-a dovedit Sculy şi în sânul familiei sale, ca soţ ideal şi ca bun tată de familie.

Intr'o frumoasă dar dureroasă după amiază de Mai cei de aproape l-au urmat îndureraţi la locul de veci.

Rândurile lor au fost sporite de marele număr de prieteni şi de camarazi, iar membrii Societăţii „Progresul silvic" în frunte cu Preşedintele lor au asistat în tăcere la o despărţire cu atât mai dureroasă cu cât era mai simplă. Căci Sculy şi-a dorit o despărţire simplă de această lume. Cu atât mai mult se cuvine să însemnăm şi să subliniem, pentru vecinicie, meritele deosebite pe cari şi le-a dobândit acest emerit inginer silvic în frământata epocă a începuturilor silviculturii române.

O lacrimă pe mormântul lui, şi din partea liceului real „Petru Rareş" din Piatra Neamţ, din acel bogat colţ împădurit, în care şi-a trăit copilăria.

M. P. Florescu

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PROCES-VERBAL No. 21

Şedinţa din 25 Aprilie 1934

Prezenţi D-nii: *C. M. Bunescu, D. I. Ciurileanu, D. Drâmbă, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, M. St. Suhăţeanu.*

Prezidează D-l *C. P. Georgescu,* preşedinte.

D-l *Secretar General* citeşte sumarul şedinţelor din 3 şi 19 Aprilie 1934, care se aprobă.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, la propunerea d-lui P. Ioan şi după discuţiuni la cari iau parte D-nii: C. P. Georgescu, M. Suhăţeanu şi M. P. Florescu, se hotărăşte ca, membrilor cari au lipsit sistematic şi nemotivat dela lucrările Consiliului, să li se trimeată un preaviz cu răspuns până la şedinţa viitoare când se va pune chestiunea la ordinea zilei spre a se hotărî în cadrele prevederilor statutare.

Se intră în ordinea de zi:

In legătură cu adunarea generală dela 25 Mai crt., D-l Secretar general pune în discuţiune chestiunea dării de seamă a Consiliului de ad-ţie pe 1933. Consiliul roagă pe D-l Secretar General ca din vreme să pregătească darea de seamă spre a o pune în discuţiunea Consiliului.

D-l *M. P. Florescu* relevând chestiunea alegerii Preşedintelui pusă la ordinea de zi a adunării generale şi după discuţiunile la cari au luat parte D-nii: C. P. Georgescu, P. Ioan, St. Rodoteatu, M. P. Florescu şi C. Emanoil, în cari se fac sugestii şi propuneri cu privire la această chestiune, discuţiunile rămânând a fi reluate în şedinţele viitoare, Consiliul exprimându-şi dorinţa ca să-şi precizeze o atitudine unitară încadrată în interesele permanente ale Societăţii cu privire la persoana căreia adunarea generală îi va încredinţa destinele societăţii pe timp de 4 ani; Consiliul îşi exprimă cu fermitate hotărîrea de a lupta împotriva oricăror tendinţe străire de interesele Corpului şi ale Societăţii, cu deosebire va apăra dreptul definitiv câştigat ca Preşedintele Societăţii să fie un coleg din corpul technic silvic.

Se admit ca membri activi în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1934, următorii D-ni ingineri silvici: Boldâr Gavril, Levitchi Anton, Podaru Alex., Marinescu N. Const., Podoleanu Aurel, Coţifide Const., Ştefănescu Sirius Sp., Stănei Ioan, Ivanovici A. D., Mateescu I. D., Perseca Marian, Reiff Francisc, Şiraev C. Gh., Manolescu Const., Oblu D. Alexandru, Baboie Gh., Georgescu C. Nic., Schneider Gh.. Dumitrescu A. Aurel, Scarlat G. Ion, Vermeşan Valer, Marinescu Mihail, Serghie Ion, Nicolescu Const., Paunescu D. Tri-

fon, Pascovschi P. Sergiu, Andreescu I. Andrei, Constantinescu G. C., Dumitrașcu Const., Chiroșca Maxim, Harabagiu N., Sârbu Stancu, Monastyrschi Ep., Râpeanu I. Ion, Adolf Marin, Malaico Ion, dându-se D-lui D. Drâmbă delegațiunea să verifice dacă cei admiși au diploma de inginer silvic dela Școala Politechnică sau echivalența pentru cei cu diplome străine.

Se deleagă D-nii M. P. Florescu și V. N. Stinghe în Comisiunea de salarizare de pe lângă C.A.P.I.R.

Se aprobă Școalei de brigadieri silvici din Brănești să i se plătească costul transportului unui vagon de lemn de mesteacăn pe C. F. R. dela stațiunea de încărcare până la stațiunea Brănești.

Se ia act de adresa Soc. inginerilor agronomi prin care mulțumește pentru trimiterea Revistei Pădurilor cerând să i se trimeată revista și pe mai departe.

In chestiunea răspunsului „Vieții Forestiere" Consiliul, rămânând la neclintitele sale convingeri și concepții de unitate și solidaritate de corp pe care și le-a exprimat în comunicatul trimis membrilor Societății, consideră chestiunea închisă.

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte, **C. P. Georgescu.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 22
Ședința din 2 Mai 1934.

Se deschide la ora 21,30.

Prezidează D-l *C. P. Georgescu,* președinte.

Membrii prezenți D-nii: *P Antonescu, N. N. Caragea, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhățeanu, D. Sburlan* și *Eug. Vâlceanu.*

Se citește procesul-verbal al ședinței din 25 Aprilie crt., care se rectifică și se aprobă.

Se ia în discuție ordinea de zi.

1. *Situația membrilor* din consiliu cari au lipsit mai mult de 6 ședințe consecutive.

D-l *Președinte* propune și consiliul aprobă amânarea discuțiunei pentru ședința următoare, nefiind primite încă răspunsurile celor încunoștiințați potrivit hotărîrei luată într'o ședință anterioaară.

2. *Inițiativa privată* în cultura pădurilor.

Asupra acestei chestiuni fiind referent D-l Prof. Drăcea ,care lipsește, discuția se amână pentru ședința următoare.

3. *Conferințele Societății.*

Consiliul într'o ședință anterioară a aprobat ca în anul curent aceste conferințe să fie ținute de D-nii P. Antonescu, M. D. Drăcea și D. Drâmbă, invitându-se eventual și personalități străine de Societate, a conferenția.

Consiliul constată că numai D-l D. Drâmbă a conferenţiat.

Se fixează data de *Miercrui 9 Mai crt., ora 18,* când D-l P. Antonescu va conferenţia.

4. *Propunerile D-lui N. Mateescu.*

Consiliul hotărăşte punerea la ordinea de zi după ce se vor da noui relaţiuni de D-l Mateescu.

D-l *M. P. Florescu* aduce la cunoştinţa consiliului că Societatea pentru înaintarea ştiinţelor ţine în acest timp congresul ei şi că s'a remarcat lipsa inginerilor silvici.

D-l *Prof. V. Stinghe* arată că Societatea noastră nefiind invitată nu putea să participe ca atare .

D-l *C. P. Georgescu* arată că nu se poate face proces Societăţii de Ştiinţe că nu a invitat şi Societatea *„Progresul Silvic"*, mai cu seamă că Societatea de Ştiinţe a luat naştere în jurul Facultăţii de Ştiinţe şi urmăreşte în primul rând chestiuni de ştiinţă pură şi nu aplicată.

La punctul 5: Chestiuni în legătură cu adunarea generală.

Se citeşte scrisoarea D-lui Ing. O. D. Rădescu privitoare la desvelirea baso-reliefului Condrea odată cu desvelirea busturilor Petraru şi N. G. Popovici.

Consiliul ia act admiţând propunerea făcută.

Intrucât cu prilejul adunării generale urmează a se desveli atât busturile mult regretaţilor silvicultori Th. Petraru şi N. G. Popovici în Bucureşti, cât şi monumentele lor aşezate la Brăneşti (Petraru) şi Leordeni (Popovici), Consiliul hotărăşte să se dea atenţie deosebită festivităţii desvelirii monumentelor, invitându-se oficialităţile (Ministerul de Agricultură şi Domenii, Prefectul Judeţului, Primarul comunei respective şi cât mai multe şcoli locale).

La desvelirea monumentului N. G. Popovici se va invita Şcoala Politechnică.

Asupra alcătuirii programului de desfăşurarea festivităţilor, Consiliul lasă Comitetului organizator întreagă latitudinea de a aranja.

Consiliul aprobă a se face cheltuelile necesare.

6. *Exploatarea Vilei „Sylva".*

D-l D. Grozescu dă relaţiuni cu privire la exploatarea restaurantului Vilei *„Sylva"* din Govora arătând că până în prezent nu s'a primit nici o ofertă.

Consiliul hotărăşte facerea de noui publicaţiuni.

Asupra instalaţiunilor de apă se admite a se trata cu D-l Spangraft, antreprenorul care execută actualmente asemenea lucrări şi la Societatea *„Govora-Călimăneşti".*

7. D-l D. Drâmbă dă relaţiuni asupra condiţiunilor fixate de testatorul M. Tănăsescu — Moşandrei în vederea bursei *Moşandrei,* — Consiliul aprobă ca, ţinând seamă de dispoziţiunile testamentare, Comisia respectivă să fixeze condiţiunile pentru admiterea candidaţilor la această bursă.

Se admit membri în societate pe ziua de 1 Ianuarie 1934 D-nii Ingineri Silvici: Simion Simu, Alexandru Tebeica şi Mircea Ene.

Se aprobă Societăţii Elevilor Ingineri Silvici suma de 2000 (două mii) lei pentru propaganda forestieră.

Se aprobă lei 5000 (cinci mii) ajutor D-lui Inginer Silvic pensionar G. Dumitrescu.

Se aprobă D-nei Eliza Manolescu un ajutor de lei 1.500 (una mie cinci sute) şi D-nei Teodora Iacobescu lei 2000 (două mii).

Se citeşte adresa C.A.P.I.R. privitoare la adunarea generală extraordinară. Consiliul ia act.

Şedinţa se ridică la ora 23,30.

Preşedinte, **C. P. Georgescu.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 23.

Şedinţa din 9 Mai 1934, ora 20.

Prezidează D-l *C. P. Georgescu,* preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii *N. N. Caragea, D. Drâmbă, P. Ioan, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe* şi *M. Suhăţeanu.*

Se intră în ordinea de zi: „Memoriul cu privire la încadrarea bugetară a inginerilor silvici angajaţi de C.A.P.S. ca lucrători cu ziua".

D-l St. Rodoteatu citeşte memoriul întocmit de Comisiunea însărcinată în acest scop de Consiliu în şedinţa din 21 Martie a. c.

Se aprobă memoriul cu mici completări.

Se hotărăşte ca o Comisiune compusă din D-nii: V. N. Stinghe, D. Grozescu şi A. Nedelcovici să prezinte memoriul la toate forurile în legătură cu posibilităţile de încadrarea bugetară a inginerilor diurnişti.

Şedinţa se ridică la orele 20,30.

Preşedinte, C. P. Georgescu.

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 24

Şedinţa din 16 Mai 1924.

Prezidează D-l *C. P. Georgescu,* preşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. Emanoil, D. Grozescu, P. Ioan, A. Ionescu, St. Rodoteatu, V. Stinghe, D. Sburlan, Eug. Vâlceanu.*

Inainte de a se intra în ordinea de zi se ţine un minut de reculegere în memoria defunctului D. Clain.

Se intră în ordinea de zi.

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei din 2 Mai care se aprobă.

D-l Petre Ioan cere ca să se pună la ordinea de zi chestiunea convocării membrilor din Comitetul de Redacţie al Revistei Pădurilor.

D-l Secretar General citeşte o scrisoare dela D-na Cezarina N. G. Popovici de mulţumire pentru desele probe de atenţie faţă de memoria lui N. G. Popovici.

Se hotărăşte să se invite persoanele indicate de D-na Popovici, precum şi Administraţia Casei Pădurilor.

Se fixează şedinţa pentru Sâmbătă 19 Mai a. c., în vederea citirei dării de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţii societăţii pe 1933.

D-l C. P. Georgescu citeşte testamentul defunctului Daniel D. Clain şi referatul D-lui M. P. Florescu de felul cum a decurs înmormântarea lui D. Clain.

D-l Secretar General citeşte adresa A.G.I.R. care anunţă chestiunile ce se pot trata în secţia V-a *„Păduri şi Ape"* a Congresului ce se va ţine la Galaţi. Se hotărăşte ca subiectele să fie aduse la cunoştinţa membrilor prin Revista Pădurilor.

Se citeşte propunerea D-lui Eug. Răuţă privitoare la înfiinţarea unui liceu internat. Consiliul nu-şi poate însuşi propunerea pentrucă Societatea nu dispune de fonduri şi nici nu poate impune felul de educaţie şi cultură a copiilor de ingineri silvici.

Asupra Adunării Generale.

Se hotărăşte să se invite Preşedintele de onoare M. S. Regele.

Chestiunea Vila Sylva.

D-l D. Grozescu dă relaţii, arătând că nu s'au primit oferte pentru închirierea restaurantului.

Se aprobă înscrierea în societate pe ziua de 1 Ianuarie 1934 ca membri activi D-nii ingineri silvici: N. C. Petrescu, Gheorghe Popa, Ioan G. Manolescu, Mihail Anghelide şi Dumitru Sotiriu.

D-l D. V. Demetrescu donează Societăţii Decretul No. 1904 în original semnat de Domnitorul Alexandru I. C. Cuza. Se acceptă cu mulţumiri.

Se aprobă cumpărarea a 4 volume cărţi oferite de D-l Ing. Dr. Aurelian Ionescu cu suma de 800 lei.

Se aprobă cererea D-lui Ion Cerchez de a nu mai restitui suma de lei 3.500 ce se cuvenea Societăţii la covoarele cumpărate dela Penitenciarul Văcăreşti în 1931.

Nu se aprobă oferta revistei *„Societatea de mâine"* pentru 25.000 lei a 10 volume din „Societatea de mâine", din lipsă de fonduri.

Asupra cererii D-lui Inginer Al. Georgescu, Consiliul deleagă pe D-l N. N. Caragea să refere.

Se ridică şedinţa la ora 23,30.

p. Preşedinte, **M. Drăcea.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCESUL-VERBAL No. 25

Şedinţa dela 19 Mai 1934.

Prezidează D-l *M. Drăcea,* Vicepreşedinte.

Prezenţi D-nii: *P. Antonescu, C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, D. Drâmbă, M. P. Florescu, P. Ioan, St. Rodoteatu, V. Stinghe.*

Inainte de a se intra în ordinea de zi se omagiază memoria defunctului X. K. Sculy, păstrând un minut de reculegere.

Se intră în ordinea de zi:

D-l Secretar General dă citire dării de seamă până la capitolul „Propagandă". Se ia în discuţiune capitolele citite.

Se însărcinează D-l Stere Rodoteatu a revedea textele citite împreună cu D-l A. Ionescu, spre a le da forma definitivă.

Restul dării de seamă se amână în continuare pentru Marţi 22 Mai crt., orele 9 dimineaţa.

Cu privire la adunarea generală se hotărăşte că D-nii Secretar General A. Ionescu şi Secretari C. Emanoil şi Eug. Vâlceanu vor îndeplini rolul de chestori prevăzuţi de art. alin. k.

Şedinţa se ridică la ora 23.

p. Preşedinte, **M. Drăcea.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 26.

Şedinţa din 23 Mai 1934.

Prezidează D-l *prof. M. D. Drăcea,* Vicepreşedinte.

Membrii prezenţi D-nii: *P. Antonescu, C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. Drâmbă, M. P. Florescu, D Georgescu, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu şi Eugen Vâlceanu.*

1. Se citeşte finalul dării de seamă şi se aprobă.

2. Se autorizâ D-l Ing. St. Teodorescu, Director al Şcoalei de brigadieri Brăneşti să procure masa în limitele sumei de lei 70 de fiecare participant la serbarea desvelirei monumentului T. Pietraru la Brăneşti. Inscrierile se vor face Vineri 25 Mai crt.

3. Se autorizâ angajarea D-lui Fucs pentru fotografierea festivităţilor.

4. D-l D. Grozescu dă relaţiuni asupra audienţei avută împreună cu D-l Prof. V. N. Stinghe şi Ath. Nedelcovici la D-l Ministru Sassu privind chestiunea încadrării în buget a inginerilor silvici, plătiţi anterior din fondul de regii C.A.P.S.

Deciziunea Ministerială luată dispune: *„C.A.P.S.-ul va referi asupra po-„sibilităţilor de satisfacere şi se va lua înţelegere cu Comisiunea bugetară a „Ministerului".*

Asupra participării la congres, D-l Ministru Sassu, repetă că nu va putea lua parte fiind reţinut la Constanţa.

5. D-l Prof. M. Drăcea dă relaţiuni asupra audienţei avute la Mareşalatul Palatului, privind invitarea M. S. Regelui la deschiderea congresului.

6. Se hotărăşte ţinerea unei şedinţe pentru Joi 24 Mai crt. la ora 18.

7. Se decide a se trimite presei ordinea de zi a congresului.

Şedinţa se ridică la ora 10,30 noaptea.

p. Preşedinte, **M. Drăcea.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 27.

Şedinţa din 24 Mai 1934.

Şedinţa se deschide la orele 18 sub preşidenţia D-lui **M. Drăcea**, Vicepreşedinte.

Prezenţi d-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, D. Drâmbă, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, D. Sburlan şi Eug. Vâlceanu.*

1. Se ia în discuţiune chestiunea programului Adunării Generale şi se iau ultimele dispoziţiuni în acest scop.

2. Se ia act de referatele prezentate pentru a fi citite în adunarea generală, referitoare la problemele din ordinea de zi.

3. Ordinea de zi fiind fixată, nu se poate admite cuvântarea anunţată de D-l Brig. Sulea.

Se ia act de răspunsul Mareşalatului Casei Regale prin care se anunţă că M. S. Regele nu poate să asiste la deschiderea Adunării Generale.

Privitor la memoriul D-lui Inginer Absolom Pop, Consiliul deleagă pe D-nii Andrei Ionescu şi M. Suhăţeanu să refere.

Şedinţa se ridică la ora 20.

p. Preşedinte, **M. Drăcea.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 28.

Şedinţa din 6 Iunie 1934.

Prezidează D-l *Profesor Dr. M. D. Drăcea*, preşedinte .

Membrii prezenţi D-nii: *P. Antonescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, D. Drâmbă, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Ioan, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, D. A. Sburlan şi Eug. Vâlceanu.*

D-l Profesor Dr. M. D. Drăcea ales Preşedinte al Societăţii arată că, în această calitate va stărui să continue opera inaintaşilor D-sale la preşedinţie, spre a face din Societate un organ ascultat.

Cere ca participarea D-lor consilieri la şedinţe să fie cât mai numeroasă şi frecventă, făcând din aceasta o a doua preocupare a fiecăruia.

Speră că va avea colaborarea consiliului întru promovarea intereselor membrilor şi ale Societăţii.

D-l M. P. Florescu, în numele Consiliului, asigură pe D-l Preşedinte de tot concursul.

Se citesc şi se aprobă procesele verbale No. 25 din 19 Mai, 26 din 23 Mai şi 27 din 24 Mai a. c.

D-l P. Ioan anunţă că D-l C. P. Georgescu nu a luat parte la Consiliu, nefiind convocat şi propune ca în locul rămas vacant prin alegerea D-lui Profesor M. Drăcea, ca preşedinte, să fie cooptat D-l C. P. Georgsecu până la 1 Ianuarie 1935 dată când intră în funcţiune consilierii aleşi de adunarea generală.

După discuţiunile urmate, Consiliul aprobă intervertirea ordinei de zi, luându-se în desbatere punctul 5 „Diverse" — administrative — propuneri.

a) Consiliul, constatând vacanţa unui loc în consiliu, prin alegerea D-lui Drăcea ca preşedinte, şi ţinând seama de indicaţiunile adunării generale că orice vacanţă să fie completată în ordinea voturilor obţinute de candidaţi, cooptează pe D-l C. P. Georgescu membru în consiliu până la 1 Ianuarie 1935, dată dela care deţine această calitate prin voinţa adunării generale.

b) Se citeşte cererea D-lui Inginer Sabău, care solicită un împrumut de 30.000 lei pentru tipărirea tezei sale de doctorat.

După discuţiunile urmate, Consiliul constată că asemenea operaţiunţi nu sunt statutare şi aprobă suma de lei 6000 (şase mii) drept ajutor pentru acoperirea dobânzilor pe care solicitantul urmează să le achite la împrumutul ce-l va face în acest scop la C.E.A.C.S.

c) Consiliul aprobă un ajutor de 4000 lei (patru mii lei) D-lui Inginer Ed. Grumm, care se află în imposibilitate de a lucra fiind grav bolnav şi deleagă pe D-l Rodoteatu spre a lua măsurile necesare pentru a i se acorda pensia cuvenită.

d) Consiliul aprobă a se interveni la C.A.P.S. în sensul cererii Şcolii de Brigadieri Silvici din Brăneşti No. 648/934.

e) Se citeşte întâmpinarea colegului Gh. Oprişan No. 1194/1934 privitoare la transferarea D-sale.

Consiliul decide să se comunice D-lui Oprişan că Administraţia e pe cale a-i satisface cererea, iar pentru cheltuelile respective e necesar să intervină şi D-sa.

f) Se ia act de telegrama D-nei Cesarina N. G. Popovici, prin care mulţumeşte Societăţii şi Corpului Silvic pentru ridicarea bustului N. G. Popovici la Leordeni.

g) Se ia act de propunerea D-lui Petre Ioan de a se tipări un volum omagial lui N. G. Popovici.

h. Consiliul aprobă un ajutor de 1000 (una mie) lei elevului Inginer W. Kerschnig şi deleagă pe D-l Sburlan a cerceta la Şcoala Politechnică ce taxe are de achitat numitul elev.

i) Consiliul ia act de propunerea colegului Inginer Roman Romansat ca restanţele sale din cotizaţii şi abonament să fie recuperate din dividende şi acţiunile ce are la C.E.A.C.S.

j) Consiliul nu aprobă cererile D-lor Ingineri Schmidt, Sallak, Sbiera, de a li se reduce suma datorată din cotizaţii; aprobă însă ca plata acestor restanţe să se facă în rate lunare.

k) Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1934 ca membri activi a D-lor Ingineri: Nicole A. Celac, Ioan I. Mateescu şi G. Tanu.

l) Consiliul aprobă 500 fr. fr. pentru Lista de subscripţie deschisă de „Revue des eaux et forêts" pentru o placă comemorativă la Paris a ofiţerilor forestieri francezi căzuţi în marele război. Consiliul emite părerea ca să se solicite şi sprijinul colegilor cari au urmat cursuri la Nancy.

m) D-l Preşedinte M. Drăcea referă Consiliului că din partea presei agricole din ţară se urmăreşte înjghebarea unei asociaţiuni de presă a tuturor organelor de publicitate în ramura agriculturii.

După discuţiuni la cari iau parte D-nii: P. Antonescu, P. Ioan, Gh. Năstăsescu, Eug. Vâlceanu, St. Rodoteatu, D. Ciurileanu, D. Grozescu, V. Priboianu, N. N. Caragea şi D. Sburlan, Consiliul hotărăşte că Societatea „Progresul Silvic" poate colabora în condiţiuni egale de tratament prin organele ei „Revista Pădurilor" la cele două mari ramuri de economie naţională: Agricultura şi Zootechnia.

*

In chestiunea executării dispoziţiunilor testamentare ale def. M. Tănăsescu-Moşandrei privind instituirea unei burse pentru a se urma cursurile Şcoalei de ape şi păduri din Nancy, Consiliul aprobă:

a) Să se înştiinţeze atât Şcoala Politechnică din Bucureşti cât şi Şcoala de ape şi păduri din Nancy, trimiţându-le câte o copie de pe statutul donaţiunei.

b) Comisiunea instituită prin testament să interpreteze dispoziţiunile testamentare privind condiţiunile ce trebue să îndeplinească concurenţii.

*

Consiliul aprobă Lei: 12.000 dela fondul neprevăzute, în vederea primirii studenţilor silvici dela Şcoala Politechnică din Varşovia.

— Conisliul aprobă a se oferi gratuit Şcoalei dela Herăstrău un tablou al def. T. Petraru.

— La punctul 1 din ordinea de zi: Moţiunile adunării generale, Consiliul deleagă pe D-nii M. Drăcea, D. Grozescu şi A. Nedelcovici să prezinte moţiunea forurilor în drept şi să stăruie pentru încadrarea în buget a inginerilor „lucrători cu ziua". Moţiunea se va pezenta şi Ministerului de Finanţe.

— La punctul 2: Chestiunea Govora, Consiliul ia act de oferta prezentată pentru restaurant şi roagă Comisia pentru Govora ca până Luni 11 Iunie crt., să continue tratativele şi să facă propuneri concrete.

— Se ia act de cererea D-lui Ing. Viesner şi se aprobă sala pentru conferinţa anunţată pentru ziua de 25 Iunie crt., ora 8,30, contra sumei de 1000 lei.

Şedinţa se ridică la orele 24,30.

Preşedinte, **M. Drăcea.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 29

Şedinţa din 11 Iunie 1934, ora 19.

Şedinţa se deschide la orele 19 sub preşedinţia D-lui *M. Drăcea,* preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. Drâmbă, C.*

Emanoil, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Stinghe, D. Sburlan şi Eug. Vâlceanu.

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei precedente şi se aprobă

Se începe ordinea de zi şi se admite intervertirea ei discutându-se „Diverse".

D-l M. Drăcea cedează preşedinţia D-lui P. Ioan, vicepreşedinte.

1. Se aprobă referatul D-lui Aur. Ionescu pentru punerea în rame a fotografiilor dela înmormântarea Prof. N. G. Popovici.

2. Nu se ia deocamdată în consideraţie cererea cameristului Alexe Ciumacenco pentru o permisie de 10 zile.

3. Asupra plăţei cotizaţiei se hotărăşte că membrii noui admişi nu vor fi consideraţi ca atare şi investiţi cu calitatea de membru, decât după plata taxei de înscriere potrivit statutului.

Se intră în ordinea de zi:

4. Chestiunea Vilei Sylva din Govora.

D-l D. Grozescu expune situaţia asupra tratativelor duse cu ofertanţii pentru închirierea restaurantului vilei.

Consiliul deleagă pe D-l Grozescu să închee contractul în condiţiunile minime arătate de d-sa în şedinţă.

4. In legătură cu Vila Sylva D-l N. Caragea referă asupra cererii D-lui Ing. Al. Georgescu de a i se aproba suma de 36.000 lei diurnă.

După discuţiunile urmate se hotărăşte să i se răspundă că nu se aprobă nici o sumă în plus şi să fie invitat să restitue suma pe care o mai are de justificat din avansurile date în 1933, precum şi suma de Lei 4055 pentru care a prezentat o copie de fracht după ce D-l Consilier I. Simionescu justificase regulat suma cu frachtul original.

5. *Chestiunea Techirghiol:*

D-l Andrei Ionescu arată că d-sa a expus chestiunea Techirghiol încă din Noembrie 1933, dar constată cu regret că a fost scoasă dela ordinea de zi. Astăzi chestiunea se pune cu acuitate întrucât Ministerul a mai cedat o nouă porţiune din terenul ce-l posedă actualmente C.A.P.S.-ul. Afară de aceasta trebuie clarificată chestiunea celor 300.000 lei din Fondul de educaţie donaţi de C.A.P.S. Societăţii noastre pentru construirea unui Sanatoriu la Techirghiol. Suma a figurat în bugetul pe 1933 şi pe 1934 nu mai figurează.

D-l P. Ioan explică situaţia terenului aşa cum s'a parcelat în diferite rânduri.

D-l D. Grozescu propune ca să se ceară imediat ca terenul ce se mai găseşte disponibil să fie cedat sau cumpărat de Societate şi să se cumpere şi alte terenuri spre a fi date în schimb eventualilor proprieari din ultimul timp sau spre a se mări terenul ce s'ar putea obţine dela Ministerul de Domenii.

D-l V. Priboianu propune să se cumpere de Societate toate terenurile ce se vor oferi de camarazii noştri.

Consiliul hotărăşte ca o comisie formată din D-nii V. Stinghe, D. Grozescu şi V. Priboianu să se prezinte la Ministerul de Domenii cu cererea din partea Societăţii pentru a se susţine să se cedeze Societăţii terenul şi construc-

ţiile ce le are C.A.P.S.-ul la Techirghiol. Secretariatul General şi Comisia să se ocupe de această chestiune şi de intrarea în patrimoniul Societăţii a celor 300.000 lei donaţi Societăţii pentru Sanatoriu.

6. *Legea pentru protecţia titlului de inginer:*

După discuţiuni la cari iau parte D-nii D. Grozescu, A. Ionescu, D. Sburlan, C. C. Emanoil şi P. Ioan, se hotărăşte ca Societatea să susţină punctul de vedere votat la Adunarea generală extraordinară a A.G.I.R.-ului de a se menţine proectul de lege în forma lui actuală.

7. D-l D. Drâmbă informează Consiliul asupra ciclului de conferinţe ţinute de d-sa la Şcoala de Războiu.

D-l Preşedinte aduce mulţumiri D-lui Drâmbă care serveşte şi pe această cale propaganda forestieră.

Şedinţa se ridică la orele 21,30.

Preşedinte, **M. Drăcea.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

PROCES-VERBAL No. 30

Şedinţa din 20 Iunie 1934.

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia D-lui *Prof. M. Dracea,* preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *P. Antonescu, C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu, D. Sburlan* şi *Eug. Vâlceanu.*

Se citeşte procesul-verbal al şedinţei din 11 Iunie şi se aprobă.

Se intră în ordinea de zi:

1. Se pune la vot alegerea unui vice-preşedinte în locul vacant prin alegerea D-lui Prof. M. Drăcea ca preşedinte. După anularea primului vot, la propunerea D-lui C. P. Georgescu se procedează la a doua votare.

La despuerea scrutinului se constată următorul rezultat: D-l V. N. Stinghe 11 voturi şi D-l M. Suhăţeanu 8 voturi.

Consiliul declară ales vicepreşedinte pe D-l Prof. V. N. Stinghe până la 1 Ianuarie 1935.

2. In chestiunea colegului R. Pscheidt privitor la încadrarea unor colegi dela Fondul Bisericesc din Cernăuţi, D-l St. Rodoteatu citeşte referatul. După discuţiuni la cari iau parte D-nii: H. Lazăr, M. Suhăţeanu, P. Antonescu, C. P. Georgescu şi M. Drăcea, Consiliul se sesizează şi înţelege să intervină atunci când cererile sunt complect documentate şi când cel ce cere revizuirea încadrării vine cu toate actele necesare. D-l Rodoteatu se însărcinează a prezenta toate actele în chestiune.

3. D-l Andrei Ionescu expune necesitatea de a se fixa competinţa comitetului de direcţie pentru a se descongestiona consiliul de ad-ţie de o serie de chestiuni de gospodărie internă a Societăţii, care îl împovărează şi-l împiedică dela lucrările sale importante.

Se aprobă de consiliu propunerea cu condiţia de a se face de către D-l Secretar General propuneri concrete.

4. Asupra chestiunii contractului restaurantului Vilei Sylva, se aprobă cu unele modificări proectul de contract semnat.

D-l Preşedinte M. Drăcea cedează preşedinţia D-lui P. Ioan, vicepreşedinte.

5. D-l P. Antonescu arată personalitatea D-lui Prof. Jedlinschi venit cu excursioniştii silvici polonezi, ca fiind un eminent cercetător în ştiinţa silvică, prezentând lucrări de valoare la Stockholm asupra felului de ales pieţele de experienţă pentru întocmirea tabelelor de producţie, şi propune primirea lui cu deosebită cinste.

6. D-l D .I. Ciurileanu cere ca Societatea să intervină la Ministerul Domeniilor pentru reintegrarea d-sale la Cadastru după obţinerea dreptului prin Casaţie.

După discuţia la care iau parte D-nii Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, M. Suhăţeanu, M. P. Florescu, D. Grozescu, P. Antonescu şi C. P. Georgescu, se hotărăşte ca D-l D. Ciurileanu să prezinte o nouă cerere la Minister bazat pe hotărîrea Casaţiei şi concomitent să se prezinte şi de Societate un memoriu, care să fie înmânat de către biroul Societăţii.

7. D-l D. Drâmbă arată că a fost solicitat să ţină o conferinţă la Societatea regală de geografie în faţa M. S. Regelui şi roagă colegii să asiste la această conferinţă şi dacă se poate să fie invitaţi şi excursioniştii polonezi.

8. Consiliul deleagă pe D-l D. Drâmbă să reprezinte Societatea Progresul Silvic la Congresul organizat de Federaţia Naţională a Lemnului din Franţa, ce va avea loc la Nancy în luna Iulie 1934, în care scop i se aprobă suma de 6000 lei pentru suportarea cheltuelilor necesare.

9. D-l P. Antonescu cere să se majoreze dela 500 fr. la 1000 fr. fr. suma pentru tabloul comemorativ al forestierilor francezi morţi în războiu, deoarece crede că noi avem obligaţiţa morală de a ne arăta recunoştinţa noastră faţă de forestierii francezi cari au arătat cea mai largă solicitudine şi pentru delegaţii noştri şi mai ales pentru studenţi.

Consiliul aprobă încă 500 fr. fr. pe lângă cei 500 aprobaţi în şedinţa trecută, adică în total 1000 (una mie) fr. fr.

Şedinţa se ridică la orele 24.

p. Preşedinte, **P. Ioan.**

Secretar General, *Andrei Ionescu.*

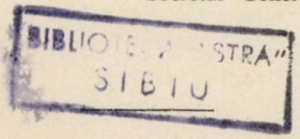

„BUCOVINA"
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe V.**

Membri:

Drăcea M.	**Rădulescu M.**
Ioan P.	**Sburlan D.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 190

Consiliul de Administraţie pe 1934:

Preşedinte: **Georgescu P. C.**

Vice-Preşedinţi: **Drăcea M.**, **Ioan P.**

Secretar general: **Ionescu A.**

Casier: **Grozescu Dem.**

Secretari: **Vâlceanu Eug.**, **Emanoil C. C.**

e m b r i:

Antonescu P.	**Năstăsescu Gh.**
Bunescu M. C.	**Nedelcovici Ath**
Caragea N. N.	**Priboianu N. V.**
Ciurileanu D.	**Rodoteatu St.**
Drâmbă D.	**Sburlan D.**
Eliescu A.	**Ştefănescu-Suhăţeanu M.**
Florescu M. P.	**Stinghe N. V.**
Lazăr H.	

Cenzori: **Constantinescu Gh., Ionescu Gh.**

Cenzori supleanţi: **Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu**

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
.. .. pentru membrii Societăţii	200 „
.. .. pentru conductori şi brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

I 24877

ANUL XLVI, Nr. 10 OCTOMBRIE, 1934

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

BIBLIOTECA CENTRALĂ A ASOCIAȚIUNII SIBIIU

SUMARUL:

Studii :

Perfecționări ale măsurătorilor prin metoda drumuirii . . . . . *Ing. D. I. Ciurileanu*

Referate — Comentarii :

Un nou arbore subspontan în flora noastră . . *Ing. I. Peto*
Întreprinderea de stat C. A. P. S. . . . . *Ing. C. Dragu*
Codul forestier sovietic . . . . . *Ing. I. Guran*
Treeratul păstăilor de salcâm . . . . . *Ing. Const. V. Gâlcă*
Păşunatul în pădurile din jud. Timiş-Torontal . *Ing. Tib. Cernescu*
Seceta şi împăduririle în Statele Unite . . . . *P. Florescu*
Un mare parc național în regiunea Curtea de Argeș . . . . . *Ing. N. Mateescu*

Cronica :

Dare de seamă asupra excursiunei făcute de elevii secției silvice dela şc. politechnică în Iulie 1934 (urmare) . . . . . *N. Rucăreanu*
Congresul național francez al lemnului la Nancy *C. Cristea*
Congresul asociației generale a inginerilor din România (A. G. I. R.) . . . . . *G. Nicolau-Bârlad*

Recenzii — Revista revistelor — Necrolog: E. Mihalescu, I. Cojocaru — *Informațiuni — Soc. «Progresul Silvic» — Publicațiuni :* Deciziuni ministeriale

REDACȚIA ŞI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREŞTI

XLVI-e Année. No. 10 Octobre 1934 | XLVI. Jahrgang. Nr. 10 Oktober 1934

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes

Perfectionements des mensurations par la méthode du cheminement . . . . *D. I. Ciurileanu*

Rapports-Commentaires :

Un nouvel arbre sous-spontané dans notre flore . *Ing. I. Peto*
La caisse autonome des forêts, entreprise d'Etat . *Ing. C. Dragu*
Le code forestier soviétique *Ing. I. Guran*
L'égrénage des gousses de robinier . . . . . *Ing. C. V. Gâlcă*
Comment on est arrivé à supprimer le parcours du bétail dans les forêts du départ. Timiş-Torontal, administrées par l'Etat . *Ing. Tib. Cernescu*
La sécheresse et les boisements dans U. S. A. . *R. Florescu*
Un grand parc national dans la région Curtea de Argeş *Ing. N. Mateescu*

Chronique — Récensions — Revue des revues. Nécrologe. — Informations. — Soc. «Progresul Silvic». — Publications : décisions ministérielles

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Vervollkommnungen der topographischen Aufnahmen durch die Umfangsmethode *D. I. Ciurileanu*

Mitteilungen :

Ein neuer unterspontaner Baum in unseren Flora . *Ing. I. Peto*
Die staatliche Unternehmung C. A. P. S. . . . . *Ing. C. Dragu*
Der Kodex Soviet-Russlands *Ing. I. Guran*
Das Dreschen der Robinienschotten . . . . . *Ing. C. V. Gâlcă*
Auf welchen Wege gelang es, die Weide in den beförsterten Waldungen des Kreises Timiş-Torontal zu beseitigen . . . . . *Ing. Tib. Cernescu*
Die Dürre und die Aufforstungen in U. S. A. . *R. Florescu*
Ein grosser Nationalpark in der Gegend Curtea de Arges *Ing. N. Mateescu*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nekrolog. — Nachrichten. — Forstverein «Progresul Silvic». — Amtliche Veröffentlichungen.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

I 24877

Plantație de Acer negundo în al 2-lea an. Pădurea Catalchioi (Tulcea)
Plantation d'Acer negundo agée de deux ans. Forêt Catalchioi (Dép. Tulcea)
Kultur von Acer negundo, 2 Jahre alt, Wald Catalchioi (Bez. Tulcea).

Plantație de frasin american în al 2-lea an. Pădurea Catalchioi (Tulcea)
Plantation de Fraximus americana agée de deux ans. Forêt Catalchioi (départ. Tulcea)
Kultur von Fraxinus americana, 2 Jahre alt. Wald Catalchioi (Bez. Tulcea)

Clișee A. Haralamb)

- IIII 2005

Arboret de salcâm de 26—28 ani în ocolul Ciuperceni.
Peuplement d'acacia, agé de 26—28 ans. Forêt Ciuperceni.
26—28 jähriger Robinienbestand. Wald Ciuperceni.

Produsele unei rărituri într'un arboret de salcâm de 10 ani. (Ocolul Ciuperceni)
Les produits provenants d'une opération culturale dans un peuplement d'acacia agé de 10 ans (Ciuperceni).
Durchforstungsprodukte eines 10 jährigen Robinienbestandes (Ciuperceni)

Clisee A. Haralamb)

S T U D I I

Dnor. Asociatiei pentru Cultura poporului român „Astra" Sibiu

p. Biblioteca. —

Exp. Ing. Cezar Cristea Casa păd. Bucureşti

PERFECŢIONĂRI ALE MĂSURĂTORILOR PRIN METODA DRUMUIRII.

de Ing. D. I. CIURILEANU

Metoda drumuirii este consacrată în technica măsurătorilor, în deosebi la măsurătoarea hotarelor, în desfăşurarea lor continuă, din punct în punct prin toate cotiturile acestora. Ea constă în măsurarea directă pe teren a distanţelor dintre puncte şi a unghiurilor (azimutelor) ce le formează şi procură, — prin legătura lor înlăţuită, — verificarea cea mai simplă prin închiderea grafică sau numerică a circuitului sau a intervalului cunoscut între două puncte precise de triangulaţie. Aplicată în general la toate liniile poligonale continue ale ridicării unui plan, ea formează în terenurile acoperite, — păduri şi mine — metoda exclusivă ce li se poate aplica din cauza imposibilităţii vizării laterale. Sunt însă foarte multe cazurile când drumuirea se aplică şi în terenurile mai mult sau mai puţin descoperite şi când ar fi păcat să nu folosim acest element favorabil al vizibilităţei în favoarea unei precizii sporite a drumuirii, şi mai ales al unei rapidităţi mai mari.

Pornind dela acest considerent, am găsit posibilitatea perfecţionării metodei drumuirii prin aceea că păstrând elementul de fond al acesteia — măsurarea consecutivă a distanţelor dintre puncte — am folosit vizibilitatea pentru a nu mai face şi toate unghiurile în absolută consecutivitate, ci cu sărituri, cari pot merge dela un singur punct sărit, la chiar toate punctele unei întregi ridicări poligonale.

Astfel am realizat s t a ţ i a s ă r i t ă fără busolă şi s t a ţ i a u n i c ă. întrebuinţate azi curent la Direcţia Cadastrului la drumu-

39751.

rile de precizie, care folosesc firul de 100 m. („Ciurileanu") la lungimi şi tachimetrul cu 20" centezimale la unghiuri, nefiind deci vorba de staţia sărită cunoscută în drumuirea grafică de busolă sau planşetă.

Numai datorită preciziei mult sporite şi curente a distanţelor, neobţinută până acum cu alte mijloace cunoscute (stadie şi panglici) precum şi preciziei curente a unghiurilor care dă direcţii precise chiar la depărtările mari ale distanţelor acumulate ale unei drumuiri, s'a putut realiza aceste perfecţionări de mare folos în lucrul curent.

Mai mult, sunt cazuri când o întreagă drumuire se poate face numai cu lungimi, fără determinări unghiulare.

Vom considera deci pe rând: 1. Staţia sărită; 2. Staţia unică sau multi-sărită; 3. Drumuirea pe aliniament — fără determinări unghiulare.

1. Staţia sărită.

Se ştie că busola prin orientarea ei independentă a produs staţia sărită în drumuirile grafice.

In drumuirile precise numerice staţia sărită se realizează prin transmiterea direcţiei din staţie în staţie pe baza fixării în instrument a azimutului staţiei precedente, adică prin cunoscuta metodă a noastră, a orientării directe pe teren — fără ac magnetic.

Sărim staţia a 2-a, trecând din prima la a 3-a, atunci când vedem direct pe teren punctul 3 din punctul 1. Transmitem în staţia 3 azimutul 1—3 şi atunci avem doar grija, după ce ne-am orientat pe punctul 1, de a da din staţia 3 viza înapoi la punctul 2. La calcul avem deci exact elementele drumuirei 1—2—3 :

a) direcţia sau azimutul 1—2 obţinut din staţia 1, care împreună ca distanţă 1—2, măsurată, permite calcularea coordonatelor punctului 2 ;

b) direcţia sau azimutul 2—3, obţinut din staţia 3 (inversându-l 2—3 din 3—2) şi distanţa 2—3 măsurată, care permite astfel calcularea coordonatelor punctului 3.

Avem și un element în plus: Azimutul 1—3 ce nu intră în nici un calcul, dar care în caz de neînchidere a întregei drumuiri, îl verificăm confruntând azimutul 1—3 citit pe teren, cu cel scos din calculul coordonatelor 1—3.

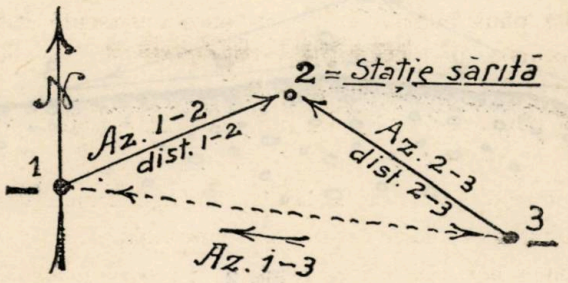

Fig.

Avem avantagii de r a p i d i t a t e: la o poligonație folosim jumătate din numărul de stații obișnuit, $\frac{n}{2}$ stații la *n* puncte: precum și avantagii de e x a c t i t a t e prin aceea că la o drumuire de *n* puncte avem $\frac{n}{2}$ unghiuri de transmitere a azimutului, deci precizia sporită și prin aceea că vizele se fac mai lungi și deci mai precise.

Așa se explică de ce caetul de sarcini al Cadastrului nostru, care a consacrat s t a ț i a s ă r i t ă nemagnetică, admite în cazul acesta laturi mai mici (50 m.) ca la poligonațiile obișnuite. Se poate admite la una din laturile stației sărite oricât de mică lungime care însă trebue să fie în schimb avantajată prin o lungime mai mare a celeilalte laturi așa încât între stații propriu zise de instrument să nu fie mai puțin de 70 m., cât se cere pentru un reperaj riguros de punctare.

Un caz special al stației sărite. Când din 1 nu se vede 3, și totuși nu se poate face stație în 2, fiind un stâlp de hotar pe teren mobil (nisip, mlaștină) la care se poate totuși măsura distanțele cu firul, se face mai întâi stație în lături, în dreptul punctului 2 într'un punct 2′ unde se poate staționa. De aci se trece apoi în 3 din care se dă înapoi azimutul 3—2. Avem deci Az. 1—2 din stația 1 și Az. 2—3 din stația 3, după ce s'a stat în 2′. Calculul urmează normal

1—2—3, fără a măsura nici o distanţă la 2', care e numai transmiţător de azimut.

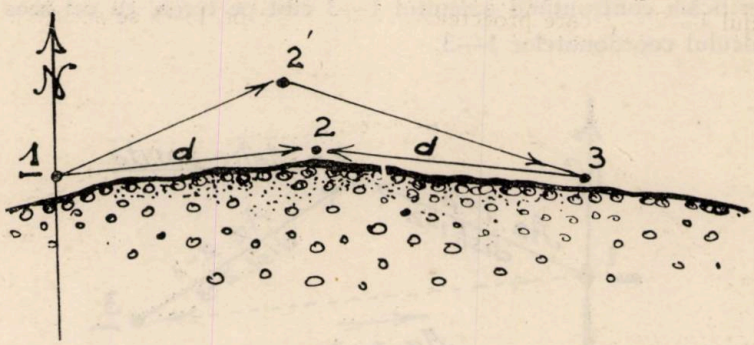

Fig. 2

2. Staţia unică sau multi-sărită.

Când terenul este descoperit pe o întindere mai mare, iar drumuirea urmează într'o direcţie care se menţine fără multe deviaţii laterale, — ceeace de altfel e condiţia oricărei drumuiri — se aplică drumuirea cu staţia unică sau multi-sărită care este caracterizată printr'o staţie de plecare din care se dau vize la cât mai multe puncte ale unei drumuiri poligonale, dacă nu chiar la toate aceste puncte. Distanţele se măsoară însă toate, în înlănţuirea lor, ca la drumuirea obişnuită.

Avantajul pe teren e remarcabil, ca timp evitând o serie întreagă de staţii prin puncte la care e suficient a fi zărit vârful unei prăjini sau stadii aşezate la rând pe fiecare. Se scutesc astfel tocmai staţiile migălos de riguroase ale punctelor apropiate, cari cer precizie şi timp.

Precizia este şi ea considerabil sporită prin înlăturarea erorilor la seria de unghiuri ce se suprimă, rămânând doar eroarea fiecărui punct ca o radiere din aceeaşi staţie unică.

Timpul de lucru în biurou, acasă, se măreşte faţă de cel întrebuinţat la drumuirea obişnuită, dar el este compensat cu prisosinţă în genere prin rapiditatea de pe teren.

Am ajuns a da pe însăşi carnetul obişnuit de lucru (observaţii şi calcul) o desfăşurare de calcul cât mai simplă şi cu verificare sigură a acestei metode.

Principiul metodei. Din punctul 1 ca stație se vizează 2, 3, 4, 5, etc. Din viza 1—2 și 1—3 se scoate unghiul α și atunci din triunghiul 1—2′—2 care proectează latura 1—2 pe 1—3 se scoate.

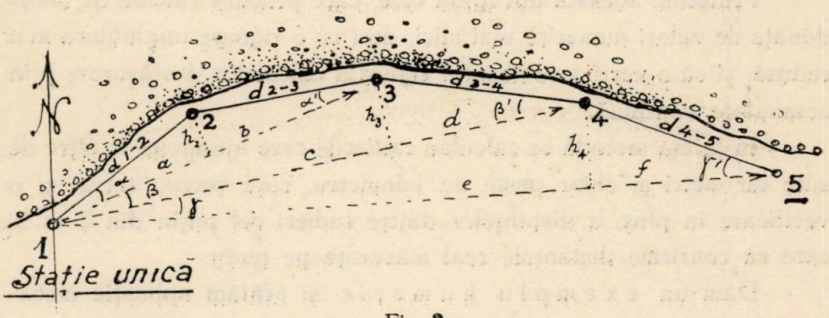

Fig. 3

$$(1)\quad \begin{aligned} a &= d_{(1-2)} \cos \alpha \\ h_2 &= d_{(1-2)} \sin \alpha \end{aligned}$$

iar din triunghiul 2—3—2′ se scoate:

$$(2)\quad \begin{aligned} b &= d_{(2-3)} \cos \alpha' \\ h &= d_{(2-3)} \sin \alpha' \end{aligned}$$

din care $\sin \alpha' = \dfrac{h}{d_{(2-3)}}$ care dă posibilitatea deci a afla unghiul α' al cărui cos α' luat din tablă și trecut în calculul $b = d_{(2-3)} \cos \alpha'$ permite calcularea lui b.

Dar $a+b=1—3$ adică tocmai ce urmăream să cunoaștem ca să putem calcula pe 3 ca pe o radiere cu azimutul cunoscut prin citire directă pe teren, și cu distanța scoasă din calculul $a+b$.

Distanța 1—3 odată cunoscută, ea trece față de punctul 4 în triunghiul 1—3—4 în același rol $[d_{(1-2)}]$ ca și în primul triunghiu considerat mai sus și astfel obținem $c+d=1—4$ ș. a. m. d.

Calculul coordonatelor se poate face la fiecare punct ca radiere din 1 cu verificarea că la ultima radiere trebue să cădem peste punctul cunoscut la care ajungem, ex. la punctul 5 cunoscut.

Dar se face acest c a l c u l și p e c a l e a d r u m u i r i i o b i ș n u i t e: prin aceea că, având cunoscute pe rând unghiurile α', β', γ', se pot deduce imediat prin adunarea lor la azimutele radiale cunoscute 3—1, 4—1, 5—1, azimutele 2—3, 3—4 și 4—5 ale unei drumuiri obișnuite.

Şi-atunci calculul se poate face în înlănţuirea de coordonata relativă cunoscută, care dă şi închiderea dar şi compensarea acesteia, exact ca în drumuirea normală.

Preferăm această din urmă cale, care procură calcule de coordonate de valori numerice mai mici, deci cu o rigoare unghiulară mai redusă, şi cu o verificare absolut sigură a calculelor desfăşurate prin acumulare continuă.

In prima metodă se calculau radierile care ajungeau la cifre de sute de metri şi chiar peste un kilometru, care cereau totuşi şi o verificare în plus, a distanţelor dintre radieri cel puţin din 2 în 2, care să confirme distanţele real măsurate pe teren.

Dăm un exemplu numeric şi arătăm aplicaţia mecanică a staţiei unice cu maşina de calcul.

Se face unghiul α din diferenţa vizelor (1—3)—(1—2) şi pentru acest unghiu, scris în marginea din dreapta a foii din stânga a carnetului destinat datelor de teren, — căutând în table de valori naturale mai întâi pe cos α, înmulţim cu maşina dist. 1—2 clapată sus drepta, cu acest cosinus. Rezultatul *a* se scrie pe prima rubrică din dreapta a foii carnetului, destinată calculelor distanţelor.

Păstrând în maşină $d_{(1-2)}$ clapat, dregem la stânga jos cos α în sin α şi avem pe h_2 din formula (1), pe care nu-l scriem pe carnet, ci păstrându-l jos în dreapta cu zecimala după cifra 8, cum a rămas din înmulţire, — clapăm în maşină pe $d_{(2-3)}$ (zecimalele de cm. obişnuit după 2 cifre) şi facem împărţirea prin substracţie, după ce am şters tot în stânga, destinată cătului.

Acest cât îl căutăm apoi în table de valori naturale la rubrica de *sin*, notând unghiul α' corespunzător şi făcând imediat la maşină înmulţirea lui $d_{(2-3)}$ rămas clapat, cu *cos* acestui unghiu α' luat din dreptul sinusului din tablă. Produsul obţinut în dreapta jos este *b*, care se scrie în carnet sub *a* şi adunându-l se scoate valoarea *1—3*.

Aceasta se foloseşte mai departe la fel pentru aflarea lui 1—4 ş. a m. d.

Coordonatele se fac apoi de preferinţă cu unghiurile $\pm\alpha'$, $\pm\beta'$ adunate sau scăzute din azimutele respective, întocmai ca la orice drumuire.

Verificarea finală a drumuirei se face prin coordonate, care

confirmă întreaga serie de calcule de mai sus ca exact făcute, iar valorile de teren, cu toleranţele stabilite.

Notaţiunea staţiei unice în carnetul tachimetric obişnuit

Date de teren					Calcule de birou				
Staţia	Pt. vizat	Distanţa	Azimut	α. β. γ.		Distanţa	Azimut	X	Y
1	2	72m,26	51c.73′.20″						
				α=21c.20′.40″					
	3	86m,21	72.93.60						
				β= 9c.02′.70″					
	4	121m.72	81.96.30						
				γ=18c.00′.00″					
	5	116m,91	99.96.30						

Distanţele cu săgeată verticală între ele arată că staţia 1 este staţie unică din 1—5, înlănţuind punctele 1—2—3—4—5 numai în ce priveşte distanţele dintre ele. Azimutele sunt însă toate plecate din punctul 1 spre fiecare. Diferenţele azimutelor consecutive dau unghiurile radiale α, β, γ...

Cazuri speciale în aplicarea metodei staţiei unice şi remedierea lor. Dela început am spus că metoda presupune o desfăşurare a-

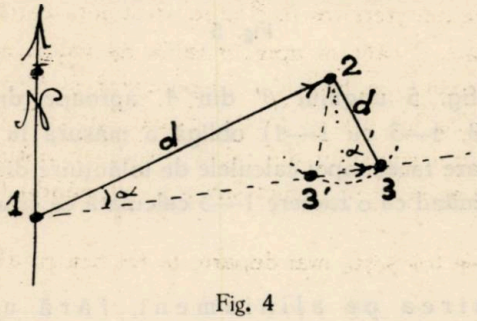

Fig. 4

proape în aceeaşi direcţie a drumuirei 1—2—3. etc. fără deviaţii laterale însemnate.

Figura 4 precizează că în cazul când punctul 3 face cu di-

recția spre precedentul său, punctul 2 și cu stația unică 1, unghiul α' aproape de unghiu drept, metoda e neprecisă și la valoarea chiar de 1 dr. imposibilă (nedeterminare) pentru că o mică eroare de distanță 2—3 produce o mare deviație a punctului 3 în alunecarea lui pe dreapta 1—3.

Desigur că evitând unghiul acesta α' prea mare — contrar ca la triangulație — evităm confuzia de a lua poziția simetrică a lui 3′ în loc de 3 pentru celălalt punct unde cercul cu centrul în 2 și raza 2—3 tae dreapta 1—3.

Dacă totuși într'o înlănțuire poligonală unul din puncte face un unghiu (α' sau β' etc) aproape de drept între direcția înapoi la precedentului său și direcția la stația unică, atunci observându-se aceasta ușor chiar de pe teren, când se măsoară distanțele dintre puncte, se măsoară în plus și distanța acelui punct la antepredecentul său, iar în caz de imposibilitate de măsurătoare. se curmă la el stația unică refăcându-se altă stație.

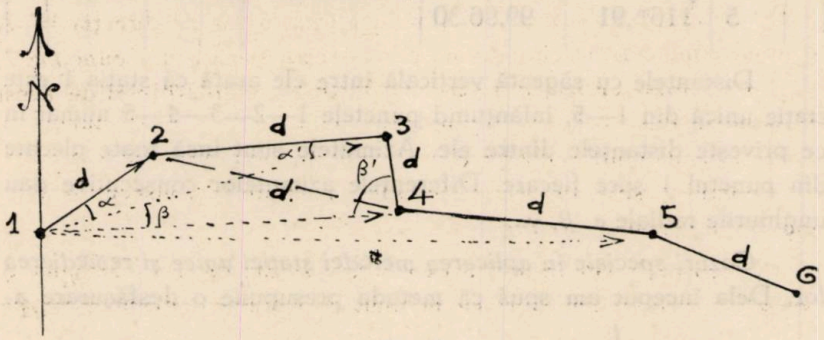

Fig. 5

Ex. în fig. 5 unghiul β' din 4, aproape drept, (direcția precedentului 3, 4—3 cu 1—4) obligă a măsura în plus distanța 2—4, față de care facem apoi calculele de înlănțuire directă 1—2—4, punctul 3 rămânând ca o radiere 1—3 calculată ca frântură în punctul 2.

3. Drumuirea pe aliniament, fără unghiuri.

Datorită preciziei și ușurinței de a se măsura precis distanțele cu ajutorul firului de 100 m. (Ciurileanu) sunt cazuri când, ajutați și de o ruletă de 20 m. — sau la nevoe și fără aceasta — putem face

drumuirea riguroasă a unui întreg hotar descoperit, în toată desfăşurarea lui cât urmează o direcţie aproape în linie dreaptă, — fără a folosi nici un instrument de unghiuri. E cazul fostelor hotare în linie dreaptă altă dată, dar cari azi au deviaţii ce ne obligă a înregistra posesia cu micile frânturi de aliniament. E cazul căruia i s'ar aplica staţia unică precedent descrisă, dar care datorită şi mai multei apropieri de linia dreaptă se poate ridica riguros în plan numai cu firul, fără nici un unghiu, nici măcar unghiul drept al echerului cu oglinzi.

Nu e vorba deci de metoda ordonatelor şi abciselor, cunoscută, care pretinde un echer pentru, perpendiculare, ci de o drumuire la care se măsoară toate distanţele la rând, — dar la care în loc de urghiuri se mai măsoară la fiecare punct şi depărtarea lui de un aliniament convenabil ales dealungul hotarului sau poligonului de ridicat.

In adevăr, plecând din punctul 1 (fig. 6) se dă direcţia 1—A a unui aliniament la care se măsoară pentru fiecare din punctele 2, 3, 4 etc., depărtările h_2, h_3, h_4 etc. ale punctelor 2, 3, 4, de acest aliniament.

a. Operaţia pe teren.

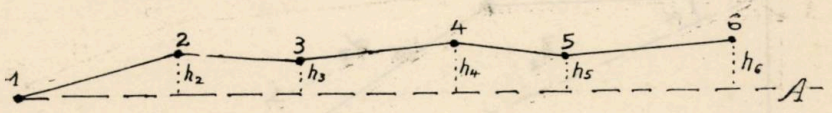

Fig. 6

Această măsurătoare se face foarte expeditiv cu ajutorul unei rulete de 20 m. cu care se măsoară aliniamentul marcat prin jaloane, iar din punctele 2, 3, 4 etc. depărtările h_2, h_3..., adică perpendicularele ridicate — din ochi — din aceste puncte pe direcţia 1—A, cari practic corespund la cele mai mici dintre lungimile oblice.

Aliniamentul se ia fără o altă destinaţie de sosire, de cât aceea de a ajunge cât mai aproape de un punct în care vom face staţie de instrument şi din care vom radia capătul acestui aliniament.

Deci se dă o direcţie cât mai aproapiată de punctele de ridicat (2, 3, 4, 5) şi dacă e posibil să nu treacă printre ele, ci să le

lase pe toate de aceeaşi parte. Se prelungeşte din ochi prin aliniere înapoi — cu jaloane sau şipci, — cât mai riguros, şi pe măsură ce se avansează cu măsurătoarea distanţelor pe hotar şi a curmezişurilor h_2, h_3 etc.

Când aliniamentul se depărtează prea mult de punctele de hotar, atunci îl curmăm făcând staţie în capătul ce-l alegem şi radiem din el şi ultimul punct de hotar al drumuirii, din dreptul capătului ales.

Sunt cazuri când aliniamentele se pot duce pe distanţe de kilometri în dreptul unui hotar care a fost odată drept dar la care azi movilele (2, 3, 4...) intermediare nu mai sunt pe linia dintre capete şi totuşi ele reprezentând posesia de fapt, trebuesc luate aşa cum se găsesc pe teren.

In terenuri şese, de obicei, aceste hotare se pot ridica cât mai expeditiv şi precis prin această metodă de aliniament cu curmezişuri, folosind firul de 100 m. şi aliniând mai precis cu instrumentul.

b. Operaţia de birou.

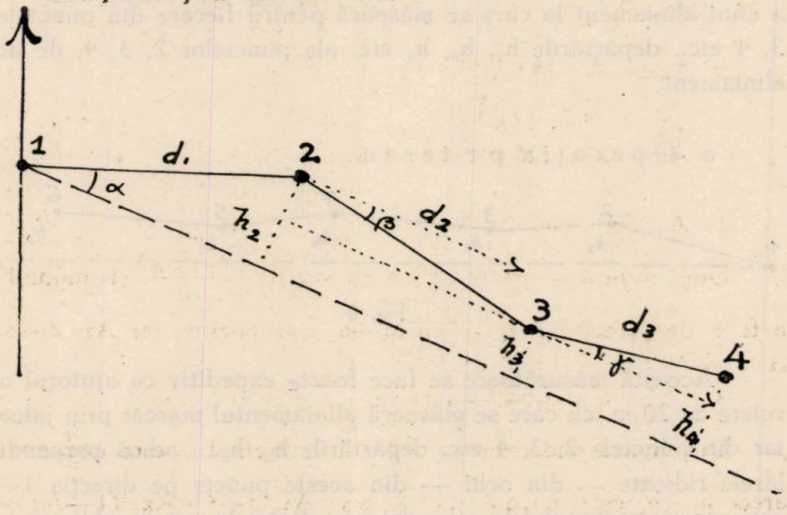

Fig. 7.

I. *Principiul teoretic al calculului.* Măsurând toate distanţele d_1, d_2, şi curmezişurile h_2, h_3, faţă de aliniamentul ales 1—A, ne propunem a afla din acestea azimutele 1—2, 2—3, 3—4, pentru a calcula apoi drumuirea exact ca în cazul normal. Aceste azimute

se vor calcula față de azimutul de bază 1—A, care se citește direct cu instrumentul staționat în 1 sau se calculează din coordonatele punctelor sale din capăt 1 și A, cunoscute sau calculate ca radieri din stațiile din dreptul acestor capete, când nu se staționează chiar în ele. Deci vom afla pe rând Az. 1—2; Az 2—3 etc.

1) Azimutul 1—2= Az. 1—A $\pm \alpha$.

Unghiul α se află de obicei direct din punctul 1 de stație. Se poate afla însă și din calculul: $\sin \alpha = \frac{h_2}{d_1}$

Admițând, ca în figură — că toate punctele 2, 3, 4... se află pe partea stângă a aliniamentului de bază 1—A, și notând cu zero depărtarea punctului 1 și cu h_2 depărtarea punctului 2 de acest aliniament, vom da semnul + primei depărtări și — (minus) celei de-a doua, vom face suma, deci $o—h_2$, și astfel, convențional, vom avea o valoare α negativă, legată de diferența $o—h_2$ care este negativă.

Adică Azimutul 1—2 se află din Az. (1—A)—α.

Ex. Az.1—A=143.27'.20

α= 15.25'30

Az. 1—2=128.01'90.

2) Azimutul 2—3.

După figură se poate vedea că $\sin \beta = \frac{h_2 - h_3}{d_2}$ și unghiul β va fi + de oarece $h_2 > h_3$ adică $h_2—h_3$ este pozitiv, iar Az. 2—3= Az. (1—A)+β

3) Azimutul 3—4 la fel:

Din figura deducem $\gamma = \frac{h_3 - h_4}{d_3}$; unghiul γ este negativ de oarece $h_3—h_4$ este negativ, și deci Az. 3—4=Az. (1—A)—γ.

II. *Aplicația practică cu mașina de calcul.* Se află la rând diferențele $o—h_2$; $h_2—h_3$; cu semnele lor, se împart respectiv fiecare la distanțele respective, li se face apoi din table valorile unghiurilor α, β, γ, etc., care se scad sau se adună din Az. 1—A de bază aflându-se pe rând azimutele 1—2, 2—3, etc.

Se calculează apoi coordonatele ca la orice îndrumuire, cu închidere a cărei eroare se repartizează exact la fel cu cazul normal.

Datele acestei drumuiri se înscriu pe formularul de carnet obişnuit, rezervându-se pentru fiecare punct spaţiul obişnuit al drumuirei şi scriindu-se la rubrica distanţelor a tot distanţa dela precedentul său, cât şi curmezişurile h ce se sprijină pe această distanţă.

Notaţiunea „*drumuirei pe aliniament*" în carnetul tachimetric.

Date de teren. Schiţe	Staţia	Pct. vizat	Distanţa	Azimut	h	Calculul de birou. Distanţa	Azimut	X	Y
	1	A.	—	143°.27'.20	0	—	143.27.20		
				— 17.45			α = —15.25.30		
		2	73.24	73.24	17.45	73.24	128.01.90		
				sin 1—2			β = + 3.84.80		
				+ 5.09					
		3	84.25	84.25	12.36	84.25	147.12.00		
				sin 2—3			γ = — 5.14.70		
				— 4.03					
		4	59.62	59.62	16.39	16.39	138.02.50		
				sin 3—4					

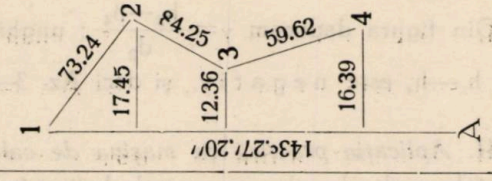

P. S. — Intre distanţe ca şi la staţia sărită se pun săgeţi ca să indice că nu e vorba de dist. dela staţie la fiecare ci de distanţele punctelor între ele consecutiv. Distanţele de curmeziş *h* s'au

scris la dreapta azimutelor, iar în rubrica de azimut pe teren s'au scris calculele sin α, β etc., unghiurile aflate α, β scriindu-se în rubrica Azimute de calcul din dreapta, unde pe linia fiecărei distanţe se scriu azimutele respective ale laturilor.

*
* *

Incheere. Metodele de drumuire descrise ca perfecţionări ale drumuirei obişnuite se referă la cazurile speciale la care am arătat că se pot aplica cu mari avantaje de timp şi precizie, — cazuri cari sunt destul de frecuente mai ales în ridicarea aliniamentelor de hotar ce erau odată perfect drepte.

Staţia unică mai generală, extinde întrebuinţarea ei chiar la cazuri mult mai frecuente, îmbrăţişând uneori ridicarea unei întregi perimetrări a unei proprietăţi descoperite, iar staţia sărită se poate întrebuinţa curent.

Perfectionements des mensurations par la méthode du cheminement

Les noumbreux parcellements de terre distribuée aux paysans par la réforme agraire, ont conduit—chez nous—à une série de perfectionements des méthodes rigoureuses de mensuration, qui ont augmenté leur précision, en les faisant dans le même temps plus rapides et moins couteuses.

Parmi ces perfectionement l'auteur expose la méthode du cheminement par la station sautée, par la station unique et par l'alignement.

1. „La station sautée" est obtenue, — sans utiliser la boussole— avec le tachéometre qui transmet mécaniquement, d'un station à l'autre, les orientations lues et fixées dans l'instrument. En stationant dans le point 1 d'où on lit l'orientation 1—2 et encore 1—3, — grâce à la visibilité du terrain, — on saute le point 2, et statione en 3. On s'orient ici en arrière avec la lecture 1—3, restée dans l'instrument, et donnant la visée 3—2, on lit l'orientation 3—2. Celle-ci inversée donne la valeur 2—3, qui permetra avec les distances consécutives 1—2 et 2—3, de calculer les coordonées du point 2 et puis du point 3, — comme si on avait fait la station en 2.

2. „La station unique" est employée quand la visibilité, permet de viser plusieurs points d'un seule station, en mesurant seulement les distances consécutives entre ces points. On calcule ensuite très facilement les orientations des cotés, qui avec les distances respectives déterminent les coordonnées de tous les points visés d'une station unique, — dans une consécution qui donne l'avantage d'une verification finale par la fermeture sur un point connu.

On a, de cette manière, tant la précision due aux visées directement faites d'une seule station, que la rapidité par la réduction des stations.

3. „Le cheminement par l'alignement", sans déterminations angulaires, est obtenu seulement: par les distances qu'on mesure, entre les points consécutives d'une poligonation presque en ligne droite, et encore par les petites distances de ces points à un alignement convenablement choisi, dont on détermine seulement l'orientation sans lui mesurer la longueur.

Par diférence à la méthode connue des coordonnées et abscises, cette methode, qui n'utilise point l'équerre, permet le calcul des orientations de toutes les cotés, et puis, des coordonnées de tous les points, dans la consécution d'un vrai cheminement et avec la vérification des valeurs sur un point final connu.

En conclusion: les perfectionements décrits, qui épargnent les déterminations angulaires, pretendent, au contraire, une précision plus grande pour les distances. Cette précision est facilement obtenu, chez nous, grâce au „fil d'acier de 100 m de Mr. Ciurileanu, qu'on emploie couramment dans les travaux cadastraux de notre pays.

Vervollkommnungen der topographischen Aufnahmen durch die Umfangsmethode.

Die zahlreichen Parzellierungsarbeiten, welche durch die Agrarreform benötigt wurden, haben eine Reihe von Vervollkommnungen der technischen Messmethoden gezeitigt. Verfasser greift aus der Zahl derselben diejenigen heraus, welche sich auf die Aufnahme aus dem Umfang beziehen. Er beschreibt 1) die Methode mittelst Sprigständen, 2) die Aufnahme des Umfangs von einem einzigen Punkt aus, 3) die Aufnahme mit Hilfe einer Richtlinie.

1. Die überspringene Station ergiebt sich — ohne Benutzung der Bussole — mittelst Tacheometers, welcher die abgelesenen und im Instrument fixierten Orientierungen mechanisch, von einer Station zur anderen überträgt... Man steht beispielsweise im Punkt 1 und liest die Orientierung 1—2 und wenn möglich auch die von 1—3. Hierauf geht man mit Überspringung von 2 nach 3 und orientiert mit Hilfe der bekannten Orientierung 1—3 rückwärts. Darauf visiert man nach Punkt 2 Die inversierte Orientierung 3—2 giebt die von 2—3. Diese letztere ermöglicht unter Benutzung der Längen 1—2 und 2—3 die Berechnung der Koordonaten des Punktes 2 und weiterhin des Punktes 3, gerade so als ob man die Ablesungen im Punkt 2 gemacht hätte.

2) Das Arbeiten von einem einzigen Standpunkt aus, wird gewählt, wenn man von demselben mehrere Punkte anvisieren kann. Es müssen aber die fortlaufenden Längen zwischen diesen Punkten gemessen werden. Die Orientierungen der Polygon-Seiten lassen sich leicht berechnen. Mittelst derselben und der angehörigen Längen werden die Koordinaten aller von dem einzigen Standpunkte anvisierten Punkte berechnet. Dabei hat man der Vorteil einer Schlusskontrolle, wenn man auf den Aufgangspunkt zurückgeht. Mittelst dieser Methode erreicht man eine grosse Genauigkeit als Folge der Arbeit aus einem einzigen Standpunkt und ausserdem eine Verkür-

zung der Arbeitszeit als Folge der Zeitersparnis, dank einer einzigen Stationierung.

3. Die Aufnahme mit Hilfe einer Richtlinie — ohne Winkelablesungen — wird erhalten durch Messen der Längen zwischen den fortlaufenden Punkten eines fast geradlinigen Polygonzuges, sowie der geringen Abstände dieser Punkte von einer passend gewählten Richtlinie, welch letztere nur nach ihrer Orientierung (d. h. ohne Längenmessung) bestimmt wird. Diese Methode, welche ohne Winkeltrommel oder ein ähnliches Instrument arbeitet, unterscheidet sich von der bekannten Ordinnaten = und Abscissenmethode daduch, dass sie die Berechnung sämtlicher Orientierungen und Punkt-Koordinaten ermöglicht, als Folge einer tatsächlichen Aufnahme aus dem Umfang. Ebenso ermöglicht sie die Kontrolle sämtlicher Werte in einem gemeinsamen Schlusspunkt.

Zum Schluss wird betont, dass die beschriebenen Vervollkommnungen die Winkelmessungen wohl ausscheiden, dass aber die Längen mit besonderer Genauigkeit gemessen werden müssen. Diese Genauigkeit wird leicht erhalten, dank dem 100 m langen Stahldraht Ciurileanu, welcher überall bei den Katasteraufnahmen des Landes benützt wird.

REFERATE — COMENTARII

UN NOU ARBORE SUBSPONTAN IN FLORA NOASTRA

de Ing. I. PETÖ

Deasupra şoselei naţionale Baziaş-Orşova, între portul Dunărean Drencova şi colonia minei de cărbuni Cozla, am găsit subspon-

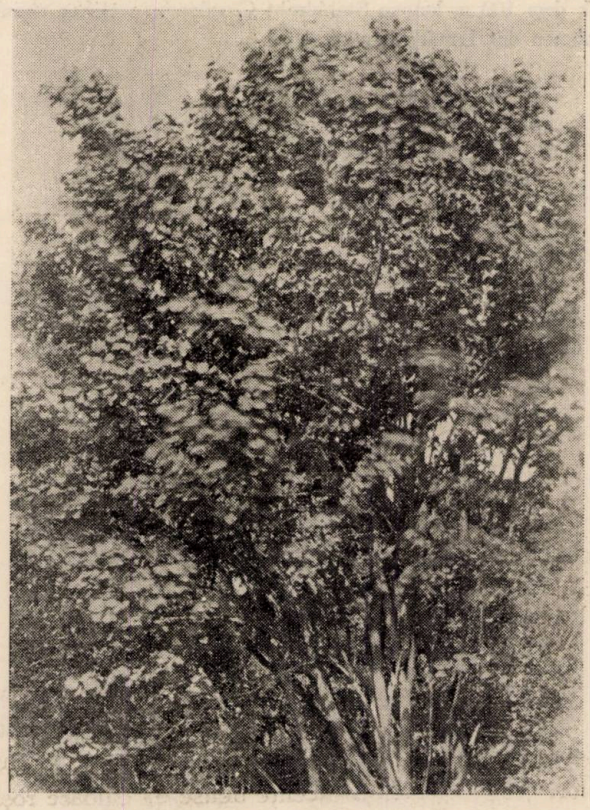

tan exemplare de Cercis siliquastrum L. = arborele Iudei. El se

găseşte în stare arbustivă în asociaţie cu Carpinus orientalis Mill. pe un versant stâncos, formând tuferişuri.

Arborele Iudei este o specie spontană în Dalmaţia, Thracia, Macedonia, Epir, Thesalia, şi Grecia. Origina exemplarelor noastre trebue să fie de la vreun exemplar cultivat prin apropiere.

La noi suferă foarte mult de geruri, din care cauză în natură rămâne arbustiv; în timp ce tulpina principală se usucă apar de la bază noi lăstari.

Introducerea acestei specii în flora noastră trebue privită cu un deosebit interes fiind o specie proprie pentru cultura pe terenurile degradate; ea îmbogăţeşte flora noastră şi înfrumuseţează natura, având flori grupate în inflorescenţe dense de culoare roşie, cari se pun primăvara în evidenţă apărând înainte de infrunzire. Florile apar nu numai pe lujerii anuali, ci şi pe ramurile groase sau chiar

direct din tulpină; acest fenomen este cunoscut în botanică sub numele de cauliflorie.

Din punct de vedere forestier mai poate fi utilă şi pentru lemnul său, care are inele anuale largi, este destul de tare şi se poate lustrui destul de bine; alburnul este alb murdar iar duramenul brun-gălbui.

Frunzele sale, primăvara timpuriu, se pot utiliza ca salată, iar mugurii săi pot înlocui caperela.

Un nouvel arbre sous-spontané, dans notre flore

On signale la présence du Cercis siliquastrum L., aux environs du port danubien Drencova.

Ein neuer unterspontaner Baum unserer Flora

Es wird angegeben das Vorkommen von Cercis siliquastrum L., in der Nähe des Donauhafens Drencova.

INTREPRINDEREA DE STAT C. A. P. S.

de Ing. C. DRAGU

Sub acest titlu, semnatarul acestui articol a făcut o expunere sumară la Cercul de studii forestiere, în ziua de 2 Mai a. c.

Această expunere a fost variat comentată de cronicarii ziarelor şi revistelor de specialitate.

Ziarul Dimineaţa a publicat un rezumat fidel şi aproape fără comentar la adresa persoanei şi a cuprinsului expunerii.

„Viaţa Forestieră" redând sumar cuprinsul exprimă cuvinte măgulitoare la adresa persoanei „pentru frumoasa expunere".

Revista Pădurilor dă expunerii noastre o deosebită atenţie şi în cele din urmă vrea să probeze că anumite afirmaţiuni nu rezistă criticei.

In cele ce urmează vrem să repunem în discuţie numai afirmaţiunile noastre cari au fost socotite de cronicarul „Revistei Pădurilor" ca fiind rezultatul unei interpretări eronate a faptelor săvârşite de conducerea Casei Pădurilor în intervalul 1930—1933 inclusiv.

Am susţinut în expunerea făcută că sistemul economic practicat de conducerea C. A. P. S. în intervalul 1930—1933 a fost economia dirijată şi că acest sistem este o fază foarte înaintată a intervenţionismului statului în activitatea economică a unei ţări.

In adevăr, dela intervenţia uşoară a statului pe calea sporirii sau reducerii unui impozit, cu scopul de a încuraja o anumită industrie sau profesiune şi până la statul întreprinzător general şi apoi conducător pe această cale a întreprinderii generale a întregului comerţ, a întregii activităţi economice, sunt o mulţime de grade. Cred şi acum, ca şi în momentul expunerii, că examinând activitatea şi observând tendinţele pe care le manifestă conducerea C. A. P. S. prin conducătorii ei, această instituţie a practicat sistemul economiei dirijate de gradul cel mai apropiat de economia dirijată din Republica Sovietelor Socialiste din Rusia.

Ceeace caracterizează economia dirijată din această ţară este monopolul, fixarea salariilor şi a preţurilor de către stat, care are conducerea generală a activităţii economice.

Socotim că aceste caracteristice se găsiau şi la întreprinderea de stat C. A. P. S. în anul 1933.

Mai întâi, intenţia de a dirija comerţul lemnului, conducătorii acestei întreprinderi au declarat-o în mod public atât prin vorbă cât şi prin scris şi nu a fost şi nu este prea secret pentru nimeni.

Pentru a dirija acest comerţ, conducerea C. A. P. S. nu a ales calea intervenţiei prin lege pentruca majorând sau reducând tarifele vamale să influenţeze asupra preţului produselor, favorizând pe unele sau desavantajând pe altele.

Politica economică şi financiară a guvernului din această vreme a fost de a-şi spori veniturile pe calea administrării pe baze comerciale a bunurilor statului şi a serviciilor publice cu caracter economic şi a da mai puţină atenţiune impozitelor care s'ar fi putut încasa dintr'o activitate economică particulară mai intensă.

Şi astfel a devenit antreprenorul cel mai puternic al exploatărilor de păduri, cu puteri de decidere şi influenţare asupra preţului de pe o întindere de circa 4 milioane de ha de păduri.

Cronicarul Revistei Pădurilor afirmă că aceasta nu este exact deoarece „domeniul forestier al statului şi pădurile grănicereşti nu reprezintă, la un loc, decât ⅓ din pădurile României".

Nu contestăm că domeniul forestier al statului şi pădurile grănicereşti nu reprezenită, la un loc, decât 1/3 din pădurile României. In expunerea noastră însă iată ce spuneam :

„In drumul către monopol Casa Autonomă a pădurilor statului: 1) A încheiat cu Ministerul de Finanţe o convenţie pentru aprovizionarea tuturor autorităţilor de stat cu lemne de foc.

2) A încheiat cu Ministerul de Interne o convenţie pentru aprovizionarea tuturor autorităţilor judeţene şi comunale cu lemne de foc şi de construcţie.

3) A hotărît cumpărarea tuturor pădurilor oferite de particulari şi a cumpărat câteva.

4) A hotărît exercitarea dreptului de preemţiune la pădurile moşneneşti şi composesorale, pentru a avea cuvânt important la valorificarea lemnului şi pentru a le îngloba în urmă în proprietatea statului.

5) A încheiat sindicatul exportatorilor de lemne unde reprezentând statul a avut cuvânt precumpănitor.

6) A luat în administraţie pădurile fondului grăniceresc din Bistriţa Năsăud.

7) A încheiat o convenție pentru valorificarea lemnului din pădurile fondului religionar din Bucovina.

8) Printr'un jurnal al consiliului de miniștri, s'a acordat dreptul de preferință la vânzarea materialului lemnos din pădurile comunale, județene și ale tuturor autorităților publice și de utilitate publică din întreaga țară.

Și astfel statul ajunge să dispună de valorificarea materialului lemnos de pe o întindere de aproximativ 4 milioane ha. pădure sau cam 2/3 din întregul domeniu forestier al țării".

Se vede prin urmare că noi nu ne-am referit numai la domeniul statului și la pădurile fondului grăniceresc din Bistrița-Năsăud ci la toate pădurile statului, județelor, comunelor, obștiilor de moșneni, composesoratelor și ale tuturor instituțiilor publice și de utilitate publică și acestea toate la un loc fac 4 milioane de ha., după statisticele ultime.

Cronicarul Revistei Pădurilor nu este de acord cu noi că Administrația Casei Pădurilor a practicat o politică de monopol de fapt în perioada 1930—1933 și pentruca să demonstreze aceasta arată că „în primul rând, convenția de aprovizionare dintre C. A. P. S. și Ministerul de Finanțe din Ianuarie 1933 nu a consacrat decât o stare de fapt deoarece în 1932/933, sub regimul liberei concurențe, C. A. P. S. a acoperit 76% din lemnul de foc ce s'a procurat pe cale de licitație publică prin oficiul central de licitații pentru autorități".

Dacă exemplul dat s'ar fi referit la anii 1929/30 sau chiar 1930/31 poate că ar fi fost contra susținerilor noastre dar prin faptul că se referă la anul 1932/33, credem că este tocmai în sprijinul părerii noastre că începând din anul 1931 C. A. P. S. a inaugurat o politică de monopol de fapt și numai datorită stăruințelor puse de conducerea acestei întreprinderi și folosirea tuturor mijloacelor pentru obținerea aprovizionării autorităților publice cu lemne de foc și de construcție s'a ajuns în anul 1932/33 ca Administrația Casei Pădurilor să furnizeze 76% din cantitatea totală, pentruca în 1933 succesul să fie pe deplin și să se încheie convenția pomenită; s'a dat o luptă pentru aceasta și războiul s'a câștigat de C. A. P. S. care a vrut cu orice preț aceasta.

Nici în ceeace privește exemplul sindicatului exportatorilor de lemne cronicarul Revistei Pădurilor nu este de acord cu noi că ne

găseam alături de sistemul practicat de Uniunea Sovietelor Socialiste din Rusia.

D-sa afirmă că „sindicatul exportatorilor de lemne de foc s'a înfiinţat în toamna anului 1931, ca un organ corespunzător societăţii ungare de import a lemnului (Vereinigte Holzimport V. H. G.) căreia guvernul respectiv îi concesionase importul lemnului de foc. Cum din acel moment, plasarea lemnului în Ungaria necesita existenţa unui contract cu V. H. G., se înţelege uşor de ce s'a impus înfiinţarea unui organism care să reprezinte pe deoparte exportatorii de lemne de foc faţă de societatea de import ungară iar pe de altă parte să îndrumeze şi să supravegheze exportul astfel, ca el să se desfăşoare în limita contingentului ce se atribuise României. Poziţia şi drepturile C. A. P. S. în acest sindicat sunt egale cu ale celorlalţi membri, controlul fiind un atribut al Ministerelor de Industrie şi Agricultură".

Suntem de acord că înfiinţarea S. E. L. a fost o necesitate impusă de împrejurări, dar prezenţa statului, cel mai mare proprietar de păduri şi negustor de lemne în acelaş timp, în acest sindicat marchează pentru noi tendinţa de a deveni stăpânul comerţului de lemne, cu atât mai mult cu cât noi nu facem deosebire între Casa Pădurilor, Ministerul de agricultură şi cel de Industrie pentrucă toţi sunt reprezentanţii aceluiaş stat, aceleiaş persoane care urmăreşte acelaş scop.

Dacă statul s'ar fi mulţumit numai cu atribuţiuni de control desigur nu s'ar fi putut susţine că ne găsim în sistemul economiei dirijate, dar când statul se face negustor de lemne beneficiind şi de avantajele pe care i le acordă legile în vigoare, desigur că din lupta cu ceilalţi comercianţi va eşi învingător, va rămâne singur pe piaţă şi va stăpâni comerţul.

Aceasta este situaţia în Rusia, şi ca o confirmare cităm dintr'un articol, întitulat „Relaţiunile comerciale între România şi Soviete", apărut în ziarul „Curentul" No. 2337 din 6 August 1934, următoarele: „In Rusia Sovietică, întreg comerţul cu străinătatea este monopol de stat. Instituţiile private n'au nici un cuvânt asupra direcţiei şi amploarei import-exportului".

Cronicarul dela Revista Pădurilor mai susţine că „legea privitoare la regiile autonome, care se aplică şi domeniului public forestier, conservă, în linii largi, principiile fundamentale ale vechii legi : regia şi autonomia".

Inţelegând că D-sa scriind „domeniului public forestier" s'a gândit la domeniul privat al statului (care cuprinde bunurile pe care statul le posedă ca orice particular şi care îi aduc venituri, cum sunt: moşiile, p ă d u r i l e, bălţile, minele, etc., domeniu public fiind altceva), noi nu suntem de acord, oricât de largi ar fi liniile, că legea privitoare la regiile autonome conservă principiile fundamentale ale vechii legi.

Am susţinut în expunerea noastră că Administraţia C. A. P. S. a avut o gestiune autonomă şi o autonomie bugetară dar din punct de vedere al dreptului administrativ autonomie nu a existat ci a existat numai o largă descentralizare şi atât de largă încât Ministerul nu putea lua nici o măsură în privinţa administrării pădurilor fără o hotărîre prealabilă a Consiliului de Administraţie care purta toată răspunderea conform art. 46 din lege şi nici aprobarea Ministerului nu-l scăpa de această răspundere. Pe baza legii privitoare la regiile autonome însă, Ministerul poate decide valabil în orice chestiune, cu sau fără avizul comitetului de direcţie şi aceasta înseamnă complecta inexistenţă a autonomiei în ceeace priveşte dreptul Comitetului de Direcţie de a conduce.

La caisse autonome des forêts, entreprise d'Etat.

Sous ce titre, l'auteur a fait dans le cours de cette année une conférence, dans laquelle il a montré que la Caisse autonome des forêts de l'Etat a pratiqué depuis 1930 jusqu'à 1933, le système de l'économie dirigée qu'il considère presque semblable à celui de U. R. S. S.

Dans cet article il repond aux critiques qui se sont formulées, en soutenant son point de vue.

Die staatliche Unternehmung C. A. P. S.

Unter diesem Titel hat Verfasser einen Vortrag gehalten, in welchem er auseinandergesetzt hat, dass die abgekürzt C. A. P. S. genannte Institution während der Jahre 1930—33, das System der „Plan-Wirtschaft" angewandt hat, ein System welches dem in Soviet-Russland üblichen verwandt sei. Im vorliegenden Aufsatz antwortet Verfasser der geübten Kritik und verteidigt seinen Standpunkt.

CODUL FORESTIER SOVIETIC *)

de Ing. IULIAN GURAN

Actul recent al recunoaşterii ca forme legale de stat dintre România şi Rusia Sovietică, în afară de consecinţele ce va avea asupra tuturor manifestărilor româneşti, incontestabil că va avea influenţă şi asupra activităţii noastre forestiere — fie teoretice fie practice — şi că vălul lăsat de revoluţia din fosta Rusie, pe cât de distrugătoare pe atât de creatoare, este definitiv rupt şi lasă să se întrevadă fenomene cari până azi din diverse cauze s'au ignorat.

Cea dintâiu întrebare ce ne-o putem pune este asupra situaţiei proprietăţii forestiere. Proprietatea însă e reglementată în orice stat pe baza unor legi şi în speţă de codul silvic şi deaceea găsesc necesar ca să comunic cititorilor o scurtă expunere asupra codului silvic sovietic care a luat fiinţă legală la 1 August 1923.

Revoluţia sovietică a proclamat la timpul său solemn şi violent substituirea dreptului de folosinţă dreptului de proprietate, abolit pentru totdeauna asupra tuturor bunurilor fonciare de orice natură.

Ca atare codul forestier sovietic afirmă că toate terenurile destinate culturii silvice constituesc fondul forestier al statului şi că dreptul de folosinţă urmează a fi reglementat — prin el — după interesele generale ale statului.

Codul fiind născut în perioada cea mai creatoare a revoluţiei şi această perioadă fiind ilimitată într'o revoluţie atât de vastă şi cu influenţe atât de profunde, n'a putut fixa decât principiile generale de constituirea fondului inalienabil al statului sovietic precum şi reglementarea folosinţei şi condiţiunile exploatării.

Aplicaţiunile de detalii pe care codul nostru le-a fixat amănunţit (din 1910 până azi au suferit atâtea modificări!) au fost lăsate pe seama Comisariatului poporului pentru agricultură — care are dreptul să emită ordonanţe relativ la aplicarea codului.

Scopul legiferării a fost ca să se asigure o exploatare îngrijită şi ca să furnizeze lemnul necesar poporului lucrător şi industriei statului.

---

*) A se vedea Les codes de la Russie Soviétique. Tome 14. Bd. Giard. 1926, Paris.

Codul cuprinde o legiferare revoluționară a proprietății forestiere în 73 articole și declarând constituirea într'un fond general al statului a tuturor pădurilor și terenurilor destinate împăduririi și trebuințelor forestiere, precizează că din acest fond nu se pot exclude decât :

a) parcelele forestiere dobândite de comunități și asociațiuni țărănești dinainte de revoluție (indivizii sunt deci excluși) cu scop de a le afecta agriculturii;

b) parcelele de mică importanță dintre terenurile agricole și incomode exploatărilor agricole.

Principiul acesta e declararea cea mai solemnă din toate legislațiile cunoscute a unui complect conservatorism forestier.

Acest fond forestier în legislația noastră e supus unui „regim" zis silvic. Sovietele au înlăturat și această expresie „capitalistă"

Tot legislația noastră lasă să se înțeleagă că ar exista păduri nesupuse regimului silvic, pe când la art. 12 și 15 așează o serie de restricțiuni asupra tuturor pădurilor fără excepție, de unde reese categoric că nu există păduri fără restricțiuni. Justificarea și definiția restricțiunilor nu există în codul nostru.

Sovietele pentru prima dată introduc o diviziune foarte exactă și reală și numai enunțarea ei motivează toate restricțiunile dorite și anume divid pădurile în : păduri supuse interesului local și păduri supuse interesului general al statului.

Inovațiunea e interesantă și merită a fi introdusă și în legislația noastră care deasemenea în mod real stabilește că nu există păduri fără restricțiuni.

Seria pădurilor supuse interesului local e foarte limitată și e privitoare numai la pădurile aparținând asociațiunilor recunoscute.

Ele sunt delimitate de o comisie specială și încredințate spre folosință numai asociațiunilor. N'au alte restricțiuni decât : să le apere contra incendiilor, să nu se facă tăeri neautorizate, pășunări neregulate și să facă să se respecte planul de exploatare dresat de organele forestiere.

Dar în caz contrar ? Codul nu amintește nimic despre gradația pedepselor, decât afirmă că orice abatere va fi pedepsită după codul penal.

Acest cod penal e atât de sever și drastic încât asociațiile de folosirea pădurilor greu se pot imagina să se abată dela lege, căci

uşor se pot învinui de sabotare — încriminaţiunea cea mai severă care duce fie la distrugerea asociaţiei prin deportare, munci grele, fie la suprimare.

Actul de sabotaj e actul de înaltă trădare a statului în Rusia Sovietică.

Pădurile supuse interesului general al statului se împart după natura folosinţei în :

păduri aparţinând numai statului,

păduri afectate special unor scopuri.

Exploatarea în pădurile aparţinând statului se face după un plan care fixează ordinea de exploatare, suprafaţa şi modul de folosire al uzufructuarilor precum şi baza lucrărilor de repopulare, de silvicultură şi de ameliorare.

Cantitatea de exploatat e fixată la cel mult un an de creştere, de guarzi principali.

Detalii de fixarea cantităţii cu care creşte pe an pădurea nu se dau deşi ar fi de o mare importanţă.

Se permite exploatarea unei cantităţi de material mult mai mari ca materialul reprezentat de creşterea anuală sau medie, însă trebue să se acopere diferenţa prin exploatările viitoare.

Acest principiu, pe care codul nostru nu-l are, e foarte important — noi l-am găsit şi în codul forestier elveţian şi merită a fi adoptat, deoarece proprietatea trebue să intervină în grele momente ale proprietarului mai ales a celui de natură neperitoare.

Materialul de exploatat se vinde pe baza unor taxe speciale la asociaţiuni, uzine, etc., niciodată la particulari. Comerţul nu se poate face de particulari ci numai de organizaţiile statului sau de cele private şi recunoscute de stat.

In cod se fixează cedări de materiale chiar la personalul silvic cu reduceri de 50% din taxele legale, ceiace codul nostru nu face şi din care cauză se fac la noi interpretări sui-generis.

Cine primeşte lemne n'are voie să le vândă, să le cedeze fie parţial fie total, nici chiar pentru plata de manoperă etc. E în fond interzicerea oricărui comerţ, care diferenţiază materialmente cetăţenii şi dă naştere la speculă.

Codul neglijează a se ocupa şi de păşunatul în pădurile ce constituesc fondul forestier al statului şi declară că e permis păşunatul cu respectarea tuturor regulamentelor spre asigurarea rege-

nerărilor naturale şi conservării desişurilor (la conservation des fourrés).

E o recunoaştere chiar în Rusia Sovietică a influenţei defavorabile a păşunatului asupra pădurilor, care la noi constitue încă o plagă a pădurilor, plagă care în anul acesta a culminat şi care, dacă nu va fi bine îngrădită, va trasa urme adânci în gospodăria silvică.

Ocupându-se de pădurile afectate special unor scopuri generale ale statului se arată că în această categorie intră :

pădurile de protecţie,

pădurile servind de câmp de instrucţie şi experienţe, precum şi ca monumente ale naturii,

pădurile afectate uzinelor metalurgice,

pădurile orăşeneşti,

pădurile afectate contractelor de concesiune,

pădurile atribuite antreprizelor de transport şi industrie de stat.

La încetarea scopului pentru care s'a atribuit dreptul de folosinţă pădurile reintră în fondul forestier general al statului.

Pădurile de protecţie, de conservat, se definesc :

acelea destinate a opri şi limita nisipurile sburătoare, a preveni scăderea nivelului apelor, revărsarea râurilor şi pâraelor, precum şi formarea ravenelor şi dezastrelor, a opri alunecările de terenuri, formaţia avalanşelor şi torenţilor, a forma parazăpezi (în fosta Rusie acestea jucau roluri imense) precum şi acele păduri ce au un rol higienic şi estetic şi formează monumentele naturii.

In grupa pădurilor de conservat intră şi porţiunile de pădure ce înconjoară aşezămintele medicale.

Nu s'a neglijat a se afecta chiar şcolilor de agricultură şi silvicultură păduri, cu scop de a forma terenuri de studii şi surse de înzestrarea şcolilor.

Uzinelor metalurgice şi altor aşezăminte de stat li s'au afectat păduri de o mare suprafaţă, încât creşterea anuală să satisfacă trebuinţele uzinelor şi aşezămintelor statului.

Defrişeri nu se pot autoriza decât :

a) pentru necesităţi de stat (drumuri, clădiri, câmpuri de tragere, etc.).

b) în scop de a ameliora o exploatare agricolă.

c) de a face colonizare pe baza de legiuiri speciale. Desigur că se poate afirma că în Rusia Sovietică defrişările sunt interzise.

Organele de administrare se compun din inspectori forestieri, guarzi principali, secondari şi pădurari călări şi pedeştri — dirijaţi de Comisariatul poporului pentru agricultură care fixează competinţa, drepturile şi obligaţiunile prin ordonanţe.

Toate organele de mai sus sunt armate şi au drepturi de a percheziţiona şi a apela la buna reglementare a dreptului de folosinţă în pădurile statului precum şi de a supraveghea aplicaţia reglementelor vânătoreşti.

Legea, pentru a putea să producă efectele dorite de legiuitor, trebue să fie complectă şi bine aplicată. Codul sovietic enunţă şi stabileşte principii foarte frumoase, însă nu detaliază aplicaţiunea, lăsând unor organe speciale stabilirea de aplicare prin ordonanţe.

Felul cum se va fi aplicat codul de care ne ocupăm, moralitatea revoluţionarilor şi asprimea sancţionării, pun atâtea întrebări încât interpretarea lui prin rezultatele practice va forma desigur obiectul unor ample cercetări şi relevări în literateura forestieră română şi streină. Prima condiţie ce se cere este obiectivitatea greu de impus şi mai ales greu de acordat de cititori, dat fiind atâtea interese de diverse nuanţe cari influenţează relatarea fenomenelor şi datelor din o ţară vastă, care a aruncat în lume principii direct opuse principiilor de bază din restul ţărilor şi pe care le-a experimentat într'o măsură neegală până în prezent de nimeni.

Le code forestier soviétique

On montre, en lignes générales, les idées comprises dans ce code.

Der Forstkodex Soviet-Russlands

Die in diesem Kodex enthaltenen Ideen werden in grossen Zügen auseinandergesetzt.

TREERATUL PĂSTĂILOR DE SALCÂM

de Ing. CONST. V. GÂLCĂ

In ultimul deceniu, recoltarea semințelor forestiere în țară a mers paralel cu extinderea dată lucrărilor de împădurire. In deosebi sămânța de salcâm a fost și este din ce în ce mai mult cerută atât de particulari și instituții diferite, cât și de stat.

Pentru satisfacerea acestor cereri s'au cules de către CAPS numai în anul 1933, circa 30.000 kgr. pentru cari s'a plătit în mediu 17 lei pe kgr.

Reducerea cheltuelilor de recoltare cât și strângerea într'un timp scurt a unei cantități cât mai mari de sămânță de salcâm, a impus ocolului silvic Florești-Tutova, întrebuințarea unui mijloc practic pentru extragerea boabelor din teci și anume treerișul tecilor.

Obișnuit, lucrătorii extrag boabele din teci prin bătaia lor. Lucrarea necesită un spațiu întins pentru uscare, o muncă greoaie pentru separarea boabelor de impurități, cum și un timp îndelungat pentru efectuarea lucrării în sine.

Aceste inconveniente cum și altele, dealtfel, destul de mari, sunt reduse și chiar înlăturate prin treeratul tecilor cu ajutorul mașinei Clayton Hofhur Schrantz.

In general mașina servește pentru selecționarea semințelor de orice fel. Are greutatea de 240 kgr. și se compune din :

a) O tobă cilindrică, pe care sunt fixați 8 rânduri de câte 5 dinți ;

b) Un capac mobil pe care deasemenea sunt fixați în interior 39 dinți dispuși pe 5 rânduri iar în exterior are adoptat un șurub regulator.

c) O clapetă ce împiedică întoarcerea tecilor odată introduse în tobă.

d) Un angrenaj triplu de 4 roți dințate având fixată manivela pe una din spițele roții maxime.

e) Axa de transmisiune.

f) Corpul mașinei prevăzut în partea de jos cu un jgheab colector și o sită care separă boabele de celelalte resturi.

BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASOCIAȚIUNII"
SIBIIU

Tecile cu seminţe se introduc în maşină pela clapetă, de unde sunt absorbite prin mişcarea de aer produsă prin turaţiile tobei.

In maşină tecile sunt isbite puternic, desfăcute şi fărâmiţite de dinţii şi capul tobei. Boabele cad apoi pe o sită, cu mişcare alternativă, de unde sunt colectate într'un jghiab, iar resturile sunt aruncate în partea opusă.

Cu ajutorul acestei maşini, pusă în stare de funcţionare şi alimentare de 3 lucrători, se treeră pe oră 300 kgr. teci de salcâm, din care rezultă 60 kgr. sau 20% boabe şi 240 kgr. sau 80% resturi.

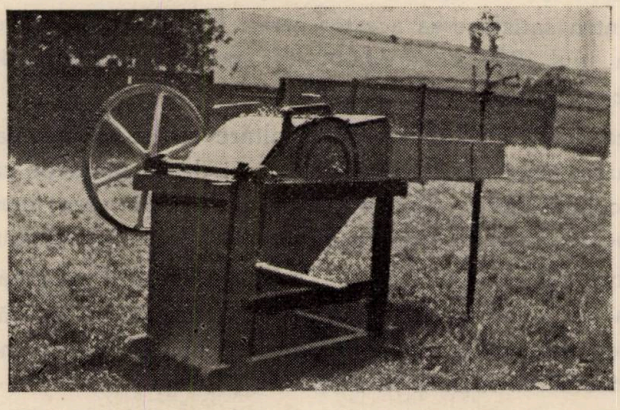

In urma încercărilor făcute, în timp de 4 ore de lucru s'au treerat 1200 kgr. de teci, aşa cum au fost culese din arbori şi fără să fie uscate în prealabil şi s'au obţinut 250 kgr. boabe iar în timp de 20 minute de lucru intens, cantitatea treerată aproape s'a dublat.

Pierderile depind de reglajul tobei. La un reglaj îngrijit procentul boabelor sparte variază dela 2—5 iar la un reglaj normal procentul se reduce la 1.

In tecile treerate, când maşina funcţionează normal, nu mai rămâne sămânţă neextrasă, astfel că pierderi sub acest raport, nu sunt.

Rentabilitatea acestui procedeu este evidentă dacă ţinem seamă de cheltuelile suportate şi anume :

Pentru recoltarea celor 1200 kgr. teci cu sămânţă de salcâm s'a plătit 2 lei pe kgr. sau în total lei 2.400

Transportul tecilor şi al boabelor la ocol lei . . . 250

Plata celor 3 lucrători pentru lucrul efectuat lei . 120

Total 2.770

care repartizaţi la cele 250 kgr. boabe, revine aproximativ 11 lei pe kilogram.

Rezultă deci o scădere apreciabilă a preţului mediu unitar plătit, de lei 6 la kgr.

In rezumat, faţă de rapiditatea, rentabilitatea şi randamentul obţinut prin treeratul tecilor cu sămânţă de salcâm, se impune generalizarea acestui procedeu practic.

L'égrénage des gousses de robinier

Le procédé utilisé jusqu'à présent pour ouvrir les gousses de robinier, s'est montré bien primitif; ils étaient battues sur place, à l'aide des fléaux.

L'auteur a adopté pour cette opération une machine construite par la maison Clayton Hofhur Schrantz et dans l'article qui précède il en donne une description et fait un exposé de la manipulation nécessaire, en laissant resortir les avantages du nouveau procédé.

Das Dreschen der Robinienschoten

Das gewöhnliche Verfahren, welches man zum Öffnen der Robinienschoten anwendet, nähmlich das Dreschen auf der Tenne, hat sich als ziemlich schwierig erwiesen. Verfasser hat sich zu diesem zweck der Maschine Clayton Hofhur Schrantz bedient. Im vorliegenden Aufsatz giebt er eine kurze Beschriebung derselben sowie ihrer Handhabung und der Vorteile welche mit ihrer Benutzung verbunden sind.

CUM S'A AJUNS CA IN PĂDURILE ADMINISTRATE DE STAT, DIN JUDEȚUL TIMIȘ-TORONTAL SĂ NU SE MAI PĂȘUNEZE.

de Ing. TIB. CERNESCU

Înțelegând pe deplin, încă din școală, dezastrul ce-l produce păşunatul în pădure, am căutat din primele luni ale serviciului, să iau o atitudine hotărîtă contra celui mai de temut duşman al pădurii, căreia îi închinasem întreaga mea viață.

Desigur, hotărîrea mea, de a nu avea nici o vită în pădurile ce voi administra n'a fost tocmai uşoară, deoarece nu poți schimba dela o zi la alta, obiceiuri adânc brăzdate, de secole, în mentalitatea poporului.

Din 1923 şi până în 1930 — data înființării Regimului Silvic, — pe lângă o mică parte din pădurile comunale din județul Timiș-Torontal, administram mai bine de jumătate din pădurile comunale din județul Caraş — plăşile Bocşa, Reşița, Oravița şi Răcăşdia. Majoritatea acestor păduri aparțineau, înainte de reforma agrară, societății U. D. R. Dar, în această regiune creşterea vitelor fiind una din ocupațiile de seamă ale populației, păşunatul în păduri era practicat intens şi pe acea vreme.

In județul Timiș-Torontal, aveam mai puține păduri şi numai în regiunea de câmpie.

La început, n'am putut scoate deodată toate vitele din pădure, aşa că m'am limitat la aplicarea prevederilor Codului Silvic ; însă din an în an, am scăzut numărul vitelor, am delimitat anumite porțiuni, pentru a demonstra în permanență atât reprezentanților proprietarilor, (adică comunelor) cât şi populației, cu ocazia descinderilor la pădure, incompatibilitatea între pădure şi păşune.

In anul 1930 înființându-se un ocol de Regim în Oravița, pentru pădurile din județul Caraş, Ocolul Silvic Timişoara a rămas cu pădurile comunale din județul Timiş, cari în cea mai mare parte se află în regiunea deluroasă din jurul Lipovei, care este identică cu acea din județul Caraş, unde creşterea vitelor formează o importantă ramură de producție a populației.

Metoda a fost aceea aplicată în judeţul Caraş, pe care o voi expune mai la vale şi care a dat cele mai ferite rezultate.

1. Trebue să câştigi autoritatea necesară faţă de populaţie şi instituţiile publice, ca astfel cuvântul tău să fie ascultat.

Pe lângă o conduită binevoitoare în serviciu, întâmplarea a făcut să fiu peste 6 ani în Comisiunea Judeţeană de Expropriere şi Improprietărire, unde am atras multă simpatie pentru păduri, prin rezolvarea judicioasă a problemelor de reformă agrară.

2. Când primarul, sau de cele mai multe ori delegaţiuni destul de numeroase veneau la ocol pentru obţinerea păşunatului, nici odată nu le-am răspuns cu un „nu se poate" răstit, ci pe lângă explicarea legii stăteam ore întregi cu ei de vorbă pentru a le explica, că păşunatul şi pădurea sunt două lucruri ce nu pot sta laolaltă, după cum nu pot sta la un loc întunerecul şi lumina, adevărul şi minciuna, etc.

3. Le explicam apoi, că păşunatul e stricător nu atât prin faptul că distruge în parte semînţişul, cât prin alte cauze pe care ei ca neştiutori nu le văd, nu le înţeleg şi tocmai de aceea suntem noi în fruntea administraţiei silvice, să ne îngrijim de ceeace nu pot ei să îngrijească.

Tot ce are viaţă are nevoe de aer, fără care nu poate fi concepută viaţa. O parte a plantei, respectiv a arborelui, este rădăcina, care nu poate trăi fără aer. De ce ogorîm holda? Tocmai ca să procurăm cât mai mult aer plantelor, ce vom însămânţa primăvara.

Prin păşunat se bătătoreşte solul, care face să se reducă aerul din pământ, aşa că arborele suferă, se sufocă, produce tot mai puţin, putând cu timpul să şi moară.

4. Holda trebue îngrăşată în fiecare an. Din solul pădurei se extrag cantităţi enorme de materii prin creşterea şi exploatarea lemnelor, cari nu sunt înlocuite decât prin putrezirea frunzelor, seminţelor şi ierburilor, care trebuesc lăsate toate pe loc.

5. Mai departe, prin umbletul vitelor în pădure, deranjându-se descompunerea frunzelor şi a celorlalte resturi, solul se descopere, se usucă, se înţelineşte făcând pădurea să sufere şi cu timpul să dispară chiar.

6. După ce cu un lux de argumente le arătam importanţa pădurii pentru produsele ce ne dă, fără de care nu se poate imagina actuala civilizaţie, insistând apoi asupra rolului ei imaterial care are o însemnătate covârşitoare pentru agricultură, le explicam pierderile reale determinate de păşunatul în pădure.

Prin păşunat, creşterile se reduc cel puţin la jumătate aşa că într'o pădure de quercineae în suprafaţă de 500 ha, în loc de creşterile normale de cca. 5 m³ la ha. nu vom avea decât cca. 2,5 m³, ceeace înseamnă anual o pierdere de peste 1000 m³, ridicându-se la o valoare de câteva sute de mii de lei, în timp ce păşunatul, nu poate aduce decât un venit de câteva zeci de mii de lei, care nu-i suficient nici pentru asigurarea regenerării pe cale artificială care însă nici odată nu poate să echivaleze cu regenerarea naturală, distrusă prin păşunat.

7. Ceiace a format încă ultimul argument în înlăturarea cu desăvârşire a păşunatului din pădure a fost r i d i c a r e a c o n s i d e r a b i l ă a v e n i t u l u i a c e s t o r p ă d u r i.

Inainte de a lua în primire, anumite păduri, în 1930, se plătea 10.000 lei pentru împădurirea — prin plantare — a unui ha. 1,00 leu pentru plantarea unui puet de salcâm, 60 lei pentru fasonarea unui ster, sume care au fost reduse la 800 lei pentru plantarea unui ha., 0,05 lei pentru plantarea unui puet, 15 lei pentru fasonarea unui ster.

Intr'un cuvânt, s'a pus ordine în gospodăria silvică, de aşa manieră încât, venitul net al pădurilor din raza ocolului s'a ridicat la cca. 250 lei la ha. cu toate cheltuelile excepţionale ale începutului amenajări, taxe de administraţie şi pază adesea exagerate — totuşi plătite în întregime — şi cu toate că majoritatea pădurilor ocolului sunt într'o regiune săracă.

Ajutorarea comunelor, din fondul pădurilor, la edificarea Caselor Naţionale, Caselor Comunale, bisericilor, etc., a contribuit mult la câştigarea autorităţii cuvântului serviciului silvic, care prin fapte dovedea o peră pozitivă pentru binele obştesc.

N'am uitat să amintesc d e a l t e ţ ă r i, care au păşuni mult mai reduse în schimb vite mult mai numeroase şi mai frumoase, pentrucă î n g r i j e s c p ă ş u n i l e, cari la noi sunt o adevărată ruşine.

Prin cele de mai sus, am ajuns ca azi să am nespusa satisfacţie, să asist la minunea minunilor: comunele proprietare de păduri refuză păşunatul, oferit de cei ce n'au înţeles încă rostul pădurii.

Comment on est arrivé à supprimer le parcours du bétail dans les forêts du départ. Timiș-Torontal, administrées par l'Etat.

Par son intervention pour la solution judicieuse des problèmes soulevés par la réforme agraire, l'ingenieur forestier a gagné la confiance de la population aussi que celle des autorités. Il a réussi ainsi se faire entendu et compris. Il a pu expliquer à tous et dans toutes les occasions les exigences biologiques de la forêt et le mal que le bétail lui cause. Pour démonstration il a délimité quelques parcelles dans la forêt où le pâturage était pratiqué. Dans ces parcelles protégées par une clôture quelconque, il a réussi de mettre en évidence non seulement l'amélioration de l'aspect général de la végétation, mais aussi une augmentation de la production ligneuse, ce qui fut, du reste, décissif pour déterminer la population à renoncer définitivement d'utiliser les forêts comme pâturage.

Auf welchem Wege geland es, die Weide in den beförsterten Waldungen des Kreises Timiș-Torontal zu beseitigen.

Der klugen Lösung der durch die Agrarreform geschaffenen Probleme ist es zu danken, dass die forstliche Lokalbehörde sich das Vertrauen des Publikums sowohl als auch der anderen Behörden erworben hat. So ist es ihr gelungen, sich Gehör und Verständnis zu verschaffen. Bei jeder Gelegenheit wurden jedermann die biologischen Forderungen des Waldes auseinandergesetzt, sowie die schlimmen Folgen, welche der Weidegang nach sich zieht. Zum Beweise wurden in den dem Weidevieh geöffneten Waldungen bestimmte Abteilungen abgegrenzt und beobachtet. In einzelnen Waldungen kamen die Parteien überein, die Weide abzustellen. Der Mehrertrag, der dadurch erziehlt wurde, bildete das letzte und überzeugendste Argument für das restlose Gelingen der Kampagne.

SECETA ŞI IMPĂDURIRILE IN STATELE UNITE

D-l Radu Florescu, însărcinat cu afaceri la Washington, a trimis Ministerului de Domeni referatul de mai jos, pe care, pentru interesul deosebit ce-l prezintă, îl publicăm întocmai :

DOMNULE MINISTRU,

Am onoare a înainta Excelenţei Voastre, aci alăturat, un articol apărut în ziarul „New-York Times" de Duminică 28 Iulie a. c. scris de Şeful administraţiei pădurilor în Ministerul Agriculturei din Statele Unite. Subiectul acestui articol, tratând despre planul întocmit în această ţară pentru combaterea secetei prin împădurire, mi-a părut interesant pentru a fi adus la cunoştinţa autorităţilor însărcinate cu paza şi cu aprobarea pădurilor ţărei noastre.

Vara aceasta, excepţional de secetoasă în Statele Unite aşa cum generaţii de oameni n'au mai pomenit-o, făcând însă parte dintr'o serie de ani secetoşi, a atras atenţia autorităţilor asupra faptului că asemenea secetă cu toate consecinţele ei, este rezultatul unor neglijenţe repetate şi invederate ale politicei agricole.

In primul rând este rezultatul neglijenţei autorităţilor cari n'au intervenit din vreme pentru oprirea distrugerei pădurilor, iar în al doilea rând rezultatul acelei libertăţi de exploatare şi de concurenţă, care, pentru a-şi asigura câştiguri mari atunci când conjuncturа de vânzare este prielnică, a abătut sute de kilometri pătraţi de pădure fără să se gândească la interesele permanente ale ţărei şi ale locuitorilor ei. Exploatarea fără cruţare a lemnului, lipsită de îngrădirile unei politici de apărare a pădurilor, şi de obligaţiuni de reîmpădurire, a fost mai cu seamă practicată în regiunile din centrul Statelor Unite.

Industria hârtiei, în proporţia în care, pentru editarea unei enorme cantităţi de ziare ce apar aci zilnic fiecare cu zeci de file, sacrificând zi cu zi sute de ani de creştere lentă a suprafeţelor împădurite, a fost cea mai importantă părtaşă acelei exploatări, fiind în parte vinovată de asemenea nesocotinţă. Răspândirea unei literaturi nu întotdeauna din cele mai bune, prin specula dezordonată a multor slăbiciuni intelectuale, pornită numai pentru asigurarea de câştiguri comerciale, a fost astfel una din cauzele distrugerei unei importante surse de prosperitate agricolă.

Dar nu a fost numai atât. Generaţiile mai vechi cari n'au cunoscut extraordinara producţiune gazetărească de astăzi, au procedat cu mai mare uşurinţă, distrugând pădurile fără de alt scop decât acela de a avea păşuni mai întinse pentru vite şi mai mult pământ accesibil pentru cultură

Asemenea exploatare necontrolată pe întinderi mari, care nu era corijată de nici o sforţare cinstită de reîmpădurire a fost cauza pentru care dintr'o regiune fertilă, în cursul a două trei generaţii, să se creieze o regiune sterpă.

Rezultatul aceste despăduriri, imposibil de oprit până acum din cauza

independenţei de legislaţie a fiecărui Stat federal în parte, dar mai cu seamă din lipsa de prevederi în pornirea speculaţiei pentru câştiguri imediate fără consideraţie de viitor, a fost înăsprirea din ce în ce mai mare a secetei în cursul ultimilor ani, culminând cu seceta din anul acesta.

Veştile din ţinuturile bântuite de secetă, reproduse în ziare sunt într'adevăr alarmante. Sunt alarmante chiar într'o ţară cum e aceasta, unde mijloacele omului secundate de varietatea şi cantitatea bogăţiilor, de întinderea ei, de enormele ei disponibilităţi capitaliste, sunt mai mari ca ori unde pe lume.

E drept că dela începutul secetei guvernul a pus la dispoziţia agricultorilor, mijloace şi credite pentru a permite deplasarea turmelor de vite din regiunile secetoase în cele cari nu erau pe atât de lovite. Intre timp însă, seceta luând proporţii ne mai pomenite, aceste paliative n'au mai fost suficiente. Guvernul a trebuit să se gândească la măsuri excepţionale. Nici ajutoarele regionale nu mai puteau fi socotite ca suficiente. Guvernul a hotărît atunci să facă cumpărături de vite pe o scară întinsă pentru a le dirija spre diferite centre urmând ca în abatoarele lor carnea să fie pusă în conservare pentru nevoile de iarnă ale Serviciului de asistenţă socială a şomeurilor.

Numai în Kansas, în ultima lună, guvernul a cumpărat 300.000 de vite cari spun ziarele, erau în aşa stare încât carnea lor n'a putut fi întrebuinţată pentru conservare urmând ca cele apte de a supravieţui să fie hrănite înainte de a servi pentru alimentare.

Ziarele mai anunţă că în regiunile Texas, Kansas, Dakota, Wyoming, Missouri şi New Mexico, seceta în cursul lunei Iulie a luat aşa proporţii încât puţurile şi râurile mari au secat astfel încât toate ajutoarele căilor ferate n'au adus decât o prea mică alinare a setei. Cu toate aceste ajutoare sute de mii de vite mari au murit de sete fără a mai vorbi de pierderile în vite mărunte şi de distrugerea puţinului vânat ce mai rămăsese în acele ţinuturi secetoase de ani de zile.

Guvernul a trebuit să intervină pe o scară din ce în ce mai mare. In conformitate cu măsurile urgente luate de guvern în cursul lunilor Iulie şi August, vor trebui să fie tăiate pe tot întinsul ţinutului bântuit de secetă, 7.000.000 vite, parte din ele neputând fi utilizabile iar parte servind la formarea unui stoc de conservare pentru nevoile de iarnă. Aceste vite sunt cumpărate din fondurile de ajutoare agricole votate în ultima sesiune a Congresului.

Desigur că ţara aceasta, unde, cum am spus pe o întindere atât de mare natura e variată şi bogată, belşugul dintr'o parte compensează în oarecare măsură lipsurile din alta. Totuşi catastrofa secetei din anul acesta nu-şi are perechea în trecut, iar recolta va fi după estimaţiuni actuale cea mai mică din câte au cunoscut Statele Unite de un jumătate de secol. Dacă socotim că de un jumătate de secol populaţia Statelor Unite s'a mărit cu 50% şi că consumaţia internă de carne e astăzi dublă de ce a fost în 1900, ne dăm seama de ravagiile secetei actuale.

Câteva cifre ne vor lămuri situaţiunea arătându-ne, în ce măsură au fost atinse anul aceasta o bună parte din rezervele alimentare ale ţărei. In această ţară de aproximativ 120.000.000 locuitori, rezervele de vite mari au fost în ultimii ani de 60.000.0000 capete de vite cu un consum de aproximativ 10.000.000 capete anual. Rezervele de porci sunt tot cam de 60.000.000 cu o consumaţie de 40.000.000

bucăţi pe an pe când rezervele de oi de aproximativ 50.000.000 capete dau o consumaţie de 20.000.000 unităţi.

Deocamdată măsurile de ajutoare a guvernului în regiunile bântuite de secetă n'au fost luate decât în favoarea crescătorilor de vite mari pe când crescătorii de porci şi de oi reclamă aceleaşi ajutoare şi pentru ei.

Afară de cele 7.000.000 vite mari cari urmează să fie tăiate, iar carnea conservată pentru iarnă, ajutoarele Statului mai prevăd transportarea altor 5 milioane capete cumpărate de Stat pentru a fi nutrite în regiunile unde Statul are păşuni neatinse de secetă.

In aşa fel e sigur că stocul de vite mari nu va fi pe atât de decimat pe cât ar fi fost dacă Statul n'ar fi intervenit în mod rapid şi cu mijloace financiare puternice.

In fine, nu se poate încă şti în ce măsură rezervele de nutreţ, pentru iarnă nu vor fi şi ele prea reduse pentru a permite întreţinerea tuturor vitelor până la primăvara viitoare ceeace eventual ar obliga autorităţile însărcinate cu supravegherea agricolă să mai reducă stocul de vite mari cu multe sute de mii de capete.

Dacă luăm în consideraţie cifrele producţiunei de cereale pentru alimentare şi nutreţ, constatăm şi aci efectele secetei. Trebue observat că producţia mijlocie de grâne în Statele Unite a fost în ultimii ani de patru şi jumătate miliarde buşeli pe an (un buşel american 35,2 litri) pe când după ultimele estimaţiuni ale recoltei grânele nu vor da decât o producţie de 3,5 miliarde buşeli anul acesta. Producţia grâului, care în ultimii ani a fost de 800 milioane buşeli este anul acesta numai 450 miloane. Având în vedere că nevoile alimentare ale ţărei cât şi nevoile pentru însămânţări şi pentru nutreţ însumează aproximativ 600 milioane buşeli de grâu pe an,deficitul din anul acesta va înghite probabil rezervele din anul trecut de aproximativ 200 milioane buşeli grâu ce se mai găseşte la fermieri.

Autorităţile şi specialiştii sunt astăzi de acord pentru a recunoaşte că vinovăţia acestei stări de lucru o poartă neglijenţele vechi şi exploatările necontrolate cari au dus la despădurirea regiunilor din vestul mijlociu al Statelor Unite.

In faţa acestei constatări Preşedintele Republicei şi Guvernul nu stau nici un moment la îndoială pentru ca. servindu-se de energiile ţărei şi de mijloacele financiare de cari pot dispune, să pună în lucru un vast program de împădurire a cărui execuţie va începe chiar din această toamnă.

Preşedintele pe ziua de 11 Iulie a. c. a şi semnat un decret acordând pentru începerea lucrărilor de împădurire 15.000.000 de dolari, sumă care va fi mărită pe dată ce lucrările vor fi puse la cale. Aceasta urmează să fie începutul unui plan de lungă durată care va ocupa guvernul mulţi ani dearândul.

Studiul d-lui Silcox, Şeful pădurilor din Departamentul Agriculturei ne arată că în cursul ultimelor decenii înainte de războiu despădurirele în regiunea „middle west", luând proporţii mari au adus cu sine nu numai o lipsă din ce în ce mai mare de condensări de nori şi de ploi dar şi o modificare structurală a solului care din fertil a devenit din ce în ce mai sterp. In primul rând, nivelul apei din subsol cât şi umiditatea la suprafaţă au scăzut în aşa măsură încât acolo unde înainte se putea săpa puţuri puţin adânci, astăzi nu se mai găseşte apă decât dela 7 metri în jos.

Din lipsa de păduri cari să stăvilească viteza vântului la suprafaţa solului, acesta e mult mai expus la uscăciuni iar vegetaţia devine din an în mai rară. Vânturile mai repezi ca înainte, prin faptul că nu întâmpină nici o rezistenţă în calea lor, au tendinţa de a pulveriza suprafaţa solului lipsită de plante cu rădăcini mai adânci, creiând astfel adevărate regiuni pustii, care pe vreme de furtună ridică nori de praf, primejduind şi ţinuturile învecinate.

Vânturile din timpul verii de la o vreme încoace, aduc cu ele adevărate „furtuni negre" astfel cum se văd în ultimii ani şi în Ucraina, culcând recoltele la pământ şi distrugând totul în calea lor, până în urmă alterând şi suprafaţa pământului. Regiunile acestea unde, din cauza vântului şi a lipsei de ploi pământul devine improductiv şi instabil, sunt sortite a deveni pustietăţi.

Aşa se arăta situaţia în Statele din centrul Statelor Unite de ambele părţi al brâului de munţi observându-se totodată o din ce în ce mai pronunţată imigraţie a populaţiei agricole din acele regiuni în spre altele.

Pentru a salva o mare întindere de ţară, guvernul american a studiat un plan de reîmpădurire începând dela fruntaria canadiană până în valea râului Mississippi. Planul prevede plantarea de copaci după anumite norme ţinând seama de varietăţile cari sunt menite a fixa solul pentru a permite ulterior sădirea altor copaci de calitate mai preţioasă cari să crească la adăpostul celor dintâi.

Planul de împădurire ţine seama mai cu seamă de direcţia vânturilor fiind astfel conceput că pădurea să opuie rezistenţa acestor vânturi.

Pădurile vor fi plantate în formă de fâşii în număr de vre-o 100 distanţate una de alta la vre-un kilometru jumătate şi având o lungime de 1,500 kilometri.

Totalul suprafeţei destinate împădurirei ar fi cam de 150.000 kilometri pătraţi fără a socoti spaţiile intermediare între fâşiile de pădure cari vor fi redate agriculturei. Se vor planta aproximativ 180.000 de pogoane anual.

Intervalele dintre locurile împădurite vor fi distribuite fermierilor, guvernul având un program de colonizare pentru şomeri. Aceste locuri pentru cultură, încadrate între păduri, după cercetările institutelor agricole de aci se zice că vor fi mai fertile ca altele constatându-se că pământurile de cultură înconjurate de păduri sunt dela 1/4 până la 1/3 mai fertile decât pământurile lipsite de asemenea împrejurimi.

Greutatea cea mare, pretind autorităţile silvice este începutul plantaţiunei într'o regiune lipsită de copaci. Greutatea este deci de a îngriji de copaci plantaţi în şcoală pentru răsade, ţinând seama de speciile cari pot prinde în terenuri sterpe şi uscate.

Făcând abstracţie de dimensiunile unui program de împăduriri adaptat de altminteri dimensiunilor Statului Nord American, totuşi folosindu-ne de acest exemplu cât şi studiile întreprinse aci pentru apărarea patrimoniului agricol al ţărei, transpunându-le la dimensiunile ţărei noastre, ar putea să ne arate soluţia unor probleme cari se pun şi la noi cu tot atâta actualitate, ivindu-se şi la noi problema evitărei secetei, a despădurirei cât şi necesitatea influenţărei stărilor higrometrice pe calea unor lucrări silvice bine chibzuite.

RADU FLORESCU
Insărcinat cu Afaceri

La sécheresse et les boisements dans U. S. A.

On publie un rapport du chargé d'affaires près le consulat roumain de Washington, dans lequel il décrit les mauvaises effets de la secheresse qui se sont fait sentir cet été dans les Etats Unis de l'Amérique, effets qu'on a attribués aux grands déboisements du dernier siècle. Plus loin il indique les mesures prises par le gouvernement en vue de reparer les fautes du passé et qui se reduissent à une vaste action de reboisement dans le centre du Nouveau Continent.

Die Dürre und die Aufforstungsarbeiten in U. S. A.

In Vorliegenden veröffentlicht man einen Bericht des rumänischen Geschäftsträgers in Washington über die traurige Wirkung der Dürre welche vergangenen Sommer die Vereinigten Staaten betroffen hat. In diesem Bericht werden auch die von der Regierung zur Unterstützung der Bevölkerung getroffen Maasregeln mittgeteilt sowie jene Maasnahmen, welche sich mit der Aufforstung des infolge früherer missbräuchlichen Ausstockungen von der Dürre bedrohten Geländes beschäftigen.

UN MARE PARC NAȚIONAL IN REGIUNEA CURTEA DE ARGEȘ

de Ing. N. MATEESCU

In timp ce în țările civilizate se cruță pădurile și numai pentru evidențierea frumuseței naturei, la noi s'au devastat falnicii codri de stejari, pini, etc., chiar de pe coastele surpătoare, aducând ruina și dezastrul, până și în localitatea istorică și climaterică, Curtea de Argeș.

In pădurile moșnenilor devastate, din jurul acelui oraș, am început replantarea, acum 20 ani, plantând între altele și un teren fost islaz, dar impropriu de pășune având 30 ha., plantație pe care am botezat-o „Plantația Regele Carol I". pentru că a fost executată în anul 1914, al înmormântărei în acest oraș a întemeietorului Regatului Român. In 1915 am fost oprit de a mai planta.

Cele ce am comunicat înainte și după războiu, oficial ori în congrese, etc., au fost în zadar. Răul s'a agravat din an în an, mai ales de când s'au expropiat și încă se sacrifică și acum pentru islazuri atâtea păduri de pe coaste surpătoare și din care cauză suprafața râpilor, ori alte terenuri degradate, chiar în jurul orașului climateric s'a mărit considerabil.

Abia acum lucurile par a se schimba în bine, căci în ziua de 6 Mai 1934, D-l președinte al Comisiei Monumentelor Naturei a vizitat localitatea, spre a aviza asupra memoriului cu planuri etc., primit prin administrația Casei Pădurilor în 1928.

De atunci prin ziare s'a criticat și reaua întrebuințare a unora din banii publici aprobați pentru renovarea acelui oraș, deși sumele chiar neînsemnate, ce s'ar fi cheltuit pentru fixarea și plantarea râpilor, etc. erau evident cheltueli cu caracter de producțiune.

D-l președinte se va fi îngrozit, văzând rezultatele devastării pădurei din imediata apropiere a Parcului Sân Nicoară, prin care trec vizitatorii monumentelor istorice și de care se mândrește actuala generație, așa de vinovată de tristă stare de lucruri din această localitate.

Necesitatea și posibilitatea realizărei unui mare Parc Național, este justificată pentru îndreptarea alarmantei situații economice ; mai ales acum când orașul a fost declarat ca stațiune climaterică, iar prin legea pentru protecțiunea monumentelor naturei din 1930 s'a prevăzut la art. 3 :

„Sunt monumente ale naturei acele terenuri care prin . . . . „plan-„tele ce trăesc pe ele prezintă o deosebită însemnătate științifică sau estetică „precum și toate acelea care prin frumusețea lor naturală sau interesul științific „ce reprezintă, sunt demne a fi conservate și trecute posterității".

Sunt puțini care cunosc frumoasele pâlcuri de pini, ce se mai găsesc la „Râpa cu brazi " și în coasta „Badea" de lângă strada Cuza-Vodă.

Acel mare parc ar fi o continuare a actualei grădini din jurul ruinelor „Sân Nicoară" actualmente acel oraș neavând o grădină publică demnă de o localitate climaterică și fosta capitală a țărei.

Şi pentru ca la apus de această grădină „San Nicoară" până în dreptul Bisericei Domneşti „Negru-Vodă, iar la răsărit până la terenul râpos de transformat în parc, să nu se mai construiască clădiri fără regulă ca până acum, desigur că se necesitează şi interzicerea construirei de noui clădiri, până ce mai întâi se va soluţiona cestiunea planului de sistematizarea oraşului.

Prin creiarea parcului, cu reîmpădurirea coastelor râpoase până la pădurile seculare ale Statului, Bulevardul Carol I ce acum se pavează nu va mai fi împotmolit ca până acum, după fiecare ploaie torenţială, din cauza devastării pădurei de pe coastele despre răsărit de Mânăstirea Curtea de Argeş şi Biserica Domnească.

In vederea celor expuse şi cum în baza menţionatei legi pentru protecţia monumentelor naturei, s'au aprobat asemenea rezervaţiuni în diverse părţi ale ţărei, iar în Bucureşti s'au şi început lucrările Parcului Naţional, cred că se cuvine ca şi pentru lucrarea ce se necesitează la Curtea de Argeş, un specialist să-şi dea avizul şi cât mai urgent.

Un grand parc national dans la région Curtea de Argeş

Ein grosser Nationalpark in der Gegend Curtea de Argeş

C R O N I C A

DARE DE SEAMA ASUPRA EXCURSIUNEI FACUTE DE ELEVII SECŢIEI SILVICE A ŞCOALEI POLITECHNICE DIN BUCUREŞTI IN LUNA IULIE 1934

(urmare)

Pecica — Pădurea Raţa Vaida — Arad.

Ca să fi putut vizita cu deamănuntul tot parcul dela Bazoş ne-ar fi trebuit ziua întreagă. Programul ne-a silit să ne mărginim numai la vizitarea părţii ce cuprinde speciile americane, numită foarte sugestiv „America".

La ora 2 şi un sfert, în aceeaşi zi de 5 Iulie, coboram în gara Arad. In acelaş timp trenul de Pecica îşi aştepta semnalul de plecare. O oră mai târziu, transportaţi de câteva căruţe, traversam comuna Pecica, dela gară spre malul Mureşului. După o mică gustare pregătită la umbra unor salcâmi, de d-l inginer C. Dobrescu, şeful ocolului din localitate, îmbarcaţi pe un pod plutitor traversam râul pentru a debarca pe malul stâng în pădurea Raţa Vaida. Eram însoţiţi de D-l ing. I. Piso, director al regionalei silvice Arad şi de numeroşi ingineri, colaboratori ai D-sale, cari ne întâmpinaseră în gara Arad.

Pădurile de stejar din regiunea Aradului se bucură de un bun renume şi în special cele din ocoalele silvice Pecica şi Ceala. „Raţa Vaida" este una din aceste păduri.

Aşezată în lunca Mureşului, ea este inundată aproape în fiecare an. Pentru stejarul pedunculat şi celelalte esenţe: frasin, ulm, jugastru, plop, salcie, cari intră în compoziţia acestei păduri condiţiunile de vegetaţie sunt excelente.

Solul său foarte fertil a atras de multe ori atenţia doritorilor de pământ agricol, încât deşi este numai la câtiva chilometri de graniţă, Serviciul silvic a trebuit să opună o mare rezistenţă pentru salvarea ei.

Intrăm într'un arboret de aprox. 60 ani în care stejarul pendunculat ocupă un procent de circa 50%. Aspectul nu este din cele mai frumoase. Efectul păşunatului, al unei circulaţii prea intense, al gerurilor, se recunoaşte. Alături de stejari cu trunchiuri drepte şi bine legate, întâlnim exemplare strâmbe, rău conformate. Frasinul ocupă adesea singur suprafeţe destul de mari, dar în aceste arborete nevoia unei esenţe de amestec este vizibilă.

Ajungem la parchetele de curând regenerate: Semănături în rânduri amestecate de stejar şi frasin, a căror vigoare de creştere întrece orice aşteptare.

Sistemul de regenerare practicat aici şi aproape în toate pădurile de-

câmpie din Direcţia silvică Arad, este destul de interesant: Pădurea se defrişează; pământul se lucrează apoi agricol 1—2 ani şi după aceea se fac semănăturile în rânduri, printre care solul continuă a se cultiva agricol încă 2—3 ani. Populaţia s'a obicinuit cu asemenea lucrări; solul fiind fertil ele sunt rentabile, iar administraţia silvică reuşeşte să facă regenerări excelente.

Există în pădurile din jurul Aradului două varietăţi de stejar pedunculat; aceea răspândită în toate celelalte regiuni ale ţării şi una, care înfrunzeşte cu vreo două săptămâni mai târziu: Q. pendunculata v. tardiflora. Pentru calităţile superioare pe care le posedă această din urmă varietate, aproape numai ea este întrebuinţată la regenerări. Rezistă mai bine la gerurile târzii şi formează trunchiuri mai drepte şi mai bine elagate decât cea dintâi. Un arboret pur de Q. pendunculata v. tardiflora, de 34 de ani, ne stă mărturie.

La Padiş, gata de plecare.

Lucrările de cultură silvică se pot practica cu uşurinţă, căci materialul, chiar de cele mai mici dimensiuni, se poate valorifica.

Ocolul silvic Pecica se ocupă şi cu cultura plopului de Canada. S'au produs butaşi şi pentru nevoile altor regiuni. Munca a fost răsplătită din belşug.

*

In ziua de 6 Iulie începe a 2-a parte a excursiei. Intrăm în regiunea Carpaţilor Apuseni. Conducerea o ia d-l profesor V. Stinghe, sosit în această dimineaţă la Arad.

Până la ora 12 vizităm întâi depozitul fabricei de cherestea „Patria", în care se debitează materialul de stejar, şi ceva din celelalte esenţe tari (frasin, ulm, etc.) din ocoalele silvice apropiate. De aci plecăm la fabrica de vagoane „Astra". Intinderea acesteia ar necesita cel puţin oboseala unei ½ de zi pentru a putea vedea toate secţiunile. Ne mulţumim să vizităm ciocanele hidraulice, atelierele de tâmplărie, uscătoria de lemn, o hală de montare, şi

laboratorul de încercarea materialelor. Ne interesa să urmărim întrebuintarea lemnului la fabricarea vagoanelor. Am constatat şi am aflat, că el ocupă un procent din ce în ce mai mic în construcţia acestora. Pierderea unui astfel de consumator nu ne va înspăimânta!

Dela „Astra" ne grăbim spre „Palatul Cultural". Acest înalt aşezământ de cultură ne reţine mai bine de o oră prin sălile de pictură, de expoziţie şi bibliotecă.

La ora 13, aceleaşi persoane cari ne-au întâmpinat la sosirea în gara Arad, cu o zi mai înainte, asistă la plecarea noastră spre Vârfurile. O manifestaţie călduroasă a studenţilor pentru cei cari rămân, şi-apoi... trenul se depărtează.

In gara Vârfurile ne aşteptau d-nii Ing. Croitoru, şeful ocolului silvic Vaşcău şi ing. C. Nicolescu dela Centrul de exploatare Sudrigiu. Incărcaţi în două autobuze, ne continuăm drumul spre Sudrigiu. Uşor la început, drumul devine foarte anevoios de îndată ce începe să urce Munţii Codrului, culmea ce desparte Crişul Alb de cel Negru. De pe vârf, putem vedea până departe spre nord şirul Munţilor Bihorului, iar spre N. V. Câmpia ce se pierde spre Oradea.

Coborând, ajungem repede la Vaşcău şi apoi străbătând larga depresiune a Crişului Negru, sosim la Sudrigiu odată cu lăsarea nopţii.

Sudrigiu — Munţii Bihorului — Stâna de Vale.

Ocolul Sudrigiu este un mic centru de exploatare forestieră, care datează numai din 1931, de când C. A. P. S. a cumpărat dela fosta societate de exploatare Sudrigiu-Pietroasa, toate instalaţiunile de transport şi fabrica de cherestea. Societatea aceasta dase faliment din cauza condiţiunilor grele în care lucra.

„Sudrigiu" administrează pădurile cari înainte formau ocoalele silvice Pietroasa şi Budureasa. Fabrica şi reşedinţa ocolului sunt aşezate în câmpia Beiuşului, la capul liniei ferate forestiere, la 10 km. depărtare de Beiuş, lângă şoseaua ce duce dela acest oraş spre Vaşcău.

In dimneaţa de 7 Iulie, după o scură vizită a fabricei de cherestea (o instalaţie destul de veche), plecăm cu trenul, spre pădure. Pepiniera Pietroasa ne reţine câteva minute. Destul de mare, dar cu un sol foarte sărac aşezată la poalele munţilor, această pepinieră este menită să producă puieţii necesari pentru plantarea întinselor suprafeţe rămase încă neregenerate pe urma exploatărilor făcute în anii din jurul războiului. Obligaţia de a împăduri şi a păstra împădurite basinele tuturor râurilor dela noi cari se varsă în Tisa, impusă de tratatul dela Trianon, revine şi ocolului Sudrigiu care administrează pădurile din basinul Crişului Negru. De aceea se şi fac în fiecare an plantaţiuni pe câte 300—400 ha.

In pepiniera Pietroasa se cresc puieţi de molid, frasin, paltin şi salcâm.

Plecând mai departe intrăm în munţi. Traseul liniei ferate, construit pe marginea Crişului Pietros, este tăiat în mare parte în stâncă. Dar din cauza văii înguste, cu pereţii stâncoşi şi abrupţi — caracterul tuturor văilor din Carpaţii Apuseni — cheltuelile de construcţie fiind extrem de mari, linia ferată nu a putut fi dusă decât până la punctul zis „Intre Ape", 7—8 km. în interiorul munţilor. In acest punct este staţia de descărcare a unui zeon fer, lung de 6

km., a cărei staţie de încărcare este deservită de o altă cale ferată, construită pe valea Luncşoara. Capacitatea maximă a zeoniferului, pentru lemnul de foc, este de 900 steri pe zi. Poate funcţiona 9 luni pe an.

Dela „Intre Ape", ajutaţi şi de câţiva cai (se călăria cu schimbul) ne îndreptăm pe Valea Galbenă, spre isvoarele ei. Trecem pe la plantaţiile de molid, făcute de ocol în ultimii ani, de pe văile Bodeasa şi Păuleasa şi angajându-ne pe Luncşoara ajungem la linia ferată.

Pereţii înalţi şi aproape verticali ai văii nu au permis nici aici construcţia liniei ferate decât pe o porţiune de câţiva chilometri. Din parchete, lemnele se scot pe jilipuri, cari uneori venind până deasupra stâncilor ce străjuesc valea, lasă blănile să cadă dela înălţimi de zeci de metri.

Cu 10—15 ani în urmă Luncşoara era amenajată pentru plutit. Se făcuseră tunele şi alte lucrări costisitoare, dar se pare că nu au dat rezultatele aşteptate căci au fost părăsite. Azi se mai văd doar urmele lor.

Trenul ne lasă la un canton unde ni se serveşte curând masa — un menu bogat, prea bogat chiar — după care, — drumul până la Padiş fiind lung — trebue să pornim îndată...

Pe culmea ce separă basinul Crişului Negru de al Arieşului, trecem prin păduri de molid şi de fag până ajungem pe vârful Glăvoiului (1417 m). De aci coborâm prin pădure pe o coastă abruptă în valea Ponorului.

E de observat — ca o caracteristică a acestor regiuni — fenomenul inversiunei zonelor de vegetaţie: Fagul formează adesea arborete pure deasupra pădurei de molid. Faptul nu se datoreşte decât gerului care dăinueşte pe fundul acestor văi adânci mai mult decât spre culmi. Şi cum fagul este mai sensibil la ger, lasă locul molidului.

Dar tot ca o caracteristică a regiunii trebue să considerăm şi starea deplorabilă a pădurilor. De lipsa unei îngrijiri sunt vinovate, desigur, şi condiţiunile extrem de grele de transport, ca şi depărtarea de centrele populate. Dar devastarea pădurilor din ţinuturile acestea ale Moţilor se datoreşte mai ales sistemului de a alege din pădure, pe încercate şi fără control, arborii buni pentru industria locală (despicătură: şindrilă, ciubere, etc.).

O asemenea pădure brăcuită am străbătut scoborând de pe Glăvoiul. Spre culme, un arboret de fag; apoi pădurea de molid, rărită întâi de om şi apoi de natură. Solul fiind superficial s'au produs doborâturi de vânt iar insectele au complectat opera de distrugere. Din loc în loc, arborii uscaţi în picioare apar în pâlcuri.

Dacă scoaterea materialului ar fi uşoară, regenerarea naturală s'ar putea face în bune condiţiuni.

Dar Valea Ponorului, în afară de aceste aspecte dezolante, oferă călătorului una din cele mai minunate privelişti: „Cheile Ponorului".

Numeroase sunt apele din munţii Bihorului cari dispar sub pământ pentru a reapare undeva, cine ştie la ce distanţă! Apa Ponorului, după ce a despicat adânc muntele de calcar şi-a sculptat o enormă boltă în stâncă prin care îşi face intrarea în drumul subteran. In huetul continuu al apei ce se aruncă în cascade, la baza stâncilor ce se înalţă impunător de toate părţile, încerci un sentiment de adâncă admiraţie şi de teamă totdeodată: ce mari şi minunate sunt forţele naturii!

Pepinierele dela Tomasca, aşezate la o altitudine de 1.100 m., le vedem în amurg. Noaptea ne cuprinde printre înaltele şi prea numeroasele cioate de pe un islaz comunal, înainte de a ajunge la cantonul dela Padiş unde ne aşteaptă d-l inginer A. Maşcanu, şeful ocolului Crişul Repede.

*

Ziua de 8 Iulie era destinată ascensiunii Brăţiei. Am fi dorit să putem cuprinde cu privirea de pe un vârf dominant, un tablou mai complect al munţilor şi al câmpiei. Vârful Brăţiei nu l-am putut atinge; totuşi drumul parcurs, numai peste culmi ce se ridică peste 1400 m., a fost şi impresionant şi instructiv.

Peste culmi, în Munţii Bihorului.

Ţinând golul muntelui, trecem pe lângă nenumărate doline până ajungem la Vărăşoaia (1.467 m). Apoi scoborând un versant abrupt în valea Someşului Cald sosim în fundul unei mari căldări, în faţa „Bazarului".

Unul din isvoarele Someşului Cald se află în această căldare. Multă vreme apa captată va fi luptat cu munţii, până ce odată a reuşit să străpungă peretele de calcar croindu-şi drum de scurgere. O peşteră, un tunel natural de vreo 200 m lungime, acesta este „Bazarul Someşului".

Orice peşteră îşi are frumuseţea ei proprie, după variaţiile de forme ce le prezintă; o frumuseţe care uneori te înspăimântă. Admiraţia şi teama ce simţim în faţa marilor fenomene şi cari rezultă din compararea instinctivă a neînsemnatelor şi vremelnicelor noastre forţe cu forţele eterne ale naturii, ni le insuflă şi „Bazarul Someşului". In drumul nostru, el este al 2-lea punct de atracţie pentru turişti şi care răsplăteşte cu prisosinţă oboseala de câteva zile a celor ce se avântă pe coamele şi prin văile minunate ale Munţilor Apuseni!

Păşunile prin care trecem, nu sunt nici ele mai bine îngrijite ca pădurile. Iarba de proastă calitate. Uneori întinse suprafeţe sunt complect acoperite cu

Juniperus. Şi indolenţa, cauza acestei stări de lucruri este şi aici ca în toate celelalte părţi ale ţării, încurajată de politiciani, cari încă sacrifică păduri pentru noi păşuni, menite să ajungă inutile ca şi cele de azi.

Atingem vârfurile Bohodei (1656 m) şi Poeni (1622 m) cari străjuesc culmea dintre Crişul Negru şi Crişul Repede şi spre seară scoborâm la Stâna de Vale.

Stâna de Vale este o staţiune climaterică aşezată la o altitudine de 1100 m. în mijlocul pădurilor de molift ale Episcopiei gr. catolice din Oradea Mare. De origină relativ recentă, această staţiune este în curs de desvoltare. Episcopia a construit anul acesta un mare hotel, pe lângă alte vile şi a făcut numeroase lucrări de amenajare.

Fiind bine adăpostită Stâna de Vale atrage numeroşi vizitatori, atât din oraşele apropiate, mai ales din Oradea, cât şi din Ungaria. Până acum este puţin cunoscută, dar prin aşezarea ei este menită să devină una din cele mai importante din ţară. Accesul se va deschide în curând prin construirea liniei ferate pe Valea Iadului, dela Bratca la Stâna de Vale. D-l Ing. Marian, administratorul staţiunei, în numele Episcopiei greco-catolice, ne-a primit cu multă căldură şi bunăvoinţă.

Valea Drăganului.

In dimineaţa de 9 Iulie părăsim Stâna de Vale. După ce ne despărţim de domnii ingineri I. Diaconescu, C. Dobrescu, C. Nicolescu, T. Georgescu şi I. D. Popescu cari ne-au condus până aici, trecem, sub onducerea D-lui ing. A. Maşcanu, prin pădurea puţin îngrijită, de molid şi apoi de fag (şi aci există deasupra pădurii de molid un brâu pur de fag) a Episcopiei şi intrăm în Valea Drăganului, în cuprinsul ocolului silvic Crişul Repede. Mai departe, până la Poeni, călătorim cu trenul forestier.

In Valea Drăganului întâlnim, pe lângă altele, importante lucrări de regenerare. Cu 6—8 ani în urmă D-l inginer Maşcanu a făcut încercări de regenerare prin semănături de molid în cuiburi, pe valea Iadului. Rezultatul, întrecând orice aşteptare, l-a îndemnat să extindă acest fel de regenerare şi în Valea Drăganului, semănând astfel o suprafaţă de peste 1800 ha. Paralel s'au făcut şi plantaţiuni şi se fac încă pe sute de hectare anual. Pentru producerea puieţilor necesari a creiat 5 pepiniere volante. Dar cum ele sunt aşezate prea pe fundul văii puieţii sufer adesea de ger. Totuşi ei vor prisosi, căci trebue să ţinem seama că în suprafaţeţele semănate, fiecare cuib poate constitui o rezervă. La plantaţiuni, în locurile mai îmburuienite, pentru a asigura reuşita, gropile se fac mari iar pe lângă puieţi se mai aruncă şi câteva seminţe. Dacă puetul plantat se usucă, cei din sămânţă îl vor înlocui. Bine înţeles, că şi în acest caz ca şi la semănături, după ce pericolul înnăbuşirii a trecut, trebue să se intervină cu noui lucrări pentru a îndepărta toate exemplarele ce prisosesc. Exploatarea pădurilor se face prin tăieri rase, aproape exclusiv pentru fabrica de cherestea din Poeni. Exemplarele prea subţiri se lasă în picioare şi dacă nu sunt doborîte de vânt vor intra în constituţia noului arboret. Se vor obţine de aici trunchiuri sănătoase şi bine elagate?

In valea Dăganului s'a construit în anul acesta o mare uscătorie de conuri de molift. Incă nu funcţiona. Dar credem că ea va putea satisface nevoi mult mai mari decât cele locale.

In partea de jos a văii, se întinde pe o parte şi alta, pădurile lui Tischler M. Asupra acestei proprietăţi un amănunt este demn de remarcat: Vânătorii de voturi, în atotputernicia lor a decretat pădurea ca un bun comun al ţăranilor de pe acele meleaguri: „N'aveţi mâncare, n'aveţi de lucru? Aveţi pădurea lui Tischler, stâncă să rămână!".

Şi am văzut ţărani care-şi pluteau pe apa Drăganului buştenii tăiaţi, din această pădure, ca dintr'al lor. Şi dacă continuând cu acest sistem nu am vedea mâine prăvălindu-se munţii şi dacă odată date aceste drepturi nu am întâmpina enorme greutăţi când va fi vorba de înfrânarea poftelor, nu am avea nimic de zis. Ne gândim însă cu oarecare nelinişte la ce va îndura inginerul silvic pe urma poporului încurajat de asemenea măsuri. Căci ingineri silvici cari s'au pomenit cu geamuri sparte la casă şi ameninţaţi pe urma actelor politice, sunt.

Seara am fost oaspeţii societăţii forestiere din Poeni.

Cluj.

In ziua de 10 Iulie, la ora 11 dimineaţa, sosim la Cluj. Mai mulţi ingineri silvici dela Direcţia silvică şi Inspectoratul de Regim silvic din localitate, în frunte cu D-nii N. Falon şi I. Zeicu ne primesc în gară şi ne conduc în oraş. Vizităm biblioteca Universităţii iar după masă, cu autobuzele ne deplasăm până la Dezmir, la pepiniera ocolului de Regim silvic Cluj.

Ocoalele de regim silvic au nevoe de pueţi mai mult pentru lucrările de fixarea terenurilor degradate; dar la Dezmir este o pepinieră de mai multe hectare în care se cresc pueţi de diferite exotice (35 specii de răşinoase) şi de pomi fructiferi, în special de nuc, de măr şi de păr, pentru satisfacerea numeroaselor cereri făcute de particulari. I se dă o îngrijire deosebită. Se amendează solul, se udă şi se plivește la timp. Se fac şi cheltueli mari dar ele sunt cu prisosinţă acoperite de venituri. D-l Inginer Al. Chiţu, şeful ocolului, depune mult interes şi a reuşit într'adevăr să creeze una din cele mai înzestrate şi frumoase pepiniere dela noi.

Valea Arieşului — Pepiniera Mihai Viteazu.

A doua zi părăsim Clujul, îndreptându-ne spre valea Arieşului. In drum oprim la pepiniera Iara. Mai tânără ca cea dela Dezmir, având o întindere de 27.000 m², are totuşi acelaşi caracter; cuprinde multe exotice şi arbori fructiferi. Solul fiind sărac se amendează cu îngrăşăminte chimice.

Pentru cei ce se ocupă cu lucrările de corecţiuni de torenţi, Valea Arieşului este cunoscută ca una care până acum a dat mult de lucru atât serviciului căilor ferate cât şi serviciului drumurilor.

După despădurirea munţilor şi dealurilor, afluenţii laterali ai Arieşului cărând — după ploi abundente — şi depunând pe şosea şi calea ferată cantităţi enorme de material, au devenit un serios pericol pentru circulaţie. Lucrări pentru apărarea comunicaţiilor contra împotmolirei s'au făcut încă dinainte de războiu, dar fără rezultat. După războiu, serviciul apelor a făcut şi el baraje la gura torenţilor. Rezultatele bune au fost numai temporare. In ultimii ani sarcina fixării torenţilor trecând asupra serviciului silvic, acesta a reuşit să îndepărteze definitiv pericolul împotmolirilor.

Ocolul de Regim silvic Turda are de făcut lucrări de fixare în mai multe perimetre de pe valea Arieşului, pe o suprafaţă totală de peste 900 ha.

Perimetrul pe care îl vizităm noi, „Căprariu", de 364 ha. este unul dintre cele mai importante. El cuprinde patru torenţi principali: Mărul, Borfota. Cotueşti, şi al Pietrii. Aceşti torenţi au cărat între 1921—1932 atâta material la vale încât pentru despotmolirea şoselei şi căii ferate Turda—Abrud s'au cheltuit 2.399.700 lei adică în mediu 218.000 lei pe an. Serviciul silvic a făcut şi el până acum cheltueli importante, căci a construit peste 2.200 m. c. de baraje de piatră, numeroase baraje de gabioane, garduri pentru fixarea malurilor, etc. Totuşi media este mai mică decât cea de mai sus şi cheltuelile vor fi din ce în ce mai mici pe măsură ce se va face împădurirea.

Plantaţiile se fac în gropi mari (40×40×40 cm.) întrebuinţându-se pentru aceasta puieţi de diferite specii indigene şi exotice fără a se păstra vre-o regulă de amestec. S'au plantat: Larix europaea, Abies Douglasii glauca şi viridis, Pinus silvestris, P. Banksiana, P. austriaca, Juglans nigra, J. cinerea, J. regia, Quercus rubra, Q. Sessiliflora, Ailanthus glandulosa, Bignonia catalpa, Robinia pseudoacacia, Sophora japonica, Alnus glutinosa, Picea excelsa, Carya alba, şi Ulmus montana.

Scopul principal nu este lemnul, ci fixarea terenului. Plantaţia trebue privită şi ca o încercare. Desigur că rezultatele vor indica pe viitor esenţele cele mai potrivite. Se poate vedea chiar de pe acum că gorunul, pinul şi laricele au o creştere frumoasă pe când Bignonia suferă de ger.

După o plimbare prin plantaţii şi pe la lucrările de corecţiune din torenţii principali, ne îndreptăm spre pepiniera Mihai Viteazu.

Corpului silvic îi revine meritul de a fi înfiinţat, pe locul unde a fost ucis Mihai Viteazu, în semn de pietate pentru marele voevod, o pepinieră şi un parc, care astăzi atrag nenumăraţi vizitatori din toate părţile ţării. D-l inginer I. Dobrescu, şeful ocolului silvic Turda a depus multă stăruinţă şi cu deosebit talent a reuşit ca, în 5 ani numai, să creeze o operă de adevărată valoare.

Pepiniera este amenajată cu drumuri largi, pietruite, cu borduri de ciment. Pe tarlale sau răzoare cu gust întocmite, cresc puieţii *a 99 specii de foioase şi 81 de răşinoase*, provenite din toate părţile lumii.

Parcul frumos împărţit îşi trădează încă tinereţea. Intr'un colţ al lui, pe locul unde a fost cortul lui Mihai, s'a ridicat o umilă troiţă de lemn. In faţa ei, pe când soarele îşi arunca ultimele raze, noi culegeam cele din urmă din impresiile cu care excursia aceasta de 12 zile ne-a îmbogăţit sufletul.

N. Rucăreanu

CONGRESUL NAŢIONAL FRANCEZ AL LEMNULUI LA NANCY

Către finele lunii Iulie a. c., a avut loc în Franţa la Nancy Congresul naţional al lemnului. Din partea ţării noastre a participat la acest congres D-l Prof. Dr. Ing. Insp. G-l. silvic D. Drâmbă.

In şedinţa festivă, D-sa a pronunţat un frumos discurs, vibrant, subliniat de aplauzele călduroase (după cum remarcă ziarele: „L'Eclair de l'est" şi „L'Est Republicain" din 25 şi 26 Iulie a. c.).

Acest Congres al lemnului de foc şi cărbunelui de lemn, a reunit în sala Poirel peste 400 participanţi, fiind prezidat de D-l *Chaplain* dir. în min. agriculturei, asistat de d-l *Réné Didierjean* preşed. federaţiei naţionale a lemnului.

D-l Prof. Drâmbă, a spus în rezumat următoarele:

— „Am luat cunoştinţă de acest Congres prin intermediul *„Revue des Eeaux et forêts"*, torţa ştiinţei forestiere franceze, ce luminează întreaga lume.

In România sunt 7 mil. ha. de păduri, dintre cari 2 milioane ha. sunt propr. Statului, — situându-ne pe primul plan, între statele exportatoare de lemn; — principalii noştri clienţi fiind vecinii Austria şi Ungaria.

Criza a impus Ministerului de Agr. şi Domenii, — ca prin C. A. P. S. să se preia aprovizionarea cu lemne a tuturor autorităţilor de Stat, — în regie proprie, şi prin compensaţie, (ordonanţe) ale Min. de finanţe.

Aduc salutul ţării noastre, ale cărei debuturi de organizare şi ştiinţă silvică au coincidat cu întoarcerea primilor noştri pionieri nancyeni; de altfel Franţa ne-a fost inspiratoarea tuturor directivelor noastre: economice, culturale şi naţionale; — şi tot această soră mai mare, ne este garanţia integrităţii ţării noastre. Voiajul recent de triumf al marelui cetăţean de onoare al nostru, D-l *Barthou*, oaspete al naţiuni române, — a fost o nouă dovadă eclatantă a prieteniei, dragostei şi intereselor comune ce leagă indisolubil aceste două ţări latine",

D-l Drâmbă face şi elogiul Şcolii de ape şi păduri din Nancy, şi al Franţei generoase şi eroice, bucuros a duce îndărăt în ţară sugestii fericite în politica lemnului, scoase din desbaterile şi deciziile acestui Congres.

Cezar Cristea

CONGRESUL GENERAL AL ASOCIAŢIEI GENERALE A INGINERILOR DIN ROMANIA (A. G. I. R.)

In zilele de 14—19 Oct. c., Municipiul Galaţi a primit Congresul Asociaţiei Generale a Inginerilor din România.

Un congres care prin varietatea problemelor discutate şi prin reuşita organizării lui, marchează un progres deosebit faţă de precedentele. Ştiinţa technicei, prin aportul şi cuceririle ei, formează axul vital al societăţii actuale; toate celelalte domenii de activitate văd în această disciplină, generatorul de viaţă intens desfăşurată şi ritmic organizată. Azi, în toate statele, realizările technice iau proporţii grandioase, confundându-se cu însăşi aspiraţiunile colectivităţilor naţionale. *Italia* acoperă munţii ei goi cu păduri, corectează râurile, irigă câmpiile, etc. *Turcia*, modernizându-se, îşi revede vechile ei tradiţii, şi-şi sincronizează mersul ei, la ascensiunea progresivă a civilizaţiei apusene. *Germania* se fortifică, îmbrăcându-şi cu convingere, haina mult necesarei renaşteri naţionale. *Rusia* se motorizează transformându-se într'o imensă uzină. Şi exemple sunt multe. *România? Ce face?*

Legiuri foarte documentate. Doctrina legislativă a găsit în România ce mai bun teren pentru o amplă analiză teoretică. Dar faptele?

Abia de câţiva ani, o renaştere constructivă pare a-şi contura apa-

riția. România trebuie desbrăcată de haina orientalismului; intensificarea puterii ei de producție și valorificarea avuțiilor ce posedă, — sunt imperativele zilei, pentru a-și ridica nivelul material și cultural al elementului ei de bază: *țăranul.*

Care sunt cadrele ce vor dirija națiunea la lucru ?

Evident, acele ale căror *elemente* pot combina disciplina științelor tehnice cu factorii: materia brută, capital și munca națională.

Aceste elemente nu pot fi decât *inginerii* de toate categoriile, împrăștiați în toate colțurile țării; ei sunt cei chemați să înceapă campania de mari lucrări, în țara noastră.

A. G. I. R., organizația ce unește toate categoriile de ingineri români, și-a precizat drumul cel nou, încă de acum câțiva ani, prin atenția deosebită ce a dat problemelor economice și sociale, probleme ce împiedică sau fac anemice lucrările mari technice la care este avizată România.

Congresele precedente au arătat că apariția inginerilor, în deosebi dela marele războiu încoace, în ansamblul problemelor de organizare a economiei și muncii naționale, este un indiciu bun, de dirijarea forțelor neamului nostru către o perioadă constructivă și de progres.

Anul acesta, cele 65 referate tratate de Comitetul de lucrări al Congresului, învederează cât de numeroase sunt problemele ce trebuie să formeze programul de realizări al zilei de mâine și cât de urgent trebuesc rezolvate, pentru a ajunge cu un ceas mai de vreme, acolo unde ar fi trebuit să ajungem încă de mult.

Fără să intrăm în detalii, vom enunța numai subiectele referatelor prezentate la secția V Ape și păduri.

Problema apărării naționale și a pădurilor de protecție pe frontieră (ing. M. P. Florescu); *Rolul pădurii în economia și apărarea națională* (C. Cristea, N. Caragea); *Politica forestieră postbelică* (I. Demetrescu); *Posibilități de intensificarea valorificării produselor noastre lemnoase* (Gh. Nicolau-Bârlad); *Rolul pădurii în ameliorațiunile funciare* (St. Bărbulescu); *Valorificarea luncei inundabile a Dunării* (N. Greceanu); *Valorificarea regiunei inundabile a Dunării* (St. Bărbulescu); *Pacostea inundațiilor* (I. Andreescu-Cale); *Noui posibilități technice pentru întrebuințarea lemnului* (V. Sabău); *Asanarea regiunei inundabile a Dunării* (E. Răuță); *Cum trebuie amenajat Prutul* (I. Andreescu-Cale); *Contribuțiuni la studiul irigațiilor* (P. Nicolau); *Importanța problemei de amenajarea râului Ceremuș* (Ed. Schindler); *Asigurarea navigației la eșirea în Marea Neagră* (P. Nicolau); *Asigurarea navigabilității gurilor Dunării prin transformarea brațului Sulina în canal maritim* (Gr. Vasilescu).

Dintre inginerii silvici au mai prezentat referate la celelate secții, domnii: Nic. Nedelcovici despre *cărbunele carburant*, V. Sabău, despre *Ocrotirea producției forestiere naționale*, Eug. Vâlceanu despre *Organizarea producției agricole*, Andrei Ionescu despre *Legea corpului technic*, Dr. C. Georgescu despre *Probleme technice în legătură cu construcțiile*, D. Ciurileanu și C. Cristea.

In fața marelui număr de referenți, congresul din anul acesta și-a impus o atenție deosebită în desfășurarea lui, dar varietatea problemelor ridicate a constituit o chestiune dificilă în sistematizarea analizei lor.

Au participat la Congres aprox. 300 de ingineri.

Deschis printr'un Te-Deum oficiat la Biserica Domnească, catedrala oraşului, de P. S. S. Episcopul Cosma, cel de al XII-lea Congres al A. G. I. R. şi-a inaugurat începerea desbaterilor, printr'o şedinţă festivă ţinută în sala de solemnităţi a Palatului Camerii de Industrie şi Comerţ din localitate. Prezidată de D-l *Valer Pop* Ministru de Stat, această şedinţă a fost destinată a primi salutul tuturor asociaţiilor profesionale şi acelor ce se interesează de activitatea A. G. I. R., pe deoparte, iar pe de altă parte, de a arăta opiniei publice, care este rostul şi rolul inginerului român, în epoca de renaştere a ţării noastre, precum şi utilitatea acestor congrese pentru soluţionarea colectivă a problemelor mari ce vor forma obiectivul viitorului apropriat.

Au luat cuvântul:

D-l *N. Vasilescu-Karpen,* preşedintele A. G. I. R. care deschizând Congresul examinează situaţia generală economică din România, expune revindecările drepte ale inginerilor prin legiferarea proiectelor pentru crearea Colegiului inginerilor, îngrădirea titlului şi profesiunei de inginer, desfiinţarea institutelor tehnice şi anexarea lor la şcolile politechnice existente, iar pe de altă parte cere intensificarea activităţii de refacerea şoselelor, complectarea reţelei de cf., desvoltarea industriilor româneşti, etc.

D l *Valer Pop,* care mulţumind pentru cinstea de a fi ales Preşedinte de onoare al congresului, analizează structura actuală morală a naţiunei noastre şi conchide că *munca,* generată de un moral sănătos, poate compensa multe din marile probleme ale economiei de azi a ţării noastre.

D-l *Traian Pârvu,* Secretarul general al Ministerului de Comunicaţii, arată programul de refacerea drumurilor, a căilor de apă, etc. şi promite tot concursul departamentului unde lucrează pentru promovarea technicei româneşti.

D l *N. G. Gamulea* salută congresul, în numele primăriei municipiului Galaţi.

D-l *Ing. Stratilescu,* aduce salutul soc. *„Politechnica".*

D-l *Dr. M. Drăcea,* aduce salutul soc. *„Progresul silvic"* şi arată în cuvinte lapidare, rolul şi importanţa inginerului silvic în angrenajul general al Economiei Naţionale, precum şi în mişcarea de culturalizarea şi de formarea educaţiei publice pentru respect şi dragoste de avuţia Statului, din marile masse ţărăneşti ale poporului român.

Mai vorbesc apoi D-nii *Insp. V. Banciu,* în numele asoc. inginerilor minieri şi metalurgişti, Ing. *C. Teodorescu,* în numele Şc. Politechnice din Timişoara; *Avocat C. Dinescu,* în numele Uniunei Avocaţilor din România, *Br. M. Catlaru,* în numele Asoc. Regale de geografie; *M. P. Florescu,* în numele Uniunei ofiţerilor de rezervă; *Ing. Mişicu,* în numele Soc. Culturale, V. A. Urechea; *Ing. Al. Guiller* în numele cam. de Industrie şi Comerţ Galaţi şi D-l *Valer Roman,* subsecretar de stat la Ministerul Muncii, care arată marele rol din trecut. de azi şi mai ales de mâine al inginerului, în consolidarea României mari.

După terminarea acestui program inaugural, şedinţa se închide, alegându-şi următorul birou :

Preşedinte: Ing. Măinescu (Preşed. Cercului A. G. I. A. Galaţi).

Vicepreşedinţi: L. Teodoreanu, Dr. M. Drăcea, Insp. Stratilescu, C. Teodorescu şi Em. Codreanu.

Seecretar Gl.: A. Zănescu.

Secretari: Ing. Chelaru, Eug. Vâlceanu, Ing. N. Gane, Ing. Z. Constantinescu, Ing. O. Păduraru şi Ing. Tomescu.

Ziua a II-a şi a III-a a Congresului, au fost destinate desbaterilor pe secţiuni şi apoi în şedinţă comună.

Nu se poate reda în această sumară cronică — prea multe detalii asupra discuţiunilor.

In sumar şi enumerativ, iată problemele capitale ce-au făcut obiectul predominant în desbaterile celor 7 secţiuni:

I. Chestiuni profesionale:

1) Concentrarea învăţământului superior tehnic numai în politechice; 2) protecţia exercitării profesiunei de inginer; 3) înfiinţarea Colegiului Inginerilor; 4) Adaptarea legii Corpului Technic la structura actuală a ţării; 5) Modificarea statutului C. F. R. 6) Salarizarea armonioasă mai bună şi uniformizată a tuturor inginerilor indiferent de întreprinderea unde lucrează; etc.

II. Organizarea economiei naţionale.

1) Incetarea imixiunei politicianismului în viaţa economică a ţării; 2) începerea de mari campanii naţionale de construcţiuni publice şi lucrări necesare marei majorităţi a poporului român; 3) Echilibrarea preţurilor între produsele agricole şi cele industriale; 4) intensificarea activităţii industriilor româneşti; 5) interzicerea cartelurilor; 6) Expoatarea raţională a zăcămintelor de petrol, a gazelor de sondă, a gazului metan, etc. 7) Exploatarea raţională a pădurilor, până la limita unor posibilităţi normale; 8) Revizuirea legii Cadastrului din 1933.

III. Comunicaţii.

1) Refacerea totală a şoselelor noastre după un plan bine stabilit pentru 4—5 ani; 2) Modernizarea drumurilor principale; 3) Armonizarea transportului pe şosele cu cele de pe C. Ferate; 4) Revizuirea tarifului telefonic; 5) Soluţionarea problemei Radiodifuzării în România, etc.

IV. Edilitate.

1) Revizuirea legislaţiei actuale referitoare la urbanism; 2) Infiinţarea în fiecare oraş, capitală de judeţ, un serviciu technic urbanistic; 3) să se înfiinţeze o poliţie a construcţiilor, etc.

VI. Ocrotirea muncii româneşti.

1) Introducerea în toate întreprinderile, a elementului românesc; 2) Admiterea elementelor technice şi adminisitrative străine; numai pe bază de reciprocitate; 3) Românizarea imediată a tuturor cadrelor technice; 4) Organizarea temeinică a instalaţiilor de asistenţă socială; 5) întocmirea de urgenţă a unor instrucţiuni precise pentru prevederea accidentelor de muncă; 6) Ocrotirea muncei ţărăneşti şi dirijarea ei de către stat; etc.

VII. Invăţământul tehnic.

1) Concentrarea învăţ. superior technic numai în Politechnicile existente; 2) Organizarea raţională şi legiferarea învăţ. mediu technic şi profesional; 3) Desfiinţarea, la noi, a şcolilor technice prin corespondenţă; 4) Organizarea de şcoli profesionale complimentare de strictă specialitate; pe lângă toate administraţiile de stat; etc.

V. Ape şi păduri.

Iată moţiunea completă a acestei secţiuni:

A. — *Rolul pădurilor în apărarea naţională.*

1) Să se aducă urgent în desbaterile parlamentare ante-proectul de lege „pentru conservarea pădurilor necesare apărării naţionale", întocmit în 1932 de către Comisiunea mixtă de ingineri silvici şi delegaţi ai Marelui Stat Major, alcătuită în acest scop în urma rezoluţiunilor luate în sesiunea din acel an a Consiliului Superior Silvic.

2) Să se întocmească un mare plan de cultură forestieră şi de poliţie silvică, pentru adaptarea zonei forestiere, spre frontiere în deosebi, — la cele mai favorabile condiţiuni pentru apărarea naţională.

3) Să se facă demersurile necesare ca în timpul războiului să se acorde şi pădurilor maximum de protecţie, cruţându-le de „ororile inutile", — ori care ar fi teritoriul pe care se găsesc, — complectându-se dispoziţiunile art. 54 din Convenţiunea a IV-a dela Haga, privitoare la Regulamentul războiului pe uscat.

4) Intrucât Consiliul superior silvic a fost de un real folos între altele şi apărării naţionale, să se reînfiinţeze acest consiliu, — sau un for similar, — în care chestiunile de păduri să fie discutate cu participarea largă a tuturor factorilor interesaţi în soluţionarea acestor probleme.

B. — *Politica forestieră.*

1) Să înceteze nesfârşitele proecte de reforme social-economice, a căror ţintă deghizată şi rezultat final este lichidarea capitalului lemnos, micşorarea şi pulverizarea patrimonului forestier.

2) Intervenţionismul de Stat să fie aplicat în sensul ca proprietarii de păduri să se simtă strâns legaţi de proprietatea lor şi îndemnaţi să facă o bună şi conservatoare gospodărie silvică.

3) Să se intensifice politica, iniţiată deja, de a se întregi şi conserva patrimoniul forestier al Statului, prin achiziţionarea de păduri sau de terenuri convenabile pentru împăduriri.

4) Să se continue cu tenacitate mişcarea deslănţuită pentru împăduriri şi ameliorarea, atât a arboretelor cât şi a terenurilor degradate.

5 Să se ducă o politică naţională a lemnului, intensificând procesul industrializării, pentru o cât mai bună valorificare a sa şi rentabilitate a pădurilor, exploatate raţional, respectând posibilităţile normale.

6) Este nevoie de o propagandă continuă în interesul lămurirei şi educaţiunei forestiere a poporului, pregătind toate straturile sociale spre a înţelege rostul pădurilor în economia generală.

C. — *Regimul apelor, ameliorațiunile funciare și transporturile pe apă.*

Constatându-se că C. E. D. nu a luat în ultimele două decenii măsuri suficiente spre a asigura o bună și normală stare de navigabilitate la gurile Dunărei și nici măcar nu a elaborat studiile necesare spre a stabili care ar fi soluțiunea cea mai potrivită pentru a se pune capăt stărei de provizorat și tatonărilor în curs pentru eșirea la mare, stare ce dăunează grav interesele noastre economice și naționale.

Congresul cere:

1) Ca Guvernul să dispună studierea urgentă a acestor chestiuni, prin organele constituite, alocându-se fondurile necesare, și să ordone a se lua în considerare de către Comisiunea Europeană a Dunării lucrările făcute de inginerii români, specialiști în materie, având în vedere că și Consiliul tehnic superior a făcut recente recomandări în acest sens, pe baza lucrărilor ce i s'au prezentat.

2) Ca guvernul să ceară C. E. D.-ului prelungirea perioadei de navigație și în timpul iernei pe Dunărea maritimă, prin achiziționarea de spărgătoare de ghiață

2) In ceea ce privește navigabilitatea Prutului se impune ca Ministerul lucrărilor publice și comunicațiilor să dispună de urgență efectuarea studiilor pentru amenajarea integrală a acestui râu, în sensul de a se creia din Prut o cale bună de transporturi pe apă și de a se valorifica atât regiunea lui inundabilă, cât și energia sa hidraulică disponibilă.

4) Să i se atribuie *Pădurei* din zona inundabilă a Dunărei și a terenurilor învecinate, întreaga suprafață de teren permisă de sol și impusă totodată de înseși condițiile de climă, nevoile economice și de siguranța națională.

In fine, e necesar studierea cât mai neîntârziată a regimului apelor și întocmirea cadastrului, precum și a planului de folosință a tuturor apelor țării noastre.

*

Acestea au fost, sumar redate, problemele congresului dela Galați.

Asociația Generală a Inginerilor din România, care numără peste *3000 membri* și care înglobează inginerii români din toate ramurile de activitate (constructori, mecanici, metalurgiști, minieri, silvici, hidrologi, chimiști, etc.), în congresele ei anuale este destul de anemică; nici 10% din numărul membrilor ei, nu participă. Ce este la mijloc: Desinteresul, sistemul defectuos de organizarea congreselor, sau altceva? Trebuiesc revăzute situațiile și eliminate cauzele.

Pe de altă parte, o problemă mare la un congres este *technica de organizare și desfășurare* a lui; și aci se pot discuta metodele și eficacitatea lor; nu e cazul a le analiza acum.

De remarcat este că mecanismul adoptat, de a se discuta referatele congresului în 7 secțiuni, a fost exagerat; Trebuie revăzut; ar fi fost normală această diviziune când ar fi participat la congres 30—50% din numărul membrilor și când acești participanți s'ar fi identificat cu problemele secțiunilor, create!

Dar, când nu participă nici 10% din toţi membrii asociaţiei, şi când din aceşti 10%, nu iau parte, nici jumătate la desbaterile pe secţiuni, care mai este structura unei secţiuni a congresului? Nu are nici 20 membri prezenţi Nici măcar referenţii n'au paticipat!

E necesar, a se revedea modul de organizare, pentru viitor.

Asociaţia Inginerilor Români trebuie să cheme la acţiune colectivă pe membrii ei. — dar în deosebi, aceşti membri trebuie să caute a orienta forurile conducătoare şi opinia publică asupra redresării şi consolidării României economice şi morale.

Inginerii, — de toate specialităţile, prin vederile lor juste, prin spiritul lor de muncă, cinste şi tenacitate, sunt chemaţi a se angaja în marile mişcări economice şi sociale din ţara noastră.

A. G. I. R. şi-a îndreptat cu tărie, privirile către aceste imperative; trebuie ca ea să ştie a genera şi orienta elementele ei componente

Trecând peste aceste considerente generale, rămâne stabilit că cel de al XII-lea Congres al inginerilor ţinut la Galaţi a marcat un pas mare către aceleaşi rezolvări a problemelor de primă necesitate în viaţa noastră economică şi socială (şoselele, Gurile Dunării, C. F. R. Invăţământul superior tehnic, mediu technic şi profesional, etc.).

Inceput printr'o deschidere de profundă înălţare sufletească şi de caldă moralitate creştină, Congresul dela Galaţi se termină cu frumoasele excursiuni făcute în zilele IV, V şi VI-a, pe Canalul Măcinului şi la Vâlcov.

Ing. *Gh. Nicolau-Bârlad*

R E C E N Z I

La Milizia forestale. nel anno XI, Roma, 1933.

Călătorul pe meleaguri italiene nu se poate să nu păstreze, pe lângă multele amintiri frumoase şi imaginea tristă a munţilor dărăpănaţi şi goi. Grecia şi Italia, unde au înflorit înaintea erii noastre cele mai strălucite forme cunoscute de civilizaţiune, constitue pe de altă parte, exemplul clasic al urmărilor funeste provocate de despăduriri nesăbuite.

Regimul fascist, consecvent cu doctrina sa de primordială situare a intereselor permanente ale naţiunii faţă de cele private, desfăşoară o activitate impresionantă pentru refacerea puterilor secătuite de producţiune ale pământului naţional. Pădurea, pe lângă rostul său direct economic, este socotită a ocupa în cadrul acestei sforţări mijlocul esenţial de realizare.

Ducele, un mare iubitor al naturii, a pus în fruntea mişcării de redresare forestieră pe fratele său Arnoldo Mussolini. De numele acestuia se leagă un viguros început de organizare şi realizare, care îşi urmează cursul în necontenită ascensiune şi după moartea animatorului său. Organul de activă aducere la îndeplinire a măsurilor de politică forestieră fascistă este aşa zisa „Milizia Forestale", un fel de serviciu forestier militarizat, înfiinţat în 1926. Membrii săi, dispuşi în trei clase: ofiţeri, subofiţeri şi miliţieni, primesc pe lângă pregătirea profesională (academică, medie şi elementară) şi o instrucţiune militară

Atribuţiunile acestei administraţii sunt foarte complexe, întrecând în diversitate pe cele ale fostei noastre „Case a Pădurilor". Dintre acestea enumerăm:

1) Exercitarea poliţiei silvice, conform dispoziţiunilor legilor silvice;;

2) Gospodărirea domeniului forestier al Statului;

3) Promovarea economică a pădurilor şi păşunilor comunale şi ale altor persoane morale;

4) Amenajarea hidraulică, silvică şi agricolă a torenţilor de interes public; executarea de împăduriri în scop hidrogeologic şi alte lucrări în munţi, cuprinse în programul de asanare integrală („bonifica integrale");

5) Ameliorarea păşunilor alpine, ca şi pentru scopuri agricole;

6) Ameliorarea progresivă şi extinderea culturii forestiere, fie şi sub forma propagandei şi a sfătuirii celor interesaţi;

7) Determinarea pădurilor sau terenurilor de supus unui regim special de folosinţă în conformitate cu interesele generale;

8) Exercitarea politicei cinegetice;

9) Exercitarea poliţiei piscicole;

10) Colaborare la exercitarea serviciului de siguranţă publică şi de poliţie militară.

Lucrarea ce ne prilejueşte aceste rânduri, reprezintă raportul anual al serviciului forestier respectiv. Aci ni se împărtăşesc realizările din cursul anului 1933 (al XI-lea de sub era fascistă).

Impăduririle de terenuri inculte au putut atinge suprafaţa de 10.732 ha, ceea ce reprezintă cam de douăspreze ori media anuală din cei cincizeci de ani anteriori fascismului. In decursul anilor imediat anteriori, suprafaţa împădurită a marcat o continuă creştere: 6157 ha în 1929/30; 7.514 în 1930/31; 9.254 în 1931/32. Incercări de împădurire au fost făcute şi în colonii. Astfel, s'a reuşit a se cuceri pentru vegetaţia forestieră, cu imense greutăţi, 350 ha în Cyrenaica şi Tripolitania.

Lucrările de zidărie (baraje, parapete, etc.), însumează peste 325.000 m³. Construcţiunile şi reparaţiunile de şosele forestiere, şi acestea trebuesc înţelese cu toate greutăţile pe cari le implică forma occidentală a regiunilor muntoase respective, se înscriu cu 823 de kilometri. Pentru cantonarea lucrătorilor şi a ciobanilor, locuinţa organelor de paza pădurilor, etc., au fost ridicate 573 de construcţiuni, toate în piatră. Unele dintre acestea sunt edificii impunătoare. Lucrările amintite au dat de lucru la 10.000 de lucrători complet ocupaţi pe tot anul. Activitatea de ajutorare a gospodăriei pădurilor şi păşunilor comunale, etc., s'a extins pe o suprafaţă de cca. 2 milioane de hectare. Proprietatea forestieră a statului a crescut în decursul anului respectiv cu cca. 15.000 ha. Păşunile alpine au fost ameliorate pe o suprafaţă de aprox. 5.000 ha. In acest an, Milizia forestale a preluat administrarea celor două parcuri naţionale deja existente (Grand Paradiso şi Abruzzo) şi a creiat un al treilea, în ţinutul promontoriului Circe. Expoziţiunile forestiere, serbările arborelui, publicaţiunile cu caracter forestier, etc., ne arată voinţa neînfrântă a regimului fascist de a infiltra adânc în sufletul poporului italian iubirea de pădure şi arbore, care în trecut a suferit o regretabilă eclipsă.

Lucrarea respectivă este scrisă într'un stil sobru şi uşor şi se sprijină pe cifre statistice. Multe fotografii şi ilustraţiuni sugestive îi dau un aspect plăcut şi o fac uşor accesibilă şi marelui public.

Ing. Ilie C. Demetrescu.

REVISTA REVISTELOR

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG.

1934, August.

Prof. Dr. R. Lauterborn.

Acer Opalus, Miller. Ein für Deutschland neuer wilder Waldbaum.

Acer Opalus Miller. Un nou arbore forestier pentru Germania.

Prof. Dr. Vanselow.

Wuchsform der Kiefer in Deutschland.

Forme de creştere a pinului în Germania.

Continuarea unui studiu publicat în n-rele 11 şi 12 din 1933 şi în n-rele 1, 2 şi 3 din 1934. In această parte autorul studiază tăria şi forma coajei pinului în raport cu rasa şi staţiunea.

Fuchs.

Fünfzig Jahre Kiefernnaturverjüngung im hessischen Forstamt Isenburg.

Cincizeci de ani de regenerare naturală a pinului în ocolul silvic Isenburg din Hessa.

Incheierea unui studiu publicat în n-rele 6 şi 7. Se tratează următoarele capitole:

— Spre desvoltarea procedeului de regenerare naturală a pinului.
— Adăpostirea contra vântului.
— Clima solului şi fertilitatea sa.
— Lumină şi adăpost.
— Incheiere.

Balli şi Hiss.

Das neue Preussische Jagdgesetz vom 18. Januar 1934. Eine Betrachtung.

Noua lege de vânătoare a Prusiei, din 18 Ianuarie 1934. O observaţiune.

Comunicări.

H. Weber.

Zur Frage der Waldbesteuerung.

Chestiunea impozitului asupra pădurilor.

1934, Septemvrie.

Prof. Dr. Ed. Kern.

Der Rechtsunterricht für Forststudenten.

Studiul dreptului pentru studenţii silvici.

Se studiază în ce măsură şi ce părţi anume din ştiinţa dreptului sunt necesare a fi menţinute sau introduse în programul învăţământului silvic superior.

Dr. Leo Weiss.

Die Anfänge des forstlichen Bildungswesens in der Schweiz. Der hundertjährigen Universität Bern dargebracht.

Inceputurile învăţământului silvic în Elveţia. Cu ocazia centenarului Universităţii din Berna.

Dr. Fr. Wechselberger.

Die Konjunktur in Wirtschaft und Forstwirtschaft.

Conjuctura în economia generală şi în economia forestieră.

Continuarea unui studiu publicat în n-rul 6.

In această parte sunt tratate următoarele capitole:

— Conjunctura după inflaţie.

— Conjunctura în economia forestieră.

— Conjunctura gospodăriei silvice în literatură.

Dr. I. Siebert.

Der Wildbestand im bayerischen Spessart.

Starea vânatului în Spessart (Bavaria).

Comunicări.

Prof.. Vasenlow.

Über die Bewährung verschiedener Methoden bei der Kiefernpflanzung.

Asupra verificării diferitelor metode de plantare a pinului.

Dr. König.

Die Umstellung älterer Buchenbestände auf Starkholzzucht. Entgegnung auf Dr. Hecks „Berichtungen" in Dez.-Heft 1933.

Rolul arboretelor de fag bătrâne asupra producţiunii de lemn tare. Răspuns la darea de seamă a D-rului Heck din n-rul de pe Dec. 1933.

G. T. T.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORÉSTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 7, 1934.

Goblet d'Alviella.

La crise sur le marché du bois de mines.

Criza pe piaţa lemnului de mină.

Contingentarea este privită ca o măsură necesară pentru protejarea producţiei naţionale de lemn. Producătorii însă întâmpină mari dificultăţi din partea exploatatorilor de cărbuni cari preferă lemnul strein din cauza preţului mai convevenabil (în special cel rusesc). Se cere obligaţia pentru exploatatorii de mină de a cumpăra întâi rezerva de lemn din Belgia.

M. Boudru.

L'oidium du chêne.

Un studiu al maladiei şi al ciupercii care o produce (Microsphaera Alni v. quercina, Cook şi Perck).

La sfârşit ceva despre mijloacele de combatere.

A. Cotta.

Contribution à l'étude des terrains incultes.

(Urmare şi sfârşit).

In această a II-a parte a articolului, autorul arată că singurul element rege-

nerator, pentru sol, este asociaţia vegetală naturală. Studiul speciilor din punctul de vedere al asocierii lor naturale nu s'a făcut încă dar se impune; căci problema reconstituirii terenurilor inculte şi degradate va fi definitiv rezolvată numai prin aceste asociaţii.

Goblet d'Alviella.

Paysages anglais.

Aspecte din partea de S. E. a Angliei. Vegetaţia lemnoasă şi spiritul englez.

G. Delevoy.

Résultats d'analyses de semences forestières.

Scurtă privire asupra rezultatelor analizei de seminţe făcute de Institutul de cercetări forestiere din Varşovia în 1931-1932.

Incendies forestiers en 1933.

Caracterul şi întinderea lor în Belgia. Comparaţie cu anii precedenţi.

No. 8, 1934.

Notes diverses du service des expériences et consultations.

Note diferite ale serviciului de experienţe şi consultaţiuni.

1. Asupra înfloririi lui Phyllostachys nigra, Munro. de G. Delevoy.

2. Maladia provocată fagului de Chermes sau Cryptococcus fagi, Barensp. (le Blanc du hêtre) de M. Boudru.

3. Note asupra Phylloxerei coccinea Targ. de M. Boudru.

4. Nematus Abietum Hgt. pe molizii din pădurea de Soignes, de M. Boudru.

Eg. Rossels.

Les thuyas.

Descrierea botanică şi importanţa forestieră pentru Belgia a speciilor de Thuya: T. Occidentalis, T. gigantea Nutt. T. Standishi, T. sau Biota Orientalis.

A. L.

„Meria Laricis", la maladie de la chute des feuilles du mélèze.

Rezumatul unei lucrări publicate în englezeşte de T. R. Peace şi C. H. Holmes.

Sunt expuse câteva date interesante asupra acestei maladii a speciilor Larix decidua şi L. occidentalis, produsă de ciuperca Meria laricis.

E. R.

Jurisprudence.

Un caz de condamnare pentru aprinderea pipei în pădure.

E. R.

Les tarifs des chemins de fer.

Se arată că tarifele de transfort pe c. f. belgiene favorizează produsele streine.

N. R.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

No. 10, Mai, 1934.

Dr. A. Ebner.

Stehende Rückemaschinen.

Maşini pentru apropiatul buştenilor.

In exploatările forestiere, Americanii au întrebuinţat şi maşini cu aburi sau cu explozie, cu cari, prin ajutorul unor scripeţi şi al cablurilor, scoateau buştenii din parchete până la locul de încărcare.

Sunt descrise în acest articol procedeele de scoatere pentru diferite feluri de instalaţiuni şi sunt date unele condiţiuni technice şi economice pentru astfel de exploatare.

In concluzie autorul găseşte că maşini de forţă prea mari, — ca în cazul instalaţiunilor amintite — nu mai pot avea întrebuinţare decât în foarte puţine cazuri. Consideraţiuni technice, economice şi de îngrijirea arboretelor, fac să fie preferate remorcherele (Raupenschlepper), iar în cazul instalaţiunilor cu scripeţi, maşini de forţă de mici dimensiuni.

Dr. A. Ebner.

Die Tätigkeit des Civilian Conservation Corps.

Activitatea organizaţiei Civilian Conservation Corp.

Pentru combaterea şomajului, lucrările forestiere au oferit, în America, cel mai eficace mijloc. Organizaţia aceasta care a obţinut bază legală în 1933 şi-a întocmit un plan de lucrări a căror executare este dată în îngrijirea a 4 ministere: al muncii, al armatei, al agriculturii şi de interne.

Lucrătorii, angajaţi cu un contract pe 6 luni, pot fi numai cetăţeni americani, tineri necăsătoriţi de 18—25 ani şi numai cu anumite condiţiuni oameni mai în vârstă. Ei primesc o educaţie specială fizică şi technică şi duc o viaţă în comun, organizată, sub conducerea organelor militare. Lucrările forestiere sunt conduse de specialişti.

In primele 6 luni de funcţionare s'au executat lucrări importante. Activitatea este privită cu mult optimism.

In timpul acestor 6 luni au fost angajaţi 340.000 oameni şi s'au întrebuinţat 70 mil. dolari pentru salarii şi materiale.

Recenzii.

Schaber R.: Waldbauliches aus Thüringen.

La informaţii se dau note interesante asupra :

1. In chestiunea vătămărilor cauzate de vânat.
2. Protecţia pasărilor în Bavaria, în trecut.
3. Lupta cu insecta Hypoderma bovis L.
4. Răspândirea lui Eriocheir sinensis Miln. Edw.

No. 11, Iunie, 1934.

W. Hohenadl.

Holzmessung und Holzforschung.

Măsurarea şi cercetarea lemnului.

Discută şi complectează normele pentru cercetarea lemnului fixate de asociaţia germană pentru cercetarea lemnului. Studiul comportă mai întâi o inventariere şi determinarea arborelului mediu pe clase. Studiind lemnul diferitelor arborete şi ţinând seama de caracterele generale ale acestora s'ar putea face un inventar al pădurilor după care s'ar putea şti precis unde se află lemn apt pentru anumite întrebuinţări.

Prof. Ing. Dr. Leo Hauska.

Neue Gesichtspunkte für die Bestimmung von Höchststeigungen, massgebenden und unschädlichen Steigungen auf Strassen mit Fuhrwerksbetrieb.

Noui puncte de vedere pentru determinarea rampelor maxime, decisive şi nevătămătoare, pe şosele cu tracţiune animală.

Studiul tracţiunii animale la deal şi la vale. Formule matematice, tablouri.

Articolul se încheie în No. 12.

Prof. Dr. Reinhold.

Die Papierholzfrage.

Chestiunea lemnului pentru hârtie.

Autorul redă şi comentează unele date asupra lemnului pentru hârtie, publicate în „Silva Fennica", privitoare la Finlanda, complectându-le cu nişte tablouri referitoare la întrebuinţarea, producerea şi comerţul hârtiei, ş. a. Conchide că o teamă de lipsă de lemn pentru hârtie, deocamdată este neîntemeiată.

Recenzii.

Eitingen G.: Die Pflegehiebe in neuer Beleuchtung.

No. 12, Iunie, 1934.

R. Lang.

Zur Bedeutung der Standortsfaktoren beim Wachstum der Lärche.

Despre însemnătatea factorilor staţionali pentru creşterea laricelui.

Iarăşi chestiunea laricelui (polemică între autor, Tschermak şi Borchers).

Recenzii.

Schrift 5, 6 und 7 der Schriftenreihe der Arbeitsgemeinschaft Holz.

Der Nationalsozialismus und die deutsche Forstwirtschaft.

Eitingen R. G. Dr.: Die Durchforstung in neuer Beleuchtung.

No. 13.

Der Deutschen Sprache eine Gasse!

Un drum pentru limba germană!

Conducătorii revistei fac un apel către colaboratori îndemnându-i să folosească în scris numai termeni germani şi să elimine din vocabular orice cuvânt strein.

M. Seeholzer.

Zur Wasserreiserfrage.

In chestiunea ramurilor lacome.

Din observaţii îndelungate, autorul a putut constata că principala cauză de formare a ramurilor lacome este naşterea unei presiuni în lemn datorită fie unei micşorări a coronamentului, fie unei intensificări a activităţii radicillare, coronamentul rămânând neschimbat. In ambele cazuri frunzele nu pot elabora toată seva trimisă de rădăcini, se naşte o presiune internă care provoacă desvoltarea mugurilor dormînzi. Uscarea vârfului la arborii luminaţi se datoreşte unei micşorări a activităţii rădăcinilor, coronamentul fiind prea bogat. Lumina este numai un factor secundar. Concluzie: operaţiile silvice nu trebue să strice echilibrul biologic al arborelui dacă se urmăreşte obţinerea de material cu calităţi superioare.

Dr. Fritz Ernst.

Die Formzahl der Fichte in ihrer Abhängigkeit vom Schlussgrad und Bestandesaufbau.

Coeficientul de formă al moliftului în raport cu consistenţa şi constituţia arboretului.

Se studiază variaţia coef. de formă cu diferite grade de rărituri, după diferite clase de fertilitate, după clase de arbori etc. Se constată că tabelele bavareze dau în genere valori mai mari. Studiul aduce lămuriri preţioase pentru practica silvică.

(Urmează în numărul viitor).

Recenzii.

1) Aus der Heimat de I. Bass.

2) Die pflanzengeographisch-ökologischen Grundlagen des Waldbaus de Dr. Konrad Rubner.

3) Emergency Conservation Work.

No. 14.

R. Geiger, M. Woelfle und L. Ph. Seip.

Höhenlage und Spätfrostgefährdung.

Locuri de înălţime şi pericolul de ger târziu.

(Comunicarea VII, sfârşit).

Despre distribuţia temperaturilor de noapte, locuri cu microclimă relativ caldă, locuri cu microclimă nefavorabilă (periclitate de ger), gerul în apropierea solului şi observaţiuni fenologice finale.

Dr. Fritz Ernst.

Die Formzahl der Fichte in ihrer Abhängigkeit vom Schlussgrad und Bestandesaufbau.

Coeficientul de formă al moliftului în raport cu consistenţa şi constituţia arboretului.

(Urmare şi sfârşit. Vezi No. 13).

Recenzii.

1) Handbuch der Pflanzenkrankheiten în 6 volume publ. de O. Appel.

2) Arbeitgemeinschaft Holz.

No. 15.

Dr. Hanns Eschenlohr.

Wald und Waldwirtschaft auf Formosa.

Pădurea şi economia forestieră în Formosa.

Impresii dintr'o călătorie de studii forestiere.

(Urmează în numărul următor).

Dr. Ernst Rohmeder.

Beobachtungen über früh- und spätaustreibende Buchen.

Observaţiuni asupra fagului care înfrunzeşte curând şi a celui care înfrunzeşte târziu.

Observaţiunile făcute timp de 8 ani asupra unor puieţi de fag crescuţi în pepinieră îndreptăţesc să se afirme că înfrunzirea timpurie sau târzie se datoreşte unei predispoziţii individuale permanente. Intervalul de timp dintre înfrunzirea unui exemplar timpuriu şi a unuia târziu nu rămâne constantă. Factorii cari determină înfrunzirea rămân încă a fi studiaţi. Pentru silvicultură aceste observaţiuni indică un procedeu de a alege indivizii feriţi de pericolul gerurilor târzii.

Ing. Hans Schwarz.

Klimatische Kennzeichnung des Buchenwaldgebietes am Nordostrand der Alpen.

Caracterizarea climatică a regiunii fagului la marginea Nordestică a Alpilor.

Recenzii.

1) Holzfehler de Hermann Knuchel.

2) Die Schmetterlinge Deutschlands mit besonderen Berücksichtigung ihrer Biologie und wirtschaftlichen Bedeutung de Karl Eckstein.

3) Das Reichsjagdgesetz vom 3. Iuli. de Dr. G. Mitzschke.

N. R.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 7, Iulie, 1934.

E. Graff.

Refuges forestiers.

Case de adăpost forestiere. 3½ pag. cu fotografii.

Se arată importanţa căsuţelor de adăpost în pădure, atât pentru lucrători, cât

şi pentru excursionişti, mai ales dacă au toate avantajele indicate (o vedere frumoasă, un isvor răcoritor, un stil pitoresc). Se insistă mai ales asupra stilului acestor cabane făcute din lemne rotunde, acoperite cu şindrilă (unsă cu ulei vegetal) şi în interior cu un cămin, la care se pot usca mai repede vestmintele ude.

Se dau de exemplu două case de adăpost din Vaud. Una din ele e făcută din duglas verde, plantat aci (700 m. altitudine) acum 27 ani. La 20 ani regenerarea naturală din seminţe s'a produs chiar în plin drum (care a fost părăsit pentru a se proteja semințișul instalat).

Rudolph Stahelin.

La signification de l'inondation de Los Angeles au point de vue forestier.

Semnificaţia inundaţiei din Los Angeles din punct de vedere forestier. 5 pag. cu fotografii.

Un incendiu a distrus pădurea pe vreo 15 km² de pe versanţii de lângă statele din districtul Montrose.. După o lună, o ploaie torenţială produce un puternic dezastru (44 morţi şi pagube de mai multe milioane de dolari !). Pe versanţii vecini, cu panta la fel, dar cu pădurea intactă, aceeaş ploaie n'a adus nici o pagubă. Demonstraţie minunată !

Ph. Faruquet.

Mélanges historico-forestiers.

Diverse istorico-forestiere. 1½ pag.

Ordonanţe forestiere împotriva delicvenţilor din 1737, 1774, 1783, 1848, în pădurile episcopale.

Afaceri ale Societăţii.

Comunicări:

A propos de l'antique extraction de la poix. (2½ pag.).

Extragerea smoalei sau răşinei ruinau pădurile încă din 1616, ceeace a determinat emiterea ordonanţelor pentru reprimarea abuzurilor şi pedepsirea brutală a infractorilor.

E. R.

Le bois du thuya géant.

Lemnul de Thuya plicata, D. Don sau Th. gigantea Nutt. 1 pag.

Lemnul de Thuya conţinând un extract toxic pentru ciupercile lignivore rezistă cu totul atacului ciupercilor de casă (Merulius lacrymans) şi altor ciuperci. Incercările de laborator au dovedit aceasta.

R. M.

LESNICKA PRACE.

No. 6—7, 1934.

Prof. Dr. Ing. R. Hasa.

Jan Dolezal, fondatorul literaturii forestiere Ceh e.

Ing. Jar. Ruzicka.

Care este cauza primară a îmbolnăvirii bradului?

Imbolnăvirea bradului s'a atribuit, de diverşi autori, mai multor cauze: insecte, geruri, secete etc. Prof. Konsel susţine, în timpul din urmă, că s'ar datori punerii brusce în lumină a coronamentelor.

Autorul acestui articol combate părerea lui K. şi bazându-se pe propriile observări în ocolul său, aducând în sprijin şi observările asupra ulmului, găseşte că adevărata cauză a îmbolnăvirii bradului şi a morţii lui este influenţa ertremelor climatice: perioade de secetă şi geruri. Atacul de insecte şi de ciuperci este o apa-

riţie secundară care completează efectul. Punerea în lumină a coronamentului nu e cauză de îmbolnăvire ci din contra activează creşterea.

In consideraţiunile finale, autorul pune bradul printre esenţele forestiere de al II-lea ordin şi nu-l recomandă spre cultivare decât acolo unde se regenerează singur.

G. Vincent, Alex. Sestakov.

Modificări anuale ale azotului din sol în arboretele de molid şi fag.

Cercetând cantitatea sărurilor amoniacale şi nitraţii din sol în arborete de molid şi de fag, la diferite intervale de timp, s'a observat că modificările se fac în acelaş mod. Cercetate, aceste săruri, în diferite orizonturi, s'a constatat că în arboretele de molid orizontul de humus este mai bogat iar celelalte mai sărace în săruri de azot decât în arboretele de fag. Cauza ar fi influenţa sistemului radicilar.

Faptul că litiera de fag se descompune mai repede nu ridică cu mult cantitatea de săruri.

Observaţiile s'au făcut într'o regiune optimă atât pentru molid cât şi pentru fag.

Ing. B. Polansky.

Despre construcţia dendrometrelor întrebuinţate în ultimul timp şi câteva proiecte de modele mai noi şi mai perfecţionate (Urmare).

Ing. Dr. D. V. Weingartl.

Asupra fasonării lemnului şi a celorlalte produse forestiere.

N. R.

REVUE DES EAUX ET FORETS.

1934. No. 4.

A. Joubert, P. A. Burollet.

Biologie et rôle forestier de cyprès.

(Partea III. Vezi partea I şi II în No. 2—3, 1934).

Se face o scurtă privire asupra chiparoşilor asiatici şi americani; apoi, trecând la concluzii, autorul spune că în trecut, chiparosul întra în compoziţia pădurilor din sudul Franţei şi din toată regiunea mediteraneană, în asociaţie cu Quercus ilex. Din cauza omului a dispărut. Dar singura esenţă menită a salva dela ruină pădurile din jurul Mediteranei este tot chiparosul.

R. Potel.

Réfléxions à propos de 'a pédologie et tles éclaircies.

O discuţie în chestiunea influenţei răriturilor asupra solului. Cum să se facă răriturile?

P. Galland.

A propos de la régénération naturelle de l'épicéa et de l'abaissement de la longévité de l'épicéa cultivé en dehors de sa station naturelle.

Cu puţine excepţii, molidul se regenerează bine, pe cale naturală numai în zona sa. Autorul crede că aceasta se datoreşte faptului că în perioada de răspândire a seminţei, timpul prea umed din staţiunile inferioare şi lipsa de soare nu lasă să se deschidă conurile, astfel că sămânţa putrezeşte în ele. In regiunile înalte, după căderea primelor zăpezi, sunt multe zile cu soare puternic care produce, — în special pe expoziţiile sudice — desfacerea conurilor şi răspândirea seminţei. Molidul cultivat la altitudini mici dispune de o perioadă mai mare de vege-

taţie. Prelungirea acţiunii vegetative se face şi în dauna calităţii lemnului şi a longevităţii.

Roger Ducamp.

Valeur de la „Reforestation" comparé au mirage du „reboisement".

Autorul este contra împăduririlor cu orice preţ, atâta timp cât majoritatea pădurilor trebuesc refăcute. Nu orice teren este bun pentru pădure. Politica statului faţă de regenerările pădurilor particulare nu a fost totdeauna cea mai bună.

M. Versepuy.

Opérations sélectives des récoltes de graines et de semis.

Observaţiuni şi propuneri referitoare la selecţiunea seminţelor şi puieţilor de pin silvestru.

P. Buffault.

La renaissance forestière italienne.

O acţiune pentru deşteptarea unui mai mare interes pentru păduri a început în Italia încă înainte de războiu. Regimul fascist a dat o foarte mare desvoltare acestei acţiuni, dând naştere unor organizaţiuni speciale cum sunt Comitetul Naţional forestier şi Miliţia forestieră. Se vorbeşte aici despre serbarea arborilor, activitatea lui Arnaldo Mussolini, rolul Comitetului naţional forestier şi al Miliţiei forestiere, mijloacele şi metodele lor de propagandă.

Extragem din acest articol următoarele date:

Italia are în total 5.545.000 ha pădure, din care: 3.500.000 ha. în regiunea de munte; 1.740.000 ha la coline şi 305.000 ha la câmp. Din toate pădurile 50% se află în partea de nord, 30% în partea centrală şi 20% în sud şi insule. Procentul de împădurire pe ţară 18%.

Recenzii.

Protection des forêts et des cultures agricoles contre le vent. (Institut International d'Agriculture. Rome 1933).

No. 5.

De Coincy.

L'avenir des taillis furetés.

Viitorul crângurilor grădinărite.

S'a afirmat că acest fel de tratament este în regres şi în unele locuri chiar pe cale de dispariţie. Autorul cercetează acest lucru şi pe baza datelor statistice adunate din Franţa conchide că într'adevăr tratamentul crângului grădinărit este încă în regres. Se va opri totuşi la o limită căci în anumite condiţiuni este indispensabil. Articolul este însoţit de multe tablouri.

D. Roy.

Une ingénieuse méthode de repiquage en pepinière.

Sistemul Bêche. Avantajiile technice şi economice pe care le oferă aparatul de repicat Bêche, sunt remarcabile. Cu 12 lucrători se poate repica în condiţiuni excelente până la 80.000 puieţi în 8 ore! Autorul descrie aparatul şi metoda de lucru. Articolul este însoţit de numeroase desene.

G. Huffel.

La Jougoslavie forestière.

Note de excursie; date statistice; observaţiuni generale asupra pădurilor din Jugoslavia.

G. Géneau.

Un centenaire oublié. La promulgation du code forestier.

(Urmează în No. 6 şi 7, 1934).

Se descriu împrejurările istorice şi sociale în cari a luat naştere codul forestier francez.

Recenzii.

1) Les assemblages de bois de M. Monnin (Gauthier-Villars 1933).

2) La France travaille, Forestiers et Bûcherons de J. Chevalier (Horizons de France 1933).

No. 6.

C. Gallois.

Un incendie de printemps dans une futaie feuillue.

In primăvara 1929, o perioadă de secetă a favorizat aprinderea păturei foarte bogate de foi moarte şi ierburi uscate din pădurea Planoise, formată din arborete de fag şi de ştejar, dela scânteile unui cilindru cu aburi care a trecut pe un drum din pădure, provocându-se un incendiu violent. Solul este silicios. Tratamentul, codru regulat. Perioada vegetativă încă nu începuse.

Pe urma incendiului, semințişurile şi nuelişurile au fost carbonizate. Exemplarele mai groase ca 25 cm. diam. au suferit puţin, şi în primii 2 ani au înfrunzit şi fructificat aproape normal. Procentul de arbori uscaţi era mic şi invers proporţional cu diametrul. In al 3-lea an însă, a început o uscare în masă pe urma unui atac de Stereum hirsutum şi Tremella mesenterica.

Cu privire la calităţile tehnice ale lemnului, s'a constatat că la stejar numai alburnul este inutilizabil; duramenul a rămas intact; la fag este inutilizabilă numai partea lemnului descompusă de ciuperci.

Se fac şi unele consideraţiuni asupra procedeelor de prevenire a incendiilor.

G. Huffel.

Le reboisement de la „zone rouge" à Verdun.

Intr'o revistă forestieră germană au apărut unele informaţii cu totul neexacte şi tendenţioase, referitoare la pădurile şi împăduririle din jurul Verdunului. Autorul acestui articol restabileşte adevărul, arătând că silvicultorii francezi dau toată atenţia acestor păduri. Ei au făcut toate lucrările necesare. Nu mai e nimic de împădurit. Chiar lucrările de degajare se vor termina în curând. Dă şi unele observaţiuni asupra creşterii esenţelor întrebuinţate la împădurire.

P. d'Aboville.

Détermination de la décroissance métrique de l'arbre sur pied.

Administraţia franceză întrebuinţează tabele cari dau cubajul arborilor în funcţie de descreşterea spre vârf a diametrului sau circumferinţei arborelui. In acest articol autorul arată o metodă de determinarea descreşterii medii fără a doborî arbori.

Autorul dă, pe lângă acest articol, un răspuns referitor la o metodă de calculul pagubei cauzate de vânat şi incendii în păduri, publicată de E. Rabouille în Nr. 1, 1934 al revistei.

Paul Buffault.

Les loups.

Câteva date istorice asupra lupilor din Franţa şi asupra măsurilor de apărare în contra lor. In pădurile Fanţei lupii apoape au dispărut.

Lupii în alte ţări din Europa.

G. Géneau.

Un centenaire oublié. La promulgation du code forestier.

(Urmare).

V. N. S.

SILVA

No. 31-32/934.

V. Dietrich.

Statistische Grundlagen und Methoden einer forstwirtschaftlichen Holzmarktkunde (Fortsetzung).

Temeiuri şi metode statistice pentru studiul din punctul de vedere al economiei forestiere al pieţei lemnului. (Urmare).

Articolul este conceput ca o nouă continuare a aceluia semnalat în numărul 10, 1933 al R. P. Se încearcă a utiliza statistica circulaţiunei pentru lămurirea raportului între cererea şi oferta lemnului.

Dr. S.

Plan der Anlage eines ungeheueren Waldgürtels quer über U. S. A.

Proiectul unui imens brâu păduros în curmezişul Americei de Nord.

Pentru combaterea secetei cronice în partea centrală a Americei de Nord ministrul agriculturei din U. S. A. a întocmit şi publicat un proiect uriaş de împădurire. Işi propune a planta în acea parte — între Canada şi Texas, o zonă lată de 170 km. şi lungă de 2140 km. — cam 8 mil. hectare. Numărul puieţilor: 3500 Miliarde. Timpul necesar pentru executarea proiectului: 10 ani. Ca cheltueli se prevăd 75 Mill. de Dolari (aproximativ 9 Miliarde Lei). Impădurirea este concepută în aşa fel încât între două fâşii de pădure să rămâe o fâşie de 1.61 km. despădurită, destinată culturei cerealelor.

No. 33-34.

H. A. Wilckens.

Holzzole, Holzeinfuhr und Holzpreis.

Vămuirea, importul şi preţul lemnului.

Se analizează înrâurirea variabilă după împrejurări ce exercită regimul vamal asupra importului şi preţului lemnului.

Dr. Stromeyer.

Die neue Eckert'sche Harzaufgang.

Un nou aparat — al lui Eckert — pentru efectuarea rezinajului.

Descrierea şi recomandarea acestui aparat.

* * *

SUMARSKI LIST.

1934, August.

Dr. J. Zubovic.

Organizaţia economiei forestiere.

Autorul precizează mai întâiu sensul etimologic al cuvântului „organizaţie", apoi studiază semnificaţia şi aplicaţia în economia forestieră.

Dragoş Petrovic.

Fabricarea cărbunilor din lemn în Serbia de Sud.

Un studiu asupra diverselor sisteme de carbonizare a lemnului.

M. Knezevic.

Despre creşterea potârnichilor în Herţegovina.

1934, Septemvrie.

Ing. B. Delic.

Invăţământul forestier din punctul de vedere industrial.

Autorul pledează pentru o mai mare desvoltare a laturii industriale în învăţământul silvic.

Ing. I. Waszner.

Preţul lemnului rotund şi al cherestelei.

Ing. L. Mundorfer.

Determinarea comercială a preţului de cost pentru lemn rotund şi cherestea.

Un răspuns la articolul cu acelaşi titlu al D-lui Ing. I. Waszner, din No. 2 al revistei (p. 57—65).

Ing. I. Radisic.

Calculul procentului de creştere cu ajutorul curbelor.

Autorul compară rezultatele calculului procentului de creştere după formula lui Pressler cu cele obţinute după formula lui Tursky (vezi şi „Forstwissenschaftliches Centralblatt", 1927, p. 555—560).

G. T. T.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

No. 1, 1934.

Ed. Fischer.

Beobachtungen über die im botanischen Garten in Bern, kultivierten Schlangenfichten und deren Nachkommen. (Dritte Mitteilung).

Observaţiuni asupra Molifţilor Şarpe cultivaţi în grădina botanică din Berna şi asupra urmaşilor lor. (Comunicare).

Se descriu molifţii şarpe cultivaţi în grădina botanică din Berna şi se dau date cu privire la transmiterea acestei forme de creştere asupra urmaşilor.

Observaţiunile se referă însă la un interval de timp prea scurt, aşa că nu pot fi concludente.

Dr. Becherer.

Der Wissenschaftliche Name der Fichte und der Weisstanne.

Numele ştiinţific al moliftului şi bradului.

Se arată numele ştiinţific, ce s'a dat moliftului şi bradului de diverşi autori în decursul timpului.

A. Bérard.

Die französiche Hochdurchforstung. (Eclaircie par le haut).

Răritura franceză în etajul dominant.

Din cauza luptei pentru lumină şi spaţiu arborii, ce cresc în masive se diferenţiază de timpuriu în două etaje de vegetaţie: unul dominant şi altul dominat.

In primul se găsesc arborii viguroşi şi cu putere mare de creştere, iar în al doilea arboii expuşi să fie eliminaţi din masive.

Din cele două etaje de vegetaţie, lupta pentru lumină şi spaţiu se dă cu toată vigoarea în cel dominant, pe când în cel dominat speciile se menţin timp îndelungat, dacă sunt de umbră.

Acestă luptă, silvicultorul e chemat s'o reglementeze, de aşa natură ca pădurea să ofere protecţiunea necesară solului şi să dea totdeodată cea mai mare producţiune lemnoasă cantitativ şi calitativ.

In această ordine de idei, prin operaţiunile de răriturí el dă lumină şi spaţiu arborilor din etajul dominant şi păstrează neatinşi pe cei din etajul dominat. Din cei din urmă nu scoate decât arbori uscaţi sau pe cale de a se usca, pe când din cei dintâiu indepărtează toţi indivizii care ar împedeca în desvoltare arborii de viitor. (In răritura franceză se caută totdeauna arborele care se păstrează nu cel care se extrage).

Tăerile nu trebuesc făcute însă dintr'odată prea tari. Ele se fac la început mai slabe şi la intervale mai scurte ca să favorizăm creşterea în înălţime şi elagajul natural, iar mai târziu se fac mai forte şi la intervale mai mari ca să înlesnim creşterea în grosime.

Pe lângă vârstă, technica răriturilor trebue să ţină seama de specie, climă şi fertilitatea solului. Aplicând răritura franceză se obţin creşteri şi venituri mai mari ca la răritura germană (în etajul dominat).

Răritura franceză se poate aplica însă numai la pădurile de stejar în amestec cu fagul şi carpenul, unde solul e fertil şi climatul dulce.

Articolul de faţă e foarte clar şi bine documentat. Aduce o contribuţie preţioasă în expunerea şi explicarea lucrărilor din technica răriturilor.

2 cm. Stufe oder 4 cm. Stufe ?

(Zum Aufsatz von I. Darbelley: „La forêt de Belfaux).

Rotunzirea la 2 sau la 4 cm. ?

(Răspuns la articolul D-lui Darbelley : „La forêt de Belfaux).

In „metoda controlului", fiind necesar să se inventarieze arboretul în întregime din 10 în 10 ani pentru aflarea posibilităţei, s'a pus întrebarea dacă nu s'ar putea rotunzi diametrele la 4 cm. în loc de 2 cm.

In urma cercetărilor făcute s'a putut constata, că rezultatele se obţin cu aceiaşi preciziune. Se economiseşte însă timp foarte mult.

M. Răd.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

Nr 6-7, 1934.

Wobst, W.

Ueber Anlage und Durchführung forstlicher Standortsuntersuchungen im Rahmen der Forsteinrichtung.

Asupra planului şi conducerii cercetărilor staţiunilor forestiere în cadrul amenajamentului.

Autorul arată importanţa cercetărilor, ce trebuesc făcute, asupra staţiunilor forestiere, în general, pentru silvicultură şi în special pentru amenajament, găsind în aceste cercetări un nou domeniu pentru desvoltarea amenajamentului.

Krauss, Prof. Dr., G.; Wobst, W. şi Gärtner G.

Humusauflage und Bodendurchwurzelung im Eibenstocker Granitgebiet.

Depozitarea humusului şi pătrunderea rădăcinilor în solurile din regiunea granitului Eibenstock.

In regiunea granitului din localitatea Eibenstock, problemele cari se pun în arboretele de molid sunt humusul acid şi greutatea de pătrundere a rădăcinilor. — Autorii prin studiul pe care îl fac, găsesc legăturile între prezenţa humusului acid şi forma înrădăcinării. Ajung la concluzia că un raport susţinut nu se poate obţine plecând numai pe elementele dela suprafaţa solului ci şi pe elementele cari indică puterea de creaţie a solului.

Holzpreisbewegung in den sächsischen Staatsforten 1933. Uebersicht über die im Jahre 1933 erzielten Versteigerungserlöse von Stämmen und Abschnitten, getrennt nach Stärkeklasssen und Holzarten.

Mişcarea preţurilor lemnului în pădurile statului saxon 1933. Privire asupra preţurilor obţinute de arbori şi buşteni, în anul 1933, separate după clase de diametri şi specie.

Se arată diagramele şi tabelele de preţuri.

Recenzii.

Saure, Dr. Wilhelm, Das Reichserbhofgesetz.

A. Freiherr von Kruedener, Forstliche Standortsanzeigen.

Köstler, Iosef, Geschichte des Waldes in Altbayern.

Mörath, Privatdozent Dr. Ing. Studien über die hygroskopischen Eigenschaften und die Härte der Hölzer.

No. 8.

Härdtl, Dr. Heinrich.

Die Wipfelbildung der Bäume und ihre Bedeutung bei forstlichen Anpflanzungen.

Formarea vârfurilor arborilor şi însemnătatea ei în plantaţiunile forestiere.

Autorul dă rezultatele observaţiunilor relative la felul cum se comportă diferitele esenţe forestiere în cazul pierderii vârfului şi însemnătatea pe care o are această pierdere pentru forma arborilor tineri sau bătrâni. Autorul trage concluzii practice pentru esenţele utilizate în împăduriri.

Flögl, Prof. Stanko.

Das Riesweg-Lägenprofil (Teoretische Betrachtung).

Profitul longitudinal al jilipului (Privire teoretică).

Autorul plecând dela concluziile lui Kubelka, relative la cum trebue să fie profilul unui jilip din punct de vedere practic şi teoretic, demostrează adevăratul profil teoretic al drumului; şi dă diferite date pratice asupra adevăratului profil pentru anumite cazuri.

Recenzii.

Das Preussische Jagdgesetz.

Breuer, Walter. Über das neue Jagdgesetz für Preussen.

Sorauer, P. Handbuch der Pflanzenkrankheiten I Bd.

Döring, A. Naturbeobachtungen tierischer, pflanzlicher sowie sonstiger (meteorologischen) Art im sächsischen Niederlande in den Jahren 1901—1906 sowie im sächsischen Erzgebirge in den Jahren 1907—1914 nebst Schlussfolgerungen.

Eckstein, K. Die Schmetterlinge Deutschlands mit besonderer Berücksichtigung ihrer Biologie und wirtschaftlichen Bedeutung 5 Bd. Die Kleinschmetterlinge Dentschlands.

Die Ordnung der nationalen Arbeitgesetz der Ordnung der nationalen Arbeit.

Gr. E.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Iunie 1934.

Dr. Hering:

Wilhelm Roscher und die Forstwissenschaft.

Wilhelm Roscher este unul din economiştii secolului trecut care a pus bazele actualelor principii de politică forestieră aplicată în Germania.

Ernst Pfort:

Die Entwicklung der Kiefernwirtschaft in der Oberförsterei. Schörlaute.

Evoluţia culturei pinului

în Ocolul silvic Schönlaute. (cu urmare).

Acest Ocol se găseşte în Prusia de Vest (Posen). Se studiază istoricul folosinţei proprietăţii prin defrişare şi cultură agricolă, dreptul de a ridica litieră, etc.

La început arboretele de pin au fost tratate în codru grădinărit, apoi s'au aplicat tăerile rase cu regenerări artificiale pe suprafeţe mari ,tăeri rase cu regenerări naturale pe suprafeţe mici şi complectarea regenerării artificiale.

Arboretele sunt foarte sărace în specii, alături de pin mai aflăm anin, mesteacăn, carpen.

Evoluţia culturei silvice s'a făcut treptat.

H. Müller:

Beiträge zur Geschichte des Wildes und der Jagd in Ostpreussen.

Contribuţiuni la studiul istoricului vânatului şi vânătoarei în Prusia de Est.

Acest articol se ocupă cu vânatul mare; arătându-se amenajările de parcuri la diferite proprietăţi, dispoziţiuni de ocrotire şi statistica vânatului şi a încasărilor veniturilor.

Dr. C. G.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

1934, Mai-Iuni.

Hofmann Amerigo, Prof., Ing., Dr.:

Die forstlichen Vegetationsverhältnisse des südöstlichen mediterränen Spanien im Vergleich zu Süditalien und Grichenland.

Condiţiunile de vegetaţie forestieră ale Spaniei mediterane sud-estice în comparaţie cu Italia de Sud şi Grecia.

Studiul de faţă este conceput în spiritul asociaţiei „Silva mediterranea" şi a fost prilejuit de observaţiunile făcute cu ocazia unei călătorii de studii a numitei asociaţiuni. Autorul ajunge la unele concluzii mai mult sau mai puţin generale, cu privire la ţinuturile respective. Forma pădurii este determinată de factorul apă nu numai în ceea ce priveşte caracterul ei general, dar chiar şi în cele mai fine nuanţe ale sale. Apa devine aci factorul minimal în sensul legii lui Liebig. Ea nu trebue însă să fie privită numai sub raportul distribuţiei sale cantitative în lunile principale ale vegetaţiei. O mulţime de alte împrejurări au un rol decisiv asupra pădurii, cum sunt; distribuţia ploilor în lunile de iarnă, umiditatea relativă a aerului şi a solului, variaţia diurnă a temperaturii, formaţiunea de rouă, tăria şi direcţia vânturilor, etc. Tipuri definite de păduri ajunse în stadiul de climax, pe ţinuturi întinse, nu pot fi identificate aici. In acest leagăn al civilizaţiei omeneşti nu au mai putut rămâne păduri virgine. Pentru viitor nu se poate vorbi decât de un climax economic al pădurii, care deşi în multe puncte identic, nu va putea totuşi coincide întru totul cu cel natural.

Cea mai mare parte, în mod exclusiv aproape, a articolului este dedicată studiului comparativ al distribuţiei esenţelor forestiere.

Wicht L. Chr.

Zur Methodik des Durchforstungsversuchs.

Asupra metodei încercărilor de răriturĭ.

Este un extras dintr'o lucrare mai cuprinzătoare asupra aceleiaş teme şi cu acelaş titlu. Se studiază în mod teoretic, sprijnit însă pe exemple practice, toate feţele problemei. O meritoasă lucrare.

Mildbraed J., Prof., Dr.

Botanische Untersuchungen im Tropenwalde in ihrer Bedeutung für die Forstwirtschaft.

Cercetări botanice în pădurea tropicală sub raportul însemnătăţii lor pentru economia forestieră.

Interesantă ca metodă de lucru şi din punctul de vedere al lărgirii perspectivii noastre de a judeca lucrurile.

Jeutsch F., Prof. Dr.

Boden und Wald in warmen Ländern.

Sol şi pădure în ţinuturi calde.

Solul şi acoperişul său vegetal se condiţionează reciproc. Acest lucru este cu deosebire valabil în ţinuturile tropicale şi subtropicale. Despăduririle au drept efect o rapidă sărăcire a solului de bogatele rezerve de humus, care poate merge adesea până la a transforma ţinutul în stepă sau teren degradat.

Cronica forestieră internaţională.

1) Die Forstgesetzgebung Neu-Rumäniens, după lucrarea D-lui Ilie C. Demetrescu: Das Problem der einheitlichen Forstgesetzgebung in Neu-Rumänien, Bukarest 1933. Von Dr. W. Junghans;

2) Die Waldeirtschaft von Trinidad und Tobago. Von Prof., Dr. Ing. Fr. Heske ;

3) Die rumelische Weymuthskiefer, Pinus peuce Gris. Von Zacharias;

4) Bericht über die Entwicklung des Internationalen Verbandes Forstlicher Versuchsanstalten Januar 1933 bis Januar 1934. Von Waltmann.

5) Internationales Landwirtschaftsinstitut — Internationale Rundfrage über die Waldbrände. Von Duschek;

6) Die Forstwirtschaft in Malacca. Von Junghans.

7) Die türkische Zingal A. G. Von Bernhard;

8) Einige Bilder von Pinus silvestris in Urwaldresten der „nördlichen Nadelwaldregion" Schwedens. Von Francke ;

9) Anwendung von Flugzeugen in der Forstwirtschaft. Von Frhr. v. Vietinghoff-Riesch;

10) Arbeitsbericht 1933 der russischen Holzbearbeitung-Industrie;

11) Ersatzbeschaffung für Edel- und Luxushölzer der Weltmarktes aus brasilianischer Waldwirtschaft. Von Freise ;

12) Die neue Regelung der Waldarbeit in Deutschland. Von Mantel.

Bibliografie internaţională.

Scurte referate asupra literaturii forestiere importante din Italia, România şi Rusia.

Ilie C. Dem.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

N E C R O L O G

†

EMIL S. MIHALESCU

Inspector general silvic, pensionar.

In ziua de 28 Iulie 1934 s'a stins din viaţă, după o lungă şi grea suferinţă, Emil S. Mihalescu, membru fondator al societăţii noastre, Progresul Silvic.

Născut la Craiova, la 8 August 1864, şi-a trecut bacalaureatul la Bucureşti în 1883 şi apoi a urmat şcoala de silvicultură din Bucureşti (aşa zisa „şcoala Ministerului"), pe care a absolvit-o la 15 Octombrie 1885. In acelaşi an îşi

începe cariera, pornind dela gradul de guard general, pentru ca la sfârşitul ei să ajungă cele mai înalte grade din corp.

Serviciul l-a părăsit, ca pensionar la 1928. Debutul în serviciul silvic l-a făcut la comisiunile de amenajament cari în acea vreme lucrau intens. După câţiva ani de activitate trece la serviciul domenial din Dobrogea şi apoi şef al ocolului silvic Bobiceşti. Aici a desvoltat o activitate de silvicultor cu care s'a mândrit toată cariera. Plantaţiunile pe cari le-a făcut sunt şi azi un exemplu de muncă şi competinţă. Căci Emil Mihalescu era dintre aceia cari până la sfârşit au ţinut să fie la curent cu progresele şi realizările ştiinţei forestiere. La 1897 părăseşte ocolul şi trece la regiunea Craiova ca subinspector, pentruca, apoi, în 1910 să ia conducerea ca şef şi să o păstreze până în 1922, primăvara.

În felul acesta a activat 25 de ani într'o localitate şi regiune spre care-l atrăgeau amintirile copilăriei şi legăturile familiare.

Intre 1922 şi 1928, anul pensionării, Emil Mihalescu, ca inspector general de control, are sub supravegherea sa direcţiile Craiova, Orşova şi Arad. Activitatea lui însă nu s'a rezumat la pădurile statului; cu aceeaşi grije el s'a ocupat mult timp şi de pădurile Fondaţiei Madona Dudu.

Om de iniţiativă şi cu soluţii pentru chestiunile cele mai diverse, a ţinut totuşi să treacă în viaţă modest. Şi ultimul omagiu adus modestiei a fost dorinţa exprimată de el ca înmormântarea să-i fie cât mai simplă.

A cerut înmormântare simplă. Colegii i-au făcut-o silvicultorească. L-au purtat pe un car tras de 6 boi, acoperit cu scoarţe şi frunziş de arbori, iar la mormântul deschis, un pădurar, în loc de discurs, i-a adus un pumn de ţărână din plantaţiile dela Bobiceşti şi o ramură din stejarii cari i-a sădit el.

Fie-i ţărâna uşoară !

Red.

IOSIF COJOCARU

Inginer şef silvic

Incă un membru al Corpului Silvic în floarea vârstei ne-a părăsit. E Inginer şef silvic I. Cojocaru. Născut în anul 1883 la Cubei, judeţul Cahul. Absolvent al liceului real din Comrat, judeţul Tighina, a făcut studiile superioare la Academia de Agricultură şi Silvicultură Noua Alexandria din Liublin (Polonia).

A fost numit în Serviciul Silvic al Statului rus în anul 1912 şi repartizat la administraţia moşiilor mânăstireşti din Basarabia, unde a îndeplinit până la Unire funcţiunea de ajutor la ocoalele silvice Căpriana, Sadova, jud. Lăpuşna şi Olăneşti, jud. Cetatea-Albă.

In anul 1921 a fost numit în funcţiunea de şef al ocolului silvic Cetatea-Albă, unde a funcţionat până la anul 1925, dar boala contractată în acest timp în lunca mlăştinoasă a Nistrului, agravându-se, a fost nevoit să demisioneze din Serviciul Statului pe motivul sănătăţii zdruncinate.

In anul 1930 a reintrat în serviciu în calitate de ajutor la ocolul silvic Tigheci din judeţul său natal, iar apoi în calitate de şef al acestui ocol.

In iarna anului 1933/934 a fost transferat la Centrala Direcţiei Chişinău.

Pe data de 1 August a. c. s'a dus să petreacă concediul de odihnă la Braşov, însă totuşi fiind suferind s'a decis să fie supus unei operaţii, care se credea la început neînsemnată, însă în ciuda tuturor aşteptărilor operaţia i-a fost fatală.

Defunctul a fost înmormântat la cimitirul creştin-ortodox (român) din Braşov în ziua de 12 August 1934.

Aşa s'a stins o viaţă de muncitor intelectual, sârguitor, blând şi foarte modest. Viaţa nu i-a dat nimic din feeriile fericirei pământeşti, iar moartea subită a încununat şirul de suferinţe, răpindu-l unei familii iubitoare şi lipsite de mijloace de trai.

In faţa mormântului proaspăt ne închinăm memoriei celui decedat, care ne-a fost un bun camarad.

Fie-i ţărâna uşoară !

GR. C.

INFORMAŢIUNI

Domnii membri ai societăţii „Progresul Silvic" şi abonaţii „Revistei Pădurilor" sunt rugaţi a achita cotizaţia şi abonamentul trimiţând suma prin mandat poştal pe numele D-lui Ing. Insp. G-ral D. Grozescu, casierul Soc. „Progresul Silvic" Bd. Take Ionescu 31, Bucureşti III.

Domnii membri cari sunt şi acţionari la Casa de Credit, Economie şi ajutor a Corpului Silvic, pot trimite cupoanele acţiunilor lor, pe cari Societatea le va încasa dela C. E. A. C. S. în contul datoriei ce au.

Prin deciziunea No. 33930/1934 D-l Ing. Insp. Silvic Gh. Petrescu şeful Inspectoratului de Regim silvic Iaşi a fost încadrat pe 1 Noembrie a. c. în serviciul Casei Pădurilor cu atribuţiunea de director al Regionalei silvice Iaşi, în locul D-lui Ing. Insp. silvic N. Gh. Teodorescu, care trece pe aceiaşi zi în locul său, ca şef al Inspectoratului silvic de Regim Iaşi.

Prin deciziunea No. 33930/1934 D-l Ing. Insp. silvic D. Ivancea fostul director al Regionalei Constanţa a fost încadrat pe 1 Noembrie a. c. în serviciul Direcţiei Regimului Silvic.

In postul de director al Regionalei silvice Constanţa a fost transferat D-l Ing. Insp. G-ral Gh. Luţescu din centrala Direcţiei Craiova.

Prin deciziunea No. 34612/934 s'a reînfiinţat pe 1 Noembrie a. c. Direcţia Regională silvică Cernăuţi cuprinzând următoarele ocoale silvice: Cernăuţi, Putila (reînfiinţat), Clişcăuţi, Colencăuţi, Briceni, Ianăuţi, Ocniţa, Dorohoi şi Adâncata. Director a fost numit D-l Consilier silvic M. Boldur, şeful inspectoratului silvic de Regim Cernăuţi.

Prin decizia No. 33.930/934 D-l Ing. Insp. G-ral Ştefan Constantinescu, şeful inspectoratului de Regim Chişinău, a fost încadrat pe ziua de 1 Noembrie ca director al Regionale silvice Chişinău în locul D-lui Ing. subinsp. silvic C. Alboteanu, a cărei delegaţie provizorie încetează pe aceiaşi dată.

Pe bază de cerere D-l Ing. subinsp. silvic Victor Mironescu şeful Ocolului Slatina a fost transferat în centrala Dir. Piteşti iar în locul său tot după cerere, ca şef al Oc. Slatina a fost transferat inginerul silvic I. Grecu dela Direcţia Piteşti.

S'au licenţiat din serviciu următorii ingineri angajaţi diurnişti:

pe data de 20.IX. D-l Ing. şef silvic Horia Grecu din centrala Casei Păd.

pe data de 10.X.934 D-l Ing. silvic Georgescu Alex., fost la Dir. Constanţa depozitul Ismail.

pe data de 10.XI.934 D-l Ing. silvic Ionescu Virgil fost la Dir. Craiova.

Au fost mutaţi la cerere şi după nevoia serviciului următorii ingineri silvici diurnişti:

Ing. Lurtz Heinrich pe 1.XI.934 dela Oc. Căscioarele la Oc. Călăraşi.

Ing. Ţocu Mişu pe 10.XI.934 dela Dir. Piteşti la Oc. R. Sărat.

Ing. Zamfir Const. pe 15.XI.934 dela Centrul Ierbuş la Oc. Mărgineni.

Ing. Koneczny Artur pe 10.X.934 dela Centrul Ierbuş la fabrica Arnota.

Au fost suspendaţi din serviciu pe baza intervenţiei procurorului de Alba ing. subinsp. silvic Felix Seemayer insp. de control dela Dir. Sebeş şi Ing şef. Reh Eugen, şeful Oc. Cugir, în vederea cercetării unor nereguli în gestiunea acestui ocol.

Reşedinţa Direcţiei Regionale silvice Orşova a fost mutată pe 1 Noembrie a. c. în oraşul Lugoj iar într'unul din imobilele din oraşul Orşova a fost mutată reşedinţa Ocolului Silvic Ogradina. Jr. Nr. 33966/934.

D-l Ing. şef Nonuţa Gh. a fost transferat pe data de 1 Oct. 1934, dela Bacău în Centrala C. A. P. S., ca secretar al Comitetului de Direcţie. Jr. No. 29910 din 1934.

D-l Ing. silvic I. Popescu-Zeletin a fost trimis în străinătate pentru studii, pe timp de 2 ani, cu începere dela 1 Oct. 1934. Dec. Min. No. 28381/934.

D-l Ing. şef Ştefan Teodorescu, fost director al Şcoalei de brigadieri silvici din Brăneşti, a fost transferat în Centrala C. A. P. S., Direcţia Comercială, ca referent, pe data de 1 Nov. 1934. Jr Nr. 34360/934.

D-l Ing. şef Nistorică Iosif a fost transferat pe data de 1 Oct. 1934, dela Direcţia silvică Cluj, la Regimul silvic Jr. No. 21699/934.

D-l Ing. Insp. silvic Pukşa Andrei a fost transferat pe data de 1 Nov. 1934, dela Cluj la Direcţia silvică Constanţa. Jr. No. 33540/934.

D-l Ing. silvic diurnist Kurt Leutschaft din serviciul Dir. regionale Sebeş, a fost licenţiat din serviciu pe data de 15 Nov., pentru insultă adusă ţării şi corpului silvic prin teza sa de doctorat.

Prin decizia ministerială No. 35190 din 1934 s'au anulat pe data de 1 Nov. 1934, numirile următorilor funcţionari, cari nu au avut numirea făcută cu respectarea tuturor condiţiunilor prevăzute de statut: Bercuş Const., Popa Aurel, Vintilescu Rom., Stavila Marieta şi Sima Petre din Centrala C. A. P. S.; Dumitrescu Emanoil dela Direcţia Bucureşti, Brânescu M. Ioan dela Dir. Constanţa; Panaitescu Mircea şi Teodorescu D. J. dela Direcţia Piteşti; Sâiu D. N. dela Dir. Lugoj; Dopan Dicu Elisab. dela Dir. Sebeş; Tătar Cornelia dela Dir. Arad; Iordache N. dela Dir. Iaşi, precum şi Conductorul silvic Zegora Şt. de la Dir. Cluj, care nu a avut cetăţenia la data numirii.

Au fost licenţiaţi din serviciu pe data de 1 Dec. 1934, următorii funcţionari nedefinitivaţi încă în funcţiune: Roman Traian, casier la Dir. Cluj; Olimpiu Chendi, casier la Dir. Lugoj; Ersilia Roşca, dactil. în centrala C. A. P. S.; Elena Briff, dactil. Dir. Buc.; Chirilă Eugenia, dactil. Centrală; Manicatide Florea, impiegat, Dir. Buc.; Scnlosser D-tru, impiegat, Dir. Lugoj; Rădulescu Nic., topograf, centrală şi Leonte Marin Niţă, casier la ocolul Mărgineni.

Prin Decizia Ministerială Jurn. No. 12030 şi No. 12717/1934, Ministerul a-

probă deschiderea vânatului de epuri şi potârnichi în anul curent pe toată ţara pe ziua de Duminică 14 Octombrie, — afară de terenurile pentru care sunt restricţiuni speciale.

Prin Decizia Ministerială Jurn. No. 13970/934 s'a interzis vânătoarea epurilor şi potârnichilor, până la 1 Nov. 1935, pe terenul com. Nerău şi Saravale din jud. Timiş.

Prin Decizia Ministerială Jurn. No. 212799/934, s'a interzis vânătoarea tuturor speciilor de vânat util până la 1 Nov. 1936 pe terenul com. Pocreaca jud. Vaslui. Instrumentarea cazurilor de nerespectare a acestei restricţiuni poate fi făcută şi de personalul de pază recunoscut al Domeniului Coroanei Dobrovăţ.

Prin Decizia Ministerială Jurn. No. 13971/934, s'a interzis vânătoarea tuturor speciilor de vânat util, până la 1 Noembrie 1936, pe terenul comunei Conduratu jud. Prahova.

Prin Decizia Ministerială Jurn. No. 11688/934, se revine asupra Deciziei Ministerială Jurn. No. 9755/933 prin care s'a oprit vânătoarea tuturor speciilor pe terenurile: Balc şi Saldabagiu de Borcău.

Prin Decizia Ministerială Jurn. No. 9368/934, se revine asupra Dec. Min. No. 5737/934, privind oprirea vânătoarei epurilor pe terenul Ciacova.

Prin Decizia Ministerială Jurn. No. 11592/934 se opreşte vânătoarea tuturor speciilor de vânat pe întreg teritoriul Comunei Tohanul Vechi Judeţul Braşov până la arndarea acestor terenuri cu formele legale.

Prin Decizia Ministerială Jurn. No. 11570/94 se revine asupra Dec. Min. No. 13095 din 1933, prin care s'a oprit vânătoarea epurilor pe terenul Com. Străjeşti, deschizându-se vânătoarea epurilor pe data de 15 Nov. a. c.

Prin Decizia Ministerială Jurn. No. 11779/934 se opreşte vânătoarea fazanilor pe întreg jud. Severin pe termen de un an, dela 15 Oct. 1934—15 Octombrie 1935.

Prin Decizia Ministerială Jurn. No. 11330/934, se menţine restricţia vânătoarei de epuri până la 31 Dec. 1934, pe terenurile: Janca-Suceava şi ½ din Sft. Ilie şi se revine asupra restricţiunii pentru terenurile: Suceava, afară de Janca, ½ Sf. Ilie, Pătruţi, Liteni, Nedeşti, Ipoteşti, Lipoveni, Dărmăneşti şi Botuşana din jud. Suceava.

Prin Dec. Min. No. 12236/1934 se opreşte vânătoarea tuturor speciilor de vânat pe terenurile comunelor: Farcaşa şi Madei din judeţul Neamţ pe 2 ani, dela 15 Octombrie 1934—15 Octombrie 1936.

Prin Dec. Min. No. 2316/1934, se opreşte vânătoarea tuturor speciilor de teritoriul comunelor: Fâlfacii şi Cochineşti din judeţul Argeş, dela 15 Ianuarie—15 Octombrie 1935.

Prin Dec. Min. No. 9936/1934, se opreşte vânătoarea: vidrelor, jderilor şi norniţelor (nurce) în întreaga Bucovină pe timp de un an dela 15 Octombrie 1934—15 Octombrie 1935, precum şi întrebuinţarea otravei (stricninei) pentru orice animale, afară de câinii vagabonzi şi lupi şi aceasta numai pe baza unei autorizaţii speciale eliberate de Inspectoratul Reg. a IX-a de vânătoare.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

SOC. „PROGRESUL SILVIC“

La telegrama de felicitare cu prilejul zilei onomastice adresate de societatea „Progresul Silvic“, M. S. Marelui Voevod de Alba Iulia, s'a primit următorul răspuns :

„M. S. Marele Voevod de Alba Iulia a primit bunele Dv. urări şi m'a însărcinat să vă transmit caldele sale mulţumiri.

D. O.

Adjutant al M. S. Regelui, *Colonel Grigorescu Traian.*

PROCES-VERBAL No. 32

Şedinţa din 27 Iunie 1934

Sedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia D-lui *Petre Ioan,* vice preşedinte, prezenţi fiind D-nii: *N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, D. Drâmbă, M. P. Florescu, V. Priboianu, St. Rodoteatu, M. St. Suhăţeanu, Eug. Vâlceanu.*

Ce citeşte procesul verbal al şedinţei din 20 Iunie ct. şi se aprobă.

Inainte de a se trece la ordinea de zi, după propunerea D-lor P. Ioan şi M. Suhăţeanu, Consiliul aprobă a se pune la ordinea de zi a şedinţei viitoare :

1. Chestiunile în discuţie la Comisia convocată de Minister.
2. Primirea studenţilor polonezi de la Politecnica din Varşovia, Secţia silvică.
3. Măsuri de luat pentru executarea dispoziţiunilor din testamentul Moşandrei.
4. Silvicultura în Bucovina şi situaţia inginerilor silvici de la Fondul Bisericesc.

Se ia în discuţie ordinea de zi :

La punctul 1: *Cărţi de membru,* Consiliul hotărăşte ca o comisie formată din birou şi D-nii D. Drâmbă şi M. Suhăţeanu să ia măsuri pentru a se confecţiona cartea de membru şi a se face propuneri cu privire la insignă.

La punctul 2: *Rezultatul moţiunei adunării generale.*

Consiliul după propunerea făcută de D-l P. Ioan, hotărăşte ca această chestiune să fie adusă din nou la ordinea de zi, după ce se vor cunoaşte măsurile luate de comisia ce lucrează actualmente la alcătuirea normelor de aplicare a legii modificatoare a administraţiei pădurilor.

La punctul 3: *Vacanţa de vară a Consiliului.* Consiliul decide: Chestiunile ordinare se vor amâna până la Septembrie a. c. iar cele urgente şi extraordinare se vor aduce imediat în desbaterea Consiliului, care va fi convocat special în acest scop.

Se deleagă Comitetul să rezolve chestiunile curente.

La punctul 4: *Diverse.*

a) Se admite înscrierea pe ziua de 1 Ianuarie 1934 ca membru activ în Societate a D-lui Ing. Vlad Baranovschi.

b) Se citeşte telegrama Asociaţiei inginerilor silvici de la Fondul Bisericesc din Bucovina, care anunţă proclamarea ca Preşedinte de onoare al Asociaţiei pe D-l Prof. Dr. M. Drăcea, preşedintele Societăţii „Progresul Silvic". Consiliul ia act mulţumindu-le în scris.

c) Se citeşte întâmpinarea D-lui D. I. Ciurileanu. Consiliul se menţine la hotărârea din şedinţa anterioară, rugând pe colegul Ciurileanu să prezinte toate actele necesare susţinerii intervenţiunei la forurile în drept. Chestiunea se lasă în seama Comitetului care va alcătui împreună cu D-l Ciurileanu, un memoriu ce va fi supus printr'o delegaţie organelor în drept a decide.

d) Consiliul se asociază la mulţumirile aduse de D-l Vicepreşedinte P. Ioan pentru frumoasa conferinţă ţinută de D-l D. Drâmbă la Societatea Regală de Geografie în prezenţa M. S. Regelui.

e) Consiliul deleagă pe D-l D. Drâmbă să participe la cinquantenarul Şcoalei Silvice din Barres (Franţa), în care scop i se aprobă suma de Lei: 10.000 (zece mii) de la fondul de propagandă.

Şedinţa se ridică la orele 23.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*

Secretar General, (ss) *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 33

Şedinţa din 13 Iulie 1934

Prezenţi D-nii: *C. M. Bunescu, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, M.. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu.*

Şedinţa se deschide la orele 18, sub preşedinţia D-lui *M. Drăcea*, preşedinte.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei trecute şi se aprobă.

D-l Preşedinte M. Drăcea aduce la cunoştinţa Consiliului că starea sănătăţii D-lui Prof. P. Antonescu este aproape restabilită, după o destul de serioasă boală. Consiliul hotărăşte a se trimite D-lui Prof. Antonescu urări de grabnică şi completă însănătoşire.

Se intră în ordinea de zi.

I. *Chestiunile discutate de Comisia convocată de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.*

Se citeşte comunicarea D-lui C. P. Georgescu în această chestiune în care cere următoarele lămuriri :

1) Dacă Soc. Progresul Silvic a fost sau nu invitată să participe prin reprezentanţii ei la lucrările comisiunei instituită de D-l Subsecretar de Stat Manolescu-Strunga în Iunie a. c. cu membrii ai Corpului silvic pentru a discuta chestiuni în legătură cu politica forestieră a ţărei şi politica lemnului.

2) In caz când deşi n'a fost invitată formal, totuşi a fost reprezentata prin membrii ei din acea comisiune, dece Consiliul de Ad-ţie al Societăţii n'a fost ţinut la curent asupra celor discutate pentru ca să-şi poată spune cuvântul ei la timp ?

3) Care a fost cuprinsul lucrărilor acestei Comisiuni şi cari au fost soluţiile date ?

4) Cari au fost aprecierile jignitoare la adresa Corpului silvic şi în ce mod au fost apărate de cei prezenţi ?

După discuţiuni, la cari iau parte D-nii: M. Drăcea, M. St. Suhăţeanu, P. Ioan, V. Stinghe, C. P. Georgescu, A. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu şi după propunerea D-lui D. Grozescu, D-l Preşedinte M. Drăcea face o expunere amplă asupra celor discutate de Comisiune şi anume :

1) *Unificarea administraţiei silvice* rămânându-se în general la punctul de vedere al Societăţii.

2) *Exploatarea şi valorificarea pădurilor statului* rămânându-se pe liniile fundamentale ale Moţiunii adunării generale din Mai 1934 care a servit de bază discuţiunilor.

a) regie până la marginea pădurii ca regulă, iar dincolo de pădure numai acolo unde interesele reale ale statului o cer.

b) Câteva posturi avansate de comercializare.

c) Alte fabrici nu, cele existente să fie văzute dacă rentează.

d) Statul să fie aprovizionat cu lemne din pădurile sale pentru autorităţi.

3) *Creiarea de noi islazuri.* In această chestiune Comisiunea a fost categoric împotriva şi a arătat că centrul de gravitate al problemei este ameliorarea islazurilor existente. A opinat pentru o uşoară lărgire a instrucţiunilor Legii din 1933.

D-l M. Suhăţeanu nu se împacă cu avizul Comisiunei în chestia pantei de 10 şi distanţa de 6 km.

D-l Andrei Ionescu e de părere că Societatea trebue să-şi spună net părerea cu privire la legea din 1933, care e un pericol pentru păduri şi economia naţională, deoarece deschide portiţe pentru cedare de noui islazuri din păduri.

D-l M. Drăcea propune ca întrucât problema e de o așa de mare importanță, să se pună chestiunea islazurilor și pășunatului în păduri la prima adunare generală cu toată documentarea acestei chestiuni.

D-l D. Grozescu arată că chestiunea este studiată, elemente sunt suficiente, iar Societatea să-și spună hotărît cuvântul în legătură cu noua lege pentru simplificarea serviciilor publice și pentru luarea unor măsuri economice și financiare urgente.

Se hotărăște ca o comisie formată din D-nii: D. Grozescu, M. St. Suhăteanu, Gh. Năstăsescu și A. Ionescu să redacteze un memoriu bazat pe moțiunile Societății și Consiliului Sup. silvic, pe care să-l prezinte forurilor în drept.

D-l M. Drăcea continuă cu expunerea chestiunilor discutate de comisiune.

4) Lemne la săteni.

5) Colaborarea organelor silvice din județ cu Prefectul.

6 Terenul de hrană al personalului inferior și șefilor de ocoale.

7) Chestiunea regulamentului C. A. P. S.

D-l P. Ioan asupra expunerii D-lui M. Drăcea și discuțiunilor urmate își rezervă dreptul ca într'o ședință viitoare să ceară punerea chestiunei la ordinea zilei când D-sa va aduce preciziuni la comunicarea D-lui C. P. Georgescu.

II. *Chestiunea primirii profesorilor și studenților polonezi.*

D-l M. Drăcea dă relațiuni asupra primirii lor.

D-l M. St. Suhăteanu care a cerut punerea la ordinea de zi a chestiunei fiind eșit din ședință, se amână chestiunea pentru o altă ședință dacă propunătorul o va menține.

Se ia act cu satisfacție de scrisoarea primită de D-l Președinte al Societății de la D-l Prof. V. Jedlinschi, conducătorul excursioniștilor. Se va publica în Revista Pădurilor.

III. *Bursa Moșandrei*

Se dau relațiuni de D-nii M. Drăcea și V. Stinghe.

Consiliul, având în vedere că fondul pentru bursă e suficient ca să se poată intra în aplicarea testamentului, dispune să se ție concursul arătat prin testament și în acest scop fixează ca cel mai târziu până la 1 Octombrie a. c. să se întocmească regulamentul de aplicarea dispozițiunilor statutare și condițiunile de ținerea concursului, după care să se dea publicității condițiunile de participare la concurs.

IV. *Asociația de presă agrară.*

Se convine la statute dacă se zice „Asociația Presei Agricole Silvice și Veterinare din România". D-l Secretar general Andrei Ionescu fiind însărcinat să aducă la cunoștință propunerile de modificare la proectul prezentat.

V. *Chestia Techirghiol.*

1. Consiliul hotărăște să se aducă mulțumiri D-lui Ministru V. Sassu și D-lui senator C. Alimănișteanu, pentru atitudinea arătată în chestiunea achiziționării terenului și pavilionului de la Techirghiol.

2. D-nii M. Drăcea, D. Grozescu și Andrei Ionescu sunt autorizați să ia în primire și să perfecteze actele.

VI. D-l D. Grozescu propune virimente la buget, care se aprobă cu cheltuelile făcute peste prevederile bugetare.

VII. In chestia D-lui D. Ciurileanu, D-l Preşedinte va prezenta adresa de intervenţie D-lui Ministru V. Sassu.

Şedinţa se ridică la orele 23.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*

Secretar General, (ss) *Andrei Ionescu*

PROCES-VERBAL No. 34
Şedinţa din 19 Septembrie 1934

Membri prezenţi D-nii: *C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, M. Lazăr, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, D. A. Sburlan şi Eug. Vâlceanu.*

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *M. Drăcea*, preşedinte.

D-l Preşedinte propune un minut de tăcere pentru cinstirea memoriei camarazilor Vlad. Lacinschi, Em. Mihalescu, I. Bonea şi Ioanovici, morţi în timpul vacanţei. Societatea Progresul Silvic le păstrează vie memoria pentru munca depusă în serviciul pădurilor ţării.

D-l Preşedinte aduce la cunoştinţa Consiliului moartea Profesorului I. P. Jedlinschi, Decanul Facultăţii Forestiere de la Inalta Şcoală pentru cultura solului din Varşovia, strălucitul profesor de amenajament al Facultăţii.

Corpul silvic al ţării poartă savantului dispărut o amintire neştearsă de vizita recent făcută la noi, însoţit de studenţii forestieri ai Facultăţii, iar ştiinţa silvică românească vede în prematura moarte a eminentului cercetător ce era Prof. Jedlinschi, o pieredere ireparabilă pentru ştiinţa silvică universală.

Consiliul păstrează un minut de tăcere pioasă în memoria ilustrului profesor şi hătărăşte să se trimeată o scrisoare de condoleanţe soţiei defunctului care l'a însoţit în vizita ce ne-a făcut în Iunie trecut.

D-l Horia Lazăr mulţumeşte Societăţii pentru căldurosul şi colegialul său gest punându-i la dispoziţie gratuit sala de festivităţi pentru celebrarea nunţei fiicei sale în seara de 16 Septembrie crt.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei trecute.

D-l P. Ioan cere să se complecteze procesul verbal cu arătarea pe scurt a celor cuprinse în comunicarea D-lui C. P. Georgescu.

In chestiunea Bursei Moşandrei. D-sa arată că a citit o notiţă în Universul prin care se atacă Societatea pentru faptul că nu s'a ţinut examenul de bursă. Crede că este necesar să se dea un comunicat ca răspuns la notiţia din „Universul".

După ce iau cuvântul în această chestiune D-nii: C. P. Georgescu şi D. Grozescu. D-l Preşedinte dă relaţiuni în sensul că în şedinţa din 13 Iulie a. c. s'a hotărît că fondul pentru bursă e suficient ca să se poată intra în aplicarea testamentului în care scop dispune să se ţină concursul în condiţiunile testamentare şi în acest scop fixează ca cel mai târziu până la 1 Octombrie a. c. să

se întocmească regulamentul, după care să se dea publicităţii condiţiunile de participare la concurs, fără de care nu se poate grăbi concursul.

D-nii: Preşedinte M. Drăcea, Secretar General A. Ionescu şi casier D. Grozescu, dau relaţiuni în legătură cu pavilionul, terenul şi atenansele achiziţionate în vara aceasta la Techirghiol de la Ministerul de Agric. şi Domenii.

D-l P. Ioan cere să se pună la ordinea de zi chestiunea programului de lucru necesitat de această achiziţiune.

D-l Preşedinte arată că s'a făcut intervenţie în chestiunea D-lui D. Ciurileanu şi se pare că demersul va fi cu succes.

D-l D. I. Ciurileanu mulţumeşte.

D-l Preşedinte dă relaţiuni cu privire la ultimele demersuri făcute în chestiunea încadrării în buget a celor 39 ingineri diurnişti din C. A. P. S. Chestiunea este aproape tranşată Societatea făcându-şi toată datoria.

Restul de 77 ingineri ce vor rămâne mai departe ca diurnişti se vor menţine şi după 1 Octombrie a. c. în serviciul ad-ţiei pădurilor statului cu tot preavizul dat de licenţiere după 1 Octombrie a. c.

D-l St. Rodoteatu cere să se intervină şi pentru camarazii cari acum sunt socotiţi ca ilegal numiţi în înţelesul decretului lege recent.

D-nii: C. M. Bunescu şi Andrei Ionescu dau relaţiuni, în sensul că numărul celor socotiţi ilegal numiţi s'a redus la 6 din 126.

Se hotărăşte ca D-nii: C. M. Bunescu, St. Rodoteatu şi A. Ionescu să ţină Societatea îndeaproape legătură cu această chestiune şi să o studieze.

D-l D. Drâmbă prezintă Consiliului pe D-l Jean Venet, inginer silvic francez aflat în excursiune de studii în ţara noastră.

D-l Preşedinte M. Drăcea urează bun venit D-lui Ing. Jean Venet. Consiliul se simte onorat de vizita ce se face Societăţii de un tânăr reprezentant al Corpului forestier francez.

D-l Jean Venet mulţumeşte forestierilor români pentru primirea făcută şi Consiliului.

Se intră în ordinea de zi.

1. D-l Andrei Ionescu arată că s'au adunat elementele necesare pentru memoriul în chestiunea islazurilor comunale. Propune ca Societatea să ia iniţiativa unei anchete documentare în chestiunea islazurilor din păduri în acord cu organele de anchetă care să servească de bază unei lucrări documentare cu privire la aplicarea reformei agrare în ce priveşte creiarea de islazuri comunale din păduri şi rezultatele dezastruoase pentru economia naţională date de aceste islazuri. Propune colaborarea şi a organelor noastre agrare la anchetă.

După ample discuţiuni la cari iau parte D-nii: M. Drăcea, Horia Lazăr, C. P. Georgescu, P. Ioan, C. Emanoil şi M. P. Florescu, se aprobă soluţia următoare: Se ia act de propunerea D-lui Andrei Ionescu pe care o găseşte motivată faţă de nouile pericole ce ameninţă pădurile ţării şi însărcinează pe D-nii: A. Ionescu şi D. Grozescu ca urgent să prezinte Consiliului elementele precise ale viitoarei anchete, folosindu-se de elementele din statistica începută de Direcţia Regimului silvic.

2. Asupra cererii colegilor din Direcţia Bacău cari arată că n'au primit salariul pe ultimele trei luni şi cer intervenţia Societăţii ca să se ia măsuri, Con-

siliul, apreciind nevoile colegilor în suferinţă, deleagă pe D-l C. M. Bunescu, ca să studieze chestiunea şi în şedinţa viitoare să arate situaţia actuală a plăţii salariilor inginerilor din Direcţia Bacău.

3. In chestiunea secţiei silvice în comisia economică a Micei Înţelegeri, după discuţiuni la cari iau parte D-nii: D. Grozescu şi P. Ioan, chestiunea rămâne în continuare pentru şedinţa viitoare când se va pune referatul în cauză la dispoziţia membrilor pentru a fi studiat.

4. In chestiunea delegaţiei la sesiunea anuală a Comitetului permanent al carbonului carburant de la Paris, după discuţiunile urmate, se hotărăşte să se dea delegaţia D-lui N. Nedelcovici să reprezinte Societatea la lucrările Comitetului ce vor avea loc la Paris la 27—30 Septembrie crt. şi se aprobă 7000 (şapte mii) lei cheltueli de drum.

Orele fiind înaintate celelalte chestiuni se amână pentru şedinţa viitoare.

Şedinţa se ridică la orele 24.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea*

Secretar General, (ss) *Andrei Ionescu*

PROCES VERBAL No. 35

Şedinţa din 26 Septembrie 1934

Prezenţi D-nii: *C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. C. Emanoil, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, At. Nedelcovici, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu.*

Şedinţa se deschide la orele 21 sub preşedinţia D-lui *M. Drăcea*, preşedinte.

Se citesc procesele verbale din 13 Iulie şi 19 Septembrie ct., şi se aprobă.

La sumarul şedinţei precedente iau cuvântul D-nii: D. Drâmbă care face propuneera ca bursa Moşandrei să se acorde cu începere chiar din toamna aceasta, M. Drăcea, Gh. Năstăsescu şi A. Ionescu. După discuţiunile urmate în chestiunea bursei, se hotărăşte să se reconstitue comisia pentru redactarea Regulamentului bursei Fondului Moşandrei, compusă din D-nii: M. Drăcea, D. Drâmbă, Gh. Năstăsescu, V. Stinghe. Comisia va fi convocată de Secretariatul General şi va depune regulamentul pentru luarea lui în discuţiune de Consiliu la şedinţa de Miercuri 3 Oct.

In chestiunea salariilor colegilor din Direcţia Bacău D-l C. Bunescu arată că s'au achitat lefurile restante, adevărat însă cu întârzierea arătată de colegi. Se va comunica rezultatul.

Se intră în ordinea de zi:

1. Chestiunea înfiinţărei unei secţiuni silvice în Consiliul economic al Micei Înţelegeri la sesizarea Uniunei Forestierilor cehoslovaci.

D-l Andrei Ionescu dă relaţiuni asupra referatului făcut în această chestiune de D-l Ing. V. Sabău. După discuţiunile urmate se hotărăşte ca să se intre în legătură cu cei în drept şi să se facă demersurile necesare în această

chestiune de o deosbită importanţă pentru politica forestieră. Referatul să se publice în Revista Pădurilor.

2. *Premiile Societăţii.*

D-l Secretar General arată puţinul interes pe care colegii l-au arătat pentru premiile de lucrări şi propagandă instituite de Societate. Până în prezent s'au primit memorii pentru concurare la premii pentru serbarea sădirii arborilor dela D-nii: Ingineri Gh. Oprişan, N. Caliniuc, Iosif Vasilescu, N. Capitan şi Ştefan Rubţov.

Se hotărăşte ca pentru categoria de premii „Sădirea arborilor" să nu se mai primească noui lucrări, termenul trimiterii lor fiind expirat dela 15 Iunie a. c. Pentru premierea colegilor concurenţi se hotărăşte ca o comisie formată din D-nii G. Năstăsescu, V. Stinghe, M. Drăcea şi M Rădulescu şi Şeful Serviciului de Plantaţii al Direcţiei din care face parte candidatul, să examineze memoriile şi piesele anexe, să verifice la faţa locului lucrările arătate ca efectuate, după care să facă propunerile de premiere în conformitate cu condiţiunile publicate. Sistemul de lucru se lasă la latitudinea Comisiei.

Prin Revista Pădurilor se va exprima regretul Societăţii că un capitol aşa de important în viaţa Societăţii noastre nu a trezit mai multă râvnă profesională, neprezentându-se până în prezent nici o lucrare spre premiere din cele dela punctul 1 din programul de premii al Societăţii.

Asupra concursului pentru cea mai bună antologie silvică se hotărăşte ca D-nii M. Drăcea, M. Suhăţeanu şi D. Ciurileanu să precizeze obiectul premiului.

Cereri de ajutorare, subvenţii, sală.

Se aprobă Societăţii „Dor de ducă" sala pentru matineuri la 25 Noemvrie şi 9 Decemvrie cu preţul de lei 3.000 (trei mii) de fiecare matineu.

Nu se aprobă, din lipsă de fonduri, cererile D-lui Inginer Gr. Vasilescu, de a i se acorda un ajutor. Se aprobă ca studentul W. Kerschnig să locuiască gratuit în cămin în limita locurilor disponibile.

Se aprobă Societăţii de vânătoare „Codrul" a elevilor ingineri silvici suma de 3.000 (trei mii) lei ca subvenţie pe anul curent pentru scopurile sale.

Se aprobă studentului G. V. Stăncescu un ajutor de 1.500 una mie cinci sute) lei pentru taxe şcolare.

Asupra cererii Comitetului Monumentului Eroilor din Govora D-l casier va referi în şedinţa următoare.

Se aprobă cumpărarea a 50 de exemplare din Revista „Satul" No. dedicat muncei naţionale.

Se aprobă 2.500 (două mii cinci sute) lei D-lui Inginer M. Emilian ca ajutor.

4. *Chestiunea intervenţiei D-lui M. P. Florescu* pentru eventuala concesionare a pădurilor Statului se amână a se discuta într'o şedinţă viitoare, când va fi prezent şi D-sa.

5. Se aprobă, după cererea C. A. P. S., plata cotei de 820 lei pentru instalarea unui ceas de control al Cassei de bani

6. Se aprobă admiterea în sociotate pe ziua de 1 Ianuarie 1934 a D-lor Ingineri Mircea Balacciu şi I. Jangoci în condiţiunile statutare.

7. Se ratifică de consiliu următoarele măsuri şi acte făcute de Preşedinte şi Secretar General în timpul vacanţei.

a) Aprobarea sălii gratuit cu cheltueli de regie pentru Congresul Asociaţiei Generale a Brigadierilor şi pădurarilor în zilele de 7 şi 8 Septemvrie a. c. şi delegaţia dată D-lui Secretar General Andrei Ionescu pentru a reprezenta la Congres Societatea „Progresul Silvic".

b) Idem pentru Congresul Societăţii „Silvicultorul" ţinut în zilele de 14 şi 15 Septemvrie a. c.

c) Aprobarea sălii de festivităţi Uniunii Camerelor Agricole pentru 3 şi 4 August a. c. cu 2.000 lei de şedinţă.

d) Aprobarea sălii de festivităţi pentru celebrarea căsătoriei fiicei colegului Inginer Silvic Horia Lazăr cu plata cheltuelilor de regie 500 lei.

Diverse.

Şcoala de silvicultură din Barres-Franţa mulţumeşte pentru participarea Societăţii la cincantenarul şcolii prin D-l Inspector General D. Drâmbă şi felicită Societatea pentru reprezentantul trimis. Consiliul ia act cu satisfacţie şi mulţumeşte D-lui Drâmbă. Scrisoarea se va publica în revistă împreună cu adresa făcută de societate.

D-l I. Riha mulţumeşte pentru proclamarea sa ca membru de onoare al Societăţii.

Se respinge cererea D-lui Ion Guriţă de a i se închiria bufetul.

Se aprobă cererea Ocolului Silvic Băbeni de a acorda gratuit camera locuită de pădurarul M. Ciupea la Vila Sylva din Govora.

D-l Rodoteatu dă relaţii în cazul D-lui Inginer Ed. Grum. Consiliul ia act şi roagă pe D-l Rodoteatu să facă adresa de intervenţie la Casa Pensiilor, iar pe D-l Andrei Ionescu să susţie cazul.

Şedinţa se ridică la orele 11,30 noaptea.

Preşedinte,
(ss) *M. Drăcea.*

Secretar General,
(ss) *Andrei Ionescu*

PROCES VERBAL No. 36

Şedinţa din 3 Octombrie 1934

Membri prezenţi D-nii: *C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. Drăcea, D. Drâmbă, C Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Stinghe şi D. A. Sburlan.*

Şedinţa se deschide la orele 21,30 sub preşedinţia D-lui *M. D. Drăcea*, preşedinte.

D-l C. P. Georgescu dă relaţiuni asupra depozitului pe care-l are Societatea la Banca Poporului.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei din 26 Septembrie ct. şi se aprobă.

Se hotărăşte ca şedinţele viitoare ale Consiliului de administraţie să se ţină Joi orele 18.

Se aprobă Comitetului pentru ridicarea monumentului eroilor la Govora o subscripţie de 5000 (cinci mii) lei.

Se intră în ordinea de zi:

1. *Chestiunea Fondului Moşandrei.* D-l Secretar General dă citire proectului de regulament întocmit, potrivit însărcinărei date, de comisia respectivă în chestiunea aplicărei statutului Fondului Moşandrei. După discuţiunile urmate la care au luat parte D-nii: P. Ioan, V. N. Stinghe, D. Grozescu, Regulamentul se aprobă cu majoritate de voturi fără nici o modificare şi se hotărăşte să se convoace Comitetul pentru administrarea Fondului pentru Luni 8 Octombrie crt., la orele 17. Se va comunica şi Şcoalei Politechnice statutul Fondului.

Se interverteşte ordinea de zi şi se ia în discuţiune punctul: *Diverse.*

a) Nu se aprobă cererea D-lui N. Nedelcovici de a se acorda 4000 lei subvenţie la Biroul Carbonului Carburant din Paris şi 3000 lei cheltueli pentru d-sa cu ocazia pregătirilor pentru plecarea d-sale în streinătate la Congresul carbon carburant, unde fusese delegat dar nu s'a putut duce din lipsa autorizaţiunilor autorităţilor noastre.

b) Cu unanimitate se respinge demisiunea din Consiliul de ad-ţie a D-lui Prof. P. Antonescu, după propunerea D-lui preşedinte, amintindu-i-se că D-sa este ales pe viaţă membru în Consiliu.

c) Se aprobă D-lui Ing. I. Popescu-Zeletin un ajutor de 10.000 (zece mii) lei pentru studii în streinătate.

d) Se respinge cererea D-lui V. Galuşinschi, elev la Brăneşti, de a i se acorda un ajutor.

e) La invitaţia A. G. I. R. pentru congresul de la Galaţi, se deleagă D-l Preşedinte Prof. M. Drăcea să reprezinte Societatea.

f) Se aprobă găzduirea gratuită în căminul Societăţii a studenţilor streini în misiune de studii la noi.

g) Nu se aprobă cererea D-lui V Velescu de a fi admis în căminul Societăţii, fiind împotriva dispoziţiunilor regulamentului.

h) Asupra situaţiei D-lui Ing. C. Ceauşu, se hotărăşte evacuarea sa imediată din cămin şi urmărirea pentru plata datoriei rezultată din neplata camerii, şi care datorie se ridică la suma de 31.440 lei, până în ziua de 30 Sept. a. c.

i) Se aprobă o subvenţie de 5000 lei pentru Secţia V: A. G. I. R., Ape şi Păduri, cheltueli pentru lucrările congresului de la Galaţi.

j) Nu se aprobă cererea Mariei Preda de a se închiria bufetul.

Şedinţa se ridică la orele 11,45.

Preşedinte,
(ss) *M. Drăcea.*

Secretar General,
(ss) *Andrei Ionescu*

P U B L I C A Ţ I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

D E C I Z I U N E

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

D E C I D E M :

Art. I. — Se aprobă de noi:

Anularea pe ziua de 9 Mai 1934 a Regulamentului de Exploatare al pădurei P a u ş e ş t i judeţul Iaşi, proprietatea M. D. Sturza şi a cărei aprobare cu Decizia Ministerială Nr. 43993/922 s'a publicat în Monitorul Oficial Nr. 319/923.

Art. II. — Domnul Director al Regimului silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată la 14 Iulie 1934.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) V. Sassu.

No. 20080/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor V ă c u l e ş t i, etc. judeţul Dorohoi, proprietatea Aglaia S. Rosetti, în suprafaţă totală de 486 ha. Regim şi tratament: trei serii de crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, la seriile I şi II şi 3 ani la seria III-a.

b) Amenajamentul pădurii S a n a u ţ i, judeţul Dorohoi, proprietatea Epitropiei Sf. Spiridon, în suprafaţă de 220 ha. 6100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii M i l e u, judeţul Someş, proprietatea Comunei Ghiolţi, în suprafaţă de 86 ha. 0500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii T u l b e a s c a - G l o d e n i, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Eliza Capeleanu, în suprafaţă totală

de 72 ha. 6458 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Lunca Damieni S. II judeţul Botoşani, proprietatea Leon Zilberman şi Neuman Mizes, în suprafaţă totală de 14 ha. 0300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 6 Iunie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 118421/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Valea Cenuşei, judeţul Braşov, proprietatea Comunei Poiana Mărului, în suprafaţă totală de 1571 ha. 5955 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Muntele Banfy şi Borsec, judeţul Mureş, proprietatea Composesoratului Borsec, în suprafaţă de 769 ha. 2800 mp. Regim şi tratament: Seria I. Muntele Banffy. Codru cu tăieri rase. Revoluţia 100 ani. Seria II-a Codru grădinărit cu exploatabilitate fizică.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Muntele Tataruţ Gura Buzăului, judeţul Braşov, proprietatea Fraţii Mihail şi Alex. Mikeş, materialul fiind vândut Soc. Anonime Vama Buzăului, în suprafaţă totală de 867 ha. 4200 mp. Regim şi tratament Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Muntele Urlătoarea Seacă, judeţul Braşov, proprietatea Gh. Paul Beldi, materialul lemnos fiind vândut Soc. Anonime Vama Buzăului, în suprafaţă de 580 ha. 1000 mp Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Chirculeşti, judeţul Vlaşca, proprietatea M. Berceanu, în suprafaţă de 34 ha. 5000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Piliştea, judeţul Trei Scaune, proprietatea Horvath Martin şi Horvath Catalina, în suprafaţă de 23 ha. 1700 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cetăţuia, judeţul Dolj, proprietatea Ana Mirescu, în suprafaţă de 31 ha. 3390 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Iunie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 136643.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Râşnov, judeţul Braşov, proprietatea comunei Râşnov, în suprafaţă totală de 6597 ha. 0100 mp. Regimul: Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval la seriile I şi II cu revoluţia de 80 şi 100 ani în Codru grădinărit cu exploatabilitate fizică în seria III.

b) Amenajamentul pădurii Chet, judeţul Bihor, proprietatea comunei Chet, în suprafaţă de 153 ha. 5800 mp. Regimul codru cu tăieri rase lăsându-se 30 seminceri la hectar şi cu obligaţia replantărei.

c) Amenajamentul pădurei Coasta Ducşan, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Maieriste, în suprafaţă de 115 ha. 0900 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Mermezeului, judeţul Mureş, proprietatea Bis. Ort. Române din comuna Toplita, în suprafaţă de 51 ha. 7900 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani, posibilitate periodică.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus mentionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 22 Iunie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 136647.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii prin operaţiuni culturale Comarești judeţul Storojineţ proprietatea Leia Rappaport în suprafaţă de 162 ha. 0800 mp Regim Tăeri de ameliorare în curs de 10 ani şi completarea parcelei B. cu pueţi de molid şi frasin.

b) Amenajamentul pădurei Streanga judeţul Dorohoi proprietatea Epitropiei Spitalelor Sf. Spiridon Iaşi în suprafaţă totală de 131 ha. 5500 mp. Regim Crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurei B u c i judeţul Ciuc proprietatea Fejer Ştefan şi soţia în suprafaţă totală de 161 ha. 9200 mp. Regim Codru cu tăeri rase Revoluţia normală 90 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii L a M o a r a jud. Prahova proprietatea Aurel Bostinescu în suprafaţă de 10 ha 6700 mp. Regim Crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani exploatarea în 3 ani.

e) Amenajamentul pădurii V a l e a Ţ i g a n i l o r judeţul Sălaj proprietatea comunei Ratin în suprafaţă totală de 38 ha. 1700 mp. Regimul şi tratamentul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani exploatarea în 25 ani.

f) Amenajamentul pădurii C o a s t a M a r e jud. Sălaj proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Ipp. II. în suprafaţă totală de 143 ha. 5100 mp. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizîuni.

Dată astăzi 14 Iulie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.

No 171045.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii B u z ă u l M i c, judeţul Braşov, proprietatea Comunei Prejmer, în suprafaţă de 1644 ha. Regimul Codru cu trei tăieri succesive la opt ani interval. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani.

b) Amenajamentul pădurei V a c a, jud. Dâmboviţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1215 ha. Regim şi tratament Codru cu tăiere rasă. Revoluţia normală 30 ani, divizată în trei perioade cu trei afectaţii.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii V i z u r e ş t i, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Jeana Cezar Răpeanu, în suprafaţă de 91 ha. 1435 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 3 ani.

d) Amenajamentul pădurii S u b P ă d u r e, judeţul Năsăud, proprietatea Composesoratului, în suprafaţă de 40 ha. 5700 mp. Regim şi tratament crâng cu 40 seminceri gorun la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Iulie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 155427.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii T a r c ă u, judeţul Neamţ, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 29006 ha. Regimul: O serie de Codru cu tăieri rase cu 5—6 guri de exploatare. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 100 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii R u n c e n e a s c a judeţul Prahova, proprietatea V. Constantinescu şi Viorica Avocat C. Georgescu, în suprafaţă totală de 196 ha. 6100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Iulie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) I. Manolescu-Strunga.

No. 155429/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P l a n t a ţ i a d e s a l c â m D e s s a, judeţul Dolj, proprietatea N. D. Mucica, în suprafaţă de 291 ha. Regim şi tratament Crâng simplu. Revoluţia normală 11 ani, exploatarea în 9 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C i u p e r c e a n c a, judeţul Olt, proprietatea Eugen Colibăşeanu, în suprafaţă totală de 92 ha. 1191 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 4 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii L e o r d a, judeţul Botoşani, proprietatea C. şi I. Arapu, în suprafaţă totală de 28 ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 5 ani.

Art. II. — Revizuirea Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii D a i e n i, judeţul Tulcea, proprietatea indiviză a locuitorilor împroprietăriţi la 1886, în suprafaţă de 379 ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng cu tăieri în scaun. Revoluţia normală 7 ani.

b) Amenajamentul pădurii P a l a n c a, judeţul Vaslui, proprietatea Epitropiei Sf. Spiridon Iaşi, în suprafaţă de 142 ha. 6100 mp. Regim şi tratament: 2 Serii de crâng simplu. Revoluţia normală 34 ani la seria I şi 5 ani la seria II-a.

c) Amenajamentul pădurii C i o n c a s, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului Jibou, în suprafaţă de 94 ha. 0800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H o c o m, judeţul Trei Scaune, proprictatea Imets Ernest, în suprafaţă de 38 ha. 4200 mp. Regim şi tratament: 2 serii de crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani la seria I şi 20 ani la seria II-a.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii H o l o d, judeţul Bihor, proprietatea comunei Holod, în suprafaţă de 80 ha. 5600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii S t e f u, judeţul Muscel, proprietatea Jean Vlădescu, în suprafaţă totală de 21 ha. 0600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 18 Septembrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.

No 188059

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii B a n c u, judeţul Ciuc, proprietatea Composesoratului din comuna Bancu, în suprafaţă de 2972 ha. 5800 mp. Regimul: două serii de codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 90 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii F a ş i a C r â n g u l U r s u l u i etc. judeţul Râmnicu-Sărat, proprietatea Serban Ghica, în suprafaţă de 763 ha. 9100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani.

c) Amenajamentul pădurii B a l i ţ a C e r e t u l u i, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului urbarial Cristelec, în suprafaţă de 90 ha. 8100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii I o n e ş t i, judeţul Vâlcea, praprietatea Maria şi Dumitru Scărlătescu, în suprafaţă totală de 80 ha. 2959 mp. Regimul: o serie de crâng cu revoluţia normală 20 ani şi altă serie de Codru grădinărit.

e) Amenajamentul pădurii P o n i h o a s a, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Mălădia, în suprafaţă de 39 ha. 8800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Septembrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.

No. 188955.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii S o n a, judeţul Făgăraş, proprietatae comunei Sona, în suprafaţă de 190 ha. 7200 mp. Regimul: O serie de Codru cu tăieri succesive, a 2-a Crâng Grădinărit şi a 3-a Crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 80 la seria I şi 30 ani la seriile II şi III.

b) Amenajamentul pădurii C h e r e s o g a, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Archid, în suprafaţă de 96 ha. 6800 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani cu o revoluţie transitorie de 40 ani pentru corversiune în crâng.

c) Amenajamentul pădurii L a b a s i n ţ, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Labasinţ, în suprafaţă de 79 ha. 0200 mp. Regimul codru cu trei tăieri succesive. Revoluţia transitorie 40 ani pentru conversiune în crâng.

d) Regulmentul pentru exploatare al păduri V i p c i n a, judeţul Rădăuţi, proprietatea Maria Liberdia, în suprafaţă de 26 ha. 3700 mp. Regim şi tratament codru grădinărit. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 10 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C o r b u l, judeţul Olt, proprietatea I. Vlădulescu, în suprafaţă de 19 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 2 an.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi Septembrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.

No. 188963.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Ptmeletu Obeanu, judeţul Dolj, proprietatea Banca Centrală Cooperativă, în suprafaţă totală de 31 ha. 7900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 25 Septembrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domenilor (ss) M. Negură.

No. 194113.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurei Scăioşi, Judeţul Prahova, proprietatea Const. şi Ion Gr. Cireşeanu, în suprafaţă totală de 289 ha. 8800 mp., regimul tratament: trei serii de crâng simplu, cu revoluţia normală de 14 ani.

Art. II. — Revizuirea Regulamentului de Exploatare mai sus menţionat se va face după zece ani.

Art. III. — Acest regulament de exploatare, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest regulament, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiul respectiv şi articolul adiţional anexat sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Septembrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.

No. 194047.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Tânără judeţul Gorj, proprietatea Căpitan A. Săulescu, în suprafaţă de 71 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cavaleru, judeţul Vlaşca, proprietatea Barbu B. Grăjdănescu, în suprafaţă de 60 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Hancea Corocaeşti

Lot. c. judeţul Botoşani, proprietatea Alice Zalar, în suprafaţă de 27 ha. 96 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

d) Amenajamentul pădurii Haghia şi Căile, judeţul Târnava Mică, proprietatea Ion Ciotloş şi soţia, în suprafaţă de 22 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Faget, judeţul Mureş, proprietatea Pop Simion şi soţia, în suprafaţă de 22 ha. 4900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Damaja, judeţul Mureş, proprietatea Composesoratului de pădure din Hodoşa, în suprafaţă de 14 ha. 1400 mp. Regim şi tratament: O serie de crâng cu 20—30 rezerve la ha. şi revoluţia normală 20 ani şi alta de codrŭ cu 2 tăieri succesive la 20 ani interval şi revoluţie normală 80 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Septembrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.

No. 198685.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul revizuit pentru exploatare al pădurii Gusoeni judeţul Vâlcea, proprietatea Alex. şi Mihail Valerian, în suprafaţă totală de 200 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fata Măgurii, judeţul Hunedoara, proprietatea Dr. Adam Hărăguş, în suprafaţă totală de 60 ha 6300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii La Covaci, judeţul Ciuc, proprietatea Oficiului Parohial al Bis. Rom. Catolice din comuna Gheorghieni în suprafaţă de 58 ha. 2900 mp. Regimul şi tratamentul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Valea Rea, judeţul Putna, proprietatea Dr. Dumitriu Mazilu, în suprafaţă de 27 ha. 6000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Mihăiţă, judeţul Dolj, proprietatea Ana Lt. Colonel Petroianu, în suprafaţă de 57 ha. 4800 mp. Regim şi tratament crâng cu 15—20 rezerve la ha. Revoluţia normală 20 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Fântânele, judeţul Fălciu, proprietatea T. A. Bădărău, în suprafaţă de 14 ha. 9300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 26 Septembrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. Negură.

No. 194109.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii D e a l u l M a r e, P e l e s şi F r u m o a s e l e, judeţul Sălaj, proprietatea Ştefan Wesselenyi şi alţii, în suprafaţă totală de 873 ha. 6000 mp. Regim şi tratament două serii de crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii S u r a M i c a, judeţul Sibiu, proprietatea Comunei Sura Mică, în suprafaţă de 749 ha. 0700 mp. Regim şi tratament: O serie de Codru cu trei tăieri succesive şi revoluţia normală 100 ani şi alta de crâng simplu cu revoluţia normală de 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii B a u c a, judeţul Tutova, proprietatea Iorgu Radu, în suprafaţă de 25 ha. 5850 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 16 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii A l m a ş, judeţul Trei Scaune, proprietatea Ioan Gheorghiade, în suprafaţă de 11 ha. 4600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii V a l e a S a r i i, judeţul Buzău, proprietatea Parohiei Adormirea Maicii Domnului din comuna Robeşti, în suprafaţă de 12 ha. 0915 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Octombrie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 202029.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii D e a l u l C o c a, judeţul Trei Scaune, proprietatea Hodnagy Carol şi a soţiei Debreczi Ana, în suprafaţă de 165 ha. 4400 mp. Regim şi tratament: Seria I-a Codru cu două tăieri

succ. la 10 ani interval. Revoluţia normală 60 ani şi Crâng cu 30 rezerve la ha. şi revoluţia normală 20 ani la seria II-a.

b) Regulamentul pentru exploatare prin operaţiuni culturale al pădurii M a r n i c e n i, judeţul Storojineţ, proprietatea Fundaţiei Rudkovschi, în suprafaţă de 84 ha. 4000 mp. Se constitue o singură serie de Exploatare unde se vor executa în primul deceniu extracţiuni de arbori rupţi, uscaţi şi copleşiţi.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii V o l o i a c, judeţul Mehedinţi proprietatea Em. Radian şi alţii, în suprafaţă de 41 ha. 2000 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C r e v e d i a G h i o c e l judeţul Ilfov, proprietatea Max Zănoaga, în suprafaţă de 15 ha. 5673 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Octombrie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.
No. 204663/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii R o v i n a F r u m o a s a, judeţul Bihor, proprietatea Abaţiei de Melk, în suprafaţă de 629 ha. 3000 mp. Regim şi tratament 2 Serii de crâng cu revoluţia normală respectivă 40 şi 30 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Octombrie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.
No 204655/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Saldobagiul Mic, judeţul Bihor, proprietatea Comunei Saldobagiu Mic, în suprafaţă de 183 ha. 9400 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Avrameni, judeţul Dorohoi. proprietatea Căpitan Nic. Gh. Isăcescu, în suprafaţă de 55 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Octombrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 204647/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Dealul de Sus, judeţul Mureş, proprietatea comunei Suseni, în suprafaţă de 180 ha. 0800 mp. Regim şi tratament crâng cu rezerve. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Saucani, judeţul Bihor, proprietatea composesoratului Săucani, în suprafaţă de 54 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cealator judeţul Trei-Scaune, proprietatea D-nei Danes Ludovic şi alţii în suprafaţă de 64 ha. 3500 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 50 ani.

Art II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Octombrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 204651/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii P a p a u ţ i, judeţul Trei Scaune, proprietatea comunei Păpăuţ, în suprafaţă totală de 3007 ha. 7200 mp. Regim şi tratament: Seria I protecţie Codru Grădinărit cu exploatabilitate fizică; seriile II-V Codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval şi revoluţia normală 100 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentului mai sus menţionat se va face după zece ani.

Art. III. — Acest amenajament se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Octombrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 204659/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii C r u ş e n u C h i l i o a r e l e, judeţul R. Sărat, proprietatea Băncei Centrale Cooperative din Bucureşti, în suprafaţă totală de 126 ha. 1337 mp. Regim şi tratament crâng cu 75 rezerve la ha. esenţe preţioase. Revoluţia normală 40 ani, pentru elementul crâng şi 80 ani pentru elementul rezerve.

b) Rgulamentul pentru exploatare al pădurii G o a r g a ş i, judeţul Muscel, proprietatea M. Vlădescu, în suprafaţă de 31 ha. 1500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii I c a s n a, judeţul Gorj, proprietatea Gh. Popescu, în suprafaţă de 28 ha. 0670 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii G e l a p a V a l e a S l ă n i c u l u i, judeţul Prahova, proprietatea Gh. R. Bostinescu, în suprafaţă totală de 17 ha. 9900 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 11 Octombrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.

No. 205955/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Căscioarele, judeţul Ilfov, proprietatea Sarmiza Alimăniţeanu, în suprafaţă de 680 ha. Regim şi Tratament crâng cu tăieri în scaun Revoluţia normală 8 ani pentru seria I şi 5 ani pentru seriile II şi III. Revizuirea la finele revoluţiunilor normale.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Octombrie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.

No. 210019/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor Mlacaneşti Broscari etc. judeţul Dolj, proprietatea Bisericei Sf. Treime paraclisul familiei Ştirbey din Craiova, în suprafaţă totală de 398 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tatarca Daramoasa, judeţul Câmpulung, proprietatea Mihai a St. Liţu, în suprafaţă de 167 ha. 0500 mp. Regim şi tratament codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Judele, judeţul Gorj, proprietatea Maria Mateescu, în suprafaţă totală de 18 ha. 6940 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Tobolea lot II. judeţul Muscel, proprietatea N. Muşetescu, în suprafaţă de 14 ha. 4300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al zăvoiului Bilciureşti, judeţul Dâmboviţa, proprietatea N. N. Ghiţă, în suprafaţă de 13 ha. 8350 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

f) Regulamentul pentru exploatare al păduri Piscul lui Gheorghe şi Bologeasca,, judeţul Muscel, proprietatea Maria Gr. Alexiu, în suprafaţă de 12 ha. 2680 mp Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

g) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Agrele, judeţul Dolj, proprietatea Dr. I. Măldărescu, în suprafaţă de 12 ha. 0700 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normlă 20 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor dela alin e, se vor face după zece ani.

Art. III. — Acest amenajament, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei.

agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietătei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Octombrie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.

No. 210023/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Z ă v o i u l G h e b o a i a judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ioan Callimachi, în suprafaţă de 170 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii O b l i g u l, judeţul Tutova, proprietatea Fanaite Subţirelu, în suprafaţă de 122 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor dela alin. a se vor face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 17 Octombrie în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.

No. 210027/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii I a l o v i c i o a r a, judeţul Rădăuţi, proprietatea Marin Rubani şi fii, în suprafaţă de 120 ha. 4100 mp. Regim şi tratament Codru cu tăieri rase cu lăsare de seminceri. Revoluţia normală 90 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C r i c o v, judeţul Ialomiţa, proprietatea Ştefan I. R. Tudorache, în suprafaţă de 50 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii C a t a r g i o a i c a, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Ion Bogdan, în suprafaţă de 50 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani, exploatarea în 4 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii R e n g h i, judeţul Gorj, proprietatea Elena Mucici, în suprafaţă de 17 ha. 3775 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă uumai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi în cabinetul nostru 17 Octombrie 1934.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) V. Sassu.
No. 210031/934.

BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

4 pag. grale?
Directura nu se prea face,
— mai îngrijit —

Un cerc de profesori prepară elevi (e) de curs secundar orice clasă, orice obiect în cele mai bune condiţiuni.

Reduceri speciale pentru copiii inginerilor silvici.

INGINER DR. AURELIAN IONESCU

Strada I. G. Duca 37 — Bucureşti

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE

Satul, Rev. păd. Viața, forest —
Sunarul etc — semnalul frăc

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE
BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M. — Rădulescu M.
Ioan P. — Sburlan D.

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1934:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: Ioan P., Stinghe N. V.

Secretar general: Ionescu A.

Casier: Grozescu Dem.

Secretari: Vâlceanu Eug., Emanoil C. C.

Membri:

Antonescu P.
Bunescu M. C.
Caragea N. N.
Ciurileanu D.
Drâmbă D.
Eliescu A.
Florescu M. P.
Georgescu P. C.
Lazăr H.
Năstăsescu Gh.
Nedelcovici Ath.
Priboianu N. V.
Rodoteatu St.
Sburlan D.
Ștefănescu-Suhățeanu M.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh.
Cenzori supleanți: Florescu I., Marinescu Coman și Simionescu I.

Prețul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societății	200 „
„ „ „ pentru conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

I 24878

ANUL XLVI, Nr. 11 NOEMBRIE, 1934

BIBL. ... SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii:

Ameliorarea condițiilor staționale ale culturii forestiere, prin lucrări de mobilizare superficială a solului . . . . . *Ing. Dr. C. D. Ghiriță*

Referate — Comentarii:

Randamentul cantitativ la fabricarea cherestelei . *Ing. I. Lungu*
Balaninus glandium Mrsch . . . . . *Ing. M. Ene*
Musca columbacă . . . . . *Ing. I. Petö*
Lucrările de împădurire executate de C. A. P. S. în 1933 . . . . . *Ing. Gr. Vasilescu*
Formațiune anormală de suber la molid . . . . *Dr. C. C. Georgescu*

Cronica:

Lemnul la Expoziția-târg a Industriei Românești . *A. C. F. și E. V.*

Recenzii — Revista revistelor — Necrolog: Liviu Ieșan *Informațiuni — Soc. «Progresul Silvic»*

BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVI-e Année. No. 11 Novembre 1934 | XLVI. Jahrgang. Nr. 11 November 1934

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes

L'amélioration des conditions écologiques de la culture forestière par les travaux de mobilisation superficielle du sol . . . . . *C. D. Chiriță*

Rapports-Commentaires :

Le rendement quantitatif dans la production du bois scié *Ing. I. Lungu*
Balaninus glandium Mrsch . *Ing. M. Ene*
La simulie de columbatsch *Ing. I. Petö*
Les travaux de boisement exécutés par l'administration des forêts de l'Etat en 1933 . . . . . *Ing. Gr. Vasilescu*
Une formation anormale de suber sur un tige d'épicéa *C. C. Georgescu*

Chronique — Récensions — Revue des revues. Nécrologe. — Informations. — Soc. «Progresul Silvic».

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

INHALT:

Abhandlungen :

Standortsverbesserung im Forste mittelst oberflächlicher Bodenbearbeitung . *C. D. Chiriță*

Mitteilungen :

Der quantitative Ertrag im Sägebetrieb . . . . . *Ing. I. Lungu*
Balaninus glandium Mrsch *Ing. M. Ene*
Die Kriebelmücke . . . . *Ing. I. Petö*
Von der Staatsforstverwaltung ausgeführte Aufforstungsarbeiten . . . . . *Ing. Gr. Vasilescu*
Eine flügelartige Korkausbildung an einem Fichtenstamme . . . . . *C. C. Georgescu*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nekrolog. — Nachrichten. — Forstverein «Progresul Silvic».

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREȘTI

Pădure de fag 120 ani (Ocolul Borleşti)
Forêt de hêtre de 120 ans (Cantonnement Borleşti)
120-jähriger Buchenbestand (Bezirk Borleşti)

Clişee V Sabău

97
- IUI 2005
2014

Aspect din pădurea Letea (Delta Dunării)
Aspect de la forêt Letea (Delta du Danube)
Bild aus Leteawald Donaudelta)

Clișeu A. Haralamb

S T U D I I

AMELIORAREA CONDIŢIILOR STAŢIONALE ALE CULTURII FORESTIERE, PRIN LUCRĂRI DE MOBILIZARE SUPERFICIALĂ A SOLULUI

Cercetări în cuprinsul Ocolului silvic Brăneşti

(Din lucrările Institutului de Cercetări şi Experimentaţie Forestieră).

de Ing. Dr. CONST. D. CHIRIŢĂ

In foarte frecvente cazuri, cultura forestieră întâmpină importante dificultăţi de ordin staţional. Acestea se manifestă în deosebi în antestepă şi în stepă, adică în regiunile cu climate insuficient umede pentru exigenţele unei viguroase vegetaţii forestiere.

In genere, greutăţile de ordin staţional se evidenţiază cu mai mare intensitate în perioada iniţială a culturii, adică în aceea dela instalarea noului arboret, până la realizarea stării de masiv.

Sunt însă frecvente cazurile în care încetineala creşterilor sau chiar lâncezirea evidentă a culturii forestiere instalate se prelungesc şi după momentul închiderii aparente a masivului. In asemenea cazuri, pe lângă greutăţile generale de ordin staţional, datorite zonei de vegetaţie puţin prielnice în care se lucrează, intervin de obiceiu serioase greşeli de instalare şi cultură a noului arboret. Astfel, întemeierea culturii pe un sol necorespunzător speciilor introduse, semănătură sau plantaţie prea rară sau prea deasă, constituţie defectuoasă a arboretului, lipsa sau întârzierea lucrărilor culturale necesare, etc.

Asemenea cazuri au fost întâlnite de noi în cuprinsul Ocolului silvic Brăneşti, şi anume, în semănăturile de stejar pedunculat şi cer din pădurea Pustnicul. Aceste semănături vor face obiectul stu-

39752

diului de față, în care, pe primul plan ne preocupă: studiul general al condițiilor de sol al acestor semănături și cercetarea măsurii în care acestea s'au putut ameliora prin lucrările de mobilizare superficială executate.

In cuprinsul pădurii Pustnicul, situată aproximativ la trecerea dela antestepă spre zona forestieră, se află cca 45 de semănături de stejar pedunculat și cer, dintre care aprox. 11 ha formează obiectul acestui studiu, precum și o plantație de stejar pedunculat și ulm, de care de asemenea ne vom ocupa. Aceste culturi nu formează un complex unitar, ci ocupă suprafețe risipite, cele mai multe fiind însă înșirate în lungul liniei ferate (de o parte și de alta a liniei dintre gara Pasărea și halta Cozieni).

Dăm aci o descriere sumară a semănăturilor și plantației de care ne ocupăm și pe care, pentru simplificare, le denumim cu litera S, afectată de câte un indice caracteristic.

Semănătura S_1, situată între liniile D și E lângă calea ferată. Suprafața, 1593 m. p. Semănătura executată în 1913, cu ghindă aruncată după rariță.

Fig. 1. Semănătura S_1, văzută dinspre calea ferată. Toamna 1934.

Distanța dintre rânduri variază între 1,10 și 1,65 m. Pe rânduri, distanța dintre plante este foarte neregulată, variind între 0,20 m și peste 1 m. Speciile întâlnite [1]) cer 55%, stejar pedunculat 33%, teiu (lăstari) 5%, diverse (păducel măr și păr păduret, ulm, ș. a.) 7%.

1) Procentele s'au calculat după inventarierile în locuri de încercare.

Dimensiunile atinse de arbori sunt foarte variate, atât la cer, cât și la pedunculat. Cerul atinge foarte frecvent 7 și 8 m înălțime, iar în diametru terier 6—7, maximum 9 cm. Pedunculatul rămâne în urma cerului cu 0,5—2,0 m, în înălțime, pe când în grosime diferențele sunt relativ mai puțin accentuate, întâlnindu-se numeroși stejari cu grosimi egale cu acelea ale cerilor mai bine desvoltați (Dt=8—9 cm). Lăstarii de teiu au în genere dimensiunile cerului bine desvoltat.

Stejarul pedunculat arată forme rele: trunchiuri strâmbe, crăcoase, elagaj insuficient. Cerul are forme mai frumoase, cu excepția indivizilor prea izolați.

Creșterile în înălțime sunt neregulate. Lujerii terminali din acest an variază la cer între 5 și 50 cm, cei mai mulți fiind de 15—25 cm, iar la pedunculat între 5 și 35 cm, cei mai mulți fiind de 10—15 cm.

Solul este foarte slab înierbat, litiera aproape continuă, în strat subțire.

S e m ă n ă t u r a S_2, situată între liniile B și C, lângă calea ferată. Suprafața, 4000 m. p. Semănătură executată în 1913, cu ghindă aruncată după rariță.

Fig. 2. Semănătura S_2, văzută dinspre calea ferată. Toamna 1934.

Distanța dintre rânduri, foarte neregulată, variază între 1,15 și 1,60 m. Pe rânduri, distanțele dintre plante variază între limite foarte largi (0,10 m—2 m și 4 m); pe majoritatea suprafeței, desimea plantelor pe rânduri e prea mare, pe alocuri chiar mult prea mare.

Speciile întâlnite în locul de încercare: stejar pedunculat 54%, cer 44%, ulm 2%.

Starea de desvoltare a arboretului este foarte variată. Pe o fâșie dinspre calea ferată, înălțimile variază între 4 și 6 m; pe restul (majoritatea) suprafețelor însă, înălțimile variază între 1,5 și 2,5 m.

Creșteri: lujerii terminali din acest an variază la pedunculat între 5 și 50 cm, lungimile cele mai frecvente fiind cuprinse între 20 și 30 cm; la cer, lujerii din acest an variază între 5 și 50 cm, cei mai mulți având lungimi cuprinse între 15 și 30 cm.

La unii indivizi, se constată urmările păşunatului (creştere în tufă).

Numai la indivizii bine desvoltaţi se constată o depăşire a pedunculatului de către cer.

Solul este lipsit de litieră şi foarte înierbat cu graminee.

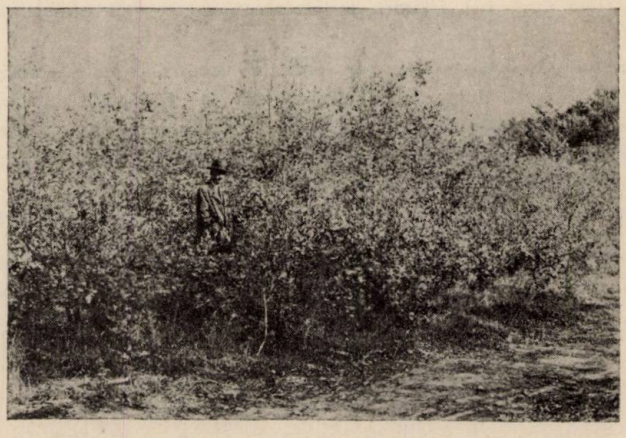

Fig. 3. Aspect din S_3. Toamna 1932.

Semănătura S_3, cuprinsă între liniile B şi C lângă cantonul de pădurar şi cantonul C. F. R. Suprafaţa, 3606 m. p. Semănătură executată în 1908, cu ghindă aruncată după rariţă.

Fig. 4. Altă porţiune din S_3. Toamna 1934.

Specii: stejar pedunculat 97%, ulm 2%, cer 1%.

Este porţiunea care pare a fi fost cel mai mult vătămată prin păşunat.

Distanţele dintre rânduri variază între 1,20 şi 1,45 m; pe rânduri, plantele se află la distanţe variind între 0,05 m şi mai mult de 1 m. In genere însă, se constată o excesivă desime pe rânduri; se pot întâlni aproape pe fiecare rând porţiuni de mai mulţi metri, în care distanţa dintre plante variază abia între 5—20—30 cm. Pe patru rânduri de 20 m lungime, depărtarea medie dintre plante a fost calculată la 29 cm.

Inălţimile variază foarte mult — între 1,5 şi 5 m —, unele porţiuni fiind ridicate la peste 4 m, iar altele abia realizând acum starea de masiv, cu înălţimi de 1,5—2,5 m. Lujerii terminali din acest an sunt bine desvoltaţi, de lungimi variind între 15 şi 50 cm, majoritatea fiind mai mari de 25 cm, atât la pedunculat, cât şi la cer.

Solul, lipsit de litieră, este puternic înierbat pe unele porţiuni şi neînierbat pe altele, mai reduse; peste tot însă, foarte compact.

Semănătura S_4, de stejar pedunculat, dintre liniile B şi C, lângă soseaua Regina Maria (spre fazanerie). Suprafaţa, 5 ha 1150 m. p. Semănătură din 1908, cu ghindă aruncată după rariţă.

Distanţele între rânduri variază între 0,65 şi 1,00 m, cele mai frecvente fiind dt 0,80—1,00 m; pe rânduri, plantele se află la distanţe foarte neregulate, variind între 0,30 m şi mai mulţi metri (mulţi indivizi au fost extraşi în mod iraţional, probabil în delict, producându-se însemnate goluri pe rânduri).

Inălţimile variază între 4 şi 8 m, distribuite în genere pe grupe aproape uniforme sub acest raport.

Creşterile în înălţime din acest an variază între 5 şi 50 cm, la arborii mai bine desvoltaţi fiind de 25—50 cm.

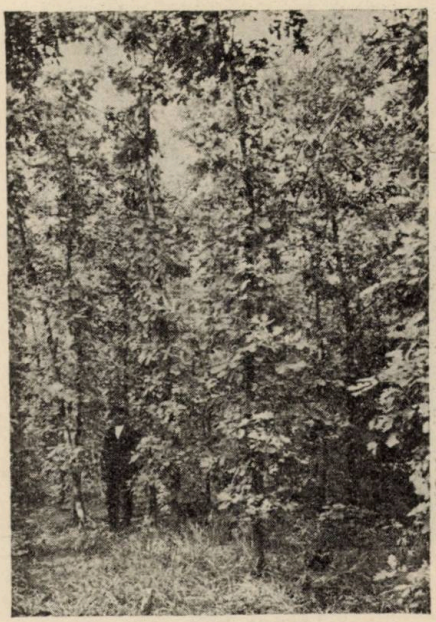

Fig. 5. Aspect interior din S_4. Toamna 1934.

Arboretul a lâncezit mult timp. Pe însemnate porţiuni trunchiurile sunt acoperite cu licheni şi au forme rele.

Solul este foarte înierbat cu graminee şi tasat. Pe unele porţiuni a năvălit Prunus spinosa, a cărui influenţă asupra arboretului nu se vede a fi favorabilă.

Semănătura S_5, de stejar pedunculat cu ceva ulm, cuprinsă între liniile G şi H, lângă „zăgaz". Suprafaţa 4 ha, 9570 m. p. Semănată în 1913 cu ghindă aruncată după rariţă.

Distanța dintre rânduri variază între 0,80 și 1,50 m; pe rânduri, între 0,20 și 2,00 m, ici-colo chiar mai mult.

Înălțimile variază între 6 și 8 m. Lujerii din acest an sunt de 4—30 cm, la arborii mai bine desvoltați fiind de 10—30 cm; la ulm: 5—30, resp. 10—30.

Arboretul a început să pună stăpânire pe sol. Nu mai lasă impresia de lâncezeală, înierbarea e foarte slabă, litiera începe să se formeze.

Suprafața S_{II}, plantație de stejar pedunculat și ulm în rânduri (două rânduri stejar, un rând de ulm) cuprinsă între liniile B și C, lângă calea ferată. Suprafața, 1 ha, 1200 m. p. Plantație din 1913.

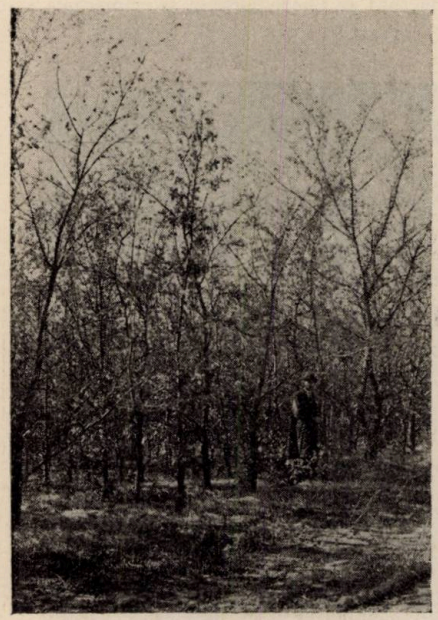

Fig. 6. Plantația de stejar cu ulm. Toamna 1932.

Fig. 7. Aspect interior din plantația de stejar cu ulm. Toamna 1934.

Distanța dintre rândurile de stejar, 1 m; între cele de stejar și cele de ulm, 1,50 m. Pe rânduri, stejarii și ulmii sunt la 1 m.

Înălțimile stejarilor variază între 4 și 6,5 cm, ale ulmilor între 4 și 7,50 m. Creșterile curente în înălțime: lujerii terminali din acest an variază la stejar între 5 și 35 cm, cei mai mulți fiind de 10—20 cm; la ulm, acești lujeri au 5—25 cm. cei mai mulți fiind de 15—20 cm. In genere, stejarul a rămas sensibil în urma ulmului. Este în mare parte acoperit de licheni, semn de stare lâncedă.

Solul, lipsit aproape total de litieră, este înierbat cu graminee pe unele porțiuni și neînierbat — deși fără literă — pe altele. Peste tot, e foarte compact.

In general deci, semănăturile de care ne ocupăm au fost executate în rânduri destul de apropiate (exceptând pe cele în mod întâmplător prea depărtate); pe rânduri, astăzi se constată o depărtare neregulată a plantelor, distanțele dintre ele fiind pe unele porțiuni foarte mari (2 și chiar 3 m), iar pe altele, foarte mici (50—30 cm) sau intermediare între aceste extreme (0,75—1,50 m).

Foarte frecvent — în S_2 și S_3 aproape în general — se întâlnesc rânduri cu plantele în cea mai mare parte excesiv de apropiate (5—15—20 cm).

Prin urmare, densitatea arboretelor este neregulată, porțiuni de fâșii cu plante dese sau foarte dese, fiind separate prin goluri sau plante foarte rare.

Ca rezultantă a desimei plantelor (a densității arboretului) și a stării de desvoltare a acestora, consistența semănăturilor de care ne ocupăm apare ca variată, fiind insuficientă în porțiunile cu plante mici și rare, și normală sau prea strânsă pe alte porțiuni.

Cu restrânse excepții (în deosebi semănătura S_1 cu unele elemente de șleau), în culturile de care ne ocupăm se constată o insuficientă acoperire a solului și o înaintată înierbare cu graminee a acestuia. Insuficienta acoperire și înaintata înierbare se explică, pentru porțiunile cu consistență rară ale arboretelor, tocmai prin depărtarea prea mare dintre plante și desvoltarea lor redusă, iar pentru porțiunile cu consistența normală sau prea dese, prin aceea că aceste porțiuni fiind mici și neregulat risipite printre cele cu consistență insuficientă, solul lor primește multă lumină laterală și este astfel expus înierbării abundente. Apoi, deși în aceste porțiuni plantele sunt foarte dese pe rânduri, ele nefiind bine desvoltate — jenă reciprocă — rândurile alăturate nu se ating, spațiile dintre rânduri sunt foarte frecvent însorite în mijloc.

Despre existența unui strat evident de litieră nu poate fi vorba decât în S_1, unde totuși pe unele porțiuni pătura de frunze moarte este insuficient desvoltată; în rest, litieră aproape inexistentă. Astfel încât, exceptând din nou semănătura S_1 și unele porțiuni din S_4, unde solul arată o înierbare rară și numai parțială, solul se prezintă înierbat pe cea mai mare întindere — chiar foarte abundent înierbat pe unele porțiuni — și neînierbat, deși fără litieră, pe alte porțiuni, restrânse ca întindere și răspândite neregulat printre cele înierbate.

Ca urmare a insuficientei acoperiri și a lipsei unui strat continuu de litieră, solul se află într'o stare foarte înaintată de tasare (cu

toate lucrările de mobilizare superficială executate — despre care se va vorbi mai în urmă).

Condițiile de sol de mai sus, la care trebue adăugată insolația înaintată și consumul ridicat al apei solului prin pătura de graminee și vegetația lemnoasă, fac ca solul să se afle într'o stare foarte neprielnică de umiditate; în perioadele de secetă se constată o uscăciune chiar foarte înaintată în sol, ceea ce exprimă în mod evident relele condiții staționale în care vegetează aceste semănături.

Starea de vegetație a semănăturilor de care ne ocupăm a fost vreme îndelungată foarte rea, arboretele lăsând ani de-a-rândul impresia unei adevărate încremeniri. Lâncezirea s'a manifestat la unele din aceste semănături printr'o abundentă vegetație de licheni, care încă acoperă trunchiurile stejarilor.

Evident, la toate neajunsurile de natură culturală și staționlă, pe alocuri s'a adăugat în mod frecvent și influența păşunatului, atât asupra solului, cât și asupra arboretului însuși, prin distrugerea repetată a lujerilor anuali; în deosebi a avut de suferit semănătura S_8, situată în vecinătatea cantonului de pădurar. Trebue însă repetat și accentuat că influența păşunatului n'a fost generală sau — cel puțin — n'a fost peste tot prea mult simțită.

Reaua stare de vegetație a acestor semănături a condus la concluzia îndeajuns verificată, că în această regiune, în solurile în care au fost instalate, semănăturile dese de pedunculat ori de pedunculat cu cer, cu sau fără ulm, ca și plantațiile de pedunculat cu ulm, sunt condamnate unei lânceziri prelungite, care în unele cazuri pare a fi definitivă (S_u).

Constatăm însă că în acest an, o mare parte din plantele lemnoase care constitue aceste tinere arborete, prezintă creșteri în înălțime sensibil mai mari decât creșterea medie anuală de până acum ; foarte frecvent, întâlnim chiar creșteri viguroase. Aceasta poate fi un semn că unele din arboretele de care ne ocupăm ies acum din starea de lâncezeală, trecând într'o fază de vegetație mai activă.

Vegetația lâncedă a semănăturilor și a plantației de care ne ocupăm, din pădurea Pustnicul, a pus silvicultorului problema : c e t r e b u e f ă c u t s p r e a s e a c t i v a c r e ș t e r i l e a c e s t o r c u l t u r i, spre a se obține astfel arborete de viitor ?

Ameliorările ce se puteau aduce priveau : 1) Arboretul și 2) Solul. Aceștia sunt singurii factori asupra cărora silvicultorul poate influența.

1) Intru cât în aceeași regiune, arborete de altă origină și constituție arătau creșteri mulțumitoare și un sol de degradare fizică sensibil mai puțin înaintată, adesea chiar un sol în bună stare fizică, eră clar că o cauză a relei stări de vegetație a acestor culturi de quercinee era însăși constituția acestora.

Mai întâiu trebue arătat că aceste culturi suferă de un grav vițiu inițial, care numai în restrânsă măsură se mai putea remedia, anume, introducerea speciilor pe soluri necorespunzătoare. Observațiile asupra constituției arboretelor naturale vecine unora dintre culturile de care ne ocupăm, arată că cea mai mare parte a acestor culturi sunt instalate între arborete amestecate, în care predomină fie cerul, teiul și gârnița, fie cerul și gârnița, iar pedunculatul este slab reprezentat, deci pe soluri care în mod natural au convenit și convin acestor tipuri de arborete. Vom vedea ulterior care sunt caracteristicele acestor soluri și de ce pedunculatul nu trebue introdus pe ele.

Dar, plecând dela compoziția existentă a culturilor noastre, să cercetăm celelalte greșeli de pe urma cărora acestea suferă.

Aceste semănături pure de pedunculat sau de pedunculat în amestec cu cerul, au fost instalate în consistență foarte mare, au fost și sunt foarte dese. De la început se pare că au lâncezit. Oricum, cu timpul au realizat grupuri de consistență mare, separate de grupuri de plante rare. Cu toată consistența mare pe rânduri a multor grupe, aceste semănături nu acoperă bine solul, care este astfel expus înierbării, insolației, tasării, uscării, pe de altă parte, desimea prea mare pe rânduri a plantelor forestiere în grupele de mare consistență, precum și gramineele instalate din cauza numeroaselor goluri și a neînchiderii dintre rânduri, au condus la o ridicată concurență în sol.

Ameliorările ce s'ar fi putut aduce arboretelor, constau din transformarea lor, din arborete pure sau aproape pure de quercinee, în arborete care, pe lângă speciile de stejar, să conțină și specii de activare a creșterilor și arbuști de bună acoperire a solului, fără un consum ridicat de apă în sol. Această transformare ar fi fost ușor posibilă în faza inițială a culturii, prin rărirea puternică a stejarilor pe rânduri (în deosebi eliminarea pedunculatului și păstrarea cerului) și introducerea în proporție moderată a speciilor de activare a creșterilor și — în proporție mai ridicată — a arbuștilor indicați.

Aceste măsuri de natură pur silviculturală ar fi reprezentat

ameliorări de durată, care, pe lângă activarea creşterilor prin schimbarea de constituţie a arboretului, ar fi realizat o îmbunătăţire sensibilă a stării fizice a solului, apropiindu-l evolutiv de solul forestier normal.

2) Ameliorările directe ale solului semănăturilor şi plantaţiei de care ne ocupăm, au părut silvicultorului, la vârsta destul de înaintată la care acestea se aflau în 1928, ca cele mai indicate pentru a realiza efecte reale asupra stării de vegetaţie a arboretelor.

Era clar că, îndepărtând gramineele — marele consumator al apei solului — şi mobilizând superficial solul, adică înlăturând în însemnată măsură degradarea sa fizică, condiţiile de vegetaţie se vor ameliora mult.

Pornindu-se dela aceste consideraţiuni, în anii 1928, 1929, 1930 şi 1931 s'a trecut la lucrări de ameliorare directă a solului, prin mobilizare superficială cu sapa, spre a se realiza: a) îndepărtarea buruienilor şi b) creiarea unui strat afânat la suprafaţa solului. Lucrările s'au executat cu repetiţie pe aceleaşi suprafeţe, făcându-se în genere două sau trei praşile pe fiecare suprafaţă.

Reflectând puţin asupra naturii acestor lucrări, constatăm uşor că în fond este vorba de lucrarea după procedee agricole a solului, cu aplicarea unora din cunoscutele principii ale dry-farmingului (îndepărtarea concurenţilor inutili şi creiarea unui strat mărunţit, la suprafaţa solului).

Este interesant şi util de stabilit :

In ce măsură aceste lucrări — aşà cum s'au putut executa — au adus o ameliorare a condiţiilor de sol şi în ce măsură această ameliorare s'a menţinut ulterior? Studiul de faţă îşi propune a răspunde acestor întrebări.

Lucrările de mobilizare superficială a solului şi de îndepărtare a buruienilor au constat din operaţiuni analoage prăşirii obişnuite cu sapa, solul împreună cu buruienile fiind tăiat şi de cele mai multe ori întors în bulgări în genere de grosime mică şi cari, cel puţin în parte, se sfărămau — tot cu sapa — în bulgări mai mici şi chiar în glomerule mari. De sigur, mobilizarea aceasta nu a realizat o mărunţire suficientă şi uniformă a stratului superficial al solului, dar astfel s'a reuşit tăierea buruienilor — în bună parte şi a rădăcinilor lor —

și creiarea unei discontinuități în sol, prin obținerea unui strat desprins de acesta și mai afânat decât solul de dedesubt.

Asemenea lucrări pot realiza o mai înaintată ameliorare decât acea obținută în pădurea Pustnicul, unde problema cheltuielilor nu a permis o aplicare mai minuțioasă a metodei. (Trebue arătat aci că aceste lucrări s'au făcut fără a se cheltui bani, prin mijloace pe care simțul gospodăresc și insistența șefului de Ocol au știut să le găsească). Insă, ținând seama că aceste lucrări s'au executat cu repetiție, pe aceeași suprafață aplicându-se de două și trei ori, în S_3 chiar de patru ori, se poate admite că astfel lipsurile calitative ale lucrărilor au fost în mare parte completate.

In lucrarea de față, cercetările noastre asupra ameliorării solului vor urmări să stabilească :

1. Dacă prin aceste lucrări de mobilizare superficială s'a realizat o economisire a apei solului, deci ameliorarea condițiilor de umiditate ale complexului sol-arboret.

2. Dacă starea de afânare a solului se menține vreme îndelungată, adică, dacă prin asemenea lucrări se obțin efecte de durată.

3. De asemenea, se va urmări a se constata dacă efectele acestor lucrări s'au manifestat și în creșterile arboretelor, printr'o activare a acestora.

Inainte de a trece la cercetarea acestor probleme, este util să caracterizăm aci sumar solurile pe care sunt instalate semănăturile și plantația de care ne ocupăm.

Toate sunt soluri gălbui, sărace în humus, evident podzolite, de tipul unui podzol de depresiuni. Deși ne aflăm aproximativ la limita dintre antestepă și zona forestieră, condițiile speciale de relief și constituție ale acestor soluri au condus la această levigare înaintată a lor.

Prezentăm aci o descriere generală a profilului solurilor :

La suprafața solului se constată lipsa unui strat cât de subțire de humus propriu zis — cu excepția semănăturii S_1 unde, în punctele cu litieră bine reprezentată, un asemenea strat, gros de câțiva mm, se poate observa. Humusul se infiltrează în sol până la adâncimi variabile, dar stratul evident bogat în humus și cu o colorație mai negricioasă decât restul solului este de 5—6, f. rar 10 cm grosime. Acest strat prezintă o structură slab glomerulară, insuficient realizată pentru un asemenea strat; ca urmare, și afânarea pe care acest strat

o arată este mult inferioară acelea a solurilor forestiere în bună stare fizică. Numai în S_1 acest strat de aproximativ 10 cm, este glomerular şi apreciabil de afânat. Sub stratul bogat în humus (suborizontul A_1) urmează un suborizont A_2, de culoare gălbue deschisă, până la 40 cm, greu, bogat în argilă, sărac în humus, cu aşezare îndesată, desfăcându-se în mici bulgări cu muchii, aşezaţi lipiţi unii de alţii, fără spaţii lacunare mari. Sub 40 cm solul devine şi mai îndesat, şi mai argilos, de o nuanţă mai închisă, brună deschis, cu slabă nuanţă roşcată: este orizontul B al acestui tip de sol, orizont care la 0,80 m, unde ne-am oprit cu săpătura, continuă, devenind însă mai gălbui, din cauza scăderii humusului.

Intre solurile diferitelor suprafeţe de care ne ocupăm, există numai deosebiri de nuanţă, asupra cărora nu este necesar să insistăm.

Dispersitatea solurilor.

Pentru cunoaşterea acestor soluri şi explicarea însuşirilor lor, este foarte utilă determinarea dispersităţii lor, adică a proporţiei în care diferitele categorii de particule sunt reprezentate.

Analizele mecanice executate asupra probelor luate din culturile S_1, S_2 şi S_u au dat următoarele rezultate:

Rezultatele analizelor mecanice

Nivelul în cm	Categorii de particule în %				
	> 0,05 mm	0,05—0,02 mm	0,02—0,01 mm	0,01-0,002 mm	<0,002 mm
				argilă brută şi coloidală	
		S_1			
10—20 cm	23,15	34,12	17,10	17,22	8,41
30—40 cm	5,79	31,90	18,95	21,22	22,14
70—80 cm	4,09	31,76	18,57	21,51	24,07
		S_2			
10—20 cm	13,69	36,52	18,22	20,50	11,07
30—40 cm	8,67	32,80	18,64	21,67	18,22
70—80 cm	4,44	29,81	18,80	20,69	26,26
		S_u			
10—20 cm	12,56	34,45	19,35	20,60	13,04
30—40 cm	5,81	30,47	18,76	20,25	24,71
70—80 cm	4,18	28,06	19,23	19,53	29,00

Cifrele de mai sus conduc la concluzia surprinzătoare, că aceste soluri sun de o excepțională dispersitate. Se observă, în deosebi în stratele 30—40 și 70—80 cm, un foarte ridicat conținut în particule fine, de argilă brută și coloidală, și un foarte redus conținut în fracțiuni mari, de peste 0,05 mm diametru echivalent. Un conținut de peste 40% particule argiloase înseamnă pentru regiunea în care ne aflăm, o argilozitate excesivă, care explică în bună parte relele condiții de vegetație ale culturilor instalate pe aceste soluri. Se observă că argilozitatea este mult mai mare sub 30 cm adâncime, decât în stratul superficial, ceea ce ne îndreptățește să considerăm aceste soluri ca foarte greu permeabile pentru apă sub nivelul de 30 cm. Această caracteristică ne va explica în parte însuși gradul de levigare al acestor soluri, foarte înaintat pentru condițiile climatice ale acestei regiuni.

Remarcăm în sfârșit că în S_1, stratul 10—20 cm (deci și cele învecinate) este mai puțin argilos și conține mai multe particule >0,05 m, decât stratul corespunzător din S_2 și S_u. Foarte probabil această deosebire fizică în sens favorabil pentru S_1, explică în bună parte mai bunele condiții de vegetație ale semănăturii S_1.

Reacțiunea solurilor.

Reacțiunea solului, chemată a ne documenta prin cifre asupra gradului de levigare al acestor soluri, a fost determinată colorimetric. S'au obținut următoarele cifre :

Reacțiunea solului, exprimată în valori pH.

Nivelul, cm.	S_1	S_2	S_u
1—5	6,3	6,3	6,1
5—10	6,1	5,8	5,1
10—20	6,1	5,9	5,3
20—30	5,9	5,9	5,5
30—40	5,6	5,9	5,5
50—60	5,1	5,9	5,5
70—80	5,1	5,9	5,5

Rezultatele de mai sus arată că solurile de care ne ocupăm au reacțiune acidă și anume, sensibil mai acidă decât a solurilor tipice de antestepă (cernoziomul degradat). Se vede în deosebi (S_u în

special) că stratul 5—10 cm este sensibil levigat de baze, fiind în S_2 și S_u cel mai acid de pe profil, până la 80 cm. Dela o anumită adâncime se observă că aciditatea rămâne constantă în toate cele trei soluri.

Conținutul în humus.

Prin arderea umedă după Knopp, s'au obținut următoarele valori:

Nivelul, cm.	S_1	S_2	S_u
0—10	5,52	3,93	3,76
10—40	2,73	2,36	1,57

Se constată că stratul 0—10 cm are cel mai ridicat conținut în humus și că mai jos (10—40 cm), acest conținut scade mult, atingând în S_2 și S_u valori ce caracterizează soluri sărace în humus; solul suprafeței S_1 conține mai mult humus, putând fi considerat ca slab humos.

Argilozitatea ridicată și sărăcia în humus sunt caractere care indică înclinarea acestor soluri către degradarea fizică.

Revenind acum la levigarea destul de înaintată a acestor soluri, care a condus la formarea de soluri podzolite, pe suprafețe întinse din cuprinsul antestepei, explicăm această formațiune excepțională, prin ușoara depresiune a acestor suprafețe și prin dispersitatea înaintată (argilozitatea ridicată) a solurilor sub nivelul de 30 cm.

Redusa permeabilitate a solurilor sub acest nivel, provoacă foarte probabil stagnarea prelungită în lunile de primăvară a apei provenite din zăpezi și astfel, degradarea chimică este grăbită și intensificată, iar argilozitatea stratelor inferioare mărită. Este o ipoteză, pe care o vom verifica în cercetările noastre viitoare.

Asemenea soluri au fost întâlnite de noi sistematic în cercetările dela Crivina, Brănești și Comana; este foarte probabil că ele sunt — în aceste regiuni cel puțin — soluri caracteristice de ceret. Rămâne de stabilit măsura acestei coincidențe dintre solurile podzolite și foarte argiloase la mică adâncime, și prezența arboretelor de tipul ceretului. Deocamdată precizăm că inversa nu este adevărată: nu toate arboretele de cer se află pe astfel de soluri.

Oricum, este clar că stejarul pedunculat a fost introdus în pădurea Pustnicul pe soluri de ceret sau cero-șleau, care par a fi prea grele pentru pedunculat — cu toată capacitatea acestuia de a suporta soluri grele.

1. Cercetări de umiditate

Pentru studiul condițiilor de umiditate în sensul exprimat în această lucrare (ameliorarea realizată prin lucrările de mobilizare superficială), în primăvara 1931 am ales în două piețe de experiențe alăturate din semănătura S_4: o piață cu solul săpat în toamna precedentă și alta cu solul nesăpat.

Determinările de umiditate s'au făcut în cursul lunilor Mai-August, probele de sol luându-se la aprox. două săptămâni.

Cercetările noastre au urmărit variația umidității în cursul celor patru luni, pe mare parte din profilul solului (până la 1 m adâncime). Procedeul întrebuințat a fost următorul: Probele s'au luat dela suprafața solului, cu ajutorul unor mici cilindri de metal, iar mai în adâncime, cu ajutorul sondei Standard, s'au introdus în pungi căptușite cu hârtie de pergament și s'au cântărit imediat, pe teren. In laborator, au fost păstrate apoi vreme îndelungată, până ce solul a devenit „uscat la aer", și apoi s'au cântărit din nou. S'a putut astfel calcula, în procente gravimetrice, apa conținută de sol la data luării probei (pe lângă apa de higroscopicitate, care a rămas și în solul uscat la aer). S'a stabilit valorile redate de diagramele de mai jos :

In diagramele corespunzătoare stratelor de sol 0—10 cm și 10—20 cm, spre a se vedea mersul general al umidității solului după mijlocul lui August, s'a indicat umiditatea solului dintr'un arboret de cer și gârniță din pădurea Cernica; curba superioară se referă la un sol de sub Crataegus, iar cea inferioară la un sol înierbat.

Din considerarea acestor diagrame reiese în mod evident că prin lucrările de mobilizare superficială a solului și de îndepărtare a buruienilor, s'a realizat o ridicare a umidității solului, deci o economisire a apei acestuia. Diferența este maximă în stratul 0—10 cm, atingând chiar 4% în valoare absolută — ceea ce echivalează cu o creștere de până la 30% a umidității în solul săpat. Sub 10 cm adâncime diferențele sunt mai mici, trecând chiar sub 1% în valoare absolută. In stratul 70—100 cm, influența constantă a mobilizării solului nu se mai constată.

Rezultatele determinărilor de umiditate din 1931.

——— sol săpat
..... „ nesăpat

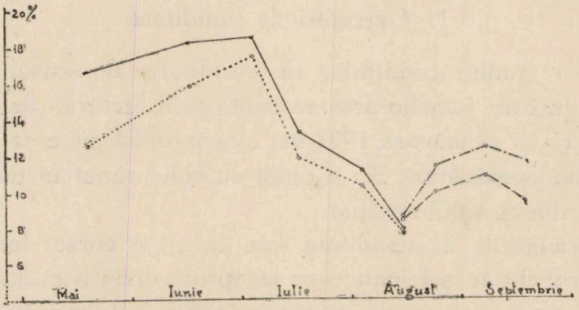

Fig. 8. 0—10 cm.

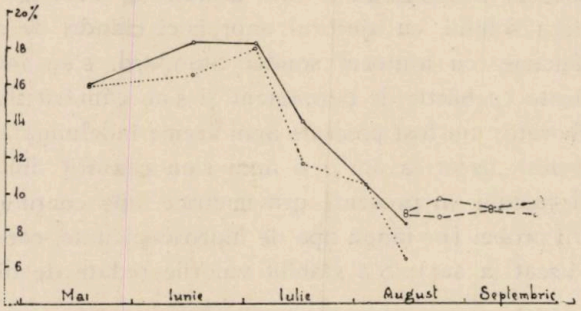

Fig. 9. 10—20 cm.

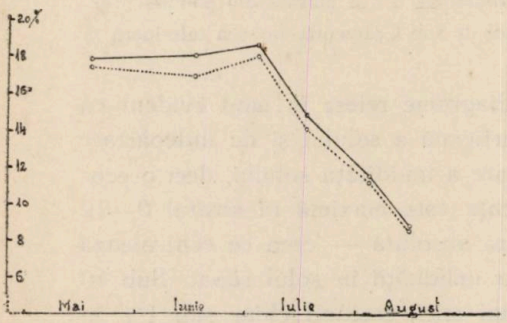

Fig. 10. 20—30 cm.

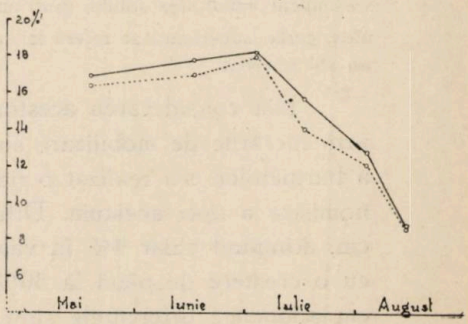

Fig. 11. 30—40 cm.

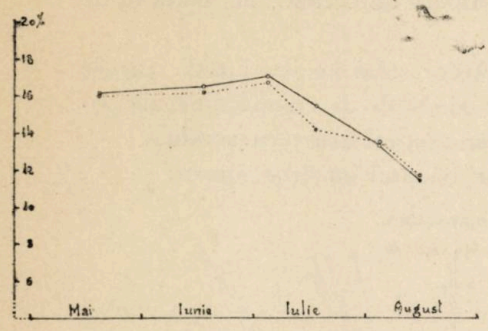

Fig. 12. 50—70 cm.

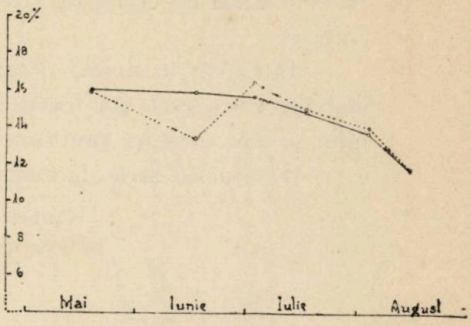

Fig. 13. 70—100 cm.

Rezultatele acestor determinări sunt foarte frumoase. Este normal ca cea mai mare economisire a apei să se constate în stratul superficial al solului, fiindcă în acest strat, în solul neprășit intervine concurentul cel mai de temut: gramineele și alte buruieni, care consumă cea mai mare parte din apa solului. Mai în adâncimea solului, concurența gramineelor este mult mai redusă, de aceea și diferențele sunt mai mici.

Pentru vegetația forestieră, care utilizează cu mare intensitate tocmai stratele superficiale ale solului, ridicarea cu 10—30% a umidității acestui strat — prin lucrările executate — înseamnă în adevăr foarte mult.

In rezumat deci: Prin lucrările de mobilizare superficială și de îndepărtare a buruienilor, în anul imediat următor acestor lucrări s'a realizat o însemnată ameliorare a condițiilor de umiditate ale complexului sol-arboret.

2. Cercetări de compacitate

Pentru cercetarea măsurii în care starea de afânare superficială a solului, creiată prin lucrările de mobilizare artificială se menține, în anii 1932 și 1933 — adică după doi și trei ani dela efectuarea acestor lucrări, vara și toamna, în perioade secetoase (solul uscat sau abia reavăn), s'au făcut măsurători asupra compacității solului, cu sonda v. Meyenburg. Pentru a se obține un suficient material documentar, s'a stabilit un însemnat număr de curbe, pentru diferitele suprafețe cu semănături (S_1, S_2, S_3, S_4, S_5, S_u).

Pentru comparație, s'au stabilit asemenea curbe și într'un ar-

boret natural de crâng de șleau, parcurs de curând, de lucrările de curățiri.

Intru cât în timpul determinărilor solul nu era umed, curbele stabilite caracterizează foarte bine condițiile de compacitate ale solului și dau indicații prețioase chiar asupra structurii acestuia.

Dăm aci o serie de curbe, din bogatul material adunat.

Curbele de compacitate.

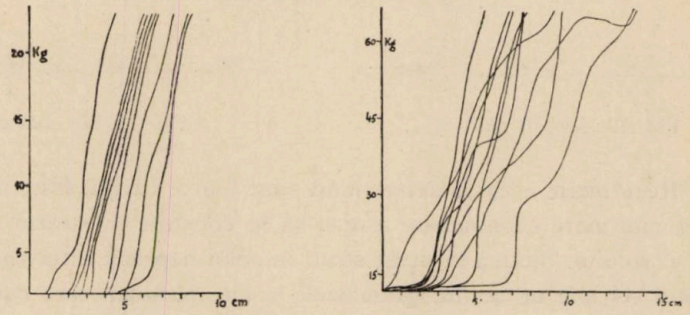

Fig. 14 și 15. In sem. S_1.

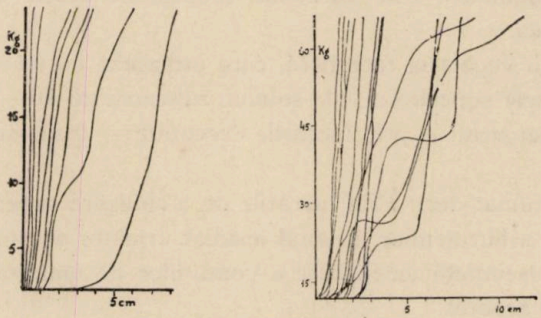

Fig. 16 și 17. In sem. S_2.

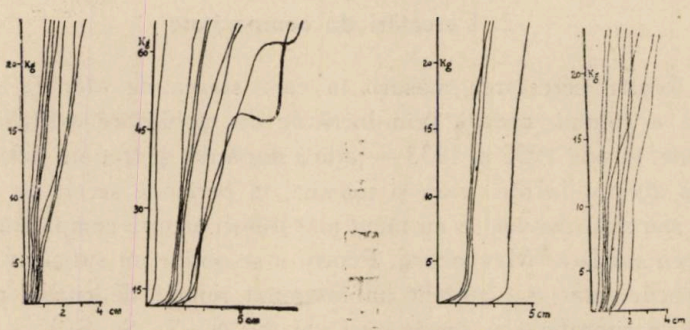

Fig. 18 și 19. In sem. S_3.

Fig. 20 și 21. In sem. S_4.

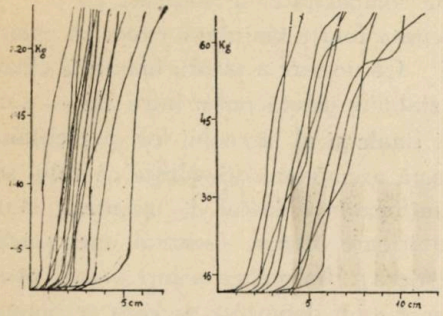

Fig. 22 şi 23. In sem. S_5.

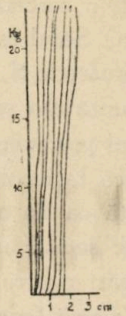

Fig. 24 In plantaţia S_u

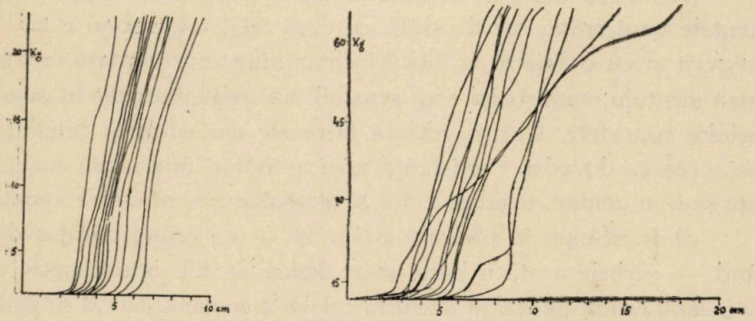

Fig. 25 şi 26. In arboret natural (crâng de şleau)

Curbele de compacitate obţinute cu sonda v. Meyenburg trebuesc interpretate astfel: fiecare curbă reprezintă o determinare, într'un punct ales pe solul care interesează. Deci, câte curbe, atâtea determinări, în tot atâtea puncte diferite. Ele exprimă în Kg rezistenţa pe care, în fiecare punct cercetat, solul o opune pătrunderii vârfului unei axe metalice. Această rezistenţă — corespunzătoare compacităţii — este redată pentru fiecare adâncime din cuprinsul stratului de sol parcurs de axa sondei. Fiecare punct al curbei arată compacitatea în Kg (al căror număr se stabileşte pe ordonată, ducând prin acel punct o paralelă la abscisă) la o anumită adâncime (aflată coborând din acel punct o perpendiculară pe abscisă). Cu cât aceste curbe încep pe abscisă mai departe de origina axelor, şi cu cât au un mers mai depărtat de ordonată, cu atât ele indică o compacitate mai redusă, o afânare mai înaintată a solului — şi invers. Desfăşurarea curbelor în pachet strâns, deci uniformitatea de compacitate în diferitele puncte ale solului, indică în genere un sol tasat, lipsit de o intensă activitate internă, un substrat neprielnic vegetaţiei forestiere. Cu cât curbele de compacitate sunt mai deosebite între ele, cu cât ele se depărtează mai mult una de alta, cu atât solul e mai „frământat" de activitatea internă, mai afânat, mai prielnic vegetaţiei forestiere.

Să se observe că unele curbe au fost determinate cu arcul de 20 kg., iar altele cu cel de 60 kg.

Din cercetarea curbelor de compacitate, se constată că:

a) Solul este de o compacitate foarte înaintată, excesivă chiar, pe suprafețele S_2, S_3, S_4, S_5 și S_u. Ca urmare a tasării înaintate chiar dela suprafața solului, curbele stabilite diferă puțin între ele — sub raportul punctelor lor inițiale și finale și al mersului lor, prezentându-se ca fascicole strânse. Această asemănare dovedește că solul se prezintă ca un material de o uniformitate destul de înaintată, deci nu este sediul unei activități interioare intense (semnul unei prielnice stări pentru vegetația forestieră). Asemenea soluri inerte, prin starea fizică foarte degradată, sunt mult depărtate de ceea ce putem numi soluri forestiere.

b) Pe suprafața S_1 (semnături de pedunculat și cer printre elementele unui crâng rar de șleau cu ceva tei), unde solul e mai bine acoperit și cu o litieră pe alocuri chiar bine reprezentată, compacitatea stratului superficial este sensibil mai redusă decât în solul celorlalte suprafețe. Curbele diferă între ele mai mult la celelalte soluri, ceea ce dovedește existența unei activități interioare mai înaintate sau, în genere, condiții fizice și biologice mai prielnice vegetației.

c) In sfârșit, în pădurea naturală — un crâng curățat de curând — curbele arată o bună stare fizică de sol, aproximativ ca în S_1 și mult, mult mai bună decât în celelalte semănături. A se observa în deosebi cât de depărtate sunt curbele de ordonată și cât de larg este fascicolul lor, prin contrast cu uniformitatea și desimea lor în solurile semănăturilor S_2, S_3, S_4, S_5 și al plantației de stejar și ulm.

3. Observațiuni asupra creșterilor

Observațiile asupra creșterilor în aceste culturi ajutate prin lucrările de mobilizare superficială a solului, au arătat că reacțiunea așteptată — o ridicare a creșterilor — nu este imediată, ci se manifestă după 2—3 ani dela prima lucrare; aceasta, fie pentrucă printr'o singură mobilizare nu se realizase o suficientă mobilizare, fie pentrucă reacțiunea se va fi produs mai întâiu în desvoltarea sistemului de rădăcini fine.

In acest an, deci la 3—5 ani dela efectuarea lucrărilor, în semănături se constată o parțială ieșire din starea de lâncezire, prin realizarea de creșteri anuale în înălțime de 20—50 cm., la o însemnată parte din plantele lemnoase. In acelaș timp însă, un foarte mare număr de plante arată creșteri foarte reduse — lujeri terminali, la sfârșitul toamnei, de 5—10 cm., deci încă o vegetație lâncedă.

De sigur, reaua stare de vegetație a stejarului și cerului se

datorește lipsei de spațiu din sol, greutății de a se cuceri acest spațiu de către rădăcini (compacitate ridicată), relelor condiții de umiditate și aerisire și concurenței gramineelor. Cele mai reduse creșteri se constată în porțiunile de arborete cu o așezare foarte deasă a plantelor pe rânduri, ca și în porțiunile cu plante prea rare și cu forme lăbărțate. Sistemul de rădăcini al plantelor forestiere lemnoase nu se poate desvolta suficient, când pe rânduri acestea se află abia la 5—15 cm, la vârste de peste 20 ani; de asemenea, rădăcinile fine, superficiale, nu se pot desvolta într'un sol înnecat de graminee — cu toate lucrările de mobilizare efectuate.

Se dovedește că aci a existat o concepție greșită, despre creșterea stejarului pedunculat în arborete strânse, socotindu-se indicată menținerea definitivă a plantelor pe rânduri la 5-15 cm. și așteptând ca eliminarea naturală să realizeze consistența cea mai indicată. S'a uitat că în condiții staționale puțin prielnice — aci: climat de limită de antestepă, sol foarte greu, buruieni și, poate, acțiunea gerurilor târzii în aceste ușoare depresiuni — eliminarea merge greu, plantele se jenează reciproc vreme îndelungată și consecința este o generală lâncezire.

Recapitulări, concluziuni și urmări pentru practica silvică.

Lucrările de semănături și plantațiuni vechi din cuprinsul pădurii Pustnicul suferă de un vițiu inițial: instalarea de arborete de tip artificial, în stațiuni cu tipuri naturale de arborete mult deosebite de acestea, atât ca specii, cât și ca distribuție generală interioară.

S'au instalat semănături pure sau aproape pure de stejar pedunculat și de pedunculat cu cer, precum și — în mod excepțional — plantațiuni de pedunculat și ulm, pe terenuri în mare parte cu ușoare depresiuni și cu soluri podzolite și foarte argiloase, pe care în mod natural s'au format arborete de cer, de cer și gârniță sau de cer cu șleau, toate cu un procent foarte redus sau chiar nul de penduculat.

Metoda de cultură s'a dovedit de asemenea defectuoasă. Semănăturile dese, neurmate de lucrări culturale în timp util și de intensitatea necesară, au înregistrat și încă arată în mare proporție, creșteri foarte reduse, vegetație anemică. Aceeași situație se observă în plantațiuni de pedunculat în rânduri, alternând cu rânduri de ulm (două rânduri de stejar, un rând de ulm).

Compacitatea la care aceste soluri foarte argiloase au fost ușor conduse, gramineele rapid și abundent instalate, insolația pu-

ternică, au condus la condiții foarte neprielnice de sol: umiditate și aerisire insuficiente, rezistență mare la întinderea rădăcinilor, condiții defectuoase de nutriție.

Desimea plantelor forestiere pe rânduri a agravat și mai mult caracterele unui sol neprielnic.

Consecința logică a fost o vegetație anemică, o stare generală de lâncezire.

In aceste arborete, cerul, deși se află instalat pe soluri de tip convenabil, a vegetat deasemenea slab, din cauza instalării și menținerii prea dese a semănăturilor și din cauza procentului ridicat de pedunculat, care a grăbit înaintata degradare fizică a solului.

Prin lucrările de mobilizare superficială repetată a solului, s'a realizat o ameliorare de scurtă durată în starea fizică a acestuia: afânarea superficială și ridicarea umidității. După câțiva ani dela executarea acestor lucrări, solul a redevenit compact și la suprafață, invadat de graminee și — ca urmare — la vechile condiții de umiditate.

Lucrările de mobilizare superficială trebuiau a fi însoțite de o puternică rărire a plantelor forestiere pe rânduri, extrăgându-se de preferință pedunculatul. Deși mult prea târzie, această rărire trebue aplicată de aci înainte pe rândurile prea dese, astfel ca distanța dintre plante pe rânduri să nu fie mai mică de 50 cm.; ulterior rărirea va trebui continuată, dacă se va simți nevoia.

Va trebui să se ia măsurile necesare, pentru ca gramineele să fie înlăturate și stratul superficial al solului ameliorat. Ideală ar fi introducerea unor arbuști indicați, cari, consumând apă mai puțină decât gramineele, să acopere bine solul și să-i ofere indispensabila litieră, care acum lipsește. Incercarea sângerului în acest scop — prin puieți sau butași — ar fi foarte indicată. Oricum, aceste lucrări trebuesc însoțite de o nouă și foarte bine executată mobilizare superficială a solului.

In cultura forestieră, asemenea ameliorări artificiale — de nuanță agricolă — ale solului, la mulți ani după instalarea culturii, trebue să reprezinte excepția, ele nerealizând efecte de durată și fiind în genere costisitoare.

Trebue urmărit a se instala astfel de arborete și după astfel de metode, încât apelul la ameliorarea artificială a solului să fie cât mai puțin necesar. In acest scop, *cultura forestieră trebue să țină seamă de indicațiile naturii; în deosebi trebue respectată corespondența*

dintre tipul, specia și varietatea de sol de o parte și tipul natural de arboret de altă parte, nedepărtându-ne de această corespondență decât atunci când există dovezi precise că tipul de arboret diferit pe care voim a-l creia, vegetează în solul ales, cel puțin tot atât de bine ca tipul natural de arboret, corespunzător acelui sol.

Această necesară corespondență între sol și arboret pune prezentului problema dacă nu cumva și actualele lucrări executate la Brănești, ca și în alte ocoale cu condiții staționale analoage, sunt afectate de același vițiu inițial ca semănăturile și plantația de care ne-am ocupat — și anume: instalarea de arborete pure sau cu un mare procent de pedunculat, pe soluri indicate altor tipuri de arborete, fără pedunculat sau cu un procent redus din această specie.

Institutului nostru de cercetări forestiere i se pune îndatorirea imediată de a stabili caracterele solurilor corespunzătoare diferitelor tipuri naturale de arborete din regiunea câmpiei și de a cerceta măsura în care cultura forestieră — în deosebi aceea a diferitelor specii de stejar — se poate depărta de tipurile naturale de arborete, corespunzătoare diferitelor tipuri, specii și varietăți de soluri. In acest sens, laboratorul de soluri a început deja cercetări, care vor fi asiduu continuate în anii ce urmează, în colaborare cu alte secțiuni ale Institutului.

L'amélioration des conditions écologiques de la culture forestière par les travaux de mobilisation superficielle du sol.

Dans la forêt Pustnicul (Départ. Ilfov) située à la limite entre la zone forestière et celle d'anté-steppe on trouve des semis de chêne pédonculé presque pur et de chêne pédonculé en mélange avec le chêne chevelu, agés de 21 et 26 ans. Ces semis, instalés sur un sol très riche en argile et faiblement transformé en podzol, ont eu longtemps une végétation bien faible et leur sol insuffisamment protégé s'est dégradé physiquement et s'est couvert abondemment de graminés. Pour activer la végétation on a effectué des travaux visant l'amélioration physique du sol par la mobilisation superficielle à l'aide de la bêche et la coupe des graminés; l'opération a été répétée deux ou trois fois.

La présente étude se propose d'établir:

a) Si les travaux exécutés ont réussi à épargner l'eau du sol;

b) Si la mobilisation superficielle du sol se maintient longtemps;

c) Si la production ligneuse s'en est ressenti.

Les déterminations d'humidité exécutées dans l'interval Mai-Août 1932 ont pu établir une sensible amélioration dans l'économie de l'eau (voir les diagrammes pag. 804—805).

La mobilisation superficielle du sol, aussi que les effets de celle-ci sur la quantité de l'humidité ne se sont pas prolongés longtemps. Dans un délais de 2—3 ans le sol s'est tassé de nouveau complètement; il montre une compacité élevée à partir de la surface même.

Il parait que l'effet sur l'accroissement des arbres ne se fait pas sentir immédiatement; après 2—3 ans on constate une augmentation quelconque dans l'accroissement en hauteur; mais pour conclure à une amélioration de la végétation il faut que cet accroissement se maintienne encore quelque temps.

L'auteur est d'avis que des pareils travaux en vue de l'amélioration du sol forestier sont indispensables dans tous les cas similaires; mais il estime qu'il est plus indiqué encore de créer des peuplements mélangés correspondants au type naturel local, qui puissent se développer sans faire appel à ces travaux d'amélioration artificielle du sol.

Standortsverbesserung im Forstbetriebe mittelst oberflächlicher Bodenbearbeitung.

Im Forste Pustnicul (Kreis Ilfov), gelegen dort wo die Vorsteppe in die forstliche Zone übergeht, existieren mehrere 21- und 26 jährige Staatbestände von Stieleiche, rein oder mit Zerreiche gemischt. Diese Kulturen stocken auf Böden die äusserst tonreich und zugleich schwach podzoliert sind. Ihre bisherige Entwickelung war sehr langsam. Der unvollständig beschirmte Boden ist verhagert und vergrasst. Zwecks Steigerung der Wuchsleistung wurde versucht, die Struktur des Bodens durch oberflächliche Bearbeitung desselben mit der Hacke, und durch Entfernung der Grassvegetation zu verbessern. Die betreffenden Arbeiten wurden zwei- oder auch dreimal ausgeführt.

Verfasser dieses Aufsatzes hat sich zur Aufgabe gesetzt, festzustellen 1) ob nach Ausführung der erwähnten Arbeiten eine Bereicherung des Bodens an Wasser zu bemerken ist, 2) ob die physische Meliorierung — oberflächliche Lockerung — des Bodens angehalten, 3) ob der Zuwachsgang der Bestände sich verbessert hat.

Die während der Monate Mai-August 1932, gleich nach Bodenbearbeitung ausgeführten Feuchtigkeitsbestimmungen haben eine merkliche Verbesserung der Bodenfeuchtigkeit ergeben, welche der erwähnten oberflächlichen Bodenlockerung zu danken ist (siehe die Diagrame, Seite 804—805). Indes weder die Bodenlockerung, noch die dadurch erzielte Besserung der Feuchtigkeitsverhältnisse waren nicht von Dauer. Zwei oder drei Jahre nach Ausführung der Arbeiten ist der Boden ebenso verhärtet wie früher und sogar an seiner Oberfläche äusserst kompakt.

Die Beeinflussung des Zuwachsganges scheint keine unmittelbare zu sein; nach 2—3 Jahren kann eine Steigerung des Längenzuwachses festgestellt werden; sollte dieselbe anhalten, so ist zu hoffen, dass die besagten Kulturen nicht mehr kümmern werden.

Verfasser vertritt die Aussicht, dass Meliorierungsarbeiten landwirtschaftlicher Art auf forstlichen Boden unerlässlich sind in Fällen wie der hier behandelte Er meint aber, es sei angezeigter, Bestände zu schaffen nach Act des in der Gegend von der Natur gegebenen. Typus. Diese würden sich auch ohne Anwendung künstlicher Meliorationsarbeiten günstig entwickeln.

REFERATE—COMENTARII

RANDAMENTUL CANTITATIV LA FABRICAREA CHERESTELEI

de Ing. I. LUNGU

Adeseori conducătorului unei fabrici, sau organelor încredinţate cu controlul şi îndrumarea fabricilor, li se pune problema randamentului cantitativ realizat la producţia cherestelei, sub aspectul dacă randamentul realizat este suficient de mare, sau pentru ce este redus, ori dacă un randament mare rezultat este real şi nu cumva a fost greşit calculat.

Vom analiza pe scurt această chestiune.

Prin randament înţelegem procentul de cherestea proprie a fi comercializată, ce se obţine dintr'un volum anumit de lemn brut.

$$R = \frac{\text{V. Cherestea}}{\text{V. brut}} \times 100$$

Pentru ca randamentul să fie mare, trebue ca volumul cherestelei rezultate prin debitare să fie cât mai mare.

Aceasta însă nu însemnează că la debitare să ne conducem în primul rând numai de acest principiu şi să neglijăm calitatea cherestelei produsă.

Astfel, cu excepţia mărfurilor tăiate în boules şi în unele cazuri la grindărie, vom căuta ca tot materialul să aibă muchiile întregi, să se manipuleze crăpăturile la capete şi pe margini, şi defectele cari declasează valoarea mărfii, ca putregaiuri, cioturi putrede, etc.

Limitele până la care trebue să mergem cu manipulaţia sunt date de valoarea mărfii ce se introduce la manipulat şi valoarea celei rezultate.

Atenţie specială trebue dată manipulaţiei la circulare şi la pendule când lucrăm în antrepriză.

Marfa trebue tăiată în dimensiuni exacte în special la grosimi şi lăţimi. In urmărirea unui randament mare nu trebue să greşim şi să tăem o marfă subdimensionată, care este foarte greu de plasat. Cumpărătorii, chiar dacă le-o oferim cu o dimensiune inferioară

celei care a fost tăiată, ezită să o cumpere, având cheltueli de transport de plătit în plus.

Prin debitare trebue să căutăm a obține un procent cât mai mare de marfă lungă (peste 4 m.), care are un preț mult superior scurtăturii, în special la rășinoase; de asemenea cât mai puțină marfă îngustă. Astfel, de exemplu, dacă suntem obligați să furnizăm unui cumpărător marfă de 3 m. lungime, chiar dacă o plătește cu același preț ca marfa lungă, vom debita-o în lungimi de 6 m. și apoi reteza în 3 m., pentru ca marfa care inerent cade pe lângă cea care se tae expres pentru comandă, să fie lungă și deci să aibă o valoare superioară. Dacă am tăia butucii în 3 m. în exemplul de mai sus, randamentul cantitativ ar fi mai mare, dar n'ar compensa paguba calitativă a cherestelei rezultate. La debitarea pieselor lungi se obțin margini mai lungi.

Importantă este și variația lățimilor materialului ce se produce. Astfel dacă acestea variază din cm. în cm. randamentul este mai mare decât atunci când variază numai din 2 în 2 cm. sau mai mult. In această privință însă suntem legați de piața de desfacere care ne impune dimensiunile.

Trebue de asemenea să căutăm a obține o marfă frumos și drept tăiată.

Un rol important la realizarea unui randament bun îl joacă și calitatea materialului brut ce debităm.

Nu e locul să insistăm asupra importanței ce o are o bună manipulație în pădure a lemnului rotund. Accentuăm totuși că o manipulație greșită în pădure cauzează adesea pagube foarte mari la fabricație. Lemnul nu este ca fierul. O greșeală dela tăiat și fasonat în pădure nu se mai poate repara și rezultatul ei se vede abia când iese marfa fabricată pe rampa de sortare.

Lemnul care are un procent mai mare de putregai trebue retezat încă în pădure și la rășinoase din partea sănătoasă să se debiteze șindrilă, draniță, etc., iar la foioase aceste resturi să se facă lemn de foc. Nimic nu este mai descurajant pentru un fabricant de cherestea, decât rezultatul debitării unui butuc cu un procent mare de lemn atacat. De asemenea să se reteze în pădure, coturile, racii, etc. Atunci când suntem nevoiți a reteza lemnul brut de rășinoase în pădure să se evite lungimi de 3, 3,5 și 7 m., din care iese marfă scurtă. Lemnul să fie adus la timp în fabrică. Dacă lemnul se învechește și crapă dă un procent mare de margini, care contribue la scăderea randamentului cantitativ, iar partea bușteniloor cu un

început de atac scade randamentul calitativ. Structura dură şi cioturoasă a lemnului încă contribue la scăderea randamentului cantitativ de oarece o parte din materialul rezultat, care altfel ar fi mers în cl. V şi a VI, trebue pus la brac.

Randamentul cel mai mare se obţine din butuci cu structură fină, cilindrici şi lipsiţi de defecte, cu o grosime de 35—50 cm. la capătul subţire.

Calea de urmat în practică pentru cercetarea unui randament este următoarea :

1) Mai întâiu vedem dacă înscrierea buştenilor la tăerea în gater se face corect. Apoi dacă marfa rezultată s'a inventariat în întregime şi dacă n'au rămas prisme nedebitate complect, cari figurează în cantitatea lemnului brut trecut prin gater şi pe de altă parte n'au ajuns material fasonat; de asemenea dacă toată marfa fasonată s'a inventariat.

Observăm că randamentul se calculează obişnuit în raport cu cantitatea de material trecut prin gater, conform foilor de tăere. La sfârşitul debitării unei partizi de ex. de cca. 10.000—20.000 m. c. lemn rotund de răşinoase. în mod normal există o diferenţă între volumul intrat în depozit şi cel trecut prin gater, acesta din urmă fiind mai mare cu 2—4%, datorită faptului că la primirea în depozit, la fiecare buştean defect se fac scăzăminte, cari dacă la retezat, în depozitul fabricei, n'au fost complect eliminate, la trecerea prin gater nu se mai scade; de altfel această diferenţă se observă chiar în mod obişnuit la lemne sănătoase, din cauza formei trunchiurilor şi metodelor de cubaj. Diferenţă în plus între volumul trecut prin gater şi cel intrat în depozit se găseşte şi la foioase dar într'un procent mai mic.

La sfârşitul debitării unei partizi este bine să se calculeze pentru control şi acest randament general, în raport cu cantitatea de lemn brut primit în depozit.

2) Verificăm dacă împărţirea depozitului de buşteni, în special pe grosimi, este bine făcută, astfel ca să permită tăerea după modelele cele mai avantajoase.

3) Verificăm dacă buştenii sunt introduşi în gater cu capătul subţire înainte. In cazul când sunt băgaţi cu capătul cel gros înainte, tăetura este mai fină şi aspectul mărfii mai frumos, însă dacă axa butucului n'a fost exact

aşezată în axa gaterului, se măreşte procentul de margini rezultat şi implicit scade randamentul.

4) Controlăm supradimensionarea ce se dă materialului la grosime şi lăţime în vederea scăderii prin uscare.

Supradimensionarea trebue să fie aceeaşi pentru tot materialul de aceiaşi grosime, lăţime şi esenţă.

In cazul când modelele ce se pun între pânze în gater sunt de lemn pentru grosimile 12—48 mm, vom găsi totdeauna diferenţe de grosimi, fie în plus, fie în minus. Pentru aceasta se impune să se confecţioneze modele din fier ajustate la grosime pe raboteuză, sau în lipsa cesteia pe strung, ori chiar, la nevoe, prin baterea cu ciocanul pe nicovală.

Modelele pentru prizme se fac din lemn.

Din cauza grosimei diferite a pânzelor de gater, se fac modele separate pe fiecare gater.

De asemenea se fac modele separate pentru răşinoase şi foioase.

La brad şi molift supradimensionările obişnuite pentru uscare sunt :

la grosime de 12 m/m.	1/4 m/m.
„ „ „ 18 m/m.	1/2 m/m.
„ „ „ 24 m/m.	3/4—1 m/m.
„ „ „ 28—38 m/m.	1 1/4 m/m.
„ „ „ 48 în sus	1 1/2 m/m.

La foioase supradimensionarea este aproape dublu de mare ca la răşinoase.

Urmărind o supradimensionare exactă nu trebue să cădem în eroarea de a fabrica o marfă subdimensionată, care este greu de plasat, de multe ori putându-se vinde numai cu anumite reduceri cantitative sau de preţ.

Din cauza variaţiunilor de grosime inerente la debitare, supradimensionarea poate fi chiar ceva mai mare decât s'a indicat mai sus.

5) Grosimea pânzelor de gater încă joacă un rol important. Se va căuta a se folosi pânze cât mai subţiri.

Astfel când tăem răşinoase :

La gaterele de 18″ se folosesc pânze de 1,8 m. m.
„ „ „ 24″ „ „ „ „ 2,0 „
„ „ „ 30″ „ „ „ „ 2,4 „

La foioase se folosesc pânze cu cca. 0,2 m.m. mai groase.

6) Mărirea cărării (grosimea tăeturii) pânzelor în cazul când tăem răşinoase este de 1¾ din grosimea pânzei, iar dacă tăem foioase 1½ din grosimea pânzei.

Ceaprazul se va face absolut exact de ascuţitor pentru ca să nu se mai ajusteze decât incidental de gaterist, care în cazul că i se lasă o asemenea sarcină poate face pagube mari.

7) Se va controla refecarea la circulare.

La răşinoase, circularistul, când este aglomerat de lucru, tae odată 2-3 scânduri, în special cele dela mijlocul buşteanului cari sunt aproape egal de late. Acest lucru se va interzice, putându-ne altfel cauza o pierdere de randament de 2—3%. In special circularistul se controlează prin deşeurile ce scoate de la marginea scândurii. De asemenea prin piesele ce obţine prin refecare, cari pe cât posibil trebue să fie marfă lată. De exemplu dintr'o piesă din care ies două scânduri se va căuta a se scoate cel puţin una lată.

La îndepărtarea unui circularist slab nu trebue să ezităm.

8) Desenatorul (Maistrul de fierăstrău) care croeşte marfa la debitarea foioaselor, trebue să fie un om foarte priceput şi conştiincios, el fiind cheia obţinerii unui randament cantitativ şi calitativ bun. Aceleaşi calităţi i se cer de altfel şi la debitarea răşinoaselor, unde maestrul de fierăstrău este ochiul nostru permanent în fabrică.

9) La compunerea modelelor la răşinoase se va avea în vede cât mai mult tăerea pe prizme, care ne va mări randamentul.

Dela 25 cm. în sus se va tăia pe prizme, mai ales dacă buştenii sunt crăpaţi. In acest din urmă caz se vor scoate prizme chiar de 12 cm. înălţime, din care după cerinţele de azi ale pieţei se va tăia marfă de 24 m/m. grosime, foarte mult căutată pentru cofraje.

Din dimensiunile subţiri se vor scoate rigle şi leţuri.

10) La stejar, afară de cazul când tăem grinzi, să nu se lucreze pe prisme, altfel putem declasa mult material de calitate bună.

11) In vederea obţinerii unui randament mare să nu se tae marfă scurtă care este inferioară la preţ.

12) In cazul când se lucrează marfă de depozit să se tae în aşa fel ca să avem totdeauna un stoc asortat la grosimi conform cerinţelor pieţei.

Astfel, de exemplu, piața din orient cere la rășinoase :

20%	12 m/m.	grosime
30%	18 m/m.	„
40%	24 m/m.	„
10%	28—38—48 m/m.	„

Este dela sine înțeles că dacă % dulapilor tăiați este mare, randamentul va fi mai mare. De aceia un randament mare obținut la rășinoase trebue controlat la % dulapilor debitați.

Dacă despicarea dulapilor în scânduri de 12 m/m. se face la fierăstrăul cu panglică care are pânza subțire, în loc de gaterul despicător, randamentul crește.

13) Scoaterea a cât mai multe lețuri din resturile ce cad la confecționarea scândurilor încă ne mărește randamentul.

De asemenea frizele scurte la stejar și fag.

14) La stejar dacă tăem marfă în boules randamentul crește.

Dacă confecționăm marfă cu alburn, cerută pentru anumite întrebuințări, de ex. cosciuge, încă ne mărim randamentul.

15) La fag dacă nu avem restricțiuni mari la inima roșie, randamentul crește.

16) Când analizăm un radament mare obținut, trebue să controlăm dacă nu s'a băgat în marfa rezultată, bracul de cântar, marginile, inima roșie la fag, care nu se poate aburi etc.

Se spune că în țările nordice și în America s'ar obține randamente mult mai mari decât în țara noastră. Noi credem că aceste diferențe se datoresc în mare parte diferenței ce există între noi și ei referitor la marfa rezultată, ce se ia în calculul randamentului.

Randamente pe cari le putem considera ca bune.

a) la brad și molift 56—58%

Dacă tăem lemn din vârfuri sau un rest din depozit la lichidare poate scădea randamentul până la 52—54%.

b) la stejar 48—52%

(Acest randament cuprinde şi marfa cu alburn care este 2—3%).

la materialul subţire 44—45%

c) la fag 49—52%

Influenţa randamentului asupra preţului de cost.

a) La răşinoase.

Dacă de exemplu lemnul la fabrică ne costă . lei 250 m. c.
Industrializarea până ab vagon . . . . . „ 100 „
Cheltueli diverse . . . . . „ 20 „
Total lei . . . 370 „

la un randament de 57% preţul de cost pe m. c. material fasonat va fi:

$$\frac{370}{0{,}57} = 649 \text{ lei/m. c.}$$

Dacă randamentul a scăzut la 53% preţul de cost va fi:

$$\frac{370}{0{,}53} = 698 \text{ lei/mc.}$$

Diferenţa în plus este 49 lei/m. c. cherestea ceiace revine la cca. 27 lei/m. c. brut, sumă destul de importantă când industrializarea întreagă în fabrică până la ab vagon ne costă 100 lei/m. c. brut.

b) La stejar

Dacă de ex. lemnul ab fabrică ne costă . . lei 500 pe m. c.
Industrializarea până ab vagon . . . . . „ 150 „ „
Cheltueli diverse . . . . . „ 40 „ „
Total lei 690 pe m. c. brut

la un randament de 48% preţul de cost pe m. c. material fasonat va fi:

$$\frac{690}{0.48} = = 1437 \text{ lei/mc.}$$

Dacă randamentul scade la 42% avem:

$$\frac{690}{0{,}42} = = 1643 \text{ lei/mc.}$$

Diferența este de 206 lei/mc. cherestea, ceea ce revine la lei 87 pe m. c. brut debitat, sumă foarte mare față de 150 lei/mc. cât ne costă industrializarea întreagă până ab vagon.

Exemplele de mai sus le-am dat ca extreme pentru a se putea vedea până la ce diferențe putem ajunge în cazul când nu supraveghem cu atenție o industrializare.

Din datele sumare expuse mai sus, credem că rezultă în mod evident toată atenția și grija mare pe care conducătorul unei fabrici de cherestea trebue s'o aibă până și în cele mai mărunte operații de manipulare a lemnului în fabrică, care dacă sunt neglijate sau necunoscute la timp pot influența în mod grav rezultatul final al industrializării.

Le rendement quantitatif dans la production du bois scié.

L'auteur commence par un exposé sur l'importance pratique du problème énoncé, pour examiner ensuite l'influence que les éléments de calcul ont sur le rendement quantitatif. Il indique la modalite à employer pour la vérification de ce rendement et insiste sur les menus détails qui cependant ne doivent pas être négligés dans la fabrication et conclut avec quelques considérations sur l'influence du rendement quantitatif sur le prix du revient.

Der quantitative Ertrag im Sägebetrieb.

Verfasser erläutert die Gesichtspunkte, unter denen in der Praxis, das Problem des quantitativen Ertrages im Sägebetrieb erscheint und setzt den Einfluss auseinander, welchen die verschiedenen, für die Berechnung dieses Ertrages bestimmenden Elemente auf denselben ausüben. Hierauf wird gezeigt wie die Prüfung eines Ertrages zu erfolgen hat, eingehend auf die kleinsten Einzelheiten, welche gelegentlich der Industrialisierung nicht zu übersehen sind. Schliesslich wird der Einfluss des Ertrages auf den Kostenpreis festgestellt.

BALANINUS GLANDIUM MRSCH. [1])
(Gândacul ghindei).

de Ing. M. ENE

Intre vătămările cauzate de insecte stejarilor şi anume cele referitoare la ghindă, sunt bine cunoscute daunele pe cari le face gândacul cu „cioc", Balaninus glandium Mrsch.

In ultimii ani, problema regenerării stejarului, pe cale naturală sau sub intervenţia omului, a preocupat şi preocupă în mare măsură, pe silvicultorii noştrii. S'a accentuat întotdeauna „ghindă de bună calitate" şi „puieţi robuşti".

Deşi daunele cauzate de acest gândac, sau mai precis de viermele lui, sunt în mare parte determinante în regenerarea stejarului şi au fost totdeauna evidente, totuşi problema nu a fost complet, sau mai bine zis prea puţin rezolvată din cauza dificultăţilor de studiu (creşterea gândacului în laborator pe material viu). In literatura străină găsim foarte puţine date rezultând din studiile făcute asupra acestui gândac.

Din puţinele documentări de până acum şi din rezultatele obţinute din materialul procurat în Octombrie a. c., dela ocolul silvic Nucet (pădurea Vlădiceasca), avem câteva elemente.

Gândacul.

Balaninus glandium Mrsch. aparţine familiei Curculionidae, gândaci cu „cioc", cari atacă: nuci, alune, ghindă, etc. Gândacul în formă de ou, ceva mai lung decât lat, cu elitrele în formă de inimă, e acoperit dorsal cu solzi mici de culoare cafenie-închisă şi are mărimea de 5—8 mm. (fără cioc). Ciocul, subţire şi încovoiat, e mai scurt la mascul şi mai lung decât lungimea corpului, la femelă.

Femela atacă ghinda în lunile Mai, Iunie, când gândacii ies din pământ şi când fructul e încă necopt. Ea străpunge coaja cu ciocul şi depune obişnuit un ou în fiecare ghindă (în probele aduse s'a găsit şi o ghindă cu cinci larve de mărimi gradate). Gândacii sunt greoi, se mişcă încet şi la o slabă scuturare a ramurilor cad jos.

---

1) Laboratorul de entomologie al I. C. E. F.

Odată cu desvoltarea ghindelor, se desvoltă şi larva în interior mâncând miezul (cotiledoanele) şi transformându-l în gunoiu. Ghindele atacate nu se cunosc până la cădere, deoarece orificiul practicat de femelă se închide în desvoltarea ghindei. Spre toamnă ghindele cad mai de timpuriu, începând de prin Septembrie şi deşi atacate, foarte multe dintre ele au „colţul" sănătos. Peste câteva zile dela cădere, larva iese rozând coaja circular (2—2,5 mm. diametru). Ieşirea larvelor durează până la mijlocul lunei Noembrie.

Larva, de culoare albă-gălbue, fără picioare, are lungimea de 8—10 mm. Capul de culoare roşu-cafeniu e dotat cu mandibule puternice.

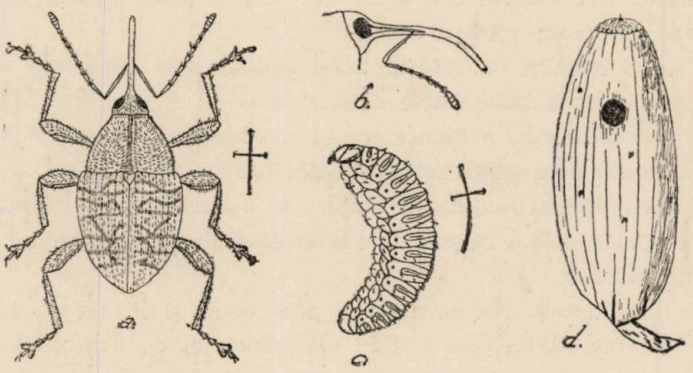

a. Gândacul. b. „Ciocul". c. Larva. d. Ghindă atacată.

După ieşirea din ghinde, larvele pătrund în pământ la 25 cm. (?) adâncime, mişcându-se puternic prin contracţiunea corpului şi cu ajutorul capului. Aci ele îşi fac o cămăruţă netedă în care iernează. In anul următor cu venirea căldurii se împupează puţin înainte de apariţie, când gândacii ies din pământ, se urcă în arbori şi atacul reîncepe.

Generaţia e de un an de obiceiu; excepţiile însă nu sunt excluse.

Atacul.

După cele expuse reiese deci, că larva este aceea care cauzează pagubele. Despicându-se ghinda adunată (23 Oct.) pentru studiu, am găsit larve desvoltate (majoritatea) şi larve nedesvoltate, ceiace înseamnă că deşi ghinda era căzută, fără a avea apa-

rența de a fi atacată, larvele mai aveau de mâncat câteva zile până la părăsirea ei. Dar și în unele ghinde părăsite (găurite), am mai găsit câte o larvă.

Atacul se prezintă sub forma unui șanț în spirală, neregulat, crescând în lățime (desvoltarea larvei), traversând sau înconjurând miezul ghindei pe sub coajă. Șanțul e plin cu un rumeguș de culoare închisă (excrementele larvei).

Pentru a face o slabă idee asupra atacului, dăm aci câteva cifre generale din probele luate:

Sortarea după aspect exterior ; 916 ghinde.

501 atacate (găurite).
103 seci.
312 bune.

La despicarea celor 312 bune am găsit :

23 atacate.
93 stricate.
196 bune (sănătoase).

Din cifrele de mai sus rezultă un procent de 21,3% ghinde bune de semănat. Dar cifrele acestea nu sunt hotărîtoare pentrucă :

— numărul probelor luate a fost mic.

— pădurea vizitată avea an de „stropeală".

In „anii de ghindă" cantitatea ghindei se prea poate să întreacă pe cea a gândacilor, deci intensitatea atacului nu apare așà mare. Contrariu, în „anii de stropeală", ghinda apare toată atacată.

C o m b a t e r e a.

Pentru combaterea lui Balaninus, entomologia practică a întrebuințat, până acum, mijloace expeditive, simple și ieftine, dar nu prea eficace. In literatură nu găsim menționate încercări de combatere prin stropire sau prăfuire cu substanțe insecticide; dar credem că acest mijloc ar fi prea costisitor. S'a recomandat însă strângerea și nimicirea ghindelor ce cad de timpuriu, înainte de ieșirea larvelor. Contra gândacilor se luptă mai greu pentrucă sunt puțin evidenți din cauza culorii și a mărimii și cad ușor când sunt atinși.

Pentru combaterea treptată a lui Balaninus recomandăm deocamdată următoarele :

In anii de „stropeală" când nu se intenționează adunarea ghindei, să se introducă porcii în pădure, de când încep să cadă ghindele, pentru a prinde larvele încă în ele. Larvele care se afundă

în pământ nu pot fi distruse oricât ar râma porcii. Porcii să fie păziți pentru a fi forțați a mânca mai toată ghinda de sub un stejar. Permițându-se ghindăritul, arendașii au tot interesul să consume ghinda cea bună și scopul nu e atins.

In anii de „stropeală", când se intenționează a se culege ghinda, se vor lua probe din diferite puncte ale pădurii cari vor fi supuse unei cercetări prin despicare. Dacă în urma acestei cercetări se va renunța la recoltare, se va proceda ca mai sus. In caz contrar se va aduna toată ghinda. Lucrătorii vor fi mulțumiți deoarece vor aduna mai cu spor, dar și ocolul va efectua totodată și lucrările de combatere. Ghinda recoltată să se depoziteze pe dușumele bine încheiate și cu pereți laterali mici (cutii largi). Larvele părăsind ghinda se vor afunda dar nu vor putea trece în pământ și nici peste marginile dușumelei (n'au picioare).

In depozit ghinda va fi ușor selecționată, după jumătatea lunei Noembrie (după ce larvele au părăsit ghinda), triându-se prin mână sau punându-se într'un hârdău cu apă (cea seacă și atacată va rămâne la suprafață). Ghindele „rele" se vor arde iar larvele depe dușumele se vor nimici.

Astfel se obține o micșorare a atacului în anul următor și o mărire a procentului de germinație a ghindei.

Atacând problema, la noi în țară, ne propunem ca, după procurarea câtorva aparate simple, dar necesare, să putem studia amănunțit :

Bionomia insectei (viața și stadiile),
atacul (loc, timp, esențe preferate, intensitate),
mijloace de combatere (expeditive, științifice).

Balaninus glandium Mrsch.

Balaninus glandium, un curculionide dont la larve attaque les glands, empêche la régénération du chêne. La femelle pond dans le jeune gland. La larve y se développe depuis le mois de Mai jusqu'à Novembre. Le gland tombe plutôt que d'habitude et la larve s'enfonce dans la terre où elle reste jusqu'au printemps.

Le problème du combat de l'insecte n'a pas été définitivement résolu. On a fait seulement des observations préliminaires dans la forêt Vlădiceasca du cantonnement Nucet. On peut pourtant recomander:

1) Le parcours des cochons.

2) La cueuillette de tous les gland et ensuite la sélection de ceux qui ne contiennent pas l'insecte, toutes les fois qu'il s'agit de faire des travaux d'ensemencement.

Balaninus glandium Mrsch.

Bal. gland. ist ein Rüsselkäfer, dessen Larve die Eicheln angeht und demnach die Verjüngung von Eichenbeständen beeinträchtigt. Die Weibchen lagen ihre Eier in die noch zarten Eicheln; daraus entwickeln sich im Laufe der Monate Mai—November die Larven. Die von denselben bewohnten Eicheln fallen im Herbst frühzeitig zu Boden. Die Larven verlassen dieselben und bringen den Winter im Boden zu. Das Problem der Bekämpfung dieses Käfers ist noch nicht vollkommen gelöst. In dieser Richtung wurden im Reviere Nucet (Wald Vlădiceasca) vorläufige Beobachtungen angestellt.

Als Bekämpfungsmassregeln werden empfohlen:

Im Falle dass die Eichelnernte nicht beabsichtigt ist, Schweineeintrieb.

Im anderen Fall, Sammeln und Auswahl der gesunden und kranken Eicheln.

Das Studium des Problemes ist im Gange.

MUSCA COLUMBACĂ

de Ing. I. PETÖ

In colţul sudvestic al ţării, în Clisura Banatului, se iveşte în primăvara fiecărui an o mică muscă, numită musca columbacă, care este o adevărată plagă nu numai pentru acest ţinut, dar şi pentru regiunile mai depărtate.

Cred că biologia şi combaterea acestei muşte nu este lipsită de interes pentru inginerul silvic, întrucât şi lui îi cauzează destule neplăceri.

Anual cad victimă înţepăturilor ei un însemnat număr de căprioare şi cerbi. Numărul exact al acestora se poate da cu mare greutate căci vânatul atacat caută refugiu în desişuri, unde piere neobservat de nimeni. D-l inginer silvic Iuliu Wrbitzky, şeful ocolului de vânătoare Casa Verde-Şarlota, a putut constata totuşi, că în primăvara aceasta, au murit din cauza muştei columbace 53 de cerbi, din parcul de vânătoare şi anume: 20 cerbi bătrâni, 8 mai tineri, 9 ciute şi 16 viţei [1]). In special coarnele sunt expuse la înţepături căci în acest timp ele fiind în deplină desvoltare au multe artere de sânge.

Cât de mult suferă vânatul din cauza acestei muşte se poate constata şi din următorul caz: In timpul sborului, cele două căprioare ce le posed stăteau toată ziua în grajd la întunerec şi nu ieşeau afară până seara. Am reuşit totuşi de câteva ori să le ademenesc cu hrană dar îndată ce ieşiau la lumină le acoperiau muştele şi fugiau numai decât înapoi.

Exploatarea pădurilor încă are de suferit pe urma muştei columbace căci în timpul sborului vitele sunt ţinute de obiceiu, toată ziua, în grajduri, şi numai noaptea sunt lăsate afară, din care cauză trasportul produselor silvice este limitat, şi chiar împiedecat.

In anul curent musca columbacă a fost chiar cauză de incendii. Căci, pentru a-şi cruţa furajul, unii proprietari au fost nevoiţi să scoată vitele şi ziua la păşune. Şi pentru a le feri de muşte s'au făcut focuri ca să producă fum. Nu rareori aceste focuri, din cauza

---

1) Vezi revista „Carpaţii, 1934, No. 6.

neglijenţei păstorilor şi a secetei excesive, au fost cauza incendiilor de păduri.

Musca columbacă a fost denumită astfel după orăşelul jugoslav Golubaţ situat pe malul Dunărei, cam în faţa comunei noastre Coronini din plasa Moldova-Nouă, judeţul Caraş.

După crezul populaţiei, această insectă iese dintr'o peşteră de lângă vechea cetate Golubaţ. Această afirmaţie o face şi Anton Boleszny în cartea sa, apărută în 1873 sub titlul „Die Donaukatarakte".

In realitate însă mediul pentru prăsirea muştei columbace îl constituie pârâurile din jurul oraşului Golubaţ, precum şi cele de pe malul nostru din acest ţinut.

Aproape în toate pârâurile noastre din această regiune, cum sunt Radimna din hotarul comunei cu acelaşi nume, Valea Mare din comuna Moldova-Nouă, Oraviţa din comuna Liubcova, Berzasca şi Sirinia din comuna Berzasca, am găsit ouă şi larve de muscă columbacă.

Musca columbacă aparţine familiei Simuliidelor, răspândită, sub mai multe specii, în cele mai multe ţări ale Europei, având în fiecare câte un centru de desvoltare.

Specia dela noi este Simulium columbatschense care, după cum am amintit, îşi are centrul de desvoltare în regiunea comunei Coronini, şi în cea a orăşelului Golumbaţ din Jugoslavia. In Bulgaria trăeşte Simulium Viddini cu centrul de desvoltare în jurul oraşului Vidin; în Germania este Boophtora sericicata şi Odagma ornata, desvoltându-se în regiunea fluviului Leine cu centrul în jurul oraşului Neustadt din Hannovra; în Suedia, în pârâul Alpe, lângă satul Luter se desvoltă Simulium reptans; în Finlanda şi Norvegia este răspândită Wilhelmia lineata, iar în Anglia Cnetha Lundströmi.

Familia Simuliidelor se împarte în trei importante subfamilii şi anume :

1. S t e g o p t e r n i n a e, cel mai răspândit reprezentant al acestei familii fiind Stegopterna tibialis.

2. N e v e r m a n n i i n a e. Din această sub familie, Cnetha Lundströmi este cea mai cunoscută, găsindu-se în Anglia, Germania, Bulgaria şi Spania. Tot din această subfamilie face parte şi Wilhelmia lineata, care există în Norvegia şi Finlanda, dar a fost găsită şi pe insulele Kanare.

3. S i m u l i i n a e. Acestei subfamilii îi aparţine şi musca co-

lumbacă, cum şi cele mai răspândite specii din Germania: Boophtora sericicata şi Odagma ornata.

Sunt convins, că ceeace denumim la noi sub termenul general de muscă columbacă, nu cuprinde exclusiv acestă specie, ci şi altele, cum sunt mai ales Wilhelmia lineata şi Odagma ornata.

Cu biologia muştei columbace s'au ocupat mai mulţi reprezentanţi ai ştiinţei, dintre care primul, dr. Schönbauer, în 1793, a constatat că musca columbacă se desvoltă în apă. Cei care au urmărit-o, după dr. Schönbauer, au încercat să combată afirmarea lui, însă cercetările ulterioare au verificat-o. Şi cel dintâi care a confirmat constatările acestea a fost Dr. Verdot, în anul 1821. Cu biologia muştei columbace s'a ocupat mai departe dr. Medovici, medic din Beograd, în 1874; apoi dr. Temesváry din Budapesta în 1886, şi alţii, iar după războiul mondial dr. Günther Enderlein, profesor la universitatea din Berlin.

Dr. Enderlein, însărcinat de guvernul german, a studiat biologia Simuliidelor în întreagă Europa şi a stat câteva săptămâni şi la noi în ţară. Cu această ocaziune, însoţind pe d-l dr. Enderlein am studiat împreună cu dânsul, biologia muştei columbace. Studiile noastre însă, din lipsa instrumentelor necesare, au rămas neterminate.

La noi s'a ocupat cu musca columbacă d-l profesor I. Ciurea dela facultatea de medicină veterinară, care a publicat un articol asupra ei în „Natura".

Musca columbacă se iveşte primăvara, cam între 25 Aprilie şi 5 Maiu în zilele calde şi liniştite. Masculii, trăesc foarte scurt timp şi anume numai până când se face împerecherea. Femelele trăesc până după ce au depus ouăle. Ele stau numai în locuri luminoase şi atacă exclusiv în timpul zilei până la apusul soarelui, când se ascund între tufe, sau în peşteri. Acestei caracteristici a insectei se acomodează şi viaţa vitelor: Păşunatul nu se poate face decât noaptea.

Muştele fecundate depun ouăle în pâraie, pe pietre, cerând următoarele condiţiuni: pârâul să nu aibă un debit pre mare; apa să fie limpede, să curgă cu o anumită viteză (0,3 m/s.) şi să conţină o cantitate de bioxid de carbon. Ouăle sunt fixate pe pietre cu o materie cleioasă, de culoare gălbuie. Din aceste ouă ies apoi larvele, după cca. 15 zile. Aceste larve se fixează la fel pe pietre. Ele sunt lungi cam de 8 mm. şi au forma unui vârf de pantof, stând cu deschizătura către curentul apei. După vreo 8 săptămâni se transformă în

pupe. Din aceste pupe apare generaţia a doua. După unele afirmări ar fi şi trei generaţii într'un an. Eu însă, într'un an special de favorabil pentru muscă, nu am putut constata decât două generaţii. Către finele lunei Iulie depune ouăle generaţia a doua, făcându-se metamorfoza până la stadiul de pupă, în care stare insecta îşi petrece iarna în apă.

Dacă în timpul apariţiei, clima este defavorabilă, adică ploioasă, răcoroasă şi bate vântul, musca dispare repede; dar dacă timpul este favorabil, adică dacă este cald şi vântul nu bate, cum era cazul în anul curent, ea trăeşte mai îndelungat şi în roiuri puternice, făcând migraţiuni şi pe locuri mai depărtate, chiar până în Oltenia şi în Ardeal până la Sălaj.

Insă musca columbacă nu se stabileşte în aceste locuri, pentrucă părăseşte locul său de origină numai dupăce depune ouăle.

Biologia arătată a muştei columbace diferă de a celorlalte specii. Astfel Boophtora sericicata se desvoltă pe ierburile de pe malul pârâurilor, depunând ouăle pe aceste ierburi, în apropierea nivelului apei, astfel ca să fie udate. Aci se transformă în larve şi pupe din care iese insecta adultă, la finele lunii Martie şi începutul lunii Aprilie. După afirmarea d-lui Dr. Enderlein şi această muscă prezintă în luna Iunie o generaţie nouă.

La musca columbacă, cum şi la celele specii, n u m a i f e m e l e l e a t a c ă omul şi animalele, şi sunt astfel periculoase. Ele înţeapă animalele mai ales pe locurile unde pielea este mai subţire: la ochi, urechi, nas şi la partea internă a membrelor.

Animalele atacate de musca columbacă respiră greoiu, inima le bate mai tare, pulsul este accelerat, şi temperatura le este ridicată. Dacă animalul este înţepat de un număr mai mare de muşte, moare. Cauza morţii, după profesorul dr. Enderlein ar fi otrăvirea prin toxalbumin, ca virus infectiv. Dar sunt şi cazuri excepţionale, când acţiunea pur mecanică cauzează moarte prin completa împiedicare a respiraţiei, provocată de umflarea locurilor înţepate.

Tratamentul animalelor bolnave în urma atacului muştei columbace constă pe de o parte în aplicarea de comprese cu apă rece, sau apă de plumb, eventual cu soluţiune de amoniac, pe locurile înţepate, iar pe de altă parte, având în vedere că principala cauză a morţii este slăbirea cordului, injecţiile cu medicamente întăritoare, cum este camforul sau cafeina, care dau rezultatele cele mai bune.

In Germania se dă vitelor bolnave, ca beutură, alcool în apă. Profesorul Weigand recomandă Folia digitalis în cantităţi de 5—10 grame. Iar profesorul dr. Enderlein preconizează aplicarea injecţiunilor intravenoase de Chinitin şi Digalis.

Nu toate speciile de Simuliide sunt în acelaş grad de veninoase şi prin urmare de periculoase. Pe când musca columbacă şi musca viddini sunt foarte otrăvitoare şi fac pagube însemnate, ca în 1923 când au murit peste 10000 vite la noi în ţară, şi peste 3000 în Bulgaria, în Germania s'au constatat foarte puţine cazuri mortale, iar în Anglia deloc.

Pentru apărarea vitelor de atacul muştei columbace se pot lua diferite măsuri, cari sunt deja bine cunoscute de populaţia din ţinuturile bântuite.

Faptul că Simuliidele sunt heliophile adică atacă numai în timpul când cerul este senin şi arde soarele, ne face ca în timpul zilei să ţinem vitele în grajduri întunecoase. Deci se recomandă ca pe timpul favorabil atacului muştelor vitele să fie mânate la păşunat numai noaptea. Cum însă ţăranul are nevoie de vite la lucrul câmpului, măsura aceasta este numai parţială, şi ca urmare trebue să se recurgă şi la măsuri de apărarea vitelor în timpul folosirei lor pe câmp. Intre aceste măsuri cea mai obicinuită este ungerea animalelor pe părţile mai atacate şi sensibile, cum este jurul ochilor, urechilor, ugerul vacilor, partea internă a picioarelor şi membrelor sub pântece. In acest scop se foloseşte o grăsime, ca seu sau untură, în care se amestecă păcură, petrol sau creolină.

A doua categorie de măsuri de combatere a muştei columbace o formează distrugerea insectelor în diferitele lor stadii biologice, şi anume ca ouă, larve, pupe, şi în urmă ca insecte adulte.

Distrugerea ouălor muştei columbace s'ar putea practica cu oarecare succes numai cu ajutorul copiilor de şcoală, cărora li s'ar arăta aceste ouă, şi cu care s'ar parcurge pârâurile pentru a le nimici. Succesul acestui procedeu este însă foarte problematic.

In Germania, unde Simuliidele depun ouăle pe plantele de pe lângă pârâuri, Wilhelmi a recomandat aplicarea unei capcane pentru ouă. La noi, din cauza deosebirii condiţiunilor biologice nu este cazul să se aplice această capcană.

Distrugerea larvelor şi pupelor se poate face prin mijloace mecanice, fizice, chimice şi biologice.

Unul dintre procedeele mecanice este desprinderea larvelor şi

pupelor cu mături de oțel, de pe pietrele pe care sunt fixate. Această metodă s'a practicat în America contra larvei și pupei de Simulium xenusticum, și în parte în Jugoslavia contra muștei columbace. Nu poate avea, însă decât un succes foarte limitat, căci profesorul dr. Enderlein, a constatat că larvele introduse într'un aquarium au trăit încă timp îndelungat. Deci larvele desprinse cu mături și duse de curentul apei se fixează mai departe din nou fără să fie conturbate în continuarea desvoltării lor.

Alte mijloace mecanice recomandate de diferiți autori, ca abaterea apei pe alt curs pentruca prin uscarea albiei să fie distruse larvele, sau scoaterea pietrelor din albie, n'au nici o valoare practică.

Mijloacele fizice pentru distrugerea larvelor și pupelor se bazează pe constatarea că larvele se desvoltă numai în pârâurile cu o viteză anumită, de 0,3 m/s. Deci se modifică viteza prin aplicarea stavilelor. Dar nici acest mijloc n'are vreo valoare practică.

Aplicând mijloacele chimice am obține cu siguranță rezultate satisfăcătoare, însă acestea sunt prea costisitoare. In America s'a folosit cu succes ulei de Phinota, cu care, stropind apa, s'au distrus larvele și pupele. Dar acest oleu nimicește și peștii prin urmare s'ar putea întrebuința numai în pârâurile în cari nu trăesc pești.

In pârâul Innersten, lângă Hannovra, unde este centrul Simuliidelor din Germania nu s'a putut constata prezența nici a Boophtorei sericicate, nici a Odagmei ornate, și cercetându-se cauza s'a aflat că apa acestui pârâu conține plumb, care după părerea profesorului dr. Enderlein nimicește microorganismele necesare larvelor.

Intre mijloacele biologice pentru distrugerea larvelor și pupelor trebue amintite, în primul rând, rațele și peștii cari prin hrana lor distrug o cantitate însemnată de larve și pupe de Simuliide. Astfel Nöller a constatat că păstrăvii se hrănesc cu plăcere cu larvele acestei muște. Dr. Enderlein, care a făcut, încercări cu peștii din aquarii a găsit că toate soiurile de pești se hrănesc cu acest fel de larve. Unele larve ale altor animale, ca cele de Mermis și Anabolia, încă contribue la distrugerea celor de Simuliide, trăind pe ele ca paraziți (Nöller, Ulmer).

Se poate afirma cu hotărîre că însăși musca are inamici, necunoscuți însă cu toată siguranța, destinați de natură cu distrugerea lor. Profesorul Biro din Budapesta afirmă că a constatat că musca columbacă este totdeauna urmărită de un soi de Asilide.

In problema de combatere a muștei columbace cel mai impor-

tant rol ar reveni, fără îndoială, acelor agenţi biologici care distrug larve pupe şi insectele adulte, în consecinţă determinarea precisă a acestor factori, precum şi studiarea posibilităţilor de înmulţirea lor, trebuie să constituie preocuparea principală a celor care caută să rezolve problema combaterei muştei columbace.

La simulie de columbatsch.

La simulie de columbatsch cause des dégats ou du moins des grands inconvenients à l'économie forestière en attaquant le gibier ou les animaux de traction.

Simulium columbatschense est l'espèce qu'on rencontre en Roumanie. Les ruisseaux des deux rives du Danube, près de la ville jougoslave Golubatz et de la ville roumaine Moldova Nouă, constituent le centre de son développement. Les mouches pondent leurs oeufs dans l'eau où se développent ensuite les larves. Le premier vol a lieu au printemps entre 25 Avril et 5 Mai. L'insecte a deux générations par an. Ce sont seulement les femelles qui attaquent et seulement pendant le jour. L'attaque d'un grand nombre de mouches peut provoquer la mort.

Comme traitement pour les animaux attaqués on recomande: les compresses, l'ammoniac, l'acétate de plomb; injections de camfre et de caféine; alcool, etc.

Pour combattre la mouche on procède à la destruction des larves qui s'obtient surtout en faisant se multiplier les ennemis naturels: les poissons, les insectes carnivores, les canards, etc,; en déhors de cela, il existe des procédés mécaniques et chimiques, mais qui ont leurs désavantages.

Die Kriebelmücke.

Die Kriebelmücke verursacht im Jagdbetrieb bedeutenden Schaden und wird unangenehm auch in Forstbetrieben, in welchen das Zugvieh eine grössere Rolle spielt. Die in Rumänien verbreitete Art ist Simulium columbatschense. Ihr Hauptverbreitungsbezirk befindet sich zu beiden Seiten des Donaustromes und zwar in den Bächen in der Nähe des jugoslavischen Städtchens Golubatz und in denen, die sich in der Gegend von Moldova Nouă în Rumänien in die Donau ergiessen. Die Eier werden in das Wasser abgelegt, dort leben die Maden. Der erste Flug fällt in die Zeit vom 25 Apr.—5 Mai. Die Generation ist doppelt. Nur die Weibchen sind schädlich und nur am hellen Tage. Ein Angriff im grösseren Stil kann tödlich wirken.

Als Schutz und Heilmittel für das angegangene Vieh wird empfohlen: Umschläge mit kaltem Wasser, Bleiwasser oder Amoniak; Einspritzungen mit Kampfer oder Kafein. Alkohol etc.

Die Kampfmittel sind dreierlei Art: mechanisch, chemisch, biologisch. Die erfolgreichsten sind die biologischen: Bekämpfung durch Fische, Sumpfvögel (Ernten) und Insekten.

LUCRĂRILE DE IMPĂDURIRE EXECUTATE DE CAPS IN 1933

de Ing. VASILESCU GRIGORE

In anul forestier 1933 (1 Ianuarie—31 Decembrie 1933) Caps-ul şi-a continuat cu acelaşi zel din trecut, lucrările sale de restaurarea pădurilor prin împădurirea poenilor şi parchetelor tăiate şi prin completarea plantaţiilor făcute anterior.

Deşi în anul 1933, stejarul şi molidul nu au fructificat aproape deloc, totuşi ocoalele Caps au împădurit 13.048,55 ha., cheltuind suma de 8.730.761 lei, adică în mediu 678 lei/ha. La această suprafaţă mai trebuie adăugat 1214,80 ha., ce s'au împădurit cu fondurile societăţilor exploatatoare, astfel că în total în pădurile Statului s'a împădurit o suprafaţă de 14.263,35 ha.

Direcţiile cari au împădurit cea mai mare suprafaţă sunt: Chişinău (2738 ha), Sebeş (1690 ha) şi Bucureşti (1566 ha) iar cea mai mică suprafaţă a fost împădurită, ca şi în 1932, de Direcţia Constanţa (421 ha).

Din cauza cererilor de puieţi, din zi în zi mai numeroase atât ale particularilor cât şi ale instituţiilor publice, precum şi pentru a avea materialul necesar pentru împădurirea cât mai urgentă a restanţelor, în anul 1933 suprafaţa pepinierelor s'a mărit considerabil.

Suprafaţa totală a pepinierelor C. A. P. S. a fost de 486,19 ha din care numai în anul 1933 s'a semănat 261,14 ha cu 52113 kgr. şi 69 Hl de diverse seminţe forestiere. S'au repicat 12714 mii puieţi pe o suprafaţă de 23,34 ha. Cheltuelile pentru lucrările de pepiniere s'au ridicat la 5.405.352 lei.

Cu toate că stejarul şi molidul nu au fructificat, totuşi cantităţile de seminţe recoltate au crescut considerabil, strângându-se în anul 1933, 70.543 Kgr. şi 5380 Hl. seminţe de diverse esenţe, mai ales frasin şi salcâm. Pentru recoltarea acestor seminţe s'a cheltuit în total suma de 1.232.847 lei.

Cum în unele ocoale lucrările de împădurire aproape s'au terminat, a început să se dea o atenţie din ce în ce mai mare lucrărilor de degajări şi răriturі. Aşa se explică de ce pentru lucrări diverse, cari în cea mai mare parte sunt tocmai aceste îngrijiri de arborete, s'au cheltuit 1.277.523 lei.

In cursul anului 1933 s'au dat semințe și pueți, gratuit, la particulari și diverse instituții publice, evaluați la suma de 676.000 lei iar cu plată s'au dat semințe și pueți în valoare de 457.000 lei.

Pentru primăvara anului 1934 ocoalele silvice C. A. P. S. au 118.670.000 pueți de diverse specii apți de plantat, astfel că pot face față oricăror lucrări de împădurire.

In concluzie, cu toate greutățile provenite din cauza lipsei de fructificare a unor esențe precum și din cauza reformei agrare, care nici până acum nu s'a terminat, Caps-ul și-a făcut pe deplin datoria și sperăm că în câțiva ani nu vor mai fi terenuri restante de împădurit, vindecând astfel complet rănile provocate de război.

Les travaux de boisement exécutés par l'administration des forêts de l'Etat, en 1933.

Surface boisée 14.263,35 ha.

Von der Staatsforstverwaltung ausgeführte Aufforstungsarbeiten, in 1933.

Aufgeforstete Fläche: 14.263,35 Ha.

FORMAȚIUNE ANORMALĂ DE SUBER LA MOLID

de Dr. C. C. GEORGESCU

O tulpină de molid, pe care am primit-o prin bunăvoința D-lui Ing. Insp. silvic Mihălcescu și aflată în regiunea Cumpănei (Argeș) ne prezintă o anomalie interesantă, a cărei fotografie o dăm aci alăturat (fig. 1).

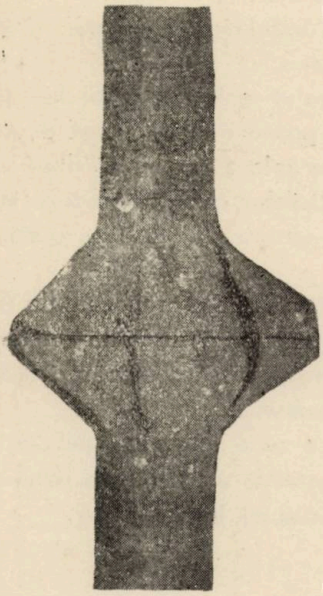

Fig. 1. Porțiunea de tulpină de molid cu formațiunea anormală de suber în dreptul unui verticil.

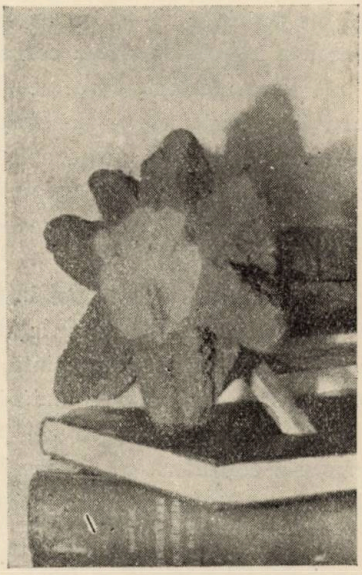

Fig. 2. — Secțiune transversală mediană prin verticilul cu coasta de suber.

In dreptul unui verticil tulpina are aparența unui butuc de roată cu mai multe coaste de plută, cari corespund spițelor. Coastele de plută aranjate simetric în jurul tulpinei sunt învelite de un ritidom solzos cu numeroase crăpături neregulate pe fețele externe și cu suprafața rugoasă pe fețele dinspre crăpături. Forma coastelor atât în secțiunea longitudinală, cât și în cea transversală este triunghiulară.

Făcând o secțiune transversală prin dreptul unui verticil aflăm

că formaţiunea de suber a avut loc deasupra mugurilor verticilului. Unele din aceste coaste sunt chiar străbătute în lung de o ramură subţire uscată, al cărui ciot este înconjurat de jur împrejur ca de un manşon de coaste de suber. Desigur că desvoltarea ramurilor a fost împiedecată de formaţiunea anormală de suber dela baza sa; masa de suber, care înconjura baza ramurei, a strangulat-o nepermiţându-i creşterea în grosime şi a făcut-o să se usuce.

In dreptul majorităţii coastelor mugurii au rămas în stare dormindă, astfel că aceste coaste sunt formate în interiorul lor numai din strate de suber.

Cercetând cu lupa modul de constituire a coastelor se vede că ele prezintă 20—30 inele de suber ondulate de o lăţime egală cu aceea a inelelor de lemn corespunzătoare.

Această formaţiune neegală de suber se datoreşte pe de o parte activităţii anormale a cambiului, care produce inele groase de suber şi apoi pe de altă parte activităţii neegale a cambiului după nişte linii radiale. In dreptul mugurilor verticilelor cambiul produce strate groase de plută, în timp ce el are o activitate redusă pe porţiunile dintre muguri.

In natură se mai pot întâlni cazuri similare provocate de Aecidium elatinum. Umflăturile de Aecidium, cari desvoltă uneori un strat gros de scoarţă, prezintă la suprafaţa acesteia crăpături radiale, cari desfac deasemenea mai multe coaste simetrice.

In cazul nostru avem de a face cu o anomalie, pe care am putea-o considera ca o desvoltare anormală a umflăturei inelare de la baza unei ramuri, care însă aci nu a ajuns la desvoltare.

Une formation anorma e de suber sur un tige d'épicéa.

Eine flügelartige Korkausbildung an einem Fichtenstamme.

C R O N I C A

LEMNUL LA EXPOZIŢIA-TÂRG A INDUSTRIEI ROMÂNEŞTI DIN PARCUL CAROL

In intervalul de timp 20 Sept.—1 Noembrie a. c. a avut loc în Parcul Carol Expoziţia-târg a Industriei Româneşti (E. T. I. R.) organizată de Ministerul de Industrie şi Comerţ.

E. T. I. R. a fost a doua manifestare care, în anul acesta, după expoziţia „Munca Noastră" din Piaţa Brătianu, a îmbrăţişat toate ramurile de activitate industrială ale solului naţional.

Realizată după un plan amănunţit studiat şi plasată într'un cadru, de data aceasta, completat prin renovarea pavilioanelor din trecut şi ridicarea altora noui, E. T. I. R. şi-a atins ţelul: a constituit cea mai fidelă prezentare a tuturor industriilor ca evoluţie, stadiu actual de desvoltare şi posibilităţi de extindere în viitor, astfel ca nevoile noastre, în întregime, să fie satisfăcute din isvoarele noastre de bogăţii naturale şi cu aportul de valoare verificată a materialului uman naţional.

*

Lemnului şi hârtiei li s'a destinat aripa dreaptă a pavilionului „Bucovina" în suprafaţă totală de 700 m^2 din care 655 m^2 au fost ocupaţi de Industria lemnului iar restul de industria hârtiei.

Au colaborat la organizarea secţiei lemnului din E. T. I. R. toate societăţile forestiere şi Casa Pădurilor Statului.

In partea de mijloc a aripei pavilionului, „Asociaţia industriilor forestiere din România" (U. G. I. R. Secţia forestieră) a organizat un stand comun al tuturor sortimentelor româneşti.

In acest stand Casa Pădurilor a expus sortimentul de Ungaria, Soc. Albina sortimentul de Egipt, Soc. Foresta sortimentul pentru Africa de Nord, Soc. Carpatina sortimentul pentru Grecia, Soc. Foresta sortimentul de Germania, Soc. Lomaş sortimentul de Palestina, cheresteaua de stejar şi alte esenţe tari, Soc. Ofa sortimentul de Franţa, S. W. A. G. sortimentul de Italia, Feltrinelli sortimentul pentru Comerţul intern şi Cebuz (Compagnie Europeenne de Bois Valea Uzului) sortimentele de cherestea de fag.

Aceste sortimente aranjate după dimensiuni şi calităţi, au fost însoţite de

diagrame explicative arătând exportul României, pentru fiecare debuşeu în parte, între anii 1929—1934.

Lateral şi de jur împrejurul acestui stand comun s'au situat standurile individuale ale societăţilor forestiere.

Standul Casei Pădurilor a ocupat partea din mijloc şi lateral dreapta a peretului din fundul sălii.

Două trunchiuri de stejar de 6 m. înălţime şi 60 cm. grosime, aşezaţi vertical, au încadrat harta forestieră a României pe care s'au putut vedea, prin culori diferite, suprafeţele păduroase ale Statului şi particularilor, iar prin becuri luminate succesiv centrele de exploatare ale Casei Pădurilor, fabricile de cherestea, depozitele şi direcţiile regionale.

Aceste trunchiuri de stejar au constituit un punct de admiraţiune a publicului vizitator şi au subliniat, prin dimensiunile lor impunătoare şi calitatea lor, caracterul Statului de conservator şi cultivator al pădurii.

Cheresteaua de stejar (grinzi, rigle şi scânduri de toate dimensiunile) a fost aşezată lateral împreună cu materialul de fag aburit brut sau prelucrat, unde pe un panou erau aranjate diferite fotografii reprezentând fabricile de cherestea ale Capsului, instalaţiuni de transport şi tipuri de arborete din pădurile Statului.

In afară de sortimentul de Ungaria expus în standul comun, cheresteaua de răşinoase a fost reprezentată printr'o serie de sortimente expuse pe calităţi şi dimensiuni şi prin piese de cherestea de rezonanţă fasonate pentru instrumente muzicale (funduri de pian). In standul Casei Pădurilor a fost expus şi

lemnul de foc de toate esenţele însoţit de tablouri cari arătau puterea calorifică a fiecărei specii şi comerţul de lemn de foc făcut anual de Casa Pădurilor Statului.

Standul Caps-Areva a prezentat produsele de industrializare ale lemnului de stejar şi fag: parchete, frize şi cheresteaua de stejar şi fag.

S'au remarcat, prin frumuseţea desenurilor, panourile de parchete de stejar, cu ulm şi stejar cu frasin.

Societăţile Cooperative forestiere Albina-Tarcău jud. Neamţ şi Predeluş-Trestieni jud. Prahova, au prezentat deasemenea un stand foarte bogat şi interesant. Intr'un aranjament foarte îngrijit s'au expus: două trunchiuri de brad de 286 şi 291 ani, cherestea de răşinoase, colaci de fag aburit pentru roţi, văcălii pentru site, cutii pentru halva, cozi de instrumente agricole, etc.

Compagnie Européenne de Bois de pe Valea Uzului (Cebuz), se remarcă, în afară de sortimentele de fag aburit expuse în standul comun, prin prezentarea diferitelor tipuri de ambalaje utilizate în comerţ pentru fructe: pentru cireşe şi vişine (tip Buc. de 5 kg.), pentru struguri (tip Basarabia de 10 kg.), lăzi pentru nuci, piersici, mere, pere etc. de capacităţi diferite pentru fiecare categorie şi calitate. Cebuz a mai prezentat lemnul rotund care se întrebuinţează la fabricarea celulozei.

Societatea Foresta Română Goetz, a prezentat lăzi pentru ambalaje, marfă geluită, cherestea de tâmplărie şi construcţii, fag aburit, lemn rotund pentru fabricarea hârtiei, talaje, etc.

Acest material, foarte frumos aşezat în etaje, a putut fi cu uşurinţă examinat.

Societatea Anonimă Forestieră „Feltrinelli" a prezentat: o planşă în care se pot vedea toate produsele de industrializare şi prelucrare manuală ale lemnului, fotografii foarte frumoase ale fabricilor de cherestea şi instalaţiunilor de transport, rondele indicând modul de debitare în scânduri, panouri de sortimente, anomalii de creşteri etc.

Societatea Forestieră „Lomaş" s'a remarcat prin prezentarea panourilor de parchete de dimensiuni mari şi cu frumoase efecte de desenuri. Deasemeni această societate a expus frumoase mostre de doage, stejar pentru mobile fine, traverse normale şi duble, fag aburit precum şi lăzi pentru conserve, ouă, portocale, lămâi etc.

Societatea An. „Ardeleană pentru industria forestieră" a prezentat fagul aburit, parchet de fag şi planşete lucrate în lambă şi uluc.

„Carpatina", soc. anonimă pentru industria forestieră, a expus lăzi pentru drojdie, parfum, săpun, conserve, macaroane, portocale etc. bulzi cari indică modul de debitare, brichete din rumeguş, materiale pentru fabricarea celulozei precum şi frumoase fotografii reprezentând instalaţiuni de transport, fabrici de cherestea şi aspecte păduroase.

Ofa, Producţia forestieră Regnicolară, a prezentat bulzi, diverse mostre pentru export, şipci geluite, falz-staburi, etc. tombant pentru Franţa, brichete din rumeguş diverse rigle ş. a.

Industria de lemn Mundus şi Borlova Armeniş, S. P. A. Timişoara a expus mobilă lustruită: mese, scaune, etajere, placaje, funduri de scaune etc.

Industria silvică Bucovina — Crasna Ilschi — a expus contraplacaje, tipuri de ambalaje pentru exportul maritim şi comerţul intern precum şi diagrame reprezentând importul şi exportul de cherestea de răşinoase a principalelor ţări europene (fără Rusia).

Industria lemnului a fost prezentată, în întregul său, într'o formă care a înlesnit publicului vizitator, pe lângă cunoaşterea tuturor întrebuinţărilor lemnului şi aprecierea importanţei lui în economia generală a ţării.

*

In strânsă legătură cu problema lemnului care a fost expusă în pavilionul „Bucovina", vrednică este de subliniat Diorama exploatării şi transportului forestier în ţinut muntos, de la Muzeul silvic din Parcul Carol, recent terminată, care a fost foarte mult admirată de publicul vizitator atât timp cât pavilionul muzeului a fost deschis.

Desfăşurată pe o lungime de 10 m., o adâncime medie de 3 m. şi o înălţime de 4 m., această diorama — cu reuşite efecte de pictură, sculptură şi lumini — înfăţişează o splendidă perspectivă a unui ţinut muntos împădurit, în care se pot distinge, până la mici detalii toate instalaţiunile de exploatări şi transport forestier, de la doborîrea arborelui în pădure până la cherestea, lemnul de foc sau mangalul încărcat în vagoane, pe calea ferată normală.

A. C. F. şi E. V.

R E C E N Z I I

Ing. St. Rubţov: *Silvi-agricultură în stepele româneşti.* (Buzău — Ed. D. Bălănescu — 1934).

Desbaterile din anul acesta ale Adunării generale a Soc. Progresul Silvic, asupra propagandei în favoarea ideii forestiere, s'au încheiat cu îndemnul preşedintelui societăţii ca, pe viitor, să nu mai repunem în discuţiune problema mijloacelor de propagandă, ci să venim să arătăm ceea ce am făcut în această privinţă.

Broşura, pe care o menţionăm mai sus, poate fi considerată ca o manifestare în acest sens. Ea este publicată de Prefectura judeţului Buzău. Eveniment. Nu? Aceasta pentru faptul că noi am fost obişnuiţi să avem, din partea celor ce sunt puşi în fruntea prefecturilor — ţinuţi să satisfacă până şi poftele cele mai neîndreptăţite ale votului universal — fapte sau gesturi care să contravină măsurilor cerute de o bună gospodărire a pădurilor.

Colegul nostru, care activează într'un ocol de stepă (Pogoanele), pune în broşura menţionată problema salvării şi îmbunătăţirii agriculturii noastre din regiunile de stepă.

Se ştie că în stepă, din cauza vicisitudinilor climei, recoltele sunt expuse să fie compromise. Secetele fac ca adesea de pe câmpuri, care la un moment dat păreau că au să facă prosperitatea satelor, să nu se poată recolta nimic.

Examinând datele problemei se ajunge la concluzia că rezolvarea ei stă în găsirea mijloacelor de a inmagazina în sol toată apa rezultată din ploi sau din topirea zăpezii şi de a împiedica pe cât cu putinţă evaporarea ei.

Aceste mijloace de protecţiune sunt **pădurile** sau **perdelele de pădure** creiate anume şi aşezate după un plan bine studiat.

Experienţele făcute în Rusia, pe întinderi mari şi timp îndelungat, cu perdele de păduri plantate la oarecare distanţă una de alta şi aşezate în contra vântului dominant, au dus la rezultate surprinzătoare. Aşa, de exemplu, în stepa cu perdele de pădure, în epocile de secetă, recoltele au fost de 2—3 ori mai mari decât în stepa deschisă.

Dacă aşa stau lucrurile, de ce să nu facem şi noi ceea ce au făcut Ruşii, pentru ca să punem agricultura din regiunile noastre de stepă la adăpost de prejudiciile climatului riguros ?

După ce arată cum s'a procedat în Rusia, autorul sugerează un plan aplicabil pentru situaţia specifică a proprietăţii (mici) dela noi. Fără expropriere, fără cheltuială prea mare, fără complicaţii. Iată-l: **să reglementăm folosinţa loturilor.** Prin aceasta toţi proprietarii să fie obligaţi să planteze perdele de arbori pe fiecare lot mai mare de 2 ha., pe 1/5—1/10 din suprafaţa lor. Perdelele să fie aşezate contra vântului do-

minant, lăţimea lor atingând 15—20 m. Arborele folosit ar fi salcâmul. Statul să dea puieţii şi personalul technic.

La sfârşit, autorul se opreşte puţin şi asupra problemei islazurilor din stepă. Acestea nu există decât cu numele, căci în cea mai mare parte din perioada de vegetaţie, din cauza climatului sunt uscate. Din această cauză, neavând ce mânca pe islaz, vitele sunt trimise, de multe ori cu forţa, să păşuneze în pădurile din regiune.

Dacă salvarea vitelor este, în fiecare an, în pădure, dece atunci nu s'ar transforma islazurile din stepă în nişte păşuni împădurite? Şi aici, autorul schiţează cum s'ar putea pune în aplicare această idee.

Lucrarea D-lui Ing. Rubţov, nu are decât 12 pagini. Foarte bine. Lumea, care nu este învăţată să citească prea mult, nu se va plictisi citind-o. Ideile sunt clar expuse, pe înţelesul tuturor şi convingătoare. Tocmai ceea ce trebuia. Răspândită cât mai mult în masele poporului, lucrarea nu poate decât să folosească.

At. Haralamb

Josef Köstler: *Geschichte des Waldes in Altbayern.* München (Beck'sche Verlagsbuchhandlung) 1934; VI, 175 pag. 8°. Preţul 7 RM (cca 280 lei, prin librăria „Cartea Românească", Bucureşti).

Oppermann, un silvicultor de seamă danez, bine cunoscut în mişcarea forestieră internaţională, zice undeva într'un articol al său: „Prezentul ca purtător al viitorului se sprijină pe trecutul ale cărui fructe, dulci sau amare, le culegem noi cei de azi". Dacă acest adevăr este valabil în genere în desfăşurarea vieţii, el capătă un deosebit sens atunci când este vorba despre cele ale pădurăriei. Intr'adevăr, ciclul de producţiune forestieră presupune colaborarea mai multor generaţiuni succesive. Forma actuală de cultură a pădurii, constituţia arboretelor, vigoarea lor de creştere, felul proprietăţii forestiere, etc., poartă, mai mult sau mai puţin clar, marca unor influenţe foarte îndepărtate, adesea de secole. Puţine sunt domeniile de activitate omenească, pentru cari studiul istoric îşi are o atât de mare îndreptăţire ca în materie de economie şi cultură forestieră.

Avem prilejul deosebit de plăcut de a semnala cititorilor noştri în cele ce urmează o lucrare tipică de acest gen. Ea a fost pregătită pe lângă o catedră de studii istorice (Prof. Dr. K. A. von Müller) a Universităţii din München, după o muncă migăloasă de mai mulţi ani de zile. Autorul este un apreciat scriitor din generaţia tânără de silvicultori germani, bine cunoscut şi în unele cercuri dela noi. Scopul urmărit a fost de a pune în lumină „însemnătatea pe care a avut-o pădurea în decursul secolelor pentru un ţinut din ţară germană" (Bavaria Veche). „In partea principală a lucrării va fi de lămurit complexul de raporturi — sub aspectul lor economic — dintre locuitorii ţării şi pădure, ceea ce constitue fundamentul celorlalte manifestaţiuni de viaţă" (pag. 6).

In introducere ni se arată ce se înţelege prin Bavaria veche (Altbayern) şi ce loc ocupă pădurea în cuprinsul său. Bavaria este o ţară de ţărani. „Intre diversele ţinuturi germane, aceasta este caracterizată în mod deosebit prin pădurea sa". Aceste două caracteristici: ţară de ţărani — pădure, ne indică rolul excepţional pe care pădurea l-a putut juca în decursul timpului.

Capitolul „Istoricul peisajului", se ocupă de schimbările pe care pădurea, sub aspectul său de fenomen natural le-a încercat în timp. Ni se descrie astfel, lupta dusă de locuitori contra pădurii atotpu-

termice, opera de defrişare şi colonizare săvârşită de stăpânitorii lumeşti ai pământului, dar mai cu seamă de mănăstirile catolice — adevăraţi pionieri ai civilizaţiei romano-italice. Iniţial, pădurea era constituită dintr'un amestec divers de foioase (în special fag) cu răşinoase (dominant molidul). Cultura forestieră a făcut ca o vreme să fie avantajate foioasele (fagul şi stejarul). Cu secolul trecut, molidul a trecut pe primul plan al preocupărilor culturale, obţinându-se astfel păduri uniforme, nenaturale. „Ceea ce numim astăzi pădure sunt în realitate numai culturi de arbori, în a căror desvoltare omul joacă rolul cel mai decisiv".

Capitolul „Pădurea în economia şi cultura ţării" ocupă cea mai mare parte a lucrării. Se împarte în trei mari subcapitole în sens cronologic: perioada evului mediu; perioada aşa zisă „landesherrliche Wohlfahrtspflege (1506—1799) şi secolul emancipării ţăranilor (1745—1848). In primul subcapitol ni se arată cum s'a trecut încet dela pădurea „res nullius" la pădurea obiect de proprietate. Al doilea subcapitol ne înfăţişează, pe cât documentele timpului au putut-o permite: rolul pădurii în gospodăriile ţărăneşti; lemnul şi meşteşugurile; lemnul în exploatăţiunile mari industriale (extracţia sării, industria sticlei, etc.); lemnul şi drumurile comerciale (plutăritul, lipsa altor mijloace de transport); pădurea şi vânătoarea. Al treilea subcapitol ne prezintă mai întâiu situaţia ţăranilor în condiţiunile economice şi sociale ale timpului. Foarte frumos este tratată chestiunea „Frica lipsei de lemn" care a dominat silvicultura occidentală prin secolul al 16-lea şi al 17-lea. In „Reformarea administraţiei" putem găsi admirabile învăţăminte în ceea ce priveşte ameliorarea ad-ţiei noastre forestiere. Mai departe ni se vorbeşte despre: Reglementarea proprietăţii; Formarea economiei forestiere; Timpurile noui. Drept încheere găsim câteva pagini sub titlul „Pădurea şi viaţa poporului". Numai cel ce a colindat munţii despuiaţi ai Sudului, poate preţui bogăţia fecundă a pădurii noastre verzi. Nu rezultă numai influenţe binefăcătoare din existenţa pădurilor, pentru climatul, regimul apelor, cultura agricolă. Mai mult încă! Influenţe binefăcătoare pentru generaţiunile de oameni, cari conştient sau inconştient au trăit, în pădure, misterele naturii: jocul luminii solare de primăvară, vraja abundenţii de vară, bunătatea toamnei".

Prin opoziţie cu lucrările cunoscute din domeniul istoriei forestiere germane (Bernhardt, Roth, Schwappach), cari ne prezintă mai mult „detalii de technică forestieră", lucrarea în chestiune ne înfăţişează într'o formă uşor accesibilă sensul adânc al rolului economic, social şi cultural jucat de pădure în viaţa şi civilizaţia Bavariei. O vastă cultură de specialitate şi economică mai ales, unite cu o putere de sintetizare puţin obişnuită şi cu o caldă iubire a pământului patriei, au îngăduit autorului să răspundă mai mult decât mulţumitor obiectivului propus. Dacă ţinem seamă şi de greutatea lucrului în sine, de noutatea concepţiei în tratarea chestiunii nu putem decât să manifestăm lauda noastră îndreptăţită. Stilul este clar, simplu; chiar surprinzător de simplu, ştiut fiind că stilul german este în general greu inteligibil pentru noi Românii. Mediul de arhivă în care autorul a epuizat mare parte din materialul necesar, a făcut ca o mulţime de arhaisme să fie presărate pe ici pe colo, ceea ce dă lucrării o coloratură simpatică.

Pentru noi, lucrarea prezintă interes întâiu de toate prin acea că poate să contribuie într'o măsură oarecare la lărgirea perspectivei noastre de specialişti. Puterea noastră de înţelegere şi interpretare a chestiunilor forestiere nu va putea

să fie decât în câştig dintr'o asemenea lectură. Sugestiile, ce le putem găsi aci, atât în ceea ce priveşte eventualele similitudini de evoluţie a rostului pădurii, cât şi metoda studiilor de istorie forestieră, nu pot fi în deajuns preţuite. Cititorul va fi surprins de marea asemănare dintre unele stări actuale din ad-ţia şi economia noastră forestieră şi cele bavareze de acum 200—250 de ani. Sforţările de reformă în materia respectivă ale oamenilor cu influenţă, ai timpului pot fi pentru noi exemplu şi îndemn de şi mai entuziast lucru, spre binele pădurilor ţării. Cu toată căldura, recomandăm cititorilor noştri de limbă germană lucrarea domnului Dr. Köstler.

Ing. Dr. *Ilie C. Demetrescu*

M. Pardé: *Fleuves et rivières 1933.* Collection Armand Colin, 224 pg., 10 fr. fr.

De multă vreme se simţea nevoia unui tratat de hidrologie fluvială, care sub o formă accesibilă, să iniţieze şi pe cei mai puţin avertizaţi în cunoaşterea ansamblului fenomenelor, care privesc alimentarea cursurilor de apă şi variaţiunea debitelor lor.

Sarcina umplerii acestui gol şi-a luat-o asupră-şi D-l M. Pardé, profesor de hidrologie la şcoala de ingineri hidraulici de pe lângă Universitatea din Grenoble (Franţa). D-l Pardé era cel mai indicat să facă această lucrare, dată fiind competinţa D-sale în acest domeniu, căruia s'a consacrat cu pasiune. D-l Pardé este bine cunoscut lumii ştiinţifice, prin nenumăratele sale lucrări de specialitate, publicate în diferite reviste de ştiinţă, dar mai ales prin lucrarea D-sale monumentală: Regimul Ronului (1325 pag.).

Cartea care formează obiectul acestor rânduri cuprinde trei părţi.

In prima parte se studiază factorii regimului: relieful (cap. I), meteorologia hidraulică (cap. II), natura solului — permeabilitatea, impermeabilitatea, duritatea rocilor, eroziunea torenţială şi transporturile solide (Cap. III şi IV) şi învelişul vegetal.

Primii trei factori sunt trataţi în parte. Cel de al patrulea — învelişul vegetal — nu este tratat în mod special, ci numai în detalii atunci când vine vorba de eroziunea torenţială, etiaje, abundenţă medie şi creşteri.

La capitolul r e l i e f u l u i se disting: pantele versanţilor, profilele longitudinale şi transversale ale văilor, traseul arterelor colectoare, orientarea munţilor şi altitudinea, arătându-se importanţa pe care o are fiecare din aceste elemente în determinarea regimului unui râu oarecare.

La capitolul M e t e o r o l o g i a h i d r a u l i c ă se studiază factorii de cari depinde aceasta: temperatura, regimul sezonier al precipitaţiunilor, cantitatea anuală căzută şi natura lor.

Ce rol joacă temperatura în această privinţă se poate uşor presupune gândindu-ne că de ea depind: evaporaţia, retenţiunea şi fuziunea.

La Cap. III şi IV, se cercetează chestiunea permeabilităţii şi impermeabilităţii rocelor. Aici aflăm, de exemplu, că pe terenurile impermeabile, atunci când sunt lipsite de un strat de dezagregare, toată apa se scurge la vale. Autorul arată că nu există la suprafaţă terenuri efectiv impermeabile. Chiar terenurile care trec drept cele mai rebele posedă, contra averselor, o mare putere de absorbţie şi de amortizare. Totuşi, pentru faptul că stratul de pământ aflat deasupra terenurilor impermeabile se îmbibă mai repede cu apă decât la cele permeabile, face ca opiniunea cunoscută că terenurile impermeabile agravează creşterile, să fie oarecum exactă. Permeabilitatea tinde să a-

tenueze violenţele hidrologice, însă „această regulă suferă şi excepţiuni numeroase, care merg până la anularea completă a ei". In rezumat, autorul arată că „efectul hidrologic al permeabilităţii şi „impermeabilităţii, în afară de unele „tendinţe netăgăduite şi conforme cu opi„nia curentă, este foarte complex, contra„dictoriu şi adesea în dezacord cu această „opinie. El este dominat cel mai adesea „de acţiunea reliefului şi de meteorolo„gie".

Cât pentru rezistenţa la eroziune a diferitelor roce, aceasta are consecinţe hidrologice „mult mai puţin supuse la controverse", decât gradul de permeabilitate. De ea depinde existenţa torenţilor şi ravagiile lor, intensitatea transporturilor solide efectuate de ape şi deci stabilitatea sau instabilitatea albiilor.

După ce stărue puţin asupra terenurilor şi manifestărilor torenţiale, autorul se ocupă şi de remediile reducerii eroziunii torenţiale. In această privinţă autorul arată că există un remediu „foarte eficace": starea de împădurire. D-sa însă nu scapă din vedere să adauge că nu trebue să uităm, că, până la urmă, eroziunea trebue să distrugă reliefuI. Nu este vorba deci ca prin împădurire să întrerupem această evoluţie fatală, ci numai să încetinim, să facem ca violenţele să fie mai puţin frecvente şi mai puţin vătămătoare.

Fenomenele hidrologice ale căror cauze le-am văzut se exprimă prin debitele care sunt date de măsurători şi calcule hidrometrice, De acestea autorul se ocupă în 17 pagini, care formează p a r t e a I I - a a lucrării.

Părţii a III-a autorul îi consacră cea mai mare parte din lucrarea sa (137 pagini). , Aici autorul pune toată ştiinţa sa „şi chiar un fel de virtuozitate pasionată, „care dă viaţă acestor pagini plne de „cifre şi de comparaţii numerice" (Blache).

Această parte cuprinde: variaţiile sezoniere (cap. VI), etiajale (cap. VII), creşterile (cap. VIII), abundenţa medie (cap. IX), şi transporturile solide (cap. X).

Studiul V a r i a ţ i i l o r s e z o n i e r e prezintă mare importanţă în stabilirea regimului unui râu. El traduce, de maniera cea mai vizibilă, acţiunea coordonată a diferiţilor factori". Pentru a cunoaşte variaţiile sezoniere trebue să cunoaştem mijlociile lunare ale înălţimilor apei şi ale debitelor absolute sau relative; apoi coeficienţii lunari ai debitelor şi ritmul variaţiunilor. Dar pentru a avea adevăratul aspect al unui regim, trebue ca investigaţiunile noastre să se întindă pe 20—30—40 ani de observaţiuni.

Autorul distinge 3 m a r i c a t e g o r i i d e r e g i m u r i : regimuri simple, regimuri complexe de primul ordin şi regimuri complexe de al doilea ordin.

E t i a j e l e formează Cap. VII al lucrării. Ele sunt fenomene reale, care relevează anumite posibilităţi ale cursurilor de apă. Autorul le analizează în detaliu: cauze, data apelor mici, frecvenţa, profunzimea. Aici se arată şi relaţia care există între starea de împădurire şi etiaje. Astfel, autorul precizează că „acolo unde straturile permeabile profunde absorb o „parte din apele ploilor, natura sau ab„senţa vegetaţiei nu pare a influenţa mult „abundenţa straturilor subterane de apă „şi isvoarele". Când este vorba însă de terenurile permeabile, mai ales în regiunile muntoase, pădurea, cu solul ei destul de gros şi perforat de rădăcinile sale, întreţine straturile de apă subterană şi izvoarele mult mai bine decât în regiunile goale. Şi adaugă: „în multe locuri, în „timpul secetelor, ea împiedică să sece „izvoarele şi râuşoarele".

A p e l e m a r i — c r e ş t e r i l e — (Cap. VIII) constituesc „episodeale cele „mai dramatice din hidrologie". Ele contribue, cu o bună parte, la volumul total

anual al apelor, sau la predominanţa debitelor mijlocii dintr'un anotimp sau lună oarecare. Apele mari ameninţă şi distrug instalaţiile omeneşti. Petru toate aceste motive, capitolul creşterilor are o deosebită importanţă în studiul regimului unui râu. Autorul examinează mecanismul şi puterea lor, frecvenţa şi data când se produc. Notează apoi raporturile care le leagă de precipitaţiuni. In fine, tratează pagubele ce produc şi remediile ce se impun pentru evitarea şi micşorarea lor. La acest din urmă paragraf, D-sa preconizează construirea de baraje rezervoare, în spatele cărora să se înmagazineze apele. Dă exemplul barajelor construite pe Mississippi în regiunea Miami, care sunt capabile să înmagazineze 1 miliard m^3 apă. Barajul dela Chambon, pe râul Romanche, în Alpii francezi, poate reţine 50 milioane m^3, iar cele dela Sautet pe râul Drac, 130 milioane m^3 apă. Preconizează apoi să se lase apelor albii suficient de spaţioase şi să se construiască diguri. Nu uită nici lucrările de împădurire „foarte eficace contra lavelor torenţiale". Impădurirea „restrânge transporturile solide, poate împiedica sau încetini înălţarea şi încărcarea albiilor, deci poate preveni, mai mult sau mai puţin, inundaţiile din anumite locuri". Dar, după D-sa, starea de împădurire „nu pare să reducă într'o măsură apreciabilă coeficientul de scurgere al averselor, cărora se datoreşte evoluţia creşterilor elementare în momentul umflării lor". In fine, D-sa mai recomandă previziunile. Să se urmărească şi să comunice în aval cotele creşterilor din amonte şi înălţimile de ploaie căzute.

Capitolul IX al lucrării este consacrat studiului abundenţei mijlocii, care interesează mult utilizarea forţelor hidraulice. Abundenţa medie este aceea care „ne oferă cea mai mare semnificaţie geografică".

Ultimul capitol (X) tratează despre „transporturile solide. Abundenţa apei şi variaţiunile ei influenţează mult asupra transporturilor solide ale cursurilor de apă: materii dizolvate, mâl, particule în suspensie, nisipuri, pietrişuri.

Lucrarea D-lui Pardé, aşa cum ne-a fost prezentată, este un admirabil capitol de geografie fizică generală. Abundenţa de informaţii, care se găsesc concentrate în această carte, nu împiedică claritatea expunerii.

Pentru cei cari vor să se iniţieze în acest domeniu, al cărui interes ştiinţific şi practic — astăzi când apele râurilor sunt din ce în ce mai mult utilizate în irigaţii, navigaţie, producere de energie —, această carte este de mare utilitate. Inginerii silvici, cari se ocupă de aproape de relaţiunile care există între starea de împădurire şi regimul apelor, nu trebue să se lipsească de această carte.

At. Haralamb

REVISTA REVISTELOR

L'ALPE.

No. 8—9. 1934.

Număr special dedicat coniferelor exotice (100 pag.).

Aldo Pavari.

Le conifere esotiche nella selvicoltura italiana (7 pag., 3 fig.).

Coniferele exotice în silvicultura italiană.

Importanţa esenţelor exotice pentru Europa şi pentru Italia în special.

Ernesto Allegri.

Il genere „Abies". (2 pag.).

Genul „Abies".

Se descriu caracterele genului şi se dă cheia de determinare a speciilor: A. cephalonica, grandis, numidica, pinsapo, cilicica, Nordmanniana, concolor, Lowiana, nobilis.

L. Puecher Passavalli.

Gli abeti mediterranei (6 pag., 4 fig., 1 hartă).

Brazii mediterenieni.

Descrierea generală a speciilor de brad din bazinul mediteranian. Descriere amănunţită a speciilor cu varietăţile lor mai importante pentru Italia şi anume: Abies pinsapo, Abies numidica şi Abies cilicica.

F. Caldart.

L'abete greco (Abies Cephalonica Loud. e. Lk.). (8 pag., 6 fig.).

Bradul grecesc (Abies Cephalonica).

Caractere, varietăţi, istoricul introducerii lui în Italia, rezultate, propuneri.

L. Puecher Passavalli.

L'abete del Caucaso (Abies Nordmanniana, Spach.) (3 pag., 3 fig.).

Bradul de Caucaz (Abies Nordmanniana Spach.).

Caractere, varietăţi, istoricul introducerii în Italia, rezultate, propuneri.

A. de Philippis.

Gli abeti americani (5 pag., 4 fig.).

Brazii americani.

Descriere generală a celor 12 specii de brad ce cresc în Nordul Americii. Descrierea amănunţită a speciilor: Abies concolor Lindl. et Gord., Abies Lowiana Murray, Abies grandis Lindl., Abies nobilis, cu formele de tranziţie, cari au dat rezultate promiţătoare în Italia.

Aldo Pavari.

L'abete di Douglas o douglasia o abete odoroso d'America (Pseudotsuga Taxifolia Britt.) (11 pag., 6 fig., 1 hartă).

Bradul de Douglas, dou-

glasul sau bradul mirositor de America (Pseudotsuga Taxifolia Britt.).

Se descrie genul „Pseudotsuga" şi caracterele sale, diversele specii, cum se diferenţiază şi unde vegetează, superioritateatea douglasului verde asupra lui glauca, însemnări asupra ecologiei douglasului, dimensiuni, creşteri, producţia lemnoasă a douglasului în America, bradul de Douglas în Europa, bradul de Douglas în Italia, calitatea lemnului de douglas, cultura lui.

Il genere „Picea" (2 pag., 1 fi.).

Genul „Picea".

Se descriu caracterele genului şi se dă cheia de determinare a speciilor: P. pungens, canadensis, excelsa, orientalis. Engelmanni, Omorica, sitchensis.

A. Merendi.

Le picee euroasiatiche (4 pag., 5 fig.). Molifţii euroasiatici.

Descrierea amănunţită a speciilor şi varietăţilor lor: Picea orientalis Lk. et Carr., Picea Omorica Panc.

A. de Philippis.

Le picee americane (14 pag., 14 fig.). Molifţii americani.

Caracterele generale ale celor 7 specii de molift din nordul Americii. Descrierea amănunţită a următoarelor specii cu formele lor intermediare: Picea sitchensis Carr., Picea canadensis Britt = P. alba Link., P. pungens Engelm., P. Parryana Sarg., P. Engelmanni Engelm.

Adr. Fiori.

Il genere „Pinus,' (3 pag.). Genul „Pinus".

Se descriu caracterele genului şi se dă cheia de determinare a speciilor: P. strobus, peuce, excelsa, canariensis, lengifolia, radiata, rigida, Taeda, ponderosa, Jeffreyi, Sabiniana, Coulteri, palustris, echirata, Banksiana, contorta var. Murraiana.

L. Fenaroli.

I pini della sezione „cembra" (4 pag., 6 fig).

Pinii secţiunei „cembra".

Caracterele generale ale pinilor din secţiunea „cembra". Descriere amănunţită a speciilor: Pinus excelsa Wall., şi Pinus peuce cu formele lor intermediare.

Ing. Guglielmo Giordano.

Il pino strobo (Pinus strobus L. (8 pag.. 8 fig.).

Pinul strob (Pinus strobus L.).

Caractere botanice, origina pinului strob şi cultura sa în Europa Centrală, cultura sa în Italia, conclusiuni.

L. Fenaroli.

I pini della sezione „Pseudo strobus" 4 pag.. 5 fig.).

Pini din secţiunea „Pseudostrobus".

Caracterele generale ale pinilor din această secţiune a clasificării. Descrierea amănunţită a speciilor: Pinus ponderosa Douglas şi Pinus Jeffreyi Balfour.

Adr. Fiori.

I pini delle sezioni „Taeda" e „Australis" (6 pag., 7 fig.).

Pinii secţiunilor „Taeda" şi „Australis".

Caracterele generale ale pinilor din această secţiune.

Descrierea amănunţită a speciilor: Pi-

nus taeda L., Pinus rigida Mill, Pinus Sabiniana Dougl., Pinus Coulterii Don. şi Pinus palustris Mill.

A. de Philippis.

Il pino insigne o di Monterey (6 pag., 5 fig.).

Pinul de Monterey (Pinus radiata Don., Pinus insignis Doug.).

Un pin foarte caracteristic, descriere, o restrânsă arie de vegetaţie spontanee şi o largă răspândire în lume, caractere biologice şi culturale, caracterele lemnului, conclusiuni.

L. Fenaroli.

I pini delle sezioni „Banksia" e „Sula" (8 pag., 12 fig).

Pinii din secţiunile „Banksia" şi „Sula".

Caracterele generale ale pinilor din această secţiune.

Descrierea amănunţită a speciilor şi formelor intermediare: Pinus Banksiana (Lamb.), Pinus contorta Douglas şi var. Murrayana, Pinus echinata Miller. Pinus longifolia Roxb., Pinus canariensis Smith.

N. G. G.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

No. 9, Septembrie 1934.

R. Delsaux.

Quelques considérations sur la culture du chêne en Basse et Moyenne Ardenne,

Câteva consideraţiuni asupra stejarului în Ardene de Jos şi de mijloc.

Se discută problema regenerării arboretelor de stejar în amestec cu fag în care stejarul este pe cale de a fi înlocuit de fag.

După ce se face un studiu comparativ al rentabilităţii stejarului şi al fagului, se examinează regimul şi tratamentul ce convine stejarului şi modul cum se poate asigura regenerarea acestuia.

Albert Lamy.

Un comptage et un mesurage d'arbres dans le „Bois du Pays" 1736.

O numărare şi o măsurare de arbori în „Bois du Pays" în 1736.

Se relevă însemnătatea unui document din 1736 care cuprinde rezultatele unor inventarieri făcute în pădurea „Bois du Pays". Din acest document se poate vedea compoziţia arboretelor la acea epocă şi starea de desvoltare la care se găseau acestea.

A. Herbignat.

Des divers usages du bois et des espèces qui satisfont à chacun des usages fondamentaux.

Diferite întrebuinţări ale lemnului şi specii cari satisfac fiecare din întrebuinţările fundamentale.

Autorul face un extras după lucrarea „Il Legno", din 1934, a d-lui Raffale Cormio, în care arată întrebuinţarea lemnului pentru fiecare specie.

E. V.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 8—9, 1934.

H. Badoux.

La milice forestière italienne à l'oeuvre.

Miliţia forestieră italiană la lucru, 3 pag.

Se face recenzia ultimului raport anual, apărut sub forma unei luxoase publicaţiuni, „La milizia forestale nell'anno XI" (ilustraţiuni abundente, planşe în trei culori, etc.), în care se arată activitatea miliţiei forestiere naţionale italiene în cursul anului 1933 (împăduriri, corecţiuni de torenţi, drumuri, pepiniere, păşuni, parcuri naţionale, etc.).

A. Barbey.

A l'ombre des chênaies de Slavonie.

La umbra stejărişurilor Slavoniei, 4½ pag.

Se dau caracteristicile sumare ale pădurilor de stejar din Croaţia (văile Sava şi Drava), cercetate cu prilejul unei călătorii de studii.

La altitudinea de 80—100 m., această pădure ocupă o lungime de vreo 300 km., între Zagreb şi Belgrad. Climat relativ dulce, pluviozitate normală (700—900 mm. anual), sol profund, proprietate a Statului, a comunelor şi a particularilor (total vreo 200.000 ha.). Geruri târzii rare, dar inundaţiile cronice, fie primăvara fie toamna, acoperă câte odată până la 1 m. şi timp de săptămâni, teritorii întregi în aceste păduri. Terenul superficial, calcar compact, din cauza acestor inundaţii se face ca o pastă. Iar vara, în afară de pacostea păşunatului, se produc crăpături adânci în sol, ceeace nu permite însămânţarea naturală.

Stejarul pedunculat constitue fondul codrului, cu carpinul, ulmul, frasinul, arţarul, plopul argintiu, esenţe auxiliare.

Caracteristica şi inferioritatea acestor păduri e lipsa fagului, care nu poate trăi pe un sol aşa de compact şi inundat anual primăvara.

Stejărişurile Slavoniei sunt în declin din cauza vechiului amenajament (revoluţia de 300 ani, ş. a.) şi din cauza păşunaturlui intens. Se fac însă perseverente lucrări în vederea regenerărilor naturale de stejar, cu frasin şi ulm.

Liparis dispar L. este endemic de vreo jumătate de secol şi aduce însemnate pagube, la care se adaugă cele provocate de oidium.

Inferioritatea pădurilor de stejar din Croaţia (contrar legendei) faţă de cele franceze este evidentă, iar cauza stă atât în condiţiile pedologice şi în metodele culturale dinainte de războiul mondial, cât şi în lipsa asociaţiei fagului.

A. Pillichody.

Les forêts communales du Chenit.

Pădurile comunale din Chenit, 4½ pag. cu fotografii.

Se descriu pădurile comunei Chenit, explicându-se amănunţit cum a evoluat dreptul de proprietate asupra acestor păduri.

(Va urma)

K. Zieger.

Utilisation des déchets du bois.

Utilisarea resturilor de lemn, 2 pag.

Se dau câteva indicaţii asupra distilării uscate a lemnului. In această distilare se pot întrebuinţa orice fel de resturi lemnoase: ramuri, rădăcini, scoarţă, aşchii, rumeguş, lăturoaie, etc. Valoarea produselor lichide obţinute (cărbune de retortă, oţel, alcool, gudron, negru de fum, ulei de terebentină) se ridică azi la de trei ori valoarea lemnului întrebuinţat.

Instalaţia simplă (o retortă zidită) şi eftină nu cere cunoştinţe speciale.

Se dau două exemple de randament: din 50 mc. lemn răşinos se extrag:

4500 kg. cărbune de retortă,
2800 „ gudron.
950 „ terebentină,
600 „ acetat de Ca,
150 „ alcool metilic,

iar din 50 mc. lemn de foioase se extrag:

6000 kg. cărbune de retortă,
2500 „ gudron,
7800 „ oţet (brut),
4500 „ gaze (care se ard chiar pentru încălzirea retortei),
500 „ alcool metilic (100%).

Autorul, K. Zieger, chimist la Viktring (Carintia-Austria), se pune la dispoziţia celor pe care îi interesează chestiunea şi doresc indicaţii mai ample.

N'ar trebui să ne gândim şi noi mai mult la această valorificare a resturilor lemnoase ?

Ph. Farquet.

Mélanges historico-forestiers.

Diverse istorico-forestiere. Sfârşit. 2½ pag.

Nenorocirile unei exploatări forestiere pentru sticlăria din Pont du Trent (1762-1766),

Afaceri ale Societăţii:

Adunarea generală a Soc. forestiere elveţiene la Lausanne. Darea de seamă pe anul 1933/34 şi bugetul pe anul 1934/35. Ghid de excursii.

Cronică, Bibliografie.

R. M.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Nr. 16, 1934.

Dr. Ing. Leop. Vorreiter.

Lignostone, das neue Holzveredlungserzeugnis.

Lemnul presat, noul produs de înnobilare a lemnului.

Supus la o presiune de 300 atmosfere şi la o temperatură foarte ridicată, lemnul îşi micşorează volumul, îşi modifică textura şi îşi măreşte rezistenţa la orice solicitare. Lemn presat s'a obţinut pentru prima dată în timpul războiului mondial. Până acum nu i s'a dat prea mare importanţă, dar cât de curând va câştiga un loc de seamă printre materialele de construcţie.

In acest articol se face o comparaţie între diferitele rezistenţe şi celelalte însuşiri fizice ale acestui produs faţă de ale lemnului din care a provenit. Lemnul presat este o nouă formă sub care lemnul îşi câştigă întrebuinţările în care a fost înlocuit cu alte materiale sau, în orice caz, alte întrebuinţări tot atât de importante.

Dr. Hanns Eschenlohr.

Wald und Waldwirtschaft auf Formosa.

Pădurea şi economia forestieră în Formosa (urmare).

Impresii dintr'o excursie de studii forestiere. In această parte a descrierii, autorul vorbeşte despre pădurile amestecate de răşinoase şi de foioase, şi despre pădurile pure de răşinoase.

Recenzii:

Wortelstudien in de Tropen (Wurzelstudien in den Tropen) de Dr. Ir. Ch. Coster.

No. 17 şi 18.

Iosef Köstler.

Mathias von Schilcher.

Se face biografia şi se arată meritele câştigate de silvicultorul M. Schilcher în domeniul ştiinţei şi al silviculturei practice.

Dr. Kurt Mantel.

Das neue Reichsgesetz gegen Waldverwüstung und sein Vollzug in den deutschen Ländern.

Noua lege a Reichului contra pustiirii pădurilor şi aplicarea sa în ţările germane.

In Ianuarie a. c. s'a promulgat, în Germania, legea contra pustiirii pădurilor. Acest fapt reprezintă pentru Reich o dată istorică, fiindcă pentru prima dată în materie de păduri se aduce o lege unitară pentru toate ţările germane. Autorul, bun cunoscător al întregii legislaţii din diferitele ţări germane, arată posibilităţile juridice de a se încadra dispoziţiile disparate ale legilor forestiere în vigoare până aci, în textul nouei legi.

Afară de aceasta, se arată împrejurările în care s'a promulgat legea contra pustiirii pădurilor şi principiile pe care le conţine. Legea propriu zisă este creaţia unei ideologii de stat a naţional-socialiştilor.

Principial, ea se îndreaptă contra proprietăţii forestiere private şi mai ales contra exploatărilor arbitrare şi individuale din aceste păduri. Scopul ei este conservarea pădurilor particulare în vederea unor ţeluri superioare ale economiei de stat. Legea îngrădeşte, ca în nici o altă ţară, dreptul de proprietate al particularilor, prescrie respectarea raportului susţinut şi interzice cu desăvârşire tăerea arboretelor neexploatabile. Se prescrie de asemenea o serie de măsuri ce trebuesc respectate spre a menţine şi ameliora forţele productive ale solului, în vederea unui randament de creşteri mai ridicat.

Legea, de altfel, face parte dintr'un sistem economic autarchic, inaugurat de Reich cu scopul de a se acoperi trebuinţele economiei naţionale cu materii brute autohtone.

Recenzii:

1) *Die Kieferneule* de prof. Dr. K. Escherich.

2) *Jahresbericht des Deutschen Forstvereins 1933.*

3) *Geschichte des Waldes in Altbayern* de Josef Köstler.

4) *Mitteilungen aus der forstlichen Versuchsanstalt Schwedens,* publicat de Prof. Dr. Henrik Hesselmann.

5) *Lehrbuch der Botanik* de prof. Dr. O. Schmeil.

6) *Die Raubvögel der Heimat* de Dr. h. c. O. Kleinschmidt.

7) *Von Ottern und Nattern* de Hanns Weltzel

N. R.

LESNICKA PRACE.

Nr. 8—9, 1934.

Număr festiv redactat cu ocazia semicentenarului şcoalei forestiere din Pisek.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 7.

Jolain et Chasseraud.

Le hêtre dans l'Aunis, la Saintonge et le Bas-Poitou.

Se face un studiu al condiţiilor de vegetaţie a fagului din aceste ţinuturi. Fagul este aici la limita sa sudică de vegetaţie. Sol calcaros; precipitaţii abundente, mai cu seamă vara. Practica silvică locală expunându-l brusc la lumină a împuţinat fagul în păduri. Dar el poate şi trebue să fie menţinut în amestec cu stejarul. Se arată şi măsurile de luat în acest scop.

A. Granger.

La remise en état du parc de Marly.

E vorba de refacerea parcului Marly, înfiinţat în timpul lui Ludovic XIV şi părăsit mai târziu. Contribuţia silvicultorilor la lucrările de refacere este însemnată.

Roger Ducamp.

De la protluction agricole mondiale dans ses rapports avec le sol.

Autorul relevă părţile mai de seamă dintr'un valoros articol publicat în revista *Terre, Air, Mer,* a soc. de geografie sub titlul de mai sus, în 1933. Se spune că terenurile agricole au luat locul pădurilor. Defrişarea acestora a dus la formarea deşerturilor. Este timpul să se oprească distrugerea pădurilor, chiar prin măsuri internaţionale.

Et. Hubault.

Chronique entomologique.

1) Acariens parasites d'ipides.

2) Coleoptères: Comentar asupra lucrării Les coleoptères attachés aux conifères dans le Nord de l'Afrique a lui Peyerimhoff.

G. Géneau.

Un centenaire oublié: La promulgation du code forestier (sfârşit).

Principii; discuţii; modificări; critice.

No. 8.

R. Ducamp.

Voyage d'études forestières en Yougoslavie.

Note din excursia făcută de soc. forestière de Franche-Comté.

A. Oudin.

Semis et plantations accompagnés d'épandage d'engrais en forêt de Rambouillet.

Sol nisipos, extrem de sărac în materii minerale. Esenţa predominantă în pădure e pinul silvestru care nu se regenerează decât artificial şi în condiţiuni foarte grele. Amendarea solului cu îngrăşăminte potasice, azotoase, cu calciu ş. a. a avut ca urmare o creştere viguroasă atât a seminţişului cât şi a puieţilor plantaţi. Nu se recomandă să se generalizeze acest procedeu, fără prealabile cercetări locale, decât în solurile cu nisipuri sărace.

Gérard Mouton.

Cubage des bois sur pied. Utilité d'un tarif administratif supplémentaire.

Tabelele de care se foloseşte Ad-ţia franceză la estimaţii, pentru cubaj, bazate pe descreşterea diametrului trunchiului arborelui spre vârf, dă, pentru unele esenţe crescute în codru, erori inadmisibile. Pentru aceste cazuri, autorul a întocmit un tarif intermediar. In acest articol justifică şi arată acest tarif.

Roger Blais.

La question routière en forêt de Haye à travers l'histoire.

Un istoric al drumurilor din pădurea Haye.

N. R.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN.

Februar 1934.

C. Schröter.

Übersicht über die Modifikationen der Fichte.

Scurtă privire asupra modificărilor moliftului.

*

Prin „modificare" se înţeleg indivizii unei specii, cari se deosebesc de alţii prin însuşiri, ce nu se moştenesc. Aceste însuşiri, iau naştere datorită influenţelor din afară (climă, sol, lumea animală, etc.) asupra individului. Când dispar cauzele, cari dau naştere la modificări, dispar şi modificările.

Intre modificările moliftului sunt citate: 1. Moliftul păşunat, numit în Alpi Geissetaunli". 2. Moliftul păşunat salvat, când vârful moliftului scapă de dintele vitelor. 3. Resturi de molift păşunat. 4. Ingroşarea moliftului din cauza păşunatului. 5. Moliftul ciolpănit, în vederea procurării de aşternut la vite în grajd. 6. Moliftul candelabru, ia naştere în urma distrugerii mugurelui terminal. 7. Moliftul în formă de liră, produs din aceiaşi cauză ca la moliftul candelabru. 8. Moliftul în formă de steag, produs din cauza vânturilor puternice la golul de munte. 9. Moliftul în formă de arbust, născut din cauza degerării lujerului terminal. 10. Moliftul în formă de pernă, din nordul Rusiei, produs de gerurile puternice din timpul iernei, care distrug mugurii terminali rămaşi deasupra stratului de zăpadă. 11. Moliftul în formă de rogojină, produs la marginea tundrelor. Are înfăţişarea unui covor. 12. Moliftul din regiuni mocirloase cu vârful crescut într'o parte sau chiar în jos. (Picea excelsa forma palustris). 13. Moliftul agăţător (Picea excelsa forma prostrata) creşte pe grohotişuri. 14. Moliftul din găurile de frig. 15. Moliftul pitic din regiunile gheţarilor alpini. 16. Moliftul cu forma ascuţită şi pădurea cu arbori cilindrici, produşi în ţările nordice (Scandinavia şi Finlanda) prin degerarea mugurilor laterali. 17. Moliftul marcotă. (Picea excelsa var. stolonifera) produs în regiunile turboase. 18. Moliftul cu picioroange, produs din sămânţă pe trunchiuri de arbori doborîţi. După putrezirea trunchiurilor rădăcinile moliftului rămân ca nişte picioroange la suprafaţa solului. 19. Pădurea de molift cu picioroange, produsă într'un ţinut mlăştinos din nordul Germaniei. Prin drenarea regiunei, turba s'a lăsat în jos şi au apărut rădăcinile arborilor sub formă de picioroange. 20. Moliftul spirală, crescut pe colţi de stâncă şi îndreptat sub formă de spirală după lumină.

Expunerea asupra modificărilor moliftului e însoţită de un tablou cu desenul formelor enumerate.

C. Schröter.

Übersicht über die Mutationen der Fichte nach Wuchs und Rinde.

Scurtă privire supra mutaţiunilor moliftului după creştere şi coajă.

Se dau date cu privire la varietăţile moliftului.

Untersuchungen über den Einfluss der Fällzeit auf die bautechnischen Eigenschaften des Fichten- und Tannenholzes.

Cercetări cu privire la influenţa epocei de tăere asupra calităţilor technice ale lemnului de molift şi brad.

Cercetările se referă la lemnul de molift şi brad tăeat de curând sau depozitat timp de 15 luni

Concluziunile la cari s'a ajuns sunt:

1) Nu există deosebire de rezistenţă la lemnul tăiat la diverse epoci.

2) Deosebirea de rezistenţă nu se observă la lemnul de alburn sau duramen verde.

Lemnul din măduvă e mai puţin rezistent.

3) La lemnul depozitat duramenul e mai rezistent.

b) Moliftul e mai rezistent ca bradul. Din punct de vedere practic au amândouă cam aceiaşi valoare de întrebuinţare.

Preferinţa pentru tăerea de vară sau de iarnă este din punct de vedere technic silvic.

Bericht über den Studentischen Hilfsdienst im Sommer 1933 in Ausserberg (Wallis).

Raport asupra serviciului de ajutor studenţesc din vara 1933 la satul Ausserberg (Wallis).

In vara anului 1933 o colonie de studenţi elveţieni a continuat construcţia unui drum, ce leagă staţia de cale ferată cu satul Ausserberg şi muntele Raft. S'au întrebuinţat în total 2638 zile de lucru pentru o lungime de drum de 956 m. cu panta de 6,9—9,5%.

La trecerea drumului prin sat s'au dărâmat şi case cari s'au refăcut.

Nachträgliches zum Holzhauswettbewerb der „Lignum".

Suplimentla concursul pentru case de lemn al soc. „Lignum".

Concursul ţinut de Soc. „Lignum" pentru încurajarea construcţiilor de case de lemn a avut un rezultat practic din cele mai bune: s'au prezentat 200 proecte. din care unele foarte reuşite, arhitecţii elveţieni i-au dedicat un număr din revista lor „Das Werk", iar un cartier de locuitori săraci din Winterthur şi-a făcut case după modelele expuse.

Din nefericire regulamentul privitor la construcţii prevede şi azi o seamă de dispoziţiuni învechite, cari împiedecă construcţiile de lemn. Soc. Lignum şi-a luat obligaţia să le înlăture.

Schützet die Nadelnutzholzsortimente gegen den liniirten Nadelholzbohrer, ein gefährlicher Holzzerstörer.

Apăraţi sortimentele de lemn de lucru de răşinoase contra insectei Xyloterus lineatus, care-i un distrugător periculos al lemnului.

Măsuri preventive. Cojirea lemnului în tăere de vară, iar în cea de iarnă pulverizarea cu carbolineum concentrat.

Măsuri de combatere. Distrugerea litierei în locurile infectate, prin ardere sau pulverizarea cu carbolineum concentrat.

Sortimentele să fie aşezate la stive aerisite.

Lärche mit Steineinschluss.

Larice cu o piatră în masa lemnului.

E vorba de un trunchi de larice de 250—300 ani, în care s'a introdus o piatră prin isbire şi care a fost acoperită de masa lemnoasă. Lemnul e perfect sănătos.

M. Răd.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH.

No. 9.

Putscher R.

Forstwirtschaft und Jagd in Sachsens Staatsforsten.

Economia forestieră şi vânătoarea în Saxonia.

Autorul, fost director al serviciului a-

menajărilor timp de 8 ani şi în serviciul pădurilor timp de 40 ani, caută să facă un istoric al relaţiunilor dintre economia forestieră şi vânătoare între anii 1800 şi 1934, pentru a scoate învăţăminte necesare în prezent.

In concluzie autorul arată necesitatea de a se da o mai mare atenţie protecţiei pădurii faţă de vânat, printr'o mai judicioasă creştere a vânatului, care trebuie să fie mai puţin şi mai bun.

Francke.

Das Eiserne Gesetz des Persönlichen.

Legea de fer a personalismului.

Articolul e o polemică iscată de metoda de regenerare sub masiv, (metoda Wagner).

Recenzii:

Das Reichsjagdgesetz vom 3. Iuli 1934, von Dr. G. Mitzschke und Dr. K. Schäfer.

Die Flechten von Tobler, F.

Das Jagdrecht in der gerichtlichen Praxis, von Delius.

N E C R O L O G

†

LIVIU IEŞAN

inginer inspector general silvic

In zorii zilei de Sâmbătă 13 Octomvrie a. c. s'a stins din viaţă, la Cernăuţi, inginerul inspector general silvic Liviu Ieşan, administratorul Fondului bisericesc ort. rom. din Bucovina.

Cu el dispare una din marile figuri ale silvicultorilor din Bucovina.

Sub lovitura implacabilă a destinului, atât de grozavă şi de neînţeleasă, pentru oameni, s'a prăbuşit în neantul veşniciei, prea de timpuriu, în plină activitate, când nimeni nu se aştepta la acest fatal desnodământ, un element de elită al Corpului tehnic silvic şi pilastrul moral de energie, de creaţiune, de răspundere al Fondului bisericesc ort. rom. din Bucovina pe care l'a condus, cu o deosebită pricepere, capacitate şi pilduitoart abnegaţie.

Născut în Ianuarie 1879 în Câmpulungul Bucovinei, coborîtor dintr'o veche familie de cărturari bucovineni, a făcut studiile liceale la Rădăuţi unde a luat bacalaureatul în 1898; în anii 1899—1903 a urmat Şcoala superioară pentru cultura solului, secţia silvică, din Viena obţinând diploma de inginer.

La 21 Septemvrie 1904 a intrat în serviciul silvic al Fondului bisericesc ort. rom. din Bucovina îndeplinind următoarele funcţiuni:

Dela 1904—1905 ataşat pe lângă Administraţia ocolului silvic Frătăuţii-Nou; dela 1905—1908 la serviciul de amenajarea pădurilor; la 2./IV 1909 este detaşat de Ministerul de Agricultură la serviciul technic pentru regularea torenţilor din Villach, unde rămâne până în anul 1914 când vine la Administraţia Fondului bisericesc ca substitut al ocolului silvic Cârlibaba şi este apoi numit ca şef al ocolului silvic Stulpicani; în timpul războiului mondial serveşte în administraţia centrală a ministerului de Agricultură austriac; în anul 1918 revenind la Administraţia Fondului este însărcinat cu conducerea ocolului silvic Stulpicani pe care l'a condus până în anul 1920, când recomandat de valoarea calităţilor sale este trecut în serviciul de inspecţie şi control pentru ocoalele silvice din valea Suhei şi a Moldoviţei şi apoi ca organizator şi conducător al serviciului exploatărilor din administraţia centrală.

Datorită deosebitelor sale calităţi intelectuale, morale şi vastelor sale cunoştinţe generale precum şi strălucitelor sale cunoştinţe de specialitate combinate în mod fericit cu o bogată experienţă de serviciu, în Iunie 1928 a fost chemat la postul de grea răspundere al conducerii Fondului bisericesc.

Lipsit de protecţia unor raporturi familiare influente şi distanţat de orice altă intervenţie, Liviu Ieşan a urcat prin propriile sale puteri toate treptele strălucitei sale ascensiuni sociale, cariera sa fiind un reconfortant şi stimulator exemplu de consacrare a meritelor, a capacităţii şi a celei mai desăvârşite onorabilităţi personale. De aceea dispariţia lui produce un gol cu atât mai ireparabil

nu numai în structura internă a Fondului bisericesc, ci şi în sânul Corpului pe care l'a cinstit şi unde a înţeles a păşi ca un exemplu de muncă, cinste şi abnegaţie.

Investit cu împovorătoarea răspundere a conducerii Fondului bisericesc — vast aşezământ economic de prima importanţă în gospodăria forestieră din Carpaţi — Liviu Ieşan a procedat la reorganizarea serviciilor acestuia, potrivit încercatelor sale experienţe, spre a se manifesta apoi ca neîntrecut organizator şi îndrumător al exploatărilor în regie.

Cu deosebire în epoca afirmării tot mai prăpăstioase a crizei financiare-economice, Liviu Ieşan a înţeles printr'o imperturbabilă prezenţă de spirit, printr'o

abilă exploatare a posibilităţilor de conjunctură comercială şi prin determinarea adoptării Fondului nouilor necesităţi de viaţă economică, să facă faţă catastrofalelor împrejurări ale prăpădului crizei.

Constiu şi totdeauna cu sentimentul răspunderii în serviciu, prieten şi sincer sfătuitor pentru colaboratorii săi intimi, blând şi drept faţă de funcţionarii în subordine, energic în afirmarea continuă a disciplinei funcţionăreşti, afabil şi prevenitor faţă de publicul solicitator şi un permanent sprijinitor al tuturor intereselor economice româneşti, omul de o rară cultură a sufletului şi de o impresionantă nobleţă de caracter, Liviu Ieşan moare subit la postul de comandament al înaltei sale funcţiuni, cernind cu o neţărmurită durere sufletul celor cari l'am stimat, l'am admirat şi l'am iubit.

A fost înmormântat în cimitirul oraşului. Carul funebru cu rămăşiţele lui pământeşti încadrat de toţi funcţionarii Fondului din serviciul central şi de unanimitatea corpului tehnic silvic în care a fost atât de mult iubit, de prieteni şi personalul silvic mediu şi inferior din întreaga Bucovină, parcurgând oraşul în drumul spre locul de veci, a făcut un popas la catedrala osaşului. In biserică, unde a fost dus sicriul cu rămăşiţele pământeşti pe umerii colegilor, s'a făcut serviciul divin de un sobor de preoţi. Apoi convoiul funebru s'a mai oprit în faţa administraţiei Fondului al cărui conducător a fost defunctul până în momentul morţii sale neaşteptate, unde d-l director general Alexandru Isopescu colaboratorul său intim la conducerea Fondului, într'o impresionantă cuvântare şi în mişcătoare cuvinte i-a adresat ultimul salut din partea îndureratului corp al funcţionarilor Fondului.

La cimitir, în faţa mormântului încă deschis au cuvântat d-nii Dr. Ipolit Tarnavschi în numele Consiliului Eparhial, ing. consilier silvic Mihai Boldur din partea societăţii „Progresul Silvic", deputat Dr. Aurel Morariu, ing. Dr. Silviu Dimitrovici din partea societăţii inginerilor silvici ai Fondului bisericesc, director Traian Ilcău în numele Soc. „Putna Forestieră" cond. A. Bileţchi în numele conductorilor silvici şi T. Procopciuc în numele societăţii brigadierilor şi pădurarilor din Bucovina.

Ne închinăm în faţa mormântului prea de timpuriu deschis,

Fie-i ţărîna uşoară!

Ing. St. Gârbu

Notă. — Acest necrolog este reprodus în părţile principale du cuvântarea d-lui director general Dr. A. Isopescu.

INFORMAŢIUNI

S'a semnat I. D. Regal pentru numirea bugetară în serviciul Casei Pădurilor, pe ziua de 1 Dec. 1934, a următorilor ingineri silvici stagiari:

Marinescu Const.; Dumitrescu Aurel; Băncilă Mircea; Mircea Romulus; Paşcovski Seghie; Imbăruş Niculae; Fedorovici Const.; Niculescu I. Const.; Costăchescu Ion; Cassianov Paul; Iacomi I. Const.; Bancu Ilie; Ursu Victor; Bălănică Teodor; Roşculeţ Oprea; Ivanovici D-tru; Frumuşelu Gh.; Păunescu Trifon; Munteanu Radu; Marinescu Mihai; Ciuta Gavril; Popovici Iulian; Zaharia Petre; Pană I. Gh.; Andreescu S. Andrei; Ciolac Daniel; Balacciu Mircea; Amzărescu Const.; Dan Const.; Mircea Emilian; Oprică Anghel; Vasilko Carol; Mariţia Vasile; Cassan Const.; Anghelide Mihail; Harabagiu Nicolae; Popescu D. Ion; Nahlich Alfred şi Pelin Ion.

S'a semnat jurnalul Consiliului de Miniştrii pentru prelungirea angajării personalului diurnist dela regii pentru trimestrul Octombrie 1934.

Prin dec. Minist. Nr. 233769/934, se revine asupra avansării D-lui Ing. diurnist Maxim Chiroşca, la gradul de Ing. Silvic, considerându-se avansat pe data de 30 Ian. 1934, în loc de 1 Ian. 1933 — cum din eroare s'a făcut.

D-l Romulus Dumitrescu a fost transferat dela Dir. Bacău pe timpul dela 1 Dec. 1934—1 Febr. 1935 în Centrala dir. Bucureşti. Jur. Nr. 39.408/934.

D-l Ing. şef Duldurescu Nicolae, a fost numit inspector financiar în mod proviz. pe ziua de 1 Dec. a. c. Jur. Nr. 39240/934.

D-l Ing. Şef Nestorescu C-tin, a fost însărcinat cu conducerea lucrărilor c. f. s. Stâlpeni-Valea Bratiei, la care va avea ajutor pentru exploatarea liniei, pe D-l Ing. Cassan C-tin. Jur. Nr. 39298/934.

D-l Ing. Şef Lugojeanu Lucian, a fost desărcinat dela conducerea ocolului Silvic Radna pe ziua de 1 Dec. a. c. Jur. Nr. 40908/934.

D-l Ing. Pelle Sabin, Şeful oc. Silvic Dorgos, a fost însărcinat cu girarea în mod provizoriu a ocolului Silvic Radna. Jr. Nr. 40908/934.

D-l Ing. diurnist Zamfir C-tin din Dir. Cluj, a fost transferat pe data de 15 Noembrie a. c. la oc. Silvic Mărgineni. Jr. Nr. 32691/934.

Prin decizia ministerială No. 241221 din 7 Noembrie 1934, se hotărăşte următoarele:

Art. I. — Vânătoarea în Delta Dunării este oprită cu desăvârşire fie chiar pentru personalul silvic, al pescăriilor şi

a diferiţilor alţi funcţionari, precum şi pentru toate persoanele care vin în aşa zisele excursiuni de plăcere, fără autorizaţiunea specială liberată de acest Departament prin Serviciul Vânătoarei.

Art. II. — Personalul pescăriilor statului, silvic şi agronomic este obligat să controleze pe orice persoană care va intra în Deltă cu arme de vânătoare dând în judecată pe toţi acei ce vor vâna fără o autorizaţiune specială liberată prin serviciul vânătoarei, nici o altă instituţiune neavând dreptul să libereze o asemenea autorizaţiune.

Art. III. — In cazul că personalul menţionat la art. II nu va executa prezenta deciziune, rămâne responsabil, fiind pasibil de pedepsele disciplinare prevăzute de legi şi regulamente.

Art. IV. — Directorul General, Şeful Serviciul Vânătoarei, Directorul General al C. A. P. S.-ului şi Directorul General al P. A. R. D.-ului, sunt însărcinaţi cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Prin Dec. Min. No. 223257/934, s'a oprit vânătoarea epurilor, până la 1 Dec. 1936 pe întreaga porţiune din teritoriul jud. Făgăraş situat la Sud de râul Olt.

Prin Dec. Minist. 208687/934, s'a oprit vânătoarea pentru toate speciile de vânat util, până la 1 Dec. 1936, pe teritoriul com. Borca şi al Domeniului Coroanei Borca, jud. Neamţ.

Prin Dec. Min. No. 13939/934, s'a interzis vânătoarea fazanilor (ambele sexe), până la 15 Octombrie 1936, în Muntenia, Moldova, Basarabia şi Dobrogea. Se va putea permite împuşcarea cocoşilor de fazani, (prin autorizaţia scrisă eliberată de Serviciul Vânătoarei), la cererea arendaşilor sau proprietarilor de terenuri în care s'a colonizat acest fel de vânat şi se continuă cu ocrotirea lui.

Astfel de autorizaţiuni se vor acorda numai în interesul proporţionării sexelor.

Prin Dec. Mnist. No. 225731/934, s'au aplicat dispoziţiunile art. 35 din L. V. până la 31 Decembrie 1936, pentru întreg judeţul Someş.

Conform dispoziţiunilor acestui articol vânzarea, cumpărarea şi transportarea vânatului se va face numai în baza unui certificat de proveniență, eliberat de proprietarul (arendaşul) terenului unde s'a făcut vânătoarea — certificat vizat de primăria respectivă.

Prin Dec. Minist. No. 229141/934, s'a oprit vânătoarea iepurilor, până la 15 Oct. 1935, pe terenul Comunei Siclău, Jud. Arad.

Prin Dec. Minist. 213503/934, s'a oprit vânătoarea iepurilor, până la 1 Decembrie 1936, pe terenul Comunei Măeruş, Judeţul Braşov.

Prin Dec. Minist. No. 213501/934, s'a oprit vânătoarea potârnichilor, până la 1 Decembrie 1936 pe teritoriul Judeţului Braşov.

Prin Dec. Minist. No. 193305/934, s'a interzis vânătoarea până la 15 Oct. 1935 pe teritoriul comunelor: Bolintinu, Ciorogârla, Tântava, Mihai Vodă şi Bolintineanu înclusiv porţiunile împădurite din judeţul Ilfov.

Prin Dec. Minist. No. 47544/934, s'a interzis vânătoarea epurilor şi potârnichilor, până la 15 Ian. 1936, pe teritoriul comunelor: Pomârla, Sendriceni, Lazna şi Săveni, din judeţul Dorohoi.

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

PROCES VERBAL Ni. 37.

Şedinţa dela 11 Octomvrie 1934.

Membri prezenţi D-nii: *D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, D. Drâmbă, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu* şi *D. A. Sburlan.*

Şedinţa se deschide la orele 18,20 sub preşedinţia D-lui *M. Drăcea*, preşedinte.

D-l preşedinte *M. Drăcea* omagiază memoria Regelui Alexandru al Jugoslaviei şi Louis Barthou, ministrul de externe al Franţei, victimele tragediei dela Marsilia. Se suspendă 5 minute şedinţa în semn de doliu. Se decide ca D-l preşedinte să se înscrie în registre la Legaţiile Franţei şi Jugoslaviei.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente cu modificarea: să se specifice că Regulamentul pentru aplicarea statutului Fondului Moşandrei s'a aprobat cu majoritate de voturi. D-l Andrei Ionescu cere ca în ce priveşte părerea D-sale să se specifice că a fost pentru aprobarea regulamentului şi întocmirea lui intră în competenţa Societăţii.

In privinţa evacuărei D-lui Ing. Ceauşu se hotărăşte ca evacuarea să se facă îndată de administraţia Societăţii.

Se intră în ordinea de zi.

1. *Fondul Moşandrei.* Societatea a cerut Şcolii Politechnice concursul şi i s'a comunicat rezultatul. S'a scris D-lui Moşandrei la C. Lung şi s'a convocat Comitetul de ad-tie al Fondului pentru Sâmbătă 13 Octombrie c. .

D-l D. Drâmbă citeşte o scrisoare a D-lui Moşandrei, membru în comitetul Fondului. Se ia act de cele arătate în scrisoare şi se hotărăşte punerea ei la dosarul special „Fond. Moşandrei".

După discuţiuni la cari iau parte D-nii: C. P. Georgescu, D. Drâmbă, Gh. Năstăsescu, M. Suhăţeanu, M. Drăcea, St. Rodoteatu şi Andrei Ionescu se pune la vot chestia ţinerei examenului înainte de întrunirea comitetului de ad-ţie al bursei. Se votează pentru cu 6 voturi şi 5 voturi contra. Se fixează data examenului între 18—20 Octomvrie c.

Se fixează bursa la suma de 800 (opt sute) franci francezi lunar, taxa de excursii de 1500 fr. anual şi cheltueli de drum.

Se va trimite Şcolii Politechnice din Bucureşti Regulamentul pentru apli-

carea Statutului Fondului Moşandrei ca să se afişeze la şcoală împreună cu statutul bursei, spre a lua cunoştinţă studenţii şi rudele donatorului cari ar putea să revendice bursa.

2. — *Chestiunea R. Pschiedt.* D-l St. Rodoteatu citeşte referatul întocmit de D-sa.

După discuţiuni la cari iau parte D-nii: C. P. Georgescu, M. Drăcea, Gh. Năstăsescu, V. N. Stinghe, M. Suhăţeanu şi St. Rodoteatu, se hotărăşte a se face demersuri la Minister pentru susţinerea cauzei D-lui Pscheidt în sensul celor arătate în referat.

3. *Intâmpinările D-lor I. S. Ionescu şi V. Harnagea.* După discuţiuni la cari iau parte D-nii: V. Stinghe, St. Rodoteatu, A. Ionescu şi D. Ciurileanu întrucât cazul D-lui I. S. Ionescu se află în faţa consiliului de disciplină, iar al D-lui Harnagea în faţa justiţiei, Comitetul cu majoritate de voturi hotărăşte a se amâna luarea în cercetare a întâmplărilor până după pronunţarea: *Consiliului de disciplină* în cazul D-lui I. S. Ionescu şi *justiţiei* în cazul D-lui Harnagea.

D-l Andrei Ionescu face opinie separată în sensul că întâmpinările trebuesc examinate în afara celor ce se va hotărî de instanţele disciplinare şi judiciare, întrucât acţiunea colegială de apărarea intereselor profesionale — care stă în raţiunea de a fi a Societăţii — se deosebeşte fundamental de acţiunea judiciară sau disciplinară, în faţa judecătorului disciplinar sau judiciar, deducându-se cu totul alte fapte decât cele deduse de colegi în faţa Societăţii care le reprezintă interesele profesionale.

D-l St. Rodoteatu, — deasemenea cu opinie separată — constată că de mai mulţi ani s'au adus în discuţia Consiliului chestiunea apărărei drepturilor profesionale ale membrilor, fiind pusă această chestiune şi pe ordinea de zi a două adunări generale fără ca Societatea şi Consiliul să-şi fi fixat atitudinea şi trasat criteriile pentru întocmirea regulamentului necesar.

Contrar părerilor exprimate de majoritate, socoteşte că Societatea are mult de făcut, contra abuzurilor şi samavolniciilor administrative, în toate cazurile în cari măsurile arbitrare sunt deslănţuite contra funcţionarilor şi nu numai după judecarea cazurilor de către forurile judiciare sau disciplinare. Dă exemple în această privinţă.

Societatea nu poate absenta dela această obligaţie statutară, fără a-şi asuma răspunderea cuvenită.

In ce priveşte cazurile prezentate, şi anume reclamaţiile D-lor I. S. Ionescu şi V. Harnagea — numai lipsa regulamentului de apărarea drepturilor profesionale care, să încadreze cazurile ce se pot prezenta şi obligaţiile ce decurg pentru Societate precum şi timpul îndelungat ce ar necesita discuţia şi întocmirea acestui regulament — ar justifica o hotărîre aparte şi numai pe aceste considerente se asociază la propunere — neînţelegând să facă din această procedare un sistem care să se repete.

Orele fiind înaintate celelalte chestiuni dela ordinea de zi se amână în continuare pentru şedinţa viitoare.

Şedinţa se ridică la orele 21, 30.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar General, (ss) *Andrei Ionescu.*

PROCES VERBAL No. 38.
Şedinţa din 22 Octomvrie 1934.

Prezenţi D-nii: *C. M. Bunescu, N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, V. N. Priboianu, St. Rodoteatu, V. Stinghe, M. Suhăţeanu, Eug. Vâlceanu.*

Şedinţa se deschide la orele 18 sub preşedinţia D-lui *M. Drăcea*, preşedinte.

D-l preşedinte M. Drăcea, omagiază memoria ilustrului cetăţean al Franţei Raymond Poincaré, unul din marii colaboratori la victoria generală care ne-a adus întregirea neamului şi propune câteva momente de reculegere.

După aceia aduce la cunoştinţa Consiliului încetarea din viaţă a colegului Ing. Liviu Ieşan, fost Director General al Fondului Bisericesc din Bucovina, în memoria căruia Consiliul păstrează un moment de reculegere.

Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente.

Consiliul hotărăşte a se arăta şi argumentele majorităţii privitoare la chestiunile de apărarea intereselor profesionale, în cazurile D-lor Ing. I. S. Ionescu şi V. Harnagea.

Se ia în discuţie ordinea de zi.

La punctul I, Fondul Moşandrei. Se citeşte şi se ia act cu plăcere de scrisoarea Societăţii Elevilor ingineri silvici dela Şcoala Politechnică din Bucureşti, care reproba cele publicate în „Universul" referitoare la trecerea Fondului Moşandrei în administrarea Academiei Române.

D-l Preşedinte dă relaţiuni asupra procedurei şi modului cum s'a ţinut examenul pentru obţinerea bursei Moşandrei, arătând că a reuşit elevul inginer silvic Ionescu I. Victor.

Consiliul ia act şi hotărăşte să se facă demersurile necesare pentru ca numitul elev să poată fi la cursuri la Nancy în termen.

D-l Preşedinte citeşte scrisoarea Şcolii de Ape şi Păduri din Nancy privind bursa instituită de def. M. Tănăsescu-Moşandrei, de care Consiliul ia act cu deosebită plăcere.

Se citeşte procesul verbal al Comitetului de administrare al Fondului Moşandrei şi se constată o divergenţă între hotărîrile Consiliului de Ad-ţie al Societăţii şi vederile Comitetului de ad-ţie al Fondului.

Consiliul hotărăşte ca fiecare membru să ia cunoştinţă de actele dela dosarul special „Fondul Moşandrei', (act de donaţie, statutul Fondului şi hotărârile anterioare în cauză ale Consiliului) şi divergenţa să fie soluţionată într'o şedinţă viitoare în care scop se va înscrie această chestiune la ordinea de zi a şedinţei viitoare.

Punctele 2—5 incl. din ordinea de zi se amână pentru prima şedinţă.

Asupra punctului 6: *„Întâmpinarea D-lui Al. Georgescu-Băbeni"*. Consiliul, după ce ia cunoştinţă de întâmpinarea D-lui Ing. Al. Georgescu, din 26 Septembrie a. c., de referatul D-lui Ing. N. N. Caragea din 31 Mai 1934 precum şi de adresa făcută la 25 Iunie 1934 D-lui Ing. Al. Gorgescu, hotărăşte să se răspundă D-lui Georgescu trimiţându-i-se în copie referatul colegului N. N. Ca-

ragea, care a studiat chestiunea, mulţumeşte D-lui Ing. Al. Georgescu pentru tot ce a făcut în chestiunea Vilei dela Govora, îi atrage atenţiunea că deţine suma de 21.879 lei fără justă cauză şi îi face cunoscut ca să o restitue Societăţii în termen de două luni, pentru a simplifica procedura.

Punctul 7: „Diverse".

a) Se ia act de scrisoarea de mulţumire a D-lui Prof. Dr. Rud. Hasa, proclamat membru de onoare al Societăţii noastre în şedinţa adunărei generale din Mai a. c.

Se ia act de cererea elevului inginer silvic Mărăşescu şi avându-se în vedere că este un element bun şi că este fiu de invalid de războiu cu o familie împovărată. Consiliul îi aprobă un ajutor de 3000 lei pentru a-şi putea plăti chiria.

c) Consiliul nu aprobă cererea de ajutor a D-nei Nina Bujacher, deoarece def. inginer silvic Al. Bujacher nu a fost membru al Societăţii

d) Se citeşte cererea D-lui Ing. I. M. Lăzurcă. Consiliul hotărăşte a se întreba petiţionarul dacă a sesizat la timp forurile competinte şi a ne trimite lucrările în cauză.

Cojocaru.

Şedinţa se ridică la orele 20,30.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar General (ss) *Andrei Ionescu.*

PROCES VERBAL No. 39.

Şedinţa din 1 Noembrie 1934.

Prezenţi D-nii: *C. M. Bunescu, D. I. Ciurileanu, M. Drăcea, D. Drâmbă, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, P. Ioan, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, At. Nedelcovici, V. V. Priboianu, St. Rodoteatu, M. Suhăţeanu şi D. A. Sburlan.*

Şedinţa se deschide la orele 18 sub preşedinţia D-lui M. Drăcea, preşedinte.

Se citeşte procesul verbal din 11 Octombrie la care D-l P. Ioan face menţiune că în felul în care s'a redactat expunerea cazului întâmplărilor D-lor I. S. Ionescu şi V. Harnagea s'a atacat însăşi principiul apărărei intereselor profesionale care trebue să rămână o preocupare de căpetenie a Societăţii. Se hotărăşte a se pune la ordinea de zi viitoarea chestiunea apărărei intereselor profesionale.

Se citeşte procesul verbal din 22 Octombrie c. şi se aprobă.

Se intră în ordinea de zi.

1. *Fondul Moşandrei.* D-l Secretar General dă relaţiuni asupra formelor făcute pentru plecarea elevului bursier la Nancy.

Se citeşte procesul verbal din 20 Octombrie a. c. al Comitetului de administrare al Fondului Moşandrei format din D-nii: M. Drăcea, V. Stinghe şi Gh. Moşandrei şi se constată că în ce priveşte regulamentul pentru aplicarea statutului Fondului Moşandrei, aprobat de Consiliul de ad-ţie în şedinţa dela 11

Octombrie crt., Comitetul (se repetă întocmai cele prevăzute în procesul verbal) a) „adoptă punctele de vedere formulate în regulamentul prezentat, în ceiace se referă la recrutarea candidaţilor".

b) Este în unanimitate de părerea D-lui G. Moşandrei că prin statut „donatorul a precizat limitativ şi enumerativ cu ce înţelege să însărcineze Consiliul de ad-ţie al Soc. Progresul Silvic şi că tot ce nu este enumerat acolo ca atribuţii urmează să revie Comitetului de administrare. In acest scop chiar redactarea vreunui regulament oarecare dacă se va găsi necesară, revine Comitetului".

Asupra divergenţei dintre Consiliul de ad-ţie al Societăţii care a întocmit şi aprobat regulamentul dispunând publicarea lui în Mon. Oficial şi l-a aplicat cu ocazia concursului pentru bursă din Octombrie a. c. şi Comitetul de administrare pe chestiunea regulamentului, aşa cum s'a formulat de comitet şi s'a arătat mai sus.

După ample discuţiuni la care iau parte în contradictoriu deoparte D-nii: M. Drăcea, V. Stinghe, D. Grozescu, V. Priboianu şi D. Sburlan, susţinând punctul de vedere al Comitetului şi de altă parte D-nii: Gh. Năstăsescu, P. Ioan, C. P. Georgescu , M. Suhăţeanu, M. P. Florescu şi Andrei Ionescu cari se menţin la hotărîrea odată luată după largi desbateri ale Consiliului adică pentru regulamentul votat, se propun pentru votare două formule:

a) Să se numească o comisiune cu reprezentanţi ai Consiliului de ad-ţie şi ai Comitetului care să precizeze cari sunt atribuţiunile Consiliului de ad-ţie şi cari ale Comitetului de ad-ţie.

b) Regulamentul odată votat nu mai poate fi pus în discuţiune pentru un timp oarecare în care el cată să fie aplicat, iar Comitetul de aderare să-şi precizeze singur atribuţiunile şi să vie cu propuneri numai de complectarea regulamentului în această privinţă.

Se admite formula 1-a cu 10 voturi contra 8 cari sunt pentru formula II-a.

Orele fiind înaintate, celelalte chestiuni la ordinea zilei se amână.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Vice-preşedinte. (ss) *V. Stinghe.*

Secretar General (ss) *Andrei Ionescu.*

PROCES VERBAL No. 40.

Şedinţa din 15 Noembrie 1934.

Prezenţi D-nii: *N. N. Caragea, D. I. Ciurileanu, D. Drâmbă, M. P. Florescu, D. Grozescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, V. N. Priboianu, V. N. Stinghe.*

Prezidează D-l *V. N. Stinghe.* vicepreşedinte.

Şedinţa se deschide la orele 18.

Se aprobă procesul verbal al şedinţei precedente.

D-l D. Grozescu ridică chestiunea numirii comisiunei ce are a lucra la

Comitetul pentru administrarea Fondului Moşandrei pentru a soluţiona divergenţa dintre Consiliul Societăţii şi Comitetul Fondului.

Se amână numirea Comisiunii.

D-l Grozescu cere ca această chestiune să fie pusă la ordinea de zi a şedinţei viitoare, ceiace se admite.

Se intră în ordinea de zi.

Se aprobă intervertirea ordinei de zi, luându-se în discuţiune punctul „diverse".

a) Se ia act cu mulţumire de răspunsul la felicitările ce a adresat Societatea de ziua numelui M. S. Marelui Voevod de Alba Iulia.

b) Se aprobă cererea D-lui Ing. N. Carpov de a se acorda locuinţa gratuit în căminul Societăţii fiului d-sale care urmează Şcoala Politechnică, făcând Societăţii o declaraţie atât de tatăl cât şi fiul că va urma Secţia Silvică.

c) Se amână rezolvarea cererei D-şoarei M. Nănulescu pentru a locui în pavilionul Societăţii la Techirghiol, până se va lua în primire casa.

d) Se aprobă D-lui Ing. D. Ciurileanu suma de 5000 lei pentru confecţionarea unui model de ciocan silvic.

e) Se ia act de mulţumirile familiei def. Ing. Liviu Ieşan.

f) Se deleagă D-l Grozescu să trateze pentru închirierea sălei de festivităţi D-şoarei M. Brand.

g) Se aprobă cererea inginerilor dela Comunitatea de Avere din Caransebeş ca să plătească datoria către Societate rezultată din cotizaţii şi abonament în rate lunare de câte 200 lei până la complecta achitare.

n) Se aprobă un ajutor de 1.200 lei studentului dela Secţia silvică a Şcolii Politechnice W. Kerschnig şi 500 lei studentului Elpidifor Petcu.

i) D-l Ing. Al. Georgescu fost la Direcţia Orşova, va fi urmărit de plata cotizaţiei la domiciliul nou.

j) Privitor la cererea „Revistei Viaţa Forestieră" se hotărăşte ca ambele Comitete să ia contact, iar rezultatul se va supune Consiliului de ad-ţie. La consfătuirea comitetelor va lua parte şi D-l D. Grozescu.

k) Se aprobă înscrierea ca membru activ în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1935 a D-lui Ing. A. Golaszewschi.

l) D. Drâmbă pune chestiunea ca să se aplice hotărîrile luate pentru plata regulată a taxelor.

l) Se ia act de raportul D-lui Cesar Cristea, secretarul secţiei Ape şi păduri la Congresul AGIR dela Galaţi şi se hotărăşte a se publica în rezumat în Revista Pădurilor.

m) Cererea cameristului Alex. Ciumacenco detaşat ca portar la Vila Sylva pe timpul verei 1934, se va rezolva de Comisiunea de administrare a vilei.

2. Chestiunile: Sesizarea D-lui M. P. Florescu şi raportul D-lui D. Drâmbă se amână pentru şedinţa următoare.

3. Chestiunea Vila Sylva se amână deasemenea pentru şedinţa următoare spre a fi expusă de D-l D. Grozescu.

4. Chestiunea islazurilor din păduri urmând a fi prezentată de ambii referenţi delegaţi, se amână pentru şedinţa viitoare.

5. *Moţiunea adunării generale 1934.* D-l *Andrei Ionescu* în chestiunea dezi-

deratelor adunării generale cu privire la exploatări, valorificare şi ameliorarea pădurilor, propune ca, faţă cu actuala stare de lucruri când ne găsim pur şi simplu fără o lege pentru administrarea pădurilor, o lege unitară care să cuprindă atât pădurile statului cât şi celelalte păduri ale ţării, e nevoe ca Societatea „Progresul Silvic" să-i continue activitatea pentru elaborarea unui proect de lege pentru administrarea pădurilor cu colaborarea tuturor competenţelor şi factorilor interesaţi, comisiunea de elaborare fiind eventual prezidată de Ministru. D-sa mai propune ca Societatea să facă demersurile necesare ca din împrumutul de înzestrare să se destine o cotă parte şi pentru înzestrarea pădurilor cu investiţiuni pentru valorificare şi ameliorarea lor, precum şi pentru ameliorarea terenurilor degradate.

D-l *D. Grozescu* e de părere a se aduce la cunoştinţa tuturor forurilor interesate moţiunea, în afara celor care s'a adus deja şi mai arată că Societatea a elaborat deja un proect de lege şi că e cazul numai a-i da o formă definitivă.

După ce mai iau cuvântul D-nii: V. N. Priboianu şi A. Nedelcovici, care sunt de părere că nu e cazul a se face un proect de lege, *Consiliul recunoaşte necesitatea* de a se continua acţiunea pentru o legiferare *unitară* şi în acest scop vechea comisiune se va completa în sensul propunerilor D-lui Andrei Ionescu.

6. Se hotărăşte ca Societatea noastră să subscrie 100.000 lei la împrumutul de înzestrare şi dacă e cazul la majorare D-l casier va referi asupra posibilităţilor Societăţii.

Şedinţa se ridică la orele 20,30.

Preşedinte, (ss) *M. Drăcea.*

Secretar Gentral, (ss) **Andrei Ionescu**

Un cerc de profesori prepară elevi (e) de curs secundar orice clasă, orice obiect în cele mai bune condiţiuni.

Reduceri speciale pentru copiii inginerilor silvici.

INGINER DR. AURELIAN IONESCU

Strada I. G. Duca 37 — Bucureşti

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe V.**

Membri:

Drăcea M. — **Rădulescu M.**
Ioan P. — **Sburlan D.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1934:

Preşedinte: **Drăcea M.**

Vice-Preşedinţi: **Ioan P.**, **Stinghe N. V.**

Secretar general: **Ionescu A.**

Casier: **Grozescu Dem.**

Secretari: **Vâlceanu Eug.**, **Emanoil C. C.**

M e m b r i:

Antonescu P. — **Lazăr H.**
Bunescu M. C. — **Năstăsescu Gh.**
Caragea N. N. — **Nedelcovici Ath.**
Ciurileanu D. — **Priboianu N. V.**
Drâmbă D. — **Rodoteatu St.**
Eliescu A. — **Sburlan D.**
Florescu M. P — **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**
Georgescu P. C.

Cenzori: **Constantinescu Gh., Ionescu Gh.**
Cenzori supleanţi: **Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.**

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ **pentru membrii Societăţii** . . .	200 „
„ „ „ **pentru conductori şi brigadieri** .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

BUCOVINA
INSTITUT DE ARTE GRAFICE

1934 - Lip. Dr. 8 - 9

ANUL XLVI, Nr. 12 DECEMBRIE, 1934

124879

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

SUMARUL:

Studii :

Quercus pedunculata v. tardiflora și problema selecției semințelor . . . . . *Ing. Z. A. Przemețchii*
Insemnări dendrologice (II) . . . . . *Ing. Dr. C. Georgescu*

Referate — Comentarii :

Distribuția geografică a speciei Fraxinus Pallisae în peninsula Balcanică . . . . . *P. Cretzoiu*
Posibilități de colaborare pe teren silvic în cadrul Micei Antante economice . . . . . *Ing. Dr. V. Sabău*
Un caz interesant de tumoare la brad . . . . . *Ing. Dr. C. Georgescu*
Un arbore cu diametrul de 3,50 m. . . . . *Ing. P. C. Ghervasia*
O carte interesantă pentru inginerii silvici români . *Ing. Dr. D. Drâmbă*

Cronica :

Conferințe la școala superioară de Război . . . * * *
„Influența pădurilor asupra regimului apelor" . *Ing. C. Cristea*
„Turismul în Ardeal" . . . . . *Ing. C. Cristea*

Recenzii — Revista revistelor — Informațiuni — Publicațiuni

BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · B-DUL TAKE IONESCU No. 31
BUCUREȘTI

XLVI-e Année. No. 12 Décembre 1934 | XLVI. Jahrgang. Nr. 12 Dezember 1934

REVISTA PĂDURILOR

Revue forestière roumaine

Rumänische Zeitschrift für Forstwesen

SOMMAIRE

Etudes

Quercus pédunculata v. tardiflora et le problème de la sélection des semences . *Z. A. Przemetchii*
Quelques remarques dendrologiques (II) . . . . . *Dr C. Georgescu*

Rapports-Commentaires :

La distribution géographique de Fraxinus Pallisae dans la péninsule Balcanique . *P. Cetzoiu*
Possibilités de collaboration en matière forestière dans le cadre de la Petite Entante économique . . . *Dr. V. Sabău*
Un cas intéressant de tumeur sur un sapin blanc . . . *Dr. C. Gergescu*
Un peuplier de 3.50 m. en diamètre . . . . . *P. C. Ghervasia*
Un livre intéressant pour les forestiers roumains . . . *Dr. D. Drâmbă*

Chronique — Récensions — Revue des revues.
Informations. — Publications :
Décisions ministérielles.

REDACTION ET ADMINISTRATION
Bd. TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

INHALT:

Abhandlungen :

Quercus pedunculata v. tardiflora und das Problem des Saamenauslese . . *Z. A. Przemetchii*
Dendrologische Bemerkungen (II) . . . . . *Dr. C. Georgescu*

Mitteilungen :

Die geographische Verbreitung der Fraxinus Pallisae in Balkanhalbinsel . . . *P. Cretzoiu*
Eine Mitwirkung auf forstwirtschaftlichem Gebiete im Rahmen der Kleinen Antante . . . . . *Dr. V. Sabău*
Eine interessante Beulenbildung an Tanne . . . . *Dr. C. Georgescu*
Pappel mit einem Durchmesser von 3,50 m. . . *P. C. Ghervasia*
Ein interessantes Buch für die rumänischen Forstingenieure . . . . . *Dr. D. Drârmbă*

Chronik — Rezensionen — Die Zeitschriften — Nachrichten. — Amtliche Veröffentlichungen

REDAKTION UND VERWALTUNG
B-DUL TAKE IONESCU Nr. 31
BUCUREŞTI

O cioată de plop cu diametrul de 3,50 m.
Une souche de peuplier de 3,5 m. diam.
Stock eines Pappls von 3,5 m. Durchmesser

- IUL. 2005
2014

Clișeu Sburlan

Codrișor de fag la Govora
Jeune futaie de hêtre à Govora
Junger Buchenbestand bei Govora

S T U D I I

QUERCUS PEDUNCULATA VAR. TARDIFLORA ŞI PROBLEMA SELECŢIEI SEMINŢELOR

de Z. A. PRZEMEŢCHII
Ing. Inspector general silvic

In pădurile de stejar, pe aluviunile văilor râurilor, se observă deseori un fenomen foarte interesant: Arborii, pe alocuri, au creşteri neregulate şi trunchiuri strâmbe şi şerpuite. Fenomenul acesta se observă şi la ulm, frasin şi plop, care secundează stejarul pe terenurile inundabile.

Se vede că există o cauză generală care determină anomalia creşterii la toate aceste specii. Văile sunt frequentate de geruri târzii, foarte accentuate în depresiuni, formând aşa numitele gropi sau găuri de ger.

Evident că aceste locuri nu sunt favorabile desvoltării normale a speciilor, cari ocupând recent un teritoriu nou nu au putut forma încă un biotip potrivit condiţiunilor ecologice de altă natură.

Cercetând arboretele tinere de stejar, naturale şi artificiale, în lunca Nistrului, Mureşului şi Timişului, am constatat, că anomalia creşterii e rezultatul înlocuirii mugurelui terminal prin cele laterale.

Cauza acestei înlocuiri, poate fi stricăciunile traumatice sau degerarea mugurelui terminal.

Vătămările traumatice rezultă din atacurile vânatului, care în prima tinereţe a stejarului, roade periodic vârfurile lujerului principal.

Desemnul de mai jos arată schematic anomalia creşterii stejarului din pădurea Popin — ocolul silvic Pecica, ros de capre aproape anual.

Altă cauză a creşterilor neregulate pe care o considerăm principală, este influenţa gerurilor târzii. Odată ce mugurele terminal a

39753.

degerat, se desvoltă mugurii laterali cari dau trunchiului direcţia declinată dela axa verticală a tulpinei.

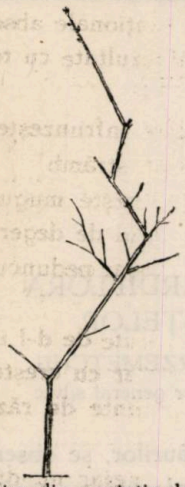

Stejar din seminţis de 9 ani cu înălţime de 1,23 m. ros de capre. Pădurea Popin Oc. silv. Pecica. Micşorat de 20 ori.

Semănătura directă de stejar făcută în toamna anului 1927 în pădurea Ghiroc, ocolul silvic Casa Verde, prezintă un exemplu foarte concludent, în această privinţă.

In urma gerurilor din primăvara 1934, toţi stejarii cari atinsese deja 2—3 metri înălţime au pierdut mugurii terminali, desvoltându-se în schimb, în vârful arborilor, mai mulţi lujeri laterali.

Astfel, creşterile neregulate ale stejarului pedunculat, în terenurile joase, sunt datorite unui fenomen ecologic şi anume gerurilor târzii, cari au influenţă asupra formării trunchiurilor până la bătrâneţea lor.

Deformarea trunchiurilor este în special mai pronunţată în arboretele pure de stejar, unde amestecul este redus la rolul unui simplu subarboret de arbuşti.

Arboretele bătrâne din pădurea Duboşarii-Vechi — ocolul silvic Tighina, din pădurea Popin — ocolul Pecica şi altele, constituesc cea mai bună dovadă a acestei observaţiuni.

Lucrul este explicabil din punct de vedere ecologic, prin faptul că în arborete pure, stejarul este lipsit de protecţia altor esenţe cu care se asociază.

Credem că amestecul aşa de bogat pe care-l găsim în regenerările naturale în pădurile de stejar depe aluviuni, are rolul de a proteja stejarul în prima sa tinereţe.

Din cercetările noastre făcute în diferite păduri ale ţării rezultă că din totalul puieţilor din seminţiş, procentul esenţelor de amestec se ridică la 55—96%, pe când Stejarul este reprezentat numai cu 4—45%.

Este o diferenţă colosală între opera pe care o înfăptueşte natura şi împăduririle artificiale, care se fac cu o singură esenţă — stejar sau frasin.

Pe lângă arboretele pure de stejar cu trunchiurile strâmbe şi şerpuite, în pădurile din lunca Mureşului, în special la ocoalele Ciala

şi Pecica, se găsesc şi arborete ce provoacă admiraţie. Trunchiuri drepte bine elagate şi cu creşteri frumoase, formează arborete artificiale de stejar, în imediată vecinătate cu cele descrise mai înainte. Aceiaşi. altitudine, acelaşi sol — adică condiţiuni staţionale absolut identice din punct de vedere biologic — dau însă rezultate cu totul diferite.

S'a constatat că stejarul cu creşterile regulate înfrunzeşte cu 2—3 săptămâni mai târziu decât stejarul care creşte strâmb.

Infrunzirea după perioada gerurilor târzii, fereşte mugurele terminal de intemperiile climaterice şi deci de pericolul de degerare.

Evident că suntem aci în faţa a două rase de stejar pedunculat: Precox şi Tardiflora.

Din cercetările arhivei ocolului silvic Ciala, făcute de d-l inginer silvic T. Novac, a rezultat că arboretele de stejar cu creşterile frumoase au fost însămânţate cu ghindă adusă înainte de război, din Direcţiunea silvică Vincovci din Slavonia.

Totuşi morfologiceşte aceste două feluri de stejar nu diferă una de alta.

Existenţa a două rase de stejar pedunculat este un fapt cunoscut de mult. In Rusia poporul distinge aceste două rase numindu-le: pe cel cu înfrunzirea timpurie stejar de vară, iar pe celălalt stejar de iarnă.

Se observă că atunci când stejarul precox îşi pierde frunza toamna, stejarul tardiflor rămâne toată iarna acoperit cu frunze uscate.

Din cercetările făcute în Rusia de N. Mihailov *) rezultă că :

1) Stejarul tardiflor preferă văile şi marginea pădurii cu solurile profunde. El se găseşte pe fundul văilor iar pe coastele neînsorite se ridică ceva mai sus.

2) Stejarul tardiflor se găseşte pe cernoziomurile degradate, pe solurile brun-roşcate şi pe podzoluri slabe, evitând cu totul solurile bogate în săruri; pe solurile superficiale cu adâncimea mai mică de 0,50 m. stejarul tardiflor nu se găseşte.

3) Altitudinea locului nu joacă rol.

4) Expoziţia locului are influenţă asupra răspândirii uneia sau altei rase de stejar. Influenţa expoziţiei se manifestă în mod

*) N. Mihailov. Chestiunea răspândirii stejarului tardiflor şi precoce în legătură cu solul. Lesnei Jurnal 1909 No. 2—3 pag. 303. St. Petersburg.

direct şi prin sol, care în multe cazuri este condiţionat tot de expoziţie.

Ecologiceşte înfrunzirea tardivă a stejarului tardiflor se poate explica prin faptul că solurile profunde de la marginea pădurii, fundul văilor şi în special din depresiuni sunt mai umede şi deci mai reci, iar încălzirea lor se face mai târziu, decât a solurilor superficiale.

Timpul înfrunzirei este în legătură cu condiţiunile care asigură evaporaţia apei de către plante. Aceasta este posibilă când solul se încălzeşte şi începe funcţionarea rădăcinilor.

Timpul încălzirei solului depinde de calitatea lui, de profunzime şi de quantumul de apă ce se găseşte în el.

Vegetaţia stejarului în astfel de terenuri cu mesoclimă specială, unde gerurile târzii sunt foarte frecvente a format însuşirile specifice de înfrunzire tardivă.

Aceste însuşiri stejarul tardiflor le transmite prin ereditate şi generaţiilor expuse a vegeta în alte staţiuni decât cele descrise până acum.

Arboretele artificiale din ocoalele silvice Ciala, Pecica şi Buziaş, făcute cu ghindă adusă din Slavonia, precum şi cele din pădurea Gherbovăţ din ocolul silvic Tighina, dovedesc, că însuşirea de înfrunzire tardivă a stejarului se transmite din generaţie în generaţie.

In cazul ocolului Tighina ghinda a fost adusă din provincia centrală a Rusiei — Tula.

Asupra acesteia mă voi opri ceva mai mult, fiind un exemplu foarte instructiv şi din alt punct de vedere.

In parcela 22 din pădurea Gherbovăţ s'a însămânţat în primăvara 1909 cu ghindă de stejar pedunculat adusă din Crapivina, guvernământul Tula, o suprafaţă de cca. 12 ha. Terenul e un platou cu slabă înclinaţie spre Sud-Sudvest. Solul, cernoziom degradat foarte profund. Semănătura având în amestec sânger a crescut foarte bine şi după 6 ani masivul s'a închis complet şi a format litieră. In anul 1919 s'a făcut prima curăţire prin care s'au scos toţi arborii dominaţi. In anul 1924 s'a făcut prima răritură. Arboretul s'a desvoltat foarte frumos. Trunchiurile drepte cu un elagaj bine pronunţat au provocat admiraţia tuturor. In anul 1931 s'au semnalat primii arbori uscaţi. In anii 1932 şi 1933 uscarea s'a manifestat în masă, rămânând numai exemplare izolate, cu un subarboret bogat de sânger. După 22 de ani natura a arătat că cernoziomul degradat

din Basarabia nu e propriu pentru stejarul tardiflor crescut pe solurile forestiere din Rusia Centrală.

Afară de rezistenţa faţă de geruri prin înfrunzirea sa tardivă, stejarul tardiflor are şi alte însuşiri care-l deosebesc de stejarul precoce.

Profesorul A. Tolschi în cartea sa Seminţologia Forestieră *) spune că stejarul tardiflor rezistă mai bine la geruri târzii, deci creşte mai drept decât cel precoce, are calităţile technologice superioare şi este mai puţin expus atacurilor de insecte şi de boli criptogamice.

Pentru a face comparaţia între aceste două rase, am făcut analiza creşterilor a doi stejari din pădurea Rovin, ocolul silvic Pecica, creiată în anul 1900 prin semănătură directă pe sol aluvional.

Ani	Creştere în diam.		Creştere în înălţ.		Înălţime asupra pamânt. Metri	Duraminificare				Observaţiuni
	St. tardiflor	St. precoce	St. tardiflor	St. precoce		St. tardiflor		St. precoce		
	centimetri		metri			Alburn	Duramen	Alburn	Duramen	
						Numărul inelelor				
5	—	—	1,30	0,81	0	10	24	10	24	Stejar tardif. Prima cracă uscată la 7 m Prima cracă verde la 10,50 m
10	2,8	0,9	3,22	1,82	1,30	4	25	7	19	
15	5,8	4,7	5,60	4,94	3,60	4	19	6	15	
20	7,7	7,4	8,94	7,60	5,60	4	15	5	13	
25	10,5	9,9	12,29	10,57	7,60	3	13	6	9	Stejar precoce Prima cracă uscată la 4.70 m Prima cracă verde la 8,30 m
30	13,9	12,5	15,55	12,90	9,60	3	10	4	7	
34	16,6	14,6	17,55	14,50	11,60	3	7	—	—	
					12,50	—	—	0	5	
					15,07	1	4	—	—	

Din aceasta rezultă că stejarul tardiflor creşte mai repede în înălţime şi în diametru, formând un trunchiu drept şi mai plin, decât stejarul precoce. Trunchiul se elaghează mai bine şi mai repede iar duraminificarea lemnului deasemenea se face mai repede.

Astfel că observaţiile noastre asupra stejarului tardiflor, corespund caracteristicei calităţilor pe care le găsim în literatură.

Toate acestea fac ca rasa tardifloră de stejar pedunculat să fie o varietate care merită toată atenţiunea noastră.

*) Prof. A. P. Tolschi. Lesnoe Semenovodstvo (Bazele împăduririlor artificiale din U. S. S. R., Seminţologia Forestieră) Moscova 1932 pag. 221.

Se impune problema înmulţirei acestei rase preţioase în special pentru împădurirea locurilor frecventate de gerurile târzii şi odată cu aceasta şi problema selecţionării ghindei de stejar.

Diagrama

creşterilor Stejarului pedunculat de rasa tardiflora şi precoce din arboret artificial de 34 ani, din pădure Popin al Oc. Silvic Pecica. (Vezi tabloul de mai sus)

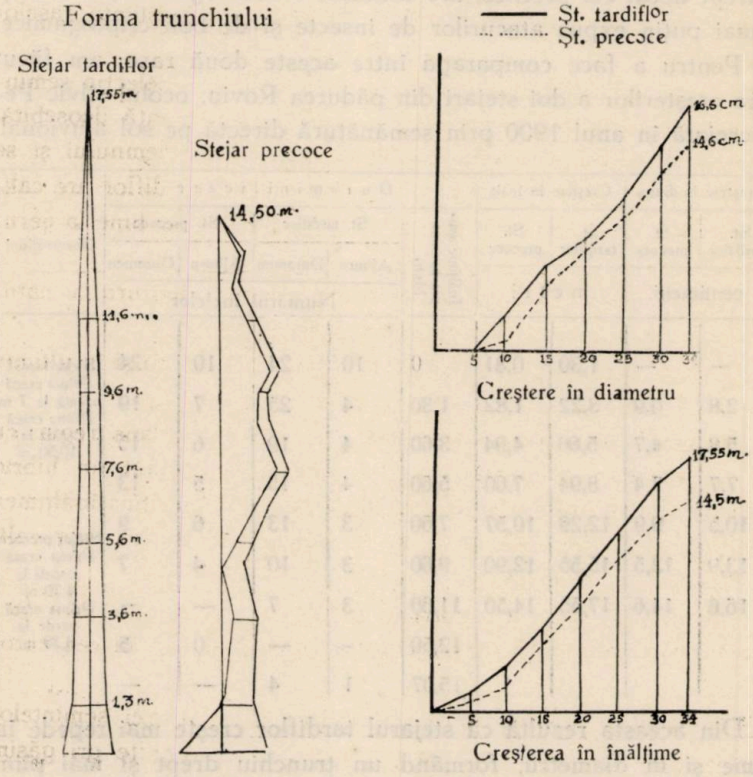

Din lucrările frumoase ale lui Touresson asupra multiplelor plante ierbacee, rezultă că fiecărei staţiuni îi corespund anumite ecotipuri de aceleaşi specii, compuse din diferite biotipuri adică din unităţi ereditare,, care diferă după rândul întreg al însuşirilor acestei specii.

E posibil ca fiecare esenţă forestieră, în limita unei regiuni geografice, să formeze un rând de ecotipuri propri anumitelor staţiuni. Astfel că fiecare esenţă se compune din mai multe ecotipuri edafice, posibil şi fitosociale.

Deci în diferite staţiuni şi în diferite tipuri de pădure aceiaşi esenţă forestieră va avea diferite însuşiri adică creşterea, exigenţele, rezistenţa faţă de intemperiile climaterice, de insecte şi de bolile criptogamice etc. vor diferi.

Experienţele prof. A. Ciesler la Wienerwald, ale lui Engler, Kienitz, M. Turschii, V. Oghievschii, iar mai înainte a lui Louis de Vilmorin, au dovedit cu succes, că în creiarea arboretelor artificiale, rolul primordial îl joacă origina seminţelor.

Lucrările Prof. E. Wiedemann *) confirmă existenţa raselor climaterice de Pinus silvestris.

Evident că aceste rase există şi la alte specii. Selecţia seminţelor forestiere prezintă pentru silvicultură o importanţă deosebită. Prin selecţie se pot ameliora calităţile technice ale lemnului şi se pot găsi rasele rezistente. In cazul nostru stejarul tardiflor are calităţi technice superioare stejarului precoce şi rezistă mai bine la gerurile târzii.

Bine înţeles că selecţia trebue să fie pusă în legătură cu naturalizarea şi hibridizarea, care dau rezultate frapante.

Sunt de notat experienţele lui Burbenc în America şi în ultimul timp a lui Minciurin în Rusia.

Burbenc, prin încrucişarea nucului englez, Juglans regia, cu nucul negru din California (Juglans nigra), a obţinut un hibrid „paradox". La vârsta de 13 ani puieţii de paradox au atins înălţimea de 24,4 m. şi diametrul terier de 61 cm., având în acelaşi timp calităţile technologice excelente.

Cu toate acestea selecţionarea şi hibridizarea nu are încă desvoltarea ce o merită nici în silvicultura noastră şi nici în cea europeană.

In practica silviculturii noastre problema selecţiei seminţelor în special a ghindei a fost complet neglijată. De multe ori găsim gorunul semănat pe versanţii nordici în zona fagului, sau pe cernoziomuri degradate din regiunea de antestepă, iar stejarul pedunculat în zona gorunului şi cerului.

Consecinţele ignorării originei seminţelor şi ecotipurilor, de silvicultori, q u i a n t e n o s i n m u n d o f u e r e, sunt foarte

*) Prof. Widemann Eilhard. Die Versuche über d. Einfluss der Herkuft des Kiefersammels.

concludente. Totuşi erorile se repetă şi din nenorocire se repetă prea des.

Lăsând în sarcina Institutului nostru de cercetări problema stabilirei raselor şi organizarea experienţelor cu naturalizarea şi hibridizarea esenţelor forestiere, credem că a venit momentul să ne ocupăm deja în practică de selecţia seminţelor de stejar în primul rând.

Principiile după care ar urma selecţionarea sunt cele stabilite din cercetările şi experienţele făcute până acum şi anume :

1) Să se culeagă ghinda necesară pentru fiecare regiune numai în această regiune.

2) Culegerea se va face după staţiuni (Ecotip).

3) In fiecare staţiune să se marcheze şi să se culeagă ghinda depe arborii cei mai bine formaţi (Biotip).

4) Să se urmărească recoltarea ghindei de stejar tardiflor şi întrebuinţarea ei la împădurirea terenurilor cu „gropi de ger".

5) Să nu se amestece ghinda de diferite specii de stejar adică gorun cu pedunculat, cer, gârniţă şi tufă, ci să se semene separat.

Despre influenţa mărimei seminţelor, vârsta semincerilor etc. voi vorbi într'un alt articol.

Quercus pedunculata varietas tardiflora et le problème de la sélection des semences

Dans les forêts situées le long des vallées des grandes rivières sur terrain alluvionnaire, on rencontre souvent les chênes et même les ormes, les frênes, les peupliers présentant des accroissements irréguliers et des troncs mal formés. Le phénomène est dû à l'influence du vent et de la gelée tardive qui est trés fréquente dans ces lieux: se produit une continuelle extirpation du bourgeon terminal qui est par la suite remplacé par les bourgeons lateraux. La déformation du tronc est spécialement accentuée dans les peuplements purs de chêne.

Cependant dans la vallée de Mureş on voit des forêts de chêne où l'on trouve aussi des individus ayant des troncs très bien formés, droits et bien élagués : ce sont des peuplements de Q. p. var. t. Cette variété de chêne pédonculé, par le fait qu'elle verdit 2—3 semaines plus tard que l'autre — precox — est à l'abri des effets nocifs de la gelée.

Du point de vue morphologique les deux variétés sont identiques, mais il paraît que les qualités technologiques de la tardiflora sont supérieures.

On voit donc les motifs qui imposent cette dernière variété dans les regénérations des forêts situées en des stations périclitées par la gelée.

Mais cela suppose la sélection de la semence du chêne, comme d'ailleurs de toute autre essence qui doit être regénérée.

A la fin on fait un résumé des principes qui doivent être appliqués à l'occasion de cette sélection.

Quercus pedunculata var. tardiflora und das Problem des Saamenauslese

In den Stieleichenwäldern, welche auf dem Alluvium mancher Flusstäler stocken, findet man häufig, dass sowohl die Eichen wie auch die Mischhölzer wie Ulme, Esche, Pappel, unregelmässigen Wuchs und krumme Stämme zeigen. Dieser Umstand ist eine Folge von Luftströmmungen und von Spätfrösten, welche in diesen Gegenden häufig sind. Die Endknospen werden fortwährend zerstört und von Seitenknospen ersetzt. Die Misswüchse finden sich zumeist in reinen Eichenbeständen.

In gewissen Wäldern, im Auengebiet des Mureş, findet man aber auch Eichenbestände, welche im Wuchs nichts zu wünschen übrig lassen, mit geraden astreinen Stämmen. Das sind Bestände von Quercus pedunculata v. tardiflora. Diese Abart der Stieleiche beblättert sich 2—3 Wochen später als die andere — die frühzeitige — und ist demnach dem schädigenden Einfluss des Spätfrostes nicht ausgesetzt. Morphologisch existiert ein Unterschied zwischen beiden Varietäten nicht. Technologisch soll die tardiflora vorzuziehen sein. Die beschriebenen Eigenschaften der tardif. empfiehlt dieselbe für Aufforstungen im Gebiete des Spätfrostes. In diesem Zwecke ist natürlich eine genaue Saamenauslese nötig, eine Provenienzkontrolle. Es werden zum Schluss die bei der Saamenauslese zu berücksichtigten Richtlinien gegeben.

INSEMNĂRI DENDROLOGICE (II)

de Dr. C. GEORGESCU

Betula pubescens. Ehrh.[1]).

Autorii români nu au ajuns la o înțelegere asupra denumirei științifice a celor două specii arborescente de Betula de la noi. Denumirea linneană Betula alba L., întrucât cuprinde ambele specii, cari nu au fost deosebite de acest autor, trebue părăsită; unii autorii români, însă au păstrat numele de Betula alba L. pentru Betula pubescens Ehrh. Tot așa de nepotrivită este denumirea de Betula pendula Roth pentru Betula verrucosa Ehrh. Aceeași confuzie o aflăm și la numele popular; noi vom admite deci următoarea terminologie: Betula verrucosa Ehrh (=Betula pendula Roth) = mesteacăn și Betula pubescens Ehrh. (= Betula alba L.) = mesteacăn păros.

Mesteacănul păros este o specie răspândită în toată Europa de mijloc și de nord, și Asia de Nord. Spre nord ajunge în Europa până la latitudinea de 71°, iar în Asia până la 68°, ceeace ne arată că se mulțumește cu o cantitate redusă de căldură și poate suporta gerurile mari din timpul iernei.

Arealul său se întinde din Peninsula Scandinavică până la țărmul Mărei Albe și în Siberia spre est până la Kamtschatka. Spre sud aria sa se mărginește cu stepe, față de cari se menține la o anumită depărtare. In Europa mijlocie și în vest nu se scoboară mai la sud de Alpi și Carpați. Limita sa sudică este în Caucaz la 44° latitudine și în Alpi la 45—46°.

---

1) Enculescu P. Zonele de vegetație lemnoasă din România etc. Memoriile Inst. Geologic al României, I, 1924.

L. Fekete u. T. Blattny. Die Verbreitung der forst. wichtigen Bäume u. Sträucher im ungarischen Staate, 1914.

E. Pop. Analize de polen în turba Carpaților orientali. Cluj, 1929, pg. 46.

F. Pax. Pflanzengeographie von Rumänien, Halle, 1920.

Willkomm. Forstliche Flora. Leipzig, 1887.

Winkler H. Betulacee. Pflanzenreich, Heft. 19.

Spre vest se află în Alpii Dauphinici, de unde se întinde spre nord-vest în Franța. Se mai găsește spre vest în Irlanda și Groenlanda. Inspre nordul arealului său predomină, pe când spre sud este înlocuit de B. verrucosa, cu care se poate asocia. In Prusia orientală, țările baltice și Finlanda formează arborete pure, sau se găsește în asociație cu molidul, pinul și plopul tremurător. Ambele specii de Betula se mai găsesc în depresiuni în asociație cu Populus tremula și Alnus incana.

El preferă, după cum e cunoscut, solurile umede și climat bogat în precipitațiuni sau cu umiditate ridicată atmosferică; din această cauză centrul de gravitate al arealului său este deplasat în apropierea Mării Baltice.

In sudul arealului său devine o specie rară și are o răspândire insulară, în regiuni cu sol umed și cu umiditate atmosferică mare. Prezența sa este legată, la noi, de turbării, grohotișuri cu soluri umede.

Prin țara noastră trece linia sa de limită, care urmând lanțul carpatic, are în Bucovina și Moldova direcție estică, iar în Muntenia o direcție sudică.

In Carpați se desvoltă aproape numai ca arbust, în zona molidului și în partea superioară a zonei fagului; poate scoborî pe turbării destul de jos (în Maramureș până la 350 m.). Este o specie rară și în consecință nu poate fi luată ca un element de caracterizare a formațiunilor de Alnus viridis, cum o consideră Pax (op. citat 167).

Altitudinea la care crește Mesteacănul păros nu e deplin stabilită; singurele date cunoscute le avem în Fekete. In Maramureș crește de la 350 m; în Carpații orientali, pe muntele Șandru Mare din masivul Bretcului se găsește la aprox. 1000 m; în Carpații sudici se află între 1200—1400 (1600) m.

Betula pubescens se găsește în asociațiuni vegetale de turbării, cari sunt asemănătoare ca compoziție cu acelea din nord-estul Europei Centrale.

Pop [1]) și Guşuleac [2]) ne dau liste de asociațiuni din turbării, în cari B. pubescens intră ca element component.

Asemenea asociațiuni cuprind următoarele plante lemnoase :

1) E. Pop. op. citat.

2) Guşuleac M. Considerațiuni geobotanice asupra Pinului silvestru din Bucovina. Bul. Facult. de Științe din Cernăuți, IV, 1930.

Turbăria dela Dorna: molid, plop tremurător, Betula verrucosa, B. pubescens, B. verrucosa × pubescens, Salix silesiaca, Rhamnus frangula, Rubus Idaeus şi Spiraea ulmifolia (Pop şi Guşuleac) spre periferie, unde apa devine desigur dulce, aflăm: Pinul silvestru turfos. Alnus glutinosa, Salix pentandra, Betula verrucosa şi pubescens, plop tremurător şi Sorbus aucuparia var. lanuginosa etc. (Guşuleac). Turbăria dela Coşna : Betula humilis, Betula pubescens, Salix silesiaca, S. aurita (Guşuleac).

Il mai aflăm ca element al zăvoaielor montane din regiunea bogată în turbării dela locul de întâlnire al Ardealului, Moldovei cu Bucovina. Aceste zăvoaie sunt formate din Betula pubescens, Alnus incana, Salix aurita şi pentandra, Populus tremula (pe pâurul Negru la Şaru Dornei) [Pop].

Pe turbăria dela Şisnia aflăm o asociaţie de conifere cu mesteacăn: Pinus silvestris (4:5), Picea excelsa (2:5), Betula pubescens (3:1), B. verrucosa (1:1), Rhamnus frangula (1:1) [Guşuleac] [1]).

In afara fâşiei de turbării indicate se mai găseşte în locuri umede în Maramureş, judeţul Ciuc, Neamţ (Borsec), în Carpaţii sudici: Muntele Siriu (Ing. A. Haralamb); Predeal, Azuga, Bucegi în bazinul superior al Ialomiţei: M-ţii Făgăraş la Arpaş şi Breaza (Fek., Grecescu [2]), etc.

Staţiunile sale din această parte a Carpaţilor sunt incomplect cunoscute şi o observare mai atentă ni l-ar semnala în noi localităţi.

Pentru silvicultura noastră această specie nu are decât o importanţă geografico-botanică, fiind una din speciile rare cu areal fragmentat şi condiţionat de anumite staţiuni. Multe specii nordice, cari îşi găsesc la noi limita sudică, ca şi Betula pubescens, prezintă o astfel de fragmentare a arealului lor, fapt care se mai regăseşte şi la speciile următoare de Betula.

Betula nana L. = Mesteacănul tărător.

Betula nana are o răspândire insulară în Europa Centrală. Munţii Hartz, Fichtel, Sudeţi, M-ţii Boemiei, în Alpi (790-1400 m).

1) Alte asemenea asociaţiuni se pot găsi în lucrările citate.
2) Grecescu. Conspectul Florei României, Buc., 1898.

Jura, în ţările baltice. Arealul său este continuu circumpolar în nordul Europei, nordul Asiei în tundre, unde îl aflăm în asociaţii cu sălcii pitice. Se mai află în nordul Americei de Nord, fiind cu Betula humilis una din puţinele specii lemnoase comune celor două continente. La noi atinge punctul cel mai sudic al arealului său (Pop).

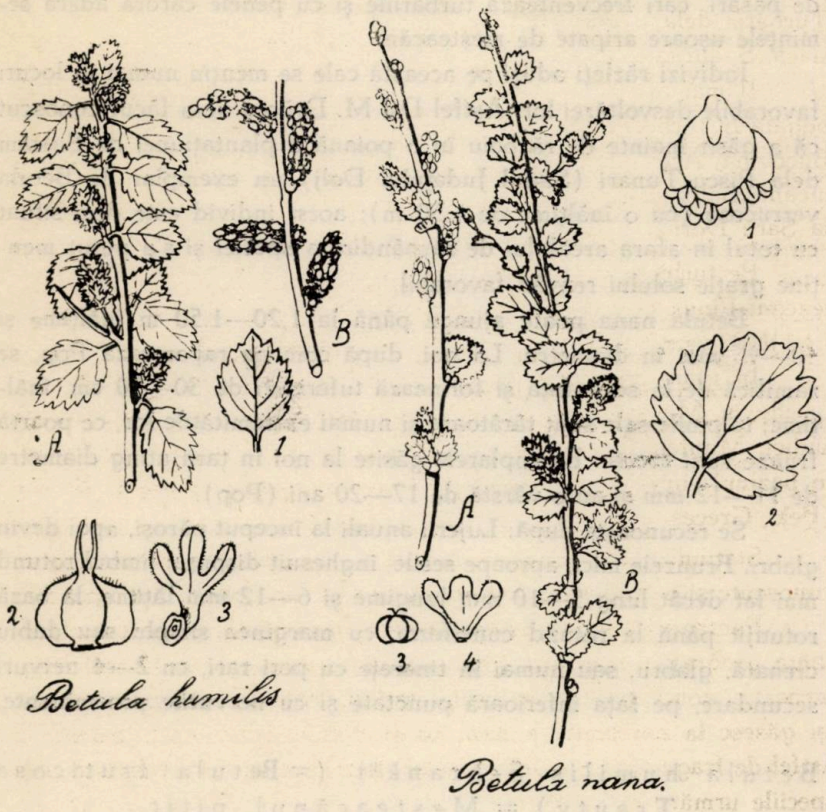

Betula humilis Schrank. A. Lujer fructifer cu conuri mature. B. Lujer cu amenţi masculi în timpul înflorirei. 1. Frunza, 2. Fructul, 3. Solzul conului.

Betula nana L. A. Lujer în timpul înfloririi cu amenţi masculi desfăcuţi. B. Lujer fructifer cu conuri mature. 1. O inflorescenţă masculă din amentul mascul văzută dinspre bractee. 2. O frunză. 3. Fructul. 4. solzul conului.

(Wilhelm şi Hempel şi Hegi). Desen: *V. Melanide.*

In Carpaţi se află în Tatra şi la noi în câteva staţiuni. A fost descoperită de Nyarady în turbăria Lues din Munţii Hârghita la

1079 m altitudine[1]), apoi a mai fost găsită pe turbăria Găina pe platoul Lucina în Carpaţii Bucovinei (Pop).

Această specie este considerată în flora noastră ca un relict glaciar.

In unele cazuri nu e exclus ca răspândirea speciilor de mesteacăn să fie de dată recentă. Aceste specii pot fi purtate accidental de pasări, cari frecventează turbăriile şi cu penele cărora aderă seminţele uşoare aripate de mesteacăn.

Indivizi răzleţi aduşi pe această cale se menţin numai în locuri favorabile desvoltărei lor. Astfel D-l M. Drăcea ne-a făcut cunoscut că a găsit înainte de războiu în o poiană a plantaţiunei de Salcâm dela Piscu-Tunari (Sudul Judeţului Dolj) un exemplar de Betula verrucosa (cu o înălţime de 1,50 m); acest individ este deci situat cu totul în afara arealului de răspândire a speciei şi s'a putut menţine graţie solului reavăn favorabil.

Betula nana poate ajunge până la 1,20—1,50 m înălţime şi 40—46 mm în diametru. La noi, după cum ne raportează Pop, se ramifică de la suprafaţă şi formează tuferişuri de 30—50 cm. înălţime; tulpinile sale sunt târâtoare şi numai extremităţile lor, ce poartă frunze sunt erecte. Exemplarele găsite la noi în ţară ating diametre de 11—12 mm şi au o vârstă de 17—20 ani (Pop).

Se recunoaşte după: Lujerii anuali la început păroşi, apoi devin glabri. Frunzele mici, aproape sesile, înghesuit dispuse; limbul rotund mai lat decât lung 5—10 mm lungime şi 6—12 mm lăţime, la bază rotunjit până la rotund cuneiform, cu marginea simplu sau dublu crenată, glabru, sau numai în tinereţe cu peri rari, cu 2—4 nervuri secundare, pe faţa inferioară punctate şi cu nervurile proeminente.

Betula humilis Schrank[2]) (= Betula fruticosa Trautv.) = Mesteacănul pitic.

Acest arbust din flora noastră atinge 2—3½ m înălţime; are un port stufos. Frunzele sale sunt pedunculate, ovale până la rotunde, rareori obovate, la bază cordiforme, simplu până la dublu dinţate,

1) E. Pop. Betula nana L., şi Betula humilis Schrank. în România, Bul. Grăd. Bot. dela Univ. din Cluj, VIII, 1928, pg. 1—9.
E. Nyárády. Bul. Grăd. bot. Cluj, VI, 1926, pg. 128 şi 130

2) E. Pop. op. citat.

dinții neegali, fini sau grosolani; fața superioară de un verde închis, cea inferioară de un verde deschis; în tinerețe slab păroase, apoi glabre cu peri setacei în lungul nervurilor, 4—6 nervuri secundare.

Nu mai stăruim asupra celorlalte caractere de determinare; menționăm că un caracter bun ne dă forma solzului conului: la B. nana solzul este mic, în partea anterioară prezintă trei lobi aproape egal de lați și lungi îndreptați înainte, adânciturile dintre lobi merg până la $\frac{1}{3}$ din lungimea solzului; la B. humilis solzul este mai mare, lobii săi anteriori sunt înguști, îndreptați înainte și puțin îndepărtați unii de alții, iar adânciturile merg până la $\frac{1}{2}$ din lungimea solzului.

Aria sa de răspândire este insulară în Alpi, Carpați, în turbăriile Germaniei, Poloniei și țărilor baltice. Este foarte răspândit în nordul Europei, nordul Asiei și Americei de Nord; în Rusia se scoboară și ceva mai la sud până înspre stepă. Aria sa de răspândire este mult mai mare decât aceea a speciei precedente.

La noi în țară a fost descoperit de multă vreme. Până acum se cunosc stațiunile: la Arpaș a fost semnalat în secolul trecut și nu a mai fost revăzut; în turbăriile de la Budos și în jurul lacului Sfta Ana, de unde deasemenea a dispărut; în turbărie chiar în cuprisul localității Borsec, la Coșna (jud. Năsăud, granița Bucovinei la 820 m) și pe tinovul Jinului (regiunea Dornei). Prin urmare la noi este localizat pe turbării, unde este un element foarte rar și deci cu atât mai interesant din punct de vedere floristic. Comisiunea monumentelor naturale a declarat stațiunea cu Betula humilis din localitatea Borsec ca monument natural; este desigur curios cum s'a putut menține cele câteva exemplare de Betula humilis în această localitate, chiar în fața vilelor băilor.

Asociațiile lemnoase, în care o aflăm sunt, după Pop: la Borsec Alnus incana, Prunus padus, Viburnum opulus; la Coșna cu Pinul silvestru, Picea, Betula verrucosa, B. pubescens, Salix repens, Populus tremula.

Alnus glutinosa Gärtner = Aninul negru sau lipicios[1]).

Aninul negru este un arbore de câmpie și de depresiuni umede, putându-se urca și în regiunea de dealuri și munți. Arealul său de

1) Vezi literatura citată la B. pubescens.

răspândire are multă asemănare cu acela al lui Betula verrucosa Ehrh., se întinde însă mai puțin spre nord și mai mult spre sud. Granița sa nordică se menține pe la latitudinea 60—62°. In Asia se găsește în Siberia uralică, altaică și baicalică. Dinspre Marea Caspică pătrunde în Asia Mică, în Grecia, în Sicilia și în Spania. El trece și în Africa, în Algeria.

Prin cultură a fost extins și în Africa de Sud.

In genere el prezintă numai o limită altitudinală superioară, cu excepțiunea Europei de Sud, unde devine un arbore de munți joși.

Limita sa altitudinală superioară variază cu latitudinea; astfel în Norvegia se urcă până la 324, în M-ții Harz și Metalici 650 m în Alpii centrali 1000 m, în Alpii tirolezi 1300 m.

La noi, în Carpații orientali, se ridică mult mai sus, decât ne-am aștepta, în raport cu latitudinea.

Răspândirea în altitudine este favorizată în Carpații orientali de prezența turburăriilor pe coame, pe marginile cărora se desvoltă de obiceiu.

In Carpații orientali (Călimani, Munții Gheorghenilor, Hârghitei, etc.) se urcă, formând buchete, până la 763 m (în mediu).

In munții Hârghitei, la Ciacoș, Fekete a găsit un arboret de anin în suprafață de 6 ha la 932 m altitudine, și un alt arboret la Zeteleca, pe platoul Someș, la 849 m.

In stare izolată îl aflăm până la 850 m (în medie), iar limita superioară este de 1120 m. La înălțimi de peste 1000 m în sus, el rămâne deseori în stare arbustivă.

In Carpații meridionali limita superioară este destul de scoborîtă; în lungul pâraielor îl aflăm până la 740 m (în medie) și la 1159 m maximum. In munții Apuseni, spre vest, rămâne destul de jos, până pe la 500 m (în medie) pe când pe versantul estic se urcă în mediu până la 740 m (max. pe valea Reticel la 950 m Fek.).

In Carpații meridionali se observă un fenomen analog; pe versantul dinspre Muntenia pe văile Argeșului, Ialomiței și Lotrului se oprește la 600 m, iar pe versantul septentrional, pe văile corespunzătoare, ajunge, după cum am văzut până la 740 m.

Se pare că pe văile înguste se oprește mai jos decât pe văile largi; de ex. pe valea Ialomiței se urcă până la 600 m. pe când pe valea Prahovei îl aflăm și la 800 m, în zăvoiul din fața carierii de piatră (pe drumul Sinaia—Poiana Țapului); destul de jos se oprește

şi pe afluenţii Mureşului (Bistra la 707 m, Gălăunţa 544 m şi Iad 590 m). In acelaş bazin se urcă mai sus pe valea principală decât pe văile laterale. In bazinul Lotrului aninul negru ocupă aproape în mod exclusiv prundişul văii principale, până la confluenţa cu Valea Latoriţei (650 m); pe văile secundare cari pornesc mai jos de această altitudine (Valea Pâscoi, etc.) aninul negru este înlocuit de aninul alb dela 350 m.

In acelaş masiv muntos se urcă la altitudini mai mari pe versanţi, decât pe talvegul văii; astfel în M-ţii Sebeşului, pe Valea Curmăturei, maximul de altitudine atins de aninul negru este de 1159 m, iar pe Guraru, pe o pajişte, la Runcuri, a fost găsit la 1250 m.

El devine frecvent pe versanţii sau pe coamele din regiunea cu turbării, de ex. în Munţii Hârghitei, cari îi permit ridicarea sa altitudinală.

Optimul arealului său este în regiunile cu turbării din nord-estul Europei Centrale, în ţările baltice, Polonia, etc. unde formează întinse păduri pure sau în amestec cu alte esenţe.

La noi în ţară este deasemenea mai frecvent în Bucovina, Maramureş, nord-vestul Moldovei şi nord-estul Transilvaniei, ceea ce este explicabil. Pentru aceste regiuni, aninul negru, care contribue a da aspectul unui anumit tip de vegetaţie, are o mare importanţă culturală, fapt de care ar trebui să se sezisese agenţii silvici şi să procedeze la cultura sa raţională; această specie are astăzi o mare valoare pentru fabricarea furnirurilor, şi Polonia face un comerţ întins cu acest produs, având multe fabrici, care prelucrează aninul.

In sudul şi estul României este comun pe văile profunde din munţi (Valea Lotrului, etc.) în regiunea de dealuri joase sau în câmpiile învecinate, ceeace ne arată, că aci are o tendinţă de a-şi forma o limită inferioară [1]).

In câmpii prezenţa sa este legată de râuri, în a căror imediată apropiere se aşează, mai ales în fâşia de prundişuri cu sol mineral, fără substanţe organice sau pe malurile ridicate în imediata apropiere de cursul apei. Graţie simbiozei cu Actynomiceta Schiznia Alni, care poate asimila direct azotul atmosferic este una din primele

1) Pe Valea Dunărei între Baziaş şi Orşova este rar în schimb îl aflăm pe toate văile laterale din munţii Almajului (Văile: Tisei, Sirinei, Berzeasca, etc.).

*

specii lemnoase, care se poate instala pe soluri noi minerale, cum ar fi pe rupturile apelor, pe prundişuri, etc., pe cari lipsesc principiile fertilizante. In aceste locuri formează buchete pure.

Pe turbării, aninişurile nu se pot instala decât în părţile spălate de ape dulci dela margine; aci se asociază cu speciile de Betula, plop tremurător, etc.

Il aflăm apoi ca element component în zăvoaiele de amestec cu sălciile, plopii, frasinul, stejarul şi ulmul de câmp; asemenea zăvoaie aflăm pe râurile Ialomiţa, Prahova, Olt, etc.

Aninişuri mai găsim pe văi şi depresiuni cu ape lin curgătoare, cum sunt vâlcelele, cari brăzdează câmpia Munteniei. In cursul marilor călduri de vară vâlcelele îşi pierd apa, în schimb primăvara şi toamna stau inundate.

Către stepă şi sud-estul României devine o specie rară; ea se află numai în asemenea vâlcele în mici insule unde se mai asociază cu plopul tremurător, Salix alba, cinerea, aurita şi fragilis; odată cu aninul se mai stabilesc în câmpia Munteniei Viburnum opulus, Clematis vitalba Staphylea, Sambucus nigra, Rhamnus frangula, Humulus Lupulus, cari pătrund pe asemenea staţiuni în fâşia pădurilor de antestepă.

Aninişurile inundate prezintă indivizi lemnoşi instalaţi pe muşuroaie, cari rămân deasupra nivelului obişnuit al apelor şi cari au permis instalarea arborilor. Formarea lor se datoreşte însă, la origină, tot vegetaţiunii lemnoase; indivizii lemnoşi, cari s'au putut instala într'un mod oarecare pe aceste soluri mlăştinoase au apărat apoi solul din jur de spălare şi deci a rămas în jurul lor un nivel mai ridicat decât restul terenului spălat de ape [1]).

El se găseşte şi în lunca Dunărei, de ex. în dreptul Giurgiului, unde deasemenea îl aflăm localizat în mici arborete.

In Deltă ocupă locurile spălate de apele dulci ale Dunărei, de la capătul Hăsmacului Mare. In lungul hăsmacurilor (limbi de pădure cari ocupă depresiunile dintre dune) ocupă locurile cele mai joase prin cari se scurg primăvara mici viroage de apă; asemenea viroage curg chiar prin mijlocul hăsmacurilor.

1) Asemenea muşurcaie sunt produse de furnici.

Quelques remarques dendrologiques.

Betula pubescens. En Roumanie cette essence se trouve à la limite sud-est et sud de son aire de végétation. Elle se rencontre seulement dans les Carpathes en formations insulaires sur des tourbières et des éboulis humides. En général elle reste au-dessus de 1000 m.; seulement dans les Carpathes Orientaux elle descend jusqu'à 350 m.

Betula nana est une relique glaciale et l'on trouve, chez nous, seulement sur deux tourbières: *Lues,* dans la montagne Hârghita et *Găina* dans les Carpathes de Bucovina.

Betula humilis, aussi une relique glaciale est cité en plusieurs endroits. Dans quelques uns de ceux-ci on ne l'a trouvé plus. La disparition démontre que l'endroit respectif ne se trouve pas dans la zone de sa définitive distribution géographique.

Alnus glutinosa est un arbre de plaines et de dépressions humides, pouvant monter aussi dans la région des collines et montagnes. L'auteur établit l'aire de végétation de cette essence en Roumanie et les limites altitudinales atteintes dans les Carpathes. L'optimum de cet aire est situé en Maramureș, Bucovina, le nord-est et l'est de Transylvanie, le nord-ouest de la Moldavie. Dans le reste du pays sa présence est plus fréquente dans les vallées profondes des montagnes, la zone des collines et des plaines s'étendant dans l'immédiate proximité, de divers cours d'eau. Ça nous permet de conclure sur la tendance, que cette essence accuse, de se constituer une limite inférieure.

M. Georgescu finit ses notes en détaillant les types de peuplements dans la constitution desquels l'aune entre comme élement important; un des ces types est rencontré, dans la delta du Danube.

Dendrologische Bemerkungen

Betula pubescens findet sich in Rumänien an der östlichen und südlichen Grenze ihres Verbreitungsbezirkes. Ihr inselartiges Vorkommen ist auf die Karpathen-Kette beschränkt; ihre bevorzugten Standorte sind Moore und feuchte Halden. In den östlichen Karpathen geht sie ziemlich tief herab (bis zu 350 m), während sie im Westen des Landes sich nur über dem Niveau von 1000 m findet.

Betula nana ist ein Glacialrelikt und findet sich auf zwei Mooren: Lues im Hârghita-Gebirge und Găina im Karpathenzuge der Bukowina.

Betula humilis ist ebenfalls ein Glacialrelikt und wird an verschiedenen Ortlichkeiten als lokal angegeben. Für einige derselben konnte der Beweiss in letzter Zeit nicht erbracht werden. Dieser Umstand lässt uns vermuten, dass die Verbreitung diser Art in gewissen Fällen der Vogelwelt zuzuschreiben ist, dass aber die auf diese Art verschleppten Saamen keine lebensfähigen, den lokalen Lebensbedingungen angepassten Individuen hervorgebracht haben.

Alnus glutinosa ist ein Baum der Ebene und feuchter Senkungen, der aber sich bis in die Hügel- und Bergregion verfolgen lässt. Die Verbreitung

dieser Holzart in Rumänien wird angegeben sowie die Höhengrenze bis zu welcher sie sich erhebt.

Das Optimum ihres Verbreitungsbezirkes ist in Maramureş, in der Bukowina, in Nordwesten der Moldau, in Nordosten und Osten Transylvaniens. In Uebrigen findet sich die Roterle im Hügelland und den Ebenen, welche sich den Flussläufen entlang ausdehnen. Letzterer Umstand scheint anzuzeigen, dass sich der Baum auf diese Weise eine untere Grenze zu bilden trachtet.

Es folgen Angaben über die Bestandsformen, unter welchen die Roterle sich als bestandbildendes Glied einfindet.

Im Donaudelta findet sich die Roterle in den unteren Lagen der Wälder, dort wo im Frühjahr sich die abfliessenden Wasser sammeln.

REFERATE — COMENTARII

DISTRIBUȚIA GEOGRAFICĂ A SPECIEI FRAXINUS PALLISAE IN PENINSULA BALCANICĂ

de PAUL CRETZOIU

M. Pallis și Wilmott identifică, în delta Dunării, pe Fraxinus Pallisae Wilm. După aceea sunt date la iveală o serie întreagă de noi localități de către colectori și cercetători, atât din România (Z. Panțu, A. Borza, C. C. Georgescu, S. Pașcovschi, M. Petcuț, J. Neuwirth, P. Cretzoiu) cât și din Bulgaria (Lingelsheim, Degen, Stojanoff și Stefanoff).

In România aria sa geografică se desfășoară dela Vest din șesul Olteniei dela Bechet, peste Craiova, prin aproape tot șesul Munteniei, la Nord până la Râmnicul Sărat și Buzău, spre a atinge limita de Est în Delta-Dunărei și pădurea Batova, la Sud de Balcic. Despre Fr. Pallisae din aceste localități am scris și eu în diferite rânduri, sub numele de Fraxinus holotricha Koehne, nume adoptat pe baza cercetărilor făcute de Lingelsheim și mai apoi Borza. Se pare totuși că numele cel adevărat nu e acesta, ci tot Fraxinus Pallisae Wilmott, sau în tot cazul, acest nume reprezintă într'adevăr ceeace Wilmott a descris ca atare, ceeace nu se poate spune cu siguranță despre numele Fraxinus holotricha Koehne; mai mult, după observațiile făcute de Mattfeld (Berlin) și Stojanoff și Stefanoff (Sofia), exemplarele originale din arboretul Späth, cultivate și azi la Berlin, cari au servit ca bază descrierei lui Koehne, nu sunt identice cu exemplarele din peninsula Balcanică. Mulți autori au identificat această specie de frasin din România și Bulgaria cu Fraxinus coriariaefolia Scheele, o plantă din Asia de Sud-Vest, ca de ex. Degen, Panțu, Prodan,

Nu aveam de gând în nota de faţă să desvolt chestiunea nomenclaturei acestui frasin, ci doar să atrag atenţiunea asupra repartiţiei sale geografice în afara limitelor României.

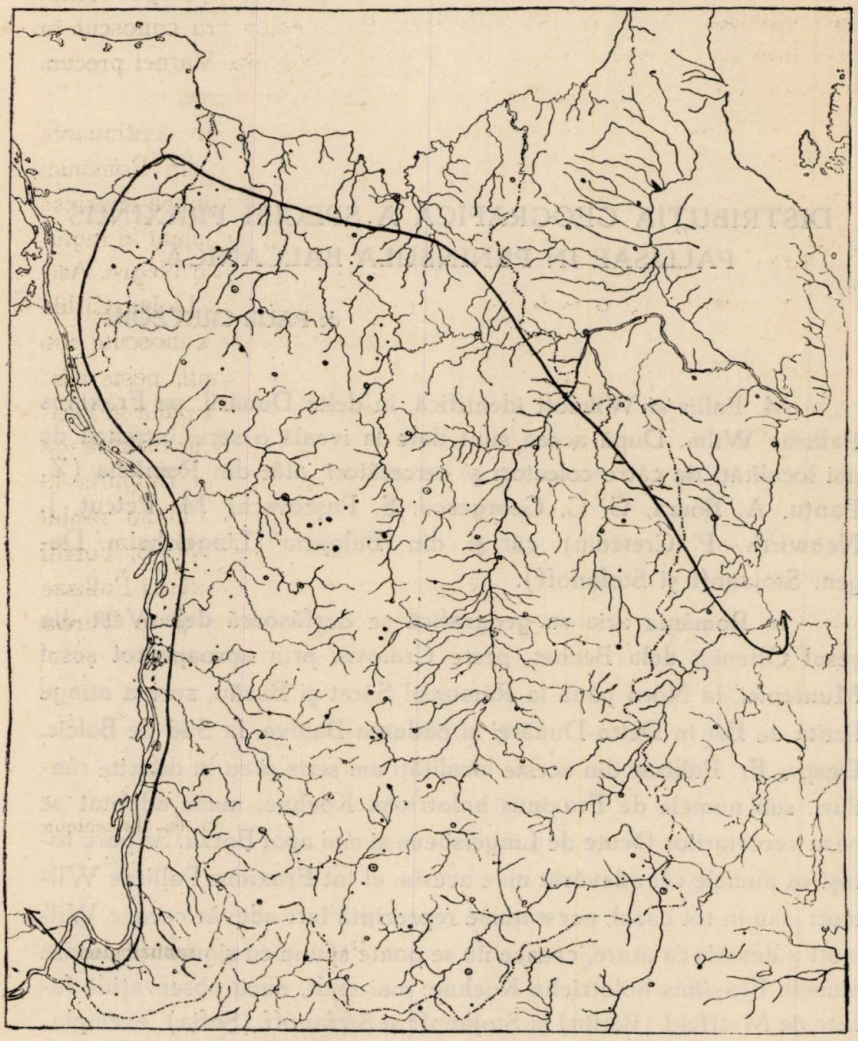

Distribuţia lui Fraxinus Pallisae Wilmott în peninsula Balcanică. *P. Cretzoiu*

Ocupându-mă de câtăva vreme cu studiul plantelor balcanice în Institutul de Botanică al Facultăţei Agronomice din Sofia, am putut cerceta, graţie bunăvoinţei Domnilor Prof. N. Stojanoff şi B. Stefanoff, un bogat material de Fraxinus, putând stabili astfel dis-

tribuţia sa geografică în peninsula Balcanică. De altfel nici în literatura bulgară nu erau date localităţile de unde proveneau exemplarele studiate. Stojanoff şi Stefanoff (in Flora na Balgaria, Sofia 1933, p. 808) îl publică sub numele de Fraxinus oxycarpa Willd. var. Pallisae (Wilmott) Stoj. et Stef. Până acum era cunoscut în literatura asupra florei Bulgariei numai din regiunea Varnei precum şi a râului Velica, din apropierea graniţei bulgaro-turce.

In Bulgaria Fraxinus Pallisae este răspândit, în continuarea localităţei celei mai meridionale de unde e cunoscut din România, adică pădurea Batova dela Sud de Balcic, în toată regiunea cuprinsă între Euxinograd şi graniţa bulgaro-turcă, aflându-se numai în regiunile joase, băltoase, pe o linie paralelă cu litoralul Mării Negre. Astfel e cunoscut dela Varna, Svet-Konstantin, Poda, Dolen-Ciflik, apoi peste Burgaz în regiunea de bălţi şi în zăvoaiele cunoscute sub numele de formaţiunea „Longos", la Mandra, Otmanli, peste vărsarea râurilor Kainargiska, Ropotomo, paragaci, Velika până la localitatea Kosti. Dela acest punct spre Vest, mai e cunoscut în întreaga peninsulă Balcanică numai din două puncte: unul în Bulgaria la Svilengrad (în valea Mariţei) şi altul în Grecia în Delta râului Mesta (după comunicarea făcută de botanistul englez W. B. Turrill D-lui Prof. N. Stojanoff). Este de aşteptat deci ca Fraxinus Pallisae să fie şi mai departe răspândit în Grecia şi desigur şi în Turcia europeană şi Asia-Mică.

La distribution géographique de Fraxinus Pallisae dans la péninsule Balcanique

Die geographische Verbreitung der Fraxinus Pallissae in Balkanhalbinsel

POSIBILITĂŢI DE COLABORARE PE TERENUL SILVIC IN CADRUL MICEI ANTANTE ECONOMICE [1])

de Ing. Dr. V. SABĂU

Solidaritatea Micei Antante pe terenul politic şi economic se afirmă în mod îmbucurător pe zi ce trece. Identitatea aspiraţiunilor politice şi economice ale celor trei naţiuni: Cehoslovaci, Jugoslavi şi Români, trăite sub regimul austro-ungar în aceleaşi suferinţe comune, a dus la unirea lor, printr'un pact de conciliaţiune şi arbitraj, într'o confederaţiune economică a Micei Antante.

Posibilitatea de colaborare frăţească între ţările Micei Antante, arătată în decursul celor 14 ani de după războiu, numai pe terenul politic, prin acest pact îşi sapă o matcă mult mai adâncă în inima celor trei popoare, dând astfel putinţa unei colaborări serioase şi pe terenul economic şi ştiinţific.

Lupta constantă, dusă de naţiunile învinse, de a reface configuraţia europeană din trecut, a uşurat şi mai mult sorţii de izbândă ai înţelegerii încheiate la 1920 între Cehoslovacia, Jugoslavia şi România.

Intrarea României în această alianţă se impunea prin însăşi aşezarea ei, în sud-estul european şi înconjurată de inamici cari în goana nesfârşită după revanşă ar fi putut periclita poate situaţia de drept ce ni s'a creiat prin tratatele de pace. Era aşa dar naturală o alianţă solidă şi sinceră cu vecinii noştri cari sunt pândiţi la rândul lor de aceleaşi pericole şi urmăresc aceleaşi scopuri sincere pacifice ca noi.

Concepţia epocii moderne în care trăim, când războaiele ade-

---

1) Propunerile din articolul de mai jos au fost prezentate Soc. „Progresul silvic" în urma unei adrese primite de această societate dela Uniunea silvicultorilor Cehoslovaci. Conform hotărîrei Consiliului de Ad-ţie al Soc. „Progresul silvic luată în şedinţa din 26 Sept. 1934 (vezi procesul verbal No. 35) referatul prezentat de noi se publică în Revista Pădurilor.

sea se duc între țări și în timp de pace, pe terenul economic, a impus ca alianța politică a țărilor de mai sus, să fie lărgită printr'o organizare economică în așa mod ca să poată contrabalansa blocurile economice și politice formate contra ființei lor. Prin faptul că sfera de cooperare și alianță internațională a Micei Antante s'a lărgit dela un pact cu nuanțe pur politice la unul economic, denotă intenția clară de a păstra cu orice preț echilibrul european prezent, lucru posibil numai în cadrul unei organizări economice solide între cele trei națiuni, de altfel profund pacifice.

In acest măreț scop, pactul de organizare a Micei Înțelegeri economice, preconizat încă de multă vreme, a fost precipitat și mai mult de evenimentele politice ale anului în curs. Iată prin urmare că decizia de principiu a realizării parțiale a acestui bloc economic militar și cu țeluri perfect comune a fost semnată și parafată de reprezentanții statelor Micei Înțelegeri.

In consecință s'a format un Consiliu economic al statelor Micei Antante, compus din Miniștrii de Externe și alte personalități cunoscute în materie de economie. Rolul acestui organ este însă numai de îndrumare și conducere generală a ideii de colaborare economică.

In cadrul acestui Consiliu economic de mare directivă, urmează să se formeze comitete naționale technice pe diferite specialități, în fiecare țară care aparține acestei Confederațiuni economice și care printr'o strânsă colaborare între ele să realizeze practic ceea ce în principiu Consiliul economic al celor trei țări a hotărît.

Aceste comitete technice naționale sunt în prezent în plină organizare în fiecare din statele Micei Antante.

In ultimul timp s'a format, de exemplu, Comisiunile naționale ale Statelor Micei Înțelegeri în domeniul învățământului și al propagandei agricole, unde s'a rezervat de altfel și silviculturei un loc, aceasta fiind considerată drept o ramură a agriculturei. Pentru chestiunile de învățământ silvic și economie forestieră a fost numit ca referent în Comisiunea română D-l Prof. Dr. M. Drăcea.

In ce privește economia forestieră, pactul, așa dar, nu o vizează ad literam nicăeri, fiindcă după mentalitatea ce există atât în cercurile economice românești cât și în a celorlalte două țări, silvicultura este încadrată ca o ramură a agriculturii.

Uniunea silvicultorilor cehoslovaci, sesizată de acest fapt a cerut Ministerului Afacerilor străine din Cehoslovacia să i se rezerve și economiei forestiere un loc în aceste Comisiuni technice.

In adresa acestei Uniuni, parvenită Societății „Progresul silvic" se pomenește însă numai de o reprezentare a silvicultorilor în Comisiunile technice naționale, ceea ce, după cum rezultă din adresa Ministerului Agriculturii și Domeniilor din România No. 113696 din 29 Mai 1934, cel puțin pentru România, prin numirea D-lui Prof. Drăcea, de fapt s'a și realizat. Ar urma așa dar să se răspundă Uniunii silvicultorilor cehoslovaci, că în urma acestui succes al silviculturii românești, și după cum rezultă și din anexele aceleiași adrese și chiar pentru comitetele technice cehoslovace, chestiunea să se declare închisă.

Totuși față de importanța care o ocupă economia forestieră în fiecare din țările Micei Înțelegeri [1]) s'ar impune să se formeze

---

1) Pentru orientare generală dăm aci câteva cifre asupra economiei forestiere a Micei Antante economice.

Țara	mil. ha	%	Suprafața pe 100 loc. în ha.	% de împădurire
	Suprafața totală a pădurilor			
România	6,5	35,0	36,0	21,6
Jugoslavia	7,6	40,5	62,4	30,4
Cehoslovacia	4,6	24,5	32,4	33,1
Total	18,7	100	42,0	—
	Suprafața pădurilor de rășinoase			
România	1,6	28,0	9	—
Jugoslavia	1,5	26,4	11	—
Cehoslovacia	2,6	45,6	20	—
Total	5,7	100	13	—
	Producția lemnoasă în mil. mc			
		lemn de foc	lemn de lucru	Creșteri pe ha de pădure
România	7,9	10,6	18,5	2,9
Jugoslavia	6,5	10,6	17,1	2,0
Cehoslovacia	10,0	5,5	15,5	3,4
Total	24,4	26,7	51,1	2,6
	Consumul de lemn în mil. m. c.			
România	5,8	9,2	15,0	0,75
Jugoslavia	3,5	10,0	13,5	1,0
Cehoslovacia	7,6	4,3	11,9	0,81
Total	16,9	23,5	40,4	0,83
	Exportul de lemn mil. m. c. 1928—29			
România	2,1	1,4	3,5	—
Jugoslavia	3,0	0,6	3,6	—
Cehoslovacia	3,7	1,2	4,9	—
Total	8,8	3,2	12,0	—

o Comisiune technică pur forestieră, care să reprezinte interesele economiei şi ale ştiinţei forestiere în cadrul Micei Înţelegeri.

Comisiunea technică forestieră nu este deocamdată plănuită a se înfiinţa în cadrul Micei Antante economice, dar reprezentanţii economiei şi ai ştiinţei forestiere ale celor trei state ar fi bine să cadă de acord şi să lupte pentru realizarea ei în interesul silviculturii pe care îl reprezintă.

In această Comisie forestieră, a cărei înfiinţare o preconizăm, ar trebui apoi reprezentate următoarele funcţiuni ale economiei forestiere :

1. Ştiinţa şi cultura silvică, prin câţiva profesori de ştiinţele forestiere şi câteva personalităţi recunoscute în materie de economie forestieră.

2. Proprietarii de păduri din toate categoriile: stat, persoane colective, instituţii publice şi particulari.

3. Comercianţii de lemn.

4. Industria lemnului.

De sigur, o parte din aceste ramuri ale economiei lemnului sunt reprezentate deja în diferitele Comitete technice cari s'au înfiinţat în cadrul Confederaţiunei economice a Micei Antante. Noi credem însă că silvicultura tuturor ţărilor ar fi mai bine reprezentată într'un Comitet technic de pură specialitate forestieră, compus din membrii celor patru categorii de funcţiuni înşirate mai sus. Problemele de economie a lemnului şi cele ale culturii pădurilor nu se pot judeca în complexul lor real decât într'un cadru unic de judecată. Dacă la noi, de exemplu, există astăzi un desechilibru între cultura pădurilor, comerţul şi industria forestieră, este tocmai din cauză că în trecut nu a existat nici o colaborare între aceste trepte economice forestiere, comerţul şi industria lemnului pe de o parte şi silvicultura pe de alta.

Prin urmare noi suntem convinşi că şi în cazul de faţă, când economia forestieră şi cea a lemnului vor fi reprezentate în diferitele comitete technice destrămat, nu vor putea să-şi apere interesele lor pe deplin şi deci nici să ia măsuri unitare cari să poarte caracterul logic de a nu-şi jena reciproc interesele.

De altfel o colaborare forestieră între statele Micei Înţelegeri s'ar impune cu multă tărie în următoarele domenii:

I. Pe terenul ştiinţific:

Organizarea învăţământului forestier de toate gradele în ce priveşte durata, programul, condiţiunile de admitere în şcoală după un anumit model, precum şi reglementarea echivalării studiilor în cele trei state.

Inlesnirea studenţilor forestieri să-şi poată continua şi eventual schimba studiile dintr'o ţară în alta.

Acest fapt se impune mai cu seamă, date fiind condiţiunile naturale forestiere identice în cari suntem puşi să practicăm atât silvicultorii români cât şi cehoslovaci şi jugoslavi. Faţă de această realitate noi credem că în acest mod s'ar putea promova foarte bine interesele ştiinţei şi economiei forestiere româneşti şi în mod reciproc am putea să ne îmbogăţim cunoştinţele teoretice şi practice. Lanţul Carpaţilor aparţine în întregime statelor Micei Înţelegeri, iar învăţămintele trase de noi, dar mai ales de ştiinţa forestieră a aliaţilor noştri cari dispun de o silvicultură foarte avansată, ar putea să ne fie în primul rând nouă de folos. Tot astfel aliaţii noştri ar putea învăţa dela noi, silvicultorii români, dacă nu metodele noastre expeditive de cultură, cel puţin şi-ar putea îmbogăţi cunoştinţele studiind la noi latura industrializării produselor lemnoase în care silvicultorii români sunt cât de bine posibil introduşi.

In aceiaşi ordine de idei s'ar impune:

1. Organizarea unui serviciu comun de propagandă şi informaţiuni forestiere, care să funcţioneze în fiecare ţară după norme şi principii comune.

2. Procurarea de material didactic necesar din toate trei statele, alegându-se exemplarele cele mai interesante cari să servească apoi cât mai bine scopurilor urmărite de pedagogia silvică.

3. Colaborarea comună pe terenul literar silvic.

4. Organizarea unui schimb de publicaţiuni de toate categoriile: cărţi, manuale didactice, reviste, ziare de specialitate, etc.

5. A se organiza pentru silvicultori călătorii de studii, sau practică de durată, apoi excursiuni ştiinţifice forestiere comune, la care să ia parte şi studenţii forestieri.

6. Organizarea unor cicluri de conferinţe ştiinţifice comune şi a se porni o propagandă forestieră şi organiza expoziţiuni silvice în deplină comunitate de idei.

7. A se elabora programe şcolare cari să înlesnească reciproc studiile practice atât specialiştilor cât şi proprietarilor particulari

cari doresc să întreprindă cercetări forestiere sau să se documenteze în materie de gospodărie forestieră.

II. Pe terenul economiei forestiere ar fi de dorit o colaborare comună foarte întinsă.

Toate trei ţările Micei Antante după cât se ştie sunt ţări producătoare şi în acelaş timp exportatoare de lemn. Ca atare, se impune o colaborare pe acest teren nu numai din considerentul de a ne apăra interesele comune la desfacerea produselor lemnoase pe pieţele străine, lucru pe care îl face în prezent într'o măsură oarecare C. I. B., dar şi pentruca să ne uniformizăm sau cel puţin să ne armonizăm metodele de cultură forestieră.

In special o colaborare din considerente culturale ar fi cât mai mult de dorit fiindcă, prin aceasta ar fi promovat în mod îmbucurător interesul însuşi al pădurilor noastre.

Ca măsuri de economie forestieră cari privesc însăşi existenţa şi mersul bunei gospodăriri a pădurilor, se impun aşa dar :

1. Reglementarea de comun acord a posibilităţilor normale ale pădurilor şi respectarea raportului susţinut.

2. Armonizarea regenerărilor de păduri prin metode raţionale de cultură cari să impună fiecărei ţări ce anume specii ar trebui să cultive de preferinţă, faţă de condiţiunile specifice staţionale de cari dispune.

3. Influenţare sau sugestii reciproce în ce priveşte metodele de exploatare şi valorizare a lemnului.

4. Uniformizarea metodelor statistice cu scopul de a se putea trage concluzii economice forestiere pentru întreaga unitate economică a Micei Antante.

5. Organizarea de principiu, pe baze comune, a serviciilor şi administraţiilor forestiere.

6. Inspiraţii reciproce asupra legilor, regulamentelor şi instrucţiunilor de serviciu.

III. Problema comerţului de lemne şi a industriei forestiere este iarăşi, pentru toate cele trei state ale Micei Antante, foarte acută. C. I. B. dela Viena a soluţionat în oarecare măsură această problemă; totuşi, după părerea noastră, scopurile urmărite de C. I. B. sunt unilaterale şi neîncadrate într'un sistem economic aşa cum s'ar putea încadra în sistemul economic al Micei Antante. In cadrul acestui bloc economic s'ar putea soluţiona în mod fericit problema comerţului şi a industriei lemnului, ţinându-se seama de situaţia reală

în care se află cultura pădurilor în fiecare din țările Micei Antante. La C. I. B., de exemplu, au preponderanță comercianții de lemne cari contrabalansează în bună parte pe producătorii de lemn (silvicultori și proprietari de pădure). Din această cauză primează mai mult latura comercială a lemnului decât cea culturală în soluționarea posibilităților de export al lemnului, pe cari fiecare țară le are. De fapt prima latură ar trebui să fie mai mult subordonată celei de a doua.

Produsele lemnoase brute ar trebui și ele standardizate și uniformizate pe întregul ținut al Micei Antante. In acest mod noi credem că s'ar servi interesele proprietarilor de pădure într'o măsură necrezut de mare și în acelaș timp s'ar înlătura concurențe reciproce și dăunătoare. Ca exemplu de uniformizare a produselor lemnoase brute amintim instrucțiunile germane „Holzmessungsanweisungen" (Homa) cari își găsesc aplicația din 1927 încoace pe întregul ținut al Reichului, cu un deplin succes.

Pe baze de studii serioase asupra rezervelor lemnoase de cari dispune fiecare țară și a compoziției masivelor forestiere ale celor trei state, s'ar impune o politică de consum nu numai de producție a lemnului. Aceasta în sensul că față de disponibilitățile lemnoase de cari dispunem să nu consumăm dintr'un sortiment oarecare mai mult de cât am putea să extragem în mod normal din păduri. Inlăturarea risipei de lemn care se face s'ar putea realiza numai prin reglementarea consumului intern, lucru care ar stimula cu siguranță și desfacerea produselor lemnoase pe piețele externe. Amintim aci problemele lemnului de rezonanță, căruia față de disponibilitățile ce avem, nu i se dă în prezent importanța cuvenită și ne concurăm reciproc pe piețele străine, făcându-ne pagube însemnate. Ar mai fi încă o altă serie de chestiuni de ordin economic de discutat, pe cari nu-i locul să le înșirăm aci, ele urmând a fi luate în desbateri atunci când într'adevăr Comisiunea technică forestieră ar lua ființă în sânul Consiliului Micei Antante economice.

Deocamdată se impune ca Societatea „Progresul Silvic", căreia prin definiție îi incumbă sarcina să fie promotorul înființării acestei Comisiuni technice, să ia contact cu Uniunea Forestieră Cehoslovacă și Jugoslavă și să discute în prealabil posibilitățile de înființare a unei asemenea Comisiuni forestiere, precum și principiile comune de colaborare și nota până la care să se realizeze această conlucrare. Este, prin urmare, necesar un schimb de vederi între

cercurile forestiere ale celor trei state ale Micei Înţelegeri, cu scopul să se hotărască şi mijloacele comune de luptă spre a se înfiinţa Comisiunea tehnică forestieră de mai sus. Numai după ce se va câştiga acest punct vor putea veni în considerare realizarea celorlalte puncte de program înşirate de noi mai sus.

Possibilités de collaboration en matière forestière dans le cadre de la Petite Entante économique.

Le pacte économique de la Petite Entante fait possible une intéressante collaboration des trois pays: Tchechoslovaquie, Jougoslavie et Roumanie.

L'auteur montre quels seraient les occasions et la manière de collaboration dans le domaine forestier. Il propose se créer dans le cadre du bloc économique une souscommission technique forestière, qui coordonnerait l'action commune concernant l'éducation professionelle, la pratique en forêt et l'économie forestière en général.

Eine Mitwirkung auf forstwirtschaftlichen Gebiete im Rahmen der Kleinen Antante.

Der Verfasser bespricht diese interessante Mitwirkung der drei Staaten: Tschechoslovakei, Jugoslavien und Rumänien und überprüft die Möglichkeiten sowie die Wirkungsweise dieser zwischenstaatlichen Zusammenarbeit. Es wird vorgeschlagen, dass man im Rahmen dieses neu entstandenen Wirtschaftsblocks eine Unterkommission schaffe die eine gemeinsame Tätigkeit bezüglich der Fachunterricht, Praxis und im Allgemeinen der Forstwirtschaft der drei Staaten, koordonieren sollte.

UN CAZ INTERESANT DE TUMOARE LA BRAD

de Dr. C. C. GEORGESCU

O ramură de brad recoltată din regiunea păduroasă din jurul mănăstirei Neamț, prezintă o tumoare de mărimea unui măr, care ne apare acoperită de un ritidom gros cu crăpături sinuoase, având aspectul general asemănător cu al unei tumori de Aecidium elatinum.

Secționând această tumoare am constatat, că ea s'a format în dreptul unei răni, provocate prin elagaj și că se datorește unui fenomen particular de cicatrizare.

Pentru înțelegerea mecanismului de cicatrizare în cazul nostru, credem util a reaminti alte fenomene de cicatrizare la brad.

Partea de tulpină legată de sol, care rămâne după tăerea unui brad, se poate menține încă în stare de viață, dacă una din rădăcinile sale este concrescută cu o rădăcină a unui arbore vecin de la care primește mai departe sevă. Asemenea tulpini arată un fenomen de cicatrizare a suprafeței de tăere, descris de multă vreme de Goppert.: prin activitatea cambiului se formează peste suprafața de tăere un val de acoperire, care înaintează în secțiune transversală de la margine către centru.

Deasemenea, dacă se taie o ramură de grosimea mânei la o distanță oarecare dela baza sa, ciotul rezultat continuă să trăiască; pe suprafața de tăere a acestor cioturi lipsite de un aparat foliaceu, se formează un val de acoperire. După cicatrizarea complectă a capătului ciotului, el ne arată la extremitatea sa o umflătură, de aspectul unei tumori de Aecidium elatinum.

In cazul nostru, la origină, în locul de formare al tumoarei, după cum am menționat, a fost o ramură, care rupându-se din o cauză oarecare chiar dela locul de inserție, a mai lăsat o mică așchie situată lateral față de rană. Această rană prezenta prin urmare o parte din marginea sa liberă, iar o altă parte avea în dreptul său o așchie-ciot, care la rândul ei a rămas acoperită pe fața exterioară de scoarța sa.

Cicatrizarea acestei răni s'a făcut în modul următor :

Dela marginea de sus liberă a rănii s'a format un val de cicatrizare, care a ajuns până la marginea de jos, acoperind-o complect. In acelaş timp, cambiul ciotului, aflat sub protecţiunea scoarţei în viaţă, a format la rândul său un alt val, care a acoperit suprafaţa de rupere a ciotului şi apoi s'a lăsat mai în jos şi lături peste rană.

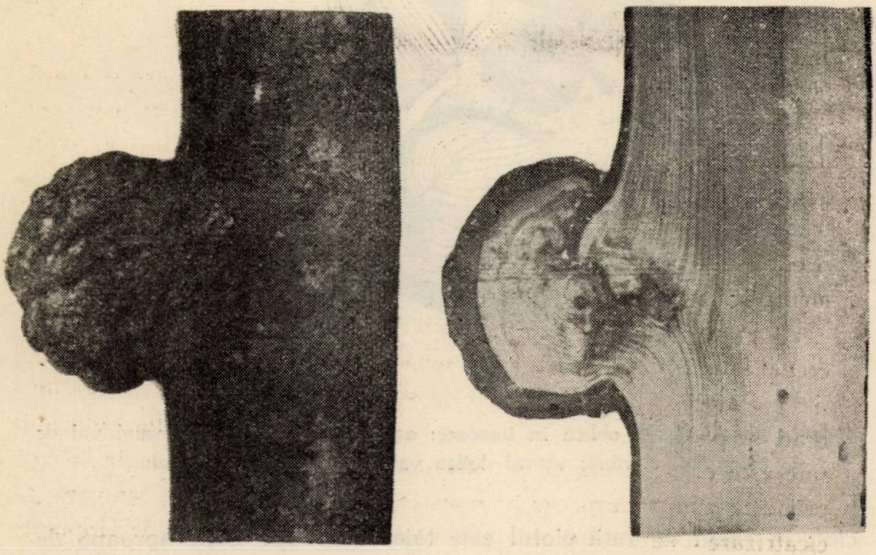

Aspectul exterior şi o secţiune longitudinală mediană prin tumoare.

Acest ultim val de cicatrizare s'a suprapus peste primul pornit de la marginea liberă a rănii. Se vede deci, că în cazul nostru avem două etape distincte în cicatrizarea rănii: în prima etapă rana s'a cicatrizat prin activitatea cambiului de la marginea superioară a rănii; a două etapă corespunde cicatrizării ciotului şi apoi acoperirii rănii cu un alt val de cicatrizare, pornit de la cambiul ciotului.

Valul de cicatrizare al ciotului a luat forma de tumoare din cauză că a trebuit să treacă peste suprafaţa sa proeminentă de rupere.

Cercetând tumoarea în diferite secţiuni observăm fapte cari verifică explicaţia dată mai sus asupra genezei sale. Astfel, tumoarea este aderentă de ramura mamă, lateral, adică tocmai unde se află baza ciotului. Tumoarea, pe restul suprafeţei sale, este lipită de ramura mamă, însă separată de un strat de scoarţă; acest strat de

scoarță aparține primului val de acoperire al rănii. Tumoarea aceasta, prin urmare reprezintă un fenomen obișnuit de cicatrizare a unui

Secțiune longitudinală oblică în tumoare: a=vârful ciotului; v=primul val de acoperire, al rănii; vc=al doilea val de acoperire, al ciotului.
Desen V. Melanide

ciot; în cazul de față ciotul este tăiat sau rupt chiar aproape de baza sa, lăsând însă o mică așchie, aderentă de ramura mamă.

Un cas intéressant de tumeur sur un sapin blanc.

Un rameau de sapin blanc présent une tumeur des dimensions d'une pomme. Son étude a permis d'établir qu'elle est le résultat d'un processus de cicatrisasation d'une plaie provoquée par l'élagage d'un rameau secondaire.

La tumeur est formée de deux tissus cicatriciaux : l'un provenant du cambium du tige et l'autre du cambium d'une echarde, reste du rameau secondaire respectif.

Eine interessante Beulenbildung an Tanne.

An einem Tannenzweige wurde eine etwa apfelgrosse Beule beobachtet. Die Untersuchung hat ergeben, dass dieselbe das Resultat des Ueberwallungsprozesses einer durch Aufastung eines Nebenzweiges entstandenen Wunde sei. Das Ueberwallungsgewebe besteht aus zwei Teilen, von denen das eine dem Kambium des Mutterzweiges entstammt, das andere dem Kambium eines vom Nebenzweige übrig gebliebenen Splitters.

UN ARBORE CU DIAMETRUL DE 3,50 m.

de Ing. P. C. GHERVASIA

In Ocolul Silvic Roman, în pădurea Statului, porţiunea dată în uzufruct Episcopiei de Roman, la km. 6, pe marginea şoselei Roman-Cotul lui Bălan, aproape de malul Siretului, circa 200 m. există un exemplar de Populus alba care are un diametru de 3,50 m. la 1,30 dela sol *).

Astăzi, din acest arbore n'a mai rămas decât cioata înaltă de 4 m. dela sol.

Deasupra ei se distinge clar inserţia cracilor în număr de 3, şi care s'au tăiat prin anul 1927 de către Episcopia de Roman — pentru foc — iar din locul de unde a fost tăiat unul din aceşti trei craci a odrăslit un ram, ce-şi continuă viaţa din sucul bătrânului arbore.

Terenul în jurul acestui plop este arabil — o poiană — şi probabil umbra lui stânjenea aşa că, fără mult discernământ i s'a hotărât soarta lui de reprezentantul forestier al Sfintei Episcopii de Roman, şi neputându-se tăia ca toţi arborii, i s'a retezat numai cracii de sus, atât de groşi, şi ei, încât unul a rămas şi astăzi culcat jos, lângă cioată, mărturia că nu s'a sfiit de joagărul minuscul al îndrăzneţului tăetor; trecătorii şi locuitorii satului l'au ciopârţit cu toporul, luând aşchii, dar fără să-l poată curma ori despica.

Cum o fi fost arborele când era în puterea lui, nimeni nu-şi aminteşte, afară de un cioban, din acele locuri care afirmă „că era mare", — colegii care cunosc Populus alba şi au văzut exemplare excepţionale şi-l pot închipui.

Din ciota ce-a mai rămas, şi care este încă sănătoasă, s'ar putea scoate o rondelă cam de 0,50 m. grosime — ceiace ar însemna cam 5 m. c. volum — şi să se păstreze la muzeul silvic sau la Şcoala Politechnică, mărturie a exemplarelor din trecutul pădurilor ţării noastre. Chestiunea este cum să se reteze această rondelă...

---

*) Vezi fotografia dela începutul revistei.

căci beschiile obişnuite n'o cuprind şi confecţionarea unei beschii de dimensiunile trunchiului nu poate fi mânuită de doi oameni.

Colegii silvici sunt rugaţi a propune soluţiuni şi dacă vreuna dintre instituţiunile noastre de specialitate găsesc motivată cinstea de a figura o asemenea rondelă în expoziţiunile noastre, o rog să ia măsuri în acest sens.

Un peuplier de 3,50 m. en diamètre.

Pappel mit einem Durchmesser von 3,50 m.

O CARTE INTERESANTA PENTRU INGINERII SILVICI ROMÂNI

de Ing. Insp. G-ral silvic D. DRÂMBĂ

D-l A. Poskin, profesor şi Administrator al Institutului agronomic (agro-silvic) al Statului şi Director, în acelaş timp, al Institutului de cercetări forestiere din Gembloux (Belgia), a dat acum la lumină o nouă lucrare intitulată: „Le chêne pédonculé et le chêne rouvre. Leur culture en Belgique".

Ministerul de Agricultură al Belgiei, a pus Consiliului Superior al Pădurilor următoarea problemă: „Stejarul, esenţa indigenă cea mai preţioasă, este prea puţin cultivată în Belgia. Preţul lemnului de stejar se măreşte pe măsură ce piesele de dimensiuni mari se răresc, în urma exploatărilor exagerate din timpul războiului şi după război. D-l Ministru roagă Consiliul Superior al Pădurilor de a cerceta importanţa rezervelor noastre în stejar şi de a indica proprietarilor pădurilor belgiene (Stat, comună, stabilimente publice, particulari) condiţiunile în cari cultura acestei esenţe este avantajoasă şi trebue să fie intensificată".

Consiliul Superior al Pădurilor numind o comisiune specială în scopul de a examina chestiunea, D-l Profesor Poskin a fost ales raportor. Raportul Comisiunei speciale a fost publicat sub titlul de „Cultura stejarului în Belgia". Raportul nu discută decât în mod foarte succint anumite aspecte din cultura stejarului, din punct de vedere practic.

Lucrarea apărută acum, însă, este un studiu detaliat al stejarului pedunculat şi al stejarului sesiliflor şi apoi al culturii lor în Belgia. Studiul acestei chestiuni, după cum ne arată autorul, a fost urmărit de mult timp şi este rezultatul cercetărilor personale întreprinse, după îndelungate călătorii de studii, în diversele regiuni ale Belgiei, Franţei şi Jugoslaviei, graţie subvenţiilor ce i-au fost puse la dispoziţie de Instituţia Fondului naţional de cercetări ştiinţifice.

Datele culese au fost strânse prin o continuă colaborare cu mulţi profesori şi forestieri străini. Cartea are 280 pagini şi este ilustrată cu fotografii numeroase şi inedite.

Am avut onoarea să cunosc pe D-l Profesor Poskin la congresul internaţional de Silvicultură dela Paris din 1931 şi la congresul Uniunei internaţionale a Institutelor de cercetări forestiere din 1932 dela Nancy. Toţi delegaţii străini erau unanimi în a recunoaşte vasta cultură ştiinţifică şi încercata experienţă profesională a D-lui Profesor Poskin, îmbrăcate într'o minunată claritate de expunere.

Lucrarea apărută acum este reflexul fidel al acestor eminente însuşiri.

Chestiunea stejarului pedunculat şi a stejarului sesiliflor este complect tratată şi având în vedere că problema stejarului se pune în ţara noastră aproape în aceiaşi termeni, pe cari i-a întrebuinţat Ministrul de Agricultură al Belgiei faţă de Consiliul Superior al Pădurilor, socotesc că această carte ne interesează de aproape şi pe noi Românii şi o recomand călduros tuturor celor cari se interesează de evoluţia problemii stejarului.

In treacăt reamintesc că autorul, printre tratamentele stejarului se ocupă şi de regenerările în ochiuri : „jardinage par groupes" care au multă asemănare cu exploatările în ochiuri la stejar, aplicate în multe părţi în ţara noastră, după sugestiile colegului meu D-l D r ă c e a.

Cartea poate fi utilă şi pentru examenul de subinspector.

La examenul din anul acesta, făcând parte din comisia examinatoare, am constatat că la întrebarea comisiunii : ce cărţi streine de silvicultură are candidatul în biblioteca sa, majoritatea candidaţilor rar arăta că are mai mult de o carte.

Analizând în linii generale lucrarea, se constată că autorul în expunerea sa, a împărţit materia în trei părţi :

1) Partea întâia în care tratează caracterele morfologice ale stejarului pedunculat şi sesiliflor, distribuirea geografică, staţiunea, etc.

2) Partea a doua : însămânţări, pepiniere, plantaţiuni, etc.

3) Partea a treia tratamentele aplicate acestor esenţe cu diferite observaţiuni şi aplicaţiuni personale şi în sfârşit cultura stejarului în diferite regiuni ale Belgiei.

* * *

Având în vedere greutăţile de obţinerea aprobării expedierii banilor în străinătate şi neîncrederea eventuală a Editurii de a expedia cartea neplătită, consiliez pe amatorii de a avea această carte şi aflaţi în provincie, să se adreseze prin o carte poştală D-lui A. Poskin, Professeur à l'Institut agronomique de l'Etat Gembloux (Belgique), cu rugămintea de a se dispune expedierea contra ramburs, preţul cărţii fiind de 50 franci belgieni (ceva mai mult ca 250 lei).

Un livre intéressant pour les forestiers roumain.

Etant donnée l'extension de la culture du chêne en Roumanie ,l'A. recomande l'étude du nouvel ouvrage de M. A. Poskin: „Le chêne pédonculé et le chêne rouvre. Leur culture en Belgique", qui contient des suggestions utiles.

Ein interessantes Buch für die rumänichen Forstingenieure

Im Anbetracht der grossen Verbreitung der Eichenkultur in Rumänien. empfiehlt der Verfasser das Studium der neuen Arbeit des Herrn A. Poskin: „Le chêne pédonculé et le chêne rouvre. Leur culture en Belgique", welche wertvolle Gedanken enthält.

C R O N I C A

CONFERINȚE

La Școala Superioară de Războiu

Marele Stat Major aprobând, după sugestiile D-lui General Spiroiu, Directorul Școalei superioare de Războiu, ca să se țină eleviior ofițeri din cei doi ani de studii ai școalei superioare de războiu din București o serie de conferințe în legătură cu pădurile și apărarea națională, după propunerea D-lui Colonel de Stat Major Potopeanu, a fost invitat ca să țină acele conferințe D-l Ing. Inspector G-ral silvic D. Drâmbă.

Conferințele în număr de șase, însoțite toate de proiecțiuni, s'au ținut în aula școalei de războiu în cursul lunilor Mai și Iunie a. c. și au fost audiate de un număr de 250 elevi-ofițeri.

Consiliul de Administrație al Soc. Progresul Silvic, în ședința sa dela 11 Iunie a. c. a adus mulțumiri D-lui Drâmbă, care a servit și pe această cale propaganda forestieră.

Programul conferințelor ținute a fost următorul :

Privire generală asupra pădurilor Țării, suprafața și valoarea lor.

* * *

Rolul pădurilor în apărarea națională.

Folosirea pădurii în ofensivă și defensivă : ascunderea mișcării trupelor amice de vederile inamice și înlesnirea organizării apărării în interior. Ușurarea manevrelor de surpriză.

Obstacol pentru inamic căruia îi împedică vederea și îi îngreuează mișcările, nelăsându-i posibilitatea unei bune utilizări a armelor și realizarea coeziunei unităților, adică însești exercitarea unitară a Comandantului.

Rolul pădurii împotriva atacurilor aeriene inamice în comparație, până la un anumit punct, cu acela al fortificațiunilor față de atacurile terestre.

* * *

Pădurea și războiul de tranșee : cantitățile de material necesar pentru pari de rețele de sârmă, căptușeli de parapete, puțuri de mină, adăposturi, caverne,

baterii, posturi de observaţie, posturi de comandament, drumuri de acces, comunicaţiuni, etc.

Cantităţile de lemn necesare pentru prepararea hranei şi pentru a feri de frig soldaţii.

Pagubele suferite de păduri în zona bătăliilor din cauza obuzelor de mare calibru, bombelor avioanelor, gloanţelor şi ale mitralierelor, rachetelor incendiare, etc.

Suprafeţele distruse de război în Franţa şi în România în zonele de operaţiuni.

Cantităţile de material lemnos de construcţie exportate din ţara noastră de trupele de ocupaţie.

*

* *

Contribuţia pădurilor în interior pentru instituţiunile de război şi populaţia civilă.

Rolul imaterial al pădurilor pe teritoriul naţional.

Rolul pădurilor pentru protejarea căilor de comunicaţiune prin acţiunea lor asupra regulării regimului apelor, menţinerii terenului pe pante prin armatura vegetală a rădăcinilor.

Conservarea isvoarelor, etc. etc.

Enumerarea sumară a principiilor după care se execută lucrările technice silvice pentru restaurarea munţilor.

*

* *

Dispoziţiunile tratatului de pace dela Bucureşti care lăsă toate basinele înalte ale tuturor râurilor ce se varsă în Câmpia Dunării, sub dominaţiunea Austro-Ungară.

Dispoziţiunile tratatului de pace dela Trianon care impune tuturor ţărilor moştenitoare ale fostului Imperiu Austro-Ungar — cari au râuri ale căror ape se varsă în basinul Dunării centrale — anumite obligaţiuni în ce priveşte despădurirea şi împădurirea, pentru a se asigura unitatea regimului apelor.

Enumerarea lucrărilor de restaurare a munţilor întreprinse de Direcţia Regimului silvic român în regiunea vizată de Tratatul dela Trianon. Sacrificiile făcute de Guvernul Român şi rezultatele obţinute în Comisiunea technică permanentă a regimului apelor Dunărei.

Rolul pădurilor şi industriilor forestiere ca factor potenţial de război în cadrul resurselor materiale.

Casa pădurilor, ca autoritate centrală de Stat, organizând producţiunea, industrializarea şi desfacerea produselor forestiere, ca factor al mobilizării economice şi ascultând de sugerările înaltului comandament.

Rezervele lemnoase ale României şi repartizarea lor pe masivele forestiere din cuprinsul teritoriului naţional, calităţile lemnului românesc. Centrele de exploatare. Fabricile şi herăstraele mecanice care pot fi instantaneu adoptate pentru

producerea sorturilor de materiale lemnoase, cerute în arsenalele armatei sau în zona de operaţii.

Comunicaţiuni şi instalaţiuni de transport.

Conceperea şi desfăşurarea reţelei de comunicaţii forestiere din regiunea muntoasă pentru a răspunde în întregime şi la scopurile strategice eventuale, fie pentru manevră, fie pentru aprovizionarea trupelor cu alimente şi cu material de război.

Organele care au funcţionat pe lângă Marele Cartier General Francez în timpul războiului 1914—1918.

Stabilimentul central de material de război.
Comisiunea internaţională pentru cumpărarea lemnelor.
Consiliul general al lemnului.
Inspectoratul general al Serviciului lemnelor.
Comisiunea forestieră de estimaţiuni.
Comitetul interaliat al lemnelor de război, etc., etc.

Mobilizarea corpului silvic francez în timp de război.

Punerea la dispoziţia forţelor armate a unui număr cât mai mare de mobilizabili.

Formaţiunile de săpători forestieri la armate, şi la rezervele generale.

Ordine şi legiuiri silvice române.

Ordinului Marelui Stat Major, referitor la regiunile care trebuesc menţinute împădurite în zona de vest.

Dispoziţiunile Codului silvic român referitoare la pădurile care interesează apărarea naţională.

Economia anteproectului de lege din 1933, referitor la p ă d u r i l e n e c e s a r e a p ă r ă r e i n a ţ i o n a l e, declarate ca păduri de protecţie şi punerea lui de acord cu servituţile create prin noua lege de organizarea naţiunei şi teritoriului pentru timp de război promulgată în 1933.

* *

La Soc. Politehnică: „Influenţa pădurilor asupra regimului apelor"

Joi 13 Dec. c., a avut loc la Societatea Politehnică interesanta conferinţă cu titlul de mai sus, a D-lui Ing. subinsp. silv. Dr. G. P, Antonescu, conferenţiar la Academia agricolă din Cluj.

Pornind dela constatarea a două fenomene: seceta de o parte şi inundaţiile de alta, care se fac tot mai mult şi des simţite pretutindeni, D-l Antonescu arată că, drept corectiv, asistăm la o adevărată *renaştere forestieră*, exemplificată prin proectul grandios al Preşedintelui Roosevelt (U. S. A.), împăduririle pustei ungare, opera miliţiei forestiere fasciste în Italia, etc., precum şi legile silvice în majoritatea ţărilor, tot mai severe şi conservatoare.

D-l Antonescu evidenţiază acţiunea binefăcătoare a pădurilor din punct de vedere al meteorilor apoşi sau precipitaţiunilor apoase, sprijinindu-se pe experienţele din Elveţia, Japonia şi Statele Unite, din care rezultă că:

pădurile intervin în mod util la saturarea atmosferei cu vapori de apă, prin suprafaţa evaporantă a foilor, prin răcirea mediului înconjurător, constituind curente de circulaţie între sol şi atmosferă, acţiune mai accentuată în ţările cu climat meridional.

Totodată *pădurile prin armătura rădăcinilor arborilor, împiedică în mod efectiv curgerea apelor pe planurile înclinate* (terenuri în pantă), *evitând eroziunile şi prăbuşirile de terenuri.*

Evocând dispariţia vechei civilizaţii din reg. Tigru, Eufrat şi a Palestinei, ca efect al despăduririlor ce le-au precedat, conferenţiarul citează numele marelui *Biolley* care a remarcat primul această acţiune a pădurilor, neimportând atât cantitatea, cât aceia ce ele cedează atmosferei, saturând-o; epocale au fost lucrările experimentale datorate profesorilor Burger şi Engel (Elveţia).

Sol — pădure — atmosferă, — iată circuitul şi rolul de echilibru al vegetaţiei, — echilibru stabil în natură până nu intervine acţiunea nefastă a omului, asupra unuia din factori, — despăduririle.

Aceasta e de mare importanţă pentru cultura forestieră naţională, pentru pluviositate, echilibrul climatic şi al forţelor naturii, în regiunea de câmpie mai ales, unde toate pădurile sunt poenite.

A doua mare influenţă este asupra scurgerii apelor şi a transporturilor de materiale solide, precum şi asupra *inundaţiilor,* corectivul stând în împăduriri concomitente cu lucrări de artă, baraje, etc. Capacitatea de retenţiune a solului pădurii depinde de starea sa de saturaţie, ne mai având efect salutar dacă e îmbibat, în timpul ploilor repezi şi continui sau a topirei brusce a zăpezilor mari.

Influenţa pădurilor e mare şi asupra agriculturii, — experienţele Prof. *Tumin* în stepa rusească.

D-l conferenţiar citează şi din lucrările d-lor *Kiriţescu-Arva* şi Prof. *Mehedinţi* — din „Terra" — despre „influenţa vegetaţiei, pădurea fiind unicul antidot sigur contra torenţilor". D-sa a subliniat caracterul de torenialitate mereu accentuat al apelor noastre, ca efect al despăduririlor, de asemeni şi împotmolirea (înnisiparea) Dunării şi a Deltei, tăindu-ne eşirea la mare, periclitându-ne viitorul economic al ţării; defrişerile trebue să înceteze ca şi mezatul politicianist asupra pădurilor.

Ing. *Cezar Cristea*

La Cluj: „Turismul în Ardeal".

D-l Prof. *Valeriu Puşcariu,* asistentul şi colaboratorul savantului nostru spelog, D-l Prof. Rocaviţă, a ţinut recent la Cluj în cadrul grupării „Gând Românesc", o conferinţă cu titlul de mai sus, care merită un popas şi atenţia noastră.

In introducere D-l Valeriu Puşcariu, a tras linia demarcaţională între turism şi sport, definindu-le precis, ceia ce era necesar faţă de greşita interpre-

tare ce i se dă turismului şi excesiva pretinsă „sportivitate a zilelor noastre. Turism înseamnă: „dragostea drumurilor de orice fel şi a locurilor de mare frumuseţe, iubirea naturii, afară de exagerări, nici şovinism! fără spiritul „aventurist" !

In Ardeal, *Asociaţia Carpatină Ardeleană* din 1880 Sibiu, cu vreo 5000 membri, a adus mari servicii turismului, explorând Carpaţii, masivul Rodnei şi Bărgăului. Are 20 case de adăpost admirabile, are ghiduri, fotografii, hărţi, a marcat peste 650 km. poteci de munte; merită relevată în primul plan. *Societatea Carpatină ardeleană,* înfiinţată în 1891 — la Cluj — a căzut în disgraţie prin şovinismul ei. Găsim intelectuali români în societatea sibiană, (Karpatenverein) încă din 1873. In 1921 se înfiinţează la Cluj soc. turistică: *„Frăţia munteană",* pentru a studia munţii României, dar mai ales pentru a-i face cunoscuţi şi iubiţi în ţară şi chiar în străinătate. Această societate a construit 2 case de adăpost: pe Detunata şi la Gheţarul dela Scărişoara.

Intre conducătorii ei citâm numele regretatului profesor Gh. Bilaşcu şi D-l Prof. Em. Racoviţă, întemeietorul său. In 1926 apare asociaţia turistică: *„Turing Clubul României",* cu secţii la: Braşov, Bran, Cluj, etc. şi subsecţiile „Detunata" şi „Stâna de vară" la Abrud şi Beiuş; apoi secţii la Făgăraş şi Deva.

Se cuvine a sublinia remarcabila activitate a acestei Societăţi, care a organizat excursii colective, a publicat albume de propagandă, a însemnat drumuri — în deosebi în munţii Apuseni, a construit şi amenajat 10 case de adăpost în masivul Retezatu şi Munţii Apuseni.

In Iunie 1933 ambele societăţi au fuzionat şi „Turing Clubul României" are peste 1000 membri; cu sprijinul Asoc. pentru cultura poporului român „Astra" e pe cale a înfiinţa secţii în Banat şi Maramureş.

Conferenţiarul a cerut sprijinul efectiv al Statului pentru propagandă şi încurajarea turismului; până acum n'a făcut nimic deşi are vr'o 3 servicii ce depind de ministerele: externe, instrucţie şi al sănătăţii, fără a fi concentrate, lucrând după o metodă, plan unitar, favorizând conştient şi continuu, punerea în valoare a pitorescului ţării noastre şi stimularea „dorului de ducă" la naţia şi tineretul nostru.

Ca înlesniri, sau măsuri practice, a recomandat: înlesnirea călătoriilor pe c. f. r., reducând tarifele — nu numai sezonier şi cu caracter îngust local — pentru excursionişti, construire de drumuri şi hoteluri cabane, mărirea potecilor, ghidurilor, etc.

Conferinţa a fost însoţită de proecţiuni şi bine primită de auditorul entuziasmat.

*
* *

Fără a întuneca prin nimic frumuseţea şi interesul acestei conferinţe profităm numai de ocazia ivită, ca să ne exprimăm nedumerirea şi indignarea: Cum e posibil ca în Comisiunile de întocmirea legiurilor şi în compoziţia Consiliului pentru organizarea şi încurajarea turismului, noi silvicultorii să fim veşnic ostracizaţi, deşi se cere şi corpului nostru şi pădurilor imense sacrificii, tocmai

pentru a înlesni deplasările, adăpostirea, etc., ocrotitori ai vânatului nobil, călăuze, gospodari ai minunatului har natural: „pădurea", contribuind la păstrarea „rezervaţilor ştiinţifice şi monumentelor naturale"... totuşi !...

Acesta e adevărul — şi trebue rostit curajos.

Ing. *Cezar Gr. Cristea*

ECOURI DIN SATU-MARE

1. *Expoziţia forestieră.*

In ziua de 6 Octombrie 1934 în cadrul expoziţiei agricole organizate în oraşul Satu-Mare, cu concursul Societăţii agrare Cluj, al Camerei de Agricultură Satu-Mare şi al Societăţii agricultorilor din localitate, s'a inaugurat şi o secţie silvică organizată şi aranjată de ocolul silvic de Regim.

Inaugurarea s'a făcut în prezenţa d-lui Secretar Geneal al Min. de Domenii, Cicero Gorciu, venit în mod special dela Bucureşti, de faţă fiind prefectul judeţului Satu-Mare, Dr. Pogăciaş, precum şi tot ce are judeţul Satu-Mare mai select.

Expoziţia a cuprins următoarele secţii : 1) Secţia produselor agricole ale micilor agricultori; 2) zootehnică; 3) Secţia albinăritului; 4) Industria casnică; 5) Marea industrie; 6) Maşini agricole; 7) Secţia turistică şi fotografică; 8) Secţia Silvică.

La aranjarea expoziţiei silvice, D-l Inginer silvic Spârchez Zeno, şeful ocolului silvic de Regim Satu-Mare, cu întreg personalul ocolului: pădurari, brigadieri şi conductor, au lucrat, încontinuu timp de zece zile, după ce ea fusese pregătită pe teren timp de 3 luni.

Expoziţia a cuprins două secţii: un pavilion în parcul grădinei Romii, şi un stand în interiorul chioşcului din mijlocul parcului.

In interior s'au expus: tot felul de seminţe forestiere aranjate cu mult gust în vase de sticlă; piese din toate speciile lemnoase ale regiunei, secţionate în diferite feluri şi cu coaje spre a se putea identifica; toate produsele fagului aburit şi neaburit şi curbat; frize, parchete, scânduri, lopeţi şi alte instrumente din fag aburit şi curbat; diferite piese de industrie casnică românească din regiune, împletituri de nuiele, coşuri, damigene, tot felul de jucării din lemn; s'a expus rachiu făcut din dude şi porumbe, cu un gust picant şi care constitue un nou produs accesoriu al pădurilor, diferite ciuperci şi bureţii, comestibile şi otrăvitoare; tot felul de coarne de ţapi şi cerbi din regiune, pasări împăiate, instrumente silvice, diferite hărţi întocmite de ocol, amenajamente, două albume în care se puteau vedea toate lucrările executate de ocol la pepinierele Regimului silvic şi în fine o colecţie foarte interesantă a florei judeţului Satu-Mare, cuprinzând peste 300 de specii aranjate în 5 albume, colecţie întocmită de D-l Profesor Schneider dela liceul M. Eminescu din Satu-Mare, cu ajutorul D-lui Ing. Spârchez.

In afară de acestea expoziţia mai cuprindea diferite grafice, din care se putea vedea distribuţia solului în judeţ şi pe ţară, după ramurile de producţie;

apoi distribuţia pădurilor, pe natură de proprietari; lucrările de împădurire ale Ocolului în ultimii 5 ani, serbarea sădirii pomilor, cu fotografii, etc., etc.

In parc s'a îngrădit de trei părţi o suprafaţă de 600 m. p., iar la intrare s'a făcut o poartă în stil românesc, din mesteacăn, deasupra căreia fâlfâia drapelul ocolului şi isigna: o frunză şi o ghindă de stejar. De cele 3 părţi s'au făcut 24 de feluri de gard, începând dela cel mai sărăcăcios, al bieţilor coloniști, executat din floarea soarelui şi tot felul de împletituri din alun, carpin, mesteacăn, din pari de molid, ca la munte, din sârmă în reţea patrată, din sârmă ghimpată, etc. In faţa acestora erau diferite garduri vii de stejar, glădiţă, salcâm, maclură, lemn câinesc, carpin, păducel, etc.

Suprafaţa îngrădită, împărţită în 4 părţi prin poteci presărate cu pietriş mărunt, s'a acoperit cu tot felul de puieţi răşinoşi şi foioşi, după vârste, pomi fructiferi, meri, peri, nuci produşi în pepinierele ocolului, în total peste 24 specii forestiere indigene şi exotice. Tot în interior s'au mai aşezat câteva garnituri de împletituri de nuiele, mese, scaune, etc., mai multe articole de ţesătorie: războiu, furci de tors, ş. a. O alee de brad şi câteva exemplare de thuya dădeau o frumuseţe deosebită acestei grădini.

Dar ceeace a plăcut mai mult publicului au fost diferitele curiozităţi din natură, secţiuni din arbori: stejari, plopi, fagi de 200—300 ani, infurciri, concreşteri, piese atacate de diferite boli, precum şi un trunchiu de stejar în care se găsea un stup cu albine, care în timpul inaugurării lucra de zor.

Ocolul Satu-Mare a fost premiat cu 2 medalii de aur şi 4 medalii de bronz, cari însă — durere — au trebuit plătite cu bani, ceeace până acum nu s'a mai pomenit la nici o expoziţie.

In ziua de 10 Octombrie expoziţia s'a închis. Obiectele au fost depuse în muzeul ocolului care este pe cale de înfiinţare.

Pavilionul îngrădit, cu toate curiozităţile şi puieţii, s'au predat în mod gratuit cohortei de cercetaşi Satu-Mare.

Dacă mai amintim că în anul 1933, ocolul de Regim Satu Mare a mai aranjat o expoziţie silvică, pentru care a fost premiat cu medalie de aur şi diplomă de onoare cl. I, nu putem decât să aducem organizatorilor şi în special D-lui inginer silvic Spârchez Zeno, toată lauda.

Râvna este frumoasă şi folositoare. Folositoare nu atât organizatorilor cât mai ales economiei forestiere. Insufleţirea şi interesul pentru asemenea manifestări, trebue sprijinite. Astfel entuziasmul va dispare şi la acei — puţini — cari îl mai au. Spunând acestea ne gândim şi la cei cari au în mâinile lor destinele pădurilor noastre şi la societatea Progresul Silvic. Să observe, să îndemne dar să şi ajute!

La Satu-Mare, două expoziţii, în doi ani consecutivi, au produs admiraţie, au fost premiate, dar pentru organizarea lor nu s'a dat nici un ajutor, nici o subvenţie. De aceea nu ne miră declaraţia D-lui Inginer Spârchez că aceasta a fost ultima manifestare pe acest teren, căci nu înţelege să mai cheltuească din salariul său pentru astfel de organizări.

Aşa se frâng aripile celor cari se avântă spre idealuri mari şi nu sunt ajutaţi pe drumul încălcit.

2. *Sfinţirea localului ocolului silvic*

Ocolul de Regim silvic, din Satul-Mare are acum local propriu. L-a cumpărat din contribuţia comunelor cari aparţin ocolului, din judeţele Satu-Mare şi Sălaj, la care a adăogat şi Ministerul de Domenii fondul de pază a ocolului.

Noul local s'a sfinţit în ziua de 10 Nov. 1934, în prezenţa D-lui Cicero Gorciu, secretar general al M. D., a D-lor Ing. H. Lazăr, director al Regimului silvic, Ing. D. Grozescu, Ing. Ştefănescu-Suhăţeanu, Ing. I. Zeicu, Ing. Pallady, ş. a., precum şi a prefectului judeţului, D-l Dr. Pogăciaş.

După serviciul divin oficiat de protopopul ortodox L. Rujdea, asistenţa a vizitat birourile şi muzeul ocolului, bogat înzestrat cu obiectele cari au fost expuse şi la expoziţiile organizate în Satu-Mare, în anii 1933 şi 34, atât de mult apreciate. Apoi s'a servit o gustare.

Tot în ziua inaugurării s'a făcut o vizită în pădurea Foeni din judeţul Sălaj, la pepiniera Regimului silvic şi la plantaţiunile făcute în parchete şi pe nisipuri sburătoare.

Înainte de plecarea spre Bucureşti, oaspeţii au luat parte la vânătoarea organizată cu această ocazie.

Se cuvine să relevăm aici meritul D-lui Ing. Zeno Spârchez, şeful ocolului. Numai datorită străduinţei sale ocolul se bucură de înfăptuirile relevate mai sus. Asistenţa a avut ocazia să aprecieze această muncă. Atât activitatea depusă pentru înfăptirea şi înzestrarea localului, cât şi lucrările de teren au atras laudele tuturor şefilor erarhici şi ale reprezentanţilor autorităţilor locale.

R.

DIN ACTIVITATEA MINISTERULUI DE AGRICULTURĂ ŞI DOMENII.

Ziarele au publicat un quasi-bilanţ al activităţii pe intervalul de un an, dela 15 Noembrie 1933—15 Noembrie 1934, evidenţiând realizările acestui Departament, în acţiunea tehnică, ad-ţiile comerciale, valorificarea fructelor şi a grâului, opera de asistenţă şi încurajare.

La primul grup (capitol) s'ar încadrà: îngrijirea plantaţiilor de pomi fructiferi în cele 24 judeţe şi centre pomicole, îndrumarea creşterii animalelor, prin fermele statului şi sindicate; înfiinţarea a 3 laboratoare de bacteorologie veterinară şi depozite de sero-vaccinuri, localuri proprii pentru ele (unul la Iaşi, în dauna grădinei şi chiar a întregei Direcţii regionale silvice cari au fost ciopârţite şi sacrificate, când existau alte locuri propuse în schimb!).

In fine tot aci mai intrà: lucrările de reformă agrară, desăvârşirea lor şi punerea în posesie a celor îndreptăţiţi, şi stabilirea debitelor, închidarea creanţelor din lucrări cadastrale, comasare în Dobrogea Nouă, etc.

S'au pus în executare hotărîrile definitive pentru construire de păduri comunale, sau atribuire de islazuri.

La 72 comune lipsite, s'au constituit islazuri din păduri de *1775 ha*; iar dela PARID — circa 5400 ha la 29 comune pentru păşuni comunale.

Pentru schimburi de terenuri — islaz impropriu, s'au mai dat 1248 ha.

La ad-ţiile comerciale (cap. II) în treacăt despre noua organizare a REAZ fostă deficitară, despre PARID şi în fine CAPS.

Ori tocmai aceasta e ceiace ne interesează pe noi şi vom reproduce în extenso pasajul respectiv:

„Silvice: Deşi exploataţiunile în regie ale CAPS, au fost în anii trecuţi sporite, în dauna bunului mers al întreprinderii, iar angajamentele de materiale silindu-ne să nu putem schimba brusc regimul exploatării, din veniturile realizate s'a asigurat totuşi plata integrală a împrumutului de 78.000.000 lei contractat în anul 1933, iar din încasările de până acum avem certitudinea realizărei integrale a prevederilor bugetare pe anul 1934—35.

S'a realizat în bună parte şi programul de investiţiuni propuse:

a) Dela 15 Noembrie 1933—15 Noembrie a. c. s'au cumpărat păduri particulare şi drepturi moşneneşti în valoare de 5.162.210 lei.

b) S'a continuat construirea de căi ferate în regiunile: Stâlpeni-Valea Bratia-Bereşti (Muscel), Vişeu-Macherlău (Maramureş), Berezeasca (Severin), şi Cugir-Râul Mic, cheltuind în acelaş timp 26.565.281 lei.

c) Pentru pepiniere, împăduriri şi ameliorarea terenurilor degradate, ameliorarea arboretelor şi alte lucrări culturale, s'au cheltuit lei 22.548.209.

Acelaşi acţiune de împădurire a întreprins-o şi Direcţiunea Regimului silvic din Minister. Populaţia a fost pretutindeni direct sau prin asociaţiuni cooperative îndestulată cu lemne de foc şi construcţii, la preţ redus, iar pentru încălzitul şcoalelor şi căminurilor, pentru lucrări publice diverse, pentru veterani, invalizi, văduve şi orfani s'au destinat şi împărţit gratuit însemnate cantităţi de material lemnos.

Opera construcţiunilor în regiunile de colonizare a continuat cu sprijinul Statului şi contribuţia Cooperativelor forestiere, care au avansat material, scăzându-se debitul lor, sau eşalonând termenele de plată a creanţelor.

Exportul lemnelor dela 1 Ianuarie 1934, până la Sept. 1934 s'a urcat la 599.877 tone, faţă cu 423.508 tone pe aceleaşi luni ale anului trecut.

Prin noua lege a Cooperaţiei s'a dat o nouă încurajare, dar şi o reală purificare a unităţilor cooperatiste existente de toate gradele, înzestrând asociaţiile pentru exploatări agricole sistematice şi forestiere, un control permanent preventiv şi represiv.

Prin concentrarea Instituţiunilor şi suprimarea cheltuelilor exagerate se poate ajunge la degrevarea Statului şi darea în sarcina mişcării cu adevărat autonome atât exerciţiul controlului, cât şi împlinirea trebuinţelor materiale şi morale, de care mai ales astăzi se simte atâta lipsă".

Am spicuit exact relatările de mai sus ce ne interesează pentru realizările trudnice din gospodăria noastră forestieră.

Cezar Cristea

R E C E N Z I I

L. Someşan: *Viaţa pastorală în munţii Călimani.* (Bul. Soc. Regale Rom. de Geografie. Tom. 52 — 1933 — 60 pagini, cu 5 figuri şi 1 hartă).

Dela o vreme, scrierile asupra păşunatului abundă.

In studiul de faţă ni se prezintă problema pastorală în munţii Călimani, care apare drept o consecinţă a condiţiunilor naturale.

Autorul distinge patru regiuni naturale independente cu caractere fizice şi antropogeografice particulare şi anume:

a) Ţinutul colinelor dela poalele de W. ale munţilor;

b) Ţinutul depresiunilor;

c) Basinul superior al Bistriţei şi culoarul Mureşului;

d) Partea muntoasă a Călimanilor.

Stabilirea omului în partea locului fiind avantajată de condiţiunile naturale ale regiunei, acesta a căutat să împingă cât mai departe de el domeniul forestier. Se înţelege că regiunea colinelor a fost aceea care a avut mai mult de suferit. In această regiune a colinelor agricultura, fiind cu putinţă, se face în terase. Intinderea păşunilor şi fâneţelor întrecând însă pe aceea a terenurilor de cultură, face ca creşterea vitelor să treacă pe primul plan. Regiunea colinelor este ţinutul unde oeritul se află în mare cinste.

Din nevoia crescândă de păşune şi fâneaţă, omul a făcut ca pădurea să se retragă pe crestele cele mai depărtate de aşezările omeneşti. Azi în multe din satele regiunii dealurilor se simte lipsa lemnului. Până şi pe terenurile cele mai puţin susceptibile pădurea a fost defrişată. Natura însă se răsbună: din cauza abuzului de folosinţă, s'au format multe organisme torenţiale periculoase.

In ţinutul depresiunilor, unde agricultura nu este cu putinţă, populaţia se ocupă cu plutăritul şi creşterea vitelor mari. Şi aici defrişarea a depărtat de aşezările omeneşti pădurea de conifere ce cobora până în vale.

Basinul superior al Bistriţei şi culoarul Mureşului apar ca nişte zone de tranziţie. Se face agricultură intensivă, dar pe întindere mică. Pădurea depăşind în suprafaţă păşunea şi fâneaţa, oamenii au mai mult îndeletniciri în legătură cu exploatarea şi comerţul lemnului. Creşterea vitelor este o preocupare secundară.

Regiunea muntoasă este zona pădurilor. Din cauza altitudinei, pădurea nu poate urca până pe crestele cele mai mari. Din această cauză există în Călimani o zonă alpină care constituie păşunile de vară ale turmelor de vite din satele aşezate în jurul munţilor şi în special din cele din ţinutul colinelor.

Nevoia de păşune şi exercitarea păşunatului au fost ca pădurea să dea înapoi şi în partea superioară, mai ales pe versanţii sudici şi în părţile de teren cu forme domoale. Poenile (mărite zi de zi)

*

tăeturile, seciurile, precum şi linia de contact a pădurii cu zona alpină constituesc pentru turmele de oi cu lapte păşunile „cele mai aducătoare de venit". Golul alpin propriu zis, acoperit cu o vegetaţie ierboasă specifică şi invadat de jnepeni, jenuperi şi alte burueni, formează păşunea vitelor fără lapte.

Autorul se ocupă apoi de fazele vieţei pastorale în aceşti munţi. Primăvara fiecare om îşi păşunează singur vitele în jurul satului. Dela Sft. Gheorghe însă încep să se constituiască turme .In această perioadă, turma, trecând depe un loc pe altul, este dotată cu o stână portativă, simplă şi uşor demontabilă.

Cu venirea verii, vitele sunt trimise la munte, unde stau 11—14 săptămâni. Pe islazurile comunale din jurul satelor nu mai rămân decât turmele de vite mari. Autorul descrie apoi viaţa şi activitatea păstorească desfăşurată în această fază. In golul de munte, stâna, este aşezată, ca de obiceiu, în marginea pădurii. Este simplă, formată adesea numai dintr'o singură încăpere. De remarcat afirmaţia autorului că oamenii se arată refractari stânelor mai confortabile. Strunga este separată de stână şi schimbată în fiecare an ca să se facă un fel de gunoire a locului. Spre toamnă păşunatul se exercită şi noaptea.

Pela 15 Septembrie vitele părăsesc păşunile superioare. Coborâtul durează 3-4 săptămâni. Ajungând în regiunea satelor, vitele sunt ţinute să păşuneze pe mlaştini şi mirişti. La fiecare 3—4 zile, vitele se mută în alt loc, pentru ca să poată îngrăşa, cu gunoiul lor, cât mai multe terenuri de arătură. Din această cauză nu mai există stână. Totul se rezumă la existenţa unui prepeleac, unde se ţin agăţate căldările, merindele şi hainele. In acest timp laptele muls se prelucrează în sat. La Vinerea Mare oile sunt răvăşite, fiecare stăpân luându-le acasă. Aceasta nu însemnează că încep să le dea de mâncare din provizia de fân. Ei continuă să le păşuneze în jurul satului.

Unii din stăpâni, cu multe oi şi nutreţ puţin, se învoiesc şi le trimit pentru tomnat în Câmpia Transilvaniei, unde se întâmplă să le lase şi iarna. Cea mai mare parte din stăpânii de vite le ţin însă iarna în sat sau mai ales pe fâneţe la colibă, în aer liber, unde li se dă fân şi frunzare făcute din crengi şi frunze de stejar.

Autorul se mai ocupă de neamurile de oi din regiune, despre bolile lor, de ciobani şi viaţa lor. Când ajunge la capitolul comerţului făcut cu produsele oieritului, ne arată că centrele de exploatare forestieră constituesc locul cel mai bun pentru plasamentul produselor păstoreşti.

Lucrarea se termină cu câteva consideraţiuni asupra vechimei oieritului în regiune, ajungând la concluzia că păstoritul în acele părţi se confundă acolo cu vechimea elementului românesc.

At. Haralamb

REVISTA REVISTELOR

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG

1934, Octomvrie.

H. Hausrath.

Dr. Heinrich Weber. Zum Gedächtnis!

Dr. Heinrich Weber. Spre pomenire.

Prof. Dr. Gehrhardt.

Über den gegenwärtigen Stand der Durchforstungsfrage.

Stadiul actual al problemei răriturilor.

O conferinţă ţinută la Şcoala Superioară de silvicultură din Münden (Hanovra), în care autorul trece în revistă lucrările privitoare la răriturî, apărute în ultimii trei ani.

Dr. Fr. Wechselberger.

Die Konjunktur in Wirtschaft und Forstwirtschaft.

Conjunctura în economia generală şi în economia forestieră.

Continuarea unui studiu publicat în n-rele anterioare. Această parte cuprinde primele două paragrafe din capitolul intitulat „Comerţul lemnului ca indicator al conjuncturii":

1. Infăţişarea conjuncturală a comerţului de lemn în imperiul german între anii 1925—1931.

2. Infăţişarea regională a pieţei lemnului în sudul Germaniei.

Noutăţi literare:

Fischer Hans: Kurventafeln zur einfachen Absteckung von Kreisbögen bei gegebenen Tangenten und Radien.

Tabele pentru trasarea arcurilor de cerc, în funcţie de tangentă şi rază.

Syndikus A. Ebner: Vordruckmappe für Jagdvorsteher.

Formulare imprimate pentru inspectorii de vânătoare.

Prof. Dr. Otto Koepert: Vom deutschen Weidwerk.

Despre vânătoarea germană.

E. Fr. v. Kapherr: Der Fluch des Blutes.

Blestemul sângelui (roman).

L'ALPE

Nr. 10, 1934.

A Merendi.

I recenti provvedimenti legislativi a favore dell'autotrazione a gassogeno. (4 pag. 2 fig.).

Recentele dispoziţii legislative în favoarea autotracţiunii cu gazogene.

Se face un mic istoric al rezolvării pro-

blemei autotracţiunei cu gaz din cărbune vegetal şi se enumără şi comentează dispoziţiile legislative de încurajarea întrebuinţării vehiculelor de acest gen.

M. Zucchini.

La legislazione sugli incendi dei boschi in Sardegna. (7 pag., 3 fig.).

Legislaţia relativă la incendiile de păduri în Sardinia.

Istoricul şi studiul dispoziţiunilor legislative de apărarea pădurilor contra incendiilor în Sardinia.

Dr. Giuseppe Mariani.

La lotta contro gl'incendi boschivi (8 pag., 4 fig.).

Lupta contra incendiilor de păduri.

Rezultatele experienţelor şi observaţiunilor făcute în pădurile Liguriei privitoare la: cauzele incendiilor, categoriile lor, viteza de propagare, epoca incendiilor, calitatea şi cantitatea daunelor, evaluarea pădurilor incendiate, măsurile de prevenire, paza, organizarea şi tactica luptei contra incendiilor.

Dr. Bruno Braschi.

Architectura arborea (4 pag., 7 fig.).

Arhitectura arborilor.

Foarte interesante observaţiuni asupra formei arborilor din punct de vedere estetic şi mecanic.

Dott. Stefano Minucci del Rosso.

Seminativi, prati e pascoli sull' alto Appennino Casentinese (5 paf., 3 fig.).

Semănături, fâneţe şi păşuni pe Apeninii Casentinezi.

Exploatările lor sunt cu totul extensive. Descrierea felului de viaţă în această regiune. Interesant studiu asupra producţiei şi mijloacelor de a o ameliora. Problemele ce se pun se aseamănă mult cu acelea din munţii noştri.

Dott. Bruno Voce.

Un' abetina delle Prealpi Liguri (3 pag., 2 fig.).

O pădure de brad în Prealpii Linguri.

Monografia pădurii Pian di Gallo şi măsuri de protejare şi ameliorare a acestui rest din marile păduri de brad din această regiune.

Ing. Amedeo Verger.

La milizia forestale alla Fiera del Levante di Bari (7 pag., 5 fig.).

Milizia forestieră la Expoziţia-Târg a Levantului la Bari.

Se descrie pavilionul Miliţiei forestiere în care sunt reprezentate realizările sale în chestiunea restaurării munţilor. Hărţi, scheme, statistici, miniaturi, basoreliefuri, diorame, diapozitive şi fotografii sunt întrebuinţate în modul cel mai sugestiv spre a ilustra opera miliţiei. Modul de aranjare al materialului este artistic şi atrăgător. Fotografiile ce însoţesc articolul ne dau câteva frumoase imagini dela această expoziţie.

La „Insemnări şi note practice".

Otrăvirea prin muşcătura viperii de Luigi Puecher Passavalli. Foarte interesante cunoştinţe în ce priveşte felul de viaţă al viperii, atacul ei şi măsurile de apărare.

N. G. G.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE

Nr. 10, 1934.

Goblet d'Alviella.

Prix des bois.

Preţul lemnelor.

Autorul constată că în Belgia preţul actual al lemnelor este mult mai mic ca acela dinainte de războiu. Din această cauză proprietarii de păduri au venituri foarte reduse, pădurile nu mai pot fi vândute şi s'a născut tendinţa de a nu mai produce lemnul decât de dimensiuni mici. Analizând politica dusă de guvernământul belgian în materie forestieră, expune cazul întreprinderilor carbonifere, cari prosperă în marea lor majoritate, datorită protecţiunii impuse de Stat în detrimentul colectivităţii, în timp ce pădurile şi industriile forestiere se găsesc în situaţiuni economice foarte grele. In Elveţia, datorită unui front comun realizat prin „Asociaţiunea forestieră Vaudoise", preţul lemnului este menţinut la un nivel ridicat care asigură prosperitatea economiei forestiere.

A. Poskin.

Feuillaison et défeuillaison du chêne pédonculé et du chêne rouvre en Belgique.

Articolul este un extras din lucrarea ce o va publica D-l A. Poskin, cu titlul: „Stejarul pedunculat şi gorunul. Cultura lor în Belgia". El cuprinde observaţiunile făcute asupra epocii înfrunzirii şi desfrunzirii stejarului pedunculat în comparaţie cu a gorunului.

L. Colette.

Une méthode d'aménagement des futaies jardinées.

O metodă de amenajament a codrului grădinărit.

Autorul expune procedeul întrebuinţat la aplicarea codrului grădinărit într'o pădure aparţinând comunei Hautfays.

Sunt arătate toate operaţiunile preliminare amenajării ca: arpentajul, inventarierea, cubajul, parcelarul precum şi acelea ce constitue amenajamentul propriu zis.

Articolul se va continua.

A. Herbignat.

Des divers usages du bois et des espèces qui satisfont à chacun des usages fondamentaux.

Diferitele întrebuinţări ale lemnului şi specii cari satisfac fiecare din întrebuinţările fundamentale.

Continuarea articolului publicat în Nr. 9, 1934. Se arată întrebuinţările lemnului pentru fiecare specie, după lucrarea „Il Legno" din 1934, a D-lui Raffale Cermio. *E. V.*

JOURNAL FORESTIER SUISSE

No. 10, Oct. 1934.

A. Barbey.

De la selection des semis naturels.

Despre selecţionarea semînţişurilor naturale. (4 pag. cu fotografii).

Se dau indicaţii pentru selecţionarea semînţişurilor naturale de mol'd, brad şi fag, spre a se obţine un judicios amestec al acestor trei specii în viitorul arboret. Se au în vedere consideraţii de ordin cultural, economic şi comercial.

H. Badoux.

Le premier quart de siècle d'existence de la Soc. forestière finlandaise.

Primul sfert de secol de existenţă a Soc. forestiere finlandeze. 2½ pag.

In 1909 Cajander fu promotorul fondării soc. for. a Finlandei (19 membri).

In 1914 apar primele volume din „Acta forestalia fenica". Tot în acest an „Fundaţia Malm" îi acordă 25.000 mărci, pentru stabilirea tablelor de producţie.

In 1918 se înfiinţează Institutul finlandez de cercetări forestiere.

In 1926 se inaugurează al doilea periodic, „Silva fenica".

In 1928 se creiază şi al treilea periodic, „Comentationes forestales".

1933 numărul membrilor soc. este de 175, subvenţia acordată de Stat este de 150.000 mărci, iar numărul paginilor apărute în cele trei periodice este de 18.500.

A. Pillichody.

Les forêts communales de Chenit.

Pădurile comunale din Chenit. 5 pag. cu fotografii (sfârşit).

Burki.

La déchiqueteuse pour le bois à employer comme carburant d'automobiles.

Maşina pentru tăiatul lemnelor întrebuinţate drept carburant la automobile. ½ pag. cu fotogr.

O maşină ce se poate întrebuinţa, cu randament foarte ridicat, şi pentru tăiatul lemnelor de foc.

J. P. C.

Le cours de Glaris.

Cursul dela Glaris. 5 pag.

Se expune programul şi se face critica cursurilor (şi excursiilor), cu durata de o săptămână, ce s'au ţinut la Glaris pentru personalul forestier.

Comunicări:

A 25-a aniversare dela fondarea Ligii elveţiene pentru protecţia Naturii (32.000 membri).

Cronica. Bibliografie.

Radu M.

JOURNAL OF FORESTRY

October, 1934.

Editorial.

H. H. Chapman.

Professional idealism.

Idealism profesional.

Un grup de tineri silvicultori americani cred că au văzut în conducerea revistei societăţii o neacordare a ei cu principiile de bază ale fondatorilor şi cu problemele timpurilor noui. De aceea s'au adresat Preşedintelui, ca să se lămurească acest caz.

In acest articol, Preşedintele lor, Chapman, acoperă pe redactorul şef, Franklin W. Reed, arătând că politica dusă în revistă e a întregului Consiliu al Societăţii, şi anume aceea care poate fi dusă cu folos, astăzi. In plus, subliniază că trebue făcută o distincţie între idealism profesional şi idealism nepractic.

Ralph S. Hosmer.

Richard Thornton Fisher.

Necrolog.

Herbert A. Smith.

Forest education before 1898.

Invăţământul silvic înainte de 1898.

Un istoric al educaţiei forestiere, dela primele începuturi.

Henry E. Clepper.

Are foresters underpaid?

Nu sunt plătiţi suficient silvicultorii?

Autorul crede că silvicultorii sunt plătiţi suficient (circa 2400 dollari la ţară, iar în mediu 4000 dolari), dar prin acest articol vrea să deschidă discuţiunea asupra salariilor care vor suferi modificări din cauza supra producţiei de ingineri.

Pledează pentru o selecţie severă a studenţilor în silvicultură, o limitare a numărului lor, o ridicare (ameliorare) a învăţământului, o disciplină strictă în timpul studiilor, eliminând pe cei neapţi.

K. E. Barraclough şi C. E. Walker.

A study of land utilization in Grafton County.

Un studiu de utilizarea terenului în ţintul Grafton.

Un expozeu preliminar al unor studii de interes local. S'au studiat resursele forestiere ale oraşului Dorchester, a căror utilizare se discută. Se recomandă proprietatea publică a pădurilor şi o politică de interes social.

Paul W. Stickel.

Forest fire damage studies in the Northeast.

Studii în NE asupra pagubelor pricinuite de incendiile din păduri.

Autorul a constatat că arborii chiar superfecial atinşi de foc sunt susceptibili de a fi atacaţi de insecte şi ciuperci.

Leonar F. Kellog.

The climbing method for taking tree measurements in plantations of the central States.

Metoda căţăratului pentru măsurători de arbori în plantaţiile statelor centrale.

Autorul descrie o nouă technică pentru a putea studia creşterile arborilor în picioare, astfel încât să ofere siguranţă pentru cel ce se sue în copac şi să vateme cât mai puţin arborele.

J. S. Barnes.

Rubber foresters.

Sivicultori pentru culturile de cauciuc.

Scopul articolului: să arate studenţilor în silvicultură care ar voi să activeze la plantaţile de cauciuc, factorii de luat în seamă pentru a se hotărî. Se cere mai întâi de toate o sănătate fizică de fer şi una foarte puternică sufletească; în plus să fie sociabili şi în stare să se adapteze la forme de viaţă foarte deosebite. Singurătatea, monotonia, căldura, etc. nu se suportă chiar aşa de uşor. Salarizarea, minimum de două ori aceea din patrie. Cunoştinţele de specialitate se capătă uşor în contact cu terenul, atunci când cele generale sunt deja dobândite. Pentru tinereţă, un stagiu de cinci ani la tropice, la plantaţiile de cauciuc, în condiţii bune, nu înseamnă un timp pierdut.

P. Z. Caverhill.

Foresty: is state monopoly necessary or desirable?

Silvicultură: este monopolul de stat necesar sau de dorit?

O pledoarie pentru proprteiarii de pă-

duri: Statul să dea proprietarilor particulari instrucţiuni asupra amenajamentelor, culturii, etc., să se îngrijească de coastele repezi, de corecţiunea torenţilor, păduri de protecţie, etc., dar impozitele să fie mai mici.

C. A. Lyford.

Application of economic selection to logging operations in the Douglas fir region.

Aplicaţiunile consideraţiilor economice la operaţiunile de exploatare în regiunea Douglasului. (Pseudotsuga mucronata, Sudw).

O amănunţită descriere a cheltuelilor de exploatare, pentru ca să se vadă necesitatea unei alegeri economice a exploatării, un gu'd în combinarea obiectivelor de ordin cultural şi economic, pentru regiunile bradului Douglas.

Stanley Buckman.

What is the relationship between durability and specific gravity of wood?

Care sunt relaţiunile dintre durabilitatea şi greutatea specifică a lemnului?

Articol cu caracter polemic (relativ la specii americane).

L. A. Hauch.

Deviation capacity of forest trees.

Capacitatea de extindere a arborilor.

O explicare: cât de decisivă şi importantă e densitatea puieţilor pentru viitorul arboretului. Chestiuni de genetică forestieră în legătură cu teoriile lui Johansen. Anexă: bogată bibliografie americană, germană şi daneză.

Paul Kramer.

Methods of breaking dormancy in certain forest trees.

Metode de întreruperea repaosului vegetativ la anumiţi arbori.

E de dorit de multe ori, ca să se aibă, pentru scopuri experimentale, puieţi cu creştere activă, în mijlocul iernii. Insă cele mai multe specii au o epocă de repaos vegetativ de câteva luni, chiar într'o seră caldă. De aceea, pentru întreruperea repaosului vegetativ se utilizează diferite metode. In acest articol, se descrie metodele întrebuinţate şi se dă rezultatele experienţelor cu puieţi de red oak (Quercus rubra, L.), white oak (Quercus alba, L.) şi yellow poplar (Liriodendron tulipifera), precum şi cu butaşi (twigs) de red gum (Liquidambar styraciflua) şi beech (Fagus americana, Sweet); (Fagus atropunicea).

Se citează literatura consultată (foarte bogată).

A. Koroleff.

Use of portable motor saws in logging.

Intrebuinţarea ferăstraelor cu motor, portabile, la exploatări.

Se descrie mai multe tipuri portabile de ferăstrae cu motor, cu cari exploatatorii ar realiza mari avantagii; se face şi un istoric al chestiunii.

C. Edward Behre şi L. H. Reineke.

A portable gasoline-driven saw for felling and bucking.

Un ferăstrău portabil acţionat de gasolină, pentru

tăiat (exploatat) şi făţuit (retezarea capetelor).

Se dă rezultatele unei demonstraţii cu un anumit tip de ferăstrău.

Ernest Wright.

Survival of heart rots in down timber in California.

Supravieţuirea putregaiului de inimă în cioată, în California.

Se dă o serie de observaţii, care conduc la concluzia că putregaiul de inimă continuă să trăiască încă mult timp în tulpină, după ce arborii infectaţi au fost tăiaţi sau doborâţi de vânt.

Anexă : scurtă bibliografie americană, asupra chestiunii.

Julian Rothery.

The newest map of the oldest british colony.

Cea mai nouă hartă a celei mai vechi colonii britanice.

Un rezumat al altui articol mai desvoltat publicat în „Geographical Revue" (Oct. 1933). Se dă detalii asupra resurselor forestiere şi miniere ale insulei descoperite de John Cabot, la 1497.

Theodore Krueger.

Practices and problems in the disposal of brush resulting from thinnings in Ponderosa pine in the Black Hills national forest.

Practici şi probleme asupra dispunerii de material (crăci) rezultat din răriturile făcute în pădurea naţională de Pinus ponderosa din Black Hills.

Chestiune privită din punct de vedere a protecţiei în contra focului.

Se dă o serie de recomandaţiuni.

W. L. Maule.

Comparative values of certain forest cover types in accumulating and retaining snowfall.

Valori comparative ale diverselor tipuri de coronamente de păduri, relativ la acumularea şi reţinerea zăpezii.

Nu orice tip de pădure corespunde oricărui scop. Fiecare e propriu unei anume întrebuinţări. Autorul se ocupă de pădurile din Connecticut, unde rostul principal al pădurii este conservarea apei.

Se dă descrierea metodelor întrebuinţate, staţiunile în care au fost făcute cercetările, discuţiunea asupra datelor şi concluziile. La urmă, bibliografie americană.

T. P. B.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS

No. 9 — 1934.

L'Institut national du bois et l'école supérieure du bois.

Institutul national al lemnului, creat în virtutea unei legi, este o asociaţie compusă din federaţiile, sindicatele, asociaţiile, etc. de exploatatori, comercianţi şi industriaşi de lemn precum şi din persoanele fizice sau morale care aderă la statute. Scopul urmărit este studiul tuturor problemelor cari interesează industriile şi comerţul lemnului.

Ca mijloc de acţiune, pe lângă conferinţe, laboratoare, demonstraţiuni, publicaţiuni ş. a. institutul a înfiinţat Şcoala Superioară a lemnului.

Această şcoală, cu sediul la Paris, va forma ingineri specialişti, destinaţi a constitui cadrele superioare ale comerţului şi industriei lemnului. Pot urma cursurile la această şcoală, în afară de inginerii, absolvenţi ai şcoalei naţionale de ape şi păduri, diplomaţii instituţiilor superioare technice, comerciale şi industriale franceze şi streine, (şc. politehnică, de agricultură, de comerţ, etc.) a căror listă va fi întocmită de consiliul de administraţie al Institutului naţional al lemnului. De asemenea pot urma şi practicieni în ramura industriei şi comerţului de lemn.

In cazul unui număr prea mare de candidaţi se va institui un concurs.

Limita de vârstă 30 ani.

Durata cursului este de 7 luni (1 Nov. până la 31 Mai). Cursul va fi completat cu excursii de studii şi un stagiu profesional.

Cheltueli: pentru elevii streini 3000 franci. Studiile privesc exclusiv producţia, transformarea, întrebuinţarea şi comerţul lemnului. Caracterul practic. Se fac cursuri şi lucrări.

Principalele materii vor fi:

Studiul technic al lemnului, Technologia, Dendrometria, Transport, Fabrici de cherestea şi maşini de debitat, Motori. Organizarea exploatărilor, Geografia forestieră, Chestiuni economice privind lemnul, Drept, Contabilitate, Noţiuni de silvicultură şi economie forestieră.

Inginerii cari urmează cursurile vor putea obţine o diplomă de inginer al Şcoalei superioare a lemnului.

Institutul şi şcoala funcţionează sub controlul şi cu concursul Ministerului de agricultură şi al educaţiei naţionale.

G. Huffel.

Une invasion de la noctuelle piniperde dans les forêts prussiennes en 1922-924.

O invazie de panolis flammea în pădurile din Prusia, în 1922—1924.

Unul din cele mai puternice atacuri de Panolis flammea, cunoscute până acum, a fost acela care în 1922—1924 a distrus o întinsă suprafaţă din pădurile de pin din Prusia. Au fost atacate 60 mii 350 ha. din pădurile statului. Peste 40.000 ha din aceastea au trebuit să fie parcurse cu tăerea rasă. S'au tăiat forţat — din pădurile statului şi particulare — 12 milioane m³.

Omida apare pe la începutul lui Iunie. Atacă mai întâi lujerii din acel an, cari se usucă şi cad, apoi acele. Atacul este totdeauna brusc şi puternic. Inceteaţă tot brusc. Apare de obiceiu după anii cu veri calde şi secetoase. Sunt expuse arboretele pure de răşinoase. Numai desişurile mai tinere de 20 ani nu sunt periclitate. Singura măsură de combatere recomandabilă este adunarea păturei moarte în care pupele petrec iarna.

Suprafeţele exploatate au fost regenerate prin semănături şi plantaţii. S'au introdus şi foioase. Regenerarea unui hectar de pădure a costat 188 M. (aproape 8000 lei). Pierderile cauzate de acest atac sunt evaluate la peste 500 milioane lei.

J. et M. L. Dufrenoy.

Les parcs nationaux aux Etat-Unis.

Parcurile naţionale în Statele Unite.

Rezervate pentru a le salva dela distrugere şi a păstra integritatea florei, parcurile naţionale din Statele Unite au fost amenajate în ultimul timp aşa ca să atragă cât mai mulţi vizitatori. Sistemul acesta face să se pericliteze cele mai de seamă exemplare de arbori în urma unei excesive bătătoriri a solului în jurul lor.

Lettre provinciale d'un marteleur moyen à un forestier de qualité.

O scrisoare care se crede a fi din sec. XVII. Ea desvălue serioase preocupări de silvicultură şi amenajament din acel timp. Problemele vizate sunt încă de actualitate.

Pierre Buffault.

A propos de reforestation et de reboisement.

In chestiunea reîmpăduririlor.

Răspunzând unui articol al lui Ducamp publicat în numărul de Aprilie, prin care acesta se declară în contra subvenţiilor acordate particularilor pentru împăduriri, autorul arată că mărirea suprafeţei păduroase este totuşi necesară şi că statul neputând executa toate lucrările, acelea ale particularilor sunt necesare.

Particularii lucrează şi ei. Ţăranilor le trebuesc însă îndrumări; să li se pună la dispoziţie sămânţă sau puieţi. Admite, în anumite cazuri, subvenţia statului pentru lucrări de împădurire cu condiţia unor garanţii serioase.

Mareschal de Bièvre.

Les tribulations de M. de Beaumarchais exploitant forestier 1766—1781.

Necazurile lui M. de Beaumarchais, explotator forestier (1766—1781).

Beaumarchais, pe lângă activitatea sa literară s'a manifestat în foarte multe domenii practice. Articolul acesta ni-l arată ca organizator al unei exploatări de păduri. Condiţiunile în cari s'a încheiat contractul şi oamenii cu cari a lucrat i-au provocat multe necazuri.

Recenzii:

Sivestri colloqui, par E. Salvi et A. Borghetti.

Les défauts des bois par Dr. H. Knuchel.

N. R.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN

Nr. 3. Martie 1934.

Carlo Albisetti.

Aus der Praxis der Entwässerung.

Din practica drenajului.

Din cauză că multe lucrări de drenaj nu sunt bine executate, terenul nu se asanează, iar cheltuelile cu împădurirea se fac zadarnic.

Spre a evita asemenea neplăceri, e necesar ca la întocmirea proectelor de asanarea regiunilor mocirloase să se studieze terenul cu toată seriozitatea.

Şanţurile de scurgere în viitor să fie deschise cu pantă suficientă, iar fundul să fie căptuşit cu blocuri de piatră, cu beton sau în cel mai rău caz cu prăjini de lemn luate din operaţiunile culturale.

Să se evite întrebuinţarea tuburilor de drenaj, căci sunt scumpe, sunt greu de supraveghiat şi se înfundă.

In terenurile turboase şanţurile de scurgere să fie săpate până la 5—6 m. depărtare unul de altul, iar şanţurile colectoare să aibe dimensiunile necesare de scurgerea apei.

Taluzele şanţurilor de scurgere să aibe panta potrivită cu natura terenului, ca să le ferim de astupare şi să fie uşor de întreţinut.

La terenurile alunecătoare să se cerceteze amănunţit cauza pentru care alunecă, iar isvoarele cari în-

moae stratele de argilă şi expun terenul „să fugă", să fie captate complet.

In acelaş timp să consolideze definitiv baza terenurilor fugitive, iar apa trebue scursă pe drumul cel mai scurt.

P. Jaccard, Zürich.

Zuwachsschwankungen bei einheimischen Nadelhölzern.

Variaţia creşterilor la răşinoasele autohtone.

Intr'un articol despre variaţiile de creştere, publicat în 1933, în această revistă, profesorul H. Knuchel din Zürich ajungea la concluzia, că pentru explicarea variaţiunilor de creştere a arborilor, trebuesc cunoscute cât mai amănunţit relaţiile dintre climă şi creştere.

Deşi între climă şi creşterea anuală există o foarte strânsă legătură, H. Burger stabileşte că desvoltarea arborilor în înălţime depinde foarte mult de felul cum a fost clima în anul precedent şi anume de rezervele nutritive acumulate în parenchim în acest an.

Creşterea în grosime, începând mai târziu, e mai în strânsă legătură cu condiţiunile de climă ale anului respectiv de vegetaţie.

Pe lângă climă, Knuchel constata că creşterea în grosime depinde în foarte largă măsură şi de ceilalţi factori ai staţiunei: fertilitate, profunzimea solului altitudine, expoziţie, etc.

Relaţiunile dintre creştere şi climă au mai fost studiate de altfel şi în trecut. Astfel în 1911 şi 1912 această problemă a fost cercetată de P. Jaccard (Jurnal forestier Su'sse 1913), iar în 1891-1896 de Friederich). (Mitt. aus dem forstl. Versuchswesen Oesterreichs Wien, 1897).

Forstliche Werkzeugkurse.

Cursuri pentru instrumente forestiere.

Ca să contribue în cât mai largă măsură la ieftenirea lucrărilor de exploatare, Serviciul silvic elveţian a organizat din toamna anului 1931 cursuri pentru utilizarea cât mai raţională a instrumentelor de tăere. La cursuri au luat parte personalul silvic subaltern şi lucrătorii.

In iarna trecută asemenea cursuri s'au ţinut şi la şcoala politechnică din Zürich pentru studenţii silvici. Rezultatele obţinute sunt excelente.

M. Răd.

SILVA

No. 38/39.

V. Dietrich.

Statistische Grundlagen und Methoden einer forstwirtschaftlichen Holzmarktkunde.

Temeiuri şi metode statistice pentru studiul din punctul de vedere al economiei forestiere al pieţei lemnului.

Continuarea articolului semnalat în numărul 10/933.

No. 40.

Iosef Köstler.

Zur Frage der geldwirtschaftlichen Erfassung der Forstbetriebe.

In chestiunea stabilirei ţelurilor financiare în gospodăria silvică.

Autorul constată că nici o ramură economică nu apelează mai mult la altruism decât cea forestieră.

De aceea, capitalismul care urmăreşte

rentabilitatea neînfrînată de nici o considerație de orice natură a ajuns totdeauna, acolo unde și-a putut realiza idealul în pădure, a surpa fundamentul unei economii forestiere raționale: raportul susținut.

Pentru acest cuvînt, școala care urmărește rentabilitatea cea mai mare a capitalurilor angajate în economia forestieră, astăzi începe a pierde mulți din partizanii convinși de altă dată.

Pădurea, considerată ca un bun al națiunei, trebue astfel tratată ca să producă tot ce poate da solul. In locul rentabilității celei mai mari se înscrie astăzi în programul silviculturei germane: 1) producțiunea îmbelșugată a acelor sortimente de care națiunea are nevoe; 2) ocupațiunea cât mai multor brațe în economia forestieră; 3) beneficiarea cât mai generalisată a utilității imateriale a pădurilor.

Dar, continuă K., o astfel de orientare a țelurilor gospodăriei silvice nu exclude nici decum a se lua în considerație și rentabilitatea convenabilă. Pentru aceasta silvicultorul și în cadrul noui orientări trebue să calculeze. Calculul forestier trebue să deslușească raportul ce există între cheltueli și resultatele obținute, iar în rândul al doilea trebue să ne procure elementele pentru justa evaluare a pădurilor considerate ca bunuri naționale.

Urmează apoi expunerea metodei care trebue urmată pentru resolvarea acestor două probleme.

No. 41.

Hermann Richter.

Ueber Pappelsaaten.

Despre cultura plopului din semânță.

Aut. complectează comunicările sale asupra acestei chestiuni semnalate în R. P. No. 5—6 din 1932, pag. 376.

No. 42.

Die Mitgliederversammlung des deutschen Forstvereins.

Adunarea generală a uniunei forestiere germane.

O dare de seamă provisorie despre această adunare.

No. 43.

V. Dietrich.

Ein waldbauliches Bekenntniss.

O profesiune de credință în materie de cultura pădurilor.

Față de atitudinea presei politice a celui d'al treilea Reich, care a pretins că economia forestieră germană de până acum, a fost eronată, că un nou tip de pădure trebue creat, că silvicultorii germani trebue să schimbe orientarea lor științifică și practică de până acuma, că numai și numai pădurea grădinărită va putea satisface în mod convenabil cerințele îndreptățite ale națiunei. Dietrich opinează că jurnalistul de meserie — dar profan în d'ale silviculturei — în mod firesc vrea să impresioneze pe cetitor, de multe ori chiar cu cele mai bune intențiuni, dar că silvicultorii între ei, ca păzitori ai avuției naționale reprezintate prin pădure, trebue să ia atitudine hotărâtă față de asemenea afirmări, trebue să vorbească limpede și sobru, abținându-se dela orice exagerări în orice sens ar fi.

Dacă grădinăritul în multe păduri ale Germaniei, cari astăzi sunt supuse altor tratamente, ar fi posibil și dezirabil — și D. dă exemple multiple edificatoare — apoi în foarte multe alte păduri nu numai grădinăritul, dar orice tratament bazat pe tăeri succesive pentru considerațiuni culturale și economice trebuesc înlăturate.

De aceea D. cere ca silvicultorii germani să se pue în gardă faţă de tendinţele de uniformizare atât în ce priveşte amenajarea cât şi cultura pădurilor. Aceasta mai ales în ce priveşte proprietatea forestieră domenială — proprietatea naţiunei — care trebue ferită de tiranica aplicare a unor anumite calapoade — sisteme — cari prin generalizarea lor sunt totdeauna vătămătoare.

* * *

SUMARSKI LIST.

1934, Octomvrie.

Drag. S. Petrovic.

Despre arborii forestieri din Serbia de Sud.

Un studiu asupra esenţelor forestiere din Serbia de Sud. In acest articol sunt descrise coniferele. Foioasele vor forma obiectul unui articol viitor.

Ing. Prokopljevic.

Exploatarea în regie a pădurilor comunei Ravna Gora.

Autorul arată cum prin introducerea exploatării în regie în pădurile unei comune rurale, nu numai că s'a mărit considerabil venitul acestora, dar s'a contribuit în mare măsură la uşurarea crizei economice în acea regiune.

THARANDTER FORSTLICHES JAHRBUCH

Octombrie.

Mantel, Dr. Kurt.

Das neue Reichsjagdrecht in jagdpolitischer und- rechtlicher Betrachtung.

Noul drept vânătoresc din punct de vedere al politicii vânătoreşti şi al dreptului vânătoresc.

Se arată desvoltarea dreptului vânătoresc până la noua lege, apoi desvoltarea istorică a dreptului vânătoresc în genere, apoi dreptul de folosinţă vânătorească, folosinţă pe proprietate proprie, împrejmuirile folosinţei, reglementarea vânătorii, şi a vânatului, administraţia vânătorească.

Vorreiter, Leopold Dr.

Zur Festigkeit des Holzes als Lamellenkörper (Lamellentheorie).

Asupra rezistenţii lemnului ca corp lamelar. (Teoria lamelelor).

Autorul observă că în utilizările ce se dă lemnului în construcţia diferitelor maşini este nevoe de date cât mai exacte în privinţa rezistenţei lemnului. Datele existente diferă mult după diferiţi autori. Autorul ajunge la concluzia că lăţimea inelelor anuale, a lemnului de toamnă şi îndoirea inelului joacă un mare rol care până acum n'a fost observat. Important e că nu numai că aceste elemente influenţează indicii de rezistenţă dar că unii din ei depind numai de aceste elemente care deci influenţează mult indicii de rezistenţă, reducându-i foarte mult uneori. Autorul arată cum trebue făcut studiul rezistenţei lemnului şi la ce rezultate trebue să conducă metodele silvice de creşterea arborilor.

Recenzii:

1. *Die pflanzengeographisch-ökologischen Grundlagen des Waldbaus*, de K. Rubner.

2. *Kurventafeln zur einfachen Absteckung von Kreisbögen bei gegebenen Tangenten und Radien*, de H. Fischer.

3. *Die Einheitsbewertung des Nieder-*

Mittel-, Plenter- und Überführungswaldes in der Provinz Hannover und im vormaligen Herzogtum Braunschweig, de W. Bleckmann.

ZEITSCRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESEN.

Iulie 1934.

E. Pfort.

Die Entwicklung der Kieferwirtschaft in der Oberförsterei Schönlauke.

Desvoltarea economiei culturei Pinului în ocolul silvic Schönlauke.

In acest ocol s'au întreprins lucrări de transformare a culturilor pure de pin în acelea de amestec şi s'a avut ca scop principal păstrarea şi îngrijirea rezervei lemnoase.

După aplicarea timp de 10 ani a acestor principii, cari stau la baza pădurei permanente se cercetează în mod ştiinţific rezultatele.

R. Ganssen.

Untersuchungen an Buchenstandorten Nord u. Mitteldeutschland.

Cercetări în staţiunile de fag din Germania de Nord şi de mijoc.

Arboretele lipsite de muschi şi cu plante dominante Aira flexuosa şi Vaccinium myrtillus se caracterizează prin o mare aciditate a solului (p H 4,5—5,0), o tendinţă continuă de podsolire şi către formarea humusului acid. Solurile cu o floră bogată de graminee şi alte plante erbacee arată o aciditate mică sau sunt chiar neutre (p H 5,5—7,0); această floră se desvoltă mai ales primăvara înainte de înfrunzirea arboretului.

Se stabileşte o legătură între rocă şi tipul de floră. Pe soluri calcare sau cu baze flora este bogată şi astfel că avem o legătură între floră şi productivitate.

Cele mai bune staţiuni pentru fag sunt solurile calcare. Staţiuni de o bonitate scăzută pentru fag aflăm pe soluri prea umede, prea uscate şi sărace în materii nutritive.

E. Gassert.

Forstwirtschaft und das Grundwasser.

Silvicultura şi apa freatică.

Tendinţa silvicultorului trebue să fie să aducă vegetaţiunea în starea de a fi independentă de apa freatică, a cărei profunziune variază. Dacă nu putem împiedeca scoborârea nivelului apei freatice în anii secetoşi, apoi lucrările noastre trebue să aibă în vedere ridicările catastrofale ale apelor cărora trebue să li se dea posibilitatea să se scurgă rapid.

No. 8. August.

Ramelow,

Die Behandlung von Feuerschutzstreifen.

Tratamentul benzilor de siguranţă în contra incendiilor.

Fiecare ocol silvic trebue să-şi prevadă pădurile cu benzi de siguranţă în contra incendiilor, cari se cultivă cu plante agricole. Pe aceste benzi să nu aibă pietre, ca să fie în orice moment gata de a fi arate. Altă metodă constă în a planta aceste benzi cu mesteacăn sau specii, cari lăstăresc puternic, cari după incendii îşi revin uşor.

Prof. Wendroth.

Flächenverfahren oder Kontrollmethode?

Metoda suprafeţei sau cea de control?

Rezerva lemnoasă nu se poate calcula decât pe suprafaţă. Metoda suprafeţei nu se ocupă atât de stimularea producţiei pe suprafaţă. Metoda controlului are în vedere fiecare element al pădurei şi caută ca să-l pună în condiţiuni optimale.

Prof. Wittich.

Flächenverfahren oder Kontrollmethode.

Se răspunde la articolul anterior arătându-se că ambele metode sunt bune . determinant pentru rezultate este spiritul, cu care se lucrează.

Hugo Gross.

Picea excelsa Lk. in Ostpreussen.

Molidul în Prusia de West.

In Prusia orientală trece graniţa estică a arealului fagului şi molidului. Staţiunile molidului aci sunt foarte reduse ca număr. Astăzi din cauza culturei practicate în păduri nu s'a putut stabili cu certitudine mersul limitei şi staţiunile naturale decât pe bază de documente. Se alcătueşte o hartă a molidului pentru această specie.

H. Müller-A. Obberg.

Beiträge zur Geschichte des Wildes und der Jagd in Ostpreussen.

Se face istoricul introducerei cerbului lopătar în Prusia orientală, în sec. 18.

Se studiază apoi mersul evoluţiei căprioarei.

C. C. G.

INFORMAŢIUNI

Făcându-se la Redacţie o revizuire generală a adreselor, rugăm pe D-nii abonaţi cari nu primesc revista să ne comunice adresa. Cei cari şi-au schimbat domiciliul sunt rugaţi a ne comunica atât noua cât şi vechea adresă.

Biblioteca Societăţii „Progresul silvic" face un călduros apel către domnii membri de a restitui cât mai neîntârziat posibil cărţile şi revistele împrumutate. Aceasta, pentru a se putea face verificarea sa generală. Cărţile respective se pot reîmprumuta imediat după ce se fac notările trebuitoare controlului.

D. Ministru V. Sassu şi-a însuşit anteproectul de lege *pentru pădurile necesare apărărei naţionale*, întocmit de comisiunea silvică-militară a Consiliul Superior Silvic, formată din d-nii Dem. Anastasescu, D. Grozescu, I. Comaniciu, D. Drâmbă, H. Lazăr, Col. Gh. Potopeanu şi Andrei Ionescu şi a fost trimis Consiliului legislativ să-şi dea avizul spre a putea fi supus corpurilor legiuitoare în actuala sesiune.

Prin decizia dela Jurnal No. 158/935, se face următoarea mişcare în administraţia CAPS, pe data de 15 Ianuarie 1931 :

Sunt transferaţi în interes de serviciu :

Ing. şef Paraschivescu Anibal dela oc. Turtucaia la centrul Dir. Constanţa.

Ing. şef Şt. Rubţov, dela oc. Pogoanele, ca titular al oc. silvic Orhei.

Ing. şef Popescu Mihai, dela Dir. Bacău, la centru Dir. Constanţa.

Ing. subinsp. Mârza Vasile, dela Centrala CAPS la centrala Dir. Sebeş.

Ing. şef Stănescu N., dela oc. Traian, la Centr. Dir. Bacău.

Ing. silvic Frigură D-tru, dela oc. Novaci la centr. Dir. Craiova, la dispoziţia Direcţiei.

Ing. subinsp. Dumitrescu Şt. Gârbovi, dela centrul Bistriţa la centr. Dir. Cluj.

Sunt numiţi şefi de ocoale titulari :

Ing. stg. Harabagiu N., la oc. Traian.

Ing. stg. Pană Gh. Ioan la oc. Tulcea.

Ing. stg. Anghelide Mihail la oc. Novaci.

Ing. stg. Bancu Ilie la oc. Galu.

Ing. stg. Andreescu Andrei la oc. Creţeşti.

Ing. stg. Mircea Emilian la oc. Floreşti.

Ing. Ciuta Gavril la oc. Slăveşti.

Ing. stg. Casianov Paul a oc. Radna-Arad.

Ing. stg. Balacciu Mircea la oc. Tismana.

Ing. stg. Amzărescu C. la oc. Turtucaia.

Ing. stg. Popovici Iulian la oc. Pogoanele.

Ing. stg. Băncilă Mircea la oc. Cugir.

*

Ing. Imbăruşi N. la oc. Lozova şi Ing. silvic Ursu Victor la oc. Danul ca ajutor al ocolului.

Au fost transferaţi la cerere :

Ing. şef Gâlcă C., dela oc. Floreşti la centr. Dir. Iaşi ca şef al serviciului de regenerări.

Ing. şef Stănescu Al., dela oc. Slăveşti la centr. Dir. Piteşti.

Ing. şef Mihălcescu At., dela oc. Cerna în centr. Dir. Cluj.

Ing. silvic Munteanu Victor, dela oc. Tulcea la oc. Cerna, ca titular.

Ing. şef Marinescu R. D-tru, dela oc. Creţeşti în centr. Dir. Iaşi.

Ing. şef Profir Const., dela oc. Tismana la oc. Hunedoara.

Ing. şef Lucian Comşa, dela oc. Orhei în centr. Dir. Chişinău.

Ing. N. Aristu, dela oc. Galu în centr. Dir. Lugoj.

Prin aceeaşi decizie, următorii ingineri cari au fost angajaţi au contract au fost încadraţi pe data de 1 Dec. 1934 :

Niculescu Const. ca şef al exploatărilor la centrul Sudrigiu-Arad.

Paşcovschi Serghie ca şef al oc. Râmnicu-Sărat.

Dumitrescu Aurel ca şef al oc. Băile Herculane.

Roşculeţ Oprea ca şef al oc. Acadânlar.

Păunescu Trifon ca şef al oc. Stolceni.

Marinescu Mitr. ca şef al oc. Bobiceşti.

Dan Const. ca şef al oc. Clişcăuţi.

Oprică Anghel ca şef al oc. Măcin.

Vasilko Carol ca şef al oc. Sinaia.

Tot pe data de 1 Dec. 1934 au mai fost încadraţi în serv. Casei Pădurilor, următorii ingineri stagiari :

Marinescu Const., ca şef al fabricei Bocancea.

Cassan Const., la linia ferată forestieră Stâlpeni.

Mariţia Vasile, ca ajutor la ocolul Băile Herculane.

Popescu D. Ioan, ca şef al depozitului de lemne Arad.

Nahlik Alfred, la Centrul Curtea de Argeş.

Iacomi Const., ca şef al fabricei de cherestea Sebeş.

Fedorovici Const., la Centrul Curtea de Argeş.

Mircea Romulus la fabrica Căiuţi.

Ivanovici D., la Centrul Curtea de Argeş.

Frumuşelu Gh., la fabrica Vişeu.

Zaharia V. P., detaşat la Casa Verde.

Ciolac Daniel ca şef al depozitului Ismail.

Pelin Ioan, în Ad-ţia Centr. Caps.

TECHNICA ORGANIZĂRII UNEI ADMINISTRAŢII PUBLICE

Institutul Românesc de Organizarea Ştiinţifică a Muncii, organizează pentru anul 1935, sub Prezidenţia D-lui C. D. Dimitriu, fost Ministru al Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale, un ciclu de referate urmate de discuţiuni asupra : *„Technicei Organizării unei Administraţii Publice"*. Acest ciclu este o urmare a ciclului de anul trecut şi cuprinde următoarele comunicări :

I. Organizare şi conducere.

Miercuri, 6 Februarie 1935, orele 18,30.

Cuvânt introductiv : C. D. Dimitriu, Preşedintele ciclului.

a) *Direcţiunea* : Atribuţiunile şi menirea şefului într'o Administraţie Publică.

Referent : D-l Ing. N. Caranfil.

Miercuri, 13 Februarie 1935, orele 18,30.

b) *Secretariatul* : Legătura direcţiei cu organele de execuţie şi cu exteriorul.

Referent : D-l Miclescu Prăjescu.

Miercuri, 20 Februarie 1935, orele 18,30.

c) *Utilajul unui birou modern*: Local mobilier, instrumente, rechizite, higiena muncii.

Referent: D-l Ing. Traian Ionescu Heroiu.

Miercuri, 27 Februarie 1935, orele 18,30.

d) *Mijloacele de îndrumare ale direcţiei*: Prin datele statistice şi de exploatare.

Referent: D-l Ing. Horia Cuşută.

II. Funcţionarea

Miercuri, 6 Martie 1935, orele 18,30.

a) *Circulaţia banilor*: Incasări, plăţi, salarii.

Referent: D-l Gr. Oghină.

Miercuri, 13 Martie 1935, orele 18,30.

b) *Circulaţia actelor*: Corespondenţa arhiva.

Referent: D-l Ing. P. P. Dulfu.

Miercuri, 20 Martie 1935, orele 18,30.

c) *Inregistrarea operaţiilor*: Contabilitate, inventar, statistică.

Referent: D-l Ing. P. Cartianu.

Miercuri, 27 Martie 1935, orele 18,30.

d) *Serviciile exploatării*: Studii, lucrări, tehnice, furnituri, centralizarea datelor, comercializare.

Referent: D-l Ing. Marcel Popescu.

Miercuri, 3 Aprilie 1935, orele 18,30.

e) *Legislaţia noastră faţă de principiile de organizare raţională.*

Referent: D-l Prof. George Cristescu.

Şedinţele se vor ţine în fiecare Miercuri la orele 18,30 cu începere dela 6 Februarie 1935, în sala Societăţii Politehnice, Calea Victoriei, etaj II.

Discuţiunile sunt rezervate numai membrilor Institutului şi persoanelor delegate de diferite instituţiuni. La şedinţă poate asista oricine se interesează de această problemă.

Orice alte informaţiuni la sediul Institutului, str. Clemenceanu, 6, telefon 332/69.

COMISIUNEA ROMÂNEASCĂ DE NORMALIZARE

Comisiunea Românească de Normalizare a tratat anul trecut într'un ciclu de referate urmate de discuţiui problema „Normalizarea în industria românească".

Anul acesta în continuare, dar într'un cadru mai special va studia problema normalizării după următorul program:

I. Mecanica.

Luni, 28 Ianuarie 1935, orele 18.

Cuvânt introductiv: D-l Ing. C. D. Buşilă.

a) *Norme generale*: Formule, simboluri, formatul imprimatelor, clasificarea şi formatul normelor, desene, găuri, numere normale şi dimensiuni normale, etc.

Referenţi: Domnii: Ing. Horia Cuşută, Ing. A. Filipescu.

Luni, 4 Februarie 1935, orele 18.

b) *Toleranţe şi calibre*.

Referent: Ing. Issărescu Ulise.

Luni, 11 Februarie 1935, orele 18.

c) *Elemente de asamblare*: şuruburi, chei, nituri, pene, splinturi.

Referent: D-l Ing. Stamatescu.

Luni, 18 Februarie 1935, orele 18.

d) *Transmisiuni*: curele, lanţuri, cabluri şi roţile respective.

Referent: D-l Ing. Ştefan Cuşută.

Luni, 25 Februarie 1935, orele 18.

e) *Scule.*

Referenţi: Domnii: Ing. Panaitescu şi Ing. Filipescu.

II. Agricultura.

Luni, 4 Martie 1935, orele 18.

Cuvânt introductiv: D-l Ing. Agripa Popescu.

a) *Unelte agricole:* sapă, plug, tăvălug, grapă.

Referent: D-l Ing. A. Cherdivarenco.

Luni, 11 Martie 1935, orele 18.

b) *Maşini agricole:* semănătoare, secerătoare, treerătoare, etc.

Referenţi Domnii: Ing. Rudolf Hege şi Dr. Sorescu.

Luni, 18 Martie 1935, orele 18.

c) *Produse agricole.*

Referent: D-l Ing. A. Frunzănescu.

Referatele vor fi urmate de discuţiuni contradictorii, la care pot lua parte în afară de delegaţii diferitelor instituţii particulare şi de Stat, oricine se interesează de această problemă. Şedinţele vor avea loc în Palatul Soc. Politehnice calea Victoriei 118.

*

Cercul de studii forestiere al societăţii noastre şi-a început activitatea pe anul acesta.

Şedinţele au loc în fiecare săptămână, Miercurea la ora 17,30.

PUBLICAŢIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Direcţia Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Asupra raportului Domnului Director al Regimului silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul revizuit al pădurii Poiana Rochiteiei, Seria V, judeţul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 3931 ha. 3700 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 5 ani

b) Amenajamentul pădurii Tudora, judeţul Botoşani, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 3328 ha. 0100 mp. Regimul codru cu trei tăieri succesive. Revoluţia normală 120 ani.

c) Amenajamentul pădurilor Jugureni Ceairu şi Puroi nica, judeţul Dâmboviţa, proprietatea Statului, în suprafaţă totală de 426 ha. 6500 mp. Regim şi tratament codru cu trei tăieri succesive. Revoluţia normală 108 ani.

d) Amenajamentul pădurii Ostroavele, Strâmbu, Epu raşul, Lebăda, judeţul Constanţa, proprietatea Statului dată în folosinţă Sf. Episcopii din Constanţa, în suprafaţă totală de 300 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revolutia normală 8 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor de mai sus cu excepţia celui dela alin. a, se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi în cabinetul nostru, Octombrie 1934.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 215039/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii T i g ă n e ş t i, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului Urbarial din comuna Dumuslău, în suprafaţă de 76 ha. 9913 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii D â m b P u s t i u, judeţul Sălaj, proprietatea Composesoratului Urbarial Periceiu, în suprafaţă de 52 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii C u l m i ţ a, judeţul Sălaj, proprietatea Foştilor urbarialişti din comuna Măierişte, în suprafaţă de 49 ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 35 ani.

d) Amenajamentul pădurii D o l i n a, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Silvas, în suprafaţă de 48 ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng cu 30 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii H o d i ş, judeţul Bihor, proprietatea comunei Hodiş, în suprafaţă de 40 ha. 2600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii D o h, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Domoslău, în suprafaţă de 28 ha. 7731 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi în cabinetul nostru, Octombrie 1934.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 219337/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii M a n e r ă u, judeţul Timiş-Torontal, proprietatea comunei Chelmac, în suprafaţă de 312 ha. 8000 mp. Regim şi tratament codru cu 2 tăieri succesive la 10 ani interval. Revoluţia normală 80 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii P e ş t e r a T r e s t i o a r a, judeţul Roman, proprietatea Emanuela Leon Bogdan, în suprafaţă de 287 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani.

c) Amenajamentul pădurii R a p o u, judeţul Odorhei, proprietatea co

munei Ciul, în suprafaţă de 126 ha. 6700 mp. Regim şi tratament crând cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicata de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, **regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.**

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea **prezentei Deciziuni.**

Dată astăzi în cabinetul nostru, Octombrie 1934.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 217771/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Zăvoiul Călineşti—Sicrita—Lunca Mare, judeţul Prahova, proprietatea Cleopatra Kiriazi, în suprafaţă totală de 85 ha. 0600 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani. Revizuirea după 7 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Domneasca, judeţul Ialomiţa, proprietatea D. Gh. Negrea, în suprafaţă totală de 64 ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Podurile, judeţul Prahova, proprietatea I. Pătraşcu, în suprafaţă de 44 ha. 2800 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 27 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Cervenia, judeţul Prahova, proprietatea Chiriţă Staicu, în suprafaţă de 40 ha. 8276 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Ţintea, judeţul Ialomiţa, proprietatea Maria Dr. Cirus Iliescu, în suprafaţă de 24 ha. 9100 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate cu excepţia celor de la alin. a şi e se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi în cabinetul nostru, Octombrie 1934.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 217779/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Pântece-Ciobote, judeţul Braşov, proprietatea composesoratului Bran-Poarta, în suprafaţă totală de 531 ha. 3200 mp Regim două serii de codru cu tăieri rase şi revoluţia normală 100 ani şi a III-a de codru grădinărit.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Albeasca-Porceasca, judeţul Ialomiţa, proprietatea Petre Chiriacescu, în suprafaţă de 104 ha. 0200 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Pitigaia, judeţul Ilfov, proprietatea Bis. Sft. Spiridon Nou Bucureşti, în suprafaţă de 73 ha 2300 mp. Regim şi tratament crâng simplu regenerarea făcându-se în anul următor cu plantaţiuni de stejar.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi în cabinetul nostru, Octombrie 1934.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 217775/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Secas, judeţul Timiş Torontal, proprietatea Comunei Secaş, în uprafaţă de 132 ha. 5400 mp. Regim şi tratament crâng simplu şi tăieri de conversiune în crâng. Revoluţia normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bitanga, judeţul Bihor, proprietatea D-nei Konigswarter Melania, în suprafaţă de 91 ha. 4500 mp. Regim şi tratament crâng cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 30 ani şi pentru rezerve 60 ani

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Budureasca, judeţul Prahova, proprietatea Elena C. Sturza etc. în suprafaţă de 88 ha. 60 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatare al păduri Valea Vacii, judeţul Sălaj, proprietatea comunei Sărmăşeg, în suprafaţă de 65 ha. 1200 mp Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Jamul Mare, judeţul Timiş Torontal, proprietatea D-nei şi Domnului Ludovic Martin, în suprafaţă de 54 ha. 5500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani

f) Regulamenul pentru exploatare al pădurii Strâmbu Maro şi Mic, judeţul Buzău, proprietatea C. I. Săseanu, în suprafaţă totală de 55 ha 5550 mp. Regim şi tratament crâng simplu Revoluţia normală 20 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decîzîuni.

Dată astăzi în cabinetul nostru, Octombrie 1934.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 217783/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Siseşti, judeţul Mehedinţi, proprietatea Angela Plesea, în suprafaţă de 512 ha. Regim şi tratament: Două serii de crâng simplu. Revoluţia normală la seria I-a 15 ani şi 20 ani la seria II-a.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Stirboaica Găvana, judeţul Argeş, proprietatea M. I. Sturza, în suprafaţă de 448 ha. 5300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 10 ani.

c) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Băleanca, Lotul IV. judeţul Dâmboviţa, proprietatea Teodor Tătărăscu, în suprafaţă de 144 ha. 0360 mp. Regim şi tratament crâng simplu Revoluţia normală 18 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Crovişteа-Frasinul, judeţul Dolj, proprietatea Dumitru Iotta şi alţii, în suprafaţă totală de 20 ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii Slătineanca, judeţul Buzău, proprietatea Ecat. Colonel Voicescu, în supfafaţă de 8 ha, 5500 mp. Regim şi tratament crând simplu. Revoluţia normală 10 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi în cabinetul nostru, Octombrie 1934.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 217787/934.

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Suplimentul cu pricizarea exploatărilor în seria I la Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Lung, judeţul R. Sărat, proprietatea D. I.

Dăbuleanu şi moştenitor D. Suculescu ce a fost aprobat prin Decizia Ministerială No. 22.297/928 publicată în Monitorul Oficial Nr. 29/923.

b) Amenajamentul pădurii P o i a n a B l e n c h i i, judeţul Someş, proprietatea Simo Ludovic în supravaţă de 354 Ha. 4300 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii S i p o t u l, judeţul Sălaj, proprietatea Com posesoratului Urbarial Zănău, în suprafaţă de 77 Ha. 7500 mp. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 40 ani.

d) Regulamentul pentru exploatare al pădurii T e o c u l d e s u s, judeţul Someş, proprietatea Ludovic Cocsiş şi trei soţi în suprafaţă de 17 Ha. 8300 mp. Regim şi tratament crâng cu 35 rezerve gorun la Ha. Revoluţia normală 20 ani.

e) Regulamentul pentru exploatare al pădurii D o b r u, judeţul Teleorman, proprietatea Alex. A. Bellu, în suprafaţă de 16 Ha. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani.

Art. II. — Revizuirea Amenajamentelor şi Regulamentelor de Exploatare mai sus menţionate se va face după zece ani.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente, etc. referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţei etc.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V şi ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 2 Noembrie 1934 în cabinetul nostru.

Ministrul Agriculturii şi Domeniilor (ss) M. T. Cancicov.

No. 220925/934.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

ANUL XLVI—1934.

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1934

ARTICOLE

Antonescu P. G. Dr.:	Valoarea pădurilor țării. Un răspuns — —	171
Bădescu Gh., Ing.:	Pe marginea unui program de lucru în cadrul organizației Regimului silvic — — — —	282
Buruiană D.:	Măsurătoarea pădurilor statului în cadrul „legii cadastrului funciar și a cărților funduare" —	44
Cernescu Tib., Ing.:	Cum s'a ajuns ca în pădurile administrate de stat din județul Timiș-Torontal să nu se mai păşuneze — — — — — — — —	710
Chiriță D. Const., Dr. Ing.:	Ameliorarea condițiilor staționale ale culturii forestiere prin lucrări de mobilizare superficială a solului — — — — — —	789
Ciurileanu I. D., Ing.:	Perfecționări ale măsurătorilor prin metoda drumuirii — — — — — — — —	679
Colpacci Gr., Ing.:	Silvicultura la expozițiile din Chișinău și Bălți	393
Cretzoiu Paul:	Distribuția geografică a speciei Fraxinus Pallisae în peninsula Balcanică — — — —	889
Cretzoiu P. și Haralamb A., Ing.:	Considerațiuni asupra ericaceelor din România	249
Cristea Cezar, Ing.:	Flori din grădina altora — — — — —	301
„	Valorificarea bogățiilor țării și contribuții la problema căilor ferate — — — — —	404
„	Influența pădurilor asupra cursurilor de apă —	416
Dan Ilie, Ing.:	Pinus Banksiana. — Altă încercare de cultură în Bucovina — — — — — — —	28
Demetrescu C. Ilie. Dr., Ing.:	Bibliografia forestieră internațională și problema celei românești — — — — — —	559
Dinu Valeriu, Dr.:	Răspuns la Critica D-lui Dr. G. Antonescu —	181
Dragu C., Ing.:	Intreprinderea de stat C. A. P. S. — — —	697
Drâmbă D. Ing.:	O carte interesantă pentru inginerii silvici români	905
Ene M., Ing.:	Balanus glandium Mrsch. — — — —	821
Florescu Radu:	Seceta și împăduririle în Statele Unite — —	714
Gâlcă V. Const., Ing.:	Treeratul păstăilor de salcâm — — — —	707
Georgescu C., Dr:	Insemnări dendrologice — — — — —	495
„	Formațiune anormală de suber la molid — —	835
„	Insemnări dendrologice (II) — — — —	878
„	Un caz interesant de tumoare la brad — —	900
Ghervasia C. P.:	Un arbore cu diametrul de 3,50 m. — — —	903

Grunau A. P.:	Problema regenerării pădurilor în România —	13
Guran Iulian, Ing.:	Codul forestier sovietic — — — — —	702
Haralamb At., Ing.:	Societăţi şcolare forestiere — — — — —	604
Haralamb At., Ing. şi P. Cretzoiu:	Consideraţiuni asupra ericaceelor din România	249
Iliescu V. Ioan, Ing.:	Plantarea nisipurilor dela Hanu-Conachi —	593
Ionescu Aurelian Dr., Ing.:	Câteva date statistice noui — — — —	600
Ionescu I. Gh., Ing.:	Problema impozitelor în cazul exploatării în regie a pădurilor statului — — — —	273
„	Programul lui Roosevelt şi economia forestieră americană — — — — — — — —	372
Ionescu I. Gh. şi A. D. Sburlan:	Anul forestier 1933 — — — — — —	1
Ionescu-Heroiu Traian, Ing.:	Competenţă şi atribuţiune — — — —	511
Lung I., Ing.:	Randamentul cantitativ la fabricarea cherestelei	813
Manole Horia, Ing.:	Incotro mergem? — — — — — — —	39
„	Înverzorare? — — — — — — — —	161
„	Carpaţii în flăcări — — — — — —	389
„	O erezie — — — — — — — — —	509
Mateescu N., Ing.:	Un strigăt de alarmă — — — — — —	157
„	Un mare parc naţional în regiunea Curtea de Argeş — — — — — — — — —	719
Nicolau-Bârlad Gh., Ing.:	Asupra presei forestiere — — — — —	163
Petö I., Ing.:	Un nou arbore subspontan în flora noastră —	694
„	Musca columbacă — — — — — — —	826
Popescu C., Ing.:	Pentruce plantăm? — — — — — —	292
Przemeţchii A. Z., Ing.:	Quercus pedunculata var. tardiflora şi problema selecţiei seminţelor — — — — — —	869
Rădulescu Anton, Ing.:	De ce mor ulmii — — — — — — —	589
Riha V.:	Amintiri din România — — — — — —	295
„	Amintiri din România — — — — — —	408
Sabău V. Dr:	Posibilităţi de colaborare pe terenul silvic în cadrul Micei Antante economice — — —	892
Sburlan A. D., Dr. Ing.:	Consideraţiuni asupra procesului tăierii în gater	365
Sburlan A. D. şi Gh. I. Ionescu:	Anul forestier 1933 — — — — — —	1
Ştefănescu-Gună Gh.:	Omagiu d-lui profesor Petre Antonescu — —	189
Teodorescu St., Ing.:	Metodă de scoaterea lemnului din pădure în Bucovina — — — — — — — — —	34
Toma T. G., Ing.:	Aparatul forestier universal al d-nului Schramek	501
Vasilescu Gr., Ing.:	Lucrările de împădurire executate de Caps în 1933 — — — — — — — — —	833
Voiculescu P., Ing.:	Criterii pentru fixarea contribuţiei la amenajarea apelor neplutibile — — — — —	382

Witting Otto, Ing.: Succesiunea esenţelor forestiere în jud. Braşov 145
„ Consideraţiuni asupra evoluţiei dreptului de vânătoare în Ardeal — — — — — — 580
* * * Machiavelli şi pădurea — — — — — 421

CRONICI

A. C. F.: Inginer Cezar Cristea: „Şomajul inginerese în cadrul ocrotirii muncii naţionale" — — — 191
A. C. F. şi E. V.: Conferinţe cu subiecte din economia forestieră la cursurile organizate de Fundaţia Regală Principele Carol, la Breaza (jud. Prahova) 625
A. C.-Fălciu: Lemnul la Expoziţia-târg a Industriei Româneşti din parcul Carol — — — — — 837
Constantinescu-Fălciu A., Ing.: Adunarea generală extraordinară a A.G.I.R.-ului 426
Cristea Cezar, Ing.: Problema Inundaţiilor — — — — — — 307
„ Spicuiri din presă — — — — — — 308
„ Congresul naţional francez al lemnului la Nancy 728
„ „Influenţa pădurilor asupra regimului apelor" 910
„ „Turismul în Ardeal" — — — — — — 911
Georgescu C., Dr.: Dare de seamă asupra excursiei elevilor dela secţia silvică a şcoalei politehnice, la finele anului şcolar 1933—1934 — — — — 614
Ghelmeziu G. N., Ing.: Prof. Gh. Nedici: „Evoluţia şi importanţa economică a vânătoarei" — — — — — 304
H.: „Sărbătoarea pădurii" în Polonia — — — 191
Haralamb At., Ing.: Dr. C. C. Georgecu: Atacul buretelui de casă în locuinţe — — — — — — — — 50
„ M. P. Florescu: Mai pot fi pădurile României expropriate pentru islazuri şi concesionate străinilor pentru exploatare ? — — — — 51
„ Ing. C. Cristea: Aspecte sau probleme ale economiei forestiere româneşti — — — — 53
„ Ing. Aurelian Ionescu: Importanţa educativă a pădurilor — — — — — — — — 192
„ Prof. M. Drăcea: Punerea în valoare a terenurilor degradate — — — — — — 306
Ionescu Aurelian, Dr. Ing.: „Nevoia de păduri în agricultură" — — — 629
N. R.: Conferinţe — — — — — — — — 522
Nicolau-Bârlad Gh., Ing.: Congresul general al Asociaţiei generale a Inginerilor (A. G. I. R.) — — — — — 729
R.: Ecouri din Satu Mare — — — — — — 912

Rucăreanu N., Ing.:	Ing. Dr. D. Drâmbă: „Pădurile şi avalanşele"	52
„	Premiul „St. Demetrescu-Vergu" pe 1934 —	427
„	Excursiunea studenţilor facultăţii forestiere din Varşovia, în România — — — — —	519
„	Dare de seamă asupra excursiunei făcute de elevii secţiei silvice a şcoalei politehnice din Bucureşti, în luna Iulie 1934 (urmare) —	721
Toma T. G., Ing.:	Prof. M. Drăcea: Normalizarea în industria lemnului — — — — — — — —	193
Tr I. H.:	Semne bune — — — — — — — —	630
V. N. S.:	„Viaţa forestieră" — — — — — — —	48
X	A 48-a adunare generală ordinară a societăţii Progresul Silvic, la Bucureşti — — —	423
* * *	Serbarea sădirii arborilor dela mânăstirea Cetăţuia — Iaşi — — — — — — —	303
* * *	Spicuiri din Darea de seamă asupra activităţii A. G. I. R. pe 1933 — — — — —	49
* * *	Conferinţe la Şcoala superioară de Războiu —	908

JURISPRUDENŢĂ

* * *	Delict silvic — — — — — — — —	429

RECENZII

Băleanu I., Ing.:	Fabrici de cherestea, de Dr. D. A. Sburlan —	430
Chiriţă D. C., Dr.:	Protection des forêts et des cultures agricoles contre le vent — — — — — — —	56
Cristea C., Ing.:	La Roumanie, de Kurt Hielscher — — —	312
Demetrescu C. Ilie, Ing.:	La vie forestière en Slovaquie, de Pierre deffontaines — — — — — — — —	197
„	Wald und Holz — — — — — — —	310
„	Revue de la littérature forestière bulgare pour une période de cinquante ans (1879—1828)	433
„	La Milizia forestale nel anno XI — — —	736
„	Geschichte des Waldes, in Altbayern de Iosef Köstler — — — — — — — —	842
Georgescu C., Dr.:	Sur la tectonique des Carpathes méridionales, de A. Streckeisen — — — — — —	55

Hamel Elena:	La réorganisation rationelle de nos administrations publiques, de Roger Calame — — —	527
Haralamb At., Ing.:	Scurtă privire asupra învăţământului silvic superior în România (între anii 1906—1933) —	195
„	Silvi-agricultură în stepele româneşti de Ing. Şt. Rubţov — — — — — — — —	841
„	Fleuves et rivières, de M. Pardé — — —	844
„	Viaţa pastorală în munţii Călimani de L. Someşan — — — — — — — — —	917
Ionescu I. Gh., Ing.:	Institut International d'Agriculture: Annuaire International de statistique forestière — —	299
„	Rapport sur l'activité de l'administration forestière en 1930—1931 (Helsingfors 1933) —	309
„	Le bois en Europe. Origine et étude de la crise actuelle, de Dr. Egon Glesinger — — —	432
„	Le marché du bois et son organisation internationale — — — — — — — —	526
Petcuţ M., Ing:	Rezultatele analizei de seminţe de arbori forestieri, făcute în 1931—1932, de Ing. Stanislaw Tyszkiewicz — — — — — — —	524
Sburlan A. D., Dr.:	Serbarea aniversării de douăzeci şi cinci de ani a Institutului geologic al României, de P. Macovei — — — — — — — —	54
„	Das forstliche Bauingenieurwesen, de Prof. Dr. Leo Hauska — — — — — — —	201
„	Elemente de mecanică de Ernest Abason — —	632
„	Przewodnik techniczno-lesny. Agenda technică forestieră — — — — — — — —	634
Tr. I. H.:	Activitatea Oficiului de raţionalizare şi normalizare, între anii 1930—1933, de Ing. M. Vasiliu — — — — — — — —	434

REVISTA REVISTELOR

Allgemeine Forst- und Jagdzeitung — — — 210, 313, 436, 532, 636, 738, 919
L'Alpe — — — — — — — — 77, 218, 314, 438, 636, 847, 919
Bulletin de la Soc. Centrale forestière de Belgique — 61, 534, 640, 739, 849, 921
Centralblatt für das gesamte Forstwesen — — — — 66, 206, 316, 439, 641
Forstwissenschaftliches Centralblatt — — — 69, 205, 316, 440, 642, 740, 851
Journal forestier suisse — — — — — — 64, 443, 535, 644, 743, 849, 921
Journal of Forestry — — — — — — — 75, 213, 317, 441, 646, 922
Lesnicka Práce — — — — — — — — 78, 319, 445, 649, 744, 852
Revue des eaux et forêts — — — — — 59, 204, 320, 447, 745, 852, 925
Revue internationale du bois — — — — — — — — — 450, 6
Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen — — — — 73, 209, 749, 853, 927

Silva — — — — — — — — — 65, 321, 449, 536, 651, 748, 928
Sumarski list — — — — — — — — — — 325, 446, 537, 748, 930
Tharandter forstliches Jahrbuch — — — 71, 325, 453, 564, 750, 855, 930
Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen — — — 207, 326, 452, 655, 751, 931
Zeitschrift für Weltforstwirtschaft — — — — — 326, 454, 541, 656, 752

NECROLOAGE

Mihai Anania de *M. P. F.* — — — — — — — — — — — 82
Petre Grigorescu, *Red.* — — — — — — — — — — — 350
G. Crăciunescu de *Dr. D. Drâmbă* — — — — — — — — — 354
Daniel Clain de *M. P. Florescu* — — — — — — — — — 543
Xenofon Sculy de *M .P. Florescu* — — — — — — — — — 463
Vlad Lacinschy de *Ing. Cezar Cristea* — — — — — — — — 658
Emil S. Mihalescu, *Red.* — — — — — — — — — — — 754
Iosif Cojocaru de *Gr. C.* — — — — — — — — — — 755
Liviu Ieşan de *Ing. Şt Gârbu* — — — — — — — — — — 857

INFORMAŢIUNI

Pag. 83, 221, 329, 463, 661, 757, 860, 933

PAGINI MERCURIALE

Pag.: 474, 662

SOC. „PROGRESUL SILVIC"

Premiile Societăţii — — — — — — — — — — — — 85, 668
Chestiuni societare — — — — — — — — — — — — 87
Procese verbale — — — — — — — — 88, 222, 338, 546, 760, 862
Convocare — — — — — — — — — — — — — — 333
In chestiunea Inginerilor diurnişti — — — — — — — — — 335

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

Prof. P. Antonescu: Evoluţia amenajamentul. *(T. B.)* — — — — — 110
Dr. C. Georgescu: Contribuţiuni la Phytogeografia pădurilor noastre. *(G. T. T.)* — — — — — — — — — — — — — 112
Ing. Cezar Cristea: Este necesar Serviciul propagandei forestiere? Ce a fost şi ce ar trebui să fie. *(G. T. T.)* — — — — — — 113

Ing. Dr. At. Haralamb: Volum muntos şi eroziune fluvială. *(Ing. E. Vintilă)* — — — — — — — — — — — — — — 114
Ing. Dr. Emil Negulescu: Geografie şi silvicultură. *(Ing. Aurel Constantinescu-Fălciu)* — — — — — — — — — — — — 116
Ing. Marin Răciulescu: Regenerarea pădurilor în România. *(Ing. Haralamb)* 225
Ing. M. Petcuţ: Regenerarea prin sămânţă a arboretelor de şleau. *(A. Constaninescu-Fălciu)* — — — — — — — — — — 227
Ing. Dr. I. C. Demetrescu: Provinciile alipite şi caracterul administraţiei noastre forestiere. *(G. T. Toma)* — — — — — — — — 231
Ing. Al. Stefanopol: Problema regenerării stejarului pedunculat. *(N. G. Ghelmeziu)* — — — — — — — — — — — — 232
Inginer Ion Popescu-Zeletin: Asigurările în munca forestieră. *(Ing. Eug. Vintilă)* — — — — — — — — — — — — — 235
Ing. C. Ivanovici: Comparaţie între Codul silvic jugoslav şi românesc, *(Ing. Eug. Vintilă)* — — — — — — — — — — — 359
Ing. Traian Ionescu-Heroiu: Raţionalizare individuală. *(Ing. A. Constantinescu-Fălciu)* — — — — — — — — — — — — 360
Ing. Dr. V. Dinu: Structură economică — Economie forestieră. *(G. T. T.)* 470
Ing. Const. Dragu: Intreprinderea de Stat. C. A. P. S. *(Gh. I. Ionescu)* 470

„C. E. A. C. S."

Convocare; Bilanţ — — — — — — — — — — — — — 118
Convocare — — — — — — — — — — — — — — 363

PUBLICAŢIUNI

Deciziuni ministeriale — — — — — — — 122, 237, 478, 669, 770, 937

BIBLIO[illegible]ASTRA"
SIBIU

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacţie:

Redactor-şef: **Stinghe V.**

Membri:

Drăcea M. — **Rădulescu M.**
Ioan P. — **Sburlan D.**

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administraţie pe 1934:

Preşedinte: **Drăcea M.**

Vice-Preşedinţi: **Ioan P.**, **Stinghe N. V.**

Secretar general: **Ionescu A.**

Casier: **Grozescu Dem.**

Secretari: **Vâlceanu Eug.**, **Emanoil C. C.**

Membri:

Antonescu P. — **Lazăr H.**
Bunescu M. C. — **Năstăsescu Gh.**
Caragea N. N. — **Nedelcovici Ath.**
Ciurileanu D. — **Priboianu N. V.**
Drâmbă D. — **Rodoteatu St.**
Eliescu A. — **Sburlan D.**
Florescu M. P. — **Ştefănescu-Suhăţeanu M.**
Georgescu P. C.

Cenzori: Constantinescu Gh., Ionescu Gh., Chercea Gh.
Cenzori supleanţi: Florescu I., Marinescu Coman şi Simionescu I.

Preţul abonamentului:

Pe un an	300 lei
„ „ „ pentru membrii Societăţii . . .	200 „
„ „ „ pentru conductori şi brigadieri .	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază

BUCOVINA